[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

PRINTED BY

T. THOLASILINGA CHETTY & CO,

THE GYANA SAGARA PRESS, 187. MINT STREET,

[illegible]

1905.

Copy-Right and Right of Translation are Reserved.

பிரம்மஸ்ரீ, ஸ்ரீராமலிங்க
பிரம்மானந்தயதீசுவரஸ்வாமிகள்.

முகவுரை.

ஸ்ரீ ராமலிங்க பிர்மானந்த குருவே நம:.

நேரிசை வெண்பா.

சீர்பூத்த செல்வத் திருவாலவாயதனில்
தார்பூத்த ராமலிங்கத் தற்பரனும் — ஏர்பூத்த
ஞான வடிவாகி நன்மையுறு நற்குருவா
மானவன் றன்னருளினால்.

சகலமான ஜகத்திற்கதிஷ்டானமாயும் நித்திய நிரஞ்சன நின்மல வடிவமாயும் சர்வ வியாபகமாயும் ஸ்வகதஸஜாதீய விஜாதீய பேதமற்றதான ஏகமேவாத்துவிதீய சத்வஸ்துமாத்திரமாயுமிருக்கிற பிர்மம் சிருட்டிக்குமுன் பிரகாசித்தது. அநாதிகாலமாயிருக்கிற அவித்தியாவாசனையாற் கட்டுண்ட ஜீவர்கள் சுற்பாந்தத்தில் சகல வாசனைகளுடன் மெழுகுருண்டையில் சொர்ண இரேணுக்கள் அடங்குவதைப்போல் லயமாயிருந்தார்கள். முற்பிறப்பிற்செய்த புண்ணியகன்ம விசேடத்தாலும், மாயாசக்தியின் விசித்திரத்தாலும், பழுதையிற் பாம்புபோல் மாயாபிர்மத்தில் இச்சகம் முதலான சகல கற்பனைகள் உண்டாயின. முன்னுரைத்த சக்தியின் மகிமையால் அட்சர உருவனான ஈசுவரனிடத்திருந்து மூச்சுக்காற்றுக்களைப்போல் இருக்கு, எசுர், சாமம், அதர்வணம் என்கிற நான்மறைகளுண்டாயின. இருக்கு உக (21) சாகையுடனும், எசுர் ௱க (109) சாகையுடனும், சாமம் ௲ (1000) சாகையுடனும், அதர்வணம் ருய (50) சாகையுடனும் விரிவாகி ஒவ்வொரு சாகைக்கும் ஒவ்வொரு உபநிடதமேற்பட்டது, அவைகளிலிருந்து சக்கிரவர்த்தித் திருமகனான ஸ்ரீ ராமபிரான் மகா புத்திமானும் சர்வசாத்திர சம்பன்னனும் வையாகரணியாயும் இராமகாரிய துரந்தரனாயுமிருந்த அஞ்சனைகுமாரனனுமானுக்கு அவ்வுபநிடதசாரார்த்தங்களை "ஈசாவாசியம்" முதல் "முக்திகோ" உபநிடதமீறாய் ௱அ (108) உபநிடதங்களாய் முன் விரித்துரைத்தனர். அதின் சாரமறியச் சக்தியற்றவர்களாயும், சமுசார சாகரத்தில் அழுந்திக்கரையேற வல்லமையற்றவர்களாயுமிருக்கிற சகல மானுஷர்களும் மலங்கடீங்கிப் பாக்கியராக, ௰ரு (15) பிரகரணங்களடங்கிய பஞ்சதசியென்கிற நன்னூலை வடமொழியில் மகாத்மாவானவராயும், சர்வஞ்ஞ புத்திமானாயும், பரமஹம்ச பாஷியகருமான ஸ்ரீ வித்தியாரணியமாமுனிவரா லியற்றப்பட்டது. அன்னோர் பீடகோடிகளி லொருவரான ஸ்ரீ இராமகிருஷ்ண வித்துவானால் வடமொழியிலேயே வியாக்கியானம் செய்யப்பட்டுளது. அதைக் கற்றோரன்றி மற்றோர் தெற்றெனவறிதல் சிரமசாத்தியமானதால், கல்வி, அறிவு, ஒழுக்கம் மூன்றுமொருங்கே பெற்றவரான ஸ்ரீ ராமலிங்க சாஸ்திரிகளென்ற பிரமானந்த யதிகளால் பூர்வ ஆசி

ரமத்திலேயே மேற்கூறிய நூலிற்குத் தெளிவான பதவுரையும், அன்வயரூபமான பொருளும், அவ்விடங்களுக்கேற்ப புத்திக்கெட்டாத சமயோசித யுக்திகளும், மற்றையமேற்கோள்களும் வேண்டியமட்டில் சேர்த்துஎழுதிவைத்த பிரதியைக்கொண்டு அன்னோர் ஜேஷ்ட புத்திரனுன யான் நன்கு சோதித்தும், அத்துடன் என்னால் இயற்றப்பட்டிருக்கிற ஒவ்வொரு பிரகரணத்திற்கு முன் அப்பிரகரணசாராம்சத்தை சங்கிரமாக தொகுத்து நல்ல செந்தமிழ்நடையிலெழுதிச்சேர்த்தும்.நம்குருதைவமான ஸ்ரீ ராமலிங்க விஜயமென்ற சம்ஸ்கிருத சுலோகங்களும், அதினர்த்தம் தமிழ்நடையில் என்னாலெழுதிச்சேர்க்கப்பட்ட புத்தகத்தையும் சம்ஸ்கிருத வித்துவானுன ஸ்ரீநிவாசாரியாளாலும் தமிழ் புலவருன மதுரை தெற்கு ஆவணி மூலவீதி ஸ்கூல்மாஸ்டர். எம். கோவிந்தசாமி ஐயராலும் நன்கு பரிசோதிக்கச்செய்து சுலோகங்களை தேவநாகர எழுத்துகளிலும், கிரந்த எழுத்துகளிலும், மேற்கூறியவைகளை ஒரே புத்தகமாக சுத்தப்பதிப்பிலும் அச்சிட்டு நல்ல காலிகோபயிண்டிலும் பயண்டு செய்து விலைக்கு தயாராய் வைத்திருக்கிறேன். இப்புத்தகம் ரிஜிஸ்டர் காபிரைட்டுடன் கூடியிருப்பதால் தபால் சார்ஜ் நீங்கலாக இதின் விலை ரூபா. 3-8-0. இப்புத்தகத்திற்கு முன் பணம் வெகு பேர்கள் கொடுத்திருப்பதாலும் காபிகள் சொல்பமாய் போட்டிருப்பதாலும் ஜாக்கிரதையாய்அடியிற்கண்டவிலாசத்திற்கு எழுதி பெற்றுக்கொள்ளலாம். புத்தகம் துரிதமாக அச்சுப்போட்டமையால் அதில் என்னை யறியாமல் சில பிழைகள் ஏற்படக்கூடும். அதை பெரியோர்கள் மன்னித்து குற்றம் நீக்கிக்குணத்தைக்கைக்கொள்வீர்களாக.இப்புத்தகம் நம்பிதாவால் சுமார் (26)வருடத்திற்கு முன் எழுதியிருந்தது. மதுரை. ம-ா-ா-ஸ்ரீ. நா. கி. நா. குப்பய்யரவர்கள்.சோழலிங்கா. வெங்கிடகிருஷ்ணய்யவர்கள் முதலான பக்த சிகாமணிகள் சிரமமெடுத்துகொண்டு தங்கள் தங்களுக்கு வேண்டிய புத்தகங்களுக்கு முன்பணம் கொடுத்தும் ஷை குப்பய்யரவர்கள் மற்றவர்களைக்காட்டிலும் ஜாஸ்தி புத்தகங்களுக்குப்பணம் கொடுத்ததுமன்றி. புத்தகம் முடிவு பெறமார்க்கமில்லாதிருந்ததைக்குறித்து என் வேண்டுகோளுக்கிணங்கி பைண்டுமுதலான சகல சிலவுக்கு வேண்டிய ரூபாயை தடையன்றியில் கொடுத்து முடிக்கச்செய்து அழியாத தர்மத்தைக்கைக் கொண்ட அவர்களின் வம்சபாரம்பரியமா யிப்போதிருக்கும் செல்வத்திற்கதிகமாய் நீடூழி காலம் வரை சுகமாய் வாழக்கடவர்களென நம்தேவனை வணங்கிக்கொண்டிருக்கிறேன், ஞானசாகர முத்திராக்ஷர சாலாதிபரான, தி. துளசிலிங்கஞ்செட்டி யவர்கள் விரைவில் ரெம்பசிரமமெடுத்து முடித்து கொடுத்ததைப்பற்றி மிக்க நன்றி பாராட்டுகின்றேன்.

தங்களன்புள்ள நேசன்,

எம். ஆர். சுந்தரராம சாஸ்திரிகள்,

நெம்பர் 4, கணபதி அக்கிரகாரம், மதுரை.

ஶ்ரீரஸ்து.

ஶ்ரீகணேஶாய நம:.

ஶ்ரீராமசந்த்ரபரப்ரஹ்மானந்தகுரவே நம:.

ஶ்ரீராமசந்த்ரவிஜய:.

வந்தே கணபதிம் தேவம் வந்தே ஶ்ரீநவிரோசனாம் | வந்தே ஸாம்ப நாயகஞ்ச வந்தே ஸாம்பதாண்டவம் || 1 || ஶ்ரீசந்த்ரஶேகரநவிரோஹிநிகா ஜ்ஞசய்யாவரோஸ்தாகாம் ப்ரணசதாம் பாசாயப்ரசஞ்ச | ஶ்ரீவித்யாசார்ய சாமேபாநிஶம்ஸாமபஜ்யம் ஶ்ரீசாம்பாசகாராமபாயஶஹம் நசாமி || 2 || அஸ்மதேஶ யதீந்த்ரதேஶிகவரம் ஶ்ரீபாபதீஶப்ரியம் ஶ்ரீபாணிந்யாதி விஶேஷபஜ்ஜிதபதம் ஶ்ரீஶாங்கரசித்தம் விபும் | ஶ்ரீசத்தாண்டவ பஞ்சராஜபசகுநாதோஷாகாம்ஶம்பஷா வந்தேஸாம்பதாண்டவாஹ்ய சசம் ஶ்ரீபோயஷிநாம் ஶிவம் || 3 || நித்யம் நிசபுக சசிதீய சஜாரம் ஜ்யோதிஸ்ஸாரஜ்வம் ஶிவம் சாயாகாயபு விஷ்ணு சவ்யயபதம் ஸம்பாத்ய கோபாநரும் | ஸத்யம் சிந்ந ஜ்ஞேய சபாரம் ஶ்ரீராமசந்த்ராஹ்வயம் ப்ரஹ்மானந்தகாரம் ஶாரண்யசநவம் ஹம்யொ நசஸ்ய ஸ்ஸம் || 4 || வந்தே தேஶிகதேஶிகம் பாயநாதம் வந்தே சகாந்தாதிபதம் வந்தே ஸாயாஜநாஶ்ரயஞ்ச பாதம் வந்தே பரம் ஶாஸ்வதம் | வந்தே ஸபக்ருதாஸம்ஶி க்ஷிதசதிம் வந்தே ஸாகம்ஸாயபும் வந்தே பாபவிநாஶகம் ஸாரகா ரம் வந்தே விஶாலேக்ஷணம் || 5 || ஸச்சிதானந்தரூபாய ஜ்யோதிஷாம் பதயே நம: | ஸபக்ஷணாக்ஷாய ப்ரஹ்மானந்தாய தே நம: || 6 || ஶ்ரீகௌஶ்யாஸஹாஜிரள ஶ்ராதிஶிர ஸ்ஸளவணபஸீதெஷ்டிதம் ஶ்ரீவிஷ்ணாதிஸாரளபவஜிதபதம் தேஷீவ்யசாநம் ஶிவம் | நகுருஸ்ய யதீந்த்ரதேஶிகவரம் தேஶவ்ரஸாதா ஆஹோ: ப்ரஹ்மானந்தயதீந்த்ரபஞ்சவிஹவம் கிஞ்சித்வதாந்ஹக: || 7 || கதாவிஷ்ணாரதோ யொஶீ கந்யபு ஸஞ்சாரந்தவம் | ஸவெஷாம்ப்ராணிநாம் கஷ்டம் வீக்ஷ்ய ஸோஸாசஶக்தவது || 8 || மரம்பாகஶ்சாசாதாஷ்ட்யா ஜீவதாசேவம் வ்யஜிஜ்ஞபக | கெதோபாயெநஸம்ஸாரா ந்யாவ்யதே ஸொதரா ஜஜெ || 9 || ஜதி விஜ்ஞாபித ஸ்ஸத்ரு ப்ரதிஜ்ஞா சகரோ த்திவ: | அஹசாவிஹபவிஷ்யாமீ த்யத்ரஶம்கா நவித்யதே|| 10 || சயாமாயாம்ப்ரஹ்மகாகேஶபத்ரிவம்ஶா ஷிகளத்ஸாஹ: | ஸம்ஹவாமி பாநஶ்ரீவ்யம் ஸாயசநா கோக்ஷவித

[illegible] ॥ ௧௧ ॥ [illegible] ॥ ௧௨ ॥ [illegible] ॥ ௧௩ ॥ [illegible] ॥ ௧௪ ॥ [illegible] ॥ ௧௫ ॥ [illegible] ॥ ௧௬ ॥ [illegible] ॥ ௧௭ ॥ [illegible] ॥ ௧௮ ॥ [illegible] ॥ ௧௯ ॥ [illegible] ॥ ௨௦ ॥ [illegible] ॥ ௨௧ ॥ [illegible] ॥ ௨௨ ॥ [illegible] ॥ ௨௩ ॥ [illegible] ॥ ௨௪ ॥ [illegible] ॥ ௨௫ ॥ [illegible] ॥ ௨௬ ॥ [illegible] ॥ ௨௭ ॥ [illegible] ॥ ௨௮ ॥ [illegible] ॥ ௨௯ ॥ [illegible] ॥ ௩௦ ॥ [illegible] ॥ ௩௧ ॥ [illegible]

[illegible]

ஸாரயி உவரோக்ஷம் தத்வரோக்ஷம் ப்ரஹ்மலக்ஷணம் । ப்ரஜ்ஞாநம்
ப்ரஹ்மவாக்யாதயும் த்வைதாஞமுத ஜாதா ॥ ௫௨ ॥ அஹம்ப்ரஹ்மா
ஸ்மிவாக்யாதயும் யஜுர்வேதோத்பவம்பரம் । தத்வமஸ்யாதி வாக்யா
தயும் ஸாமதோக்யோபநிஷத்கதம் ॥ ௫௩ ॥ அயமாத்மா ப்ரஹ்மேதி ஹ்ய
வர்ணவஸம்பவம் । வாக்யார்தமஹாவாக்யம்ஜஹல்லக்ஷணசைவச ॥
௫௪ ॥ அஜஹல்லக்ஷணம்நித்யமஜஹ ஜஹல்லக்ஷணம் । ஸாமாநாதி
கரண்யஞ்ச விஶேஷண விஶேஷ்யகம் ॥ ௫௫ ॥ லக்ஷ்யலக்ஷணஸம்ப
ந்தம்நிவிகாரஸ்வரூபகம் । ஸவிகல்பம்நிர்விகல்பம் த்ருஶ்யஶப்தாநு
விதகம் ॥ ௫௬ ॥ அந்தர்த்ருஶ்யாநுரூபஞ்ச பஹிஶ்ஶப்தாநுவிதகம் ।
ஸமாதிம்ஷட்விதஞ்சைவ விதர்ப்பம் பரிகீர்திதம் ॥ ௫௭ ॥ அஜ்ஞாநஸ்
திம்ஸ்த்ரம் ஜ்ஞாநஸ்திதஞ்சயா । பதார்தமஹாகாம ஜடாகாஶா
ஸ்வயயா ॥ ௫௮ ॥ கூடஸ்தப்ரஹ்மணோஹம்ஸ தஜ்ஜீவேஶயோ
பவே । சைதந்யத்ராதி ரூபஞ்ச பரேமம் த்ரய நாமநம் ॥ ௫௯ ॥
மஹாகாஶ மஹாஹோத்ர மஹாத்மாதிவிஶேஷகம் । மாயாவித்யாஸ்வ
ரூபஞ்ச பஞ்சபூத ஸ்வரூபகம் ॥ ௬௦ ॥ ஜீவந்முக்தி ஸ்வரூபஞ்ச
ரூபநாமநசைவச । விதேஹமுக்திம்பஹுஶோ ரூபநாமம் பரம்
விது: ॥ ௬௧ ॥ பாயாத்ருஷ்டிம் ஸ்வப்நத்ருஷ்டிம் விஶ்வாவ்யாவஞ்ச த்ருஷ்டி
கம் । ஶிஷ்யாத்ருஷ்டிம் பஞ்சத்ருஷ்டிம் பாயாமாநந்யசைவச ॥ ௬௨ ॥
ஶ்ரீமத்யாஸவாக்யஞ்ச ஸ்வாநுபூதிமத:பரம் । மூலபதேஶவா
க்யஞ்ச ஸாக்ஷாத்காராயரூபகம் ॥ ௬௩ ॥ ப்ரத்யக்ஷாதிப்ரமாணஞ்ச
ப்ரத்யக்ப்ரஹ்மாத்மரூபகம் । ப்ரஹ்மநந்தாதிவித்யாஞ் மஷ்டகம் வேத
ஸஞ்ஜ்ஞிதம் ॥ ௬௪ ॥ கூடஸ்தகாதி ஸந்யாஸம் ஜாபாலாதி ஶ்ருதௌ
ஶ்ருதம் । ஶ்ரீமத்பரமஹம்ஸாநாம் த்வாதீநாம்க்ரமந்தயா ॥ ௬௫ ॥ ஶோ
காயதாதி ஸாம்வ்யாஞம் ஜீவவிஹ்யாஞ லக்ஷணம் । த்ரணாவகாதி
யோமாஞ த்வாரஹ்யாஞ லக்ஷணம் ॥ ௬௬ ॥ ஸம்ஸார் சக்ரஹ்ரமணம்
காமத்யாஶ்ரிதகாரணம் । ஸம்ஸாரதாரணோபாயம்ஜ்ஞாநசைவப
ரம்மதம் ॥ ௬௭ ॥ ஸவமாதீந்யேநகாநிகாமணிசவாநம்:வாநம் ।வா
த்வைரஸாயவாத்யஞ்சம்போயயாமாஸவாநூநி: ॥ ௬௮ ॥ மநஶ்வ
நமாயசஸ்க்திகாரஜிதம்யயா । மாஹமளஜல ஹாஞ்ம்ஸ்வத்ரு
ஷ்டாஞசைவச ॥ ௬௯ ॥ ஶுகாஶோதாஸிமாயசஸ்ஜ்ஜாவஸ்வஹ்யோய
யா । வாஸ்யாவாஸ்த்ராயயாஹ்யாஷ்ஸ்வாணளவாரஷவச்யக ॥ ௭௦ ॥
ஶஶஶ்ரம்மயயாஶிஷ்யாநஶ்ரம்மந்தயேவஹி । ஜத்யாதிபஹூந்ரு
ஷ்டாதேஞ்போயயிஸ்வாநிரஞார் ॥ ௭௧ ॥ ஸ்வஶேஷம்ஸம்ஸம்

ஸமஜ்ஞ்யஶிஷ்டாணாம் ஸக்திஸ்ப்ருஹயே | ஶ்ரோதகாய ப்ராயஶ்சித்தாக்ருத
வாந்ஸ்வயேநஸஹ || ௭௨ || தாயதேதீர்தாஶ்ரமாநி த்ரிஶாஶ்ரயஸ்ப்ருஹா
நிஷ்டயா | வேதாந்தேஷு ஸம்ப்ராப்தம் ஸ்ருதியஸ் ஸாதிஸம்புதா ||
தஸ்மைவஸ்துகாஸிகாரோபாயிகாஸ்ஸாஸிதः | ஸ்வநிஷ்டம் ஸ்வ
நாஸக்திம் பாநம் பாநாந்தீரயஸ் || ௭௩ || ஶரீரவேஷவிஸாதஸ்து
உஶரீரேவஷ்டிதோநிஶம் | விகாரவேஷவிஷாக்ஷேத்ரே நிவிகாரே
ஶிவேஷ்டிதः || ௭௫ || ஸஸாவ்யாமைதஸ்ஷ்டம் ணைஸ்நிஷிதீக்த
கஸ்மைஷः | ஶாஸ்த்ரவிவைத்ஸ்யஸவஸ்மைஸ்ஸஸம்போத்யஸாஸநம் ||
ஸபூஷாம் ப்ரஸாஸவஸ்துப்ராவஶாஸந்க்ருவாகரः | ப்ரஹ்மாந
நேநிஶ்ஜஸ்ஸஶிஷ்யாஶ்ரஶிஷ்யகாः || ௭௭ || யப்ரஹ்மாநதஶிஷ்ய
ஸ்தேதேவஸக்தாநஸம்ஶயः | இதிஶ்ரோகேஷவிவேகிநப்ரஸ்நமை
ஶிகः || ௭௮ || ஸதமேஸஹவஸ்மைதாஷாவிக்ஷேஜ்ஞாநஸ்ஶாஸயா |
ஸமேஶ்ரோகம்ப்ரதவாநூதைவः ப்ரஹ்மஸமஸம்ஹாஸநிः || ௭௯ ||
நாரஸஸ்வஸ்வாமேதம்ப்ரநாநகாஶிபாஸ்யம் | ஸேத்தஸ்ரஹதே
ஶீஸ்ரம்ஸக்திப்ரஷயாநிரா || ௮௦ || நஸேஸ்தைவதேவேஶநஸேக்ஸகார
ணாகர | நஸேக்ஸஸிதாநஸநஸேக்ஜகதாம்பதே || ௮௧ || நஸேக்
காரணாயீஶநஸக்ஸக்ஷிதாய | நஸேக்பாஸகாஶநஸேக்ப்ரஹ்ம
ஸாவந || ௮௨ || நஸேக்ஸநிஶாதஸமநஸேக்ஸகஸாநஸ | நஸேக்
ப்ரஸாவயேஸஶநஸேக்ஜ்ஞாநவாரப || ௮௩ || நஸேக்ஜ்ஞாநிநாம்ஶ்ரே
ஷ்நஸேக்வேபாயகஸ்ய | ஸவஸாதீந்நேகாநிவேதக்தாணிஸஸதீ
ரயந்து || ௮௪ || ஸகாதேஸஸ்வாமேதம்வாஸவப்ரத்தம்தவோயநः |
யநிஸித்தஸஹப்ராக்தம் தஸகாயபும்ஸஸைஶ்ம்ஸஹமஸஸ் || ௮௫ || ஸத்தாத
ராஸாயாராஸ்வஸித்தாஸ்க்ராநஸம்ஶயः | ஸதாகம்ப்ராக்ருதம் ஸாவம்
ஸஸ்த்ரஜ்வமிஶேஷதः || ௮௬ || ஸ்வஸாநம்ப்ராப்நஸீஶகஸாஶ்ர
ரஜதாவரும் | ஜீவைவப்ராக்யம்ஸஸகண்யுஸோதஹாஸஸஸந்திதः || ௮௭ ||
ஸவபும்ஸஸப்ராயபுநாஸத்ராத்ம்காராவாயுவிஶ்ஹம் | யத்ஸா
வாதீநவண்யிஸாஷண்தா வாரஸம்யாதாநு || ௮௮ || க்ருஸாதேஜ
தஸ்ராவநஸ்ஸஸ்புநம்யதாவாரா | தயாஸஸ்ப்ராயிபுஸவிக்ருதம்
விபிஸஸ்வ || ௮௯ || ஸாம்பவாக்யம் ஸாஸம்ஸ்ரதம் ஸ்வஸாநம்
ப்ராப்வாநுநிः | ப்ரஹ்மாநம்ஷஸ்யம் தேவஃஜீவைவபுராக்யஸ்நஸ்
ரநு || ௯௦ || ஜீவநூக்தஸ்திம்த்ருக்ராநிஶ்ருஃவேவநோயயா | விதேஹ
ஸக்ரஸவஸாவ்வாநீஶ்ரஃவாரः || ௯௧ || ஹகாதிபுஹஞ்ஜநஶீஸாநு
ஸஸ்திதாநாஶ்ருக்ஷணே | ப்ரஹ்மஸவேஸ்ஹாதேவோஶ்ரோகாநம்ப

ஹாகாரக: ॥ ௯௩ ॥ ஶ்ரீமச்சந்த்ரமௌலிவக்த்ரரசநயுதோ ஶ்ரீஶைலவாஸ
ஸிந்துதீர்தாந் ஸுகயந் ஸகலஜநஹிதோ ஶ்ரீநிவாஸோ விபூ
ஷே । ஶ்ரீமச்சங்கரார்யாத் ஸுகவர்ணமயாம் ஶ்ரீதேவதேவப்ரியோ ப்ர
ஹ்மாநந்த தீர்த்ய ஶ்ரீகவயோ மஹாவத்ஸவப்ரஹ: ॥ ௯௩ ॥ ஸர்வ
ஸம்பத்ப்ரதாத்மஜ்ஞாநதா ஜ்ஞேய ஸம்பூர்ணாநி ஸம்பூர்ணி: । ஜகத்ஸந்நயாஸ்தி
ப்ரஹ்மதேஶ்யஸ்வாமிநாந்தாபாஜ: ॥ ௯௪ ॥ தேவதேவோ ஜகந்நாதோ
காருண்யாம்ருதவாரிதி: । ஸர்வபூதாநந்ததாயீ ப்ரஸ்ருதோ ஸம்பூர்ண
நாதவ ॥ ௯௫ ॥ ஸர்வஸம்பத்ப்ரதாநே நிவ்ருத்திஶ்ருதிப்ரதாத: ।
த்ரைலோக்யநிஷ்டஜ்ஞாநஸாக்ஷாத்காரவிஶுத்தம் ॥ ௯௬ ॥ ஶ்ருதிஜ்ஞா
நவிஶேஷஜ்ஞஜ்ஞாநவிஜ்ஞாநவாரதம் । ஸர்வஸம்ஸத்ஸித்திவிதாதஞ்யா
க்ஷிஸாரஸம்ப்ருதம் ॥ ௯௭ ॥ ஸர்வாகர்ஷஸம்பூர்ணஸ்தாவிநாவிஸ
யோக்தம் । ஸந்ததம் ஶுபஸம்பூர்ணாஸ்வஸ்திஸம்ஹ்ருதிஸ்ஸ்ரது ॥ அகூ ॥
ஸர்வம் ஸக்தம் நஶ்யதீதி தத்வம் நிஶ்சித்ய பாவிதாந் । தத்தாரணாயஸ்ம
ரேஷோ விதாதம் ப்ராக்வாநயம் ॥ ௯௯ ॥ ஸுவர்ணகாருண்யாப்தி
ஸம்பூர்ணம் ஶோபமாநஸம்பதி । தயாம்ருதஸம்பூர்ணாயிதம் ஸத்ய
ரோகாருண்யவஶாச ॥ ௧௦௦ ॥ கிஞ்சித்ஸம்ப்ராப்தம் ஸம்பூர்ணம் ப்ர
ஹ்மாநந்தஸ்வஸம்பவம் । ப்ராதஸ்ஸமர்தம் நிராதிவம் மதிஸ்த்ருஜ்ஞேய
யாதேந ॥ ௧௦௧ ॥ ஶ்ரீஶங்கரவிஜயம் ஸம்பூர்ணம் கடவாரகம் । ஶ்ரோ
கேப்யவ்யாதிரோகஶ் ஶமநாயநயாநகாஶ் ॥ ௧௦௨ ॥ ஸர்வஸௌக்ய
வாவஶாச்ஸதிதா ப்ரஹ்மஜ்ஞவித்ருபயே ஸம்பூர்ணாயி காமி
ணாஞ்சநதயே தந்வ்யபிஷ்ட்யணாயச । ஸம்ஸாரார்ணவதார
ணாயதயா ஶ்ரீஶங்கரவிஷ்ணுயே திவ்யம் தத்விதா மதிஶ்சவாரம் நா
ந்யத்ரோகேஸ ॥ ௧௦௩ ॥ ஸம்ஸாரஹந்த்ரீஸதாய ஶ்ரீதேஶதேஶ ஜ்ஞவார
ஸ: । ஶ்ரவணாதிஸம்ஸாதநம் ஶ்ரீவஜ்ஞாநவிஶாரதா: ॥ ௧௦௪ ॥
நிஸ்த்யாதா: ஶ்ரேயஸா ஸமாஹிதா ஸர்வஸாயகா: । ஸதத்ஸ்ரஷ்ட
ஸம்ஹாதாரோ ஸஞ்சேஷ்யஜ்ஞாஸ்ஸாந்தா: ॥ ௧௦௫ ॥ ஸதத்ஸம்ஹாத்ரி
விஶ்வம் பதிம் ஸமர்பயேத: । தஸ்ய ஸத்கீர்த்திமாலா நாத்ருகாயம்வி
ஸாரணா ॥ ௧௦௬ ॥ பாத்ராய பூர்ணா வ்ருதாம் பந்தாய பந்
ஸாந்த்யாய । ஶோக்ஷாய பூர்ணா ப்ரதாரக்ஷா ஸம்பூர்ணம் ஶுபே
ஸ்வம் ॥ ௧௦௭ ॥ மங்களம் ஶங்கரார்யாய ப்ரஹ்மாநந்தாய மங்களம் । மங்களம்
ஸர்வஶாஸ்த்ராய தத்த்வஜ்ஞாய ஸதா மங்களம் ॥ ௧௦௮ ॥ மங்களம் ஜ்ஞாந
தாத்ரே ச ஸர்வப்ரஹ்மண்யாய மங்களம் । மங்களம் ஶ்ரேஷ்டநாதாய ஸர்வ
ஜ்ஞாய மஹாத்மநே ॥ ௧௦௯ ॥ மங்களம் ஶ்ரீஶங்கரார்யாய மஹதே

ஸதா । ஶம்பவே விஶ்வரூபாய ஸர்வப்ரகாஶாய ஶம்பவே ॥ ௧௧௦ ॥
ஶ்ரீசக்ரநாதஶ்லோகம் ராமலிங்கஸ்வரூபிணம் । ப்ரஹ்மஜ்ஞானாத்மகம் த்யாயேத் ஞானப்ரதம் ஸதா ॥ ௧௧௧ ॥

ராமலிங்கவிஜயம் ஸம்பூர்ணம்.

சுயம்பிரகாசரான கணேசனையும், ஸ்ரீ மீனாக்ஷியையும், சுந்தரேசுவரரையும், சுந்தரதாண்டவருனசபாநாயகரையும் நமஸ்கரிக்கிறேன். சகல சம்பத்தும் பொருந்தின மதுவனக்ஷேத்திரமென்னும் கோவிலூரில் வசித்துக்கொண்டிருந்தவராயும், சாதனசதுஷ்டயத்துடன் கூடின மாணாக்கர்களுக்கு எதார்த்தமான பரமாத்தும ஞானத்தை சன்றருளுகின்றவராயும், அசுவத்தநாதர் முதலான சிடகோடிகளா லெப்பொழுதும் பூஜிக்கப்பட்டவராயுமிருக்கிற ஸ்ரீ முத்துராமலிங்க குருசிரேஷ்டனை நான் நமஸ்கரிக்கின்றேன். பரமசிவனுக் கதிகப் பிரியராயும், லக்ஷ்மி சரஸ்வதி முதலானவர்களினால் பூஜிக்கப்படுகிறவராயும், சாந்தமான மனதுடன் கூடினவராயும், எப்பொழுது மானந்த நடனம் புரியு மன்பனிடத்தில் மனதைச் செலுத்தி பிர்மானந்தத் திருப்தி யுடையவராயும், ஞானக்கடலாயும், சர்வவியாபகராயுமிருக்கிற அசுவத்தேச யதீந்திரருக்கு வந்தனம் புரிகின்றேன். அழியாதவராயும், மும்மலங்களற்றவராயும், இரண்டற்றவராயும், மூப்பற்றவராயும், அறிவுரூபராயும், மாயாகாரியமற்றவராயும், சிவனும், நாசமற்ற பதத்தி லிருப்பவராயும், கோபமற்றவராயும், மூன்றுகாலங்களிலுமிருப்பவராயும், அறிவுக்கட்டிபாயும், இம்மாம்சக் கண்ணா லறியத்தகாதவராயும், மாயைக் கப்புறப்பட்டவராயும், ஸ்ரீ ராமலிங்கமென்ற பெயரையுடையவராயும், சரணாகதியடைய யோக்கியராயுமிருக்கிற பிர்மானந்தகுருவை அடிக்கடி நான் எப்பொழுதும்பூஜிக்கின்றேன். உலகத்திலுள்ள குருக்களுக்குக் குருவாயும், சுரர்களால் துதிக்கப்படுகிறவராயும், மாலால் பூஜிக்கப்பட்டவராயும், தன்னையடைந்த நண்பர்களுக்கிருப்பிடராயும், வேண்டும் வரத்தை அளிக்கிறவராயும், சிரேஷ்டராயும், அழிவில்லாதவராயும், சகலகலைகளையும், சாஸ்திரங்களையு மறியும் புத்தியைக் கொடுப்பவராயும், ரகசியார்த்தங்களைத் தெரிவிக்கிறவராயும், பாபத்தைப் போக்க வல்லமை யுடையவராயும், தேவகுருவாயும், விசாலமான நேத்திர வீக்ஷண்ணியமுடையவராயுமிருக்கிற குருவை அடிக்கடி வணங்குகின்றேன். சச்சிதானந்தரூபராயும், உலகத்திலுள்ள சூரியாதி அஷ்டப்பிரகாசங்களுக் கப்புறப்பட்ட சுயம்பிரகாசராயும், அநேகவிதலக்ஷியராயுமிருக்கிற பிர்மானந்த குருவின் பொருட்டு ஸ்துதி செய்கின்றேன். சகல நீர்வளமும், நிலவளமும், அஷ்டைசுவரியங்களும் பொருந்திய கைலயங்கிரியின்கண் வேதாந்தமாகிற நவரத்தின

பீடத்தில் எழுந்தருளியிருக்கின்றவராயும், விஷ்ணுமுதலான தேவக்கூட்டங்கள் வணங்கும் பாதகமலங்களை யுடையவராயும், சுவப்பிரகாசராயு மிருக்கிற பரமசிவனை வணங்கியும், பரமகுருவான அசுவத்தேச யதீந்திரரையும் நமஸ்கரித்து சர்வவியாபியான ஈசனனுக்கிரகத்தினால் பிர்மானந்த சரித்திரத்தை பாலனாகிய நான் தெரிந்தமட்டி லுரைக்கின்றேன். பூர்வத்திலொருக்கால் நாரத மகா முனிவர் சகல லோகங்களிலும் தெய்வானுக்கிரகத்தால் சஞ்சரித்துக்கொண்டு, இக்கலியுகத்தில் பூலோகமடைந்து, இப்புவியில் சம்சார துன்பத்தால் வருந்துகின்ற தன் சகோதரர்களான பிராணிகளின் துக்கத்தைக்கண்டு சகிக்கமாட்டாதவராய் வெள்ளியங்கிரியில் விளங்குகிற பரமசிவனை யடைந்து தன்னுறவினர்கள் படுந் துயரத்தை வெளிப்படுத்தினார். ஏ தேவா எவ்வித உபாயத்தால் என்னுடன் பிறந்தோர் சம்சாரபந்தத்திலிருந்து விடுபடுவார்களோ, அவ்வித உபாயத்தை அனுக்கிரகிக்கவேண்டுமென்றுகேட்ட பிர்மகுமாரனுக்கு விடை அளிக்கின்றார். ஏ நாரதா அச்சீவர்கள் உய்யும்வண்ணம் யானவதரித்து இரக்ஷிக்கின்றேன், இதில் கிஞ்சிற்றேனும் சந்தேகமில்லையென்று சொன்ன ஈசன் வார்த்தையைச் செவியுற்ற நாரதர் தாமவதரிக்கின்ற ஸ்தானத்தை வினவ, பரமசிவன் யான் ஜீவன்முக்திபுரமென்கிற மதுரைமாநகரின்கண் மறையவர்குலத்தில் ஆத்திரேய கோத்திரமாகிற சமுத்திரத்திற்கு கவுஸ்துபரத்தினமாய் நல்லோர்களுக்கு முக்தி சித்திக்கும்பொருட்டு இந்த சுவயம்புவான ஜோதிர்லிங்கத்திலிருந்து ஆவிர்பாவமாய் திரும்பவும் ஜடிதியில் இதில் லீனத்தையடைகிறேனென்ற சிவவாக்கியத்தை செவியுறக்கேட்ட அம்முனியானவர் அனேகவிதமான வேதஸ்தோத்திரங்களினால், பக்திபரவசத்தால் அரனைத் துதித்து மகரிஷிகளால் வணங்கப்பெற்ற நாரதரானவர் நாம் வந்த காரியம் முடிவுபெற்றதென்ற சந்தோஷத்தினால் அத்தருணமே சத்தியலோகஞ் சார்ந்தனர். பிறகு சிலநாட்சென்று தயாளுவானதேவன் தன்னன்பனான நாரதவாக்கியத்தை யுணர்ந்து, விகாரிவருஷம் தைமாதம் குருசந்திரர்கள் நல்லராசியில் சஞ்சாரகாலமான சுவாதிநக்ஷத்திரமும்கூடின சோமவாரத்தில் சுபலக்கினத்தில் பிராமணகுலத்தில் பிர்மசாக்ஷாத்காரத்தை யடைந்த ராமசுவாமிசாஸ்திரிகளின்மனைவி மீனாக்ஷியினுடைய கருப்பகோளத்தில் ஜகன்னாதராயும், மனிதர்களா லெளிதிலறியக்கூடாதவராயும், சந்திரகலையை தரித்தவராயு மிருக்கிற பகவான் மாயாமானுஷ விக்கிரகத்துட னாவிர்ப்பாவமானார். அது எதுபோலவென்றால், நீரே ஆலங்கட்டியாய் தரித்ததுபோலும், உருக்கின நெய்யே கடின நெய்யானதுபோலவும், சமஸ்தமான ஐசுவரியங்களுக்கும், பராக்கிரமங்களுக்கும், கீர்த்திகளுக்கும், அஷ்டலக்ஷ்மிகளுக்கும், ஞானத்திற்கும், வைராக்கியத்திற்கும் காரணராய் விளங்குகிற யாதொருபகவானுண்டோ அவரே மூடஜனங்க ளெளிதில் ஞானத்தைத் தெரிந்துகொள்ளும்பொருட்டு மானைக்காட்டி மானைப்பிடிப்பதுபோல், மானிடதேகத்தை விளை

யாட்டினுலந்த பரமசிவனடைந்தார். அப்பரமசிவன் பாலபாவத்தையடைந்து பாலகிரீடையுடன் கூடினவராயிருந்து ஐந்துவயதுசென்றபின்னர் வித்தியாப்பியாசம் செய்து, பிறகு பிர்மசரியாச்சிரமமான முதலாவதாச்சிரமம்வகித்து அதின்பின்னர் வேதாத்தியயனங்களின் கரையை யடைந்தவராயும், சகலமான சாஸ்திரங்களையு மதினுண்மையையும் கற்றவராயும், உலகவிவகார ஞானங்களுணர்ந்தவராயும், வைதீக ஆசாரத்தையுடையவராயும், எப்பொழுதும் சந்தோஷமான மனதுடையவராயும், பிறருக்குப் போதிக்கிறதில் சமர்த்தராயும், ஆத்துமாராமராயும், அனவரதம் மௌனியாயும், குருவிசுவாசத்துடன்கூடிக் கொண்டிருக்கிற அந்த சிவனுனவர் இரண்டாவதான கிரகஸ்தாசிரமபாவத்தையடைந்து மூடர்கள்போல் இல்வாழ்க்கையிலிருந்து ராமலிங்கசாஸ்திரியென்னும் நாமகரணம்பூண்டு புத்திரர்களையுண்டுபண்ணியும், வேதத்தினர்த்தத்தை யுணர்ந்தவர்களாயும், லோககுருவாயுமிருக்கிற பகவத்பூச்சிய பாதாளான சங்கரதேசிகர்களால் செய்யப்பட்டிருக்கிற விவேகசூடாமணியென்கிற கிரந்தத்திற்கு தமிழ் மொழிபெயர்ப்பும், ஷை குருவா லியற்றப்பட்டிருக்கிற சர்வ வேதாந்த சித்தாந்த சாரசங்கிரகமென்கிற கிரந்தத்திற்குத் தமிழ் மொழிபெயர்ப்பும், வாஸுதேவயதியினுற்செய்யப்பட்டிருக்கிற தெக்ஷிணுமூர்த்தி வீக்ஷா விலாசமென்கிற கிரந்தத்திற்கு தமிழ் மொழிபெயர்ப்பும், வித்தியாரண்ணிய மாமுனியினுற் செய்யப்பட்ட பஞ்சதசியென்கிற கிரந்தத்திற்குப் பதயோஜனி யென்கிற தமிழர்த்தமொழிபெயர்ப்பும், ஸ்ரீராமலிங்கசாஸ்திரியளென்கிற குருவானவருண்டுபண்ணி சுந்தரமுமனுன் தன்மூத்தமைந்தனுக்கு தன்பிர்மகுலம் விருத்தி யடையவேண்டி மேற்கூறிய புஸ்தகங்களைக் கொடுத்து, சுந்தரம் முதலான அனேகசிஷியகோடிகளுடன் தன்குடும்பத்திலெப்பொழுதும் பிர்மவிசாரம் செய்து அச்சிவனுன நம்மாசான் காலம்கழித்து நாடகத்தில் வேஷதாரிபோல் குடும்ப பாரத்தைவகித்து யெதார்த்தத்தில் சம்பந்தமற்றவராய் விளங்கினுர். மற்றிதர மானுக்கர்களுய்யும்வண்ணம் தான்தானே வைராக்கியம் நிறைந்தவராயும், சாஸ்திரத்திற் சொன்ன சற்குணங்களுள்ளவராயுமிருக்கிற அசுவத்த யதீந்திர குருவை இத்துவாதசாந்த க்ஷேத்திரத்தில் குருவாய் தானே பாவனைசெய்தனர். அனேகசீடவர்க்கத்துடன் பிர்மநிஷ்டசிரேஷ்டரான அம்மகான் சிறிதுகாலம் சென்றபின்னர், (3) வதான வானப்பிரஸ்தாசிரமத்தை யடைந்து அனேகதேசங்களில் சஞ்சரித்து அங்கங்கிருக்கும் பக்தஜனங்களுக்கு தன்னுத்துமஞானத்தையருளி, அக்குருவானவர் நடேசன் விசுவனுதனென்ற பதஞ்சலி வியாக்கிரபாதமகரிஷிகளுக்குச் சமானமான யிந்த (2) சிஷியர்களுடனும் வேலைக்காரனுன சங்கரன் முதலானவர்களையும் கூட்டிக்கொண்டு மோக்ஷபூமியான வாரணுசியை யடைந்து விசுவனுதனையும், விசாலாக்ஷியையும், விஷ்ணுவையும், டுண்டி விநாயகனையும், தெண்டபாணியையும், பைரவனையும், பாபநாசம்செய்கிற மகேசுவரனையும், காசியை

யும், சுத்தகங்கையையும், குகையையும், மணிகர்ணிகையும் விதிப்படி பூஜை செய்து, மறுபடியும் பிரயாகையை யடைந்து பிதிர்க்கள் முதலானவர்களுக்கு தர்ப்பணம் செய்து சந்தோஷ சித்தராய் சிறிதுகாலம் அவ்விடத்தில் வாசம் செய்தனர். மத்தியிலிருக்கிற அநேகக்ஷேத்திரங்களைத் தெரிசித்தும், தீர்த்தங்களாடியும், அங்கங்குள்ள மாணாக்கர்களுக் கனுக்கிரகம்செய்து அத்துவைதமார்க்கத்தையும் நிலை நிறுத்தி ஹாலாசிய க்ஷேத்திரம் வந்தடைந்தார். வைராக்கியத்துடன் நிறைந்தவராகி (4) நான்காவதான பரமஹம்சாசிரமம் பூண்டு பிர்மானந்தாசிரமி யென்னும் மகிமையான கீர்த்தியைப் பெற்று மதுராதேசத்திலிருக்கிற சிஷியவர்க்கங்களுடன்கூடி யம்முனிசிரேஷ்டர் நித்தியானித்தியவிவேகம் முதலான நான்குசாதனங்களின் சுவரூபத்தையும், சம்பந்தம், விஷயம், பிரயோசனம், அதிகாரிகளுடைய விவரணங்களையும், பழுதையிற் பாம்புபோல் ஜீவேசுவர ஜகத்து கற்பனையாய்த் தோன்றியிருக்கிற வத்தியாரோபக் கிரமத்தையும், அதினபவாதத்தையும், ஜாக்கிர சொப்பன சுழுப்திகளின் சுவரூபத்தையும், அவைகளில் ஆத்துமசாக்ஷியாய் விளங்குந்தன்மையையும், மாயிகமலம், ஆணவமலம், காமியமலங்களின் லக்ஷணங்களையும், அவைகளின்நாசத்தையும், ஈச ஜீவ ஜகத்பேதங்களின்சம்சாரத்தையும், காண்பான் காக்ஷி பொருளிவைகளின் லக்ஷணங்களையும், சஞ்சித, ஆகாமி, பிராரப்த கர்மங்களின் விசாரத்தையும், முக்தியடையு முபாயத்தையும், சுவர்க்கம், அந்தரிக்ஷம், பாதாளமென்கிற லோகங்களி லுண்டாகிற துக்கங்களையும், ரேசக பூரக கும்பகங்களி னப்பியாசத்தையும், ஜீவன் சம்சாரத்திற்கட்டுண்டு பெண், பணம், மைந்தன் முதலான விஷயங்களில் திரியும் விசேஷத்தையும், பூதப்பிரதிபந்தம், பவிஷியத்பிரதிபந்தம், வர்த்தமானப்பிரதிபந்தங்களின் குணங்களையும், சமஷ்டி வியஷ்டி பாவங்களையும், காரியகாரணங்களின் சுவரூபத்தையும், சென்றகாலம் நிகழ்காலம் வருங்காலங்களின் தன்மையும், மன்மதன் வல்லமையும், காலங்களுக் கப்புறப்பட்ட வஸ்துவின் லக்ஷணத்தையும், காமிகம் முதலிய ஆகமபேதங்களையும், ஸச்சிதானந்தலக்ஷணத்தையும், அஞ்ஞானம், ஆவரணம், விக்ஷேபம், பரோக்ஷம், அபரோக்ஷம், துக்கநிவர்த்தி, ஆனந்தாவாப்திகளின் விசேஷத்தையும், ஜீவத்தோற்றத்தையும், ஸ்தூல சூக்ஷும காரணசரீர லக்ஷணங்களையும், ஆப்தம், அங்கம், ஸ்தானம், சத்பாவங்களென்ற நான்குவிதபணிவிடையின் விசேஷத்தையும், அன்பனுசான் சுவரூபங்களையும், அன்னமயப் பிராணமய மனோமய விஞ்ஞானமய ஆனந்தமய கோசங்களின் லக்ஷணத்தையும், அவைகளிலாத்துமா சாக்ஷியாய்ப் பிரகாசிக்குந்தன்மையையும், அறியாமை நான் எனது காமம் குரோதம் இவைகளான பஞ்சக்கிலேச சுவரூபங்களையும், தேகவாசனை, லோகவாசனை, சாஸ்திரவாசனைகளின் குணங்களையும், அவைகளின் நிவர்த்திரூபமான தத்துவஞான வாசனாக்ஷய மனோநாசங்களின் சுவரூபத்தையும், உபக்கிரம உபசம்மாரம் அப்பியா

சம் அபூர்வதை பலம் அர்த்தவாதம் திருஷ்டாந்தம் சொல்வது முதலான ஆ
றுவிதத்துடன் குருமுகமாய் விசாரம்செய்கிறதே சிரவணமென்றும், அதின்
பின்னர் அச்சிரவணத்தையே தனித்திருந்துச் சிந்திப்பதே மனனமென்றும்,
அச்சிரவண மனனங்களினால் நிராபேக்ஷயா யிருக்கிற பிர்மவஸ்துவில் த
டையில்லாத சுவானுபவ பிரவாஹரூபமே நிதித்தியாசனமென்றும், தியானம்
செய்தவன் தியானம்செய்த விருத்தி இந்த இரண்டுமற்று தியேயமாத்திர
மான வஸ்துவில், காற்றில்லாதவிடத்தில் வைத்திருக்கிற தீபம்போல் சித்த
மசைவற்றிருப்பதே சமாதியென்றும், பரோக்ஷ ஞானலக்ஷணமும், அபரோ
க்ஷ ஞானலக்ஷணமும், ருக்குவேதசம்பந்தமான ஐதரேயோபநிஷத்தின் முடி
வான பிரஞ்ஞானம் பிர்மமென்றப்பியாசமகாவாக்கியார்த்தத்தையும், எஜுர்
வேத சம்பந்தமான பிரஹதாரண்ணியோபநிஷத்தின முடிவான அஹம் பிர்
மாஸ்மி என்றனுபவ மகாவாக்கியார்த்தத்தையும், சாமவேத சம்பந்தமான
சாந்தோக்கியோபநிஷத்தின் முடிவான தத்துவமஸி யென்ற உபதேச மகா
வாக்கியார்த்தத்தையும், அதர்வணவேதசம்பந்தமான நிருசிம்ம உத்தரதாப
னீய உபநிஷத்தின் முடிவான அயமாத்துமா பிர்ம என்கிற சாக்ஷாத்கார
மகாவாக்கியத்தி னர்த்தத்தையும், விட்ட லக்ஷணையும், விடாத லக்ஷணையும்,
விட்டுவிடாதலக்ஷணையினால் மாயாவித்தியாஜீவேசுவர வாச்சியங்களைத்தள்ளி
லக்ஷியார்த்தமான பிர்மகூடஸ்தர்களுக்கு யேகபாவத்தையும், மகான்களால்
சொல்லப்பட்டிருக்கிற அந்தர் திருசியானுவித்தம், அந்தர் சப்தானுவித்தம்,
பகிர் திருசியானுவித்தம், பகிர் சப்தானுவித்தம், சவிகற்பம், நிர்விகற்பம்,
இவ்வித ஆறுவித சமாதிகளின் லக்ஷணத்தையும், அவைகளின் சுவானுபவத்
தையும், பிந்து, பிந்துஜாக்கிரம், மகாஜாக்கிரம், ஜாக்கிரசொப்பனம், சொப்ப
னம், சொப்பனஜாக்கிரம், சுஷுப்தியென்றஞ்ஞானபூமிகளின் லக்ஷணத்தை
யும், சுபேச்சை, விசாரணை, தனுமானசி, சத்துவாபத்தி, அசம்சத்தி, பதார்த்
தாபாவனை, துரீயமென்ற ஞானபூமிகளின் மகிமையும், அவைகளின் விசேஷ
ணங்களையும், கடாகாச மகாகாச ஜலாகாச மேகாகாச சுவரூபங்களையும், அ
வைகளின் தன்மையான கூடஸ்த பிர்ம ஜீவ ஈசுவரபாவங்களையும், துவைத
விருத்தி, சாக்ஷிவிருத்தி, அகண்டாகாரவிருத்தி, (அகண்டைகரசவிருத்தி,) இ
வைகளின் தர்மங்களையும், அஞ்ஞான சந்தேக விபரீதபாவங்களின் லக்ஷ
ணத்தையும், அவைகளின் நிவர்த்திக் குபாயத்தையும், மகாகர்த்தா, மகா
போக்தா, மகாத்தியாகியான ஜீவன்முக்தர்களின் விசேஷணங்களையும், மாயா
வித்தியாசுவரூபத்தையும், ஆகாசாதி பஞ்சபூதசுவரூபத்தையும், ஜீவன்முக்தி
லக்ஷணத்தையும், விதேகமுக்தி லக்ஷணத்தையும், ரூபநாசத்தையும், அரூப
நாசத்தையும், பாதாதிருஷ்டியும், (சொப்பன திருஷ்டியும்,) மித்தியாதிருஷ்டி
யும், தன்மயதிருஷ்டியும், லக்ஷணவாக்கியத்தையும், சுவானுபூதிவர்க்கியத்தை
யும், குருவால் சொல்லப்படுகிற உபதேசவாக்கியத்தையும், சாக்ஷாத்காரவாக்

கிபத்தையும், பிரத்தியக்ஷம் முதலிய எண்விதப்பிரமாணங்களையும், பிரத்திய காத்தும பரமாத்தும ஐக்கியத்தையும், பிரவர்த்தியின் மகிமையும், ஜாபாலம் முதலான உபநிஷத்தில்சொல்லும் குடீசகாதி நான்குவித சன்னியாசத்தை யும், ரிபுமுதலான பரமஹம்சர்களின் வைபவங்களையும், லோகாயதன் முத ல் சாங்கியனீறா யிருக்கிற ஜீவப்பிராந்தர்களின் லக்ஷணத்தையும் துரும்பை பூஜிக்கிறவன் முதல் ஈசுவர பூஜகனீறாயிருக்கிற ஈசுவரப்பிராந்தர்களையும், கா மிகாதி ஆசிருதர்களையும், சம்சார சக்கரத்தின் மயக்கத்தையும், அதின் நிவிர் த்தியைச்செய்யும் மேலான ஞானோபாயத்தையும், இவை முதலான அனேக கிரமங்களையும், தூங்கி விழித்தது முதல் மறுபடியும் தூங்கும் வரை அடிக்க டி நம் குருவானவர் தினந்தோறும் அன்பான சிடருக்கு அனுக்கிரகம்செய் துப தேசித்து வந்தனர். கந்தர்வ நகர் போலவும், கிளிஞ்சி வெள்ளி போலவும், கானல் நீர் போலவும், கனவூர் போலவும், வானமை போலவும், கயிற்றிற் பா ம்பு போலவும், மலடிசேய் போலவும், தரிபு மான் போலவும், முயலின் கோ டு போலவும், மனிதக் கொம்பு போலவும், பிச்சகந்தானது சுத்தப் பொய்யெ ன்று இவை முதலிய திஷ்டாந்தங்களாலே அனுதினமும், அய்யனருளிச் செ ய்தனர், மாணக்கர்களுக்கு பக்தி விர்க்தியின் நிமித்தம் தானும் தன் குரு வான அசுவத்தேசயதீந்திரரை பூஜை செய்து, தன் சுபானுபவ நிச்சயத்தால் லோகோபகாரமாய், துரீயாதீதா சிரமமடைந்து வேத முடிவின் ரகசியார்த்த ங்களை வஞ்சனையற்று சுவானுபூதியையும், சொப்பன திருஷ்டியும், அனைவர தம் அன்புடனறைந்தனர், சரீரத்துடன் கூடினவராயிருந்தாலும், அசரீர ராயும், விகாரியாய்த் தோற்றினாலும், நிர்விகாரியாயும், சாக்ஷியாயிருக்கிற சி வத்தில் அமைதி பெற்றனர். கணக்கற்ற மாணக்கர்களுடன் கூடியவர்களுக் கு குருபாவத்தையும், தானடைந்து பிர்மானந்தத்தில் மூழ்கி பேச்சற்ற நிலை யில், அவ்வன்பர்களையும் அமைந்திருக்கும்படி செய்து எவர்கள் பிர்மானந்த சிடர்களோ அவர்களை ஜீவன் முக்தர்களாகச் செய்து மிவ்வுலகில் மேலான கீர்த்தியை நம்மாசானடைந்தனர். அவ்வைபவத்தை, ஞானநோக்காலுணர் ந்த நாரதமுனிவர் பூலோகமடைந்து நமதய்யனை யீசனை வணங்கி துதிக்கி ன்றனர். தேவாதி தேவனே போற்றி, கருணாகரனே போற்றி, ஸச்சிதானந் த ரூபனே போற்றி, பூர்ணவானே போற்றி, பிர்மபாவனனே போற்றி, முனி கள் பூஜிதனே போற்றி, அன்பர்கள் மனவாசனே போற்றி, குருநாதனேபோ ற்றி; ஞானபாரகனே போற்றி, போதகப்பிரியனே போற்றி, ஞானிகள்வரனே போற்றி, யென்றிவ்விதம் வேதஸ்தோத்திரங்களினால் முறையிட்டனர். பின் னர் அக்குருவினேகாந்தஞ் சென்று தபோதனரான நாரதமகாரிஷியானவர்; ஏ, அய்யனே யாதுபற்றி யிவ்விடம் யெழுந்தருளினீரோ, அக்காரியம் முடி வு பெற்றது, துவாதசாந்த வாசிகளான என்னுடன் பிறந்தோர், தங்களனுக் கிரகத்தால் ஜீவன் முக்தர்களானோர்களிதிற் சற்றேனுமையமில்லை அண்ணலே,

இனி இம்மானிடவேடம் விடுத்து தங்கள் வாசஸ்தலமான கைலாசகிரிமே
வி பூர்வ ரூபமான ஈசுவரவடிவத்தை யடைவீராகவென யிவ்வாறோதினர்.
இம்முறையைக் கேட்ட அவ்வீசன்புன் சிரிப்புடன் கூடினவராகி, முன்னிந்த
கலியுகத்தில் உன்வேண்டுகோளின்படி சங்கராசாரியரென்றும் நாமம்பூண்டு
காணுபத்தியம்முதலான ஆறுமதவாதிகளையுங்கண்டித்து, இக்கலியில், அத்து
வைதமதஸ்தாபனம்செய்து, முன்னிந்த நீலகண்டபரமேசுவரனென்னு மா
த்துமலிங்கத்தில்யான் முன்னெப்படி அந்தர்த்தானம் செய்தேனோ, அவ்விதமி
னிச்செய்கின்றேனென்று, பிரமகுமாரனான நாரதரைநோக்கிக்கூறினர். இம்
மொழியை யுணர்ந்த விதிமைந்தனும் தனதிருப்பிடமேகினர். நமதாசான் பிர்
மானந்ததேசிகன் நாரதனுக்குரைத்தவாக்கிய முணர்ந்து சலனமற்றபவனன்
போல் ஜீவன்முக்திவிரதத்தைவிட்டு, அத்தேவன் விதேகமுக்தி பாவமடைந்த
னர். பக்தர்களின் பீடைகளைப்போக்கடிக்கத்தக்கவராயும், ஸச்சிதானந்தரூப
னாயும் பிர்மரூபனாயும் லோகானுக்கிரகமூர்த்தியாயும், லக்ஷ்மிநாயகனுக்கு தி
கப்பியராயும், சுவயம் பிரகாசராயுமிருக்கிற அம்மகாதேவரான பிர்மானந்த
தேசிகன் துன்முகிவருடம் சித்திரைமாதம் சுக்கிலபக்ஷத்துவாதசிசுக்கிரவாரம்
உத்திர நக்ஷத்திரமும்கூடின சுபதினத்தில் பிர்ம முகூர்த்தத்தில் விதேககை
வல்லியமேகினர். இந்திரன் தேவகோடிகள் நாரதர்முதலான ரிஷிக்கூட்டங்க
ளால் ஸ்தோத்திரிக்கப்பட்ட பாதாரவிந்தங்களுடன்கூடின அக்கருணைக்கட
லானவீசன் மேற்கூறிய ஜோதிர் லிங்கத்தில் சமுத்திரத்தில் அலை லீனமாவது
போல் லீனமடைந்தனர், கர்பூரஜோதிபோல் நிர்விகற்பவஸ்துவில் ஐக்கியமா
யினர். உலையிரும்புண்டநீர்போல் அச்சூக்ஷ்மதேகம் சிவசுவரூபத்தில் அடங்
கிற்று. அம்மகாத்துமாவினுடைய ஆத்தும ஞானவிசேஷத்தையும், சிரேஷ்ட
மான அபரோக்ஷ ஞானசாமர்த்தியத்தையும் யுக்திசாரங்களுடன் நிறைந்தசுவா
னுபவவினோதத்தையும் தேவசிரேஷ்டனான ஆதிசேடனைத்தவிர யெவன்சொ
ல்ல இவ்வுலகில் வல்லவனுவன் அவ்வாதிசேடனும் பிர்மானந்த மகாமௌ
னிவைபவத்தை முன்ஞானநோக்காலுணர்ந்ததினாலன்றோ இரண்டாயிரம்நா
வையுடைய நம்மால்சொல்ல முடியாதென்று கருதியன்னிமித்தமே பாதாள
லோகமப்பவேயடைந்தனன். அவ்வபாரகருணாமூர்த்தியின் வைபவத்தையிப்பு
வியில் யாதுவுரைக்கத்தகமையுளனோ அப்படியாயினும் பிர்மானந்தாவிர்ப்பாவ
முதலைக்கிய மீருயுள்ள திவ்வியயிர்சரித்திரத்தை யக்குருநாதன் கிருபாவச
த்தால்அற்பபுத்தியுடன்கூடியயான் ஒருவாறுறைய லுற்றேன். சர்வசங்கடங்களை
யும் போக்கடிக்கக் கூடியதாயுமிருக்கிற அத்திவ்விய சரித்திரம் ஸ்ரீராமலிங்
கவிஜயமென்றும், நாமகரணம் பூண்டு இப்பாரில் குருநாதன் தயாநோக்கால்
ஸர்வோத்கருஷ்மான கீர்த்தியை யடைபட்டும். அசுவத்தயதீந்திர தேசிககு
ருகிருபாவசத்தால் பிர்மஞானிகள் திருப்தியையடையும் பொருட்டும், சகல
மான அதிகாரிகள் துதிக்கும் பொருட்டும்சம்சாரசாகரத்தில் மூழ்கினவரை

கரையேற்றிவைக்கும் பொருட்டும், நம்குருப்பிரீதியின் பொருட்டும், இத்திவ்விய ராமலிங்கவிஜய சரித்திரமானது அவர்முக்கிய சீடனாயென்னால் நன்றாயுரைக்கப்பட்டது. அச்சரிதைக் கொப்புயர்வு இவ்வுலகிலில்லை அதிற் சற்றேனுமையமுறற்க. குருபத்தியுடன் கூடினவர்களாயும் வேதவேதாங்களின்கறை கண்டவர்களாயும், சிரவணாதிதர்மங்கள் பூர்ணமாயடைந்தவர்களாயும், பிர்மஞான முணர்ந்தவர்களாயும், கோபமாகிற வியாதியற்றவர்களாயும், நமக்கு சமானமாயிருக்கக் கூடாதென்ற மாத்ஸரியகுணங்களற்றவர்களாயும், தன்பிர்ம பிரயோஜனமே மேலென்று கருதினவர்களாயு மிருக்கிறமகாங்களான வர்கள் இந்த திவ்விய விஜயத்தை பார்வையிட்டுச்சந்தோஷிக்கக்கடவர்கள். இச்சரிதையையன்புடன் படித்தவர்களும் கேட்டவர்களும் மோக்ஷமடைவதற் கையமில்லை. குருமுதலியயனைவருக்கும் மங்களம் செய்து சாஸ்திரத்தை முடித்தனம்.

ஸ்ரீராமலிங்கவிஜயம் முற்றிற்று.

ஶ்ரீப்³ரஹ்மாநந்த³பஞ்சரத்நம் ॥

[illegible] ॥ க ॥ [illegible] ॥ உ ॥ [illegible] ॥ ந ॥ [illegible] ॥ ச ॥ [illegible] ॥

பஞ்சரத்நம் ஸம்பூர்ணம்.

இந்நூலாசிரியராகிய வித்தியாரண்ணியமுனீசுவரர்கள், வேதார்த்தங்களையும், உபநிஷதர்த்தங்களையும், வெளியிடவிரும்பி, தாபனீய உபநிஷத்தில் தெரிவித்திருக்கிற சச்சிதானந்தபதங்களின், தாற்பரியத்தை அனைவரும் எளிதில் அறிந்து, சம்சாரசமுத்திரத்திலிருந்து கரையேறி, நித்தியதிருப்தர்களாய் வாழக்கடவர்களென்று, அறிந்த அம்மகாத்துமா (சத்) என்ற சப்தார்த்தத்திற்கு, விவேகபஞ்சகத்தையும், (சித்து) என்ற பதத்தினர்த்தத்திற்கு, தீபிகாபஞ்சகத்தையும், (ஆனந்தம்) என்ற பதத்தினர்த்தத்திற்கு, ஆனந்தபஞ்சகத்தையும், ஒன்றுசேர்த்து (பஞ்சதசி) என்கிற (15)ந்து பிரகரணத்தில், (1) வது பிரகரணமான பிரத்தியக் தத்துவவிவேகத்தை உரைக்கின்றார்.

இந்தப் பிரகரணமானது, வேதாந்தப் பிரகரணமானபடியினால், முதல் முதல் அநுபந்தசதுஷ்டயமென்கிற, நான்குலட்சணம் தெரிவித்ததின்பிறகே சாஸ்திரம் ஆரம்பிக்கவேண்டியதென்று பெரியோர்களின் சம்மதப்பிரகாரம், அந்நான்கையும் இந்நூலாசிரியர் (1-2) சுலோகங்களினால் வெளியிட்டனர். எவ்விதம் வெளியிட்டனரெனில், முதல் சுலோகம் பூர்வார்த்த உத்தரார்த்தத்தால் குருவணக்கம் தெரிவித்ததின்மேல் முறையிட்ட அநுபந்தசதுஷ்டயத்தில், துக்கநிவர்த்தி, ஆனந்தாவாப்திரூபமான பிரயோசனமென்ற (1) வது லட்சணமும், கூடஸ்தபிரமைக்கியரூபமான விஷயமென்கிற (2) வது லட்சணமும், (2) வது சுலோகம் பூர்வார்த்தத்தில் குருவுக்கும், சிஷியனுக்கும், சாஸ்திரத்திற்கும், பிரமத்திற்கும், ஐக்கியரூபமான (3) வது லட்சணமும், நித்தியாநித்தியவிவேகம், இகாமுத்திரார்த்தபலபோகவிராகம், சமாதிஷட்கம், முமுட்சுத்துவமென்கிற, அதிகாரரூபமான (4) வது லட்சணமும் சொன்னதாய்க் கருதி, தன் குருவான சங்கரானந்தசுவாமிகளின் பாதகமலங்கள், ஜீவேசுவர ஜகத் காரியங்களோடே கூடிக்கொண்டிருக்கிற மகா மோகரூபமான மூலாஞானமாகிற முதலையை விழுங்குகிறதில் முக்கியமான வியாபாரத்தையுடையதாயும், சகலசம்பத்துக்கள் நிறைந்த ஸ்ரீ சங்கரானந்தகுரு பாதகமலங்களின் பொருட்டு வந்தனம்கூறி, அக்கமலங்களைப் பூஜித்து, நிர்மலமான மனதையுடையவர்களுக்கு, இப் பிரத்தியக் தத்துவவிவேகமென்கிற முதலாவது பிரகரணம் கூறுகின்றனர். (35)ந்து தத்துவத்தோடே கூடியிருக்கின்ற ஜாக்கிராவஸ்தையில் சப்தாதிவிஷயங்கள் நானாவாயும், அவைகளையறிந்த அறிவு ஒன்றாயும், அவ்விதமே (24) தத்துவத்துடன் கலந்த சொப்பனாவஸ்தைகள் பலவாயும், அதை யறிந்த அறிவு ஒன்றாயும், ஜாக்கிர சொப்பனங்கள் ஸ்திரா ஸ்திர பேதங்களுடன் கலந்தனவன்றி, வேறு விசேஷமொன்றில்லையென்று விரித்துக் காட்டினர். அவ்வொழுங்காய் (4) தத்துவங்களுடன் கூடின சுஷுப்தியவஸ்தையில், அஞ்ஞானவிஷயத்தையும் அறிந்த அறிவு ஏகமாயும், அஞ்ஞானவிஷயத்தால், தானான அறிவு, அறியப்படாததாயும், சுஷுப்திகாலத்திலிருந்த அறிவினனுபவம், அச்சுஷுப்திவிட் டெழுந்தோ

னுக்கு, இதுகாலம்வரையில் ஒன்றும் தெரியாமற் சுகமாய்த் தூங்கினேனென்கிற அஞ்ஞானனுபவமும், அறிவின் ஏகத்தன்மையும், தினம் ஓரேபடித்தாய் எல்லாஜீவர்களுக்கும் அபேதமாய் அறியப்படுகிறபடியால், மூன்றவஸ்தைகளிலும் காண்கின்ற அறிவு ஒன்றென்று தீர்மானம் செய்யப்பட்டது. அம்முறையே மறு தினத்திலும், மறு பக்ஷங்களிலும், மறு மாசங்களிலும், மறு வருஷங்களிலும், மறுயுகங்களிலும், மறுகற்பங்களிலும் அறிவு ஒன்றென்று யுக்தியினுல் சத்வஸ்துவின் சொரூபம் சாதித்தனர். அவ்வாறு எந்த அறிவானது உதயமும், நாசமுமற்ற சுவப்பிரகாசவடிவமோ, அதுவே சித்வஸ்துவின் சுவரூபம். லோகத்தில் மனைவிமுதலான சகலமானவஸ்துக்களில் வைக்கும் பிரியம் யாதோ, அதுவே ஆனந்தவஸ்துவின்சொரூபம். ஒருபிராணிக்காவது நாமெப்போதும் மறிக்கக்கூடாது, சிரஞ்சீவியாயிருக்கவேண்டுமென்கிற அதிகப் பிரியமானது தானுன அறிவினிடத்தில், எக்காலும் பார்க்கப்பட்டு தன் சுகத்திற் கனுகுணமாயிருக்கிற பதார்த்தத்தில் பிரியமும், அதற்கு விருத்தம் செய்கிற ஜீவர்களிடத்தில் கோபமு முண்டாய், சர்வானுபவசித்தமான அதிகப் பிரியமானது இந்த அறிவினிடத்தில் பார்க்கப்படுகின்றது. அவ்வித வேதுவால், தானே, ஆனந்தசொரூபனென்று அறைந்தனர். இவ்விதமுரைத்த ஆசானை வணங்கி, என் அண்ணலே, தாம், சச்சிதானந்தபதங்களுக்கு ஒன்ருயிருக்கும் தன்மையை தன்னுவினுல் யுக்தியாலுரைத்ததன்றி, வேறு சுருதி பிரமாணம் யான் கண்டிலேன். அஃது யானறியும்வண்ணம் அன்புடனருள்வாயாகவென, ஆனந்தபாஷ்பமலரினலருச்சித்த அன்பனைநோக்கி யையனருளின்றனர். எமதன்புடை மைந்தா கேளாய், நீகேட்டவினுவுக்கு சகல உபநிடதமும், வேதங்களும் கூறினதையாணிங்கருளிச்செய்கின்றனம், சாந்தோக்கிய உபநிஷத்திலும், கைவல்லியோபநிஷத்திலும், இன்னும் மற்றுமுள்ள சுருதிகளிலும் தத்துவம் பதார்த்தரான கூடஸ்தரோ லக்ஷியார்த்தரொன்றும், சச்சிதானந்தரூபரொன்றும், அவரே நித்தியரொன்றும் கூறுகின்ற சுருதியினர்த்தத்தை மனதில் நிச்சயித்தும் மேல் அனேகவிடங்களில் சுருதியின் தாற்பரியத்தையே நன்ருய் வெளியிடப்போகிறபடியால், இங்கு சுருக்கிக் கூறினம். நீர்சொன்னபடியிருக்கட்டும், ஆத்துமா பரமானந்தரூபரொன்று கூறினதில் நான் ஆக்ஷேபணைசெய்கிறேன், அதாவது, தங்களால் சொல்லப்பட்ட ஆத்துமா விளங்குகிருரா, அல்லது, விளங்கவில்லையாவென்று ஆக்ஷேபணைசெய்து விளங்கும்பட்சத்தில், அழிந்துபோகிறதாயும், அற்பமாயு மிருக்கிற விஷய சுகத்திலாசைவரமாட்டாதே, விளங்காததாயிருக்கும்பட்சத்தில் பரமானந்த சொரூபம்கெட்டுப்போய்விடுமே, இதற்கென்னசமாதானம்கூறுகின்றீரெனக் கேட்ட அன்பனுக் கனுக்கிரகம் செய்கின்றனர். ஏ அன்பா, இவ்வாத்தும சொரூபம் விளங்கியும் விளங்காமையுமா யிருக்கின்றது. அக்காரணத்தால் பரமானந்தரூபம் விளங்கவில்லை. அது எதுபோலவெனில், தன்பிள்ளையும்,

அத்தியயனம் செய்கிற அனேகம் பிள்ளைகளுடைய கூட்டத்திலிருந்து வேதாத்தியயனம் செய்கிற குரல் விளங்கியும் விளங்காமையா யிருப்பதுபோல இவ்வறிவும் விளங்கியும், விளங்காமையாயு மிருக்கின்றது. அவ்வேதுபற்றி யாம் பரமானந்தசொரூபமெனக் கூறினம். அதை விரித்துரைக்கின்றனர், திருஷ்டாந்தத்தில் மைந்தன் குரலறியாமைக்கு அம்மாணுக்கர்கள் பிரதிபந்தமாயிருப்பதுபோ லிவ்விடத்தில் வஸ்துவில்லை, வஸ்துவிளங்கவில்லையென்கிற ரூபமாயிருக்கிற ஆவரணசக்தியே பிரதிபந்தகமாயிருந்து வஸ்துவில்லை வஸ்து விளங்கவில்லையென்ற அனுபவரூபமாய் மறைப்பதே மேலான பிரதிபந்தகமென்று இங்ஙனம் முறையிட்டனம். அவ்வாவரணசக்திக்குக் காரணமான மூலப்பிரகிருதியைத் தெரிவிக்கின்றனர். இவ்விடத்தில், அனாதியா யிருக்கிற மகாமாயையே மூலப் பிரகிருதியென்றும், அது பிரம பிரதிபலனத்துடன் கூடியிருக்கிறதென்றும், சத்துவ ரஜஸ்தமோகுணங்களுடன்சேர்ந்திருக்கின்றனவென்றும், சுத்தசத்துவகுணமான மாயையிற் பிரதிபிம்பித்த ஈசுவரன் அம்மாயையைச் சுவாதீனம்செய்து சர்வஞ்ஞனும், சர்வேசுவரனும், சர்வசக்திமானும், அதைத்தானே சமஷ்டிகாரணசரீரமாய் அபிமானித்து விளங்குகின்றனர். அவ்விரஜோகுணமான மலினசத்துவ அவித்தையில் பிரதிபலித்து, அவ்வவித்தை வெகுவிதமாயிருப்பதால் அதிற்பிரதிபலித்த ஜீவர்கள் அனேகர்களாகவிருந்து அவ்வவித்தியாசுவாதீனர்களாய் வியஷ்டியான அக்காரணசரீரத்திலேயே அபிமானியாய், பிராஞ்ஞன் என்ற நாமம்பூண்டு விளங்குகின்றனர். மீதியான அத்தமோகுணத்தை பிராஞ்ஞர்களின் போகானுபவத்திற்காக அவ்வீசன், ஆகாசம், வாயு, அக்கினி, ஜலம், பூமி, இப்பஞ்சபூதங்களைச் சிருஷ்டித்தனர். அக்காரணகுணம் ஐம்பூதங்களிலும் கலந்திருத்தல்பற்றி, சத்துவகுணவியஷ்டியில் சுரோத்திராதி ஞானகருவிகளைந்தும், சத்துவகுணசமஷ்டியில் மனம் புத்தி யிரண்டும், ரஜோகுணவியஷ்டியில் வாக்காதி தொழிற்கருவிகளைந்தும், ரஜோகுணசமஷ்டியில் பிராணாதிபஞ்சவாயுக்களுமுண்டாய் இப்பதினேழும் சேர்ந்து சூக்ஷுமசரீரமென்றும், அவ்வியஷ்டி சூக்ஷுமசரீரத்தில் அப்பிராஞ்ஞனை ஜீவன் தைஜசனென்றும் பேசைவகித்தும், அவ்வீசன் அச்சமஷ்டி சூக்ஷுமசரீரத்தில் இரணியகருப்பனென்றும் நாமம்பூண்டு விளங்குகின்றனர். அச்சீவர்களின் போகபலானுபவத்திற்கேதுவாய் அவ்வீசன் அவ்வைம்பூதங்களையும் மீதியான தமோகுணத்தால் பஞ்சீகரணம் செய்தனர். பஞ்சீகரணமாவன, அவ்வாகாசாதி யைம்பூதங்களை ஒவ்வொன்றையும் இரண்டாகச் செய்து அவ்வொவ்வொன்றை நான்காக்கி, அந்நான்கை அவ்விதரபூதங்களுடன் சேர்த்து ஒருமித்து (இத்தூலசரீரத்தை யிவ்விதம்) பஞ்சீகரணம் செய்தனர், அதின்பின்னர் அச்சமஷ்டி ஸ்தூலவுடலில் அவ்விரணியகர்ப்பர், அபிமானிக்குங்காலையில் விராட்டென்ற நாமம்பூண்டனர். இவ்வியஷ்டி ஸ்தூலவுடலில் அத் தைஜசன் அபிமானிக்

குஞ்சமயத்தில் விசுவனென்றும் பேரையடைந்து விளங்குகின்றனன். அவை
களிலிருந்து அண்டமும், ஈரேழுலோகங்களும் போக்கியவஸ்துக்களும் போ
கலட்சணங்களும், ஜராயு ஜாதி நான்குவிதசரீரங்களும், அவைகளுணவும்
ஈசன் உண்டுபண்ணினுர். அச்சீவர்கள் புண்ணியமிசிரபாபகர்மத்தால் தேவ
மனிதத் திரியக்காதி சரீரங்களையடைந்து வெளிதிருஷ்டியான விஷயநோக்க
முள்ளவர்களாய், அந்தரங்கமான ஆத்துமதத்துவஞானத்தை ஒருக்காலு
மறியாதவர்களாய், உண்டதே உறுதி, கண்டதே காக்ஷியென்றுநினைத்து சதா
துக்கிகளாய் கர்மஞ்செய்து போகமருந்தி காமிகளாய் மூடர்கள் விளங்குகின்
றனர். நதியிற் சுழியில்விழுந்து அவஸ்தையுறும் புழுப்போல சுகமற்றதா
யிருக்குங்காலை முன்ஜனனத்திற்செய்த தவத்தால் தயாளுவான புருஷன்
அந்நதிக்கரையை யடைந்து, அப்புழுவையெடுத்து அத்தீர மரத்தினடியில்
வைத்து, அதுசுகிப்பதுபோல், இச்சீவர்களும் பிரவிக்கடலிலமிழ்ந்து, அனே
கசரீரங்களாகிற சுழியில்வீழ்ந்து துக்கிகளாய் வருந்துங்காலை யிச்சீவர்கள்
முற்பிறப்பிற்செய்த சற்கருமபுண்ணியவிசேஷத்தால் மகாதயாளுவாயும், வே
தசாஸ்திரங் கற்றவராயும், தத்துவசொரூபத்தை நன்றாய்க் கரைகண்டவரா
யும், பிர்மவித்தாயுமிருக்கிற ஆசாரியரால் இம்மாணுக்கர்கள் பஞ்சகோச வி
வேகத்தால் மேலான மோக்ஷசுகத்தை அடையவேண்டியதுதான் ஜன்மமெ
டுத்தபலனென்று கூறினர். இவ்விதமறைந்த அம்மொழியைக் கேட்டவன்
பின், இருதாள்வணங்கி, என்தெய்வமே, பஞ்சகோசத்தின் ஸ்வரூபத்தையும்,
அதையடைந்து அதின்வழியாய் ஜீவாத்துமா பந்தப்பட்டிருப்பதையும் அநி
னிவர்த்தியும் அனுக்கிரகிக்கவேண்டுமென்று சொன்ன மொழியைச் செவி
யுற்ற ஆசானவர் மறுபடியும் கூறுகின்றனர். பஞ்சீகரணபூதத்திலுண்டான
அன்னமயரூபமென்ன, வாக்காதீந்திரியமும், பிராணனும்சேர்ந்த பிராணமய
ரூபமென்ன, ஞானேந்திரியத்தோடேகூடின மனோமயரூபமென்ன, அவ்விந்
திரியங்களுடன்கூடின விஞ்ஞானமயரூபமென்ன, பிரிய, மோத, பிரமோதா
திவிருத்தியுடன்கூடின ஆனந்தமயரூபமென்ன, இவ்வைங்கோசங்களில் ஆத்
துமா, அத்தியாசத்தையடைந்து அந்தந்தகோசங்களின் தன்மையில் மூழ்
கித் தன்னுடைய சச்சிதானந்த ஸ்வரூபத்தை மறந்தவராய், பெருத்தே னி
ளைத்தேனென்று அன்னமயகோசாத்தியாசத்தையும், பசிதாகத்துடன் கூடி
னபிராணமயகோசாத்தியாசத்தையும், சங்கற்பா் விகற்பம் செய்தேனென்ற
மனோமயகோசாத்தியாசத்தையும், கருத்தாவான விஞ்ஞானமயகோசாத்தி
யாசத்தையும், நான் போக்தாவென்ற ஆனந்தமயாத்தியாசத்தையும் அடைந்
து அந்தந்த கோசரூபனாய் சம்சாரத்தில் மூழ்கிக் கிடக்கின்றார். இவரை அன்
வய் வியதிரேகயுக்தியான பஞ்சகோசவிவேகத்தால் பிரித்தறிந்து சம்சார ச
முத்திரத்திலிருந்து கரையேற்றி மேலான பிரமஸ்வரூபத்தை அடையும்படி
செய்யவேண்டியது. அன்வயவியதிரேகலட்சணங்கூறல், ஸ்தூலசரீரந்தோன்

றாத சொப்பனாவஸ்தையில் ஆத்துமாவாகிய தான் தோன்றுகிறதே அன்வயம் இத்தூலவுடல் தோன்றாமையே வியதிரேகம். அவ்வாறு சூக்குமசரீரம் தோன்றாத சுஷுப்தியில் தான் தோன்றுகிறதே அன்வயம். இச்சூக்குமவுடல்தோன்றாமையே வியதிரேகம். இது வியதிரேகத்தால் பிராணாதி மூன்று கோசங்களும் நேதிசெய்ததாய் ஆய்விட்டது. அவ்விதமாய் சுழுப்திதோன்றாத நிர்விகற்பசமாதியில் தான் தோன்றுகிறதே அன்வயம். தான் தோன்றினும் இக்காரணவுடல் தோன்றாமையே வியதிரேகம். ஆற்றங்கரையிலிருக்கிற நாணலின் மேல் இதழ்களைக் களைந்து, நடுக்கதிரைக் கொள்வதுபோல், இப் பஞ்சகோசங்களாகிற மேல் இதழ்களை மேற்சொன்ன அன்வய வியதிரேக யுக்தியால் அத்தியாசத்தைக் களைந்து, ஹிருதயமாயிருக்கிற நடுவில் விளங்குகின்ற சச்சிதானந்தஸ்வரூபமான தத்துவம்பதலக்ஷியார்த்த பிரம ஸ்வரூபத்தை பிரித்தறிந்தவன் பிர்மமாயாவன். இம்மொழியினாலே கூடஸ்த பிரமங்களுக்கைக்கியமானது யுக்தியால் சம்பவித்திருக்கிறது. அவ்விதமே சாந்தோக்கிய உபநிஷத்து ஆறாவதத்தியாயத்தில் சுவேதகேதுவான தன்மைந்தனுக்கு, உத்தாலகமகரிஷியானவர் உபதேசவாக்கியமென்கிற (3) வதான (தத்துவமசி) மகாவாக்கியத்தால் அனுக்கிரகம்செய்து, விட்டுவிடாதலட்சணையினால் லக்ஷியார்த்தத்தைக் காண்பித்திருக்கிற மகாவாக்கியார்த்தத்தின் தாற்பரியத்தை யிந்நூலாசான் இங்கு விரித்துரைக்கின்றனர். யாதொரு பிர்மமானது தமோகுணமான மாயையைக் கிரகித்து ஜகத்துக் குபாதானமாயும், சுத்தசத்துவமான மாயையைக் கிரகித்து, ஜகத்திற்கு நிமித்தகாரணமாயுமிருக்கிற பிரமம் (தத்) என்கிறபதத்தினால் சொல்லப்படுகின்றது. அப்பிரமமே எப்போ, காமகர்மாதிகளுடன்கூடின ரஜோகுணமான மலினசத்துவத்தை கிரகிந்தாரோ அப்போ (துவம்) என்ற பதத்தினால் சொல்லப்படுகின்றது. மூன்றுகளும் ஒன்றுக்கொன்று விரோதங்களாயிருப்பதால் அவைகளைத் தள்ளி, பூரணமாயும், சச்சிதானந்தமாயுமிருக்கிற பிரமத்தை (தத்துவமசி) மகாவாக்கியத்தினால் லக்ஷியார்த்தமாக விளக்கிவைக்கின்றார். அவனே இந்த (தேவதத்தன்) என்கிற வாக்கியத்தில் அவனிவன் என்கிற வாக்கியத்தைத் தள்ளி, விட்டுவிடாத லக்ஷணையால் தேவதத்தன் ஒருவனென்று அறிவதுபோல, இங்கும், ஜீவேசுவரர்களுக் குபாதியான, அவித்தியா மாயைகளைத் தள்ளி, அகண்டசச்சிதானந்த தத்பத லக்ஷியார்த்தமான பிரமத்திற்கும், சச்சிதானந்தத் துவம்பத கூடஸ்தருக்கும், பாகத்தியாகலக்ஷணையினால் (அசி) என்றபதம் ஐக்கியம் செய்கின்றது. நீர்சொன்ன லக்ஷியத்தன்மை, சவிகற்பவஸ்துவிற்கா, அல்லது, நிர்விகற்பவஸ்துவிற்காவென்று சீடன் ஆக்ஷேபணைசெய்து, இரண்டாவதாகேஷபரூபமான நிர்விகற்பவஸ்துவுக்கு லக்ஷியத்தன்மை யொருக்காலும் பார்க்கமுடியாது, ஓரிடத்திலும் சம்பவிக்கவுமாட்டாதென் றிவ்வித முறைத்த சிஷியனை நோக்கி, குரு அவனையே கேட்கிறார். நீசெய்த இந்த

ஆக்ஷேபணையானது, நிர்விகற்பவஸ்துவிற்கா, அல்லது, சவிகற்பவஸ்துவிற்கா, சொல், முதல்பக்ஷத்திற்கு, உன்னாலே, கூடாதென்றாக்ஷேபணை சொல்லிவிட்டாய், இரண்டாவதுபக்ஷத்திற்கென் றுரைப்பையேயானால், விவஸ்தையில்லாத அனவஸ்தாதோஷமும், அனேகாந்துமாகாரணமென்ற ஆத்துமாசிரயதோஷமும், வண்டிச்சக்கிரம்போல், எப்போதும் சுற்றிக்கொண்டிருக்கிற சக்கிரகாப்திமுதலான இன்னுமனேகதோஷங்கள்வந்துசேரும். இவ் விசேஷங்கள் இதரசாஸ்திரங்களில் விரிவாய் காணப்படுகின்றன. அவ்வேதுவைப்பற்றியும், கிரந்தம் விரிவாகுமென்றகருத்தைப்பற்றியும், இந்நூலாசான் சுருக்கியுரைத்தனர். நீசெய்தவிகற்பங்களிலும், அவைகளினபாவங்களிலும் சம்பந்தப்படாத, ஆத்துமவஸ்துவில் விகற்பத்தன்மையும், லக்ஷியத்தன்மையும், இவைமுதலான சகலசம்பந்தங்களும் சுத்தகற்பிதம், இதிற் சற்றேனுமையமுறாமல் ஆறுவிதலிங்கத்தோடும், குருமுகமாய் அதின் தாற்பரியத்தை விசாரிப்பது சிரவணமெனப்படும். தான் சிரவணம்பண்ணின அர்த்தத்தை மறவாமல் தனித்திருந்து அனுசந்தானம்செய்கிறது மனனமென்றுகூறப்படும். சிரவணத்தினாலும், மனனத்தினாலுமுண்டாயிருக்கிற திடவிருத்தியினாலே நான் அகண்டன், சின்மாத்திரன் என்றபாவனை இடைவிடாத அனுசந்தானமே நிதித்தியாசனமெனப்படும். தியானம்பண்ணின, சுத்தஜீவனும், சுத்தவிருத்தியும், தியேயமாத்திரமாயிருக்கிற பிரமவஸ்துமாத்திரமே மீதமாகி, காற்றற்றவிடத்திலிருக்கிற தீபம்போல் அச்சுத்தவிருத்தி அப்பிரமவஸ்துவில், இதரதுவைதசலனமின்றி சமமாயிருப்பதே சமாதியெனக் கூறினர். அந்நிர்விகற்பசமாதியில் ஆத்துமாவையே யனுசரித்த அச்சுத்தவிருத்தி யிருக்கிறதென்று அச்சமயம் தெரியாவிடினும், அந்நிர்விகற்பசமாதியிலிருந்து எழுந்தோனுக்கு நானிதுகாலபரியந்தம் சுகமாய்ப் பிரமானுபவம் செய்தேனென்ற ஸ்மரணம் வருவதால், அச்சமயத்தில் அச்சுத்தவிருத்தி இருந்ததென அறிந்துகொள்ளக்கடவது. அச்சமாதியில் அச்சுத்தவிருத்தி இருப்பானேனெனில், இவன் நிர்விகற்பசமாதிக்குப் போகுமுன் செய்த பிரயத்தினத்தாலும், பார்க்கப்படாத புண்ணியவிசேஷத்தாலும் முன் அடிக்கடிசெய்த பிரமாப்பியாசவிசேஷபழக்கத்தாலும், அச்சத்துவவிருத்தி யிருந்ததென அங்கீகரிக்கத்தக்கது. காற்றற்றவிடத்திலிருக்கிற தீபம்போல் நிர்விகற்பசமாதியில் விருத்தியிருந்ததென, சர்வலோகசரணியரான கிருஷ்ணபகவான் கீதையில் அருச்சுனனுக்கு இவ்விதமே உரைத்திருக்கின்றனர். இச்சமாதியே தர்மமேகமென்றுமேலோர் வெளியிட்டனர். இவ்விதம் குருமுகமாய் தெரிந்துகொண்ட பரோக்ஷ ஞானாக்கினியானது மனதறிந்த பாபத்தையும் தகிக்கிறது. சம்சாரகாரணமான அஞ்ஞானமாகிற இருட்டுக்கு மத்தியான்ன சூரியன்போ லெரிப்பது அபரோக்ஷஞானமென்று கூறி முடித்தனர்.

முற்றிற்று.

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌰𑌸𑍍𑌤𑍁.

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌗𑌣𑍇𑌶𑌾𑌯 𑌨𑌮𑌃.

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌰𑌾𑌮𑌲𑌿𑌂𑌗𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦𑌗𑍁𑌰𑌵𑍇 𑌨𑌮𑌃.

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌰𑌣𑍍𑌯𑌮𑍁𑌨𑌿𑌕𑍃𑌤 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌦𑌶𑍀𑌪𑌦𑌯𑍋𑌜𑌿𑌨𑍀
𑌦𑍍𑌰𑌾𑌵𑌿𑌡𑌭𑌾𑌷𑌾𑌯𑌦𑍀𑌪𑌿𑌕𑌾 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾𑌤𑍇.

𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌵𑌿𑌵𑍇𑌕𑌃.

नत्वा श्री भारतीतीर्थ विद्यारण्य मुनीश्वरौ ।
प्रत्यक्तत्वविवेकस्य क्रियते पददीपिका ॥

𑌨𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌭𑌾𑌰𑌤𑍀𑌤𑍀𑌰𑍍𑌥 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌰𑌣𑍍𑌯 𑌮𑍁𑌨𑍀𑌶𑍍𑌵𑌰𑍌 ।
𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌵𑌿𑌵𑍇𑌕𑌸𑍍𑌯 𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌤𑍇 𑌪𑌦𑌦𑍀𑌪𑌿𑌕𑌾 ॥

ஸ்ரீபாரதீதீர்த்த வித்தியாரண்ணிய முனீசுவரர்களை வந்தனம்பண்ணி பிரத்தியக் தத்துவவிவேகத்திற்கு பததீபிகை செய்யப்படுகிறது.

அவதாரிகை. ஆரம்பிவிக்கப்படுகிற கிரந்தமானது விக்கினமன்றி முடியும் பொருட்டும், விருத்தியடையும்பொருட்டும், பெரியவாளுடைய ஆசரணையினால் அடையப்பட்டதாயிருக்கிற இஷ்டதேவதாரூபமான தன்குருவின் நமஸ்காரலக்ஷண மங்களாசரணமானது தன்னால் செய்யப்பட்டதை சிஷ்ய சிக்ஷார்த்தமாக சுலோகமாகவே செய்கிறார். அதின் அர்த்தத்தினால் விஷயப் பிரயோஜனங்களையும் குறிப்பிக்கிறார்.

𑌗𑍍𑌰𑌨𑍍𑌥𑌾𑌰𑌮𑍍𑌭𑌶𑍍𑌲𑍋𑌕𑌃.

नमः श्रीशङ्करानन्दगुरुपादांबुजन्मने ।
सविलासमहामोहग्राहग्रासैककर्मणे ॥

𑌨𑌮𑌃𑌶𑍍𑌰𑍀𑌶𑌂𑌕𑌰𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦𑌗𑍁𑌰𑍁𑌪𑌾𑌦𑌾𑌂𑌬𑍁𑌜𑌨𑍍𑌮𑌨𑍇 ।
𑌸𑌵𑌿𑌲𑌾𑌸𑌮𑌹𑌾𑌮𑍋𑌹𑌗𑍍𑌰𑌾𑌹𑌗𑍍𑌰𑌾𑌸𑍈𑌕𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑍇 ॥ 𑍧 ॥

𑌸𑌵𑌿𑌲𑌾𑌸𑌮𑌹𑌾𑌮𑍋𑌹 𑌗𑍍𑌰𑌾𑌹𑌗𑍍𑌰𑌾𑌸𑍈𑌕𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑍇	காரியசமுகத்தோடே கூடியிருக்கிற மூலாஞ்ஞானமான முதலையை விழுங்குகிறதே முக்கியவேலையாயிருக்கிற
𑌶𑍍𑌰𑍀𑌶𑌂𑌕𑌰𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦𑌗𑍁𑌰𑍁𑌪𑌾𑌦𑌾𑌂𑌬𑍁𑌜𑌨𑍍𑌮𑌨𑍇	சர்வசம்பத்தினாலே சிஷ்யாளுக்கும் உலகத்திற்கும் ஆனந்தத்தை கொடுக்கிறசங்கரானந்த குருவின் பாதகமலத்தின்பொருட்டு
𑌨𑌮𑌃 (𑌅𑌸𑍍𑌤𑍁)	நமஸ்காரம் செய்யக்கடவது.

பதசாரம். சுகத்தைச் செய்கிறவர் சங்கரர் சகல ஜகத்திற்கும் ஆனந்தத்தைச் செய்கிறவரான பரமாத்மா, இவரே ஆனந்தத்தை பண்ணிவிக்கிறுரென்கிற சுருதியாலறிக. ஆனந்தரென்கிற சொல்லுக்கு பிரதிசயமான பிரீதிக்கு இருப்பிடரென்று அர்த்தமானதால் பரமானந்தரூபரான பிரத்யகாத்மா, சங்கரானந்தரென்பதற்கு பிரத்யகபின்னபரமாத்மா, அவரேகுரு, இதற்குதாரணம். யாதொருபுருடனுக்கு பரிபக்குவமாய் சித்தம் நிர்மலமாயிருக்கிறதோ அவனுக்கு பந்தரூபமான பாபத்தை நிவர்த்திக்கிறதற்கு ஹேதுவாயிருக்கிற குருநாதனுடையகடாக்ஷவீக்ஷண்யரூபமான தீக்ஷையால் சக்திபாதம்வந்து, மாயை நஷ்டமானவுடன் பாதத்வத்தில் இவர்களை யெவர் சேர்த்துவைக்கிருரோ அவரே குருவென்று ஆகமத்தில் சொல்லியிருப்பதாலும், ஸ்ரீமானென்பதற்கு அணிமாதி அஷ்டைசுவரியத்வமும் குருவுக்கு இருக்கிறதாக குறிப்பிவிக்கப்பட்டது. இன்னும், ஸ்ரீயினுலே ஆனந்தத்தைச்செய்விக்கிறுரென்றும், அந்தரங்க இஷ்டராயிருக்கிற குருவே வள்ளலென்றும், மேலானமோக்ஷரூபியென்றும் சொல்லாநின்ற சுருதிவாக்கியத்தால் சிஷியர்களுடைய இஷ்டத்தை நிறைவேற்றுவதில் குருவுக்கு வல்லமையிருக்கிறதென்பதும் குறிப்பிவிக்கப்பட்டது. அக்குருவின்பாதங்களே கமலம், அதின்பொருட்டு வணக்கம், அப்பாதம் எவ்விதமாயிருக்கிறதென்றுல், நாமரூபாத்மகமான காரிய சமுகத்தோடே கூடிக்கொண்டிருக்கிற மஹாமோஹமென்கிற மூலாஞ்ஞானமாகிற முதலையானது தன்கையிலகப்பட்டவர்களை மிகவும் பிடிப்பதால், இது மகாகெட்டதென்று நினைத்து அதை விழுங்குகிறதே முக்கியவேலையாயிருக்கிறது. (இதின்விசேஷம்) இதில் சங்கரானந்தரென்கிற இரண்டுபதங்களின் சமானுதிகரணத்தால் கூடஸ்தபிரமத்திற்கு ஏகத்துவமே விஷயம். கூடஸ்தருக்குப் பூரணபிரமரூபமான அபரிச்சின்னசுகோதயமே பிரயோஜனம். மாயையை விழுங்குகிறதென்பதால், அத்தியந்ததுக்கநிவர்த்திரூபமான பிரயோஜனம் வெளிப்படையாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

இதற்குயுக்தி. இருளுக்குச் சூரியனும், கள்ளனுக்குக் காவலனும், வியாதிக்கிச் சித்தனும், தரித்திரத்திற்குச் சிந்தாமணியும், பேய்க்கு மந்திரவாதியும் போல குருவின்பாதம் அஞ்ஞானத்தைப் போக்குமென்றறி.

அ-கை. இப்போ அவாந்திர பிரயோஜனத்தோடே கிரந்தாரம்பம் செய்கிறுர்.

तत्पादांबुरुहद्वन्द्वसेवानिर्मलचेतसाम् ।
सुखबोधायतत्वस्याविवेकोयं विधीयते ॥

தத்பாதாம்புருஹத்வந்த்வஸேவாநிர்மலசேதஸாம் |
ஸுகபோதாயதத்வஸ்ய விவேகோயம் விதீயதே || ௨ ||

தந்தாதாவ்யாஸ ஸஜ்ஜ மலைவா நிஜ்ஜ ஒமெவ தவலா — அந்தகுருவின் பாதங்களாகிற உபயகமலங்களுடைய நமஸ்காரஸ்துதி முதலான பணிவிடையினாலேயே இராகத்வேஷாதி மலரகிதமனதோடேகூடியிருக்கிறபேர்களுக்கு

ஸுவவெபாயாய=அனுயாசமாக தத்துவஞ்ஞான முண்டாகிறதின்பொருட்டு தகவஸ்ய=சொல்லப்போகிற அனுரோபிதமாயிருக்கிற, தத்துவத்தினுடைய கயம=இந்த, விவெகஃ=விவேகமானது, வியியதெ=விதிக்கப்படுகிறது.

ப-ம். தத்துவவிவேகமென்பதற்கு அர்த்தம். ஆரோபமான பஞ்சகோசாதிஜெகத்தில்நின்றும், ஆத்மாவுக்கு பிரித்தல் சொல்லப்படுகிறது.

இ-தி. வெள்ளாவியில்வைக்கப்பட்ட வஸ்திரத்திற்கு குசும்பாச்சாயமேற்றுவதுபோலும், உரம்வைத்த நிலம் நன்றாய் விளைவதுபோலும், சுத்தகண்ணாடியில் முகம் நன்றாய் விளங்குவதுபோலும், வாழைமரத்திலிருக்கிற மேல்மட்டையைப் பிரித்துத் தண்டையெடுப்பதுபோலுமென்றறியத்தக்கது.

அ-கை. ஜீவப்பிரம்மைக்கியமாகிறவிஷயம் சம்பவிக்கிறதின்பொருட்டு ஜீவனுக்கு தன்னுடைய சச்சிதானந்தம் முதலான லக்ஷணத்தை காண்பிவிக்கிறதில் வாஞ்சையுடையவராயுமிருக்கிற இவர் ஆதியில் அவஸ்தாத்திரயத்திலும் அறிவினபேதச்சொல்லால், நித்தியத்துவத்தைச் சாதிக்கிறார். அதில் ஜாக்கிரத்தில் அறிவு ஒன்றாயிருப்பதைக்காண்பிவிக்கிறார்.

शब्दस्पर्शादयोवेद्या वैचित्र्याज्जागरेपृथक् ।
ततोविभक्तातत्संविदैकरूप्यान्नभिद्यते ॥

ஶப்தஸ்பர்ஶாதயோவெத்யா வைசித்ர்யாஜ்ஜாகரெப்ருதக் ।
ததொவிபக்தாதத்ஸம்விதைகரூப்யான்னபித்யதெ ॥ ௩ ॥

ஜாகரெ (சகலேந்திரியங்களினாலேயும் சகலவிஷயஞானமுடைய) ஜாக்கிரத்தில்
வெத்யாஃ அறியயோக்கியங்களாயிருக்கிற
ஶப்தஸ்பர்ஶாதயஃ சப்தஸ்பரிசரூபரசகந்தங்கள்
வைசித்ர்யாத் = (பசு, குதிரைமுதலானவைபோல) விசித்திரமாயிருப்பதால்
ப்ருதக் வேறுவேறாயிருக்கின்றன ததஃ அவைகளினின்று
விபக்தா வேறாயும் தத்ஸம்வித்=அவைகளறியுமறிவானது
ஐகரூப்யாத்=ஒன்றாயிருப்பதால் நபித்யதெ பேதமடையவில்லை.

ப-ம். சப்தஸ்பரிசாதிகளென்றதால் அந்தகுணங்களுக் காதாரமான ஆகாசாதிபூதங்களும் வேறுவேறென்று சொன்னதாயிற்று. இதில் ஒரு அனுமானம் காண்பிவிக்கிறார். விவாதத்திலிருக்கிற அறிவானது ஸ்வபாவபேதசூன்

ன்னியமாய் இருந்தற்கு போக்கியமாய் இருக்கத்தக்கது, அதுவே பிரதிக்ஞை. உபாதி அன்றியில் பேதம் சம்பவியாமையே ஹேது, ஆகாசம்போலென்பது திருஷ்டாந்தம். சப்தத்தை அறிகிற அறிவானது ஸ்பரிசத்தை அறிகிற அறிவைக்காட்டிலும் அறிவு அன்னியமற்றிருப்பதால் வேறன்று. ஸ்பரிசத்தை அறிகிற அறிவுபோலே ஒன்றாயிருக்கிற அறிவுக்கு ஆகாசத்தைப்போல உபாதிபேதத்தினலேயே பேதவிவகாரம் கூடுமாகையால் வாஸ்தவமாக பேதம் கற்பிக்கும்பக்ஷத்தில் பெரிதானவிரோதம் ஊஹிக்கத்தக்கதாய்வரும்.

இ-தி. இராஜன் ஒருவனாயும் படைகள் அநேகமாயும் யுத்தத்தில் காணப்படுவதுபோலும், பஞ்சவர்ணங்களோடேகூடின கண்ணாடிவீட்டுக்குள்ளிருக்கிற புருஷனொருவனாயும், பிரதிபலிக்கிற்தோற்றங்களநேகமாயும் தோற்றுவது போலும், சுவர் ஒன்றாயும் சித்திரம் பலவாயும், கண் ஒன்றாயும் ரூபம் பலவாயும் தோற்றுவதுபோலுமென்றறி.

அ-கை. இப்போதுசொன்னநியாயத்தை ஸ்வப்பனத்திலுமறிவிக்கிறார்.

तथास्वप्नेत्रवेद्यन्तु नस्थिरं जागरेस्थिरम् ।
तद्भेदोतस्तयोस्संविदेकरूपानभिद्यते ॥

𑌤𑌥𑌾𑌸𑍍𑌵𑌪𑍍𑌨𑍇𑌽𑌤𑍍𑌰𑌵𑍇𑌦𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑍁 𑌨𑌸𑍍𑌥𑌿𑌰𑌂 𑌜𑌾𑌗𑌰𑍇𑌸𑍍𑌥𑌿𑌰𑌂 ।
𑌤𑌦𑍍𑌭𑍇𑌦𑍋𑌽𑌤𑌸𑍍𑌤𑌯𑍋𑌸𑍍𑌸𑌂𑌵𑌿𑌦𑍇𑌕𑌰𑍂𑌪𑌾 𑌨𑌭𑌿𑌦𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥ ௪ ॥

𑌸𑍍𑌵𑌪𑍍𑌨𑍇	ஸ்வப்னாவஸ்தையிலும்
𑌤𑌥𑌾	அப்படியே
𑌅𑌤𑍍𑌰	இந்தஸ்வப்பனத்தில்
𑌵𑍇𑌦𑍍𑌯𑌂	அறியப்படுகிறவிஷயமானது
𑌨 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌰𑌂	ஸ்திரமன்றியிலிருக்கிறது
𑌜𑌾𑌗𑌰𑍇	ஜாக்கிரத்தில்
(𑌵𑍇𑌦𑍍𑌯𑌂)	காண்கிறவிஷயமானது
𑌸𑍍𑌥𑌿𑌰𑌂	(காலாந்திரத்திலும்) பார்க்க யோக்கியமாயிருக்கிறது
𑌤𑌦𑍍𑌭𑍇𑌦𑌃	அவைகளின்பேதமிவளவே
𑌅𑌤𑌃	ஆகையினாலே
𑌤𑌯𑍋𑌃	அந்தஜாக்கிரஸ்வப்னங்களை
𑌸𑌂𑌵𑌿𑌤𑍍	அறிகிற அறிவானது
𑌏𑌕𑌰𑍂𑌪𑌾 (𑌸𑌤𑍀)	ஏகரூபமானதால்
𑌨 𑌭𑌿𑌦𑍍𑌯𑌤𑍇	பேதமன்றியிலிருக்கிறது.

ப-ம். ஜாக்கிரத்தில் விசித்திரஸ்வபாவமாயிருப்பதால் விஷயங்களுக்கு பேதமும் ஒன்றாயிருப்பதால் அறிவு பேதமில்லாமையும் எப்படியிருக்கின்றனவோ அப்பிரகாரமே கரணவியாபாரமற்ற ஸ்வப்பனத்தில், ஜாக்கிரத்தில் இடைவிடாது பழகினதினாலுண்டானவிஷயமானது ஸ்வப்பனமென்று சொல்லப்படும். இப்போதுசொன்ன ஸ்வப்பனாவஸ்தையிலும் விஷயங்கள் பேதமுள்ளவையாயும், அறிவு ஒன்றாயுமிருக்கிறது.

சங்கை. ஜாக்கிரஸ்வப்பனங்கள் இரண்டிலும் அறிவு அபேதமாயும் விஷயங்கள் பேதமாயும் இருக்குமேயானால் அப்போது இது ஸ்வப்பனமென்றும், இது ஜாக்கிரமென்றும் பேதம் வரக்காரணமென்னவென்கிற சங்கைக்கு இந்

த ஸ்வப்பனத்தில் காணப்பட்ட விஷயங்களானவை தோற்றமாத்திரமாயிருப்பதால் ஸ்திரமில்லாமலிருக்கின்றன, ஜாக்கிரத்திலேயோ என்றால் காணப்படுகிற விஷயங்களானவை காலாந்திரத்திலும் பார்க்க யோக்கியமாயிருப்பதால் ஸ்திரம். ஆகையால் இவைகளுக்கு ஸ்திராஸ்திரங்களாயிருக்கிறதே பேதமென்றுத்தரம்

இ-தி. வெண்ணெய்ப்பிள்ளையாரும், வெங்கலப்பிள்ளையாரும்போலும், மணலால் கட்டுகிறவீடும், சாமான் சேர்த்துக்கட்டுகிற வீடும்போலும், குழந்தைகள் கரியால் எழுதுவதும், பெரியவர்கள்சரக்கைச்சேர்த்து சித்திரம் எழுதுவதும், வேர்ச்சாயமும், பவுடர் சாயமும்போலவறி, ஸ்வப்பன ஜாக்கிரங்களுக்கு பேதம் சாதிக்கப்பட்டதால் அவைகளிலிருக்கிற அறிவுக்கும் பேதம் சொல்லப்படாதோவெனில், அவ்விரண்டிலும் இருக்கிற அறிவானது ஒன்றாகவேயிருப்பதால் பேதமில்லை. (இ-தி.) கோட்டைக்குவெளியில் படைகளோடு சேர்ந்து யுத்தம்பண்ணின அரசனே மந்திரி முதலானவர்கள் வீட்டுக்குப்போன பிற்பாடு அந்தஅரசனே கோட்டைக்குள் வந்து தான் ஒருவனாக கத்திவீசி காலம்போக்கிறவன் ஒருவனாயிருப்பதுபோலவறி.

அ-கை. இந்தப்பிரகாரம் ஜாக்கிர ஸ்வப்பனங்களில் அறிவுக்கு அபேதத்தைச்சாதித்து சுஷுப்திகாலத்திலிருக்கிற அறிவுக்கும் அந்த அறிவோடே ஐக்கியத்தைச்சாதிக்கும்பொருட்டு அந்த அவஸ்தையிலும் அறிவு இருக்கிறதைச்சாதிக்கிறார்.

सुप्तोत्थितस्यसौषुप्ततमोबोधोभवेत्स्मृतिः ।
साचावबुद्धविषयाऽवबुद्धंतत्तदातमः ॥

ஸுப்தோத்தி²தஸ்ய ஸௌஷுப்ததமோபோ³தோ⁴ ப⁴வேத்ஸ்ம்ருதி꞉।
ஸா சாவபு³த்³த⁴விஷயாऽவபு³த்³த⁴ம் தத்ததா³ தம꞉ ॥ ரு ॥

ஸுப்தோத்தி²தஸ்ய	சுஷுப்தியிலிருந்து எழுந்திருந்த புருஷனுக்கு [து		
ஸௌஷுப்ததமோபோ³த⁴꞉	சுஷுப்தியிலிருக்குமறியாமையை அறியுமறிவான		
ஸ்ம்ருதி꞉	ஸ்மரணரூபமாக	ப⁴வேத்	பவிக்கிறது
ஸா ச	அந்த ஸ்மரணமும்	ததா³	அந்தசுஷுப்திகாலத்தில்
அவபு³த்³த⁴விஷயா	அறியப்பட்டிருக்கிற அஞ்ஞானவிஷயமுடையது.	தத் தம꞉	அந்த அஞ்ஞானமானது
		அவபு³த்³த⁴ம்	=அறியப்பட்டதாக (ப⁴வேத்) பவிக்கிறது.

ப-ம். நித்திரையிலிருந்து எழுந்தவனுக்கு அந்த சுஷுப்தியிலே இருந்த அஞ்ஞானத்தை அறிந்த அறிவு இருந்ததற்கு ஒன்றும் அறியேனென்று வருகிறஸ்மரணம், அடையாளமே தவிர அனுபவமில்லை. அது ஏதினாலெனில், அனுபவஹேதுவாயிருக்கிற பாக்கியார்த்தங்களான இந்திரிய சன்னிதான வியா

ப்திலிங்காதிகளுடைய அபாவத்தாலென்றறிக. அதனால் அதிலென்னவாயிற்றென்றால் அந்த ஸ்மிருதியானது அந்த அஞ்ஞானவிஷயத்தை அறிந்ததாயிற்று. உலகத்தில் எதெது ஸ்மரிக்கப்படுகிறதோ, அதெல்லாம் அனுபவபூர்வமாகவே இருக்கிறது. அதினாலென்னவாயிற்றென்றால் அந்த ஹேதுவால் ஸுஷுப்தியிலிருக்கிற அஞ்ஞானம் அறியப்பட்டதாயிற்று. இதற்கு அனுமானம் காண்பிவிக்கிறார். விவாதத்திலிருக்கிற ஒன்றும் அறியேனென்கிற அறிவானது ஸ்மிருதிரூபமாயிருப்பதால் அனுபவபூர்வமாக இருக்க யோக்கியமாக இருக்கிறது. (அவள் என் தாயென்று ஸ்மரணம் வருவதுபோல,) யுக்தி யாதொருவன் தீயால் தாபமடைந்தானோ அவனே ஜலத்தில் மூழ்கி எழுந்து குளிர்ச்சியாய் ஒன்றையுமின்னேரம் அறியாமலிருந்தேனென்பதுபோலவுமறி.

அ-கை. அந்த அனுபவத்தால் தனக்கு விஷயமான அஞ்ஞானத்திற்கு தான் வேறென்பதையும் அந்த அறிவுக்கு இந்த அறிவு அபேதமென்பதையும் சொல்லுகிறார்.

सबोधोविषयाद्भिन्नो नबोधात्स्वप्नबोधवत् ॥

ஸபோதோவிஷயாத்பிந்நோ நபோதாத்ஸ்வப்நபோதவத் ॥ ௫ ॥

ஸ:	அந்த	போதாத்	அறிவைக்காட்டிலும்
போத:	அறிவானது	ந பிந்ந:	வேறன்று
விஷயாத்	அறியாமையைக்காட்டிலும்	ஸ்வப்நபோதவத்	ஸ்வப்னத்தை அறிந்த அறிவைப்போல.
பிந்ந:	வேறு		

வி-ம். அனுமானம் அஞ்ஞானத்தை அறிந்த அறிவானது அறியாயிருப்பதால் அஞ்ஞானத்திற்கு வேறாயிருக்கத்தக்கது. கடத்தை அறிந்த அறிவு கடத்திற்கு வேறாயிருப்பதுபோல. அனுமானம் ஸ்வப்னத்தை அறிந்த அறிவானது ஜாக்கிரத்தை அறிந்த அறிவைக்காட்டிலும் வேறாயிருப்பதால் அறிவு அபேதமாயிருக்கத்தக்கது. ஸ்வப்னத்தை அறிந்த அறிவுபோல.

இ-தி. சூரியனையும் தீபத்தையும் இருட்டையும் அறிந்த கண் ஒன்றாயிருப்பதுபோலென்றறி

அ-கை. இப்போது சொல்லப்பட்ட நியாயப்படிக்கி மற்றகாலங்களிலுமறிவு ஒன்றென்பதைக் காண்பிவிக்கிறார்.

एवंस्थानत्रयेप्येकासंवित्तद्वद्दिनान्तरे ।

मासाब्दयुगकल्पेषु गतागम्येष्वनेकधा ॥

ஏவம்ஸ்தாநத்ரயேப்யேகாஸம்வித்தத்வத்திநாந்தரே ।

மாஸாப்தயுககல்பேஷு கதாகம்யேஷ்வநேகதா ॥ ௬ ॥

ஏவம்	இந்தப்பிரகாரம்	மாஸாப்தயுக கல்பேஷு	மாச, வருஷ, யுக, கற்பங்களிலும்,
அவஸ்தாத்ரயே அபி	அவஸ்தாத் திரயத்திலும்	பூதபாவ்யேஷு	பூத பௌஷ்யத் காலங்களிலும்
ஸம்வித் ஏகா தத்வத்	அறிவு ஒன்றாயிருப்பதுபோல	அநேகதா	அனேகவிதமாக காலமேகழிந்துவருகிறது
தினாந்தரே	மறுநாளிலும்		

வி-ம். ஒரு தினத்தில் வருகிற ஜாக்கிரஸ்வப்பன சுஷுப்தி மூன்றிலேயும் அறிவு ஒன்றாகவேயிருந்ததுபோல, மறுதினத்திலும் அறிவு அபேதமென்பதையும் அப்படியே மாசந்தோறும் யுகந்தொறும் கற்பந்தோறும் பூதபௌஷியத்காலங்களிலும் அறிவு ஒன்றாகவே இருக்கிறது. யுக்தி. ஒருநாளில் தன்னூரிலும், வெளியே போகிறகாலத்திலும், மாமனூர் ஊரிலும், பார்த்துக்கொண்டிருக்கிற கண் என்றென்றைக்கும் ஒன்றாயிருப்பதுபோல எப்போதும் அறிவு ஒன்றென்றறி.

அ-கை. அறிவு ஒன்றென்று சாதித்ததற்கு பிரயோஜனத்தைச்சொல்லுகிறார்.

नोदेतिनास्तमेत्येका संविदेषास्वयंप्रभा ॥

நோதேதி நாஸ்தமேத்யேகா ஸம்விதேஷா ஸ்வயம்ப்ரபா ॥ எ ॥

ஏகா	ஒன்றாயிருக்கிற	ஏஷா	இந்த
ஸம்வித்	அறிவானது	ந உதேதி	உதயமாகிறதுமில்லை
ஸ்வயம்ப்ரபா (ஸதீ)	சுயம்பிரகாசமாயிருப்பதினாலே	அஸ்தம்	அஸ்தமனம்
		ந ஏதி	ஆகிறதுமில்லை

வி-ம். யாதொரு காரணத்தால் அறிவு ஒன்றே. அந்த ஹேதுவால் அறிவுக்கு உற்பத்தியுமில்லை அவருடைய உற்பத்திநாசத்திற்கு அவரைத்தவிர வேறு சாக்ஷியில்லாததினால், உற்பத்திநாசம் சித்திக்காது. தன்னுடைய உற்பத்திநாசம் தானாயிருக்கிற அறிவால் கிரஹிக்கமுடியாதாகையாலும், வேறே அறிவில்லாமையாலும், அறிவுக்கு எப்பொழுது முற்பத்திநாசமில்லை.

ஆ-கை. இந்த அறிவுக்கு வேறே அறிவில்லாவிட்டால் இதை கிரகிக்கிறவன் வேறேயில்லாமல் போகும்போது அந்த அறிவு விளங்காதே. அப்போது ஜகத்திற்கு தோற்றமை வந்துவிடுமேயெனில், இதற்குச் சமாதானமாக ஒரு அநுமானம் காண்பிக்கிறார், அறியப்படாத அபரோக்ஷமாகையால், அறிவு சுயம்பிரகாசமாயிருக்கிறது. ஜடமாயும் அப்பிரகாசமாயுமிருக்கிற கடம்போல் அறிவு விளங்கவில்லை. அபரோக்ஷமென்கிற இந்த ஹேதுவில் அறியப்படாதென்கிற விசேஷணம் சித்தியாதென்று சங்கிக்கக்கூடாது. ஏனென்றால், இந்த அறிவு தன்னாலே அறியப்படுமென்றால் கருத்ருத்துவமும் விஷயத்துவமும், ஒருவஸ்துவுக்கு கூடாதாகையாலும், வேறொன்றினால் அறியப்படுமெ

ன்றால் அனவஸ்தை வருவதாலும் அறிவுக்கு மேற்சொன்ன விசேஷணம் சித்தித்திருக்கின்றன, ஸ்வப்பிரகாசமாய் விளங்கிக்கொண்டிருக்கிற இந்த அறிவுக்கு சர்வத்தையும் விளக்கிவைத்தல் கூடுமாகையால் ஜகத்து விளங்காமல் போகுமென்று நீ சொன்ன ஆக்ஷேபனை கூடாது.

இ-தி. எல்லாவற்றையும் காண்பிவிக்கிற கண் வேறே ஒரு கண்ணையபேக்ஷியாமல் பிரத்தியக்ஷமாய்தான் விளங்குவதுபோலும், ரத்னசூரியாதிகளைப் போலுமென்றறி.

அ-கை. அறிவுக்கு நித்தியத்துவமும் ஸ்வப்பிரகாசத்துவமுமிருக்கட்டும் அதினாலென்ன ஆயிற்றென்றால் சொல்லுகிறார்.

इयमात्मापरानन्दः परप्रेमास्पदंयतः ।

இயமாத்மாபராநந்த³: பரப்ரேமாஸ்பத³ம் யத: ॥ ௭௦ ॥

இயம்	இந்த
ஆத்மா	ஆத்துமாவானது
யத:	யாதொருகாரணத்தினால்
பரப்ரேமாஸ்பத³ம்	மேலானப்பிரீதிக்கிருப்பிடமோ
தத:	அந்தக்காரணத்தினாலே
பராநந்த³:	=பரமானந்தராயிருக்கிறார்

வி-ம். அனுமானம் நித்தியமாயிருக்கிற ஸ்வப்பிரகாசமானதால், இந்த அறிவான ஆத்துமா தானாகவே இருக்கின்றது, எது தானாகவிருக்கவில்லையோ, அது நித்தியமாயும் ஸ்வப்பிரகாசமாயுமாகாது. (கடம்போல)

இ-தி. இரத்தினத்தையும், அது வைத்திருக்கப்பட்டிருக்கிற பாத்திரத்தையும்போலவறி. ஆத்துமாவுக்கு நித்தியத்துவமும், சித்ரூபத்துவமும், சாதித்தாயிற்று. நித்தியத்துவத்திற்கு வேறாக, சத்தியத்துவமில்லாமையால் நித்தியத்துவம் சத்தியத்துவம் இரண்டும் ஆத்துமாவுக்கு இருக்கின்றனவென்று வாசஸ்பதிமிச்சிரான் சொல்லியிருப்பதால், ஆத்துமாவுக்கு சத்தும், சித்தும், சித்தித்தன, அதுபோல, ஆனந்தத்தையும் சாதிக்கிறார். இந்த விஷயத்தில் ஒரு அனுமானம், இந்த ஆத்துமா மேலான பிரீதிக்கு இருப்பிடமாகையால் பரமானந்த ரூபராயிருக்க யோக்கியர். யாதொன்றானது பரமானந்தமாயிருக்கவில்லையோ, அது மேலான பிரீதிக்கு இருப்பிடமாக ஆகாது. (கடம்போல) இ-தி. மாப்பிள்ளையையும் மாப்பிள்ளைத்தோழனையும்போல.

ச-கை. என்னைச்சுடவேண்டுமென்று தன்னிடத்தில் துவேஷம் காணப்படுகையால், பிரேமாஸ்பதமே சித்திக்காதபோது, பரபிரேமாஸ்பதம் எப்படி சித்திக்கும். இ-தி. பெண் ருதுவாகாதபோது பிள்ளைபெறுவாளா, பிராமணனென்பதே சந்தேகமாயிருக்கும்போது பவுண்டரீகராவானா, கட்டிக்கத்துணியில்லாதவனை குபேரனாவானாவென்று கேட்கவேண்டியதில்லாததுபோலிருக்கிறதெனில், நீ சொன்ன அந்த அனுபவமாவது சுகரூபனான தனக்கு துக்க சம்மந்தமேற்பட்டதினால், வெறுப்புக்காணப்படுகிறதேயொழிய உண்மையி

யில்லை. பிரீதியானது எல்லவருக்கும் தன்னிடத்தில் அனுபவ சித்தமாயிருப்பதாலும், நீ சொன்னது கூடாதென்று திருஷ்டாந்தமூலமாய் பரிகரிக்கிறார். அதாவது, ஜலத்திற்கு வந்திருக்கிற உஷ்ணமானது அன்னியமான அக்கினியின் சம்பந்தத்தால் சித்திப்பதுபோலவும், குளிர்ச்சியானது வாஸ்தவமான அனுபவ சித்தமாயிருப்பதுபோலுமறி, இன்னம் படிக்கத்தில் வர்ணம் சேர்க்கையால் காணப்படுவதுபோலுமறி.

அ-கை. சமாதானம் சொல்லுகிறார்.

मानभूवंहिभूयासमितिप्रेमात्मनीक्ष्यते ॥

மாநபூவம்ஹிபூயாஸமிதிப்ரேமாத்மநீக்ஷ்யதே ॥ ௮ ॥

(அஹம்)	நான்	ஹி	யாதொருகாரணத்தினால்
மா பூவம் ந	இல்லாமல் போகவேண்டாம்	ஆத்மநி	தன்னிடத்தில்
பூயாஸம்	(சதா) இருக்கவேண்டும்	ப்ரேம	பிரீதியானது
இதி	யென்று	ஈக்ஷ்யதே	காணப்படுகிறதோ

வி-ம். யாதொரு காரணத்தால் நானில்லாமல் இருக்கிறவனன்று எனக்கு ஒருக்காலுமில்லாமைவேண்டாம் எப்போதும் இருக்கவேண்டுமென்று இவ்விதமான பிரீதிசகலருக்கும் ஆத்துமாவில் அனுபவமாகவே காணப்பட்டிருக்கின்றன. ஆகையால் பிரேமையில்லையென்று சொல்லக்கூடாது.

ச-கை. ஹேதுவில் சொன்ன பிரேமை ஆத்துமாவிலிருக்கட்டும் மேலான பிரியரென்பதில் பிரமாணம் காணப்படாமையால் அந்த விசேஷணம் கூடாதெனில்.

तत्प्रेमात्मार्थमन्यत्रनैवमन्यार्थमात्मनि ।

अतस्तत्परमंतेनपरमानन्दतात्मनः ॥

தத்ப்ரேமாத்மார்த்தமந்யத்ர நைவமந்யார்த்தமாத்மநி ।

அதஸ்தத்பரமம்தேந பரமாநந்ததாத்மந: ॥ ௯ ॥

அந்யத்ர	(அன்னியமான) புத்திராதிகளிடத்தில் காண்கிற	ந ஏவ	இல்லவேயில்லை,
தத்ப்ரேம	அந்தப் பிரீதியானது	அத:	அந்தக்காரணத்தினாலே
ஆத்மார்த்தம்	தன்னிமித்தம்,	தத்	அந்தப் பிரீதியானது
ஆத்மநி	தன்னிடத்தில் (காண்கிற)	பரமம்	மேலானது
ப்ரேம	பிரீதியானது	தேந	ஆகையால்
அந்யார்த்தம்	அவைகளினிமித்தமாக	ஆத்மந:	தனக்கு
		பரமாநந்ததா	பரமானந்தத்துவமிருக்கிறது

வி-ம். தனக்குவேறாயிருக்கிற புத்திராதிகளிடத்தில் யாதொரு பிரீதி காணப்படுகிறதோ அது தன்னிமித்தமேதவிர அவைகளினிமித்தமல்ல.

இ-தி. தேன் வைத்தபானையில் காணப்படுகிற தித்திப்பு தேனைச் சேர்ந்தது போலும், ராஜனுடைய படைகளுக்கு விருந்துசெய்வது ராஜன் நிமித்தம் போலுமறி. தன்னிடத்தில் காணப்படுகிற பிரீதி அவைகளின் நிமித்தியமல்ல, தன்னிமித்தமே. இ-தி. தேனில்காணப்பட்ட தித்திப்பு பானையைச் சேர்ந்ததல்லாததுபோலும், ராஜனுக்குசெய்கிற உபசாரம் படைகள் நிமித்தமில்லாததுபோலுமறி. ஆகையால் தானே நிருபாதிக நிரதிசயமான பரப்பிரம்மரூபனாகையால் பரமானந்தனென்றறி.

அ-கை. ஆகையால் யிந்த ஏழு சுலோகத்தால் சொன்ன அர்த்தத்தை சுருக்கிக் காண்பிவிக்கிறார்.

इत्थंसच्चित्परानन्द आत्मायुक्त्यातथाविधम् ।
परब्रह्मतयोश्चैक्यं श्रुत्यन्तेषूपदिश्यते ॥

𑌇𑌤𑍍𑌥𑌂𑌸𑌚𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌪𑌰𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾𑌤𑌥𑌾𑌵𑌿𑌧𑌂 ।
𑌪𑌰𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌤𑌯𑍋𑌶𑍍𑌚𑍈𑌕𑍍𑌯𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇𑌷𑍂𑌪𑌦𑌿𑌶𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥ ௧௦॥

𑌇𑌤𑍍𑌥𑌂	இப்போர்கொத்த	𑌪𑌰𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮	பரப்பிரமத்தையுங்கூறி
𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾	யுக்தியினாலே	𑌤𑌯𑍋𑌃	அக்கூடஸ்தபிரமங்களுக்கு
𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾	ஆத்துமாவானவர்	𑌐𑌕𑍍𑌯𑌂	ஐக்கியமானது
𑌸𑌚𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌪𑌰𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦𑌃	சச்சிதானந்த ரூபனென்றுசொல்லப்பட்டார்	𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇𑌷𑍁	வேதாந்தங்களில்
𑌤𑌥𑌾𑌵𑌿𑌧𑌂	அப்படிச்சச்சிதானந்தனென	𑌉𑌪𑌦𑌿𑌶𑍍𑌯𑌤𑍇	உபதேசிக்கப்படுகிறது.

வி-ம். (3) வது சுலோகமுதல் (6½) சுலோகம்வரையில் அறிவுக்கு நித்தியமான சத்தின் தன்மையும், (½) சுலோகத்தால் அறிவுக்கு உற்பத்திநாசமற்ற சுயம்பிரகாசமான சித்தின்தன்மையும், (8-9) வது சுலோகங்களால் ஆத்துமாவுக்கு பரமானந்தரூபமான ஆனந்தத்தன்மையும் சித்தித்தது. அவ்வேதுவால் துவம்பதலக்ஷியார்த்தரான ஆத்துமாவே சச்சிதானந்தரூபனென்று யுக்தியால் சாதித்தனர். ✓

ச-கை. இப்போ ஆத்துமாவுக்கு தங்களால் சொல்லப்பட்ட லக்ஷணமானது யுக்தியினால் சித்திக்கப்பட்டிருக்கிறதே அன்றி, உபநிஷத்து பிரமாணமில்லையேயெனில், நம்மால் யுக்தியால் ஆத்துமாவுக்கு சச்சிதானந்தலக்ஷணம் சொன்னபடியே சாங்தோக்கிய ஆறுவது அத்தியாயத்திலும், தன்புத்திரனான சுவேதகேதுவுக்கு உத்தாலகரிஷி சச்சிதானந்தரூபமே தத்பதலக்ஷியார்த்தபிரமமென்றும், அதுவே துவம்பதலக்ஷியார்த்தமான கூடஸ்தனென்றும், வாச்சியங்களான ஜீவேசுவரர்கள்முதலான விசேஷணங்களை அசி என்றபதத்தால் நீக்கி, தத்பத லக்ஷியார்த்தமே துவம்பத லக்ஷியார்த்தமான அகண்டைகரசபிரமகூடஸ்தரான நீயே தத்துவமசி யென்று சொன்னதுபோல, அனேக வேதாந்தசுருதிகளில்கோஷிக்கப்பட்டிருக்கும்போது பிரமாணமில்லையென்று

சொல்லக்கூடாது. இ-தி. சக்கிரவர்த்தியே சிமையைக் கட்டி ஆளுகிறவ னென்று சட்டத்தில் சொன்ன இலக்கணம் இவனிடத்தி லிருப்பதும் இவன் அவன் என்றசொல் ஒருவனைக் காண்பிவிப்பதுபோலவறி.

அ-கை. ஆத்துமாவின்பரமானந்தரூபத்தை ஆட்சேபிக்கிறான்.

अभाने नपरं प्रेम भानेन विषये स्पृहा ।

அபா₄நே நபரம்ப்ரேம பா₄நேநவிஷயேஸ்ப்ருஹா ॥ ௧௦ ॥

அபா₄நே (ஸதி)	ஆத்துமா விளங்காதபக்ஷத்தில்	பா₄நே (ஸதி)	விளங்கும்பக்ஷத்தில்
பரம்	மேலான	விஷயே	விஷயத்தில்
ப்ரேம ந	பிரியராகார்	ஸ்ப்ருஹா ந	ஆசையுண்டாகக்கூடாது

வி-ம். ஆத்துமாவின்பரமானந்தமானது, விளங்கவில்லையா, விளங்குகிறதா, விளங்காதபட்சத்தில் பரமமானபிரீதிக்கு விஷயமாகார், உலகத்திலே ஒருவிஷ யத்தின் சௌந்தரியஞானம் உண்டாகியல்லவோ அதில் பிரீதியுண்டாகும், ஆனதால் பரமானந்தரன்று,

இ-தி. தாசியின்ரூபலாவண்யங்களைப் பிரத்தியக்ஷமாய்ப் பார்த்தல்லவோ பரமானந்தம்ஜனிக்கவேண்டுமென்பதுபோலவும்ஆத்துமாவிளங்கும்,பக்ஷத்தி ல்சுகசாதனமான மாலைமுதலாயுள்ள விஷயத்திலும் அதிலுண்டாகிய சுகத்தி லும் யாருக்கும் இச்சைவரக்கூடாது, அதெப்படியென்றால் பலப்பிராப்தியான து யாருக்கும் லபித்திருக்கும்பட்சத்தில் அதற்குச்சாதனத்திலிச்சை யுண்டா கிறதென்கிற நியாயத்தால்நித்தியநிரதிசயபிர மானந்தலாபம் விளங்கும்போ துக்ஷணமிருப்பதாயும் சாதனங்களின் அபேக்ஷையால்பராதீனம் முதலான தோஷங்களினால் தூஷிக்கப்பட்டதாயு மிருக்கிறவிஷயத்திலிச்சை கூடாதா கையாலும் ஆத்துமாபரமானந்தரூபரன்று.

இ-தி. சிக்ககுளிகையால் திருப்தியடைந்த சித்தன்பசியால் பிச்சைக்கு திண்டாடுவானா என்பதுபோலும், அரசனானபின் அடிமைக்காசைப்படுவனா என்பதுபோலும், நீதியதிபதியானபின் அரைக்கீரைமணியத்திற்கு ஆசைப் படுவனாவென்பதுபோலுமாம்.

அ-கை. இந்தவிஷயத்தில் பிரகாராந்தரமாய் கூடுகையால் நீ சொன்னது கூடாதென்று பரிகரிக்கிறார்.

अतोभाने प्यभातासौ परमानन्दतात्मनः ॥

அதோபா₄நேப்யபா₄தாஸௌ பரமாநந்ததாத்மந: ॥ ௧௧ ॥

அத:	ஆகையினாலே	அபா₄தா	விளங்கப்படாமலிருக்கிறார்
பா₄நே அபி.	விளங்கிக் கொண்டிருந் தும்	ஆத்மந:	ஆத்துமாவிற்கு
அஸௌ	இவர்	பரமாநந்ததா	பரமானந்தத்துவமிருக் கிறது

வி-ம். யாதொருகாரணத்தால் விளங்குகிறது விளங்காமை இரண்டுபக்ஷங்களிலும் தோஷமிருக்கிறதாக நீசொன்னையோ, அந்தஹேதுவினாலேயே ஆத்துமாபரமானந்தரூபர் விளங்கிக்கொண்டேயிருந்தும் விளங்காமலிருக்கிறாரல்லவா.

ச-கை. ஒன்றுக்குத்தானே ஒரேகாலத்தில்விளங்கி விளங்காமைகூடாதெனில், இதுவென்ன அயுக்தம்சொல் இப்படி அனுபவம் காணப்படவில்லையென்றுசொல்லுகிறாயா, அல்லது திருஷ்டாந்தரஹிதமென்று சொல்லுகிறாயாவென்றுபேக்ஷித்து,முதல்சங்கைக்குச் சமாதானம்சொல்லுகிறார்.

अद्धचेतृवर्गमद्धचस्थ पुत्राद्ध्ययनशब्दवत् ।
भानेप्यभानं भानस्य प्रतिबन्धेनयुज्यते ॥

அத்⁴யேத்ருவர்க³மத்⁴யஸ்த²புத்ராத்⁴யயநஶப்³த³வத் ।
பா⁴நேப்யபா⁴நம் பா⁴நஸ்ய ப்ரதிப³ந்தே⁴நயுஜ்யதே ॥ கஉ ॥

அத்⁴யேத்ருவர்க³மத்⁴யஸ்த²புத்ராத்⁴யயந ஶப்³த³வத் — அத்தியயனம்பண்ணுகிற பிள்ளைகளுடைய கூட்டத்தின்மத்தியில் தோன்றுகிற தன்பிள்ளையினுடைய வேதபாடத்தின் குரல் தகப்பனுக்குக் கேட்பதுபோல

பா⁴நே அபி	விளங்கிக்கொண்டிருந்தாலும்	பா⁴நஸ்ய	விளக்கத்தின்தோற்றம்
அபா⁴நம்	விளங்கவில்லை	ப்ரதிப³ந்தே⁴ந	பிரதிபந்தத்தோடே
		யுஜ்யதே	கூடிக்கொண்டிருக்கிறது

வி-ம். அத்தியயனம்பண்ணுகிறபிள்ளைகளுடைய கூட்டத்திலுண்டாயிருக்கிற தன்பிள்ளையின் சப்தமானது வெளியிலிருக்கிற பிதாவுக்கு சாமானியமாய் விளங்கினாலும் இதுதான், நமது பிள்ளையின்குரலென்று எப்படித்தெரியவில்லையோ அப்படிதன்னானந்தம் விளங்கிக்கொண்டிருந்தும் பிரதிபந்தத்தோடேசேர்ந்திருப்பதால்விளங்காமலிருக்கிறது,ஆத்துமாபிள்ளை,அதின்விளக்கம் பிள்ளையின்குரல்,மனமுதலிய தத்துவங்கள்,கூட அத்தியயனம்பண்ணுகிறபிள்ளைகள், அவைகளின்விகாரங்கள், அந்தப் பிள்ளைகளுடையகுரல்கள், அவைகளால் இந்த ஆத்துமாவினுடையதோற்றம்தோன்றியும்தோற்றவில்லை,இரண்டாவதுசங்கைக்குத்திரம் விளங்கினாலும் விளங்காமைக்குஇதில்சொல்லியபிரதிபந்தமேகாரணமானதால் சாமான்னியமாய், விளங்கியும் விசேஷமாய்விளங்காமைகூடும் அதுயெவ்விதபிரதிபந்தமெனில் சொல்லுகிறார்.

प्रतिबन्धोस्तिभातीति व्यवहारार्हवस्तुनि ।
तन्निरस्यविरुद्धस्य तस्योत्पादनमुच्यते ॥

ப்ரதிபந்தோஸ்தி பாதீதி வ்யவஹாரார்ஹவஸ்துநி ।
தந்நிரஸ்ய விருத்தஸ்ய தஸ்யோத்பாதநமுச்யதே ॥ கங ॥

அஸ்தி பாதீதி வ்யவஹாரார்ஹவஸ்துநி — இருக்கிறது விளங்குகிறது யென்று வியவஹாரிக்க யோக்கியமான ஆத்துமவஸ்துவில்
தந்நிரஸ்ய — அதைத்தள்ளிவிட்டு
தஸ்ய — அதற்கு
விருத்தஸ்ய — விருத்தமான இல்லை விளங்கவில்லை யென்பதை
உத்பாதநம் — உற்பத்திசெய்கிறதுயாதோ
ப்ரதிபந்த: — அதுவேபிரதிபந்தமென
உச்யதே — சொல்லப்படுகிறது.

வி-ம், சகலசம்சாரத்திற்கு மூலகாரணம் ஆவரணசக்தியென்று சகலசுருதிகளிலும் சொல்லியிருப்பதால், அந்தஆவரணம் அசத்தாவரணம் அபானாவரணமென்று இரண்டுவிதங்களாயிருந்து, சகலரையும்ஆத்துமாயில்லை, விளங்கவில்லையென்று சொல்லும்படிசெய்கிறதை இங்கேயிவர் பிரதிபந்தமென்று சொன்னார்.

அ-கை. இப்போதுசொன்னபிரதிபந்தத்திற்குக் காரணத்தைதிருஷ்டாந்த தாஷ்டாந்தங்களிலும் கிரமமாகக் காண்பிவிக்கிறார்.

तस्यहेतुस्समानाभिहारः पुत्रध्वनिश्रुतौ ।
इहानादिरविद्यैव व्यामोहैकनिबन्धनम् ॥

தஸ்ய ஹேதுஸ் ஸமாநாபிஹார: புத்ரத்வநிஶ்ருதௌ ।
இஹாநாதிரவித்யைவ வ்யாமோஹைகநிபந்தநம் ॥ கச ॥

புத்ரத்வநி ஶ்ருதௌ — புத்திரனுடைய குரல் கேட்பதில்
தஸ்ய — அதற்குத்தடையான
ஸமாநாபிஹார: — வெகுபேர்களுடன்கூடியிருக்கிறசப்தமே
ஹேது: — காரணமாயிருப்பதுபோல்
இஹ — தாஷ்டாந்தத்தில்
வ்யாமோஹைகநிபந்தநம் — மோகத்திற்கு முக்கிய காரணமாயும்
அநாதி: — அநாதியாயுமிருக்கிற
அவித்யைவ — அவித்தைதான்

தா-ம். பிள்ளையின்குரல்விளங்காமைக்கு மற்றவர்களுடையசப்தம் காரணமாயிருந்ததுபோல், இவ்விடத்தில்விபரீதஞானங்களுக்கு முக்கியகாரணமானஅவித்தையே, தன்னுடைய ஸ்வரூபம் தனக்கு நன்றாய் விளங்காமைக்கு முக்கியகாரணமென்றறி.

இ-தி. பிராமணனுக்கு தன்னிலைமைதெரியாமல் மயங்கி உளரிக்கொண்டு கிடப்பதற்கு ஒரு[illegible]ட்டு.ராயாமே காரணமாயிருப்பதுபோலவறி.

அ-கை. இப்போதுபிரதிபந்தஹேதுவான அவித்தையைச்சொல்லுவதற்கு; அதற்குமூலகாரணமான பிரகிருதியைச் சொல்லுகிறார்.

चिदानन्दमयब्रह्म प्रतिबिंबसमन्विता ।
तमोरजस्सत्वगुणा प्रकृतिर्द्विविधाचसा ॥

சிதாநந்தமயப்ரஹ்மப்ரதிபிம்பஸமந்விதா ।
தமோரஜஸ்ஸத்வகுணாப்ரக்ருதிர்த்விவிதாசஸா ॥ ௧௫ ॥

சிதாநந்தமயப்ரஹ்மப்ரதிபிம்பஸமந்விதா	சச்சிதானந்தப் பிரம்மத்தின் பிரதிபிம்பத்தோடே கூடியதாயும்		
தமோரஜஸ்ஸத்வகுணா	சத்வரஜஸ்தமோகுணங்களையுடையதாயிருக்கிற		
ப்ரக்ருதி:	மூலப்பிரகிருதியென்றறி	ஸா ச	அதுவும்
		த்விவிதா	இரண்டுவிதங்களாகிறது

(ச) யென்கிறசொல்லால் சொல்லப்போகிறதாயிருக்கிற பிரகாராந்தரத்தைக்குறிப்பிக்கிறார்.

இ-தி. ஒருமழைஜலந்தானே இரண்டுவிதமாயாவதுபோலவறி.

அ-கை. காரணத்தோடும் அவ்விரண்டுவிதங்களையுங்காண்பிக்கிறார்.

सत्वशुद्ध्यविशुद्धिभ्यां मायाविद्येचतेमते ॥

ஸத்வஶுத்த்யவிஶுத்திப்யாம்மாயாவித்யேசதேமதே ॥ ௧௬ ॥

ஸத்வஶுத்த்யவிஶுத்திப்யாம்	சத்வசுத்தியாயிருப்பதாலும் அசுத்தத்தோடே கலந்திருப்பதினாலும்		
மாயாவித்யே ச	மாயையென்றும் அவித்தையென்றும்	தே	அவைகள்
		மதே	சொல்லப்படுகின்றன.

வி-ம். பிரகாசரூபமான சத்வகுணத்திற்கு, சுத்தியெதினாலென்றால் குணாந்திரங்களினால் கெடுக்கப்படாமலிருக்கிறதினாலென்றறி, ரஜோகுணத்திற்குஅசுத்தியெதினாலெனில், குணாந்திரங்களினால் கெடுக்கப்படுகிறதாலென்றறி; அந்தசுத்தாசுத்தங்களால் மாயை யென்றும் அவித்தை யென்றும் சொல்லப்பட்டன.

இ-தி. ராஜாவின் அரண்மனைக்குள் ளிருக்கிறகுளம் சுத்தமாயும், மந்தையிலிருக்கிறகுளம் அசுத்தமாயுமிருப்பதுபோலவறி.

அ-கை. யாதொருநிமித்தமாக சுத்தசத்வம் மாயையென்றும் மலினசத்வம் அவித்தையென்றும் பிரித்தல்சொல்லப்பட்டதோ அதையிப்பொழுது காண்பிக்கிறார்.

मायाबिंबोवशीकृत्य तांस्यात्सर्वज्ञईश्वरः ।
अविद्यावशगस्त्वन्य स्तद्वैचित्र्यादनेकधा ॥

மாயாபிம்போவஶீக்ருத்ய தாம்ஸ்யாத்ஸர்வஜ்ஞ ஈஶ்வர: ।
அவித்யாவஶகஸ்த்வந்ய ஸ்தத்வைசித்ர்யாதநேகதா ॥ ௧௬ ॥

மாயாபிம்பம் — மாயையிலே பிரதிபிம்பித்த சைதன்யமானது
தாம் — அந்த மாயையை
வஶீக்ருத்ய — ஸ்வாதீனம் பண்ணிக்கொண்டிருப்பதால்
ஸர்வஜ்ஞ: — சர்வத்தையு மறிகிறவனு யிருக்கிற
ஈஶ்வர: — ஈசனாக
ஸ்யாத் — இருக்கிறார்
அந்ய: து — அவருக்கு அன்யனாய் அவித்தையில் பிரதிபலித்த சைதன்யமானஜீவனோவென்றால்
அவித்யா வஶக:(ஸந்) — அந்த அவித்தைக்கு வசமாகி
தத்வைசித்ர்யாத் — அவைகளின் விசித்திரத்தால்
அநேகதா — வெகுவிதமாக ஆனான்.

இ-தி. திரனானவன்தன்ஸ்திரீயை தன்வசப்படுத்திக்கொண்டு ஸ்வதந்திரமாயிருப்பதுபோலும் தைரியமற்றவன் தன்மனைவிசொற்படி நடப்பதுபோலும் இன்னம் இராஜன் ஒருவராயிருப்பதுபோலும் குடிகள் பலவாராயிருப்பதுபோலும் அமிருதமுண்டவன் தெளிவுள்ளவனாயும். மதுஉண்டவன் மயங்குவதுபோலுமறி.

அ-கை. பின்னாலே சரீரத்திரயத்தில்நின்றும் ஆத்துமாவைவேறுபடுத்தும் பொருட்டு முந்திசரீரத்திரயத்தையும் ஜீவனுடையஸ்வரூபத்தையும் கிரமமாகநிரூபிக்கிறார்.

साकारणशरीरंस्या त्प्राज्ञस्तत्राभिमानवान् ॥

ஸா காரணஶரீரம் ஸ்யாத் ப்ராஜ்ஞஸ் தத்ராபிமாநவாந் ॥ ௧௭ ॥

ஸா — அந்த அவித்தையே
காரணஶரீரம் — காரணதேகமாக
ஸ்யாத் — ஆகிறது
தத்ர — அந்த காரணதேகத்தில்
அபிமாநவாந் — அபிமானிக்கிறவனாய்
ப்ராஜ்ஞ: — பிராஞ்ஞனாக ஆகிறான்

வி-ம். அந்தஅவித்தையை காரணசரீரமென்பது யெதினாலெனில் சர்வகாரணமானமூலப்பிரகிருதியின் அவஸ்தாவிசேஷமானதால், காரணசரீரத்தில் தாதாத்மியாத்தியாசத்தால் நானென்று அபிமானியான ஜீவன்பிராஞ்ஞனாம், ஏதினாலெனில் யாதொருத்தருடைய பிரஞ்ஞையானது நாசமன்றியிலிருக்கிறதோ அவன்பிரஞ்ஞன் அந்தப்பிரஞ்ஞனே பிராஞ்ஞன்.

அ-கை. கிரமப்பிராப்தமான சூக்குமசரீரத்தையும் அவ்வுபாதிக ஜீவனையும்சொல்லுகிறதற்காக அந்தசூக்குமசரீரத்திற்குக் காரணமான ஆகாசாதிகளின்சிருஷ்டி சொல்லுகிறார்.

तमःप्रधानप्रकृते स्तत्भोगायेश्वराज्ञया ।
वियत्पवनतेजोंबु भुवोभूतानिजज्ञिरे ॥

𑌤𑌮𑌃𑌪𑍍𑌰𑌧𑌾𑌨𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑍇 𑌸𑍍𑌤𑌦𑍍𑌭𑍋𑌗𑌾𑌯𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌾𑌜𑍍𑌞𑌯𑌾 ।
𑌵𑌿𑌯𑌤𑍍𑌪𑌵𑌨𑌤𑍇𑌜𑍋𑌂𑌬𑍁𑌭𑍁𑌵𑍋𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌿𑌜𑌜𑍍𑌞𑌿𑌰𑍇 ॥௧௮॥

𑌤𑌦𑍍𑌭𑍋𑌗𑌾𑌯 — அந்தப் பிராணிகளின் போகத்தின் பொருட்டு
𑌤𑌮𑌃𑌪𑍍𑌰𑌧𑌾𑌨𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑍇𑌃 — ஜகத்திற்கு காரணமான தமோகுணமாயையினின்று
𑌈𑌶𑍍𑌵𑌰𑌾𑌜𑍍𑌞𑌯𑌾 — ஈசனுஞ்ஞையால்
𑌵𑌿𑌯𑌤𑍍𑌪𑌵𑌨𑌤𑍇𑌜𑍋𑌽𑌮𑍍𑌬𑍁𑌭𑍁𑌵𑌃 — வான் காற்று தீ நீர் பூமிகளான
𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌿 — ஐம்பூதங்கள்
𑌜𑌜𑍍𑌞𑌿𑌰𑍇 — உண்டாயின

வி-ம். ஈசுவராஞ்ஞையாலென்பது நியமனாதிசக்திகளுடன் கூடியிருக்கிற ஈசுவரன்சிருஷ்டிக்க வேண்டுமென்கிற எண்ணத்தோடே கூடியபார்வையே நிமித்தகாரணமாயிருக்கிறது.

இ-தி. பிரபுவானவன் ஏழைகளுக்கு அன்னம்போடும்நிமித்தம் ஸ்திரீயைப்பார்த்தமாத்திரத்தில் பஞ்சபக்ஷணங்களுடன் அவள் அன்னம் அளிப்பதுபோலவாம்.

அ-கை. பூதசிருஷ்டியைச்சொல்லி பௌதிகசிருஷ்டியைச்சொல்லுகிறதற்காகமுதலில் ஞானேந்திரியசிருஷ்டியைச் சொல்லுகிறார்.

सत्वांशैःपञ्चभिस्तेषां क्रमाद्धीन्द्रियपञ्चकम् ।
श्रोत्रत्वगक्षिरसन घ्राणाख्यमुपजायते ॥

𑌸𑌤𑍍𑌵𑌾𑌂𑌶𑍈𑌃𑌪𑌞𑍍𑌚𑌭𑌿𑌸𑍍𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌕𑍍𑌰𑌮𑌾𑌦𑍍𑌧𑍀𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌪𑌞𑍍𑌚𑌕𑌂 ।
𑌶𑍍𑌰𑍋𑌤𑍍𑌰𑌤𑍍𑌵𑌗𑌕𑍍𑌷𑌿𑌰𑌸𑌨𑌘𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌖𑍍𑌯𑌮𑍁𑌪𑌜𑌾𑌯𑌤𑍇 ॥௧௯॥

𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 — அப்பூதங்களினுடைய
𑌸𑌤𑍍𑌵𑌾𑌂𑌶𑍈𑌃 — சத்வகுணத்தின் பாகங்களான
𑌪𑌞𑍍𑌚𑌭𑌿𑌃 — ஐந்திஞலே
𑌧𑍀𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌪𑌞𑍍𑌚𑌕𑌂 — ஞானேந்திரிய பஞ்சகமானது
𑌕𑍍𑌰𑌮𑌾𑌤𑍍 — கிரமமாக
𑌶𑍍𑌰𑍋𑌤𑍍𑌰𑌤𑍍𑌵𑌗𑌕𑍍𑌷𑌿𑌰𑌸𑌨𑌘𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌖𑍍𑌯𑌂 — செவி த்வக்கு கண் நாக்கு மூக்கென்று நாமங்களடைந்து
𑌉𑌪𑌜𑌾𑌯𑌤𑍇 — உண்டாயின.

இ-தி. தேன்முதலான வஸ்துக்கள் தனித்தனியே வைத்ததுபோலும் ஒவ்வொருபாஷைமட்டும்தெரிந்த ஒவ்வொருதேசத்திலுள்ளவன்போலுமறி.

அ-கை. ஆகாசாதிகளின் சத்துவகுணங்களினுடைய வியஷ்டிசிருஷ்டியைச்சொல்லிசமஷ்டி சிருஷ்டியைச்சொல்லுகிறார்.

तैरन्तःकरणंसर्वै र्वृत्तिभेदेनतद्द्विधा ।
मनोविमर्शरूपंस्यात् बुद्धिस्स्यान्निश्चयात्मिका ॥

தைரந்த:கரணம் ஸர்வைர்வ்ருத்திபேதேந தத்த்விதா |
மநோவிமர்ஶரூபம் ஸ்யாத்புத்தி: ஸ்யாந்நிஶ்சயாத்மிகா || ௨0||

ஸர்வை: சமஸ்தங்களாகயிருக்கிற
தை: அந்த சத்துவாமிசங்களினாலே
அந்த:கரணம் அந்தக்கரணம்
உபஜாயதே பிறந்தது
வ்ருத்திபேதேந விருத்திபேதத்தினாலே
தத் அந்த அந்தக்கரணமானது
த்விதா இரண்டுவிதமாயிற்று

விமர்ஶரூபம் (ஸத்) ஆலோசனைரூபமாயிருப்பதுபற்றி
மந: மனமென்று பெயரை
ஸ்யாத் அடைந்தது
நிஶ்சயாத்மிகா (ஸதீ) நிச்சயரூபமாயிருப்பதைப்பற்றி
புத்தி: புத்தியென்றுபேருடையதாய்
ஸ்யாத் ஆகிறது

இ-தி. பஞ்சாமிர்தம் சேர்த்தது போலும் ஐந்துபாஷையுங் கற்றவன்போலுமறி, அதுஇரண்டாயிருப்பதற்குயுக்தி, ஒருகரும்புரசம் காய்ச்சும்போது பாகென்றும், கட்டிபாகும்போதுவெல்ல அச்சுஎன்றும் சொல்லப்படுகிறது போலுமறி.

அ-கை. இப்படிமுறைமுறையேயான ரஜோகுணங்களுடைய வியஷ்டிகாரியத்தைச்சொல்லுகிறார்.

रजोंशैःपञ्चभिस्तेषां क्रमात्कर्मेन्द्रियाणितु ।
वाक्पाणिपादपायूपस्थाभिधानानिजज्ञिरे ॥

ரஜோம்ஶை: பஞ்சபிஸ்தேஷாம் க்ரமாத்கர்மேந்த்ரியாணி து |
வாக்பாணிபாதபாயூபஸ்தாபிதாநாநி ஜஜ்ஞிரே || உக ||

தேஷாம் அப்பூதங்களினுடைய
பஞ்சபி: ஐந்தாயிருக்கிற
ரஜோம்ஶை: ரஜோகுணபாகங்களினாலே
க்ரமாத் முறையாக

கர்மேந்த்ரியாணி து கர்மேந்திரியங்களானவை
வாக்பாணிபாதபாயூபஸ்தாபிதாநாநி வாக்குகைகால்பாயுகுஹியமென்றநாமங்களடைந்து
ஜஜ்ஞிரே உண்டாயின

இ-தி. ஒவ்வொருகரியைத்தனித்தனியே பாகம்பண்ணிவைத்தது போலும் தச்சன்முதலான தொழிலாளிகள் ஒவ்வொருதொழில்மட்டும் கற்றிருப்பது போலுமறி.

அ-கை. ரஜோகுணசமஷ்டி காரியத்தைச் சொல்லுகிறார்.

तैस्सर्वैस्सहितै प्राणो वृत्तिभेदात्सपञ्चधा ।
प्राणोपानस्समानाश्चो दानव्यानौचतेपुनः ॥

தைஸ்ஸர்வைஸ்ஸஹிதை: ப்ராணோ வ்ருத்திபேதாத்ஸபஞ்சதா |
ப்ராணோபாநஸ்ஸமாநஶ்சோதாநவ்யாநௌ ச தே புந: ||௨௨||

ஸர்வை: சமஸ்தங்களாயிருக்கிற
ஸஹிதை: ராஜஸாம்சங்கலந்த
தை: அவைகளினாலே
ப்ராண: பிராணவாயுவு உண்டாயின
வ்ருத்திபேதாத் தொழிலின் பேதத்தால்
ஸ: அந்தப்பிராணவாயுவே
புந: ச. மறுபடியும்
ப்ராண: பிராணனென்றும்
அபாந: அபானனென்றும்
ஸமாந: சமானனென்றும்
உதாநவ்யாநௌ { உதானனென்றும் வியானனென்றும்
தே அவைகள்
பஞ்சதா { ஐந்துவிதங்களாக ஆகின்றன

இ-தி. ஐந்துகரியை ஒன்றுசேர்த்த. கூட்டுக்கரியைப்போலவும் ஐந்துதொழிலுக்குமாதாரமானமேஸ்திரியைப்போலுமறி, அதுஐந்துவிதமானதற்குயுக்தியொருவள் ஓரவசரத்தில் பாடுகிறவளாயும், வேலைசெய்கிறவளாயும் ஆடுகிறவளாயும் அசிங்கியமுள்ளவளாயும் போகத்திற் கிடங்கொடுப்பவளாயுமாவதுபோலும்வெளியிலடிக்கிறகாற்றே கிழ்காற்றென்றும் தென்றல்காற்றென்றும் மேல்காற்றென்றும் வாடைகாற்றென்றும் சுழல்காற்றென்றும் சொல்லப்படுவதுபோலுமறி.

அ-கை. யாதொருநிமித்தம் ஆகாசமுதல் பிராணன்வரை சிருஷ்டிசொல்லப்பட்டதோ அதையிப்பொழுதுகாண்பிவிக்கிருர்.

बुद्धिकर्मेन्द्रियप्राण पञ्चकैर्मनसाधिया ।
शरीरंसप्तदशभि स्सूक्ष्मंतल्लिंगमुच्यते ॥

புத்திகர்மேந்த்ரியப்ராணபஞ்சகைர்மனஸாதியா ।
ஶரீரம்ஸப்ததஶபிஸ்ஸூக்ஷ்மந்தல்லிங்கமுச்யதே ॥ ௨௩ ॥

புத்திகர்மேந்த்ரியப்ராணபஞ்சகை: { ஞானேந்திரியகர்மேந்திரிய பிராணங்களுடைய ஐந்தைந்துகளோடேயும்
மநஸா மனதோடேயும்
தியா புத்தியோடேயும் சேர்ந்ததான
ஸப்ததஶபி: { இப்பதினேழும் கூடியது யாதோ
தத் அது
லிங்கம் லிங்கசரீரமென்றும்
ஸூக்ஷ்மம் சூக்குமசரீரமென்றும்
ஶரீரம் சரீரமென்றும்
உச்யதே சொல்லப்படுகிறது

வி-ம். சப்தாதிகளையறிகிற சுரோத்திராதி ஞானேந்திரியங்களைன்ன, வசனாதிகளைச் செய்கிறவாக்காதிகருமேந்திரியங்களைன்ன, உச்சுவாச நிச்சுவாசாதிகளைச்செய்கிற பிராணாதிவாயுக்களைன்ன, சஞ்சலமாயும் நிச்சலமாயுமிருக்கிறமனோபுத்திகளைன்ன, இந்தப்பதினேழுகளும் ஒன்று சேர்ந்ததால் சூக்குமசரீரமென்றும், லிங்கசரீரமென்றும் சொல்லப்படும்.

இ-தி. கணக்குவழக்கையறிகிற ஐவகைப் புத்திரர்களும் வேலைசெய்கிறஐவகைமைந்தர்களும் சமையல் முதலானதைசெய்கிற ஐவகைபரிசாரகர்களும்

அலைந்துகொண்டிருக்கிற அமங்கலிப்பெண்ணும் வீட்டுக்குள்ளே யிருக்கிறவாழும்பெண்ணும் சேர்ந்து குடும்பமாயிருப்பது போலவறி.

அ-கை. இந்தப்பிரகாரம் சூக்குமசரீரத்தைச்சொல்லி பிராஞ்ஞேசுவரர்களுக்கு இந்தசூக்குமசரீராபிமானத்தால் வருகிற நாமத்தைச் சொல்லுகிறார்.

प्राज्ञस्तत्राभिमानेनतैजसत्वंप्रपद्यते ।
हिरण्यगर्भतामीशस्तयोर्व्यष्टिसमष्टिता ॥

ப்ராஜ்ஞஸ்தத்ராபிமாநேந தைஜஸத்வம்ப்ரபத்யதே |
ஹிரண்யகர்ப்பதாமீஶஸ்தயோர்வ்யஷ்டிஸமஷ்டிதா || உ௪ ||

ப்ராஜ்ஞ꞉ — சுஷுப்தியை யபிமானித்த பிராஞ்ஞனானவன்
தத்ர — அந்த சூக்குமசரீரத்தில் [ல்
அபிமாநேந — தாதாத்மியாபிமானத்தா
தைஜஸத்வம் — தைஜசனென்றபெயரை
ப்ரபத்யதே — அடைகிறான்
ஈஶ꞉ — மாயையில் பிரதிபலித்த ஈசன்
ஹிரண்யகர்ப்பதாம் — இதில் அபிமானத்தால் இரணியகர்ப்பனாகிறார்
தயோ꞉ — அவ்விருவர்களுக்கும் பேதமெதினாலெனில்
வ்யஷ்டிஸமஷ்டிதா — வியஷ்டி-சமஷ்டிகளே பேதங்கள்

இ-தி. குடிகளையுமிராஜனையும்போலும், பிர்மசாரியான வித்தியார்த்தியும் கிரஹஸ்தனும்போலுமறி.

அ-கை. ஈசுவரன்சமஷ்டியென்பதிலும் ஜீவன்வியஷ்டியென்பதிலும் அனுபவம்யென்னவென்றால் சொல்லுகிறார்.

समष्टिरीशस्सर्वेषांस्वात्मतादात्म्यवेदनात् ।
तदभावात्ततोन्येतुकथ्यन्तेव्यष्टिसंज्ञया ॥

ஸமஷ்டிரீஶஸ்ஸர்வேஷாம் ஸ்வாத்மதாதாத்ம்யவேதநாத் |
ததபாவாத்ததோந்யேது கத்யந்தேவ்யஷ்டிஸம்ஜ்ஞயா || உரு ||

ஸர்வேஷாம் — ஸமஸ்தங்களையும் தானாய்ப் பார்க்கிற
ஸ்வாத்மதாதாத்ம்யவேதநாத் — ஏகத்துவ ஞானத்தினாலே
ஈஶ꞉ — ஈசுவரனானவர்
ஸமஷ்டி꞉ — சமஷ்டி அபிமானியாகிறார்
தத꞉ — அவரைக்காட்டிலும்
அந்யே து — அன்னியமாயிருக்கிற ஜீவர்களோவென்றால்
ததபாவாத் — அந்த சர்வாபிமானமில்லாமையால் [ராலே
வ்யஷ்டிஸம்ஜ்ஞயா — வியஷ்டியென்றபெய
கத்யந்தே — சொல்லப்படுகிறார்கள்

இ-தி. சூரியனையும் கண்ணையும்போலவறி.

அ-கை. இந்தப்பிரகாரம் லிங்கசரீரத்தையும் அதை அபிமானிக்கிறவர்களானதைஜச இரணிய கர்ப்பர்களையுஞ்சொல்லி, ஸ்தூலசரீரம்முதலானதின், உற்பத்திசித்திக்கும்பொருட்டு, பஞ்சீகரணத்தை நிரூபிக்கிறார்.

तद्भोगायपुनर्भोग्यभोगायतनजन्मने ।
पञ्चीकरोतिभगवान्प्रत्येकंवियदादिकम् ॥

தத்போகாயபுநர்போக்யபோகாயதநஜந்மநே ।
பஞ்சீகரோதிபகவாந் ப்ரத்யேகம்வியதாதிகம் ॥ உசு ॥

புந:	மறுபடியும்	பகவாந்	சமஸ்த செல்வமும், எல்லா வல்லமையும், சகலகீர்த்தியும், சர்வசக்தியும், வைராக்கியமும், அபரோக்ஷ ஞானமும்நிறைந்தவீசன்
தத்போகாய	அந்த ஜீவர்களின் போகத்தின்பொருட்டு	வியதாதிகம்	ஆகாசாதி பஞ்சபூதத்தை
போகாயதநஜந்மநே	போக்கியவஸ்துக்கள் ஜராயுஜாதி சரீரங்கள் உற்பத்தியின்பொருட்டு	ப்ரத்யேகம்	ஒன்றொன்றையும்
		பஞ்சீகரோதி	பஞ்சீகரணம்செய்தார்

இ-தி. குழந்தைகள் விளையாடுவதற்காகவும் சாப்பிடுவதற்காகவும் தாயானவள் அரிசிநெய்முதலானவைகளை ஒன்றுசேர்த்து பக்ஷணம்பண்ணிக்கொடுப்பதுபோலும், இன்னும்பெண்களுக்கு பிதாவானவன் உபயோகிக்கவேண்டியவஸ்துகளையும் உண்டுபண்ணிக்கொடுப்பதுபோலவாம்.

அ-கை. எப்படி ஒன்றொன்றையும் ஐந்தைந்தாகசெய்தாரெனில்.

द्विधाविधायचैकैकंचतुर्धाप्रथमंपुनः ।
स्वस्वेतरद्वितीयांशैर्योजनात्पञ्चपञ्चते ॥

த்விதாவிதாயசைகைகம்சதுர்தாப்ரதமம்புந: ।
ஸ்வஸ்வேதரத்விதீயாம்சைர்யோஜநாத்பஞ்சபஞ்சதே ॥ உஎ ॥

ஏகைகம்.	ஒவ்வொன்றையும்	ஸ்வஸ்வேதரத்விதீயாம்சை:	தன்தன் பாகத்துக்கன்னியங்களான இரண்டு பாகங்களோடு
த்விதாவிதாய	இரண்டிரண்டாகச்செய்து	யோஜநாத்	சேர்த்தபடியினால்
புந:	மறுபடி	தே	அந்த பஞ்சபூதங்கள்
ப்ரதமம்	முதலாவதுபாகத்தை	பஞ்சபஞ்ச	ஐந்தைந்தாக ஆயின
சதுர்தா	நாலுநாலாகச்செய்து		

இ-தி. ஐந்துவிதமானசர்க்கரைப்பொங்கல் முதலானபிரசாதத்தை கொண்டுபோனவர்கள், தங்கள்தங்கள் அன்னத்தை இரண்டுபாகம்செய்து ஒருபாகத்தை தங்கள்தங்களுக்கு வைத்துக்கொண்டு மற்றொருபாகத்தை நாலாகப்பிரித்து ஒவ்வொருவரும்மாற்றிக்கொண்டதால் ஒவ்வொருவருக்கும் பஞ்சரசபோஜனம் ஆனதுபோல் ஸ்தூலபூதமாயிற்று.

அ-கை. இப்படிபஞ்சீகரணம்சொல்லி அவைகளினுண்டான காரியவர்க்கத்தை காண்பிவிக்கிறார்.

तैरण्डस्तत्रभुवनभोग्यभोगाश्रयोद्भवः ॥

தைரண்டஸ்தத்ரபுவநபோக்யபோகாச்ரயோத்பவ:॥உஎ॥

தை: அந்த பஞ்சீகரணம் பண்ணின பூதங்களினாலே அண்ட: அண்டமானது உண்டாயிற்று தத்ர அந்த பிரம்மாண்டத்தில் புவநபோக்யபோகாச்ரயோத்பவ: மேலேயிருக்கிற பூமிமுதலான ஏழு லோகங்களும் பூமிக்குக் கீழே யிருக்கிற அதலாதி ஏழு லோகங்களும் அவைகளில் பிராணிகளுக்கு புஜிக்கயோக்கியங்களாயிருக்கிற அன்னாதிகளும் அந்த லோகங்களுக்கு உசிதமான சரீரங்களும் ஈசுவராஞ்ஞையினால்உண்டாயின

இ-தி. பொம்மைசெய்கிறவன் மண்துணி தண்ணீர்முதலானவைகளைசேர்த்துவிசித்திரமான பொம்மைகள்முதலானதை செய்வதுபோலவறி.

அ-கை. இந்தப்பிரகாரம் ஸ்தூலஜகத்துற்பத்தியைச் சொல்லி அவைகளில்முன்போல ஜீவேசுவரர்களுக்கு அபிமானத்தால்வருகிற நாமத்தையும் சொல்லுகிறார்.

हिरण्यगर्भस्स्थूलेस्मिन्देहेवैश्वानरोभवेत् ।
तैजसाविश्वतांयातादेवातिर्यङ्नरादयः ॥

ஹிரண்யகர்ப்பஸ்ஸ்தூலேஸ்மிந்தேஹேவைச்வாநரோபவேத்।
தைஜஸாவிச்வதாம்யாதா தேவதிர்யங்நராதய:॥ உஅ॥

ஹிரண்யகர்ப்ப: ஹிரணியகர்ப்பர் அஸ்மிந் இந்த ஸ்தூலேதேஹே ஸ்தூலதேகத்திலபிமானத்தால் வைச்வாநர: வைசுவானரனென்கிற பேராக பவேத் ஆகிறார் தைஜஸா: தைஜசர்கள்

விச்வதாம் யாதா: விசுவனென்ற பேரை இந்த ஸ்தூல சரீராபிமானத்தாலடைகிறார்கள். அதற்குள்ளே அவாந்திரநாமங்கள் யாதெனில் கர்மவிசித்திரத்தால் சரீர விசித்திரமடைந்து தேவதிர்யங்நராதய: தேவதிர்யக் நராதிகளென்றபெயரை அடைகிறார்கள்

இ-தி. நாடகவேஷம் போடும்போது ராஜா மந்திரி சேவகர்களென்றுஒருமனிதனே சொல்லப்படுவதுபோலவறி.

அ-கை. இப்போது விசுவனென்றுசொல்லப்படுகிற ஜீவர்களுக்கு தத்துவஞானமில்லாமையால் சம்சாரம் வருகிறவிதத்தை இரண்டு சுலோகத்தினால்சொல்லுகிறார்.

तेपराग्दर्शिनःप्रत्यक्तत्वबोधविवर्जिताः ।
कुर्वतेकर्मभोगायकर्मकर्तुंचभुंजते ॥
नद्यांकीटाइवावर्तादावर्तान्तरमाश्रुते ॥
व्रजन्तेजन्मनोजन्मलभन्तेनैवनिर्वृतिम् ॥

தேபராக்தர்சிந: ப்ரத்யக்தத்வபோதவிவர்ஜிதா: ।
குர்வதேகர்மபோகாயகர்மகர்தும்சபும்ஜதே ॥
நத்யாம்கீடாஇவாவர்தாதாவர்தாந்தரமாச்ருதே ।
வ்ரஜந்தேஜந்மநோஜந்மலபந்தேநைவநிர்வ்ருதிம் ॥ ௩௦ ॥

பராக் தர்சிந: } பகிர்முகாளாக வெளிநாட்டத்தையுடைவராயிருக்கிற
தே அந்த தேவாதிகளான ஜீவர்கள்
ப்ரத்யக்தத்வபோதவிவர்ஜிதா: ப்ரத்யக்சாக்ஷித்துவஞான மில்லாதவர்களாய்
போகாய போகத்தின்பொருட்டு
கர்ம உழவாதிதொழில்களை
குர்வதே செய்கிறார்கள்
கர்மகர்தும் ச தொழில்செய்வதற்கே
புஞ்ஜதே புஜிக்கிறார்கள்
நத்யாம் நதியில்
கீடா: புழுக்கள்
ஆவர்தாத் ஒருசுழியில் நின்றும்
ஆவர்தாந்தரம் மற்றொருசுழியை
ஆசு வேகமாக
வ்ரஜந்தே இவ அடைகின்றனபோல்
தே அந்த ஜீவர்கள்
ஜந்மந: ஒருஜன்மத்தைவிட்டு
ஜந்ம மறுஜன்மத்தை யடைகிறார்கள்
நிர்வ்ருதிம் மோக்ஷசுகத்தை
லபந்தே நைவ } அடைகிறார்களே யில்லை

வி-ம். சுருதியும் ஈசுவரன், மனம்முதலியகரணங்களை வெளிநாட்டமாக வேஉண்டுபண்ணினதால் இந்தஜீவர்களும் வெளிநாட்டமாகவே யிருக்கிறார்களேதவிர அந்தராத்துமாவை பார்க்கிறார்களில்லையென்று சொல்லுகிறது.

இ-தி. குழந்தைகள் வீட்டிலுள்ள அலுவலைப்பாராமல் வெளியில்விளையாடவோடிப்போவதுபோலவாம்.

ச-கை தார்க்கிகர்முதலானவர்கள் தேகத்திற்குவேறாக ஆத்துமாவை அறிந்திருக்கிறார்களேயென்றால் அவர்களப்படி யறிந்தபோதிலும் சுருதிசித்தமான அந்தரங்கஆத்துமாவை அறியவில்லையென்ற அபிப்பிராயத்தால், ஒருவரும்அந்தரங்க ஆத்துமஞானத்தை யடையவில்லையென்று சொல்லப்பட்டது, விஷயசுகாதிகளை யனுபவிக்கும்பொருட்டு மனுஷியாதிசரீரத்தை யெடுத்து அந்தசரீரத்திற்குசிதமான கர்மங்களைச்செய்கிறார்கள் மறுபடி தேவாதிபோகத்தைபுஜிப்பது யேனென்றால் மறுபடிகர்மத்தை செய்வதற்காக வென்றறி, பலானுபவமில்லாவிடில் அச்சுகங்களிச்சை உண்டாகாது அதற்குராதனானுஷ்டானங்களு மில்லாமற்போம்.

இ-தி. தினந்தோறுஞ்சகலரும் வேலைசெய்வது சாப்பிடுவதற்கும் சாப்பிடுவது வேலைசெய்வதற்கும்போலவுமி.

அ-கை. இப்படிசம்சாரத்தின் வரவானகற்பனையைச்சொல்லி அதுநிவர்த்திக்குபாயத்தை காண்பிவிக்கும்பொருட்டு திருஷ்டாந்தம் சொல்லுகிறார்.

सत्कर्मपरिपाकात्तेकरुणानिधिनोद्धृताः ।
प्रप्यातीरतरुच्छायांविश्राम्यन्तियथासुखम् ॥

ஸத்கர்மபரிபாகாத்தே கருணாநிதிநோத்த்ருதா: ।
ப்ராப்யதீரதருச்சாயாம்விச்ராம்யந்தியதாஸுகம்॥ ௰௧ ॥

தே அந்த புழுக்களானவை	தீரதருச்சாயாம் — கரையிலிருக்கிற மரத்தின் நிழலை
ஸத்கர்மபரிபாகாத் — முற்பிறப்பிற்செய்த புண்ணியப்பேற்றால்	ப்ராப்ய அடைந்து
கருணாநிதிநா — தயாளுவான புருஷனாலே	யதா எப்படி [அப்படி
	ஸுகம் சுகமாயிருக்கவேண்டுமோ
உத்த்ருதா: (ஸந்த:) — அந்நீரிலிருந்து உயரயெடுக்கப்பட்டு	விச்ராம்யந்தி — சிரமபரிகாரம் பண்ணிக்கொண்டிருக்கின்றன

அ-கை. பஞ்சகோசங்களின் நாமங்களென்ன, அவைகளால் வந்திருக்கிற கெடுதியென்னவென்று கேட்டாலதற்குத்தரம் சொல்லுகிறார்.

उपदेशमवाप्यैवमाचार्यात्तत्वदर्शिनः ।
पञ्चकोशविवेकेनलभन्तेनिर्वृतिंपराम् ॥

உபதேசமவாப்யைவமாசார்யாத்தத்வதர்சிந: ।
பஞ்சகோசவிவேகேநலபந்தேநிர்வ்ருதிம்பராம்॥ ௰௨ ॥

ஏவம் — இப்படி சற்கருமபரிபாகம் வந்தவுடனே	அவாப்ய அடைந்து
தத்வதர்சிந: கூடஸ்த பிரமைக்கிய ஞானத்தை யுடையவரா யிருக்கிற	பஞ்சகோசவிவேகேந — அன்னமயாதி பஞ்சகோசங்களுடைய விவேகத்தினாலே
ஆசார்யாத் சற்குருவினிடத்தினின்று	
உபதேசம் — (தத்வமஸ்யாதி மகாவாக்கிய) உபதேசமாகிற சிரவணத்தை)	பராம். நிர்வ்ருதிம் பரமோக்ஷத்தை
	லபந்தே அடைகிறார்கள்

இ-தி. ஐந்துகோட்டைக்குள் வைத்திருக்கிறநிதியை இஷ்டன்கொடுத்த திறவுகோலால் அதைத்திறந்து அந்தநிதியையெடுத்து நித்தியசுகியாய் வாழ்வதுபோலவுமி.

அ-கை. பஞ்சகோசங்களின் நாமங்களென்ன, அவைகளால் வந்திருக்கிற கெடுதியென்னவென்று கேட்டால் அதற்குத்தரம் சொல்லுகிறார்.

अन्नंप्राणोमनोबुद्धिरानन्दश्चेतिपञ्चते ।
कोशास्तैरावृतस्वात्माविस्मृत्यासंसृतिंव्रजेत् ॥

அந்நம்ப்ராணோ மநோபுத்தி ராநந்தஶ்சேதி பஞ்சதே | கோஶா
ஸ்தைராவ்ருதஸ்வாத்மாவிஸ்ம்ருத்யாஸம்ஸ்ருதிம்வ்ரஜேத்|| ௩௩||

தே	அவைகள்	கோஶா:	கோசங்களென்று சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன
அந்நம்	அன்னமயமென்றும்	ஸ்வாத்மா	(சாக்ஷியாகிய) ஆத்துமா
ப்ராண:	பிராணமயமென்றும்	தை:	அந்த பஞ்சகோசங்களினாலே
மந:	மனோமயமென்றும்	ஆவ்ருத:(ஸந்)	மறைக்கப்பட்டவராகி
புத்தி:	விஞ்ஞானமயமென்றும்	விஸ்ம்ருத்யா	(தன் சாக்ஷித்வஞானத்தின்) மறதியினாலே
ஆநந்த:. ச	ஆனந்தமயமென்றும்	ஸம்ஸ்ருதிம்	ஜனனமரணாதிதுன்பத்தை
இதி. பஞ்ச	இப்படி ஐந்துகளான	வ்ரஜேத்	அடைகிறார்

வி-ம். ஆத்துமாதன்னாலுண்டாக்கப்பட்ட கோசங்களால் அத்வைதானந்தனைதான் மறைக்கப்படுவதால் அதற்குகோசமென்றுபெயர் ஏற்பட்டது.

இ-தி- உலகத்தில் கோசகாரமென்ற பட்டுப்பூச்சி தன்னாலுண்டுபண்ணப்பட்டநூலடைந்து தானேதுக்கப்படுவதுபோலும், ஜலமானது தன்னாலுண்டாக்கப்பட்ட பாசியால் மறைக்கப்பட்டதுபோலும், அக்கினியானது தன்னிடத்திலுண்டான சாம்பலால் மறைக்கப்பட்டதுபோலும் ஆகாசமானது தன்னிடத்திலுண்டான மேகத்தால் மறைக்கப்பட்டதுபோலுமறி.

ச-கை. அந்தகோசங்களின் சுரூபத்தை காண்பிவிக்கிறார்.

स्यात्पञ्चीकृतभूतोत्थोदेहस्स्थूलोन्नसंज्ञिकः ।
लिंगेतुराजसैःप्राणैःप्राणःकर्मेन्द्रियैस्सह ॥
सात्विकैर्धीन्द्रियैस्साकंविमर्शात्मामनोमयः ।
तैरेवसाकंविज्ञानमयोधीर्निश्चयात्मिका ।
कारणेसत्वमानन्दमयोमोदादिवृत्तिभिः ॥

ஸ்யாத்பஞ்சீக்ருதபூதோத்தோதேஹஸ்ஸ்தூலோந்நஸம்ஜ்ஞிக: |
லிம்கேதுராஜஸை:ப்ராணை:ப்ராண:கர்மேந்த்ரியைஸ்ஸஹ||
ஸாத்விகைர்தீந்த்ரியைஸ்ஸாகம் விமர்ஶாத்மாமநோமய: |
தைரேவஸாகம்விஜ்ஞாநமயோதீர்நிஶ்சயாத்மிகா |
காரணேஸத்வமாநந்தமயோமோதாதிவ்ருத்திபி:|| ௩௪||

பஞ்சீக்ருதபூதோத்த:	பஞ்சீகிருதபூதத்தில் நின்று உண்டானதாயும்

ஸ்தூலம்	ஸ்தூலமாயுமிருக்கிற	ஜ்ஞாநேந்த்ரியை: ஸஹ	ஞானேந்திரியங்களோடேகூடி [ப
தேஹம்	தேகமானது	விசாராத்மா.	ஆலோசனையானநினைப்பே
அந்நஸம்ஜ்ஞகம்	அன்னமயகோசமாக	மநோமய:	மனோமயகோசமாகிறது
ஸ்யாத்	ஆகிறது	தைரேவ	அந்த ஞானேந்திரியங்களோடேகூடியே
ஸூக்ஷ்மே. து	சூக்குமசரீரத்திலும்	நிச்சயாத்மிகா தீ:	நிச்சியவடிவமாயிருக்கிற புத்தி விருத்தியானது
ராஜஸை:	ரஜோகுணசமஷ்டிவியஷ்டியிலுண்டான	விஜ்ஞாநமய:	விஞ்ஞானமயகோசம்
ப்ராணை:	பிராணங்களோடும்	காரணே	காரணசரீரத்திலிருக்கிற
கர்மேந்த்ரியை: ஸஹ	கர்மேந்திரியங்களோடுங்கூடி	ஸத்வம்	மலினசத்துவமானது
ப்ராண:	பிராணமயகோசமாகிறது	மோதாதிவ்ருத்திபி:	பிரியமோதபிரமோத விருத்திகளினாலே
ஸாத்விகை:	சத்துவகுணத்தினாலுண்டாயிருக்கிற	ஆநந்தமய: ஸ்யாத்	ஆனந்தமயகோசமாக ஆகிறது.

அ-கை இப்படிஸ்தூலதேகாதிகளை அன்னமயாதி கோசமென்று ஜடமாய்சொன்னால் சுருதியால் அன்னமயர் அதற்குள் பிராணமயர் அதற்குள்மனோமயர் அதற்க்குள்விக்ஞானமயர் அதற்குள் ஆனந்தமயரென்று ஆத்துமாவாகச்சொல்லி யிருக்கும்பொழுது நீங்கள்அவைகளை ஜடமாகஎப்படி சொல்லக்கூடுமெனில்.

तत्तत्कोशैस्तुतादात्म्यादात्मातत्तन्मयोभवेत् ॥

தத்தத்கோசைஸ்துதாதாத்ம்யாதாத்மாதத்தந்மயோபவேத் ||

ஆத்மா. து	ஆத்துமாவும் (ல்	தத்தந்மய:	அந்தந்த கோசமயராக
தத்தத்கோசை:	அந்தந்த கோசங்களி	பவேத்	பவிக்கிறார்
தாதாத்ம்யாத்	நானென்ற தன்மையால்		

வி-ம். (து) யென்றசப்தத்தால் ஆத்துமாவுக்கு கோச விலக்ஷணத்துவங்குறிப்பிக்கப்படுகிறது.

இ-தி. ராஜன் நீசஸ்திரியை வைப்பாட்டியாக வைத்துக்கொண்டதால்சேவுகன் அம்மாவென்று அழைக்கும்படி நேரிடுவதுபோலவறி.

அ-கை. அப்போது இவ்விதமாயிருக்கிற ஆன்மாவுக்கு பிரமத்வமெப்படி சித்திக்குமெனில் கோசவிவேகத்தால் சித்திக்குமென்று சொல்லுகிறார்.

अन्वयव्यतिरेकाभ्यांपञ्चकोशाविवेकतः ।
स्वात्मानंततउद्धृत्यपरंब्रह्मप्रपद्यते ॥

அந்வயவ்யதிரேகாப்யாம் பஞ்சகோசவிவேகத꞉ ।
ஸ்வாத்மாநம் தத உத்த்ருத்ய பரம் ப்ரஹ்ம ப்ரபத்யதே ॥ ௧௭ ॥

அந்வயவ்யதிரேகாப்யாம் { அன்வயவியதிரேக யுக்திகளால்
பஞ்சகோசவிவேகத꞉ { சொல்லப்போகிறபஞ்சகோசங்களுடைய விவேகத்தினாலே
தத꞉ அந்த கோசங்களிலேயிருந்து
ஸ்வாத்மாநம் சாக்ஷியான தன்னை
உத்த்ருத்ய உயரயெடுத்துவிட்டு
பரம் ப்ரஹ்ம பரபிரம்மாக
ப்ரபத்யதே ஆகிறார்

இ-தி. வெகுகாலமாய் ஐந்துமடுவின் கயமானபள்ளத்தில் விழுந்திருந்த ஒருகிழவனைகரையேற்றியபின் அவன்வீடுபோய் சேர்வதுபோலவாம்.

அ-கை. பிரகிருதஅன்வய வியதிரேகங்களின் தன்மையைசவிஸ்தாரமாய் காண்பிவிக்கிறார்.

अभानेस्थूलदेहस्यस्वप्नेयत्भानमात्मनः।
सोन्वयोव्यतिरेकस्तत्भानेन्यावभासनम् ॥

அபாநே ஸ்தூலதேஹஸ்ய ஸ்வப்நே யத்பாநமாத்மந꞉ ।
ஸோऽந்வயோ வ்யதிரேகஸ்தத்பாநேऽந்யாவபாஸநம் ॥ ௧௮ ॥

ஸ்தூலதேஹஸ்ய ஸ்தூலதேகம்
அபாநே (ஸதி) தோன்றாத
ஸ்வப்நே சுவப்பனாவஸ்தையில்
ஆத்மந꞉ ஆத்துமாவினுடைய
யத் யாதொருஸ்வபனசாக்ஷியின்
பாநம் ஞானமுண்டோ
ஸ꞉ அதுவே
அந்வய꞉ ஆத்துமாவுக்கு அனுவிருத்தி
தத்பாநே { அந்த ஆத்துமவிளக்கமிருக்கும்போது
அந்யாவபாஸநம் { ஸ்தூலதேகத்தின்தோற்றமையே
வ்யதிரேக꞉ வியாவிருத்தி யென்றறி

வி-ம். இந்தப்பிரகரணத்தில் அன்வயத்திற்கு அனுவிருத்தியும் வியதிரேகத்திற்கு வியாவிருத்தியும், சொல்லப்படுகிறது.

இ-தி. தோட்டமே சம்பந்தமில்லையென்றால் அதிலுள்ளபலாபலன்களெப்படிசம்பந்தப்படாதோ, அப்படி இத்தேகம் நாமல்லாதபோது தேகசம்பந்தமான சகலமும் நமக்கில்லையென்றறியதக்கது இன்னும் ஒருயுக்தி, வஸ்திரமில்லாதபோது இத்தேகமிருப்பதும் இத்தேகம் இருக்கும்போதெல்லாம்அதின்மைபோலும்அறி.

அ-கை. இப்படிஸ்தூலதேகத்தை ஆன்மாவன்றென்று போதிக்கிறஅன்வயவியதிரேகத்தை காண்பிவித்து லிங்கதேகத்தையும் அப்படி காண்பிக்கிறார்

लिंगाभानेसुषुप्तौस्यादात्मनोभानमन्वयः ।
व्यतिरेकस्तुतद्भानोलिंगस्याभानमुच्यते ॥

லிங்காபாவே ஸுஷுப்தௌ ஸ்யாதாத்மனோ பானமந்வய: |
வ்யதிரேகஸ்து தத்பானே லிங்கஸ்யாபானமுச்யதே || ௩௮ ||

லிங்காபாவே	லிங்கதேகந்தோற்றாத
ஸுஷுப்தௌ	சுஷுப்தியில்
ஆத்மன:	ஆன்மாவிற்கு
பானம்	சுஷுப்திசாக்ஷியானவிளக்கமே
அந்வய: ஸ்யாத்	அநுவிருத்திருக்கிறது
தத்பானே	ஆத்துமவிளக்கமப்போதிருக்கும்போது
லிங்கஸ்ய	லிங்கதேகத்திற்கு
அபானம்	விளங்காமையே
வ்யதிரேக:	வியாவிர்த்தியென்று
உச்யதே	சொல்லப்படுகிறது

இ-தி. கண்ணுபடியில்லாதபோது முகமிருக்கிறதும் முகமிருக்கும்போதெல்லாம் அதின்மைபோலுமாம்.

அ-கை. பஞ்சகோசவிவேகத்தை ஆரம்பித்து லிங்கதேக விவேகஞ்செய்தது, பிரகிருதவிரோதமேயெனில், பிராணமய மனோமய விஞ்ஞானமயங்கள் மூன்றும்லிங்கதேகத்தில் அந்தர்ப்பாவமானதால், பிரகிருதவிரோதமில்லையென்று சொல்லுகிறார்.

இ-தி. பன்னிரண்டுமரக்கால் என்பதற்கும் ஒருகலமென்பதற்கும் பேதமில்லாததுபோலவும் ஸ்திரீபுருஷ நபும்ஸகனென்கிற மூன்றுசொல்லும் மனிதரென்கிறசொல்லுக்குள் அடங்கியிருப்பதுபோலுமென்று சொல்லுகிறார்.

तद्विवेकाद्विविक्तास्स्युःकोशाःप्राणमनोधियः ||

தத்விவேகாத்விவிக்தாஸ்ஸ்யு: கோஶா: ப்ராணமனோதிய: || ௩௯ ||

தத்விவேகாத்	அந்தலிங்கதேகவிவேகத்தினாலே
ப்ராணமனோதிய:	பிராணமயமனோமய விஞ்ஞானமயங்களென்ற
கோஶா:	கோசங்களானவை
விவிக்தா:	பிரிக்கப்பட்டவைகளாக
ஸ்யு:	ஆகின்றன

அ-கை. அது எதினாலெனில்.

ते हि तत्र गुणावस्थाभेदमात्रात्पृथक्कृताः ||

தே ஹி தத்ர குணாவஸ்தாபேதமாத்ராத் ப்ருதக்க்ருதா: || ௪௰ ||

தே, ஹி	அந்த மூன்று கோசங்களும்
தத்ர	அந்த லிங்கதேகத்தில்
குணாவஸ்தாபேதமாத்ராத்	முக்குணங்களின் பேதத்தினாலும் தொழில்களின் பேதமாத்திரத்தால்
ப்ருதக் க்ருதா:	வேறாகச்சொல்லப்படுகின்றன

இ-தி. ஒருஸ்தூலதேகத்தில் கண்டத்திற்குமேல் உத்தமமென்றும், இடுப்புவரைமத்திமமென்றும், அதற்குக்கீழ் அதமமென்றும் சொல்லப்படுவது போலவுமே.

அ-௯௧. இப்போதுகாரணசரீரவிவேக உபாயம் சொல்லுகிறார்.

सुषुप्तचभानेभानन्तुसमाधावात्मनोन्वयः ।
व्यतिरेकस्स्वात्मभाने सुषुप्तचनवभासनम् ॥

ஸுஷுப்த்யபாநே பாநந்து ஸமாதாவாத்மநோந்வய: |
வ்யதிரேகஸ்ஸ்வாத்மபாநே ஸுஷுப்த்யநவபாஸநம்|| ௪௧||

ஸுஷுப்த்யபாநே — சுஷுப்திவிளங்காத
ஸமாதௌ — சமாதியில்
ஆத்மந: — ஆன்மாவினுடைய
பாநம் து — விளக்கமே
அந்வய: — அனுவிருந்தித்திருக்கிறது
ஸ்வாத்மபாநே — ஆன்மாவினுடைய விளக்கமிருந்தும்
ஸுஷுப்த்யநவபாஸநம் து — சுஷுப்தியென்ற ஒன்றுமறியாமையில்லாமையானதே
வ்யதிரேக: — நிவர்த்தித்துப்போனது

வி-ம். இதிலொருஅனுமானம், பிரத்தியகாத்துமா கோசங்களுக்கு வேறாக யிருக்கத்தக்கவர், அவைகள் ஒன்றிலொன்றில்லாமலிருந்தும், தான் அப்படிப் போகாமல், எப்போதுமிருக்கிறபடியால் யாதொன்று போய்க்கொண்டிருந்தாலும் யாதொன்றுபோகவில்லையோ, அது அவைகளுக்குவேறு, எப்படிபுஷ்பங்களுக்கு நார்வேறாகுமோ, பசுவின்வெளுப்பு நிறம்முதலானது ஒருநிறத்தில் ஒருநிறமில்லாமல் கண்டமாயிருந்தாலும் பசுவென்றஜாதிஎல்லாநிறங்களிலும் அகண்டமாயெப்படி இருக்கிறதோ, அப்படியென்றறி.

அ-௯௨. அன்வயவியதிரேகங்களினாலே பஞ்சகோசத்திலிருந்து பிரிக்கப்பட்ட ஆத்துமாவிற்கு பிர்மத்துவம் சித்திக்குமென்று, சொன்னதற்குப்பிரமாணமாக அப்படிச்சொல்லுகிற கடவல்லிஉபநிஷத்தின் வாக்கியத்தை நிரூபிக்கிறார்

यथामुञ्जादिषीकैवमात्मायुक्त्यासमुद्धृतः ।
शरीरत्रितयाद्धीरैः परंब्रह्मैवजायते ॥

யதா முஞ்ஜாதிஷீகைவமாத்மா யுக்த்யா ஸமுத்த்ருத: |
ஶரீரத்ரிதயாத்தீரை: பரம்ப்ரஹ்மைவ ஜாயதே|| ௪௨||

முஞ்ஜாத் இஷீகா யதா — முஞ்சிப்புல்லிலிருந்து நடுவிலிருக்கிற ஆணியானது எப்படி யெடுக்கப்படுகிறதோ
ஏவம் — அப்படிப்போல இவ்விதமாக
ஶரீரத்ரிதயாத் — ஸ்தூலசூக்குமகாரணதேகத்திலிருந்து
தீரை: — சாதனமுள்ள அதிகாரிகளால்
ஆத்மா யுக்த்யா — ஆன்மானவர் அன்வயவியதிரேகயுக்தியால்
ஸமுத்த்ருத: (ஸந்) — நன்றாக கரையேற்றப்பட்டவராய்
பரம்ப்ரஹ்மைவ — பரப்பிரமமாகவே
ஜாயதே — ஆகிறார்

தா-ம். சிதானந்தரூபமான லக்ஷணம்கூட ஸ்தபிர்மங்களிரண்டிடத்திலும் சமானமென்பதே பிர்மஞானம்.

இ-தி. கிணறுதோண்டினபிறகு தோன்றுகிற ஆகாசமே எங்குமெப்பொழுதுமிருக்கிற மஹாகாசமாய் விளங்குவதுபோலவறி.

அ-கை. இதுவரையில்சொன்ன கிரந்தத்தால் சபலமான தத்துவஞானம் நிரூபிக்கப்பட்டதால் (மேல்கிரந்தம் ஆரம்பிவிக்கவேண்டுவதில்லையே) எனில் அந்தஆரம்பம் சித்திக்கும்பொருட்டுஇப்போதுசொல்லப்பட்ட அர்த்தத்தையனுசரித்து மேல்கிரந்ததாற் பரியத்தைச்சொல்லுகிறார்.

परापरात्मनोरेवंयुक्त्यासंभावितैकता ।
तत्वमस्यादिवाक्यैस्साभागत्यागेनलक्ष्यते ॥

𑌪𑌰𑌾𑌪𑌰𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑍋𑌰𑍇𑌵𑌂𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾𑌸𑌂𑌭𑌾𑌵𑌿𑌤𑍈𑌕𑌤𑌾 ।
𑌤𑌤𑍍𑌵𑌮𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑍈𑌸𑍍𑌸𑌾𑌭𑌾𑌗𑌤𑍍𑌯𑌾𑌗𑍇𑌨𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥ ௪௩ ॥

𑌪𑌰𑌾𑌪𑌰𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑍋𑌃	கூடஸ்தபிர்மங்களுக்கு	𑌸𑌾	அந்த ஏகத்வமானது
𑌏𑌵𑌂	இப்படி	𑌤𑌤𑍍𑌵𑌮𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑍈𑌃	தத்துவமஸ்யாதிவாக்கியங்களால்
𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾	யுக்தியினாலே	𑌭𑌾𑌗𑌤𑍍𑌯𑌾𑌗𑍇𑌨	விட்டுவிடாத லக்ஷணையினால்
𑌏𑌕𑌤𑌾	ஏகத்துவமானது	𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌤𑍇	காண்பிவிக்கப்படுகிறது
𑌸𑌂𑌭𑌾𑌵𑌿𑌤𑌾	சம்பவிக்கப்பட்டதோ		

இ-தி. யுக்தியினால்புகைவண்டி யேறப்படுத்தப்பட்ட விதமே சித்தநூல்களிலும், அப்படிபஞ்சபூதங்களினுடைய சேர்க்கையினாலேயே (வேகமாதிகளுண்டாகுமென்று சொல்லும்.)

அ-கை. (தத்துவமசியென்ற)வாக்கியார்த்த ஞானத்திற்கு(தத்) என்கிறபதம் முந்தியிருப்பதால் (தத்) என்றபதத்தின் வாச்சியார்தம் சொல்லுகிறார்.

जगतोयदुपादानंमायामादायतामसीम् ।
निमित्तंशुद्धसत्वांतामुच्यतेब्रह्मतद्गिरा ॥

𑌜𑌗𑌤𑍋𑌯𑌦𑍁𑌪𑌾𑌦𑌾𑌨𑌂𑌮𑌾𑌯𑌾𑌮𑌾𑌦𑌾𑌯𑌤𑌾𑌮𑌸𑍀𑌮𑍍 ।
𑌨𑌿𑌮𑌿𑌤𑍍𑌤𑌂𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌸𑌤𑍍𑌵𑌾𑌂𑌤𑌾𑌮𑍁𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌤𑌦𑍍𑌗𑌿𑌰𑌾 ॥ ௪௪ ॥

𑌯𑌤𑍍 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮	யாதொரு பிர்மமானது	𑌉𑌪𑌾𑌦𑌾𑌨𑌂	உபாதானகாரணமாகவும்
𑌤𑌾𑌮𑌸𑍀𑌂	தமோகுணப்பிரதானமாயிருக்கிற	𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌸𑌤𑍍𑌵𑌾𑌂	சுத்தசத்துவபிரதானமான
𑌮𑌾𑌯𑌾𑌂	மாயாசக்தியை	𑌤𑌾𑌂	அந்த மாயாசக்தியை
𑌆𑌦𑌾𑌯	கிரகித்து	(𑌆𑌦𑌾𑌯)	கிரகித்து
𑌜𑌗𑌤𑌃	ஜகத்திற்கு	(𑌜𑌗𑌤𑌃)	ஜகத்திற்கு

நிமித்தம் — நிமித்தகாரணமாயிருக்கிற
தத்ப்ரஹ்ம — அந்தப்பிர்மமைதன்னியமே
ததிதி — தத் என்ற சொல்லினால்
உச்யதே — சொல்லப்படுகிறது

இ-தி. படைகளையும் ஆஞ்ஞையுமுடையவன் அரசனென்று சொல்லப்படுவதுபோலும் தோல்(சக்கை) ரசங்களோடே கூடியதை கரும்பு என்பது போலுமறி.

அ-கை. துவம்பதவாச்சியார்த்தத்தைச் சொல்லுகிறார்.

यदामलिनसत्वान्तांकामकर्मादिदूषिताम् ।
आदत्तेतत्परंब्रह्मत्वंपदेनतदोच्यते ॥

யதாமலிநஸத்வாம்தாம்காமகர்மாதிதூஷிதாம் |
ஆதத்தேதத்பரம்ப்ரஹ்மத்வம்பதேநததோச்யதே|| ௪௫||

பரம்ப்ரஹ்ம — பரப்பிரமமானது
யதா — எப்போது
காமகர்மாதிதூஷிதாம் — ஆசையென்ற தமோகுணத்தாலும் கர்மமென்ற ரஜோகுணத்தாலும் தூஷிக்கப்பட்டு கெட்டதாயும்
மலிநஸத்வாம் — அதினால் மலினப்பட்டதாயுமிருக்கிற
தாம் — அந்த அவித்தியாசக்தியை
ஆதத்தே — கிரகிக்கிறதோ
தத் — அந்தப்பிரமமானது
த்வம்பதேந — த்வம்பதவாச்சியமாக
ததா — அப்போது
உச்யதே — சொல்லப்படுகிறது

இ-தி. மட்டைகொட்டாங்கச்சி ரசங்களோடே கூடியதேங்காய்போலும் சகதியில்கிடக்கிற வெல்லக்கட்டிபோலும் நிகிருஷ்டமானவேலைக்கு ஒப்புக்கொண்ட கூலிக்காரன்போலுமறி.

அ-கை. இப்படி தத்பதத்துவம் பதார்த்தங்களைச் சொல்லி வாக்கியார்த்தத்தைச்சொல்லுகிறார்.

त्रितयीमपितामुक्त्वापरस्परविरोधिनीम् ।
अखण्डंसच्चिदानन्दंमहावाक्येनलक्ष्यते ॥

த்ரிதயீமபிதாமுக்த்வாபரஸ்பரவிரோதிநீம் |
அகண்டம்ஸச்சிதாநந்தம்மஹாவாக்யேநலக்ஷ்யதே|| ௪௬||

பரஸ்பரவிரோதிநீம் — ஒன்றுக்கொன்று விரோதியாயும் [கிற
த்ரிதயீமபி — முக்குணங்களுமாயிருக்
தாம் — அந்த மூலப்பிரகிருதியை
முக்த்வா — விட்டு [காவாக்கியத்தினாலே
மஹாவாக்யேந — தத்துவமஸியென்ற ம
அகண்டம் — தேசகால வஸ்துக்களால் கண்டிக்கப்படாததாயும்

ஸச்சிதாநந்த: } சச்சிதானந்தமாயு மிருக்கிற (பிர்மமானது) | லக்ஷ்யதே { லக்ஷணையினால் போதிக்கப் படுகிறது

இ-தி. கரும்பிலும் தேங்காயிலுமிருக்கிற அரசங்களைதள்ளி ரசமான இரண்டுபாலையும் ஒன்ருய் சேர்ப்பதுபோலுமறி.

அ-கை. இப்படிவிட்டுவிடாத லக்ஷணையினால் வாக்யார்த்தஞான மெங்கேபார்க்கப்பட்டதெனில்.

सोयमित्यादिवाक्येषुविरोधात्तदिदन्तयोः ।
त्यागेनभागयोरेकआश्रयोलक्ष्यतेयथा ॥

ஸோயமித்யாதிவாக்யேஷுவிரோதாத்ததிதந்தயோ: |
த்யாகேநபாகயோரேகஆச்ரயோலக்ஷ்யதேயதா || ௪௭ ||

ஸோயம் இத்யாதிவாக்யேஷு — சோயம் தேவதத்தனென்கிற இதுமுதலான வாக்கியங்களில்

ததிதந்தயோ: } அந்த இந்த தேசகாலாதிகளுக்கு
விரோதாத் — விரோதமாயிருப்பதினாலே
பாகயோ: — அந்த விருத்தாம்சங்களின்
த்யாகேந — பரித்தியாகத்தினால்

ஏக: ஆச்ரய: { விருத்த மன்னியிலிருக்கிற இரண்டுக்குமாதாரமான தேவதத்தன் ஒருவனே
யதா — எப்படி
லக்ஷ்யதே — காண்பிக்கப்படுகிருனே

இ-தி. அந்தராஜனே இந்தபரிசாரகனென்ற சொல்லில் விருத்தமானபடைகளையும் ஆஞ்ஞையும் கரித்துணியையும் கரண்டியையும்விட்டு ஆளைஒருவனைக்காட்டுவதுபோலவறி.

அ-கை. இப்படி திருஷ்டாந்தம்சொல்லி தார்ஷ்டாந்தம்சொல்லுகிருர்.

मायाविद्येविहायैवमुपाधीपरजीवयोः ।
अखण्डंसच्चिदानन्दंपरंब्रह्मैवलक्ष्यते ॥

மாயாவித்யேவிஹாயைவமுபாதீபரஜீவயோ: |
அகண்டம்ஸச்சிதாநந்தம்பரம்ப்ரஹ்மைவலக்ஷ்யதே || ௪௮ ||

பரஜீவயோ: } ஈசுவரத்துவத்திற்கும் ஜீவத்துவத்திற்கும்
உபாதீ — உபாதிகளாயிருக்கிற
மாயாவித்யே — மாயாவித்தைகளை
விஹாய ஏவ — தள்ளித்தானே

அகண்டம் — அகண்டமாயும்
ஸச்சிதாநந்தம் — சச்சிதானந்தமாயும்
பரம் — சிரேஷ்டமாயுமிருக்கிற
ப்ரஹ்ம ஏவ — பிர்மமே
லக்ஷ்யதே — லக்ஷணையினாலேபோதிக்கப்படுகிறது

இ-தி. மலைபோலேயும் பூனைகுட்டிபோலேயும், எடுத்த வடிவத்தைவிட்ட அனுமார், ஒருவருகவேவிளங்கினதுபோலவறி.

அ-கை. மஹாவாக்கியத்திஞல் லக்ஷிப்பிக்கப்படுகிறவஸ்து, சவிகற்பமா நிர்விகற்பமாவென்று விகற்பிவித்து பிரதமபக்ஷத்தில் பூர்வபக்ஷி (தோஷம் சொல்லுகிருன்.)

सविकल्पस्यलक्ष्यत्वेलक्ष्यस्यस्यादवस्तुता ॥

ஸவிகல்பஸ்யலக்ஷ்யத்வேலக்ஷ்யஸ்யஸ்யாதவஸ்துதா ॥ ௬௯ ॥

ஸவிகல்பஸ்ய	ஜாத்யாதிபேதங்களோடே கூடியதுசவிகற்பம் (அது)	லக்ஷ்யஸ்ய	அந்த லக்ஷியத்திற்கு
லக்ஷ்யத்வே (ஸதி)	மஹாவாக்கியத்திஞல் லக்ஷிப்பிக்கப்படுமாஞல்	அவஸ்துதா	மித்தியாத்துவமானது
		ஸ்யாத்	உண்டாய்விடும் (ஆகையால் முதலாவதுபக்ஷங்கூடாது

இ-தி. சொப்பனத்தில் கற்பிதமான வஸ்துக்களைப்போலபொய்யாய்விடும்

அ-கை. இரண்டாவதுபக்ஷத்திலும் அவன்தோஷம்சொல்லுகிருன்.

निर्विकल्पस्यलक्ष्यत्वंनदृष्टंनचसंभवी ॥

நிர்விகல்பஸ்யலக்ஷ்யத்வம்நத்ருஷ்டம்நசஸம்பவீ ॥ ௬௯ற ॥

நிர்விகல்பஸ்ய	நாமஜாத்தியாதிரகித நிர்விகற்பத்திற்கு	ந த்ருஷ்டம்	காணப்படவில்லை
லக்ஷ்யத்வம்	லக்ஷியமாயிருத்தல்	ந ச ஸம்பவீ	ஒருக்காலும் சம்பவிக்கமாட்டாது

இ-தி. சுஷுப்தியில் நிர்விகற்பமான ஸ்வபாவம் ஒருவராலும் காணப்படாததுபோலவரும்.

அ-கை. சித்தாந்திசொல்லுகிருர் நீகேட்டசங்கையிலேயே, அதற்குத்தரமிருப்பதாலிந்த ஆக்ஷேபம்செய்யக் கூடாதென்று, விகற்பபூர்வகமாக தோஷம்சொல்லுகிருர்.

विकल्पोनिर्विकल्पस्यसविकल्पस्यवाभवेत् ।
आद्येव्याहतिरन्यत्रानवस्थात्माश्रयादयः ॥

விகல்போநிர்விகல்பஸ்யஸவிகல்பஸ்யவாபவேத் ।
ஆத்யேவ்யாஹதிரந்யத்ராநவஸ்தாத்மாச்ரயாதய: ॥ ௭௦ற ॥

நிர்விகல்பஸ்ய	நிர்விகற்பவஸ்துவைக் குறித்தா	ஆத்யே	நிர்விகற்பமென்கிறமுதலாவதுபக்ஷத்தில்
ஸவிகல்பஸ்ய. வா	சவிகர்பத்தைக்குறித்தா	வ்யாஹதி:	உன்ஞலேயேஅதுஆக்ஷேபிக்கப்பட்டிருக்கிறது
விகல்பம் பவேத்	நீ செய்த விகற்பமானதுபவிக்கக்கூடியது	அந்யத்ர	சவிகற்பமென்கிறஇரண்டாவதுபக்ஷத்திலேயோவென்ருல்

𑌅𑌨𑌵𑌸𑍍𑌥𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌶𑍍𑌰𑌯𑌾𑌦𑌯𑌃 அனவஸ்தை என்ன, ஆத்துமாசிரயமென்ன, இவைமுதலான தோஷங்களெல்லாம் உண்டாகின்றன.

வி-ம். அதுயெப்படியெனில், சவிகற்பத்தைக்குறித்து விகற்பிக்கும்பக்ஷத்தில், சவிகற்பமென்னும்போது விகற்பத்தோடே கூடியதல்லவா, இதிலிருக்கிறமூன்றும் வேற்றுமையோடேகூடியிருக்கிற விகற்பத்தினாலும், முதலாவதுவேற்றுமையோடே கூடியிருக்கிற, விகற்பத்தினாலும், ஒரேவிகற்பம்சொல்லப்படுகிறதா, அல்லது இரண்டா, ஒன்றேயென்றால் விகற்பமாகியதான் ஒன்றுதானே, விகற்பாசிரயவிசேஷணமாக இருக்கையால், ஆசிரயமாயிருக்கிறது. அதை ஆசிரதமான விகற்பமென்றால், அப்போது ஆன்மாசிரயதோஷம்வரும். இரண்டென்றால் அப்போது மூன்றும்வேற்றுமையால் சொல்லப்படுகிறவிகற்பமும் சவிகற்பரூபமாகையால், அதினாசிரயமான விகற்பமும் சவிகற்பமானதால், அதற்குவிசேஷணபூதமான விகற்பமானதுமுதலாவது வேற்றுமையால் சொல்லப்படுகிறவிகற்பமா, அல்லது அந்தஇரண்டுகளுக்குமன்னியமா, முதலாவதான மூன்றும்வேற்றுமையால், சொல்லப்பட்ட விகற்பமென்னும்பக்ஷத்தில், அன்னியோன்னியாசிரயதோஷம் வருகிறது, இரண்டாவதில் தர்மவிசேஷணீபூதமானவிகற்பமானது முதலாவதுவேற்றுமையால், சொல்லப்படுகிறவிகற்பமா, அல்லது அதுவேறு, முதலில் சக்கிரகாபத்திதோஷம்வரும், இரண்டாவதில் அதற்கும்வேறு, அதற்கும்வேறென்று அனவஸ்தாதோஷம்வரும்.

அ-கை. இப்படிச்சொன்னதூஷணம் இவிடத்தில்மாத்திரமன்று பின்னையோவென்றால், எல்லாவிடங்களிலும் இவ்விதவிகற்பபூர்வகதூஷணம்வருமென்று சொல்லுகிறார்.

इदंगुणक्रियाजातिद्रव्यसंबन्धवस्तुषु ।
समन्तेनस्वरूपस्यसर्वमेतदितीष्यताम् ॥

𑌇𑌦𑌂𑌗𑍁𑌣𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌜𑌾𑌤𑌿𑌦𑍍𑌰𑌵𑍍𑌯𑌸𑌂𑌬𑌨𑍍𑌧𑌵𑌸𑍍𑌤𑍁𑌷𑍁 ।
𑌸𑌮𑌂𑌤𑍇𑌨𑌸𑍍𑌵𑌰𑌊𑌪𑌸𑍍𑌯𑌸𑌰𑍍𑌵𑌮𑍇𑌤𑌦𑌿𑌤𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑌾𑌮𑍍 ॥ ௫௧ ॥

𑌇𑌦𑌂 இந்த தூஷணமானது

𑌗𑍁𑌣 𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾 𑌜𑌾𑌤𑌿 𑌦𑍍𑌰𑌵𑍍𑌯𑌸𑌂𑌬𑌨𑍍𑌧 𑌵𑌸𑍍𑌤𑍁𑌷𑍁 குணமானது நிற்குணத்திலா அல்லது குணத்திலா கிரியையானது கிரியையற்றதிலா அல்லது கிரியையிலா, ஜாதியானது மப்படியே, திரிவியமானது மப்படியே, சம்பந்தவஸ்துவுமப்படியே ஊகிக்கத்தக்கது.

𑌸𑌮𑌂 𑌤𑍇𑌨 சமானமாகையால் | 𑌏𑌤𑌤𑍍 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 இந்த சமஸ்தமும்

ஸ்வரூபே ஏவ இதி } அந்தந்தகுணாதிகளின் சுவரூபத்திற்கென்று | இஷ்யதாம் அங்கீகரிக்கத்தக்கது

வி-ம். இதில் யென்னதோஷமென்றால், குணாசிதமென்ற முதலாவதில்; குணமில்லவேயில்லையென்ற, தோஷமிருக்கிறது, இரண்டாவதில்ஆன்மாசிரயம்முதலானதோஷமிருக்கிறது.

ச-கை. இதுஅசத்தான சமாதானமானால், சத்தான சமாதான மெப்படியென்று சங்கித்ததற்கு பதில்சொல்லுகிறார். ஆகையாலிப்படிச்செய்கிற விகற்பமானது அசங்கதமானதால் இந்த குணாதிகள் சமஸ்தமும் அந்தந்த வஸ்துவின் சுவரூபத்திலேயே இருக்கின்றனவென்றறி.

அ-கை. மற்றவிடங்களிலு மிப்போதுநீர்சொன்னபடி இருக்கட்டும்பிரகிருதத்தில் என்னஆயிற்றெனில்.

विकल्पतद्भावाभ्यामसंस्पृष्टात्मवस्तुनि ।
विकल्पितत्वलक्ष्यत्वसंबन्धाद्यास्तुकल्पिताः ॥

விகல்பதத³பா⁴வாப்⁴யாமஸம்ஸ்ப்ருஷ்டாத்மவஸ்துநி ।
விகல்பிதத்வலக்ஷ்யத்வஸம்ப³ந்தா⁴த்³யாஸ்துகல்பிதா꞉ ॥ ௩௨ ॥

விகல்பதத³பா⁴வாப்⁴யாம் — விகற்பமென்ன விகற்பமற்ற தன்மையென்ன இந்த இரண்டினாலும்

அஸம்ஸ்ப்ருஷ்டாத்மவஸ்துநி — சம்பந்தப்படாத பராமாத்துமவஸ்துவில்

விகல்பிதத்வலக்ஷ்யத்வஸம்ப³ந்தா⁴த்³யா꞉ — விகற்பித்தன்மை என்ன, லக்ஷியத்தன்மையென்ன, சம்பந்தமுதலானவைகளென்ன

கல்பிதா꞉. து — இவைகள் கற்பிதங்களே

வி-ம். அசங்கமான ஆன்மாவில், நீகேட்டதான சகலமும் கற்பிதமென்றறி, அது எப்படியென்றால், இந்தஆன்மா, சவிகற்பவிஷயமா, நிர்விகற்பவிஷயமா, லக்ஷியமா, அலக்ஷியமா, சம்யோகசம்பந்தமா, சமவாயசம்பந்தமா, ஆதி சப்தத்தால்திரவ்யாதிகளும் கிரகிக்கப்படுகின்றன அதில்திரவ்யமென்பது குணங்களுக்கு, ஆசிரமாயிருப்பது, இதைநார்கிகாள், சமவாயகாரணம் திரவ்யமென்பார்கள், கர்மமன்றியில் ஜாதிமாத்திரத்தை ஆசிரயித்திருக்கப்பட்டது குணமெனப்படும், நித்தியம் ஏகம் அனேகவிர்த்திசாமான்னியமென்று காண்பிவிக்கப்படுகிறது ஜாதியெனப்படும் சம்யோக வியோகங்களில் அசம்வாய காரணம் கர்மமென்று கிரியையானது காண்பிவிக்கப்பட்டது இப்போது சொன்னசகலமும் சுவரூபத்தில் கற்பிதங்களென்றறி.

இ-தி. சாக்ஷியான தன்னிடத்தில் நித்திரைசத்தியால் அனந்த விதமான சொப்பனம்கற்பிவிக்கப் படுவதுபோலும், ஆகாசத்தில் நீலாதிவர்ணம்கற்பிதம்போலவுமிது, (து) என்றசொல்கற்பிதமென்றதை யுறுதிப்படுத்துகிறது.

அ-கை. இதுவரையில் சொல்லிவந்தகிரந்தத்தினால், என்னமுடிவாயிற்றதெனில், அதைச்சொல்லுகிறார்.

इत्थंवाक्यैस्तदर्थानुसन्धानंश्रवणंभवेत् ।
युक्त्यासंभावितत्वानुसन्धानंमननंतुतत् ॥

இத்தம்வாக்யைஸ்ததர்த்தானுஸந்தானம்ச்ரவணம்பவேத் ।
யுக்த்யாஸம்பாவிதத்வானுஸந்தானம்மநநந்துதத் ॥ ௫௧ ॥

இத்தம் இப்படி
வாக்யை: மகாவாக்கியங்களினாலே
தததர்த்தானுஸந்தானம் அந்த பிர்மத்தினுடைய சச்சிதானந்தாதி அர்த்தத்தினுடைய அனுசந்தானமே
ச்ரவணம்பவேத் சிரவணமாகஆகிறது
யுக்த்யா யுக்தியினாலே
ஸம்பாவிதத்வானுஸந்தானம் அந்த பிர்மத்துவம் சம்பவிக்கும்படியான அனுசந்தானம் யாதோ
தத், மநநம் அது மனனமென்று
து. சொல்லப்படும்

வி-ம். இப்படிஜகத்துபாதான காரணமென்று ஆரம்பவித்துச்சொன்னபிரகாரத்தால் மஹாவாக்கியங்களினாலேயும் அந்தவாக்கியங்களின் அர்த்தமானஜீவபிர்மையிக்கரூபமான சுருதிசம்பந்தானுசந்தானமே சிரவணமெனப்படும், சப்தஸ்பரிசாதிகள் வேத்யங்களென்றும் அறிவே அவஸ்தாத்திரயத்தில் நித்தியமாயிருக்கிறதென்றும் அன்வயவியதிரேகங்களால் பஞ்சகோசவிவேகத்தால் முஞ்சிப்புல்லைத்தள்ளி நடுவிலிருக்கிற ஆணியை எடுக்கிறதுபோலகோசங்களைத்தள்ளி, தன்னைப்பரபிர்மமாக காணும்படியாய்ச் சொன்ன ஆலோசனை ரூபமானயுக்திசம்பந்த ஞானமேமனன மானதால் இந்தமனனும் ஆத்துமசுவரூபம் நானென்றுசந்தேகமன்றியில் விளங்குவதைசெய்யதக்கது

அ-கை. இப்போதுநிதித்தியாசனம் சொல்லுகிறார் ✓

ताभ्यांनिर्विचिकित्सेर्थेचेतसस्थापितस्ययत् ।
एकतानत्वमेतद्धिनिदिध्यासनमुच्यते ॥

தாப்யாம்நிர்விசிகித்ஸேர்த்தேசேதஸஸ்தாபிதஸ்யயத் ।
ஏகதாநத்வமேதத்திநிதித்யாஸநமுச்யதே ॥ ௫௪ ॥

தாப்யாம் அந்தசிரவணமனனங்களால்
நிர்விசிகித்ஸே நிச்சயமாயிருக்கிற
அர்த்தே { சாக்ஷியாயிருக்கிறதன்னிடத்தில்
ஸ்தாபிதஸ்ய வைக்கப்பட்டிருக்கிற
சேதஸ: மனதிற்கு
யத் யாதொரு
ஏகதாநத்வம் { ஏகாகாரவிருத்திப்பிரவாகமுண்டாவதான
ஏதத்தி இதுவே
நிதித்யாஸநம் { நிதித்தியாசனமென்று (யோகசாஸ்திரத்தில்)
உச்யதே சொல்லப்படுகிறது

இ-தி. வெல்லத்தின்பாகானது முடிவில் வெல்லக்கட்டியாவதுபோலவாம்.

அ-கை. அந்தநிதித்தியாசனத்தின்பரிபாகமானசமாதியைச்சொல்லுகிறார்.

ध्यातृध्यानेपरित्यज्यक्रमाद्ध्येयैकगोचरम्।
निवातदीपवच्चित्तंसमाधिरभिधीयते ॥

த்யாத்ருத்யாநேபரித்யஜ்யக்ரமாத்த்யேயைககோசரம் ।
நிவாததீபவச்சித்தம்ஸமாதிரபிதீயதே ॥ ௫௫ ॥

த்யாத்ரு த்யாநே — தியானம்பண்ணுகிறவன் தியானம் இரண்டையும்
பரித்யஜ்ய — தள்ளி
க்ரமாத் — கிரமமாக
நிவாத தீபவத் — காற்றில்லாதவிடத்தில் வைத்த தீபம்போல்
த்யேயைக கோசரம் — தியானிக்கப்படுகிறவஸ்துமாத்திரமான
சித்தம் — சித்தமே
ஸமாதி: — நிருபுடியற்றசமாதியென்று
அபிதீயதே — சொல்லப்படுகிறது

இ-தி. வேடர்களோடேசேர்ந்து வேடனென்றுநினைத்திருந்த ராஜகுமாரன்ஜோஸ்யர்மூலமாய் நீயிராஜகுமாரனென்று சொன்னலக்ஷணத்தைக்கேள்விப்பட்டு, நம்பினதேசிரவணம், அதையுக்தியுடன் மனனத்தினால் தான்ராஜாவென்று ஒத்துப்பார்த்துக்கொண்டதேமனனம், முன்பழக்கத்தால் நான் வேடனென்றுவருவதை நான்அரசனென்று ததாகாரவிர்த்தியா யிருப்பதே நிதித்தியாசனம், ராஜனென்ற நினைப்புமில்லயித்து ராஜனாயிருப்பதேசமாதி.

அ-கை. சமாதியில்விருத்திகள் காணப்படாமையால் பிர்மகோசரமான சித்தமிருக்கிறதாக நிச்சயம்செய்யக்கூடாதே யெனில், விருத்தியிருப்பது அநுமானத்தால் அறியத்தக்கதா யிருப்பதால் நீஆக்ஷேபித்தது கூடாதென்றுசொல்லுகிறார்

वृत्तयस्तुतदानीमज्ञाताअप्यात्मगोचराः।
स्मरणादनुमीयन्तेव्युत्थितस्यसमुद्धितात् ॥

வ்ருத்தயஸ்துததாநீமஜ்ஞாதாஅப்யாத்மகோசரா: ।
ஸ்மரணாதநுமீயந்தேவ்யுத்திதஸ்யஸமுத்திதாத் ॥ ௫௬ ॥

ததாநீம் — அந்தசமாதிகாலத்தில்
ஆத்மகோசரா: — ஆன்மாவை விஷயீகரித்துண்டாகிற
வ்ருத்தய: து — விருத்திகளானவை
அஜ்ஞாதா: அபி — அறியப்படாதவைகளாக இருந்தாலும்
வ்யுத்திதஸ்ய — சமாதியிலிருந்து எழுந்தவனுக்கு
ஸமுத்திதாத் — இதுவரையில் நிர்விகற்பமாய் சுகமாக சமாதியிலிருந்தேனென் றுண்டாகிற
ஸ்மரணாத் — ஸ்மரணத்தினாலே அக்காலத்திலேவிருத்திஇருந்ததாகவே
அநுமீயந்தே — அனுமானம் பண்ணப்படுகின்றன

இ-தி. தூங்கிவிழித்தவன் சுஷுப்திசுகத்தை ஸ்மரிப்பதுபோலும், ஒரு சன்னியாசிமுன்னனுபவித்தஸ்திரீயின் சுகத்தைநினைந்துப் புலம்பினனென்றறி, எதுவெதுஸ்மரிக்கப்படுகிறதோ அதது அனுபவிக்கப்பட்டதென்பது லோகத்தில்பிரசித்தமாயிருப்பதைப்பார்த்துக்கொள்.

அ-கை. அப்போவிருத்தி உண்டாகிறதற்கு புருஷபிரயத்தினமில்லையே விருத்தியின் அனுவிருத்தி எப்படிக்கூடுமெனில் அதற்குக் காரணத்துடன் விருத்திசமாதியிலிருக்கக் கூடுமென்று சொல்லுகிறார்.

वृत्तीनामनुवृत्तिस्तुप्रयत्नात्प्रथमादपि ।
अदृष्टासकृदभ्याससंस्कारसचिवाद्भवेत् ॥

வ்ருத்தீநாமநுவ்ருத்திஸ்து ப்ரயத்நாத் ப்ரதமாதபி ।
அத்ருஷ்டாஸக்ருதப்யாஸஸம்ஸ்காரஸசிவாத்பவேத் ॥ ௫௭ ॥

ப்ரதமாத் { முதலில் செய்யப்பட்டிருக்கிற
ப்ரயத்நாத்அபி பிரயத்தினத்தாலும்
அத்ருஷ்டா ஸக்ருதப்யாஸஸம்ஸ்கார ஸசிவாத் அதிர்ஷ்டமென்று சொல்லப்படுகிற

புண்ணியத்தினாலும் அடிக்கடி செய்யப்படுகிற அப்பியாச சம்ஸ்கார பலத்தினாலும்
வ்ருத்தீநாம் விருத்திகளுடைய
அநுவ்ருத்திஃ து அனுசரிப்பும்
பவேத் உண்டாகும்

வி-ம். பதஞ்சலிமகாரிஷியோகசூத்திரத்தில் யோகிகளுக்கு சுக்லகிருஷ்ணமென்கிறபுண்ணிய கர்மமும் மற்றவர்களுக்கு மூன்றுகர்மமுமிருக்கிறதாக சொல்லியிருக்கிறார்.

இ-தி. புண்ணியசாலிகளுக்கு அந்தரத்தில்விமானங்களுடன் சஞ்சரிக்கும்படியான மகிமையிருப்பதுபோலவாம், இன்னம் ஒருயுக்தி புகைவண்டிஓடுவதற்குமுன் ஓட்டுகிறவன் திரிகினவிசையின்வேகத்தாலும் தண்டவாளத்தின் சன்னத்தினாலும் பின்வண்டிகள்வந்து முட்டுவதாலும் எப்படிதற்காலத்தில் ஓட்டுகிறவன்தூங்கினாலும் புகைவண்டி ஓடுவதுபோலவறி.

அ-கை. நீர்சொன்னசமாதி பூர்வாசாரியாள் நிரூபிக்கவில்லையேயெனில் சர்வகுருவாயிருக்கிற கிருஷ்ணபகவான் பகவத்கீதையில்சொல்லியிருக்கிறார்.

यथादीपोनिवातस्थ इत्यादिभिरनेकधा ।
भगवानिममेवार्थमर्जुनायन्यरूपयत् ॥

யதாதீபோநிவாதஸ்த இத்யாதிபிரநேகதா ।
பகவாநிமமேவார்தமர்ஜுநாய ந்யரூபயத் ॥ ௫௮ ॥

நிவாதஸ்தஃ { காற்றில்லாதவிடத்திலிருக்கிற
தீபஃ தீபமானது

யதா { எப்படியோ அப்படிவிருத்தி அசைவற்றிருக்குமென்று.

உதா³ஹ்ருதிபி⁴꞉ { இவை முதலானவைக ளினாலே
ப⁴க³வாந் ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவானானவர்
இமம் ஸமாதி⁴ம் ஏவ
இந்த நாம் சொன்ன விருத்தியின்
அசைவற்றிருக்கிற சமாதியே
அர்ஜுநாய அர்ஜுனன் பொருட்டு
அநேகதா⁴ அனேகவிதமாக
நிரூபயத் நிரூபித்திருக்கிறார்

அ-கை. இந்தசமாதிக்கு அவாந்தரபலம் சொல்லுகிறார்.

अनादाविहसंसारेसञ्चिताःकर्मकोटयः ।
अनेनविलयंयान्तिशुद्धोधर्मोविवर्धते ॥

அநாதா³விஹஸம்ஸாரேஸஞ்சிதா꞉கர்மகோடய꞉ ।
அநேநவிலயம்யாந்திஶுத்³தோ⁴த⁴ர்மோவிவர்த⁴தே ॥ ௫௯ ॥

அநாதௌ³ அனாதியாயிருக்கிற
இஹ இந்த
ஸம்ஸாரே சமுசாரத்தில்
ஸஞ்சிதா꞉ சஞ்சிதங்களான
கர்மகோடய꞉ கன்மகோடிகளெல்லாம்
அநேந இந்த சமாதியினாலே
விலயம் குறைவற்றலயத்தை
யாந்தி அடைகின்றன
ஶுத்³த⁴꞉ பரிசுத்தமான
த⁴ர்ம꞉ { ஆத்துமசாக்ஷாத்காரத்துக் குச்சாதனமான தர்மமானது
விவர்த⁴தே விருத்தியடைகிறது

வி-ம். ஞானத்தினாலே சகலகர்மங்களும் பஞ்சுப்பொதியில் தீவைத்தது போலவெந்துபோமென்றும், காரியவர்க்கத்தோடேகூடிய அவித்தியாநிவர்த்தியும் இரவியைக்கண்ட இருள் எப்படிநிவர்த்தியாகுமோ அப்படிஞானத்தினால் அவைகளுக்கு நாசமுண்டாகுமென்றும் சுருதிஸ்மிருதிகள் அறைகின்றன.

அ-கை. இப்படிசொன்னதற்குப் பிரமாணமேதெனில்.

धर्ममेघमिमंप्राहुस्समाधिंयोगवित्तमाः ।
वर्षत्येषयतोधर्मामृतधारास्सहस्रशः ॥

த⁴ர்மமேக⁴மிமம்ப்ராஹுஸ்ஸமாதி⁴ம்யோக³வித்தமா꞉ ।
வர்ஷத்யேஷயதோத⁴ர்மாம்ருததா⁴ராஸ்ஸஹஸ்ரஶ꞉ ॥ ௬௰ ॥

யோக³வித்தமா꞉ { பிரமசாக்ஷாத்காரத்தையு டையயோகிகள்
இமம் இந்த
ஸமாதி⁴ம் நிர்விகற்பசமாதியை
த⁴ர்மமேக⁴ம் { தர்மமேகமென்றும் சொல்லுகிறார்கள்
யத꞉ ஏஷ꞉ { யாதொருகாரணத்தினாலே இந்தசமாதியானது
த⁴ர்மாம்ருததா⁴ரா꞉ { கீழேசொன்ன தர்மங்க ளாகிறஅமிர்ததா ரைகளை
ஸஹஸ்ரஶ꞉ அனேகப்பிரகாரங்களா
வர்ஷதி வருஷிக்கின்றன

[க

வி-ம். சுருதியும்க்ஷணகாலம் செய்கிறசமாதிக்கு அனேகயாகபலங்களுமீ டாகாதென்று சொல்லுகிறது. இ-தி. கடைந்தெடுத்த அமிர்தமானது சாப்

பிட்டவர்களுடைய பசிகளையும், வியாதிகளையும், ஜராமரணத்தையும், போக்கடித்து சுகிக்கப்பண்ணுவதுபோலவறி.

அ-கை. இப்போது சமாதிக்குபரமபிரயோஜனம் சொல்லுகிறார்.

अमुनावासनाजालेनिश्शेषंप्रविलापिते ।
समूलोन्मूलितेपुण्यपापाख्येकर्मसञ्चये ॥
वाक्यमप्रतिबद्धंसत्प्राक्परोक्षावभासिते ।
करामलकवद्बोधमपरोक्षंप्रसूयते ॥

அமுநாவாஸநாஜாலேநிஶ்ஶேஷம்ப்ரவிலாபிதே ।
ஸமூலோந்மூலிதேபுண்யபாபாக்யேகர்மஸஞ்சயே ॥
வாக்யமப்ரதிபத்தம்ஸத்ப்ராக்பரோக்ஷாவபாஸிதே ।
கராமலகவத்போதமபரோக்ஷம்ப்ரஸூயதே ॥ ௯௨௭ ॥

அமுநா இந்த சமாதியினால்
வாஸநாஜாலே அகந்தா, மமதா, கருத்ருத்துவாதி அபிமானங்களுக்கு ஹேதுக்களாயும் ஞான விரோதிகளாயுமிருக்கிற வாசனைக்கூட்டங்கள்
நிஶ்ஶேஷம் மீதமில்லாமல்
ப்ரவிலாபிதே அற்றுப்போவதாலும்
புண்யபாபாக்யே புண்ணியபாபங்களென்ற பெயரை உடையதாயுமிருக்கிற
கர்மஸஞ்சயே சஞ்சிதகர்மங்கள்
ஸமூலோந்மூலிதே வேரோடேபிடுங்கப்பட்டுப்போனதாலும்
ப்ராக்பரோக்ஷாவபாஸிதே இந்த நிர்விகற்ப சமாதிக்கு முன்பரோக்ஷமாக விளங்கப்பட்டிருந்த
வாக்யம் நீயே பிர்மமென்கிற வாக்கியமானது
அப்ரதிபத்தம் ஸத் வாசனை கர்மங்களன்றியில் [போல்
கராமலகவத் கையின்நெல்லிக்கனி
அபரோக்ஷம் போதம் அபரோக்ஷஞானத்தை
ப்ரஸூயதே உண்டுபண்ணுகிறது

அ-கை. இப்போது பரோக்ஷஞானத்திற்கு பலன்சொல்லுகிறார்.

परोक्षंब्रह्मविज्ञानंशाब्दंदेशिकपूर्वकम् ।
बुद्धिपूर्वकृतंपापंकृत्स्नंदहतिवह्निवत् ॥

பரோக்ஷம்ப்ரஹ்மவிஜ்ஞாநம்ஶாப்தம்தேஶிகபூர்வகம் ।
புத்திபூர்வக்ருதம்பாபம்க்ருத்ஸ்நம்தஹதிவஹ்நிவத் ॥ ௯௩௭ ॥

தேஶிகபூர்வகம் குருமுகமாய்வந்ததாயும்
ஶாப்தம் நீயேபிர்ம்மமென்கிற சப்தஞானமாயும்

பரோக்ஷம் — பரோக்ஷமாயுண்டான
ப்ரஹ்மவிஜ்ஞாநம் — பிர்மவிஞ்ஞானமானது
புத்திபூர்வக்ருதம் — புத்தியோடேசெய்யப்பட்டதாயிருக்கிற
க்ருத்ஸ்நம் — சமஸ்தமான
பாபம் — பாபத்தை
வஹ்நிவத் — மஹாக்கினியானதுபோல
தஹதி — தஹிக்கிறது

அ-கை. அபரோக்ஷஞானத்துக்குபலன் சொல்லுகிறார்.

अपरोक्षात्मविज्ञानंशाब्दंदेशिकपूर्वकम् ।
संसारकारणाज्ञानतमसश्चण्डभास्करः ॥

அபரோக்ஷாத்மவிஜ்ஞாநம்ஶாப்தம்தேஶிகபூர்வகம் ।
ஸம்ஸாரகாரணாஜ்ஞாநதமஸஶ்சண்டபாஸ்கர: ॥ சுசு ॥

தேஶிகபூர்வகம் — குருமுகமாய்க்கேட்கப்பட்டதாயும்
ஶாப்தம் — அஞ்ஞானசந்தேகவிபரீதமன்றியில் நான்பிர்மமென்கிற உபதேசத்தாலுண்டாயிருக்கிற
அபரோக்ஷாத்மவிஜ்ஞாநம் — சாக்ஷாத்கார ஆத்துமஞ்ஞானமானது
ஸம்ஸாரகாரணாஜ்ஞாநதமஸ: — ஜனனமரணசம்சாரத்திற்குக் காரணமாயிருந்த அஞ்ஞானாந்தகாரத்திற்கு
சண்டபாஸ்கர: — மத்தியானசூரியனாகச் சொல்லப்படுகிறது

இ-தி. அரிவாளினால் கிளைகள் வெட்டப்படுவதும், தீயினால்வேர் தஹிக்கப்படுவதும், தடியால்வீட்டிலுள்ளதேள் முதலானதுகளிறப்பதும், நெருப்பால் வீடுமுதலானதும், அதிலுள்ளசகலபதார்த்தமும் பஸ்மமாய்ப் போம்.

அ-கை. இந்தகிரந்தாப்பியாசம் பண்ணுகிறதற்கு பலன்சொல்லுகிறார்.

इत्थंतत्त्वविवेकंविधायविधिवन्मनस्समाधाय ।
विगलितसंसृतिबन्धःप्राप्नोतिपरंपदंनरोनचिरात् ॥

இத்தம்தத்த்வவிவேகம்விதாயவிதிவந்மநஸ்ஸமாதாய ।
விகலிதஸம்ஸ்ருதிபந்த:ப்ராப்நோதிபரம்பதம்நரோநசிராத் ॥ சுஎ ॥

இத்தம் — இப்போதுசொன்னபிரகாரம்
தத்த்வவிவேகம் — பஞ்சகோசத்திலிருந்து வேறுபடுத்தினபிர்மத்தை
விதிவத் — குருமுகமாக
விதாய — சிரவணாதிகளாலறிந்து
மந: — மனதை
ஸமாதாய — சுவரூபத்தில்ஸ்திரம்பண்ணின
நர: — மனிதனானவன்
விகலிதஸம்ஸ்ருதிபந்த: — நசுக்கப்பட்டிருக்கிறதுக்கரூபமான சம்சாரபந்தத்தையுடையவனாகி
பரம்பதம் — மேலானநிரதிசயானந்தசுவரூபத்தை
நசிராத் — சீக்கிரமாக
ப்ராப்நோதி — அடைகிறான்

பிரத்தியக்தத்துவவிவேகம்-சம்பூரணம்.

சாமவேதசம்மந்தமானசாந்தோக்கியஉபநிஷத்தில், சிருட்டிக்குமுன்ஏகமேவாத்துவிதீயமான (சத்து) மாத்திரமிருந்ததென்று சொல்லியிருக்கிற அர்த்தத்தையறிவதற்கு, (தத்) பதவிசாரத்தால் வெளியாகுமென்றுநினைத்து பஞ்சபூதவிவேகத்தைப் பிரித்துக்காட்டுகிறார்.

ஆகாசம், வாயு, அக்கினி, அப்பு, பிரதிவியென்ற பஞ்சபூதங்கள்சப்தஸ்பரிசரூபரசகந்தங்களாகிற குணங்களுடன் ஆகாசாதிபூதங்கள்க்கிரமமாய், ஒன்று இரண்டு, மூன்று, நான்கு, ஐந்து குணங்களுடன் விளங்குகின்றன. ஆகாசத்தில் எதிரொலிரூபமான சப்தகுணமும், வாயுவில் (பீஸ்-பீஸ் என்கிறசப்தமும், சீதோஷ்ணமன்றியி விருக்கிற ஸ்பரிசமும், அக்கினியில் (புகு-புகு) என்றசப்தகுணமும், உஷ்ணமான ஸ்பரிசமும், பிரகாசரூபமும், அப்புவில் (சலசல)வென்றசப்தமும், குளிர்ச்சியானஸ் பரிசமும், வெண்மையான ரூபமும், மதுரமானரசமும், பூமியில்(கடகட)வென்றசப்தமும், கடினமானஸ்பரிசமும் நீலநிறம்முதலானரூபமும், மதுரம்முதலான ஆறுரசங்களும், நற்கந்ததுற்கந்தங்கள் இவைகளுடன் கலந்திருக்கின்றன, சுரோத்திராதிஞானகருவிகளான இந்திரியங்களால் சூக்ஷுமங்களாய் ஏகதேசத்தில் சரீரத்திற்கு உள்ளிலும் வெகுவாய்வெளியிலும், அனுபவிக்கப்படுகின்றன அவ்வாறுவாக்காதிதொழிற்கருவிகளும், அவையின்தொழில்களை முகாதிஸ்தானங்களிலிருந்து செய்கின்றன, இந்திரியங்களுக்கு எஜமானனாய், இருதயஸ்தானத்திலிருந்து மனதானது உள்ளிலும் வெளியிலும் இந்திரியங்களால் கொண்டுவரப்பட்ட விஷயங்களைகிரகித்து அவைகளின் குணதோஷங்களை யாராய்ந்துகொண்டும், தன் சொந்தகுணங்களானசத்துவரஜஸ் தமஸ்களுடன்கூடி சத்துவகுண தர்மமான வைராக்கியம்பொறுமை, முதலானவைகளுடனும்,ரஜோகுண தர்மமானகாமக்குரோதாதியுடனும், தமோகுண தர்மமானசோம்பல் கொட்டாவிமுதலானதுடனும், சாத்துவீககுணபலமான புண்ணியத்தையும், ரஜோகுணபலமான பாவத்தையும், தமோகுணபலமான மேற்சொன்ன இரண்டுமற்ற ஆயுள்வீணாய்போவதையும் உடைத்தாயிருக்கிறது, இவைகளில் நானென்கிறஅபிமானத்தோடேகூடி ஜீவன்கர்த்தாவாய் விளங்குகின்றனன்(11) வகையானகருவிகளினாலும், யுக்திகளினாலும், சப்தாதிபஞ்சவிஷயங்களுடன்கூடி பூதசம்மந்தமான விகாரமுண்டென்று அங்கிகரித்ததே சுருதியில் சொல்லியிருக்கிற (இதம்)என்றபதத்திற்கு அர்த்தம்சொன்னதாயிற்று (இதம்)என்றபதத்தினால் விளங்குகிற இச்சகம்சிருஷ்டிக்குமுன் னில்லாமல் ஏகமேவாத்து விதீயமான (சத்) மாத்திரமிருந்ததென்றும் நாமரூபமில்லையென்றும் சாந்தோக்கியஉபநிடதமுரைக்கின்றது யாதுபற்றி இம்மூவகைவிசேடணம் கூறிற்றெனில், இவ்வுலகில் ஒருமரத்தில்தோன்றுகிற பத்திரம்புஷ்பம்முதலானஸ்வகத பேதங்களும், ஆலமரத்திற்கு மாமரம்முதலான ஸஜாதீயபேதங்களும், மரத்திற்குக்கல்முதலானவிஜாதீய பேதங்களும், காணப்படுவனபோல், அவ்விதம்(இச்சத்து)

வஸ்துவிற்குமேற்கூறிய சுவகதபேதம்முதலான மூவகைபேதங்களில்லையென்
றுகாட்ட முறையாய் (ஏகம் ஏவ அத்துவிதீய)மென்று மூன்றுபதங்கள்மொ
ழியப்பட்டன. மேற்கூறியபேதங்கள் நிரூபிக்கக்கூடாமையால் சத்தினுடைய
அவயவங்களாக சங்கிக்கத்தக்கதன்று நாமரூபங்களும் சத்தினவயவமென்று
சொல்லலாமெனில் நாமரூபங்கள் சிருஷ்டிக்குமுன் னில்லாததினாலும் நாமரூ
பங்களுண்டான தற்கே சிருஷ்டியென்று சொல்லப்படுவதாலும், ஆகாசம்
போல்(சத்து)நிரமுசமானதால்சுவகதபேதமற்றது,சத்துக்குமறுசத்துவிலக்ஷ
ணமற்றதாலும், நாமரூபத்தில்பேதமே யொழிய சத்தில்பேத மில்லாமையால்,
ஸஜாதீயபேதமற்றது, சத்திற்குஎதிரியான அச்சத்தானது சசகம் முயற்கொம்
புபோலும்,மனிதக்கொம்புபோலும்காணப்படாமையால் விஜாதீயபேதமுமில்
லையாகையால்(சத்து)வஸ்துவுக்கு (ஏகமேவாத்துவிதீய)மென்று சொன்னது
சித்தமாயிற்று. இவ்விஷயத்தில் சிலவாதிகள்சிருட்டிக்குமுன் அசத்து இருந்
ததென்று சொல்லுகின்றனர் யாதுபற்றியெனில், மயக்கமாகிறசமுத்திரத்தில்
கரணங்களுடன்புத்தியும் மூழ்கினவருகி அகண்டைகரசவடிவமான சத்து
வஸ்துவைக்கேட்டு அதைச்சகிக்காத வர்களாய் பயத்தை யடைகின்றனர்,
அதற்குமேற் கோளாகசங்கராசாரியாருடைய பரமகுருவான கௌடபாதா
சாரியாரவர்கள், நிர்விகற்பசமாதியில், ரூபமானவஸ்துவை உபாசிக்கிறயோகி
கள், மிகவும்பயப்படுகிறார்க ளென்று சொல்லியிருக்கிறார்கள் எந்தவாக்கியத்
தினாலென்றால், அவர்களால் சொல்லப்பட்டிருக்கிற வார்த்திகத்தில் தெரிவித்
திருக்கிறதை காண்பிவிக்கின்றனர் இச்சத்துவஸ்து, நிர்விகற்பசமாதியோகத்
தில்அன்னியமாய்க்காணப்படாமையால்,அஸ்பரிசயோகமென்றும் சகலசாகா
ரயோகிகளால் பார்க்கத்தகாதென்றும், பயமற்றவஸ்துவில் பயத்தைபார்க்கி
றார்களென்றும், தெரிவித்திருக்கின்றனர். அவ்வாறுபகவத் பூச்சியபாதாளும்
கூறினர். சிருஷ்டிக்குமுன்னே சத்தாயிருந்ததென்று சுருதிசொல்வதில் சத்
தும் இருப்பும் ஒரேஅர்த்தமானதால் இரண்டுவந்துவிட்டதே,சத்தும் இருப்
பும் ஒன்றென்றால் கூறியதுகூறலென்னும், குற்றம் வந்துவிட்டதே யெனில்,
லோகத்திலிவ்விதமனுபவ மிருப்பதால் தோஷமில்லை, செய்யவேண்டியதுசெ
ய்யப்பட்டதென்றும், சொல்லவேண்டியது சொல்லப்பட்டதென்றும், தரிக்க
கவேண்டியது தரிக்கப்பட்டதென்றும் இவைமுதலான வாக்கியங்களாலுதக
ரிக்கிறஜீவர்களைக்குறித்து அவ்வேதம்சிருஷ்டிக்குமுன் சத்தாயிருந்ததென்று
கூறினதாலிரண்டுசத்தல்ல, அவ்வஸ்துவில், காலமும், இல்லாதபோது (புரா)
என்றசொல் எப்படிக்கூடுமெனில், காலவாசனையுடன் கூடினசிஷியனைக்குறித்
தேயொழிய இரண்டிருக்கிறதென்று சங்கிக்கத்தக்கதில்லை, ஆக்ஷேபணையும்
சமாதானமும், துவைதவார்த்தையிலேயே யொழிய அத்துவைதவார்த்தையி
லிவ்விரண்டுமில்லை இவ்வாறுகூறுகின்றவாசிஷ்ட ராமாயணத்தில் சொல்லியி
ருக்கிற மேற்கோளையிங்கெடுத் தியம்புகின்றார்.: யாதொருவஸ்துவானது, நிற்

சலமாயும். மனதினால்கிரகிக்கமுடியாததாயும், வெளிச்சமில்லாததாயும், இருளில்லாததாயும், விஸ்தாரமாயும், பேரற்றதாயும், உருவமற்றதாயுமிருக்கிற (சத்து)வஸ்துமாத்திரம் மீதமாயிருக்கிறது; பூமிமுதலானநான்கு பூதங்களும் நாசமாகின்றதை நான் ஒப்புக்கொள்ளுகிறேன் அதிசூட்சுமமான ஆகாசமுமில்லையென்று எவ்வாறுஉம்புத்தியில் ஏறிற்றெனில், தோற்றமற்றஆகாசம், எவ்விதம்சிருஷ்டிக்குமுன் இருந்ததென்று உன்புத்தியில்ஏறினதோ அவ்வாறு ஆகாசமுமில்லையென்று நம்புத்தியில் ஏன்தோன்றக்கூடாது. தங்களுக்கு சுழுத்தியும் வேண்டாமேயெனில், சத்துசுயம்பிரகாசமா யிருப்பதாலவ்வித புத்தியும்வேண்டாம், மனதற்றசாக்ஷியாயிருப்பதால் சத்துமாத்திரம்போதும் மனதற்றகாலத்திலிந்த சத்துவஸ்துவானசாக்ஷி யெவ்வாறு நாமரூபமற்றிருக்கிறதோ அவ்வொழுங்காய், மாயையின் தோற்றத்திற்குமுன், நாமரூபமற்று சத்துமாத்திரமிருந்தது, மாயாசக்தியானது இருப்பில்லாதிருந்ததாலும்அக்கினியின் உஷ்ணசக்திபோல்காரியத்தினாலறியத்தக்கது, காரியத்திற்குமுன்அச்சக்தியறியப்படவில்லை, அக்கினிக் கன்னியமா யுஷ்ணசக்தி யில்லாததுபோல சத்துவஸ்துக்கன்னியமாய் மாயாசக்தியில்லை, அச்சக்தி அச்சத்துவஸ்துவில், ஏகதேசத்திலிருக்கிறதா அல்லது பூராவாயிருக்கிறதாவெனில், அச்சக்தி ஏகதேசத்திலிருக்கிறதென்று புருஷசூக்தசுருதியினாலும், பூமியில்நல்லமண்ணானது ஏகதேசத்தில் காணப்படுகிறயுக்தியினாலும், ஸ்மிருதியானபகவத்கீதையிலும் அர்ஜுனனுக்கு, மாயாசக்திஏகதேசமென்று சொல்லி யிருப்பதினாலும் (விகாராவர்த்தி)என்கிற சூத்திரத்திலும் வேதவியாசமகரிஷியினால் சக்திக்கு ஏகதேசத்வம் தெரிவித்திருக்கின்றதை யுணர்ந்து உண்மையிலாகாசமும்சக்தியுமில்லையென்றுசிந்திக்கக்கடவாய் ஆகாசத்தினேகதேசமானவாயுவையும்அதினேகதேசமான வக்கினியையும் முன்போலேபொய்யெனத்தள்ளி, அவ்விதமே அப்புவையும் பூமியையும் பிரமாண்டங்களையும் பதினான்கு லோகங்களையும் தேகங்களையும் அம்முறையே பொய்யெனஉணர்ந்தாயேயானால் இரண்டற்ற சத்துவஸ்துமாத்திரம்எப்பொழுதும் பிரகாசிப்பதில் தடையில்லை. இந்தபிரம சம்மந்தமான ஸ்திதியையடைந்தவன் மறுபடியும்சம்சார மோகமுறான், இப் பிரமநிஷ்டைசரீர வியோககாலத்தி லுணர்ந்தாலும் மோக்ஷகைவல்லியத்தை அடைகுவன் அந்தியகால மென்பது சத்தாயிருக்கிற அத்துவைதத்திற்கும் பொய்யாயிருக்கிற துவைதத்திற்குமுண்டாயிருக்கிறபேதபுத்தியை நிவர்த்திப்பதே அந்தியகாலமென்றுணர வேண்டுமேயொழிய, பிராணவியோகமந்தியகாலமல்ல, அன்றியில்போனாலும் பிராணவியோகமே அந்தியகாலமானாலும் அந்தக்காலத்திலும் மயக்கமான சம்சாரநிவர்த்திவந்தாலும் மறுபடியும்பிறக்கமாட்டான், அந்தியகாலத்தில் வியாதியற்றவனானாலும் உட்கார்ந்திருந்தாலும் வியாதிக்காரனானாலும் பூமியில்பிரண்டுகொண் டிருந்தாலும் மூர்ச்சையடைந்திருந்தாலும், இந்தஞானிபிராணதிகளைவிடட்டும் அதினால்எப்பொழுதும்பி

ராணாதிகளுக்கு மயக்கமேதவிர ஆத்துமாவுக்கில்லை தினந்தோறும் சொப்பனசுஷுப்தியில் இவன்ஜாக்கிரத்திலத்தியயனம் செய்தவேதபாடமானதுமறந்திருந்தபோதிலும் மறுதினத்தில் அத்தியயனம் பண்ணுதவனாய் எப்படியாக்மாட்டானோ, அப்படிப்போல் இந்தஞானியின் பிர்மஞானம் ஒருக்காலும் கெடமாட்டாது. மோக்ஷசுகத்தை யடைவானென்பதிற் சற்றேனுமையமில்லை

முற்றுப்பெற்றது.

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌰𑌸𑍍𑌤𑍁.

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌗𑌣𑍇𑌶𑌾𑌯 𑌨𑌮𑌃.

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌰𑌾𑌮𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦𑌗𑌰𑌵𑍇 𑌨𑌮𑌃.

𑌪𑌞𑍍𑌚𑌭𑍂𑌤𑌵𑌿𑌵𑍇𑌕𑌃.

नत्वाश्रीभारतीतीर्थविद्यारण्यमुनीश्वरौ ।

पञ्चभूतविवेकस्यव्याख्यानंक्रियतेमया ॥

𑌨𑌤𑍍𑌵𑌾𑌶𑍍𑌰𑍀𑌭𑌾𑌰𑌤𑍀𑌤𑍀𑌰𑍍𑌥𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌰𑌣𑍍𑌯𑌮𑍁𑌨𑍀𑌶𑍍𑌵𑌰𑍌 ।

𑌪𑌞𑍍𑌚𑌭𑍂𑌤𑌵𑌿𑌵𑍇𑌕𑌸𑍍𑌯𑌵𑍍𑌯𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾𑌨𑌂𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌤𑍇𑌮𑌯𑌾 ॥

ஸ்ரீபாரதீதீர்த்தவித்தியாரண்ணியமுனீசுவரர்களை, வந்தனம்செய்து பஞ்சபூத விவேகத்திற்கு வியாக்கியானம் செய்கிறேன்.

அ-கை. சிருஷ்டிக்குமுன்னே (ஏகமேவாத்துவிதீயமான) சத்துமாத்திரமிருந்ததென்று, சுருதியில்சொல்லப்பட்டிருக்கிறது அந்த(சத்) சுவரூபமானஜகத்காரணபரபிர்மம்வாக்கு மனதிற்குஅகோசரமா யிருப்பதாலும் நேரே அறிய முடியாதாகையாலும் பிர்மகாரியமாயும் அந்தஅறிவினுபாதி வடிவமாயுமிருக்கிற பஞ்சபூதவிவேகத்தின்வழியாக, அந்தபிர்மத்தை அறியும்பொருட்டு சாதனமானபஞ்சபூத விவேகத்தைச் சொல்லுகிறார்.

सदद्वैतंश्रुतंयत्तत्पञ्चभूतविवेकतः ।

बोद्धुंशक्यंततोभूतपञ्चकंप्रविविच्यते ॥

𑌸𑌦𑌦𑍍𑌵𑍈𑌤𑌂𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌂𑌯𑌤𑍍𑌤𑌤𑍍𑌪𑌞𑍍𑌚𑌭𑍂𑌤𑌵𑌿𑌵𑍇𑌕𑌤𑌃 ।

𑌬𑍋𑌦𑍍𑌧𑍁𑌂𑌶𑌕𑍍𑌯𑌂𑌤𑌤𑍋𑌭𑍂𑌤𑌪𑌞𑍍𑌚𑌕𑌂𑌪𑍍𑌰𑌵𑌿𑌵𑌿𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥ ௧ ॥

𑌯𑌤𑍍 யாதொரு
𑌸𑌤𑍍 சத்துவஸ்துவானது
𑌅𑌦𑍍𑌵𑍈𑌤𑌂 இரண்டற்றிருந்ததென்று

𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌂 கேட்கப்படுகிறதோ
𑌤𑌤𑍍 அந்தப்பிர்மமானது

பஞ்சபூத விவேகத:	சொல்லப்போகிற பஞ்சபூத விவேகத்தினாலே
போத:	அறிவதற்கு
ஶக்யா	முடியும்
தத:	ஆகையினாலே
பூதபஞ்சகா	பஞ்சபூதமானது
ப்ருதக் விவிச்யதே	நன்றாய்ப்பிரிக்கப்படுகிறது

அ-கை. அந்தப்பூத விவேகத்திலேயோ வென்றால், ஆகாசாதி பூதங்களை அவைகளின் குணத்தினாலேயே பிரித்தறியும்பொருட்டு அவைகளின் குணங்களைச் சொல்லுகிறார்.

शब्दस्पर्शौरूपरसौगन्धोभूतगुणाइमे ।
एकद्वित्रिचतुःपञ्चगुणाव्योमादिषुक्रमात् ॥

ஶப்தஸ்பர்ஶௌ ரூபரஸௌ கந்தோ பூதகுணா இமே ।
ஏகத்வித்ரிசது:பஞ்சகுணா வ்யோமாதிஷு க்ரமாத் ॥ ௨ ॥

ஶப்தஸ்பர்ஶௌ	சப்தஸ்பரிச
ரூபரஸௌ	ரூபரச
கந்த:	கந்தங்களான
இமே	இவைகளே
பூதகுணா:	பூதகுணங்கள்

அ-கை. இந்தகுணங்களைந்தும் எல்லாத்திற்குமா அல்லது ஒவ்வொன்றுக்கும் ஒவ்வொன்றுவெனில், அவ்விரண்டுவிதமுமில்லை பின்னையெப்படியென்றால் வேறேவிதமென்று சொல்லுகிறார்.

குணா:	சப்தாதிகுணங்கள்
வ்யோமாதிஷு	ஆகாசாதிகளில்
க்ரமாத்	கிரமமாக
ஏகத்வித்ரிசது:பஞ்ச	ஒன்றிரண்டுமூன்றுநாலைந்தாயிருக்கின்றன

இ-தி. நீதியதிபதி,சிரஸ்தார்,ஜமாமுனிஷி,ராயசக்காரன்சேவகன் இவ்வைவர்களின்கையெழுத்து ஒன்றுமுதல்ஐந்துவரை காணுவதுபோலவறி.

அ-கை. அதைநன்றாகக்காண்பிக்கிறார்-

प्रतिध्वनिर्वियच्छब्दोवायौभीसितिशब्दनम् ।
अनुष्णाशीतसंस्पर्शोवह्नौभुगुभुगुध्वनिः ॥
उष्णस्पर्शःप्रभारूपंजलेबुळुबुळुध्वनिः ।
शीतस्पर्शश्शुक्लरूपंरसोमाधुर्य्यमीरितम् ॥
भूमौकटकटाशब्दःकाठिन्यंस्पर्शइष्यते ।
नीलादिकंचित्ररूपंमधुराम्लादिकोरसः ॥
सुरभीतरगन्धौद्वौगुणास्सम्यग्विवेचिताः ।

ப்ரதித்வநிர்வியச்சப்தோ வாயௌ பீஸீதி ஶப்தநம் ।
அநுஷ்ணாஶீதஸம்ஸ்பர்ஶோ வஹ்நௌ புகுபுகுத்வநி: ॥ ௩ ॥

உஷ்ணஸ்பர்ஶꞏ ப்ரபாரூபம் ஜலெ புலுபுலுத்வநிꞏ |
ஶீதஸ்பர்ஶꞏ ஶுக்லரூபம் ரஸொ மாதுர்யமீரிதம் ||௪||
பூமௌ கடகடாஶப்தꞏ காடிந்யம் ஸ்பர்ஶ இஷ்யதெ |
நீலாதிகம் சித்ரரூபம் மதுராம்லாதிகொ ரஸꞏ ||௫||
ஸுகந்தெதரகந்தௌ த்வௌ குணாꞏ ஸம்யக் விவெசிதாꞏ ||௫½||

வியதி ஆகாசத்தின்
ஶப்தꞏ சப்தகுணமானது
ப்ரதித்வநிꞏ எதிரோசையேயாம்
வாயௌ வாயுவில்
ஸீஸீதிஶப்தம் ஸீசென்றசப்தமும்
அநுஷ்ணாஶீத ஸம்ஸ்பர்ஶꞏ } சீதோஷ்ணமற்ற ஸ்பரிசமும்
வஹ்நௌ அக்கினியில்
புகுபுகுத்வநிꞏ } புகுபுகுவென்ற சப்தமும்
உஷ்ணஸ்பர்ஶꞏ உஷ்ணஸ்பரிசமும்
ப்ரபாரூபம் பிரபாரூபமும்
ஜலெ ஜலத்தில்
புலுபுலுத்வநிꞏ } சலசலவென்ற சப்தமும்
ஶீதஸ்பர்ஶꞏ சீதஸ்பரிசமும்
ஶுக்லரூபம் வெண்மைரூபமும்
ரஸꞏ ரசமானது
மாதுர்யம் மதுரமாயும்
ஈரிதம் சொல்லப்படுகிறது
பூமௌ பூமியில்
கடகடாஶப்தꞏ கடகடவென்ற சப்தமும்
காடிந்யம் ஸ்பர்ஶꞏ கடினமானஸ்பரிசமும்
நீலாதிகம் சித்ரரூபம் } நீலம் முதலான அழகானரூபமும்
மதுராம்லாதிகꞏ ரஸꞏ } தித்திப்பு புளிப்புமுதலான ஆறுவித ரசங்களும்
ஸுகந்தெதர கந்தௌ } நற்கந்த துற்கந்தங்கள்
த்வௌ இரண்டுவிதங்களாக
இஷ்யதெ அங்கீகரித்த
குணாꞏ ஐவித குணங்கள்
ஸம்யக் நன்றாய்
விவெசிதாꞏ பிரிக்கப்பட்டன

இ-தி. சாதத்தில்ஒருரசமும், பருப்பும்சேர்ந்தால் இரண்டுரசமும் உப்பும் சேர்ந்தால்மூன்றுரசமும் காரமும்சேர்ந்தால் நான்குரசமும், புளிப்பும்சேர்ந்தால் ஐந்துரசமும் காணப்படுவதுபோலவறி.

அ-கை. இந்தப்பிரகாரம் குணத்தின்பேதத்தைச் சொல்லிகாரியத்தினால் அவைகளின்பேதம் தெரியும்பொருட்டு ஞானேந்திரியங்களைச் சொல்லுகிறார்.

श्रोत्रंत्वक्चक्षुषीजिह्वाघ्राणंचेन्द्रियपञ्चकम्॥
ஶ்ரொத்ரம் த்வக்சக்ஷுஷீ ஜிஹ்வா க்ராணம் செந்த்ரியபஞ்சகம் ||௬||

ஶ்ரொத்ரம் செவி
த்வக் தோல்
சக்ஷுஷீ கண்
ஜிஹ்வா நாவு
க்ராணம் ச மூக்கும்
இந்த்ரியபஞ்சகம் } ஞானேந்திரியபஞ்சகங்களெனப்படும்

அ-கை. அவைகளின்ஸ்தானங்களையும், தொழில்களையும் காண்பிவிக்கிறார்

कर्णादिगोळकस्थंतच्छब्दादिग्राहकंक्रमात् ।

கர்ணாதிகோளகஸ்தம் தச்சப்தாதிக்ராஹகம் க்ரமாத் ॥ ௬ ॥

தத் அந்த ஞானேந்திரியமைந்தும்	க்ரமாத் கிரமமாக.
கர்ணாதிகோளகஸ்தம் { காது முதலான ஸ்தானங்களிலிருந்து	சப்தாதி க்ராஹகம் { சப்தம் முதலான விஷயங்களைகிரகிப்பதேயனுபவம்

அ-கை. அந்தந்தஇந்திரியங்கள் அந்தந்தஸ்தானங்களி லிருப்பதற்கு பிரமாணமேதெனில்.

सौक्ष्यात्कार्यानुमेयंतत्प्रायोधावेद्बहिर्मुखम् ॥

ஸௌக்ஷ்ம்யாத் கார்யாநுமேயம் தத் ப்ராயோ தாவேத் பஹிர்முகம் ॥ ௭ ॥

ஸௌக்ஷ்ம்யாத் சூக்ஷுமமாயிருப்பதினாலே தத் அந்த இந்திரியம்	கார்யாநுமேயம் } காரியத்தினால் அனுமானம் பண்ணத்தக்கது

வி-ம். அனுமானமேதென்றால் ரூபாதிஞானமானது, கண்முதலான இந்திரியத்தால் உண்டுபண்ணத்தக்கது, அறிகிறகிரியையாயிருப்பதால், சேதிக்கிரகிரியைப்போல, இப்படியேஎல்லாவிந்திரியத்துக்கும்பார்த்துக்கொள்ளத்தக்கது அபஞ்சிகிருதபஞ்சபூதகாரியமான சூக்குமமானதால், அனுமானத்தால் அறியவேண்டிற்று, நம்முடைய தாய்தந்தையர்கள் சங்கமத்தை நம்முடையதேகத்தால் அனுமானிப்பது போலவாம்.

அ-கை. அவைகளின் சுவபாவமென்னவென்றால்,

ப்ராய: அநேகமாய்	பஹிர்முகம் பகிர்முகமாகவே தாவேத் ஓடிக்கொண்டிருக்கும்

வி-ம். ஈசுவரனானவர் இந்திரியங்களை, பகிர்முகமாகவே உண்டுபண்ணினாரென்று கடவல்லிசுருதியில் சொல்லி இருப்பதால் அவ்விந்திரியங்கள் வெளிநாட்டமுள்ளவைகளாகவே யிருக்கின்றன.

இ-தி. வைதீகாள் அனேகமாய்வெளியிலேயே உண்பதுபோலவறி.

அ-கை. அனேகமாய் வெளிநாட்டமென்று குறிப்பித்ததால்; ஒருக்கால் உள்விஷயநாட்டமு முண்டென்று காண்பிவிக்கிறார்.

कदाचित्पिहितेकर्णेश्रूयतेशब्दआन्तरः ।
प्राणवायौजाठराग्नौजलपानेन्नभक्षणे ॥
व्यज्यन्तेह्यान्तरास्स्पर्शामीलनेचान्तरंतमः ।
उद्गारेरसगन्धौचेत्यक्षाणामान्तरग्रहः ॥

கதாசித்பிஹிதே கர்ணே ஶ்ரூயதே ஶப்த ஆந்தர꞉ ।
ப்ராணவாயௌ ஜாடராக்நௌ ஜலபாநேऽந்நபக்ஷணே ॥
வ்யஜ்யந்தே ஹ்யாந்தரா꞉ ஸ்பர்ஶா மீலநே சாந்தரம் தம꞉ ।
உத்காரே ரஸகந்தௌ சேத்யக்ஷாணாமாந்தரா குணா꞉ ॥ ௧௧ ॥

கதாசித் ஒருக்கால்
கர்ணே காதை
பிஹிதே மூடிக்கொண்டால்
ஆந்தர꞉ உள்ளிலிருக்கிற
ஶப்த꞉ ஒலி
ஶ்ரூயதே கேட்கப்படுகிறது
ப்ராணவாயௌ பிராணவாயுவிலேயும்
ஜாடராக்நௌ } ஜாடராக்கினியிலேயு முள்ளசப்தமும்
ஜலபாநே ஜலபானத்திலும்
அந்நபக்ஷணே அன்னபக்ஷணத்திலும்
ஆந்தரா꞉ ஆந்தரங்களான
ஸ்பர்ஶா꞉ ஸ்பரிசங்களும்
வ்யஜ்யந்தே காணப்படுவதினாலும்
மீலநே ச கண்ணைமூடினகாலத்திலும்
ஆந்தரம் தம꞉ } உள்ளிருட்டுக் காணப்படுவதாலும்
உத்காரே வாந்திபண்ணும்போது
ரஸகந்தௌ ச } ரசகந்தங்கள் காணப்படுவதாலும்
அக்ஷாணாம் இதி } இந்திரியங்களுக்கு இப்படி
ஆந்தரா꞉ குணா꞉ } உள்நாட்டமு முண்டென்றறியத்தக்கது

இ-தி. கொண்டிமாடு முதலானவைகள் சொந்தவீட்டிலுள்ள தீனியை ஏகதேசமாய் புஜிப்பதுபோலவறி.

அ-கை. இனிகர்மேந்திரியங்க ளில்லையென்கிறவாதிக்கு அதுண்டென்று நிரூபிக்கும்பொருட்டு அதின்தொழில்களைச் சொல்லுகிறார்.

पञ्चोक्त्यादानगमनविसर्गानन्दकाःक्रियाः ।

பஞ்சோக்த்யாதாநகமநவிஸர்காநந்தகா꞉க்ரியா꞉ ॥௧௨॥

உக்த்யாதாநகமநவிஸர்காநந்தகா꞉ வசனதானகமன விசர்கானந்தங்களாயிருக்கிற
பஞ்ச க்ரியா꞉ } ஐந்து தொழில்கள் பிரசித்தங்கள்

இ-தி. நாடகத்தில் பாட்டு தாளம் நடனம் முதலானதொழில்களை தனித்தனியே செய்வதைக் காண்க.

அ-கை. உழுதல்முதலான அனேகம்தொழி லிருக்கும்போது ஐந்துதொழிலென்று எப்படிச் சொல்லலாமெனில்.

क्रिषिवाणिज्यसेवाद्याःपञ्चस्वन्तर्भवन्तिहि ॥

க்ருஷிவாணிஜ்யஸேவாத்யா꞉பஞ்சஸ்வந்தர்பவந்திஹி ॥௧௩॥

க்ருஷிவாணிஜ்யஸேவாத்யா꞉ } உழுதல், செட்டு, உத்தியோகம் முதலான தொழில்களெல்லாம்
பஞ்சஸு இந்த ஐந்தினுள்ளேயே
அந்தர்பவந்தி அந்தர்ப்பூதங்கள்
ஹி அன்றோ

அ-கை. அப்படிக்கிரியைப்பண்ணுகிற இந்திரியங்கள்யாவையெனில்;

वाक्पाणिपादपायूपस्थैरक्षैस्तत्क्रियाजनिः ।

வாக்பாணிபாதபாயூபஸ்தைரக்ஷைஸ்தத்க்ரியாஜநி: ॥௧௦½॥

வாக்பாணிபாதபாயூபஸ்தை: — வாக்கு, பாணி, பாத, பாயு, உபஸ்தங்களாகிற
அக்ஷை: — கர்மேந்திரியங்களால்
தத்க்ரியா ஜநி: — அந்த ஐந்து தொழில்களினுற்பத்தி

வி-ம். ஒருஅநுமானம் காண்பிவிக்கிறார் வார்த்தையானது கிரியையானதால் வாக்கிந்திரியத்தால் உச்சரிக்கத்தக்கது (சேதிக்கிறகிரியைபோல)

அ-கை. அந்தகர்மேந்திரியங்களின் ஸ்தானத்தைச் சொல்லுகிறார்.

मुखादिगोळकेष्वास्ते तत्कर्मेन्द्रियपञ्चकम् ॥

முகாதிகோளகேஷ்வாஸ்தே தத்கர்மேந்த்ரியபஞ்சகம் ॥ ௧௧ ॥

தத்கர்மேந்த்ரிய பஞ்சகம் — அந்த ஐந்து கர்மேந்திரியங்களே
முகாதி கோளகேஷு — முககரசரணகுதகுஹியங்களான இடங்களிலே
ஆஸ்தே — இருக்கின்றன

அ-கை. இப்போதுபத்து இந்திரியங்களுக்கும் பிரேரகமானமனதின்தொழிலையும் அதின்ஸ்தானத்தையும் காண்பிவிக்கிறார்.

मनोदशेन्द्रियाध्यक्षं हृत्पद्मगोळकेस्थितम् ।

மநோதசேந்த்ரியாத்யக்ஷம் ஹ்ருத்பத்மகோளகேஸ்திதம் ॥௧௧½॥

தசேந்த்ரியா த்யக்ஷம் — தசேந்திரியங்களுக்கு மெஜமானனான
மந: — மனதானது
ஹ்ருத்பத்ம — இருதயகமலமாகிற
கோளகே ஸ்திதம் — இடத்திலிருக்கிறது

இ-தி. கொத்தனானவன் பத்துசித்தாளுக்கு எஜமானனாய் மத்தியஸ்தானத்திலிருப்பதுபோலவறி.

அ-கை. அந்தமனது அந்தரேந்திரியமென்பதைச் சொல்லுகிறார்.

तच्चान्तःकरणंबाह्येष्वस्वातंत्र्याद्विनेन्द्रियैः ॥

தச்சாந்த:கரணம்பாஹ்யேஷ்வஸ்வாதந்த்ர்யாத்விநேந்த்ரியை: ॥ ௧௨ ॥

தச்ச அந்த:கரணம் — அந்தமனதும்
இந்த்ரியை: விநா — இந்திரியங்கள் அன்றியிலே
பாஹ்யேஷு — வெளிவிஷயத்தில் செல்வதற்கு
அஸ்வாதந்த்ர்யாத் — சுவதந்திரமின்மையால் அந்தக்கரணமென்றுபெயர்

இ-தி. அரசன் சேவகர்களன்றியில் வெளியேறக்கூடாதுபோலவறி.

அ-கை. மனதுபத்து இந்திரியங்களுக்கும் மேலென்பதை பிரகாசமாய்க் காண்பிவிக்கிறார்.

अक्षेष्वर्थार्पितेष्वेतद्गुणदोषविचारकम् ॥

அக்ஷேஷ்வர்த்தார்பிதேஷ்வேதத்குணதோஷவிசாரகம் ॥ ௧௨ ॥

அக்ஷேஷு	இந்திரியங்கள்	ஏதத்	இந்தமனது
அர்த்தார்பிதேஷு	விஷயங்களை கிரகித்த மாத்திரத்தில்	குணதோஷ விசாரகம்	இது நல்லது கெட்டதென்றறிய வல்லமையுள்ளது

இ-தி. குழந்தைகள்நகை பழம்முதலானவைகளை கிரகித்தமாத்திரத்தில், தகப்பன்அதிலுள்ள குணதோஷங்களை விசாரித்தறிவதுபோலவறி.

வி-ம். ஜீவன்பிரமாதிருபனாய் சகலஞானங்களுக்கும் பொதுவானமத்தியஸ்தன்போலிருப்பதாலும், கண்முதலான இந்திரியங்கள்ருபாதி ஞானமுண்டானமாத்திரத்தில் அமைதியடைவதாலும், அந்தவிஷயத்திலுள்ளகுணதோஷங்களைவிசாரிக்க, அவ்விரண்டுகளுக்கும், கூடாமையாலும் ஜீவனுக்கும் இந்திரியங்களுக்கும் வேறாய் குணதோஷவிசாரத்திற்கு காரணமாகமனது ஒன்றிருக்கிறதாக அறியத்தக்கது.

இ-தி. ராஜாவுக்கும் சேவகர்களுக்கும் பதார்த்தங்களுடைய குணதோஷங்களை யறியக்கூடாதிருப்பதாலும் அதற்குயோக்கியமான மந்திரியொருவன் வேண்டியிருப்பதுபோலவறி.

அ-கை. அந்தமனது வைராக்கியாதி அனேகவிதவிருத்திகளுடன் கூடியிருப்பதால், அந்தப்பிரகாரத்தை தெரிவிக்கும்பொருட்டு சத்துவாதிமூன்றுகுணத்தோடேகூடி யிருத்தலைக்காண்பிவிக்கிறார்.

सत्वंरजस्तमश्चास्यगुणाविक्रियतेहितैः ॥

ஸத்வம்ரஜஸ்தமச்சாஸ்யகுணாவிக்ரியதேஹிதை: ॥ ௧௩ ॥

அஸ்ய	இந்தமனதிற்கு	குணா:	முக்குணங்களுண்டு
ஸத்வம். ரஜ:	சத்துவம்; ரஜசு;	தை:	அந்த குணங்களாலே
தம:. ச	தமசென்றும்	விக்ரியதேஹி	விகாரப்படுகிறதன்றோ

வி-ம். மனதுமுக்குணங்களுடன்கூடி அந்தமுக்குணங்களின் விகாரத்தையடைகிறதென்று இவ்விடத்தில்சொல்லி யிருக்கிறதைக்காண்பித்தனர், சிலசாஸ்திரங்களில் மனதிற்குசத்துவமே வடிவமென்றும் மற்றிரண்டும்வந்து கலந்திருக்கிறதென்றும் சொல்லியிருக்கிறதை அறிவிக்கிறார்.

இ-தி ஜலத்திற்குசீதநிர்மலங்கள் சுவபாவமாயும் தீயின்சம்மந்தத்தால்உஷ்ணமாயும், மண்ணின்சம்மந்தத்தால் சேறாயும்போவதுபோலவாம்.

அ-கை. அந்தமனது அக்குணங்களினால் விகாரத்தையடைவதைவிரிக்கிறார்

वैराग्यंक्षान्तिरौदार्यमित्याद्यास्सत्वसंभवाः ।
कामक्रोधौलोभयत्नावित्याद्याराजसोत्थिताः ॥
आलस्यभ्रान्तितंद्र्याद्याविकारास्तमसोत्थिताः ॥

வைராக்யம்க்ஷாந்திரௌதார்யமித்யாத்யாஸ்ஸத்வஸம்பவா꞉ ।
காமக்ரோதௌலோபயத்நாவித்யாத்யாராஜஸோத்திதா꞉ ॥ கச ॥
ஆலஸ்யப்ராந்திதந்த்ர்யாத்யாவிகாராஸ்தமஸோத்திதா꞉ ॥ கரு ॥

வைராக்யம் வைராக்கியமென்ன
க்ஷாந்தி꞉ பொறுமையென்ன
ஔதார்யம் உதாரமென்ன
இத்யாத்யா꞉ இவைமுதலானவை
ஸத்வஸம்பவா꞉ சத்வகுணத்திலுண்டாயினவென்ன
காமக்ரோதௌ ராகத்துவேஷங்களை
லோபயத்நௌ லோபஎத்தனங்களென்ன
இத்யாத்யா꞉ இவைமுதலானவை
ராஜஸோத்திதா꞉ ரஜோகுணத்திலுண்டாகின்றன
ஆலஸ்யப்ராந்திதந்த்ர்யாத்யா꞉ சோம்பல் மயக்கம் கொட்டாவி, நித்திரைமுதலான
விகாரா꞉ விகாரங்கள்
தமஸோத்திதா꞉ தமோகுணத்திலுண்டாகின்றன

இ-தி. காமதேனுவில் பால் தயிர் நெய், முதலானவைகளும் மனிதர்தேகத்தில்மலமூத்திரம் கோழைவியர்வையாதிகளும், இருட்டில்பேய் பிசாசாதிகளும் உண்டாவதுபோலவறி.

அ-கை. இவைகளின்பலனைப்பிரித்துக் காண்பிவிக்கிறார்.

सात्विकैः पुण्यनिष्पत्तिः पापोत्पत्तिश्चराजसैः ।
तामसैर्नोभयंकिन्तुवृथायुः क्षपणंभवेत् ॥

ஸாத்விகை꞉புண்யநிஷ்பத்தி꞉பாபோத்பத்திஸ்சராஜஸை꞉ ।
தாமஸைர்நோபயம்கிந்துவ்ருதாயு꞉க்ஷபணம்பவேத் ॥ கசு ॥

ஸாத்விகை꞉ சாத்வீககுணங்களினாலே
புண்யநிஷ்பத்தி꞉ புண்ணியத்தின்விளைவும்
ராஜஸை꞉ ரஜோகுணங்களாலே
பாபோத்பத்தி꞉ பாபத்தின்விளைவும்
தாமஸை꞉ தாமசகுணங்களாலே
உபயம், ந. புண்ணியபாபங்களிரண்டுமில்லை
கிந்து பின்னையோவென்றால்
வ்ருதா வீணாக
ஆயு꞉க்ஷபணம் ஆயுளின்கழிவு
பவேத் உண்டாகிறது

இ-தி. கற்பகவிதை எட்டிவிதைபோட்டபூமியில் சுபலதுஷ்டபலமுண்டாவதும் தரிசுபூமியில் நிஷ்பலமாவதுபோலவறி.

அ-கை. இந்தகுணங்களெல்லாம் அந்தக்கரணத்திலிருப்பதால் அந்தசகலகுணங்களுக்கும் நாயகனைக்காண்பிவிக்கிறார்.

अत्राहंप्रत्ययीकर्तेत्येवंलोकव्यवस्थितिः ॥

𑌅𑌤𑍍𑌰𑌾𑌹𑌂𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌯𑍀𑌕𑌰𑍍𑌤𑍇𑌤𑍍𑌯𑍇𑌵𑌂𑌲𑍋𑌕𑌵𑍍𑌯𑌵𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌿𑌃 ॥ கரு ॥

அத்ர இந்த மனம்முதலானவைகளில்
அஹம்ப்ரத்யயீ } நானென்றபிமானிக்கிறவனே
கர்த்தா ஒருவிடத்திலுள்ள சகல காரியத்தையும் நிர்வகிக்கிறவன், கர்த்தாவாயிருப்பதுபோல, கர்த்தாவாயிருக்கிற இவனே ஜீவன்
இதி. ஏவம் இந்தப்பிரகாரம்
லோகவ்யவஸ்திதி: } உலகப் பிரசித்தமான ஸ்திதி

அ-கை. இப்படிஜகத்ஸ்திதிசொல்லி, அந்தஜகத்தை பௌதிகமென்றறிய உபாயத்தைச்சொல்லுகிறார்.

स्पष्टशब्दादियुक्तेषु भौतिकत्वमतिस्फुटम् ॥

𑌸𑍍𑌪𑌷𑍍𑌟𑌶𑌬𑍍𑌦𑌾𑌦𑌿𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑍇𑌷𑍁 𑌭𑍌𑌤𑌿𑌕𑌤𑍍𑌵𑌮𑌤𑌿𑌸𑍍𑌫𑍁𑌟𑌮𑍍 ॥ கசு ॥

ஸ்பஷ்டசப்தாதியுக்தேஷு } தெளிவான சப்தாதி ஐந்துகுணங்கள்கலந்தகடாதிகளில்
பௌதிகத்வம் பூதவிகாரமென்பது
அதிஸ்புடம் நன்றாய் விளங்குகிறது

அ-கை. இந்திரியாதிகள் பூதகாரியமென்று எப்படிநிச்சயிப்பதெனில்.

अक्षादावपितच्छास्त्रयुक्तिभ्यामवधार्यताम् ॥

𑌅𑌕𑍍𑌷𑌾𑌦𑌾𑌵𑌪𑌿𑌤𑌚𑍍𑌛𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌿𑌭𑍍𑌯𑌾𑌮𑌵𑌧𑌾𑌰𑍍𑌯𑌤𑌾𑌮𑍍 ॥ கஎ ॥

அக்ஷாதௌ அபி } இந்திரியாதிகளிடத்திலும்
தத் அந்த பௌதிகமென்பதை
சாஸ்த்ரயுக்திப்யாம் } அன்னமயம்,மனமென்றுசொல்லுவது முதலான சுருதி யுக்தியாலும்
அவதார்யதாம் நிச்சயிக்கத்தக்கது

வி-ம். அன்னமயம் மனமென்றும், அப்புமயம் பிராணனென்றும்தேஜோமயம்வாக்கென்றும் இப்படியெல்லாம் சொல்லுகிறசுருதிகளாலும் சுரோத்திராதீந்திரியங்கள் பௌதிகங்களா, அல்லவாவென்று ஆக்ஷேபம்வந்தால் பௌதிகங்களாகவே இருக்கத்தக்கது, பூதங்களுடைய அன்வயவியதிரேகத்தையனுசரித்திருப்பதால், யாதொன்று யாதொன்றின் அன்வயவியதிரேகத்தைஅனுசரித்திருக்கிறதோ அது அதின்காரியமென்றறியத்தக்கது, கடமானதுமண்ணின் அன்வயவியதிரேகத்தை யனுசரித்திருப்பதால் மண்ணின்காரியமென்பதுபோலவென்றயுக்தியாலும், இந்தஇந்திரியங்களையும் பௌதிகமென்றுநிச்சயிக்கத்தக்கது. இப்படியே சோடசகலையுடையவன் புருஷனென்றுசாந்தோக்கிய சுருதியிலும் பார்த்துக்கொள்ளத் தக்கது.

இ-தி. அக்கினியைப்போலேபூதம் புகையைப்போலே இந்திரியங்கள் அக்கினியெங்கேயுண்டோ அவ்விடத்தில்புகையுண்டு அப்படி பூதம் எங்கேயுண்டோ அங்கே இந்திரியமுண்டு பூதமில்லையோ இந்திரியமில்லையென்பதுபோலும் ச

சுவரனுண்டென்றுசொல்லுகிற சாஸ்த்திரத்தினலும் சிருஷ்டியாகிற காரியத்தினலும் ஈசுவரனையுண்டென் றறிவதுபோலுமாம்.

அ-கை. இப்படி பூதபௌதிகங்களைப் பிரித்துகாண்பித்துசிருஷ்டிக்குமுன்னே இவ்வனைத்தும் சத்துமாத்திரமா யிருந்ததென்கிற, பிரகிருதசுருதிக்கு அர்த்தம்செய்வதற்காக அந்தவாக்கியத்திலிருக்கிற (இதம்) மென்கிறபதத்திற்கு அர்த்தம்சொல்லுகிறார்.

एकादशेन्द्रियैर्युक्त्याशास्त्रेणाप्यवगम्यते ।
यावत्किञ्चित्भवेदेतदिदंशब्दोदितंजगत् ॥

ஏகாதசேந்த்ரியைர்யுக்த்யாசாஸ்த்ரேணாப்யவகம்யதே ।
யாவத்கிஞ்சித்பவேதேததிதம்சப்தோதிதம்ஜகத் ॥ ௧௮ ॥

ஏகாதசேந்த்ரியை: பிரத்தியக்ஷ அநுமான அர்த்தாபத்தியாதியாலும், பதினொரு இந்திரியங்களாலும்
யுக்த்யா யுக்தியினலும் [யும்
சாஸ்த்ரேண. அபி சாஸ்த்திரத்தினலே
யாவத் எவ்வளவு
கிஞ்சித் நாமரூபங்கள்
அவகம்யதே அடையப்படுகின்றனவோ
ஏதத் அந்த இதுவே
இதம்சப்தோதிதம் } இதமென்கிற சப்தத்தால் சொல்லப்படுகிற
ஜகத் ஜகத்தாக
பவேத் பவிக்கிறது

இ-தி. சகலஇந்திரியங்களாலும் பார்க்கப்படுகிற பொம்மைக்கூத்தைநாடகமென்பதுபோலவாம்.

அ-கை. இப்போது(இதம்) சப்தத்திற்கர்த்தம்சொல்லி இந்தசுருதியின்அர்த்தத்தைச் சொல்லுகிறார்.

इदंसर्वंपुरासृष्टेरेकमेवाद्वितीयकम् ।
सदेवासीन्नामरूपेनास्तामित्यारुणेर्वचः ॥

இதம்ஸர்வம்புராஸ்ருஷ்டேரேகமேவாத்விதீயகம் ।
ஸதேவாஸீந்நாமரூபேநாஸ்தாமித்யாருணேர்வச: ॥ ௧௯ ॥

இதம் (தோன்றப்பட்ட) இந்த
ஸர்வம் சமஸ்தமும்
ஸ்ருஷ்டே: புரா } சிருஷ்டிக்குமுன்னே
ஏகமேவாத்விதீயகம் { ஏகமேவா த்விதீயமென்ற(ஸ்வகதஸஜாதீயவிஜாதீயபேதமற்றிருக்கிறது)
ஸத். ஏவ சத்துமாத்திரமாகவே
ஆஸீத் இருந்தது
நாமரூபே நாமரூபங்கள்
ந. அஸ்தாம். இதி இல்லையென்று
ஆருணே: வச: அருணனுடையபிள்ளையான உத்தாலகரிஷியினுடைய, சொல்லென்று சுருதிசொல்லுகிறது

இ-தி. இந்தவீடுகோடுமுதலானசகலமும் முன்ஸஜாதியாதிபேதத் திரயமற்றபூமிமாத்திரமா யிருந்ததுபோலவாம்.

அ-கை. சுருதிஏகமேவாத்விதீய மென்றமூன்று பதத்தினால் மூன்றுபேதமும் சத்வஸ்துவிலில்லையென்று சொன்னதினால் உலகத்திலுள்ள நாமரூபாதி வஸ்துக்களில் அந்தமூன்றுபேத மிருப்பதையுங் காண்பிவிக்கிறார்.

वृक्षस्यस्वगतोभेदःपत्रपुष्पफलादिभिः ।
वृक्षान्तरात्सजातीयोविजातीयश्शिलादितः ॥

வ்ருக்ஷஸ்யஸ்வகதோபேதஃபத்ரபுஷ்பபலாதிபிஃ ।
வ்ருக்ஷாந்தராத்ஸஜாதீயோவிஜாதீயஶ்ஶிலாதிதஃ ॥ ௨௦ ॥

வ்ருக்ஷஸ்ய	விருக்ஷத்திற்கு	ஸஜாதீயஃ	ஸஜாதியபேதமும்
பத்ரபுஷ்பபலாதிபிஃ	பத்திரபுஷ்பபலாதிகளால்	ஶிலாதிதஃ	சிலாதிகளினாலே
ஸ்வகதஃ பேதஃ	ஸ்வகதபேதமும்	விஜாதீயஃ	விஜாதியபேதமும்அனாத்துமாவிலிருப்பதுபோல
வ்ருக்ஷாந்தராத்	மறுவிருக்ஷத்தால்		

அ-கை, அப்படி ஆத்துமாவிலும் மூன்றுபேதமுமிருப்பதாக நினைப்பார்களென்று மூன்றுபதத்தினால் மூன்றுபேதமில்லையென்று சுருதிசாதிக்கிறது.

तथासद्वस्तुनोभेदत्रयंप्राप्तंनिवार्यते ।
ऐक्यावधारणद्वैतप्रतिषेधैस्त्रिभिःक्रमात् ॥

ததாஸத்வஸ்துநோபேதத்ரயம்ப்ராப்தம்நிவார்யதே ।
ஐக்யாவதாரணத்வைதப்ரதிஷேதைஸ்த்ரிபிஃக்ரமாத் ॥ ௨௧ ॥

ததா	அப்படி	ப்ராப்தம்	அடையப்பட்டிருக்கிற
ஸத்வஸ்துநஃ	சத்வஸ்துவிற்கு	பேதத்ரயம்	மூன்றுபேதத்தையும்
ஐக்யாவதாரணத்வைதப்ரதிஷேதைஃ	ஏகமென்றும் ஏவயென்றும் த்வைத மற்றதென்றும் சொல்லியவைகளான		
த்ரிபிஃ	மூன்றுபதங்களினாலே	நிவார்யதே	சுருதிதடுத்திருக்கிறது
க்ரமாத்	கிரமமாக		

இ-தி. அயோக்கியர்களிடத்தில் திருட்டுப்பிரட்டுஉருட்டு காணப்படுவது போல யோக்கியனிடத்திலும் அந்தசந்தேகம்வருவதை தடுப்பதுபோலவறி.

அ-கை. நிரவயவமான ஆத்துமாவுக்கு ஸ்வகதபேதமில்லையென்று சொல்லுகிறார்.

सतोनावयवाश्शंक्यास्तदंशस्यानिरूपणात् ।

ஸதோ நாவயவாஸ்ஸம்பந்த்யாஸ்தஸ்யாம்ஸஸ்யா நிரூபணாத்॥ ௨௧ ॥

ஸதஃ { அவயவமுள்ளதற்கு ஸ்வகத பேதமிருப்பதுபோல சத் வஸ்துவிற்கு

அவயவாஃ அவயவங்கள்

ந ஸம்பந்த்யாஃ சங்கிதத்தக்கவைகளல்ல

தஸ்யாம்ஸஸ்ய அந்தசத்திற்கவயவமானது

அநிரூபணாத் { நிரூபிக்கப்படாமையால்

தா-ம். நானென்றஅறிவுக்கு ரூபமில்லாதினால் வடிவமில்லாததுபோலவாம்.

சங்-கை. நாமரூபங்களைச்சத்தின் அவயவங்களாக ஏன்சொல்லக் கூடாதெனில்.

नामरूपेनतस्यांशौतयोरादावनुद्भवात् ॥

நாமரூபே ந தஸ்யாம்ஸௌ தயோராதாவநுத்பவாத் ॥ ௨௨ ॥

நாமரூபே நாமரூபங்கள்

தஸ்ய அந்தசத்வஸ்துவிற்கு

அம்ஸௌ. ந அவயவங்களாகமாட்டா

ஆதௌ சிருஷ்டிக்குமுன்னே

அநுத்பவாத் { அந்த நாமரூபங்கள் உண்டாகாமையால்

தா-ம். அந்தஅறிவுக்கு நினைப்பேவடிவமாகச் சொல்லக்கூடாது முன்னில்லாமையா லென்பதுபோலவாம்.

அ-கை. நாமரூபங்கள்சிருஷ்டிக்குமுன்னே எதினாலில்லையென்றால்குலாலனுண்டுபண்ணுவதற்கு முன்னமேமண்ணில் கடாதிகளிருந்தால் அவன்செய்தகாரியமென்ன சொல்லென்று பரிகரிக்கிறார்.

नामरूपोद्भवस्यैवसृष्टित्वात्सृष्टितः पुरा ।
नतयोरुद्भवस्तस्मात्सन्निरंशंयथावियत् ॥

நாமரூபோத்பவஸ்யைவ ஸ்ருஷ்டித்வாத் ஸ்ருஷ்டிதஃ புரா ।
ந தயோருத்பவஸ்தஸ்மாத் ஸந்நிரம்ஸம் யதா வியத் ॥ ௨௩ ॥

நாமரூபோத்பவஸ்யைவ { நாமரூபத்தினுடைய உற்பத்திதானே

ஸ்ருஷ்டித்வாத் சிருஷ்டியானதால்

ஸ்ருஷ்டிதஃ புரா { சிருஷ்டிக்குமுன்னே

தயோஃ (இந்த)நாமரூபங்களுடைய

உத்பவஃ உற்பத்தியானது

ந இல்லை

தஸ்மாத் ஆகையினாலே

யதா எப்படி

வியத் ஆகாசமானது

நிரம்ஸம் அவயவமற்றதோ

ததா அப்படி

ஸத் சத்வஸ்துவும்

(நிரம்ஸம்) வடிவமற்றது

வி-ம். அனுமானம்காண்பிவிக்கிறார் சத்தானது ஆகாசம்போல நிரவயவமானதால் ஸ்வகதபேதசூனியமா யிருக்கத்தக்கது.

இ-தி. நினைப்புண்டாவதே ஜாக்கிரஸ்வப்னமாகஆவதால் சுஷுப்தியில்வடிவமற்று அறிவுமாத்திரமா யிருக்கிறதென்றறி.

அ-கை. ஸ்வகதபேதம்வேண்டாம் ஸஜாதியபேத மெப்படியில்லையெனில்.

सदन्तरंसजातीयंनवैलक्षण्यवर्जनात् ।

ஸதந்தரம்ஸஜாதீயம்நவைலக்ஷண்யவர்ஜநாத் ॥ ௨௩ ॥

வைலக்ஷண்யவர்ஜநாத் { (சத்துக்குவேறாசத்து) லக்ஷணபேதமன்றியி லிருப்பதால் | ஸதந்தரம் சத்துக்குவேறாசத்தான
ஸஜாதீயம் ஸஜாதியபேதம்
ந இல்லை

இ-தி. அக்கினிக்குமறு அக்கினிலக்ஷணபேதமன்றியிலிருப்பதுபோலவாம்.

அ-கை. கடமிருக்கிறது, படமிருக்கிறதுயென்று சத்துக்கு பேதமிருக்கிறதேயெனில்.

नामरूपोपाधिभेदंविनानैवसतोभिदा ॥

நாமரூபோபாதிபேதம்விநாநைவஸதோபிதா ॥ ௨௪ ॥

நாமரூபோபாதிபேதம். விநா — நாமரூபங்களாகிற உபாதிபேதத்தை விட்டு
ஸதஃ சத்வஸ்துவிற்கு | ந. ஏவ. பிதா பேதமில்லை

இ-தி. கடாகாசம்மடாகாசமென்னும்போது அந்தகூடமட உபாதியைவிட்டு, ஆகாசத்திற்குபேதமில்லாததுபோல்வறி.

அ-கை. ஸ்வகதபேதம்ஸஜாதியபேதமில்லாமற் போனாலும்போகட்டும்ஜகத்தைக்குறித்தாவது விஜாதியபேதமெப்படியில்லையெனில்.

विजातीयमसत्तत्तुनखल्वस्तीतिगम्यते ।

नास्यातःप्रतियोगित्वंविजातियाद्भिदाकुतः ॥

விஜாதீயமஸத்தத்துநகல்வஸ்தீதிகம்யதே ।

நாஸ்யாதஃப்ரதியோகித்வம்விஜாதியாத்பிதாகுதஃ ॥ ௨௫ ॥

விஜாதீயம் சத்துக்குவிஜாதியமானது | அதஃ ஆகையினாலே
அஸத் இல்லாததாயிற்று | அஸ்ய இந்தஸத்வஸ்துவிற்கு
தத் து அந்தஇல்லாததற்கு | ப்ரதியோகித்வம் யெதிரி
ந.கல்வஸ்தி. இதி { இல்லையென்றே. அர்த்தமானதால் | ந. இல்லை
கம்யதே { (இல்லையென்று) அங்கிகரிக்கத்தக்கது | விஜாதீயாத் விஜாதியத்திலிருந்து
பிதா பேதமென்பது
குதஃ எதினாலே (லபிக்கும்)

இ-தி. நிஜமானபிள்ளைக்கு மலடிபிள்ளை யெதிரியாகமாட்டானென்பது போலவறி.

அ-கை. தீர்மானம்சொல்லுகிறார்.

एकमेवाद्वितीयंसत्सिद्धमत्रतुकेचन ।
विह्वलाअसदेवेदंपुरासीदित्यवर्णयन् ॥

ஏகமேவாத்விதீயம்ஸத்ஸித்தமத்ரதுகேசந ।
விஹ்வலாஅஸதேவேதம்புராஸீதித்யவர்ணயந் ॥ ௨௬ ॥

ஏகம் ஸ்வகதபேதரகிதமாயும்
ஏவ ஸஜாதீயபேதரகிதமாயும்
அத்விதீயம் விஜாதியபேதமுமற்ற
ஸத் } ஸித்தம் } சத்வஸ்துவானது இருந்ததாகத்தீர்மானமாயிற்று

தா-ம். நானென்றஅறிவேமூன்றுபேதமற்ற வஸ்துவென்றுசித்தமானது.

அ-கை. இப்போதுஸ்துரஜ்ஜனிகனநியாயத்தால்சத்வஸ்துவே இருந்ததென்றதைதிடம்பண்ணுவதற்கு பூர்வபக்ஷம்சொல்லுகிறார்.

அத்ர. து இந்த விஷயத்திலும்
கேசந சிலபேர்கள்
விஹ்வலா: தளதளத்தபேர்களாகி
புரா சிருஷ்டிக்குமுன்னே
இதம் இந்த ஜகத்தானது
அஸத் ஏவ அசத்தாகவே
ஆஸீத். இதி இருந்ததென்று
அவர்ணயந் சொல்லுகிறார்கள்

இ-தி. சூனியவாதிசுஷுப்தியில் இந்தஅறிவையில்லையென்றுமயக்கத்தால்சொல்லுகிறான்.

அ-கை. அப்படிகலங்குவதில்திருஷ்டாந்தஞ் சொல்லுகிறார்.

मग्नस्याब्धौयथाक्षाणिविह्वलानितथास्यधीः ।
अखण्डैकरसंश्रुत्वानिष्प्रचाराबिभेत्यतः ॥

மக்நஸ்யாப்தௌயதாக்ஷாணிவிஹ்வலாநிததாஸ்யதீ: ।
அகண்டைகரஸம்ஶ்ருத்வாநிஷ்ப்ரசாராபிபேத்யத: ॥ ௨௭ ॥

அப்தௌ சமுத்திரத்தில்
மக்நஸ்ய முழுகினவனுடைய
அக்ஷாணி இந்திரியங்கள்
யதா எப்படி
விஹ்வலாநி கலக்கமுடையவைகளாகு[மோ
ததா அப்படி
அஸ்ய தீ: } (இந்த வாதியினுடைய) புத்தியானது [னசத்தை
அகண்டைகரஸம் அகண்டைகரசமா
ஶ்ருத்வா கேட்டு
நிஷ்ப்ரசாரா வியாபிக்கமுடியாததாகி
அத: } பிபேதி } அதிலேநின்று பயப்படுகிறது

அ-கை. இந்தஅர்த்தத்தில்கௌடபாதாசாரியாருடைய வசனத்தைக்காண்பிவிக்கிறார்.

गौडाचार्यानिर्विकल्पेसमाधावन्ययोगिनाम् ।
साकारब्रह्मनिष्ठानामत्यन्तंभयमूचिरे ॥

கௌடாசார்யா நிர்விகல்பே ஸமாதாவந்யயோகிநாம் |
ஸாகாரப்ரஹ்மநிஷ்டாநாமத்யந்தம் பயமூசிரே || உஅ ||

நிர்விகல்பே ஸமாதௌ — நிற்விகற்பமானசமாதியில்
ஸாகாரப்ரஹ்ம நிஷ்டாநாம் — ஆகாரத்தோடேகூடிய பிர்மநிஷ்டையுடையவர்களான
அந்யயோகிநாம் — துவிதயோகிகளுக்கு
அத்யந்தம் — மிகவும்
பயம் — பயத்தை
கௌடாசார்யா: — கௌடபாதாசாரியார்
ஊசிரே — சொல்லியிருக்கிறார்கள்

அ-கை. அப்படி எந்தவாக்கியத்தினால் சொல்லியிருக்கிறார்களெனில்.

अस्पर्शयोगोनामैषदुर्दर्शस्सर्वयोगिभिः ।
योगिनोबिभ्यतिह्यस्माद्भयेभयदर्शिनः ॥

அஸ்பர்ஶயோகோ நாமைஷ துர்தர்ஶஸ்ஸர்வயோகிபி: |
யோகிநோ பிப்யதி ஹ்யஸ்மாதபயே பயதர்ஶிந: || உகூ ||

அஸ்பர்ஶயோக: — அஸ்பர்சயோகமென்று சொல்லுகிற[னது]
ஏஷ: நாம — இந்தநிர்விகற்பசமாதியா[னது]
ஸர்வயோகிபி: — சமஸ்த்தமானசாகாரத்தியானிகளாலே
துர்தர்ஶ: — பார்க்கமுடியவில்லை
அஸ்மாத் யோகிந: — இந்தசமாதியில்நின்று கீழேசொன்னயோகிக(ள்)
அபயே — பயரகிதமானபிர்மத்தில்
பயதர்ஶிந: — பயத்தைப்பார்த்து
பிப்யதி ஹி — நடுங்குகிறார்களன்றோ

இ-தி. குழந்தைகள் இரண்டாவது ஜனமில்லாததேசத்தில் பயப்படுவது போலவறி.

அ-கை. ஆசாரியாளும் அப்படியே சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

भगवत्पूज्यपादाश्चशुष्कतर्कपटूनमून् ।
आहुर्माध्यमिकान्भ्रान्तानचिन्त्येस्मिन्सदात्मनि ॥

பகவத்பூஜ்யபாதாஶ்ச ஶுஷ்கதர்கபடூநமூந் |
ஆஹுர்மாத்யமிகாந்ப்ராந்தாநசிந்த்யேஸ்மிந்ஸதாத்மநி || ௩௰ ||

பகவத்பூஜ்யபாதா: ச — சங்கராசாரியாளும்
ஶுஷ்கதர்கபடூந் அமூந் — வெறும்தர்க்கம்பண்ணுகிறவர்களான (சுருதி அனுபவமற்ற) இந்த
மாத்யமிகாந் — மாத்தியமிகாளென்கிறவாதிகளை
அசிந்த்யே — சிந்திக்கக்கூடாததாயிருக்கிற
அஸ்மிந் — இந்த
ஸதாத்மநி — சத்தான ஆத்துமாவில்
ப்ராந்தாந் — பைத்தியக்காரர்களென்று
ஆஹு: — சொல்லியிருக்கிறார்கள்

அ-கை. அந்தவாக்கியத்தைச்சொல்லுகிறார்.

अनादृत्यश्रुतिंमौर्ख्यादिमेबौद्धास्तमस्विनः ।
आपेदिरेनिरात्मत्वमनुमानैकचक्षुषः ॥

அநாத்ருத்யஶ்ருதிம்மௌர்க்யாதிமேபௌத்தாஸ்தமஸ்விந꞉ ।
ஆபேதிரேநிராத்மத்வமநுமாநைகசக்ஷுஷ꞉ ॥ ௩௧ ॥

தமஸ்விந꞉ அஞ்ஞானவிருளுடன்கூடின
இமே இந்த
பௌத்தா꞉ பௌத்தவாதிகள்
மௌர்க்யாத் (தங்கள்) மூர்க்கபுத்தியால்
ஶ்ருதிம் சுருதியை
அநாத்ருத்ய அனாதரவுபண்ணி
அநுமாநைக சக்ஷுஷ꞉ யுக்தியே முக்கியகண்ணாய் வைத்துக்கொண்டு
நிராத்மத்வம் ஆத்துமா இல்லையென்றசூன்னியத்துவத்தை
ஆபேதிரே சொல்லுகிறார்கள்

இ-தி. குருடர்கள்பகலில்இஷ்டர்களுடைய வாக்கியத்தைநம்பக்கண்ணில்லாததினால்தன்புத்திக்கித் தோன்றுகிறபடியே இருட்டுத்தானிருக்கிறதென்றுசொல்வதுபோலவறி.

அ-கை. இப்போது(அசத்துவாதியை)ஆக்ஷேபித்துதூஷிக்கிறார்.

शून्यमासीदितिब्रूषेसद्योगंवासदात्मताम् ।
शून्यस्यनतुतद्युक्तमुभयंव्याहतत्वतः ॥

ஶூந்யமாஸீதிதிப்ரூஷேஸத்யோகம்வாஸதாத்மதாம் ।
ஶூந்யஸ்யநதுதத்யுக்தமுபயம்வ்யாஹதத்வத꞉ ॥ ௩௨ ॥

ஶூந்யம் சூன்னியமானது
ஆஸீத் இதி இருந்ததென்று
ப்ரூஷே சொல்லுகிறாயே
ஸத்யோகம் வா அதுசத்தோடேசேர்ந்திருந்ததா
ஸதாத்மதாம் சத்ரூபமாகவேஇருந்ததா
ஶூந்யஸ்ய சூன்னியத்திற்கு
தத் உபயம் அவ்விரண்டுகளும்
வ்யாஹதத்வத꞉ விரோதிகளானதால்
யுக்தம் ந அப்படிச்சொல்வது ஞாயமன்று

அ-கை. அந்தவிரோதத்தைதிருஷ்டாந்தத்தினால் திடப்படுத்துகிறார்-

नयुक्तस्तमसासूर्योनापिचासौतमोमयः ।
सच्छून्ययोर्विरोधित्वाच्छून्यमासीत्कथंवद ॥

நயுக்தஸ்தமஸாஸூர்யோநாபிசாஸௌதமோமய꞉ ।
ஸச்சூந்யயோர்விரோதித்வாச்சூந்யமாஸீத்கதம்வத ॥ ௩௩ ॥

ஸூர்ய꞉ சூரியன்
தமஸா இருட்டோடே
யுக்த꞉ ந சேரவுமாட்டார்
அஸௌ இந்தச்சூரியன்
தமோமய꞉ அபி ந இருட்டுரூபனுமாகான்

ஸத்ஶூந்யயோ: ஸந்நும்சூன்யமும் | ஶூந்யம் { சூன்யமானது இருந்த
விரோதிநோ: விரோதிகளானதால் | ஆஸீத் } தென்று
| கதம். வத எப்படிச்சொல்லுவாய்

ச-கை. உம்முடையமதத்தில் நிர்விகற்பபிர்மத்தில் ஆகாசாதிஜகத்திருப்பதுவிரோதமில்லையோவெனில்.

वियदादेर्नामरूपेमाययासुविकल्पिते ।

வியதாதேர் நாமரூபே மாயயா ஸுவிகல்பிதே ॥ ௬௩ ॥

வியதா { (ஸத்வஸ்துவில்) ஆகாசாதி | மாயயா மாயையினாலே
தே: } களுடைய | ஸுவிக { நன்றாய்கற்பிக்கப்பட்டிரு
நாமரூபே நாமரூபங்கள் | ல்பிதே } க்கின்றன

அ-கை. அப்போது அதுபோல்சூனியமும் மாயையில்கற்பிதமாகட்டுமென்று சொல்லுகிறபௌத்தனுக்கு, அவன்சித்தாந்தங்கெட்டதென்ற அபிப்பிராயத்தால்ஒத்துக்கொள்கிறார்.

शून्यस्यनामरूपेचतथाचेज्जीव्यतांचिरम् ॥

ஶூந்யஸ்ய நாமரூபே ச ததா சேஜ்ஜீவ்யதாம் சிரம் ॥ ௬௪ ॥

ஶூந்யஸ்ய சூனியத்தினுடைய | ல் கற்பிதமாகட்டுமென்றுசொன்னால்
நாமரூபே, ச நாமரூபங்களும் | ஜீவ்யதாம் { நீசிரஞ்சீவியாயிருக்கக்
ததா சேத் அப்படிசத்தில்மாயையா | சிரம் } கடவாய்

இ-தி. ஸ்வப்பனம்யெப்படிமாயையால் கற்பிதமோஅப்படி சுஷுப்தியும் மாயையால் கற்பிதமென்றுசொன்னது தனக்குஇஷ்டமென்று வாழ்த்தினது போலவறி.

ச-கை. அப்படியானல் சூனியத்திற்குச்சொன்னதுபோல சத்தினுடையநாமரூபங்களும் மாயையால்கற்பிதமாகட்டும்அப்படி அங்கீகரித்தால்உம்முடையமதத்தில் நாமரூபம்வாஸ்தவமாயில்லாததினால் சத்தானஆத்துமாவும் மித்தையாய்விடுமேயென்று சங்கிக்கிறவனுக்குச்சமாதானஞ்சொல்லுகிறார்.

सतोपिनामरूपेद्वेकल्पितेचेत्तदावद ।

कुत्रेतिनिराधिष्ठानभ्रमोनक्कचिदीक्ष्यते ॥

ஸதோ(அ)பி நாமரூபே த்வே கல்பிதே சேத் ததா வத ।

குத்ரேதி நிராதிஷ்டாநப்ரமோ ந க்வசிதீக்ஷ்யதே ॥ ௬௫ ॥

ஸத: அபி சத்வஸ்துவிற்கும் | இதி. வத கற்பிதஞ்சொல்
நாமரூபே } நாமரூபங்களிரண்டும் | நிராதிஷ்டாந } அதிஷ்டான மன்றியி
த்வே கல்பிதே } மாயையால்கற்பிதமெ | ப்ரம: } ல் ஆரோபமானது
சேத் } ன்றுசொன்னால் [ல் | க்வசித் ஓரிடத்திலும்
ததா. குத்ர அப்போதுயெவ்விடத்தி | ந ஈக்ஷ்யதே காணப்படவில்லை

வி-ம். சத்துக்கும் சத்தென்கிறநாமமும், இருக்கிறரூபமும், மாயையால் கற்பிதமென்றுசொன்னால், இந்தவிகற்பம் சகிக்கக்கூடாதென்கிற அபிப்பிராயத்தால்பரிகரிக்கிறார், சத்தின் நாமரூபங்கள், சத்திலேயேகற்பிதங்களா,அல்லது அசத்திலேயா,அல்லதுஜகத்திலேயா, முதல்பக்ஷங்கூடாது வேறானவெள்ளி பாம்புமுதலானதின்நாமரூபங்கள் அதற்கன்னியமாய் நிஜமானகிளிஞ்சல்கயிர் முதலானதில்ஆரோபம்காண்பதால், சத்தின் நாமரூபங்கள், சத்திலேயேகற்பிதமென்பதுகூடாது, இரண்டாம்பக்ஷங்கூடாதென்று சொல்லுகிறார் ஸ்வரூபமேயில்லாதிருக்கிறஅசத்துக்கு, அதிஷ்டானத்வமேகூடாது.

இ-தி. மலடிபிள்ளையாருக்கும் பிதாவாகக்கூடாதுபோலவறி, மூன்றாவது பக்ஷங்கூடாது, சத்திலிருந்துகற்பிதமானஜகத்து, சத்துக்கேஅதிஷ்டானமாயிருத்தல்கூடவேகூடாது; கானல்ஜலத்திலிருந்துநிஜமானஅந்தப்பூமிஉண்டாயிற்றென்றுசொல்வதுபோலவாம், அதிஷ்டானமன்றியில் கற்பிதமாகட்டுமென்றால், தங்கமுதலான ~~அ~~அதிஷ்டானமில்லாமல் நகைமுதலானகற்பனைஉலகத்தில்ஓரிடத்திலுங்காணப்படாதது போலவறி.

ச-கை. சிருஷ்டிக்குமுன்னே அசத்திருந்ததென்றுசொல்வதிலும் தோஷமிருக்கிறதென்கிறசங்கைக்கு உத்தரஞ்சொல்லுகிறார்.

सदासीदितिशब्दार्थभेदे द्वैगुण्यमापतेत् ।
अभेदे पुनरुक्तिः स्यान्मैवं लोके तथेक्षणात् ॥

ஸதாஸீதிதிஶப்தார்த்தபேதேத்வைகுண்யமாபதேத் ।
அபேதேபுனருக்திஸ்யான்மைவம்லோகேதயேக்ஷணாத் ॥

ஸத் சத்தேசிருஷ்டிக்குமுன்னே
ஆஸீத். இருந்ததென்று
இதி சொல்லும்போது
ஶப்தார்த்த பேதே { அந்த சப்தங்களுக்கு அர்த்தபேதமிருக்கும் பக்ஷத்தில் [மானது
த்வைகுண்யம் இரண்டுயென்றுத்வைத
ஆபதேத் வந்துவிடும்
அபேதே பேதமற்றதில்
புனருக்திஸ்யாத் இரண்டாந்தரம் சொன்ன தோஷமுண்டாகும்
மா ஏவம் முதலில்சொன்ன அர்த்தபேதமில்லாததினாலே த்வைதம் வருமென்றதோஷமில்லை

அ-கை. புனருக்திதோஷத்திற்குப் பரிகாரம்சொல்லுகிறார்,

லோகே உலகத்தில்
ததா அப்படி ஒருசொல்லை இரண்டுதரஞ்சொல்வது [லே
ஈக்ஷணாத் பார்க்கப்படுகிறபடியினா

இ-தி. ஒருஇஷ்டன்வந்தவுடன் வாருமிருமிருமென்றசொல் இரண்டை காண்பிவியாததுபோலவறி.

அ-கை- உலகத்தில்இவ்விதமாக விவகரிப்பதில் புனருக்திதோஷமில்லையென்பதுஎவ்விடத்தில்காணப்படுகிறதெனில்.

कर्तव्यंकुरुतेवाक्यंब्रूतेधार्यस्यधारणम् ।
इत्यादिवासनाविष्टंप्रत्यासीत्सदितीरणम् ॥

கர்தவ்யம்குருதெவாக்யம்ப்ரூதெதார்யஸ்யதாரணம் ।
இத்யாதிவாஸநாவிஷ்டம்ப்ரத்யாஸீத்ஸதிதீரணம் ॥ ௧௭ ॥

கர்தவ்யம் செய்யவேண்டியது
குருதெ செய்யப்பட்டது
வாக்யம் சொல்லவேண்டியது
ப்ரூதெ சொல்லப்பட்டது
தார்யம். ச தரிக்கவேண்டியதும்
தாரணம் தரிக்கப்பட்டது

அ-கை. உலகானுபவம்அப்படி இருக்கட்டும் சுருதிசொன்னதற்கு இதனு லென்னஆயிற்றெனில்.

இத்யாதிவாஸநாவிஷ்டம் ப்ரதி } இது முதலான வாசனைகளுடன்கூடிய புருஷனைக்குறித்து
ஸத். ஆஸீத் இதி. ஈரணம் } இருக்கிறது மாத்திரமே இருந்ததென்று (சுருதிசொல்லிற்று

இ-தி. அம்மாள்குடியானவனிடத்தில் அவன்வழக்கம்போல்பேசுவதுபோலவறி.

அ-கை. அத்வைதவஸ்துவில் பூதகாலமில்லாமையால் சிருஷ்டிக்குமுன் னிருந்ததென்றசொல் எப்படிசொல்லக்கூடுமெனில், அப்படிசொல்லும்போது ஜகத்தென்ற ஒருவஸ்துஉற்பத்திநாசவத்தாய், ஆத்துமாவுக்குத்வைத்தத்தை உண்டுபண்ணுமேயெனில்.

कालाभावेपुरेत्युक्तिःकालवासनयायुतम् ।
शिष्यंप्रत्येवतेनात्रद्वितीयंनहिशंक्यते ॥

காலாபாவெபுரெத்யுக்திஃகாலவாஸநயாயுதம் ।
ஶிஷ்யம்ப்ரத்யெவதெநாத்ரத்விதீயம்நஹிஶங்க்யதெ ॥ ௧௮ ॥

காலாபாவெ } முக்காலமுமில்லாத வஸ்துவில்
புரா. இதி முன் என்ற [ன்றால்)
உக்திஃ சொல் (எப்படிசொல்லக்கூடுமெ
காலவாஸநயாயுதம் } கால வாசனையோடேகூடின்
ஶிஷ்யம்ப்ரதி. ஏவ } சிஷியனைக்குறித்தே சொன்னது [தத்தில்
தெந. அத்ர ஆகையினால் இந்த அத்வை
த்விதீயம் இரண்டாவது [ரே
நஶங்க்யதெ. ஹி சங்கிக்கப்படாதன்

இ-தி. ஏகமாயிருக்கிற தாம்பிரபர்ணிஜலத்தில், தீர்த்தவிசேஷங்களைச்சொல்லியது, அந்தவாசனைகளுடன்கூடியவர்களுக்காகச்சொல்வதுபோலவறி.

அ-கை. இப்போதுசித்தாந்தரகசியம் சொல்லுகிறார்.

चोद्यंवापरिहारोवाक्रियतांद्वैभाषया ।
अद्वैतभाषयाचोद्यंनास्तिनापितदुत्तरम् ॥

சோத்யம்வா பரிஹாரோவா க்ரியதாம் த்வைதபாஷயா|
அத்வைதபாஷயா சோத்யம் நாஸ்தி நாபி ததுத்தரம்|| ௩௯||

சோத்யம்.வா ஆக்ஷேபமும்
பரிஹார:வா பரிஹாரமும்
த்வைதபாஷயா { த்வைதவார்த்தையினுலே
க்ரியதாம் பண்ணத்தக்கது
அத்வைதபாஷயா { அத்வைத பாஷையினுலே
சோத்யம்.நாஸ்தி ஆக்ஷேபமில்லை
தத்.உத்தரம்,அபி.அதற்குஉத்தரமும்
ந இல்லை

இ-தி. நாடகத்தில்சண்டைமுதலானவை வேஷத்திலேயேதவிர நிஜத்திலில்லாததுபோலவறி.

அ-கை. அப்படிப்பரமார்த்தத்தில், த்துவைதமில்லையென்பதில், வாசிஷ்டஸ்மிருதியைச்சொல்லுகிறார்.

तदास्तिमितगंभीरंनतेजोनतमस्ततम् ।
अनाख्यमनभिव्यक्तंसत्किञ्चिदवशिष्यते ॥

ததாஸ்திமிதகம்பீரம் நதேஜோ நதமஸ்ததம்|
அநாக்யமநபிவ்யக்தம் ஸத்கிஞ்சிதவசிஷ்யதே|| ௪௰||

ததா அந்தப்பிரளயத்தில்
ஸ்திமிதகம்பீரம் சலனமன்றியில்கம்பிரமாயும்
ந.தேஜ: பிரகாசமன்றியிலும்
ந தம: இருட்டுமன்றியிலும்
ததம் விஸ்தாரமாயும்
அநாக்யம் சொல்லுவதற்குப்பேரில்லாததாயும்
அநபிவ்யக்தம் ரூபமில்லாததாயுமிருக்கிற
ஸத்.கிஞ்சித் சத்துமாத்திரமே
அவசிஷ்யதே இருக்கிறது

இ-தி. இப்போதுதோன்றப்பட்ட நாமரூபங்கள்சுஷுப்தியில் இல்லாததுபோலவறி.

ச-கை. சிஷ்யன்பிரளயத்தில், ஆகாசமுமில்லையென்று சொன்னதைப்பற்றிசங்கிக்கிறன்.

ननुभूम्यादिकंमाभूत्परमाण्वन्तनाशतः ।
कथंतेवियतोसत्वंबुद्धिमारोहतीतिचेत् ॥

நநு பூம்யாதிகம் மாபூத் பரமாண்வந்தநாசத:|
கதம் தே வியதோ ஸத்வம் புத்திமாரோஹதீதி சேத்|| ௪௧

நநு சிஷன் ஆக்ஷேபிக்கிறன்
பரமாண்வந்த நாசத: பரமாணுவாய்முடிவில்நாசமாய்ப்போவதால்
பூம்யாதிகம் பூமி ஜலம் தீ வாயுவரை
மா பூத் { பிரளயத்தில் இல்லாமல், போகட்டும்
தே. புத்திம் உம்முடையயுத்தியில்
வியத: ஆகாசத்திற்குக்கூட
அஸத்வம் இல்லாமையானது
கதம் எப்படி
ஆரோஹதி. இதி சேத் ஏறிற்றென்று கேட்பாயாகில்

இ-தி. நினைப்பில்கற்பிதமானஸ்வப்பனம் பொய்யானாலும், நினைப்புஎப்படியில்லாமல்போமென்பதுபோலவாம்.

அ-கை. அவன்சொன்னதைக்கொண்டே அவனுக்குச்சமாதானஞ் சொல்லுகிறார்.

अत्यन्तं निर्जगद्व्योम यथा ते बुद्धिमाश्रितम् ।
तथैव सन्निराकारं कुतो नाश्रयते मतिम् ॥

𑌅𑌤𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌜𑌗𑌦𑍍𑌵𑍍𑌯𑍋𑌮 𑌯𑌥𑌾 𑌤𑍇 𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌮𑌾𑌶𑍍𑌰𑌿𑌤𑌮𑍍 ।
𑌤𑌥𑍈𑌵 𑌸𑌨𑍍𑌨𑌿𑌰𑌾𑌕𑌾𑌰𑌂 𑌕𑍁𑌤𑍋 𑌨𑌾𑌶𑍍𑌰𑌯𑌤𑍇 𑌮𑌤𑌿𑌮𑍍 ॥ ௬௨ ॥

𑌅𑌤𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌂 மிகவும்
𑌨𑌿𑌰𑍍𑌜𑌗𑌤𑍍 ஜகத்தன்றியிலிருக்கிற
𑌵𑍍𑌯𑍋𑌮 (ஆகாசமானது இருக்கிறதாக)
𑌯𑌥𑌾 எப்படி
𑌤𑍇 உன்னுடைய
𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌂 புத்தியை
𑌆𑌶𑍍𑌰𑌿𑌤𑌂 ஆசிரியித்திருக்கிறதோ
𑌤𑌥𑌾 𑌏𑌵 அப்படியே
𑌨𑌿𑌰𑌾𑌕𑌾𑌰𑌂 ஆகாசமில்லாததான
𑌸𑌤𑍍 சத்து [புத்தியை
𑌕𑍁𑌤𑌃 𑌮𑌤𑌿𑌂 எதினாலே நம்முடைய
𑌨. 𑌆𑌶𑍍𑌰𑌯𑌤𑍇 ஆசிரியிக்கமாட்டாது

வி-ம். மிகவும்சூன்னியமாயிருக்கிற நினைப்பு இருக்கிறதாக, உன்புத்தியில் பட்டதுபோல நிற்சங்கமான அறிவு, நம்முடையபுத்தியிலேன்படமாட்டாது.

அ-கை. பிரத்தியக்ஷமாய் கண்டதையில்லையென்பது கூடாதென்கிறநாயத்தை, தழுவிகேட்டதற்குச்சமாதானஞ் சொல்லுகிறார்.

निर्जगद्व्योम दृष्टं चेत्प्रकाशतमसौ विना ।
क्व दृष्टं किं च ते पक्षे न प्रत्यक्षं वियत्खलु ॥

𑌨𑌿𑌰𑍍𑌜𑌗𑌦𑍍𑌵𑍍𑌯𑍋𑌮 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌚𑍇𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌶𑌤𑌮𑌸𑍌 𑌵𑌿𑌨𑌾 ।
𑌕𑍍𑌵 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌕𑌿𑌂 𑌚 𑌤𑍇 𑌪𑌕𑍍𑌷𑍇 𑌨 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌷𑌂 𑌵𑌿𑌯𑌤𑍍𑌖𑌲𑍁 ॥ ௬௩ ॥

𑌨𑌿𑌰𑍍𑌜𑌗𑌤𑍍 நாமரூபரகிதமான
𑌵𑍍𑌯𑍋𑌮 ஆகாசமானது [தேயெனில்
𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌚𑍇𑌤𑍍 பார்க்கப்பட்டிருக்கிற
𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌶𑌤𑌮𑌸𑍌 𑌵𑌿𑌨𑌾 } வெளிச்சமிருட்டன்றியில் [து
𑌕𑍍𑌵 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌂 எவ்விடத்தில் பார்க்கப்பட்ட
𑌕𑌿𑌂. 𑌚. இதுவுமன்றியில்
𑌤𑍇 உன்னுடைய
𑌪𑌕𑍍𑌷𑍇 மதத்தில்
𑌵𑌿𑌯𑌤𑍍 ஆகாசமானது
𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌷𑌂 𑌨. 𑌖𑌲𑍁 } பிரத்தியக்ஷமாகக்கூடாதன்றோ

தா-ம். ஆகையால்ஆகாசம்பார்க்கப்பட்டதாகச் சொன்னசொல்வீண்.

இ-தி. நினைப்புகாணப்படுகிறதென்பது சுத்தப்பொய்போலவாம்.

சங்கை. அப்படிபிரத்தியக்ஷமாகப் பார்க்கக்கூடாமையானது சத்வஸ்துவிலும்சமானம்தானே நீர்இருக்கிறதாகச்சொல்லுகிற, சத்வஸ்துவையெப்போது கண்டீரெனில்.

सद्वस्तुदृष्टंत्वस्माभिर्निश्चिन्तैरनुभूयते ॥

ஸத்வஸ்துத்ருஷ்டம்த்வஸ்மாபிர்நிஶ்சிந்தைரநுபூயதே ॥ ௪௩ ॥

ஸிஷ்டம் சித்தித்திருக்கிற	அஸ்மாபி꞉ நம்மாலே
ஸத்வஸ்து சத்வஸ்துவும்	அநுபூயதே அநுபவிக்கப் படுகிறது
நிஶ்சிந்தை꞉ சிந்தனையற்றசமயத்தில்	

இ-தி. நிச்சங்கற்பமான சமாதியில் அறிவுமாத்திரம் அநுபவிப்பதுபோலவாம்.

அ-கை. தூஷ்ணீம்பூதாவஸ்தையில் இதரதோற்றமில்லாமையால் சூனியமேதோற்றுமெனில்.

तूष्णींस्थितौनशून्यत्वंशून्यबुद्धेश्चवर्जनात् ॥

தூஷ்ணீம்ஸ்திதௌநஶூந்யத்வம்ஶூந்யபுத்தேஶ்சவர்ஜநாத் ॥ ௪௪ ॥

தூஷ்ணீம் ஸ்திதௌ } தூஷ்ணீம் பாவாவஸ்தையில்	வர்ஜநாத் இல்லாமையால்
ஶூந்யபுத்தே꞉ ச } சூனியமென்றபுத்தியும்	நஶூந்யத்வம் } நீசொன்னசூனியபுத்தியுமில்லை

தா-ம். சமாதியில்சூனியமல்லவா, இருக்கிறதென்றால், அந்தபுத்தியுமில்லையென்றறி.

அ-கை. அப்போதுசத்தென்கிற புத்தியுமில்லையேயெனில்.

सत्बुद्धिरपिचेन्नास्तिमास्त्वस्यस्वप्रभवत्वत: ॥

ஸத்புத்திரபிசேந்நாஸ்திமாஸ்த்வஸ்யஸ்வப்ரபத்வத꞉ ॥ ௪௪ ॥

ஸத்புத்தி꞉அபி சன்மாத்திரமானபுத்தி	ஸ்வப்ரபத்வத꞉ ஸ்வப்பிரகாசமானதால்
நாஸ்திசேத் இல்லையேயென்றால்[யும்	மாஸ்து சத்துமாத்திரமானபுத்தியும் வேண்டாம்
அஸ்ய இவர்	

தா-ம். அறிவுதானென்ற, புத்தியுமில்லையேயெனில்; ஸ்வப்பிரகாசமானதால்அதுவும்வேண்டாம்.

அ-கை. சத்புத்தியுமில்லாதபக்ஷத்தில் சன்மாத்திரமா யிருந்ததுயென்று, யெப்படியறியக்கூடுமெனில்.

निर्मनस्कत्वसाक्षित्वात्सुन्मात्रंसुगमंनृणाम् ॥

நிர்மநஸ்கத்வஸாக்ஷித்வாத்ஸந்மாத்ரம்ஸுகமம்ந்ருணாம் ॥ ௪௫ ॥

நிர்மநஸ்கத்வஸாக்ஷித்வாத் அப்படிஒருசிந்தனையுமில்லை யென்கிறசாக்ஷித்வமிருப்பதால்	ந்ருணாம் மனிதர்களுக்கு
	ஸந்மாத்ரம் சத்துமாத்திரம்
	ஸுகமம் சுகமாயறியலாம்

அ-கை. இப்படி தூஷணீம்பூதாவஸ்தையில் நிஷ்பிரபஞ்சமானசாக்ஷியின் விளக்கத்தைக்காண்பித்து, இந்தரியாயப்படி சிருஷ்டிக்குமுன்னும், சத்திருந்ததாக அறியக்கூடுமென்று சொல்லுகிறார்.

मनोजृंभणराहित्येयथासाक्षीनिराकुलः ।
मायाजृंभणतःपूर्वंसत्तथैवनिराकुलम् ॥

மநோஜ்ரும்பணராஹித்யே யதா ஸாக்ஷீ நிராகுல: ।
மாயாஜ்ரும்பணத: பூர்வம் ஸத்ததைவ நிராகுலம் ॥ ௬௬ ॥

மநோஜ்ரும்பணராஹித்யே — மனோவியாபாரமற்ற தூஷ்ணீம் பூதாவஸ்தையில்
ஸாக்ஷீ — சாக்ஷியான ஆன்மா
யதா — எப்படி
நிராகுல: — சலனமற்றிருக்கிறாரோ
ததா ஏவ — அப்படியே
மாயாஜ்ரும்பணத: — மாயை வெளியாவதற்கு
பூர்வம் ஸத் — முன் சத்வஸ்துவானது
நிராகுலம் — சலனமற்றதாகவே இருந்தது

த்ரு-தி, இந்தபூமியில்செடிகொடி அற்றபோது பூமிமாத்திரம் காணப்படுவதுபோல, காடுண்டாவதற்குமுன்னும், பூமிமாத்திரமென்றறியவும்.

அ-கை. மாயாசக்திக்குலக்ஷணமேதெனில்.

निस्तत्वाकार्यगम्यास्यशक्तिर्मायाग्निशक्तिवत् ॥

நிஸ்தத்வா கார்யகம்யாஸ்ய ஶக்திர்மாயாக்நிஶக்திவத் ॥ ௬௭ ॥

அஸ்ய — இந்த ஆன்மாவினுடைய
மாயாஶக்தி: — மாயையின்சக்தியானது
அக்நிஶக்திவத் — அக்கினியினுஷ்ணசக்திபோல
நிஸ்தத்வா — வேறு ஸ்வரூபமற்றது
கார்யகம்யா — காரியத்தினால்மாத்திரம்அறியத்தக்கது

வி-ம். மாயாசக்தியானது, ஜகத்காரணமானசத்வஸ்துவைவிட்டு, வேறாய் ஸ்வரூபமில்லாமையால், நிஸ்தத்வமென்றும், ஆகாசாதிபிரபஞ்சத்தைக்கற்பிக்கையால்காரியத்தால் அறியத்தக்கதென்றும்சொல்லப்படும், சத்திலிருக்கிறஇந்தமாயாசக்தி, அந்தசத்ஸ்வரூபத்திற்கு வேறாகஇருப்பதில், திருஷ்டாந்தமேதெனில், எப்படி அக்கினியிலிருக்கிற உஷ்ணசக்தி அதற்கு வேறாகயிருந்து பொறிகள்முதலானஅடையாளத்தால் சக்தியுண்டென்றறியபடுகிறதோ, அப்படிப்போலவென்றறியத்தக்கது.

இ-தி. இந்திரஜாலிகனிடத்திலிருக்கிறசக்திபோலவறி.

அ-கை. காரியலிங்கத்தால், சக்தியுண்டென்றறிவதற்கு வியதிரேகமுகத்தால்திடம்பண்ணுகிறார்.

नहिशक्तिःक्वचित्काचित्बुद्ध्यतेकार्यतःपुरा ॥

நஹி ஶக்தி: க்வசித்காசித் புத்த்யதே கார்யத: புரா ॥ ௬௮ ॥

காசித் — ஒருவஸ்துவின்
ஶக்தி: — ஒருசக்தியும்
க்வசித் — ஓரிடத்திலும்
கார்யத: — காரியமுண்டாவதற்கு
புரா ஹி — முன்னேயும்
ந புத்த்யதே — அறியப்படவில்லை

இ-தி. முன்னுரைத்தஇந்திரஜாலசக்தி, காரியோற்பத்திக்குமுன்னறியப் படாததுபோலவறி.

அ-கை. இப்படிசக்தியானது காரியத்தினாலறியப்படுமென்றுசொல்லி,நிஸ தத்வஸ்வரூபத்தைச்சொல்லுகிறார்.

नसद्वस्तुसतश्शक्तिर्नहिवन्हेःस्वशक्तिता ॥

நஸத்வஸ்து ஸதஶ்ஶக்திர்நஹிவஹ்நேஃஸ்வஶக்திதா ॥ சஎ ॥

ஸதஃ. ஶக்திஃ சத்தின் சக்தியானது | ஸ்வஶக்திதா தன்தக்கிறசக்தி [று
வஸ்து. ந சத்வஸ்து ஆகாது | ந. ஹி அக்கினியைவிட்டன்னியமன்
வஹ்நேஃ அக்கினியினுடைய

அ-கை. இந்தவிஷயத்தில் இன்னமொருவிசாரங் காண்பிவிக்கிறார், சத்தி லிருக்கிறசக்திசத்தா அல்லது, அசத்தா சத்தெனில் சத்துக்கபின்னமானதால், சத்தின்சக்தியென்றுசொல்லக்கூடாது, அசத்தென்றால் முயல்கொம்புக்குச்ச மானமா அல்லது, சத்விலக்ஷணமாசொல்லென்று கேழ்க்கிறார்.

सद्विलक्षणतायान्तुशक्तेःकिंतत्वमुच्यताम् ॥

ஸத்விலக்ஷணதாயாந்துஶக்தேஃகிம்தத்வமுச்யதாம் ॥ சஅ ॥

ஸத்விலக்ஷண தாயாம். து } சத்திற் கன்னியமென்றால் | கிம் யென்ன
ஶக்தேஃ சக்திக்கு | தத்வம் ஸ்வரூபமிருக்கிறது
| உச்யதாம் அது சொல்லத்தக்கது

தா-ம். அந்தசக்தியவனுக்குவிலக்ஷணமென்றால்அதற்குவடிவமேதுசொல்

அ-கை. முதல்பக்ஷமானசூனியமாகட்டுமேயெனில்.

शून्यत्वमितिचेच्छून्यंमायाकार्यमितीरितम् ॥

ஶூந்யத்வமிதிசேச்சூந்யம்மாயாகார்யமிதீரிதம் ॥ சஅ ॥

ஶூந்யத்வம். இதி. சூனியமென்று | ஶூந்யம். இதி சூனியமென்று
சேத் சொல்வாயானால் | ஈரிதம் சொல்லப்படுகிறதே தவிர
மாயாகார்யம் மாயாகாரியமான ஜகத் | மாயாசூனியமென்று சொல்லப்ப
தானது | டுகிறதில்லை

இ-தி. நித்திராசக்தியைப்போலவறி.

அ-கை. பின் அந்தசக்தியையென்னமாகத்தான் சொல்லுகிறதெனில்.

नशून्यंनापिसद्यादृक्तादृक्तत्वमिहेष्यताम् ॥

நஶூந்யம்நாபிஸத்யாத்ருக்தாத்ருக்தத்வமிஹேஷ்யதாம் ॥ சகூ ॥

ந. ஶூந்யம் சூனியமுமில்லை | யாத்ருக் இப்படிப்பட்ட யாதொரு
ஸத். அபி. ந. சத்துமில்லை | ஸ்வரூபமுண்டோ

தாத்ருக் { அப்படி இத்தன்மைத்தென் றுரைக்கமுடியாத | இஹ இந்தமாயையினிடத்தில்
ஸ்வம் இருப்பானது | இஷ்யதாம் அங்கீகரிக்கத்தக்கது

இ-தி. நித்திராசக்திசூனியமும்சத்தும் இல்லாமலிருப்பதுபோலவாம்.

அ-கை. இந்தஅர்த்தத்தைச்ருதியுஞ்சொல்லுகின்றது.

नासदासीन्नोसदासीत्तदानींकिंत्वभूत्तमः ॥

நாஸதாஸீந்நோஸதாஸீத்ததாநீம்கிம்த்வபூத்தம: ॥ ௪௯ ॥

அஸத்,ந. ஆஸீத் { அசத்தாகவும்இருக்கவில்லை | கிம்.து பின்னெப்படி இருக்கிறதென்றால்
ஸத்நோஆஸீத். சத்தாகவும்இருக்கவில்லை | தம:. அபூத் { தமமென்றபேராக இருந்தது
ததாநீம் அப்போது

இ-தி. இருட்டானதுசத்துஅசத்தாயென்றுசொல்லப்பட்டதுபோலவாம்.

அ-கை. என்னத்தினாலிப்படி அநிர்வசனீயமான தமமென்ற பேராயிருந்ததென்று சொல்லப்படுகிறதெனில்.

सद्योगात्तमसस्तत्वंनस्वतस्तन्निषेधणात् ॥

ஸத்யோகாத்தமஸஸ்தத்வம்நஸ்வதஸ்தந்நிஷேதணாத் ॥ ௫௦ ॥

ஸத்யோகாத் { சத்தோடே சேர்ந்திருப்பதால் | தந்நிஷேதநாத் { அந்தசத்தைவிட்டுபிரிக்கும்போது
தமஸ: மாயைக்கு | ஸ்வத: ந ஸ்வபாவத்தினால்ஓர்இருப்புமில்லை
தத்வம் இருப்புத்தன்மைசொல்லப்படுகிறது

இ-தி. நித்திராசக்திதன்னோடே சேர்ந்திருப்பதா லிருத்தலுக்கும்தான்விழித்தால்அதில்லாமையால் அசத்துதன்மையும்காணப்படுவதுபோலவாம்.

அ-கை. இப்படியாவதாலொருசக்தியை அங்கீகரித்தால்த்வைதம் வந்துவிட்டதேயெனில், யாதொருகாரணத்தினால் மாயைக்குசத்தாவாய் சத்தில்லையோ அந்தகாரணத்தினாலில்லையென்று சொல்லுகிறார்.

अतएवद्वितीयत्वंशून्यवन्नहिगण्यते ॥

அதஏவத்விதீயத்வம்சூந்யவந்நஹிகண்யதே ॥ ௫௧ ॥

அத:. ஏவ ஆகையினாலேதானே | த்விதீயத்வம் { அப்படி இதுவுமிரண்டாயிருத்தல் தன்றோ
சூந்யவத் { சூனியமெப்படி சத்துக்கு எதிரியாகமாட்டாதோ | நகண்யதே.ஹி என்னப்படமாட்டா

இ-தி. நித்திராசக்திதனக்குயெதிரியாக ஆகமாட்டாததுபோலவாம்.

அ-கை. பொய்யாயிருக்கிறசக்தியால் சத்துக்குத்விதத்வம் வாராதென்பதிற்குதிருஷ்டாந்தம் சொல்லுகிறார்.

नलोकेचैत्रतच्छक्त्योर्जीवितंलिख्यतेपृथक् ॥

நலோகேசைத்ரதச்சக்த்யோர்ஜீவிதம்த்ருஶ்யதேவ்யய: ॥

லோகே உலகத்தில்	வ்யய: . ஜீவிதம் வேறான தன்மை
சைத்ரதச்சக்த்யோ: ஓவியமெழுதுவோனுக்கும் அவன் சக்திக்கும்	ந.த்ருஶ்யதே காணப்படாததுபோலவறி

ச-கை. அதிகசக்திஉள்ளவிடத்தில்சக்திக்குஜீவிதமிருக்குமெனில்.

शक्त्याधिक्येजीवितंचेद्वर्धतेतत्रवृद्धिकृत् ।
नशक्तिःकिन्तुतत्कार्यंयुद्धकृष्यादिकंतथा ॥
सर्वथाशक्तिमात्रस्यनपृथग्गणनाक्वचित् ॥

ஶக்த்யாதிக்யேஜீவிதம்சேத்வர்த்ததேதத்ரவ்ருத்திக்ருத் ।
நஶக்தி:கிந்துதத்கார்யம்யுத்தக்ருஷ்யாதிகம்ததா ॥ ௫௨ ॥
ஸர்வதாஶக்திமாத்ரஸ்யநப்ருதக்கணநாக்வசித் ॥ ௫௩ ॥

ஶக்த்யாதிக்யே அதிகசக்திஉள்ளவிடத்தில்	யுத்தக்ருஷ்யாதிகம் யுத்தம் உழவு முதலானதைச்செய்கிறது
ஜீவிதம். ஜீவிதவிருத்தியை	ததா அப்படி
வர்த்ததே.சேத் செய்யுமெனில்	ஸர்வதா சகலவிதத்திலும்
தத்ர அந்தவிடத்தில்	ஶக்திமாத்ரஸ்ய சக்திமாத்திரத்திற்கு
வ்ருத்திக்ருத் விருத்தியைச்செய்கிறது	ப்ருதக்கணநா சக்தனைவிட்டு வேறான இருப்பு
ஶக்தி:.ந சக்தியன்று	க்வசித். ந ஓரிடத்திலுமில்லை
கிம்.து பின்னேயோவென்றால்	
தத்கார்யம் அந்த சக்தியின் காரியமானது	

ச-கை. சத்துக்குசக்தியால்த்வைதம்வேண்டாம் சக்திகாரியத்தால்த்வைதம்வரட்டுமெனில்.

शक्तिकार्यन्तुनेवास्तिद्वितीयंशक्यतेकथम् ॥
ஶக்திகார்யந்துநைவாஸ்தித்விதீயம்ஶக்யதேகதம் ॥ ௫௪ ॥

ஶக்திகார்யம்.து சக்தியின்காரியம்	த்விதீயம் இரண்டாவதை
ந.ஏவ.அஸ்தி அத்தியந்தமில்லவேயில்லே	கதம்.ஶக்யதே எப்படிஉண்டுபண்ணும்

இ-தி. மகோதரமுள்ளவளுக்கேபிள்ளையில்லையென்றால் அதின்காரியமான ஜலஸ்பரிசாதியினால்அவளுக்குப் பிள்ளையில்லையென்பதில், கேட்கவேண்டாததுபோலசக்தியினாலேயே ஆத்துமாவுக்குதுவைதத்வம்வாராமலிருக்கும்போது அதின்காரியத்தால் த்வைதத்வம்எப்படிவரும், இன்னம்நித்திராசக்தியேத்வைதத்தையுண்டுபண்ணாதபோது, அதின்காரியமானசொப்பனம் தனக்கெதிரியாகஎப்படியாகும்.

அ-கை. சத்தின்சக்தியானது சத்துள்ளவிடமெல்லாம் இருக்கிறதாஅல்லது ஏகதேசத்திலிருக்கிறதாவென்று ஆக்ஷேபித்துமுக்தாளாலேஅடையந்தக்

கதான, நிர்மாயபிரமத்திற்கு அபாவம்வருவதால்முதல்பக்ஷங்கூடாது நிறம்ச த்துக்குவிரோதம்வருவதால், ஏகதேசத்திலிருக்குமென்பதுங் கூடாதெனில், முதலாவதுபக்ஷத்தைத்தள்ளி திருஷ்டாந்தத்துடன் இரண்டாவதுபக்ஷத்தி ற்குபரிகாரஞ்சொல்லுகிறார்.

नकृत्स्नब्रह्मवृत्तिसाशक्तिःकिंत्वेकदेशभाक् ।
घटशक्तिर्यथाभूमौस्निग्धमृद्येववर्तते ॥

நக்ருத்ஸ்நப்ரஹ்மவ்ருத்திஸாஶக்தி:கிம்த்வேகதேஶபாக் ।
கடஶக்திர்யதாபூமௌஸ்நிக்தம்ருத்யேவவர்த்ததே ॥ ௫௪ ॥

பூமௌ பூமியிலிருக்கிற
கடஶக்தி: கடத்தை யுண்டுபண்ணு கிறசக்தியானது
ஸ்நிக்தம்ருதிஏவ நல்லமண்ணில்மாத்திரம்
யதா வர்த்ததே எப்படி யிருக்கிறதோ அப்படி

ஸா ஶக்தி: அந்தசத்தின்சக்தியானது
க்ருத்ஸ்ந ப்ரஹ்மவ்ருத்தி: ந பிரமம் முழுமையும் வியாபித்திருக்கவில்லை
கிம் து பின்னையோவென்றால்
ஏகதேஶபாக் ஏகதேசத்தை யடைந்திருக்கிறது

அ-கை. இதற்குப்பிரமாணஞ்சொல்லுகிறார்.

पादोस्यसर्वाभूतानित्रिपादस्तिस्वयंप्रभः ।
इत्येकदेशवृत्तित्वामायायावदतिश्रुतिः ॥

பாதோஸ்யஸர்வாபூதாநித்ரிபாதஸ்திஸ்வயம்ப்ரப: ।
இத்யேகதேஶவ்ருத்தித்வம்மாயாயாவததிஶ்ருதி: ॥ ௫௫ ॥

ஸர்வாபூதாநி சகலபூதங்களும்
அஸ்ய பாத: இந்தஆத்துமாவினுடைய ஒரு பாதமாயிருக்கிறது
ஸ்வயம்ப்ரப: ஸ்வயம்பிரகாசமான சத்து
த்ரிபாத் அஸ்தி மூன்றுபாதமாயிருக்கிறதென்றும்
இதி

மாயாயா: மாயைக்கு
ஏகதேஶவ்ருத்தித்வம் ஏகதேசமாயிருக்கும் தன்மையை
ஶ்ருதி: வேதமானது
வததி சொல்லுகிறது

அ-கை. இப்படிஸ்மிருதியுஞ்சொல்லுகிறது.

विष्टभ्याहमिदंकृत्स्नमेकांशेनस्थितोजगत् ।
इतिकृष्णोर्जुनायाहजगतस्त्वेकदेशताम् ॥

விஷ்டப்யாஹமிதம்க்ருத்ஸ்நமேகாம்ஶேநஸ்திதோஜகத் ।
இதிக்ருஷ்ணோர்ஜுநாயாஹஜகதஸ்த்வேகதேஶதாம் ॥ ௫௬ ॥

க்ருத்ஸ்நம் சமஸ்தமான
இதம் ஜகத் இந்த ஜகத்தை
ஏகாம்ஶேந விஷ்டப்ய ஒரு அம்சத்திலே வியாபித்து

அஹம் ஸ்தித: இதி நானிருக்கிறேனென்று
க்ருஷ்ண: கிருஷ்ணபகவானும்

அர்ஜுனாய அர்ஜுனன்பொருட்டு ஜகத: ஜகத்துக்கு	ஏகதேஶதாம் ஏகதேசமாயிருத்தலை ஆஹ சொன்னார்

இ-தி. ஆகாசத்தில்நீலாதிவர்ணம் ஏகதேசமாய்தோற்றுவதுபோலவாம்.

அ-கை. இப்போதுமாயாரகிதமானஸ்வ ரூபமிருப்பதில் இன்னும்பிரமாணஞ்சொல்லுகிறார்.

सभूमिंविश्वतोभूत्वाह्यत्यतिष्टद्दशांगुलम् ।
विकारावर्तिचात्रास्तिश्रुतिसूत्रकृतोवचः ॥

ஸபூமிம்விஶ்வதோபூத்வாஹ்யத்யதிஷ்டத்தஶாங்குலம் ।
விகாராவர்திசாத்ராஸ்திஶ்ருதிஸூத்ரக்ருதோர்வச: ॥ ௧எ ॥

ஸ: அந்த ஆத்துமாவானவர் விஶ்வத: (நாலுவிக்கிலும்) பூமிம் ஜகத்தை வ்ருத்வா வியாபித்து தஶாங்குலம் பத்துப்பங்கு அத்யதிஷ்டத் ஹி அதிக்கிரமித்து இருக்கிறாரன்றோ	விகாராவர்தி ச { விகாரத்தை அதிக்கிரமித்திருக்கிறாரென்றும் அத்ர இந்த விஷயத்தில் ஶ்ருதிஸூத்ரக்ருதோ: சுருதியினுடையவும்சூத்திரக்காரருடையவும் வச: அஸ்தி ஆஞ்ஞையிருக்கிறது

அ-கை. அப்போதுஇந்தசுருதிகளால், நிரம்சத்திலிந்தசக்திஏகதேசமாயிருந்தால், அம்சகற்பனைவருமென்ற விரோதத்திற்கு யென்னபரிகாரமாயிற்றெனில், இப்படிசொன்னசுருதியின் அபிப்பிராயத்தைச் சொல்லுகிறார்.

निरंशेप्यंशमारोप्यकृत्स्नोंशेवेतिप्रच्छतः ।
तत्भाषयोत्तरंब्रूतेश्रुतिश्श्रोतृहितैषिणी ॥

நிரம்ஶேப்யம்ஶமாரோப்யக்ருத்ஸ்நோம்ஶேவேதிப்ருச்சத: ।
தத்பாஷயோத்தரம்ப்ரூதேஶ்ருதிஶ்ஶ்ரோத்ருஹிதைஷிணீ ॥ ௧அ ॥

நிரம்ஶேஅபி நிரம்சவஸ்துவிலும் அம்ஶம் ஆரோப்ய { அம்சத்தை கற்பித்து க்ருத்ஸ்நோம்ஶோ வா சக்தி முழுமையுமிருக்கிறதா ஏகதேசமாயிருக்கிறதாவென்று	ப்ருச்சத: கேட்டவனுக்கு ஶ்ரோத்ருஹிதைஷிணீ { கேட்கிறவனுக்குஹிதத்தைச்சொல்லுகிற ஶ்ருதி: வேதமானது தத்பாஷயா அவன் வார்த்தையினாலே உத்தரம் சமாதானத்தை ப்ரூதே சொல்லுகிறது

இ-தி: தாயினிடத்தில்குழந்தைவந்து அம்மாஆகாசபுருஷன் கட்டெரும்புவாஹனத்திலேறிவாருனமே, அந்தஎரும்புஅந்தப்புருஷனளவுள்ளதா சிறிதாவென்றுகேட்டதை, அவள் அனுசரித்து, சிறிதென்றுசொல்லுவதுபோலும்

குழந்தைக்குதாய்ஸ்வாமிவந்துசாதத்தை சாப்பிடுமென்றுசொன்னதற்குகுழந்தை அவ்வளவுசாதத்தையும் சாப்பிடுமோ,யெனக்கு சாப்பிடச்சிறிதும்மீதம் வைக்குமாவென்று, சொன்னதுபோலுமறி.

அ-கை. யாதொருகாரணத்தால் ஜகத்துண்டாகிறநிமித்தம் சத்தில்சக்தியைச்சாதித்தாரோ, அதுசெய்கிறகற்பனையை இப்போது திருஷ்டாந்தமூலமாய்பரிகரிக்கிறார்.

सत्तत्वमाश्रिताशक्तिःकल्पयेत्सतिविक्रियाः ।
वर्णाभित्तिगताभित्तौचित्रंनानाविधंयथा ॥

ஸத்தத்வமாஶ்ரிதாஶக்தி:கல்பயேத்ஸதிவிக்ரியா: ।
வர்ணாபித்திகதாபித்தௌசித்ரம்நாநாவிதம்யதா ॥ ௫௬ ॥

ஸத்த்வம்	சத்வஸ்துவை	பித்திகதா:	சுவரை ஆசிரியித்த
ஆஶ்ரிதா ஶக்தி:	ஆசிரியித்திருக்கிற சக்தியானது	வர்ணா:	வர்ணங்களானவை
ஸதி விக்ரியா:	சத்தில் நானாவிதமான விகாரத்தை	பித்தௌ	சுவரில்
கல்பயேத்	கற்பிக்கிறது	நாநாவிதம்	நானாவிதமான
		சித்ரம்	சித்திரத்தை
		யதா	எப்படி கற்பிக்கிறதோ

அ-கை. அதில்முதலில்உண்டாகிற காரியத்தையும்அதுசக்தியின் காரியமென்பதற்குஹேதுவையும் காண்பிக்கிறார்.

आद्योविकारआकाशस्सोवकाशस्स्वरूपवान् ।
आशोस्तीतिसत्तत्वमाकाशेप्यनुगच्छति ॥

ஆத்யோவிகாரஆகாஶஸ்ஸோவகாஶஸ்ஸ்வரூபவாந் ।
ஆகாஶோஸ்தீதிஸத்தத்வமாகாஶேப்யநுகச்சதி ॥ ௫௭ ॥

ஆத்ய: விகார:	முதலாவதுவிகாரமான	ஸத்த்வம்	சத்தின்தன்மை
ஆகாஶ:	ஆகாசம் (அது	ஆகாஶ: அஸ்தி இதி	ஆகாசம் இருக்கிறதென்று
ஸ:	அது	ஆகாஶே அபி	ஆகாசத்திலும்
அவகாஶஸ்வரூபவாந்	இடைவெளி வடிவுள்ளது	அநுகச்சதி	அநுசரித்திருக்கிறது

இ-தி மண்ணின்ஸ்வபாவம்குதிரிலும்காணப்படுவதுபோலவறி.

அ-கை. அதைவிபரித்துச்சொல்லுகிறார்.

एकस्वभावंसत्तत्वमाकाशोद्विस्वभावकः ।
अवकाशस्सतिव्योम्निसचैषोपिद्वयंस्थितम् ॥

ஏகஸ்வபாவம்ஸத்தத்வமாகாஶோத்விஸ்வபாவக: ।
அவகாஶஸ்ஸதிவ்யோம்நிஸசைஷோபித்வயம்ஸ்திதம் ॥ ௫௮ ॥

ஸத்ரூபம் — சத்தத்வமானது இருக்கிறதென்கிற
ஏகஸ்வபாவம் — ஒருஸ்வபாவமுடையது
ஸுகாஶம் — ஆகாசமானது
த்விஸ்வபாவகம் — இரண்டு ஸ்வபாவமுடையது
ஸதிஸ்வகாஶம் — சத்தில் இடைவெளி
ந — இல்லை
வ்யோம்நி — ஆகாசத்தில் அந்த இருப்புத்தன்மையும்
ஏஷ:ஸ்வ — இந்த அவகாசமும்
த்வயம். த்ருஶ்யதே — இரண்டும் இருக்கின்றன

இ-தி- ஒருபுருஷன் ஸ்திரீவேடம்போட்டு வேடம் கட்டபட்டிருக்கிறசமயத்தில் இரண்டுசுவபாவமும் மற்றசமயத்தில்ஒருஸ்வபாவம் காணப்படுவது போலவாம்.

அ-கை சத்துஆகாசமிரண்டிற்கு ஒன்றிரண்டுஸ்வபாவத்தை வேறேஒருபிரகாரத்தினாலும்சொல்லுகிறார்.

यद्वाप्रतिध्वनिर्व्योम्नोगुणोनासौसतीक्ष्यते ।
व्योम्निद्वौसद्ध्वनीतेनसदेकंद्विगुणंवियत् ॥

யத்வாப்ரதித்வநிர்வ்யோம்நோகுணோநாஸௌஸதீக்ஷ்யதே ।
வ்யோம்நித்வௌஸத்த்வநீதேநஸதேகம்த்விகுணம்வியத் ॥ ௯௨ ॥

யத்வா — இன்னமொரு பக்ஷமாவது
வ்யோம்ந: — ஆகாசத்தினுடைய
ப்ரதித்வநி: — எதிரொலியான
அஸௌ.குண: — இந்தசப்தகுணமானது
ஸதி. — சத்தில்
ந.ஈக்ஷ்யதே — காணப்படவில்லை
வ்யோம்நி — ஆகாசத்தில்
ஸத் — சத்தும்
த்வநீ — சப்தமும்
த்வௌ — இரண்டுமிருக்கிறது
தேந — ஆகையினாலே
ஸத்.ஏகம் — சத்து ஒரு குணமுடையது
வியத் — ஆகாசம்
த்விகுணம் — இரண்டு குணமுடையது

அ-கை. ஆகாசம்சத்தின்காரியமானால் ஆகாசகாரியம்சத்தென்று தோன்றக்காரணமேதெனில்.

याशक्तिःकल्पयेद्व्योमसासद्व्योम्नोरभिन्नताम् ।
आपाद्यधर्मधर्मित्वंव्यत्ययेनावकल्पयेत् ॥

யாஶக்தி:கல்பயேத்வ்யோமஸாஸத்வ்யோம்நோரபிந்நதாம் ।
ஆபாத்யதர்மதர்மித்வம்வ்யத்யயேநாவகல்பயேத் ॥ ௯௩ ॥

யாஶக்தி: — யாதொருமாயாசக்தியானது
வ்யோம — (சத்தில்) ஆகாசத்தை
கல்பயேத் — கற்பிவித்ததோ
ஸா.ஸத்வ்யோம்நோ: — அது முதலில் சத்திற்கும் ஆகாசத்திற்கும்
அபிந்நதாம் — அபேதத்தை
ஆபாத்ய — உண்டுபண்ணி (பின்)
தர்மதர்மித்வம் — காரியகாரணங்களையும்
வ்யத்யயேந — மாறுபாடாக
அவகல்பயேத் — கற்பிக்குது

இ-தி. நித்திராசக்தியானது, ஒருஜகத்தைகற்பித்துதன்னோடே அத்தியாசப்படுத்திதர்மதர்மித்வத்தையும் மாறுபாடாகச்செய்வதுபோலவறி.

அ-கை. மாயையாலிந்த விபரீதம் பண்ணக் காரணமேதெனில்.

सतोऽव्योमत्वमापन्नंव्योम्नस्सत्तांतुलौकिकाः ।
तार्किकाश्चावगच्छन्तिमायायाउचितंहितत् ॥

ஸதோவ்யோமத்வமாபந்நம்வ்யோம்நஸ்ஸத்தாம்துலௌகிகா: ।
தார்க்கிகாஶ்சாவகச்சந்திமாயாயாஉசிதம்ஹிதத் ॥ சுசு ॥

லௌகிகா: தார்க்கிகா: ச — லௌகிகர்களும் தார்க்கிகர்களும்
ஸத: (காரணமான)சத்வஸ்துவிற்கும்
வ்யோமத்வம் காரியமான ஆகாசத்வத்தை
ஆபந்நம் அடையப்பட்டதாகவும்
வ்யோம்ந: (காரியமன) ஆகாசத்திற்கு
ஸத்தாம் து காரணமான சத்துத்தன்மை யடையப்பட்டதாகவும்
அவகச்சந்தி அறிகிறார்கள்
தத் மாயாயா: அப்படி விபரீதமாக செய்விப்பதுமாயைக்கு
உசிதம் ஹி யோக்கியமன்றோ

இ-தி- குழந்தைகள் விசித்திரமான இந்திரஜாலம்முதலானதைஒன்றாய்ப்பார்ப்பதும்அந்தயிந்திரஜாலம்முதலானதை யுண்டுபண்ணுகிறஅந்தசக்தி அப்படித்தோற்றிவிப்பதும் சகஜமாயிருப்பதுபோலவறி.

அ-கை. மாயைவிபரீதமான தோற்றத்தைச்செய்வது பிரசித்தமென்பதைக்காண்பிவிக்கிறார்.

यद्यथावर्ततेतस्यतथात्वंभातिमानतः ।
अन्यथात्वंभ्रमेणेतिन्यायोयंसार्वलौकिकः ॥

யத்யதாவர்த்ததேதஸ்யததாத்வம்பாதிமாநத: ।
அந்யதாத்வம்ப்ரமேணேதிந்யாயோயம்ஸார்வலௌகிக: ॥ சுரு ॥

யத் யாதொருசிப்பிமுதலானது
யதா எப்படிசிப்பிமுதலானரூபமாய்
வர்த்ததே இருக்கிறதோ
தஸ்ய அந்தசிப்பிமுதலானதற்கு
மாநத: (விசார)ப்பிரமாணத்தால்
ததாத்வம் அந்தசிப்பிமுதலான தன்மை
பாதி விளங்குகிறது
ப்ரமேண மயக்கத்தினால்
அந்யதாத்வம் அதற்குவிபரீதமானவெள்ளிமுதலான ரூபமானதோற்றம்ஸ்வபாவம்
இதி இந்தப்பிரகாரம்
அயம் ந்யாய: இந்தநியாயமானது
ஸார்வலௌகிக: — சர்வலோக பிரசித்தமாயிருக்கிறது

அ-கை. இப்படிமயக்கத்தால் விபரீததோற்றத்தைகாண்பித்து அதுநிவர்த்தியாகிறதற்கு உபாயம்சொல்லுகிறார்.

एवंश्रुतिविचारात्प्राग्यथायद्वस्तुभासते ।
विचारेणविपर्येतिततस्तच्चिन्त्यतांवियत् ॥

ஏவம்ஶ்ருதிவிசாராத்ப்ராக்யதாயத்வஸ்துபாஸதே ।
விசாரேணவிபர்யேதிததஸ்தச்சிந்த்யதாம்வியத் ॥ ௬௬ ॥

ஏவம் இந்தப்பிரகாரம்
ஶ்ருதிவிசாராத்ப்ராக் } சுருதிஅர்த்தம்விசாரம்பண்ணுவதற்குமுன்
யத் யாதொருசத்வஸ்து
ஆகாசாதிரூபமாயெப்படி
பாஸதே தோற்றிற்றோ

விசாரேண அதுவிசாரத்தினால்
விபர்யேதி } ஆகாசாதிரூபத்தைவிட்டு சத்தாய் விளங்குகிறது
ததஃ.வியத் ஆகையால் வானை
தச்சிந்த்யதாம் } சத்ரூபமாகவே சிந்திக்கத்தக்கது

அ-கை. விசாரத்தினாலேயே யதார்த்தம்வெளியாவதால் விசாரத்தின்ஸ்வரூபம்காண்பிவிக்கிறார்.

भिन्नेवियत्सतीशब्दभेदाद्बुद्धेश्चभेदतः ।
वाय्वादिष्वनुवृत्तंसन्नतुव्योमेतिभेदधीः ॥

பிந்நேவியத்ஸதீஶப்தபேதாத்புத்தேஶ்சபேதத: ।
வாய்வாதிஷ்வநுவ்ருத்தம்ஸந்நதுவ்யோமேதிபேததீ: ॥ ௬௭ ॥

வியத்ஸதீ சத்தும்ஆகாசமும்
ஶப்தபேதாத் } சத்தென்றும் ஆகாசமென்றும் சொல்லுகிறசப்தபேதத்தாலும்
புத்தேஃ ஞானத்தினுடைய
பேததஃ. ச பேதத்தாலும்
பிந்நே } அவைகள் வேறானவைகள் அதெப்படியெனில்
ஸத் சத்வஸ்துவானது

வாய்வாதிஷு } வாயுமுதலான பூதபௌதிகங்களில்
அநுவ்ருத்தம் வாயு முதலானவை யிருக்கின்றன வென்று யெல்லாவற்றிலும் வியாபித்து விளங்குகின்றனபோல
வ்யோம அவ்வாகாசமானது
ந. இதி யெல்லாவற்றிலும் அனுசரித்திருக்கவில்லையென் றறிகிற
பேததீஃ விவேகஞானமே பேதமாம்

இ-தி. மண்பானைசட்டிகளில்அனுசரித்திருப்பதும், குதிர்அப்படிபானைசட்டிகளில் அனுசரித்தில்லாததுபோலுமறி.

அ-கை. இப்படிசதாகாசங்களுக்கு, பேதஞ்சாதித்துஆகாசத்தின் காரியம்சத்தென்றுவாதிக்கிறவர்களுடைய மயக்கத்தைஒழிக்கிறார்.

सद्वस्त्वधिकवृत्तित्वात्धर्मिव्योम्नस्तुधर्मता ॥

ஸத்வஸ்த்வதிகவ்ருத்தித்வாத்தர்மிவ்யோம்நஸ்துதர்மதா ॥ ௬௮ ॥

ஸத்வஸ்து சத்வஸ்துவானது
அதிகவ்ருத்தித்வாத் } யெல்லாவற்றிலும் அதிகவியாபகமாயிருப்பதால்
தர்மி காரணமாம் [லாமையால்
வ்யோம்நஃது ஆகாசத்திற் கப்படியில்
தர்மதா காரியமென்றறி

இ-தி. மாம்பழம்முதலானதிரவியமானது ரூபரசகந்தாதிகளில்வியாபித்திருக்கிறது, அந்தரூபரசகந்தாதிகள் அப்படி வியாபியாதிருப்பதுபோலவறி.

அ-கை. அப்போதுகடத்துக்கு வேறானரூபம்எப்படிவாஸ்தவமோ அப்படிசத்துக்குவேறானஆகாசமும் வாஸ்தவமாகுமேயெனில்.

धियासत पृथक्कारेब्रूहिव्योमकिमात्मकम् ॥

தியாஸத꞉ப்ருதக்காரெப்ரூஹிவ்யோமகிமாத்மகம் ॥ ௬௮ ॥

தியா புத்தியால்
ஸத꞉ சத்தைவிட்டு
வ்யோம ஆகாசத்தை
ப்ருதக்காரெ பிரித்தால் (கடத்தைவிட்டு ரூபம் வேறாயில்லாததுபோல)
கிமாத்மகம் ஆகாசமென்னரூபமாயிருக்கிறது
ப்ரூஹி சொல்

அ-கை. ஆகாசத்திற்குரூபமில்லையென்று சொன்னதுகூடாதெனில்.

अवकाशात्मकंतच्चेदसत्तदितिचिन्त्यताम् ॥

அவகாஶாத்மகம்தச்சேதஸத்ததிதிசிந்த்யதாம் ॥ ௬௯ ॥

தத் அந்தஆகாசமானது
அவகாஶாத்மகம் சேத் இடவெளிரூபமாயிருக்கிறதேயென்றால்
தத் அந்தஇடவெளியானது
அஸத் இதி அசத்து என்று
சிந்த்யதாம் சிந்திக்கத்தக்கது

இ-தி. புருஷனுக்குவேறாகத்தோன்றுகிற நிழலெப்படிபொய்யோஅப்படி சத்துக்குவேறாகத்தோன்றுகிற ஆகாசம்பொய்யென்றறி.

அ-கை. சத்துக்குவேறாகத் தோன்றுகிறஆகாசத்தை, அசத்தென்றுசொல்லக்கூடாதெனில்.

भिन्नंसतोसच्चनेतिवक्षिचेद्व्याहतिस्तव ॥

பிந்நம்ஸதோஸச்சநேதிவக்ஷிசேத்வ்யாஹதிஸ்தவ ॥ ௭௰ ॥

ஸத꞉ சத்துக்கு
பிந்நம் ஆகாசம் பின்னமென்றும்
அஸத் ச அசத்தாகவும்
ந இதி இல்லையென்று
வக்ஷி சேத் சொல்லுவையேயானால்
தவ உன்னுடைய (சொல்)
வ்யாஹதி꞉ கெடுதலடையும்

இ-தி. மலடி தன்பிள்ளைக்கும் பாகம்வேண்டுமென்று கேட்பதுபோலவாம்.

அ-கை. ஆகாசம்அசத்தானால்விண்மலர்போல்தோன்றக்கூடாதேயெனில் சூனியலக்ஷணமில்லாமல் கானல்ஜலம்போல்அற்பதோற்றமானதால் தோன்றலாமென்றுசொல்லுகிறார்.

भातीतिचेत्भातुनामभूषणंमायिकस्यतत् ॥

பாதீதிசேத்பாதுநாமபூஷணம்மாயிகஸ்யதத் ॥ ௭௧ ॥

பாதி இதி சேத் ஆகாசந்தோன்றுகிறதேயென்றால்
பாது நாம தோன்றட்டும் (தே
தத் அப்படி இல்லாமல் தோற்றுகிற

மாயிகஸ்ய மாயாகாரியத்திற்கு | த்ருஷ்ணா அலங்காரம்

அ-கை. அப்படி பொய்யாய்த் தோற்றுவதால் விரோதமில்லையென்பதைதிருஷ்டாந்தமூலமாயறிவிக்கிறார்.

यदसत्भासमानंतन्मिथ्यास्वप्नगजादिवत् ॥

யதஸத்பாஸமாநந்தந்மித்யாஸ்வப்நகஜாதிவத் ॥ ௭௦ ॥

யத் யாதொருவஸ்துவானது

அஸத்பாஸமாநம் } ஸ்வரூபமில்லாமல்தோன்றுகிறதோ

தத் அது

ஸ்வப்நகஜாதிவத் } ஸ்வப்னத்தில் கண்ட யானை முதலானதுபோல

மித்யா பொய்யென்றறி

ச-கை. எப்போதுஞ்சேர்ந்திருக்கிறசத்துக்கும் ஆகாசத்திற்கும்பேதங்காண்கிறதெப்படியெனில்.

जातिव्यक्तीदेहिदेहौगुणद्रव्येयथापृथक् ।
वियत्सतोस्तथैवास्तुपार्थक्यंकोत्रविस्मयः ॥

ஜாதிவ்யக்தீதேஹிதேஹௌகுணத்ரவ்யேயதாப்ருதக் ।
வியத்ஸதோஸ்ததைவாஸ்துபார்தக்யங்கோத்ரவிஸ்மய: ॥ ௭௧ ॥

ஜாதிவ்யக்தீ ஜாதியும்ஸ்வரூபமும்

தேஹிதேஹௌ உயிரும்உடலும் [ம்

குணத்ரவ்யே குணம்குணதர்மங்களு

யதா எப்படி

ப்ருதக் வேறுயிருக்கின்றனவோ

ததா ஏவ அப்படியே

வியத்ஸதோ: வானிற்கும் சத்திற்கும்

பார்தக்யம் வேறுயிருக்குந் தன்மையானது

அஸ்து இருக்கிறது

அத்ர இந்தவிஷயத்தில் [றது

விஸ்மய: க: அதிசயம் என்ன இருக்கி

அ-கை. சதாகாசங்களுக்குபேதந்தெரிந்தாலும் நிச்சயப்படவில்லையென்றசங்கைக்குஉத்தரம்சொல்லுகிறார்.

बुद्धोपिभेदोनोचित्तेनिरूढिंयातिचेत्तदा ।
अनेकाग्र्यात्संशयाद्वारूढ्यभावोस्यतेवद ॥

புத்தோபிபேதோநோசித்தேநிரூடிம்யாதிசேத்ததா ।
அநேகாக்ர்யாத்ஸம்ஶயாத்வாரூட்யபாவோஸ்யதேவத ॥ ௭௨ ॥

பேத: } (சதாகாசங்களுக்கு)ப் பேதமானது

புத்த: அபி அறியப்பட்டிருந்தாலும்

சித்தே சித்தத்தில்

நிரூடிம் திடத்தை

நோ யாதி அடையவில்லையே

சேத் என்றால்

ததா அப்போ [மையாலா

அநேகாக்ர்யாத் ஒருமித்த மனதின்

ஸம்ஶயாத்வா } அல்லது சமுசயத்தினலேயா

அஸ்ய, தே இந்த உனக்கு

𑌅𑌦𑍃𑌢𑌭𑌾𑌵𑌃 திடமில்லாமையாயிருக்கிறது | 𑌵𑌦 சொல்லு

அ-கை. அந்தஇரண்டுக்கும்பரிகாரம்சொல்லுகிறார்.

अप्रमत्तोभवध्यानादाद्येस्मिन्विवेचनम् ।
कुरुप्रमाणयुक्तिभ्यांततोरूढतमोभवेत् ॥

𑌅𑌪𑍍𑌰𑌮𑌤𑍍𑌤𑍋𑌭𑌵𑌧𑍍𑌯𑌾𑌨𑌾𑌦𑌾𑌦𑍍𑌯𑍇𑌽𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌵𑌿𑌵𑍇𑌚𑌨𑌮𑍍 ।
𑌕𑍁𑌰𑍁𑌪𑍍𑌰𑌮𑌾𑌣𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌿𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂𑌤𑌤𑍋𑌰𑍂𑌢𑌤𑌮𑍋𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ॥ ௭௩ ॥

𑌆𑌦𑍍𑌯𑍇 முதலாவதான ஒருமித்தமனதின்மைஇருக்கும்பக்ஷத்தில்
𑌧𑍍𑌯𑌾𑌨𑌾𑌤𑍍 பிரமத்தியானத்தினால்
𑌅𑌪𑍍𑌰𑌮𑌤𑍍𑌤𑌃 சாவதானமாய்
𑌭𑌵 இரு
𑌅𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 இரண்டாவதானசமுசயமிருக்கும்பக்ஷத்தில்
𑌪𑍍𑌰𑌮𑌾𑌣𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌿𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 (குருமுகமாய்)சாஸ்திரவிசாரத்தாலும் யுக்தியாலும்
𑌵𑌿𑌵𑍇𑌚𑌨𑌂 விவேகத்தை
𑌕𑍁𑌰𑍁 பண்ணு
𑌤𑌤𑌃 அவைகளினாலே
𑌰𑍂𑌢𑌤𑌮𑌃 அத்தியந்தந்திடமானது
𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 உண்டாகும்

அ-கை. அவைகளினாலேயென்னமுடிவாயிற்றெனில்.

ध्यानान्मानाद्युक्तितोपिरूढेभेदेवियत्सतोः ।
नकदाचिद्वियत्सत्यंसद्वस्तुच्छिद्रवन्नच ॥

𑌧𑍍𑌯𑌾𑌨𑌾𑌨𑍍𑌮𑌾𑌨𑌾𑌦𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌿𑌤𑍋𑌽𑌪𑌿𑌰𑍂𑌢𑍇𑌭𑍇𑌦𑍇𑌵𑌿𑌯𑌤𑍍𑌸𑌤𑍋𑌃 ।
𑌨𑌕𑌦𑌾𑌚𑌿𑌦𑍍𑌵𑌿𑌯𑌤𑍍𑌸𑌤𑍍𑌯𑌂𑌸𑌦𑍍𑌵𑌸𑍍𑌤𑍁𑌚𑍍𑌛𑌿𑌦𑍍𑌰𑌵𑌨𑍍𑌨𑌚 ॥ ௭௪ ॥

𑌧𑍍𑌯𑌾𑌨𑌾𑌤𑍍 பிர்ம்மத்தியானத்தினாலும்
𑌮𑌾𑌨𑌾𑌤𑍍 ஆத்துமாவினின்று வானுண்டாயிற்றென்றசுருதியாலும்
𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌿𑌤𑌃𑌅𑌪𑌿 வாயுவாதிகளில்சத்து அனுசரித்திருக்கின்ற யுக்தியாலும்
𑌵𑌿𑌯𑌤𑍍𑌸𑌤𑍋𑌃 ஆகாசத்திற்கும் சத்திற்கும்
𑌭𑍇𑌦𑍇 பேதமானது
𑌰𑍂𑌢𑍇 திடமாகும்பக்ஷத்தில்
𑌵𑌿𑌯𑌤𑍍 ஆகாசமானது
𑌕𑌦𑌾𑌚𑌿𑌤𑍍 ஒருக்காலும்
𑌸𑌤𑍍𑌯𑌂 சத்தியம்
𑌨 ஆகாது
𑌸𑌦𑍍𑌵𑌸𑍍𑌤𑍁 சத்துவஸ்து
𑌛𑌿𑌦𑍍𑌰𑌵𑌤𑍍 ஆகாசம்போலே
𑌨𑌚 மித்தையாகாது

இ-தி. சுவரையுஞ்சித்திரத்தையும், பிரித்துக்கண்டவனுக்கு, சித்திரம்பொய்யாகவுஞ்சுவர்சத்தியமாகவும், விளங்குவதுபோலவாம்.

அ-கை. இந்தவிவேகத்திற்குப் பிரயோஜனமேதெனில்.

ज्ञस्यभातिवेसाव्योमनिस्तत्वोल्लेखपूर्वकम्
सद्वस्त्वपिविभात्यस्यनिश्छिद्रत्वपुरस्सरम् ॥

ஜ்ஞஸ்ய ஹாதி ஸதா வ்யோம நிஸ்தத்வோல்லேகபூர்வகம் |
ஸத்வஸ்த்வபி விபாத்யஸ்ய நிர்வ்யோமோல்லேகபூர்வகம் || ௭௫ ||

ஜ்ஞஸ்ய இப்படி அறிந்த ஞானிக்கு
நிஸ்தத்வோல்லேகபூர்வகம் சுவரூபமில்லாமல் பொய்யாகத் தோன்றுகிற
வ்யோம ஆகாசமானது
ஸதா எப்போதும்
பாதி விளங்கும்.
ஸத்வஸ்து அபி சத்துவஸ்துவும்
அஸ்ய இந்தஞானிக்கு
நிர்வ்யோமோல்லேகபூர்வகம் நிராகாசமாக
விபாதி விளங்கும்

இ-தி. தங்கத்தையறிந்தசெட்டிக்கு எந்தநகையும்பொருளாய்த் தோன்றாமல்தங்கமாத்திரம், பொருளாய்த்தோன்றுவதுபோலவாம்.

அ-கை. இப்படிபிரித்தறிந்தவனுக் கடையாளமேதெனில்.

वासनायांप्रवृद्धायांवियत्सत्यत्ववादिनम् ।
सन्मात्राबोधयुक्तञ्चदृष्ट्वाविस्मयतेबुधः ॥

வாஸநாயாம்ப்ரவ்ருத்தாயாம்வியத்ஸத்யத்வவாதிநம் |
ஸந்மாத்ராபோதயுக்தஞ்சத்ருஷ்ட்வாவிஸ்மயதேபுத: || ௭௬ ||

வாஸநாயாம் இந்தப்பழக்கமானது
ப்ரவ்ருத்தாயாம் { விசேஷமாக விருத்தியாயிருக்கும்பக்ஷத்தில்
வியத்ஸத்யத்வவாதிநம் ஆகாசம் சத்தியமென்றுசொல்லுகிறவாதியையும்
ஸந்மாத்ராபோதயுக்தம் ச. சத்துமாத்திரம் உள்ளதென்றறியாதஅஞ்ஞானியையும்
த்ருஷ்ட்வா கண்டு
புத: ஞானி
விஸ்மயதே. ஆச்சரியப்படுவன்

அ-கை. இந்தஞாயத்தைமற்றபூதங்களிலும் காண்பிவிக்கிறார்.

एवमाकाशमिथ्यात्वेसत्सत्यत्वेचवासिते ।
न्यायेनानेनवाय्वादेस्सद्वस्तुप्रविच्यतां ॥

ஏவமாகாஶமித்யாத்வேஸத்ஸத்யத்வேசவாஸிதே |
ந்யாயேநாநேநவாய்வாதேஸ்ஸத்வஸ்துப்ரவிச்யதாம் || ௭௭ ||

ஏவம் இப்படி
ஆகாஶமித்யாத்வே. ஆகாசம்பொய்யென்றும்
ஸத்ஸத்யத்வே. ச. சத்துசத்தியமென்றும்
வாஸிதே திடப்பழக்கமானபிற்பாடு
அநேந இந்த
ந்யாயேந நியாயத்தினாலே
வாய்வாதே: வாயுமுதலானபூதங்களினின்று
ஸத்வஸ்து சத்துவஸ்துவானது
ப்ரவிச்யதாம் விவேகம்பண்ணத்தக்கது

அ-கை. ஆகாசகாரியமானவாயுவுக்கு அகாரணமானசத்தோடே தாதாத்மயம்கூடாமையால் வாயுவாதிகளினின்றுசத்தைப் பிரிப்பானேனெனில்நேரே சம்மந்தமில்லாதிருந்தாலும் பரம்பராசம்பந்தமிருக்கிறதென்றுசொல்லுகிறார்

सद्वस्तुन्येकदेशस्थामायातत्रैकदेशगम् ।
वियत्तत्राप्येकदेशगतोवायुःप्रकल्पितः ॥

ஸத்வஸ்துந்யேகதேசஸ்தாமாயாதத்ரைகதேசகம் ।
வியத்தத்ராப்யேகதேசகதோவாயு:ப்ரகல்பித: ॥ ௭௮ ॥

ஸத்வஸ்துநி சத்வஸ்துவில்
மாயா மாயையானது [து
ஏகதேசஸ்தா ஏகதேசத்திலிருக்கிற
தத்ர அந்தமாயையிலே
வியத் ஆகாசம்
ஏகதேசகம். ஏகதேசமாயிருக்கிறது
தத்ராபி ஆகாசத்திலும் [தாக
ஏகதேசகத: ஏகதேசத்திலிருக்கிற
வாயு: வாயுவானது
ப்ரகல்பிதம். கல்பிக்கப்படுகிறது

அ-கை. சத்துக்கும்வாயுவுக்கும்பேதத்தைகாட்டிஅவைகளின்தர்மங்களைக்காண்பிக்கிறார்.

शोषस्पर्शौगतिर्वेगोवायुधर्माइमेमताः ।
त्रयस्स्वभावस्सन्मायाव्योम्नांयेतेपिवायुगाः ॥

சோஷஸ்பர்சௌகதிர்வேகோவாயுதர்மாஇமேமதா: ।
த்ரயஸ்ஸ்வபாவஸ்ஸந்மாயாவ்யோம்நாம்யேதேபிவாயுகா: ॥ ௭௯ ॥

சோஷஸ்பர்சௌ உலர்த்தலும்ஸ்பர்ச (மும்
கதி: கமனமும்
வேக: வேகமும்
இமே இவைகள்
வாயுதர்மா: வாயுதர்மங்களாக
மதா: சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன
ஸந்மாயா சத்தினுடையவும் மாயை யினுடையவும்
வ்யோம்நாம் ஆகாசத்தினுடையவும்
யே யாதொரு [ண்டோ
த்ரய:ஸ்வபாவா: மூன்றுஸ்வபாவங்களு
தே அபி { அவைகளும்வாயுவுக்குகாரண மானதால் [ன
வாயுகா: வாயுவினிடத்திலிருக்கின்ற

அ-கை. வாயுவிலிந்தகுணங்களைப்பிரித்துகாண்பிக்கிறார்.

वायुरस्तीतिसद्भावस्सतोवायोःपृथक्कृते ।
निस्तत्वरूपतामायास्वभावोव्योमगोध्वनिः ॥

வாயுரஸ்தீதிஸத்பாவஸ்ஸதோவாயோ:ப்ருதக்க்ருதே ।
நிஸ்தத்வரூபதாமாயாஸ்வபாவோவ்யோமகோத்வநி: ॥ ௮௦ ॥

வாயு: வாயுவானது [து
அஸ்தீதி இருக்கிறதென்றுசொல்வ
ஸத்பாவ: சத்தின் ஸ்வபாவம் [து
ஸத:வாயோ: சத்தில்நின்று வாயுவான
ப்ருதக்க்ருதே. பிரிக்கப்பட்டவில்
நிஸ்தத்வரூபதா { ஸ்வரூபமில்லாமல் போதலானது
மாயாஸ்வபாவ: மாயையின்ஸ்வபாவம்
த்வநி: சப்தமானது
வ்யோமக: ஆகாசத்தின்ஸ்வபாவம்

அ-கை. முன்சொன்னதற்குவிரோதமாயிருக்கிறதென்று சங்கிக்கிறான்.

सतोनुवृत्तिस्सर्वत्रव्योम्नोनेतिपुरेरितम् ।
व्योमानुवृत्तिरधुनाकथंनव्याहतंवचः ॥

ஸதோநுவ்ருத்திஸ்ஸர்வத்ரவ்யோம்நோநேதிபுரேரிதம் ।
வ்யோமாநுவ்ருத்திரதுநாகதம்நவ்யாஹதம்வச: ॥ ௮௧ ॥

ஸர்வத்ர சர்வபூதத்திலும்
ஸத: சத்துக்கு
அநுவ்ருத்தி: அனுசரிப்பிருக்கிறதென்
வ்யோம்ந: ஆகாசத்திற்கு
ந, இதி } அப்படிஅனுசரிப்பில்லை யென்றும் [பட்டது
புரா ஈரிதம் முன்னேசொல்லப்

அதுநா இப்போது
[றும் வ்யோமாநுவ்ருத்தி: ஆகாசம் வாயுவில் அனுவிர்த்தித்திருக்கிறதென்கிற
வச: (உம்முடைய)வார்த்தையானது
கதம் ந, வ்யாஹதம் } எப்படி கெடுக்கப்படமாட்டாது

அ-கை. முன்னேசொன்ன அர்த்தந்தெரியாமல் சொல்லுகிறாயென்றுசொல்லுகிறார்.

छिद्रानुवृत्तिर्नेतीतिपूर्वोक्तिरधुनात्वियम् ।
शब्दानुवृत्तिरेवोक्तावचसोव्याहतिःकुतः ॥

ச்சித்ராநுவ்ருத்திர்நேதீதிபூர்வோக்திரதுநாத்வியம் ।
சப்தாநுவ்ருத்திரேவோக்தாவசஸோவ்யாஹதி:குத: ॥ ௮௨ ॥

ச்சித்ராநுவ்ருத்தி: } ஆகாசத்திற்கு அனுவிர்த்தியானது
ந, இதி இல்லையென்று [டது
பூர்வோக்தி: முன்னேசொல்லப்பட்
அதுநா,து இப்பவோவென்றால்
இயம் இந்த

சப்தாநுவ்ருத்தி: சப்தானுவிருத்தியே
உக்தா சொல்லப்பட்டது
வசஸ: (நம்முடைய)வார்த்தைக்கு
குத: யென்னகாரணத்தினாலே
வ்யாஹதி: கெடுதல் வந்ததுசொல்

அ-கை. வாயுமாயாமயமென்று சொல்வதுகூடாது, அதுசத்துலக்ஷணமாயிருப்பதால் மாயாமயமென்றால் தோற்றமலிருக்கவேண்டுமென்று சங்கிக்கிறான்.

ननुसद्वस्तुपार्थक्यादसत्वंचेत्तदाकथम् ।
अव्यक्तमायावैषम्यादमायामयतापिनो ॥

நநுஸத்வஸ்துபார்த்தக்யாதஸத்வம்சேத்ததாகதம் ।
அவ்யக்தமாயாவைஷம்யாதமாயாமயதாபிநோ ॥ ௮௩ ॥

நநு ஆக்ஷேபிக்கிறான்
ஸத்வஸ்துபார்த்தக்யாத் சத்வஸ்துவிலி

றுந்துவாயுவைப்பிரித்த மாத்திரத்
தில்

ஸமக்ஷம் வேக்ஷ: { வாயுஇல்லாமல்பேகும்பக்ஷத்தில்
ததா அப்போது
ஸவ்யக்தமாயாவேஷ்யா: தோற்றமில்லாமலிருக்கிறமாயைக்குவித்தியா[வுக்கும்
ஸமிருப்பதால்
ஸமாயாவித்யா: சத்ரூபத்வம்வாயு
ஸமம் ந எப்படியில்லை

அ-கை. அதற்குப்பரிகாரஞ் சொல்லுகிறார்.

निस्तत्त्वरूपतैवात्रमायात्वस्यप्रयोजिका ।
साशक्तिकार्ययोस्तुल्याव्यक्ताव्यक्तत्वभेदिनोः ॥

நிஸ்தத்வரூபதைவாத்ரமாயாத்வஸ்யப்ரயோஜிகா ।
ஸாசக்திகார்யயோஸ்துல்யாவ்யக்தாவ்யக்தத்வபேதிநோ: ॥ அச ॥

அத்ர இந்த வேதாந்தத்தில்
மாயாத்வஸ்ய மாயா மயமென்பதற்கு அர்த்தம் தோற்றுமலிருக்கிறதல்ல நிரூபிக்குமிடத்தில்அதற்கு
நிஸ்தத்வரூபதா ஏவ { தத்துவமில்லாமலிருத்தலே
ப்ரயோஜிகா பிரயோஜனமெனப்படும்
ஸா அந்த தத்துவமற்றரூபமானது
வ்யக்தாவ்யக்தத்வபேதிநோ: வியக்தமென்றுமவ்யக்தமென்றும் பேதத்தையுடையவைகளான
சக்திகார்யயோ: சக்தியானமாயைக்கும் காரியமான பூதங்களுக்கும்
துல்யா சமானமாயிருக்கிறது

அ-கை. காரியகாரணங்களிரண்டிலும், நிஸ்தத்வரூபம்சமானமானால்வியக்தாவியக்தபேதமெதினாலெனில்.

सदसत्त्वविवेकस्यप्रस्तुतत्वात्साचिन्त्यताम् ।
असतोवान्तरोभेदआस्तांतच्चिन्तयात्रकिम् ॥

ஸதஸத்வவிவேகஸ்யப்ரஸ்துதத்வாத்ஸாசிந்த்யதாம் ।
அஸதோவாந்தரோபேதஆஸ்தாம்தச்சிந்தயாத்ரகிம் ॥ அரு ॥

ஸதஸத்வவிவேகஸ்ய சத்தித அசத்திதுவென்று பிரித்துப்பார்க்கிற விவேகமானது [னாலே
ப்ரஸ்துதத்வாத் பிரகிருதமானபடியி
ஸா அந்தவிவேகமே
சிந்த்யதாம் சிந்திக்கத்தக்கது
அஸத: { அசத்துக்குள்ளேதோற்றம் தோன்றுமையென்கிற
அவாந்தர: அவாந்தரமான
பேத: பேதமானது
ஆஸ்தாம் இருக்கட்டும்
தத் அந்த அசத்பேதங்களுடைய
சிந்தயா சிந்தையால்
அத்ர இந்த இடத்தில்
கிம் என்னபிரயோஜனம்

இ-தி. துவைதிகளைப்போலிருக்கிற ஸ்திரீகள்வேண்டுமானால்நகைகளினால் லக்ஷணலக்ஷணங்களைப்பார்க்கட்டும், தங்கத்தைப்பார்க்கிறசெட்டிபோலிருக்கிற நமக்கு த்வைதரூபத்தைப்பார்க்கத் தேவையில்லை.

அ-கை. சித்தாந்தஞ்சொல்லுகிறார்.

सद्वस्तुब्रह्मशिष्टोंशोवायुर्मिथ्यायथावियत् ।
वासयित्वाचिरंवायोर्मिथ्यात्वंमरुतंत्यजेत् ॥

ஸத்வஸ்துப்ரஹ்மஶிஷ்டாம்ஶோவாயுர்மித்யாயதாவியத் !
வாஸயித்வாசிரம்வாயோர்மித்யாத்வம்மருதந்த்யஜேத் ॥ ௮௬ ॥

ஸத்வஸ்துப்ரஹ்ம வாயுவிலிருக்கிறதானசத்வஸ்துபிர்மம் [யதான
ஶிஷ்டாம்ஶ: மற்றஅம்சத்தையுடை
வாயு: வாயுவானது
யதா எப்படி
வியத் ஆகாசம்
மித்யா பொய்யோஅப்படிப்பொய்
வாயோ: வாயுவுக்கு
மித்யாத்வம் பொய்யாயிருத்தல் (விவேகத்தினாலும் தியானத்தினாலும்)
சிரம்வாஸயித்வா. வெகுகாலம்பழகி
மருதம் வாயுவைஇல்லையென்று
த்யஜேத். தள்ளவேண்டியது

அ-கை. வாயுவிற்சொன்னவிசாரத்தை அக்கினியினுங்காண்பிக்கிறார்.

चिन्तयेद्वह्निमप्येवंमरुतोन्यूनवर्तिनम् ।

சிந்தயேத்வஹ்நிமப்யேவம்மருதோந்யூநவர்திநம் ॥ ௮௬ ற ॥

ஏவம் இப்படி
மருத: வாயுவிலும்
ந்யூநவர்திநம் குறைவாயிருக்கிற
வஹ்நிம்அபி அக்கினியையும்
சிந்தயேத். சிந்திக்கவேண்டியது

அ-கை. சத்திலேகதேசம்மாயை மாயையிலேகதேசமாகாசம், ஆகாசத்திலேகதேசம்வாயு, வாயுவிலேகதேசம்அக்கினியென்று சொன்னபடி-ஜகத்திலெவ்விடத்திலுங் காணப்படவில்லையேயெனில்,

ब्रह्मांडावरणेष्वेषान्यूनाधिकविचारणा ॥

ப்ரஹ்மாண்டாவரணேஷ்வேஷாந்யூநாதிகவிசாரணா ॥ ௮௭ ॥

ஏஷா இந்த
ந்யூநாதிக விசாரணா. } குறைதல்கூடுதலானவிசாரணையானது
ப்ரஹ்மாண்டாவரணேஷு பிரமாண்டங்களாகிற ஆவரணங்களிலேயிருக்கிறது

அ-கை. அக்கினிவாயுவில்எவ்வளவு அமுசம்குறைந்ததெனில்.

वायोर्दशांशतोन्यूनोवह्निर्वायौप्रकल्पितः ।

வாயோர்தஶாம்ஶதோந்யூநோவஹ்நிர்வாயௌப்ரகல்பித: ॥

வஹ்நி: அக்கினியானது
வாயோ: வாயுவில்
தஶாம்ஶத: பத்திலொருபாகமாக
ந்யூந: குறைவாக
வாயௌ வாயுவில்
ப்ரகல்பித: கற்பிக்கப்பட்டது

அ-கை. இந்த அதிகக்குறைவு உம்முடையவாக்கால் கற்பிக்கிறீரெனில்.

पुराणोक्तंतारतम्यंदशांशैर्भूतपञ्चके ॥

புராணோக்தம் தாரதம்யம் தஶாம்ஶைர்பூதபஞ்சகே ॥ அஅ ॥

பூதபஞ்சகே பஞ்சபூதங்களில்
தஶாம்ஶை: ஒன்றிற்கொன்று பத்து பங்கு குறைதலான
தாரதம்யம் தாரதம்மியமானது
புராணோக்தம் { புராணங்களாலேசொல்லப்படுகிறது

அ-கை. இனிஅக்கினியின் ஸ்வரூபம்சொல்லுகிறார்.

वह्निरुष्ण:प्रकाशात्मापूर्वनुगतिरत्रच ।

अस्तिवह्निस्सानिस्तत्वश्शब्दवान्स्पर्शवानपि ॥

வஹ்னிருஷ்ண: ப்ரகாஶாத்மா பூர்வானுகதிரத்ர ச ।

அஸ்தி வஹ்னிஸ்ஸன்னிஸ்தத்த்வஶ்ஶப்தவான்ஸ்பர்ஶவானபி ॥ அகூ ॥

வஹ்னி:. தீயானது
உஷ்ண:. ப்ரகாஶாத்மா உஷ்ணம்பிரகாசவடிவமுள்ளது
வஹ்னிரஸ்தி தீயிருக்கிறதென்பதும்
ஸன்னிஸ்தத்த்வ:. அந்தநிஸ்தத்துவமும்
ஶப்தவான். சப்தகுணமும்
ஸ்பர்ஶவான்.அபி ஸ்பரிசகுணமும்
அத்ர.ச. இந்தத்தீயிலும்
பூர்வானுகதி: முந்திய காரணங்களின் குணங்கள் அனுசரித்திருக்கின்றன

அ-கை. தீர்மானஞ்சொல்லுகிறார்.

सन्मायाव्योमवाय्वंशैर्युक्तस्याग्नेर्निजोगुणः ।

रूपंतत्रसतस्सर्वमन्यद्बुध्याविविच्यताम् ॥

ஸன்மாயாவ்யோமவாய்வம்ஶைர்யுக்தஸ்யாக்னேர்நிஜோ குண: ।

ரூபம் தத்ர ஸதஸ்ஸர்வமன்யத்புத்த்யா விவிச்யதாம் ॥ கூ௦ ॥

ஸன்மாயாவ்யோமவாய்வம்ஶை: சத்துமாயைஆகாசம்வாயு இவைகளுடைய ஸ்வபாவகுணங்களோடே
யுக்தஸ்ய கூடிக்கொண்டிருக்கிற
அக்னே:. அக்கினிக்கு
நிஜ: சொந்த
குண:. குணமானது
ரூபம் ரூபம்
தத்ர அவைகளில்
ஸத: { இருக்கிறதென்கிற ஸ்வபாவத்தைக்காட்டிலும்
அன்யத். ஸர்வம் { மற்ற சமஸ்த குணங்களும் பொய்யென்று
புத்த்யா விவேகபுத்தியால்
விவிச்யதாம் பிரித்தறியத்தக்கது

அ-கை. இப்படியேஅப்புவையும்மித்தையென்று சிந்திக்கவேண்டுமென்று சொல்லுகிறார்.

सतोविवेचितेवह्नौमिथ्यात्वेसतिवासिते ।

आपोदशांशतोन्यूना:कल्पिताइतिचिन्तयेत् ॥

ஸதோ விவிக்தே வஹ்நௌ மித்யாத்வே வாஸிதே ஸதி ।
ஆபோ(அ)ம்ஶதோ ந்யூநா: கல்பிதா இதி சிந்த்யதாம் ॥ ௯௧ ॥

வஹ்நௌ அக்கினியானது
ஸத: சத்திலிருந்து
விவிக்தே பிரிக்கப்பட்டவில்
மித்யாத்வே ஸதி பொய்யாயிருத்தல்
வாஸிதே விவேகத்தால் திடப்பட்டுள்ளவில் [பங்கு
அம்ஶத: (அக்கினியில்) பத்திலொரு
ந்யூநா: குறைவாயிருக்கிற
ஆப: ஜலமானது
கல்பிதா இதி கற்பிதமென்று
சிந்த்யதாம் சிந்திக்கவேண்டியது

அ-கை. அப்புவிலும்காரணகுணங்களையும் ஸ்வபாவகுணத்தையும் பிரித்துகாண்பிக்கிறார்.

सन्त्यापोमूश्शून्यतत्वास्सशब्दस्पर्शसंयुताः।
रूपवत्योन्यधर्मानुवृत्यास्वीयोरसोगुणः॥

ஸந்த்யாபோ(அ)மூ: ஶூந்யதத்த்வா: ஸஶப்தஸ்பர்ஶஸம்யுதா: ।
ரூபவத்யோ(அ)ந்யதர்மாநுவ்ருத்யா ஸ்வீயோ ரஸோ குண: ॥ ௯௨ ॥

அமூ: இந்த
ஆப: ஜலமானது
ஸந்தி இருக்கிறதென்பது சத்தின்குணம்
ஶூந்யதத்த்வா: சத்தைப்பிரித்தாலில்லாமல் போவதுமாயையின்குணம்
ஸஶப்தஸ்பர்ஶஸம்யுதா: சப்தஸ்பரிசம் ஆகாசவாயுக்களின்குணம்
ரூபவத்ய: ரூபம்தீயின்குணம்
அந்யதர்மாநுவ்ருத்யா அன்னியதர்மங்களினனுவர்த்தியோடேகூடின ஜலத்திற்கு
ஸ்வீய: குண: சொந்தகுணம்
ரஸ: ரசமென்றறி

அ-கை. விவேகதியானங்களினால் ஜலம்பொய்யென்று நிச்சயம்பண்ணின பிறகு பூமியைப்பொய்யென்று காண்பிக்கிறார்.

सतोविवेचितास्वप्सुतन्मिथ्यात्वेचवासिते ।
भूमिर्देशांशतोन्न्यूनाकल्पिताप्स्वितिचिन्तयेत् ॥

ஸதோ விவேசிதாஸ்வப்ஸு தந்மித்யாத்வே ச வாஸிதே ।
பூமிர்தஶாம்ஶதோ ந்யூநா கல்பிதாப்ஸ்விதி சிந்தயேத் ॥ ௯௩ ॥

அப்ஸு ஜலமானது
ஸத: சத்தில்நின்று
விவேசிதாஸு பிரிக்கப்பட்டவில்
தந்மித்யாத்வே ச அந்த ஜலமும் பொய்யென்று
வாஸிதே திடப்பழக்கமானபின்
தஶாம்ஶத: அதின்பத்திலொருஅம்சத்தால்
ந்யூநா குறைவான
பூமி: பூமியானது
அப்ஸு ஜலத்தில்
கல்பிதா இதி கற்பிதமென்று
சிந்தயேத் சிந்திக்கத்தக்கது

அ-கை. அந்தப்பூமியைப்பொய்யென்று சிந்திக்கிறதற்காக, அதின்குணங்களைப்பிரிக்கிறார்.

अस्तिभूस्तत्त्वशून्यास्यांशब्दस्पर्शौसरूपकौ ।
रसश्चपरतोगन्धोनैजस्सत्ताविविच्यताम् ॥
पृथक्कृतायांसत्तायांभूमिर्मिथ्यावशिष्यते ।

அஸ்திபூஸ்தத்வஶூந்யாஸ்யாம்ஶப்தஸ்பர்ஶௌஸரூபகௌ ।
ரஸஶ்சபரதோகந்தோநைஜஸ்ஸத்தாவிவிச்யதாம் ॥
ப்ருதக்க்ருதாயாம்ஸத்தாயாம்பூமிர்மித்யாவஶிஷ்யதே ॥ ௯௪ ॥

அஸ்யாம் இந்தப்பூமியில்
பூ: அஸ்தி { பூமி இருக்கிறதென்பதுசத்தின்குணம்
தத்வஶூந்யா சத்தைப்பிரித்தாலில்லாமல் போவதுமாயையின்குணம்
ஶப்தஸ்பர்ஶௌ சப்தஸ்பரிசங்கள் ஆகாசவாயுக்களின்குணம்
ஸரூபகௌ ரூபம்அக்கினியின்குணம்
ரஸஶ்ச ரசம்அப்புவின்குணம்

பரத: { இவைகள் அன்னியத்தால் வந்த குணங்கள்
நைஜ: சொந்தமான குணமானது
கந்த: கந்தமென்றறிந்து
ஸத்தா இவ்விதம் சத்ரூபமானது
விவிச்யதாம் பிரிக்கத்தக்கது
ஸத்தாயாம் சத்துரூபமானது
ப்ருதக்க்ருதாயாம் பிரிக்கப்பட்டஅளவில்
பூமி: பூமியானது
மித்யாவஶிஷ்யதே பொய்யாகப்போகிறது

அ-கை. இப்போதுபௌதிகமான பிரமாண்டமுதலானவைகளில் சத்தைப்பிரிக்கிறதின்பொருட்டு அவைகளின்கிரமத்தைகாண்பிவிக்கிறார்.

भूमिर्दशांशतोन्यूनंब्रह्मांडंभूमिमध्यगम् ॥
ब्रह्मांडमध्येतिष्ठन्तिभुवनानिचतुर्दश ।
भुवनेषुवसन्त्येषुप्राणिदेहायथायथम् ॥
ब्रह्मांडलोकदेहेषुसद्वस्तुनिपृथक्कृते ।
असंतोण्डादयोभान्तुतज्ज्ञानेपीहकाक्षतिः ॥

பூமேர்தஶாம்ஶதோந்யூநம்ப்ரஹ்மாண்டம்பூமிமத்யகம் ।
ப்ரஹ்மாண்டமத்யேதிஷ்டந்திபுவநாநிசதுர்தஶ ।
புவநேஷுவஸந்த்யேஷுப்ராணிதேஹாயதாயதம் ।
ப்ரஹ்மாண்டலோகதேஹேஷுஸத்வஸ்துநிப்ருதக்க்ருதே ।
அஸந்தோண்டாதயோபாந்துதஜ்ஜ்ஞாநேபீஹகாக்ஷதி: ॥ ௯௭ ॥

பூமே: பூமியில்நின்று
தஶாம்ஶத: பத்திலொருபங்கு
ந்யூநம் குறைவான
ப்ரஹ்மாண்டம் பிரமாண்டமானது

भूमिमध्ये பூமியின் நடுவிலிருக்கிறது வேண்டுமோ

ब्रह्माण्डमध्ये — அந்தப் பிரமாண்டத்தின் நடுவில்

चतुर्दश — பதினாலான

भुवनानि — உலகங்கள்

तिष्ठन्ति — இருக்கின்றன [ல்

तेषु भुवनेषु — இந்தஉலகங்களி

प्राणिदेहाः — ஜீவாளின் தேகங்கள்

यथायथं — எப்படியெப்படி இருக்க

वर्तन्ते — அப்படியப்படி இருக்கின்றன

ब्रह्माण्डलोकदेहेषु — பிரமாண்டலோகதேகங்களில்

सद्वस्तु — சத்வஸ்துவானது [வில்

पृथक्कृते — பிரிக்கப்பட்டிருந்துள்ள

अण्डादयः — அண்டம்முதலானவைகள்

असन्तः — அசத்துக்களாக

भान्ति — விளங்குகின்றன

அ-கை. அப்படித்தோற்றலாமாவெனில்.

भान्तु नाम — அப்படி அவைகள் தோன்றினாலும்

इह का — இவடத்திலுனக்கென்ன

क्षतिः — குறைவு

அ-கை. கெடுதலில்லையென்பதை நன்றாய்காண்பிக்கிறார்.

भूतभौतिकमायानांमसत्वेत्यंतवासिते ।
सद्वस्त्वद्वैतमित्येषाधीर्विपर्येतिनक्वचित् ॥

भूतभौतिकमायानामसत्वेत्यन्तवासिते ।
सद्वस्त्वद्वैतमित्येषा धीर्विपर्येति नक्वचित् ॥ ௯௮ ॥

भूतभौतिकमायानाम् — ஆகாசாதி பூதங்களும் பிரமாண்ட முதலான பௌதிகங்களும் காரணமான மாயையும் [ய்யென்று

असत्वे — விவேகத்தியானங்களால்பொ

अत्यन्तवासिते — சித்தத்தில்திடப்பட்டபின்பாடு

सद्वस्तु — சத்வஸ்துமாத்திரம்

अद्वैतम् इति — இரண்டற்றதாயிருக்கிறதென்கிற

एषा — இந்த

धीः — ஞானமானது

क्वचित् — ஓரிடத்தில்

न विपर्येति — மாறமாட்டாது

இ-தி. சித்திரம்பொய்யென்றும் சுவர்சத்தியமென்றும், தெரிந்தவனுக்கு சித்திரம்பலவிதமாய்த்தோன்றினும் சுவரின்ஞானம்பாதிக்கப்படாமலிருப்பதுபோலவறி.

அ-கை. பூமிமுதலானவைபொய்யென்றால் ஞானிக்குவிவகாரங்கூடாதெனில்விவேகத்தால்அதிலிருந்தசத்தியபுத்திமாத்திரம்கெட்டதேயல்லாமல் அவைகளின்ஸ்வரூபங்கெடாமையால்விவகாரலோபமில்லையென்றுச்சொல்லுகிறார்.

सदद्वैतात्पृथग्भूतेद्वैतेभूम्यादिरूपिणि ।
तत्तदर्थक्रियालोकेयथादृष्टातथैवसा ॥

ஸத³த்³வைதாத்ப்ருத²க்³பூ⁴தேத்³வைதேபூ⁴ம்யாதி³ரூபிணி ।
தத்தத³ர்த²க்ரியாலோகேயதா²த்³ருஷ்டாததை²வஸா॥ கூகூ ॥

பூ⁴ம்யாதி³ரூபிணி — பூமிமுதலான ரூபமான
த்³வைதே — துவைதமானது
ஸத³த்³வைதாத் — சத்தான அத்துவைதத்தில்நின்று [வில்
ப்ருத²க்³பூ⁴தே — வேறுபடுத்தப்பட்ட
லோகே — உலகத்தில்
தத்தத் — அந்தந்தத்துவைதங்களின்
அர்த²க்ரியா — ஸ்வரூபங்களுந் தொழில்களும்
யதா² — முன்னே
த்³ருஷ்டா — எதுஎங்கேகாணப்பட்டதோ
ஸா — அது
ததா²ஏவ — அங்கேஅப்படியே காணப்படும்

இ-தி. கல்லானையைப்பொய்யென்றறிந்தவனுக்கும் அதின்கொம்புவால்முதலானதுமுன்போலேனது தோற்றக்கூடாதுசொல்.

அ-கை. அத்துவைதமானது சத்தியமானால் சாங்கியன்முதலானவர்கள் சொல்லுகிறபேதத்தையேன்நீங்கள் தள்ளவில்லையெனில்விவகாரத்தில் ஜகத்பேதம்தோற்றுமென்பதுநமக்குச் சம்மதமாகையால் அதைத்தள்ளுவதற்கு எத்தனிக்கவில்லையென்றுசொல்லுகிறார்.

सांख्यकाणादबौद्धाद्यैर्जगद्भेदोयथायथा ।
उत्प्रेक्ष्यतेनैकयुक्त्याभवत्वेषतथातथा ॥

ஸாங்க்²யகாணாத³பௌ³த்³தா⁴த்³யைர்ஜக³த்³பே⁴தோ³யதா²யதா² ।
உத்ப்ரேக்ஷ்யதேநைகயுக்த்யாப⁴வத்வேஷததா²ததா²॥ க00 ॥

ஸாங்க்²யகாணாத³பௌ³த்³தா⁴த்³யை꞉ — சாங்கியனென்ன பௌத்தனென்ன காணாதனென்ன இவர்கள் முதலானவர்களாலே
அநேகயுக்த்யா — அனேகயுக்தியினாலே
ஜக³த்³பே⁴த³꞉ — ஜகத்தினுடையபேதமானது
யதா².யதா² — எப்படியெப்படி
உத்ப்ரேக்ஷ்யதே — வருணிக்கப்படுகிறதோ.
ஏஷ꞉ — இந்தஜகத்பேதமானது
ததா²,ததா². — அப்படிஅப்படி
ப⁴வது — ஆகட்டும்

அ-கை இப்படிபிரத்தியக்ஷசித்தமாயிருக்கிற ஜகத்பேதத்தைஅவமானம் பண்ணினால் தோஷமில்லையோவெனில்.

अवज्ञातंसदद्वैतंनिश्शङ्कैरन्यवादिभिः ।
एवंकाक्षतिरस्माकंतद्द्वैतमवजानताम् ॥

அவஜ்ஞாதம்ஸத³த்³வைதம்நிஶ்ஶங்கைரந்யவாதி³பி⁴꞉ ।
ஏவம்காக்ஷதிரஸ்மாகம்தத்³த்³வைதமவஜாநதாம்॥ க0க ॥

அந்யவாதிபி: அன்யர்களான சாங்கியன் முதலான துவைதவாதிகளினாலே	லையென்றால்
ஸித்தே: சுருதி சித்தமான சத்தான அத்துவைதம்	ஏவம் இப்படியித்தையான
நிஸ்ஸங்கம், சங்கையில்லாமலே	தத் அந்தத்துவைதத்தை
அவஜ்ஞாதம் அவமானப்பண்ணப்பட்டதாலவர்களுக்குக்குறைவில்	அவஜா நதாம் } சுருதியுக்தியனுபவத்தால் அவமதிப்புச்செய்கிற
	அஸ்மாகம் நமக்கு
	கா. க்ஷதி:, என்னகுறைவுவரப்போகிறது

இ-தி. அருந்ததியையவ்யபிசாரியென்றபேர்களுக்குப் பாபமில்லையென்றால் தட்டுவானியைத்தட்டுவானியென்றவனுக்குபாபமெப்படிவரும்சொல்.

அ-கை. குழந்தைகள்வைதவர்களைப் பதில்வைவதுபோல துவைதத்தையவமானம்வீம்புக்குப் பண்ணுகிறீரேவெனில், மகத்தானபிரயோஜன மிருப்பதால் அப்படியில்லையென்றுசொல்லுகிறார்.

द्वैतावज्ञासुस्थिताचेदद्वैतेधीःस्थिराभवेत् ।
स्थैर्येतस्याःपुमानेषजीवन्मुक्तइतीर्यते ॥

த்வைதாவஜ்ஞாஸுஸ்திதாசேதத்வைதேதீ:ஸ்திராபவேத் ।
ஸ்தைர்யேதஸ்யா:புமானேஷஜீவன்முக்தஇதீர்யதே॥ கoஉ ॥

த்வைதா அவஜ்ஞா } துவைதத்தில்அவமதிப்பானது	தஸ்யா: } அந்தஅத்துவைதபுத்தியானது
ஸுஸ்திதா சேத் } நன்றாய்ஸ்திரமாயிற்றேயானால்	ஸ்தைர்யே ஸ்திரமாயிற்றேயானால்
அத்வைதே அத்துவைத்தில்	ஏஷ:புமான். இந்தப்புருஷன்
தீ: புத்தியானது	ஜீவன்முக்த:இதி ஜீவன்முக்தனென்று
ஸ்திரா,பவேத்ஸ்திரமாகப்பவிக்கிறது	ஈர்யதே. சொல்லப்படுகிறான்

இ-தி. காமிக்குபொம்மையானஸ்திரீரூபத்தைப் பார்ப்பதில்அபேக்ஷஸ்திரப்படும்போது நிஜமானதன்ஸ்திரீயினிடத்தில், பிரியமதிகமாகஸ்திரப்படும் அதினால்புத்திரவானாகிறதுபோலவறி.

அ-கை. ஜீவன்முக்திமாத்திரமன்று பின்னும்யாதெனில் விதேகமுக்தியும் கிடைக்குமென்று ஸ்ரீகிருஷ்ணவாக்கியத்தைஉதகரிக்கிறார்

एषाब्राह्मीस्थितिःपार्थनैनांप्राप्यविमुह्यति ।
स्थित्वास्यामन्तकालेपिब्रह्मनिर्वाणमृच्छति ॥

ஏஷாப்ராஹ்மீஸ்திதி:பார்தநைநாம்ப்ராப்யவிமுஹ்யதி ।
ஸ்தித்வாஸ்யாமந்தகாலேபிப்ரஹ்மநிர்வாணம்ருச்சதி॥ கoரு ॥

ஸௌவாயஂ ஒகுந்திபுத்திரா
ஸ்ராஹ்மீஸ்திதிஃ பிர்மஞான நிஷ்டை
யானது [ருக்கிறது
யேஷா இதுவரைசொல்லிவந்ததாகவி
ஏனாம் இந்தபிர்மஞானநிஷ்டையை
ப்ராப்ய அடைந்து
ந.விமுஹ்யதி சம்சார மோகத்தை
(முன்போல்) அடைகிறானில்லை

அஸ்யாம் மரணகாலத்திலும்
கூடசமஸ்ததுக்க ஹேதுவானமா
யாநாசம்வருவதால்
ஸ்தித்வா இந்தபிர்மஞானநிஷ்டையில்
ஸ்திக்வா இருந்து [தை
ப்ரஹ்மநிர்வாணம் பிர்மகைவல்லியத்
ருச்சதி அடைகிறான்

அ-கை. அந்தியகாலமென்கிறசொல்லினால், இந்ததேகம்கீழேவிழுகிறகால மென்றல்லவோசொல்லப்படுகிறதெனில், அதைநிவர்த்திக்கஅதின் அபிப்பிராய த்தைச்சொல்லுகிறார்.

सदद्वैतेऽनृतद्वैतेयदन्योन्यैक्यवीक्षणम् ।
तस्यांतकालस्तद्भेदबुद्धिरेवनचेतरः ॥

ஸதத்வைதேऽந்ருதத்வைதேயதந்யோந்யைக்யவீக்ஷணம் |
தஸ்யாம்தகாலஸ்தத்பேதபுத்திரேவநசேதர: || ௧௦௪ ||

ஸதத்வை தே. } சத்தாயிருக்கிறஅத்துவை தத்திற்கும்
அந்ருதத்வை தே } பொய்யாயிருக்கிறத் வைதத்திற்கும்
அந்யோந்யைக்யவீக்ஷணம் ஒன்றிற் கொன்றுபேதந்தெரியாமல் ஒன்று ய்ப்பார்ப்பது
யத். எதுவுண்டோ

தஸ்ய அந்தவஞ்ஞானப்பிரமைக்கு
அந்தகாலஃ. அந்தியகாலமானது
தத் } அவைகளுடையநிஜம்பொய் யென்கிற
பேதபுத்திஃ.ஏவ பேதபுத்திதானே,
ந.இத ரஃ } இதரமானதேகத்தினுடை ய மரணகாலமன்று

அ-கை. இப்போதுஉலகத்தின் சித்தாந்தத்தை யங்கீகரித்தாலும்தோஷ மில்லையென்றுசொல்லுகிறார்.

यद्वांतकालःप्राणस्यवियोगोस्तुप्रसिद्धितः ।
तस्मिन्कालेपिनभ्रान्तेर्गतायाःपुनरागमः ॥

யத்வாம்தகாலஃப்ராணஸ்யவியோகோஸ்துப்ரஸித்தித: |
தஸ்மிந்காலேபிநப்ராம்தேர்கதாயா:புநராகம: || ௧௦௫ ||

யத்வா அன்றியிலேபோனால்
அந்தகாலஃ. அந்தியகாலமானது
ப்ராணஸ்ய. பிராணனுடைய
வியோகஃ போகிறதானது

ப்ரஸித்திதஃ உலகப்பிரசித்தமானதால்
அஸ்து. இருக்கட்டும்
தஸ்மிந். அந்த
காலே.அபி. காலத்திலாவது

ஹதாயா: ஞானத்தால்போனதாயிருக்கிற	ப்ராந்தே: அஞ்ஞானமயக்கத்திற்கு
	நபுநஸ்ஸம்பவ: மறுபடிவரத்தில்லை.

அ-கை. சிலபேர்கள்பிராணன்போகுங்காலத்தில் எதைநினைத்தானோஅது வேஆகுவானென்கிற கீதாவசனப்படிஞானிக்கும் மரணகாலத்தில்ஸ்வரூபம்நினைப்பில்லாமல்போனால் மறுபடிஜென்மம்வருமென்று சொல்லுகிறார்களேயெனில், அந்தகீதாவாக்கியம் அஞ்ஞானியைக்குறித்துச்சொன்னது, சுருதியில் ஞானோதயகாலத்திலேயே, ஞானிவிதேகமுக்தனாய்விடுவானென்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

नीरोगउपविष्टोवारुग्णोवाविलुठन्भुवि ।
मूर्छितोवात्यजत्वेषप्राणान्भ्रान्तिर्नसर्वदा ॥

நீரோகஉபவிஷ்டோவாருக்ணோவாவிலுடந்புவி |
மூர்ச்சிதோவாத்யஜத்வேஷப்ராணாந்ப்ராந்திர்நஸர்வதா ||

நீரோக: ரோகமில்லாமலாவது	ஏஷ: இந்தஞானி
உபவிஷ்ட:வா. உட்கார்ந்தாவது	ப்ராணாந். பிராணன்களை
ருக்ண:வா வியாதியோடேயாவது	த்யஜது விட்டும்
புவி பூமியில்	ஸர்வதா-சர்வவிதத்திலுமவனுக்கு
விலுடந். உருண்டுகொண்டாவது	ப்ராந்தி: ஜன்மஹேதுவானஅஞ்ஞானமயக்கம்
மூர்ச்சித:வா மூர்ச்சையையடையப்பட்டவனாகவாவது	ந. இல்லவேயில்லை

அ-கை. அப்படிமூர்ச்சை முதலானவைகளினாலே ஞானங்கெடமாட்டாதென்பதற்குதிருஷடாந்தஞ்சொல்லுகிறார்.

दिनेदिनेस्वप्नसुप्त्योरधीतेविस्मृतेप्ययम् ।
परेद्युर्नानधीतस्स्यात्तद्वद्विद्यानननश्यति ॥

தினேதினேஸ்வப்நஸுப்த்யோரதீதேவிஸ்ம்ருதேப்யயம் |
பரேத்யுர்நாநதீதஸ்ஸ்யாத்தத்வத்வித்யாநநஶ்யதி || கஅ ||

தினேதினே தினந்தோறும்தினந்தோறும்	அநதீத: வேதம்கற்காதவனாக
அதீதே கற்றவேதசாஸ்திரங்கள் (ம்	நஸ்யாத் ஆகமாட்டான்
ஸ்வப்நஸுப்த்யோ: ஸ்வப்னசுஷுப்திகளிலே	தத்வத் அதுபோல மரணவசரத்தில் ஸ்வரூபப்பிரஞ்ஞை மறந்திருந்தாலும் அவனுக்கு வந்திருக்கிற
விஸ்ம்ருதேஅபி மறந்திருந்தாலும்	வித்யா ஞானமானது
அயம் இந்தப்புருஷனானவன்	நநஶ்யதி நாசமாகாது
பரேத்யு: மறுநாள்	

இ-தி. சாணையில்பிடித்தரத்தனம்போன்ற ஞானம்விளங்கிக்கொண்டிருக்கும்போது, அந்தகாரத்திற்குச்சமானமான அஞ்ஞானம்வரகணக்கில்லை.

அ-கை. ஞானங்கெடாதென்பதை உறுதிப்படுத்திச்சொல்லுகிறார்.

प्रमाणोत्पादिताविद्याप्रमाणंप्रबलंविना ।
ननश्यतिनवेदांतात्प्रबलंमानमीक्ष्यते ॥

ப்ரமாணோத்பாதிதாவித்யாப்ரமாணம்ப்ரபலம்விநா ।
நநஶ்யதிநவேதாந்தாத்ப்ரபலம்மாநமீக்ஷ்யதே ॥ ௧௦௮ ॥

ப்ரமாணோத்பாதிதாவித்யா	மகாவாக்கியப் பிரமாணத்தினாலுண்டான ஞானமானது
ப்ரபலம்	அதற்குமேலான
ப்ரமாணம்விநா	பிரமாணமன்றியில்
ந நஶ்யதி	நாசமாகாமாட்டாது
வேதாந்தாத்	வேதாந்தத்தைக்காட்டிலும்
ப்ரபலம் மாநம்	பிரபலமான பிரமாணமானது
ந ஈக்ஷ்யதே	பார்க்கப்படவில்லை

இ-தி. சீமைத்தீர்ப்பு மாறவேண்டுமானால் அதற்குமேல்கோர்ட்டிருந்தால்தானாகும் அப்படியில்லாமையால் மாறாததுபோலவறி.

அ-கை. சொன்னஅர்த்தத்தைமுடிக்கிறார்.

तस्माद्वेदांतसंसिद्धंसदद्वैतंनबाध्यते ।
अन्तकालेप्यतोभूतविवेकान्निर्वृतिस्स्थिता ॥

தஸ்மாத்வேதாந்தஸம்ஸித்தம்ஸதத்வைதம்நபாத்யதே ।
அந்தகாலேப்யதோபூதவிவேகாந்நிர்வ்ருதிஸ்ஸ்திதா ॥ ௧௦௯ ॥

தஸ்மாத்	ஆகையினாலே
வேதாந்தஸம்ஸித்தம்	வேதாந்த விசாரத்தாலுண்டான ஞானத்தால் சித்தித்திருக்கிற
ஸதத்வைதம்	சத்தான அத்துவைதம்
ந பாத்யதே	பாதிக்கப்படுகிறதில்லை
அத:	ஆகையினாலே
அந்தகாலேபி	அந்திக்காலத்திலேயாவது
பூதவிவேகாத்	இந்தப்பஞ்சபூத விவேகத்தால்
நிர்வ்ருதி:	மோக்ஷமானது
ஸ்திதா	இருக்கிறது

இ-தி. புகைவண்டியில்முன்னமேபோய் சீட்டுவாங்கிப்போகாமல் வண்டிவிடும்சமயத்திலாவதுபோய் சீட்டுவாங்கியேறிப்போகிறவனுக்கு அன்றையத்தினம்வீணாகாமல் சபலமாவதுபோலவறி.

பஞ்சபூதவிவேகம்சம்பூர்ணம்.

(௫)—பஞ்சகோசவிவேகசாரார்த்தப்பிரகாசிகை.

தைத்திரீயஉபநிடதம் ஆனந்தவல்லியிற் சொல்லியிருக்கும்அர்த்தத்தையிப்பஞ்சகோசவிவேகத்தால் வெளியாக்குகின்றனர்.

வேதங்களின்அங்கமான நியாயசாத்திரத்தில், சாகாசந்திரநியாயமும்ஸ்தூலாருந்ததிநியாயமும், மார்ஜாரநியாயமும், மர்க்கடநியாயமும், ஸ்தாலீபுலாகநியாயமும், ஸ்தூணாநிகனநியாயமும், கைமுதிகநியாயமும், ஆகஇவ்வேழுவகைநியாயங்கள் வேதாந்தசாத்திரத்தில்அங்கீகரிக்கப்பட்டிருக்கின்றன, ஏனையநியாயங்கள் இவ்வேதாந்தத்தில்ஆன்றோர்களாலங்கீகரிக்கப்பட்டனவல்ல, சாகாசந்திரநியாயமாவது, ஸ்தூலமானமரத்தைக்காட்டி சூக்குமமானசந்திரனைக்காட்டுவதுபோல், ஸ்தூலமானபஞ்சகோச இலக்கணத்தைக்காட்டி சூக்குமமானஆத்துமாவைக்காண்பிவிப்பதாம், தூலாருந்ததிநியாயமாவது சூக்குமமானஅருந்ததிநக்ஷத்திரத்துடன் கூடினஇரண்டுஸ்தூலநக்ஷத்திரங்களைக்காட்டிசூக்குமமானஅருந்ததியை விவாகத்தில்தம்பதிகளுக்குக் காண்பிவிப்பதுபோல், கோசவிசாரத்தால்ஆத்துமாவைக் காண்பிவிப்பதாம்மார்ஜாரநியாயமாவது பூனைதன்மதலையை வலியத்தழுவுவதுபோல் குருசீடனைவலியஆட்கொள்ளுதலாம். குரங்கின்குட்டிதாயைவலுவேதேடுவதுபோல், சீடன்வைராக்கியாதிசாதனத்துடன்நிறைந்தவனாய் ஆசானிடம்சென்று. அவனால்ஸ்தூலாதிசரீர இலக்கணமுறுவதுமர்க்கட நியாயமெனப்படும், ஒருபானைசோறுக்கொருபருக்கையைப்பார்த்துப் பக்குவமறிவதுபோல், பஞ்சகோசகுகையில்விளங்குகிறதைதன்னியத்தைத்தானென் றுணர்ந்தால் சச்சிதானந்தமான பிர்மமேதானென்றறிவதுஸ்தாலீபுலாக நியாயமெனப்படும், மானிடரால்குழியில்நாட்டுகிறகம்பத்தை உரமுறக்குத்தியுரைப்பிக்குமுபாயம்போல், சமுசயஅசம்பாவனாதிதோஷங்களைநிவர்த்தித்துப் பிரமசாக்ஷாத்காரத்தில் திடமுறசுத்தசத்துவவிருத்திவிளங்கி, பிர்மமாய்சேடிக்கிறதேஸ்தூணாநிகன நியாயமெனப்படும், கைமுதிகநியாயம் திருப்திதீபிகையில்விரிவாய்கூறப்படும் இவ்வேழுவகைநியாயங்களைஇப்பிரகரணத்திலும் மற்றிதரபிரகரணங்களிலும் ஆங்காங்குபயோகித்திருக்கின்றனர், மேற்கூறியஉபநிடத்தில்வெளியிட்டிருக்கிற(குகா) அர்த்தத்தைவிரிக்கின்றனர் குகையிலிருக்கிறபிர்மத்தைப் பஞ்சகோசவிவேகத்தினால் அறிவதற்குமுடியுமென்று சுருதிகூறியிருப்பதால் இப்பஞ்சகோசவிவேகத்தைத்தெரிவிக்கின்றனர், அன்னமய்கோசம், பிராணமயகோசம், மனோமயகோசம், விஞ்ஞானமயகோசம், ஆனந்தமயகோசம், ஒன்றினுளொன்றடக்கமாயிருப்பதால்குகையெனப்படும் தகப்பன்வீரியத்தினாலுற்பத்தியாயும், அன்னத்தினால்விருத்தியடைந்தும், அன்னமில்லாவிட்டால் நாசத்தையடைவதாலும், முன்பின்னில்லாததாலுமிருக்கிறஇவ்வன்னமயனாத்துமாவாகான் தேகத்திற்குபலம்கொடுக்கிறவனாயும், கர்மேந்திரியங்களையேவுகிறவனாயுமிருக்கிறஇப்பிராணமயன்அறிவின்மையால், ஆத்துமாவாகான், தேகத்தில்நானென்றும், வி[illegible]

லியதையெனதென்றும் காமாதியவஸ்தைகளால், பைத்தியம்கொண்டவனு மனோமயனுமாத்துமாவாகான் சுஷுப்தியில்லீனத்தையடைகிறவனும், ஜாக்கிராவஸ்தையில்சிரசுமுதல் இத்தேகத்தில்வியாபகனும், அறிவின்நிழலாயுமிருக்கிற விஞ்ஞானமயனுமான்மாவாகான் எஜமானனைகருத்தாவாயிருப்பதால்விஞ்ஞானமயனென்றும் ஏவினதொழில்செய்வதால்மனோமயனென்றும் கூறினர்ஜாக்கிரகாலத்தில்பிரியமோத பிரமோதாதிவிருத்திகளுடன்விடயானுபவம்செய்து புண்ணியபோகம்சாந்தகாலத்தில் நித்திராரூபனாய்அஞ்ஞானவிருத்தியுடன் சுஷுப்தியானந்தம் புஜிக்குமானந்தமயன் ஆத்துமாவாகமாட்டான், இவ்வைங்கோசங்களுக்கதிட்டானமான வஸ்துவே(ஆத்துமா)வென்றறி வஸ்துவில்ஈசுவரத்துவமும், ஜீவத்வமும்மாயைஅவித்தைகளால் கற்பிவிக்கப்பட்டனவேயொழியவாஸ்தவத்திலில்லை, அவ்வீச்சுவரசம்மந்தமான, மாயாசக்தியானது சகலவஸ்துக்களையும்ஏவுதல்செய்தும், ஆனந்தமயமுதல்சகலவஸ்துக்களில் ரகசியமாய்பிரகாசித்தும் விளங்குகின்றது சத்தியில்லாவிடில்நரபதியில்லாநகர்போல ஜகத்துவித்தியாசத்தை அடைந்துவிடும்அறிவின்சாயையுடன்கூடினசக்திஅறிவுபோலவிளங்குகின்றது, அச்சக்தியினுபாதிச்சேர்க்கையால் பிர்மமேசுவரத்துவத்தையடைந்தார் ஐங்கோசங்களுபாதியால் ஜீவபாவமெய்தினர் ஒருபுருடனுக்குப்புத்திரனால்தகப்பனென்கிறசொல்லும், பேரனால்பாட்டனென்கிறசொல்லும், வந்தனபோல்மாயையாகிறபுத்திரனால் ஈசனாகியதகப்பனென்கிறசொல்லும் அக்கோசோபாதியால்ஜீவனாகிய பாட்டனென்கின்றசெல்லும், புத்திரனும்பேரனுமற்றகாலத்தில் அச்சொற்கள்பொய்யாவதுபோல்அப்பிர்மத்திற்குஇவ்வீச ஜீவபாவம்பொய்யாய்அறிவுமாத்திரம் ஒன்றாய்ப்பிரகாசிக்கின்றது இவ்விதம்பிரமத்தையறிந்தவன் பிர்மமேயொழியபிரமவித்தல்ல, இஞ்ஞானிக்குஜன்மமில்லை இதற்கையமில்லை.

பஞ்சகோசவிவேகசாரார்த்தப்பிரகாசிகை முற்றிற்று.

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌰𑌸𑍍𑌤𑍁.

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌗𑌣𑍇𑌶𑌾𑌯 𑌨𑌮𑌃.

𑌶𑍍𑌰𑍀 [illegible] 𑌨𑌮𑌃.

𑌪𑌞𑍍𑌚𑌕𑍋𑌶𑌵𑌿𑌵𑍇𑌕𑌃.

नत्वाश्रीभारतीतीर्थविद्यारण्यमुनीश्वरौ ।
पञ्चकोशविवेकस्यकुर्वेव्याख्यांसमासतः ॥

𑌨𑌤𑍍𑌵𑌾𑌶𑍍𑌰𑍀𑌭𑌾𑌰𑌤𑍀𑌤𑍀𑌰𑍍𑌥𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌰𑌣𑍍𑌯𑌮𑍁𑌨𑍀𑌶𑍍𑌵𑌰𑍌 ।
𑌪𑌞𑍍𑌚𑌕𑍋𑌶𑌵𑌿𑌵𑍇𑌕𑌸𑍍𑌯𑌕𑍁𑌰𑍍𑌵𑍇𑌵𑍍𑌯𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾𑌂𑌸𑌮𑌾𑌸𑌤𑌃 ॥

ஸ்ரீபாரதீதீர்த்தவித்தியாரண்யமுனீஸ்வரர்களைவந்தனம்செய்துபஞ்சகோசவிவேகத்திற்கு சுருக்கமாய்வியாக்கியானம் செய்கிறேன்.

அ-கை தைத்திரீயஉபநிஷத்தின்தாற்பரிய வியாக்கியானமான இந்தபஞ்சகோசவிவேகமென்கிறபிரகரணத்தை ஆரம்பிக்கிறஆசாரியர் அதில் கேட்கிறவர்களுக்குப் பிரவிருத்திசித்திக்கும்பொருட்டு பிரயோஜனத்துடன்கூடியிருக்கிறதென்று பிரத்தியக்ஷமாகசூசனைபண்ணி கிரந்தாரம்பம்செய்கிறார்.

गुहाहितंब्रह्मयत्तत्पंचकोशविवेकतः ।
बोद्धुंशक्यंततःकोशपञ्चकंप्रविविच्यते ॥

குஹாஹிதம்ப்ரஹ்மயத்தத்பஞ்சகோஶவிவேகத: ।
போத்தும்ஶக்யம்தத:கோஶபஞ்சகம்ப்ரவிவிச்யதே ॥ க ॥

குஹாஹிதம்	குகையிலிருக்கிற	போத்தும்	அறிவதற்கு
யத்	யாதொரு	ஶக்யம்	முடியும்
ப்ரஹ்ம தத்	பிரமமுண்டோ அதை	தத:	ஆகையினாலே
பஞ்சகோஶவிவேகத:	குகையென்கிறசப்தத்தால் சொல்லப்படுகிற பஞ்சகோசவிவேகத்தால்	கோஶபஞ்சகம்	அன்னமயாதி பஞ்சகோசங்களை
		ப்ரவிவிச்யதே	சாக்ஷியாகியதனக்கு வேறாகப்பிரித்துகாண்பிக்கிறார்

இ-தி. தாமரைப்புஷ்பத்திற்குள்ளே இருக்கிற காயையெடுக்கவேண்டினவன் அதைமூடிக்கொண்டிருக்கிற மேல்இதழ்களைப்பிரித்துத்தள்ளி காயைக் கண்டெடுப்பதுபோலவறி.

அ-கை. குகையென்பதெது அதிலிருக்கிறபிரமம்என்னமாயறிகிறதெனில்.

देहादभ्यंतरःप्राणःप्राणादभ्यंतरंमनः ।
ततःकर्ताततोभोक्तागुहासेयंपरंपरा ॥

தேஹாதப்யந்தர:ப்ராண:ப்ராணாதப்யந்தரம்மந: ।
தத:கர்தாததோபோக்தாகுஹாஸேயம்பரம்பரா ॥ உ ॥

தேஹாத்	அன்னமய கோசத்தைக் காட்டிலும்	கர்தா	உள்ளே இருக்கிறவிஞ்ஞானமயகோசம்
அப்யந்தர:	உள்ளே இருக்கிறது	தத:	அதைகாட்டிலும்
ப்ராண:	பிராணமயகோசம்	போக்தா	உள்ளே இருக்கிறஆனந்தமய கோசம்
ப்ராணாத்	பிராணமய கோசத்தைக் காட்டிலும்	ஸா	அந்த
அப்யந்தரம்	உள்ளேஇருக்கிறது	இயம்	இந்தப்பஞ்சகோசங்களுடைய
மந:	மனோமயகோசம்	பரம்பரா	கூட்டமானது
தத:	அதைக்காட்டிலும்	குஹா	சுருதியில்குகையெனப்படும்

இ-தி. ஐந்தடுக்குப்போகணியொன்றுக்குளொன்றுஅடங்கியிருப்பதுபோல.

அ-கை. இப்போது அன்னமயகோசத்தின் ஸ்வரூபத்தையும் அது அநாத்துமாவென்பதையுங்காண்பிக்கிறார்-

पितृभुक्तान्नजाद्वीर्याज्जातोन्नेनैववर्धते ।
देहस्सोन्नमयोनात्माप्राक्चोर्द्ध्वंतदभावतः ॥

பித்ருபுக்தாந்நஜாத்வீர்யாஜ்ஜாதோந்நேநைவவர்த்ததே ।
தேஹஸ்ஸோந்நமயோநாத்மாப்ராக்சோர்த்வம்ததபாவத꞉ ॥ ௩ ॥

தேஹ꞉ யாதொருதேகமானது
பித்ருபுக்தாந்நாத் தாய்தகப்பனால் பூஜிக்கப்பட்ட அன்னத்தினாலுண்டான
வீர்யாத் வீரியத்தினின்றும்
ஜாத꞉ உண்டானதாயும்
அந்நேந ஏவ அன்னத்தினாலேயே
வர்த்ததே விருத்தியாகிறதோ
ப்ராக் ச முன்னும்
ஊர்த்வம் பின்னும்
தத³பாவத꞉ அந்த தேகமில்லாமையால்
ஸ꞉ அந்த
அந்நமய꞉ அன்னமயகோசமானது
ந ஆத்மா ஆத்துமாவன்று

வி-ம். அநுமானம் இத்தேகமாத்துமாவன்று யெதனாலெனில்பிறக்குமுன்னும்இறந்தபின்னுமில்லாததினால் (கடாதிகள்போல) அது அநாத்துமா.

இ-தி. ஸ்திரீவேஷம்போட்டுக்கொண்டு ஆடுகிறவனுக்குஅந்த ஸ்திரீயின்தன்மைமுன்னும்பின்னுமில்லாமையால் அது அவனாகாததுபோலவறி.

ச-கை. தேகம்முன்னும்பின்னுமில்லாமையென்கிற ஏதுசரீரதேகமாத்துமாவல்லவென்றுசாதித்தது கூடாதென்கிறயென்பக்ஷத்தில் தோஷமின்மையால். நீர்சொன்ன ஏதுபிரயோஜனமில்லையெனில்.

पूर्वजन्मन्यसन्नेतज्जन्मसंपादयेत्कथम् ।
भाविजन्मन्यसन्कर्मनभुंजीतेहसंचितम् ॥

பூர்வஜந்மந்யஸந்நேதஜ்ஜந்மஸம்பாதயேத்கதம் ।
பாவிஜந்மந்யஸந்கர்மநபுஞ்ஜீதேஹஸஞ்சிதம் ॥ ௪ ॥

பூர்வஜந்மநி பூர்வஜன்மத்தில்
அஸத் இல்லாத இந்த தேகமான ஆத்துமா
ஏதஜ்ஜந்ம இந்த ஜென்மத்தை
கதம் எப்படி
ஸம்பாதயேத் சம்பாதிக்கும்
பாவிஜந்மநி வரப்போகிற ஜன்மத்தில்
அஸத் இல்லாத இந்ததேகமான ஆத்மா
ஸஞ்சிதம் இப்போது சேர்க்கப்படுகிற
கர்ம கர்மத்தை
இஹ இவ்வுலகத்திலிருந்து
ந புஞ்ஜீத புஜிக்கக்கூடாது

வி-ம். அப்படிச்சொன்னால்செய்யாதபலம்வருவதும் செய்தபலம்நாசமாய்போவதுமென்கிற இரண்டுதோஷங்கள்வரும்.

அ-கை. இப்படி அன்னமயகோசமனாத்துமாவென்றுகாண்பித்து பிராணமயன் அனாத்துமாவென்பதும் அவன்ஸ்வரூபத்தையுஞ்சொல்லுகிறார்.

पूर्णोदेहेबलंयच्छन्नक्षाणांयःप्रवर्तकः ।
वायुःप्राणमयोनासावात्माचैतन्यवर्जनात् ॥

பூர்ணோதேஹேபலம்யச்சந்நக்ஷாணாம்ய:ப்ரவர்த்தக: ;
வாயு:ப்ராணமயோநாஸாவாத்மாசைதந்யவர்ஜநாத் ॥ ரு ॥

ய: யாதொரு
வாயு: வாயுவானவன்
தேஹே இந்ததேகத்தில்
பூர்ண: (நகசிகபரியந்தம்) பூர்ணனாயும்
பலம் பலத்தை
யச்சந் கொடுக்கிறவனாயும்
அக்ஷாணாம் இந்திரியங்களை
ப்ரவர்த்தக: ஏவுகிறவனாயுமிருக்கிறானோ
அஸௌ அந்த இந்த
ப்ராணமய: பிராணமயன்
சைதந்ய வர்ஜநாத் (வெளியிலடிக்கிற காற்றுபோல) அறிவற்றிருப்பதால்
ந ஆத்மா ஆத்துமாவன்று

இ-தி. துருத்திகுள்புகுந்து வெளியில்வருகிறகாற்றானது புருஷனாகா.

அ-கை. இப்போதுமனோமயன்ஸ்வரூபத்தையும் அவனனாத்துமாவென்பதையுங்காண்பிக்கிறார்.

अहंतांममतांदेहेगेहादौचकरोतियः ।
कामाद्यवस्थयाभ्रान्तोनासावात्मामनोमयः ॥

அஹந்தாம்மமதாம்தேஹேகேஹாதௌசகரோதிய: ।
காமாத்யவஸ்தயாப்ராந்தோநாஸாவாத்மாமநோமய: ॥ சா ॥

ய: யாதொருவன்
தேஹே தேகத்தில்
அஹந்தாம் நானென்கிறஅகங்காரத்தையும்
கேஹாதௌ வீடுமுதலானதுகளில்
மமதாம் எனதென்பதையும்
கரோதி பண்ணுகிறானோ
காமாத்யவஸ்தயா காமாதி அவஸ்தைகளினாலே
ப்ராந்த: மயக்கத்தையுடையவனாக
அஸௌ அந்த இந்த
மநோமய: மனோமயன்
ந ஆத்மா ஆத்துமாவன்று

இ-தி. ஒரு ராஜா தன்னரண்மனையும், வெளியிலுள்ளராஜ்யத்தையும் நானெனதென்று அபிமானிக்கிறதைப்போலும், பைத்தியத்தால்பலவிதமாய்ப் புலம்பித்திரிக்கிறவன், அறிவுள்ளவனாகஆகாததுபோலவுமறி.

அ-கை. விஞ்ஞானமயன்குடிம்பிபோல தாதாத்மியாத்தியாசத்தையுடையவனாயிருப்பதால் அவனுடையஸ்வரூபத்தையும் அவன் அனாத்துமாவென்பதையுங்காண்பிக்கிறார்.

लीनासुप्तौवपुर्बोधेव्याप्नुयादानखाग्रगा ।
चिच्छायोपेतधीर्नात्माविज्ञानमयशब्दभाक् ॥

லீநாஸுப்தௌவபுர்போதேவ்யாப்நுயாதாநகாக்ரகா ।
சிச்சாயோபேததீர்நாத்மாவிஜ்ஞாநமயஶப்தபாக் ॥ ௭ ॥

சிச்சாயோபேததீ: சிதாபாசனோடுகூடியிருக்கிறயாதொருபுத்தியானது
ஸுப்தௌ சுஷுப்தியில்
லீநா லயித்து
போதே { ஜாக்கிரத்தில் (தப்தாயபிண்டம்போலே)
ஆநகாக்ரகா { நகசிகை பரியந்தம் அடைந்ததாகி
வபு: தேகத்தை
வ்யாப்நுயாத் வியாபித்திருக்கிறதோ
விஜ்ஞாநமயஶப்தபாக் அந்த இந்த விஞ்ஞானமயன்
ந ஆத்மா ஆத்துமாவன்று

இ-கி. மின்னலானதுதோன்றித்தோன்றி மறைவதால்அநாத்மாவானது போலவறி.

அ-கை. மனோபுத்திஇரண்டும் ஓர்அந்தக்கரணகாரியமாகையால் மனோமயனென்றும்விஞ்ஞானமயனென்றும் இரண்டுகோசங்களாகப்பிரித்தது கூடாதெனில்.

कर्तृत्वकरणत्वाभ्यांविक्रियेतांतरिंद्रियम् ।
विज्ञानमनसीअन्तर्बहिश्चैतेपरस्परम् ॥

கர்த்ருத்வகரணத்வாப்யாம்விக்ரியேதாந்தரிந்த்ரியம் ।
விஜ்ஞாநமநஸீஅந்தர்பஹிஶ்சைதேபரஸ்பரம் ॥ ௮ ॥

அந்தரிந்த்ரியம் அந்தக்கரணமானது
கர்த்ருத்வகரணத்வாப்யாம் கருத்துருத்துவருபமாயும் கரணங்களான சாதனசுருவிருபங்களாயுமிருப்பதால்
அந்த: உள்ளிலும்
பஹி:ச புறம்பிலும்
விக்ரியேத { விகாரத்தை யடைந்து கொண்டிருக்கிறது
ஏதே இவைகள்
பரஸ்பரம் { ஒன்றுக்கொன்று பேதமா யிருப்பதால்
விஜ்ஞாநமநஸீ விஞ்ஞானமயமென்றும் மனோமயமென்றும் (சொல்லப்படுகிறார்கள்)

இ-கி. ஒருவிதையின்விகாரமேவேரும் கிளைகளுமாயிருந்தாலும் வேராதாரமாயும்பூமிக்குள்ளேவியாபித்து இருப்பதாயும், அசையாதிருப்பதாயும்கிளைகள்வெளியிலிருப்பதாயும், ஆதேயமாயும்சலிப்பதாயுமிருப்பதுபோலும்ரியாதிபதியும்சேவகனும் ஒருஅரசனின்வேலைக்காரராயிருந்தாலும் பிரயுத்தன்மையும், சேவகத்தன்மையுமிருப்பதுபோலவறி.

அ-கை. போக்தாவென்றுசொல்லப்பட்ட ஆனந்தமயன்ஸ்வரூபத்தையும் அவன் அநாத்துமாவென்பதையும் காண்பிக்கிறார்.

काचिदंतर्मुखावृत्तिरानंदप्रतिबिंबभाक् ।
पुण्यभोगेभोगशांतौनिद्रारूपेणलीयते ॥
कादाचित्कत्वतोनात्मास्यादानंदमयोप्ययम् ।

காசித்அந்தர்முகாவ்ருத்திராநந்தப்ரதிபிம்பபாக் ।
புண்யபோகேபோகசாந்தௌநித்ராரூபேணலீயதே ॥ கசு ॥
காதாசித்கத்வதோநாத்மாஸ்யாதாநந்தமயோப்யயம் ।

புண்ய போகே } புண்ணியபலானுபவமான போக காலத்தில்
காசித் ஒருக்கால்
அந்தர்முகா வ்ருத்தி: } அந்தர்முகமாகிற விருத்தியானது
ஆநந்தப்ரதிபிம்பபாக் ஆத்துமானந்தப்பிரதிபிம்பத்தை அடைந்ததாகி
போகசாந்தௌ போகம்ஒழிந்தவேளையில்
நித்ராரூபேண நித்திரா ரூபமாக
லீயதே லயிக்கிறது
அயம் இந்த
ஆநந்தமய: அபி ஆனந்தமயனும்
காதாசித்கத்வத: ஏகதேசத்தில்வருவதாலே
ஆத்மா ஆத்துமாவாக
ந ஸ்யாத் ஆகமாட்டான்

இ-தி. ஆற்றில்ஊற்றுப்போட்டுஇறைத்துத் தெளிந்தஅவசரத்தில் க்ஷண காலம்தன்முகம் தோற்றுவதுபோலவாம்.

ச-கை. அன்னமயாதிஆனந்தமயன்வரை ஆத்துமாவல்லவென்றுவிலக்கினால்ஆத்துமாவே இல்லையென்று வருமேயெனில்.

बिंबभूतोयआनन्दआत्मासौसर्वदास्थितेः ॥
பிம்பபூதோயஆநந்தஆத்மாஸௌஸர்வதாஸ்திதே: ॥ கஎ ॥

பிம்ப பூத: } ஆனந்தமயனுக்கு அதிஷ்டானமான
ய: யாதொரு
ஆநந்த: ஆனந்தமுண்டோ (அது).
ஸர்வதா எப்போதும்
ஸ்திதே: இருக்கிறபடியால்
அஸௌ அந்த இவரே
ஆத்மா ஆத்துமா

வி-ம். அனுமானம்நித்தியமாயிருப்பதால் ஆனந்தரூபியான, இவரே ஆத்துமாயாதொருவர், ஆத்துமாவன்றே அவர்நித்தியரன்று (தேகாதிகளைப்போல) ஆகாசாதிகளும்உற்பத்தியுடன்கூடி அநித்தியமாயிருப்பதால், அதிவியாப்தி தோஷமில்லை.

ननुदेहमुपक्रम्यनिद्रानन्दांतवस्तुषु ।
माभूदात्मत्वमन्यस्तुनकश्चिदनुभूयते ॥

நந்வேவமந்நமயாத்யாநந்தமயாந்தேஷு பஞ்சஸு |
ஸாக்ஷிணா சூந்யமந்யந்ந கஶ்சிதநுபூயதே || ௧௧ ||

நநு. சங்கிக்கிறான்	ஸாக்ஷிணா ஆத்மாவானது
ஏவம் அன்னமயத்தை	சூந்யம் ஆகவேண்டாம் [கிற
ஆதி ஆரம்பித்து	அந்யத் இவைகளுக் கன்னியமாயிருக்
ஆநந்தமயாந்தேஷு ஆனந்தமயன் வரையிலுள்ள வஸ்துக்களில்	கஶ்சித் ஒராத்துமாவும் [வில்லையே
நீர் சொன்ன ஏதுவால்	ந அநுபூயதே அனுபவிக்கப்பட

தா-ம். அப்போது சூனியமல்லவா சித்தித்ததென்றஅபிப்பிராயத்தால்சங்கித்தான்

இ-தி. ஐந்துவாசல்தாண்டிஉள்ளேபோனவன்ஒன்றுங்காணாதுபோலவாம்

அ-கை. அப்படிசூனியம்சம்பவிக்கவில்லையென்று பரிஹரிக்கிறார்.

बाढंनिद्रादयस्सर्वेनुभूयंतेनचेतरः ।
तथाप्येतेनुभूयंतेयेनतंकोनिवारयेत् ॥

பாடம் நித்ராதயஸ்ஸர்வேऽநுபூயந்தே ந சேதர: |
ததாப்யேதேऽநுபூயந்தே யேந தம் கோ நிவாரயேத் || ௧௨ ||

நித்ராதய: ஆனந்தமயன் முதலான	இதர: ந ச வேறொன்றும் அனுபவிக்க
ஸர்வே சகலகோசங்கள் [றன	ப்படவில்லை யென்று
அநுபூயந்தே அனுபவிக்கப்படுகின்	பாடம் நீ சொன்னது சரி

அ-கை. அப்போகோசங்களுக்குவேறாக ஆத்துமாவுண்டென்றெப்படிசொன்னீரெனில்.

ததா அபி அப்படி இருந்தாலும்	தம் அந்த சைதன்னியத்தை
ஏதே இந்த கோசங்கள்	க: எவன்
யேந யாராலே [ன்றன	நிவாரயேத் தடுப்பன்
அநுபூயந்தே அனுபவிக்கப்படுகி	

இ-தி. முன்னேஒன்றுங்காணப்படவில்லையென்று சொன்னவனிருப்பதுபோலவறி.

அ-கை. இப்போதுகோசவிலக்ஷணமான ஆத்துமாவேறேஇருந்தால் அப்போதுகாணப்படவேண்டும் அப்படிகாணப்படாமையால் ஆத்துமாஇல்லையெனில்.

स्वयमेवानुभूतित्वाद्विद्यतेनानुभाव्यता ।
ज्ञातृज्ञानांतराभावादज्ञेयोनत्वसत्तया ॥

ஸ்வயமேவாநுபூதித்வாத்வித்யதே நாநுபாவ்யதா |
ஜ்ஞாத்ருஜ்ஞாநாந்தராபாவாதஜ்ஞேயோ நத்வஸத்தயா || ௧௩ ||

ஸ்வயம் ஏவ } (இக்கோசங்களை அறிகிற) அறிவாகிய தான்தானே
அநுபூதித்வாத் } அநுபவரூபமாயிருப்பதால் [ருக
அநுபாவ்யதா அநுபவிக்கப்படுகிறவ
ந. வித்யதே ஆகமாட்டார்

ஜ்ஞாத்ருஜ்ஞாநாந்தராபாவாத் அவரையறிய வேறேகாண்பான் காக்ஷிகளில்லாமையால்
அஜ்ஞேய: அறியப்படவில்லை
அஸத்தயா ந. து முயல்கொம்புபோலில்லாமையால்அறியப்படாமலிருக்கவில்லை

தா-ம். பஞ்சகோசங்களுக்கும்; ஆத்துமாசாக்ஷியென்றும் அவைகள்அசத்தென்றும்முன்னரே நிராகரிக்கப்பட்டதால்இவரையறிய சாக்ஷிமுதலானதில்லாமையால், அறியப்படாதவரென்றுசொல்லப்பட்டது.

அ-கை. அனுபவரூபராயிருக்கிறஆத்துமாவுக்கு அனுபவிக்கப்படுதல், கூடாதென்பதையும் அறிவுசுபாவமென்பதையும் திருஷ்டாந்தமூலமாய்அறிவிக்கிறார்.

माधुर्यादिस्वभावानामन्यत्रस्वगुणार्पिणाम् ।
स्वस्मिन्तदर्पणापेक्षानोनचाऽस्त्यन्यदर्पकम् ॥
अर्पकान्तरराहित्येप्यस्त्येषांतत्स्वभवता ।
माभूत्तथानुभाव्यत्वंबोधात्मातुनहीयते ॥

மாதுர்யாதிஸ்வபாவாநாமந்யத்ரஸ்வகுணார்பிணாம் ।
ஸ்வஸ்மிந்ததர்பணாபேக்ஷாநோநசாஸ்த்யந்யதர்பகம் ॥ ௧௪ ॥
அர்பகாந்தரராஹித்யேப்யஸ்த்யேஷாந்தத்ஸ்வபாவதா ।
மாபூத்ததாநுபாவ்யத்வம்போதாத்மாதுநஹீயதே ॥ ௧௫ ॥

அந்யத்ர கடிலைமுதலானவைகளில்
ஸ்வகுணார்பிணாம் தித்திப்புமுலான குணங்களைகொடுக்கிறவைகளான
மாதுர்யாதிஸ்வபாவாநாம் தித்திப்புமுதலான சுபாவத்தை சக்கரை முதல்லானவஸ்துக்களுக்கு
ஸ்வஸ்மிந் தன்னிடத்தில்
தத்அர்பண அபேக்ஷா } அது வேண்டுமென்ற அபேக்ஷையானது
ந இல்லை

அந்யத்அர்பகம் வேறேதித்திப்புமுதலானதைக்கொடுக்கிறவஸ்து
ந அ. அஸ்தி இல்லவேயில்லை
அர்பகாந்தரராஹித்யேஅபி வேறேதித்திப்புமுதலானதைக்கொடுக்கிறவஸ்துவில்லாமலிருந்த போதிலும் [துக்களுக்கு
ஏஷாம் இந்த சக்கரைமுதலானவஸ்
தத்ஸ்வபாவதா அந்த தித்திப்புமுதலானசுபாவமானது
அஸ்தி இருக்கவே இருக்கிறது

அ-கை. தாஷ்டாந்தம்சொல்லுகிறார்.

ததா அப்படி
அந்யஸ்ய அநுபவிக்கப்படுகிறவருக
ஸாக்ஷ்ய ஆகவேண்டாம்
போக்தா. ஸ: அறிவானஆத்துமாவும்
ந. ஹீயதே கெடமாட்டார்

அ-கை. சொன்னஅர்த்தத்திற்குசுருதிப்பிரமாணம் சொல்லுகிருர்.

स्वयंज्योतिर्भवत्येषपुरोस्माद्भासतेखिलात् ।
तमेवभान्तमन्वेतितद्भासाभास्यतेजगत् ॥

ஸ்வயஞ்ஜ்யோதிர்பவத்யேஷபுரோஸ்மாத்பாஸதேகிலாத் ।
தமேவபாந்தமந்வேதிதத்பாஸாபாஸ்யதேஜகத் ॥ ௧௬ ॥

ஏஷ: இந்தஆத்துமா
ஸ்வயஞ்ஜ்யோதி: சுயம்பிரகாசராக
பவதி இருக்கிருர்
அஸ்மாத் இந்த
அகிலாத் சகலநாமரூபத்திற்கும்
புர: முன்னே
பாஸதே விளங்குகிருர்
பாந்தம் விளங்கிக்கொண்டிருக்கிற
தம். ஏவ அவரையே
அந்வேதி அனுசரித்துவிளங்குகிறது
தத் அவருடைய
பாஸா பிரகாசத்தினலேயே
ஜகத் ஜகத்தானது
பாஸ்யதே விளங்கப்படுகிறது

இ-தி- சூரியப்பிரகாசத்தையனுசரித்து உலகம்விளங்குவதுபோலவாம்.

அ-கை. இதற்காகமறுபடியும் சுருதிகளைக்காண்பிவிக்கிருர்.

येनेदञ्जानतेसर्वंतत्केनान्येनजानताम् ।
विज्ञातारंकेनविद्याच्छक्तंवेद्येतुसाधनम् ॥

யேநேதஞ்ஜாநதேஸர்வந்தத்கேநாந்யேநஜாநதாம் ।
விஜ்ஞாதாரங்கேநவித்யாச்சக்தம்வேத்யேதுஸாதநம் ॥ ௧௭ ॥

யேந எந்த அறிவினலே
இதம் ஸர்வம் இந்த சமஸ்தத்தையும்
ஜாநதே அறிகிருர்களோ
தத் அந்த அறிவாகிய தன்னை
அந்யேந வேறே
கேந எவனலே
ஜாநதாம் அறியக்கூடும்
விஜ்ஞாதாரம் { சகலத்தோற்றத்தையுமறிகிறஅறிவாகியதன்னை }
கேந.வித்யாத் யாராலே அறியக்கூடும்
ஸாதநம். ஸக்தம் { விஷயஞ்ஞானசாதனமானமனதும் }
வேத்யே விஷயத்திலே செல்வதற்கு
து சாதனமல்லவா

தா-ம். ஆத்துமாவில்செல்வதற்குசமர்த்தமன்று வாக்குமனதுகளுக்கு, எட்டாதென்றுசுருதியும் சொல்லுகிறதுஆத்துமா அறியப்படும் பக்ஷத்தில்கர்மகர்த்திருத்துவவிரோதமும்வரும்.

இ-தி. காற்று,அக்கினிமுதலானதை அசைப்பிவிப்பதில்சக்தமேதவிர ஆகாசத்தையசைப்பிவிக்க முடியாததுபோலவாம்.

அ-கை. இன்னும்சுருதிகளைச் சொல்லுகிறார்.

सवेत्तिवेद्यन्तत्सर्वंनान्यस्तस्यास्तिवेदिता ।
विदिताविदिताभ्यान्तत्पृथग्बोधस्वरूपकम् ॥

ஸவெத்திவெத்யந்தத்ஸர்வம்நாந்யஸ்தஸ்யாஸ்திவெதிதா ।
விதிதாவிதிதாப்யாந்தத்ப்ருதக்போதஸ்வரூபகம் ॥ கஅ ॥

ஸ: அந்த ஆத்துமா
வெத்யம் அறியப்பட்டதான்
தத் ஸர்வம் அந்தசமஸ்தத்தையும்
வெத்தி அறிகிறார்
தஸ்ய அவரையறிய
அந்ய: வேறாயிருக்கிற
வெதிதா அறிகிறவன்.
ந. அஸ்தி இல்லை
தத் அந்தவஸ்துவானது
விதிதாவிதிதாப்யாம் அறியப்பட்டது அறியப்படாதவைகளுக்கு
ப்ருதக் வேறான
போதஸ்வரூபம் அறிவுவடிவம்

இ-தி. கண்ணது அறியப்பட்டரூபத்திற்கும் அறியப்படாதரூபத்திற்கும் வேறாய்அறிவாயிருப்பதுபோல.

அ-கை. அறியப்பட்டதுஅறியப்படாதவைகளுக்கு அன்னியமாயிருக்கிறஅறிவானதுகாணப்படவில்லையேயெனில்,நீசொன்னபடிஓரறிவில்லாவிட்டால்அறியப்பட்டது, அறியப்படவில்லையென்கிற, அனுபவமெப்படியுண்டாகும் இப்படிப்பட்டவனுக்கு எப்படிபோதிக்கக்கூடுமென்று, பரிகாசத்துடன்சொல்லுகிறார்.

बोधेप्यनुभवोयस्यनकथञ्चनजायते ।
तंकथंबोधयेच्छास्त्रंलोष्टंनरसमाकृतिम् ॥

போதெப்யநுபவொயஸ்யநகதஞ்சநஜாயதெ ।
தங்கதம்போதயெச்சாஸ்த்ரம்லொஷ்டம்நரஸமாக்ருதிம் ॥ க௯ ॥

போதெ. அபி இப்படி அறிவுபிரதியக்ஷமாயிருந்தும்
யஸ்ய யாதொருவனுக்கு
கதம். ச என்னப்பிரயாசப்பட்டும்
அநுபவ: அறிவுதானென்றஅனுபவம்
ந. ஜாயதெ உண்டாகவில்லையோ
சாஸ்த்ரம் வேதாந்தசாஸ்திரமானது
நரஸமாக்ருதிம் மனுஷியாகிருதிபோலிருக்கிற
தம் அந்த
லொஷ்டம் உருவாரத்தைப் பார்த்து
கதம். போதயெத் எப்படி போதிக்கும்

இ-தி. மூட்டைபறிகொடுத்தபிராமணன், உருவாரத்தினிடத்தில்வந்துவிடியவிடியத்தன்தாவந்தத்தைச் சொன்னகதைபோலவறி.

அ-கை. அறிவுஅறியப்படவில்லை யென்பவனைபரிஹாசம் பண்ணுகிறார்,

जिह्वामेऽस्तिनवेत्युक्तिर्लज्जायैकेवलंयथा ।
नबुध्यतेमयाबोधोबोद्धव्यइतितादृशी ॥

ஜிஹ்வாமே(அ)ஸ்திநவேத்யுக்திர்லஜ்ஜாயைகேவலம்யதா ।
நபுத்யதேமயாபோதோபோத்தவ்யஇதிதாத்ருஶீ ॥ ௨௦ ॥

மே ஜிஹ்வா எனக்குநாவானது
அஸ்தி. வா இருக்கிறதா
ந. இதி இல்லையாவென்று
உக்தி: சொல்லுகிறசொல்
லஜ்ஜாயை வெட்கத்தின் பொருட்டு
கேவலம் யோக்கியமாய்

யதா.மயா எப்படியாகுமோஎன்னாலே
போத: அறிவானது
ந. புத்யதே அறியப்படவில்லை
போத்தவ்ய: தாங்களேபோதிக்கத்தக்க
இதி என்றசொல்
தாத்ருஶீ அப்படிப்போலிருக்கிறது

இ-தி. என்தாய்மலடியா பிரசவித்தவளாவென்று கேழ்கிறமூடன்போல

அ-கை. இப்படிஅறிவிருந்தாலும், பிரகிருதமானபிர்மஞானத்திலென்ன வாயிற்றெனில்.

यस्मिन्यस्मिन्नास्तिलोकेबोधस्तत्तदुपेक्षणे ।
यद्बोधमात्रंतद्ब्रह्मेत्येवंधीर्ब्रह्मनिश्चयः ॥

யஸ்மிந்யஸ்மிந்நாஸ்திலோகேபோதஸ்தத்ததுபேக்ஷணே ।
யத்போதமாத்ரந்தத்ப்ரஹ்மேத்யேவந்தீர்ப்ரஹ்மநிஶ்சய: ॥ ௨௧ ॥

லோகே ஜகத்தில்
யஸ்மிந் யஸ்மிந் யாதொருயாதொரு சப்தாதிவிஷயத்தில்
போத: அறிகிறஅறிவானது
அஸ்தி இருக்கிறதோ
தத்தத் அந்தந்தவிஷயம்
உபேக்ஷணே உபேக்ஷிக்கப்பட்டாலும்
யத் யாதொரு

போதமாத்ரம் அறிவுமாத்திரமறிவற்றிருக்கிறதோ
தத் அதுவே
ப்ரஹ்ம. இதி பிர்மமென்கிற
ஏவம் இத்தகைய
தீ: ஞானமே
ப்ரஹ்மநிஶ்சய: பிர்மஞானத்தின்முடிவு

இ-தி. கண்ணால்பார்க்கப்படுகிறரூபங்கள் அழிந்தாலும்கண் அழியாமலிருப்பதுபோலவறி.

அ-கை. கடாதிவிஷயத்தை யுபேக்ஷிக்கிறதினாலே உண்டாகிறஅறிவுதானென்கிறஅனுபவமே பிர்மஞானமென்றால் அப்போது பஞ்சகோசவிவேகம்பண்ணுவதுநிஷ்பிரயோஜன மாகுமேயெனில்பிரமத்தை பிரத்தியகாத்துமஸ்வரூபமாகவறிகிறஞானம் வாராமல்சம்சாரம்நீங்காததாகையால் அந்தஞானத்திற்குஇந்தப்பஞ்சகோசவிவேகம் அவசியமுபயோகமானதால் வீணல்லவென்றுசொல்லுகிறார்.

पञ्चकोशपरित्यागेसाक्षिबोधावशेषतः ।
स्वस्वरूपंसएवस्याच्छून्यत्वंतस्यदुर्घटम् ॥

𑌪𑌞𑍍𑌚𑌕𑍋𑌶𑌪𑌰𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌗𑍇𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑌿𑌬𑍋𑌧𑌾𑌵𑌶𑍇𑌷𑌤𑌃 ।
𑌸𑍍𑌵𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌂𑌸𑌏𑌵𑌸𑍍𑌯𑌾𑌚𑍍𑌛𑍂𑌨𑍍𑌯𑌤𑍍𑌵𑌂𑌤𑌸𑍍𑌯𑌦𑍁𑌰𑍍𑌘𑌟𑌮𑍍 ॥ ௨௨ ॥

𑌪𑌞𑍍𑌚𑌕𑍋𑌶𑌪𑌰𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌗𑍇 அன்னமயாதிபஞ்சகோசங்களை நேதிமார்க்கத்தால் பிரதியாகம்பண்ணினால்
𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑌿𑌬𑍋𑌧𑌾𑌵𑌶𑍇𑌷𑌤𑌃 சாக்ஷி தானென்கிற அறிவு மாத்திரம் மீதமாகையால்
𑌸𑍍𑌵𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌂 தன்ஸ்வரூபம்
𑌸𑌃 𑌏𑌵 அதுவாகவே
𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 இருக்கிறது

அ-கை. அப்படிகோசத்தியாகத்தால் சூனியத்வம்வருமேயெனில்.

𑌶𑍂𑌨𑍍𑌯𑌤𑍍𑌵𑌂 சூனியமாயிருத்தலானது
𑌤𑌸𑍍𑌯 அந்த அறிவுக்கு
𑌦𑍁𑌰𑍍𑌘𑌟𑌂 ஒருக்காலுங்கூடாது

இ-தி. சீமைக்கெல்லாமிராஜனாயிருக்கிறவன் சிறையிலடைபட்டிருந்தால், சிறைச்சாலையைத்திறந்து உள்ளேபோய்அவனைகாணமல் இஷ்டம்நிறைவேறாதுபோலும்; ஐந்துகண்ணாடிக்குவெளியில் தீபம்போலேதோற்றுவதால், அந்ததோற்றத்தால் யாகாதிகிரியைகளாகாமல் அந்தஐந்துகண்ணாடியையும் திறந்துஅதற்குள்ளிருக்கிற நிஜதீபத்தினலேயே அத்தொழில்களெல்லாம்நடக்கவேண்டியதிருப்பதுபோலவறி.

அ-கை. சூனியத்வம்கூடாதென்பதைவற்புறுத்திச் சொல்லுகிறார்.

अस्तितावत्स्वयंनामविवादाविषयत्वतः ।
स्वस्मिन्नपिविवादश्चेत्प्रतिवाद्यत्रकोभवेत् ॥

𑌅𑌸𑍍𑌤𑌿𑌤𑌾𑌵𑌤𑍍𑌸𑍍𑌵𑌯𑌂𑌨𑌾𑌮𑌵𑌿𑌵𑌾𑌦𑌾𑌵𑌿𑌷𑌯𑌤𑍍𑌵𑌤𑌃 ।
𑌸𑍍𑌵𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌨𑌪𑌿𑌵𑌿𑌵𑌾𑌦𑌶𑍍𑌚𑍇𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌵𑌾𑌦𑍍𑌯𑌤𑍍𑌰𑌕𑍋𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ॥ ௨௩ ॥

𑌤𑌾𑌵𑌤𑍍 சகலவாதிகளுக்கும்
𑌵𑌿𑌵𑌾𑌦𑌾𑌵𑌿𑌷𑌯𑌤𑍍𑌵𑌤𑌃 தானிருப்பதில் யாதொரு விதமான ஆக்ஷேபமின்மையால்
𑌸𑍍𑌵𑌯𑌂𑌨𑌾𑌮 தானெப்போதும்
𑌅𑌸𑍍𑌤𑌿 இருக்கிறான்
𑌸𑍍𑌵𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌨𑌪𑌿 தன்னிடத்திலும்
𑌵𑌿𑌵𑌾𑌦𑌶𑍍𑌚𑍇𑌤𑍍 விவாதம்வருமேயானால்
𑌅𑌤𑍍𑌰 இதில்
𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌵𑌾𑌦𑍀 எதிரியானவன் எவன்
𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 இருக்கிறான்

இ-தி. ஸ்வப்பனத்திலிருந்துவிழித்தவன் ஸ்வப்பனபதார்த்தம்போலேதானுமில்லையென்றுசொல்லுவதற்கு யெதிரியில்லாததுபோலவாம்.

அ-கை. ஆத்மாவில்லையென்கிறவாதியே பிரதிவாதியாகட்டுமேயெனில்.

स्वासत्त्वंतुनकस्मैचिद्रोचतेविभ्रमंविना ।

ஸ்வாஸத்த்வம் தந்ந கஸ்யசித்ரோசதே விப்ரமம் விநா ।

கஸ்யசித் யாருக்கும்
விப்ரமம். விநா மயக்கமன்றியில்
ஸ்வாஸத்த்வம். தந்ந } தன்னுடைய யில்லாமை யானது
ந ரோசதே ருசிக்கமாட்டாது

இ-தி. மூடைகளானஸ்திரீகளுக்குக்கூட தானாகவிளங்குகின்றதேகம்அவலக்ஷணமென்றுசொல்வதி லிஷ்டமில்லாததுபோலவாறி.

அ-கை. சுருதியுமாத்துமாவில்லையென்கிறவனுக்குக்கெடுதிகூறுகிறது.

अतएव श्रुतिरपायं ब्रूते चास्ववादिनः ॥

அதஏவ ஶ்ருதிரபாயம் ப்ரூதே சாஸ்வவாதிந: ॥ ௨௪ ॥

அத: ஏவ ஆகையினாலேயே
ஶ்ருதி: ச சுருதியும்
அஸ்வவாதிந: ஆத்துமாவை யில்லை யென்றவாதிக்கு
அபாயம் கெடுதலை
ப்ரூதே சொல்லுகிறது

அ-கை. எந்தசுருதி அப்படிச்சொல்லுகிறதெனில், தைத்திரீயசுருதிஅப்படிச்சொல்லுகிறது.

असद्ब्रह्मेतिचेद्वेदस्वयमेवभवेदसन् ।
अतोस्यमाभूद्वेद्यत्वंस्वसत्त्वंत्वभ्युपेयताम् ॥

அஸத் ப்ரஹ்மேதி சேத்வேத ஸ்வயமேவ பவேதஸந் ।
அதோஸ்ய மாபூத்வேத்யத்வம் ஸ்வஸத்த்வம் த்வப்யுபேயதாம் ॥ ௨௫ ॥

ப்ரஹ்ம பிர்மத்தை
அஸத் இதி இல்லையென்று
வேத. சேத். எவன் அறிகிறானோ
ஸ்வயம். ஏவ அவன்தான் தானே
அஸந் இல்லாதவனாக
பவேத் ஆகிறான்
அத: ஆகையினாலே
அஸ்ய இந்த ஆத்துமாவுக்கு
வேத்யத்வம் அறியப்படுந்தன்மை
மாபூத் உண்டாகவேண்டாம்
ஸ்வஸத்த்வம். து தன்னுடைய இருப்பை
அப்யுபேயதாம் அங்கீகரிக்கவும்

இ-தி. எந்தசக்கிரவர்த்தியானவன், நானிச்சக்கிரவர்த்தி யில்லையென்கிறானோஅவன்சக்கிரவர்த்தி யாகாததுபோலவாம்.

அ-கை. இப்போதுஆத்துமாஸ்வப்பிரகாசரென்று சாதிக்கக்கருத்துள்ள இந்தகுருவானவர் ஆத்துமாஅறியப்படாமல்போகிறபக்ஷத்தில் யெத்தன்மையுடையவரோவென்று கேள்வியையுண்டுபண்ணி சமாதானஞ்சொல்லுகிறார்.

कीदृक्तर्हीतिचेत्पृच्छेदीदृक्तानास्तितत्रहि ।
यदनीदृगतादृक्चतत्स्वरूपंविनिश्चिनु ॥

கீத்ருக் தர்ஹீதி சேத்ப்ருச்சேதீத்ருக்தா நாஸ்தி தத்ர ஹி ।
யதநீத்ருகதாத்ருக் ச தத்ஸ்வரூபம் விநிஶ்சிநு ॥ ௨௬ ॥

ததா அப்போது	யத் யாதொன்றானது
ஈத்ருக் இதி எப்பேர்பட்டவர் என்று	ஈத்ருக் இப்படிப்பட்டதும்
ஶ்ரோதும் கேட்கப்படுவரே யானு வேத்யம் ல் [தன்மை	ந தாத்ருக் அப்படிப்பட்டது மல்லவோ
தாத்ருக் இப்பேர்ப்பட்டவரென்ற	தத் அதுவே
தத்ர அந்த ஸ்வரூபத்தில்	ஸ்வரூபம் ஸ்வரூபமாக
நாஸ்தி இல்லையன்றோ	விநிஶ்சிநு நிச்சயம்பண்ணு

வி-ம். இப்படிப்பட்டவரென்றுசொல்லும்போது ஆத்துமாவுக்குஜடத்துவம்வருவதாலும் அப்படிப்பட்டவரென்றுசொன்னால் சூனியத்துவம்வருவதாலும், இரண்டுபக்ஷமுங்கூடாதென்றுசொன்னார்.

ச-கை. இப்படிச்சொன்னமாத்திரத்தினால்தானே, நீர்சொன்னஅர்த்தம் சித்திக்குமோவெனில்.

अक्षाणांविषयस्त्वीदृक्परोक्षस्तादृगुच्यते ।
विषयीनाक्षविषयःस्वत्वान्नास्यपरोक्षता ॥

அக்ஷாணாம்விஷயஸ்த்வீத்ருக்பரோக்ஷஸ்தாத்ருகுச்யதே ।
விஷயீநாக்ஷவிஷயஃஸ்வத்வாந்நாஸ்யபரோக்ஷதா ॥ உஎ ॥

அக்ஷாணாம் சக்ஷுவாதிஇந்திரியங்களு	விஷயீ விஷயங்களைஅறிகிறதான
விஷயஃ து கடாதிவிஷயமே [க்கு	அக்ஷவிஷயஃ இந்திரியங்களுக்கு விஷ
ஈத்ருக் இப்படிப் பட்டதென்று சொல்லப்படுகிறது	ந ஆகார் (யமாக
பரோக்ஷஃ பரோக்ஷமான புண்ணிய பாவமுதலானவைகள்	அஸ்ய இந்த ஆத்துமா
தாத்ருக் அப்படிப்பட்டதென்று	ஸ்வத்வாத் தானாகவிருப்பதால்
உச்யதே சொல்லப்படுகின்றன	பரோக்ஷதா பரோக்ஷமாகவும்
	ந ஆகார்

தா-ம். ஆகையாலாத்துமாஇப்பேர்கொத்தவர் அப்பேர்கொத்தவரென்று சொல்லப்படார்.

அ-கை. அப்போதுஆத்துமாஅறியப்படாததால் சூன்யமென்கிறஇரண்டாம்பக்ஷத்தைபலதரிசனவியாஜத்தால் பரிஹரிக்கிறார்.

अवेद्योप्यपरोक्षतःस्वप्रकाशोभवत्ययम् ।

அவேத்யோப்யபரோக்ஷதஃஸ்வப்ரகாஶோபவத்யயம் ॥ உஎ௨ ॥

அவேத்யஃ அபி ஆத்துமா ஒன்றினுலுமறியப்படாதவராயிருந்தாலும்	அதஃ ஆகையினாலே
அபரோக்ஷஃ நானென்ற பிரத்தியக்ஷமாயிருக்கிறார்	அயம் இந்த ஆத்துமா
	ஸ்வப்ரகாஶஃ ஸ்வப்பிரகாசராக
	பவதி ஆகிறார்

வி-ம். கர்மமன்றியில் அபரோக்ஷமாயிருப்பதால் இந்தஆத்துமாஸ்வப்பிரகாசமான அறிவாயிருக்கத்தக்கவர்,(ஞானம்போலே)இந்தஹேதுவுக்குச்சொன்னவிசேஷணம்சித்திக்கவில்லையென்று சங்கியாதே. ஆத்துமாவுக்கு அறிகிறதாயிருக்கிறகர்மம் இருக்கிறதென்றால்கர்மகர்த்ருபாவங்களுக்குஒன்றுக்கொன்று விரோதமிருப்பதால்கூடாது.

ச-கை. ஆத்துமாவுக்குஸ்வரூபத்தினாலே கர்த்ருத்வமும்விசிஷ்டரூபத்தால்கர்மத்துவமும்சொன்னால் கர்மகர்த்ருபாவங்களுக்கு விரோதமில்லையே, கமனக்கிரியையிலேயும் ஒருவனுக்குத்தானேஸ்வரூபத்தினால் கர்த்ருத்வமும் விசிஷ்டரூபத்தினால் கர்மத்வமும், இருக்கிறதே என்றால், அதிபிரசங்கமானதால், அப்படிச்சொல்லக்கூடாது. நீசொன்னதிருஷ்டாந்தமானது சாதனமில்லாமலிருக்கிறது ஞானத்திற்கு ஞானாந்தரத்தை அபேக்ஷித்தால், அனவஸ்தாதோஷம்வரும்தர்க்கமதத்தில்கடஞ்ஞானமிருந்தால்கடம்விளங்குகிறது,அந்தகடஞ்ஞானமும் அனுவியவசாயஞ்ஞானத்தினாலே விளங்குகிறதான சம்வேதனஞ்ஞானம்போல, ஸ்வப்பிரகாசத்திலேதிருஷ்டாந்தமானதுசாதனமில்லாமலிருக்கிறதென்று சொல்லக்கூடாது, சித்தாந்தமான நம்முடையமதத்திலிருக்கிறஞானமானது ஞானாந்திரத்தினால் விளங்குகிறதென்பதில்லாமையால் இந்த ஆத்துமா சாதனமன்றியில் ஸ்வயமாய் விளங்குகிறார்.

அ-கை. இந்தஆத்துமாஸ்வப்பிரகாசரென்றுசித்தித்தாலும் பிரமலக்ஷணம் சித்திக்கவில்லையேயெனில், பிர்ம்மலக்ஷணத்தை ஆத்துமாவில்சுருதி மூலமாய் காண்பிக்கிறார்.

सत्यंज्ञानमनन्तंचेत्यस्तीहब्रह्मलक्षणम् ॥

ஸத்யம்ஜ்ஞாநமநந்தஞ்சேத்யஸ்தீஹப்ரஹ்மலக்ஷணம் ॥ ௨அ ॥

ப்ரஹ்மலக்ஷணம் பிர்மலக்ஷணமானது
ஸத்யம் சத்தியமென்ன
ஜ்ஞாநம் ஞானமென்ன
அநந்தம்.ச. அனந்தமென்ன [வோ
இதி இப்படிசொல்லப்பட்டதேது
இஹ அது இந்தசாக்ஷியினிடத்தில்
அஸ்தி இருக்கிறது

அ-கை. ஆத்துமாவுக்குசத்தியலக்ஷணம் யெப்படியெனில்.

सत्यत्वंबाधराहित्यंजगद्बाधैकसाक्षिणः ।
बाधःकिंसाक्षिकोब्रूहिनत्वसाक्षिकइष्यते ॥

ஸத்யத்வம் பாதராஹித்யம்ஜகத்பாதைகஸாக்ஷிண: ।
பாத:கிம்ஸாக்ஷிகோப்ரூஹி நத்வஸாக்ஷிகஇஷ்யதே ॥ ௨கூ ॥

பாதராஹித்யம் { காலத்திரயத்திலுங்கெடாமலிருப்பதே
ஸத்யத்வம் சத்தியத்தன்மை
ஜகத்பாதைகஸாக்ஷிண: சமாதி, சுஷுப்திமூர்ச்சைகளில் ஸ்தூலசூக்குமாதிஜகத்தானது தோன்றாமல்

போவதையறிகிற சாக்ஷியினுடைய
லோபம் இல்லாமையை
கிம். ஸாக்ஷிகம் அறிகிறசாக்ஷியார்
ப்ரூஹி சொல்

ஸ்வஸாக்ஷிகம். த- அப்படி சாக்ஷி இல்லாமல்
ந. ஊஹ்ய தே. } பாதையானதங்கீகரிக்கப் படமாட்டாது

வி-ம் பாதையற்றதுசத்தியமென்றும், பாதையுள்ளது மித்தையென்றும், பூர்வாசாரியார்கள்சொல்லி இருக்கிறார்கள்.

இ-தி- சாக்ஷியில்லாமல் உலகத்தில்யாரும் ஒருவியாச்சியஞ்செய்து, தீர்ப்புவாங்கினார்களேயானால், மேற்கூறியதுகூடும்.

அ-கை. சொன்னஅர்த்தத்தைத் திருஷ்டாந்தத்தினால் விளக்கிவைக்கிறார்.

अपनीतेषुमूर्तेषुह्यमूर्तंशिष्यतेवियत् ।
शक्येषुबाधितेष्वंतेशिष्यतेयत्तदेवतत् ॥

அபநீதேஷு மூர்த்தேஷு ஹ்யமூர்த்தம் ஶிஷ்யதே வியத் |
ஶக்யேஷு பாதிதேஷ்வந்தே ஶிஷ்யதே யத்ததேவ தத் || ௩௦ ||

மூர்த்தேஷு வீட்டிலுள்ளரூபமான கடபடாதிகளை
அபநீதேஷு பாக்கியன்னியில் வெளியேற்றினாலும்
அமூர்த்தம் வெளியேற்றப்படாத அரூபமான
வியத் ஆகாசமானது
ஶிஷ்யதே. ஹி மீதமாயிருக்கிறதோ அப்படி

பாதிதேஷு தேகாதிஜகத்து நேதி வாக்கியத்தால் தள்ளப்பட்டாலும்
ஶக்யேஷு யோக்கியங்களாயிருந்தாலும்
அந்தே முடிவில்
யத் யாதொருசாக்ஷிமாத்திரம்
ஶிஷ்யதே. மீதப்படுகிறதோ
தத் ஏவ அந்த சாக்ஷிதானே
தத். பிரமம்

அ-கை. தோன்றப்பட்ட சகலநாமரூபத்தையும் பாதித்தபிற்பாடு, ஒன்றும்மீதமில்லையென்கிற சங்கைக்குச்சமாதானஞ்சொல்லுகிறார்.

सर्वबाधेनकिञ्चिच्चेद्यन्नकिञ्चित्तदेवतत् ।

ஸர்வபாதே ந கிஞ்சிச்சேத்யந்ந கிஞ்சித்ததேவ தத் || ௩௧ ||

ஸர்வபாதே எல்லாவற்றையும்பாதித்தபிறகு
ந கிஞ்சித். சேத். ஒன்றுமில்லை என்று உன்சொல் எப்படி சித்திக்கும்

அ-கை. சர்வாபாவத்தைஅறிகிற அறிவுஅவசியம்வேண்டியிருப்பதால், அந்தஅறிவேஎங்களுக்கு ஆத்துமசொரூபமென்கிற அபிப்பிராயத்தால் பரிஹரிக்கிறார்.

யத் யாதொரு
ந. கிஞ்சித் } சிறிதுமில்லையென்கிறசொல்லையெது யறிகிறதோ

தத். ஏவ அந்தஅறிவே
தத். பிரமம்.

அ-கை. சிறிதுமில்லையென்கிறசொல், சூனியத்தைக்காட்டுமேதவிர, சைதன்னியமுண்டென்று எப்படிசொல்லப்படுமெனில், இல்லையென்றசொல் சூ

னியமானாலும்; சொல்லுகிறவனெப்படி, இல்லாமல்போகவில்லையோ, அப்படி இல்லையென்பதையறியசாக்ஷி, அவசியம் வேண்டியிருப்பதால் உண்டென்று பரிஹரிக்கிறார்.

मायाएवात्रसिध्यंतेनिर्बाध्यंतावदस्तिहि ॥

ஸாக்ஷாவஸ்வாத்ரஸித்த்யந்தெநிர்பாத்யம்தாவதஸ்தி ஹி ॥ ௯௧ ॥

அத்ர — இந்த பாதைக்கு சாக்ஷியான ஆத்துமாவில் | ஸித்த்யந்தெ — பாதிக்கப்படுகின்றன
ஸாக்ஷா — சிறிதுமில்லையென்கிற சொல் | தாவத் — அப்பேற்பட்டசாக்ஷியானது
ஏவ — மாத்திரமே | நிர்பாத்யம் — பாதையற்றதாக
| அஸ்தி ஹி — இருக்கிறதன்றோ

அ-கை. சொன்ன அர்த்தத்திற்கு சுருதிப்பிரமாணம் காண்பிவிக்கிறார்.

अतएवश्रुतिर्बाध्यंबाधित्वाशेषयत्यदः ।
सएषनेतिनेत्यात्मेत्यतद्व्यावृत्तिरूपतः ॥

அதஏவ ஶ்ருதிர்பாத்யம்பாதித்வாஶேஷயத்யத: ।
ஸஏஷநேதிநேத்யாத்மேத்யதத்வ்யாவ்ருத்திரூபத: ॥ ௯௨ ॥

அத: ஏவ — யாதொருகாரணத்தினால் அறிவு மீதப்பட்டதோ, அந்த காரணத்தினாலேயே | அதத்வ்யாவ்ருத்திரூபத: — அன்னமயாதிகளான அனாத்துமாக்களை தள்ளுகிற வழியினாலே
ஶ்ருதி: — சுருதியானது | பாத்யம் — பாதிக்கக்கூடியதை
ஸ: ஏஷ: — அந்த இந்த [யெல்லாம் | பாதித்வா — பாதித்து
ஆத்மா — ஆத்துமாவைத்தவிரமற்றவை | அத: — இந்த ஆத்துமாவையே
நேதிநேதி. இதி — இல்லை இல்லையென்று | ஶேஷயதி. இதி. — மீதமாகப்பண்ணுகிறது

அ-கை. அதில் தள்ளக்கூடிய வஸ்துவின் சொரூபமென்ன, தள்ளக்கூடாத சொரூபமென்னவெனில்

इदंरूपंतुयद्यावत्त्यक्तुंशक्यतेखिलम् ।
अशक्योह्यनिदंरूपस्सआत्माबाधवर्जितः ॥

இதம்ரூபம்துயத்யாவத்த்யக்தும்ஶக்யதெகிலம் ।
அஶக்யோஹ்யநிதம்ரூபஸ்ஸஆத்மாபாதவர்ஜித: ॥ ௯௩ ॥

இதம்ரூபம் — இதுவென்று திரியமானுபவிக்கப்படுகிறது | ஶக்யதெ — யோக்கியமாயிருக்கிறது
யத். யாவத் — யாதொன்று யாதொன்றுண்டோ | அநிதம் ரூபம். — இதமென்கிற ரூபமில்லாதவராயும்
தத். அகிலம் — அந்தசமஸ்தமும் | அஶக்ய: — தள்ள யோக்கியமில்லாதவராயுமிருக்கிற
த்யக்தும் — தள்ளுவதற்கு | ஸ: — நானென்கிற அந்த

ஸூத்ரா ஆத்துமாவானர் | பாதிக்கப் படாதவரன் (வாயுவஜிடு தஃஷி) ரே

தா-ம். அகங்காராதி திருசியமுழுமையும் பாதிக்கத்தக்கது

அ-கை. ஆத்துமா பாதையன்றியிலிருக்கக்கூடும், பிரகிருதத்தில் என்ன வாயிற்றெனில்

सिद्धंब्रह्मणिसत्यत्वंज्ञानत्वंतुपुरेरितम् ।
स्वयमेवानुभूतित्वादित्यादिवचनैस्स्फुटम् ॥

ஸிஃதம்ப்ரஹ்மணிஸத்யத்வம்ஜ்ஞாநத்வந்துபுரேரிதம் |
ஸ்வயமேவாநுபூதித்வாதித்யாதிவசநைஸ்ஸ்புடம் || ௧௪ ||

ப்ரஹ்மணி பிரமத்தினிடத்தில்
ஸத்யத்வம் சத்தியத்தன்மையானது
ஸிஃதம் சித்தித்தது ஞானத்தன்மையோ வென்றால்
புரா முன்னமே
ஸ்வயம் ஏவ தான் தானே
அநுபூதி அனுபவரூபமாயிருப் (த்வாத்) பதாலென்கிற
இத்யாதிவசநைஃ. இதுமுதலானவசனங்களினாலே
ஜ்ஞாநத்வம் ஞானத்துவமானது ஸ்புடம். உரைதம். நன்றாகசொல்லப்பட்டது

அ-கை. இதின்மேல் அனந்ததன்மையின் இயற்கையைச் சாதிக்கிறார்.

नव्यापित्वाद्देशतोंतोनित्यत्वान्नापिकालतः ।
नवस्तुतोपिसार्वात्म्यादानंत्यंब्रह्मणित्रिधा ॥

நவ்யாபித்வாத்தேசதோந்தோநித்யத்வாந்நாபிகாலதஃ |
நவஸ்துதோபிஸார்வாத்ம்யாதாநந்த்யம்ப்ரஹ்மணித்ரிதா || ௧௫ ||

வ்யாபித்வாத் இவர் சர்வவியாபகரான (தால்)
தேசதஃ தேசத்திலும்
அந்தஃ ந முடிவில்லை (யராகையால்)
நித்யத்வாத். எப்போது மழிவற்றநித்தி
காலதஃ அபி காலத்திலும்
ந அழிவில்லை
ஸார்வாத்ம்யாத் சர்வாத்தும சுவரூபரா (னதால்)
வஸ்துதஃ அபி வஸ்துவினாலும்
ந நாசமில்லை
த்ரிதா இந்த மூன்று ஏதுக்களாலும்
ப்ரஹ்மணி பிரமத்தில்
ஆநந்த்யம் அனந்தலக்ஷணம்சித்தித்து

வி-ம். இந்த ஆத்துமா சத்து, சித்து, அனந்தம், நித்தியம், ஏகம், சூக்குமம், ஆனந்தம், சேதனம், சுத்தம் இவை முதலான அனேக குணங்களுடன் கூடினவரென்று தைத்திரீயம், பிரகதாரண்ணியம், தாபநீய உபநிஷத்து இவைமுதலான சுருதிகளில் சொல்லப்பட்டிருப்பதை இங்ஙனம் விரித்துரைக்கின்றார். மேலேசொன்னலக்ஷணங்களை ஏன் கூறிற்றெனில், பஞ்சகோசங்களைப்போல இவர் அசத்தாகாமையால், சத்தென்றும், அவைகள் அப்பிரகாசமாயிருப்பதுபோலிவரில்லாமல், உற்பத்திநாசமற்ற சுவயம்பிரகாசவஸ்துவான சித்தென்றும், ஆகாசத்தைக்காட்டிலும் அதிகவியாபகமா யிருப்பதால்

தேசபேதத்தினால் இவர்க்கு நாசமில்லையென்றும் காலங்களைப்போலிவர் அழியாமல் நித்தியராயிருப்பதினால் காலத்தினாலும் நாசமில்லையென்றும், எல்லா நாமரூபங்களிலும் அனுசரித்து அறிவாய்விளங்குவதால் வஸ்துபேதத்தினால் நாசமில்லையென்றும் இப்படி மூன்றுபரிச்சேதமற்றவர் யெவரோ அவரே பஞ்சகோசங்கள் நாசமுறுவதுபோல் இவருறாதவராயிருப்பதால் அனந்தரென்றும், அவைகளனித்தியமாயிருப்பதுபோலிவரின்மையால் நித்தியரென்றும்அவைகளனேகமாயிருப்பதுபோலிவரில்லாததால் ஏகரென்றும், அவைகள் ஸ்தூலமாயிருப்பதுபோலிவரில்லாததால் சூக்ஷுமரென்றும், அவைகள் துக்கமாயிருப்பதுபோலிவரில்லாததால் ஆனந்தரென்றும், அவைகள் ஜடமாயிருப்பதுபோலிவரின்மையால் சேதனரென்றும், அவைகளசுத்தமாயிருப்பதுபோலிவருறாததால் சுத்தரென்றும், இவ்வொன்பதுவிதலக்ஷணங்களுடன் யெந்த ஆத்துமா விளங்குகின்றனரோ அவரே பிரமமென்றும், அவரே பஞ்சகோசசாக்ஷியென்றும், சீடர்களெளிதிலறியும்வண்ணம் இந்நூலாசிரியரின்கருத்தை இங்ஙனம் வெளியிட்டனர்.

அ-கை. யுக்தியினாலும் அனந்தத்வத்தைச்சாதிக்கிறார்.

देशकालान्यवस्तूनांकल्पितत्वाच्चमायया ।
नदेशादिकृतोन्तोस्तिब्रह्मानन्त्यंस्फुटंततः ॥

தேசகாலாந்யவஸ்தூநாம்கல்பிதத்வாச்சமாயயா ।
நதேசாதிக்ருதோந்தோஸ்திப்ரஹ்மாநந்த்யம்ஸ்புடம்தத: ॥ ௩௬ ॥

தேசகாலாந்யவஸ்தூநாம்	தேச கால முதலானவைகளும் அதற்கன்யமான கடபடாதிவஸ்துக்களும்	அந்த:	கெடுதல்
மாயயா	(ஆத்துமாவில்)மாயையினாலே	ந அஸ்தி	ஆத்துமாவுக்கில்லை
கல்பிதத்வாத்	கற்பிதமானதால்	தத:	ஆகையினாலே
தேசாதிக்ருத:	தேசகாலவஸ்துக்களாலுண்டாகப்பட்ட	ப்ரஹ்ம	பிரமமானது
		ஸ்புடம்	நன்றாக
		ஆநந்த்யம்	அந்தமற்றதாயிற்று

வி-ம். ஆகாசத்தில் கந்தர்வநகரம்முதலானவைகற்பிக்கப்பட்டாலும் ஆகாசத்திற்குப் பரிச்சேதமில்லாததுபோல, சகலபரிச்சேதமற்ற, இந்தஆத்துமாவே, பிரமம், பிரமமேநானென்பதில் சிறிதுஞ்சந்தேகப்படத்தக்கதன்றென்று நரசிம்மஉத்திரதாபனி முதலானசுருதிகளாலும் மேற்கூறியயுக்திகளாலுமுணர்ந்துநானேபிரமமென்று அறியத்தக்கது.

அ-கை. ஜடமானஜகம் பிரமத்திலாரோபமானதால் அதினால்பிரமத்திற்குப்பரிச்சேதமில்லாமல் போனாலும் சேதனர்களான ஜீவேசுவரர்களுக்கு அஃது இல்லாமையால் அவர்களைப்பற்றிய பரிச்சேதம் பிரமத்திற்கு எப்படி யில்

லையெனில், அவற்களுமுபாதிகற்பிதர்களானதா லவர்களைப்பற்றியும் பரிச்சே தமில்லையென்று சொல்லுகிறார்.

सत्यंज्ञानमनन्तंयत्ब्रह्मतद्वस्तुतस्यतत् ।
ईश्वरत्वञ्चजीवत्वमुपाधिद्वयकल्पितम् ॥

ஸத்யம்ஜ்ஞாநமநந்தம்யத்ப்ரஹ்மதத்வஸ்துதஸ்யதத் ।
ஈச்வரத்வஞ்சஜீவத்வமுபாதித்வயகல்பிதம் ॥ ௬௭ ॥

ஸத்யம்.ஜ்ஞாநம்.அநந்தம் அழிவற்றதாயும்அறிவாயும்அனந்தமாயுமிருக்கிற
யத்.ப்ரஹ்ம யாதொரு பிரமமுண்டோ
தத்.வஸ்து அதுவேபரமார்த்தமானவ
தஸ்ய அந்தப்பிரமத்திற்கு (ஸ்து

ஈச்வரத்வம் ஈசுவரத்துவமும்
ஜீவத்வம்.ச இந்தஜீவத்துவமும்
தத் அந்த
உபாதித்வயகல்பிதம் உபாதிகளிரண்டின்மயக்கத்தால் கற்பிக்கப்பட்டது

அ-கை. அந்தஉபாதித்துவயங்களில் ஈசுவரனுக்குப் பாதியான்சக்தியைநி ரூபிக்கிறார்.

शक्तिरस्त्यैश्वरीकाचित्सर्ववस्तुनियामिका ।

சக்திரஸ்த்யைச்வரீகாசித்ஸர்வவஸ்துநியாமிகா ॥ ௬௭ ௨ ॥

ஐச்வரீ ஈசுவரஉபாதியாயும்
ஸர்வவஸ்து நியாமிகா } சகலவஸ்துக்களை ஏவுகிறதாயுமிருக்கிற

காசித் ஒரு
சக்தி: சக்தியானது
அஸ்தி இருக்கிறது

அ-கை. அந்தசக்திஎவ்விடத்திலிருக்கிறது யென்னுமத்தினால் காணப் படவில்லையெனில்.

आनन्दमयमारभ्यगूढासर्वेषुवस्तुषु ॥

ஆநந்தமயமாரப்யகூடாஸர்வேஷுவஸ்துஷு ॥ ௬௮ ॥

ஆநந்தமய ஆரப்ய } ஆனந்தமயம் முதல் பிரமாண்டமீறாக
ஸர்வேஷு. சகலமான

வஸ்துஷு வஸ்துக்களிலும்
கூடா இரகசியமாயிருக்கிறதாகையால் காணப்படவில்லை

அ-கை. ஓரிடத்திலுங்காணப்படாமலே யிருக்கிற அந்தசக்தியையில்லை யென்று ஏன்சொல்லக்கூடாதெனில்,சக்தியில்லாவிடில்இராஜனில்லாத இராஜ் ஜியம்போலே, ஜகத்துவிவஸ்தையில்லாமல், போய்விடும், ஆகையால் அந்தசக் திஅவசியம்வேண்டுமென்றுசொல்லுகிறார்.

वस्तुधर्मानियम्येरन्शक्त्यानैवयदातदा ।
अन्योन्यधर्मसांकर्याद्विप्लवेतजगत्खलु ॥

வஸ்துதர்மாநியம்யேரந்சக்த்யாநைவயதாததா ।
அந்யோந்யதர்மஸாங்கர்யாத்விப்லவேதஜகத்கலு ॥ ௬௯ ॥

ஸ்ருஷ்டி அந்த மாயா சக்தியினாலே	கடிநாநுவிதாவாஸ்ய ஒருவ
வஸ்துஸ்வபாவா: வஸ்துக்களின் ஸ்வபாவ(ங்கள்	ஸ்துவின் தர்மம் மற்றொருவஸ்துவில் கலந்துபோகுமாகையால்
யதா எப்போது	ஜகத் ஜகத்தானது
ந.நியம் நியமம் பண்ணப்படவில்லையோ	விசேஷத: தாறுமாறுப்போய் விடுமென்றே
ததா அப்போது	

அ-கை- ஜடமான இந்தசக்திக்கு ஜகத்தைநியமனம் பண்ணுவதெப்படிக் கூடுமெனில்.

चिच्छायावेशतश्शक्तिश्चेतनेवविभातिसा ।
तच्छक्त्युपाधिसंयोगाद्ब्रह्मैवेश्वरतांव्रजेत् ॥

சிச்சாயாவேசதஶ்ஶக்திஶ்சேதநேவவிபாதிஸா ।

தச்சக்த்யுபாதிஸம்யோகாத்ப்ரஹ்மைவேஶ்வரதாம்வ்ரஜேத் ॥ ௩௦ ॥

ஸா,ஶக்தி: அந்த சக்தியானது	சக்தியாகிற உபாதியின் சம்பந்தத்தால்
சிச்சாயா சிச்சாயையினுடைய பிரவேசத: வேசத்தால்	ப்ரஹ்ம ஸச்சிதாநந்தலக்ஷணமானபிர(மமே
சேதநா இவ சேதனம் போலே	ஈஶ்வரதாம் வ்ரஜேத் சர்வஞ்ஞத்துவாதிகுணங்களுடன் கூடின ஈஸ்வரத்வத்தைஅடைகிறது
விபாதி விளங்குகிறது	
தச்சக்த்யுபாதிஸம்யோகாத் அந்த	

அ-கை ஜீவத்துவத்துக்குஉபாதியைச்சொல்லுகிறார்.

कोशोपाधिविवक्षयांयातिब्रह्मैवजीवताम् ।

கோஶோபாதிவிவக்ஷயாம்யாதிப்ரஹ்மைவஜீவதாம் ॥ ௩௧ ॥

கோஶோபாதி விவக்ஷயாம் பஞ்ச கோசங்களாகிற உபாதிகளின் சம்பந்தத்தால்	ப்ரஹ்ம ஏவ பிரமமே
	ஜீவதாம் ஜீவத்வத்தை
	யாதி யடைகிறது

அ-கை. ஒரேவஸ்துவுக்கு ஒரேகாலத்தில் விருத்தமானஸ்வபாவங்களோடேகூடி இருத்தல் உலகத்தில் ஓரிடத்திலுங்காணப்படவில்லையேயெனில்.

पितापितामहश्चैकःपुत्रपौत्रौयथाप्रति ॥

பிதாபிதாமஹஶ்சைக:புத்ரபௌத்ரௌயதாப்ரதி ॥ ௩௨ ॥

ஏக: ஒருதேவதத்தன்	பிதா தகப்பனென்றும்
புத்ரபௌத்ரௌப்ரதி புத்திரனையும் பேரனையும் குறித்து	பிதாமஹ: பாட்டனென்றும்
	யதா எப்படிச்சொல்லப்படுகிறானோ

தா-ம். அப்படிக்கோசோபாதியால்ஜீவனென்றும் மாயோபாதியால் ஈஸ்வரனென்றும் பிரமம் ஒரேகாலத்தில் சொல்லப்படும்.

அ-கை. யதார்த்தமாகப்பிரமத்திற்கு ஜீவத்துவமும் ஈசுவரத்வமுமில்லை யென்பதை திருஷ்டாந்தத்துடன் காண்பிவிக்கிறார்.

पुत्रादेरविवक्षायांनपितानपितामहः ।
तद्वन्नेशोनापिजीवःशक्तिकोशाविवक्षणे ॥

புத்ராதெரவிவக்ஷாயாம் நபிதா நபிதாமஹ꞉ ।
தத்வந்நேஶோ நாபி ஜீவ꞉ஶக்திகோஶாவிவக்ஷணே ॥ சஉ ॥

புத்ராதே꞉ பிள்ளைபேரன்
அவிவக்ஷா யாம் } இல்லாமல்போகும் பக்ஷத்தில்
பிதா ந தகப்பனுமில்லை
பிதாமஹ꞉ ந பாட்டனுமில்லை
தத்வத் அதுபோல
ஶக்திகோஶா விவக்ஷணே } மாயாசக்திபஞ்சகோசங்களின்நிவர்த்தியில்
ஈஶ꞉ ந ஈசுவரனுமில்லை
ஜீவ꞉ அபி ந ஜீவனுமில்லை.

அ-கை. இப்போது சொன்னஞானத்தின்பலன் சொல்லுகிறார்.

यएवंब्रह्मवेदैषब्रह्मैवभवतिस्वयम् ।

யஏவம்ப்ரஹ்மவேதைஷப்ரஹ்மைவபவதிஸ்வயம் ॥ சஉங ॥

ய꞉ யாதொருவன்சாதனசதுஷ்டயசம்பன்னனாய்
ஏவம் இப்போதுசொன்ன பிரகாரங் குருமுகமாய்
ப்ரஹ்ம பஞ்சகோசவிவேகபூர்வகமாய் பிரமமே
வேத நானென்று அறிந்தானோ
ஏஷ꞉ அந்த இவன் தானே பிரமத்தையறிந்தவன் பிரமமாவானென்று சுருதியின் படி
ஸ்வயம் தானே
ப்ரஹ்ம ஏவ பிரமமாக
பவதி ஆகிறான்.

அ-கை. அதினாலென்னபிரயோஜனம்முடிவாயிற்றெனில்.

ब्रह्मणोनास्तिजन्मातःपुनरेषनजायते ॥

ப்ரஹ்மணோ நாஸ்திஜந்மாத꞉புநரேஷநஜாயதே ॥ சச ॥

பிரமத்திற்கு
ஜந்ம ஜன்மம்
நாஸ்தி இல்லையோ
அத꞉ அந்த ஹேதுவால்
ஏஷ꞉ அந்த ஞானியும்பிரமமாய் விட்டதால்
புந꞉ மறுபடி
ந ஜாயதே பிறப்பில்லை

தா-ம். இவனுக்கு வேதமும் புனராவிருத்தியில்லையென்று சொல்லுகிறது.

பஞ்சகோசவிவேகம் சம்பூரணம்.

(ச)—துவைதவிவேகசாரார்த்தப்பிரகாசிகை.

துவைதமானது ஈசுவரதுவைதமென்றும், ஜீவதுவைதமென்றுமிருவகையாயிருப்பதில், ஈசதுவைதம் பந்தமில்லையென்றும், ஜீவதுவைதம் பந்தஹேதுவானதாலதைத் தள்ளக்கடவது. மாயையே பிரகிருதியென்றும், மாயாவியானவீசனே இத்துவைதத்தை சிருஷ்டித்தவனென்று சுவேதாசுவதராசாகைக்காரர்கள் கூறுகின்றனர். சிருஷ்டிக்குமுன் ஆன்மாமாத்திரமிருந்து பிறகு மாயையுடன்கூடி வெகுவிதமானபிரஜைகளாவோமென்று நினைத்து இவ்வுலகங்களை உண்டுபண்ணினானென்று இருக்குவேதசாகைக்காரர்கள் இயம்புகின்றனர். மாயாசம்பந்தமான பிரமத்தினிடத்தினின்று ஆகாசாதி பஞ்சபூதங்கள் உண்டாயினவென்றும், வெகுவிதபிராணிகளாவோமெனக்கருதி சகலஜகத்துமவ்வீசனாற் கற்பிக்கப்பட்டதென தித்திரிசாகைக்காரர்களுறைக்கின்றனர். சிருஷ்டிக்குமுன் (சத்து) மாத்திரமானவஸ்து மாயையுடன்சேர்ந்து ஈசனாய் அக்கினி முதலிய வஸ்துக்களைக் கற்பித்ததென சாமவேதசாகைக்காரர்கள் சாற்றுகின்றனர். அக்கினியிற் பொறிகள்தோன்றுவனபோல இவ்வுலகம் மாயாசம்பந்தமான ஈசனாலுண்டுபண்ணப்பட்டதென அதர்வணவேதசாகைக்காரர்கள் அறைகின்றனர். சிருஷ்டிக்குமுன் நாமரூபமற்று பிறகு மாயாசக்திசம்பந்தேவனால் விராட்முதல் எறும்பு ஈறுயுள்ள ஜகத்தைத்தோற்றுவித்தானென பிரகதாரண்ணியசாகைக்காரர்கள் பேசுகின்றனர். அவ்வீசன் தானே ஜீவரூபமாய் இவ்வுடலில் பிரவேசித்தானென வேதம் விளம்புகின்றது. அதிஷ்டானமான சைதன்னியமும், சூக்குமதேகமும் அறிவி னிழலும் கூடினதே ஜீவனெனக்கூறப்படுகின்றது. மகேசனுக்குக் காரணமான மாயையும், ஜகத்துற்பத்திக்குக் காரணமாயுமிருக்கிற அம்மாயாசக்தியே மோகசக்தியால் இச்சீவர்களை மோகிக்கச்செய்கின்றது. அம்மோகசக்தியினால் அவ்வீசனே ஈசத்தன்மையை யிழந்து இச்சரீரத்தில் மோகத்துடன் விசனிக்கிறார். ஈசுவரசிருஷ்டியான சகலமும் கூறிமுடிந்தன. பிரகதாரண்ணிய உபநிடதம் (7) வது பிராம்மணத்தில் ஜீவசிருஷ்டி கூறினதை இங்குரைக்கின்றனம். நெல்முதலான மனிதான்னமொன்று. அமாவாசை பௌர்ணமைகிரமித்தபின் செய்யப்படுகிறஇஷ்டிகளான தேவான்னம் இரண்டு. பால், மனது, வாக்கு, பிராணன் இந்நான்குகளான பசுக்களன்னம் நான்கு. இவ்வேழுகளும் அன்னங்களென கூறுகின்றது. ஈசநிருமிதமான, ஞானகர்மங்களால் ஜீவன் இவ்வேழு அன்னங்களை தன்போசத்திற்குபயோகப்படுத்தி, தகப்பனாலுண்டுபண்ணப்பட்டபெண்ணை மருமகனனுபவிப்பதுபோல, ஈசஜகத்தைஜீவனனமருமகன்புஜிக்கிறான். ஈசசிருஷ்டியான ஒருஸ்திரீயே பெண்சாதியென்றும், மருமகளென்றும், நாத்தனாளென்றும் மதினியென்றும், தாயென்றும், இவ்விதவிவகாரமானது புத்தியின்பேதத்தால் காணப்படுவதன்றி அச்சரீரத்தில்பேதமில்லை. ஆகையால் ஜீவசிருஷ்டிபந்தம், ஈசசிருஷடிபந்தமில்லை. ஐயா ஜீவத்துவைதமெத்தனை விதமெனில், சாஸ்திரீயபிரபஞ்சமென்றும், அசாஸ்திரீயபிரபஞ்சமென்றும், இருவகையுடன்

கூடினது. ஆத்துமதத்துவவிசாரமான சாஸ்திரீயப்பிரபஞ்சம் இவனுக்குபிர்மசாக்ஷாத்காரம்வரும்வரை கொள்ளத்தக்கது. வந்தபின்னர் அதுவும்விடத்தக்கதென்று சுருதிகூறுகின்றது. அசாஸ்திரீயபிரபஞ்சம் தீவிரமென்றும், மந்தமென்றுமிருவகையுடன் கூடியது. காமக்குரோதாதி தீவிரப்பிரபஞ்சம். மனோராச்சியம் மந்தப்பிரபஞ்சம். இவ்விரண்டுகள் விவேகிக்கு ஞானம்சித்திக்கும்பொருட்டு, தத்துவஞானம்வருமுன்னே, சமாதிகளுடன்கூடின விவேகி நிவர்த்திக்கவேண்டியதென்று சுருதிசொல்லியிருக்கிறது. அவ்வாறு அர்ச்சுனனுக்கு, பகவான் கீதையிலுரைத்திருக்கின்றனர். மந்தபிரபஞ்சமெப்படி நிவர்த்திக்கிறதெனில், சவிகற்பசமாதியால் நன்றாய்ப்பழகியிருக்கிற நிர்விகற்பசமாதியாலதை நிவர்த்திக்கக்கூடும்; அப்படியில்லாவிட்டால் ஏகாந்தத்திலிருந்து தீர்க்கமானபிரணவஉச்சாரணத்தால்அந்தமனோராச்சியம்நிவர்த்திசெய்யத்தக்கது. போகசிந்தையால் மனதுஏகதேசத்திலாவது பிரவர்த்தித்தால், மறுபடிநிர்விகற்பசமாதிப்பழக்கத்தாலதை நிவர்த்திக்கவேண்டும். யாதொருவனுக்கு விக்ஷேபமில்லையோ, அவன்பிரமமேயொழிய, பிரமவித்தில்லையென்று வசிஷ்டர்முதலான முனிகள்கூறியிருக்கின்றனர்.

துவைதவிவேகசாரார்த்தப்பிரகாசிகை முற்றிற்று.

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌰𑌸𑍍𑌤𑍁.

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌗𑌣𑍇𑌶𑌾𑌯 𑌨𑌮𑌃.

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌰𑌾𑌮𑌲𑌿𑌂𑌗𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦𑌗𑍁𑌰𑌵𑍇 𑌨𑌮𑌃.

𑌦𑍍𑌵𑍈𑌤𑌵𑌿𑌵𑍇𑌕𑌃.

नत्वाश्रीभारतीतीर्थविद्यारण्यमुनीश्वरौ ।
मयाद्वैतविवेकस्यक्रियतेपदयोजना ॥

𑌨𑌤𑍍𑌵𑌾𑌶𑍍𑌰𑍀𑌭𑌾𑌰𑌤𑍀𑌤𑍀𑌰𑍍𑌥𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌰𑌣𑍍𑌯𑌮𑍁𑌨𑍀𑌶𑍍𑌵𑌰𑍌 ।
𑌮𑌯𑌾𑌦𑍍𑌵𑍈𑌤𑌵𑌿𑌵𑍇𑌕𑌸𑍍𑌯𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌤𑍇𑌪𑌦𑌯𑍋𑌜𑌨𑌾 ॥

ஸ்ரீபாரதீதீர்த்தவித்தியாரண்ணிய முனீசுவரர்களை வந்தனம்பண்ணிக்கொண்டு துவைதவிவேகத்திற்கு அர்த்தஞ்சொல்லுகிறார்.

அ-கை. பண்ணப்படுகிறகிரந்தம் விக்கினமன்றியில் பூரணமாகும்பொருட்டு தனக்கபிமதமான தேவதாஸ்மரணலக்ஷணமான மங்களாசரணம்செய்து இந்தகிரந்தம் வேதாந்தப்பிரகரணமானதால், இச்சாஸ்த்திரத்திற்குள்ள அநுபந்தசதுஷ்டயம் சொன்னதாகவே கருதிக் கிரந்தாரம்பம் செய்கிறார்.

ईश्वरेणापिजीवेनसृष्टंद्वैतंविविच्यते ॥

𑌈𑌶𑍍𑌵𑌰𑍇𑌣𑌾𑌪𑌿𑌜𑍀𑌵𑍇𑌨𑌸𑍃𑌷𑍍𑌟𑌂𑌦𑍍𑌵𑍈𑌤𑌂𑌵𑌿𑌵𑌿𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥ ௨ ॥

காரணோ (காரணோபாதிகனான) ஈசுவரனாலும்
ஜீவேந:கார்ய காரியோபாதிகனான ஜீவனாலும்

ஸ்ருஷ்டம் சிருஷ்டிக்கப்பட்ட
த்வைதம் துவைதமானது
விவிச்யதெ (விசாரணையால்) பிரிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

அ-கை. இந்த துவைதவிவேகத்தைச்செய்வது காக்கையின்பல்லை யெண்ணிப்பார்ப்பதுபோல நிஷ்பிரயோஜனமெனில்.

विवेकेसतिजीवेनहेयोबन्धःस्फुटीभवेत् ॥

விவெகெஸதிஜீவெநஹெயொபந்த⁴ஃஸ்பு²டீப⁴வெத் ॥ ௧ ॥

விவெகெ. ஸதி } அந்தஇரண்டின் விவேகம்செய்யும் பக்ஷத்தில்
ஜீவெந ஜீவனாலே

பந்த⁴ஃ சிருஷ்டித்த துவைதம் பந்தமே
ஹெயஃ தள்ளத்தக்கதென்றும்)ன்றும்
ஸ்பு²டீ. ப⁴வெத் பிரகாசமாக ஆகும். ॥

அ-கை. ஜீவர்களே அதிர்ஷ்டவிசேஷத்தால் ஜகத்காரணரென்று வாதிகள்சொல்வதால், ஈசுவரசிருஷ்டி உண்டென்று எப்படிசொல்லக்கூடுமெனில், வெருசுருதிகளுக்கு விரோதம்வருவதால் இந்தஆக்ஷேபம் செய்யக்கூடாதென்றுசொல்லி முதலில் சுவேதாசுவதர உபநிஷத்தின் வாக்கியத்தைக்காண்பிக்கிறார்.

मायांतुप्रकृतिंविद्यान्मायिनंतुमहेश्वरम् ।
समायीसृजतीत्याहुःश्वेताश्वतरशाखिनः ॥

மாயாந்துப்ரக்ருதிம்வித்³யாந்மாயிநந்துமஹெஶ்வரம் ।
ஸமாயீஸ்ருஜதீத்யாஹுஃஶ்வெதாஶ்வதரஶாகி²நஃ ॥ ௨ ॥

மாயாம். து மாயையே
ப்ரக்ருதிம் மூலப்பிரகிருதியென்று
வித்³யாத் அறியவேண்டியது
மாயிநம். து மாயாவியே
மஹெஶ்வரம் மஹேசுவரனென்றறி

ஸஃ. மாயீ அந்த ஈசுவரனே
ஸ்ருஜதி, இதி சிருஷ்டிக்கிறார் என்று
ஶ்வெதாஶ்வதரஶாகி²நஃ சுவேதாசுவதரசாகைக்கார்கள்
ஆஹுஃ சொல்லுகிறார்கள்.

அ-கை. ஐத்ரேய உபநிஷத்தின்வாக்கியத்தையும் காண்பிவிக்கிறார்.

आत्मावाइदमग्रेभूत्सईक्षतसृजाइति ।
संकल्पेनासृजल्लोकान्सएतानितिबह्वृचाः ॥

ஆத்மாவாஇத³மக்³ரெபூ⁴த்ஸஈக்ஷதஸ்ருஜாஇதி ।
ஸங்கல்பெநாஸ்ருஜல்லொகாந்ஸஏதாநிதிப³ஹ்வ்ருசாஃ ॥ ௩ ॥

இத³ம் தோற்றப்பட்ட இந்தசமஸ்தமும்
அக்³ரெ சிருஷ்டிக்குமுன்னே (ம்
ஆத்மா, வா ஆத்துமாமாத்திரமாகவே

அபூ⁴த் இருந்தது
ஸ்ருஜாநி, இதி சிருஷ்டிப்போமென்று
ஸஃ அவரே

ஐக்ஷத பார்த்தார்
ஸ: அவரே
இமாந் லோகாந் இந்த உலகங்களை
ஸங்கல்பேந தன்சங்கற்பத்தினாலே
அஸ்ருஜத இதி உண்டுபண்ணினாரென்று
பஹ்வ்ருசா: இருக்குவேதத்தையறிந்தவர்கள் இயம்புகின்றனர்.

அ-கை. தைத்திரீய உபநிஷத்தின்வாக்கியத்தையும் காண்பிவிக்கிறார்.

खंवाय्वग्निजलोर्व्योषध्यन्नदेहाःक्रमादमी ।
संभूताब्रह्मणस्तस्मादेतस्मादात्मनोखिलाः ॥
बहुस्यामहमेवातःप्रजायेयेतिकामतः ।
तपस्तप्त्वासृजत्सर्वंजगदित्याहतित्तिरिः ॥

ஸம்வாய்வக்நிஜலோர்வ்யோஷத்யந்நதேஹா:க்ரமாதமீ ।
ஸம்பூதாப்ரஹ்மணஸ்தஸ்மாதேதஸ்மாதாத்மநோகிலா:॥ ௪ ॥
பஹுஸ்யாமஹமேவாத:ப்ரஜாயேயேதிகாமத: ।
தபஸ்தப்த்வாஸ்ருஜத்ஸர்வம்ஜகதித்யாஹதித்திரி:॥ ௫ ॥

தஸ்மாத் அந்த
ஏதஸ்மாத் இந்த மாயாசக்தி சம்மந்த
ப்ரஹ்மண: பிரமமான
ஆத்மந: ஆத்துமாவில் நின்று
அகிலா: சமஸ்தங்களான
ஸம்வாய்வக்நிஜலோர்வ்யோஷத்யந்நதேஹா: ஆகாசவாயுவு அக்கினி ஜலம் பூமிஔஷதிகள் அன்னம் தேகம் வரையிலுள்ள
அமீ இவைகள்
க்ரமாத் முறையே
ஸம்பூதா: உண்டாயின
அத: ஆகையினாலே
அஹம். ஏவ நானே
பஹு வெகுவான
ப்ரஜாயேய பிரஜைகளாக
ஸ்யாம் இதி ஆவோமென்று
காமத: இச்சையினாலே
தப: தப்த்வா ஆலோசனைரூபமான தபசைப்பண்ணி
ஸர்வம் ஜகத் சகலஜகத்தையும்
அஸ்ருஜத் இதி உண்டுபண்ணினாரென்று
தித்திரி: தைத்திரீயசுருதி
ஆஹ கூறுகின்றது.

அ-கை. சாந்தோக்கிய உபநிஷத்தின்வாக்கியத்தையும்காண்பிக்கிறார்.

इदमग्रेसदेवासीद्बहुत्वायतदैक्षत ।
तेजोबन्नाण्डजादीनिससर्जेतिचसामगाः ॥

இதமக்ரேஸதேவாஸீத்பஹுத்வாயததைக்ஷத ।
தேஜோபந்நாண்டஜாதீநிஸஸர்ஜேதிசஸாமகா:॥ ௬ ॥

இதம் இந்தஜகத்தானது
அக்ரே சிருஷ்டிக்குமுன்
ஸத் ஏவ சத்துமாத்திரமாகவே
ஆஸீத் இருந்தது

தத் அந்தப்பிரமமே [ட்டு
பஹுரூபாய வெகுவிதமாகும்பொரு
ஐக்ஷத பார்த்தார்
தேஜோ'ப்³ந்நாண்ட³ஜாதீ³ந் அக்கினி, ஜலம், பூமி, அண்டஜம், ஸ்வேதஜம், ஜராயுஜம், உத்பிஜங்களை
ஸஸர்ஜ சிருஷ்டிபண்ணினரென்று
ஸாமகா: சாமகர்கள் சாற்றுகின்றனர்

அ-கை. முண்டகோபநிஷத்தின்வாக்கியத்தைச்சொல்லுகிறார்.

विस्फुलिंगायथावह्नेर्जायन्तेऽक्षरतस्तथा ।
विविधाश्चिज्जडाभावाइत्याथर्वणिकीश्रुतिः ॥

விஸ்பு²லிங்கா³யதா²வஹ்னேர்ஜாயந்தே'க்ஷரதஸ்ததா² ।
விவிதா⁴ஸ்சிஜ்ஜடா³பா⁴வா இத்யாத²ர்வணிகீஸ்ருதி:॥ ௭ ॥

வஹ்னே: அக்கினியிலிருந்து
விஸ்பு²லிங்கா³: தீப்பொறிகள்
யதா² எப்படிஉண்டாகின்றனவோ
ததா² அப்படி
அக்ஷரத: பிரமத்தில் நின்று
விவிதா⁴: நானாவிதங்களாயிருக்கிற
சிஜ்ஜடா³பா⁴வா: சேதனாசேதனங்கள்
ஜாயந்தே இதி உண்டாகின்றனவென்று
ஆத²ர்வணிகீ ஸ்ருதி: அதர்வணவேதமறைகின்றது

அ-கை. பிரகதாரண்யமும் அங்ஙனேபேசுகின்றது.

जगदव्याकृतंपूर्वमासीद्व्याक्रियताधुना ।
दृश्याभ्यांनामरूपाभ्यांविराडादिषुतेस्फुटे ॥
विराण्मनुर्नरोगावःखराश्वाजावयस्तथा ।
पिपीलिकावधिद्वन्द्वमितिवाजसनेयिनः ॥

ஜக³த³வ்யாக்ருதம்பூர்வமாஸீத்³வ்யாக்ரியதாது⁴னா ।
த்³ருஶ்யாப்⁴யாம்நாமரூபாப்⁴யாம்விராடா³தி³ஷுதேஸ்பு²டே॥ ௮ ॥
விராண்மனுர்னரோகா³வ:க²ராஶ்வாஜாவயஸ்ததா² ।
பிபீலிகாவதி⁴த்³வந்த்³வமிதிவாஜஸனேயின:॥ ௯ ॥

ஜக³த் ஜகத்தானது
பூர்வம் சிருஷ்டிக்குமுன்
அவ்யாக்ருதம் நாமரூபரகிதமாய்
ஆஸீத் இருந்தது
அது⁴னா. இப்போது
த்³ருஶ்யாப்⁴யாம் திரிசியங்களாயிருக்கிற
நாமரூபாப்⁴யாம் நாமரூபங்களாக (அந்தஈசுவரன்)
வ்யாக்ரியத தோற்றுவித்தார்
விராடா³தி³ஷு. விராட்டுமுதலானவைகளிலே
தே அவைகள்
ஸ்பு²டே பிரகாசங்களாயிருக்கின்றன
விராட் . விராட்புருஷனென்ன
மனு: மனுவென்ன
நர: மனிதர்களென்ன
கா³வ: பசுக்களென்ன

வராஶ்வ ஜாவய: { கழுதை, குதிரை, ஆடு, பக்ஷிகள்
தயா அப்படியே
விவீலிகாவயிகம்கம.இதி எறும்பு

வரை இரட்டை இரட்டையாகவுண் டாயினவென்று
வாஜஸநெயிந: { பிரதமசாகைக்காரர்கள் பகருகின்றனர்.

அ-கை. இப்போதுசொன்ன சுருதிகள்துவைதசிருஷ்டியைச் சொன்னதின் பிறகுஇனிபிர்மமேஜீவரூபமாய்அதில்பிரவேசித்ததென்றுசொல்லுகின்றன

कृत्वारूपान्तरंजैवंदेहेप्राविशदीश्वरः ।
इतितासश्रुतयःप्राहुर्जीवत्वंप्राणधारणात् ॥

க்ருத்வாரூபாந்தரம்ஜைவம்தேஹேப்ராவிஶதீஶ்வர: |
இதிதாஶ்ருதய:ப்ராஹுர்ஜீவத்வம்ப்ராணதாரணாத் ॥ கய ॥

தா: அந்த
ஶ்ருதய: சுருதிகள்
ஈஶ்வர: ஈசுவரன்
ரூபாந்தரம் வேறேரூபமான
ஜைவம் ஜீவரூபத்தை

க்ருத்வா பண்ணி
தேஹே தேகத்தில்
ப்ராவிஶத்.இதி பிரவேசித்தாரென்று
ப்ராஹு: சொல்லுகின்றன.

அ-கை. ஜீவத்துவம் எதினால் வந்ததெனில்.

ப்ராணதாரணாத் பிராணன்முதலானவைகளையேவுவதாலும் அவைகளுக்குள்ஜமானனாயிருப்பதாலும்
ஜீவத்வம் ஜீவத்தன்மை(வந்தது.)

இ-தி. அனுமார்இலங்கையில் பிரவேசிக்கும்போது பூனைக்குட்டிரூபமாய் பிரவேசித்ததுபோலவாம்.

அ-கை. எதெதுசேர்ந்து ஜீவனாகிறனெனில்.

चैतन्यंयदधिष्ठानंलिंगदेहश्चयःपुनः ।
चिच्छायालिङ्गदेहस्थातत्संघोजीवउच्यते ॥

சைதந்யம்யததிஷ்டாநம்லிங்கதேஹஶ்சய:புந: |
சிச்சாயாலிங்கதேஹஸ்தாதத்ஸங்கோஜீவஉச்யதே ॥ கக ॥

யத் யாதொரு
அதிஷ்டாநம் அதிஷ்டானமான
சைதந்யம் கூடஸ்தசைதன்னியமே ண்டு
ய: யாதொரு
லிங்கதேஹ:.ச சூக்குமதேகமென்ன

புந: இன்னும் [க்கிறதான
லிங்கதேஹஸ்தா இலிங்கதேகத்திலிரு
சிச்சாயா சைதன்னியச்சாயையென்ன
தத்ஸங்க: அவைகளுடையகூட்டமா (னது
ஜீவ: ஜீவனென்று
உச்யதே சொல்லப்படுகிறன்.

அ-கை. ஈசுவரன்ஜீவரூபமாய்பிரவேசித்தால் ஜீவனுக்கு கிஞ்சிக்கியத்துவம் எதினாலெனில்.

माहेश्वरीतुयामायातस्यानिर्माणशक्तिवत् ।
विद्यतेमोहशक्तिश्चतंजीवंमोहयत्यसौ ॥

மாஹேச்வரீ து யா மாயா தஸ்யா நிர்மாணசக்திவத் |
வித்யதே மோஹசக்திச்ச தம் ஜீவம் மோஹயத்யஸௌ || கஉ ||

மாஹேச்வரீ மஹேசசம்பந்தமாயிருக்கிற
யா யாதொரு
மாயா-து அமோககாரிணியானமாயையுண்டோ
தஸ்யாம் அதற்கு (ஜகத்தை)
நிர்மாணசக்திவத் சிருஷ்டிபண்ணுகிற
சக்திபோல
மோஹசக்திச்ச மயக்குகிறசக்தியுமொன்று
வித்யதே இருக்கின்றது
அஸௌ இந்தமோகசக்தியானது
தம் அந்த
ஜீவம் ஜீவனை
மோஹயதி மோகம்பண்ணிவிக்கிறது.

இ-தி. பிரமமே ஈசுவர ஜீவனானதற்கு யுக்தி, நீக்குச்சிக்குள்ளிருந்த தீ பகல்வத்தியில் சம்பந்தப்பட்டு சர்வபிரகாசமாயும், அதுவே அழுக்குத்திரியிலேத்தினமாத்திரத்தில் மங்கலா யிருப்பதுபோலும், சித்தகுளிகை புத்தியை தெளிவிப்பதுபோலும், கஞ்சாமுதலானது புத்தியை மயக்குவதுபோலும், ஒருகண்ணைத்தானே சூரியன் விளக்கிவைப்பதுபோலும், இருட்டுமறைப்பதுபோலும், ஒருதாயின் உதரத்தில் பிறந்த பக்ஷிகளுக்கு நீசன் முனிகளுடைய சகவாசத்தினால் தோஷமும் குணமும் காணப்பட்டதுபோலும், கும்பகர்ணனும் விபீஷணனும்போலும், வியாசருடையஒர்வீரியந்தானே அவிவேகிகளான திருதராஷ்டிர பாண்டுவாயும், விவேகியான விதுரராயுமானதுபோலவாம்.

அ-கை. அதினாலென்னவாயிற்றெனில்,

मोहादनीशतांप्राप्यमग्नोवपुषिशोचति ॥

மோஹாதநீசதாம் ப்ராப்ய மக்நோ வபுஷி சோசதி || கஉற ||

மோஹாத் மயக்கத்தினாலே
அநீசதாம் ப்ராப்ய அனீசுவரத்துவத்தையடைந்து
வபுஷி சரீரத்தில்நானென்றபிமானித்து
மக்ந: மூழ்கிப்போய்
சோசதி துக்கிக்கிறான்.

வி-ம். அப்படியே சுருதியும் சமானமானவிருக்ஷத்தில் ஜீவன் மூழ்கி அனீசுவரத்துவத்தால் மோகித்து துக்கிக்கிறானென்றுசொல்லுகிறது.

இ-தி. வேடருடன்சேர்ந்த இராஜகுமாரன் வேடனாய் துக்கிப்பதுபோல.

அ-கை. ஜீவசிருஷ்டியைக் காண்பிவிக்க ஈசுவரசிருஷ்டியைமுடிக்கிறார்.

ईशसृष्टमिदंद्वैतंसर्वमुक्तंसमासतः ॥

ஈசஸ்ருஷ்டமிதம் த்வைதம் ஸர்வமுக்தம் ஸமாஸத: || கங ||

ஸம்ஸ்ருஷ்டம் } சகனுல்சிருஷ்டிக்கப்பட்ட
ஸமஸ்தம் சமஸ்தமான
இதம் இந்த

த்வைதம் த்வைதம்
ஸாரஸ்வத: அருக்கத்தால்
உக்தம் சொல்லப்பட்டது.

அ-கை. இனி ஜீவசிருஷ்டியான த்வைதத்திற்கு பிரமாணமேதெனில்,

सप्तान्नब्राह्मणेद्वैतंजीवसृष्टंप्रपञ्चितम् ।

अन्नानिसप्तज्ञानेनकर्मणाजनयत्पिता ॥

ஸப்தாந்நப்ராஹ்மணேத்வைதம்ஜீவஸ்ருஷ்டம்ப்ரபஞ்சிதம் ।
அந்நாநிஸப்தஜ்ஞாநேநகர்மணாஜநயத்பிதா ॥ கச ॥

ஸப்தாந்நப்ராஹ்மணே பிரகதாரண்ணியகஉபநிஷத்திலிருக்கிற சப்தான்னபிராம்மணத்தில்
ஜீவஸ்ருஷ்டம் ஜீவனாலேசிருஷ்டிக்கப்பட்ட
த்வைதம் த்வைதமானது
ப்ரபஞ்சிதம் சொல்லப்பட்டிருக்கிற

பிதா ஜீவனாகியதகப்பன்
ஜ்ஞாநேந ஞானத்தினாலும்
கர்மணா கர்மத்தினாலும்
அந்நாநி அன்னங்களை [ண்ணினான்
ஸப்த.அஜநயத் எழுவிதமாக உண்டுப

அ-கை. அந்த எழுக்கும் விநியோகமென்னவெனில்,

मर्त्यान्नमेकन्देवान्नेद्वेपश्वान्नंचतुर्थकम् ।

अन्नत्रितयमात्मार्थमन्नानांविनियोजनम् ॥

व्रीह्यादिकंदर्शपूर्णमासौक्षीरन्तथामनः ।

वाक्प्राणाश्चेतिसप्तत्वमन्नानामवगम्यताम् ॥

மர்த்யாந்நமேகம்தேவாந்நேத்வேபஶ்வாந்நம்சதுர்த்தகம் ।
அந்நத்ரிதயமாத்மார்த்தமந்நாநாம்விநியோஜநம் ॥ கரு ॥
வ்ரீஹ்யாதிகம்தர்சபூர்ணமாஸௌக்ஷீரம்ததாமந: ।
வாக்ப்ராணாச்சேதிஸப்தத்வமந்நாநாமவகம்யதாம் ॥ கசு ॥

மர்த்யாந்நம் மனிதர்களுக்கன்னம்
ஏகம் ஒன்று
தேவாந்நே தேவதைகளுக்கன்னங்கள்
த்வே இரண்டுகள்
பஶ்வாந்நம் குழந்தைகளுக்கு
சதுர்த்தகம் நான்குவிதமான அன்னம்
ஆத்மார்த்தம் தன்னிமித்தியம்
அந்நத்ரிதயம் மூன்றுஅன்னமாக

அந்நாநாம் அன்னங்களுக்கு
விநியோஜநம் பிரிவுசொல்லப்பட்டது
வ்ரீஹ்யாதிகம் } இதில்மனிதர்களுக்கு நெல்லுமுதலானவைகளும்
தர்சபூர்ணமாஸௌ தேவர்களுக்குதரிசபூர்ணமைகளிற்செய்கிற இஷ்டிகளும்
க்ஷீரம் (குழந்தைகளுக்கு) பாலும்

தயா — அப்படியே
மந: — (தனக்கு) மனதும்
வாக் — வாக்கும்
ப்ராணா:சேதிச — பிராணங்களென்று[ம்]
அந்நாநாம் — அன்னங்களுடையபேதமா[னது]
ஸப்தகம் — ஏழுவிதமென்று
ஸவப்ரக்த்யாம் — அறியத்தக்கது.

அ-கை. ஈசுவரசிருஷ்டியான ஜகத்துக்குள்ளிருக்கிற இந்த ஏழுகளை ஜீவ சிருஷ்டியென்று எப்படிசொல்லுகிறதெனில்,

ईशेनयद्यप्येतानिनिर्मितानिस्वरूपतः ।
तथापिज्ञानकर्मभ्यांजीवोकार्षीत्तदन्नताम् ॥

ஈஶேநயத்யப்யேதாநிநிர்மிதாநிஸ்வரூபத: ।
ததாபிஜ்ஞாநகர்மப்யாம்ஜீவோகார்ஷீத்ததந்நதாம் ॥ ௧௭ ॥

ஏதாநி — இந்த ஏழன்னங்களும்
ஸ்வரூபத: — அதனதனுடைய ஸ்வரூபங்களும்
ஈஶேந — ஈசுவரனாலே
நிர்மிதாநி — நிர்மிக்கப்பட்டவைகளாக
யத்யபி — அங்கீகரித்தோம்
ததாபி — அப்படி இருந்தாலும்
ஜீவ: — ஜீவன்
ஜ்ஞாநகர்மப்யாம் — ஞானகர்மங்களினால்
தத்அந்நதாம் — அவைகளை புசிக்கயோக்கியமாக
அகார்ஷீத் — பண்ணிக்கொள்ளுகிறான்

அ-கை. இதனாலென்னவாயிற்றெனில்,

ईशकार्यंजीवभोग्यंजगद्द्वाभ्यांसमन्वितम् ।

ஈஶகார்யம்ஜீவபோக்யம்ஜகத்த்வாப்யாம்ஸமந்விதம் ॥ ௧௮ ॥

ஜகத் — ஜகத்தானது
ஈஶகார்யம் — ஈசுவரகாரியமாயும்
ஜீவபோக்யம் — ஜீவனுக்குபோக்கியமாயு[ம்]
த்வாப்யாம் — இப்படி இரண்டுகளோடே
ஸமந்விதம் — கூடியிருக்கிறது.

அ-கை. ஒன்றுக்கிரண்டுசம்பந்தமுள்ளதற்கு திருஷ்டாந்தமேதெனில்,

पितृजन्याभर्तृभोग्यायथायोषित्तथेष्यताम् ॥

பித்ருஜந்யாபர்த்ருபோக்யாயதாயோஷித்ததேஷ்யதாம் ॥ ௧௯ ॥

யோஷித் — ஸ்திரீயானவள்
பித்ருஜந்யா — பிதாவினாலுண்டுபண்ணப்பட்டவளாயும்
பர்த்ருபோக்யா — பர்த்தாவினாலனுபவிக்கப்பட்டவளாயும்
யதா — எப்படி இருக்கிறாளோ
ததா — அப்படி
இஷ்யதாம் — அங்கீகரிக்கத்தக்கது

அ-கை. ஈசுவரன் காரியரூபமான துவைதத்தையும், ஜீவன் போக்கியரூபமான துவைதத்தையும் உண்டுபண்ண சாதனங்கள் என்னவெனில்,

मायावृत्त्यात्मकोहीशसङ्कल्पस्साधनंजनौ ।
मनोवृत्त्यात्मकोजीवसङ्कल्पोभोगसाधनम् ॥

𑌮𑌾𑌯𑌾𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌕𑍋 𑌹𑍀𑌶𑌸𑌙𑍍𑌕𑌲𑍍𑌪𑌃 𑌸𑌾𑌧𑌨𑌂 𑌜𑌨𑍇 |
𑌮𑌨𑍋𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌕𑍋 𑌜𑍀𑌵𑌸𑌙𑍍𑌕𑌲𑍍𑌪𑍋 𑌭𑍋𑌗𑌸𑌾𑌧𑌨𑌮𑍍 ||கக||

𑌮𑌾𑌯𑌾𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌕𑌃 மாயா விருத்திவடிவமான
𑌈𑌶𑌸𑌙𑍍𑌕𑌲𑍍𑌪𑌃 ஈசசங்கற்பமானது
𑌜𑌨𑍇 சிருஷ்டியிலே
𑌸𑌾𑌧𑌨𑌂 𑌹𑌿 சாதனமன்றோ

𑌮𑌨𑍋𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌕𑌃 மனோவிருத்திவடிவமான
𑌜𑍀𑌵𑌸𑌙𑍍𑌕𑌲𑍍𑌪𑌃 ஜீவசங்கற்பமானது
𑌭𑍋𑌗𑌸𑌾𑌧𑌨𑌮𑍍 போகசாதனமாயிருக்கிறது.

அ-கை. ஈசுவரசிருஷ்டியான வஸ்துவைத் தவிர ஜீவசிருஷ்டியான வஸ்து வேறே இருப்பதற்கு அடையாளமேதெனில்,

ईशानिर्मितमण्यादौवस्तुन्येकविधेस्थिते ।
भोक्तृधीवृत्तिनानात्वात्तद्भोगोबहुधेष्यते ॥

𑌈𑌶𑌨𑌿𑌰𑍍𑌮𑌿𑌤𑌮𑌣𑍍𑌯𑌾𑌦𑍌 𑌵𑌸𑍍𑌤𑍁𑌨𑍍𑌯𑍇𑌕𑌵𑌿𑌧𑍇 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑍇 |
𑌭𑍋𑌕𑍍𑌤𑍃𑌧𑍀𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌨𑌾𑌨𑌾𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌤𑌦𑍍𑌭𑍋𑌗𑍋 𑌬𑌹𑍁𑌧𑍇𑌷𑍍𑌯𑌤𑍇 ||உ0||

𑌈𑌶𑌨𑌿𑌰𑍍𑌮𑌿𑌤𑌮𑌣𑍍𑌯𑌾𑌦𑍌 ஈசுவரனால்சிருஷ்டிக்கப்பட்டரத்தினாதியான
𑌵𑌸𑍍𑌤𑍁𑌨𑌿 வஸ்துவானது
𑌏𑌕𑌵𑌿𑌧𑍇 ஒரேவிதமாக
𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑍇 இருந்துள்ளளவில்
𑌭𑍋𑌕𑍍𑌤𑍃𑌧𑍀𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌨𑌾𑌨𑌾𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍 புசிக்கிறவர்களுடைய புத்திவிருத்திகளின் நானவிதத்தால்

𑌤𑌤𑍍 அவைகளுடைய
𑌭𑍋𑌗𑌃 போகமானது
𑌬𑌹𑍁𑌧𑌾 வெகுப்பிரகாரமாக
𑌇𑌷𑍍𑌯𑌤𑍇 காணப்படுகிறது.

அ-கை. விஷயபேதமிருந்தாலல்லவா போகபேதமுண்டு, விஷயமொன்றாயிருக்கும்போது போகபேதமெப்படியெனில்,

हृष्यत्येकोमणिंलब्ध्वाक्रुध्यत्यन्योह्यलाभतः ।
पश्यत्येवाविरक्तोत्रनहृष्यतिनकुप्यति ॥

𑌹𑍃𑌷𑍍𑌯𑌤𑍍𑌯𑍇𑌕𑍋 𑌮𑌣𑌿𑌂 𑌲𑌬𑍍𑌧𑍍𑌵𑌾 𑌕𑍍𑌰𑍁𑌧𑍍𑌯𑌤𑍍𑌯𑌨𑍍𑌯𑍋 𑌹𑍍𑌯𑌲𑌾𑌭𑌤𑌃 |
𑌪𑌶𑍍𑌯𑌤𑍍𑌯𑍇𑌵𑌾𑌵𑌿𑌰𑌕𑍍𑌤𑍋𑌽𑌤𑍍𑌰 𑌨 𑌹𑍃𑌷𑍍𑌯𑌤𑌿 𑌨 𑌕𑍁𑌪𑍍𑌯𑌤𑌿 || உக ||

𑌏𑌕𑌃 ஒருவன்
𑌮𑌣𑌿𑌂 இரத்தினத்தை
𑌲𑌬𑍍𑌧𑍍𑌵𑌾 அடைந்து
𑌹𑍃𑌷𑍍𑌯𑌤𑌿 சந்தோஷிக்கிறான்
𑌅𑌨𑍍𑌯𑌃 மற்றொருவன்
𑌅𑌲𑌾𑌭𑌤𑌃 இரத்தினமகப்படாமையால்
𑌕𑍍𑌰𑍁𑌧𑍍𑌯𑌤𑌿 கோபிக்கிறான்

𑌅𑌤𑍍𑌰 இந்தரத்தினத்தில்
𑌵𑌿𑌰𑌕𑍍𑌤𑌃 விரக்தன்
𑌪𑌶𑍍𑌯𑌤𑌿 𑌏𑌵 பார்த்துக்கொண்டே
𑌨 𑌹𑍃𑌷𑍍𑌯𑌤𑌿 சந்தோஷிக்கவுமில்லை
𑌨 𑌕𑍁𑌪𑍍𑌯𑌤𑌿 𑌹𑌿 கோபிக்கவுமில்லையன்றோ.

அ-கை. இதில் ஜீவேசுவரசிருஷ்டிகளின் பிரிவெப்படியெனில்,

प्रियोप्रियउपेक्ष्यश्चेत्याकारामणिगास्त्रयः ।
सृष्टाजीवैरीशसृष्टंरूपंसाधारणंत्रिषु ॥

ப்ரியோப்ரியஉபேக்ஷ்யச்சேத்யாகாராமணிகாஸ்த்ரய: ।
ஸ்ருஷ்டாஜீவைரீசஸ்ருஷ்டம்ரூபம்ஸாதாரணம்த்ரிஷு ॥ ௨௨ ॥

மணிகா: ரத்தினத்தை யடைந்தவை
ப்ரிய: பிரியமும்
அப்ரிய: துவேஷமும்
உபேக்ஷ்ய:ச.இதி உபேட்சையும் என்ற
ஆகாரா: ரூபங்களான
த்ரய: மூன்றுகளும்
ஜீவை: ஜீவர்களினாலே
ஸ்ருஷ்டா: உண்டுபண்ணப்பட்டன
ஈசஸ்ருஷ்டம் ஈசுவரனாலே சிருஷ்டிபண்ணப்பட்டதான
ரூபம் ரத்தினரூபமானது
த்ரிஷு மூன்று ரூபங்களிலும்
ஸாதாரணம் பொதுவாயிருக்கிறது.

அ-கை. இப்போது சொன்ன ஜீவசிருஷ்டியின் பேதத்தை வேறே ஒரு திருஷ்டாந்தத்தால் பிரகாசம் பண்ணுகிறார்.

भार्यास्नुषाननान्दायातामातेत्यनेकधा ।
प्रतियोगिधियायोषिद्भिद्यतेनस्वरूपतः ॥

பார்யாஸ்நுஷாநநாந்தாயாதாமாதேத்யநேகதா ।
ப்ரதியோகிதியாயோஷித்பித்யதேநஸ்வரூபத: ॥ ௨௩ ॥

பார்யா பெண்சாதி
ஸ்நுஷா மருமகள்
நநாந்தா.ச நாத்தனாரென்றும்
யாதா மதினியென்றும்
மாதா தாயென்றும்
இதி இப்படி
அநேகதா அனேகவிதமாக
ப்ரதியோகிதியா ஒன்றுக்கொன்று எதிரியானபுத்தியோடேகூடின
யோஷித் ஒருஸ்திரீயானவள்
பித்யதே பேதிக்கப்படுகிறாள்
ஸ்வரூபத: ஈசசிருஷ்டியானவடிவத்தால்
ந பேதிக்கப்படவில்லை.

அ-கை. இப்போதுசொன்னதைப்பற்றி சங்கிக்கிறார்.

ननुज्ञानानिभिद्यंतामाकारस्तुनभिद्यते ।
योषिद्वपुष्यतिशयोनदृष्टोजीवनिर्मितः ॥

நநுஜ்ஞாநாநிபித்யந்தாமாகாரஸ்துநபித்யதே ।
யோஷித்வபுஷ்யதிசயோநத்ருஷ்டோஜீவநிர்மித: ॥ ௨௪ ॥

நநு சங்கை
ஜ்ஞாநாநி தாய்முதலான ஞானங்கள்
பித்யந்தாம் பேதிக்கப்படட்டும்
ஆகார:.து வடிவமோவென்றால்

ந.ஹிதுதெ பேதிக்கப்படவில்லை [ல் யொஷிஅவ-ஷி ஸ்திரீயின்வடிவத்தி ஜீவநிமி-தா: ஜீவனுலேநிர்மிக்கப்பட்ட | அதிஸ்யம் விசேஷமானது [யே நதுஜஷ்டி: ஒன்றுங்காணப்படவில்லை.

அ-கை. ஞானபேதமானதுஞேயபேதமன்றியி லிருக்கமாட்டாதாகையா ல் ஞேயபேதமங்கீகரிக்கத்தக்கதென்று பரிகரிக்கிறார்.

मैवंमांसमयीयोषित्काचिदन्यामनोमयी ।
मांसमय्याअभेदेपिभिद्यतेहिमनोमयी ॥

மைெவம்ஊாம்ஸமயீயொஷித்காவிசு நூாஊமநொஊயீ ।
ஊாம்ஸஊயூாஅமெஜெவிஹிகுதெஹிஊமநொஊயீ ॥ உரு ॥

மைவம் நீ சொன்னபடியன்று
ஊாம்ஸஊயீ ஒரு பெண் வடிவத்திலிர ண்டுதன்மை இருக்கிறது மாம்சவ டிவமான [த்துக்கு
யொஷிக ஒருஸ்திரீயும் (அந்தவடிவ
அநூா அன்னியமான
காவிக ஒரு ஸ்திரீயானவள்
ஊமநொஊயீ (அவ்வடிவத்திலேயே) ம ேனாவிகாரவடிவமாக இருக்கிறாள்
ஊாம்ஸஊயூா: { மாம்சவடிவமான பெ ண்ணுக்கு
அமெஜெ அவி அபேதமிருந்தாலும்
ஊமநொஊயீ மனோவடிவமானபெண்
ஹிதுதெஹி { அவரவர்களுக்கு பேதமா யிருக்கிறாளன்றோ.

அ-கை. சாக்கிரத்தில்மனோமயப்பிரபஞ்சம் கூடாதென்றுசங்கிக்கிறான்.

भ्रान्तिस्वप्नमनोराज्यस्मृतिष्वस्तुमनोमयम् ।
जाग्रन्मानेनमेयस्यनमनोमयतेतिचेत् ॥

ஹ்ராந்திஸ்வப்நமநொராஜ்யஸ்ஸ்ருதிஷ்வஸ்துஊமநொஊயம் ।
ஜாக்ரந்மாநெநமெயஸ்யநஊமநொஊயதெதிவெசு ॥ உசு ॥

ஹ்ராந்திஸ்வப்நமநொராஜ்யஸ்ஸ்ருதிஷ- பைத்தியமென்ன சுவப்பனமென்ன மனோராச்சியமென்ன இவைகளின் ஸ்மரணங்களில்
ஊமநொஊயம் மனோமயப்பிரபஞ்சம்
அஸ்து இருக்கட்டும்
ஜாக்ரு ஜாக்கிரத்தில் [டே
ஊாநெந இந்திரியப்பிரமாணங்களோ
மெயஸ்ய கூடினவிஷயத்திற்கு
ஊமநொஊயதா மனோமயத்துவமானது
ந இதிவெசு கூடாதென்று சொல்லு வையேயானால்

தா-ம். ஜாக்கிரத்தில்விஷயத்தின்இருப்பைஅங்கீகரிக்கப்படுவதாலதுகூடும்

ச-கை. அப்போதுஜாக்கிரத்துவவிஷயத்திற்கு மனோமயத்துவம் எப்படி- சொன்னீரெனில், ஜாக்கிரத்திலும்மனோமயப்பிரபஞ்சத்தின் இருப்பை(வாஊ ஷி) என்றசொல்லாலங்கீகரிக்கிறார்.

बाढंमानेतुमेयेनयोगात्स्याद्विषयाकृतिः ।
भाष्यवार्तिककाराभ्यामयमर्थउदीरितः ॥

பா஢ஂமாநேதுமேயேநயோகாத்ஸ்யாத்விஷயாக்ருதிঃ ।
பாஷ்யவார்த்திககாராப்யாமயமர்த்தஉதீரிதঃ ॥ உ௭ ॥

பா஢ஂ அங்கீகாரந்தான்
மாநே ஜாக்கிரத்தில் மனோமயப்பிரபஞ்சத்திற்கு இந்திரியங்களாலறியப்படுகிற
மேயேந ஈசுவரப்பிரபஞ்சத்தின்
யோகாத் சேர்க்கையினாலே
விஷயாக்ருதிঃ விஷயாகாரமானது
ஸ்யாத் உண்டாகிறது.

அ-கை. இதுஉம்முடையவாயால் கற்பிதமாயிருக்கிறதேயெனில்.

பாஷ்யவார்த்திககாராப்யாம் சங்கராசாரியாளாலும் வார்த்திகாசாரியாளாலும்
அயம் இந்த
அர்த்தঃ அர்த்தமானது
உதீரிதঃ சொல்லப்பட்டிருக்கிறது

தா-ம். ஆகையால்நாம்சொன்னது பிரமாணபுரஸ்ஸரமென்றறிக.

அ-கை. அதில்பாஷியக்காரருடைய வாக்கியத்தைச்சொல்லுகிறார்.

मूषासिक्तंयथाताम्रन्तन्निभंजायतेतथा ।
रूपादिन्व्याप्नुवच्चित्तंतन्निभन्दृश्यतेध्रुवम् ॥

மூஷாஸிக்தம்யதாதாம்ரந்தந்நிபஂஜாயதேததா ।
ரூபாதீந்வ்யாப்நுவச்சித்தம்தந்நிபந்த்ருஶ்யதேத்ருவம் ॥உஅ॥

மூஷாஸிக்தம் கருவிலேவிழுந்த
தாம்ரம் உருக்கின தாம்பிரமானது
தந்நிபம் அந்த கருவின் வடிவமாக
யதா எப்படி
ஜாயதே உண்டாகிறதோ
ததா அப்படி
ரூபாதீந் ரூபாதிவிஷயங்களை
வ்யாப்நுவத் வியாபித்திருக்கிற
சித்தம் மனமானது
தந்நிபம் அந்தவிஷயவடிவமாக
த்ருஶ்யதே காணப்படுகிறது
த்ருவம் நிச்சயம்.

அ-கை. மூர்த்தமானசெம்புமுதலானவை அக்கினிசம்பந்தத்தாலுருகிகருவில்விழுந்து அந்தவடிவமாய்த்தோற்றுவதுசரி, அமூர்த்தமானபுத்தியானதுவிஷயத்தில்விழுந்து அந்தவடிவமாய்த்தோற்றுவதெப்படியெனில், வேறேதிருஷ்டாந்தம்சொல்லுகிறார்.

व्यञ्जकोवायथालोकोव्यंग्यस्याकारतामियात् ।
सर्वार्थव्यंजकत्वाद्धीरर्थाकाराप्रदृश्यते ॥

வ்யஞ்ஜகோவாயதாலோகோவ்யங்க்யஸ்யாகாரதாமியாத் ।
ஸர்வார்த்தவ்யஞ்ஜகத்வாத்தீரர்த்தாகாராப்ரத்ருஶ்யதே ॥ உகூ ॥

வ்யஞ்ஜக: பிரகாசமான
ஸூர்யாதி:வா வெய்யிலும்
வ்யங்க்யஸ்ய விஷயத்தினுடைய
ஆகாரம் வடிவமாயிருத்தலை
யதா எப்படி
ப்ராப்நோதி அடைகிறதோ

தீ: (அப்படி) புத்தியானது
ஸர்வார்த்தவ்யஞ்ஜகதயா சகல விஷய
ங்களையும் விளக்கிவைத்து
அர்த்தாகாரா. விஷயாகாரமாக
ப்ரகாசதே. காணப்படுகிறது.

அ-கை. இப்போது வார்த்திகாசாரியாருடையவசனத்தைச்சொல்லுகிறார்.

मातुर्मानाभिनिष्पत्तिर्निष्पन्नम्मेयमेतितत् ।
मेयाभिसङ्गतन्तच्चमेयाभत्वंप्रपद्यते ॥

மாதுர்மாநாபிநிஷ்பத்திர்நிஷ்பந்நம்மேயமேதிதத் ।
மேயாபிஸங்கதந்தச்சமேயாபத்வம்ப்ரபத்யதே ॥ ௧௦ ॥

மாது: ஜீவனிடத்திருந்துகற்பிதமான
மாநாபிநிஷ்பத்தி: விருத்திஞானமானது
நிஷ்பந்நம் உண்டானதான
தத் அந்த
மேயம் கடாதி விஷயத்தை

ஏதி அடைகிறது
தச்ச அந்த ஞானமும் [ந்ததாகி
மேயாபிஸங்கதம் ஞேயத்தோடேசேர்
மேயாபத்வம் விஷயாகாரத்தை
ப்ரபத்யதே அடைகிறது.

அ-கை. துவைதஞானலட்சணமானது இப்படியாகட்டும், பிரகிருதத்தில் என்னவாயிற்றெனில்.

सत्येवंविषयौद्वौस्तोघटौमृन्मयधीमयौ ।

ஸத்யேவம்விஷயௌத்வௌஸ்தோகடௌம்ருந்மயதீமயௌ ॥ ௧௨ ॥

ஸத்யேவம்.ஸதி இப்படிருந்துள்ளவில்
விஷயௌ விஷயங்களான
கடௌ கடங்கள்

ம்ருந்மயதீமயௌ { மண்மயமாயும் அபிமான ரூபமானபுத்திமயமாயும்
த்வௌ ஸ்த: இரண்டுகளாகஇருக்கின்றன

அ-கை. மண்மயமானகடம்மண்ணினாலறியலாம், மனோமயகடம் மனதினாலறியக்கூடாதாகையாலும், வேறேஅறிகிறவனில்லாமையாலும், மனோமயகடமுண்டென்பதெப்படியெனில்.

मृन्मयोमानमेयःस्यात्साक्षिभास्यस्तुधीमयः ॥

ம்ருந்மயோமாநமேய:ஸ்யாத்ஸாக்ஷிபாஸ்யஸ்துதீமய: ॥ ௧௧ ॥

ம்ருந்மய: மண்மயமானகடம்
மாநமேய: மனோசம்பந்தமான இந்திரியத்தாலறியப்படுவதுபோல

தீமய:.து மனோமயமான கடமும்
ஸாக்ஷிபாஸ்ய: { சாட்சியினாலே விளங்கப் படுவதாக
ஸ்யாத் ஆகிறது ஆகையால்தோஷமில்[லை]

அ-கை. இப்படி இரண்டுவித த்வைதமிருக்கட்டும் இதில் தள்ளவேண்டியது கொள்ளவேண்டியதெதுவெனில்.

अन्वयव्यतिरेकाभ्यांधीमयोजीवबन्धकृत् ।
सत्यास्मिन्सुखदुःखेस्तस्तास्मिन्नसातिनद्वयम् ॥

அந்வயவ்யதிரேகாப்யாந்தீமயோஜீவபந்தக்ருத் ।
ஸத்யஸ்மிந்ஸுகது:கே ஸ்தஸ்தஸ்மிந்நஸதி நத்வயம் ॥ ௩௨ ॥

அந்வயவ்யதிரேகாப்யாம் அன்வய வியதிரேகங்களாலே பார்க்கும்போது
அஸ்மிந் ஸதி இந்த மனோமய பிரபஞ்சமுள்ளவில்
ஸுகது:கே சுகதுக்கங்களிருக்கின்றன
தஸ்மிந் அது
அஸதி இல்லாதிருந்துள்ளவில்
உபயா இரண்டுகளும்
ந இல்லை (ஆகையால்)
தீமய: மனோமய த்வைதமானது
ஜீவபந்தக்ருத் ஜீவ பந்தத்தைச் செய்கிறது.

அ-கை. இப்போது சொன்ன அன்வயவியதிரேகங்கள் ஈசுவரசிருஷ்டியான பாகியவிஷயத்திலும் ஏன் சொல்லக்கூடாதெனில்.

असत्यपिचबाह्यार्थेस्वप्नादौबध्यतेनरः ।
समाधिसुप्तिमूर्छासुसत्यप्यास्मिन्नबध्यते ॥

அஸத்யபிசபாஹ்யார்த்தேஸ்வப்நாதௌபத்யதேநர: ।
ஸமாதிஸுப்திமூர்ச்சாஸுஸத்யப்யஸ்மிந்நபத்யதே ॥ ௩௩ ॥

பாஹ்யார்த்தே பாகிய த்வைதமானது
அஸதி அபி இல்லாதிருந்துள்ளவிலும்
ஸ்வப்நாதௌ சொப்பனாதிகளிலும்
நர: புருஷனானவன்
பத்யதே பந்தப்படுகிறான்
ஸமாதி ஸுப்திமூர்ச்சாஸு சமாதி சுஷுப்தி மூர்ச்சைகளில்
அஸ்மிந் ஸதி அபி இந்த ஈசுவர த்வைதமானது இருந்தும் மனதில்லாமையால்
ந பத்யதே பந்தப்படவில்லை.

இ-தி. ஈசுவரத்வைதமான யோக்கியனுடைய தொழிலில்லாமையான சொப்பனாதிகளில் ஜீவத்வைதமான திருடனிருந்ததினால் சுகதுக்கமான திருட்டு நடப்பதினாலும், சுஷுப்திமூர்ச்சைகளில், ஈசுவரத்வைதமான யோக்கியனிருந்தும் ஜீவத்வைதமான அயோக்கியனில்லாமையால்பந்தமான அந்தத் திருட்டு காணப்படாமையாலும், ஜீவத்வைதமான திருடனையே அவசியமாய்த் தள்ளவேண்டியது. இதற்குசாக்ஷி ஞானிக்கு ஈசுவரத்வைதம் தோன்றியும், ஜீவத்வைதம்கெட்டுப்போனதால் பந்தமில்லாததைக் கண்டுகொள்ளத்தக்கது சொப்பனாதிகளில் மனோவியாபாரமிருந்தும் பாகியத்வைதவியவகாரமின்மையைப்பற்றி அவைகளில் ஈசுவரத்வைதமில்லையென்றும், சமாதிமுதலான

வைகளில் மனோநாசமானதுபோல பாக்கியபிரபஞ்சத்தின்ஸ்வரூபநாசமின்மையைப்பற்றி, அந்தச்சமாதிமுதலானவைகளில் ஈசுவரத்துவைதம் இருக்கிறதென்றும் சொல்லப்பட்டது.

அ-கை. மனோமயபிரபஞ்சமே பந்தமென்று இன்னமொருயுக்தியால்பிரகாசம்பண்ணுகிறார்.

दूरदेशङ्गतेपुत्रेजीवत्येवात्रतत्पिता ।
विप्रलम्भकवाक्येनमृतम्मत्वाप्ररोदिति ॥
मृतेपितस्मिन्वार्तायामश्रुतायांनरोदिति ।

தூ₃ரதே₃ஶங்க₃தே புத்ரே ஜீவத்யேவாத்ர தத்பிதா |
விப்ரலம்ப₄கவாக்யேந ம்ருதம்மத்வா ப்ரரோதி₃தி || ருச ||
ம்ருதேऽபி தஸ்மிந்வார்தாயாமஶ்ருதாயாம் நரோதி₃தி |

புத்ரே புத்திரனானவன்
தூ₃ரதே₃ஶம். தூரதேசத்திற்கு
க₃தே போய்
ஜீவதி.ஏவ ஜீவித்துக்கொண்டிருந்தும்
அத்ர இந்த விடத்தில்
தத்பிதா அவன் பிதாவானவன்
விப்ரலம்ப₄கவாக்யேந வஞ்சகனுடையவாக்கியத்தினால்
ம்ருதம்.மத்வா இறந்தானென்றுநினைத்து
ப்ரரோதி₃தி அழுதான்
தஸ்மிந். அந்தப்புத்திரன்
ம்ருதே. அபி இறந்திருந்தாலும்
வார்தாயாம் அந்த இறந்தவார்த்தையானது
அஶ்ருதாயாம் கேட்கப்படாதிருந்தபோது
ந. ரோதி₃தி துக்கப்படவில்லை.

அ-கை. சித்தாந்தம் சொல்லுகிறார்.

अतस्सर्वस्यजीवस्यबन्धकृन्मानसञ्जगत् ॥

அதஸ்ஸர்வஸ்ய ஜீவஸ்ய ப₃ந்த₄க்ருந்மாநஸஞ்ஜக₃த் || ருரு ||

அத: ஆகையினாலே
ஸர்வஸ்ய சகல
ஜீவஸ்ய ஜீவர்களுக்கும்
மாநஸம் ஜக₃த் மனோமயமானச பிரபஞ்சமே
ப₃ந்த₄க்ருத் பந்தத்தைச்செய்கிறது.

அ-கை. இப்படிசொன்னதினாலும்சித்தாந்தம்கெட்டதெனசங்கிக்கிறான்.

विज्ञानवादोबाह्यार्थवैयर्थ्यात्स्यादिहेतिचेत् ।
नह्याकारमाधातुंबाह्यस्यापेक्षितत्वतः ॥

விஜ்ஞாநவாதோ₃ பா₃ஹ்யார்த₂வையர்த்₂யாத்ஸ்யாதி₃ஹேதி சேத் |
நஹ்யாகாரமாதா₄தும் பா₃ஹ்யஸ்யாபேக்ஷிதத்வத: || ருசு ||

இஹ இவ்விடத்தில்
பா₃ஹ்யார்த₂வையர்த்₂யாத் வெளிபிரபஞ்சத்திற்கு பிரயோசனமின்மை
ஒப்புக்கொண்டால்

விஜ்ஞாநவாத: பௌத்தவாதமானது | ஸம்ஸாராகாரமானசபிரபஞ்சாகாரம்
ஸ்யாச் ஆகிறது | ஸ்யாதும் ஆவதற்கு
இதி என்று | பாஹ்யஸ்ய பாக்கியப்பிரபஞ்சமானது
வச: சொல்லையேயானால் | அபேக்ஷிதஸ்ய அபேக்ஷிக்கப்பட்ட
ந { அதுகூடாது மனதே பந்தஹேது வானாலும் | தினால் விஞ்ஞான வாதம் நமக்கு வரவில்லை.

அ-கை. மானசப்பிரபஞ்சமுண்டாவதற்கு பாகியபிரபஞ்சாபேட்சைவேண்டுவதில்லை, பூர்வபூர்வமானச சம்சாரமே, உத்தரோத்தரமானபிரபஞ்சத்திற்குஹேதுவாகலாமேயெனில், பிரௌடவாதத்தாலதை அங்கீகரிக்கிறார்.

वैयर्थ्यमस्तुवाबाह्यंनवारायितुमीश्महे ।

வையர்த்யமஸ்துவாபாஹ்யம்நவாரயிதுமீஶ்மஹே ॥ கசுரு ॥

பாஹ்யம் பாக்கியபிரபஞ்சமானது |
வையர்த்யம். வா வியர்த்தமானாலும் | அஸ்து ஆகட்டும்,

அ-கை. அப்போதுபௌத்தவாதத்திற்கும், அத்துவைதவாதத்திற்கும், பேதமென்னவாயிற்றெனில், அந்தபௌத்தாளானசூன்னியவாதிகள் பாக்கியபிரபஞ்சமேஇல்லையென்கிறார்கள், நாமவ்விதம்சொல்லவில்லை.

வாரயிதும் அந்த பாக்கியபிரபஞ்சத்தை நாம் தள்ளுவதற்கு | ந. ஈஶ்மஹே இச்சிக்கவில்லை.

அ-கை. பிரயோஜனசூன்னியமான அந்தபாக்கியபிரபஞ்சத்தை அங்கீகரிப்பதுநியாயமில்லையெனில்.

प्रयोजनमपेक्षन्तेनमानानीतिहिस्थितिः ॥

ப்ரயோஜநமபேக்ஷந்தேநமாநாநீதிஹிஸ்திதி: ॥ கஎ ॥

மாநாநி விருத்திஞானத்துடன்கூடியவிந்திரியங்கள் | ந. அபேக்ஷந்தே அபேக்ஷிக்கவில்லை
ப்ரயோஜநம் பிரயோசனத்தை | இதி என்கிற [தன்றோ.
| ஸ்திதி:ஹி உலகஸ்திதி காணப்படுகிற

அ-கை. மானசப்பிரபஞ்சமேபந்தஹேதுவென்றால் மனோநிக்கிரகமேபோதுமென்றாசங்கிக்கிறான்.

बन्धश्चेन्मानसन्द्वैतन्तन्निरोधेनशाम्यति ।
अभ्यसेद्योगमेवातोब्रह्मज्ञानेनाकिंवद ॥

பந்தஶ்சேந்மாநஸம்த்வைதந்தந்நிரோதேநஶாம்யதி ।
அப்யஸேத்யோகமேவாதோப்ரஹ்மஜ்ஞாநேநகிம்வத ॥ கஅ ॥

மாநஸம் மானசப்பிரபஞ்சமான | பந்த: சேத் பந்தமானால்
த்வைதம் துவைதமானது | தத் அதை

நிரோதேந மனோநிக்கிரகத்தினால்
ஶாந்தி சமனம்பண்ணலாமே
அத: ஆகையால்
யோகம். ஏவ யோகத்தையே
அப்யேஷ்ய பழகினால்போதும்
ப்ரஹ்மஜ்ஞாநேந பிரமஞானத்தினாலே
கிம் என்னபிரயோஜனம்
வத சொல்லும்.

அ-கை. யோகத்தால்மானசத்துவைத நிவர்த்திதாத்காலிகமா ஆத்தியந்திகமாவென்றுவிகற்பிவித்துமுந்தினதை ஒப்புக்கொண்டுபிந்தினதைதூஷிக்கிறார்.

तात्कालिकद्वैतशांतावप्यागामिजनिक्षयः ।
ब्रह्मज्ञानंविनानस्यादितिवेदान्तडिंडिमः ॥

தாத்காலிகத்வைதஶாந்தாவப்யாகாமிஜநிக்ஷய: ।
ப்ரஹ்மஜ்ஞாநம்விநாநஸ்யாதிதிவேதாந்தடிண்டிம: ॥ ௬௯ ॥

தாத்காலிகத்வைதஶாந்தௌ அபி தற்காலத்தில் துவைதத்தோற்றம் இல்லாமலிருந்தாலும் [தி
ஆகாமிஜநிக்ஷய: மறுபடிஜன்மநிவர்த்
ப்ரஹ்மஜ்ஞாநம். விநா பிரமஞானமன்றியில்
ந ஸ்யாத். இதி உண்டாகாதென்று
வேதாந்தடிண்டிம: வேதாந்தவிளம்பரம் அடிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

வி-ம். அதாவது, ஆத்துமாவையறிந்தவனுக்கே சகலபாசங்களும்விடுபடும் சிவத்தையறிந்தவன் மிகவும்சாந்தியடைகிறான், எப்போதுபுருஷன்ஆகாசத்தைத்தோலைப்போல போர்த்திக்கொள்வானோயானால், அப்போதுசிவத்தையறியாமல் துக்கநிவர்த்தியுண்டாகும், இவைமுதலானசுருதிகளின் அன்வயவியதிரேகங்களால் பிரமஞானத்தினாலேயே பந்தநிவர்த்திசொல்லப்படுகிறது.

அ-கை. மாம்பழம்முதலானவஸ்துக்கள் எதிரிலிருப்பதால் குழந்தைகள் அழுகின்றன, அவைகளைகாணாமல்பண்ணினபிறகே குழந்தைகளைசமாதானம் பண்ணவேண்டியிருப்பதுபோல, பாகியத்துவைதநிவர்த்தியன்றியில் அத்துவைதபிரமஞானம் வாராதெனில்.

अनिवृत्तेपीशसृष्टेद्वैतेतस्यमृषात्मताम् ।
बुध्वाब्रह्माद्वयम्बोद्धुंशक्यंवस्त्वैक्यवादिनः ॥

அநிவ்ருத்தேபீஶஸ்ருஷ்டேத்வைதேதஸ்யம்ருஷாத்மதாம் ।
புத்வாப்ரஹ்மாத்வயம்போத்தும்ஶக்யம்வஸ்த்வைக்யவாதிந: ॥ ௭௦ ॥

ஈஶஸ்ருஷ்டே ஈசுவரசிருஷ்டியான
த்வைதே துவைதமானது
அநிவ்ருத்தே. அபி நிவர்த்திக்கப்படாதிருந்தாலும் [மையை
தஸ்ய அதற்கு
ம்ருஷாத்மதாம் பொய்யாயிருக்குந்தன்
புத்வா அறிந்து
அத்வயம்ப்ரஹ்ம அத்துவைதபிரமத்தை
போத்தும் அறிவதற்கு
வஸ்த்வைக்யவாதிந: கூடஸ்த பிரமைக்கியவாதிக்கு
ஶக்யம் முடியும்.

அ-கை. ஜகத்துப்பொய்யென் றறிந்தமாத்திரத்தால் பிர்மஞானமுண்டாகாது, ஈசுவரதுவைதத்தையொழிக்கவேண்டுமென்று துராபிமானமாய்ச்சொல்லுகிறவனுக்குச் சமாதானஞ்சொல்லுகிறார்.

प्रळयेतन्निवृत्तौतुगुरुशास्त्राद्यभावतः ।
विरोधिद्वैताभावेऽपिनशक्यंबोद्धुमद्वयम् ॥

ப்ரளயெதந்நிவ்ருத்தௌதுகுருஶாஸ்த்ராத்யபாவத꞉ ।
விரோதித்வைதாபாவேऽபிநஶக்யம்போத்துமத்வயம் ॥ சக ॥

ப்ரளயே பிரளயத்தில்
தந்நிவ்ருத்தௌ து ஈசத்துவைதமில்லாமலிருந்தும்
குருஶாஸ்த்ராத்யபாவத꞉ ஞானோபதேசஞ்செய்கிற சற்குருசற்சாத்திரமுதலானதினபாவத்தினால்
விரோதித்வைதாபாவே அபி உனக்கு விரோதியாய்த்தோன்றுகிற ஈசத்துவைதமில்லாமலிருந்தும்
அத்வயம் அத்துவைதபிரமத்தை
போத்தும் அறிவதற்கு
நஶக்யம் சாத்தியமில்லை.

அ-கை. அப்படியிருந்தாலும் ஈசுவரத்துவைதந்தோன்றுகையில் அத்துவைதஞானமெப்படி யுண்டாகுமெனில்.

अबाधकंसाधकञ्चद्वैतमीश्वरनिर्मितम् ।
अपनेतुमशक्यञ्चेत्यास्तान्तद्द्विष्यतेकुतः ॥

அபாதகம்ஸாதகஞ்சத்வைதமீஶ்வரநிர்மிதம் ।
அபநேதுமஶக்யஞ்சேத்யாஸ்தாந்தத்த்விஷ்யதேகுத꞉ ॥ சஉ ॥

அபாதகம் பாதகமன்றியிலிருப்பதா
ஸாதகம் ச சாதகமாயிருக்கிற (யும்)
ஈஶ்வரநிர்மிதம் ஈசனாலுண்டுபண்ணப்பட்ட
த்வைதம் துவைதத்தை
அபநேதும் காணாமல் செய்வதற்கு
அஶக்யம் ச முடியாமலும்
இதி இருக்கும்போது
ஆஸ்தாம் அத்துவைதம் தோன்றட்டும்
தத் அது (உன்னால்)
குத꞉ என்னகாரணத்தினாலே
த்விஷ்யதே துவேஷிக்கப்படுகிறது.

அ-கை. இப்போதுஜீவத்துவைதமே பந்தப்படுத்துவதானால்அதுஎத்தனைவிதமாயிருக்குமெனில்.

जीवद्वैतन्तुशास्त्रीयमशास्त्रीयमितिद्विधा ।

ஜீவத்வைதந்துஶாஸ்த்ரீயமஶாஸ்த்ரீயமிதித்விதா ।

ஜீவத்வைதம் து ஜீவத்துவைதமோவென்றால்
ஶாஸ்த்ரீயம் சாத்திரீயமென்றும்
அஶாஸ்த்ரீயம் இதி அசாத்திரீயமென்றும்
த்விதா இரண்டுவிதம்,

उपाददीतशास्त्रीयमातत्त्वस्यावबोधनात् ॥

உபாததீதஶாஸ்த்ரீயமாதத்த்வஸ்யாவபோதநாத் ॥ சங ॥

ஆதத்வஸ்ய கூடஸ்தபிரமைக்கியமான அவபோதநாத் தத்துவமறியும்வரை | ஶாஸ்த்ரீயம் சாத்திரியபிரபஞ்சத்தை உபாததீத கிரகிக்கவேண்டியது.

அ-கை. அதற்கு ஸ்வரூபமேதெனில்.

आत्मब्रह्मविचाराख्यंशास्त्रीयंमानसंजगत् ।

ஆத்மப்ரஹ்மவிசாராக்யம்ஶாஸ்த்ரீயம்மாநஸம்ஜகத் ।

ஆத்மப்ரஹ்மவிசாராக்யம் சகலசாதனங்கள்நிறைந்தவிவேகிசிரவணாதியால்செய்கிற கூடஸ்தபிர்மவிசாரமே | ஶாஸ்த்ரீயம் சாத்திரியமான மாநஸம். ஜகத் மானசஜகத்தென்றறி

தா-ம். இதுபிர்மஞானம்வரும்வரை இருக்கவேண்டியது.

அ-கை. பிர்மஞானம்வரும்வரையில், இதுவேண்டுமென்றுசொன்னதுகூடாது, சுஷுப்திமரணம்வரை சதா சிந்திக்கவேண்டுமென்று சுருதியில்சொல்லப்பட்டிருக்கிறதேயெனில்.

बुद्धेतत्वेतच्चहेयमितिश्रुत्यनुशासनम् ॥

புத்தேதத்த்வேதச்சஹேயமிதிஶ்ருத்யநுஶாஸநம் ॥ சச ॥

தத்வே தத்துவமானது புத்தே. தச்ச அறிந்தபின்னர் அதுவும் | ஹேயம். இதி தள்ளத்தக்கதென்று ஶ்ருத்யநுஶாஸநம் சுருதியின்தீர்ப்பு

வி-ம். அப்போதுசுஷுப்திமரணம்வரையில் சிந்திக்கவேண்டுமென்றசுருதிக்கபிப்பிராயம் என்னவென்றால், அதற்குபூர்வவாக்கியத்தில், காமாதிகளுக்குசிறிதுமிடங்கொடுக்கக்கூடாதென்று சொல்லியிருப்பதால், அதுவைராக்கியப்பிரகரணமானதால், இதற்குவிரோதமில்லை.

அ-கை. ஞானம்வந்தபிறகுசாஸ்திரீய பிரபஞ்சத்தையும் கைவிடச் சொல்லுகிறசுருதிகளைச் சொல்லுகிறார்.

शास्त्राण्यदीत्यमेधावीअभ्यस्यचपुनःपुनः ।
परंब्रह्मविज्ञायउल्कावत्तान्यथोत्सृजेत् ॥
ग्रन्थमभ्यस्यमेधावीज्ञानविज्ञानतत्परः ।
पलालमिवधान्यार्थीत्यजेद्ग्रन्थमशेषतः ॥
तमेवधीरोविज्ञायप्रज्ञांकुर्वीतब्राह्मणः ।
नानुध्यायाद्बहून्शब्दान्वाचोविग्लापनंहितत् ॥
तमेवैकंविजानीथह्यन्यावाचोविमुंचथ ।
यच्छेद्वाङ्मनसीप्राज्ञइत्याद्याःश्रुतयःस्फुटाः ॥

ஶாஸ்த்ராண்யதீத்ய மேதாவீ அப்யஸ்ய ச புன: புன: ।
பரமம் ப்ரஹ்ம விஜ்ஞாய உல்காவத்தான்யதோத்ஸ்ருஜேத் ॥ சரு ॥
க்ரந்தமப்யஸ்ய மேதாவீ ஜ்ஞானவிஜ்ஞானதத்பர: ।
பலாலமிவ தான்யார்தீ த்யஜேத்க்ரந்தமஶேஷத: ॥ சசு ॥
தமேவ தீரோ விஜ்ஞாய ப்ரஜ்ஞாம் குர்வீத ப்ராஹ்மண: ।
நானுத்யாயாத்பஹூஞ்சப்தான் வாசோ விக்லாபனம் ஹி தத் ॥ சஎ ॥
தமேவைகம் விஜானீத அன்யா வாசோ விமுஞ்சத ।
யச்சேத்வாங்மனஸீ ப்ராஜ்ஞ இத்யாத்யா: ஶ்ருதய: ஸ்புடா: ॥ சஅ ॥

மேதாவீ மேதாவியானவன்
ஶாஸ்த்ராணி ஆத்துமசாஸ்திரங்களை
அதீத்ய அத்தியயனம்பண்ணி
புன: புன: அடிக்கடி
அப்யஸ்ய ச அப்பியாசம்பண்ணியும்
பரமம் ப்ரஹ்ம பரப்பிரமத்தை
விஜ்ஞாய அறிந்து
அத நகையெடுத்தபிற்பாடு
உல்காவத் கொள்ளிக்கட்டையைப்போல்
தானி அந்தசாஸ்திரங்களை
உத்ஸ்ருஜேத் தள்ளவேண்டியது
ஜ்ஞானவிஜ்ஞானதத்பர: ஞானவிஞ்ஞானங்களில் இருந்த
மேதாவீ மேதாவியானவன்
க்ரந்தம் கிரந்தத்தை
அப்யஸ்ய அப்பியாசம்செய்து
தான்யார்தீ நெல்லை கிரகித்தவன்
பலாலம் இவ வைக்கோலைப்போல்
அஶேஷத: மீதமில்லாமல்
க்ரந்தம் கிரந்தத்தை
த்யஜேத் தள்ளவேண்டியது
தீர: தீரனான
ப்ராஹ்மண: பிராமணனானவன்
தம் ஏவ அவரையேதானென்று
விஜ்ஞாய அறிந்து
ப்ரஜ்ஞாம் அந்தப்பிரஞ்ஞையை
குர்வீத பண்ணவேண்டியது
பஹூன் வெகு
ஶப்தான் சப்தங்களை
ந அனுத்யாயேத் கற்கவேண்டாம்
தத் அது
வாச: வாக்குக்கு
விக்லாபனம் ஹி வலிமாத்திரமே
ஏகம் ஒன்றான
தம் ஏவ அவரைத்தானே
விஜானீத அறியுங்கள்
அன்யா: அன்னியமான
வாச: வார்த்தைகளை
விமுஞ்சத விட்டுவிடுங்கள்
வாக் வாக்கை
மனஸி மனதில்
ப்ராஜ்ஞ: ஞானியானவன்
யச்சேத் அடக்கவேண்டியது
இதி என்று
ஆத்யா: இவைமுதலான
ஶ்ருதய: சுருதிகள்
ஸ்புடா: பிரகாசங்களாயிருக்கின்றன.

அ-கை. ஆ சாஸ்திரீயபிரபஞ்சமெத்தனைவிதமெனில்.

अशास्त्रीयमपिद्वैतंतीव्रंमन्दमितिद्विधा ।
कामक्रोधादिकन्तीव्रंमनोराज्यंतथेतरत् ॥

அஶாஸ்த்ரீயமபித்வைதந்தீவ்ரம்மந்தமிதித்விதா ।
காமக்ரோதாதிகந்தீவ்ரம்மநோராஜ்யந்ததேதரத் ॥ ௪௯ ॥

அஶாஸ்த்ரீயம் அசாஸ்திரீயமான
த்வைதம் அபி துவைதமும்
தீவ்ரம் தீவிரமென்றும்
மந்தம் இதி மந்தமென்றும்
த்விதா இரண்டுவிதம்
காமக்ரோதாதிகம் காம,குரோதாதிகள்
தீவ்ரம் தீவிரமெனப்படும்
மநோராஜ்யம் மனோராச்சியமானது
ததா அப்படி
இதரத் மந்தமெனப்படும்.

அ-கை. இந்தஇரண்டுபிரபஞ்சமும் எப்போதுவிடத்தக்கதெனில்.

उभयन्तत्वबोधात्प्राङ्निवार्यंबोधसिद्धये ।

உபயந்தத்வபோதாத்ப்ராங்நிவார்யம்போதஸித்தயே ।

தத்வபோதாத் தத்துவஞானம்
ப்ராக் வருமுன்
உபயம் அவ்விரண்டையும்
போதஸித்தயே ஞானசித்தியின் பொருட்டு
நிவார்யம் தடுக்கத்தக்கது,

இ-தி. பொய்யைகுருவுக்குதத்தம்பண்ணினவனுக்கு மந்திரிவேலைகிடைத்தகதைபோலவாம்.

அ-கை. ஞானப்பியாசத்திற்குமுன்னமே இந்தஇரண்டும்விடச்சொன்னீரே அதற்குப்பிரமாணமேதெனில்.

शमस्समाहितत्वञ्चसाधनेषुश्रुतंततः ॥

ஶமஸ்ஸமாஹிதத்வஞ்சஸாதநேஷுஶ்ருதந்தத꞉ ॥ ௫௦ ॥

ஸாதநேஷு சாதனசதுஷ்டயத்தில்
ஶம꞉ மனோநிக்கிரகமும்
ஸமாஹிதத்வம் ச தமமும்
ஶ்ருதம் முக்கியமென்றுகூறியிருக்கிறது
தத꞉ ஆகையினாலேஅவசியம்இந்த அசாஸ்திரீய பிரபஞ்சமிரண்டையும்விடத்தக்கது.

அ-கை. ஞானத்திற்குமுன்விடத்தக்கதென்று சொன்னதால் பிற்பாடு கிரகிக்கலாமோவெனில்.

बोधादूर्ध्वंचतद्धेयञ्जीवन्मुक्तिप्रसिद्धये ।

போதாதூர்த்வஞ்சதத்தேயஞ்ஜீவந்முக்திப்ரஸித்தயே ।

போதாத் ஞானம்
ஊர்த்வம் ச வந்தபிறகும்
ஜீவந்முக்திப்ரஸித்தயே ஜீவன்முக்திசுகம்சித்திக்கும்பொருட்டு
தத் அது
ஹேயம் தள்ளத்தக்கதே.

அ-கை. அந்தஅர்த்தத்தைவியதிரேகத்தால் திடம்பண்ணுகிறார்.

कामादिक्लेशबन्धेनयुक्तस्यनहिमुक्तता ॥

காமாதிக்லேஶபந்தேநயுக்தஸ்யநஹிமுக்ததா ॥ ௫௧ ॥

காமாதிக்லேஶ பந்தேந { காமாதிக்கிலேசமாகிற பந்தத்தோடே
யுக்தஸ்ய கூடினவனுக்கு
முக்ததா ஜீவன்முக்தத்துவமானது
நஹி இல்லையன்றோ.

அ-கை. ஜன்மாதிசம்சாரத்தில் துக்கப்பட்டவனுக்கு, மிகவும்துக்கநிவர்த்திரூபமாயும், தத்துவஞானத்தினால் கிடைக்கத்தக்கதுமான விதேகமுக்தியே போதும், அவாந்தரமாயிருக்கிற ஜீவன்முக்தியாலென்னபிரயோஜனமென்று சங்கிக்கிறான்.

जीवन्मुक्तिरियंमाभूज्जन्माभावेत्वहंकृती ।

ஜீவன்முக்திரியம்மாபூஜ்ஜந்மாபாவேத்வஹங்க்ருதீ ।

இயம் இந்த
ஜீவன்முக்தி: ஜீவன்முக்திசுகம்
மாபூத் வேண்டாம்
ஜந்மாபாவே { ஞானத்தால்ஜன்மமில்லாமல் போவதால்
த்வஹம் க்ருதீ நான்கிருதகிருத்தியன்.

அ-கை. இகலோகபோகநிவர்த்திபயத்தால் ஜீவன்முக்திவேண்டாமென்கிற உனக்குவேதாந்தசிரவணத்தால் சுவர்க்கம்கிடைப்பதால் பரலோகபோகநிவர்த்திபயத்தால்விதேகமுக்தியும் உனக்குவேண்டுவதில்லைசுவர்க்கமாத்திரபலத்தால்கிருதகிருத்தியனாகிவிடுவாயென்று எதிர்முறையாகபரிகாரம்சொல்லுகிறார்.

तर्हिजन्मापितेस्त्येवस्वर्गमात्रात्कृतीभवान् ॥

தர்ஹிஜந்மாபிதேஸ்த்யேவஸ்வர்கமாத்ராத்க்ருதீபவாந் ॥ ௫௨ ॥

தர்ஹி அப்போ
தே உனக்கு
ஜந்ம அபி ஜனனமும்
அஸ்தி ஏவ இருக்கவே இருக்கிறது
பவாந் நீ
ஸ்வர்கமாத்ராத் சுவர்க்கானுபவமாத்திரத்தால்
க்ருதீ கிருதார்த்தனாய்விடுவாய்.

அ-கை. அந்தபிரதிபந்தவிமோசனம் பண்ணுகிறசங்கையும், அதற்குச்சமாதானமும் சொல்லுகிறார்.

क्षयातिशयदोषेणस्वर्गोहेयोयदातदा ।
स्वयंदोषतमात्मायंकामादिःकिंनहीयते ॥

க்ஷயாதிஶயதோஷேணஸ்வர்கோஹேயோயதாததா ।
ஸ்வயம்தோஷதமாத்மாயம்காமாதி:கிம்நஹீயதே ॥ ௫௩ ॥

க்ஷயாதிஶயதோஷேண அந்த சுவர்க்கம்நாசம்முதலான அனேகதோஷங்கள் நிறைந்திருப்பதால்
ஸ்வர்க: ஏகதேசதுக்கமானசுவர்க்கம்
யதா எப்போ (உன்னாலேவெறுத்து)
ஹேய: தள்ளப்பட்டதோ

த்ஷா அப்போ	ஸயம் இந்த
ஷயா தானேசகலதுக்ககாரணமாயும்	காமாதீந் காமாதியானது
தோஷத்ராத் தோஷவடிவமாயுமிருக்கிற	கிம் என்
	ந. ஹேயதே நன்றாய்விடக்கூடாது

அ-கை. வைராக்கியாதிசாதனத்தால் மகாதுக்கஹேதுவானகாமாதிவாசனைகளைவிடுகிறேன் விஷயானுபவநிமித்தம் காமாதிவிருத்தி இருந்தகினாலென்ன தோஷமெனில்.

तत्वंबुध्वापिकामादीन्निश्शेषंनजहामिचेत् ।
यथेष्टाचरणंतेस्यात्कर्मशास्त्रातिलंघिनः ॥

தத்வம்புத்வாபிகாமாதீந்நிஶ்ஶேஷம்நஜஹாமிசேத் ।
யதேஷ்டாசரணம்தேஸ்யாத்கர்மஶாஸ்த்ராதிலங்கிந: ॥ ருச ॥

தத்வம் ஆத்துமதத்துவத்தை	ரத்தைக்கடந்த
புத்வாஅபி அறிந்திருந்தும்	தே உனக்குகடிவாளம் அறுபட்ட குதிரைபோல்
காமாதீந் காமாதிகளை	யதேஷ்டாசரணம் எப்படியெப்படி இச்சையோ
நிஶ்ஶேஷம் நிச்சேஷமாய்	ஸ்யாத் அப்படியப்படி நடக்கும்படி வரும்
நஜஹாமிசேத் விடாமற்போனால்	
கர்மஶாஸ்த்ராதிலங்கிந: கர்மசாஸ்தி	

அ-கை. அப்படி இருக்கட்டும், அதினால் என்னதோஷமெனில்; அது அனிஷ்டமென்றுசொன்ன சுரேசுவராசாரியார் வசனத்தையுதாகரிக்கிறார்.

बुद्धाद्वैतसुतत्वस्ययथेष्टाचरणंयदि ।
शुनान्तत्वदृशांचैवकोभेदोऽशुचिभक्षणे ॥

புத்தாத்வைதஸுதத்வஸ்யயதேஷ்டாசரணம்யதி ।
ஶுநாம்தத்வத்ருஶாம்சைவகோபேதோऽஶுசிபக்ஷணே ॥ ருரு ॥

புத்தாத்வைதஸுதத்வஸ்ய அத்துவைதபிர்மமேநானென்று நன்றாயறிந்தவனுக்கு	ஶுநாம் நாய்களுக்கும்
யதேஷ்டாசரணம்யதி இஷ்டமெப்படியோ அப்படி நடக்கிறதாய் விட்டதானால்	தத்வத்ருஶாம்ச தத்துவஞானிகளுக்கும்
	அஶுசிபக்ஷணே அசுத்தபட்சணம் செய்வதில்
	க: என்ன
	பேத: பேதமிருக்கிறது.

அ-கை. அப்படிவந்தகினால் என்னஅனிஷ்டம்வந்ததெனில், பரிகாசத்துடன் உத்தரம்சொல்லுகிறார்.

बोधात्पुरामनोमात्रदोषात्क्लिश्नास्यथाधुना ।
अशेषलोकनिन्दाचेत्यहोतेबोधवैभवः ॥

வைராக்யாஉராஉதோஷாத்ஸ்ரா வஸ்யாயா நா ।
ஸமோக்ஷோகநிஜாசெதநைசவைராக்யவைவவஃ ॥ ருசு ॥

வைராக்ய அப்பிர்மஞானமுண்டாவதற்கு — உராரா முன்னமே — உராஉதோஷா மஞ்ஞவியாபாரமான காமாதி தோஷத்தினால் மாத்திரம் — ஸ்ரா வஸி தாக்கப்பட்டாய் — அய இப்போ — அயா நா ஞானம்வந்தபிறகு — ஸமோக்ஷோகநிஜா. ச ஐதி இவன்கற்றஞானமென்ன இவன்செய்யுங்கிருத்தியமென்னவென்று சகலலோகநிந்தை பெறுவாயாகில் — தே உன்னுடைய [து — வைராக்யவைவவஃ ஞானவைபவமான — அஹோ ஆச்சரியம்.

அ-கை. இப்போதென்னசெய்யத்தக்கதெனில்.

विद्वराहादितुल्यत्वमाकांक्षीत्तत्वविद्ववान् ।
सर्वधीदोषसन्त्यागाल्लोकैःपूज्यश्चदेववत् ॥

விஜாராஹாதிதுல்யத்வம்ஆகாங்க்ஷீத்தத்வவித்வாந் ।
ஸவ்வயீதோஷஸந்த்யாகாலோகைஃபூஜ்யஶ்சதேவவத் ॥ ருஎ ॥

தத்வவித் (சர்வோத்கிருஷ்ட ஏதுவான) ஞானமடைந்த — வாந் நீ — விஜாராஹாதிதுல்யத்வம் பிப்பன்றி முதலானவைகளுக்குச் சமானமாக — ஆகாங்க்ஷீ சர்வநிகிர்ஷ்டமான காமாதிகளை இச்சியாதே — ஸவ்வயீதோஷஸந்த்யாகா புத்தியிலிருக்கிற சகல காமாதிதோஷங்களுடைய தியாகத்தால் — லோகைஃ ச லோகங்களாலும் — தேவவத் மகாதேவர்போலே — பூஜ்யஃ பூச்சியனுவாய்.

அ-கை. அதைதியாகம்செய்யஉபாயமேதெனில்.

काम्यादिदोषदृष्ट्याद्याःकामादित्यागहेतवः ।
प्रसिद्धामोक्षशास्त्रेषुतानन्विष्यसुखीभव ॥

காம்யாதிதோஷத்ருஷ்ட்யாத்யாஃகாமாதித்யாகஹேதவஃ ।
ப்ரஸித்தாமோக்ஷஶாஸ்த்ரேஷுதாநந்விஷ்யஸுகீபவ ॥ ருஅ ॥

காம்யாதிதோஷத்ருஷ்ட்யாத்யாஃ இச்சிக்கத்தக்கதான வனிதாதிவிஷயங்களில் அசுத்தாதிதோஷதிருஷ்டி முதலானவைகளே — காமாதித்யாகஹேதவஃ காமாதிகளை தியாகம்பண்ண ஏதுக்களாம்.

ச-கை. அத்தோஷங்களையெப்படிபார்க்கிறதெனில்.

மோக்ஷஶாஸ்த்ரேஷு வாசிஷ்டம் முதலான மோக்ஷசாத்திரங்களில் — ப்ரஸித்தாஃ அவ்விஷயதோஷங்கள் பிரசித்தமாய் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது

தாந் அவைகளை
அந்விஷ்ய தேடி
ஸுகீ ஸ்வ ஸுகமாயிருக்கக்கடவாய்

அ-கை. இன்னமொருசங்கை.

त्यज्यतामेषकामादिर्मनोराज्येतुकाक्षतिः ।

த்யஜ்யதாமேஷகாமாதிர்மநோராஜ்யேதுகாக்ஷதி: ।

ஏஷ: இந்த
காமாதி: காமாதியானது
த்யஜ்யதாம் தியாகம்பண்ணத்தக்கது
மநோராஜ்யே மனோராச்சியத்தில்
க்ஷதி: காது } என்னகெடுதலிருக்கிறது

அ-கை. அந்தமந்தபிரபஞ்சமானது நேரே துக்கஹேதுவில்லாதிருந்தாலும் பரம்பரையாய் அனர்த்தஹேதுவானதால்அதையுந் தள்ளவேண்டுமென்கிறார்.

अशेषदोषबीजत्वात्क्षतिर्भगवतेरिता ॥

அசேஷதோஷபீஜத்வாத்க்ஷதிர்பகவதேரிதா ॥ ருக ॥

அசேஷதோஷபீஜத்வாத் இந்தமனோ ராச்சியம் காமாதிகளான சமஸ்த தோஷங்களுக்கும்காரணமாயிருப்பதால்
பகவதா ஸ்ரீகிருஷ்ணமூர்த்தியினாலே
க்ஷதி: இந்த மனோ ராச்சியத்தால் கெடுதியென்று
ஈரிதா சொல்லப்பட்டிருக்கிறது

இ-தி. கூனியானவள் ஸ்ரீராமமூர்த்தியை நேரே காட்டுக்குப்போகச்சொல்லாவிட்டாலும் பரம்பரைக்குக் காரணமாயிருந்ததுபோலவாம், பாம்புமுட்டைகருவேலின்விதைகாஞ்சனம்விதை முதலானவைகள்போலவாம்.

அ-கை. ஸ்ரீகிருஷ்ணமூர்த்தியினுடைய வாக்கியத்தைஉதகரிக்கிறார்.

ध्यायतोविषयान्पुंसस्संगस्तेषूपजायते ।
संगात्संजायतेकामःकामात्क्रोधोभिजायते ॥

த்யாயதோவிஷயாந்பும்ஸஸ்ஸங்கஸ்தேஷூபஜாயதே ।
ஸங்காத்ஸஞ்ஜாயதேகாம:காமாத்க்ரோதோபிஜாயதே ॥ ருஉ ॥

விஷயாந் விஷயங்களை
த்யாயத: நினைக்கிற
பும்ஸ: புருஷனுக்கு
தேஷு அவைகளிலே
ஸங்க: சம்மந்தமானது
உபஜாயதே உண்டாகிறது
ஸங்காத் அந்தசங்கத்தினால்
காம: ஆசை
ஜாயதே உண்டாகிறது
காமாத் ஆசையினால்
க்ரோத: கோபமானது
அபிஜாயதே உண்டாகிறது.

அ-கை. அந்தமனோராச்சியம்போக உபாயமேதெனில்.

शक्यंजेतुंमनोराज्यंनिर्विकल्पसमाधितः ।

ஶக்யம்ஜேதும்மநோராஜ்யம்நிர்விகல்பஸமாதித: ।

நிர்விகல்பஸமாதி⁴நா நிர்விகற்பசமாதியினாலே
மநோராஜ்யம் மனோராச்சியமானது
ஜேதும் ஜயிக்க
ஸுகரம் யோக்கியமாகும்.

அ-கை. அது எதினால்சித்திக்குமெனில்.

सुसंपादःक्रमात्सोपिसविकल्पसमाधिना ॥

ஸுஸம்பாத³: க்ரமாத்ஸோபி ஸவிகல்பஸமாதி⁴நா ॥ கூக ॥

ஸ: அபி அந்த நிர்விகற்பசமாதியும்
ஸவிகல்பஸமாதி⁴நா சவிகற்பசமாதியினாலே
க்ரமாத் கிரமமாக
ஸுஸம்பாத³: சம்பாதிக்கத்தக்கது.

அ-கை. அஷ்டாங்கயோகமுள்ளவனுக்கு அச்சமாதிகள்கூடட்டும், அதில்லாதவனுக்கு மனோராச்சியமெப்படி நிவர்த்தியாகுமெனில்.

बुद्धतत्वेनधीदोषशून्येनैकान्तवासिना ।
दीर्घप्रणवमुच्चार्यमनोराज्यंविजीयते ॥

பு³த்³த⁴தத்வேந தீ⁴தோ³ஷஶூந்யேநைகாந்தவாஸிநா ।
தீ³ர்க⁴ம் ப்ரணவமுச்சார்ய மநோராஜ்யம் விஜீயதே ॥ கூஉ ॥

பு³த்³த⁴தத்வேந பிர்மம்தானென்றறிந்தவனும்
தீ⁴தோ³ஷஶூந்யேந புத்தியில் காமாதிதோஷமில்லாதவனும்
ஏகாந்தவாஸிநா ஏகாந்தவாசியாயிருக்கிறவனாலே
தீ³ர்க⁴ம் தெளிவாக
ப்ரணவம் பிரணவத்தை
உச்சார்ய உச்சரிப்பதால்
மநோராஜ்யம் மனோராச்சியமானது
விஜீயதே ஜயிக்கப்படுகிறது.

அ-கை. இந்தமனோராச்சியத்தால் என்னவாகிறதெனில்.

जितेतस्मिन्वृत्तिशून्यंमनस्तिष्ठतिमूकवत् ।

ஜிதே தஸ்மிந் வ்ருத்திஶூந்யம் மநஸ்திஷ்ட²தி மூகவத் ॥ கூஉ௩ ॥

தஸ்மிந் அந்தமனோராச்சியம்
ஜிதே ஜயிக்கப்பட்டதானால்
மந: மனசானது
மூகவத் ஊமையைப்போல்
வ்ருத்திஶூந்யம் விருத்தியற்று
திஷ்ட²தி இருக்கிறது.

அ-கை. விருத்திசூன்னியமானமனதிற்கு பரமபுருஷார்த்தம் உண்டென்பதற்குப் பிரமாணம் சொல்லுகிறார்.

एतत्पदंवसिष्ठेनरामायबहुधेरितम् ॥
दृश्यंनास्तीतिबोधेनमनसोदृश्यमार्जनम् ।
संपन्नंचेत्तदुत्पन्नापरानिर्वाणनिर्वृतिः ॥

विचारितमलंशास्त्रंचिरमुद्ग्राहितंमिथः ।
सन्त्यक्तवासनान्मौनादृतेनास्त्युत्तमंपदम् ॥

ஸ தத்த்வா வஸிஷ்டேந ராமாய பஹுதோதிதம் ॥ கூக ॥
த்ருஶ்யம் நாஸ்தீதி போதேந மநஸோ த்ருஶ்யமார்ஜநம் ।
ஸம்பந்நம் சேத்ததுத்பந்நா பரா நிர்வாணநிர்வ்ருதி: ॥ கூச ॥
விசாரிதமலம் ஶாஸ்த்ரம் சிரமுத்க்ராஹிதம் மித: ।
ஸந்த்யக்தவாஸநாந்மௌநாத்ருதே நாஸ்த்யுத்தமம் பதம் ॥ கூரு ॥

தத் இந்த
பதம் பதவியானது
வஸிஷ்டேந வசிஷ்டபகவானாலே
ராமாய ஸ்ரீராமன்பொருட்டு
பஹுதா வெகுவிதமாக
உதிதம் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது
த்ருஶ்யம் திருசியமானது திருக்கைத்தவி [ர
ந அஸ்தி வேறேயில்லை
இதி என்ற
போதேந ஞானத்தால்
மநஸ: மனதிற்கு
த்ருஶ்யமார்ஜநம் திருசியத்தினுடைய ஒழிப்பானது [யானால்
ஸம்பந்நம் சேத் உண்டாய்விட்டதே
தத்துத்பந்நா அந்த திருசியஒழிப்பினுலுண்டானசுகமே
பரா மேலான
நிர்வாணநிர்வ்ருதி: மோட்சசுகமாகுமென்றும்
மித: ஒருவருக்கொருவர்
சிரம் வெகுகாலம்
உத்க்ராஹிதம் கிரகிக்கப்பட்டதாயும்
விசாரிதம் விசாரிக்கப்பட்டதாயுமிருக்கிற
ஶாஸ்த்ரம் இந்தவேதாந்தசாத்திரம்
அலம் போதும்
ஸந்த்யக்தவாஸநாத் வாசனைகளுடையதியாகத்தினுலுண்டான
மௌநாத் நிர்விகற்பமானமௌனத்தை
ருதே தவிர
உத்தமம் பதம் மேலானபதவி
ந அஸ்தி இல்லை

அ-கை. இப்படி இருக்கும்போது போகப்பிரதமானபிராப்தகன்மத்தால்சித்தவிட்சேபம் உண்டாகுமேயெனில்.

विक्षिप्यतेकदाचिद्धीःकर्मणाभोगदायिना ।
पुनस्समाहितासास्यात्तदैवाभ्यासपाटवात् ॥

விக்ஷிப்யதே கதாசித்தீ: கர்மணா போகதாயிநா ।
புநஸ்ஸமாஹிதா ஸா ஸ்யாத்ததைவாப்யாஸபாடவாத் ॥ கூகூ ॥

போகதாயிநா போகத்தைக்கொடுக்கி [றதான
கர்மணா கன்மத்தினாலே
கதாசித் ஒருக்கால்
தீ: புத்தியானது [தால்
விக்ஷிப்யதே விட்சேபத்தை யடைந்
புந: மறுபடி

𑌤𑌦𑌾 𑌸𑌤𑌿 அப்படியே [னாலே
𑌅𑌭𑍍𑌯𑌾𑌸𑌪𑌾𑌟𑌵𑌾𑌤𑍍 அப்பியாசபலத்தி

𑌸𑌾 அந்தபுத்தி [டதாக
𑌸𑌮𑌾𑌹𑌿𑌤𑌾 சாவதானம்பண்ணப்பட்
𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 ஆகிவிடுகிறது-

அ-கை. இப்படி இருக்கிறவனைபிர்மவித்தென்பது உபசாரமென்றுசொல்லுகிறார்.

विक्षेपोयस्यनास्त्यस्यब्रह्मवित्त्वंनमन्यते ।
ब्रह्मैवायमितिप्राहुर्मुनयःपारदर्शिनः ॥

𑌵𑌿𑌕𑍍𑌷𑍇𑌪𑍋𑌯𑌸𑍍𑌯𑌨𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌵𑌿𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂𑌨𑌮𑌨𑍍𑌯𑌤𑍇 ।
𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑍈𑌵𑌾𑌯𑌮𑌿𑌤𑌿𑌪𑍍𑌰𑌾𑌹𑍁𑌰𑍍𑌮𑍁𑌨𑌯𑌃𑌪𑌾𑌰𑌦𑌰𑍍𑌶𑌿𑌨𑌃 ॥ ௯௭ ॥

𑌯𑌸𑍍𑌯 யாதொரு புருஷனுக்கு
𑌵𑌿𑌕𑍍𑌷𑍇𑌪𑌃 விட்சேபமானது
𑌨𑌾𑌸𑍍𑌤𑌿 இல்லையோ

𑌅𑌸𑍍𑌯 அந்த இவனை
𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌵𑌿𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂 பிர்மவித்தாக
𑌨 𑌮𑌨𑍍𑌯𑌤𑍇 எண்ணுகிறார்களில்லை.

அ-கை. அப்படி யார் எண்ணுகிறார்களில்லையெனில்.

𑌪𑌾𑌰𑌦𑌰𑍍𑌶𑌿𑌨𑌃 கரை கண்டவர்களா
𑌮𑍁𑌨𑌯𑌃 முனீசுவரர்கள் (யிருக்கிற
𑌅𑌯𑌂 இவன்

𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑍈𑌵 பிர்மமே
𑌇𑌤𑌿 என்று
𑌪𑍍𑌰𑌾𑌹𑍁𑌃 சொல்லுகிறார்கள்.

அ.கை. இந்தவிஷயத்திலேவசிஷ்டவாக்கியத்தை உதகரிக்கிறார்.

दर्शनादर्शनेहित्वास्वयंकेवलरूपतः ।
यस्तिष्ठतिसतुब्रह्मन्ब्रह्मनब्रह्मवित्स्वयम् ॥

𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌾𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑍇𑌹𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾𑌸𑍍𑌵𑌯𑌂𑌕𑍇𑌵𑌲𑌰𑍂𑌪𑌤𑌃 ।
𑌯𑌸𑍍𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌤𑌿𑌸𑌤𑍁𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌨𑍍𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌨𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌵𑌿𑌤𑍍𑌸𑍍𑌵𑌯𑌮𑍍 ॥ ௯௮ ॥

𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌨𑍍 பிரமஸ்வரூபியான ராமா (ஆத்துமாவை)
𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌾𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑍇 கண்டேன் காணவில்லையென்ற
𑌹𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾 (இரண்டுகளையும்) விட்டு
𑌯𑌃 எவன்
𑌸𑍍𑌵𑌯𑌂 தானே

𑌕𑍇𑌵𑌲𑌰𑍂𑌪𑌤𑌃 கைவல்லியரூபனாக
𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌤𑌿 இருக்கிறானோ
𑌸𑌃 𑌤𑍁 அவன்
𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌵𑌿𑌤𑍍 𑌨 பிரமவித்தில்லை
𑌸𑍍𑌵𑌯𑌂 தானே
𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮 பிரமமாயிருக்கிறான்.

அ-கை. இந்த துவைதவிவேகத்தின்பலம் சொல்லிமுடிக்கிறார்.

जीवन्मुक्तेःपराकाष्ठाजीवद्वैतविवर्जनात् ।
लभ्यतेसावतोऽत्रेदमीशद्वैताद्विवेचितम् ॥

𑌜𑍀𑌵𑌨𑍍𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑍇𑌃𑌪𑌰𑌾𑌕𑌾𑌷𑍍𑌠𑌾𑌜𑍀𑌵𑌦𑍍𑌵𑍈𑌤𑌵𑌿𑌵𑌰𑍍𑌜𑌨𑌾𑌤𑍍 ।
𑌲𑌭𑍍𑌯𑌤𑍇𑌸𑌾𑌵𑌤𑍋𑌽𑌤𑍍𑌰𑍇𑌦𑌮𑍀𑌶𑌦𑍍𑌵𑍈𑌤𑌾𑌦𑍍𑌵𑌿𑌵𑍇𑌚𑌿𑌤𑌮𑍍 ॥ ௯௯ ॥

ஜீவத்வைதவிநாசாத் சாத்திரீயம்
அசாத்திரீயமான ஜீவத்துவைதநிவர்த்தியால்
ஜீவந்முக்தேः ஜீவன்முக்தியினுடைய
இயம் இந்த
பராகாஷ்டா முடிவான பூமியானது
லப்யதே அடையப்படுகிறது
யதः ஆகையினாலே
அத்ர இந்த பிரகரணத்தில்
இதம் இந்த ஜீவத்துவைதமானது
ஈஶத்வைதாத் ஈசத்துவைதத்திலே நின்று
விவேசிதம் நன்றாய் பிரித்துச்சொல்லப்பட்டது.

இ-தி. தேங்காயின்பாலைச் சாப்பிடுவதற்காக தென்னமரத்திலிருந்துதேங்காயைப்பரித்து, அதின்மேல்மட்டையையும், கொட்டாங்கச்சியையும்தள்ளி, அந்தத்துருவின்பூவிலிருக்கிற பாலைமாத்திரம்பிழிந்துஎடுத்து சாப்பிடுவதுபோலஜீவன்முக்தியின்முடிந்த பூமியானதேங்காய்பாலையனுபவிக்க ஈசுவரசிருஷ்டியானதென்னமரத்திலிருந்து ஜீவசிருஷ்டியானதேங்காயைப்பறித்து அதிலிருக்கிறதீவிரபிரபஞ்சமான வெளிமட்டையையும், மந்தப்பிரபஞ்சமானகொட்டாங்கச்சியையும்தள்ளி, சாஸ்திரீயபிரபஞ்சமான தேங்காய்பூவிலிருக்கிற ஜீவன்முத்தியாகிற பாலைப்பிழிந்தெடுத்து அந்தசாஸ்திரீயபிரபஞ்சமானசக்கையையும்தள்ளியபின் அந்தஜீவன்முக்தியாகிறபாலைமட்டும் புசித்துநித்தியதிருப்தியாய் சுகியாயிருப்பதுபோலவாம்.

துவைதவிவேகம்-முற்றிற்று.

(ரு)—மகாவாக்கியவிவேகசாரார்த்தப்பிரகாசிகை.

இருக்குவேதஉபநிடதமான ஐதரேய உபநிடதத்திற்சொல்லியிருக்கிறஅப்பியாசவாக்கியமான(பிரஞ்ஞானம்பிர்மம்) என்கிறமகாவாக்கியத்தி னர்த்தமாவதுஎந்தஅறிவினாற்கண் உருவத்தைப் பார்க்கிறதோ எவ்வறிவாற்செவி சத்தத்தைக்கேட்கிறதோ, எவ்வறிவால்நாசி கந்தத்தை நுகருகிறதோஎவ்வறிவால், வாக்குவசனிக்கிறதோ அந்த அறிவே பிரஞ்ஞையென்றுகூறப்படுகிறது.

பிர்மம் என்றபதத்திற்கருத்தமாவது பிரமன்முதல்தம்பம்வரையிலுள்ளசகலவஸ்துக்களிலும் யாதொருசைதன்னியம் விளங்கிக்கொண்டிருக்கிறதோ அதுவேஅக்காரணத்தினாலேநம்மிடத்திலேயிருக்கிறபிரஞ்ஞையேபிர்மமென்றறி

எசுர்வேத உபநிடதமான பிரகதாரண்ணியத்திற் சொல்லப்பட்டிருக்கிறஅனுபவமகாவாக்கியமான (அகம்பிர்மாஸ்மி) யென்கிறமூன்றுபதங்களில் அகம்என்கிறசப்தத்திற்கருத்தம் கூறுகின்றனர். ஞானத்திற்கு யோக்கியமான இந்தமனிதசரீரத்தில் பரிபூரணமாயும், பரமாத்துமாவாயும், புத்திக்குச்சாட்சியாயிருந்து நானென்றுவிளங்குகிறதே அகம் சப்தார்த்தம்.

இயற்கையாய்ப் பூரணமாயிருக்கிற வஸ்துவே பிர்ம சப்தார்த்தம். நானென்றவஸ்துவும் பிர்மமென்கிறவஸ்துவும் ஒன்றென்றைக்கியஞ்செய்து தானேபிரமமென்றனுபவிப்பதே அஸ்மி யென்றபதார்த்தமாம்.

சாமவேதஉபநிடதமான சாந்தோக்கியத்திற்சாற்றப்பட்டிருக்கிற வுபதேசமகாவாக்கியமான தத்துவமஸி யென்றமூன்றுபதங்களில் தத் என்றபதத்திற்கருத்தம்பகருகின்றார். சிருட்டிக்குமுன் ஸ்வகத ஸஜாதீயவிஜாதீயபேதமற்றதான ஏகமேவாத்துவிதீயமாயும், நாமரூபமற்றதாயும், விளங்குகின்றயாதொருவஸ்துவே இப்பவும் அவ்விதமாய் விளங்குகிறதெதுவோ, அதுவே தத்என்றசப்தத்திற்கருத்தம். கேட்கிறசீடனுடையசரீரத்திரயசாட்சியே துவம் என்றசப்தார்த்தம். தத் பதத்திலிருக்கிறவாச்சியார்த்தமான மாயேசுவரர்களைத்தள்ளியும், துவம் பதத்திலிருக்கிறஅவித்தியாச் சீவர்களைத்தள்ளியும் பிர்மகூடத்தர்களுக்கு ஏகமாய்விட்டுவிடாத இலக்கணையாலைக்கியஞ்செய்வதே (அஸி) என்றபதத்தினருத்தம். அதர்வணவேத உபநிடதமானஉத்தரதாபனீயஉபநிடதத்திலுரைக்கப்பட்டிருக்கிற சாட்சாத்காரமகாவாக்கியமான அயமாத்துமா பிர்ம என்றமூன்றுபதங்களில் அயம் என்றபதார்த்தம்சுயம்பிரகாசமாயும், பிரத்தியட்சமாயுமிருக்கிறவஸ்துவேயாம்.

அகங்காரமுதல்தேகமீறாயுள்ள வஸ்துக்களில் நான் நான் என்று விளங்குகிற அறிவே 'ஆத்தும' பதத்திற்கர்த்தம்-சகலமான நாமரூபமற்று சச்சிதானந்தமாத்திரமாய்மீதப்படுகிறதே 'பிர்ம' சப்தார்த்தம்.

இவ்விதம் நான்குமகா வாக்கியங்களினுண்மை குருபத்தியுள்ளவனுக்குநன்றாய்வெளியாகும் இதற்கையமில்லை.

மகாவாக்கியவிவேகசாரார்த்தப்பிரகாசிகை முற்றிற்று.

श्रीरस्तु.

श्रीगणेशाय नमः.

श्री[illegible] नमः.

महावाक्यविवेकः.

नत्वाश्रीभारतीतीर्थविद्यारण्यमुनीश्वरौ ।
महावाक्यविवेकस्यकुर्वेव्याख्यांसमासतः ॥

नत्वा श्रीभारतीतीर्थविद्यारण्यमुनीश्वरौ ।
महावाक्यविवेकस्य कुर्वे व्याख्यां समासतः ॥

ஸ்ரீபாரதீதீர்த்த வித்தியாரண்ணிய முனீசுவரர்களை வந்தனம்பண்ணிமகாவாக்கியவிவேகத்துக்கு சுருக்கமாய்வியாக்கியானம் செய்கிறேன்.

அ-கை. முமுக்ஷுவுக்கு மோக்ஷசாதனமான பிரமாத்தும ஐக்கியஞானம் சித்திக்கும்பொருட்டு பிரசித்தங்களான நான்கு மகா வாக்கியங்களுடைய அர்த்தத்தை கிரமமாக நிரூபிக்கிற பரமதயாளுவான இந்நூலாசாரியர் முதலில் இருக்குவேதத்தில் ஐதரேயஉபநிஷத்திலிருக்கிறபிரஞ்ஞானம் பிரமமென்கிற வாக்கியத்தில் (பிரஞ்ஞானமென்ற) பதத்திற்கு அர்த்தம் சொல்லுகிறார்.

येनेक्षते शृणोतीदं जिघ्रति व्याकरोति च ।
स्वाद्वस्वादु विजानाति तत्प्रज्ञानमुदीरितम् ॥

யேநேக்ஷதே ஶ்ருணோதீதம் ஜிக்ரதி வ்யாகரோதி ச ।
ஸ்வாத்வஸ்வாது விஜாநாதி தத்ப்ரஜ்ஞாநமுதீரிதம் ॥ க ॥

யேந யாதொரு (கண்வழியாக வெளியில் வருகிற)
இதம் இந்த (ரூபத்தை விருத்தியுடன் கூடியசைதன்னியத்தால்)
ஈக்ஷதே பார்க்கிறானோ (அப்படியே சப்தத்தை)
ஶ்ருணோதி கேட்கிறானோ
ஜிக்ரதி கந்தத்தை யறிகிறானோ
வ்யாகரோதி (சப்தத்தை) பேசுகிறானோ
ஸ்வாத்வஸ்வாது ருசி அருசிகளை (பறிகிறானோ
விஜாநாதி (அப்படியே சகலத்தையும்) அறிகிறானோ
தத் அந்தச்சைதன்னியமானது
ப்ரஜ்ஞாநம் பிரஞ்ஞானமென்று
உதீரிதம் சொல்லப்பட்டது.

வி-ம். இதினாலே அந்த ஐதரேயத்தில், எதினாலே பார்க்கிறானென்கிறதுமுதல் இந்தசகலமும், பிரஞ்ஞானத்தினுடைய நாமதேயங்களென்கிற பரியந்தமுள்ள அவாந்திர வாக்கியங்களுக்கும் அர்த்தம் சுருக்கிச் சொல்லப்பட்டது.

அ-கை. இப்படி பிரஞ்ஞானசப்தத்திற்கு அர்த்தம் சொல்லி இனி (பிரம) சப்தத்திற் கர்த்தம் சொல்லுகிறார்.

चतुर्मुखेन्द्रदेवेषु मनुष्याश्वगवादिषु ।
चैतन्यमेकं ब्रह्मातः प्रज्ञानं ब्रह्म मय्यपि ॥

சதுர்முகேந்த்ரதேவேஷு மநுஷ்யாஶ்வகவாதிஷு ।
சைதந்யமேகம் ப்ரஹ்மாத: ப்ரஜ்ஞாநம் ப்ரஹ்ம மய்யபி ॥ உ ॥

சதுர்முகேந்த்ரதேவேஷு (உத்தமர்களான) பிர்மா இந்திரன் முதலான தேவர்களிடத்திலேயும்
மநுஷ்யாஶ்வகவாதிஷு (மத்திமர்களான) மனிதர்கள் (அதமங்களான) குதிரைகள், பசுக்கள் முதலானவைகளிலேயும்
சைதந்யம் அறிவான
ஏகம் அத்துவைதமான
ப்ரஹ்ம பிர்மமே (இருக்கிறது)
அத: ஆகையினாலே
மய்யபி என்னிடத்திலும் (இருக்கிற)
ப்ரஜ்ஞாநம் அறிவானது
ப்ரஹ்ம பிர்மமென்று (அறியத்தக்கது)

வி-ம். இதினாலே இவரேபிர்மா, இவரே இந்திரனென்கிறவாக்கியமுதல் பிரஞ்ஞையே பிரதிஷ்டையாயிருக்கிறதென்ற வாக்கியம்வரையிலுள்ள, அவாந்தரவாக்கியங்களுடைய அர்த்தம் சுருக்கிச் சொல்லப்பட்டது. ஆகாசாதிஜகத்துக்கும் காரணமான பிர்மமே அறிவென்றறிக.

அ-கை. இருக்குவேதமஹாவாக்கியம்சொல்லி யஜுர்வேதத்தில் பிரகதாரண்ணிய உபநிஷத்திலிருக்கிற (அஹம்பிர்மாஸ்மி) என்கிற மகாவாக்கியத்தில் (அஹம்)பதத்திற்கருத்தம் சொல்லுகிறார்.

परिपूर्णःपरात्मास्मिन्देहेविद्याधिकारिणि ।
बुद्धेस्साक्षितयास्थित्वास्फुरन्नहमितीर्यते ॥

𑌪𑌰𑌿𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑌃𑌪𑌰𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌦𑍇𑌹𑍇𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌧𑌿𑌕𑌾𑌰𑌿𑌣𑌿 ।
𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑍇𑌸𑍍𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌯𑌾𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾𑌸𑍍𑌫𑍁𑌰𑌨𑍍𑌨𑌹𑌮𑌿𑌤𑍀𑌰𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥ ௩ ॥

𑌪𑌰𑌿𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑌃 தேசகால வஸ்துக்களாலபரிச்சேதமாயிருக்கிற
𑌪𑌰𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 பரமாத்துமா
𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌧𑌿𑌕𑌾𑌰𑌿𑌣𑌿 (மாயா கற்பிதமான இந்த ஜகத்தில் சமாதி சாதனங்களோடே) சிரவண மனனாதிகார யோக்கியமான
𑌅𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌦𑍇𑌹𑍇 இந்த மனித தேகத்திலிருக்கிற
𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑍇𑌃 புத்தி உபலக்ஷிதமான(லிங்க தேகத்திற்கு
𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌯𑌾 சாக்ஷியாக
𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾 இருந்து [ரே
𑌸𑍍𑌫𑍁𑌰𑌨𑍍 விளங்கிக்கொண்டிருக்கிறவ
𑌅𑌹𑌂 நான்
𑌇𑌤𑌿 என்கிற (சப்தார்த்தமாக)
𑌈𑌰𑍍𑌯𑌤𑍇 சொல்லபபடுகிறார்,

அ-கை. (பிர்ம)சப்தத்திற்கு அர்த்தம்சொல்லுகிறார்.

स्वतःपूर्णःपरात्मात्रब्रह्मशब्देनवर्णितः ।

𑌸𑍍𑌵𑌤𑌃𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑌃𑌪𑌰𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌶𑌬𑍍𑌦𑍇𑌨𑌵𑌰𑍍𑌣𑌿𑌤𑌃 ॥ ௩ ॥

𑌸𑍍𑌵𑌤𑌃 சுபாவத்தினாலேயே
𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑌃 பூர்ணனான
𑌪𑌰𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 பரமாத்துமாவே
𑌅𑌤𑍍𑌰 இந்த விடத்தில் [தினால்
𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌶𑌬𑍍𑌦𑍇𑌨 பிர்மமென்ற சப்தத்
𑌵𑌰𑍍𑌣𑌿𑌤𑌃 வருணிக்கப்படுகிறார்.

அ-கை. இந்த அஹம் பிர்மமென்கிற இரண்டுபதத்திற்கும், ஐக்கியம்பண்ணுகிற (அஸ்மி) என்றபதத்திற்கு அர்த்தம் சொல்லுகிறார்.

अस्मीत्यैक्यपरामर्शस्तेनब्रह्मभवाम्यहम् ॥

𑌅𑌸𑍍𑌮𑍀𑌤𑍍𑌯𑍈𑌕𑍍𑌯𑌪𑌰𑌾𑌮𑌰𑍍𑌶𑌸𑍍𑌤𑍇𑌨𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌭𑌵𑌾𑌮𑍍𑌯𑌹𑌮𑍍 ॥ ௪ ॥

𑌅𑌸𑍍𑌮𑌿 இருக்கிறேன்
𑌇𑌤𑌿 என்கிற பதத்தினால்
𑌐𑌕𑍍𑌯𑌪𑌰𑌾𑌮𑌰𑍍𑌶𑌃 ஜீவபிர்ம்மைக்கியம் சொல்லி
𑌤𑍇𑌨 அந்த ஹேதுவால்
𑌅𑌹𑌂 நான்.
𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮 𑌭𑌵𑌾𑌮𑌿 பிர்மமாகவே இருக்கிறேன்

அ-கை. இப்போது சாமவேதத்தில் சாந்தோக்கிய உபநிஷத்திலிருக்கிற (தத்துவமசி)மகாவாக்கியத்தில் (தத்) பதத்திற்கு அர்த்தம் சொல்லுகிறார்.

एकमेवाद्वितीयं सन्नामरूपविवर्जितम् ।
सृष्टेः पुराधुनाप्यस्य तादृक्त्वं तदितीर्यते ॥

ஏகமேவாத்விதீயம் ஸந்நாமரூபவிவர்ஜிதம் |
ஸ்ருஷ்டே: புராऽதுநாப்யஸ்ய தாத்ருக்த்வம் ததிதீர்யதே || ரு ||

ஸ்ருஷ்டே: சிருஷ்டிக்கு	ஸத் சத்து
புரா முன்னே [தாயும்	அதுநா அபி இப்பவும் யாதொரு
நாமரூபவிவர்ஜிதம் நாமரூப மற்ற	அஸ்ய இந்த சத்துவஸ்துவுக்கு
ஏகம் சுவகதபேதமற்றதாயும்	தாத்ருக்த்வம் அத்தன்மைஇருக்கிறதோ
ஏவ சஜாதீயபேதமற்றதாயும்	தத் தத்பதம் (அது)
அத்விதீயம் விஜாதீயபேதமற்றதாயு மிருக்கிற	இதி என்று
	ஈர்யதே சொல்லப்படுகிறது.

அ-கை. (துவம்) பதத்திற் கர்த்தம் சொல்லுகிறார்.

श्रोतुर्देहेन्द्रियातीतं वस्त्वत्र त्वंपदेरितम् ।

ஶ்ரோதுர்தேஹேந்த்ரியாதீதம் வஸ்த்வத்ர த்வம்பதேரிதம் || ௬ ||

ஶ்ரோது: சிரவணம் பண்ணுகிறவனுடைய	வஸ்து யாதொரு சாக்ஷி வஸ்துவிருக்கிறதோ
	அத்ர (அது)இந்தமகாவாக்கியத்தில்
தேஹேந்த்ரியாதீதம் தேகேந்திரியங்களுக்குக்கதீதமான	த்வம் நீ (என்ற) [கிறது
	பதேரிதம் பதத்தால் சொல்லப்படு

அ-கை. (அசி) என்றபதத்திற் கர்த்தம் சொல்லுகிறார்.

एकताग्राह्यतेऽसीति तदैक्यमनुभूयताम् ॥

ஏகதா க்ராஹ்யதேऽஸீதி ததைக்யமநுபூயதாம் || ௭ ||

அஸி இதி இருக்கிறாயென்ற பதத்தினாலே	க்ராஹ்யதே கிரகிக்கப்படுகிறதுஆகை
	தத் (முமுக்ஷுக்களால்) அந்த [யால்
ஏகதா (இந்த இரண்டு சைதன்னியங்களுக்கும்) ஐக்கியமானது	ஐக்யம் ஐக்கியமானது
	அநுபூயதாம் அனுபவிக்கத்தக்கது

அ-கை, கிரமமாய் அடையப்பட்டிருக்கிற அதர்வணவேதத்தில் உத்திரதாபநீய உபநிஷத்திலிருக்கிற (அயமாத்துமா பிர்ம)மென்கிற வாக்கியத்தில் (அயம் ஆத்துமா) என்கிற இரண்டுபதத்திற்கு மர்த்தம் சொல்லுகிறார்.

स्वप्रकाशापरोक्षत्वमयमित्युक्तितोमतम् ।
अहंकारादिदेहान्तात्प्रत्यगात्मेतिगीयते ॥

ஸ்வப்ரகாஶாபரோக்ஷத்வமயமித்யுக்திதோமதம் |
அஹங்காராதிதேஹாந்தாத்ப்ரத்யகாத்மேதிகீயதே || ௭ ||

ஸ்வப்ரகாஶாபரோக்ஷத்வம் சுவப்பிரகாசமாயும், அபரோட்சமாயும், இருக்கிற யாதொரு அறிவுண்டோ அயம். இதி அந்தஅறிவேஇவரென்ற உக்திதஃ சொல்லினால் மதம் சொல்லப்படுகிறார்.

தா-ம். சுவப்பிரகாசத்துவம்மாத்திரம் சொன்னால் அதிருஷ்டாதிகள்போல நித்தியபரோட்சத்துவம் வரும். அபரோட்சத்துவம் மாத்திரம்சொன்னால் கடாதிகள்போல திருசியத்துவம் வருமென்று இரண்டுவிசேஷணம் சொல்லப்பட்டது.

அ-கை. தேகாதிகளிலும், ஆத்துமசப்தம் காணப்படுவதால் இதில் ஆத்துமாவென்று யாரைச்சொல்லுகிறதெனில்.

அஹங்காராதிதேஹாந்தாத் அகங்காரமுதல்இத்தேகம்வரையிலுள்ளதத்துவங்களுக்கு ப்ரத்யக் வேறானவரே ஆத்மா ஆத்துமா இதி என்று கீயதே சொல்லப்படுகிறார்.

அ-கை. பிராமணாதிகளையும் பிர்மமென்றுசொல்லியிருப்பதால், அவைகளைத்தள்ளுகிறநிமித்தம் இந்தமகாவாக்கியத்திலிருக்கிற (பிர்ம) சப்தத்திற்கர்த்தம்சொல்லுகிறார்.

दृश्यमानस्यसर्वस्यजगतस्तत्वमीर्यते ।
ब्रह्मशब्देनतत्ब्रह्मस्वप्रकाशात्मरूपकम् ॥

த்ருஶ்யமாநஸ்யஸர்வஸ்யஜகதஸ்தத்த்வமீர்யதே |
ப்ரஹ்மஶப்தேநதத்ப்ரஹ்மஸ்வப்ரகாஶாத்மரூபகம் || ௮ ||

ப்ரஹ்ம பிர்மமென்கிற ஶப்தேந சொல்லினாலே த்ருஶ்யமாநஸ்ய காணப்படுவதான ஸர்வஸ்ய ஜகதஃ சர்வஜகத்துக்கும் (யாதொரு) தத்த்வம் தத்துவம் ஈர்யதே சொல்லப்படுகிறதோ தத் அது ஸ்வப்ரகாஶாத்மரூபகம் சுவப்பிரகாசாபரோக்ஷமான பிர்மமென்றறியவேண்டியது.

தா-ம். இப்படியறிகிறதே பிர்மசாக்ஷாத்காரம்.

மகாவாக்கியவிவேகப்பிரகரணம்-முற்றிற்று.

---

(௯)வது சித்திரபடதீபசாரார்த்தப்பிரகாசிகை.

எவ்வாறு சித்திரபடத்தில் நான்கவஸ்தைகள் காணப்படுகின்றனவோ, அவ்வாறு பரமாத்துமாவில் நான்கவஸ்தைகள் காணப்படுகின்றன. வெளுத்தவஸ்திரமென்றும், பசையினால்பூசப்பட்டபடமென்றும், வர்ணங்களடையாளமான லாஞ்சிதபடமென்றும், வர்ணங்கள்நிறைந்த ரஞ்சிதபடமென்றும், இவ்விதமுரைப்பதுபோல் சுபாவமானசித்தென்றும், அந்தரியாமியான காரணசரீராபிமானியென்றும், சூத்திராத்துமாவான சூக்ஷ்மசரீராபிமானியென்றும், ஸ்தூலசிருஷ்டியினால் விராட்டென்றும் முன்கூறியமுறைப்படி திருஷ்டாந்ததாஷ்டாந்தமறி.

சித்திரப்படத்திலெழுதி யிருக்கிற உயர்வுதாழ்வான உருவம்போல் பிர்மா முதலியபிராணிகள் உத்தம மத்தியம அதம பாவங்களுடன் விளங்குகின்றன. சித்திரங்களில் உருவங்களெழுதுகிற வஸ்திரம்போல், சிதாபாசர்கள்விளங்குகின்றனர். அனேகஉருவங்களுக் கனேகவஸ்திரங்கள்போல, அனேகசரீரங்களுக்கனேகஜீவர்கள்விளங்கி அதில் அத்தியாசத்தால் சம்சாரத்தை அடைகின்றனர். சித்திரவஸ்திரங்களை ஆதாரமான சித்திரபடத்தில் கற்பிவிப்பதுபோல ஜீவசம்சாரத்தை, அதிஷ்டானசித்தில் மூடர்கள் கற்பிக்கின்றனர். சித்திரத்திலிருக்கிற சிலாதிகளுக்கு வஸ்திரம் எழுதப்படாததுபோல, சிருஷ்டி சமஸ்தமான மண் முதலியபூதங்களுக்கு, சிதாபாசகற்பனையில்லை. சம்சாரம் வாஸ்தவமென்றும், சித்திலிருக்கிறதாகவும், கற்பிவிக்கிற மயக்கமே அவித்தையென்றும், அது ஞானத்தால் நிவர்திக்கப்படுமென்றும் சொல்லப்படுகின்றது.

ஆத்துமகற்பிதமானஜீவனுக்கே சம்சாரம்ஆத்துமாவுக்கில்லையென்று அறிகிறஞானமே, விசாரத்தாலடையப்படுகிற ஞானமென்றுசொல்லுகிறார்கள். எப்பொழுதும் ஜகத் ஜீவபரமாத்துமாக்களுக்கு விசாரம்செய்து ஜீவஜகத்பாவமற்று தான்மாத்திரம் மீதமாயிருப்பதேயுண்மை; ஞானம் அப்படி இல்லாவிட்டால் சுஷுப்திமூர்ச்சைமுதலியவைகளில் ஜகத்துத்தோற்றமற்றதால், ஒருவிசாரமும்செய்யாமலே மோக்ஷமடையலாம். அதில்லாமையாலவ்வாறன்று. பரமாத்துமாமாத்திரம் மீதமாயிருக்கிறதென்றறிவதே ஞானம். ஜகத்துத்தோன்றாமல்போகிறதேஞானமென்றால், ஜீவன்முக்திசம்பவிக்கமாட்டாது. விசாரத்தாலுண்டாகிறஞானமானது பரோக்ஷமென்றும், அபரோக்ஷமென்று மிருவகைப்படும். குருவுபதேசத்தால் பிர்மமிருக்கிறதென்ற ஞானம் பரோக்ஷம். நான் பிர்மமென்கிற சாக்ஷாத்காரஞானம் அபரோக்ஷம். அந்த சாக்ஷாத்காரம்வரும்வரையில், ஆத்துமதத்துவம் விசாரிக்கக்கடவாய். அதினால் சகலசம்சாரபந்தமும் உடனே நாசமடைந்து விடுபடுகிறான். அஞ்ஞானி துக்கப்படுவான்.

ஞானி அஞ்ஞானிக்குப் பேதமேதெனில், அஞ்ஞானி ஜகத்து சத்தியமென்றும், ஞானி ஜகத்துப் பொய்யென்றும் கண்டிருப்பதேபேதம். எவ்வளவுகாலம் ஜகத்துப் பொய்யென்று விசாரிப்பதென்றால், இந்த துக்கத்தை துவைதத்

தில்பண்ணு, சகலசங்கடங்களையும் துக்கங்களையும் நிவர்த்திக்கிறபிர்மத்தில் இந்ததுக்கத்தைச் செய்யாதே. ஐயா ஞானம்வந்தபின்னும் முன்போல பசிமுதலியது காணப்படுகிறதேயேதுசெய்வேனெனில், பசிமுதலியவை அகங்காரியினிடத்தில் காணப்படட்டும். அதினால், நமக்கென்னகுறைவுசொல். அறிவினிடத்தில்மாத்திரம் கற்பிவிக்காதே. இவ்வாறுசிலர் வேதாந்தமறிந்தும் ஏன் திருப்தியடையவில்லையெனில், சார்வாகர்கள் எவ்வாறு அறியவில்லையோ அவ்விதம் சாஸ்திரத்தின்கருத்தை இவர்களும் அறியவில்லை ஞானம்வந்தமாத்திரத்தில் ஹிருதயத்திலிருக்கிற சகல இச்சைகளும் நிவர்த்தியாய்விடுமென்ற சுருதியின்பலம் இந்த ஞானியிடத்தில் காணப்படவில்லையேயெனில், ஆத்துமாவுக்கும் சரீராதிகளுக்கும் பேதந்தெரியாத ஹிருதயகிரந்தி பேதிக்கப்பட்டிருந்தாலும், பிராரப்ததோஷத்தால் இச்சைகளுண்டாகின்றன. மூடர்கள் சாஸ்திரத்தின் கருத்தையறியாமல் அவர்களுக்குத் தோன்றுகிறபடி புலம்புகின்றனர். மூடர்கள் சித்தாந்தமிருக்கட்டும், இங்கு நம் சித்தாந்தம் கூறுகின்றனம். வைராக்கியம் ஞானம் உபரதி இம்மூன்றுகள் ஹேதுஸ்வரூபகாரிய அவதிபலங்களுடன்கூடியிருக்கின்றன. வெகுவாய் இம்மூன்றும் ஒரு ஞானியிடத்திற்சேர்ந்திருக்கும். சிலர்களிடத்தில் ஒன்றிரண்டு குறைவாயிருக்கும். அவர்கள்பிராரப்த கர்மவசம்போல் விவகாரமிருந்தாலும் பிர்மமே நானென்றஞானம் ஒருக்காலுமவர்களுக்கு மறவாது, இந்த ஜகத்தாகிற சித்திரம் தானாகிற சைதன்னியத்தில், மாயையாகிற வருணத்தால் எவ்வளவுவேண்டுமோ அவ்வளவு கற்பிக்கட்டும், நாம் அதை உபேக்ஷைசெய்து சைதன்னியமான சுத்தவஸ்திரமாய் விளங்குகிறோம்.

இவ்வாறு சித்திரதீபம், யாவனனுசந்திப்பனோ அவன் ஜகத்தான சித்திரத்தை ப்பார்த்தாலும், முன்போல்மயங்கான்.

சித்திரபட்டீபசாரார்த்தப்பிரகாசிகை முற்றிற்று.

श्रीरस्तु.

श्रीगणेशाय नमः.

श्रीरामलिंगब्रह्मानन्दगुरवे नमः.

द्वैतविवेकः.

यस्यस्मरणमात्रेणविघ्नादूरंप्रयान्तिहि ।
वन्देहन्दन्तिवक्रन्तंवांछितार्थप्रदायकम् ॥

यस्यस्मरणमात्रेणविघ्नादूरंप्रयान्तिहि ।
वन्देहन्दन्तिवक्त्रन्तंवांछितार्थप्रदायकम् ॥

தா-ம். யாதொருவருடைய ஸ்மரணத்தால் விக்கினங்கள் தூரப்போய்விடுகின்றனவோ, இச்சித்தத்தைகொடுக்கிறவராயுமிருக்கிற அந்த கஜமுகனை வந்தனஞ்செய்கிறேன்.

नत्वाश्रीभारतीतीर्थविद्यारण्यमुनीश्वरौ ।
क्रियतेचित्रदीपस्यव्याख्यातात्पर्यबोधिनी ॥

நத்வாஶ்ரீபாரதீதீர்த்தவித்யாரண்யமுநீஶ்வரௌ ।
க்ரியதேசித்ரதீபஸ்யவ்யாக்யாதாத்பர்யபோதிநீ ॥

தா-ம். ஸ்ரீபாரதிதீர்த்தவித்தியாரண்ணிய முனீசுவரர்களை வந்தனஞ்செய்து சித்திரதீபத்திற்கு சங்கிரகமாய் வியாக்கியானஞ் செய்கிறேன்.

அ-கை- பண்ணப்படுகிறகிரந்தம் விக்கினமின்றியில் நிறைவேறும்பொருட்டு பரமாத்துமாவென்ற பதத்தின் விஷ்டதேவதானுசந்தானலக்ஷணமான மங்களாசரணம்பண்ணி இந்தக்கிரந்தம் வேதாந்தப் பிரகரணமானதால் இதற்கு சம்மந்தமான அனுபந்தசதுஷ்டயம் சொன்னதாக சித்தித்ததென்று மனதில் வைத்துக்கொண்டு அத்தியாரோப அபவாதங்களால் ஜகத்தை நிர்ஜகத்தாய்ப்பண்ணுகிறநியாயத்தை யனுசரித்து பரமாத்துமாவி லாரோபிதமாய் ஜகத்தினிருப்பை சித்திரப்படதிருஷ்டாந்தத்துடன் காண்பிவிக்கிறார்.

यथाचित्रपटेदृष्टमवस्थानाञ्चतुष्टयम् ।
परमात्मनिविज्ञेयंतथावस्थाचतुष्टयम् ॥

யதாசித்ரபடேத்ருஷ்டமவஸ்தாநாஞ்சதுஷ்டயம் ।
பரமாத்மநிவிஜ்ஞேயம்ததாவஸ்தாசதுஷ்டயம் ॥ க ॥

யதா எப்படி
சித்ரபடே சித்திரப்படத்தில்
அவஸ்தாநாம் அவஸ்தைகளுடைய
சதுஷ்டயம் நான்கானது
த்ருஷ்டம் காணப்பட்டதோ

ததா அப்படி
பரமாத்மநி பரமாத்துமாவில்
அவஸ்தாசதுஷ்டயம் நான்கவஸ்தையானது
விஜ்ஞேயம் அறியத்தக்கது

அ-கை. அந்தநான்கவஸ்தையேதெனில், திருஷ்டாந்ததாஷ்டாந்தங்களிரண்டிலும் அவைகளை கிரமமாகக் குறிப்பாய் காண்பிவிக்கிறார்.

यथाधौतोघट्टितश्चलाञ्छितोरञ्जितःपटः ।
चिदन्तर्यामिसूत्रात्माविराडात्मातथेर्यते ॥

யதாதௌதோகட்டிதஶ்சலாஞ்சிதோரஞ்ஜித:பட: ।
சிதந்தர்யாமிஸூத்ராத்மாவிராடாத்மாததேர்யதே ॥ உ ॥

யதா எப்படி
பட: படமானது

தௌத: வெளுத்தபடமென்றும்
கட்டித: பசைப்படமென்றும்

லாஂசிதঃ லாஞ்சிதப்படமென்றும்
ரஂஜிதঃ ரஞ்சிதப்படமென்றுஞ் சொ
ல்லப்படுகிறதோ
தயா அப்படி

ஸூத்ராத்மா ஆத்துமாசித்தென்றும்
அந்தர்யாமீ அந்தர்யாமியென்றும் [ம்
ஸூத்ராத்மா சூத்திராத்துமாவென்று
விராட் விராட்டென்றும்
ப்ரோச்யதே சொல்லப்படுகிறார்.

அ-கை. திருஷ்டாந்தத்தி லிருக்கிற நான்கவஸ்தைகளின் ஸ்வரூபத்தை காண்பிவிக்கிறார்.

स्वतश्शुभ्रोत्रधौतस्स्याद्घट्टितोन्नविलेपनात् ।
मष्याकारैर्लाञ्छितस्स्याद्रञ्जितोवर्णपूरणात् ॥

ஸ்வதஶ்ஶுப்ரோத்ர தௌதஸ்ஸ்யாத் கட்டிதோந்நவிலேபநாத் ।
மஷ்யாகாரைர்லாஞ்சிதஸ்ஸ்யாத் ரஞ்ஜிதோ வர்ணபூரணாத் ॥

அத்ர இதில்
ஸ்வத: ஸ்வபாவத்தினால்
ஶுப்ர: திரவியாந்தரசம்பந்தமன்றி யில்வெளுத்தபடமாயிருக்கும்போது
தௌத: தௌதப்படமென்றும்
ஸ்யாத் ஆகிறது
அந்நவிலேபநாத் அன்னப்பூச்சினாலே

கட்டித: கட்டிதபடமென்றும்
மஷ்யாகாரை: மையிகளினாலே
லாஞ்சித: லாஞ்சிதபடமென்றும்
வர்ணபூரணாத் வர்ணம் பூரித்ததினாலே
ரஞ்ஜித: ரஞ்சிதப்படமென்றும்
ஸ்யாத் ஆகிறதோ

அ-கை. தாஷ்டாந்தஞ் சொல்லுகிறார்.

स्वतश्चिदन्तर्यामीतुमायावीसूक्ष्मसृष्टितः ।
सूत्रात्मास्थूलसृष्ट्यैवविराडित्युच्यतेपरः ॥

ஸ்வதஶ்சிதந்தர்யாமீ து மாயாவீ ஸூக்ஷ்மஸ்ருஷ்டித: ।
ஸூத்ராத்மா ஸ்தூலஸ்ருஷ்ட்யைவ விராடித்யுச்யதே பர: ॥ ௬௬ ॥

பர: பரமாத்துமா மாயாதத்காரிய ரஹிதராய்
ஸ்வத: ஸ்வபாவமாயிருக்கும்போது
சித் சித்தென்றும்
மாயாவீ. து மாயையோடேகூடினால்
அந்தர்யாமீ அந்தர்யாமியென்றும்
ஸூக்ஷ்மஸ்ருஷ்டித: சூக்குமசிருஷ்டியினாலே

ஸூத்ராத்மா சூத்ராத்துமாவென்றும்
ஸ்தூலஸ்ருஷ்ட்யா ஸ்தூலசிருஷ்டியினாலே
ஏவ இவர்
விராட். இதி விராட்டென்றும்
உச்யதே சொல்லப்படுகிறார்.

அ-கை. பரமாத்துமாவே சித்திரப்படமானால் அதைப்பற்றிய சித்திரங்கள் யாவையெனில்.

ब्रह्माद्यास्तंबपर्यन्ताःप्राणिनोत्रजडाअपि ।
उत्तमाधमभावेनवर्तन्तेपटचित्रवत् ॥

ப்ரஹ்மாத்யாஸ்தம்பபர்யந்தா:ப்ராணினோத்ரஜடாஅபி ।
உத்தமாதமபாவேநவர்த்தந்தேபடசித்ரவத் ॥ ௫ ॥

ப்ரஹ்மாத்யா: பிர்மன்முதல் [ள்ள
ஸ்தம்பபர்யந்தா: ஸ்தம்பம்வரையிலு
ப்ராணின: அபி பிராணிகளும்
ஜடா: பிருதிவிமுதலானஜடங்களும்
அத்ர இந்தஆத்துமாவில்
உத்தமாதமபாவேந மேல்கீழானதன்மையுடன் [ல
படசித்ரவத் படத்தில்சித்திரம்போ
வர்த்தந்தே இருக்கின்றன.

அ-கை. பிர்மாதிகள் சேதனமாயிருப்பதற்குக் காரணத்தைச் சொல்லுவதற்கு திருஷ்டாந்தஞ் சொல்லுகிறார்.

चित्रार्पितमनुष्याणांवस्त्राभासाःपृथक्पृथक् ।
चित्राधारेणवस्त्रेणसदृशाइवकल्पिताः ॥

சித்ரார்ப்பிதமநுஷ்யாணாம்வஸ்த்ராபாஸா:ப்ருதக்ப்ருதக் ।
சித்ராதாரேணவஸ்த்ரேணஸத்ருசாஇவகல்பிதா: ॥ ௬ ॥

சித்ரார்ப்பிதமநுஷ்யாணாம் சித்திரத்திலேயெழுதப்பட்டிருக்கிறமனிதர்களுக்கு
வஸ்த்ராபாஸா: ஆபாசவஸ்திரங்கள்
ப்ருதக்ப்ருதக் வேறுவேறாக
சித்ராதாரேண சித்திரத்திற்காதாரமாயிருக்கிற
வஸ்த்ரேண வஸ்திரத்தோடே
ஸத்ருசா இவ சமானங்கள்போலே
கல்பிதா: கற்பித்திருக்கின்றனவோ

தா-ம். அவைகள் குளிர் முதலானவைகளை நிவர்த்திக்க யோக்கியமின்மையால் ஆபாசவஸ்திரங்களேயாம்.

அ-கை. தாஷ்டாந்தஞ் சொல்லுகிறார்.

पृथक्पृथक्चिदाभासाश्चैतन्याध्यस्तदेहिनाम् ।
कल्प्यन्तेजीवनामानोबहुधासंसरन्त्यमी ॥

ப்ருதக்ப்ருதக்சிதாபாஸாச்சைதந்யாத்யஸ்ததேஹிநாம் ।
கல்ப்யந்தேஜீவநாமாநோபஹுதாஸம்ஸரந்த்யமீ ॥ ௭ ॥

சைதந்யாத்யஸ்ததேஹிநாம் அறிவினிடத்தில் கற்பிக்கப்பட்டிருக்கிறதேகிகளுக்கு
ஜீவநாமாந: ஜீவனென்றபெயரையுடையவர்களான
சிதாபாஸா: சிதாபாசர்கள்
ப்ருதக்ப்ருதக் வேறுவேறாககற்பிக்கப்படுகிறார்கள்.

அ-கை. என்னத்திற்காக கற்பிக்கப்பட்டார்களென்றால்.

அமீ இந்தஜீவர்கள்
தேஹாந் தேவமனிதராதிசரீரங்க[ளையடைந்து
ஸம்ஸரந்தி வெகுவிதமாகஜனநாதி சம்சாரத்தையடைகிறார்கள்.

வி-ம். ஆத்துமா நிர்விகாரரானதால் ஸம்ஸாரத்தையடையவில்லை, வெகுவிதமாக இப்படிசம்சரிக்கிறதற்காகவே ஜீவர்கள் கற்பிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள்.

அ-கை. சகலவாதிகளும், லௌகீகர்களும், ஆத்துமாவிற்கே சம்சாரமென்றுசொல்லுவதற்குக் காரணமேதெனில், அஞ்ஞானமேகாரணமென்று திருஷ்டாந்தத்துடன் சொல்லுகிறார்.

वस्त्राभासस्थितान्वर्णान्यद्वदाधारवस्त्रगान् ।
वदन्त्यज्ञास्तथाजीवसंसारंचिद्गतंविदुः ॥

வஸ்த்ராபாஸஸ்திதாந்வர்ணாந்யத்வதாதாரவஸ்த்ரகாந் ।
வதந்த்யஜ்ஞாஸ்ததாஜீவஸம்ஸாரம்சித்கதம்விது: ॥ அ ॥

வஸ்த்ராபாஸஸ்திதாந் ஆபாசவஸ்திரத்தையடைந்தவைகளாயிருக்கிற
வர்ணாந் வர்ணங்களை
ஆதாரவஸ்த்ரகாந் ஆதார வஸ்திரத்தின்தன்மைகளாக
யத்வத் எப்படி
வதந்தி சொல்லுகிறார்களோ
ததா அப்படி
அஜ்ஞா: அஞ்ஞானிகள்
ஜீவஸம்ஸாரம் ஜீவசம்சாரமானது
சித்கதம் அறிவையடைந்ததாக
விது: அறிகிறார்கள்.

அ-கை. கிரிநதி, முதலானவைகளுக்கு சிதாபாசகற்பனை யில்லாமைக்குக் காரணம் திருஷ்டாந்தத்துடன் சொல்லுகிறார்.

चित्रस्थपर्वतादीनांवस्त्राभासोनलिख्यते ।
सृष्टिस्थमृत्तिकादीनांचिदाभासस्तथानहि ॥

சித்ரஸ்தபர்வதாதீநாம்வஸ்த்ராபாஸோநலிக்யதே ।
ஸ்ருஷ்டிஸ்தம்ருத்திகாதீநாம்சிதாபாஸஸ்ததாநஹி ॥ கூ ॥

சித்ரஸ்தபர்வதாதீநாம் சித்திரத்திலெழுதப்பட்டிருக்கிறமலைமுதலானவைகளுக்கு
வஸ்த்ராபாஸ: ஆபாசவஸ்திரமானது
நலிக்யதே எப்படியெழுதப்படவில்லை
ததா அப்படி [யோ
ஸ்ருஷ்டிஸ்தம்ருத்திகாதீநாம் சிருஷ்டியிலுண்டுபண்ணப்பட்டமண் முதலானவைகளுக்கு
சிதாபாஸ: சிதாபாசகற்பனையானது
நஹி பிரயோஜனமின்மையால்கற்பிக்கப்படவில்லை.

அ-கை. இப்படி ஆத்துமாவில் அஞ்ஞானத்தால் ஆரோபமாய் சம்சாரம் ஞானத்தினலேயே நிவர்த்தியாவதால் அந்தசம்சாரத்திற்குக்காரணமான அவித்தையைச் சொல்லுகிறார்.

संसारःपरमार्थोयंसंलग्नस्स्वात्मवस्तुनि ।
इतिभ्रान्तिरविद्यास्याद्विद्ययैषानिवर्तते ॥

ஸம்ஸார:பரமார்த்தோயம்ஸம்லக்நஸ்ஸ்வாத்மவஸ்துநி ।
இதிப்ராந்திரவித்யாஸ்யாத்வித்யயைஷாநிவர்த்ததே ॥ க௦ ॥

அயம் இந்த
ஸம்ஸார: சம்சாரமானது
பரமார்த்த: யதார்த்தமாக
ஸ்வாத்மவஸ்துநி ஆத்துமவஸ்துவில்
ஸம்லக்ந: இதி சம்மந்தப்பட்டிருக்கிறதென்ற
ப்ராந்தி: மயக்கமானது
அவித்யா ஸ்யாத் அஞ்ஞானமெனப்படும்
வித்யயா ஞானத்தினாலேயே
ஏஷா இந்த அவித்தை
நிவர்த்ததே நிவர்த்திக்கப்படும்

அ-கை. ஞானமாவதேது அந்தஞானமடைவதற்குபாயமேதெனில்.

आत्माभासस्यजीवस्यसंसारोनात्मवस्तुनः ।
इतिबोधोभवेद्विद्यालभ्यतेसौविचारणात् ॥

ஆத்மாபாஸஸ்யஜீவஸ்யஸம்ஸாரோநாத்மவஸ்துந: ।
இதிபோதோபவேத்வித்யாலப்யதேஸௌவிசாரணாத் ॥ கக ॥

ஆத்மாபாஸஸ்ய சிதாபாசனை
ஜீவஸ்ய ஜீவனுக்கே
ஸம்ஸார: சம்சாரம்
ஆத்மவஸ்துந: ஆத்துமாவுக்கு
ந இதி இல்லையென்ற
போத: ஞானமே
வித்யா வித்தையாக
பவேத் பவிக்கத்தக்கது
அஸௌ இந்தவித்தையானது
விசாரணாத் விசாரணையினாலேயே
லப்யதே பெறத்தக்கது.

அ-கை. எந்தவிசாரத்தால் கிடைக்குமெனில்.

सदाविचारयेत्तस्मात्जगज्जीवपरात्मनः ।

ஸதாவிசாரயேத்தஸ்மாஜ்ஜகஜ்ஜீவபராத்மந: ॥ கக½ ॥

தஸ்மாத் ஆகையினாலே
ஜகஜ்ஜீவ பராத்மந: ஜகத்தென்ன ஜீவனென்ன பரமாத்துமா வென்ன
இவர்களை
ஸதா குருசந்நிதியிலிருந்துசதா
விசாரயேத் விசாரிக்கவேண்டியது.

அ-கை. மோக்ஷாவஸ்தையில் பலமாகத்தங்கியிருக்கிற ஆத்துமாவைமாத்திரம் விசாரிக்கவேண்டியதேதவிர வந்தியாசுதனைப்போலிருக்கிற ஜீவஜகத்துக்களை யெதற்காக விசாரிக்கவேண்டுமெனில்.

जीवभावजगद्भावबाधेस्वात्मैवशिष्यते ॥

ஜீவபாவஜகத்பாவபாதேஸ்வாத்மைவசிஷ்யதே॥ கஉ ॥

ஜீவஜகத்பாவமென்ன இவைகளை விசாரத்தால் பாதிக்கும்போது	தானான ஆத்துமாவே மீதமாகிறார்.

அ-கை. விசாரத்தால் ஜீவஜகத்துக்கள் பாதிக்கப்பட்டால் அவைகள் தோற்றக்கூடாது, தோற்றுதென்றால் ஞானிகளுக்குவிவகாரங் கூடாதெனில்.

नाप्रतीतिस्तयोर्बाधः किंतुमिथ्यात्वनिश्चयः ।
नोचेत्सुषुप्तिमूर्छादौमुच्येतायत्नतोजनः ॥

நாப்ரதீதிஸ்தயோர்பாத: கிந்துமித்யாத்வநிச்சய: ।
நோசேத்ஸுஷுப்திமூர்சாதௌமுச்யேதாயத்நதோஜந: ॥ கங ॥

தயோ: அந்தஜீவஜகத்துக்களுடைய	ஸுஷுப்தி மூர்ச்சை இவை முதலானவைகளில்சுயமாகவேஜகத்துத்தோற்றுமையால் தத்துவஞானஹேதுவான விசாரமன்றியிலேயே
அப்ரதீதி: தோற்றாமையானது	ஜந: பிராணியானது
பாத: ந பாதையென்றசப்தத்திற்கர்த்தமல்ல	அயத்நத: யெத்தனமன்றியில்
கிந்து பின்னையோவென்றால்	முச்யேத மோக்ஷத்தைப்பெறலாம்.
மித்யாத்வநிச்சய: பொய்யென்ற நிச்சயமே அதற்கர்த்தம் [ஞல்	
நோசேத் அப்படிச்சொல்லாமல்போ	

அ-கை. பரமாத்துமாமாத்திரம் மீதப்படுவாரென்றதாய்ச் சொன்னீரே, அதெப்படியெனில்.

परमात्मावशेषोपितत्सत्यत्वविनिश्चयः ।
नजगद्विस्मृतिर्नोचेज्जीवन्मुक्तिर्नसंभवेत् ॥

பரமாத்மாவஶேஷோபிதத்ஸத்யத்வவிநிச்சய: ।
நஜகத்விஸ்ம்ருதிர்நோசேஜ்ஜீவந்முக்திர்நஸம்பவேத் ॥

பரமாத்மாவஶேஷ: அபி பரமாத்துமாமாத்திரம் மீதமாகஇருப்பாரென்று சொன்னதின் கருத்து	விஸ்ம்ருதி: ந மறக்கிறது அல்ல
தத்ஸத்யத்வவிநிச்சய: அவரே உண்மையென்ற நிச்சயமேதவிர	நோசேத் அப்படிஅர்த்தஞ்செய்யாவிடில்
ஜகத் ஜகத்தை	ஜீவந்முக்தி: ஜீவன் முக்தியென்றபதவியானது
	ஸம்பவேத் ந சம்பவிக்கமாட்டாது.

வி-ம். ஜீவன்முக்தியை யங்கிகரிக்காவிடில், குருசிஷன்முதலான கிரமமில்லாமற்போவதால், உலகத்திலொருவருக்கும் தத்துவஞானமே உண்டாகாமல் போகுமென்றறி.

அ-கை. எப்போதும் விசாரணை செய்யவேண்டுமென்று சொன்னதால் தேகம்விழும் வரையிலா, அல்லது மத்தியில் விசாரத்திற் கவதியுண்டோவெனில்

परोक्षाचापरोक्षेतिविद्याद्वेधाविचारजा ।
तत्रापरोक्षविद्याप्तौविचारोयंसमाप्यते ॥

பரோக்ஷா சாபரோக்ஷேதி வித்யா த்வேதா விசாரஜா ।
தத்ராபரோக்ஷவித்யாப்தௌ விசாரோயம் ஸமாப்யதே ॥ ௧௫ ॥

விசாரஜா விசாரத்தினாலுண்டான
வித்யா ஞானமானது
பரோக்ஷா.ச பரோக்ஷமென்றும்
அபரோக்ஷா.இதி அபரோக்ஷமென்றும்
த்வேதா இரண்டுவிதம்
தத்ர அந்த இரண்டுகளில்
அபரோக்ஷவித்யாப்தௌ அப்பிரதிபந்தமான அபரோக்ஷஞானத்தின்பிராப்தியிலே
அயம்.விசார: இந்த விசாரமானது
ஸமாப்யதே சமாப்தியாகிறது.

அ-கை. அவ்விரண்டுஞானங்களின் ஸ்வரூபமேதெனில்.

अस्तिब्रह्मेतिचेद्वेदपरोक्षज्ञानमेवतत् ।
अहंब्रह्मेतिचेद्वेदसाक्षात्कारस्सउच्यते ॥

அஸ்தி ப்ரஹ்மேதி சேத்வேத பரோக்ஷஜ்ஞானமேவ தத் ।
அஹம் ப்ரஹ்மேதி சேத்வேத ஸாக்ஷாத்காரஸ்ஸ உச்யதே ॥ ௧௬ ॥

ப்ரஹ்ம.அஸ்தி. இதி பிர்மமே இருக்கிறது என்று
வேத சேத் அறிந்தானேயானால்
தத்.ஏவ அது தானே
பரோக்ஷஜ்ஞானம் பரோக்ஷஞானமெனப்படும்
ப்ரஹ்ம பிர்மமே
அஹம்.இதி நான் என்று இப்படி
வேத சேத் உறுதியாகவறிந்தானேயானால்
ஸ: அதுவே
ஸாக்ஷாத்கார: அபரோக்ஷ ஞானமென்று
உச்யதே சொல்லப்படுகிறது.

அ-கை. இந்தசாக்ஷாத்காரத்திற்கு முக்கியகாரணமானவிசாரத்தைக்காண்பிவிக்கிறார்.

तत्साक्षात्कारसिद्ध्यर्थमात्मतत्वंविविच्यते ।
येनायंसर्वसंसारात्सद्यएवविमुच्यते ॥

தத்ஸாக்ஷாத்காரஸித்த்யர்த்தமாத்மதத்வம் விவிச்யதே ।
யேநாயம் ஸர்வஸம்ஸாராத்ஸத்ய ஏவ விமுச்யதே ॥ ௧௭ ॥

தத்.ஸாக்ஷாத்காரஸித்த்யர்த்தம் அந்தப் பிர்ம சாக்ஷாத்காரம் சித்தியாகும் வரை
ஆத்மதத்வம் ஆத்தும ஸ்வரூபமானது
விவிச்யதே விசாரணைப் பண்ணப்படுகிறது
யேந யாதொருஅபரோக்ஷஞானத்தால்
அயம் இவன்
ஸர்வஸம்ஸாராத் சகல துன்பத்தில் நின்றும்

ஸத்³ய꞉ உடனே | விஜ்ரும்ப⁴தே விடுபடுகிறான்.

அ-கை. ஆத்துமா பரமார்த்தமாக ஏகமென்பதை நிச்சயம்பண்ணுவதற்கு, விவஹாரதிசையில் தோற்றுகிறதைதன்னியபேதங்களை திருஷ்டாந்தத்துடன் காண்பிக்கிறார்.

कूटस्थो ब्रह्म जीवेशावित्येवञ्चिच्चतुर्विधा ।
घटाकाशमहाकाशजलाकाशाभ्रखे यथा ॥

கூடஸ்தோ² ப்³ரஹ்ம ஜீவேஶாவித்யேவம் சிச்சதுர்விதா⁴ ।
க⁴டாகாஶமஹாகாஶஜலாகாஶாப்⁴ரகே² யதா² ॥ ௧௮ ॥

க⁴டாகாஶ மஹாகாஶ ஜலாகாஶாப்⁴ரகே² ஓராகாசந்தானே கடாகாசமென்றும் மஹாகாசமென்றும் ஜலாகாசமென்றும் மேகாகாசமென்றும்
யதா² எப்படி காணப்படுகிறதோ
சித் அப்படி அறிவு ஒன்றுதானே
கூடஸ்த²꞉ கூடஸ்தனென்றும்
ப்³ரஹ்ம பிர்மமென்றும்
ஜீவேஶௌ இதி ஜீவனென்றும் ஈசுவரனென்றும்
ஏவம் இப்படி
சதுர்விதா⁴ நான்குவிதமாகச் சொல்லப்படும்.

அ-கை. கடாகாசம் மகாகாசம் பிரசித்தமானதால் அதைக்காண்பிக்காமல் ஜலாகாசத்தைக் காண்பிக்கிறார்.

घटावच्छिन्नखेनीरं यत्तत्रप्रतिबिंबितः ।
साभ्रनक्षत्रआकाशोजलाकाशउदीर्यते ॥

க⁴டாவச்சி²ன்னகே² நீரம் யத்தத்ர ப்ரதிபி³ம்பி³த꞉ ।
ஸாப்⁴ரநக்ஷத்ர ஆகாஶோ ஜலாகாஶ உதீ³ர்யதே ॥ ௧௯ ॥

க⁴டாவச்சி²ன்னகே² கடத்தில் வளைப்பட்டிருக்கிற ஆகாசத்தில்
யத் நீரம் யாதொரு ஜலமுண்டோ
தத்ர அதில்
ப்ரதிபி³ம்பி³த꞉ பிரதிபிம்பிக்கப்பட்டிருக்கிற
ஸாப்⁴ரநக்ஷத்ர ஆகாஶ꞉ மேகத்தோடேயும் நக்ஷத்திரங்களோடேயும் கூடிக்காணப்படுகிற ஆகாசமானது
ஜலாகாஶ꞉ ஜலாகாசமென்று
உதீ³ர்யதே சொல்லப்படும்.

அ-கை. மேகாகாசத்தைக்காண்பிக்கிறார்.

महाकाशस्यमध्येयन्मेघमण्डलमीक्ष्यते ।
प्रतिबिंबतयातत्रमेघाकाशोजलेस्थितः ॥

மஹாகாஶஸ்ய மத்⁴யே யந்மேக⁴மண்ட³லமீக்ஷ்யதே ।
ப்ரதிபி³ம்ப³தயா தத்ர மேகா⁴காஶோ ஜலே ஸ்தி²த꞉ ॥ ௨௦ ॥

மஹாகாஶஸ்ய மகாகாசத்தினுடைய
மத்⁴யே நடுவில்
யத் யாதொரு
மேக⁴மண்ட³லம் மேகமண்டலமானது
அவேக்ஷ்யதே காணப்படுகிறதோ
தத்ர அந்தஜலத்தில்
ப்ரதிபி³ம்ப³தயா பிரதிபிம்பிதமாக
ஸ்தி²த: இருக்கிறது
மேகா⁴காஶ: மேகாகாசமெனப்படும்.

அ-கை. மேகஜலந் தோற்றாமையால் அதின் பிரதிபிம்பஞானமெப்படியுண்டாகுமெனில்.

मेघांशरूपमुदकन्तुषाराकारसंस्थितम् ।
तत्रखप्रतिबिंबोयंनीरत्वादनुमीयते ॥

மேகா⁴ம்ஶரூபமுத³கம் துஷாராகாரஸம்ஸ்தி²தம் ।
தத்ரக²ப்ரதிபி³ம்போ³யம் நீரத்வாத³நுமீயதே ॥ உக ॥

மேகா⁴ம்ஶரூபம் மேகத்தினம்சவடிவமான
உத³கம் ஜலமானது
துஷாராகாரஸம்ஸ்தி²தம் துளிஆகாரமாக இருக்கிறது
தத்ர சூக்ஷ்மமாயிருக்கிற அந்த மேகஜலத்தில்
அயம் இந்த
க²ப்ரதிபி³ம்ப³: ஆகாசப்பிரதிபிம்பமானது
நீரத்வாத் ஜலமானபடியினாலே
அநுமீயதே அனுமானம் பண்ணப்படுகிறது.

வி-ம். அந்த அனுமானமாவது மேகஜலம் பிரதிபிம்பத்தோடே ஜலமானதால் கூடியிருக்கத்தக்கது (கடஜலப்பிரதிபிம்பம்போல.)

இ-தி. நாம் தம்பதிகளாகி நமக்குப்புத்திரோற்பத்தியுண்டாவதுபோல நாமுண்டாவதற்கு நம் தாய்தகப்பன் கூடியேயிருக்கவேண்டுமென்பதுபோலவறி.

அ-கை. தாஷ்டாந்தத்தில் முதலில்சொன்ன கூடஸ்தரைக் காண்பிவிக்கிறார்.

अधिष्ठानतयादेहद्वयावच्छिन्नचेतनः ।
कूटवन्निर्विकारेणस्थितःकूटस्थउच्यते ॥

அதி⁴ஷ்டா²நதயா தே³ஹத்³வயாவச்சி²ந்நசேதந: ।
கூடவந்நிர்விகாரேண ஸ்தி²த: கூடஸ்த² உச்யதே ॥ உஉ ॥

அதி⁴ஷ்டா²நதயா அதிஷ்டானமாகஇருந்து
தே³ஹத்³வயாவச்சி²ந்நசேதந: ஸ்தூலசூக்குமதேகத்திற்குள் ஆகாசம்போல் வளைப்பட்டு அறிவு மாத்திரமாயும்
கூடவத் கொல்லன்அடைகல்போல்
நிர்விகாரேண நிர்விகாரமாக
ஸ்தி²த: இருக்கிறவர்
கூடஸ்த²: இதி கூடஸ்தரென்று
உச்யதே சொல்லப்படுகிறார்

அ-கை. இனி ஜீவன் சுவரூபத்தையும் அவன் கிருத்தியத்தையுஞ் சொல்லுகிறார்.

कूटस्थेकल्पिताबुद्धिस्तत्रचित्प्रतिबिंबकः ।
प्राणानान्धारणाज्जीवःसंसारेणसयुज्यते ॥

கூடஸ்தேகல்பிதாபுத்திஸ்தத்ரசித்ப்ரதிபிம்பக: ।
ப்ராணாநாந்தாரணாஜ்ஜீவஸ்ஸம்ஸாரேணஸயுஜ்யதே ॥ உங ॥

புத்தி: அந்தக்கரணமானது
கூடஸ்தே கூடஸ்தரிடத்தில்
கல்பிதா கற்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது
தத்ர அந்தபுத்தியில்
சித்ப்ரதிபிம்பக: பிரதிபிம்பித்தசிதாபாசன்
ப்ராணாநாம் பிராணங்களை
தாரணாத் தரிப்பதால்
ஜீவ: ஜீவனென்று
ஸ: அவனே
ஸம்ஸாரேண சம்சாரத்தோடே
யுஜ்யதே சேர்க்கப்படுகிறான்.

அ-கை. ஜீவனைவிட கூடஸ்தர் வேறேயிருந்தால் ஏன்தோற்றவில்லையெனில்.

जलव्योम्नाघटाकाशोयथासर्वस्तिरोहितः ।
तथाजीवेनकूटस्थस्सोन्योन्याध्यासउच्यते ॥

ஜலவ்யோம்நாகடாகாசோயதாஸர்வஸ்திரோஹித: ।
ததாஜீவேநகூடஸ்தஸ்ஸோந்யோந்யாத்யாஸஉச்யதே ॥ உச ॥

ஜலவ்யோம்நா ஜலாகாசத்தினால்
கடாகாச: கடாகாசமானது
யதா எப்படி
ஸர்வ: முழுமையும்
திரோஹித: மறைபட்டிருக்கிறதோ
ததா அப்படி
ஜீவேந ஜீவனாலே
கூடஸ்த: கூடஸ்தர்மறைபட்டிருக்கிறார்
ஸ: அந்தமறைப்பை
அந்யோந்யாத்யாஸ: அன்னோன்னியாத்தியாசமென்றுபாஷ்யாதிகளில்
உச்யதே சொல்லப்படுகிறது

அ-கை. இதுவே அத்தியாசமானால் இதற்குக் காரணமேதெனில்.

अयंजीवोनकूटस्थंविविनक्तिकदाचन ।
अनादिरविवेकोयंमूलाविद्येतिगम्यताम् ॥

அயஞ்ஜீவோநகூடஸ்தம்விவிநக்திகதாசந ।
அநாதிரவிவேகோயம்மூலாவித்யேதிகம்யதாம் ॥ உரு ॥

அயம் ஜீவ: இந்தஜீவன்
கூடஸ்தம் கூடஸ்தனை
கதாசந ஒருக்காலும்
நவிவிநக்தி பிரித்தறிகிறதில்லை, அப்படி பிரித்தறியாமலிருப்பதான
அயம் இந்த

அநாதி: அநாதியான | அவித்யா.இதி.ப்ரோக்தா அஞ்ஞானமென்று
அவிவேக: அவிவேகமே | ஸம்ரதாம் அறியத்தக்கது.

அ-கை. முன்சொன்ன ஜீவன் அவித்தியாகற்பிதனென்பதை தெரிவிக்கும்பொருட்டு அவித்தையைப் பிரிக்கிறார்.

विक्षेपावृतिरूपाभ्यां द्विधाविद्याव्यवस्थिता ॥

விக்ஷேபாவ்ருதிரூபாப்யாம்த்விதாவித்யாவ்யவஸ்திதா ॥ உருஉ ॥

அவித்யா அஞ்ஞானமானது | திருபோ
விக்ஷேபாவ்ருதிரூபாப்யாம் விக்ஷே | த்விதா இரண்டுவிதமாக
பசக்திஆவரணசக்தியென்ற ரூபத் | வ்யவஸ்திதா விவஸ்தையாயிருக்கிறது

அ-கை. விக்ஷேபத்திற் கேதுவாயும், சூக்ஷுமமாயுமிருக்கிற ஆவரணத்தைக் காண்பிவிக்கிறார்.

नभातिनास्तिकूटस्थइत्यापादनमावृतिः ॥

நபாதிநாஸ்திகூடஸ்தஇத்யாபாதநமாவ்ருதி: ॥ உகூ ॥

கூடஸ்த: கூடஸ்தரானவர் | ஆபாதநம் சொல்லுகிறதுயாதொ
நாஸ்தி இல்லை | ஆவ்ருதி: அதுவேஆவரண சக்தியெ
ந.பாதி.இதி விளங்கவில்லையென்று | னப்படும்.

அ-கை. அவித்தியாவரணங்களுண்டென்பதில் லோகானுபவமே பிரமாணமென்று சொல்லுகிறார்.

अज्ञानीविदुषापृष्टःकूटस्थंकिंनबुध्यसे ।
नभातिनास्तिकूटस्थइतिबुद्ध्वावदत्यपि ॥

அஜ்ஞாநீவிதுஷாப்ருஷ்ட:கூடஸ்தம்கிம்நபுத்யஸே ।
நபாதிநாஸ்திகூடஸ்தஇதிபுத்த்வாவதத்யபி ॥ உஎ ॥

அஜ்ஞாநீ அஞ்ஞானியானவன் | கூடஸ்த: கூடஸ்தரானவர்
விதுஷா ஞானியினாலே | நாஸ்தி ஒருவரில்லை
கூடஸ்தம்.கிம் கூடஸ்தனையேன் | ந.பாதி.இதி விளங்கவில்லையென்று
நபுத்யஸே அறியவில்லையென்று | புத்த்வா.அபி அறிந்திருந்தும்
ப்ருஷ்ட: கேட்கப்பட்டவனாயினும் | வததி சொல்லுகிறான்.

அ-கை. உம்முடைய மதத்தில், ஆத்துமாசுவப்பிரகாசமானால், சூரியனிடத்தில் இருள்வரக் கூடாததுபோல, அவரிடத்தில் அப்பிரகாசமான அவித்தை யிருக்கக்கூடாது. அவித்தையே யில்லையென்றால், அதின்காரியமான ஆவரணமெப்படியிருக்கும். அதுவுமில்லையென்றால், அதின்காரியமான விக்ஷேபமெப்படியிருக்கக்கூடும். அதுவுமில்லையென்றால், சம்சாரதுக்கமில்லையே, அப்போ, ஞானஞ்சம்பாதித்து துக்கநிவர்த்திசெய்யவேண்டியதில்லையே, ஞானமு

பிரயோஜன மாகாதபோது, அந்தஞானத்தை யுபதேசிக்கிற குருவும், வேதாந்தசாஸ்திரமும், நிஷ்ப்பிரயோஜனமாகுமேயெனில்.

स्वप्रकाशेकुतोऽविद्यातांविनाकथमावृतिः ।
इत्यादितर्कजालानिस्वानुभूतिर्ग्रसत्यसौ ॥

ஸ்வப்ரகாஶேகுதோவித்³யாதாம்விநாகத²மாவ்ருதி꞉ ।
இத்யாதி³தர்கஜாலாநிஸ்வாநுபூ⁴திர்க்³ரஸத்யஸௌ ॥ ௨௮ ॥

ஸ்வப்ரகாஶே சுவப்பிரகாசவஸ்துவில்
அவித்³யா அந்தகாரம்போன்றஅஞ்ஞானமானது
குத꞉ என்னத்தினால்வந்தது
தாம்விநா அஞ்ஞானமில்லையென்றால்
ஆவ்ருதி꞉ ஆவரணசக்தி
கத²ம் யெப்படிஉண்டாயிற்று
இத்யாதி³தர்கஜாலாநி இவைமுதலான தர்க்கக்கூட்டங்களை
அஸௌ நான்அஞ்ஞானியென்றஇந்த
ஸ்வாநுபூ⁴தி꞉ அநுபவமானது
க்³ரஸதி விழுங்குகிறது.

வி-ம். அநுபவங் கண்டபிறகு அதைக்குறித்துச் சங்கிக்கக்கூடாது.

அ-கை. அந்தஅநுபவமும் யுக்திக்கு விரோதமா யிருந்தால், அந்தஅநுபவம், ஆபாசமாய்ப்போம், அதனால்தத்துவநிச்சியம் வாராதெனில்.

स्वानुभूतावविश्वासेतर्कस्याप्यनवस्थितेः ।
कथंवातार्किकस्तस्यतत्वनिश्चयमाप्नुयात् ॥

ஸ்வாநுபூ⁴தாவவிஶ்வாஸேதர்கஸ்யாப்யநவஸ்தி²தே꞉ ।
கத²ம்வாதார்கிகஸ்தஸ்யதத்த்வநிஶ்சயமாப்நுயாத் ॥ ௨௯ ॥

ஸ்வாநுபூ⁴தௌ சுவானுபவத்தில்
அவிஶ்வாஸே அவநம்பிக்கை வரும் பக்ஷத்தில்
தஸ்ய அந்த
தர்கஸ்யாபி தர்க்கமும் [ல்
அநவஸ்தி²தே꞉ அவ்விவஸ்தையானதா
தார்கிக꞉ கேவலசுஷ்கதர்க்கம்பண்ணுகிறவன்
தத்த்வநிஶ்சயம் சுவரூப நிச்சயத்தை
கத²ம்வா எப்படித்தான்
ஆப்நுயாத் அடையப்போகிறான்.

அ-கை. அநுபவத்தினாலே யேதத்துவநிச்சயம் வரவேண்டியிருந்தாலும் அன்னம்செல்ல, வெஞ்சினம் வேண்டுவதுபோல், அந்தஅநுபவம் புத்தியிலே திடப்படும்பொருட்டு, யுக்திவேண்டி யிருக்கிறதேயெனில்.

बुद्ध्यारोहायतर्कश्चेदपेक्षेततथासति ।
स्वानुभूत्यनुसारेणतर्क्यतांमाकुतर्क्यताम् ॥

பு³த்³த்⁴யாரோஹாயதர்கஶ்சேத³பேக்ஷேததஹாஸதி ।
ஸ்வாநுபூ⁴த்யநுஸாரேணதர்க்யதாம்மாகுதர்க்யதாம் ॥ ௩௦ ॥

ஸம்ஶயாரோஹாய புத்தியிலே ஏறு
கிறதின்பொருட்டு
தர்க: யுக்தியானது
அபேக்ஷ்யதே சேத் அபேக்ஷிக்கப்படு
மேயானால் [ளாகில்
ததா அஸ்து அப்படிவேண்டியிருந்தா

ஸ்வாநுபூத்யநுஸாரேண சுவானுப
வத்துக்கு அனுசரணையாக
தர்க்யதாம் யுக்திபண்ணத்தக்கது
மா குதர்க்யதாம் குதர்க்கம் பண்ணத்
தக்கதன்று.

இ-தி. வியஞ்சிணம் அன்னத்திற்கு அதிகமாயிருக்கக் கூடாததுபோலும் பல்லுவேண்டியிருந்தால் உதட்டிற்கு மிஞ்சியிருக்கக் கூடாததுபோலும், குருவுக்குமிஞ்சியசிஷ்ஷனிருக்கக்கூடாதது போலும், காலினளவைப்பற்றி மிதியடியுண்டாக்க வேண்டுமேயன்றி மிதியடிக்காக காலைவெட்டக்கூடாதென்கிற பழமொழிபோலவு மென்றறிக.

அ-கை. அனுபவமாவதேது, அனுபவானுசாரமான தர்க்கமாவதேதெனில்.

स्वानुभूतिरविद्यायामावृतौचप्रदर्शिता ।
अतःकूटस्थचैतन्यमविरोधीतितर्क्यताम् ॥

ஸ்வாநுபூதிரவித்யாயாமாவ்ருதௌசப்ரதர்ஶிதா ।
அத:கூடஸ்தசைதந்யமவிரோதீதிதர்க்யதாம் ॥ ௬க ॥

அவித்யாயாம் அஞ்ஞானத்திலும்
ஆவ்ருதௌ ச ஆவரணசக்தியிலும்
ஸ்வாநுபூதி: சுவானுபவமானது
ப்ரதர்ஶிதா முன்தெரிவித்திருக்கிற
அத: ஆகையினாலே [து

கூடஸ்தசைதந்யம் கூடஸ்தசைதன்
னியமானது
அவிரோதி இதி அந்தஅஞ்ஞானாதிகளு
க்கு விரோதமன்றென்று
தர்க்யதாம் யுக்திபண்ணத்தக்கது.

அ-கை. அவித்தைக்கு விரோதியேது, அதையெங்கே காணலாமெனில்.

तच्चेद्विरोधिकेनेयमावृतिःह्यनुभूयताम् ।
विवेकस्तुविरोधिस्यात्तत्वज्ञानिनिदृश्यताम् ॥

தச்சேத்விரோதிகேநேயமாவ்ருதி:ஹ்யநுபூயதாம் ।
விவேகஸ்துவிரோதிஸ்யாத்தத்வஜ்ஞாநிநித்ருஶ்யதாம் ॥ ௬௨ ॥

கேந. தச் எதோடே அந்த
விரோதி (அஞ்ஞானம்) விரோதியோ
இயம் இந்த
ஆவ்ருதி: ஹி ஆவரணமும்
அநுபூயதாம் விரோதியென்றறிய
சேத் என்றால் [த்தக்கது

விவேக: து விவேகமே [து
விரோதி ஸ்யாத் விரோதியாகவாகிற
தத்வஜ்ஞாநிநி அதை, தத்துவஞானியி
[டத்தில்
த்ருஶ்யதாம் கண்டுகொள்ளத்தக்கது

அ-கை. அவித்தியாவரணங்களையும், அதின்நிவர்த்தியையும் சொல்லி, இனிவிக்ஷேபாத்தியாசத்தை சொல்லுகிறார்.

अविद्यावृतिकूटस्थेदेहद्वययुताचितिः ।
शुक्तौरूप्यवदध्यस्ताविक्षेपाध्यासएवहि ॥

அவித்யாவ்ருதிகூடஸ்தெதேஹத்வயயுதாசிதி꞉ ।
ஶுக்தௌரூப்யவதத்யஸ்தாவிக்ஷேபாத்யாஸஏவஹி ॥ ௩௩ ॥

அவித்யாவ்ருதிகூடஸ்தெ முன்சொன்ன அஞ்ஞானவரணங்களுடன் கூடின, ஆத்துமாவிலாரோபிதமான
தேஹத்வயயுதா ஸ்தூல சூக்ஷ்ம தேகத்துடன் கூடின
சிதி꞉ சைதன்னியமான
ஶுக்தௌ கிளிஞ்சலில்
ரூப்யவத் வெள்ளிபோல
அத்யஸ்தா கற்பிக்கப்பட்டது
விக்ஷேபாத்யாஸ꞉ அதுவே விக்ஷேபாத்தியாசம்
ஏவ ஹி என்றறியத்தக்கதன்றோ.

அ-கை. திருஷ்டாந்தத்தில் அத்தியாசசாமியம் காண்பிவிக்கிறார்.

इदमंशस्यसत्यत्वंशुक्तिगंरूप्यइष्यते ।
स्वयंत्वंवस्तुताचैवंविक्षेपवीक्ष्यतेन्यगम् ॥

இதமம்ஶஸ்யஸத்யத்வம்ஶுக்திகம்ரூப்யஇஷ்யதே ।
ஸ்வயம்த்வம்வஸ்துதாசைவம்விக்ஷேபவீக்ஷ்யதேந்யகம் ॥ ௩௪ ॥

ஶுக்திகம் கிளிஞ்சிலை யடைந்ததாயிருக்கிற
இதம் இதுவென்ற
அம்ஶஸ்ய அம்சத்தினுடைய
ஸத்யத்வம் வாஸ்தவமானது
ரூப்யே வெள்ளியினிடத்தில்
இஷ்யதே அங்கீகரிக்கப்படுகிறது
ஏவம் இப்படி
அந்யகம் சாக்ஷியைச் சேர்ந்ததான
ஸ்வயம் த்வம் தானாயிருந்தலானதும்
வஸ்துதா ச வாஸ்தவமாயிருத்தலானதும்
விக்ஷேபே விக்ஷேபனென்ற ஜீவனிடத்தில்
வீக்ஷ்யதே காணப்படுகின்றன.

அ-கை. இப்படி திருஷ்டாந்த தாஷ்டாந்தமிரண்டிலும், சாமான்னியாம்சத்தோற்றத்தைக் காண்பிவித்து, விசேஷாம்சத்தின் தோற்றமையைக் காண்பிவிக்கிறார்

नीलपृष्ठत्रिकोणत्वंयथाशुक्तौतिरोहितम् ।
असंगानन्दताद्येवंकूटस्थेपितिरोहितम् ॥

நீலப்ருஷ்டத்ரிகோணத்வம்யதாஶுக்தௌதிரோஹிதம் ।
அஸம்கானந்ததாத்யேவம்கூடஸ்தேபிதிரோஹிதம் ॥ ௩௫ ॥

ஶுக்தௌ கிளிஞ்சிலிலிருக்கிறவிசேஷம்
நீலப்ருஷ்டத்ரிகோணத்வம் நீலநிறத்தை பின்புறத்திலுடையதாயும்; மூன்றுகோணத்தோடே கூடியதாயிருக்கிற தன்மையானது
யதா எப்படி (கற்பிதவெள்ளியில்)

திரோஹிதா மறைபட்டதோ

ஏவம் இப்படி

கூடஸ்தே ஆத்துமாவினுள்ளவிசேஷாம்சமான

ஸ்வயம்பிரகாசத்வாதி அசங்கதன்மை ஆனந்ததன்மை இவை முதலானசமஸ்தமும்

திரோஹிதம் (கற்பிதாகங்காரியிடத்தில்) மறைப்பட்டிருக்கின்றன.

அ-கை. சாமியாந்தரம் காண்பிவிக்கிறார்.

आरोपितस्यदृष्टान्तेरूप्यंनामयथातथा ।
कूटस्थाध्यस्तविक्षेपनामाहमितिनिश्चयः ॥

ஆரோபிதஸ்ய த்ருஷ்டாந்தே ரூப்யம் நாம யதா ததா ।
கூடஸ்தாத்யஸ்தவிக்ஷேபநாமாஹமிதிநிஶ்சய: ॥ ௩௬ ॥

த்ருஷ்டாந்தே திருஷ்டாந்தத்தில்

ஆரோபிதஸ்ய ஆரோபிக்கப்பட்ட வஸ்துவுக்கு

யதா எப்படி

ரூப்யம் வெள்ளியென்ற

நாம பேர் கற்பிக்கப்படுகிறதோ

ததா அப்படி

கூடஸ்தாத்யஸ்தவிக்ஷேபநாம கூடஸ்தனிடத்திலாரோபிதமான விக்ஷேபத்துக்குப்பெயர் [ஸ

அஹம்.இதி நானென்று அகங்காரியா

நிஶ்சய: நிச்சயம் பண்ணப்பட்டிருக்கிறது.

அ-கை. திருஷ்டாந்தத்தில் நேரேதோன்றுகிற கிளிஞ்சிலில், அதற்குவேறானவெள்ளி யெப்படி தோன்றுகிறதோ அப்படி தார்ஷ்டாந்தத்தில், ஆத்துமாவைவிட வேறேவஸ்து அபிமானிப்பதற்கு இல்லையெனில்.

इदमंशंस्वतःपश्यत्रूप्यमित्यभिमन्यते ।
तथास्वंचस्वतःपश्यन्नहमित्यभिमन्यते ॥

இதமம்ஶம் ஸ்வத: பஶ்யந் ரூப்யமித்யபிமந்யதே ।
ததா ஸ்வஞ்ச ஸ்வத: பஶ்யந்நஹமித்யபிமந்யதே ॥ ௩௭ ॥

இதம் இதுவென்கிற

அம்ஶம் அம்சத்தை

ஸ்வத: ஸ்வபாவத்தினாலே

பஶ்யந் பார்த்து (மயக்கத்தாலே)

ரூப்யம் இதி வெள்ளியென்று

அபிமந்யதே அபிமானிக்கிறானோ

ததா அப்படி

ஸ்வம் தன்னையும்

ஸ்வத: ஸ்வபாவத்தினாலே (தானென்று

பஶ்யந் பார்த்து

அஹம்.இதி முன்னுள்ளமயக்கத்தாலே நானென்று

அபிமந்யதே அபிமானிக்கிறான்.

அ-கை. தான், நானென்ற இரண்டுசப்தங்களும் ஒரு அர்த்தமாயிருக்கும்போது, அதிஷ்டானாரோபங்களான, சுக்திரஜிதங்களுக்கு, சாம்மியமாக(ஸ்வயம்) (அகம்) சப்தங்களை எப்படிச்சொல்லலாமெனில்.

इदन्त्वरूप्यतेभिन्नेस्वन्ताहंतेतथेष्यताम् ।
सामान्यञ्चविशेषश्चउभयत्रापिगम्यते ॥

இதந்த்வரூப்யதேபிந்நேஸ்வந்தாஹந்தேததேஷ்யதாம் ।
ஸாமாந்யஞ்சவிசேஷஶ்சஉபயத்ராபிகம்யதே ॥ ௰௮ ॥

இதம் ரூப்யதே இதுவென்றசாமான்னியமும் வெள்ளியென்ற கற்பிதமும் பின்னே (எப்படி) பின்னங்களாயிருக்கின்றனவோ
ஸ்வந்தாஹந்தே சாமான்னியமானதானென்கிறதன்மையும், கற்பிதவிசேஷமான நானென்கிற தன்மையும்
ததா அப்படி
இஷ்யதாம் அறியத்தக்கது
உபயத்ர அபி இரண்டிடத்திலும்
ஸாமாந்யம் ச சாமான்னியாம்சமும்
விசேஷ: ச கற்பித விசேஷமும்
கம்யேதே அடையப்படுகின்றனவன்றோ

அ-கை. தான், என்கிறசொல் பொதுவென்பதை வெளிபண்ணும்பொருட்டு, லௌகிகபிரயோஜனத்தைச் சொல்லுகிறார்.

देवदत्तस्स्वयंगच्छेत्त्वंवीक्षस्वस्वयंतथा ।
अहंस्वयंनशक्नोमीत्येवंलोकेप्रयुज्यते ॥

தேவதத்தஸ்ஸ்வயங்கச்சேத்த்வம்வீக்ஷஸ்வஸ்வயந்ததா ।
அஹம்ஸ்வயந்நஶக்நோமீத்யேவம்லோகேப்ரயுஜ்யதே ॥ ௰௯ ॥

தேவதத்த: தேவதத்தன்
ஸ்வயம் தான்
கச்சேத் போகிறவன்
த்வம் ஸ்வயம் நீ தான்
வீக்ஷஸ்வ கண்டவன்
ததா அப்படி
அஹம் நான்
ஸ்வயம் தான்
நஶக்நோமி சக்தனன்று
இதி ஏவம் என்று இப்படி
லோகே உலகத்தில்
ப்ரயுஜ்யதே சொல்லப்படுகிறது

அ-கை. அப்படியிருக்கட்டும் இதனால் தானென்கிறசொல் சாமான்னியமென்பதெப்படியெனில்.

इदंरूप्यमिदंवस्त्रमितियद्वदिदंतथा ।
असौत्वमहमित्यादौस्वयमित्यनुगम्यते ॥

இதம்ரூப்யமிதம்வஸ்த்ரமிதியத்வதிதந்ததா ।
அஸௌத்வமஹமித்யாதௌஸ்வயமித்யநுகம்யதே ॥ ௨௰ ॥

இதம் இது
ரூப்யம் வெள்ளி
இதம் இது
வஸ்த்ரம் வஸ்திரம்
இதம் இதி இதுவிது வென்று
யத்வத் எப்படிகாணப்படுகிறதோ

தயா அப்படி
அயம் இவன்
ஸ்வயம் இதி நீ நானென்கிறது

கூசஎ முதலானதிலே
ஸ்வயம் இதி தானென்று [றது
அநுஷஜ்யதே அநுசரித்துவிளங்குகி

அ-கை. தான், நானென்கிறசொல் பேதமாயிருக்கட்டும், கூடஸ்தரிடத்திலுமக்கென்ன வாயிற்றெனில்.

अहंत्वाद्भिद्यतांस्वत्वंकूटस्थेतेनाकिंतव ।
स्वयंशब्दार्थएवैषकूटस्थइतिमेभवेत् ॥

அஹம்த்வாத்பி₄த்₃யதாம்ஸ்வத்வம்கூடஸ்தே₂தேநகிம்தவ ।
ஸ்வயம்ஶப்₃தா₃ர்த₂ஏவைஷகூடஸ்த₂இதிமேப₄வேத் ॥ சக ॥

ஸ்வத்வம் தானென்பது [காட்டிலும்
அஹம்த்வாத் நானென்கிறதன்மையைக்
பித்₃யதாம் வேறாயிருக்கட்டும்
தேந அதினாலே
கூடஸ்தே₂ கூடஸ்தரிடத்தில் [ன்றால்
தவகிம் உமக்கென்னபிரயோஜனமெ

ஸ்வயம் தானென்கிற
ஶப்₃தா₃ர்த₂ஏவ சொல்லுக்கர்த்தமே
ஏஷ: இந்த
கூடஸ்த₂: இதி கூடஸ்தர் என்று
மே எனக்கு
ப₄வேத் ஆயிற்று.

அ-கை. அது எப்படி ஆயிற்றென்றால்.

अन्यत्ववारकंस्वत्वमितिचेदन्यवारणम् ।
कूटस्थस्यात्मतांवक्तुरिष्टमेवाहितद्भवेत् ॥

அந்யத்வவாரகம்ஸ்வத்வமிதிசேத₃ந்யவாரணம் ।
கூடஸ்த₂ஸ்யாத்மதாம்வக்துரிஷ்டமேவஹிதத்₃ப₄வேத் ॥ சஉ ॥

ஸ்வத்வம் தானென்கிறசொல்
அந்யத்வவாரகம் அன்னியத்தைத்தள்
ளுகிறதேதவிர
இதி சேத் சாக்ஷியைத் தள்ளவில்லை
யேயெனில்
அந்யவாரணம் அன்னியத்தைத் தள்

ளுகிறதானது
கூடஸ்த₂ஸ்ய கூடஸ்தருக்கு
ஆத்மதாம் ஆத்துமத்துவத்தை
வக்து: சொல்லுகிறநமக்கு
தத் இஷ்டம் ஏவ அது இஷ்டமாகவே
ப₄வேத் ஹி ஆகிறதன்றோ.

அ-கை. தானென்றும் ஆத்துமாவென்றும் வந்த இரண்டுசொற்களும், பசுகுதிரை முதலானதுபோல் வேறு-வேறு, அர்த்தமாயிருப்பதால், தானென்கிறதும், ஆத்துமாவென்கிறதும், ஒன்றே என்ப தெப்படியெனில்.

स्वयमात्मेतिपर्यायौतेनलोकेतयोस्सह ।
प्रयोगोनास्त्यतःस्वत्वमात्मत्वंचान्यवारकम् ॥

ஸ்வயமாத்மேதிபர்யாயௌதேநலோகேதயோஸ்ஸஹ |
ப்ரயோகோநாஸ்த்யதஸ்ஸ்வத்வமாத்மத்வஞ்சாந்யவாரகம் || ௪௩ ||

ஸ்வயம் தானென்கிறதும்
ஆத்மா இதி ஆத்துமாவென்கிறதும்
பர்யாயௌ அஸ்தகராதிகளைப்போலே) பரியாயபதங்கள்
தேந அதினாலே
லோகே உலகத்தில்
தயோ: அந்த பதங்களுக்கும்
ஸஹ சேர்ந்ததான
ப்ரயோக: பிரயோகம்
நாஸ்தி இல்லை
அத: ஆகையினாலே
ஸ்வத்வம் தானென்கிற (சொல்லும்)
ஆத்மத்வம் ச ஆத்துமாவென்கிற(சொல்லும்)
அந்யவாரகம் அன்னியத்தைதள்ளுகிறதென்றறி.

அ-கை. தானென்கிறசொல், அசேதனமான கடாதிகளிலும் காணப்படலாமோவெனில்.

घटःस्वयंनजानातीत्येवंस्वत्वंघटादिषु ।
अचेतनेषुदृष्टंचेद्दृश्यतामात्मसत्वतः ॥

கடஸ்ஸ்வயம்நஜாநாதீத்யேவம்ஸ்வத்வங்கடாதிஷு |
அசேதநேஷுத்ருஷ்டஞ்சேத்த்ருஶ்யதாமாத்மஸத்வத: || ௪௪ ||

கட: ஸ்வயம் கடம் தான்
நஜாநாதி இதி அறியாமலிருக்கிறதென்று
ஏவம் இப்படி
ஸ்வத்வம் தானென்பதானது
அசேதநேஷு அசேதனங்களான
கடாதிஷு கடபடாதிகளிலே
த்ருஷ்டஞ்சேத் காணப்படுகிறதேயெனில்
ஆத்மஸத்வத: ஆத்துமா பரிபூர்ணமாயிருப்பதால்
த்ருஶ்யதாம் காணப்படலாம்.

அ-கை. கடாதிகளிலும், ஆத்துமசைதன்னிய மிருந்தால் சேதனமசேதனமென்கிற பேதத்திற்கு காரணமென்னவெனில்.

चेतनाचेतनभिदाकूटस्थात्मकृतानहि ।
किंतुबुद्धिगताभासकृतैवेत्यवगम्यताम् ॥

சேதநாசேதநபிதாகூடஸ்தாத்மக்ருதாநஹி |
கிந்துபுத்திகதாபாஸக்ருதைவேத்யவகம்யதாம் || ௪௫ ||

சேதநாசேதநபிதா சேதனம்அசேதனமென்ற பேதமானது
கூடஸ்தாத்மக்ருதா கூடஸ்தாத்துமாவினால்
ந ஹி பண்ணப்படவில்லை
கிந்து பின்னை எதினாலென்றால்
புத்திகதாபாஸக்ருதா ஏவ புத்தியிலேபிரதிபிம்பித்தஜீவனாலேயே
இதி இதுபண்ணப்பட்டதென்று
அவகம்யதாம் அறியத்தக்கது

அ-கை. சேதநாசேதனமென்கிறபேதம் சிதாபாசனுடைய இருப்பையும் இல்லாமையையும்பற்றிச் சொல்லப்படுகிறதென்றால், அசேதனங்களிலாத்துமாவினிருப்பை, அங்கீகரிப்பதற்கு பிரயோஜனமென்னவெனில்.

यथाचेतनआभासःकूटस्थेभ्रांतिकल्पितः ।
अचेतनोघटादिश्चतथातत्रैवकल्पितः ॥

யதாசேதநஆபாஸ:கூடஸ்தேப்ராந்திகல்பித: |
அசேதநோகடாதிஸ்சததாதத்ரைவகல்பித: || ௬௬ ||

சேதந: சேதனனான	ததா அப்படி
ஆபாஸ: சிதாபாசன்	அசேதந: அசேதனமான
கூடஸ்தே கூடஸ்தரிடத்தில்	கடாதி: ச கடாதிகளும்
யதா எப்படி	தத்ர ஏவ அந்த கூடஸ்தரிடத்திலேயே
ப்ராந்திகல்பித: அஞ்ஞானமயக்கத்தால்கற்பிக்கப்பட்டானோ	கல்பித: கற்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

அ-கை. தானென்கிறதும், ஆத்துமாவென்கிறதும் ஒன்றென்று சொன்னதைப் பொறாமையால், அதிகப்பிரசங்கமாக சங்கிக்கிறான்.

तत्तेदंतेअपिस्वत्वमिवत्वमहमादिषु ।
सर्वत्रानुगतेतेनतयोरप्यात्मतेतिचेत् ॥

தத்தேதந்தேஅபிஸ்வத்வமிவத்வமஹமாதிஷு |
ஸர்வத்ராநுகதேதேநதயோரப்யாத்மதேதிசேத் || ௬௭ ||

ஸ்வத்வம் தானென்ற	அநுகதே அனுசரித்திருக்கின்றன
இவ சொல்போல	தேந ஆகையினாலே
தத்தேதந்தே அபி அது இது என்ற சொற்களும்	தயோ: அபி அந்த அதுவிதுவென்ற சொற்களுக்கும்
த்வமஹமாதிஷு நீநானென்கிற முதலான	ஆத்மதா ஆத்துமத்தன்மை
ஸர்வத்ர சகலத்திலும்	இதி சேத் சொல்லலாமேயெனில்.

அ-கை. அது இதுவென்கிறசொல் மத்தியிலில்லாமல் போவதால், ஆத்துமத்துவம் கூடாதென்று சொல்லுகிறார்.

तेआत्मत्वेप्यनुगतेतत्त्वेदन्तेततस्तयोः ।
आत्मत्वंनैवसंभाव्यंसम्यक्कादेर्यथातथा ॥

தேஆத்மத்வேப்யநுகதேதத்தேதந்தேததஸ்தயோ: |
ஆத்மத்வம்நைவஸம்பாவ்யம்ஸம்யக்காதேர்யதாததா || ௬௮ ||

தத்தேதந்தே அதுவிதுவென்ற	ஆத்மத்வே ஆத்துமாவைப்போல
தே இரண்டுகளும்	அநுகதே அனுசரித்திருந்தாலும்

தத்ர அதிலே
தயோ: அவைகளுக்கு [க்கு
ஸாக்ஷாத்ஷ: நல்லது முதலானவைகளு
யதா எப்படி (ஆத்துமத்தன்மை
யில்லையோ

ததா அப்படி
ஸூக்ஷ்மம் ஆத்துமத்தன்மையானது
ந ஸம்பவதி ஒருக்காலும் ச
ம்பவிக்கத்தக்கதன்று

அ-கை. இப்படிப்பிரசங்கத்தை சமாப்திபண்ணிப்பிரயோஜனத்தைக் காண்பிக்கும்பொருட்டு லோகவிவகார சித்தமான அர்த்தத்தை யனுசரித்துச் சொல்லுகிறார்.

तत्तेदन्तेस्वतान्यत्वेत्वत्ताहन्तेपरस्परम् ।
प्रतिद्वंद्वितयालोकेप्रसिद्धेनास्तिसंशयः ॥

தத்தேதந்தேஸ்வதாந்யத்வேத்வத்தாஹந்தேபரஸ்பரம் |
ப்ரதித்வந்த்விதயாலோகேப்ரஸித்தேநாஸ்திஸம்ஶய:॥ சசு ॥

தத்தேதந்தே அது இது வென்பவை
களென்ன [ன்ன
ஸ்வதாந்யத்வே நீநானென்பவைகளெ
த்வத்தாஹந்தே தானன்னியமெனப்பவை
வைகளென்ன
பரஸ்பரம் ஒன்றுக்கொன்று

ப்ரதித்வந்த்விதயா எதிரியாக
லோகே உலகத்தில்
ப்ரஸித்தே பிரசித்தமாயிருப்பதால்
ஸம்ஶய: அதில்சமிசயமே
நாஸ்தி இல்லை.

அ-கை. இப்படியிருக்கட்டும், பிரகிருதத்தி லென்னவாயிற்றெனில்.

अन्यतायाःप्रतिद्वंद्वीस्वयंकूटस्थइष्यताम् ।
त्वंतायाःप्रतियोग्येषोहमित्यात्मनिकल्पितः ॥

அந்யதாயா:ப்ரதித்வந்த்வீஸ்வயம்கூடஸ்தஇஷ்யதாம் |
த்வந்தாயா:ப்ரதியோக்யேஷோஹமித்யாத்மநிகல்பித:॥ சு௦ ॥

அந்யதாயா: அன்னியத்திற்கு
ப்ரதித்வந்த்வீ எதிரியாக
ஸ்வயம் தானனை
கூடஸ்த: கூடஸ்தர்
இஷ்யதாம் அங்கீகரிக்கத்தக்கவர்
த்வந்தாயா: நீ என்கிறதற்கு

ப்ரதியோகீ எதிரியாக
ஏஷ: இந்த
அஹம்.இதி நானென்று
ஆத்மநி கூடஸ்தரிடத்தில்
கல்பித: கற்பிக்கப்பட்டிருக்கிறான்

அ-கை. இப்போதுசொன்ன பிரகாரமாக ஜீவகூடஸ்தர்களுக்கு இப்படி பேதமிருக்கும்போது சகலவாதிகளுமிப்படி வன்பிரித் தறியவில்லையெனில்.

अहंतास्वत्वयोर्भेदेरूप्यतेदन्तयोरिव ।
स्पष्टेपिमोहमापन्नाएकत्वंप्रतिपेदिरे ॥

அஹங்காரஸ்வயோர்பேதோரூப்யேதந்த்வயோரிவ ।
ஸ்பஷ்டோபிமோஹமாபன்னாஏகத்வம்ப்ரதிபேதிரே ॥ ருக ॥

ரூப்யேதந்த்வயோரிவ வெள்ளியென்பதும் இதுவென்பதும் போல	ஸ்பஷ்டோபி பிரகாசமாயிருந்தாலும்
அஹங்காரஸ்வயோ: நான் தானென்கிற இவைகளுக்கு	மோஹம் மயக்கத்தை
பேத: பேதமானது	ஆபன்னா: அடைந்திருக்கிற(வாதிகள்)
	ஏகத்வம் தான் நானென்கிற இரண்டுகளுக்கும் ஒருதன்மையை
	ப்ரதிபேதிரே அடைகிறார்கள்.

அ-கை. இந்த ஜீவகூடஸ்தர்களை ஒன்றாகக்காண்கிற மயக்கத்திற்கு காரணமேதெனில்.

तादात्म्याध्यासएवात्रपूर्वोक्ताविद्ययाकृतः ।

தாதாத்ம்யாத்யாஸஏவாத்ரபூர்வோக்தாவித்யயாக்ருத: ॥ ருகறி

அத்ர இந்தஒன்றாய்ப்பார்க்கிற	பூர்வோக்தா முன்சொல்லப்பட்ட
தாதாத்ம்யாத்யாஸ: அத்தியாச மயக்கமானது	அவித்யயா அஞ்ஞானத்திலே
	க்ருத: பண்ணப்பட்டது.

அ-கை. அந்தஅத்தியாச மெப்போ நிவர்த்தியாகுமெனில்.

अविद्यायांनिवृत्तायांतत्कार्यंविनिवर्तते ॥

அவித்யாயாம்நிவ்ருத்தாயாம்தத்கார்யம்விநிவர்த்ததே ॥ ருஉ ॥

அவித்யாயாம் அவித்தையானது	தத்கார்யம் அதின்காரியமான(அத்தியாசமும்)
நிவ்ருத்தாயாம் நிவர்த்தியாகும்பக்ஷத்தில்	விநிவர்த்ததே நன்றாய்நிவர்த்தியாகும்

அ-கை. அத்தியாசமவித்தியாகாரிய மானதால். அவித்தியா நிவர்த்தியாலத்தியாசநிவர்த்தியென்று சொன்னது கூடாது. பிர்மாத்துமைக்கியஞான முண்டாயும், அவித்தியாகாரியமான தேகாதிகள் காணப்படுகின்றனவெனில்.

अविद्यावृतितादात्म्येविद्ययैवविनश्यतः ।
विक्षेपस्यस्वरूपन्तुप्रारब्धक्षयमीक्षते ॥

அவித்யாவ்ருதிதாதாத்ம்யேவித்யயைவவிநஶ்யத: ।
விக்ஷேபஸ்யஸ்வரூபந்துப்ராரப்தக்ஷயமீக்ஷதே ॥ ருங ॥

அவித்யாவ்ருதிதாதாத்ம்யே அவித்தையே காரணமான ஆவரணமென்ன அதினத்தியாசமென்ன	வித்யயா ஏவ இவ்விரண்டுகளும் தத்துவ ஞானத்திலேயே
	விநஶ்யத: நாசமாகின்றன

விக்ஷேபஸ்ய ஸ்வரூபம் து, கர்மசகிதமான அவித்தியினாலுண்டாயிருக்கிற விக்ஷேப சக்தியின்ஸ்வரூபமான தேகாதிதோற்றமோ வென்ருல்
ப்ராரப்தக்ஷயம் பிராரப்தகர்மத்தின் நாசத்தை
ப்ரதீக்ஷதே பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறது

அ-கை. பிராரப்தகர்மம், நிமித்தமாத்திர மானதால், அதிருக்கிறதுனு லுபாதான காரணமானஅவித்தை நஷ்டமாகியும், அதின்காரிய மிருப்பதென்பதுகூடாதெனில்.

उपादानेविनष्टेपिक्षणंकार्यंप्रतीक्ष्यते ।
इत्याहुस्तार्किकास्तद्वदस्माकंकिन्नसंभवेत् ॥

உபாதாநே விநஷ்டேபி க்ஷணம் கார்யம் ப்ரதீக்ஷ்யதே ।
இத்யாஹுஸ்தார்க்கிகாஸ்தத்வதஸ்மாகம் கிம் ந ஸம்பவேத் ॥ ௫௪ ॥

உபாதாநே உபாதான காரணமான
விநஷ்டேऽபி நூலானதுநஷ்டமாயிருந்தாலும்
கார்யம் காரியமானவஸ்திரம்
க்ஷணம் க்ஷணகாலம்
ப்ரதீக்ஷ்யதே காணப்படுகிறது
இதி என்று
தார்க்கிகா꞉ தார்க்கிகர்கள்
ஆஹு꞉ சொல்லுகிறார்கள்
தத்வத் அது போல
அஸ்மாகம் நமக்கும்
கிம் ஏன்
ந. ஸம்பவேத் சம்பவிக்கமாட்டாது

அ-கை. தார்க்கிகர்கள் க்ஷணமாத்திரம் காரியமிருக்குமென்று அங்கீகரித்தாரேதவிர, வெகுகால மிருக்குமென்று அங்கீகரிக்க வில்லையேயெனில்.

तंतूनान्दिनसंख्यनान्तैस्तादृक्क्षणईरितः ।
भ्रमस्यासंख्यकल्पस्ययोग्यःक्षणइहेष्यताम् ॥

தந்தூநாம் த்விநஸங்க்யாநாம் தைஸ்தாத்ருக்க்ஷண ஈரித꞉ ।
ப்ரமஸ்யாஸங்க்யகல்பஸ்ய யோக்ய꞉ க்ஷண இஹேஷ்யதாம் ॥ ௫௫ ॥

தந்தூநாம் நூல்களால்
த்விநஸங்க்யாநாம் இரண்டொரு நாளிலுண்டான வஸ்திரங்கள் நஷ்டமாகியும்
தை꞉ அந்த தார்க்கிகர்களாலே
தாத்ருக் அப்படி
க்ஷண꞉ க்ஷணமிருந்தது
ஈரித꞉ அங்கீகரிக்கப்பட்டதானால்
அஸங்க்யகல்பஸ்ய எண்ணிக்கையில்லாதகாலமாய் வந்திருக்கிற
ப்ரமஸ்ய சம்சாரமயக்கம்போயும் அதின்காரியமான
யோக்ய꞉ விக்ஷேபம் பிராரப்தக்ஷயத்தோடேபோமென்பது
க்ஷண꞉ அந்தக்ஷணத்திற்கும் [தக்கது
இஹ இஷ்யதாம் அற்ப மென்றறிய,

அ-கை. தார்க்கிகர்கள் அயுக்தம் சொல்லுவதுபோல நீருமயுக்தம்சொல்லுகிறீரோவெனில்.

विनाक्षोदक्षमंमानन्तैर्वृथापरिकल्प्यते ।
श्रुतियुक्त्यनुभूतिभ्योवदतांकिन्नुदुश्शकम् ॥

விநாக்ஷோதக்ஷமம்மாநந்தைர்வ்ருதாபரிகல்ப்யதே |
ச்ருதியுக்த்யநுபூதிப்யோவததாங்கிந்நுது:சகம் || ௫௬ ||

தை: அந்ததார்க்கிகர்களாலே
க்ஷோதக்ஷமம் விசாரணையாலொப்பிவிக்கும்படியான
மாநம் பிரமாணம்
விநா அன்றியில்
வ்ருதா வீணாய்
பரிகல்ப்யதே கற்பிக்கப்படுகிறது
ச்ருதியுக்த்யநுபூதிப்ய: சுருதியென்ன, யுக்தியென்ன, அனுபவங்களென்ன, இவைகளினாலே
வததாம் சொல்லுகிற நமக்கு
து:சகம் கிந்நு அசாத்தியமானது என்ன இருக்கிறது

வி-ம். ஞானிக்குபிராரப்தம்வரை தேகாதிஜகத்துத் தோன்றுமென்ற சுருதியும், குலாலசக்கிரம்போல் சுற்றுமென்கிறயுக்தியும், ஜீவன்முக்தாளான வசிஷ்டாதிகள் அனுபவங்களும் பிரமாணங்களென்றறி.

அ-கை. பிரகிருதத்தைச் சொல்லுகிறார்.

आस्तांदुस्तार्किकैस्साकंविवादःप्रकृतंब्रुवे ।
स्वाहमोस्सिद्धमेकत्वंकूटस्थपरिणामिनोः ॥

ஆஸ்தாந்துஸ்தார்க்கிகைஸ்ஸாகம்விவாத:ப்ரக்ருதம்ப்ருவே |
ஸ்வாஹமோஸ்ஸித்தமேகத்வங்கூடஸ்தபரிணாமிநோ: || ௫௭ ||

துஸ்தார்க்கிகை: குதர்க்கவாதிகளோடு
ஸாகம் கூட
விவாத: சண்டையானது
ஆஸ்தாம் இருக்கட்டும்
ப்ரக்ருதம் பிரகிருதத்தை
ப்ருவே சொல்லுகிறேன்
கூடஸ்தபரிணாமிநோ: நிர்விகாரராயும், பரிணாமியாயுமிருக்கிற
ஸ்வாஹமோ: தனக்கும்அகங்காரிக்கும்
ஏகத்வம் ஒன்றான ஒருமையானது
ஸித்தம் (மயக்கத்தாலே) சித்தித்திருக்கிறது.

அ-கை. கூடஸ்தஜீவர்களின் ஏகத்துவ மயக்கத்தையாரும் ஏனறியவில்லையெனில், நன்றாகசுருதிதாற்பரியத்தைப் பரியாலோசனை பண்ணாததினாலென்று சொல்லுகிறார்.

भ्राम्यन्तेपण्डितंमन्यास्सर्वेलौकिकतार्किकाः ।
अनादृत्यश्रुतिंमौर्ख्यात्केवलांयुक्तिमाश्रिताः ॥

ப்ராம்யந்தேபண்டிதம்மந்யாஸ்ஸர்வேலௌகிகதார்க்கிகா: |
அநாத்ருத்யச்ருதிம்மௌர்க்யாத்கேவலாம்யுக்திமாச்ரிதா: || ௫௮ ||

ஶாஸ்த்ராணி தங்கள்தர்க்கதுணைந்தா
ஶ்ருதிம் வேதத்தை
அநாத்ருத்ய அனாதரவுபண்ணி
கேவலாம் யுக்திம் கஷ்டமானயுக்தியை மாத்திரம்
ஆஶ்ரிதா: அடைந்த பேர்களாயும்
பண்டிதம்மந்யா: தாங்களே வித்துவான்களென் றெண்ணினவர்களாயுமிருக்கிற
ஸர்வே லௌகிகதார்க்கிகா: சகலமான லோகத்தாரும் தார்க்கிகர்களும்
ஜ்ரும்பந்தே மயங்கிக்கிடக்கிறார்கள்.

அ-கை. இப்படி சுருதியினர்த்தம் தெரிந்தவர்களும் ஏன்மயங்கிக் கிடக்கிறார்களெனில்.

पूर्वापरपरामर्शविकलास्तत्र केचन ।
वाक्याभासान्स्वस्वपक्षे योजयन्त्यप्यलज्जया ॥

பூர்வாபரபராமர்ஶவிகலாஸ்தத்ர கேசந ।
வாக்யாபாஸாந்ஸ்வஸ்வபக்ஷே யோஜயந்த்யப்யலஜ்ஜயா ॥ ௫௧ ॥

தத்ர அந்தவாதிகளிலே
பூர்வாபரபராமர்ஶவிகலா: முன்பின்னிருக்கிற அர்த்தங்களையோசிக்கசக்தியற்றவர்களாயிருக்கிற
கேசந சில்வாதிகள்
வாக்யாபாஸாந் பூர்வபக்ஷவாக்கியங்களையும்
ஸ்வஸ்வபக்ஷே தம்தம் பக்ஷத்தில்
அலஜ்ஜயா வெட்கமில்லாததினாலே
யோஜயந்தி சேர்க்கிறார்கள்.

அ-கை. அந்த வாதிகளுக்குள்ளே அதில் ஸ்தூலபுத்தியாயிருக்கிற லோகாயதர்களுடைய பக்ஷத்தைச் சொல்லுகிறார்.

कूटस्थादिशरीरांतसंघातस्यात्मतां जगुः ।
लोकायता पामराश्च प्रत्यक्षाभासमाश्रिताः ॥

கூடஸ்தாதிஶரீராந்தஸம்காதஸ்யாத்மதாம் ஜகு: ।
லோகாயதா: பாமராஶ்ச ப்ரத்யக்ஷாபாஸமாஶ்ரிதா: ॥ ௫௨ ॥

ப்ரத்யக்ஷாபாஸம் சட்சுராதி இந்திரியங்களால் முன்னிலையிலறியப்படுகிறதேகாதியை
ஆஶ்ரிதா: ஆசிரயித்தபேர்களாயிருக்கிற
லோகாயதா: லோகாயதமதஸ்தர்களும்
பாமராஶ்ச மூடர்களும்
கூடஸ்தாதிஶரீராந்தஸம்காதஸ்ய கூடஸ்தர் முதல் சரீரம் வரையிலுள்ள கூட்டத்துக்கு
ஆத்மதாம் தானாயிருத்தல்
ஜகு: சொல்லுகிறார்கள்.

அ-கை. அவர்களும் தங்கள்மதம் சுருதிசித்தமென்று காண்பிவிக்கிறார்கள்.

श्रौतीकर्तुं स्वपक्षन्ते कोशमन्नमयं तथा ।
विरोचनस्य सिद्धान्तं प्रमाणं प्रतिजज्ञिरे ॥

ஸ்ரௌதீகர்த்தும் ஸ்வபக்ஷம் தே கோசமந்நமயம் ததா |
விரோசநஸ்ய ஸித்தாந்தம் ப்ரமாணம் ப்ரதிஜஜ்ஞிரே || ௯௧ ||

தே அந்த லோகாயதர்கள்
ஸ்வபக்ஷம் தங்கள் பட்சத்தை
ஸ்ரௌதீகர்த்தும் வேதோக்தமாகப் பண்ணுவதற்கு
அந்நமயம் அன்னமயம்
கோசம் கோசமாத்துமாவென்ற (சுருதியையும்,
ததா அப்படியே
விரோசநஸ்ய விரோசனனுடைய
ஸித்தாந்தம் சித்தாந்தத்தையும்
ப்ரமாணம் பிரமாணமாக
ப்ரதிஜஜ்ஞிரே பிரதிஞ்ஞை பண்ணுகிறார்கள்.

அ-கை. அதை இன்னமொருவாதி தூஷிக்கிறான்.

जीवात्मनिर्गमेदेहमरणस्यात्रदर्शनात् ।
देहातिरिक्तएवात्मेत्याहुर्लोकायताःपरे ॥

ஜீவாத்மநிர்கமே தேஹமரணஸ்யாத்ர தர்சநாத் |
தேஹாதிரிக்த ஏவாத்மேத்யாஹுர்லோகாயதா: பரே || ௯௨ ||

பரே மேலான
லோகாயதா: லோகாயதர்கள்
ஜீவாத்மநிர்கமே ஜீவாத்துமாவெளியேறினமாத்திரத்தில்
அத்ர இவிடத்தில் [மானது
தேஹமரணஸ்ய தேகத்துக்கு மரண
தர்சநாத் காணப்படுகிறபடியினாலே
ஆத்மா ஆத்துமாவானவர்
தேஹாதிரிக்த: தேகத்துக்கு வேறாய்
ஏவ இருப்பவரென்று
ஆஹு: சொல்லுகிறார்கள்.

அ-கை. ஆத்துமா எப்படிப்பட்டவர், என்னபிரமாணத்தா லறியப்படுகிறாரெனில்.

प्रत्यक्षत्वेनाभिमताहंधीर्देहातिरेकिणम् ।
गमयेदिन्द्रियात्मानंवच्मीत्यादिप्रयोगतः ॥

ப்ரத்யக்ஷத்வேநாபிமதாஹந்தீர்தேஹாதிரேகிணம் |
கமயேதிந்த்ரியாத்மாநம் வச்மீத்யாதிப்ரயோகத: || ௯௩ ||

ப்ரத்யக்ஷத்வேந பிரத்தியட்சமாக
அஹந்தீ: நானென்கிறபுத்தியானது
அபிமதா நானுவாக்கிலும்சொல்லப்படுகிறது
வச்மீத்யாதிப்ரயோகத: நான் பேசினேனென்றதுமுதலானசொல்உலகத்தில்காணப்படுவதால்
தேஹாதிரேகிணம் தேகத்திற்குவேறாயிருக்கிற
இந்த்ரியாத்மாநம் இந்திரியங்களாகிற ஆத்துமாவை
கமயேத் அறியவேண்டியது.

அ-கை. இந்திரியங்கள் ஜடமானதால் அவைகளுக்கு ஆத்துமத்துவமெப்படிக்கூடுமெனில்.

वागादीनामिन्द्रियाणांकलहःश्रुतिषुश्रुतः ।
तेनचैतन्यमेतेषामात्मत्वंततएवहि ॥

வாகாதீநாமிந்த்ரியாணாங்கலஹ꞉ ச்ருதிஷுச்ருத꞉ ।
தேநசைதந்யமேதேஷாமாத்மத்வந்ததஏவஹி ॥ ௩௪ ॥

வாகாதீநாம் வாக்கு முதலாயிருக்கிற
இந்த்ரியாணாம் இந்திரியங்களுடைய
கலஹ꞉ சண்டையானது
ச்ருதிஷு வேதங்களிலே
ச்ருத꞉ கேட்கப்பட்டிருக்கிறது
தேந ஆகையினாலே
ஏதேஷாம் இந்தஇந்திரியங்களுக்கு
சைதந்யம் சேதனத்துவம் காணப்படுகிறது
தத꞉ ஏவ ஆகையினாலே அவைகளுக்கு
ஆத்மத்வம் ஹி ஆத்துமத்துவமிருக்கிறதன்றோ

அ-கை. வேறுமதத்தை யெடுத்துரைக்கிறார்.

हैरण्यगर्भाःप्राणात्मवादिनस्त्वेवमूचिरे ।
चक्षुराद्यक्षलोपेपिप्राणसत्वेतुजीवति ॥

ஹைரண்யகர்பா꞉ ப்ராணாத்மவாதிநஸ்த்வேவமூசிரே ।
சக்ஷுராத்யக்ஷலோபேபி ப்ராணஸத்வேதுஜீவதி ॥ ௩௫ ॥

ஹைரண்யகர்பா꞉ ஹிரணியகருப்பர்களென்ற
ப்ராணாத்மவாதிந꞉ து பிராணனேஆத்துமாவென்கிற வாதிகளும்
ஏவம் ஊசிரே இப்படிச்சொல்லுகிறார்கள்
சக்ஷுராத்யக்ஷலோபே அபி கண் முதலான இந்திரியங்களுக்கு லோபம்வந்தகாலத்திலும்
ப்ராணஸத்வே து பிராணன்மாத்திரமிருந்ததேயானால்
ஜீவதி ஜீவித்திருக்கிறான்.

அ-கை. பிராணன்ஆத்துமாவென்பதில்சுருதிப்பிரமாணங்காண்பிக்கிறார்

प्राणोजागर्तिसुप्तेति:प्राणश्रैष्ठ्यादिकंश्रुतम् ।
कोशःप्राणमयस्सम्यग्विस्तरेणप्रपञ्चितः ॥

ப்ராணோஜாகர்திஸுப்தேபி ப்ராணச்ரைஷ்ட்யாதிகம் ச்ருதம் ।
கோச꞉ ப்ராணமயஸ்ஸம்யக்விஸ்தரேண ப்ரபஞ்சித꞉ ॥ ௩௬ ॥

ஸுப்தேபி சுஷுப்தியவஸ்தையிலும்
ப்ராண꞉ பிராணன்
ஜாகர்தி விழித்திருக்கிறான்
ப்ராணச்ரைஷ்ட்யாதிகம் இந்திரியபிராணாதிகளுடைய கலகத்தில் பிராணனேபெரியவனென்று
ச்ருதம் கேட்கப்பட்டிருக்கிறது
ப்ராணமய꞉ கோச꞉ பிராணமய கோசமானது

ஸங்க்ஷேபேண நன்றாக (சுருதியில்) | ப்ரபஞ்சித: பிரித்துச்சொல்லப்பட்டி
விஸ்தரேண விஸ்தாரமாக | ருக்கிறது.

அ-கை. பிராணனுக்கு முன்னானமனதை ஆத்துமாவென்ற மதத்தைக் காண்பிவிக்கிறார்.

मनआत्मेतिमन्यन्तउपासनपराजनाः ।
प्राणस्याभोक्तृतास्पष्टाभोक्तृत्वंमनसस्ततः ॥

மநஆத்மேதிமந்யந்தஉபாஸநபராஜநா: ।
ப்ராணஸ்யாபோக்த்ருதாஸ்பஷ்டாபோக்த்ருத்வம்மநஸஸ்தத: ॥ ௰௭ ॥

உபாஸநபரா: உபாசனை பண்ணப்பட்ட | ப்ராணஸ்ய பிராணனுக்கு[மையானது
ஜநா: ஜனங்கள் | அபோக்த்ருதா புசிக்குந்தன்மையில்லா
மந: மனதே | ஸ்பஷ்டா பிரகாசமாயிருக்கிறது
ஆத்மா.இதி ஆத்துமாவென்று | தத:.மநஸ: ஆகையால் மனதிற்கே
மந்யந்தே எண்ணுகிறார்கள் | போக்த்ருத்வம் புசிக்குந்தன்மையிருக்கிறது

அ-கை. மனதை ஆத்துமாவென்பதில் யுக்தியைச் சொல்லுகிறசுருதியைக்காண்பிவிக்கிறார்.

मनएवमनुष्याणांकारणंबन्धमोक्षयोः
श्रुतोमनोमयःकोशस्तेनात्मेतीरितंमनः ॥

மநஏவமநுஷ்யாணாம்காரணம்பந்தமோக்ஷயோ: ।
ஶ்ருதோமநோமய:கோஶஸ்தேநாத்மேதீரிதம்மந: ॥ ௰௮ ॥

மநுஷ்யாணாம் மனிதர்களுக்கு [லே | ஶ்ருத: பிராணனுக் கந்தராத்துமா
பந்தமோக்ஷயோ: பந்தமோக்ஷங்களி | வென்றுசுருதியில்கேட்கப்பட்டிருக்கிறது
மந:ஏவ மனதே | தேந மந: அதனால்மனதே
காரணம் காரணம் | ஆத்மா. இதி ஆத்துமாவென்று
மநோமய: மனோமய | ஈரிதம் சொல்லப்படுகிறது.
கோஶ: கோசமானது |

அ-கை. மனதிற் குமுன்னே யிருக்கிறபுத்தியை ஆத்துமாவென்கிற பௌத்தமதத்தைக் காண்பிக்கிறார்.

विज्ञानमात्मेतिपरआहुःक्षणिकवादिनः ।

விஜ்ஞாநமாத்மேதிபரஆஹு:க்ஷணிகவாதிந: ॥ ௰௯ ॥

பரே மேலான | ஆத்மா.இதி . ஆத்துமாவென்று
க்ஷணிகவாதிந: க்ஷணிகவாதிகள் |
விஜ்ஞாநம் விஞ்ஞானமயனை | ஆஹு: சொல்லுகிறார்கள்.

அ-கை. விஞ்ஞானமயன் ஆத்துமாவென்பதில் யுக்தி சொல்லுகிறான்.

यतोविज्ञानमूलत्वंमनसोगम्यतेस्फुटम् ॥

யதோவிஜ்ஞாநமூலத்வம்மநஸோகம்யதேஸ்புடம் ॥ ௬௧ ॥

யத: யாதொருகாரணத்தினாலே
மநஸ: மனதிற்கு
விஜ்ஞாநமூலத்வம் விஞ்ஞானமயனே காரணமாயிருக்கிறானோ (அந்த காரணத்தினால் அவனாத்துமாவென்பது)
ஸ்புடம் பிரகாசமாய்
கம்யதே அறியத்தக்கது.

அ-கை. அந்தக்கரணம் ஒன்றாயிருக்கும்போது, மனதென்றும் புத்தியென்றும் காரியகாரணமாகப் பிரித்தது என்னகாரணமோவெனில்.

अहंवृत्तिरिदंवृत्तिरित्यन्तःकरणंद्विधा ।
विज्ञानंस्यादहंवृत्तिरिदंवृत्तिर्मनोभवेत् ॥

அஹம்வ்ருத்திரிதம்வ்ருத்திரித்யந்த:கரணம்த்விதா ।
விஜ்ஞாநம்ஸ்யாதஹம்வ்ருத்திரிதம்வ்ருத்திர்மநோபவேத் ॥ ௬௨ ॥

அந்த:கரணம் அந்தக்கரணமானது
அஹம்வ்ருத்தி: அகம்விருத்தியென்றும்
இதம்வ்ருத்தி: இதி இதம்விருத்தியென்றும்
த்விதா இரண்டுபிரகாரமாயிருக்கிறது
அஹம்வ்ருத்தி: அகம் விருத்தியானது
விஜ்ஞாநம் ஸ்யாத் விஞ்ஞானமயனாக ஆகிறது
இதம்வ்ருத்தி: இதம் விருத்தியானது
மந: பவேத் மனோமயனாக ஆகிறது.

அ-கை. அந்தபுத்தி க்ஷணிகமென்பதில் அனுபவங் காண்பிக்கிறார்.

अहंप्रत्ययबीजत्वमिदंवृत्तेरितिस्फुटम् ।
अविदित्वास्वमात्मानंबाह्यंवेत्तिनतुक्वचित् ॥

அஹம்ப்ரத்யயபீஜத்வமிதம்வ்ருத்தேரிதிஸ்புடம் ।
அவிதித்வாஸ்வமாத்மாநம்பாஹ்யம்வேத்திநதுக்வசித் ॥ ௬௩ ॥

இதம்வ்ருத்தே: இதம் விருத்திக்கு
அஹம்ப்ரத்யயபீஜத்வம் இதி நானென்கிற ஞானமே காரணமாயிருக்கிறதென்று
ஸ்புடம் விளங்குகிறது
ஸ்வாத்மாநம் தானாயிருக்கிற ஆத்துமாவை
அவிதித்வா அறியாமல்
பாஹ்யம் தூ பாகிய விஷயமும்
க்வசித் ஓரிடத்திலும்
ந வேத்தி அறிகிறானில்லை.

அ-கை. அந்த விஞ்ஞானமயன் க்ஷணிகனென்பதில் அனுபவத்தைக் காண்பிக்கிறார்.

क्षणेक्षणेजन्मनाशावहंवृत्तेर्मितौयतः ।
विज्ञानंक्षणिकन्तेनस्वप्रकाशंस्वतोमितेः ॥

க்ஷணே க்ஷணே ஜந்மநாஶாவஹம்வ்ருத்தீருதீக்ஷதே யத: |
விஜ்ஞாநம் க்ஷணிகம் தேந ஸ்வப்ரகாஶம் ஸ்வதோ மதம் || எஉ ||

அஹம்வ்ருத்தீ: அகம்விருத்திக்கிளை	காணப்படுகின்றனவோ
ஜந்மநாஶௌ உற்பத்திநாசங்கள்	தேந ஆகையினாலே
க்ஷணே க்ஷணே அடிக்கடி	விஜ்ஞாநம் விஞ்ஞானமானது
யத: யாதொரு காரணத்தினாலே	க்ஷணிகம் க்ஷணிகமெனப்படும்.

அ-கை. க்ஷணிகமென்பதைச் சொல்லி ஸ்வப்பிரகாச மென்பதைக் காண்பிக்கிறார்.

ஸ்வத: ஸ்வபாவமான ஞானமானது மதம் இவனுக்கிருப்பதினாலே (இவன்)	ஸ்வப்ரகாஶ: ஸ்வப்பிரகாசனும்.

அ-கை. விஞ்ஞானமயன், ஆத்துமாவென்பதற்கு சுருதிப்பிரமாணங் காண்பிக்கிறார்.

विज्ञानमयकोशोयञ्जीवइत्यागमाजगु: ।
सर्वसंसारएतस्यजन्मनाशसुखादिक: ॥

விஜ்ஞாநமயகோஶோயம் ஜீவ இத்யாகமா ஜகு: |
ஸர்வஸம்ஸார ஏதஸ்ய ஜந்மநாஶஸுகாதிக: || எங ||

விஜ்ஞாநமயகோஶ: விஞ்ஞான மயகோசனை	ஏதஸ்ய இவனுக்கே
அயம் இந்த	ஸர்வஸம்ஸார: சமஸ்த சம்சாரமும்
ஜீவம் இதி ஜீவனை ஆத்துமாவென்று	ஜந்மநாஶஸுகாதிக: ஜனனமரணசுக துக்கங்களுமனுபவத்தில் காணப்படுகின்றன.
ஆகமா: வேதங்கள்	
ஜகு: சொல்லுகின்றன	

அ-கை. பௌத்தர்களிலே அவாந்திரபேதமான சூன்னியவாதியின் மதத்தைக் காண்பிக்கிறார்.

विज्ञानंक्षणिंकंनात्माविद्युदभ्रनिमेषवत् ।
अन्यस्यानुपलब्धत्वाच्छून्यंमाध्यमिकाजगु: ॥

விஜ்ஞாநம் க்ஷணிகம் நாத்மா வித்யுதப்ரநிமேஷவத் |
அந்யஸ்யாநுபலப்தத்வாச் சூந்யம் மாத்யமிகா ஜகு: || எச ||

விஜ்ஞாநம் விஞ்ஞானமயனானவன்	ஆத்மா ஆத்துமாவாக
வித்யுதப்ரநிமேஷவத் மின்னல்மேகம், இமைக்கொட்டுதல்போல	ந ஆகான் (இவனைத்தவிர)
க்ஷணிகம் க்ஷணிகத்தில் நசிப்பதால் (இவன்)	அந்யஸ்ய அன்னியனானவன்
	அநுபலப்தத்வாத் காணப்படாமையால்

ஶூந்யம் சூன்னியமே (ஆத்துமாவெ ன்று) | ஶாஸ்த்ரிகா: மாத்தியமிகாளென்றவாதி ஜனங்கள் சொல்லுகிறார்கள். (கள்

அ-கை. அதற்கு சுருதியைச் சொல்லுகிறான்.

असदेवेदमित्यादाविदमेवश्रुतंतत: ।

அஸதேவேதமித்யாதாவிதமேவஶ்ருதம்தத:॥ ௭௪॥

ஆதௌ சிருஷ்டிக்குமுன்னே	ஶ்ருதம் சுருதியிலேகேட்கப்பட்டிருக்கிறது
இதம் இந்தஜகத்து	தத: ஆகையினாலே [றி.
அஸத். ஏவ அசத்தாகவே	இதம்.ஏவ இது அசத்துத்தானென்ற
இதி இருந்ததென்று	

அ-கை. சூன்னியமே ஆத்துமாவானால் தோற்றுகிறஜகத்துக் கென்னகதியென்றால்.

ज्ञानज्ञेयात्मकंसर्वजगद्भ्रान्तिप्रकल्पितम् ॥

ஜ்ஞாநஜ்ஞேயாத்மகம்ஸர்வம்ஜகத்ப்ராந்திப்ரகல்பிதம் ॥ ௭௫ ॥

ஜ்ஞாநஜ்ஞேயாத்மகம் ஞானஞேயவடிவமான	ப்ராந்திப்ரகல்பிதம் அஞ்ஞான மயக்கத்தால் கற்பிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது.
ஸர்வம்.ஜகத் சகலமானஜகத்தும்	

அ-கை. இந்த மதத்தை தூஷிக்கிறார்.

निरधिष्ठानविभ्रान्तेरभावादात्मनोऽस्तिता ।

शून्यस्यापिससाक्षित्वादन्यथानोक्तिरस्यते ॥

நிரதிஷ்டாநவிப்ராந்தேரபாவாதாத்மநோऽஸ்திதா ।

ஶூந்யஸ்யாபிஸஸாக்ஷித்வாதந்யதாநோக்திரஸ்யதே॥ ௭௬ ॥

நிரதிஷ்டாநவிப்ராந்தே: நிஸ்தத்துவமாயிருக்கப்பட்ட சூன்னியத்துக்கதிஷ்டானத்துவம் கூடாமையால், அதிஷ்டானத்துவமன்றியில் மயக்கமானது ஒரிடத்திலும்	அஸ்திதா இருப்புத்தன்மைசொல்லவே
அபாவாத் இல்லாமையால்	ஶூந்யஸ்ய.அபி சூன்னியமும் (ண்டும்
ஆத்மந: (ஜகத்கற்பனைக்கதிஷ்டானமான) ஆத்துமாவுக்கு	ஸஸாக்ஷித்வாத் சாக்ஷியுடனே சேர்ந்திருக்கவேண்டியிருப்பதால்
	அந்யதா அப்படியங்கீகரிக்காவிடில்
	அஸ்ய.தே இந்தஉனக்கு
	உக்தி: சூன்னியமிருந்ததென்றசொல்
	ந சித்தியாது.

அ-கை. அப்போது ஆத்துமாயாரென்று கேட்பாயாகில் சொல்லுகிறார்

अन्योविज्ञानमयतआनन्दमयआन्तर: ।

अस्तीत्येवोपलब्धव्यइतिवैदिकदर्शनम् ॥

அந்யோ விஜ்ஞாநமயதஸ்மாதாநந்தமய ஆந்தர: ।
அஸ்தீத்யேவோபலப்தவ்ய இதிவைதிகதர்சநம் ॥ எஎ ॥

விஜ்ஞாநமயத: விஞ்ஞானமயனைக் காட்டிலும்
அந்ய: அன்னியமாயும்
ஆந்தர: ஆந்தரனாயுமிருக்கிற
ஆநந்தமய: ஆனந்தமயன்
அஸ்தி இதி ஏவ இருக்கிறனென்றே
உபலப்தவ்ய: அறியத்தக்கது
இதி இந்த
வைதிகதர்சநம் வேதங்களின்சித்தாந்தம்

அ-கை. இப்படி ஆத்துமஸ்வரூபத்தில் விவாதத்தைக் காண்பித்து, அதின் பரிமாண விசேஷத்திலும் வாதிகளின் விவாதத்தைக் காண்பிக்கிறார்.

अणुर्महान्मध्यमोवेत्येवंतत्रापिवादिनः ।
बहुधाविवदन्तेहिश्रुतियुक्तिसमाश्रयात् ॥

அணுர்மஹாந்மத்யமோவேத்யேவந்தத்ராபிவாதிந: ।
பஹுதாவிவதந்தேஹிச்ருதியுக்திஸமாச்ரயாத் ॥ எஅ ॥

அணு: அணுவென்றும்
மஹாந் மகானென்றும்
மத்யம: வா இதி மத்தியமரென்றும்
தத்ர அதிலும்
ஏவம் இப்படி (வாதிகளானவர்கள்)
ச்ருதியுக்திஸமாச்ரயாத் சுருதியுக்தியை யாசிரயித்து
பஹுதா வெகுவிதமாக
விவதந்தே ஹி சொல்லுகிறார்களன்றோ

அ-கை. இதிலே அணுவாதியை காண்பிவிக்கிறார்.

अणुंवदन्त्यांतराळास्सूक्ष्मनाडीप्रचारतः ।
रोम्णस्सहस्रभागेनतुल्यासुप्रचरत्ययम् ॥
अणोरणीयानेषोणुस्सूक्ष्मात्सूक्ष्मतरंत्विति ।
अणुत्वमाहुश्श्रुतयश्शतशोथसहस्रशः ॥

அணும்வதந்த்யாந்தராளாஸ்ஸூக்ஷ்மநாடீப்ரசாரத: ।
ரோம்ணஸ்ஸஹஸ்ரபாகேநதுல்யாஸுப்ரசரத்யயம் ॥
அணோரணீயாநேஷோணுஸ்ஸூக்ஷ்மாத்ஸூக்ஷ்மதரந்த்விதி ।
அணுத்வமாஹுச்ச்ருதயச்சதசோதஸஹஸ்ரச: ॥ அ௦ ॥

ஆந்தராளா: அந்தராளர்களான வாதிகள்
ஸூக்ஷ்மநாடீப்ரசாரத: சூக்கும நாடியில்சஞ்சரிப்பதால்
அணும் (ஆத்துமாவை) அணுவென்று
வதந்தி சொல்லுகிறார்கள்
அயம் இந்தஆத்துமா
ரோம்ண: மயிரினுடைய
ஸஹஸ்ரபாகேந ஆயிரத்திலொருபங்கோடே

நாடீஷு — சமானமான நாடிகளில்
ப்ரவர்த்தி — சஞ்சரிக்கிறாரென்றும்
அணு: — அணுவான
ஏஷ: — இந்தஆத்துமா
அணோ: — அணுவுக்கும்
அணீயாந் — அணுவாயிருக்கிறவர்
ஸூக்ஷ்மாச்ச — சூக்குமத்தைக்காட்டிலும்
ஸூக்ஷ்மதர: ச — அதிசூக்குமம்
இதி — என்று
ஶ்ருதய: — சுருதிகள்
ஶதஶ: — நூறுவிதமாகவும்
அத — பிறகு
ஸஹஸ்ரஶ: — ஆயிரம்விதமாகவும்
அணுத்வம் — அணுத்தன்மையை
ஆஹு: — சொல்லுகின்றன.

அ-கை. இதற்குஇன்னம் ஒருசுருதி காண்பிக்கிறார்.

वालाग्रशतभागस्यशतधाकल्पितस्यच ।
भोगोजीवस्सविज्ञेयइतिचाहापराश्रुतिः ॥

வாலாக்ரஶதபாகஸ்ய ஶததா கல்பிதஸ்ய ச ।
பாகோ ஜீவஸ்ஸ விஜ்ஞேய இதி சாஹாபரா ஶ்ருதி: ॥ ௮௧ ॥

வாலாக்ரஶதபாகஸ்ய — மெல்லின்வால்நுனியை நூறு பாகம் செய்து அதிலொருபாகத்தை
ஶததா — நூறுபங்காக
கல்பிதஸ்ய — பண்ணப்பட்டதினுடைய
பாக: ச — பாகமெதுவோ
ஸ: — அதுவே
ஜீவ: இதி — ஜீவாத்துமாவென்று
விஜ்ஞேய: — அறியத்தக்கவராக
அபரா — வேறே
ஶ்ருதி: ச — சுருதியும்
ஆஹ — சொல்லுகிறது.

அ-கை. மத்தியமவாதியைக் காண்பிக்கிறார்-

दिगंबरामध्यमत्वमाहुरापादमस्तकम् ।
चैतन्यव्याप्तिसंदृष्टेरानखाग्रश्रुतेरपि ॥

திகம்பரா மத்யமத்வமாஹுராபாதமஸ்தகம் ।
சைதன்யவ்யாப்திஸந்த்ருஷ்டேராநகாக்ரஶ்ருதேரபி ॥ ௮௨ ॥

திகம்பரா: — திகம்பராளென்றவாதிகள்
ஆபாதமஸ்தகம் — கால்முதல் சிரசுவரையில்
சைதன்யவ்யாப்தி ஸந்த்ருஷ்டே: — அறிவின்வியாபகமானது கலந்திருப்பதுகாணப்படுவதினாலும்
ஆநகாக்ரஶ்ருதே: அபி — நகத்தின்நுனிபரியந்தம் கலந்திருக்கிறவரென்றசுருதியினாலும்
மத்யமத்வம் — மத்தியமரென்று
ஆஹு: — சொல்லுகிறார்கள்.

அ-கை. மத்தியம பரிமாணரென்று சொன்னால் நாடிக்குள் சஞ்சாரங்கூடாதெனில்.

संकोचनादिसंचारः संकोचिषु सावयवेषु संभवेत् ।
स्थूलदेहस्य हस्ताभ्यां कंचुकप्रतिमोकवत् ॥

ஸங்கோசநாதிஸஞ்சார: ஸங்கோசிஷு ஸாவயவேஷு ஸம்பவேத்|
ஸ்தூலதேஹஸ்ய ஹஸ்தாப்யாம் கஞ்சுகப்ரதிமோகவத்|| ௮௩ ||

ஸங்கோசநாதிஸஞ்சார: ஆத்துமாவுக்கு குறுக்குமதாதியில் சஞ்சாரமும்
ஸங்கோசிஷு குறுக்குமங்களாயிருக்கிற
ஸாவயவேஷு அவயவங்களினாலே
ஸம்பவேத் பவிக்கக்கூடும் (அதெப்படியெனில்)
ஸ்தூலதேஹஸ்ய ஸ்தூலதேகத்தின்
ஹஸ்தாப்யாம் கைகளில் போடப்பட்டிருக்கிற
கஞ்சுகப்ரதிமோகவத் சட்டைதோ கழற்றுதலையும் போட்டிருக்கிறதாக உபசாரமாய்ச் சொல்லுவது போலவாம்.

அ-கை. ஆத்துமா நியத மத்தியமபரிமாணரானால், கர்மவசத்தால் ஏற்றக்குறைவான சரீரப்பிரவேசம் கூடாதென்னில்.

न्यूनाधिकशरीरेषु प्रवेशोपि गमागमैः ।
आत्मांशानां भवेत्तेन मध्यमत्वं विनिश्चितम् ॥

ந்யூநாதிகஶரீரேஷு ப்ரவேஶோபி கமாகமை:|
ஆத்மாம்ஶாநாம் பவேத்தேந மத்யமத்வம் விநிஶ்சிதம்|| ௮௪ ||

ந்யூநாதிகஶரீரேஷு ஏற்றக்குறைவான சரீரங்களிலே
ப்ரவேஶ: பிரவேசமும்
கமாகமை: போக்குவரத்தோடே கூடியிருக்கிறதும்
ஆத்மாம்ஶாநாம் ஆத்துமாவினம்சங்களுக்கு
பவேத் சம்பவிக்கும்
தேந ஆகையினாலே
மத்யமத்வம் மத்தியம பரிமாணத்துவமென்பதே
விநிஶ்சிதம் நிச்சயம்.

அ-கை. ஆத்துமா ரூபமுடையவரானால், அனித்தியமாய்ப் போவாரென்று, அதை தூஷிக்கிறார்.

सांशस्य घटवन्नाशो भवत्येव तथा सति ।
कृतनाशाकृताभ्यागमयोः को वारको भवेत् ॥

ஸாம்ஶஸ்ய கடவந்நாஶோ பவத்யேவ ததா ஸதி|
க்ருதநாஶாக்ருதாப்யாகமயோ: கோ வாரகோ பவேத்|| ௮௫ ||

ஸாம்ஶஸ்ய ஆத்துமாம்சத்தோடே கூடினவரானால்
கடவத் கடாதிகள்போலே
நாஶ: பவதி ஏவ நாசமாகவே போய்விடுவார்
ததா ஸதி அப்படிபோகும்பக்ஷத்தில்

க்ருதநாஶாக்ருதாப்யாகமயோ: முன் செய்யப்படாத கர்மத்துக்கு வரவும், இப்போதுசெய்த கர்மத்துக்கு நாசமும் வருமென்ற தோஷங்களுக்கு நிவாரணம்.
ப்ரஸங்க: அப்படி.
வாரக: தடுக்கப்பட்டதாக
ஸ்யாத் ஆகும்.

தா-ம். ஆகையால் ஆத்துமா அவயவத்தோடே கூடினவரென்பது கூடாது.

அ-கை. ஆகையால் பாரிசேஷியமென்கிற நியாயத்தால், ஆத்துமா மகானென்று சுருதியுடன் சொல்லுகிறார்.

तस्मादात्मामहानेवनैवाणुर्नापिमध्यम: ।
आकाशवत्सर्वगतोनिरंशश्श्रुतिसम्मत: ॥

தஸ்மாதாத்மா மஹாநேவ நைவாணுர்நாபிமத்யம: ।
ஆகாஶவத்ஸர்வகதோ நிரம்ஶஶ்ஶ்ருதிஸம்மத: ॥ ௮௬ ॥

தஸ்மாத் ஆகையால்
ஆத்மா ஆத்துமாவானவர்
மஹாந் ஏவ மகானாயிருக்கிறவரே
அணு: ந ஏவ அணுவாயிருக்கிறவரும்
ந அன்று
மத்யம: அபி மத்தியமமாயிருக்கிறவரும்
ந அன்று
ஆகாஶவத் ஆகாசம்போலே
ஸர்வகத: சர்வத்திலுமிருக்கிறவர்
நிரம்ஶ: யாதொருவடிவமற்றவரென்று
ஶ்ருதிஸம்மத: சுருதியினால்சொல்லப்படுகிறார்.

வி-ம். இப்படி இன்னமொருசுருதியும், நிஷ்களர், நிஷ்கிரியர், நிரஞ்சனரென்றும் சொல்லுகிறது.

அ-கை. இப்படி ஆத்துமாவுக்கு பிரபுத்துவம்சாதித்து சித்துத்தன்மையைக்குறித்து, வாதிகளின்சங்கையைக் காண்பிவிக்கிறார்.

इत्युक्तातद्विशेषेतुबहुधाकलहंययु: ।
अचिद्रूपोथचिद्रूपश्चिदचिद्रूपइत्यपि ॥

இத்யுக்தா தத்விஶேஷேது பஹுதா கலஹம் யயு: ।
அசித்ரூபோ(அ)த சித்ரூபஶ்சிதசித்ரூப இத்யபி ॥ ௮௭ ॥

இதி உக்த்வா இந்தப்பிரகாரம்சொல்லி
தத்விஶேஷேது அந்தவஸ்துவின்விசேஷத்திலும்
அசித்ரூப: ஜடரூபரென்றும்
அத பின்னும்
சித்ரூப: சித்துரூபரென்றும்
சிதசித்ரூப: சிற்சடரூபர்
இதி அபி என்றும்
பஹுதா வெகுவிதமான
கலஹம் கலகத்தை
யயு: வாதிகள்செய்கிறார்கள்.

அ-கை. ஜடமென்று சொல்லுகிறவாதியைக் காண்பிவிக்கிறார்.

प्राभाकरास्तार्किकाश्चप्राहुरस्याचिदात्मताम् ।
आकाशवद्द्रव्यमात्माशब्दवत्तद्गुणश्चितिः ॥

ப்ராபாகராஸ்தார்கிகாஶ்சப்ராஹுரஸ்யாசிதாத்மதாம் ।
ஆகாஶவத்த்ரவ்யமாத்மாஶப்தவத்தத்குணஶ்சிதி: ॥ ௮௮ ॥

ப்ராபாகரா: பிரபாகரரென்கிறவாதிகளும்
தார்கிகா:ச தார்க்கிகர்களும்
ஆத்மா ஆத்துமாவானவர்
ஆகாஶவத் ஆகாசம்போலே
த்ரவ்யம் திரவியம்
ஶப்தவத் சப்தகுணம்போலே
தத்குண: ஆத்துமாவின்குணமானது
சிதி: சைதன்யமென்று
அஸ்ய இந்த ஆத்துமாவுக்கு
அசிதாத்மதாம் ஜடத்தன்மையை
ப்ராஹு: சொல்லுகிறார்கள்.

வி-ம். அனுமானம் ஆத்துமா பூமிமுதலானவைபோல் திரவியமெனத்தக்கவர். அறிவாகிய குணமுடையவரா யிருப்பதால், (ஆகாசம்போல) இன்னமொரு அனுமானம், ஆத்துமா பூமிமுதலானவைகளுக்கு வேறாயிருப்பவர் ஞானமுடையவ ரானதால், யாதொன்று பூமிமுதலானவைகளுக்கு வேறன்றோ, அது ஞானகுணமன்று. எப்படி பூமிமுதலானவைகளோ.

அ-கை. ஆத்துமாவுக்கு இன்னும் விசேஷகுணத்தைச் சொல்லுகிறார்.

इच्छाद्वेषप्रयत्नाश्चधर्माधर्मौसुखासुखे ।
तत्संस्काराश्चतस्यैतेगुणाश्चितिवदीरिताः ॥

இச்சாத்வேஷப்ரயத்நாஶ்சதர்மாதர்மௌஸுகாஸுகே ।
தத்ஸம்ஸ்காராஶ்சதஸ்யைதேகுணாஶ்சிதிவதீரிதா: ॥ ௮௯ ॥

இச்சாத்வேஷப்ரயத்நா:ச இச்சையென்ன த்வேஷமென்ன பிரயத்தினமென்ன
தர்மாதர்மௌ புண்ணியபாபங்களென்ன
ஸுகாஸுகே சுகதுக்கங்களென்ன
தத்ஸம்ஸ்காரா:ச அவைகளுடைய அடக்கமென்ன
ஏதே குணா: ஆகிய இந்தக்குணங்கள்
தஸ்ய அவருக்கு
சிதிவத் சைதன்யகுணம்போலே
ஈரிதா: சொல்லப்படுகின்றன.

அ-கை. இந்தகுணங்களின் உற்பத்தி நாசங்களுக்குக் காரணம் சொல்லுகிறார்.

आत्मनोमनसायोगेस्वादृष्टवशतोगुणाः ।
जायन्तेथप्रलीयन्तेसुषुप्तेऽदृष्टसंक्षयात् ॥

ஆத்மநோமநஸாயோகேஸ்வாத்ருஷ்டவஶதோகுணா: ।
ஜாயந்தேதப்ரலீயந்தேஸுஷுப்தேத்ருஷ்டஸம்க்ஷயாத் ॥ ௯௦ ॥

ஸூக்ஷ்மஃ ஆத்மாவுக்கு ஸ்வாத்ருஷ்டவசாத் தன்னுடைய அதிருஷ்டவசத்தால் ஜந்மநா மனதோடே யோகம் சேர்க்கைவரும்போது ஸ்மரணாதி ஜாக்கிரதாதிகளில் இந்த ஞானங்கள் ஜாயந்தே உண்டாகின்றன ஸுஷுப்தௌ நித்ரையிலே ஸுஷுப்தி அவஸ்தையில் [வால் அத்ருஷ்டாபாவாத் அதிருஷ்டமில்லாததி லீயந்தே லயிக்கின்றன.

அ-கை. அசித்தானால் சேதனத்துவமெப்படி அங்கீகரிக்கலாமெனில்.

चितिमत्वाच्चेतनोयमिच्छाद्वेषप्रयत्नवान् ।
स्याद्धर्माधर्मयोःकर्ताभोक्तादुःखादिमत्वतः ॥

சிதிமத்வாச்சேதநோயமிச்சாத்வேஷப்ரயத்நவாந் ।
ஸ்யாத்தர்மாதர்மயோஃகர்த்தாபோக்தாதுஃகாதிமத்வதஃ ॥ ௧௧ ॥

சிதிமத்வாத் அறிவானகுணத்தையுடையவரானதால் அயம் சேதநஃ இவர் சைதன்யர் இச்சாத்வேஷப்ரயத்நவாந் இச்சை த்வேஷம் பிரயத்தினமுடையவராகையால் தர்மாதர்மயோஃ தர்மாதர்மங்களுக்கு கர்த்தா ஸ்யாத் கர்த்தாவாக ஆகிறார் துஃகாதிமத்வதஃ துக்கங்களையுடையவராயிருப்பதால் போக்தா புஜிக்கிறவருமாகிறார்.

அ-கை. ஆத்துமாவிபுவானால் லோகாந்தர கமனாகமனாதிகள் எப்படிக்கூடுமெனில்.

यथात्रकर्मवशतःकादाचित्कंसुखादिकम् ।
तथालोकान्तरेदेहेकर्मणेच्छादिजन्यते ॥

யதாத்ரகர்மவசதஃகாதாசித்கம்ஸுகாதிகம் ।
ததாலோகாந்தரேதேஹேகர்மணேச்சாதிஜந்யதே ॥ ௧௨ ॥

யதா (ஆத்துமாவுக்கு) எப்படி அத்ர இந்தத்தேகத்தில் கர்மவசதஃ கர்மவசத்தினால் ஸுகாதிகம் சுகதுக்காதிகள் காதாசித்கம் ஒவ்வொருக்கால் உண்டாகின்றனவோ ததா அப்படி லோகாந்தரே லோகாந்தரத்திலும் தேஹே (உண்டாகிற) தேகத்தில் கர்மணா கர்மத்தால் இச்சாதி இச்சை முதலானவை ஜந்யதே உண்டாகின்றது.

வி-ம். இப்படியிருப்பதில் விபுவாயிருந்தாலும் ஆத்துமாவுக்குப் போக்குவரத்துக்கூடும் அது உபசாரம்.

அ-கை. ஆத்துமாவுக்குப் போக்குவரத்தாம் கருத்துருக்வாதிகளு முண்டென்பதில் பிரமாணமேதெனில்.

एवंचसर्वगस्यापिसंभवेतांगमागमौ ।
कर्मकाण्डस्समग्रोत्रप्रमाणमितितेऽवदन् ॥

ஏவஞ்ச ஸர்வகஸ்யாபி ஸம்பவேதாம் கமாகமௌ ।
கர்மகாண்டஸ்ஸமக்ரோத்ர ப்ரமாணமிதி தேऽவதந் ॥ ௬௩ ॥

ஏவஞ்ச இப்படியிருப்பதால்
ஸர்வகஸ்யாபி ஆத்துமா சர்வகதனாலும்
கமாகமௌ போக்குவரத்துக்கள்
ஸம்பவேதாம் சம்பவிக்கக்கூடியவை
அத்ர இந்த விஷயத்தில்
ஸமக்ர: சகலமான
கர்மகாண்ட: கர்மகாண்டமே
ப்ரமாணம். இதி பிரமாணமென்று
தே அந்த வாதிகள்
அவதந் சொல்லுகிறார்கள்.

அ-கை. விஞ்ஞானமயனைக்காட்டிலும் அந்தரனான ஆனந்தமயனே, ஆத்துமாவென்று சொல்லி இப்போது இச்சாதிகுணங்களோடே கூடினவரெவரோ அவரை யாத்துமாவென்று சொன்னது, முன்னுக்குப்பின் விரோதமாயிருக்கிறதேயெனில்.

आनन्दमयकोशोयस्सुषुप्तौपरिशिष्यते ।
अस्पष्टचित्सआत्मैषांपूर्वकोशोस्यतेगुणाः ॥

ஆநந்தமயகோசோய ஸ்ஸுஷுப்தௌ பரிசிஷ்யதே ।
அஸ்பஷ்டசித்ஸ ஆத்மைஷாம் பூர்வகோசோஸ்ய தே குணா: ॥ ௬௪ ॥

ய: யாதொரு
ஆநந்தமயகோச: ஆனந்தமயகோசன்
ஸுஷுப்தௌ சுஷுப்தியிலே
பரிசிஷ்யதே மிகுதியாய் சேஷித்திருக்
அஸ்பஷ்டசித் அஸ்பஷ்டமான சைதன்யமே
ஸ: ஆத்மா அந்த ஆத்துமா
ஏஷாம் இந்த அன்னமயாதிகோசங்களுக்கு [க்கிறான்
பூர்வகோச: முந்தினகோசனாயிரு
அஸ்ய இவனுக்கு
தே குணா: அவைகளின் குணங்கள்.

அ-கை. பாட்டாள் ஆத்துமாவுக்கு சித்ஜடரூபம் சொல்லுகிறார்கள்.

गूढंचैतन्यमुत्प्रेक्ष्यजडबोधस्वरूपताम् ।
आत्मनोब्रुवतेभाट्टाश्चिदुत्प्रेक्षोत्थितस्मृतेः ॥

கூடஞ்சைதந்யமுத்ப்ரேக்ஷ்ய ஜடபோதஸ்வரூபதாம் ।
ஆத்மநோ ப்ருவதே பாட்டாச்சிதுத்ப்ரேக்ஷோத்திதஸ்ம்ருதே: ௬௫ ॥

ஆத்மந: ஆத்துமாவுக்கு
கூடம் மறைவாக
சைதந்யம் சைதன்யத்தை
உத்ப்ரேக்ஷ்ய அனுமானித்து
ஜடபோதஸ்வரூபதாம் சித்ஜடமான இரண்டுரூபத்தை

பாட்டா: பாட்டாள்

ஸுஷுப்தியில் ஜாட்யத்தை அநுபவிக்கிறானென்று சொல்லுகிறார்கள்.

அ-கை. எதினாலெனில்.

உத்திதஸ்ய: ஸுஷுப்தியிலிருந்து எழுந்தவனுக்கு ஸ்மரணத்தினாலே

விநாசித்துக்ஷ சைதன்ய மெனப்படுவதென்று அநுமானிக்கப்படுகிறது.

அ-கை. அவ்வித்தையே பிரகாசம் பண்ணுகிறார்.

जडोभूत्वातदास्वाप्समितिजाड्यस्मृतिस्तदा ।
विनाजाड्यानुभूतिंनकथञ्चिदुपपद्यते ॥

ஜடோபூத்வா ததாஸ்வாப்ஸமிதி ஜாட்யஸ்ம்ருதிஸ்ததா ।
விநா ஜாட்யாநுபூதிம் ந கதஞ்சிதுபபத்யதே ॥ ௯௬ ॥

ததா அந்த ஸுஷுப்தியில்

ஜட: பூத்வா ஜடமாய் போய்

அஸ்வாப்ஸம் இதி தூங்கினேனென்று

உத்திதஸ்ய: எழுந்தவனுக்கு ஜடஸ்மிருதியிருக்கிறது

ததா அந்தக்காலத்தில்

ஜாட்யாநுபூதிம் ஜாட்டியாநுபவம்

விநா இல்லாமல் போனால்

கதஞ்சித் ஒருக்காலுமந்தசிந்தனை

ந உபபத்யதே உண்டாகமாட்டாது

இ-தி. மலையில்மழைபெய்யாதபக்ஷத்தில் நதியிலெப்படி பிரவாகம்வரும்.

அ-கை. ஸுஷுப்தியில், அறிவுக்குலோபமில்லையென்பதில் பிரமாணஞ்சொல்லி தன்மதத்தை திருஷ்டாந்தமூலமாய் ரூபிக்கிறார்.

द्रष्टुर्दृष्टेरलोपश्चश्रुतस्सुप्तौततस्स्वयम् ।
अप्रकाशप्रकाशाभ्यामात्माखद्योतवद्युतः ॥

த்ரஷ்டுர்த்ருஷ்டேரலோபஶ்ச ஶ்ருதஸ்ஸுப்தௌ ததஸ்ஸ்வயம் ।
அப்ரகாஶப்ரகாஶாப்யாமாத்மா கத்யோதவத்யுத: ॥ ௯௭ ॥

ஸுப்தௌ ஸுஷுப்தியில்

த்ரஷ்டு: அறிவுனுடைய

த்ருஷ்டே: ஞானத்திற்கு

அலோப: ச லோபமின்மையும்

ஶ்ருத: (பிரகதாரண்யத்தில்) கேட்கப்பட்டிருக்கிறது

தத: ஆகையினாலே

ஸ்வயம். ஸ்ரீ நானான ஆத்துமா

கத்யோதவத் மின்மினிப்பூச்சிபோல

அப்ரகாஶப்ரகாஶாப்யாம் யுத: பிரகாசாப்பிரகாசங்களோடே கூடியிருக்கிறார்.

அ-கை. இந்தமதத்தை சாங்கியன் தூஷிக்கிறான்.

निरंशस्योभयात्मत्वंनकथंचिद्धटिष्यते ।
तेनचिद्रूपएवात्मेत्याहुस्सांख्याविवेकिनः ॥

நிரம்ஶஸ்யோபயாத்மத்வம் ந கதஞ்சித்கடிஷ்யதே ।
தேந சித்ரூப ஏவாத்மேத்யாஹுஸ்ஸாங்க்யா விவேகிந: ॥ ௯௮ ॥

நிஸ்ஸங்கஸ்ய நிஸ்ஸங்கமான (ஆத்துமாவி
ற்கு)
உபயாத்மகத்வம் இரண்டுவிதமான தன்
மையானது
கல்பிதம் கல்பிக்கப்பட்டாலும்
ந.யுஜ்யதே கூடமாட்டாது

தேந ஆகையினாலே
விவேகிந: விவேகிகளான
ஸாங்க்யா: சாங்கியர்கள்
விகாரவர்ஜித சித்ரூபமே
ஆத்மா இதி ஆத்துமாவென்று
ஆஹு: சொல்லுகிறார்கள்.

அ-கை. ஜாட்டியஸ்மிருதி யிருக்கிறதே அதற்கு என்னகதியெனில்.

जाड्यांशःप्रकृतेरूपंविकारित्रिगुणंचतत् ।
चिदोभोगापवर्गार्थंप्रकृतिस्साप्रवर्तते ॥

ஜாட்யாம்ஸ: ப்ரக்ருதே ரூபம் விகாரி த்ரிகுணஞ்சதத் |
சிதோ போகாபவர்கார்த்தம் ப்ரக்ருதிஸ்ஸா ப்ரவர்த்ததே || கூகூ ||

ஜாட்யாம்ஸ: ஜடமான அம்சமானது [ம்
ப்ரக்ருதே: ரூபம் பிரகிருதியின்ரூப
தத் ச அந்தப்பிரகிருதியின்ரூபமான
விகாரி விகாரியாயும் [து
த்ரிகுணம் திரிகுணமாயுமிருக்கிறது
சித: ஆத்துமாவுக்கு (அந்தப்பிரகிரு
திகற்பனையின்பிரயோஜனமேதற்
கென்றால்)
போகாபவர்க்கார்த்தம் போகமோக்ஷ
நிமித்தியம்
ஸா ப்ரக்ருதி: அந்தப்பிரகிருதியான
ப்ரவர்த்ததே பிரவிருத்திக்கிறது [து

அ-கை. அறிவு அசங்கமாயிருக்கும்போது ஜடமான பிரகிருதியோடே சம்பந்தங்கூடாதே, அப்படியிருக்கப் பிரகிருதியானது புருஷனுக்குப் போக மோக்ஷங்கொடுக்க எப்படிப்பிரவிருத்திக்கக் கூடுமெனில்.

असंगायाश्चितेर्बन्धमोक्षौभेदाग्रहान्मतौ ।
बन्धमुक्तिव्यवस्थार्थंपूर्वेषामिवचिद्भिदा ॥

அஸங்காயாஸ்சிதேர்பந்தமோக்ஷௌ பேதாக்ரஹாந்மதௌ |
பந்தமுக்திவ்யவஸ்தார்த்தம் பூர்வேஷாமிவ சித்பிதா || க00 ||

பேதாக்ரஹாத் பிரகிருதிபுருஷவிவே
கமின்மையால்
அஸங்காயா: அசங்கமான
சிதே: சைதன்யத்திற்கு
பந்தமோக்ஷௌ பந்தமோக்ஷங்கள்
மதௌ சொல்லப்படுகின்றன
பந்தமுக்திவ்யவஸ்தார்த்தம் பந்தமோக்ஷ
ங்களின்விவஸ்தைகளினுடைய நிமி
த்தம் [க்குப்போல
பூர்வேஷாம் இவ முந்தினவாதிகளு
சித் இந்தசாங்கியர்களுக்கும்ஆத்துமா
பிதா அனேகமென்பதேசித்தாந்தம்

அ-கை. பிரகிருதி யுண்டென்பதிற்கும், புருஷன் அசங்கமென்பதற்கும் சுருதி சொல்லுகிறது.

महतःपरमव्यक्तमितिप्रकृतिरुच्यते ।
श्रुतावसङ्गतातद्वदसङ्गोहीत्यतस्स्फुटं ॥

மஹத: பரமவ்யக்தமிதி ப்ரக்ருதிருச்யதே ।
ச்ருதாவஸங்கதா தத்வதஸங்கோ ஹீத்யதஸ்ஸ்புடம் ॥ ௧௦௧ ॥

ச்ருதௌ ச்ருதியிலே
மஹத: மகத்தத்வத்திற்கு
பரம் மேலான
அவ்யக்தம். இதி அவ்வியக்தமென்று
ப்ரக்ருதி: மூலப்பிரகிருதியானது
உச்யதே சொல்லப்படுகிறது
அஸங்கதா அசங்கத்தன்மையும்
தத்வத் அதுபோல்
அஸங்க: அசங்கர்
இதி இந்தப்புருஷனென்று
ஹி சொல்லப்பட்டிருக்கிறதல்லவா
அத: ஆகையினாலே
ஸ்புடம் ச்ருதியில்பிரகிருதிசக்தியென்றும்ஆத்துமா அசங்கரென்றும்பிரகாசமாயிருக்கிறது.

அ-கை. இப்படி ஜீவவாதிகளின் பேதத்தைக்காண்பித்து ஈசுவராதிகளின் பேதத்தைக் காண்பிக்கிறதின்பொருட்டு ஈசுவரஸ்வரூபத்தைக் காண்பிக்கிறார்.

चित्सन्निधौप्रवृत्तायाःप्रकृतेर्हिनियामकम् ।
ईश्वरंब्रुवतेयोगास्सजीवेभ्यःपरश्श्रुतः ॥

சித்ஸந்நிதௌ ப்ரவ்ருத்தாயா: ப்ரக்ருதேர்ஹி நியாமகம் ।
ஈச்வரம் ப்ருவதே யோகா: ஸ ஜீவேப்ய: பரஶ்ச்ருத: ॥ ௧௦௨ ॥

சித்ஸந்நிதௌ அறிவின்சந்நிதியில்
ப்ரவ்ருத்தாயா: பிரவிருத்தித்திருக்கிற
ப்ரக்ருதே: பிரகிருதிக்கு(எவர்)
நியாமகம் நியாமகரோ (அவரை)
யோகா: யோகிகள்
ஈச்வரம் ஈசுவரனென்று
ப்ருவதே சொல்லுகிறார்கள்
ஸ: அந்த ஈசுவரன்
ஜீவேப்ய: ஜீவர்களைக்காட்டிலும்
பர: மேலானவரென்று
ச்ருத: சொல்லப்படுகிறாரன்றோ

அ-கை. பிரகிருதி புருஷர்களுக்கு ஈசன்மேலென்று சொல்லுகிற அந்தச்ருதியேதெனில்.

प्रधानक्षेत्रज्ञपतिर्गुणेशइतिहिश्रुतिः ।
आरण्यकेसंभ्रमेणह्यन्तर्याम्युपपादितः ॥

ப்ரதாநக்ஷேத்ரஜ்ஞபதிர்குணேச இதி ஹி ச்ருதி: ।
ஆரண்யகே ஸம்ப்ரமேண ஹ்யந்தர்யாம்யுபபாதித: ॥ ௧௦௩ ॥

ஶ்ருதி: ச்ருதியானது
ப்ரதானக்ஷேத்ரஜ்ஞபதி: ஹி முக்குணங்களுமொருமித்திருக்கிற பிரகிருதிக்கும் ஜீவர்களுக்கும் நாயகரென்றும்
குணேஶ: குணத்தலைவரென்றும்
இதி சொல்லுகிறது
ஶாண்டில்யே பிரகாரஸ்வரிய உபநிஷத்
ஸம்ஹிதை தெளிவாய் [த்தில்
அந்தர்யாமீ அந்தர்யாமியென்றீசுவரன்
உபவர்ணித: ஹி சொல்லப்பட்டிருக்கிறானன்றோ.

வி-ம். பிரதானமென்பது குணசாம்யாவஸ்தை, க்ஷேத்ரஜ்ஞனென்பது ஜீவர்கள்.

அ-கை. இன்னும் பந்தவாதிகளின் ஆக்ஷேபமான பேதத்தைக்காண்பிக்கிறார்.

अत्रापिकलहायन्तेवादिनस्स्वस्वयुक्तिभिः ।
वाक्यान्यपियथाप्रज्ञन्दार्ढ्यायोदाहरन्तिहि ॥

அத்ராபிகலஹாயந்தேவாதிநஸ்ஸ்வஸ்வயுக்திபி: ।
வாக்யாந்யபியதாப்ரஜ்ஞந்தார்ட்யாயோதாஹரந்திஹி ॥ ௧௨௪ ॥

வாதிந: வாதிகளானவர்கள்
அத்ர. அபி இந்தவிஷயத்திலும்
ஸ்வஸ்வயுக்திபி: தங்கள் தங்கள் யுக்திகளாலே
கலஹாயந்தே கலகம்பண்ணுகிறார்கள்
வாக்யாநி அபி ச்ருதிவாக்கியங்களையும்
யதாப்ரஜ்ஞம் தங்கள்புத்திக்கெட்டினவரையில்
தார்ட்யாய தங்கள் மதம் திடப்படும்பொருட்டு
உதாஹரந்தி. ஹி உதகரிக்கிறாரன்றோ

அ-கை. இப்போது பதஞ்சலிசொல்லியிருக்கிற ஈசுவரஸ்வரூபத்தைக்காண்பிக்கிறார்.

क्लेशकर्मविपाकैस्तदाशयैरप्यसंयुतः ।
पुंविशेषोभवेदीशोजीववत्सोप्यसंगाचित् ॥

க்லேஶகர்மவிபாகைஸ்ததாஶயைரப்யஸம்யுத: ।
பும்விஶேஷோபவேதீஶோஜீவவத்ஸோப்யஸங்கசித் ॥ ௧௨௫ ॥

க்லேஶகர்மவிபாகை: அவித்தைமுதலான பஞ்சக்லேசமென்பதுமென்ன கர்மமென்ன இவைகளுடைய விபாகமுதலானவைகளோடும்
ததாஶயை: அவைகளின் சேர்க்கைகளோடும்
அஸம்யுத: சேராதவராய்
அபி இருந்தாலும்
பும்விஶேஷ: புருஷர்களுக்குள் ஶ்ரேஷ்டரான
ஈஶ:. ஸ: ஈசுவரராகிறார்
ஜீவவத் ஜீவர்கள்போலே
ஸ:. அபி அந்தஈசுவரனும்
அஸங்கசித் அசங்கசைதன்னியமென்றறி.

வி-ம். பதஞ்சலிசூத்திரத்தில் சொல்லியிருக்கிற அவித்தை, அஸ்மிதை,

ராகம், த்வேஷம், அபிநிவேசமென்கிற கிலேசபஞ்சகங்களென்ன, சுக்லகிருஷ்ண கர்மங்களென்ன, இவைகள் கிலேசமென்றும், கர்மமென்றும் சொல்லுகின்றன.

அ-கை. இவர் அசங்கராகில் நியமனமெப்படிக் கூடுமெனில்.

तथापिपुंविशेषत्वाद्घटतेऽस्यनियंत्रिता ।

ததாபிபும்விசேஷத்வாத்கடதேஸ்யநியந்த்ரிதா ॥ ௧௦௫ ॥

ததா. அபி அப்படியிருந்தாலும்
பும்விசேஷத்வாத் புருஷவிசேஷரானதால்
அஸ்ய இவருக்கு
நியந்த்ரிதா நேமனமானது
கடதே கூடும்.

அ-கை. அவருக்குநியமனம் ஒப்புக்கொள்ளாவிடில் தோஷஞ்சொல்லுகிறார்.

अव्यवस्थाबन्धमोक्षावापतेतामिहान्यथा ॥

அவ்யவஸ்தாபந்தமோக்ஷாவாபதேதாமிஹாந்யதா ॥ ௧௦௬ ॥

இஹ. அந்யதா இவரிடத்திலெப்படியில்லையென்றால்
பந்தமோக்ஷௌ பந்தமோக்ஷங்களானவை
அவ்யவஸ்தா விவஸ்தையில்
ஆபதேதாம் ஆகிவிடும்.

அ-கை. அசங்கராயும் நியந்தாவாயுமிருக்கிறாரென்பதில் பிரமாணமேதெனில்.

भिषास्मादित्येवमादावसंगस्यपरात्मनः ।
श्रुतंतद्युक्तमप्यस्यक्लेशकर्माद्यसङ्गमात् ॥

பீஷாஸ்மாதித்யேவமாதாவஸம்கஸ்யபராத்மந: ।
ச்ருதம்தத்யுக்தமப்யஸ்யக்லேசகர்மாத்யஸம்கமாத் ॥ ௧௦௭ ॥

பீஷாஸ்மாதித்யேவமாதௌ இவரிடத்தில் பயத்தினால்வாயுவாதிகள் சலிக்கிறாரென்கிற இவைமுதலானவாக்கியத்தில்
அஸம்கஸ்ய அசங்கராயிருக்கிற [மை
பராத்மந: பிரமத்திற்கேவுதல் தன்
ச்ருதம் அபி (வேதங்களில்) கேட்கப்பட்டிருக்கிறது.

அ-கை. அப்படிக் கேட்கப்பட்டிருந்தாலும், அயுக்தத்தை யெப்படி அங்கீகரிக்கலாமெனில்.

க்லேசகர்மாத்யஸம்கமாத் முன்சொல்லப்பட்ட கிலேசபஞ்சகமென்ன, சுக்லகிருஷ்ணகர்மமென்ன இவைமு தலானசேர்க்கையற்றிருந்ததால்
அஸ்ய இவருக்கு
தத் யுக்தம் அதுயோக்கியம்.

அ-கை. ஜீவர்களும் அசங்கசித்ரூபர்களானதால் இவர்களுக்கும் கிலேசாதிகளில்லையே, அப்படியிருக்கும்போது ஈசுவரனுக் கென்னவிசேஷமெனில்.

जीवानामप्यसङ्गत्वात्क्लेशादिर्नह्यथापिच ।
विवेकाग्रहतःक्लेशकर्मादिप्रागुदीरितम् ॥

ஜீவாநாமஸங்கத்வாத் க்லேசாதிர் ந ஹ்யஸ்த்யபீவ ।
விவேகாக்ரஹத: க்லேசகர்மாதி ப்ராகுதீரிதம் ॥ கoஅ ॥

ஜீவாநாம் ஜீவர்களும்
அஸங்கத்வாத் அசங்கரானதால்
க்லேசாதி: ந ஹி கிலேசாதிகளில்லை
அஸ்தி அபி இவ அப்படியிருந்தபோதிலும்
விவேகாக்ரஹத: பிரகிருதிபுருஷவிவேகமின்மையால்
க்லேசகர்மாதி கிலேசகர்மம்முதலானது
ப்ராக் உதீரிதம் முன்னேசொல்லப்பட்டது.

அ-கை. தர்க்கவாதிகள் அசங்கராயிருக்கிறவர்க்கு யேவுதற்றொழிலுண்டென்றதைக் கேட்கச் சகிக்காதவர்களாய் ஜீவனுக்கு அவர்வேறாயிருத்தற்பொருட்டு ஞானாதி முக்குணங்கள் எப்பொழுதுமங்கீகரிக்கப்படவேண்டுமென்று சொல்லுகிறார்கள்.

नित्यज्ञानप्रयत्नेच्छागुणानीशस्यमन्वते ।
असंगस्यानियंतृत्वमयुक्तमितितार्किकाः ॥

நித்யஜ்ஞாநப்ரயத்நேச்சாகுணாநீசஸ்ய மந்வதே ।
அஸங்கஸ்ய நியந்த்ருத்வமயுக்தமிதி தார்க்கிகா: ॥ கoகூ ॥

தார்க்கிகா: தார்க்கிகர்கள்
அஸங்கஸ்ய அசங்கருக்கு
நியந்த்ருத்வம் நியமனஞ்செய்கையானது
அயுக்தம் இதி நியாயமன்று என்று
நித்யஜ்ஞாந நித்தியமானஞானமென்ன
ப்ரயத்ந இச்சாகுணாந் பிரயத்தினமென்ன இச்சையென்ன இந்தகுணங்கள்
ஈசஸ்ய ஈசுவரனுக்கிருக்கிறதாக
மந்வதே எண்ணுகிறார்கள்.

அ-கை. இச்சாதிகுணமுடைய அவருக்கு ஜீவவிலக்ஷணத்தன்மை யெப்படியெனில்.

पुंविशेषत्वमप्यस्यगुणैरेवनचान्यथा ।
सत्यकामस्सत्यसंकल्पइत्यादिश्रुतिर्जगौ ॥

பும்விசேஷத்வமப்யஸ்ய குணைரேவ நசாந்யதா ।
ஸத்யகாமஸ்ஸத்யஸங்கல்ப இத்யாதிச்ருதிர்ஜகௌ ॥ ககo ॥

பும்விசேஷத்வம் அபி புருஷவிசேஷத்வமும்
அஸ்ய இவருக்கு
குணை: ஏவ இந்தகுணங்களினாலேயன்றி
அந்யதா வேறேவிதத்தினாலே
ந ச இல்லை

அ-கை. குணங்கள் நித்தியமென்பதில் பிரமாணஞ் சொல்லுகிறார்.

ஸத்யகாம: சத்தியகாமரென்றும்
ஸத்யஸங்கல்ப: சத்தியசங்கற்பரென்றும்
இத்யாதி இவைமுதலானகுணங்களை
ச்ருதி: சுருதி
ஜகௌ சொல்லுகிறது.

ப்ரஜாபதி: பிர்மாவானவர்
ப்ரஜா: பிர்ஜைகளை
ஸஸ்ருஜே உண்டு பண்ணினரென்று
இத்யாதிஶ்ருதிஷு இது முதலான ஶ்ரு
ருதிகளையும்
ததா இந்தப்பிராஜாபத்யாதிகள்
உதாஹரந்தி சொல்லுகிறார்கள்.

அ-கை. பாகவதமதஞ் சொல்லுகிறார்.

विष्णोर्नाभेस्समुद्भूतःवेधाःकमलजस्ततः ।
विष्णोरेवेशइत्याहुर्लोकेभागवताजनाः ॥

விஷ்ணோர்நாபேஸ்ஸமுத்பூத:வேதா:கமலஜஸ்தத: ।
விஷ்ணோரேவேஶஇத்யாஹுர்லோகேபாகவதாஜநா: ॥ ௧௧௭ ॥

விஷ்ணோ: விஷ்ணுவினுடைய
நாபே: உந்திக்கமலத்திலிருந்து
ஸமுத்பூத: உண்டானவராகையால்
கமலஜ: அக்கமலத்திலிருந்து பிறந்தவராயிருக்கிற
வேதா: பிர்மா ஈசுவரனுகார்
தத: ஆகையினாலே
விஷ்ணு:ஏவ விஷ்ணுவே
ஈஶ:இதி ஈசுவரனென்று
லோகே லோகத்திலிருக்கிற
பாகவதா: பாகவதர்களான
ஜநா: ஜனங்கள் (சொல்லுகிறார்கள்.)

அ-கை. ஆகமாபிமானிகளான சைவமதத்தைச் சொல்லுகிறார்.

शिवस्यपादावन्वेष्टुंशार्ङ्ग्यशक्तस्ततश्शिवः ।
ईशोनविष्णुरित्याहुश्शैवाआगममानिनः ॥

ஶிவஸ்யபாதாவந்வேஷ்டும்ஶார்ங்க்யஶக்தஸ்ததஶ்ஶிவ: ।
ஈஶோநவிஷ்ணுரித்யாஹுஶ்ஶைவாஆகமமாநிந: ॥ ௧௧௮ ॥

ஶிவஸ்ய பாதௌ சிவனுடைய பாதங்
அந்வேஷ்டும் தேடுவதற்கு (களை
ஶார்ங்கீ அஶக்த: விஷ்ணுவானவர் அ
தத: ஆகையினாலே (சக்தர்
ஶிவ: ஈஶ: சிவனே ஈசுவரன்
விஷ்ணு: விஷ்ணுவானவர்
ந ஈஶ: இதி ஈசுவரனில்லையென்று
ஆகமமாநிந: ஆகமாபிமானிகளான
ஶைவா: சைவர்களானவர்கள்
ஆஹு: சொல்லுகிறார்கள்.

அ-கை. காணபத்தியமதஞ் சொல்லுகிறார்.

पुरत्रयंसाधयितुंविघ्नेशंसोप्यपूजयत् ।
विनायकंप्राहुरीशंगाणापत्यमतेरताः ॥

புரத்ரயம்ஸாதயிதும்விக்நேஶம்ஸோப்யபூஜயத் ।
விநாயகம்ப்ராஹுரீஶம்காணாபத்யமதேரதா: ॥ ௧௧௯ ॥

सः शिवः அந்த சிவனும் | पुरत्रयं திரிபுரத்தை | साधयितुं ஜெயிக்க | विघ्नेशं விக்னேசுவரனை | अपूजयत् பூஜித்தார் (அதினால்) | विनायकं விநாயகரே | परं ஈசுவரனென்று | गाणापत्याः கணபதிமதத்திலே உத்யுக்தரானவர்கள் | प्राहुः சொல்லுகிறார்கள்.

அ-கை. இப்போதுசொன்ன நியாயத்தை அன்னியமதத்திலும் சொல்லுகிறார்.

एवमन्येस्वस्वपक्षाभिमानेनान्यथान्यथा ।
मन्त्रार्थवादकल्पादीनाश्रित्यप्रतिपेदिरे ॥

एवमन्येस्वस्वपक्षाभिमानेनान्यथान्यथा ।
मन्त्रार्थवादकल्पादीनाश्रित्यप्रतिपेदिरे ॥ ௧௨௦ ॥

एवं இப்படி | अन्ये பைரவமயிலாராதிகளான [வாதிகள் | स्वस्व தங்கள் தங்கள் | पक्षाभिमानेन பக்ஷத்திலிருக்கிற துரபிமானத்தினாலே | अन्यथा अन्यथा வேறு வேறாக | मन्त्रार्थवादकल्पादीन् மந்திரங்களையும் அர்த்தவாதங்களையும் கற்பங்(களையும்) | आश्रित्य ஆசிரயித்து | प्रतिपेदिरे மயங்குகிறார்கள்.

அ-கை. இப்படி யெத்தனைமத மிருக்கிறதெனில்.

अन्तर्यामिणमारभ्यस्थावरान्तेशवादिनः ।

अन्तर्यामिणमारभ्यस्थावरान्तेशवादिनः ॥ ௧௨௧ ॥

अन्तर्यामिणं அந்தர்யாமியை | आरभ्य ஆரம்பித்து | स्थावरान्तेशवादिनः ஸ்தாவரம்வரையிலுள்ள வஸ்துக்களை ஈசுவரனென்று வாதிக்கிறவர்களனேகர்கள்.

அ-கை. ஸ்தாவரத்தை ஈசனென்றவாதம் ஓரிடத்திலும் காணப்படவில்லையேயெனில்.

सन्त्यश्वत्थार्कवंशादेःकुलदैवत्वदर्शनात् ॥

सन्त्यश्वत्थार्कवंशादेःकुलदैवत्वदर्शनात् ॥ ௧௨௨ ॥

अश्वत्थार्कवंशादेः அரசுஎருக்கு மூங்கில் முதலானவைகளை | कुलदैवत्वदर्शनात् குலதெய்வமாகக்கொண்டாடுவதால் | सन्ति அந்த வாதிகளு மிருக்கிறார்களென்றறி.

அ-கை. இப்படிமதங்கள் பேதமானால் எதைக்கொள்ளுகிறது எதைத்தள்ளுகிறதெனில்.

तत्वनिश्चयकामेनन्यायागमविचारिणाम् ।
एकैवप्रतिपत्तिस्स्यात्साप्यत्रस्फुटमुच्यते ॥

தத்வநிர்ணயகாமேந ந்யாயமார்க்கவிசாரிணாம் ।
ஸாக்ஷாத்ப்ரவ்ருத்திஸ்ஸ்யாத் தத்ப்ரத்யக்ஷத்வாத் ப்ரஸித்யதே ॥ ௧௨௨ ॥

தத்வநிர்ணயகாமேந தத்வநிச்சயம் பண்ண அவாவுள்ளவாள்	ப்ரவ்ருத்திஃ ஞானமே
ந்யாயமார்க்கவிசாரிணாம் யுக்தியென்ன சுருதியென்ன இவைகளை விசாரிக்கிறவர்களுக்கு	ஸ்யாத் உண்டாகிறது
ஸாக்ஷாத் அத்வைதமான ஒரே	அத்ர இந்த இடத்தில்
	ஸாக்ஷி அந்த ஞானமே
	ப்ரகாசமாக
	உச்யதே சொல்லப்படுகிறது.

அ-கை. அந்தஞானத்தைக் காண்பிப்பதற்கு அதற்கனுகுணமான சுருதியைக் காண்பிக்கிறார்.

मायांतुप्रकृतिंविद्यान्मायिनंतुमहेश्वरम् ।
अस्यावयवभूतैस्तुव्याप्तंसर्वमिदंजगत् ॥

மாயாந்து ப்ரக்ருதிம் வித்யாந் மாயிநந்து மஹேச்வரம் ।
அஸ்யாவயவபூதைஸ்து வ்யாப்தம் ஸர்வமிதம் ஜகத் ॥ ௧௨௩ ॥

மாயாந்து மாயையே	இதம் இந்த
ப்ரக்ருதிம் மூலப் பிரகிருதியென்று	ஸர்வம் ஜகத் சகல ஜகத்துமா
வித்யாத் அறியவேண்டியது	அஸ்ய இவனுடைய [மேலே]
மாயிநந்து மாயாவியே	அவயவபூதைஃ து அவயவங்களி
மஹேச்வரம் மகேசுவரனென்றும்	வ்யாப்தம் வியாபிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

அ-கை. இந்தசுருதியி னுதவியாலே ஈசவிஷயம் நிர்ணயிப்பது யுக்தமென்று சொல்லுகிறார்.

इतिश्रुत्यनुसारेणन्यायोनिर्णयईश्वरे ।
तथासत्याविरोधस्स्यात्स्थावरान्तेशवादिनाम् ॥

இதி ச்ருத்யநுஸாரேண ந்யாயோ நிர்ணய ஈச்வரே ।
ததா ஸத்யவிரோதஸ்ஸ்யாத் ஸ்தாவராந்தேசவாதிநாம் ॥ ௧௨௪ ॥

இதி இப்படி [தவிரா ...	ஸ்தாவராந்தேசவாதிநாம் அந்தர்யாமி
ச்ருத்யநுஸாரேண சுருதியி னு	[illegible]
ஈச்வரே. நிர்ணயஃ ஈசுவரவிஷயத்தில்நிர்ணயமானது	[illegible]
ந்யாயஃ நியாயமென்றறி[ஸ்	அவிரோதஃஸ்யாத் விரோதம் [illegible]
ததா ஸதி அப்படியிருந்துள்ளாகில்	ருக்கிறது.

அ-கை. ஜகத்காரணமான மாயைக்கு [illegible]

मायाचेयन्तमोरूपातापनीयेतदीरणात् ।
अनुभूतिन्तत्रमानंप्रतिजज्ञेश्रुतिस्स्वयम् ॥

மாயாசேயம் தமோரூபா தாபநீயே தத்ீரணாத் ।
அநுபூதிம் தத்ர மாநம் ப்ரதிஜஜ்ஞே ஶ்ருதிஸ்ஸ்வயம் ॥ ௧௨௫ ॥

இயம்.மாயா.ச. இந்தமாயையும் | தமோரூபா. தமோரூபமாயிருக்கிறது

அ-கை. எதினாலெனில்,

தாபநீயே தாபநீயமென்றஉபநிஷத்தில்
தத்ீரணாத் அப்படிச்சொல்லியிருக்கிறபடியினாலே
தத்ர ஶ்ருதி: அந்தவிஷயத்தில்ஶ்ருதியானது [று
அநுபூதிம் அநுபவரூபமாயிருக்கி
மாநம். ஸ்வயம் பிரமாணத்தைத்தானே
ப்ரதிஜஜ்ஞே. பிரதிஞ்ஞைபண்ணியிருக்கிறது.

அ-கை. அந்தமாயை தமோரூபமென்பதில் என்ன அநுபவமெனில்.

जडमोहात्मकंतच्चेत्यनुभावयतिश्रुतिः ।
आबालगोपंस्पष्टत्वादानन्त्यंतस्यसाब्रवीत् ॥

ஜடமோஹாத்மகம் தச்சேத்யநுபாவயதி ஶ்ருதி: ।
ஆபாலகோபம் ஸ்பஷ்டத்வாதாநந்த்யம் தஸ்ய ஸாப்ரவீத் ॥ ௧௨௬ ॥

ஶ்ருதி: ஶ்ருதியானது [றாம்
தத். ஜடம். அந்தமாயையை ஜடமென்
மோஹாத்மகம். ச. மோகரூபமென்றும்
இதி இப்படி [விக்கிறது
அநுபாவயதி அநுபவமாகக்காண்பி
தஸ்ய அந்தமாயை
ஆபாலகோபம் குழந்தைமுதல் இடையன்வரையெல்லாருக்கும்
ஸ்பஷ்டத்வாத் பிரகாசமானபடியினாலே
ஆநந்த்யம் அந்தமாயையை அந்தமற்றதென்றும் [றது
ஸா. அப்ரவீத் அந்தஶ்ருதிசொல்லுகி

அ-கை. மோகரூபத்திற்கும் ஜடரூபத்திற்கும் அர்த்தம் சொல்லுகிறார்.

अचिदात्मघटादीनायत्स्वरूपंजडंहितत् ।
यत्रकुंठीभवेत् बुद्धिस्समोहइतिलौकिकाः ॥

அசிதாத்மகடாதீநாம் யத்ஸ்வரூபம் ஜடம் ஹி தத் ।
யத்ர குண்டீபவேத் புத்திஸ்ஸ மோஹ இதி லௌகிகா: ॥ ௧௨௭ ॥

அசிதாத்மகடாதீநாம் ஜடவடிவமான
கடாதிகளுக்கு [ண்டோ
யத். ஸ்வரூபம் யாதொருஸ்வரூபமு
தத் ஜடம்.ஹி அதுஜடமாயிருக்கிறதன்றோ
புத்தி: புத்தியானது
யத்ர எந்தமாயையினிடத்தில்
குண்டீபவேத் (சத்தென்றாவது அசத்தென்றாவது நிச்சயிக்கமாட்டாமல்)
மழுங்கிப்போகிறதோ

ஸ: அதுவே | லௌகிகா:. லோகத்தார் (சொல்லுகி
மோஹ:.இதி. மோகமென்றும் | றார்கள்

அ-கை. சொன்னபிரகாரமாக இது சர்வானுபவசித்தமென்று காண்பி விக்கிறார்.

इत्थंलौकिकदृष्टयैतत्सर्वैरप्यनुभूयते ।

இத்தம்லௌகிகத்ருஷ்ட்யைதத்ஸர்வைரப்யநுபூயதே ॥ உஎ ॥

இத்தம் இப்படி | ஸர்வை:அபி ஸகலர்களினாலேயும்
ஏதத். இந்தமாயாஸ்வரூபத்தை | அநுபூயதே நிஜமென்றனுபவிக்க
லௌகிகத்ருஷ்ட்யா லோகதிருஷ்டியினால் | ப்படுகிறது.

அ-கை. இப்படிமாயை கடாதிகளைப்போல சர்வானுபவ சித்தமானால் இதைஞானத்தினால் நிவர்த்திக்கக் கூடாதேயெனில்.

युक्तिदृष्टयात्वनिर्वाच्यंनासदासीदितिश्रुतेः ।

नासदासीद्विभातत्वन्नोसदासीच्चबाधनात् ॥

யுக்தித்ருஷ்ட்யாத்வநிர்வாச்யம்நாஸதாஸீதிதிச்ருதே: ।

நாஸதாஸீத்விபாதத்வாந்நோஸதாஸீச்சபாதநாத் ॥ கஉ அ ॥

யுக்திதிருஷ்ட்யா.து யுக்திதிருஷ்டியா ய்பார்க்கும்போது | ச்ருதே:.சொல்லுகிறசுருதியினாலும்
அநிர்வாச்யம். வாக்கால்சொல்லமுடி யாததாயிருக்கிறது. | விபாதத்வாத். [illegible]
நாஸதாஸீதிதி அஸத்தென்று சொல்லக்கூடாதென்று | பாதநாத். [illegible]
 | ந.ஸதாஸீத். [illegible]

அ-கை. துச்சத்துவத்தைச் சொல்லுகிறதுமில்லை காண்பிக்கிறார்.

विद्यादृष्टयाश्रुतंतुच्छंतस्यनित्यनिवृत्तितः ॥

வித்யாத்ருஷ்ட்யாச்ருதம்துச்சம்தஸ்யநித்யநிவ்ருத்தித: ॥ கஉகூ ॥

தஸ்ய அந்தமாயையானது | நித்யநிவ்ருத்தித: [illegible]
வித்யாத்ருஷ்ட்யா ஞானிகளினனுபவத் தால் | துச்சம் [illegible]
 | ச்ருதம். [illegible]

அ-கை. இப்போதுசொன்ன அர்த்தத்தை [illegible].

तुच्छाऽनिर्वचनीयाचवास्तवीचेत्यसौत्रिधा ।

ज्ञेयामायात्रिभिर्बोधैश्श्रौतयौक्तिकलौकिकैः ॥

துச்சாऽநிர்வசநீயாசவாஸ்தவீசேத்யஸௌத்ரிதா ।

ஜ்ஞேயாமாயாத்ரிபிர்போதைச்ச்ரௌதயௌக்திகலௌகிகை: ॥ கஙo ॥

துச்சா (ஆகாசபுஷ்பம்போல திரிகாலத்திலுமில்லாததாயும்)
அநிர்வசநீயா ச (சிப்பிவெள்ளிபோல்) அனிர்வசனீயமாயும்
வாஸ்தவீ (ஜீவனைப்போலே) வாஸ்தவமாயும்
இதி இப்படி

அஸௌ த்ரிதா இந்தமாயைமூவிதமாகும்
மாயா மாயையானது (ம்
போதை: ஞானத்திலேயும்
ச்ரௌதயௌக்திகலௌகிகை: சுருதிசம்பந்தயுக்திகளாலும்லௌகிகர்களாலும்
த்ரிபி: ஜ்ஞேயா மேலேசொன்னமூன்றுவிதங்களாலேஅறியத்தக்கது.

அ-கை. இந்தமாயையானது ஜகத்தைத்தோற்றி மறைக்கிறதற்கு திருஷ்டாந்தஞ் சொல்லுகிறார்.

अस्यसत्वमसत्वंचजगतोदर्शयत्यसौ ।
प्रसारणाच्चसंकोचाद्यथाचित्रपटस्तथा ॥

அஸ்யஸத்வமஸத்வஞ்சஜகதோதர்சயத்யஸௌ ।
ப்ரஸாரணாச்சஸங்கோசாத்யதாசித்ரபடஸ்ததா ॥ ௧௩௧ ॥

சித்ரபட: சித்திரபடமானது
ப்ரஸாரணாத் விரிப்பதினாலும்
ஸங்கோசாத் ச சுருட்டுவதினாலும்
யதா எப்படி
ததா சித்திரத்தைத்தோற்றி மறைக்கின்றதோ (அப்படி)

அஸௌ இந்தமாயையானது (ஜாக்ரஸ்வப்பனத்தில்)
அஸ்ய ஜகத: இந்தஜகத்திற்கு
ஸத்வம் தோற்றத்தையும் [யும்
அஸத்வம் ச (சுஷுப்தியில்) மறைப்பை
தர்சயதி காண்பிக்கிறது.

அ-கை. சுருதியில்மாயை அஸ்வதந்திரை யென்றும் ஸ்வதந்திரையென்றும் இருவிதமாய்ச் சொல்லக் காரணமேதெனில்.

अस्वतन्त्राहिमायास्यादप्रतीतेर्विनाचितिम् ।
स्वतंत्रापितथैवस्यादसङ्गस्यान्यथाकृतेः ॥

அஸ்வதந்த்ராஹிமாயாஸ்யாதப்ரதீதேர்விநாசிதிம் ।
ஸ்வதந்த்ராபிததைவஸ்யாதஸங்கஸ்யாந்யதாக்ருதே: ॥ ௧௩௨ ॥

சிதிம் விநா அறிவைவிட்டு
அப்ரதீதே: தோற்றாமையால்
மாயா மாயையானது
அஸ்வதந்த்ரா ஸ்யாத் அஸ்வதந்திரையாயெப்படி இருக்கிறதோ

ததா ஏவ அப்படியே
அஸங்கஸ்ய அசங்கரான ஆத்துமாவை
அந்யதாக்ருதே: வேறாயிருக்கிற ஜீவஜகத்து ஈசர்களாகப் பண்ணுவதால்
ஸ்வதந்த்ரா அபி ஸ்வதந்திரையாயும்
ஸ்யாத் இருக்கிறது.

அ-கை. அசங்கராயிருக்கிற ஆத்துமாவை அன்னியதாவாகப் பண்ணுகிறதென்றதை ஸ்பஷ்டமாகக் காண்பிக்கிறார்.

कूटस्थासङ्गमात्मानञ्जगत्त्वेनकरोतिसा ।
चिदाभासस्वरूपेणजीवेशावपिनिर्ममे ॥

கூடஸ்தாஸங்கமாத்மாநஞ்ஜகத்வேநகரோதிஸா ।
சிதாபாஸஸ்வரூபேணஜீவேசாவபிநிர்மமே ॥ கஙங ॥

ஸா அந்த மாயையானது
கூடஸ்தா கூடஸ்தராயும்
அஸங்கம் அசங்கராயுமிருக்கிற
ஆத்மாநம் ஆத்துமாவை
ஜகத்வேந ஜகத்தாக
கரோதி பண்ணுகிறது.

சிதாபாஸஸ்வரூபேண சிதாபாச ஸ்வரூபர்களான
ஜீவேசௌ அபி ஜீவேசுவரர்களையும்
நிர்மமே உண்டுபண்ணுகிறதென்று சுருதியுஞ்சொல்லுகிறது.

அ-கை. அப்போகூடஸ்தத்தன்மை கெட்டதேயெனில்.

कूटस्थमनुपद्रुत्यकरोतिजगदादिकम् ।

கூடஸ்தமநுபத்ருத்யகரோதிஜகதாதிகம் ॥ கஙச ॥

கூடஸ்தம் கூடஸ்தரை
அநுபத்ருத்ய உபத்திரவம் பண்ணுமலே
ஜகதாதிகம் ஜகத்துமுதலானதை
கரோதி உண்டுபண்ணுகிறது.

அ-கை. புருஷனைத்தொடாமல் பிள்ளை பெற்றுளென்பது கூடாததுபோல் ஆத்துமாவைத் தொடாமல் ஜகத்துமுதலானதை யுண்டுபண்ணுகிறது கூடாதெனில்.

दुर्घटैकविधायिन्यांमायायांकाचमत्कृतिः ॥

துர்கடைகவிதாயிந்யாம்மாயாயாங்காசமத்க்ருதி: ॥ கஙரு ॥

துர்கடைகவிதாயிந்யாம் கூடாததைக்கூட்டிவைக்கிற
மாயாயாம் மாயையினிடத்தில்
கா சமத்க்ருதி: இதென்ன ஆச்சரியம்

தா-ம். அப்படி இல்லாமற்போனால் மாயையென்கிற பெயரே கெடுபட்டுப்போம்.

இ-தி. சமுத்திரத்தை தாண்டின அனுமாருக்கு வாய்க்கால் தாண்டுவது பிரயாசை இல்லாதது போலவுமி.

அ-கை. மாயை இத்தன்மையென்பதில் லோகதிருஷ்டாந்தம் காண்பிக்கிறார்.

द्रवत्वमुदकेवह्नावौष्ण्यंकाठिन्यमश्मनि ।
मायायांदुर्घटत्वंचस्वतःसिध्यतिनान्यतः ॥

த்ரவத்வமுதகேவஹ்நாவௌஷ்ண்யங்காடிந்யமச்மநி ।
மாயாயாந்துர்கடத்வஞ்சஸ்வதஸ்ஸித்யதிநாந்யத: ॥ கஙசு ॥

உதகே ஜலத்தில்
த்ரவத்வம் நெகிழ்ச்சியும்
வஹ்நௌ அக்கினியில்
ஔஷ்ண்யம் உஷ்ணமும்

அஸ்மி கல்லில் [போ

ஆரோப்ய கடினமும் எப்படி ஸ்வபாவ

மாயாயாம் அப்படி மாயையினிடத்தில்

ஜகத்ஸ்ருஷ்டிகாரம் கூடாததைக் கூட்டி

வைக்கிறதும்

ஸ்வத: ஸ்வாபமாகவே

ஸித்தி சித்தித்திருக்கிறது

ந அந்யத: மற்றொன்றினால்வந்ததல்ல

அ-கை. மாயைக்கதிஷ்டானந் தெரியும்வரை மாயாகாரியம் சத்தியம்போலவும் பிற்பாடு பொய்யென்று போகுமென்பதை திருஷ்டாந்தமூலமாய் காண்பிவிக்கிறார்.

नवेत्तियोयावत्तंसाक्षात्तावच्चमत्कृतिम् ।

धत्तेमनसिपश्चात्तुमायैषेत्युपशाम्यति ॥

நவேத்தியோயாவத்தம்ஸாக்ஷாத்தாவச்சமத்க்ருதிம் ।

தத்தேமநஸிபஶ்சாத்துமாயைஷேத்யுபஶாம்யதி ॥ கஙரு ॥

ய: ஜனம் (மானது) எவன்

தம் அந்த

ஸாக்ஷாத் இந்திரஜாலக்காரனைப்பிரத்தியக்ஷமாக

யாவத் எதுவரையிலும்

நவேத்தி அறியவில்லையோ

தாவத் அதுவரையிலும்

சமத்க்ருதிம் இந்திரஜாலமான அந்த

சமத்காரத்தை வாஸ்தவமாகவே

மநஸி மனதில்

தத்தே தரிக்கிறான்

பஶ்சாத் து அவனையறிந்தபிற்பாடோ வென்றால்

ஏஷா இது

மாயா இதி மாயையென்று

உபஶாம்யதி உபசாந்தியடைகிறான்

அ-கை. இன்னும் ஜகத்தைசத்தியமென்கிற நையாயிகர்களான வாதிகளிடத்தில் சங்கைபண்ணுநம்மிடத்தில் பண்ணுதேயென்று சொல்லுகிறார்.

प्रसरंतिहिचोद्यानिजगत्सत्यत्ववादिषु ।

नचोदनीयंमायायांतस्याश्चोद्यैकरूपतः ॥

ப்ரஸரந்திஹிசோத்யாநிஜகத்ஸத்யத்வவாதிஷு ।

நசோதநீயம்மாயாயாந்தஸ்யாஶ்சோத்யைகரூபத: ॥ கஙஎ ॥

ஜகத் ஜகத்தை [களிடத்தில்

ஸத்யத்வவாதிஷு நிஜமென்கிற வாதி

சோத்யாநி ஆக்ஷேபணைகள்

ப்ரஸரந்தி ஹி பண்ணத்தக்கதன்றோ

மாயாயாம் மாயையினிடத்தில் [ன்று

நசோதநீயம் ஆக்ஷேபிக்கத் தக்கத

அ-கை. அதுஏதினாலென்றால்.

தஸ்யா: அந்தமாயைக்கு

சோத்யைகரூபத: ஆக்ஷேபமே முக்கியவடிவமானதால்

அ-கை. மாயாவாதிகளான நம்மைக்குறித்து ஆக்ஷேபித்தால் அதிகப்பிரசங்கம் வருமென்று சொல்லுகிறார்.

चोद्येपियदिचोद्यंस्यात्तच्चोद्येचोद्यतेमया ।
परिहार्यंततश्चोद्यंनपुनःप्रतिचोद्यताम् ॥

சோத்யேபியதிசோத்யம்ஸ்யாத்தச்சோத்யேசோத்யதேமயா ।
பரிஹார்யம்ததச்சோத்யம்நபுந:ப்ரதிசோத்யதாம் ॥ ௧௩௮ ॥

சோத்யே அபி ஆக்ஷேபத்திலும்
சோத்யம் ஸ்யாத் யதி ஆக்ஷேபிப்பையேயானால்
தச்சோத்யே அந்தஆக்ஷேபத்தில்
மயா என்னாலும்
சோத்யதே ஆக்ஷேபிக்கப்படும்
தத: ஆகையினாலே
சோத்யம் ஆக்ஷேபமானது
பரிஹார்யம் பரிஹரிக்கத்தக்கது
புந: மறுபடியொருக்காலும்
ந ப்ரதிசோத்யதாம் இப்படி ஆக்ஷேபிக்கத்தக்கதன்று.

அ-கை. சொன்ன அர்த்தத்தை வெளிபண்ணுகிறார்.

विस्मयैकशरीरायाःमायायाश्चोद्यरूपतः ।
अन्वेष्यःपरिहारोस्याःबुद्धिमद्भिःप्रयत्नतः ॥

விஸ்மயைகசரீராயா:மாயாயாச்சோத்யரூபத: ।
அந்வேஷ்ய:பரிஹாரோஸ்யா:புத்திமத்பி:ப்ரயத்நத: ॥ ௧௩௯ ॥

விஸ்மயைகசரீராயா: ஆச்சரியப்படும்படியானமுக்கியவடிவமாயிருக்கிற
மாயாயா: மாயையானது
சோத்யரூபத: ஆக்ஷேபஸ்வரூபமாயிருப்பதால்
அஸ்யா: இந்தமாயைக்கு
பரிஹார: பரிஹாரமானது
புத்திமத்பி: புத்திசாலிகளினாலே
ப்ரயத்நத: பிரயத்தினமாக
அந்வேஷ்ய: தேடத்தக்கது.

அ-கை. மாயைக்குப் பரிஹாரந் தேடச்சொன்னது நியாயந்தான், மாயை யென்பது இல்லையேயெனில்.

मायात्वमेवनिश्चेयमितिचेत्तर्हिनिश्चिनु ।
लोकप्रसिद्धमायायाःलक्षणंयत्तदीक्ष्यताम् ॥

மாயாத்வமேவநிச்சேயமிதிசேத்தர்ஹிநிச்சினு ।
லோகப்ரஸித்தமாயாயா:லக்ஷணம்யத்ததீக்ஷ்யதாம் ॥ ௧௪௦ ॥

மாயாத்வம் ஏவ மாயையென்றசொல்லேஅர்த்தத்திலில்லையென்றிருப்பதினலதை இல்லையென்று
நிச்சேயம் நிச்சயம்
இதி சேத் பண்ணவேண்டியதேயெனில்
தர்ஹி அப்படி
நிச்சினு நிச்சயம்பண்ணு
லோகப்ரஸித்தமாயாயா: லோகப்பிரசித்தமானஇந்திரஜாலம்முதலானமாயைக்கு
யத் லக்ஷணம் தத் ஈக்ஷ்யதாம் யாதொரு லக்ஷணமுண்டோ அந்தலக்ஷணம் மாயையில்பார்க்கத்தக்கது.

அ-கை. இந்தமாயைக்கு லக்ஷணமேதெனில்.

ननिरूपयितुंशक्याविस्पष्टंभासतेचया ।
सामायेतीन्द्रजालादौलोकास्संप्रतिपेदिरे ॥

நநிரூபயிதும்ஶக்யாவிஸ்பஷ்டம்பாஸதேசயா ।
ஸாமாயேதீந்த்ரஜாலாதௌலோகாஸ்ஸம்ப்ரதிபேதிரே ॥ கசக ॥

யா யாதொன்று
நிரூபயிதும் ரூபித்ததற்கு
ந ஶக்யா முடியாததாயும்
விஸ்பஷ்டம் வ பிரகாசமாயும் [தோ
பாஸதே தோன்றிக்கொண்டிருக்கிற

ஸா அது
மாயா இதி மாயையென்று
இந்த்ரஜாலாதௌ இந்திரஜாலாதியில்
லோகா: ஜனங்கள் [கள்.
ஸம்ப்ரதிபேதிரே நன்றாகவறிந்திரு

அ-கை. இனி தாஷ்டாந்தஞ் சொல்லுகிறார்.

स्पष्टंभातिजगच्चेदमशक्यंतन्निरूपणम् ।
मायामयंजगत्तस्मादीक्षस्वापक्षपाततः ॥

ஸ்பஷ்டம்பாதிஜகச்சேதமஶக்யம்தந்நிரூபணம் ।
மாயாமயம்ஜகத்தஸ்மாதீக்ஷஸ்வாபக்ஷபாதத: ॥ கசஉ ॥

இதம் இந்த
ஜகத் ச ஜகத்தும்
ஸ்பஷ்டம் பிரகாசமாக
பாதி தோன்றுகிறது [மானது
தந்நிரூபணம் அதினுடையநிரூபண

அஶக்யம் அசக்தமாயிருக்கிறது
தஸ்மாத் ஆகையினாலே
அபக்ஷபாதத: பக்ஷபாதமில்லாம
ஜகத் ஜகத்தை (லே
மாயாமயம் மாயாமயமென்றே
ஈக்ஷஸ்வ பாரும்.

அ-கை. ஜகத்தைநிரூபிக்கக்கூடாதெப்படியெனில்.

निरूपयितुमारब्धेनिखिलैरपिपंडितैः ।
अज्ञानंपुरतस्तेषांभातिकक्ष्यासुभातिचित् ॥

நிரூபயிதுமாரப்தேநிகிலைரபிபண்டிதை: ।
அஜ்ஞாநம்புரதஸ்தேஷாம்பாதிகக்ஷ்யாஸுபாதிசித் ॥ கசரு ॥

நிகிலை: சமஸ்தர்களான [னும்
பண்டிதை: அபி வித்துவான்களா
நிரூபயிதும் ஜகத்தைநிரூபணஞ்
செய்தற்கு
ஆரப்தே ஆரம்பிவித்ததுள்ளளவில்

தேஷாம் அவர்களுடைய
ஆஸு ஒவ்வொருவிதங்களாயுள்
கக்ஷ்யாஸு கக்ஷிகளிலும் [ள
அஜ்ஞாநம் அஞ்ஞானமே
புரத:பாதி முன்னர்விளங்குகிறது

அ-கை. ஜகத்தை நிரூபிக்கமுடியாதென்பதை உதாரணத்தால் விளக்குகின்றார்.

देहेन्द्रियादयोभावाःवीर्येणोत्पातिताःकथम् ।
कथंवातत्रचैतन्यमित्युक्तेतेकिमुत्तरम् ॥

𑌦𑍇𑌹𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌦𑌯𑍋𑌭𑌾𑌵𑌾𑌃𑌵𑍀𑌰𑍍𑌯𑍇𑌣𑍋𑌤𑍍𑌪𑌾𑌦𑌿𑌤𑌾𑌃𑌕𑌥𑌂 ।
𑌕𑌥𑌂𑌵𑌾𑌤𑌤𑍍𑌰𑌚𑍈𑌤𑌨𑍍𑌯𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑍇𑌤𑍇𑌕𑌿𑌮𑍁𑌤𑍍𑌤𑌰𑌂 ॥ ௧௪௪ ॥

𑌦𑍇𑌹𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌦𑌯𑌃 தேகேந்திரியம் முதலாய
𑌭𑌾𑌵𑌾𑌃 பாவங்கள்
𑌵𑍀𑌰𑍍𑌯𑍇𑌣 சுக்லத்தினாலே
𑌕𑌥𑌂 எப்படி
𑌉𑌤𑍍𑌪𑌾𑌦𑌿𑌤𑌾𑌃 உண்டுபண்ணப்பட்டன
𑌤𑌤𑍍𑌰 அந்ததேகாதிகளில்
𑌚𑍈𑌤𑌨𑍍𑌯𑌂 சைதன்யமானது
𑌕𑌥𑌂𑌵𑌾 𑌇𑌤𑌿 எப்படிவந்ததென்றிப்படி
𑌉𑌕𑍍𑌤𑍇 கேட்கப்படுவையேயானால்
𑌤𑍇 உனக்கு
𑌉𑌤𑍍𑌤𑌰𑌂 சமாதானம்சொல்ல
𑌕𑌿𑌂 என்னஇருக்கிறது.

அ-கை. ஸ்வபாவவாதியினுடையசங்கையும் சமாதானமும்சொல்லுகிருர்

वीर्यस्यैषस्वभावश्चेत्कथंतद्विदितंत्वया ।
अन्वयव्यतिरेकौयौभग्नौतौवंध्यवीर्यतः ॥

𑌵𑍀𑌰𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯𑍈𑌷𑌸𑍍𑌵𑌭𑌾𑌵𑌶𑍍𑌚𑍇𑌤𑍍𑌕𑌥𑌂𑌤𑌦𑍍𑌵𑌿𑌦𑌿𑌤𑌂𑌤𑍍𑌵𑌯𑌾 ।
𑌅𑌨𑍍𑌵𑌯𑌵𑍍𑌯𑌤𑌿𑌰𑍇𑌕𑍌𑌯𑍌𑌭𑌗𑍍𑌨𑍌𑌤𑍌𑌵𑌂𑌧𑍍𑌯𑌵𑍀𑌰𑍍𑌯𑌤𑌃 ॥ ௧௪௫ ॥

𑌵𑍀𑌰𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 சுக்லத்திற்கே
𑌏𑌷𑌃 இப்படி
𑌸𑍍𑌵𑌭𑌾𑌵𑌃𑌚𑍇𑌤𑍍 சரீராதிகளாகிறது ஸ்வபாவமேயானால்
𑌤𑌤𑍍 𑌤𑍍𑌵𑌯𑌾 அது உன்னாலே
𑌕𑌥𑌂 எப்படி
𑌵𑌿𑌦𑌿𑌤𑌂 அறியப்பட்டது அதற்குசாக்ஷியேதெனில்
𑌯𑍌 யாவிரு
𑌅𑌨𑍍𑌵𑌯𑌵𑍍𑌯𑌤𑌿𑌰𑍇𑌕𑍌 அன்வய வியதிரேகங்களேயாம்
𑌤𑍌 அந்தஅன்வயவியதிரேகங்களெப்படியெனில் வீரிய முண்டெனில் தேகமுண்டு எங்கே வீரியமில்லையோ அங்கே தேகமில்லையென்பதுதான்
𑌵𑌂𑌧𑍍𑌯𑌵𑍀𑌰𑍍𑌯𑌤𑌃 𑌭𑌗𑍍𑌨𑍌 மலட்டுவீரியத்தினாலவைகள் தடைபட்டுப்போகின்றன ஆகையால்சுக்லத்திற்குதேகாதிகளைக்கற்பிப்பது ஸ்வபாவமென்பதுகூடாது.

வி-ம். மலடர்களா யிருக்கிறவர்களிடத்தில் வீரியமில்லையெனில் அப்போ அவர்களுக்கு போகத்தில் ரதியானதுண்டாகாமலிருக்கவேண்டும். ஆகையால்வீரியமில்லையென்று சொல்லக்கூடாது வீரியமிருந்தும் தேகமுண்டாகாமையாலும் ஸ்வப்னமனோராஜ்யாதிகளில் வீரியமன்றியில் சரீரங்கள் தோற்றுவதாலும் நீசொன்ன அன்வயவியதிரேகங்கள் நடைபட்டன, ஆகையால் ஜீவனுடேயும் கர்மத்தோடேயும் சேர்ந்தவீரியத்தினாலேயே சரீரமுண்டாகிறதென்றறி.

அ-கை. இப்படி யடிக்கடிகேட்டதின்பின் சிஷ்யனுடைய உத்தரத்தின் முடிவேதெனில்.

नजानामिकिमप्येतदित्यन्तेशरणंतव ।
अतएवमहांतोस्यप्रवदन्त्यैन्द्रजालिताम् ॥

நஜாநாமிகிமப்யேததித்யந்தே ஶரணந்தவ ।
அதஏவமஹாந்தோஸ்யப்ரவதந்த்யைந்த்ரஜாலிதாம் ॥ கசசு ॥

அத: கிம் அபி இந்தத்தேகாதியுண்டாகிறவித மின்னவிதமென்று
ந ஜாநாமி யாதொன்றும்நான் அறியவில்லையாகையால் நீரேசமாதானம் சொல்லவேண்டும்
இதி என்று
அந்தே முடிவில்
தவ ஶரணம் உமக்கே சரணமென்று சொன்னான்
அத: ஏவ ஆகையினாலேயே
மஹாந்த: மகான்கள்
அஸ்ய இந்தத்தேகாதிக்கு
ஐந்த்ரஜாலிதாம் இந்திரஜாலசாம்யத்தை
ப்ரவதந்தி சொல்லுகிறார்கள்.

அ-கை. அனிர்வசனீயமென்பதில் பெரியவாளான வசிஷ்டருடையவாக்கியத்தைக்காண்பிக்கிறார்.

एतस्मात्किमुवेन्द्रजालमपरंयद्गर्भवासेस्थितम्
रेतश्चेततिहस्तमस्तकपदप्रोद्भूतनानांकुरम् ।
पर्यायेणशिशुत्वयौवनजरावेषैरनेकैर्वृतम्
पश्यत्यत्तिशृणोतिजिघ्रतितथागच्छत्यथागच्छति ॥

ஏதஸ்மாத்கிமிவேந்த்ரஜாலமபரம்யத்கர்ப்பவாஸேஸ்திதம்
ரேதஶ்சேததிஹஸ்தமஸ்தகபதப்ரோத்பூதநாநாங்குரம் ।
பர்யாயேணஶிஶுத்வயௌவநஜராவேஷைரநேகைர்வ்ருதம்
பஶ்யத்யத்திஶ்ருணோதிஜிக்ரதிததாகச்சத்யதாகச்சதி ॥ கசஎ ॥

கர்ப்பவாஸே கர்ப்பவாசத்தில்
ஸ்திதம் இருந்த
யத் ரேத: யாதொருசுக்லமுண்டோ
ஹஸ்தமஸ்தக பதப்ரோத்பூதநாநா அங்குரம் அதே கைகளாயும் தலையாயும் பாதங்களாயும் நானாவிதங்களான அவயவங்களுடன்
சேததி சேஷ்டிக்கிறது
பர்யாயேண கிரமமாக
ஶிஶுத்வயௌவந ஜராவேஷை: வாலியம்யௌவனம் ஜரையென்ற வேஷங்களான
அநேகை: அனேகங்களோடே
வ்ருதம் கூடினதாய்
பஶ்யதி பார்க்கிறது
அத்தி சாப்பிடுகிறது
ஶ்ருணோதி கேட்கிறது
ஜிக்ரதி முகர்ந்துபார்க்கிறது
ததா அப்படி.

மாத்ருகி போகிறது
ஸ்வ மறுபடி
ஆமாத்ருகி வருகிறது (ஆகையால்)
யதஸ்மாத் இதைக்காட்டிலும்
ஐந்த்ரஜாலம் இந்திரஜாலமானது
ஸ்வாமம் வேறே
கிம்வா என்ன இருக்கிறதென்று
சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

அ-கை. இப்படியே இன்னமொரு திருஷ்டாந்தத்தை காண்பிக்கிறார்.

देहवद्वटधानादौसुविचार्यविलोक्यताम् ।
क्वधानाकुत्रवावृक्षास्तस्मान्मायेतिनिश्चिनु ॥

தேஹவத்வடதாநாதௌஸுவிசார்யவிலோக்யதாம் ।
க்வதாநாகுத்ரவாவ்ருக்ஷாஸ்தஸ்மாந்மாயேதிநிஶ்சிநு ॥ ௧௪௫ ॥

தேஹவத் தேகம்போலே
வடதாநாதௌ ஆலம்விதை முதலான
ஸுவிசார்ய நன்றாய்விசாரித்து
விலோக்யதாம் பார்க்கத்தக்கது [து
க்வதாநா எவ்விடத்தில்விதையிருக்கிற[திலும்
குத்ர வா எவ்விடத்தில்
வ்ருக்ஷா: மரங்களிருக்கின்றன
தஸ்மாத் ஆகையினாலே
மாயா இதி மாயையென்றே
நிஶ்சிநு நிச்சயம் பண்ணு.

அ-கை. நம்மால் நிரூபிக்கமுடியாவிட்டாலும் உதயனர்முதலான பெரியோர்கள் நிருக்தியென்ற கிரந்தத்தில் நிரூபித்திருக்கிறார்களே யெனில்.

निरुक्तावभिमानन्तेदधतेतार्किकादयः ।
हर्षमिश्रादिभिस्तेतुखण्डनादौसुशिक्षिताः ॥

நிருக்தாவபிமாநந்தேததததேதார்கிகாதய: ।
ஹர்ஷமிஶ்ராதிபிஸ்தேதுகண்டநாதௌஸுஶிக்ஷிதா: ॥ ௧௪௬ ॥

நிருக்தௌ நிருக்தியில்
தே அந்த
தார்கிகாதய: தார்க்கிகாதிகள்
அபிமாநம் அபிமானத்தை
ததத வகித்திருக்கிறார்கள்
ஹர்ஷமிஶ்ராதிபி: ஹர்ஷமிசிரர்முதலானவர்களாலே
கண்டநாதௌ கண்டனம் முதலானகிரந்தத்தில்
தே து அந்ததார்க்கிகாதிகள்
ஸுஶிக்ஷிதா: நன்றாய்சிக்ஷிக்கபட்டிருக்கிறார்கள்.

அ-கை. இப்போதுசொன்ன அர்த்தத்தில் பெரியோர்கள் சம்மதியைக் காண்பிவிக்கிறார்.

अचिन्त्याःखलुयेभावाःनतांस्तर्केषुयोजयेत् ।
अचिन्त्यरचनारूपंमनसापिजगत्खलु ॥

அசிந்த்யா:கலுயேபாவா:நதாம்ஸ்தர்கேஷுயோஜயேத் ।
அசிந்த்யரசநாரூபம்மநஸாபிஜகத்கலு ॥ ௧௪௭ ॥

அசிந்த்யா: சிந்திக்கக்கூடாதனவான
யெ பாவா: யாதொருபாவங்கள்
ஸந்தி உண்டோ
தாந் அவைகளை
தர்க்கேண யுக்திகளிலே
ந யோஜயேத் சேர்க்கக்கூடாது

இதம் ஜகத்தானது
அபி அசிந்த்ய மனதினாலும்
அசிந்த்யரசநாரூபம் சிந்திக்கக்கூடாதகற்பனை
ஏவ அன்றோ.

அ-கை. ஜகத்து அசிந்த்யரூபமாயிருக்கட்டும், மாயையில் என்னவாயிற்றெனில்.

अचिन्त्यरचनाशक्तिबीजंमायेतिनिश्चिनु ।
मायाबीजंतदेवैकंसुषुप्तवानुभूयते ॥

அசிந்த்யரசநாஶக்திபீஜம் மாயேதி நிஶ்சிநு ।
மாயாபீஜம் ததேவைகம் ஸுஷுப்தாவநுபூயதே ॥கருக॥

அசிந்த்யரசநா இன்னபடி யென்று சிந்திக்கக்கூடாது [னது
ஶக்திபீஜம் கற்பனைசக்திக்குப் பீஜமா
மாயா இதி மாயையென்றே
நிஶ்சிநு நிச்சயம்பண்ணு (அதுஎங் கேகாணலாமென்றால்

ஸுஷுப்தௌ ஸுஷுப்தியிலேயே
ததேகம் அந்தவொன்றான
மாயாபீஜம் மாயாபீஜமானது
அநுபூயதே அனுபவிக்கப்படுகிற தல்லவா.

அ-கை. மாயை ஜகத்காரணமென்பதெப்படியெனில்.

जाग्रत्स्वप्नजगत्तत्रलीनंबीजइवद्रुमः ।
तस्मादशेषजगतोवासनास्तत्रसंस्थिताः ॥
याबुद्धिवासनास्तासुचैतन्यंप्रतिबिंबति ।

ஜாக்ரத்ஸ்வப்நஜகத்தத்ர லீநம் பீஜ இவ த்ரும: ।
தஸ்மாதஶேஷஜகதோ வாஸநாஸ்தத்ர ஸம்ஸ்திதா: ॥கருஉ॥
யா புத்திவாஸநாஸ்தாஸு சைதந்யம் ப்ரதிபிம்பதி ।

பீஜே விதையில்
த்ரும: இவ மரம்இருப்பதுபோல
தத்ர அந்தசுஷுப்தியில்
ஜாக்ரத்ஸ்வப்ந ஜகத் ஜாக்கிரஸ்வப்னம்மு தலான ஜகத்து
லீநம் லயித்திருக்கிறது
தஸ்மாத் ஆகையினாலே (டைய
அஶேஷஜகத: சமஸ்த்த ஜகத்தினு

வாஸநா: வாசனைகள்
தத்ர அந்த மாயையில்
ஸம்ஸ்திதா: இருக்கின்றன
யா: யாதொரு
புத்திவாஸநா: புத்திவாசனைகளுண்
தாஸு அந்த வாசனைகளிலே (டோ
சைதந்யம் சைதன்யமானது
ப்ரதிபிம்பதி பிரதிபிம்பிக்கிறது:

அ-கை. அந்தப்பிரதிபிம்பங்களொன்றுந் தெரியவில்லையெனில்.

मेघाकाशवदस्पष्टचिदाभासोनुमीयताम् ॥

மேகாகாஶவத³ஸ்பஷ்டசிதா³பா⁴ஸோநுமீயதாம் ॥ கரு௱ ॥

மேகாகாஶவத் மேகாகாசம்போலே

அஸ்பஷ்டசிதாபாஸ: விளக்கமற்ற சிதாபாஸன்

அநுமீயதாம் அனுமானத்தால் அறியத்தக்கவன்.

அ-கை. மேகாகாசத்தில் பிரதிபிம்பந் தெரியாமற்போனாலுங் கடஜலத்தில் பிரதிபிம்பம் ஸ்பஷ்டமாய்த் தோற்றுவதால், மேகாகாசமுண்டென்ற அனுமானங்கூடும். அப்படி தாஷ்டாந்தத்திலும் காட்டவேண்டுமெனில்

साभासमेवतद्बीजंधीरूपेणप्ररोहति ।

अतोबुद्धौचिदाभासोविस्पष्टंप्रतिभासते ॥

ஸாபா⁴ஸமேவ தத்³பீ³ஜம் தீ⁴ரூபேண ப்ரரோஹதி ।

அதோ பு³த்³தௌ⁴ சிதா³பா⁴ஸோ விஸ்பஷ்டம் ப்ரதிபா⁴ஸதே ॥ கருசு ॥

தத். பீஜம் அந்த மாயாபீஜமானது

ஸாபாஸம்.ஏவ ஆபாசத்தோடே கூடினதாகவே

தீரூபேண புத்தி ரூபமாக

ப்ரரோஹதி முளைக்கிறது

அத: ஆகையினாலே

புத்தௌ புத்தியிலே

சிதாபாஸ: சிதாபாசனானவன்

விஸ்பஷ்டம் பிரகாசமாக

ப்ரதிபாஸதே பிரதிபலித்து விளங்குகிறான்.

வி-ம். முன்சிதாபாசனுடன் கூடின அந்த அஞ்ஞானமே புத்திவிருத்தியில் பிரதிபலித்து ஜீவனாயிருந்தது நம்மாலறியப்படாவிட்டாலும், இப்போ புத்திவிருத்தியின் தன்மையையடைந்து விளங்குகிற ஜீவத்தோற்றம்போல், அம்மாயையின் ரூபமேயிச்சீவனும், இதிற்சற்றேனு மையமில்லை.

அ-கை. ஜீவேசுவரரான் மாயிகாமென்பதற்கு, சுருதியையும், ஸ்பஷ்டாஸ்பஷ்டங்களுக்கு திருஷ்டாந்தத்தையுங் காண்பிக்கிறார்.

मायाभासेनजीवेशौकरोतीतिश्रुतौश्रुतम् ।

मेघाकाशजलाकाशाविवितौसुव्यवस्थितौ ॥

மாயாபா⁴ஸேந ஜீவேஶௌ கரோதீதி ஶ்ருதௌ ஶ்ருதம் ।

மேகா⁴காஶஜலாகாஶாவிவ தௌ ஸுவ்யவஸ்தி²தௌ ॥ கருரு ॥

மாயா மாயையானது

ஆபாஸேந பொய்யாக

ஜீவேசௌ ஜீவேசுவரர்களை

கரோதி இதி உண்டுபண்ணுகிறதென்று

ச்ருதௌ சுருதியிலே

ச்ருதம் கேட்கப்பட்டிருக்கிறது

தேவாகாமஜாகாமாலஉ மேகாகாசம்போல் ஈசனென்றும் ஜலாகாசம்போல ஜீவனென்றும்

களை அவர்கள்

ஸவ்வ்ஷ்டிகளை முன்னமே விவஸ்தைபண்ணப்பட்டார்கள்.

அ-கை. அதையே ஸ்பஷ்டமாய் காண்பிக்கிறார்.

मेघवद्वर्ततेमायामेघस्थिततुषारवत् ।
धीवासनाश्चिदाभासस्तुषारस्थखवत्स्थितः ॥

மேகவத்வர்த்ததேமாயாமேகஸ்திததுஷாரவத் ।
தீவாஸநாஶ்சிதாபாஸஸ்துஷாரஸ்தகவத்ஸ்திதஃ ॥ கருகூ ॥

மாயா மாயையானது

மேகவத் மேகம்போலே

வர்த்ததே இருக்கிறது

மேகஸ்திததுஷாரவத் மேகத்திலிருக்கிற மழைத்துளிகள்போல

தீவாஸநாஃ புத்திவாசனைகள்

துஷாரஸ்தகவத் அந்த துளிகளிலிருக்கிற ஆகாசம்போலே

சிதாபாஸஃ அந்த (வாசனைகளிலே) சிதாபாசன்

ஸ்திதஃ இருக்கிறான்.

அ-கை. ஜீவேசுவரர்களிரண்டுபேர்களும் மாயாகற்பிதரானால் பேதமேதெனில்.

मायाधीनश्चिदाभासश्रुतोमायीमहेश्वरः ॥

மாயாதீநஶ்சிதாபாஸஶ்ருதோமாயீமஹேஶ்வரஃ ।

மாயாதீநஃ மாயையின்வசமாயிருக்கிறவன்

சிதாபாஸஃ சிதாபாசனானஜீவன்

மஹேஶ்வரஃ மகேசுவரன்

மாயீ மாயையை தன் வசம் பண்ணிக்கொண்டவனென்று

ஶ்ருதஃ (முன்சொல்லி) கேட்கப்பட்டிருக்கிறது.

அ-கை. புத்திவாசனாப் பிரதிபிம்பனுக்கு, ஈசுவரத்துவம் யெப்படிச் சொல்லக்கூடுமெனில்.

अन्तर्यामीचसर्वज्ञोजगद्योनिस्सएवहि ।
सौषुप्तमानन्दमयंप्रक्रम्यैवंश्रुतिर्जगौ ॥
एषसर्वेश्वरइतिसोयंवेदोक्तईश्वरः ॥

அந்தர்யாமீசஸர்வஜ்ஞோஜகத்யோநிஸ்ஸஏவஹி ॥ கருஎ ॥
ஸௌஷுப்தமாநந்தமயம்ப்ரக்ரம்யைவம்ஶ்ருதிர்ஜகௌ ।
ஏஷஸர்வேஶ்வரஇதிஸோயம்வேதோக்தஈஶ்வரஃ ॥ கருஅ ॥

ஸ. ஏவ அவரே

அந்தர்யாமீ.ச அந்தரியாமியென்றும்

ஸர்வஜ்ஞஃ சர்வஞ்ஞனென்றும்

ஜகத்யோநிஃ ஜகத்காரணனென்றும்

ஸௌஷுப்தம் சுஷுப்தியிலிருக்கிற
ஆநந்தமயம் ஆனந்தமயனை
ப்ரக்ருத்ய ஆரம்பவித்து
ஏஷ: இவரே
ஸர்வேச்வர: இதி சர்வேசுவரரென்று
ஏவம் இப்படி
ச்ருதி: (மாண்டூக்கிய) சுருதி
ஜகௌ ஹி சொல்லுகிறதன்றோ
ஸ: இந்த
அயம் இவரே
வேதோக்த: வேதத்திற்சொல்லப்பட்ட
பரமேச்வர: ஈசுவரன்.

அ-கை. ஆனந்தமயனுக்கு சர்வஞ்ஞத்துவாதிகள் அனுபவவிரோதமாயிருக்கிறதேயெனில்.

सर्वज्ञत्वादिकेतस्यनैवाविप्रतिपद्यताम् ।
श्रौतार्थस्यावितर्क्यत्वान्मायायांसर्वसंभवात् ॥

ஸர்வஜ்ஞத்வாதிகே தஸ்ய நைவ விப்ரதிபத்யதாம் ।
ச்ரௌதார்த்தஸ்யாவிதர்க்யத்வாந்மாயாயாம் ஸர்வஸம்பவாத் ॥

தஸ்ய அந்த ஆனந்தமயனுக்கு
ஸர்வஜ்ஞத்வாதிகே சர்வஞ்ஞத்துவமுதலானகுணமுண்டென்பதில்
விப்ரதிபத்யதாம் ந ஏவ ஆட்சேபிக்கத்தக்கதேயன்று
ச்ரௌதார்த்தஸ்ய வேதார்த்தமானது
அவிதர்க்யத்வாத் ஆட்சேபிக்கக்கூடாத நிர்ணயமானதால்
மாயாயாம் மாயையினிடத்தில்
ஸர்வஸம்பவாத் சகலகுணமும் சம்பவிக்கக்கூடும்.

அ-கை. சுருதி இருந்தாலும், யுக்திக்குத் தடைபட்டால், ஜலத்தில் கல்மிதக்குமென்ற சொற்போல், அர்த்தவாதமாய்விடுமேயெனில், சுருதிப்பிரமாணம் சித்திக்கும்பொருட்டு சர்வேசுவரத்துவம் முதலானதைக் காண்பிவிக்கிறார்.

अयंयत्सृजतेविश्वंतदन्यथयितुंपुमान् ।
नकोपिशक्तस्तेनायंसर्वेश्वरइतीरितः ॥

அயம் யத் ஸ்ருஜதே விச்வம் ததந்யதயிதும் புமாந் ।
ந கோபி சக்தஸ்தேநாயம் ஸர்வேச்வர இதீரித: ॥ கசு0 ॥

அயம் ஆனந்தமயனான இவர்
யத் விச்வம் எந்தஜாக்கிரதாதி ஜகத்தை
ஸ்ருஜதே உண்டுபண்ணுகிறாரோ
தத் அதை
அந்யதயிதும் வேறுவிதமாகப் பண்ணுவதற்கு
க: யாதொரு
புமாந் அபி புருஷனும்
ந சக்த: சமர்த்தனாயில்லையோ
தேந ஆகையினாலே
அயம் இவர்
ஸர்வேச்வர: இதி சர்வேசுவரரென்று
ஈரித: சொல்லப்படுகிறார்.

அ-கை. இப்போசர்வஞ்ஞத்துவத்தைச் சொல்லுகிறார்.

अशेषप्राणिबुद्धीनांवासनास्तत्रसंस्थिताः ।
ताभिःक्रोडीकृतंसर्वन्तेनसर्वज्ञईरितः ॥

அஶேஷப்ராணிபுத்தீநாம்வாஸநாஸ்தத்ரஸம்ஸ்திதா꞉ ।
தாபி꞉க்ரோடீக்ருதம்ஸர்வந்தேநஸர்வஜ்ஞ ஈரித꞉ ॥ ௧௬௧ ॥

அஶேஷப்ராணிபுத்தீநாம் சகலப்பிராணிகளின் புத்திகளுடைய
வாஸநா꞉ வாசனைகளானவை
தத்ர அந்தசுஷுப்திசம்பந்தமான
ஸம்ஸ்திதா꞉ மாயையிலிருப்பதால்
தாபி꞉ அவைகளினாலே
க்ரோடீக்ருதம் சேர்க்கப்பட்டது
ஸர்வம் சமஸ்தமாயிருக்கிற
தேந அந்தவாசனைகளையறிவதினாலே
ஸர்வஜ்ஞ꞉ சர்வஞ்ஞரென்று
ஈரித꞉ சொல்லப்படுகிறார்.

அ-கை. சர்வஞ்ஞத்துவமிருந்தால் அப்போது அது எதினால் அறியப்படவில்லையெனில்.

वासनानांपरोक्षत्वात्सर्वज्ञत्वंनहीक्ष्यते ।
सर्वबुद्धिषुतद्दृष्ट्वावासनास्वनुमीयताम् ॥

வாஸநாநாம்பரோக்ஷத்வாத்ஸர்வஜ்ஞத்வம்நஹீக்ஷ்யதே ।
ஸர்வபுத்திஷுதத்த்ருஷ்ட்வாவாஸநாஸ்வநுமீயதாம் ॥ ௧௬௨ ॥

வாஸநா꞉ வாசனைகளானவை
பரோக்ஷத்வாத் பரோக்ஷமாகஇருப்பதால்
ஸர்வஜ்ஞத்வம் (அதை யறிகிற) சர்வஞ்ஞத்துவம்
நஹீக்ஷ்யதே பார்க்கப்படவில்லையன்றோ
ஸர்வபுத்திஷு சர்வ புத்திவிருத்திகளிலே
தத் அதை
த்ருஷ்ட்வா பார்த்து
வாஸநாஸு வாசனைகளிலே (சர்வஞ்ஞத்துவமுண்டென்று)
அநுமீயதாம் அனுமானம்பண்ணத்தக்கது.

வி-ம். அதெப்படியெனில், சர்வபுத்தியிலிருந்து அறிகிறதே சர்வஞ்ஞத்துவம், தனக்குக்காரணமான வாசனைகளையுமறிவதே சர்வஞ்ஞத்துவ மென்றறியத்தக்கது. காரியத்திலிருக்கிற சர்வஞ்ஞத்துவத்தால் காரணத்திலிருக்கிற சர்வஞ்ஞத்துவமென்பது வஸ்திரத்திலிருக்கிற ரூபமானது நூலிலிருப்பது போலவாம்.

அ-கை. சர்வஞ்ஞத்துவத்தைச் சொல்லி, அந்தரியாமித்துவத்தைச்சொல்லுகிறார்.

विज्ञानमयमुख्येषुकोशेष्वन्यत्रचैवहि ।
अन्तस्तिष्ठन्यमयतितेनान्तर्यामितांव्रजेत् ॥

விஜ்ஞாநமயமுக்யேஷுகோஶேஷ்வந்யத்ரசைவஹி ।
அந்தஸ்திஷ்டந்யமயதிதேநாந்தர்யாமிதாம்வ்ரஜேத் ॥ ௧௬௩ ॥

விஜ்ஞாநமயமுக்யேஷு விஞ்ஞானமயன் முதலான
கோஶேஷு கோசங்களிலும்
அந்யத்ர பிருதிவிமுதலானமற்ற
சைவ ஹி இடங்களிலும்
அந்த: உள்ளே
திஷ்டந் இருந்துகொண்டு
யமயதி நியமனம் பண்ணுகிறார்
தேந அதினாலே
அந்தர்யாமிதாம் அந்தரியாமியாயிருத்[தலை]
வ்ரஜேத் அடைகிறார்.

அ-கை. இந்த அர்த்தத்தில் அந்தரியாமிபிராமணம் முழுமையும் பிரமாணமென்று காண்பிக்கிறார்.

बुद्धौतिष्ठन्नान्तरोस्या:धियानेक्ष्यश्चधीवपुः ।
धियमन्तर्यमयतीत्येवंवेदेनघोषितम् ॥

புத்தௌதிஷ்டந்நாந்தரோஸ்யா:தியாநேக்ஷ்யஶ்சதீவபு: ।
தியமந்தர்யமயதீத்யேவம்வேதேநகோஷிதம் ॥ ௧௬௪ ॥

புத்தௌ புத்தியிலே
திஷ்டந் இருந்துகொண்டு
அஸ்யா: இந்த புத்திக்கு
ஆந்தர: சூட்சுமராகவும்
தியா புத்தியினாலே
ந ஈக்ஷ்ய: பார்க்கப்படாதவராயும்
தீவபு: புத்தியாகிற வடிவத்தை யுடையவராயும்
தியம் புத்தியை
அந்த: உள்ளே இருந்து
யமயதி இதி நியமனம் பண்ணுகிறவ ராயுமிருக்கிறாரென்று
ஏவம் இப்படி
வேதேந வேதத்தினாலே
கோஷிதம் கோஷிக்கப்படுகிறது.

அ-கை. இப்போது அந்தர்யாமி பிராமணத்தில் சொன்னசகல அர்த்தத்தையும், சங்கிரகித்து திருஷ்டாந்தத்துடன் சொல்லுகிறார்.

तन्तुःपटेस्थितोयद्वदुपादानतयातथा ।
सर्वोपादानरूपत्वात्सर्वत्रायमवस्थितः ॥

தந்து:படேஸ்திதோயத்வதுபாதாநதயாததா ।
ஸர்வோபாதாநரூபத்வாத்ஸர்வத்ராயமவஸ்தித: ॥ ௧௬௫ ॥

தந்து: நூலானது
படே வஸ்திரத்தில்
உபாதாநதயா உபாதானகாரணமாக
யத்வத் எப்படி
ஸ்தித: இருக்கிறதோ
ததா அப்படி
அயம் அந்த (ஈசுவரனும்)
ஸர்வோபாதாநரூபத்வாத் சர்வோபாதானகாரணரானதால்
ஸர்வத்ர அவஸ்தித: சகலத்திலு மிருக்கிறார்.

அ-கை. உபாதானகாரணமாக சர்வத்திலுமிருந்தால், நூலைப்போலவன் காணப்படவில்லையெனில், அப்படி பாக்கியவஸ்துவா யில்லாததினால் காணப்படவில்லையென்று சொல்லுகிறார்.

पटादप्यान्तरस्तंतुस्तंतोरप्यंशुरान्तरः ।
आन्तरत्वस्यविश्रान्तिर्यत्रासावनुमीयताम् ॥

படாதப்யாந்தரஸ்தந்துஸ்தந்தோரப்யம்சுராந்தர: ।
ஆந்தரத்வஸ்யவிச்ராந்திர்யத்ராஸாவநுமீயதாம் ॥ ௧௯௬ ॥

படாத் அபி வஸ்திரத்தைக்காட்டிலும்
தந்து: நூலானது
ஆந்தர: ஸூக்ஷ்மம்
தந்தோ: அபி நூலைக்காட்டிலும்
அம்சு: பஞ்சானது
ஆந்தர: ஸூக்ஷ்மம்
யத்ர எந்தவிடத்தில்
ஆந்தரத்வஸ்ய ஸூக்ஷ்மத்திற்கு
விச்ராந்தி: முடிவிருக்கிறதோ
அஸௌ அந்த இந்த வஸ்து
அநுமீயதாம் அநுமானிக்கத்தக்கது

வி-ம். எப்படியெனில், தாரதம்மியத்தால் அனுக்துவ தாரதம்மியம்போல, ஆந்தரதாரதம்மியம் ஓரிடத்தில் முற்றுப்பெறத்தக்கது.

அ-கை. அந்தர்யாமி ஸூக்ஷ்மமா யிருந்தாலும் (சுதிர்போல) வெளியில்லாமையால் காணப்படவில்லையென்று சொல்லுகிறார்.

द्वित्र्यान्तरत्वकक्ष्याणांदर्शनेप्ययमान्तरः ।
नवीक्ष्यतेततोयुक्तिश्रुतिभ्यामेवनिर्णयः ॥

த்வித்ர்யாந்தரத்வகக்ஷ்யாணாம்தர்சநேப்யயமாந்தர: ।
நவீக்ஷ்யதேததோயுக்திச்ருதிப்யாமேவநிர்ணய: ॥ ௧௯௭ ॥

த்வித்ர்யாந்தரத்வகக்ஷ்யாணாம் இரண்டு மூன்றுகளான ஸூக்ஷ்மத் தன்மையுடைய கட்சிகளுடைய
தர்சநே அபி பார்வையிலேயும்
அயம் இவர்
ஆந்தர: அதிஸூக்ஷ்மமானதால்
நவீக்ஷ்யதே பார்க்கப்படமாட்டார்
தத: என்று
யுக்திச்ருதிப்யாம் சொன்னசுருதியினாலும் அந்தரியாமியானசித்தன்றியில் ஜடம் சேஷ்டிக்கமாட்டாதென்ற யுக்தியினாலும்
நிர்ணய: ஏவ நிர்ணயிக்கத்தவர்தானே.

அ-கை. என்னநிர்ணயமாயிற்றெனில்.

पटरूपेणसंस्थानात्पटस्तन्तोर्वपुर्यथा ।
सर्वरूपेणसंस्थानात्सर्वमस्यवपुस्तथा ॥

படரூபேணஸம்ஸ்தாநாத்படஸ்தந்தோர்வபுர்யதா ।
ஸர்வரூபேணஸம்ஸ்தாநாத்ஸர்வமஸ்யவபுஸ்ததா ॥ ௧௯௮ ॥

படரூபேண நூலே வஸ்திரரூபமா(ய்)
ஸம்ஸ்தாநஃ இருப்பதினாலே
தந்தோஃ நூலுக்கு
வபுஃ சரீரமானது
படஃ வஸ்திரம்
யதா எப்படியோ
ததா அப்படி
ஸர்வரூபேண ஸர்வரூபமாய்
ஸம்ஸ்தாநஃ இருப்பதினாலே
ஸர்வம் சமஸ்தமும்
அஸ்ய இவருடைய
வபுஃ வடிவம்.

அ-கை. சர்வமும் இவர்வடிவமென்பதை திருஷ்டாந்தத்துடன்சொல்லுகிறார்

तन्तोस्संकोचविस्तारचलनादौपटोयथा ।
अवश्यमेभवतिनस्वातन्त्र्यंपटेमनाक् ॥
तथान्तर्याम्ययंयत्रययावासनयायथा ।
विक्रियेततथावश्यंभवत्येवनसंशयः ॥

தந்தோஸ்ஸங்கோசவிஸ்தாரசலநாதௌபடோயதா ।
அவஶ்யமேபவதிநஸ்வாதந்த்ர்யம்படேமநாக் ॥ ௧௬௯ ॥
ததாந்தர்யாம்யயம்யத்ரயயாவாஸநயாயதா ।
விக்ரியேததயாவஶ்யம்பவத்யேவநஸம்ஶயஃ ॥ ௧௭௦ ॥

தந்தோஃ நூலினுடைய
ஸங்கோசவிஸ்தாரசலநாதௌ சங்கோசமென்ன, விஸ்தாரமென்ன, சலனமென்ன, இவைமுதலானவைகளில்
படஃ வஸ்திரம்
யதா எப்படி
அவஶ்யமேவ அவசியமாகவே
பவதி ஆகிறதோ
படே நூலைவிட்டுவஸ்திரத்தில்
மநாக் சிறிதும்
ஸ்வாதந்த்ர்யம் ந ஸ்வதந்திரமில்லையோ
ததா அப்படி
அயம் அந்தர்யாமீ இந்த அந்தரியாமியும்
யத்ர எந்த இடத்தில்
யயா யாதொரு
வாஸநயா வாசனைபோடே
யதா எப்படி
விக்ரியேத விகாரிக்கிறாரோ
ததா அப்படியே
அவஶ்யம் அதுநிச்சயமாக
பவதி ஏவ பலிப்பதில்
ஸம்ஶயஃ ந சந்தேகமில்லை.

அ-கை. அந்தர்யாமியைச்சொல்லி இனி அந்தச்ருதிக்கனுகூலமான ஸ்மிருதியைச் சொல்லுகிறார்.

ईश्वरस्सर्वभूतानांहृद्देशेर्जुनतिष्ठति ।
भ्रामयन्सर्वभूतानियंत्रारूढानिमायया ॥

ஈஶ்வரஸ்ஸர்வபூதாநாம்ஹ்ருத்தேஶேர்ஜுநதிஷ்டதி ।
ப்ராமயந்ஸர்வபூதாநியந்த்ராரூடாநிமாயயா ॥ ௧௭௧ ॥

அர்ஜுந ஏ அர்ஜுநா ஈச்வர: ஈசுவரனானவர் ஸர்வபூதாநாம் சர்வப்பிராணிகளுடைய ஹ்ருத்தேசே இருதயஸ்தானத்திலிருந்து

யந்த்ராரூடாநி தேகாபிமானிகளான ஸர்வபூதாநி சர்வஜீவர்களையும் மாயயா மாயாசக்தியினாலே ப்ராமயந் சுற்றிவைத்துக்கொண்டு திஷ்டதி இருக்கிறார்.

அ-கை. இந்தவாக்கியத்துக்கு வியாக்கியானம்பண்ணுகிறார்.

सर्वभूतानिविज्ञानमयास्तेहृदयेस्थिताः ।
तदुपादानभूतेशस्तत्रविक्रियतेखलु ॥
देहादिपञ्जरंयन्त्रंतदारोहोभिमानिता ।
विहितप्रतिषिद्धेषुप्रवृत्तिर्भ्रमणंभवेत् ॥

ஸர்வபூதாநிவிஜ்ஞாநமயாஸ்தேஹ்ருதயேஸ்திதா: ।
ததுபாதாநபூதேசஸ்தத்ரவிக்ரியதேகலு ॥ கஎஉ ॥
தேஹாதிபஞ்ஜரம்யந்த்ரம்ததாரோஹோபிமாநிதா ।
விஹிதப்ரதிஷித்தேஷுப்ரவ்ருத்திர்ப்ரமணம்பவேத் ॥ கஎங ॥

ஸர்வபூதாநி சர்வபூதங்களென்ப விஜ்ஞாநமயா: விஞ்ஞானமயாள் (ஆ தே அந்த ஜீவாள் ஹ்ருதயே இருதயஸ்தானத்தில் ஸ்திதா: இருக்கிறவர்கள் ததுபாதாநபூதேச: அவர்களுக்கு உபாதானரான ஈசர் தத்ர அந்த இடத்திலே விக்ரியதே விகாரத்தைப்பண்ணிவைக்கிறார்

கலு அன்றோ தேஹாதிபஞ்ஜரம்யந்த்ரம் எந்திரமென்பது தேகாதியானகூடு அபிமாநிதா அபிமானமே ததாரோஹ: அதில்ஏறுகிறது விஹிதப்ரதிஷித்தேஷுப்ரவ்ருத்தி: விதிநிஷேதங்களிலேபிரவர்த்திக்கிறதே ப்ரமணம் சுற்றிவைக்கிறதாக பவேத் ஆகிறது.

அ-கை. மாயையினாலே, சுற்றிவைக்கிறாரென்பதற்கு அர்த்தம்சொல்லுகிறார்

विज्ञानमयरूपेणतत्प्रवर्त्तिस्स्वरूपतः ।
स्वशक्त्येशोविक्रियतेमाययाभ्रामणंहितत् ॥

விஜ்ஞாநமயரூபேணதத்ப்ரவ்ருத்திஸ்வரூபத: ।
ஸ்வசக்த்யேசோவிக்ரியதேமாயயாப்ராமணம்ஹிதத் ॥ கஎச ॥

விஜ்ஞாநமயரூபேண ஜீவனுடைய ரூபமாகவே தத்ப்ரவ்ருத்திஸ்வரூபத: அவனுடைய

பிரவர்த்திகாணப்படுகிறதாலும் ஸ்வசக்த்யா தன்னுடையமாயாசக்தியினா ஈச: ஈசுவரன் (லே

விக்ருயதே விகாரப்படுகிறார்
மாயயா அந்தமாயையினாலேயே
ஹார்தோ சந்நிதியைத்துக்கொண்டு
ஸ்தி ஹி இருக்கிறானன்றோ.

அ-கை. இப்போதுசொன்ன அர்த்தத்தை முடிக்கிறார்.

अन्तर्यमयतीत्युक्त्यायमेवार्थश्श्रुतौश्रुतः ।
पृथिव्यादिषुसर्वत्रन्यायोयंयोज्यतांधिया ॥

அந்தர்யமயதீத்யுக்த்யாயமேவார்தஶ்ருதௌஶ்ருத꞉ ।
ப்ருதிவ்யாதிஷுஸர்வத்ரந்யாயோயம்யோஜ்யதாம்தியா ॥ ௧௭௫ ॥

அந்த꞉ உள்ளே இருந்து
யமயதி இதி நியமனம்பண்ணுகிறாரென்கிற
உக்த்யா சொல்லினாலே
அயம் ஏவ சொல்லப்பட்ட
அர்த꞉ இந்த அர்த்தமே
ஶ்ருதௌ சுருதியில்
ஶ்ருத꞉ கேட்கப்பட்டிருக்கிறது
ப்ருதிவ்யாதிஷு பிருதிவிமுதலான
ஸர்வத்ர சகலங்களிலும்
அயம் ந்யாய꞉ இந்த நியாயமானது
தியா புத்தியினாலே
யோஜ்யதாம் சேர்க்கத்தக்கது.

அ-கை. சகலப்பிரவிருத்தியும் ஈசுவராதீனமென்பதில் வேறொருவசனம் காண்பிக்கிறார்.

जानामिधर्मंनचमेप्रवृत्तिःजनाम्यधर्मंनचमेनिवृत्तिः ।
केनापिदेवेनहृदिस्थितेनयथानियुक्तोस्मितथाकरोमि ॥

ஜாநாமிதர்மம்நசமேப்ரவ்ருத்தி꞉ஜாநாம்யதர்மம்நசமேநிவ்ருத்தி꞉ ।
கேநாபிதேவேநஹ்ருதிஸ்திதேநயதாநியுக்தோஸ்மிததாகரோமி ॥

தர்மம் தர்மத்தை
ஜாநாமி அறிவேன்
மே எனக்கு
ப்ரவ்ருத்தி꞉ அதில் பிரவிருத்தியும்
ந ச வரவில்லை
அதர்மம் (இது) அதர்மமென்று
ஜாநாமி அறிவேன்
மே எனக்கதில்
நிவ்ருத்தி꞉ நிவர்த்தியும்
ந ச வரவில்லை
ஹ்ருதி இருதயத்திலே
ஸ்திதேந இருக்கிறவனான
கேநாபி யாரோ ஒரு
தேவேந தெய்வத்தினாலே
யதா எப்படி
நியுக்த꞉ அஸ்மி ஏவப்படுகிறேனோ
ததா அப்படி
கரோமி செய்கிறேன்.

அ-கை. பிரவிருத்திமுழுமையும் ஈசுவராதீனமானால் புருஷப்பிரயத்தினம் வீணாமேயெனில்.

नार्थःपुरुषकारेणेत्येवंमाशंक्यतांयतः ।
ईशःपुरुपकारस्वरूपेणापिविवर्तते ॥

நாயம் ப்ரயோஜனம் புருஷகாரேணேத்யேவமாஶங்க்யதாம் யத: |
ஈஶ்வர: புருஷகாரஸ்ய ரூபேணாபி விவர்த்ததே || ௧௭௭ ||

புருஷகாரேண புருஷப்பிரயத்தி[னத்தினாலே]
அயம் ப்ரயோஜநம் பிரயோஜனம்
ந இதி இல்லை என்று
ஏவம் இப்படி
ஆஶங்க்யதாம் சங்கிக்கத்தக்கதன்று
யத: யாதொரு காரணத்தினாலே
ஈஶ்வர: ஈசுவரன்
புருஷகாரஸ்ய ரூபேண அபி } புருஷப்பிரயத்தனவழியாகவே
விவர்த்ததே ஏவுகிறாரோ (ஆகையால் புருஷப்பிரயத்தனம்பிரயோசனந் தான்)

அ-கை. புருஷப்பிரயத்தினமே ஈசுவரவடிவமானால், ஈசுவரன், ஆட்டிவைக்கிறானென்று சொன்னது கூடாதேயெனில்.

ईदृग्बोधेनेश्वरस्यप्रवृत्तिर्मैववार्यताम् ।
तथापीशस्यबोधेनस्वात्मासङ्गत्वधीजनिः ॥

ஈத்ருக்போதேநேஶ்வரஸ்ய ப்ரவ்ருத்திர்மைவ வார்யதாம் |
ததாபீஶஸ்ய போதேந ஸ்வாத்மாஸங்கத்வதீஜநி: || ௧௭அ ||

ஈத்ருக்போதேந இத்தகைய ஞானத்தினாலே
ஈஶ்வரஸ்ய ஈசுவரன்
ப்ரவ்ருத்தி: ஏவுகிறாரென்பது [ன்று]
மா ஏவ வார்யதாம் தடுக்கத்தக்கவர
ததா அபி அப்படி இருந்தாலும்
ஈஶஸ்ய ஈசுவரனே சகல கர்த்தாவெ[ன்ற]
போதேந ஞானத்தினாலே
ஸ்வாத்மாஸங்கத்வதீஜநி: தனக்கு அசங்கத்துவஞானமுண்டாகிறது.

அ-கை. ஆத்துமாவுக்கு அசங்கத்துவஞானத்தால் யென்னப்பிரயோசனமெனில்.

तावतामुक्तिरित्याहुश्श्रुतयस्स्मृतयस्तथा ।
श्रुतिस्मृतीममैवाज्ञेइत्यपीश्वरभाषितम् ॥

தாவதா முக்திரித்யாஹு: ஶ்ருதய: ஸ்ம்ருதயஸ்ததா |
ஶ்ருதிஸ்ம்ருதீ மமைவாஜ்ஞே இத்யபீஶ்வரபாஷிதம் || ௧௭௯ ||

தாவதா நான்சங்கனென்றறிந்த அவ்வளவினாலே
முக்தி: இதி முக்தி என்று
ஶ்ருதய: சுருதிகளும்
ததா அப்படியே
ஸ்ம்ருதய: ஸ்மிருதிகளும்
ஆஹு: சொல்லுகின்றன
ஶ்ருதிஸ்ம்ருதீ சுருதி ஸ்மிருதிக[ளும்]
மம ஏவ என்னுடைய
ஆஜ்ஞே இதி ஆஞ்ஞைகளென்று
ஈஶ்வரபாஷிதம் ஈசுவரனால் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

அ-கை. சுருதியில் ஈசுவராஞ்ஞைக்கு வாயுவாதிகள் பயப்படுகிறார்களென்று சொல்லியிருக்கிறதோவெனில்.

आज्ञयाभीतिहेतुत्वंभीषास्मादितिहिश्रुतम् ।
सर्वेश्वरत्वमेतत्स्यादन्तर्यामित्वतः पृथक् ॥

ஆஜ்ஞயா பீதிஹேதுத்வம் பீஷாஸ்மாதிதி ஹி ஶ்ருதம் ।
ஸர்வேஶ்வரத்வமேதத்ஸ்யாதந்தர்யாமித்வத: ப்ருதக் ॥ ௧௮௦ ॥

ஆஜ்ஞயா அவராஞ்ஞையினாலே
பீதிஹேதுத்வம் பயத்துக்குக்காரணமென்று
பீஷாஸ்மாத் இவருக்கேவாயுவாதிகள் பயந்து நடக்கிறார்கள்.
இதி ஹி என்றும்
ஶ்ருதம் சுருதிசொல்லுகிறது
அந்தர்யாமித்வத: (அந்த ஹேதுவினாலே) அந்தரியாமித்துவத்துக்கு
ப்ருதக் வேறாக
ஏதத் இந்த
ஸர்வேஶ்வரத்வம் சர்வேசுவரத்துவமும்
ஸ்யாத் இவருக்கிருக்கிறது.

அ-கை. உள்ளிலும், வெளியிலும் இவராஞ்ஞையால் பிரவர்த்திக்கிறதென்கிறதற்கு இரண்டு சுருதியைக் காண்பிக்கிறார்.

एतस्यवाअक्षरस्यप्रशासनइतिश्रुतिः ।
अन्तःप्रविष्टश्शास्तायंजनानामितिहिश्रुतिः ॥

ஏதஸ்ய வா அக்ஷரஸ்ய ப்ரஶாஸந இதி ஶ்ருதி: ।
அந்த: ப்ரவிஷ்ட: ஶாஸ்தாயம் ஜநாநாமிதி ஹி ஶ்ருதி: ॥ ௧௮௧ ॥

ஏதஸ்ய சகலநடவடிக்கையும்
அக்ஷரஸ்ய வா நாசரகிதரான இந்த ஆத்துமாவினுடைய
ப்ரஶாஸநே இதி ஆஞ்ஞையென்று
ஶ்ருதி: ஒருசுருதி சொல்லுகிறது
அயம் இவர்
ஜநாநாம் ஜனங்களுக்கு
அந்த: உள்ளே
ப்ரவிஷ்ட: பிரவேசித்து
ஶாஸ்தா சிட்சிக்கிறாரென்று
இதி இப்படி [நன்றே.
ஶ்ருதி: ஹி ஒருசுருதி சொல்லுகிற

அ-கை. இவரேஜகத்துக் காரணரென்கிறதற்கு அர்த்தம் சொல்லுகிறார்.

जगद्योनिर्भवेदेषःप्रभवाप्ययकृत्वतः ।
आविर्भावतिरोभावावुत्पत्तिप्रळयौमतौ ॥

ஜகத்யோநிர்பவேதேஷ ப்ரபவாப்யயக்ருத்த்வத: ।
ஆவிர்பாவதிரோபாவாவுத்பத்திப்ரளயௌ மதௌ ॥ ௧௮௨ ॥

ஏஷ: இவரே
ப்ரபவாப்யயக்ருத்த்வத: உற்பத்தி நாசங்களைச்செய்வதால்
ஜகத்யோநி: ஜகத்துக்காரணராகவும்
பவேத் ஆகிறார்
ஆவிர்பாவதிரோபாவௌ தோற்றி
வந்து மறைப்பதே [களாக
உத்பத்திப்ரளயௌ சிருஷ்டிப்பிரளயங்
மதௌ அறியத்தக்கது.

அ-கை. சிருஷ்டிலயங்களை திருஷ்டாந்தத்துடன் காண்பிக்கிறார்.

आविर्भावयतिस्वास्मिन्विलीनंसकलंजगत् ।
प्राणिकर्मवशादेषपटोयद्वत्प्रसारितः ॥
पुनस्तिरोभावयतिस्वात्मन्येवाखिलञ्जगत् ।
प्राणिकर्मक्षयवशात्संकोचितपटोयथा ॥

ஆவிர்பாவயதிஸ்வாஸ்மிந்விலீநம்ஸகலம்ஜகத் ।
ப்ராணிகர்மவசாதேஷபடோயத்வத்ப்ரஸாரித꞉ ॥ ௧௮௩ ॥
புநஸ்திரோபாவயதிஸ்வாத்மந்யேவாகிலஞ்ஜகத் ।
ப்ராணிகர்மக்ஷயவசாத்ஸங்கோசிதபடோயதா ॥ ௧௮௪ ॥

ஸ்வஸ்மிந் தன்னிடத்தில்
விலீநம் லயித்திருக்கிற
ஸகலம் சகலமான
ஜகத் ஜகத்தையும்
ஏஷ꞉ இவர்
ப்ராணிகர்மவசாத் பிராணிகளுடைய கர்மவசத்தால்
பட꞉ சித்திரபடமானது
யத்வத் எப்படி
ப்ரஸாரித꞉ விரிக்கப்படுகிறதோ
ஆவிர்பாவயதி அப்படி ஜகத்தைத் தோற்றுவிக்கிறார்
ப்ராணிகர்மக்ஷயவசாத் ஜீவர்களுடைய கர்மக்ஷயம் வருங்காலத்தில்
ஸங்கோசித꞉ பட꞉ சுருட்டின படம்
யதா எப்படியோ
ஸ்வாத்மநி ஏவ அப்படி தன்னிடத்தி லேயே
அகிலம் சகலமான
ஜகத் ஜகத்தையும்
புந꞉ மறுபடி
திரோபாவயதி மறைத்துக் கொள்ளுகிறார்.

அ-கை. இன்னும் சிருஷ்டிலயங்களுக்கு திருஷ்டாந்தத்தைக் காண்பிக்கிறார்.

रात्रिघस्रौसुप्तिबोधावुन्मीलननिमीलने ।
तूष्णींभावमनोराज्येइवसृष्टिलयाविमौ ॥

ராத்ரிகஸ்ரௌஸுப்திபோதாவுந்மீலநநிமீலநே ।
தூஷ்ணீம்பாவமநோராஜ்யேஇவஸ்ருஷ்டிலயாவிமௌ ॥ ௧௮௫ ॥

ராத்ரிகஸ்ரௌ இராப்பகல்
இவ போலும்
ஸுப்திபோதௌ சுஷுப்திஜாக்கிரம் போலும்
உந்மீலநநிமீலநே கண்திறந்து மூடுவது போலும்
தூஷ்ணீம்பாவமநோராஜ்யே தூஷ்ணீம்பாவ மனோராச்சியம்போலும்
இமௌ இந்த
ஸ்ருஷ்டிலயௌ சிருஷ்டிலயங்களென்று

அ-கை. ஈசுவரன் ஜகத்துக்காரணமென்பது ஆரம்பபட்சமாகவா, பரிணாமபட்சமாகவாவெனில், அத்துவிதீயவஸ்துவானதால், ஆரம்பபட்சமுங் கூடாது, நிரவயவமானதால், பரிணாமபட்சமுங் கூடாது, விவர்த்தபட்சத்தை யாசிரித்தால் தோஷமில்லையென்று பரிகாரஞ் சொல்லுகிறார்.

आविर्भावतिरोभावशक्तिमत्त्वेनहेतुना ।
आरंभपरिणामादिचोद्यानांनात्रसंभवः ॥

ஆவிர்பாவதிரோபாவஶக்திமத்த்வேநஹேதுநா ।
ஆரம்பபரிணாமாதிசோத்யாநாம்நாத்ரஸம்பவ: ॥ ௧௮௬ ॥

ஆவிர்பாவதிரோபாவஶக்திமத்த்வேந ஆவிர்பாவதிரோபாவங்களைப் பண்ணுகிறசக்தியையுடையதாயிருக்கிற ஹேதுநா ஏதுவினாலே ஆரம்பபரிணாமாதிசோத்யாநாம் ஆரம்பவாதபரிணாமவாதமுதலான ஆட்சேபங்களுக்கு அத்ர இந்தவேதாந்தத்தில் ஸம்பவ: ந சம்பவிக்க இடமில்லை.

அ-கை. ஒரு ஈசுவரன்தானே, சேதநாசேதநங்களுக்குக் காரணமாக எப்படியாவானெனில்.

अचेतनानांहेतुस्स्याज्जाड्यांशेनेश्वरस्तथा ।
चिदाभासांशतस्त्वेषजीवानांकारणंभवेत् ॥

அசேதநாநாம்ஹேதுஸ்ஸ்யாஜ்ஜாட்யாம்ஶேநேஶ்வரஸ்ததா ।
சிதாபாஸாம்ஶதஸ்த்வேஷஜீவாநாம்காரணம்பவேத் ॥ ௧௮௭ ॥

ஈஶ்வர: ஈசுவரரானவர் ஜாட்யாம்ஶேந ஜடமானதமோகுணத்தால் அசேதநாநாம் ஜடங்களுக்கு ஹேது: ஸ்யாத் ஏதுவாகஆகிறார் ததா அப்படி சிதாபாஸாம்ஶத: சேதநாம்சத்தினால் ஏஷ: இவர் ஜீவாநாம் ஜீவர்களுக்கும் காரணம் காரணமாக பவேத் ஆகிறார்.

அ-கை. சங்கைவா மதத்தையெடுத்து சங்கிக்கிறான்.

तमःप्रधानंक्षेत्राणांचित्प्रधानंचिदात्मनाम् ।
परःकारणतामेतिभावनाज्ञानकर्मभिः ॥
इतिवार्तिककारेणजडचेतनहेतुता ।
परमात्मनएवोक्तानेश्वरस्येतिचेन्नतत् ॥

தம:ப்ரதாநம்க்ஷேத்ராணாம்சித்ப்ரதாநம்சிதாத்மநாம் ।
பர:காரணதாமேதிபாவநாஜ்ஞாநகர்மபி: ॥

இதி வார்த்திககாரேண ஜடசேதநஹேதுதா ।
பரமாத்மந ஏவோக்தா நேஶ்வரஸ்யேதி சேந்ந தத் ॥ ௧௮௬ ॥

பர꞉ பரமாத்துமாவே
தம꞉ப்ரதாந தமோகுண பிரதான
க்ஷேத்ராணாம் ஜடங்களுக்கும் [ராகி
சித்ப்ரதாந சித்துபிரதானராய்
சிதாத்மநாம் ஜீவர்களுக்கும்
பாவநாஜ்ஞாநகர்மபி꞉ பாவனை ஞானம் கர்மங்களால்
காரணதாம் காரணத்துவத்தை
ஏதி அடைகிறார்
இதி இப்படி
வார்த்திககாரேண வார்திககாரராலே
ஜடசேதநஹேதுதா ஜடத்துக்கும் சித்துக்கும்காரணமாக
பரமாத்மந ஏவ பரமாத்துமாவுக்கே (சொல்லப்பட்டிருக்கிறது)
ஈஶ்வரஸ்ய ந உக்தா ஈசுவரனுக்குச் சொல்லப்படவில்லை
இதி சேத் என்றுசொல்வையேயானால்
தத் ந அது கூடாது.

வி-ம். பாவனையென்பது சமஸ்காரம், ஞானமென்பது தேவதாத்தியானம், கர்மமென்பது புண்ணியபாவங்கள்.

அ-கை. துவம்பதத்தில் வாச்சியலெக்ஷியாளுக்கு அத்தியாசம் செய்வது போல், தத்பதத்திலும் ஜகத்துக்காரணரான ஈசுவரனுக்கும், பிரமத்துக்கும், பேதந்தெரியாத அத்தியாசத்தால் சொன்னாரென்று பரிகரிக்கிறார்.

अन्योन्याध्यासमत्रापिजीवकूटस्थयोरिव ।
ईश्वरःब्रह्मणोस्सिद्धंकृत्वाब्रूतेसुरेश्वरः ॥

அந்யோந்யாத்யாஸமத்ராபி ஜீவகூடஸ்தயோரிவ ।
ஈஶ்வரப்ரஹ்மணோ꞉ ஸித்தம் க்ருத்வா ப்ரூதே ஸுரேஶ்வர꞉ ॥

ஜீவகூடஸ்தயோ꞉ இவ அஞ்ஞானிகள் ஜீவகூடஸ்தருக்கன்னியோன்னியாத்தியாசம்செய்வதுபோல [லும்
அத்ர அபி (தெரியாமல்) இவ்விடத்தி
அந்யோந்யாத்யாஸம் அன்னியோன்னியாத்தியாசத்தை
ஈஶ்வரப்ரஹ்மணோ꞉ ஈசுவரனுக்கும் பிர்மத்திற்கும்
ஸித்தம் க்ருத்வா சித்தமாகப்பண்ணி
ஸுரேஶ்வர꞉ சுரேசுவரர்
ப்ரூதே சொன்னார்.

அ-கை. அவரப்படி அத்தியாசமாய்ச் சொன்னாரென்பது, நீரென்னமா யறிந்தீரெனில், சுருதிஅர்த்த விசாரணையால் அறிந்தேனென்று சுருதியைக் காண்பிவிக்கிறார்.

सत्यज्ञानमनन्तंयद्ब्रह्मतस्मात्समुत्थिताः ।
खवाय्वग्निजलोर्व्योषध्यन्नदेहाइतिश्रुतिः ॥

ஸத்யஂஜ்ஞாநமநந்தஂயத்ப்ரஹ்ம தஸ்மாத்ஸமுத்திதா: |
கவாய்வக்நிஜலோர்வ்யோஷத்யந்நதேஹா இதி ச்ருதி: || ௬௧ ||

ஸத்யஂ அழிவற்றதாயும்
ஜ்ஞாநஂ அறிவாயும்
அநந்தஂ அனந்தமாயும்
யத் ப்ரஹ்ம யாதொருபிர்மமுண்டோ
தஸ்மாத் அதில் நின்றும்
கவாய்வக்நிஜலோர்வ்யோஷத்யந்நதேஹா: ஆகாசம்வாயுஅக்கினிஜலம்பூமிஒஷதி அன்னம் தேகங்களெல்லாம்
ஸமுத்திதா: இதி உண்டாயினவென்று | ச்ருதி: சுருதிசொல்லுகிறது.

அ-கை. இந்த சுருதியால் அன்னியோன்னியாத்தியாச ஞானமெப்படித் தோன்றுமெனில்.

आपातदृष्टितस्तत्रब्रह्मणोभातिहेतुता ।
हेतोश्चसत्यतातस्मादन्योन्याध्यासइष्यते ।

ஆபாதத்ருஷ்டிதஸ்தத்ர ப்ரஹ்மணோ பாதி ஹேதுதா |
ஹேதோச்ச ஸத்யதா தஸ்மாதந்யோந்யாத்யாஸ இஷ்யதே || ௬௨ ||

ஆபாதத்ருஷ்டித: மேலெழுந்தபார்வையினாலே
தத்ர அந்தசுருதியில்
ப்ரஹ்மண: சத்தியாதிலட்சணபிர்மத்திற்கு
ஹேதுதா பாதி ஜகத்துகாரணத்துவம்தோன்றுகிறது
ஹேதோ: ச ஜகத்துக்காரணமான ஈசுவரனுக்கு
ஸத்யதா சத்தியாதிலட்சணம் தோற்றுகிறது
தஸ்மாத் ஆகையினாலே.
அந்யோந்யாத்யாஸ: அன்னியோன்னியாத்தியாசம்
இஷ்யதே (செய்தாரென்று)நம்மாலறியப்பட்டது.

அ-கை. ஈசுவரபிர்மங்களுக்கு அன்னியோன்னியாத்தியாசத்தினாலே, ஏகத்துவம் தோன்றுமென்பதை இரண்டு திருஷ்டாந்தமூலமாய்க் காண்பிக்கிறார்.

अन्योन्याध्यासरूपोसावन्नलिप्तापटोयथा ।
घट्टितेनैकतामेतितद्भ्रान्त्यैकतांगतः ॥
मेघाकाशमहाकाशौविविच्येतेनपामरैः ।
तद्वद्ब्रह्मेशयोरैक्यंपश्यन्त्यपातदर्शिनः ॥

அந்யோந்யாத்யாஸரூபோஸாவந்நலிப்தபடோ யதா |
கட்டிதேநைகதாமேதி தத்ப்ராந்த்யைகதாங்கத: ||
மேகாகாசமஹாகாசௌ விவிச்யேதே ந பாமரை: |
தத்வத்ப்ரஹ்மேசயோரைக்யஂ பச்யந்த்யாபாததர்சிந: || ௬௪ ||

ஸம்ருஷ்டபட: அன்னத்தினால் பூசப்பட்டபடம்
அந்யோந்யாத்யாஸவத்வம் அன்னியோன்னியாத்தியாசரூபமாய்
அஸ்ய இந்த படம்
கடிதேந கட்டிதமானதினாலே
யதா எப்படி
ஏகதா ஒன்றாயிருத்தலை
ஏதி அடைகிறதோ
தத்வத் அதுபோல
ப்ராந்த்யா மயக்கத்தினால்
ஏகதாம்.கத: ஈசுவரபிர்மமொன்று
மூடை: மூடர்களாலே (கிறது
கடாகாஶமஹாகாஶௌ மேகாகாச மகாகாசங்கள்
ந.விவிச்யேதே (எப்படி) பிரிக்கப்படவில்லையோ
தத்வத் அப்படி [ளபேர்கள்
ஆபாததர்ஶிந: மேல்பார்வையுள்
ப்ரஹ்மேஶயோ: பிர்மத்திற்குமீசுவரனுக்கும் [க்கிறார்கள்.
ஏகத்வம்.பஶ்யந்தி ஐக்கியத்தைப் பார்

அ-கை. அப்போ பிர்மேசுவரர்களுக்கு பேதஞான மென்னமாயுண்டாகுமெனில்.

उपक्रमादिभिर्लिङ्गैस्तात्पर्यस्यविचारणात् ।
असङ्गंब्रह्ममायावीसृजत्येषमहेश्वरः ॥

உபக்ரமாதிபிர்லிங்கைஸ்தாத்பர்யஸ்யவிசாரணாத் |
அஸங்கம்ப்ரஹ்மமாயாவீஸ்ருஜத்யேஷமஹேஶ்வர:|| ௧௬௫ ||

உபக்ரமாதிபி: குருமுகமாய் உபக்கிரமாதிகளான [ளாலே
லிங்கை: ஆறுவிதமான லிங்கங்களி
தாத்பர்யஸ்ய சுருதியினந்தரங்கதாற்பரியத்தை [ளாலே
விசாரணாத் விசாரணை பண்ணினதி
ப்ரஹ்ம பிர்மம்
அஸங்கம் அசங்கமென்றும்
மாயாவீ மாயையில்பிரதிபலித்தவரான
ஏஷ: இந்த
மஹேஶ்வர: மகேசுவரரே [ட்டது
ஸ்ருஜதி சிருஷ்டிக்கிறாரென்றறியப்ப

அ-கை. சுருதியில் உபக்கிரம உபசங்காரங்களால், பிர்மம் அசங்கமென்று ஸ்பஷ்டமாயிருக்கிறதாவெனில்.

सत्यंज्ञानमनन्तञ्चेत्युपक्रम्योपसंहृतम् ।
यतोवाचोनिवर्तंतइत्यसंगत्वनिर्णयः ॥

ஸத்யம்ஜ்ஞாநமநந்தஞ்சேத்யுபக்ரம்யோபஸம்ஹ்ருதம் |
யதோவாசோநிவர்த்தந்தஇத்யஸங்கத்வநிர்ணய:|| ௧௬௬ ||

ஸத்யம் சத்தியம்
ஜ்ஞாநம் ஞானம்
அநந்தம் அனந்தம்பிர்மம்
இதி என்று
உபக்ரம்ய ஆரம்பிவித்து
யதோவாசோநிவர்த்தந்தே யாதொருவஸ்துவிலிருந்து வாக்குகள் நிவர்த்திக்கின்றன

இதி என்று
உபஸம்ஹ்ருதம் உபசங்காரம் பண்ணப்பட்டிருக்கிறது
ஸ்வயம்ஸங்கநிர்ணய: ஆகையால் அசங்கரென்று நிருணயம் பண்ணப்பட்டிருக்கிறது.

அ-கை. ஈசுவரன் சிருஷ்டித்தாரென்ற சுவேதாசுவதர சுருதியைக்காண்பிக்கிறார்.

मायीसृजतिविश्वंसनिरुद्धस्तत्रमायया ।
अन्यइत्यपराब्रूतेश्रुतिस्तेनेश्वरस्सृजेत् ॥

மாயீஸ்ருஜதிவிஶ்வம்ஸநிருத்தஸ்தத்ரமாயயா ।
அந்யஇத்யபராப்ரூதேஶ்ருதிஸ்தேநேஶ்வரஸ்ஸ்ருஜேத் ॥ ௧௩௭ ॥

ஸ: அந்த
மாயீ மாயாவியானவர்
விஶ்வம் ஜகத்தை
ஸ்ருஜதி சிருஷ்டிக்கிறார்
அந்ய: அன்னியனான (ஜீவன்)
மாயயா மாயையால்
தத்ர அந்தஜகத்தில்
நிருத்த:இதி கட்டுப்பட்டிருக்கிறானென்று
அபரா இப்படி வேறொரு
ஶ்ருதி: சுருதியானது
ப்ரூதே சொல்லுகிறது
தேந ஆகையினாலே
ஈஶ்வர: ஈசுவரன்
ஸ்ருஜேத் சிருஷ்டிக்கிறாரென்றறியத் [தக்கது

அ-கை. இந்த ஆனந்தமயனான இவருக்கு ஜகத்துக் காரணத்துவம் சொல்லி, இவரிடத்திலிருந்து ஜகத்துண்டானப் பிரகாரத்தைச் சொல்லுகிறார்.

आनन्दमयईशोयंबहुस्यामित्यवैक्षत ।
हिरण्यगर्भरूपोभूत्सुप्तिस्स्वप्नोयथाभवेत् ॥

ஆநந்தமயஈஶோயம்பஹுஸ்யாமித்யவைக்ஷத ।
ஹிரண்யகர்ப்பரூபோபூத்ஸுப்திஸ்ஸ்வப்நோயதாபவேத் ॥ ௧௩௮ ॥

ஆநந்தமய: ஆனந்தமயனான
அயம் இந்த
ஈஶ: ஈசுவரன்
பஹுஸ்யாம்இதி வெகு விதமாக ஆவோமென்று
ஐக்ஷத அந்தமாயையைப் பார்த்[தார்
ஹிரண்யகர்ப: அந்த க்ஷணத்திலேயே இரணியகருப்பரூபராக
அபூத் ஆனார்
ஸுஷுப்தி: சுஷுப்தியானது
யதா எப்படி
ஸ்வப்ந: சொப்பனமாக
பவேத் ஆகிறதோ, அப்படியென்றறி.

அ-கை. வேதத்திலொரிடத்தில் கிரமசிருஷ்டியும் மற்றோரிடத்தில் யுகபத் சிருஷ்டியும் சொல்லுவதால் இதில்பிரமாண மேதெனில்.

क्रमेणयुगपद्वैषासृष्टिर्ज्ञेयायथाश्रुतिः ।
द्विविधश्रुतिसद्भावद्विविधस्वप्नदर्शनात् ॥

க்ரமேணயுகபத்வைஷாஸ்ருஷ்டிர்ஜ்ஞேயாயதாச்ருதி: ।
த்விவிதச்ருதிஸத்பாவாத்த்விவிதஸ்வப்நதர்சநாத் ॥ ௧௯௯ ॥

க்ரமேண கிரமமாகவாவது
யுகபத்வா யுகபத்தாயாவது
ஏஷா இந்த
ஸ்ருஷ்டி: சிருஷ்டியானது வந்ததாகச் சொல்லுகிற
த்விவிதச்ருதி இரண்டுவிதசுருதி
ஸத்பாவாத் இருப்பதால்
த்விவிதஸ்வப்நதர்சநாத் இரண்டு விதமான சொப்பனங்களும்தினந்தோறும் காணப்படுவதால்
யதா எப்படி
ச்ருதி: சுருதிசொன்னதோஅப்படி
ஜ்ஞேயா அறியத்தக்கது.

அ-கை. இரணியகருப்பஸ்வரூபம் காண்பிக்கிறார்.

सूत्रात्मासूक्ष्मदेहाख्यस्सर्वजीवघनात्मकः ।
सर्वाहंमानधारित्वात्क्रियाज्ञानादिशक्तिमान् ॥

ஸூத்ராத்மாஸூக்ஷ்மதேஹாக்யஸ்ஸர்வஜீவகநாத்மக: ।
ஸர்வாஹம்மாநதாரித்வாத்க்ரியாஜ்ஞாநாதிசக்திமாந் ॥ ௨௦௦ ॥

க்ரியாஜ்ஞாநாதிசக்திமாந் கிரியை ஞானம்முதலான சக்தியுடையவராயும்
ஸூக்ஷ்மதேஹாக்ய: சூட்சுமதேகமென்கிறபேரையுடையவராயுமிருக்கிற
ஸூத்ராத்மா சூத்திராத்துமாவானவர்
ஸர்வாஹம்மாநதாரித்வாத் சர்வத்திலும் நானென்று அபிமானத்தை தரித்திருப்பதால்
ஸர்வஜீவகநாத்மக: சர்வஜீவசமூகவடிவமாகிறார்.

அ-கை. இரணிய கருப்பாவஸ்தையில் ஜகத்துத்தோற்றுவதில் திருஷ்டாந்தம் காண்பிக்கிறார்.

प्रत्यूषेवाप्रदोषेवामग्नोमन्देतमस्ययम् ।
लोकोभातियथातद्वदस्पष्टंजगदीक्ष्यते ॥

ப்ரத்யூஷேவாப்ரதோஷேவாமக்நோமந்தேதமஸ்யயம் ।
லோகோபாதியதாதத்வதஸ்பஷ்டம்ஜகதீக்ஷ்யதே ॥ ௨௦௧ ॥

ப்ரத்யூஷேவா. உதய காலத்திலும்
ப்ரதோஷேவா சாயங்காலத்திலுமிருக்கிற
மந்தே தமஸி மந்தாந்தகாரத்தில்
மக்ந: முழுகிப்போயிருக்கிற
அயம் லோக: இந்த லோகமானது
யதா எப்படி
பாதி விளங்குகிறதோ
தத்வத் அதுபோல
ஜகத் இந்த ஜகத்து
அஸ்பஷ்டம் அப்பிரகாசமாக
ஈக்ஷ்யதே பார்க்கப்படுகிறது

அ-கை. முன்சொன்ன திருஷ்டாந்தமூலமாய்க் காண்பிவிக்கிறார்.

सर्वतोलाञ्छितोमष्यायथास्याद्घट्टितःपटः ।
सूक्ष्माकारैस्तथेशस्यवपुस्सर्वत्रलाञ्छितम् ॥

ஸர்வதோலாஞ்சிதோமஷ்யாயதாஸ்யாத்கட்டித:பட: |
ஸூக்ஷ்மாகாரைஸ்ததேஶஸ்யவபுஸ்ஸர்வத்ரலாஞ்சிதம் ||௨௦௨||

கட்டித:பட: பசைப்படமானது
மஷ்யா மையினாலே
ஸர்வத: நாலுவாக்கிலும்
யதா.லாஞ்சித: ஸ்யாத் எப்படி அடையாளம்பண்ணப்பட்டிருக்கிறதோ
ததா அப்படி

ஈஶஸ்ய ஈசுவரனுடைய
வபு: தேகமும்
ஸூக்ஷ்மாகாரை: சூட்சுமாகாரங்களினாலே
ஸர்வத்ர நாலுவாக்கிலும்
லாஞ்சிதம் அடையாளம் பண்ணப்பட்டிருக்கிறது.

அ-கை. புத்தியிலேறும்பொருட்டு மற்றொருதிருஷ்டாந்தங்காண்பிவிக்கிறார்.

सस्यंवाशाकजातंवासर्वतोङ्कुरितंयथा ।
कोमलंतद्वदेवैषपल्लवोजगदंकुरः ॥

ஸஸ்யம்வாஶாகஜாதம்வாஸர்வதோங்குரிதம்யதா |
கோமலம்தத்வதேவைஷபல்லவோஜகதங்குர:|| ௨௦௩ ||

ஸஸ்யம்வா நெற்பயிர்களென்ன
ஶாகஜாதம்.வா அவரைமுதலான்காய்கறியென்ன
ஸர்வத: நாலுவாக்கிலும்
கோமலம் மனோக்கியமாய்
யதா எப்படி

அங்குரிதம் குறுமுளையாய் முளைத்திருக்குமோ
தத்வதேவ அதுபோலவே
பல்லவ: சூட்சுமமாக
ஏஷ: இந்த
ஜகதங்குர: ஜகத்தின்தோற்றமென்றறி.

அ-கை. இப்படி சூத்திராத்துமஸ்வரூபம்சொல்லி, ஸ்தூலோபாதி காரணவிராட்டை மூன்றுதிருஷ்டாந்தத்தினால் காண்பிவிக்கிறார்.

आतपाभातलोकोवापटोवावर्णपूरितः ।
सस्यंवाफलितंयद्वत्तथास्पष्टवपुर्विराट् ॥

ஆதபாபாதலோகோவாபடோவாவர்ணபூரித: |
ஸஸ்யம்வாபலிதம்யத்வத்ததாஸ்பஷ்டவபுர்விராட் || ௨௦௪ ||

ஆதபாபாதலோக:வா வெய்யிலில் விளங்குகிறலோகம்போலும்
வர்ணபூரித: வர்ணங்களினாலே பூரிக்கப்பட்ட
பட: வஸ்திரமென்ன

பலிதம் பழுத்த
ஸஸ்யம்.வா பயிரென்ன
யத்வத் எப்படியோ அப்படி
ஸ்பஷ்டவபு: பிரகாசவடிவம்
விராட் விராட்டென்றறி.

அ-கை. இதற்குப்பிரமாண மேதெனில்.

विश्वरूपाद्ध्यायएषउक्तस्सूक्तेपिपौरुषे ।
धात्रादिस्तंबपर्यन्तानेतस्यावयवान्विदुः ॥

விஶ்வரூபாத்⁴யாயஏஷஉக்தஸ்ஸூக்தேபிபௌருஷே ।
தா⁴த்ராதி³ஸ்தம்ப³பர்யந்தாநேதஸ்யாவயவாந்விது³: ॥ உ0ரு ॥

விஶ்வரூபாத்⁴யாயே விசுவரூபாத்தியாயத்திலும் பௌருஷேஸூக்தேபி புருஷசூக்தத்திலும் ஏஷ: இந்த விராட்புருஷன் உக்த: சொல்லப்பட்டிருக்கிறார் தா⁴த்ராதி³ஸ்தம்ப³பர்யந்தா: பிர்ம்மாதிஸ்தம்பபரியந்தமுள்ளசகலங்களும் ஏதஸ்ய இவருடைய அவயவாந் அவயவங்களாக விது³: அறிகிறார்கள்.

அ-கை. இப்படிசொன்னதால் பிரகிருதத்தி லென்னவாயிற்றெனில்.

ईशसूत्रविराड्वेधोविष्णुरुद्रेन्द्रवह्नयः ।
विघ्नभैरवमैरालमारिकायक्षराक्षसाः ॥
विप्रक्षत्रियविट्छूद्रागवाश्वमृगपक्षिणः ।
अश्वत्थवटच्यूताद्यायवव्रीहितृणादयः ॥
जलपाषाणमृत्काष्ठवास्याकुद्दालकादयः ।
ईश्वरास्सर्वएवैतेपूजिताःफलदायिनः ॥

ஈஶஸூத்ரவிராட்³வேதோ⁴விஷ்ணுருத்³ரேந்த்³ரவஹ்நய: ।
விக்⁴நபை⁴ரவமைராலமாரிகாயக்ஷராக்ஷஸா: ॥ உ0சா ॥
விப்ரக்ஷத்ரியவிட்சூ²த்³ராக³வாஶ்வம்ருக³பக்ஷிண: ।
அஶ்வத்த²வடசூதாத்³யாயவவ்ரீஹித்ருணாத³ய: ॥ உ0எ ॥
ஜலபாஷாணம்ருத்காஷ்ட²வாஸ்யாகுத்³தா³லகாத³ய: ।
ஈஶ்வராஸ்ஸர்வஏவைதேபூஜிதா:ப²லதா³யிந: ॥ உ0அ ॥

ஈஶஸூத்ரவிராட்³வேதோ⁴விஷ்ணுருத்³ரேந்த்³ரவஹ்நய: அந்தரியாமி, சூத்திராத்துமா, விராட் பிர்மா விஷ்ணு ருத்திரன், இந்திரன், அக்கினி முதலானவர்களென்ன விக்⁴நபை⁴ரவமைராலமாரிகாயக்ஷராக்ஷஸா: கணபதிபைரவன்மைராளன் மாரியம்மை, யட்சர்கள், ராட்சசர்கள் முதலானவர்களென்ன விப்ரக்ஷத்ரியவிட்சூ²த்³ராக³வாஶ்வம்ருக³பக்ஷிண: பிராமணாள், க்ஷத்திரியாள், வைசியாள், சூத்திரர்களென்ன பசு குதிரை மிருகங்கள் பட்சிகளென்ன அஶ்வத்த²வடசூதாத்³யா: அரசு ஆல், மா, முதலானமரங்களென்ன யவவ்ரீஹித்ருணாத³ய: யவைநெல்லுப் புல்லுமுதலானவைகளென்ன

ஜலபாஷாணம்ருத்காஷ்டவாஸ்யாகுத்தால காதய: தீர்த்தமென்ன, சிலையென்ன, மிருத்திகையென்ன, கட்டைகளென்ன, வாச்சியென்ன, குந்தாலம் முதலானவைகளென்ன
ஸந்தி இந்த
ஸர்வே சமஸ்தமும்
ஈஶ்வரா: ஈசுவரராள்
ஸந்து என்றே
பூஜிதா: பூஜிக்கப்பட்டவர்களாயும்
ஸமேஷ்டதா: அந்தந்தபலத்தைகொடுக்கிறவர்களாயுமாகிறார்கள்.

அ-கை. இதற்குப் பிரமாணத்தையும் பலன்தாரதம்மியமா யிருக்கிறதற்குக்காரணத்தையும் சொல்லுகிறார்.

यथायथोपासतेतंफलमीयुस्तथातथा ।
फलोत्कर्षापकर्षौतुपूज्यपूजानुसारतः ॥

யதாயதோபாஸதேதம்ஃபலமீயுஸ்ததாததா ।
ஃபலோத்கர்ஷாபகர்ஷௌதுபூஜ்யபூஜாநுஸாரத: ॥ ௨௦௬ ॥

யதா.யதா எப்படி எப்படி
தம் அந்த ஈசுவரனை
உபாஸதே உபாசிக்கிறார்களோ
ததா.ததா அப்படி அப்படி
ஃபலம் பலத்தை
ஈயு: அடைகிறார்கள்
பூஜ்யபூஜாநுஸாரத:.து பூஜிக்கப்பட்ட தெய்வங்களுடையவும், பூஜிக்கிறவனுடைய பக்தியனுசாரத்தினாலும்
ஃபலோத்கர்ஷாபகர்ஷௌ பலங்கள் மேல்கீழாகின்றன.

அ-கை. இப்படி மாயிகபலம் சித்திக்கட்டும், முக்தியெந்த உபாயத்தினாலுண்டாகுமெனில்.

मुक्तिस्तुब्रह्मतत्वज्ञानादेवस्यान्नचान्यथा ।
स्वप्रबोधंविनानैवस्वस्वप्नोहीयतेयथा ॥

முக்திஸ்துப்ரஹ்மதத்வஜ்ஞாநாதேவஸ்யாந்நசாந்யதா ।
ஸ்வப்ரபோதம்விநாநைவஸ்வஸ்வப்நோஹீயதேயதா ॥ ௨௦௭ ॥

முக்தி:.து மோக்ஷமோவென்றால்
ப்ரஹ்மதத்வஜ்ஞாநாத் ஏவ ஸ்யாத் பிரமத்தின்னதார்த்தஞானத்தினாலே உண்டாகும்
அந்யதா ந.ச வேறெவ்விதத்தினாலும் முக்தியுண்டாகாது
ஸ்வப்ரபோதம் தன்னுடைய விழிப்பு
விநா வாராமலே
ஸ்வஸ்வப்ந: தன்னுடையசொப்பனம்
யதா எப்படி
ந ஏவ ஹீயதே ஒருக்காலும்போகமாட்டாதோ அப்படியென்றறி.

அ-கை. துவைதநிவர்த்திரூபமாயிருக்கிற முக்திக்கு சொப்பனதிருஷ்டாந்தம் சொன்னதுகூடாது, விழித்தவனுக்கு சொப்பனத்திற்கண்டதுவைதம் காணுமல்போவதுபோல, இந்தஜகத்து அப்படிகாணுமல் போகாமல், ஞானம்

வந்தவனுக்கும் தோற்றுவதால், சொப்பன சமானமென்று சொன்னதற்கு சுருதியுக்திப் பிரமாணமேதெனில், இந்த மூன்றவஸ்தையையும் சொப்பனம் மாயாமயமென்று சுருதிசொல்லுவதாலும், பூதகண்ணாடியில் தோற்றுகிறமு காதிகள் எப்படிபொய்யோ அப்படி இந்தஜகத்து, பிர்மத்துக்கு விலட்சண மாகையால், பொய்யென்று அறிந்தவர்களுக்கும் தோற்றிக்கொண்டிருப்பதி னால், சொப்பனசமான மென்பதில், ஆட்சேபமில்லையென்று பரிகரிக்கிறார்.

अद्वितीयब्रह्मतत्वेस्वप्नोयमखिलञ्जगत् ।
ईशजीवादिरूपेणचेतनाचेतनात्मकम् ॥

அத்விதீயப்ரஹ்மதத்வேஸ்வப்நோயமகிலஞ்ஜகத் ।
ஈசஜீவாதிரூபேணசேதநாசேதநாத்மகம் ॥ ௨௧௧ ॥

அத்விதீயப்ரஹ்மதத்வே அத்துவிதீயமான பிரமஸ்வரூபத்தில்
ஈசஜீவாதிரூபேண ஜீவேசுவர ரூபமானதாகவும்
சேதநாசேதநாத்மகம் சேதனா சேதனவடிவமாகவும்
அகிலம்ஜகத் தோற்றுகிறசகலஜகத்தும்
அயம் தன்னையறியாததினாலுண்டான இந்த
ஸ்வப்நஃ சொப்பனமென்றறி.

அ-கை. பிர்மத்திற்கு அபேதமாயிருக்கிற ஜீவேசுவரர்களை எப்படிஜகத்துக்குள் சேர்க்கலாமெனில்.

आनन्दमयविज्ञानमयांवीश्वरजीवकौ ।
माययाकल्पितावेतौताभ्यांसर्वंप्रकाल्पितम् ॥

ஆநந்தமயவிஜ்ஞாநமயாவீஶ்வரஜீவகௌ ।
மாயயாகல்பிதாவேதௌதாப்யாம்ஸர்வம்ப்ரகல்பிதம் ॥ ௨௧௨ ॥

ஆநந்தவிஜ்ஞாநமயௌ ஆனந்தமயனையும் விஞ்ஞானமயனையுமிருக்கிற
ஏதௌ ஈஶ்வரஜீவகௌ இந்த ஜீவேசுவரர்கள்
மாயயா மாயாசக்தியால்
கல்பிதௌ கற்பிக்கப்பட்டவர்கள்
தாப்யாம் அவர்களாலே
ஸர்வம் சகலமும்
ப்ரகல்பிதம் கற்பிக்கப்பட்டிருக்கிறதென்று சுருதி சொல்லுகிறது.

அ-கை. அதில்யாரால் எவ்வளவுகற்பிதமெனில்.

ईक्षणादिप्रवेशांतासृष्टिरीशेनकल्पिता ।
जाग्रदादिविमोक्षान्तस्संसारोजीवकल्पितः ॥

ஈக்ஷணாதிப்ரவேஶாந்தாஸ்ருஷ்டிரீஶேநகல்பிதா ।
ஜாக்ரதாதிவிமோக்ஷாந்தஸ்ஸம்ஸாரோஜீவகல்பிதஃ ॥ ௨௧௩ ॥

ஈக்ஷணாதிப்ரவேஶாந்தா மாயையை விரியப்பார்த்தது முதல் ஜகத்தை சிருஷ்டித்து பிரவேசம் வரையில்
ஸ்ருஷ்டிஃ உள்ள சிருஷ்டி

ஸம்ஸார கல்பிதா ஈசுவரனாலே கற்பிதம்
ஜாக்ரதாதிவிமோக்ஷாந்த: ஜாக்கிற சொப்பன சுஷுப்திமுதல் மோக்ஷபரியந்தமான
ஸம்ஸார: சம்சாரமானது
ஜீவகல்பித: ஜீவனாலே கற்பிக்கப்பட்டிருக்கிறதென்று சுருதிசொல்லுகிறது.

அ-கை. பிர்மமே பரமார்த்தமானால், வாதிகள் ஜீவேசுவர விஷயத்தில்கலங்கக்காரணமேதெனில்.

अद्वितीयंब्रह्मतत्वमसङ्गन्तन्नजानते ।
जीवेशयोर्मायिकयोर्वृथैवकलहंययुः ॥

அத்விதீயம்ப்ரஹ்மதத்வமஸங்கந்தந்நஜாநதே ।
ஜீவேஶயோர்மாயிகயோர்வ்ருதைவகலஹம்யயு: ॥ ௨௧௪ ॥

அத்விதீயம்ப்ரஹ்மதத்வம் இரண்டற்றபிர்மஸ்வரூபமாயிருக்கிற
அஸங்கம் அசங்கமான
தம் அந்தஆத்துமாவை
நஜாநதே வாதிகள் அறிகிறார்களில்லை
மாயிகயோ: மாயிகர்களாயிருக்கிற
ஜீவேஶயோ: ஜீவேசர்களுடைய (வாதத்தில்)
வ்ருதா ஏவ வீணாகவே
கலஹம் கலகத்தை
யயு: செய்கிறார்கள்.

இ-தி. பட்டிக்காட்டு ஜனங்கள் மகாராஜனையறியாமல் டபேதார் சேவுகன் முதலானவர்களைப் பார்த்து ராஜனாகவெண்ணி மயங்குவதுபோலவாம்.

அ-கை. அப்படிகலங்குகிற வாதிகளுக்கு தயாளுவான நீர் போதிக்கக்கூடாதோவெனில்.

ज्ञात्वासदातत्वनिष्ठाननुमोदामहेवयम् ।
अनुशोचामएवान्यान्नभ्रन्तैर्विवदामहे ॥

ஜ்ஞாத்வாஸதாதத்வநிஷ்டாநநுமோதாமஹேவயம் ।
அநுஶோசாமஏவாந்யாந்நப்ராந்தைர்விவதாமஹே ॥ ௨௧௫ ॥

தத்வநிஷ்டாந் தத்துவஞானிகளை
ஜ்ஞாத்வா அறிந்து பார்த்து
ஸதா வயம் எப்போதும் நாம்
அநுமோதாமஹே சந்தோஷப் படுவோமேயன்றி
அந்யாந் அன்னியர்களான வாதிகளைக்குறித்து
அநுஶோசாம ஏவ விசனிப்போமேயல்லது
ப்ராந்தை: (பக்குவம் வாராததால்) அந்த பிராந்தர்களோடே
ந விவதாமஹே விவாதம் பண்ணமாட்டோம்.

அ-கை. ஜீவவாதிகளையும், ஈசுவரவாதிகளையும் பிரித்துக்காண்பிக்கிறார்.

तृणार्चकादियोगान्ताईश्वरेभ्रान्तिमाश्रिताः ।
लोकायतादिसांख्यान्ताजीवेविभ्रान्तिमाश्रिताः ॥

த்ருணார்சகாதியோகாந்தா ஈச்வரேப்ராந்திமாச்ரிதா: ।
லோகாயதாதிஸாங்க்யாந்தா ஜீவேவிப்ராந்திமாச்ரிதா: ॥௨௧௬॥

த்ருணார்சகாதியோகாந்தா: புல்முதலானதை உபாசிக்கிறவர்முதல்யோகாப்பியாசம் பண்ணுகிறவர்கள் வரையிலுள்ளவர்கள்
ஈச்வரே ஈசுவரனிடத்தில்
ப்ராந்திம் மயக்கத்தை
ஆச்ரிதா: அடைந்தவர்கள்
லோகாயதாதிஸாங்க்யாந்தா: லோகாயதன்முதல் சாங்கியன் வரையிலுள்ளவாதிகள்
ஜீவே ஜீவனிடத்தில்
விப்ராந்திம் மயக்கத்தை
ஆச்ரிதா: அடைந்தவர்கள்.

அ-கை. அவர்களுக்கு பிராந்தத்துவம் எதினாலெனில்.

अद्वितीयब्रह्मतत्त्वंनजानन्तियदातदा ।
भ्रान्ताएवाखिलास्तेषांक्वमुक्तिःक्वेहवासुखम् ॥

அத்விதீயப்ரஹ்மதத்த்வம் நஜாநந்தியதாததா ।
ப்ராந்தாஏவாகிலாஸ்தேஷாம் க்வமுக்தி: க்வேஹவாஸுகம் ॥௨௧௭॥

யதா எதுவரையில்
அத்விதீயப்ரஹ்மதத்த்வம் அத்துவைதபிர்மஸ்வரூபத்தை
நஜாநந்தி அறிகிறார்களில்லையோ
ததா அதுவரையில்
அகிலா: சமஸ்த பிராணிகளும்
ப்ராந்தா:ஏவ சுத்த பைத்தியக்காரர்கள் தானே
தேஷாம் அவர்களுக்கு
க்வமுக்தி: ஆனந்தமான மோட்சமேது
இஹ.வா இவிடத்தில் தான்
க்வஸுகம் எங்கே சுகமிருக்கிறது.

தா-ம். தங்கள் மதத்தை ஸ்தாபிக்கவேண்டுமென்கிற துரெண்ணத்தினாலே கவலையுடன் கூடியிருப்பதால் சுகமில்லை.

அ-கை. அவர்களுக்கு பிர்மஞான மில்லாவிட்டாலும் அந்தந்தமதங்களுக்குள்ளே, உத்தமாதம பாவங்களில்லையோவெனில், அந்தமகிமையை முமுட்சுக்களாதரவு பண்ணக்கூடாதென்று திருஷ்டாந்தமூலமா யறிவிக்கிறார்.

उत्तमाधमभावश्चेत्तेषांस्यादस्तुतेनकिम् ।
स्वप्नस्थराज्यभिक्षाभ्यांनबुद्धस्स्पृश्यतेखलु ॥

உத்தமாதமபாவச்சேத் தேஷாம்ஸ்யாதஸ்துதேநகிம் ।
ஸ்வப்நஸ்தராஜ்யபிக்ஷாப்யாம் நபுத்தஸ்ஸ்ப்ருச்யதேகலு ॥௨௧௮॥

தேஷாம் அவர்களுக்குள்ளே
உத்தமாதமபாவ: உத்தமாதம பாவமானது
ஸ்யாச்சேத் இருக்கிறதேயென்றால்
அஸ்து இருக்கட்டும்
தேந கிம் அதனாலென்ன (பிரயோஜனம்
ஸ்வப்நஸ்தராஜ்யபிக்ஷாப்யாம் சொப்பனத்

திற்காணப்பட்ட ராச்சிய பரிபால
த்தினாலும், பிச்சைஎடுப்பதினாலும்
ஸுப்த: சொப்பனத்திலிருந்து விழித்
தவன்

ஸ்ப்ருஶ்யதே ந மேல்கீழான அ
தில் சம்மந்தப் படமாட்டான் அ
ன்றோ.

அ-கை. இப்போதுசொன்ன அர்த்தத்தை முடிக்கிறார்.

तस्मान्मुमुक्षुभिर्नैवमतिर्जीवेशवादयोः ।
कार्याकिन्तुब्रह्मतत्त्वंविचार्यबुद्ध्यतांचतत् ॥

தஸ்மாந்முமுக்ஷுபிர்நைவமதிர்ஜீவேஶவாதயோ: ।
கார்யாகிந்துப்ரஹ்மதத்வம்விசார்யபுத்த்யதாஞ்சதத் ॥ ௨௧௯ ॥

தஸ்மாத் ஆகையினாலே
முமுக்ஷுபி: முமுட்சுக்களினாலே
ஜீவேஶவாதயோ: ஜீவேசுவரவாதங்
களிலே
மதி: புத்தியானது
கார்யா ந பண்ணத்தக்கதேயன்று

கிந்து பின்னையோவென்றால்
ப்ரஹ்மதத்வம் பிர்மதத்துவமே
விசார்ய விசாரிக்கத்தக்கது
தத் ச அதுதானே
புத்த்யதாம் அறியத்தக்கது.

அ-கை. பிர்மநிச்சயம் பண்ணும்பொருட்டு, அந்தவாதங்களையறிந்து தானே தள்ளவேண்டுமெனில்.

पूर्वपक्षतयातौचेत्तत्वनिश्चयहेतुताम् ।
प्राप्नुतोस्तुनिमज्जस्वतयोर्नैतावतावशः ॥

பூர்வபக்ஷதயாதௌசேத்தத்வநிஶ்சயஹேதுதாம் ।
ப்ராப்நுதோஸ்துநிமஜ்ஜஸ்வதயோர்நைதாவதாவஶ: ॥ ௨௨௦ ॥

தத்வநிஶ்சயஹேதுதாம் தத்துவநிச்
சயமுண்டாகும் நிமித்தம்
பூர்வபக்ஷதயா பூர்வபட்சமாக
தௌ சேத் அவைகளை விசாரிப்போ
மென்றால்

ப்ராப்நுத: து விசாரிக்கக்கடவது:
ஏதாவதா தயோ: அவ்வளவால் அ
ந்த வாதங்களிலே
வஶ: பரவசனாய்
ந நிமஜ்ஜஸ்வ முழுகிப்போய்விடாதே.

அ-கை. சாங்கியமதத்தில் சொல்லுகிற ஜீவேசுவரர்கள் சுத்தசித்தாயிருக்கையால், அவர்களை நீங்கள் கிரகிக்கலாமென்று சங்கித்ததற்குச் சமாதானம் சொல்லுகிறார்.

असंगचिद्विभुर्जीवस्सांख्योक्तस्तादृगीश्वरः ।
योगोक्तस्तत्त्वमोरर्थौशुद्धौताविति चेच्छृणु ॥
नतत्त्वमोरुभावर्थावस्मत्सिद्धान्ततांगतौ ।
अद्वैतबोधनायैवसाकक्षाकाचिदिष्यते ॥

அஸங்கசித்விபுர்ஜீவ: ஸாங்க்யோக்தஸ்தாத்ருகீஶ்வர: ।
யோகோக்தஸ்தத்த்வமோரர்தௌ ஶுத்தௌ தாவிதிசேச்ச்ருணு ॥ ௨௨௧ ॥
ந தத்த்வமோருபாவர்தாவஸ்மத்ஸித்தாந்ததாம் கதௌ ।
அத்வைதபோதநாயைவ ஸா கக்ஷ்யா காசிதிஷ்யதே ॥ ௨௨௨ ॥

ஸாங்க்யோக்த: சாங்கியமதத்தில் சொல்லப்பட்ட
ஜீவ: ஜீவன்
அஸங்கசித் அசங்கசித்தாயும்
விபு: விபுவாயுமிருக்கிறான்
யோகோக்த: யோகமதத்தில்சொல்லப்படுகிற
ஈஶ்வர: ஈசுவரனும்
தாத்ருக் முன் சொன்னபடியே இருக்கிறான்
ஶுத்தௌ சுத்தர்களாயும்
தத்த்வமோ: தத்துவம்பதங்களுக்கு
அர்தௌ அர்த்தர்களாக
தௌ அவ்விருவர்களும்
இதி சேத் இருக்கட்டுமென்றால்
ஶ்ருணு கேள்
தத்த்வமோ: தத்துவம்பதங்களுக்கு
அர்தௌ அர்த்தர்களான
அஸ்மத் நம்முடைய
ஸித்தாந்ததாம் சித்தாந்தத்தை
கதௌ அடைந்தவர்களாக
உபௌ ந அவ்விருவர்களுமாகார்
அத்வைதபோதநாயைவ அத்துவைதத்தைபோதிக்கும்பொருட்டே
ஸா அந்த தத்துவம்பதமென்ற
கக்ஷ்யா கட்சியானது
காசித் ஒருக்கால்
இஷ்யதே அங்கீகரிக்கப்படுகிறது.

வி-ம். அவ்விரண்டு பதங்களிலேயும் சொல்லுகிற ஜீவேசுவரர்கள் சுத்தசித்தா யிருந்தாலும் வாஸ்தவமாக அவர்கள் ஜீவேசுவரர்களுக்கு பேதம்சொல்லுவதால் நம்முடைய சித்தாந்தத்திற்கு கூடாது, தத்துவம்பதங்களுக்குவாச்சியர்களான ஜீவேசுவரரிருவர்களும் நமதுசித்தாந்ததத்தை யடைந்தவர்களில்லை.

சு-கை. தத்துவம் பதார்த்தபூதர்களாக கூடஸ்தபிர்மங்களை உங்களாலேயும் பின்னுளாக நிரூபிக்கப் படுகிறதேயெனில், அத்துவைதத்தை போதிக்கிர நிமித்தமாகமட்டும் கிரகிக்கபடுகிறதேயன்றி வாஸ்தவத்தில் நமக்குபேதமில்லை.

அ-கை. அப்போது தத்துவபதார்த்த சோதனை பண்ணுவானேனெனில்.

अनादिमाययाभ्रांताजीवेशौसुविलक्षणौ ।
मन्यन्तेतद्व्युदासायकेवलंशोधनन्तयोः ॥

அநாதிமாயயா ப்ராந்தா ஜீவேஶௌ ஸுவிலக்ஷணௌ ।
மந்யந்தே தத்வ்யுதாஸாய கேவலம் ஶோதநந்தயோ: ॥ ௨௨௩ ॥

அநாதிமாயயா அனாதியாயிருக்கிறமாயையினாலே
ப்ராந்தா: மயங்கிகிடக்கிற புருஷர்கள்
ஜீவேஶௌ ஜீவேசுவரர்களை
ஸுவிலக்ஷணௌ அன்னியோன்னிய விலட்சணர்களாக

உந்யெ எண்ணுகிறார்கள்
தத்ப்ரத்யாய அதைத் தள்ளுகிறதின் பொருட்டு
கேவலம் மாத்திரம்
தயோ: அவர்களுக்கு [து.
ஸோபூநூ சோதனை சொல்லப்பட்ட

அ-கை. பதார்த்தசோதனைப் பிரகாரத்தை காண்பிக்கும்பொருட்டு முன் சொல்லப்பட்ட திருஷ்டாந்தத்தை விரித்து காண்பிவிக்கிறார்

अतएवात्रदृष्टान्तोयोग्यःप्राक्सम्यगीरितः ।
घटाकाशमहाकाशजलाकाशाभ्रखात्मकः ॥
जलाभ्रोपाध्यधीनेतेजलाकाशाभ्रखेतयोः ।
आधारौतुघटाकाशमहाकाशौसुनिर्मलौ ॥

அதஏவாத்ரத்ருஷ்டாந்தோயோக்ய:ப்ராக்ஸம்யகீரித: |
கடாகாசமஹாகாசஜலாகாசாப்ரகாத்மக: ॥ உஉச ॥
ஜலாப்ரோபாத்யதீநேதேஜலாகாசாப்ரகேதயோ: |
ஆதாரௌதுகடாகாசமஹாகாசௌஸுநிர்மலௌ ॥ உஉரு ॥

அதஏவ ஆகையினாலேயே
கடாகாசமஹாகாசஜலாகாசாப்ரகாத்மக: கடாகாசமென்றும், மகாகாசமென்றும், ஜலாகாசமென்றும் மேகாகாசமென்றும்
அத்ர இந்தப்பிரகரணத்தில்
த்ருஷ்டாந்த: திருஷ்டாந்தமானது
ப்ராக் முன்னே
யோக்ய: யோக்கியமாக
ஸம்யக் நன்றாக
ஈரித: சொல்லப்பட்டது
தே ஜலாகாசாப்ரகே அந்தஜலாகாசமேகாகாசங்களிரண்டும்
ஜலாப்ரோபாத்யதீநே ஜல உபாதிக்கும் மேக உபாதிக்கும் அதீனங்களாயிருக்கின்றன
தயோ: அவைகளுக்கு
ஆதாரௌ ஆதாரங்களான
கடாகாசமஹாகாசௌ கடாகாசமகாகாசங்கள்
ஸுநிர்மலௌ து அத்தியந்த நிர்மலங்களன்றோ.

அ-கை. தார்ஷ்டாந்தம் சொல்லுகிறார்.

एवमानन्दविज्ञानमयौमायाधियोर्वशौ ।
तदधिष्ठानकूटस्थब्रह्मणीतुसुनिर्मले ॥

ஏவமாநந்தவிஜ்ஞாநமயௌமாயாதியோர்வசௌ |
தததிஷ்டாநகூடஸ்தப்ரஹ்மணீதுஸுநிர்மலே ॥ உஉசு ॥

ஏவம் இப்படி [ஞானமயாள்
ஆநந்தவிஜ்ஞாநமயௌ ஆனந்தமய வி
மாயாதியோ: மாயைக்கும்புத்திக்கும்
வசௌ சுவாதீனாள்
தததிஷ்டாநகூடஸ்தப்ரஹ்மணீ து அவ்விருவர்களுக்கும் அதிஷ்டானமான கூடஸ்தபிர்மங்களோவென்றால்
ஸுநிர்மலே அத்தியந்தம் நிர்மலாள்.

அ-கை. இப்போது பதார்த்தசோதனை சொன்னபிரகாரம் சாங்கியயோக மதங்களை அங்கீகரிக்கக் கூடாதோவெனில்.

एतत्कक्षोपयोगेनसांख्ययोगौमतौयदि ।
देहोऽन्नमयकक्षत्वादात्मत्वेनाभ्युपेयताम् ॥

ஏதத்கக்ஷோபயோகேநஸாங்க்யயோகௌமதௌயதி ।
தேஹோऽந்நமயகக்ஷத்வாதாத்மத்வேநாப்யுபேயதாம் ॥ உஉஎ ॥

ஏதத்கக்ஷோபயோகேந இந்த கட்சிகளுக்கு உபயோகப்படும்படியாக
ஸாங்க்யயோகௌ சாங்கியயோகமதங்கள்
யதி அங்கீகரிக்கப் படலாமென்றால் லோகாயதமதஸ்தருடையமதத்தில்
தேஹோऽந்நமயகக்ஷத்வாத் தேகமானது அன்னமய கோசமான ஆத்துமாவென்ற கட்சியானதால் அந்தமதானுசாரியாய்
ஆத்மத்வேந இத்தேகமே ஆத்துமாவாக
அப்யுபேயதாம் அங்கீகரிக்கலாம்.

இ-தி. காவலனை கற்புடையவன் கலக்கலாமென்றால் கடையனையுமேன் கலக்கக் கூடாதுசொல்.

அ-கை. எதனால் சாங்கியயோகங்கள் வேதாந்தத்திற்கு விரோதமெனில்.

आत्मभेदोजगत्सत्यमीशोऽन्यइतिचेत्त्रयम् ।
त्यज्यतेतैस्तदासांख्ययोगौवेदान्तसंमतौ ॥

ஆத்மபேதோஜகத்ஸத்யமீஶோऽந்யஇதிசேத்த்ரயம் ।
த்யஜ்யதேதைஸ்ததாஸாங்க்யயோகௌவேதாந்தஸம்மதௌ ॥ உஉஅ ॥

ஆத்மபேத: ஆத்துமாக்களுக்கு பேதமென்ன
ஜகத்ஸத்யம் ஜகத்துக்கு சத்தியமென்ன
ஈஶ: (தனக்கு) ஈசுவரன்
அந்ய: இதி வேறென்கிறதென்ன
த்ரயம் இந்த மூன்றும்
தை: அவர்களாலே
த்யஜ்யதே விடப்பட்டதேயானால்
ததா அப்போது
ஸாங்க்யயோகௌ சாங்கியயோகங்கள்
வேதாந்தஸம்மதௌ வேதாந்தத்திற்கு சம்மதங்களாகும்.

அ-கை. ஜீவன் அசங்கனென்ற ஞானத்தினாலேயே முக்தனாவதால் அத்துவைதஞான மென்னத்துக்கெனில், அத்துவைத ஞானமன்றியில் முக்திசித்தியாதென்பதை மனதில் வைத்துக்கொண்டு வேறொருவிதமாய்ச் சமாதானம் சொல்லுகிறார்.

जीवोसङ्गत्वमात्रेणकृतार्थइतिचेत्तदा ।
स्रक्चन्दनादिनित्यत्वमात्रेणापिकृतार्थता ॥

ஜீவோஸங்கத்வமாத்ரேணக்ருதார்த்தஇதிசேத்ததா ।
ஸ்ரக்சந்தநாதிநித்யத்வமாத்ரேணாபிக்ருதார்த்ததா ॥ உஉகூ ॥

ஜீவம் (அத்துவைதஞான மன்றியில்) ஜீவன்
அஸங்கத்வே அசங்கத்துவஞானத்தினாலேயே
க்ருதார்த்த: கிருதார்த்தனென்று
இதி வசஸ் சொல்லையேயானால்

ததா அப்போது
ஸ்வர்காதிநித்யத்வே ஸ்வர்க்காதி சந்தனம் முதலானது நித்தியமாயிருக்கிறதினாலேயே
க்ருதார்த்தா கிருதார்த்தத்துவமுண்டாகும்.

அ-கை. அந்தபிரதிபந்தத்தை விமோசனம் பண்ணுகிறார்.

यथास्त्वगादिनित्यत्वंदुस्संपाद्यंतथात्मनः ।
असङ्गत्वंनसंभाव्यंजीवतोजगदीशयोः ॥

யதாஸ்ரகாதிநித்யத்வம் துஸ்ஸம்பாத்யம் ததாத்மந: ।
அஸங்கத்வம் நஸம்பாவ்யம் ஜீவதோ ஜகதீசயோ: ॥ ௨௩௦ ॥

ஸ்ரகாதிநித்யத்வம் மாலை முதலானதற்கு நித்தியத்தன்மையானது
யதா எப்படி
துஸ்ஸம்பாத்யம் சம்பாதிப்பது தூர்லபமோ
ததா அப்படி
ஜகதீசயோ: ஜகத்தும் ஈசுவரனும்

ஜீவத: ஜீவித்திருக்குமுள்ளளவில்
ஆத்மந: ஆத்துமாவுக்கு
அஸங்கத்வம் அசங்கத்துவமானது
நஸம்பாவ்யம் (ஒருக்காலும்) சம்பவிக்கத்தக்கதன்று.

அ-கை. சித்தியாதென்பதையே பிரகாசம் பண்ணுகிறார்.

अवश्यंप्रकृतिस्सङ्गंपुरेवापादयेत्तथा ।
नियच्छत्वेतमीशोपि कोस्यमोक्षस्तथासति ॥

அவச்யம் ப்ரக்ருதிஸ்ஸங்கம் புரேவாபாதயேத்ததா ।
நியச்சத்யேதமீசோபி கோஸ்ய மோக்ஷஸ்ததாஸதி ॥ ௨௩௧ ॥

ப்ரக்ருதி: மூலப்பிரகிருதியானது
புரா இவ முன்போல
அவச்யம் அவசியமாக
ஸங்கம் சம்சாரசங்கத்தை
ஆபாதயேத் உண்டுபண்ணும்
ததா அப்படியே
ஈசோபி ஈசுவரனும்

ஏதம் இவனை [பார்
நியச்சதி ஜனனமரணத்தில் சிட்சிப்
ததாஸதி அப்படியிருந்துள்ளளவில்
அஸ்ய இவனுக்கு
மோக்ஷ: க: மோட்சம் எப்படி யுண்டாகும்.

அ-கை. பிரகிருதி சங்கப்படுத்தி வைக்கிறதும் ஈசுவரன் நியமனம் பண்ணுகிறதும் அவிவேகத்தினாலேதானெனில்.

अविवेककृतस्सङ्गोनियमश्चेतिचेत्तथा ।
बलादापतितोमायावादस्सांख्यस्यदुर्मतेः ॥

அவிவேகக்ருதஸ்ஸங்கோ நியமஶ்சாவிவேகத: |
பலாதாபதிதோ மாயாவாத: ஸாம்க்யஸ்ய துர்மதே: || உகூஉ ||

ஸங்க: சங்கமானதும்
நியமஶ்ச நியமனமும்
அவிவேகத: அவிவேகத்தினாலே பண்ணப்பட்டிருக்கிறது
இதி. சேத் என்று சொல்வையேயா[னால்
ததா அப்படி
துர்மதே: துற்புத்தியான
ஸாம்க்யஸ்ய சாங்கியனுக்கு
மாயாவாத: சம்சாராதிகள் மாயாமயமென்ற நம்முடையவாதம்
பலாத் பலவந்தமாய்
ஆபதித: வந்துவிழுந்தது.

வி-ம். அவிவேகமென்பது விவேகாபாவமா, அல்லது விவேகத்துக் கன்னியமா, அல்லது விவேகவிரோதியா, மலடிபிள்ளைபோல் அசத்துபதார்த்தமான அபாவத்துக்கு பாவமாயிருக்கிற சங்கநியமனுதி காரியோத்பாதகம் கூடாமையால், விவேகாபாவமென்பது கூடாது. விவேகத்துக் கன்னியமான கடாதிக்கு சங்கநியமனுதி ஹேதுத்துவம் காணப்படாமையால், விவேகத்துக் கன்னியமென்று சொல்லக்கூடாது. மூன்றாவதுபட்சத்தில் அவிவேகத்திற்குப் பாவரூபமான அஞ்ஞானம் ஏதுவானதால், உனக்குமாயாவாத பிரசங்கம்வந்தது.

இ-தி. குலாலன்இத்தனை செங்கிழுச்சிட்டு நானெழுதி கொடுக்கவில்லையென்ற கதைபோலவாம்.

ஆ-கை. ஆத்துமாஅத்துவிதீயமென்று ஒப்புக்கொண்டால் பந்தமோட்சவிவஸ்தைக் கெட்டுப்போமெனில்.

बन्धमोक्षव्यवस्थार्थमात्मनानात्वमिष्यताम् ।
इतिचेन्नयतोमायाव्यवस्थापयितुंक्षमा ॥

பந்தமோக்ஷவ்யவஸ்தார்த்தமாத்மநாநாத்வமிஷ்யதாம் |
இதி சேந்ந யதோ மாயா வ்யவஸ்தாபயிதும் க்ஷமா || உகூங ||

பந்தமோக்ஷவ்யவஸ்தார்த்தம் பந்தமோட்சத்தினுடைய வியவஸ்தைபண்ணுகிற நிமித்தியம்
ஆத்மநாநாத்வம் ஆத்துமாக்களனேகர்களென்னுந்தன்மை
இஷ்யதாம் அங்கீகரிக்கத்தக்கது
இதி சேத் என்றுசொல்வையேயானால்
ந அதுகூடாது [யே
யத: யாதொருகாரணத்தால்
மாயா மாயை
வ்யவஸ்தாபயிதும் அந்த பந்தமோட்சவிவஸ்தையைப்பண்ணுவதற்கு
க்ஷமா சாமர்த்தியமுடையதாயிருக்கிறதோ அந்தகாரணத்தாலாத்துமா அனேகமென்றுசொன்னதுகூடாது

ஆ-கை. ஒருஆத்துமாவுக்கு மாயையெப்படி பந்தமோட்சவிவஸ்தையைப் பண்ணிவைக்குமெனில்.

दुर्घटंघटयामीतिविरुद्धंकिंनपश्यसि ॥

துர்கடம் கடயாமீதி விருத்தம் கிம் ந பஶ்யஸி || உகூச ||

ஸங்கடிதம் கூடாததை [ன்ற — விரூஷம் இந்தமாயையின்விருதை
கடயாமி ஐகி கூட்டி வைக்கிறேனே — பஶ்யதி.ந.கிம் நீ பார்க்கவில்லையா.

அ-கை. பந்தம் மித்தையானாலும், மோட்சமாவது நிஜமாகட்டுமேயெனில்.

वास्तवौबंधमोक्षौतुश्रुतिर्नसहतेतराम् ॥

வாஸ்தவௌ பந்தமோக்ஷௌ து ஶ்ருதிர் ந ஸஹதே தராம் ॥உகூச॥

பந்தமோக்ஷௌ பந்த மோட்சங்கள் — ஶ்ருதி: சுருதியானது
வாஸ்தவௌ.து வாஸ்தவங்களென்றால் — தராம் மிகவும்
ந.ஸஹதே சகிக்கமாட்டாது.

அ-கை. அதற்குச்சுருதியேதெனில்.

ननिरोधोनचोत्पत्तिर्नबद्धोनचसाधकः ।
नमुमुक्षुर्नवैमुक्तइत्येषापरमार्थता ॥

ந நிரோதோ ந சோத்பத்திர் ந பத்தோ ந ச ஸாதக: ।
ந முமுக்ஷுர் ந வை முக்த இத்யேஷா பரமார்த்ததா ॥ உகூரு ॥

ந.நிரோத: அஞ்ஞானமுமில்லை
உத்பத்தி: ச ஜகத்துமுதலான உற்பந் [தியும்
ந இல்லை
பத்த: அஞ்ஞானத்தால் கட்டுண்ட (வனும்
ந இல்லை
ஸாதக: ச சாதகனும்
ந இல்லை
முமுக்ஷு: ச முமுட்சுவும்
ந இல்லை
முக்த: வை ஜீவன்முக்தனும்
ந இதி இல்லையென்று
ஏஷா இதுவே
பரமார்த்ததா உண்மையென்றுசுரு
தி உறைக்கின்றது.

தா-ம். பரமார்த்தத்தில் தானான பிர்மத்தைத்தவிர சமஸ்தமுமில்லையென்பதாம்.

அ-கை. ஜீவேசுவராள் மாயாமயாளென்று சொன்னதை முடிக்கிறார்.

मायाख्यायाःकामधेनोर्वत्सौजीवेश्वरावुभौ ।
यथेच्छंपिबतांद्वैतन्तत्वंत्वद्वैतमेवहि ॥

மாயாக்யாயா: காமதேனோர் வத்ஸௌ ஜீவேஶ்வராவுபௌ ।
யதேச்சம் பிபதாம் த்வைதம் தத்த்வம் த்வத்வைதமேவ ஹி ॥ உகூசு ॥

மாயாக்யாயா: மாயையென்றபெயரை
யடைந்த [வுக்கு
காமதேனோ: காமதேனுவான ஓர்பசு
ஜீவேஶ்வரௌ ஜீவேசுவராளென்ற
உபௌ இரண்டு
வத்ஸௌ கன்றுகளுண்டு (அவைகள்)
த்வைதம் துவைதமாகிறபாலை
யதேச்சம் இஷ்டப்படி
பிபதாம் பானம்பண்ணட்டும்
தத்த்வம் து உண்மையெதுவென்றால்
அத்வைதம் ஏவ அத்துவைத மாத்தி (ரம்
ஹி நமதுசித்தாந்தம்.

அ-கை. ஜீவேசுவராளும் அவர்கள்பேதமும் பொய்யானலும், கூடஸ்தபிர்மங்கள் வாஸ்தவமானதால் அவர்களினது பேதமெப்படி பொய்யாமெனில் லட்சணபேத மில்லையென்று, முன்சொன்ன திருஷ்டாந்தத்துடன் சொல்லுகிறார்.

कूटस्थब्रह्मणोर्भेदोनाममात्राहतेनहि ।
घटाकाशमहाकाशौवियुज्येतेनहिक्वचित् ॥

கூடஸ்தப்ரஹ்மணோர்பேதோநாமமாத்ராத்ருதேநஹி ।
கடாகாசமஹாகாசௌவியுஜ்யேதேநஹிக்வசித் ॥ உ௩எ ॥

கூடஸ்தப்ரஹ்மணோ: கூடஸ்த பிர்மங்களுக்கு
பேத: பேதமானது
நாமமாத்ராத் சொல்மாத்திரமே
ருதே நஹி அன்றிவேறில்லை
கடாகாசமஹாகாசௌ கடாகாசமகாகாசங்கள்
க்வசித் ஒருக்காலும்
ந வியுஜ்யேதேஹி பிரிபடுகிறதில்லையன்றோ.

அ-கை. இப்படிபேதமெல்லாம் பொய்யென்று சாதித்ததற்குபலமேதெனில்.

यदद्वैतंश्रुतंसृष्टेःप्राक्तदेवाद्यचोपरि ।
मुक्तावपिवृथामायाभ्रामयत्यखिलान्जनान् ॥

யதத்வைதம்ச்ருதம்ஸ்ருஷ்டே:ப்ராக்ததேவாத்யசோபரி ।
முக்தாவபிவ்ருதாமாயாப்ராமயத்யகிலாஞ்ஜநாந் ॥ உ௩அ ॥

ஸ்ருஷ்டே:ப்ராக் சிருஷ்டிக்குமுன்
யத் யாதொரு
அத்வைதம் அத்துவைதவஸ்துவிருந்ததாக
ச்ருதம் கேழ்க்கப்பட்டிருக்கிறதோ
தத் ஏவ அதுவே
அத்ய இப்பவுமிருக்கிறது
உபரி இனிமேலும்
முக்தௌ அபி முக்தியிலுமிருக்கிறது.

அ-கை. காலத்தி:யத்திலும் அத்துவைதம் ஏகமாயிருக்க பேதத்திலேன் மயங்குகிறார்களெனில்.

மாயா மாயையானது
வ்ருதா வீணாக
அகிலாந் ஜநாந் சகல ஜனங்களையும்
ப்ராமயதி மயக்கிவைக்கிறது.

தா-ம். தத்துவஞான மின்மையால் பேதத்தி லபிநிவேசம்பண்ணுகிறார்கள்

அ-கை. இப்படிதத்துவ ஞானத்தை யறிந்தவர்களும் மயங்குகிறார்களே யெனில்.

येवदन्तीत्थमेतेपिभ्राम्यन्तेविद्ययात्रकिम् ।
नयथापूर्वमेतेषामत्रभ्रान्तेरदर्शनात् ॥

யேவதந்தீத்தமேதேபிப்ராம்யந்தேவித்யயாத்ரகிம் ।
நயதாபூர்வமேதேஷாமத்ரப்ராந்தேரதர்சநாத் ॥ உ௩௯ ॥

இத்தம் இப்படி தத்துவஞானத்தை
யே வதந்தி யாவர்கள்சொல்லுகிறார்களோ
ஏதேபி அந்தஇவர்களும்
ப்ராம்யந்தே (ஜகத்தில்) மயங்குகிறார்களே
அத்ர இந்தஇடத்தில்
வித்யயா ஞானத்தால்
கிம் என்னப்பிரயோஜனமெனில்
ஏதேஷாம் அந்தஇவர்களுக்கு
யதாபூர்வம் முன்போலேஜகத்து சத்தியமென்கிறமயக்கம்
ந இன்மையால் ஞானம் வியர்த்தமில்லை.

அ-கை. சிலருக்கு கர்மவசத்தால் விவகாரமிருந்தாலும் முன்போல அபிநிவேசமில்லையென்று பரிகரிக்கிறார்.

அத்ர-ப்ராந்தே: இவர்களின் மயக்கம்
அவீக்ஷணாத் காணப்படாமையால்ஞானம் பிரயோசனமில்லையென்று நீங்கித்தது அறியாமையென்றறி.

அ-கை. ஞானி, அஞ்ஞானிகளின் நிச்சயந்தான் ஏதெனில்.

ऐहिकामुष्मिकस्सर्वस्संसारोवास्तवस्ततः ।
नभातिनास्तिचाद्वैतमित्यज्ञानिविनिश्चयः ॥
ज्ञानिनोविपरीतोस्मान्निश्चयस्सम्यगीक्ष्यते ।
स्वस्वनिश्चयतोबद्धोमुक्तोहञ्चेतिमन्यते ॥

ஐஹிகாமுஷ்மிகஸ்ஸர்வஸ்ஸம்ஸாரோவாஸ்தவஸ்தத: ।
நபாதிநாஸ்திசாத்வைதமித்யஜ்ஞாநிவிநிச்சய: ॥ உச0 ॥
ஜ்ஞாநிநோவிபரீதோஸ்மாந்நிச்சயஸ்ஸம்யகீக்ஷ்யதே ।
ஸ்வஸ்வநிச்சயதோபத்தோமுக்தோஹஞ்சேதிமந்யதே ॥ உசக ॥

ஐஹிகாமுஷ்மிக: இகலோகபரலோகங்களிலுள்ள
ஸர்வ: சகலமான
ஸம்ஸார: சம்சாரங்களும்
வாஸ்தவ: வாஸ்தவமாயிருக்கிறது
தத: ஆகையினாலே
அத்வைதம் ச அத்துவைதமான
நாஸ்தி பிர்மவஸ்துவில்லை
ந பாதி விளங்கவில்லை
இதி என்று இப்படி
அஜ்ஞாநிவிநிச்சய: அஞ்ஞானிகளுடைய நிச்சயமென்றறி
அஸ்மாத் இந்த நிச்சயத்திற்கு
விபரீத: வேறாக
நிச்சய: நிச்சயமானது
ஜ்ஞாநிந: பிர்மஞானிக்கு
ஸம்யக் நன்றாக
ஈக்ஷ்யதே பார்க்கப்படுகிறது
ஸ்வஸ்வநிச்சயத: அவரவர்களுடைய நிச்சயப்பிரகாரமே
அஹம் பத்த: முக்த: ச இதி நான் பத்தனென்றும் நான்முக்தனென்றும் இப்படியே ஞானி அஞ்ஞானிகளிருவரும்
மந்யதே எண்ணுகிறார்கள்.

அ-கை. அத்துவைதபிர்மமாத்திரம் விளங்குகிறதென்று சொல்லுகிறது சாத்திரத்தினால் மாத்திரமேயன்றி அனுபவத்திலில்லையே யெனில்.

नाद्वैतमपरोक्षञ्चेन्नचिद्रूपेणभासनात् ।
अशेषेणनभातञ्चेद्द्वैतंकिंभासतेखिलम् ॥

நாத்வைதமபரோக்ஷஞ்சேந்நசித்ரூபேணபாஸநாத் ।
அஶேஷேணநபாதஞ்சேத்த்வைதம்கிம்பாஸதேகிலம் ॥ உசஉ ॥

அத்வைதம் அத்துவைதமான பிர்மம்
அபரோக்ஷம் பிரத்தியட்சம்
ந சேத் இல்லையென்று
ந சொல்லாதே [கவே
சித்ரூபேண தான் சதா அறிவா
பாஸநாத் விளங்குவதால்

அஶேஷேண முழுக்க [னில்
ந பாதம் சேத் விளங்கவில்லையேயெ
அகிலம் சகலமான
த்வைதம் துவைதமும்
பாஸதே உனக்குஒரேகாலத்தில்
கிம் விளங்குகிறதா என்னசொல்.

அ-கை. இப்படி தோஷசாம்மியம் சொல்லி பரிகாரசாம்மியம் சொல்லுகிறார்.

दिङ्मात्रेणविभानन्तुद्वयोरपिसमङ्खलु ।
द्वैतसिद्धिवदद्वैतसिद्धिस्तेतावतानकिम् ॥

திங்மாத்ரேணவிபாநந்துத்வயோரபிஸமங்கலு ।
த்வைதஸித்திவதத்வைதஸித்திஸ்தேதாவதாநகிம் ॥ உசங ॥

திங்மாத்ரேண ஏகதேசமாக
விபாநம் து தோற்றுகிறது
த்வயோ: அபி துவைதாத்துவைதமிர
ண்டிலும்
ஸமம் கலு சமமல்லவோ
த்வைதஸித்திவத் ஒரு கடத்தைமண்
ணென்றுபார்த்து சகலகடமும் ம
ண்ணென்றறிந்திருக்கிறஉன

க்கு துவைதம் சித்திக்கிறதுபோல
தாவதா ஒரு விஷயத்தில் சத்தைப்
பிரித்துப்பார்த்து நாமரூபம்பொய்
சத்தே வாஸ்தவமென்றறிந்த (நம
க்கு) அவ்வளவினாலேயே
அத்வைதஸித்தி: அத்துவைதசித்தி
ந கிம் ஏனுண்டாகமாட்டாது.

இ-தி. ஒருபானைசோற்றுக் கொருசோறு பதம்பார்க்கிற ஸ்தாலீபுலாகநியாயம் போலாம்.

அ-கை. பூர்வபட்சி வேறொருவிதமாய் அத்துவைதம் சித்திக்கமாட்டாதென்று சங்கிக்கிறான்.

द्वैतेनहीनमद्वैतंद्वैतज्ञानेकथंत्विदम् ॥

த்வைதேநஹீநமத்வைதம்த்வைதஜ்ஞாநேகதம்த்விதம் ॥ உசச ॥

அத்வைதமிதீரிதம் அத்துவைத சப்தத்திற்கு அர்த்தமாவது துவைதமில்லாதது

அத்வைதம் அத்துவைதமெனப்படும்

த்வைதஜ்ஞாநே துவைதம் விளங்குகிற காலத்தில்

ஊடா துவைதாத் துவைதங்களொன்றுக்கொன்று

ஸ்வயம் தமப்பிரகாசம்போல பகையானதால் இந்த அத்துவைதமெப்படிவிளங்கும்சொல்.

அ-கை. குருவெதிரியின் சங்கையையெடுத்துச் சமாதானம்சொல்லுகிறார்.

चिद्भानन्त्वविरोध्यस्यद्वैतस्यातोऽसमेउभे ॥

சித்பாநம்த்வவிரோத்யஸ்ய த்வைதஸ்யாதோऽஸமேஉபே ||உசச||

அத்வைதஸ்ய இந்ததுவைதத்தோற்றத்திற்கு

சித்பாநம் து அறிவின்தோற்றம்

அவிரோதி விரோதமில்லையென்று சொன்னலதுகூடாது

அத: ஆகையினாலே

உபே இரண்டும்

அஸமே சமமன்று.

வி-ம். அப்போது துவைதமும் அத்துவைத விரோதியானதால், அத்துவைதம் தோன்றும்போது துவைதமும் தோற்றக்கூடாதென்பது நான்முன் சொன்னதுபோல சமானமாகுமெனில், அதற்கவனே சமாதானம் சொல்லுகிறான், உம்முடையமதத்தில் அறிவின் தோற்றத்தையன்றி அத்துவைதத் தோற்றம் வேறில்லாததினாலும் என்னுடையமதத்தி லிருக்கிற துவைதத்திற்கு அறிவின்தோற்றம் விரோதமின்மையாலும் நான்ஆட்சேபித்ததுபோல, உம்முடைய ஆட்சேபம் சமானமாகமாட்டாது.

அ-கை. தோற்றப்பட்ட துவைதம் அவாஸ்தவமானதால், வாஸ்தவாத்துவைதத்திற்கு விரோதியில்லை, தன்னிழல்கண்ணாடிக்குள் அனேகம்போலேதோன்றினாலும், அவைகள் வாஸ்தவமின்மைபோலும் வாஸ்தவமானதனக்கு அது விரோதமில்லையென்று பரிகரிக்கிறார்.

एवन्तर्हिश्रुणुद्वैतमसन्मायामयत्वतः ।
तेनवास्तवमद्वैतंपरिशेषाद्विभासते ॥

ஏவந்தர்ஹி ஶ்ருணு த்வைதமஸந்மாயாமயத்வத: |
தேநவாஸ்தவமத்வைதம்பரிஶேஷாத்விபாஸதே|| உசரு ||

தர்ஹி அப்போ

ஏவம் இந்தப்பிரகாரத்தை

ஶ்ருணு கேள்

மாயாமயத்வத: மாயாமயமாயிருத்தலினாலே

த்வைதம் நாமரூபமான துவைதம்

அஸத் பொய்

தேந ஆகையினாலே

அத்வைதம் அத்துவைதமே

வாஸ்தவம் வாஸ்தவமாக

பரிஶேஷாத் பாரிசேஷியாயத்தால்

விபாஸதே மீதமாய்விளங்குகிறது.

அ-கை. அத்துவைதமிருக்கிற பிரகாரத்தைக் காண்பிக்கிறார்.

अचिन्त्यरचनारूपंमायैवसकलञ्जगत् ।
इतिनिश्चित्यवस्तुत्वमद्वैतेपरिशिष्यताम् ॥

அசிந்த்யரசநாரூபம்மாயைவஸகலஞ்ஜகத் |
இதிநிஶ்சித்யவஸ்துத்வமத்வைதேபரிஶிஷ்யதாம் || உ௪௬ ||

அசிந்த்யரசநாரூபம் சிந்திக்கக்கூடாதகற்பனைவடிவமான
ஸகலம் ஜகத் சகலஜகத்தும்
மாயா ஏவ இதி மாயையென்றே
நிஶ்சித்ய நிச்சயித்து
அத்வைதே அத்துவைதத்தில்
வஸ்துத்வம் வஸ்துத்தன்மை
பரிஶிஷ்யதாம் மீதமாயிருக்கிறது.

அ-கை. இப்படி அத்துவைதமே சத்தியமென்று நிச்சயித்தபின்னும், பூர்வவாசனையால் அடிக்கடி துவைதத்தில் சத்தியபுத்தி வருகிறதேயெனில்.

पुनर्द्वैतस्यवस्तुत्वंभातिचेत्वंतथापुनः ।
परिशीलयकोवात्रप्रयासस्तेनतेवद ॥

புநர்த்வைதஸ்யவஸ்துத்வம்பாதிசேத்வம்ததாபுந: |
பரிஶீலயகோவாத்ரப்ரயாஸஸ்தேநதேவத || உ௪௭ ||

புந: மறுபடியும்ஒருக்கால்
த்வைதஸ்ய துவைதத்திற்கு
வஸ்துத்வம் வஸ்துத்தன்மை
பாதி சேத் தோன்றிற்றானால்
த்வம் ததா நீ அப்படியே
புந: மறுபடியும் ஜகத்துப் பொய் பிரமமேசத்தியமென்று
பரிஶீலய பரிசீலனம்பண்ணு
அத்ர இந்தவிஷயத்தில்
தே உனக்கு
தேந அதினால்
க: ப்ரயாஸ: என்ன பிரயாசமிருக்கிறது
வத அதை இன்னதென்றுசொல்.

வி-ம். வியாசர் சூத்திரத்திலும் சிரவணாதிகளை அடிக்கடி ஆவர்த்திப்பண்ணச்சொல்லி யிருக்கிறது.

அ-கை. அபரோட்சஞானமே விசாரத்திற்கு முடிவானதால், எவ்வளவு காலம் விசாரிக்கிறதென்று காலஅளவைப்பற்றி சங்கித்ததற்கு உத்தரம்சொல்லுகிறார்.

क्रियन्तङ्कालमितिचेत्खेदोयन्द्वैतइष्यताम् ।
अद्वैतेतुनयुक्तोयंसर्वानर्थनिवारणात् ॥

கியந்தங்காலமிதிசேத்கேதோயம்த்வைதஇஷ்யதாம் |
அத்வைதேதுநயுக்தோயம்ஸர்வாநர்த்தநிவாரணாத் || உ௪அ ||

கியந்தம் காலம் இதி சேத் எவ்வளவு காலம் பிரயாப்பியாசம் பண்ணுகிறதெனில்
அயம் கேத: இந்தத்துக்கம்

த்வைதே த்வைதத்தில்
ஜுஷ்யதாம் பண்ணக்கக்கது
ஸம்ஸாரநிவாரணம் சம்ஸாரதுக்க
ங்களையும் பிர்மாப்பியாசம் நிவர்த்தி பண்ணுவதால்
அத்வைதே து அத்துவைதத்தில்
அயம் இந்த துக்கம்பண்ணுவது
யுக்தம் ந நியாயமன்று.

இ-தி. வேலைசெய்வது எத்தனைநாளென்று கேட்கிறானே தவிர எத்தனைநாள் சாப்பிடுவதென்று கேட்கக்காணோம்.

அ-கை. ஞானம்வந்தாலும் சகலதுக்கமும் நிவர்த்தியாகவில்லையென்று சங்கித்தவனுக்கு உத்திரம்சொல்லுகிறார்.

क्षुत्पिपासादयोदृष्टायथापूर्वंमयीतिचेत् ।
मच्छब्दवाच्येऽहंकारेदृश्यन्तांनेतिकोवदेत् ॥

க்ஷுத்பிபாஸாதயோத்ருஷ்டாயதாபூர்வம்மயீதிசேத் ।
மச்சப்தவாச்யே஽ஹங்காரேத்ருச்யந்தாம்நேதிகோவதேத் ॥ உ௪௪ ॥

க்ஷுத்பிபாஸாதய: பசிதாகமுதலான துக்கங்கள்
யதாபூர்வம் முன்போலவே
மயி என்னிடத்தில்
த்ருஷ்டா: இதி சேத் பார்க்கப்படுகின்றனவேயெனில்.

அ-கை. பசிதாகாதிகள் அகங்காரத்தினிடத்தில் காணப்படுகிறதா அல்லது அறிவினிடத்தில் காணப்படுகிறதா வென்று கேட்டமுதலாவது சங்கைக்குத்தரம் சொல்லுகின்றனர்.

மச்சப்தவாச்யே நானென்கிறசொல்லுக்கு (வாச்சியனான)
அஹங்காரே அகங்காரனிடத்தில்
த்ருச்யந்தாம் காணப்படட்டும்
க: எவன் (அதை)
ந இதி வேண்டாமென்று
வதேத் சொன்னான்.

வி-ம். இரண்டாவதுபட்சம் கூடாது, அறிவுஅசங்கமாயும் அவிஷயமாயுமிருப்பதால், அறிவினிடத்தில் மாத்திரம் காணப்படுகிறதெனக் கூடாது.

அ-கை. எதார்த்தமாக வில்லாவிட்டாலும் மயக்கத்தினால் தோற்றுகிறதேயென்று சங்கித்ததற் குத்தரம்சொல்லுகிறார்.

चिद्रूपेपिप्रसज्येरन्तादात्म्याध्यासतोयदि ।
माध्यासंकुरुकिन्तुत्वंविवेकंकुरुसर्वदा ॥

சித்ரூபேபிப்ரஸஜ்யேரந்தாதாத்ம்யாத்யாஸதோயதி ।
மாத்யாஸம்குருகிந்துத்வம்விவேகம்குருஸர்வதா ॥ உ௪௫ ॥

தாதாத்ம்யாத்யாஸத: அகங்காரத்திற்கும் ஆத்துமாவிற்கும் கற்பனையால் பேதப்படித்தி அகங்காரகதமான துக்கத்தை
சித்ரூபே அபி அறிவான தன்னிடத்திலும்

ப்ரஸஜ்யேத யதி சேர்க்கப்படுகிறதேயென்றால்
அத்யாஸம் அக்கற்பனையை
மாகார்ஷா: செய்யாதே

கிந்து பின்னையோவென்றால்
ஸர்வதா நீ எப்போதும் [ணு.
விவேகம் குரு விவேகத்தையேபண்

அ-கை. அது சீக்கிரத்தில் வருகிறதேயெனில்.

झटित्यध्यासआयातिदृढवासनयेतिचेत् ।
आवर्तयेद्विवेकञ्चदृढंवासयितुंसदा ॥

ஜடித்யத்யாஸஆயாதித்ருடவாஸனயேதிசேத் |
ஆவர்த்தயேத்விவேகஞ்சத்ருடம்வாஸயிதும்ஸதா || உருக ||

த்ருடவாஸனயா திடமான அநாத்தும வாசனையினாலே
ஜடிதி சீக்கிரமாக [க்கம்
அத்யாஸ: நான் கர்த்தாவென்ற மய
ஆயாதி இதி சேத் வருகிறதே யென் [றால்
த்ருடம் திடமாக

வாஸயிதும் ஆத்தும வாசனை உண்டாவதற்கு
ஸதா எப்பொழுதும்
விவேகஞ்ச விவேகத்தையே
ஆவர்த்தயேத் நான்பிர்மமென்றுபின்னுகு

அ-கை. இதுயுக்தியினாலே மாத்திரம் சொல்லலாமேயன்றியில் அனுபவமில்லையேயெனில்.

विवेकेद्वैतमिथ्यात्वंयुक्त्यैवेतिनभण्यताम् ।
अचिन्त्यरचनात्वस्यानुभूतिर्हिस्वसाक्षिकी ॥

விவேகேத்வைதமித்யாத்வம்யுக்த்யைவேதிநபண்யதாம் |
அசிந்த்யரசனாத்வஸ்யானுபூதிர்ஹிஸ்வஸாக்ஷிகீ || உருஉ ||

விவேகே சதசத்விவேகத்தில்
த்வைதமித்யாத்வம் துவிதத்திற்கு பொய்யாயிருக்குந்தன்மை
யுக்த்யா ஏவ யுக்தியினாலேமாத்திரம்
இதி என்று
ந பண்யதாம் சொல்லத்தக்கதன்று

அசிந்த்யரசனாத்வஸ்ய சிந்திக்கக்கூடாததகற்பனாரூபமான துவைதத்திற்கு
அனுபூதி: ஹி நம்முடைய அனுபவமே. [றது.
ஸ்வஸாக்ஷிகீ தனக்குசாட்சியாயிருக்கி

அ-கை. சிந்திக்கக்கூடாத கற்பனை துவிதமென்று சொன்னதுபோல, அறிவினிடத்திலும், அதிவியாப்தி வருமேயெனில்.

चिदप्याचिन्त्यरचनायदितर्ह्यस्तुनोवयम् ।
चितिंसुचिन्त्यरचनांब्रूमोनित्यत्वकारणात् ॥

சிதப்யசிந்த்யரசனாயதிதர்ஹ்யஸ்துநோவயம் |
சிதிம்ஸுசிந்த்யரசனாம்ப்ரூமோநித்யத்வகாரணாத் || உருங ||

விஜ்ஞப்தி அறிவும் [பனையாக | தர்ஹி:யதி ஆகட்டுமேயென்றால்
ஸம்வேத்யத்வாத் சிந்திக்கக்கூடாத கற் | ஸ்யாத் அப்படியே ஆகட்டும்.

அ-கை. அப்படி அங்கீகரித்தால் உம்முடைய சித்தாந்தம் கெட்டதேயெனில், அதைபரிகரிக்கிறார்.

வயம் நாங்கள் | நோ.ப்ரூம: சொல்லவில்லையே, அதுவெதினாலெனில்
வித்திம் அறிவை | நித்யாகாரணாஜ அறிவு நித்தியகாரணமாகையால்.
ஸ்வவிஷத்வாத்யா நல்லசிந்தனையால்
கற்பிக்கப்பட்டதென்று

அ-கை. அறிவு நித்தியமென்பது எதினாலெனில்.

प्रागभावोनानुभूतोचितेर्नित्यातताधितिः ।

ப்ராகபாவோநாநுபூதோசிதேர்நித்யாததஸ்திதி:॥ உருகூ

சிதே: அறிவாகிய தன்னுடைய | தத: ஆகையினாலே
ப்ராகபாவ: பிராகபாவமானது [லை | சித்தி: அறிவானது
ந அநுபூத: அனுபவிக்கப்படவில் | நித்யா அழிவற்றிருக்கிறது. [ய

வி-ம். யாதொரு காரணத்தினால், அறிவினுடைய பிராகபாவமானது அனுபவிக்கப்படவில்லையோ, ஆகையால், அறிவுநித்தியம், அறிவுக்கும் பிராகபாவமுண்டென்றால், அதுஅறிவினா லனுபவிக்கப்படுகிறதா, அல்லது வேறொன்றினாலேயா, வேறொன்றினாலென்றால், அறிவுக்குவிலட்சணம் ஜடமானதால் அதற்கனுபவிக்கிற யோக்கிதைகூடாது. அறிவினாலே அனுபவிக்கப்படுகிறதென்றால் வேறொருஅறிவினாலேயா, அல்லதுதன்னாலேயா, வேறொரு அறிவினாலென்றால், அத்துவைதவாதத்தில் இரண்டாவது அறிவின்மையால் முதல் சொன்னதுகூடாது, அப்படி யங்கீகரித்தால், அறிவுக்கு எதிரியாயிருக்கிற அபாவம் சித்தின்கிரகணமன்றியில் கிரகிக்கமுடியாது, ஆனபடியால்தான் அந்தஅறிவும் கிரகிக்கப்பட்டால், கடாதிகளைப்போல ஜடமாகுமானதால், வேறொருஅறிவினா லென்பதுகூடாது, தன்னாலென்றால் தன்னாலேயே தன்னுடைய அபாவம் கிரகித்தற்கு ஒருக்காலும்முடியாது.

அ-கை. துவிதம் திருபுடிபேதமாயிருப்பதால், தன்னபாவம் தன்னால்கிரகிக்க முடியாததாலும், அந்தஅபாவத்தை அனுபவிக்கிறவன் வேறேஇல்லாமையாலும் அறிவுபோலே துவிதமும் நித்தியமாயிற்றேயெனில்.

द्वैतस्यप्रागभावस्तुचैतन्येनानुभूयते ॥

த்வைதஸ்ய ப்ராகபாவஸ்து சைதந்யேநாநுபூயதே॥ உருசு॥

த்வைதஸ்ய நாமரூபதுவிதத்தின் | சைதந்யேந அறிவாகியதன்னாலே
ப்ராகபாவஸ்து முன்னில்லாமையோவென்றால் (சுஷுப்தியில்) | அநுபூயதே அனுபவிக்கப்படுகிறது.

வி-ம். கண்ணுக்குசாட்சி, காதுக்குசாட்சி, மனதிற்கும் சர்வத்துக்குஞ்சாட்சியென்று சுருதியுஞ்சொல்லுகிறது.

அ-கை. சொன்ன அர்த்தத்தை முடிக்கிறார்.

पागभावयुतन्द्वैतंरच्यतेहिघटादिवत् ।
तथापिरचनाऽचिन्त्यामिथ्यातेनेन्द्रजालवत् ॥

ப்ராகபாவயுதந்த்வைதம்ரச்யதேஹிகடாதிவத் ।
ததாபிரசநாசிந்த்யாமித்யாதேநேந்த்ரஜாலவத் ॥ உ௱௫ ॥

ப்ராகபாவயுதம் முன்னில்லாமையோடே கூடியிருக்கிறதான த்வைதம் துவைதமானது கடாதிவத் கடாதிகாரிய வஸ்துவைப்போல் ரச்யதே கற்பனைபண்ணப்படுகின்றன ஹி அன்றோ

ததாபி அப்படியிருந்தாலும் ரசநா இந்த கற்பனையானது அசிந்த்யா சிந்திக்கத்தக்கதன்று, தேந ஆகையினாலே இந்த்ரஜாலவத் இந்திரஜாலம்போலே மித்யா பொய்.

அ-கை. இப்போசொன்ன அர்த்தத்தை முடிக்கிறார்.

चित्प्रत्यक्षाततोन्यस्यमिथ्यात्वञ्चानुभूयते ।
नाद्वैतमपरोक्षञ्चेत्येतन्नव्याहतंकथम् ॥

சித்ப்ரத்யக்ஷாததோந்யஸ்யமித்யாத்வஞ்சாநுபூயதே ।
நாத்வைதமபரோக்ஷஞ்சேத்யேதந்நவ்யாஹதங்கதம் ॥ உ௱௬ ॥

சித் அறிவாகியதான் ப்ரத்யக்ஷா பிரத்தியட்சம் ததஃ ஆகையினாலே அந்யஸ்ய அன்னியமான துவைதத்திற்கு மித்யாத்வம் பொய்யாயிருத்தலும் அநுபூயதே அறிவாகியதன்னாலனுபவிக்கப்படுகிறது

அத்வைதம் அத்துவைதமானது அபரோக்ஷம் பிரத்தியட்சம் ந இதி அன்றென்றுசொல்லுகிற ஏதத் இந்த த்வத் உன் சொல் கதம் எப்படி வ்யாஹதம் ந கெடுபடமாட்டாது.

அ-கை. இன்னமொரு சங்கைசெய்து உத்திரம் சொல்லுகிறார்.

इत्थंज्ञात्वाप्यसन्तुष्टाःकेचित्कुतइतीर्यताम् ।
चार्वाकादेःप्रबुद्धस्याप्यात्मादेहःकुतोवद ॥

இத்தம்ஜ்ஞாத்வாப்யஸந்துஷ்டாஃகேசித்குதஇதீர்யதாம் ।
சார்வாகாதேஃப்ரபுத்தஸ்யாப்யாத்மாதேஹஃகுதோவத ॥ உ௱எ ॥

இத்தம் இப்படி ஜ்ஞாத்வாபி வேதாந்தத்தையறிந்தும்

கேசித் சிலபேர்கள் குதஃ என்னத்தினாலே

அஸந்துஷ்டா: திருப்தியானசந்தோஷமில்லாதவர்களாக
இதி இருக்கிறார்களென்று
ஶ்ரூயதாம் கேட்பாயாகில்
ஶாஸ்த்ரஜ்ஞா: சாத்திரஞானமுள்ளவர்களாயிருக்கிற
சார்வாகாதே: ஸர்வே: சார்வாகன் முதலான பேர்களுக்கும்
தேஹ: தேகமானது
ஆத்மா ஆத்துமாவாக
ஸ்புட: என்னத்தினாலே தோன்றுகிறது
வத சொல்.

அ-கை. பிரதிபந்திமோசனம் சங்கித்து உத்தரம்சொல்லுகிறார்.

सम्यग्विचारोनास्त्यस्यधीदोषादितिचेत्तथा ।
असन्तुष्टास्तुशास्त्रार्थंनत्वैक्षन्तविशेषतः ॥

ஸம்யக்விசாரோ நாஸ்த்யஸ்ய தீதோஷாதிதி சேத்ததா ।
அஸந்துஷ்டாஸ்து ஶாஸ்த்ரார்த்தம் நைவேக்ஷந்த விஶேஷத: ॥ உருஅ

தீதோஷாத் புத்திதோஷத்தினாலே
அஸ்ய இந்த சார்வாகனுக்கு
ஸம்யக் நன்றான
விசார: ஆத்துமா அனாத்தும விசாரமானது
நாஸ்திசேத் இல்லையென்று சொல்லவையேயானால்.

அ-கை. அந்தப்படி ஆத்தும விசாரம்பண்ணியும் சந்தோஷமடையாமலிருப்பவர்களும் புத்திமாலின்னியத்தினால் திருப்தியடையா திருக்கிறாரென்றுசொல்லுகிறார்.

ததா அப்படி
அஸந்துஷ்டா: து சந்தோஷமன்றியிலிருக்கிற இவர்களும்சாஸ்திரிகளானாலும்
ஶாஸ்த்ரார்த்தம் சாத்திரத்தின் கருத்தை
விஶேஷத: தனக்கென்று விசேஷித்துநம்பி
ந ஏவ ஈக்ஷந்த இந்தசாஸ்திரத்தைபார்க்கிறார்களில்லை.

அ-கை. சுருதியில்சொன்ன அர்த்தம் ஞானியிடத்தி லில்லையேயெனில்

यदासर्वेप्रमुच्यन्तेकामायेस्यहृदिश्रताः ।
इतिश्रौतंफलंदृष्टंनेतिचेद्दृष्टमेवतत् ॥

யதா ஸர்வே ப்ரமுச்யந்தே காமா யேஸ்ய ஹ்ருதி ஶ்ரிதா: ।
இதி ஶ்ரௌதம் ஃபலம் த்ருஷ்டம் நேதி சேத் த்ருஷ்டமேவ தத் ॥ உருகூ ॥

யதா எப்போ
அஸ்ய விவேகியாகிய இந்தபுருஷனுடைய
ஹ்ருதி ஶ்ரிதா: இருதத்யதிலிருக்கிறவைகளான
ஸர்வே சமஸ்தமான
யே யாதொரு
காமா: ஆசைக்கூண்டோ
ப்ரமுச்யந்தே இதி அவைகள் தத்துவ ஞானத்தால்விடுபடுகின்றனவென்றுசொல்லியிருக்கிறது.

பலம் இப்படிவேதோக்தமான
ஸோ பலமானது
த்ருஷ்டம் இதிசேத் ஞானியினிடத்
தில்சகலமான விவகாரமிருப்பதால்
அது காணப்படவில்லையென்றால்
தத் த்ருஷ்டம் ஏவ அந்த பலன் ஞானி
யினிடத்தில்காணப்படுவதுதானே

அ-கை. எப்படி காணப்படுகிறதெனில் அதை பரிகாரம் பண்ணும்பொருட்டு அடுத்த சுருதிவாக்கியார்த்தத்தைக்காண்பிக்கிறார்.

यदासर्वेप्रभिद्यन्तेहृदयग्रन्थयस्त्विवति ।
कामाग्रन्थिस्वरूपेणव्याख्यातावाक्यशेषतः ॥

யதாஸர்வே ப்ரபித்யந்தே ஹ்ருதயக்ரந்தயஸ்த்விதி ।
காமா க்ரந்திஸ்வரூபேண வ்யாக்யாதா வாக்யசேஷத꞉ ॥ உகூ0 ॥

யதா எப்போ
ஸர்வே சகலமான
ஹ்ருதயக்ரந்தய꞉ இருதயகிரந்திகளெல்லாம்
ப்ரபித்யந்தே இதி பேதிக்கப்படுகின்றனவோ அன்றே, இவன் முக்தனென்று வேதம் சொல்லி அடுத்த
வாக்கியத்தால் அந்த சுருதியே
காமா க்ரந்திஸ்வரூபேண ஆசை யென்ற சொல்லுகளுக்கு இருதயகிரந்திரூபமாகவே
வாக்யசேஷத꞉ வாக்கியசேஷத்தினாலே
வ்யாக்யாதா வியாக்கியானம்பண்ணப்பட்டிருக்கிறது.

அ-கை. உலகத்தில் காமசம்பந்தத்தால் இச்சையன்றோ சொல்லப்படுகிறது, அதற்கு ஹிருதயகிரந்தியென்று எப்படி வியாக்கியானம் பண்ணலாமெனில்.

अहङ्कारचिदात्मानावेकीकृत्याविवेकतः ।
इदंमेस्यादिदंमेस्यादीतिच्छाःकामशब्दिताः ॥

அஹங்கார சிதாத்மாநா வேகீக்ருத்யாவிவேகத꞉ ।
இதம் மே ஸ்யாதிதம் மே ஸ்யாதீதீச்சா꞉ காமசப்திதா꞉ ॥ உகூக ॥

அவிவேகத꞉ அவிவேகத்தினாலே
அஹங்காரசிதாத்மாநௌ அகங்காரத்தையும் சாக்ஷியையும்
ஏகீக்ருத்ய ஒன்று சேர்த்து
இதம் இது
மே ஸ்யாத் இதி எனக்கிருக்கிறதென்று
இச்சா꞉ அத்தியாசத்தால் உண்டாகிற இச்சைகள்தாமே
காமசப்திதா꞉ ஆசைகளென்றசொல்லினால் சொல்லப்படுகின்றன.

அ-கை. அத்தியாசத்தோடே கூடிவருகிற ஆசையைமாத்திரம் தள்ளச்சொன்னதால், மற்றஆசையை கிரகிக்கலாமா, அதனால்பாதகமில்லையாவெனில்.

अप्रवेश्यचिदात्मानंपृथक्पश्यन्नहंकृतिम् ।
इच्छन्स्तुकोटिवस्तूनिनबाधोग्रन्थिभेदतः ॥

அப்ரவெஶ்ய விஜ்ஞாதாரம் வ்யக்த: பஶ்யந்நஹங்க்ருதிம் ।
இச்சந்து கோடிவஸ்தூநி ந பாதோ க்ரந்திபேதத: ॥ உகூஉ ॥

விஜ்ஞாதாரம் அறிவாகிய ஆத்துமாவை அகங்காரத்தில் அப்ரவெஶ்ய பிரவேசம்பண்ணிவையாமல் அஹங்க்ருதிம் அகங்காரத்தை வ்யக்த: சிதாத்துமாவாகிய தனக்கு வேருக பஶ்யந் பார்த்தவன் கோடிவஸ்தூநி கோடிவஸ்துக்களை இச்சந் இச்சித்தபோதிலும் க்ரந்திபேதத: ஹிருதயகிரந்திபே திக்கப்பட்டுபோனதால் பாத: ந ஞானிக்கு யாதொரு கெடுதியுமில்லை.

இ-தி. தந்திப்பெட்டியில் வைத்தகையை எடுத்தபிறகு தந்தியையெவ்வளவு திரிப்பினும் கைக்குபாதகமில்லாததுபோலவறி.

அ-கை. அத்தியாசம்போனல் ஆசையெப்படி உண்டாகுமெனில்.

ग्रन्थिभेदेपिसंभाव्याइच्छाःप्रारब्धदोषतः ।
बुद्धापिपापबाहुल्यादसन्तोषोयथातव ॥

க்ரந்திபேதெபி ஸம்பாவ்யா இச்சா: ப்ராரப்ததோஷத: ।
புத்த்வாபி பாபபாஹுல்யாதஸந்தோஷோ யதா தவ ॥ உகூ௩ ॥

க்ரந்திபேதெபி ஹிருதய கிரந்தி பேதிக்கப்பட்டிருந்தாலும் ப்ராரப்ததோஷத: பிராரப்த தோஷத்தின் தர்மத்தால் இச்சா: இச்சைகள் ஸம்பாவ்யா: உண்டாகத்தக்கவை புத்த்வாபி நீ அறிவுதான்என்றறிந்தும் பாபபாஹுல்யாத் பாபங்களுடைய மிகுதியால் தவ உனக்கு அஸந்தோஷ: அசந்துஷ்டி யதா எப்படி யிருக்கிறதோ அப்படியென்றறியத்தக்கது.

அ-கை. அத்தியாசம் போனபிறகு அகங்காரத்தினிடமாய் வருகிறஇச்சையால் ஹானியில்லையென்பதை இரண்டுதிருஷ்டாந்தத்தால் பிரகாசம்பண்ணுகிறார்.

अहङ्कारगतेच्छाद्यैर्देहव्याध्यादिभिस्तथा ।
वृक्षादिजन्मनाशैर्वाचिद्रूपात्मनिकिंभवेत् ॥

அஹங்காரகதேச்சாத்யைர்தேஹவ்யாத்யாதிபிஸ்ததா ।
வ்ருக்ஷாதிஜந்மநாஶைர்வா சித்ரூபாத்மநி கிம் பவேத் ॥ உகூ௪ ॥

(யதா) தேஹ வ்யாத்யாதிபி: எப்படி தேகத்தில் வருகிற வியாதி முதலானவைகளாலும் வ்ருக்ஷாதி ஜந்மநாஶைர்வா எப்படி விருக்ஷாதிகளின்உற்பத்தி நாசங்களாலும் சாக்ஷியாகிய தனக்கு யாதொரு ஹானியுமில்லையோ

தஷா அஹங்காரமஹெதூஷெஹ்ஃ அப்படி அகங்காரத்தினிடமாய் வருகிற இச்சைமுதலானவைகளால் | விஷூதிவாத்தி சித்ரூபனுனதன்னிடத்தில்
கிஹவெஷ என்ன குறைவு உண்டாகும் (ஒருகுறைவும் உண்டாகாது.)

அ-கை. இப்போசங்கைசெய்து உத்தரம்சொல்லுகிருர்.

ग्रन्थिभेदात्पुराप्येवमितिचेत्तन्नविस्मर ।
अयमेवग्रन्थिभेदस्तवतेनकृती भवान् ॥

஗்ரந்திஹெதாத்புராவெ்யவமிதிவெத்தநவிஸ்மர ।
அயமெவ ஗்ரந்திஹெதஸ்தவதெநக்ருதீஹவாந் ॥ உகூரு ॥

஗்ரந்திஹெதாத் ஹிருதய கிரந்திபேதிப்பதற்கு | அயம் ஏவ இப்படி அறிந்ததே
புரா அபி முன்னுடியும் | தவ உன்னுடைய
ஏவம் இப்படித்தான் அசங்கனுகவே | ஗்ரந்திஹெதஃ ஹிருதயகிரந்தி பேதிக்கப்பட்டதாயிற்று
இதி செத் இருக்கிருேமேயெனில் | தெந ஆகையால்
தத் ந விஸ்மர அதை மறவாதே | ஹவாந் க்ருதீ நீ கிருதகிர்த்தியனுனுய்

அ-கை. இந்தஞானத்தை யொருவரும் அறியவில்லையேயெனில்.

नैवजानन्तिमूढाश्चेत्सोयंग्रन्थिर्नचापरः ॥

நைவஜாநந்திமூடாஸ்சேத்ஸோயம் ஗்ரந்திநசாபரஃ ॥ உகூசு ॥

மூடாஃ ஏவம் மூடர்கள் இப்படி | ஗்ரந்திஃ ஹிருதயகிரந்தியென்றறி
ந ஜாநந்தி செத் அறிகிருர்களில்லையென்றால் | அபரஃ இதையன்றிவேறென்றும்
ஸஃ அயம் அந்த இதுவே | ந ச இல்லை.

அ-கை. ஞானிக்குமிச்சை ஒப்புக்கொண்டால் ஞானிஅஞ்ஞானிகளுக்குப்பேதமேதெனில்.

ग्रन्थितद्भेदमात्रेणवैषम्यंमूढबुद्धयोः ।
प्रवृत्तौवानिवृत्तौवादेहेन्द्रियमनोधियाम् ।
नाकिञ्चिदपिवैषम्यमस्त्यज्ञानिविबुद्धयोः ॥
व्रात्यश्श्रोत्रियययोर्वेदपाठापाठकृताभिदा ।
नाहारादावस्तिभेदस्सोयंन्यायोत्रयोज्यताम् ॥

஗்ரந்திதத்ஹெதமாத்ரெணவைஷம்யம்மூடபுத்தயோஃ ॥ உகூஎ ॥
ப்ரவ்ருத்தௌவாநிவ்ருத்தௌவாதெஹெந்த்ரியமநோதியாம் ।
நாகிஞ்சிதபிவைஷம்யமஸ்த்யஜ்ஞாநிவிபுத்தயோஃ ॥ உகூஎ ॥

வ்ராத்யஶ்ரோத்ரியயோர்வேதபாடாபாடக்ருதாபிதா |
நாஹாராதாவஸ்தி பேதஸ்ஸோயம் ந்யாயோऽத்ர யோஜ்யதாம் ||உகூஅ

க்ரந்திபேதேந ஹிருதயகிரந்தி போயிருப்பதும் போகாமலிருப்பதுமாத்திரமே
வைஷம்யம் பேதமன்றி
ஜ்ஞாநிவிஜ்ஞயோ: ஞானிஅஞ்ஞானிகளுக்கு
தேஹேந்த்ரியமநோதியாம் தேகேந்திரியமனோபுத்திகளுடைய
ப்ரவ்ருத்தௌ வா பிரவிருத்தியிலேயாவது
நிவ்ருத்தௌ வா நிவர்த்தியிலேயாவது
கிஞ்சித் அபி சற்றும்
வைஷம்யம் பேதமானது
நாஸ்தி இல்லை.

வ்ராத்யஶ்ரோத்ரியயோ: அத்தியயனம் பண்ணினவன் பண்ணாதவனிருவருக்கும்
வேதபாடாபாடக்ருதாபிதா வேதபாடம் சொல்லுவதினாலும் சொல்லாததினாலும் பேதமேயன்றி
ஆஹாராதௌ ஆகாரமுதலானதில் எப்படி பேதமில்லையோ (அப்படி)
பேத: நாஸ்தி பேதம் இல்லை
ஸ: அயம் அந்த இந்த
ந்யாய: நியாயமானது
அத்ர இந்த யிடத்தில்
யோஜ்யதாம் சேர்க்கத்தக்கது.

அ-கை, ஞானிக்கிஹிருதய கிரந்தியில்லையென்பதில் கீதாவசனங் காண்பி விக்கிறார்.

नद्वेष्टिसंप्रवृत्तानिननिवृत्तानिकांक्षति ।
उदासीनवदासीनइतिग्रान्थिभिदोच्यते ॥

நத்வேஷ்டி ஸம்ப்ரவ்ருத்தாநி ந நிவ்ருத்தாநி காங்க்ஷதி|
உதாஸீநவதாஸீந இதி க்ரந்திபிதோச்யதே|| உகூகூ ||

ஸம்ப்ரவ்ருத்தாநி கர்மத்தால் பிரவிருத்திக்கிறதொழில்களை
ந த்வேஷ்டி த்வேஷிக்கமாட்டான்
நிவ்ருத்தாநி கர்மத்தால் நிவர்த்தித்துப்போனவைகளையும்

ந காங்க்ஷதி இச்சிக்கமாட்டான்
உதாஸீநவத் உதாசீனன்போலே
ஆஸீந: இதி இருப்பவனென்று
க்ரந்திபித் கிரந்திபேதம்
உச்யதே சொல்லப்படுகிறது.

அ-கை. இந்தவாக்கியத்தைச் சங்கித்துச் சமாதானஞ் சொல்லுகிறார்.

औदासीन्यंविधेयञ्चेद्वच्छब्दोव्यर्थतामियात् ।
नशक्ताअस्यदेहाद्याइतिचेद्रोगएवसः ॥

ஔதாஸீந்யம் விதேயஞ்சேத் வச்சப்தோ வ்யர்த்ததாமியாத்|
நஶக்தா அஸ்ய தேஹாத்யா இதி சேத் ரோக ஏவ ஸ:|| உஎ௦ ||

ஔதாஸீந்யம் இந்த கீதாவாக்கியத்தில் உதாசீனபாவமன்றோ
விதேயம் சேத் விதிக்கப்படுகிறதேயென்றால்

வத்தூ: போலன்றசொல் | வ்யாதிநாசம்.ஐயாசுவினையப்போய்விடும்.

அ·கை. ஞானியின்தேகாதிகள் ஒருகாரியத்திலும் சக்தியில்லாமல் போகிறதைச் சொன்னதேயன்றி கிரந்திபேதத்தைச் சொல்லவில்லையேயெனில்.

ஸ்வஸ்ய இவனுடைய
தேஹாத்யா: தேகாதிகள்
ந.ஶக்தா: சக்தியன்றியில்
இதிசேத் போகவேண்டுமென்றால்

ஸ: அது
ரோகஹாவரோகந்தானேதத்துவஞானமாய்விட்டதென்றுபரிஹாசம்பண்ணினார்.

அ·கை. அப்படிஆகட்டும் பென்னதோஷமெனில்,

तत्वबोधंक्षयव्याधिमन्यन्तेयेमहाधियः ।
तेषांप्रज्ञातिविशदाकिन्तेषांदुश्शकंवद ॥

தத்வபோதம்க்ஷயவ்யாதிம்மந்யந்தேயேமஹாதிய: ।
தேஷாம்ப்ரஜ்ஞாதிவிஶதாகிம்தேஷாம்து:ஶகம்வத ॥ ௨௭௧ ॥

யே.மஹாதிய: எந்தமகாபுத்திசாலிகள்
க்ஷயவ்யாதிம் க்ஷயவ்வியாதியை
தத்வபோதம் தத்துவஞானமாக
மந்யந்தே எண்ணுகிறார்களோ
தேஷாம் அவர்களுடைய

ப்ரஜ்ஞா பிரஞ்ஞையே
அதிவிஶதா அத்தியந்தம்பிரகாசமாம்
தேஷாம் அவர்களுக்கு
து:ஶகம் அசாத்தியம்
கிம்.வத ஏது சொல்.

அ-கை. அகாரணத்தில் பரிஹாசம்பண்ணவேண்டாம் ஞானிக்கி பிரவிருத்தியில்லையென்பது புராணசித்தமென்று சங்கித்தவனுக்கு சுருதியையறியாமல் நீசங்கிக்கிறாயென்று பரிகரிக்கிறார்.

भरतादेरप्रवृत्तिःपुराणोक्तितिचेत्तदा ।
जक्षन्क्रीडन्रतिंविन्दन्नित्यश्रौषीन्नकिंश्रुतिम् ॥

பரதாதேரப்ரவ்ருத்தி:புராணோக்தேதிசேத்ததா ।
ஜக்ஷந்க்ரீடந்ரதிம்விந்தந்நித்யஶ்ரௌஷீந்நகிம்ஶ்ருதிம் ॥ ௨௭௨ ॥

பரதாதே: பரதமகாராஜன் முதலானவர்களுக்கு
அப்ரவ்ருத்தி: பிரவிர்த்தியற்றிருந்தது
புராணோக்தா புராணத்தால் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது
இதிசேத் என்று அப்படி சொல்வையேயானால்
ததா அப்போ

ஜக்ஷந் ஞானி சாப்பிடும்போதும்
க்ரீடந் விளையாடும்போதும்
ரதிம்.விந்தந் இதி ஸ்திரீகளோடேரதியைச் செய்யும்போதும் (தேகாத்மபுத்தி விட்டிருப்பதால் அவனுக்கு யாதொருகுற்றமில்லையென்று
ஶ்ருதிம் சொல்லி இருக்கிறசுருதியை
அஶ்ரௌஷீ:.ந.கிம் நீ கேட்கவில்லையா.

அ-கை. புராணவசனத்துக் கென்னகதியெனில்.

नह्याहारादिसंत्यज्यभरताद्यास्स्थिताक्वचित् ।
काष्ठपाषाणवत्किन्तुसङ्गभीताउदासते ॥

நஹ்யாஹாராதிஸம்த்யஜ்யபரதாத்யாஸ்ஸ்திதாக்வசித் |
காஷ்டபாஷாணவத்கிந்துஸங்கபீதாஉதாஸதே || ௨௭௩ ||

பரதாத்யா: பரதர்முதலானவர்கள்
ஆஹாராதி ஆகாராதியை
ஸம்த்யஜ்ய விட்டு
காஷ்டபாஷாணவத் கட்டைகல்போல
க்வசித் ஓரிடத்திலும்
நஸ்திதா: இருக்கவில்லை
ஹி அன்றோ
கிந்து பின்னேயோவென்றால்
ஸங்கபீதா: மூடசங்கத்திற்குப்பயந்து
உதாஸதே காட்டுக்குப்போனார்கள்.

அ-கை. அதற்கு பயப்படுவானேனெனில்.

सङ्गीहिबाध्यतेलोकैर्निस्सङ्गस्सुखमश्नुते ।
तेनसङ्गःपरित्याज्यस्सर्वदासुखमिच्छता ॥

ஸங்கீஹிபாத்யதேலோகைர்நிஸ்ஸங்கஸ்ஸுகமச்நுதே |
தேநஸங்க:பரித்யாஜ்யஸ்ஸர்வதாஸுகமிச்சதா || ௨௭௪ ||

லோகை: ஜனங்களினாலே
ஸங்கீ சங்கத்தையுடையவனே
பாத்யதே.ஹி பாதிக்கப்படுவன் அன்றோ
நிஸ்ஸங்க: மூட சங்கத்தைவிட்டவன்
ஸுகமச்நுதே சுகத்தையடைவன்
ஸர்வதா எப்போதும்
ஸுகம் பிர்மானந்தத்தை
இச்சதா இச்சித்த
தேந அந்த புருஷனாலே
ஸங்க: மூட சங்கமானது
பரித்யாஜ்ய: நன்றாய்த்தள்ளத்தக்கது

அ-கை. அப்போமானசசங்கமே தள்ளத்தக்கது,உள்ளே சங்கமில்லாமல் வெளியில் விவகரிக்கிற ஞானிகளை ஜனங்கள் அஞ்ஞானியென்றெப்படி சொல்லலாமெனில்.

अज्ञात्वाशास्त्रहृदयंमूढोवक्त्यन्यथान्यथा ।
मूर्खाणांनिर्णयस्त्वास्तामस्मत्सिद्धान्तउच्यते ॥

அஜ்ஞாத்வாசாஸ்த்ரஹ்ருதயம்மூடோவக்த்யந்யதாந்யதா |
மூர்க்காணாம்நிர்ணயஸ்த்வாஸ்தாமஸ்மத்ஸித்தாந்தஉச்யதே || ௨௭௫ ||

மூட: மூடனானவன்
சாஸ்த்ரஹ்ருதயம் சாத்திரத்தினந்தரங்கத்தை
அஜ்ஞாத்வா அறியாமல்
அந்யதா அந்யதா அவனவன் எண்ணப்படி வேறுவேறாக
வக்தி சொல்லுகிறான்
மூர்க்காணாம் மூர்க்கானுடைய
நிர்ணய:து நிச்சயமானது
ஆஸ்தாம் இருக்கட்டும்
அஸ்மத் நம்முடைய

ஸிஸாங்: சித்தாந்தமானது
உச்யதே சொல்லப்படுகிறது.

அ-கை. சித்தாந்தமேதெனில்.

वैराग्यबोधोपरमास्सहायास्तेपरस्परम् ।
प्रायेणसहवर्तन्तेवियुज्यन्तेक्वचित्क्वचित् ॥

வைராக்யபோதோபரமாஸ்ஸஹாயாஸ்தேபரஸ்பரம் |
ப்ராயேணஸஹவர்த்தந்தேவியுஜ்யந்தேக்வசித்க்வசித்|| உஎசு ||

வைராக்யபோதோபரமா: வைராக்கியமென்ன ஞானமென்ன உபரதியென்ன
தே அந்த மூன்றுகளும்
பரஸ்பரம் ஒன்றுக்கொன்று
ஸஹாயா: சகாயங்களாகவே
ப்ராயேண அனேகமாக
ஸஹவர்த்தந்தே சேர்ந்தேஇருக்கின்றன
க்வசித்க்வசித் ஒவ்வொருவரிடத்தில்
வியுஜ்யந்தே பிரிந்திருக்கின்றன.

அ-கை. வைராக்கியாதிகளுடைய பேதம் தெரிகிறதற்காக, அதற்குஏது ஸ்வரூப காரியங்களைப் பிரித்துக் காண்பிக்கிறார்.

हेतुस्स्वरूपकार्याणिभिन्नान्येषामसङ्करः ।
यथावदवगन्तव्यश्शास्त्रार्थंप्रविविच्यता ॥

ஹேதுஸ்ஸ்வரூபகார்யாணிபிந்நாந்யேஷாமஸங்கர: |
யதாவதவகந்தவ்யஶ்ஶாஸ்த்ரார்த்தம்ப்ரவிவிச்யதா|| உஎஎ ||

ஹேதுஸ்ஸ்வரூபகார்யாணி ஏதுஸ்வரூபம், காரியம்
ஏஷாம் இந்த வைராக்கியஞான உபரதிகளுடைய
பிந்நாநி பேதங்கள்
ஶாஸ்த்ரார்த்தம் இந்த சாத்திரார்த்தத்தை
ப்ரவிவிச்யதா பிரித்துப் பார்க்கிறவனாலே
அஸங்கர: (பிரித்தல்) பேதம்
யதாவத் உள்ளபடி
அவகந்தவ்ய: அறியத்தக்கது.

அ-கை. அதில் வைராக்கியத்தின் ஏத்வாதி பேதத்தைக் காண்பிக்கிறார்

दोषदृष्टिर्जिहासाचपुनर्भोगेष्वदीनता ।
असाधारणहेत्वाद्यावैराग्यस्यत्रयोप्यमी ॥

தோஷத்ருஷ்டிர்ஜிஹாஸாசபுநர்போகேஷ்வதீநதா |
அஸாதாரணஹேத்வாத்யாவைராக்யஸ்யத்ரயோப்யமீ|| உஎஅ ||

வைராக்யஸ்ய வைராக்கியத்திற்கு
தோஷத்ருஷ்டி: விஷயங்களிலுள்ள தோஷத்தைபார்க்கிறது ஏது
ஜிஹாஸா ச விஷயத்தில் ஓக்காளம் ஸ்வரூபம்
புந: மறுபடி
போகேஷு தள்ளினவிஷயபோகங்களில்
அதீநதா விட்டோமேயென்றபரிதாபமற்றிருக்கிறது காரியம்

ஶம்ப்ரத்யய: இந்த மூன்றுகளும் வைராக்கியத்திற்கு | ஸஹாயோபரமௌ ஸ்ம்ருதௌ முக்கியமான ஸ்வரூபகாரியங்களென்றறி

அ-கை. ஞானத்திற்கு ஏதுவாதிமூன்றையும் காண்பிக்கிறார்.

श्रवणादित्रयन्तद्वत्तत्वमिथ्याविवेचनम् ।
पुनर्ग्रन्थेरनुदयोबोधस्यैतेत्रयोमताः ॥

ஶ்ரவணாதித்ரயம்தத்வத்தத்வமித்யாவிவேசநம் |
புநர்க்ரந்தேரநுதயோபோதஸ்யைதேத்ரயோமதா: ||௨௭௯||

ஶ்ரவணாதித்ரயம் ஞானத்திற்கு சிரவண மனனநிதித்தியாசம் மூன்றும் ஏது

தத்வத் அதுபோல

தத்வமித்யாவிவேசநம் உள்ளே பஞ்சகோசங்களுக்கும் சாட்சிக்கும், வெளியில் பிர்மத்திற்கும், ஜகத்திற்குமிருக்கிற சத்தியா சத்தியங்களைப் பிரிக்கிறதேஸ்வரூபம்

புந: மறுபடி

க்ரந்தே: அகங்காரகிரந்தி

அநுதய: உதயமாகாமலிருப்பதே காரியமென்றறி

போதஸ்ய ஞானத்திற்கு

ஏதே த்ரய: இந்த ஏதுவாதி மூன்றுகளும்

மதா: சொல்லப்பட்டன.

அ-கை. உபரதிக்கு ஏத்வாதிகளைக்காண்பிக்கிறார்.

यमादिर्धीनिरोधश्चव्यवहारस्यसंक्षयः ।
स्युर्हेत्वाद्याउपरतेरित्यसङ्करईरितः ॥

யமாதிர்தீநிரோதஶ்சவ்யவஹாரஸ்யஸம்க்ஷய: |
ஸ்யுர்ஹேத்வாத்யாஉபரதேரித்யஸம்கர ஈரித: || ௨௮௦ ||

யமாதி: உபரதிக்குயமம்முதலான அஷ்டாங்கயோகம் ஏது

தீநிரோத: புத்திவிருத்தியைத் தடுப்பதே ஸ்வரூபம்

வ்யவஹாரஸ்ய விவகாரத்தின்

ஸம்க்ஷய: நிவர்த்தியேகாரியம்

உபரதே: உபரதிக்கு இப்படி

ஹேத்வாத்யா: ஏதுவாதிகள்

ஸ்யு: இதி இருக்கின்றனவென்று

அஸம்கர: பிரிவினையானது ...

ஈரித: சொல்லப்பட்டது.

அ-கை. இந்தமூன்றுகளும் மோட்சத்திற்கு முக்கியமென்பது சமானமா அல்லவாவெனில்.

तत्वबोधप्रधानंस्यात्साक्षान्मोक्षप्रदत्वतः ।
बोधोपकारिणावेतौवैराग्योपरमावुभौ ॥

தத்வபோதப்ரதாநம்ஸ்யாத்ஸாக்ஷாந்மோக்ஷப்ரதத்வத: |
போதோபகாரிணாவேதௌவைராக்யோபரமாவுபௌ || ௨௮௧ ||

தத்வபோத: தத்துவ ஞானமானது	வைராக்யோபரதீ வைராக்கியமென்ன உபரதியென்ன
ஸாக்ஷாத் நேரே [பதால்	தே இரண்டும் இந்த இரண்டுகளும்
மோக்ஷ ப்ரதத்வத: மோட்சங் கொடுப்	போதோபகாரிணௌ ஞானத்திற்கு
ப்ரதாநம் முக்கியமாக இரு	சகாயத்தை செய்கின்றன.
க்கிறது.	

வி-ம். பிரமத்தையறிந்தே மிருத்தியுவை தாண்டுகிறான். மோட்சத்திற்கு வேறேவழி யில்லையென்கிற சுருதியால், ஞானம்பிரதானம். விஷயத்தில்வைராக்கியம் வந்தவன் பிரமத்தையறியும் நிமித்தியம் குருவினிடம்போகிறானென் ற சுருதியால், வைராக்கியம்ஞானசாதனமென்றும், சாந்தனும், உபரதனும், திதிட்சுவாயும், சமாகிதனுமிருந்துகொண்டு தன்னிடத்தில்தானே தன்னைப்பார்க்கிறானென்கிற சுருதியாலும், வைராக்கியோபரதிக ளிரண்டும் ஞானசாதனமென்றறியத்தக்கது.

இ-தி- சிரார்த்தத்திற்கு பிதிர்வரணம் முக்கியமாயும், விசுவேதேவவரணமும், விஷ்ணுவரணமும் சாதகமாயிருப்பதுபோலும், புஸ்தகத்திற்கு நடுவிலெழுதியிருக்கிற அட்சரங்கள் முக்கியமாயும், மேலட்டை கீழட்டை சாதகமாயிருப்பதுபோலும், தானத்திற்கு ராஜன்முக்கியமாயும் மந்திரிபிரதானிகள் சாதகமாயிருப்பதுபோலும், தேகம் ஜீவித்திருப்பதற்கு பிராணன்முக்கியமாயும், மற்றகரணகருவிகள் சாதகமாயிருப்பதுபோலுமறி.

அ-கை. இந்தமூன்றும் சேர்ந்திருக்கிறதற்கும் சேராதிருக்கிறதற்கும் காரணமேதெனில்,

त्रयोप्यत्यन्तपक्वाश्चेत्महतस्तपसः फलम् ।
दुरितेनक्वचित्किञ्चित्कदाचित्प्रतिबध्यते ॥

த்ரயோப்யத்யந்தபக்வாஶ்சேத்மஹதஸ்தபஸ: பலம் ।
துரிதேநக்வசித்கிஞ்சித்கதாசித்ப்ரதிபத்யதே ॥ உ௲உ ॥

த்ரய:அபி இந்த வைராக்கிய உபரதி ஞானம் மூன்றுகளும்	துரிதேந பிரதிபந்தகரூபபாவத்தால்
அத்யந்தபக்வா:சேத் அத்தியந்தபக்குவமாகசேர்ந்து இருந்தனவேயானால்	க்வசித் சிலஞானிகளிடத்திலாவது [ல்
மஹத: மகத்தான	கிஞ்சித் சிறிது
தபஸ: தபசின்பலமென்றறி	கதாசித்சிலகாலவிசேஷத்திலாவது
	ப்ரதிபத்யதே சிலசிலஞானிகளிடத்திலே பிரதிபந்திக்கப்படுகிறது.

அ-கை. அதிலும்ஞானம் பிரதிபந்தித்தால் மோட்சமில்லையென்று சொல்லுகிறார்.

वैराग्योपरतीपूर्णेबोधस्तुप्रतिबध्यते ।
यस्यतस्यनमोक्षोस्तिपुण्यलोकस्तपोबलात् ॥

𑌵𑍈𑌰𑌾𑌗𑍍𑌯𑍋𑌪𑌰𑌤𑍀𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑍇𑌬𑍋𑌧𑌸𑍍𑌤𑍁𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌬𑌧𑍍𑌯𑌤𑍇 |
𑌯𑌸𑍍𑌯𑌤𑌸𑍍𑌯𑌨𑌮𑍋𑌕𑍍𑌷𑍋𑌽𑌸𑍍𑌤𑌿𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑌲𑍋𑌕𑌸𑍍𑌤𑌪𑍋𑌬𑌲𑌾𑌤𑍍 || உஅரு ||

𑌯𑌸𑍍𑌯 யாதொருவனுக்கு
𑌵𑍈𑌰𑌾𑌗𑍍𑌯𑍋𑌪𑌰𑌤𑍀 வைராக்கியோ பரதிகள் [திலும்
𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑍇 பூர்ணங்களா யிருந்தபோ
𑌬𑍋𑌧𑌃𑌤𑍁 ஞானம்மாத்திரம்
𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌬𑌧𑍍𑌯𑌤𑍇 தடைபட்டுதானால்
𑌤𑌸𑍍𑌯 அவனுக்கு

𑌮𑍋𑌕𑍍𑌷𑌃 மோட்சம்
𑌨𑌾𑌸𑍍𑌤𑌿 இல்லை
𑌤𑌪𑍋𑌬𑌲𑌾𑌤𑍍 தபசினுடைய மகிமா விசேஷத்தினாலே
𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑌲𑍋𑌕𑌃 (பிர்மாதி) புண்ணியலோகமுண்டு.

இ-தி. அன்னமன்றியில் நெய் தயிர் வைத்திருக்கிறவனுக்கு பசிதீராதது போலும், அவைகளைபுஜித்தால் நாவிற்குருசிமாத்திரம் காணப்படுவதுபோல.

அ-கை. வைராக்கியோபரதிகள் தடைபட்டால் ஜீவன்முக்தி சுகமாத்திரம்தடைபடுமென்று சொல்லுகிறார்.

पूर्णेबोधेतदन्यौद्वौप्रतिबद्धौयदातदा ।
मोक्षोविनिश्चितःकिन्तुदृष्टदुःखंननश्यति ॥

𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑍇𑌬𑍋𑌧𑍇𑌤𑌦𑌨𑍍𑌯𑍌𑌦𑍍𑌵𑍌𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌬𑌦𑍍𑌧𑍌𑌯𑌦𑌾𑌤𑌦𑌾 |
𑌮𑍋𑌕𑍍𑌷𑍋𑌵𑌿𑌨𑌿𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑌃𑌕𑌿𑌨𑍍𑌤𑍁𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌦𑍁𑌃𑌖𑌂𑌨𑌨𑌶𑍍𑌯𑌤𑌿 || உஅசு ||

𑌬𑍋𑌧𑍇 ஞானம்
𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑍇 பூரணமாயிருந்துள்ளவி[ல்
𑌤𑌦𑌨𑍍𑌯𑍌 அதற்கன்யங்களான
𑌦𑍍𑌵𑍌 மற்ற இரண்டுகளும்
𑌯𑌦𑌾 எப்போ
𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌬𑌦𑍍𑌧𑍌 தடை படுகின்றனவோ
𑌤𑌦𑌾 அப்போ

𑌮𑍋𑌕𑍍𑌷𑌃 மோட்சமானது
𑌵𑌿𑌨𑌿𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑌃 நிச்சயமாகவுண்டு
𑌕𑌿𑌨𑍍𑌤𑍁 பின்னையோவென்றால்
𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌦𑍁𑌃𑌖𑌂 சரீரத்தில் கர்மத்தால் காணப்படுகிற வியாதியாதிதுக்கம்
𑌨𑌨𑌶𑍍𑌯𑌤𑌿 நசியாது.

இ-தி. பசிதீர ஆகாரம்செய்பவர்களில்,முன்னேஇருக்கிறநெய்முதலானசாதனமும், பின்னாலேஇருக்கிற தயிர்முதலானசாதனமும், அன்னம்புஜிப்பவனுக்கு சுகத்தைக்கொடுப்பதுபோலும், அவைகளில்லாமல் வெறுமன்னம்புஜிக்கிறவனுக்கு பசிதீர்ந்தாலும், தற்காலத்தில் துக்கம் தோற்றுவதுபோலவாம்.

அ-கை. இப்போது இந்தமூன்றுகளுக்கும் அவதிசொல்லுகிறார்.

ब्रह्मलोकतृणीकारोवैराग्यस्यावधिर्मतः ।
देहात्मवत्परात्मत्वदार्ढ्येबोधस्समाप्यते ॥
सुप्तिवद्विस्मृतिस्सीमाभवेदुपरमस्यहि ।
धियास्वयाविनिश्चेयन्तारतम्यमवान्तरम् ॥

ப்ரஹ்மலோகத்ருணீகாரோ வைராக்யஸ்யாவதிர்மத: ।
தேஹாத்மவத்பராத்மத்வத்ருடௌ போத: ஸமாப்யதே ॥ உ௮ரு ॥
ஸுப்திவத்விஸ்ம்ருதிஸ்ஸீமா பவேதுபரதேர்ஹி ।
திஶாநயா விநிர்ணேயம் தாரதம்யமவாந்தரம் ॥ உ௮௬ ॥

ப்ரஹ்மலோகத்ருணீகார: பிர்மலோகமவரை துரும்பாயெண்ணுதல்
வைராக்யஸ்ய வைராக்கியத்திற்கு
அவதி: மத: அவதியெனப்படும்
தேஹாத்மவத் தேகமே நானென்றறிந்ததுபோல
பராத்மத்வத்ருடௌ பிர்மமே நானென்கிறதிடமுண்டாவதே
போத: ஞானமானது
ஸமாப்யதே முற்றுப்பெறப்படுகிறது
ஸுப்திவத் சுஷுப்திபோல
விஸ்ம்ருதி: ஜகத்தை மறத்தல்
உபரதே: உபரதிக்கு
ஸீமா எல்லைக்கோடியாக
பவேத்.ஹி பவிக்கிறதன்றோ
ஸ்வயா.தியா தன்புத்தியால்
அவாந்தரம் இவைகளுடைய மத்தியிலுள்ள
தாரதம்யம் பேதத்தை
விநிர்ணேயம் நிச்சயிக்கத்தக்கது.

அ-கை. தத்துவஞானிகளுக்கும் இராகாதிகளால் வைஷம்மியம் காணப்படுவதால், ஞானமும் மோட்ச ஏதுவில்லையென்றசங்கைக்கி, இராகாதிகளும் வியாதிமுதலானவைகள்போலே, பிராரப்தகர்ம பலமானதால், அதனால்முக்திக்கி தடையில்லையென்று சொல்லுகிறார்.

आरब्धकर्मनानात्वात्बुद्धानामन्यथान्यथा ।
वर्तनन्तेनशास्त्रार्थेभ्रमितव्यंनपण्डितैः ॥

ஆரப்தகர்மநாநாத்வாத்புத்தாநாமந்யதாந்யதா ।
வர்த்தநம்தேநஶாஸ்த்ரார்த்தே ப்ரமிதவ்யம்நபண்டிதை: ॥ உ௮எ ॥

ஆரப்தகர்மநாநாத்வாத் பிராரப்தகர்மம் நானாவிதமானதால்
புத்தாநாம் ஞானிகளுக்கு
அந்யதாந்யதா வேறுவேறாக
வர்த்தநம் நடையுண்டாயிருக்கும்
தேந ஆகையினாலே
ஶாஸ்த்ரார்த்தே இந்த சாத்திரார்த்தத்தில்
பண்டிதை: வித்துவான்களினாலே
ந ப்ரமிதவ்யம் மயங்கத்தக்கதன்று.

அ-கை. அப்போது ஞானிகளை என்னமாய் அறிகிறதெனில்.

स्वस्वकर्मानुसारेणवर्तंतांतेयथायथा ।
अवशिष्टस्सर्वबोधस्समामुक्तिरितिस्थितिः ॥

ஸ்வஸ்வகர்மாநுஸாரேணவர்த்தந்தாம்தேயதாயதா ।
அவஶிஷ்டஸ்ஸர்வபோதஸ்ஸமாமுக்திரிதிஸ்திதி: ॥ உ௮௮ ॥

ஸ்வஸ்வகர்மாநுஸாரேண தங்கள் தங்கள் கர்மானுசாரத்தால்
தே அந்தந்தஞானிகள் [மோ
யதா யதா எப்படியெப்படி வேண்டி
வர்த்தந்தாம் அப்படியப்படி இருக்கட்டும்
ஸர்வேஷாம் சமஸ்தமான ஞானிகளுக்கும்
அஹம்ப்ரஹ்ம நானே பிர்மமென்கிற ஞானம் ஒன்றுபோல மீதமாவதால்
மோக்ஷ: மோட்சமானது [ன்று
ஸமா இதி சமானமாக இருக்கிறதெ
ஸ்திதம் நிச்சயம்பண்ணத்தக்கது.

தி. பிராமணனும் நீசனும் நடைபேதமா யிருந்தாலும் பி. எல், பரிட்சை கொடுத்திருந்தால், இருவருக்கும், ஹைகோர்ட்டுவக்கீல் வேலையாவது சமானமா யிருப்பதுபோலவாம்.

அ-கை. இந்தப் பிரகரணத்தின்தாற்பரியத்தைச் சுருக்கிக்காண்பிவிக்கிறார்.

जगच्चित्रंस्वचैतन्येपटेचित्रामिवार्पितम् ।
माययातदुपेक्ष्यैवचैतन्येपरिशेष्यताम् ॥

ஜகச்சித்ரம்ஸ்வசைதந்யே படேசித்ரமிவார்பிதம் ।
மாயயா தது³பேக்ஷ்யைவ சைதந்யே பரிஶேஷ்யதாம் ॥ உஅகூ ॥

ஸ்வசைதந்யே தானாயிருக்கிற அறிவி(ல்
படே வஸ்திரத்தில்
சித்ரம் இவ சித்திரம்போலே
மாயயா மாயையாகிறவர்ணத்தினாலே
ஜகச்சித்ரம் ஜகத்தாகிற சித்திரமானது
அர்பிதம் எழுதப்பட்டிருக்கிறது
தத் அதை
உபேக்ஷ்யைவ உபேட்சித்துத்தானே
சைதந்யே அறிவுமாத்திரம் தானெ
ன்பதில் [கது
பரிஶேஷ்யதாம் மீதமாயிருக்கத் தக்

அ-கை. இந்தகிரந்தாப்பியாசத்திற்குப் பலம்சொல்லுகிறார்.

चित्रदीपमिमंनित्यंयेनुसन्दधतेबुधाः ।
पश्यन्तोपिजगच्चित्रंतेमुह्यन्तिनपूर्ववत् ॥

சித்ரதீபமிமம் நித்யம் யே(அ)நுஸந்த³த⁴தே பு³தா⁴: ।
பஶ்யந்தோ(அ)பி ஜகச்சித்ரம் தே முஹ்யந்தி ந பூர்வவத் ॥ உகூ० ॥

யே பு³தா⁴: யாதொரு ஞானிகள்
இமம் இந்த
சித்ரதீபம் சித்திரதீபத்தை
நித்யம் தினந்தோறும்
அநுஸந்த³த⁴தே அனுசந்தானம் ப
ண்ணி வருகிறார்களோ
தே அவர்கள்
ஜகச்சித்ரம் இந்த ஜகச்சித்திரத்தை
பஶ்யந்த: அபி பார்த்துக்கொண்டிரு
ந்தாலும்
பூர்வவத் முன்போலே (சகத்தை
சத்தியமென்று
ந முஹ்யந்தி மயக்கத்தை யடையமா
ட்டார்கள்.

சித்திரதீபவிவேகம் முற்றிற்று.

(எ)வது திருப்தீப்ரகாசிகை.

பிரகதாரண்ணிய உபநிஷத்தில் 6-வது அத்தியாயத்தில் நான்காவதுபி ராமணத்தில்,(12)வது வாக்கியமான (ஆத்துமானஞ்சேதி)என்ற (2) வாக்கியங்களுக்கு அர்த்தம் சொல்லுகின்றனர்.

யாரொருபுருஷன் இந்த ஆத்துமாவே நானென்று அறிந்தானேயானால் அவனெதை இச்சிக்கபோகிறான், எவருடைய ஆசையின் நிமித்தம் சரீரத்தைத் தாபப்படுத்தப் போகிறானென்று மேற்கூறிய சுருதி கூறுகின்றது. அச்சுருதியி னர்த்தத்தை இந்த அத்தியாயத்தில் பூராவும் விசாரிக்கிறதுமன்றி, ஜீவன் முக்தனுடைய திருப்தியையும் நன்றாய்க் காண்பிக்கின்றனர். மாயையானது ஜீவேசுவரர்களென்ற இரண்டாபாசர்களைக் கற்பித்திருக்கின்றது. அவர்களால் சகலமும் கற்பிக்கப்பட்டிருக்கின்றன, பார்வைமுதல் பிரவேசமீருயீசகற்பிதம், ஜாக்கிரம்முதல் மோக்ஷமீறுயுள்ள சம்சாரம் ஜீவகற்பிதம், சகலகற்பனைக்கு மதிஷ்டானமான கூடஸ்தர் அசங்கர். அம்மாயையி னந்நிடாசத்தால்புத்தியில் பிரதிபலித்தஜீவன் புருஷசப்தார்த்தன். அதிஷ்டானமில்லாத (பிரமை) எங்கும் காணப்படவில்லை. அதிஷ்டானும். சத்தையும், மயக்காம்சத்தையும், எப்பொழுது ஜீவன்கிரகிக்கிறானோ, அப்போது நான்சம்சாரியென்று அபிமானிக்கிறான். மயக்காம்சத்தைத்தள்ளி, நான் அசங்கனென்றறிந்தால், கூடஸ்தராவான். அசங்கரிடத்தில், அகங்காரம் கூடாதேயென்றால் யானுரைக்கின்றேன்கேள், முக்கியாகங்காரமொன்று, அமுக்கியாகங்காரமிரண்டு, ஆகஅகங்காரம் மூவிதம். கூடஸ்தருக்கும் ஜீவனுக்கும், பேதந்தெரியாமல், ஒருவர்தர்மத்தை மற்றவர்களிடத்திற் சேர்த்து மூடர்களால் பிரயோகம் பண்ணப்படுகிறது யாதோஅதுவே முக்கியாகங்கார மெனப்படும். கூடஸ்தஸ்வரூபத்தையும், ஜீவன் ஸ்வரூபத்தையும், ஆராய்ந்தறிந்தஞானி லோகவிவகாரத்திலும், வைதீக விவகாரத்திலும், நானென்று சொன்னலுமாபசஞகான். அவைகள்அமுக்கியா கங்காரங்கள் ஞானியின் தன்மையும், அஞ்ஞானியின்தன்மையும், சிதாபாசனுக்கேயொழிய கூடஸ்தருக்கில்லை. தசமனிடத்தில் ஏழவஸ்தைகள் கண்டதுபோல ஜீவனிடத்திலு மவ்விதமேகாணப்படுகிறது. தைத்திரீயசுருதி ஆனந்தவல்லியிலும் பிருகுவல்லியிலும் முதலில்பிர்மத்தை பரோக்ஷமாய்க்கூறி, பின்பபரோக்ஷமாய்ப் பஞ்சகோச சாக்ஷியான பிர்மம் ஹிருதயகுகையி லிருக்கிறதை யறியும்படி கூறுகின்றது. சாந்தோக்யஉபநிடதம் இந்திரன், பிர்மாவானதன் குருவிடத்திற் சென்று பிரமத்தைமுன் பரோக்ஷமாய்க் கேட்டு, நான்குதடவைதன் குருவையடைந்து (101)வருடம் காத்தபின்னர் சுயம்பிரகாசமான பிர்மத்தை யபரோக்ஷமா யறிந்தானென்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. அவ்வாறே ஐதரேய சுருதியுமறைகிறது. அன்னிய சுருதிகளும் அவாந்தர வாக்கியத்தினல் பரோக்ஷமும், மகாவாக்கியத்தின லபரோக்ஷமும் வருமென்று கூறுகின்றன. வாக்கிய விருத்தி

யென்ற கிரந்தத்தில் பகவத்பூஜ்ய பாதாளான சங்கரகுருவும் மேற்கூறியவாறே விரிவாயருளி யிருக்கின்றனர். அவ்வாறு வசிஷ்டரும் அந்தவஸ்துவையே சிந்திக்கிறதும், அதுவே ஒருவருக்கொருவர் போதித்துக் கொள்ளுகிறதும், ஒரேசிந்தனையா யிருந்துக்கொண் டிருக்கிறதும், பிர்மாப்பியாசமென்று பெரியோர்கள் சொல்லுகிறார்களென்று கூறியிருக்கிறார். சுருதியும்சதா பிர்மத்தையேசொல்லி, அன்னியவார்த்தையைத் தள்ளவேண்டியதென்றும் கூறுகின்றது. ஸ்மிருதியான பகவத்கீதையிலும் வேறுசிந்தையன்றி அறிவானையென்னை எவர்களு பாசிக்கின்றனரோ, அந்தமகான்களுடைய யோகக்ஷேமத்தை நான் வகிக்கிறேனென்று கிருஷ்ணபகவானருளி யிருக்கின்றார். இவ்வாறுஞானி விவகாரத்திற் செலுத்துகிற விருத்தியை நிறுத்தி யெப்பொழுதும் பிர்மவிசாரம் செய்யவேண்டும். அப்படியிருந்தாலும் பிராரப்தகர்மத்தால் விஷயானுபவம்செய்யும்படிநேரிடுகிறது. அப்பிராரப்தகர்மம் எத்தனைவிதமெனில்இச்சாபிராரப்தமென்றும் அனிச்சா பிராரப்தமென்றும், பரேச்சா பிராப்தமென மூன்றுவிதம்அபத்தியம் செய்கிறவனும், திருடுகிறவனும், ராஜஸ்திரீயை யாசைப்படுகிறவனும், தனக்குதுக்கம் வருமென்று தெரிந்திருந்தும், இச்சிப்பதுபோல், ஞானியும் இச்சாபிராரப்த தோஷத்தா லிச்சிக்கிறான்.முன்கிருதயுகத்தி லிருந்தநளனும், திரேதாயுகத்தி லிருந்த ஸ்ரீராமனும், துவாபரயுகத்திலிருந்த பஞ்சபாண்டவரும், இச்சாபிராரப்த கர்மத்தை நிவர்த்திக்கமுடியாமல் சங்கடப்பட்டதுபோல், இந்தயுகத்திலிருக்கிற ஞானிகள் பிராரப்தகர்மத்தா லதைவிலக்கமுடியாமல் துக்கிக்கின்றனர், கீதையில் ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானைநோக்கி, யாராலேஏவப்பட்டுப் பிராணிகள்பாவத்தைச் செய்கிறார்களென்று கேட்டஅருச்சுனனுக்கு.காமக்குரோதாதிகளாலேவப்பட்டுசெய்கிறார்களென்றும்,நீயுத்தம்செய்ய இச்சிக்காவிட்டாலும், முன் நீசெய்தகர்மத்தினாலேவப்பட்டவனாகி யிச்சியாமல் யுத்தகர்மத்தைச் செய்வதே அனிச்சா பிராரப்தகர்மம், அன்னியர்களுடைய தாட்சண்ணியத்தால் பிரவர்த்தித்ததினா லுண்டாகிறசுகதுக்கம் பரேச்சாபிராரப்தம். நீரிவ்வாறு கூறும்பக்ஷத்தில் யாருக்காகஇச்சிக்கப் போகிறானென்ற சுருதியினர்த்தம் விரோதமா யிருக்கிறதேயென்றால், வறுத்தவிதைபோல், கர்மம் ஞானாக்கினியா லெரிக்கப்பட்டபடியால்ஞானியினிச்சை ஜன்மத்தைக்கொடாது பண்ணவேண்டியது பண்ணப்பட்டதென்றும், அடையவேண்டியது அடையப்பட்டதென்றும், இவ்விதமானதிருப்தியால், ஞானியெப்பொழுதும் சுகித்துக்கொண் டிருப்பன். நானேதன்னியனென்று சதாசுகித்திருப்பன்.

திருப்திதீபசாரார்த்தப்பிரகாசிகை முற்றிற்று.

ஶ்ரீரஸ்து.

ஶ்ரீகணேஶாய நம:.

ஶ்ரீஸதாஶிவப்ரஹ்மேந்த்ரகுரவே நம:.

த்ருப்திதீப:.

अखण्डानन्दरूपायशिवायगुरवेनमः ।
शिष्याज्ञानतमोध्वंसपटुत्वर्केन्द्वग्निमूर्तये ॥
वेदार्थस्यप्रकाशेनतमोहार्दंनिवारयन् ।
पुमर्थांश्चतुरोदेयाद्विद्यातीर्थमहेश्वरः ॥
नत्वाश्रीभारतीतीर्थविद्यारण्यमुनीश्वरौ ।
क्रियतेतृप्तिदीपस्यव्याख्यानंगुर्वनुग्रहात् ॥

அகண்டாநந்தரூபாயஶிவாயகுரவேநம: ।
ஶிஷ்யாஜ்ஞாநதமோத்வம்ஸபடுத்வர்கேந்த்வக்நிமூர்தயே ॥
வேதார்தஸ்யப்ரகாஶேநதமோஹார்தம்நிவாரயந் ।
புமர்தாம்ஶ்சதுரோதேயாத்வித்யாதீர்தமஹேஶ்வர: ॥
நத்வாஶ்ரீபாரதீதீர்தவித்யாரண்யமுநீஶ்வரௌ ।
க்ரியதேத்ருப்திதீபஸ்யவ்யாக்யாநம்குர்வநுக்ரஹாத் ॥

சீடர்களுடைய அஞ்ஞானமாகிற இருளை நன்றாய் நிவர்த்திசெய்ய சூரிய சந்திர அக்கினி மூர்த்திரூபராயும், மங்களஸ்வரூபராயும், பூரணாநந்தரூபராயுமிருக்கிற நம்மாசாரியனை வணங்குகின்றனம். சகலவேதார்த்தத்தினுடைய பிரகாசத்தா லிருதயத்திலிருக்கிற அஞ்ஞானாந்தகாரத்தை நிவர்த்தித்து, புருஷார்த்தம்நான்கையும் யாதொருவர் கொடுத்தாரோ, அந்தவித்தியாதீர்த்த மகேசுவரர் கிருபைசெய்யட்டும். ஸ்ரீபாரதீதீர்த்த வித்தியாரணிய முனீசுவரர்களை நமஸ்காரம்பண்ணி இந்த ஆசாரியாளுடைய அனுக்கிரகத்தால் திருப்திதீபிகைக்கு வியாக்கியானம் செய்கிறேன்.

அ-கை. திருப்திதீபிகையை ஆரம்பிவிக்கிற பாரதீதீர்த்த குருவானவர் இந்தப்பிரகரணம் சுருதியின் வியாக்கியானரூபமாயிருப்பதால் அச்சுருதியை முதலில் சொல்லுகிறார்.

आत्मानञ्चेद्विजानीयादयमस्मीतिपूरुषः ।
किमिच्छन्कस्यकामायशरीरमनुसंज्वरेत् ॥

ஆத்மாநஞ்சேத்விஜாநீயாதயமஸ்மீதிபூருஷ: ।
கிமிச்சந்கஸ்யகாமாயஶரீரமநுஸஞ்ஜ்வரேத் ॥ ௧ ॥

புருஷ: புருஷனானவன்
ஆத்மாநம் ஆத்துமாவை
அயம் இவரே
அஸ்மி இதி நானென்று
விஜாநீயாத். சேத் அறிந்துவிட்டா
னேயானால்
கிம் எந்தபோகத்தை
இச்சந் இச்சிக்கப்போகிறான்
கஸ்ய யாருக்கு
காமாய போகநிமித்தமாய்
ஶரீரம் சரீரத்தைக்குறித்து
அநுஸஞ்ஜ்வரேத் தாபப்படப்போகிறான்

அ-கை. இப்போது பண்ணப்போகிற கிரந்தவிசாரத்தையும் அதின் பலத்தையும் காண்பிக்கிறார்.

अस्याश्श्रुतेरभिप्रायस्सम्यगत्रविचार्यते ।
जीवन्मुक्तस्ययातृप्तिस्सातेनविशदायते ॥

அஸ்யாஶ்ஶ்ருதேரபிப்ராயஸ்ஸம்யகத்ரவிசார்யதே |
ஜீவந்முக்தஸ்யயாத்ருப்திஸ்ஸாதேநவிஶதாயதே || ௨ ||

அஸ்யா: இந்த
ஶ்ருதே: சுருதியினுடைய
அபிப்ராய: அபிப்பிராயமானது
அத்ர இந்தபிரகரணத்தில்
ஸம்யக் நன்றாய்
விசார்யதே விசாரிக்கப்படுகிறது
தேந அந்தவிசாரத்தால்
ஜீவந்முக்தஸ்ய ஜீவன்முக்தனுடைய
யா (வேதப்பிரசித்தமான யாதொரு)
த்ருப்தி: திருப்தியுண்டோ
ஸா அந்த(திருப்தியானது)
விஶதாயதே பிரகாசமாகிறது.

அ-கை. பதச்சேதம் பதார்த்தம்சொல்லுகிறது விக்கிரகம் வாக்கியயோசனை, ஆட்சேபசமாதானம், இப்படி வியாக்கியானலட்சண பஞ்சகம்சொல்லப்படுவதால், புருஷனென்கிற பதத்திற்கர்த்தம் சொல்லுவதற்கு அதைஉதகரிக்கிற சிருஷ்டியைச் சுருக்கிக் காண்பிவிக்கிறார்.

मायाभासेनजीवेशौकरोतीतिश्रुतत्वतः ।
कल्पितावेवजीवेशौताभ्यांसर्वंप्रकल्पितम् ॥

மாயாபாஸேநஜீவேஶௌகரோதீதிஶ்ருதத்வத: |
கல்பிதாவேவஜீவேஶௌதாப்யாம்ஸர்வம்ப்ரகல்பிதம் || ௩ ||

மாயா மாயையானது
ஆபாஸேந ஆபாசமாக
ஜீவேஶௌ ஜீவேசுவரர்களை
கரோதி இதி, கற்பனைபண்ணிற்றென்று
ஶ்ருதத்வத: கேட்கப்படுகிறபடியி
னாலே
ஜீவேஶௌ ஜீவேசுவரர்கள்
கல்பிதௌ ஏவ. கற்பிதர்கள்தானே
தாப்யாம் அந்த ஜீவேசுவரர்களினாலே
ஸர்வம் சகலமும்
ப்ரகல்பிதம் கற்பிக்கப்பட்டது.

வி-ம். இப்படியே ஸ்ரீமத்வித்தியாரணிய குருக்களாலும், இன்னூல்முத லத்தியாயமான தத்துவவிவேகத்தில் நிரூபித்திருக்கிறார்கள்.

அ-கை. அதில் யாராலே எவ்வளவு கற்பிக்கப்பட் டிருக்கிறதென்றால்.

ईक्षणादिप्रवेशान्तासृष्टिरीशेनकल्पिता ।
जाग्रदादिविमोक्षान्तस्संसारोजीवकल्पितः ॥

ஈக்ஷணாதிப்ரவேசாந்தா ஸ்ருஷ்டிரீசேந கல்பிதா ।
ஜாக்ரதாதிவிமோக்ஷாந்தஸ்ஸம்ஸாரோ ஜீவகல்பித: ॥ ௪ ॥

ஈக்ஷணாதிப்ரவேசாந்தா பார்வை முதல்பிரவேசமீறாயுள்ள
ஸ்ருஷ்டி: சிருஷ்டியானது
ஈசேந ஈசுவரனாலே
கல்பிதா கற்பிக்கப்பட்டது

ஜாக்ரதாதி விமோக்ஷாந்த: ஜாக்கிரம் முதல் மோட்சம்வரையிலுள்ள
ஸம்ஸார: சம்சாரமானது
ஜீவகல்பித: ஜீவனாலே கற்பிதம்.

வி-ம். இப்படி கைவல்லிய உபநிஷத்திலும், அவரே மாயாமோகிதராய் ஜாக்கிரத்தில் சரீரத்தையடைந்து சர்வத்தையும்செய்து, ஸ்திரீயாதிபோகங்களால் திருப்தியடைகிறார். சொப்பனத்திலும் தன்னுடைய சங்கற்பத்தால்கற்பிக்கப்பட்ட சர்வவிஷயத்திலும் சுகதுக்கத்தை புஜிக்கிறார். சுஷுப்தியில் சகலமும்லயித்து தமசினால் மூடப்பட்டு சுகரூபத்தை அடைகிறார். மறுபடிஜன்மாந்தர கர்மத்தால் விழித்துக்கொண்டு கர்மக்ஷயத்தில் தூங்குகிறார். புரத்திரயத்திலும் யாதொருஜீவன் விளையாடுகிறானோ, அவனால் விசித்திரமானசகலமும் உண்டுபண்ணப்படுகிறது. யாதொரு சைதன்னியம் ஜாக்கிரசொப்பனசுஷுப்திமுதலான பிரபஞ்சத்தை பிரகாசம்பண்ணி வைக்கிறதோ, அந்தபிரம்மே நானென்றறிந்து சகலபந்தங்களினின்று விடுபடுகிறான்.

அ-கை. இப்படி புருஷசப்தோப யோகியான சிருஷ்டியைச்சொல்லி, இப்போது புருஷசப்தத்திற் கர்த்தம் சொல்லுகிறார்.

भ्रमाधिष्ठानभूतात्माकूटस्थासङ्गचिद्वपुः ।
अन्योन्याध्यासतोसङ्गधीस्थजीवोत्रपूरुषः ॥

ப்ரமாதிஷ்டாநபூதாத்மா கூடஸ்தாஸங்கசித்வபு: ।
அந்யோந்யாத்யாஸதோஸங்கதீஸ்தஜீவோத்ர பூருஷ: ॥ ௫ ॥

ப்ரமாதிஷ்டாநபூதாத்மா தேகேந்திரியாதி மயக்கத்திற்கதிஷ்டான பூதமான ஆத்துமாவாயும்
கூடஸ்தாஸங்கசித்வபு: நிர்விகாரராயும், அசங்கராயும், அறிவே வடிவமாயுமிருக்கிற சைதன்னியமே

அந்யோந்யாத்யாஸத: ஒன்றின்தர்மத்தைமற்றொன்றாய்கற்பிப்பதால்
அஸங்கதீஸ்தஜீவ: அந்தயறிவிற்கற்பித புத்தியிற்றோன்றினஜீவன்
அத்ர இந்த இடத்தில்
பூருஷ: புருஷனெனப்படுகிறான்.

வி-ம். அன்னியோன்னியாத்தியாச மாவது, ஒருவஸ்துவின் ஸ்வபாவத்தையும், தர்மத்தையும், மற்றொருவஸ்துவிலும் தீரமரநாவாக்கள்போல், மாற்றிக்கொண் டிருப்பதே அன்னியோன்னியாத்தியாசமென்ற நியாயப்படி, அதிஷ்டா னாரோபங்களை ஒன்றுசேர்த்துக்கொண்டு, ஜீவன்சம்சாரத்தை யடைகிறானென்று ஆசாரியாள்சொல்லி யிருக்கிறார்கள். இந்த புருஷன் சகல இருதயங்களாகிற புரிகளிலேயு மிருப்பதால், புருஷனென்று சுருதியும்சொல்லுகிறது. புத்தியாதி கற்பனாதிஷ்டானமான கூடஸ்த சைதன்னியமே, அஞ்ஞானத்தால் புத்தியில் பிரதிபலித்து ஜீவபாவத்தையடைந்து புருஷனென்று சொல்லப்படுகிறான்.

அ-கை. இந்தஇடத்தில் புருஷசப்தத்தால் அதிகாரியான ஜீவனையே அர்த்தமாக சொல்லவேண்டியதா யிருக்க, அதிஷ்டானமான கூடஸ்தனையும் கூடஏன் சொல்லவேண்டுமெனில், அந்தஜீவனுக்கு பந்தமோட்சாதி சகலமும்சித்திக்கும்பொருட்டு அவரையும், கிரகிக்கத்தக்கதென்று சொல்லுகிறார்.

साधिष्ठानोविमोक्षादौजीवोधिक्रियतेनतु ।
केवलोनिरधिष्ठानविभ्रान्तेःक्वाप्यसिद्धितः ॥

സാധിഷ്ഠാനോവിമോക്ഷാദൌജീവോധിക്രിയതേനതു ।
കേവലോനിരധിഷ്ഠാനവിഭ്രാന്തേഃക്വാപ്യസിദ്ധിതഃ ॥ ௬ ॥

സാധിഷ്ഠാനഃ அதிஷ்டானத்துடன் கூடின
ജീവഃ ஜீவனே
വിമോക്ഷാദൌ மோட்சம் முதலானவைகளில்
അധിക്രിയതേ அதிகாரியாகச்சொல்லப்படுகிறான்
നിരധിഷ്ഠാനവിഭ്രാന്തേഃ அதிஷ்டானமன்றியில் மயக்கத்தால் தோன்றுகிற ஆரோபமானது
ക്വാപി ஓரிடத்திலும்
അസിദ്ധിതഃ சித்தியாமையால்
കേവലഃ கேவல ஜீவன் ஒன்றிலும்
ന, തു அதிகாரியாகமாட்டான்.

அ-கை. அதிஷ்டானத்தோடே கூடினஜீவனுக்கே, பந்தமோட்சங்களில் அதிகாரத்தைப் பிரித்துக் காண்பிக்கிறார்.

अधिष्ठानांशसंयुक्तंभ्रमांशमवलंबते ।
यदातदाहंसंसारीत्येवंजीवोभिमन्यते ॥

भ्रमांशस्यतिरस्कारादधिष्ठानप्रधानता ।
यदातदाचिदात्माहमसङ्गोस्मीतिबुध्यते ॥

അധിഷ്ഠാനാംശസംയുക്തംഭ്രമാംശമവലംബതേ ।
യദാതദാഹംസംസാരീത്യേവംജീവോഭിമന്യതേ ॥ ௭ ॥

ப்ரமாம்ஸஸ்ய திரஸ்காராததிஷ்டானப்ரதானதா |
யதா ததா சிதாத்மாஹமஸங்கோஸ்மீதி புத்யதே || ௮ ||

யதா எப்போ
அதிஷ்டானாம்ஸஸம்யுக்த: புருஷன் அதிஷ்டானத்தினம்சத்தையுடையவனாகி
ப்ரமாம்ஸம் மயக்கத்தினால் தோன்றுகிற தேகத்துவயாம்சத்தை
அவலம்பதே தன் வடிவமாக பிடித்திருக்கிறானோ
ததா அஹம் அப்போது நான்
ஸம்ஸாரீ இதி சம்சாரியென்று
ஏவம் இப்படி
ஜீவ: ஜீவனானவன்
அபிமந்யதே அபிமானிக்கிறான்
யதா எப்போது
ப்ரமாம்ஸஸ்ய மயக்கமான தேகத்துவயாம்சத்தை
திரஸ்காராத் மித்தையென்ற ஞானத்தால் தள்ளுகிறதினால்
அதிஷ்டானப்ரதானதா அதிஷ்டானமான வஸ்துவே தன் வடிவமென்று பிரதானமாக எண்ணுகிறானோ
ததா அப்போ
சிதாத்மா அறிவான ஆத்துமாவே
அஹம் நான்
அஸங்க: அசங்கன்
அஸ்மி இதி நானென்றும்
புத்யதே அறிகிறான்.

அ-கை. இப்போ சொன்னது கூடாதென்று சங்கித்து அதற்குத்தரம் சொல்லுகிறார்.

नासङ्गेहंकृतिर्युक्ताकथमस्मीतिचेच्छृणु ।
एकोमुख्योद्वावमुख्यावित्यर्थस्त्रिविधोहमः ॥

நாஸங்கேஹங்க்ருதிர்யுக்தா கதமஸ்மீதி சேச்ச்ருணு |
ஏகோ முக்யோ த்வாவமுக்யாவித்யர்தஸ்த்ரிவிதோஹம: || ௯ ||

அஸங்கே அசங்கரிடத்தில்
அஹங்க்ருதி: அகங்காரமானது
ந யுக்தா வருகிறது நியாயமன்றே
கதம் (அப்படி இருக்க) எப்படி
அஸ்மி இதி சேத் நானசங்கனென்று சொல்லக்கூடுமென்றால்
ச்ருணு கேள்.

அ-கை. முக்கியவிருத்தியால் கூடாவிட்டாலும் லக்ஷணையால்கூடுமென்கிறார்.

ஏக: முக்ய: ஒரு முக்கியாகங்காரம்
த்வௌ இரண்டு
அமுக்யௌ இதி அமுக்கியங்களென்றும்
அஹம: அகங்காரத்திற்கு
அர்த்த: அர்த்தம்
த்ரிவித: மூன்றுவிதமாம்.

அ-கை. முக்கியாகங்கார மேதெனில்.

अन्योन्याध्यस्तरूपेणकूटस्थाभासयोर्वपुः ।
एकीभूयभवेन्मुख्यस्तत्रमूढैःप्रयुज्यते ॥

அந்யோந்யாத்யாஸரூபேண கூடஸ்தாபாஸயோர்வபுஃ |
ஏகீபூய பவேந்முக்யஸ்தத்ர மூடைஃ ப்ரயுஜ்யதே || ௧௦ ||

அந்யோந்யாத்யாஸரூபேண அன்னியோன்னியாத்தியாசத்தினாலே
கூடஸ்தாபாஸயோஃ கூடஸ்தசிதாபாசர்களுடைய
வபுஃ ஸ்வரூபத்தை
ஏகீபூய ஒன்றாகப்பண்ணி
பவேத் நான்தானென்றுவருகிறது யாதோ
முக்யஃ அது முக்கியாகங்காரம்
தத்ர அந்த விஷயத்தில்
மூடைஃ மூடர்களாலே
ப்ரயுஜ்யதே பிரயோகம்பண்ணப் [படுகிறது.

அ-கை. அமுக்கியாகங்கார மிரண்டையுங் காண்பிக்கிறார்.

पृथगाभासकूटस्थावमुख्यौतत्रतत्ववित् ।
पर्यायेणप्रयुङ्क्तेहंशब्दंलोकेचवैदिके ॥

ப்ருதகாபாஸகூடஸ்தாவமுக்யௌ தத்ர தத்த்வவித் |
பர்யாயேண ப்ரயுங்க்தேஹம்ஶப்தம் லோகே ச வைதிகே || ௧௧ ||

ப்ருதகாபாஸகூடஸ்தௌ ஜீவகூடஸ்தர்களை பிரித்துப்பார்க்கிறது
அமுக்யௌ அமுக்கியாகங்காரங்கள்
தத்ர அவைகளிலே
தத்வவித் தத்துவஞானி
பர்யாயேண கிரமமாக
லோகே லோகவிவகாரத்திலும்
வைதிகே. ஆத்துமவிவகாரத்திலும்
அஹம்ஶப்தம் அகம்சப்தத்தை
ப்ரயுங்க்தே பிரயோகிக்கிறான்

அ-கை. அமுக்கியாகங்காரங்களைப் பிரிக்கிறார்.

लौकिकव्यवहारेहंगच्छामीत्यादिकेबुधः ।
विविच्यैवचिदाभासंकूटस्थात्तंविवक्षति ॥
असङ्गोहञ्चिदात्माहमितिशास्त्रीयदृष्टितः ।
अहंशब्दंप्रयुंक्तेऽयंकूटस्थेकेवलेबुधः ॥

லௌகிகவ்யவஹாரேஹம் கச்சாமீத்யாதிகே புதஃ |
விவிச்யைவ சிதாபாஸம் கூடஸ்தாத்தம் விவக்ஷதி || ௧௨ ||
அஸங்கோஹம் சிதாத்மாஹமிதி ஶாஸ்த்ரீயத்ருஷ்டிதஃ |
அஹம்ஶப்தம் ப்ரயுங்க்தேயம் கூடஸ்தே கேவலம் புதஃ || ௧௩ ||

புதஃ ஞானியானவன்
லௌகிகவ்யவஹாரே லோகவிவகாரத் [தில்
கூடஸ்தாத் கூடஸ்தரிடத்தில்நின்று
தம் சிதாபாஸம் அந்த ஜீவனை
விவிச்யைவ பிரித்துத்தானே
அஹம் நான்
கச்சாமி இதி போகிறேனென்று
ஆதிகே இவை முதலான காரியத்தில்
விவக்ஷதி சொல்லுகிறான்
புதஃ ஞானியான

ஸ்வயம் இவன்
ஶாஸ்த்ரத்ருஷ்டிதஃ இந்த சாஸ்திர சம்பந்தமான ஞானத்தினாலே
அஹம் அஸங்கஃ நானே அசங்கன்
அஹம் சிதாத்மா நானேசிதாத்துமா
இதி என்று
கேவலே நிருபாதிகனாயிருக்கிற
கூடஸ்தே சாட்சியினிடத்தில்
அஹம்ஶப்தம் நானென்றசப்தத்தை
ப்ரயுங்க்தே பிரயோகிக்கிறான்.

அ-கை. ஜீவகூடஸ்தாளைப் பிரித்து விவகரிக்கிறது அமுக்கியார்த்தமென்று சொல்லப்பட்டது. அவர்களுக்குள் கூடஸ்தர், நானசங்கரென்று சொல்லுகிறாரா, அல்லது ஜீவன்சொல்லுகிறானா, கூடஸ்தர் சொல்லுகிறாரென்று சொன்னால், அவரசங்கரானதால், ஞானித்துவ அஞ்ஞானித்துவாதிகள் கூடாமையால் அவர்சொல்லவேண்டுவதில்லை, சிதாபாசன்அவருக்கு வேறாயிருப்பதால் இவனும்சொல்லக் கூடாதென்று சங்கிக்கிறான்.

ज्ञानिताज्ञानितेत्वात्माभासस्यैवनचात्मनः ।
तथाचकथमाभासःकूटस्थोस्मीतिबुध्यताम् ॥

ஜ்ஞாநிதாஜ்ஞாநிதேத்வாத்மாபாஸஸ்யைவநசாத்மநஃ ।
ததாசகதமாபாஸஃகூடஸ்தோஸ்மீதிபுத்யதாம் ॥ கச ॥

ஜ்ஞாநிதாஜ்ஞாநிதா இதி ஞானி யென்பதும் அஞ்ஞானி என்பதும் இப்படி
ஆத்மாபாஸஸ்யைவ ஜீவனுக்கேயன்றி
ஆத்மநஃ ஆத்துமாவிற்கு
ந இந்தஇரண்டுதன்மையுமில்லையே
ததா ச அப்படியிருந்தால்
ஆபாஸஃ ஜீவன்
கூடஸ்தஃ கூடஸ்தரே
அஸ்மி இதி நானென்று
கதம் எப்படி
புத்யதாம் அறியக்கூடும்.

அ-கை. ஜீவன்கூடஸ்தருக் கன்னியமில்லையென்று பரிகரிக்கிறார்.

नायन्दोषश्चिदाभासःकूटस्थैकशरीरवान् ।
आभासत्वस्यमिथ्यात्वात्कूटस्थत्वावशेषणात् ॥

நாயம்தோஷஶ்சிதாபாஸஃகூடஸ்தைகஶரீரவாந் ।
ஆபாஸத்வஸ்யமித்யாத்வாத்கூடஸ்தத்வாவஶேஷணாத் ॥ கரு ॥

அயம் தோஷஃ ந. ஜீவன்சாட்சியேநானென்று சொல்லுகிறானென்ற இது தோஷமன்று
சிதாபாஸஃ சிதாபாசன்
கூடஸ்தைகஶரீரவாந் கூடஸ்தரே முக்கியமானவடிவமுடையவன்
ஆபாஸத்வஸ்ய சிதாபாசத்துவமானது
மித்யாத்வாத் பொய்யாயிருப்பதினாலும்
கூடஸ்தத்வாவஶேஷணாத் கூடஸ்தனாயிருத்தலே மீதப்படுவதாலும் தோஷமில்லை.

அ-கை. சிதாபாசன் பொய்யானால் அவனை யனுசரித்திருக்கிற ஆத்தும ஞானமும் பொய்யாய்விடுமேயென்று சங்கித்து, ஆத்துமாவிற்குவேறானசகலமும் பொய்யென்று சொல்லுகிறநமக்கு அது இஷ்டந்தானென்று திருஷ்டாந்தத்துடன் பரிகரிக்கிறார்.

कूटस्थोस्मीतिबोधोपिमिथ्याचेन्नेतिकोवदेत् ।
नहिसत्यतयाभीष्टंरज्जुसर्पविसर्पणम् ॥

கூடஸ்தோஸ்மீதிபோதோபிமித்யாசேந்நேதிகோவதேத் ।
நஹிஸத்யதயாபீஷ்டம்ரஜ்ஜுஸர்ப்பவிஸர்ப்பணம் ॥ கசு ॥

கூடஸ்த: கூடஸ்தரே	க: வதேத் யார்சொன்னார்கள்
அஸ்மி.இதி நானென்ற	ரஜ்ஜுஸர்ப்பவிஸர்ப்பணம் பழுதைப் பாம்புவந்ததும்,போனதும்
போத: அபி ஞானமும்	ஸத்யதயா வாஸ்தவமாய்
மித்யா.சேத்பொய்யாய்போமென்றால்	ந.அபீஷ்டம் ஹி கருதுவது யாவருக்கு மிஷ்டமாகாதன்றோ.
ந இதி அப்படிஞானம் பொய்யில் லையென்று	

அ-கை. ஞானம்பொய்யானால் அதனால்தனக்கு வந்திருக்கிற சம்சாரநிவர்த்தி யெப்படியாகுமெனில், நிவர்த்திக்கப்படுகிற சம்சாரமும் அப்படிபொய்யாயிருப்பதால் அந்தஞானத்தாலிந்த சம்சாரமும் நிவர்த்தியாகும். அதெப்படியெனில், சொப்பனத்தில் பொய்யான புலியைக்கண்டதால், பொய்யானநித்திரை நிவர்த்தியாவதுபோலவென்று அபிப்பிராயமாகக் காண்பிக்கிறார்.

तादृशेनापिबोधेनसंसारोहिनिवर्तते ।
यक्षानुरूपोहिबलिरित्याहुर्लौकिकाजनाः ॥

தாத்ருஶேநாபிபோதேநஸம்ஸாரோஹிநிவர்த்ததே ।
யக்ஷாநுரூபோஹிபலிரித்யாஹுர்லௌகிகாஜநா: ॥ கஎ ॥

தாத்ருஶேந அப்பேர்கொத்த	யக்ஷாநுரூப: பேய்க்கித்தகுந்ததான
போதேந.அபி ஞானத்தினாலும்	பலி: இதி பூஜைபோடவேண்டுமென்று
ஸம்ஸார: சம்சாரமானது	லௌகிகா:.ஜநா: லோகஜனங்கள்
நிவர்த்ததே,ஹி நிவர்த்தியாகிறதன்றோ	ஆஹு:ஹி சொல்லுகிறார்களன்றோ

அ-கை. சொன்னஅர்த்தத்தை முடிக்கிறார்.

तस्मदाभासपुरुषस्सकूटस्थोविविच्यतम् ।
कूटस्थोस्मीतिविज्ञातुमर्हतीत्यभ्यधाच्छ्रुतिः ॥

தஸ்மாதாபாஸபுருஷஸ்ஸகூடஸ்தோவிவிச்யதாம் ।
கூடஸ்தோஸ்மீதிவிஜ்ஞாதுமர்ஹதீத்யப்யதாச்ச்ருதி: ॥ கஅ ॥

𑌤𑌥𑌾 𑌚 ஆகையினாலே
𑌆𑌭𑌾𑌸𑌃 சிதாபாசன்
𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌃 அந்தப்புருஷன்
𑌸𑌕𑍂𑌟𑌸𑍍𑌥𑌃 கூடஸ்தசம்மந்தமாய் யுருவனானஜீவனிடத்திலிருந்து
𑌤𑌂 அந்தகூடஸ்தனை
𑌵𑌿𑌵𑌿𑌚𑍍𑌯 லட்சணையால்பிரித்து

𑌕𑍂𑌟𑌸𑍍𑌥𑌃 கூடஸ்தரே
𑌅𑌸𑍍𑌮𑌿 𑌇𑌤𑌿 நானாயிருக்கிறேனென்று
𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑍁𑌂 அறிவதற்கு
𑌅𑌰𑍍𑌹𑌤𑌿 𑌇𑌤𑌿 யோக்கியனென்றும்
𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌿𑌃 𑌅𑌹𑍍𑌯𑌾𑌚 புருஷன் இவரே நானென்றறிபலாமென்றசொல்லால் வேதம்சொல்லுகிறது.

அ-கை. இப்படி(புருஷன்) (அஸ்மி)யென்கிற இரண்டுபதத்திற்கு மர்த்தம்சொல்லி, (அய)மென்கிற பதத்திற்கர்த்தம் சொல்லுகிறார்.

असन्दिग्धाविपर्यस्तबोधोदेहात्मनीक्ष्यते ।
तद्वदत्रेतिनिर्णेतुमयमित्यभिधीयते ॥

𑌅𑌸𑌂𑌦𑌿𑌗𑍍𑌧𑌾𑌵𑌿𑌪𑌰𑍍𑌯𑌸𑍍𑌤𑌬𑍋𑌧𑍋𑌦𑍇𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑍀𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌤𑍇 ।
𑌤𑌦𑍍𑌵𑌦𑌤𑍍𑌰𑍇𑌤𑌿𑌨𑌿𑌰𑍍𑌣𑍇𑌤𑍁𑌮𑌯𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑌭𑌿𑌧𑍀𑌯𑌤𑍇 ॥ ௧௯ ॥

𑌅𑌸𑌂𑌦𑌿𑌗𑍍𑌧𑌾𑌵𑌿𑌪𑌰𑍍𑌯𑌸𑍍𑌤𑌬𑍋𑌧𑌃 உலகத்தாருக்கு பிரசித்தமாய் சந்தேகவிபரீதமன்றியில்சகஜமாகயாதொரு ஞானமானது
𑌦𑍇𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌿 தேகரூபமானஆத்துமாவில்
𑌈𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌤𑍇 காணப்படுகிறதோ
𑌤𑌦𑍍𑌵𑌤𑍍 அதுபோல்

𑌅𑌤𑍍𑌰 𑌇𑌤𑌿 முக்திசித்திக்கும்பொருட்டு இந்தஆத்துமாவிலும்அவ்விதஞானம்தேடத்தக்கதென்று
𑌨𑌿𑌰𑍍𑌣𑍇𑌤𑍁𑌂 நிருணயம்பண்ண
𑌅𑌯𑌂 𑌇𑌤𑌿 இவரென்றபதம்
𑌅𑌭𑌿𑌧𑍀𑌯𑌤𑍇 சொல்லப்படுகிறது.

அ-கை. இப்படிப்பட்ட ஞானமே மோட்சசாதனமென்பதில், ஆசாரியர் வாக்கியத்தைப் பிரமாணமாகக் காண்பிக்கிறார்.

देहात्मज्ञानवत्ज्ञानन्देहात्मज्ञानबाधकम् ।
आत्मन्येवभवेद्यस्यसनेच्छन्नपिमुच्यते ॥

𑌦𑍇𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌵𑌜𑍍𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌂𑌦𑍇𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌬𑌾𑌧𑌕𑌂 ।
𑌆𑌤𑍍𑌮𑌨𑍍𑌯𑍇𑌵𑌭𑌵𑍇𑌦𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯𑌸𑌨𑍇𑌚𑍍𑌛𑌨𑍍𑌨𑌪𑌿𑌮𑍁𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥ ௨௰ ॥

𑌦𑍇𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌵𑌤𑍍 தேகம்நானென்கிறஞானம்போல
𑌦𑍇𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌬𑌾𑌧𑌕𑌂 தேகம்நானென்கிறஞானத்தைபாதிக்கிறதான
𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌂 ஞானமானது
𑌆𑌤𑍍𑌮𑌨𑌿 𑌏𑌵 ஆத்துமாவிடத்தில்

𑌯𑌸𑍍𑌯 யாதொருத்தனுக்கு
𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 உண்டாகிறதோ
𑌸𑌃 அவன்
𑌨, 𑌇𑌚𑍍𑌛𑌨𑍍 𑌅𑌪𑌿 (முக்தியை)இச்சியாதிருந்தாலும்
𑌮𑍁𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 சம்சாரபந்தத்திலிருந்து விடுபடுகிறான்.

தா-ம். சம்சாரஏதுவான அஞ்ஞானம் பாதிக்கப்பட்டதால், முக்தியையிச்சியாதிருந்தாலும் இவன்முக்தன்தான்.

அ-கை. (அய)மென்ற பதத்தைக்குறித்து வேறொரு அபிப்பிராயமாகசங்கித்து உத்தரம்சொல்லுகிறார்.

अयमित्यपरोक्षत्वमुच्यतेचेत्तदुच्यताम् ।
स्वयंप्रकाशचैतन्यमपरोक्षंसदायतः ॥

𑌅𑌯𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑌪𑌰𑍋𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌵𑌮𑍁𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇𑌚𑍇𑌤𑍍𑌤𑌦𑍁𑌚𑍍𑌯𑌤𑌾𑌮𑍍 ।
𑌸𑍍𑌵𑌯𑌂𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌶𑌚𑍈𑌤𑌨𑍍𑌯𑌮𑌪𑌰𑍋𑌕𑍍𑌷𑌂𑌸𑌦𑌾𑌯𑌤𑌃 ॥ உக ॥

𑌅𑌯𑌂 𑌇𑌤𑌿 (கடாதிகளைப்போல,) ஆத்துமாவை, இவரே என்றபதம்
𑌅𑌪𑌰𑍋𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌵𑌂 பிரத்தியக்ஷமாகவன்றோ (சொல்லப்படுகிறதென்றால்)

அ-கை. கடாதிகளைப்போல ஆத்துமாவை இதுவென்று சொல்லலாமாவெனில், அதுநடக்கிஷ்டந்தானென்றார்.

𑌯𑌤𑌃 யாதொரு காரணத்தால்
𑌸𑍍𑌵𑌯𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌶𑌂 சுயம்பிரகாசமான
𑌚𑍈𑌤𑌨𑍍𑌯𑌂 𑌸𑌦𑌾 அறிவு எப்போதும்
𑌅𑌪𑌰𑍋𑌕𑍍𑌷𑌂 பிரத்தியட்சமாயிருக்கிறதோ
𑌤𑌤𑌃 𑌉𑌚𑍍𑌯𑌤𑌾𑌂 ஆகையினாலே இவரென்றுசொல்லலாம்.

அ-கை. ஆத்துமா ஸ்வப்பிரகாசாபரோட்சரானால், பரோட்சா பரோட்சஞானிகளுக்கு விஷயமாகக் கூடாதேயெனில்.

परोक्षमपरोक्षंचज्ञानमज्ञानमित्यदः ।
नित्यापरोक्षरूपेपिद्वयंस्याद्दशमेयथा ॥

𑌪𑌰𑍋𑌕𑍍𑌷𑌮𑌪𑌰𑍋𑌕𑍍𑌷𑌂𑌚𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌮𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑌦𑌃 ।
𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌪𑌰𑍋𑌕𑍍𑌷𑌰𑍂𑌪𑍇𑌽𑌪𑌿𑌦𑍍𑌵𑌯𑌂𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌦𑌶𑌮𑍇𑌯𑌥𑌾 ॥ உஉ ॥

𑌪𑌰𑍋𑌕𑍍𑌷𑌂 பரோட்சமென்ன
𑌅𑌪𑌰𑍋𑌕𑍍𑌷𑌂 𑌚 அபரோட்சமென்ன
𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌂 ஞானமென்ன [இப்படி
𑌅𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌂 𑌇𑌤𑌿 அஞ்ஞானமென்ன,
𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌪𑌰𑍋𑌕𑍍𑌷𑌰𑍂𑌪𑍇 𑌅𑌪𑌿 ஆத்துமா நித்தியமான பிரத்தியட்சரூபனாலும் [யோ
𑌦𑌶𑌮𑍇 𑌯𑌥𑌾 தசமனிடத்தில் எப்படி
𑌅𑌦𑌃 அப்படி இந்த
𑌦𑍍𑌵𑌯𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 இரண்டும் கூடும்.

அ-கை. திருஷ்டாந்தத்தை விரித்துக் காண்பிக்கிறார்.

नवसंख्याहृतज्ञानोदशमोविभ्रमात्तदा ।
नवेत्तिदशमोस्मीतिवीक्षमानोपितान्नव ॥

𑌨𑌵𑌸𑌂𑌖𑍍𑌯𑌾𑌹𑍃𑌤𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑍋𑌦𑌶𑌮𑍋𑌵𑌿𑌭𑍍𑌰𑌮𑌾𑌤𑍍𑌤𑌦𑌾 ।
𑌨𑌵𑍇𑌤𑍍𑌤𑌿𑌦𑌶𑌮𑍋𑌽𑌸𑍍𑌮𑍀𑌤𑌿𑌵𑍀𑌕𑍍𑌷𑌮𑌾𑌣𑍋𑌽𑌪𑌿𑌤𑌾𑌨𑍍𑌨𑌵 ॥ உங ॥

நவஸங்க்யாஹ்ருதஜ்ஞாந: ஒன்பது பேர்களுடைய எண்ணிக்கையால பகரிக்கப்பட்ட தன் னஞ்ஞானத்தையுடைய
தசம: தசமன்
விப்ராந்த்யா மயக்கத்தால்
ஸ்வம் நவ அந்த ஒன்பது பேர்களை
வீக்ஷமாண: பார்த்துக்கொண்டிருந்தாலும்
தசம: அஸ்மி இதி நான் தசமனாயிருக்கிறேனென்று
ததா அப்போது
நவேத்தி அறியவில்லை, அதுவே அஞ்ஞானம்.

அ-கை. இப்படி தசமனிடத்தில், அஞ்ஞானத்தைக் காண்பிவித்து, அதின்காரியமான ஆவரணத்தைக் காண்பிக்கிறார்.

नभातिनास्तिदशमइतिस्वन्दशमन्तदा ।
मत्वावक्तितदज्ञानकृतमावरणंविदुः ॥

நபாதி நாஸ்தி தசம இதி ஸ்வம் தசமம் ததா ।
மத்வா வக்தி தத³ஜ்ஞாநக்ருதமாவரணம் விது:॥ ௨௪ ॥

தசம: தசமனானவன்
நாஸ்தி இல்லை
நபாதி இதி விளங்கவில்லை, என்று
ஸ்வம் தசமம் தானான தசமனை
மத்வா ததா அறிந்திருந்தும், அப்போது
வக்தி அப்படிச்சொல்லுகிறான்
தத் அதுவே
அஜ்ஞாநக்ருதம் அஞ்ஞானத்தால் செய்யப்பட்ட
ஆவரணம் ஆவரணமென்று
விது: சொல்லுவார்கள்.

அ-கை. அஞ்ஞானகாரியமான விக்ஷேபத்தைக் காண்பிக்கிறார்.

नद्यांममारदशमइतिशोचन्प्ररोदिति ।
अज्ञानकृतविक्षेपंरोदनादिंविदुर्बुधाः ॥

நத்யாம் மமார தசம இதி சோசந் ப்ரரோதிதி ।
அஜ்ஞாநக்ருதவிக்ஷேபம் ரோதநாதிம் விதுர்புதா:॥ ௨௫ ॥

தசம: நத்யாம் தசமன் நதியில்
மமார இதி செத்தான் என்று
சோசந் விசனித்து
ப்ரரோதிதி அழுகிறான்
ரோதநாதிம் அழுகை முதலானதை
அஜ்ஞாநக்ருதவிக்ஷேபம் அஞ்ஞானத்தால் பண்ணப்பட்ட விட்சேபமென்று
புதா: வித்துவான்கள்
விது: சொல்லுகிறார்கள்.

அ-கை. தசமனுக்கு அசத்துவாம்சத்தை நிவர்த்திக்கிறதான பரோட்ச ஞானத்தைச் சொல்லுகிறார்.

नस्तोदशमोस्तीतिश्रुत्वाप्तवचनंतदा ।
परोक्षत्वेनदशमंवेत्तिस्वर्गादिलोकवत् ॥

நஷ்டோதசமோஸ்தீதி ஶ்ருத்வாப்தவசநம் ததா ।
பரோக்ஷத்வேந தசமம் வேத்தி ஸ்வர்காதிலோகவத் ॥ உசு ॥

ததா அப்போ தசமன்
நஷ்ட: சாகவில்லை
அஸ்தி இதி இருக்கிறானென்று
ஆப்தவசநம் இஷ்டனுடைய வசனத்தைக்
ஶ்ருத்வா கேட்டு
ஸ்வர்காதிலோகவத் சொர்க்காதிலோகம்போலே
ததா அப்போ
பரோக்ஷத்வேந பரோட்சமாக
தசமம் தசமனிருக்கிறானென்று
வேத்தி அறிகிறான்.

அ-கை. அவனுக்கே அபாவாவரணத்தை நிவர்த்திக்கிற அபரோட்சஞானத்தைக் காண்பிக்கிறார்.

त्वमेवदशमोसीतिगणयित्वाप्रदर्शितः ।
अपरोक्षतयाज्ञात्वाहृष्यत्येवनरोदिति ॥

த்வமேவ தசமோஸீதி கணயித்வா ப்ரதர்ஶித: ।
அபரோக்ஷதயா ஜ்ஞாத்வா ஹ்ருஷ்யத்யேவ நரோதிதி ॥ உஎ ॥

த்வம் ஏவ நீயே
தசம: அஸி இதி தசமனையென்று
கணயித்வா எண்ணி
ப்ரதர்ஶித: காண்பித்தபிற்பாடு
அபரோக்ஷதயா பிரத்தியட்சமாக
தசமன்தானென்று
ஜ்ஞாத்வா அறிந்து
ந ரோதிதி ஹ்ருஷ்யதி ஏவ தசமன் செத்தானென்ற அழுகையைவிட்டு சந்தோஷித்தே (இருக்கிறான்).

அ-கை. இனிதார்ஷ்டாந்தத்தை இதுபோலே ஏழவஸ்தையுடன் காண்பிக்கிறார்.

अज्ञानावृतिविक्षेपद्विविधज्ञानतृप्तयः ।
शोकापगमइत्येतेयोजनीयाश्चिदात्मनि ॥

அஜ்ஞாநாவ்ருதிவிக்ஷேபத்விவிதஜ்ஞாநத்ருப்தய: ।
ஶோகாபகம இத்யேதே யோஜநீயாஶ்சிதாத்மநி ॥ உஅ ॥

அஜ்ஞாநாவ்ருதிவிக்ஷேபத்விவிதஜ்ஞாநத்ருப்தய: ஶோகாபகம: இதி அஞ்ஞானம், ஆவரணம், விட்சேபம், பரோட்சம், அபரோட்சஞானம், திருப்தி, துக்கநிவர்த்தியென்று
ஏதே இந்த ஏழும்
சிதாத்மநி அறிவினிடத்தில்
யோஜநீயா: சேர்க்கத்தக்கவை.

அ-கை. ஆத்துமாவில் ஏழவஸ்தையும் காண்பிக்கிறார்.

संसारासक्तचित्तस्सन्चिदाभासःकदाचन ।
स्वयंप्रकाशंकूटस्थंस्वतत्वंनैववेत्ययम् ॥
नभातिनास्तिकूटस्थइतिवक्तिप्रसङ्गतः ।
कर्ताभोक्ताहमस्मीतिविक्षेपंप्रतिपद्यते ॥
अस्तिकूटस्थइत्यादौपरोक्षंवेत्तिवार्तया ।
पश्चात्कूटस्थएवास्मीत्येवंवेत्तिविचारतः ॥
कर्ताभोक्तेत्येवमादिशोकजातंप्रमुञ्चति ।
कृतंकृत्यंप्रापणीयंप्राप्तमित्येवतुष्यति ॥

ஸம்ஸாராஸக்தசித்தஸ்ஸந்சிதாபாஸ:கதாசந ।
ஸ்வயம்ப்ரகாசம்கூடஸ்தம்ஸ்வதத்வம்நைவவேத்யயம் ॥ ௨௯ ॥
நபாதிநாஸ்திகூடஸ்தஇதிவக்திப்ரஸங்கத: ।
கர்த்தாபோக்தாஹமஸ்மீதிவிக்ஷேபம்ப்ரதிபத்யதே ॥ ௩௦ ॥
அஸ்திகூடஸ்தஇத்யாதௌபரோக்ஷம்வேத்திவார்த்தயா ।
பஶ்சாத்கூடஸ்தஏவாஸ்மீத்யேவம்வேத்திவிசாரத: ॥ ௩௧ ॥
கர்த்தாபோக்தேத்யேவமாதிசோகஜாதம்ப்ரமுஞ்சதி ।
க்ருதம்க்ருத்யம்ப்ராபணீயம்ப்ராப்தமித்யேவதுஷ்யதி ॥ ௩௨ ॥

ஸம்ஸாராஸக்தசித்த: ஸந் சுருதி விசாரம்பண்ணுமுன் சம்சாரத்திலாசக்தியோடே கூடின சித்தனாகி
சிதாபாஸ: இந்த ஜீவன்
கதாசந ஒருக்காலும் [தான
ஸ்வயம்ப்ரகாசம் தானாய் விளங்குகிற
ஸ்வதத்வம் தன் நிஜவடிவமான
கூடஸ்தம் கூடஸ்தரை
வேத்தி ஏவ ந அறிகிறானே இல்லை இதுவே அஞ்ஞானம்
ப்ரஸங்கத: (ஒருக்கால் ஆத்துமவிஷயமான) பிரசங்கத்தினாலே
கூடஸ்த: நாஸ்தி கூடஸ்தரில்லை
ந பாதி இதி விளங்கவில்லையென்று
வக்தி சொல்லுகிறான் (இதுவே ஆவர [ணம்
கர்த்தா கர்த்தா
போக்தா போக்தாவாக
அஹம் நான்
அஸ்மி இதி இருக்கிறேனென்று
விக்ஷேபம் விட்சேபத்தை
வேத்தி அடைகிறான் (இதுவேவிட்சே [பம்)
கூடஸ்த: கூடஸ்தர்
அஸ்தி இதி இருக்கிறாரென்று
ஆதௌ இத்தியாதிகளான
வார்த்தயா ஆப்தவார்த்தையினாலே
பரோக்ஷம் பரோட்சமாக
வேத்தி அறிகிறான் (இதுவே பரோக்ஷஞானம்)
பஶ்சாத் பிற்பாடு
விசாரத: குருசந்நிதியில்) தத்துவவிசாரத்தால்
கூடஸ்த: ஏவ கூடஸ்தரே

ஸாக்ஷீ இதி நானுமிருக்கிறேனென்று
ஸாக்ஷாத் (பிரத்தியட்சமாய்) இப்படி
வேத்தி அறிகிறான் இதுவே அபரோ
ட்சஞானம்
கர்த்தா கர்த்தா
போக்தா இதிபோக்தாவென்றுவருகிற
ஸர்வம் த்வைதம் இவை முதலான
சோகஜாதம் சகலமான துன்பக்கூட்
டத்தையும்
ப்ரஜஹாதி விடுகிறான் (இதுவே து
க்கநிவர்த்தியாம்)
க்ருத்யம் க்ருதம் பண்ணவேண்டியது
பண்ணப்பட்டதென்றும்
ப்ராபணீயம் அடையவேண்டியது
ப்ராப்தம் இதி அடையப்பட்டதாயி
ற்றென்றும்
துஷ்யதி ஏவ சந்தோஷித்துக்
கொண்டே இருக்கிறான் (இதுவே
தடையற்ற ஆனந்தம்.)

அ-கை. ஏழுவஸ்தாநாமம் சொல்லுகிறார்.

अज्ञानमावृतिस्तद्वद्विक्षेपश्चपरोक्षधीः ।
अपरोक्षमतिश्शोकमोक्षस्तृप्तिर्निरंकुशा ॥

அஜ்ஞாநமாவ்ருதிஸ்தத்வத்விக்ஷேபஶ்சபரோக்ஷதீ: ।
அபரோக்ஷமதிஶ்ஶோகமோக்ஷஸ்த்ருப்திர்நிரங்குஶா ॥ ௩௩ ॥

அஜ்ஞாநம் அஞ்ஞானம்
ஆவ்ருதி: ஆவரணம்
தத்வத் அதுபோல
விக்ஷேப:ச விட்சேபமும்
பரோக்ஷதீ: பரோட்சஞானமும்
அபரோக்ஷமதி: அபரோட்சஞான
மும்
ஶோகமோக்ஷ: துக்கநிவர்த்தியும்
நிரங்குஶாத்ருப்தி: தடையற்ற ஆ
னந்தமுமெனச்சொல்லப்படும்.

அ-கை. சொன்னசப்தாவஸ்தை, ஆத்துமாவிற்கென்றால், கூடஸ்தத்துவம்கெடுமேயெனில்.

सप्तावस्थाइमास्सन्तिचिदाभासस्यतास्विमौ ।
बन्धमोक्षौस्थितौतत्रतिस्रोबन्धकृतस्स्मृताः ॥

ஸப்தாவஸ்தாஇமாஸ்ஸந்திசிதாபாஸஸ்யதாஸ்விமௌ ।
பந்தமோக்ஷௌஸ்திதௌதத்ரதிஸ்ரோபந்தக்ருதஸ்ஸ்ம்ருதா: ॥ ௩௪ ॥

இமா: இந்த
ஸப்தாவஸ்தா: ஏழுவஸ்தைகள்
சிதாபாஸஸ்ய ஸந்தி சிதாபாசனுக்கிரு
க்கின்றன (ஆத்துமாவிற்கில்லை)

அ-கை. இந்தவிடத்தில் இந்த ஏழுவஸ்தைகளைச் சொன்னது விருதாவெனில் வீணல்ல.

தாஸு அந்த ஏழுகளிலேயே
இமௌ இந்த
பந்தமோக்ஷௌ பந்தமோட்சங்கள்
ஸ்திதௌ இருக்கின்றன

அ-கை. ஏழுகளிலேயும் பந்தமோட்சங்க ளிருக்கின்றனவா அல்லது வேறேவிதமா எனில்.

தத்ர அந்த ஏழுகளிலே
த்ரயஃ முதல் மூன்றுகள் தாம்
பந்தகராஃ பந்தத்தைப்பண்ணுகின்றனவாக
ஸ்ம்ருதாஃ சொல்லப்படுகின்றன.

அ-கை. இந்தஏழினுள், முதலில்பந்தத்தைக் கொடுக்கின்றனவான மூன்றில், முதலில் அஞ்ஞானத்தின் ஸ்வரூபத்தைக் காண்பிக்கிறார்.

नजानामीत्युदासीनव्यवहारस्यकारणम् ।
विचारप्रागभावेनयुक्तमज्ञानमीरितम् ॥

நஜாநாமீத்யுதாஸீநவ்யவஹாரஸ்யகாரணம் |
விசாரப்ராக்பாவேநயுக்தமஜ்ஞாநமீரிதம் || ௩௫ ||

ந.ஜாநாமி.இதி மூடனை அழைத்துபெரியோர்நீ ஆத்துமாவைஅறிந்தாயாவென்றுகேட்டதற்குமிகுந்தகோபத்துடன்) நானறியேனென்று
உதாஸீநவ்யவஹாரஸ்யகாரணம் உதாசீனமாய்ச்சொல்லுவதற்குக் காரணமாயும்
விசாரப்ராக்பாவேந விசாரத்திற்கு முன்னில்லாமையோடே
யுக்தம் கூடினதே
அஜ்ஞாநம் அஞ்ஞானமென்று
ஈரிதம் சொல்லப்படும்.

இ-தி. ஒரு நாயுடு காவேரிக்கு அக்கரையிலிருந்து, இக்கரையிலிருக்கிற, ஒருபிராமணனைக் கூப்பிட்டு (நாமாலு சக்ககாலுன்னதா) வென்று கேட்டபோது, அப்பிராமணன் கோபித்ததுபோல, இவனும்பெரியோரை கோபித்ததே அஞ்ஞானத்தால்வந்த அனர்த்தமென்றறி.

அ-கை. ஆவரணம்செய்கிற அனர்த்தத்தை காண்பிக்கிறார்.

अमार्गेणविचार्याथनास्तिनोभातिचेत्यसौ ।
विपरीतव्यवहृतिरावृतेःकार्यमिष्यते ॥

அமார்கேணவிசார்யாதநாஸ்திநோபாதிசேத்யஸௌ |
விபரீதவ்யவஹ்ருதிராவ்ருதேஃகார்யமிஷ்யதே || ௩௬ ||

அமார்கேண இச்சாஸ்திரமன்றி கேவலதர்க்கத்தால்
விசார்ய விசாரித்து
அத பிறகு (ஆத்துமா)
நாஸ்தி இல்லை
ந.பாதி.இதி விளங்கவில்லையென்கிற
அஸௌ இந்த
விபரீதவ்யவஹ்ருதிஃ விபரீதமான வார்த்தையானது
ஆவ்ருதேஃகார்யம் ஆவரணத்தின் காரியமென்று
இஷ்யதே சொல்லப்படுகிறது.

அ-கை, விட்சேபத்தின் ஸ்வரூபத்தையும் அதன்காரியத்தையும் சொல்லுகிறார்

देहद्वयचिदाभासरूपोविक्षेपईरितः ।
कर्तृत्वाद्यखिलश्शोकस्संसाराख्योऽस्यबन्धकः ॥

தேஹத்வயசிதாபாஸரூபோவிக்ஷேபஈரிதஃ ।
கர்த்ருத்வாத்யகிலஶ்ஶோகஸ்ஸம்ஸாராக்யோஸ்யபந்தகஃ ॥ ௧௭ ॥

தேஹத்வயசிதாபாஸரூபம் ஸ்தூலசூக்ஷ்மங்களான இரண்டு தேகங்களோடேகூடிய சிதாபாசனே
விக்ஷேபஃ விட்சேபனென்று
ஈரிதஃ சொல்லப்படுகிறான்
அஸ்ய இவனுக்கே
கர்த்ருத்வாதி கருத்திருத்துவம் முதலான ஸகலவித
ஶோகஃ துன்பமும்
ஸம்ஸாராக்யஃ சம்சாரமென்றபேரையுடையதான
பந்தகஃ பந்தமெனப்படும்.

வி-ம். கருத்திருத்துவாதி என்றதினால், போக்திருத்துவம் பிரமாதிருத்துவங்கள் கிரகிக்கப்பட்டன.

அ-கை. ஏழவஸ்தையும் ஜீவனுக்கென்றது கூடாதென்ற சங்கையுமதற்குத்தரமும் சொல்லுகிறார்.

अज्ञानमावृतिश्चैतेविक्षेपात्प्राक्प्रसिध्यतः ।
यद्यप्यथाप्यवस्थेतेविक्षेपस्यैवनात्मनः ॥

அஜ்ஞாநமாவ்ருதிஶ்சைதேவிக்ஷேபாத்ப்ராக்ப்ரஸித்யதஃ ।
யத்யப்யதாப்யவஸ்தேதேவிக்ஷேபஸ்யைவநாத்மநஃ ॥ ௧௮ ॥

அஜ்ஞாநம் அஞ்ஞானம்
ஆவ்ருதிஃ ஆவரணம்
ஏதே இந்த இரண்டுகளும்
விக்ஷேபாத் ப்ராக் விட்சேபனுண்டாவதற்குமுன்
ப்ரஸித்யதஃ பிரசித்தமாயிருப்பதால் (இவ்விரண்டுகளும் ஜீவனுக்கென்பது கூடாது)
யதி அபி நீ சொன்னபடி
அதாபி ஆனாலும்
அவஸ்தே அந்த அவஸ்தைகளிரண்டும்
விக்ஷேபஸ்ய ஏவ ஜீவனுக்கே
ந ஆத்மநஃ ஆத்துமாவிற்கில்லை.

அ-கை. அவஸ்தாவானனஜீவன் அப்போதில்லாமையா லவனுடையதென்றுச் சொல்லக்கூடாதெனில்.

विक्षेपोत्पत्तितःपूर्वमपिविक्षेपसंस्कृतिः ।
अस्त्येवतदवस्थात्वमविरुद्धंततस्तयोः ॥

விக்ஷேபோத்பத்திதஃபூர்வமபிவிக்ஷேபஸம்ஸ்க்ருதிஃ ।
அஸ்த்யேவததவஸ்தாத்வமவிருத்தந்ததஸ்தயோஃ ॥ ௧௯ ॥

விக்ஷேபோத்பத்திதஃ ஜீவனுண்டாவதற்கு
பூர்வம்.அபி முன்னேயும்
விக்ஷேபஸம்ஸ்க்ருதிஃ ஜீவனுடைய சம்ஸ்காரமான
தயோஃ அஜ்ஞான அந்த அஞ்ஞானாவரண அவஸ்தைகளிருக்கவே (இருக்கின்றன)
ததஃ ஆகையினாலே
தத்அவஸ்தாத்வம் அந்த ஜீவனுடைய அவஸ்தையென்பது
அவிருத்தம் விரோதமில்லை.

அ-கை. அப்பிரசித்தமான சம்ஸ்காரத்தை ஒப்புக்கொண்டு, அந்தஅவஸ்தைகள் ஜீவனுக்கென்று சொல்லுகிறதைக் காட்டிலும், அதிஷ்டானமாயும் பிரசித்தமாயுமிருக்கிற பிர்மத்திற்கு கூறலாமேயெனில், அதிப்பிரசங்கம் வருவதால் நீ சொன்னது கூடாதென்று பரிகரிக்கிறார்.

ब्रह्मण्यारोपितत्वेनब्रह्मावस्थेइमेइति ।
नशङ्कनीयंसर्वासांब्रह्मण्येवाधिरोपणात् ॥

ப்ரஹ்மண்யாரோபிதத்வேனப்ரஹ்மாவஸ்தேஇமேஇதி ।
நஶங்கநீயம்ஸர்வாஸாம்ப்ரஹ்மண்யேவாதிரோபணாத் ॥ ௩௦ ॥

ப்ரஹ்மணி பிர்மத்தில்
ஆரோபிதத்வேந ஆரோபிதமானதால்
இமே இந்த இரண்டுகளும்
ப்ரஹ்மாவஸ்தே பிர்மத்தினுடைய அவஸ்தைகளென்று
ஶங்கநீயம் ந சங்கிக்கத்தக்கதன்று
ஸர்வாஸாம் சகலமான அவஸ்தைகளும்
ப்ரஹ்மணி.ஏவ பிர்மத்தினிடத்தில் தானே
அதிரோபணாத் அத்தியாரோபமானதால் பிரமத்திற்கென்பது கூடாது.

அ-கை. பிர்மத்தில் அவஸ்தைகளெல்லாம் ஆரோபம் சமானமாயிருந்தாலும், ஜீவனுற்பத்தியான பிற்பாடு, உண்டாகிற அவஸ்தைமாத்திரம் இவனுக்கென்று சொல்லவேண்டுமென்று சங்கிக்கிறான்.

संसार्यहंविबुद्धोहंनिश्शोकस्तुष्टइत्यपि ।
जीवगाउत्तरावस्थाभान्तिनब्रह्मगाइति ॥

ஸம்ஸார்யஹம்விபுத்தோஹம்நிஶ்ஶோகஸ்துஷ்டஇத்யபி ।
ஜீவகாஉத்தராவஸ்தாபாந்திநப்ரஹ்மகாஇதி ॥ ௩௧ ॥

அஹம்ஸம்ஸாரீ நான்சமுசாரி
அஹம்விபுத்தஃ நான் பரோட்சஞானி நான் அபரோட்சஞானி
நிஶ்ஶோகஃ நான்துக்கமற்றவன்
துஷ்டஃஇதி.அபி நான் சந்துஷ்டனென்றும்
உத்தராவஸ்தாஃ பின்னுலிருக்கிற விட்சேபம், பரோட்சம், அபரோட்சம், துக்கநிவர்த்தி, ஆனந்தாவாப்திகளான, ஐந்துகளும்
ஜீவகாஃ ஜீவனிடத்தில் அனுபவமாய் விளங்குகின்றனவேயன்றி
ப்ரஹ்மகாஃந.இதி சாட்சியான பிர்மத்திலில்லையென்று சங்கித்தால்

அ-கை. இப்படியானால் அஞ்ஞானவரணங்களிரண்டும், ஜீவனுடைய அநுபவமாய்க் காணப்படுவதால், இவனுக்கேயென்று பரிகரிக்கிறார்.

तर्ह्यज्ञोहंब्रह्मसत्वभानेमदृष्टितोनहि ।
इतिपूर्वेअवस्थेचभासतेजीवगेखलु ॥

தர்ஹ்யஜ்ஞோஹம்ப்ரஹ்மஸத்வபானேமத்ருஷ்டிதோநஹி ।
இதிபூர்வேஅவஸ்தேசபாஸதேஜீவகேகலு ॥ ௪௨ ॥

தர்ஹி அப்போ
அஹம் அஜ்ஞ: நான் அஞ்ஞானி
ப்ரஹ்மஸத்வபானே பிர்மமிருக்கிறது விளங்குகிறதென்ற இந்த இரண்டும்
மத்ருஷ்டித: என் திருஷ்டியினாலே
நஹி பார்த்ததில்லை
இதி இப்படி
பூர்வே முந்தினவைகளான
அவஸ்தே அஞ்ஞானவரணாவஸ்தைகள்
ஜீவகே ஜீவனைச்சேர்ந்தனவாக
பாஸதேகலு விளங்குகின்றனவன்றோ.

அ-கை. பூர்வாசாரியாள் பிர்மத்திற்கே அஞ்ஞானவஸ்தையைச் சொல்லியிருக்கிறார்களேயெனில், அவர்களின் கருத்தைக் காண்பிக்கிறார்.

अज्ञानस्याश्रयोब्रह्मेत्यधिष्ठानतयाजगुः ।
जीवावस्थात्वमज्ञानाभिमानित्वादवादिषम् ॥

அஜ்ஞாநஸ்யாஶ்ரயோப்ரஹ்மேத்யதிஷ்டாநதயாஜகு: ।
ஜீவாவஸ்தாத்வமஜ்ஞாநாபிமாநித்வாதவாதிஷம் ॥ ௪௩ ॥

அஜ்ஞாநஸ்ய அஞ்ஞானத்திற்கு
ஆஶ்ரய: ஆசிரியமானவஸ்து
ப்ரஹ்ம இதி பிர்மமென்று
அதிஷ்டாநதயா அதிஷ்டானுபிப்பிராயத்தால்
ஜகு: (அவர்கள்) சொன்னார்கள்.

அ-கை. நீர் என்ன அபிப்பிராயத்தால் ஜீவனுக்கென்று சொன்னீரெனில்.

அஜ்ஞாநாபிமாநித்வாத் நான் அஞ்ஞானியென்கிற, அபிமான ரூபமான அனுபவம் ஜீவனிடத்தில் காணப்படுவதால் (அந்த அனுபவத்தைப் பற்றி)
ஜீவாவஸ்தாத்வம் ஜீவனுடைய அவஸ்தைகளென்று
அவாதிஷம் நாம் சொன்னோம் (ஆகையால் விரோதமில்லை.)

அ-கை. இப்படி பந்த ஏதுவான அவஸ்தாத்திரயத்தைக்காட்டி மீதமாயிருக்கிற நாலு அவஸ்தைகளுக்குள்ளே, அஞ்ஞானவரணங்களை நிவர்த்தித்து முக்திக்கு ஏதுவான இரண்டு அவஸ்தைகளையும் காண்பிக்கிறார்.

ज्ञानद्वयेननष्टेस्मिन्नज्ञानेतत्कृतावृतिः ।
नभातिनास्तिचेत्येषाद्विविधापिविनश्यति ॥

ஜ்ஞாநத்வயேந நஷ்டேஸ்மிந்நஜ்ஞாநே தத்க்ருதாவ்ருதி꞉ ।
நபாதி நாஸ்தி சேத்யேஷா த்விவிதாபி விநஶ்யதி ॥ சச ॥

ஜ்ஞாநத்வயேந பரோட்சாபரோட்ச ஞானத்தால்
அஸ்மிந் இந்த
அஜ்ஞாநே அஞ்ஞானம்
நஷ்டே நஷ்டமாயிற்றேயானால்
நாஸ்தி (ஆத்துமா) இல்லை
நபாதி இதி விளங்கவில்லையென்கிற
ஏஷா இந்த
தத்க்ருதாவ்ருதி꞉ அஞ்ஞானத்தால்பண்ணப்பட்ட ஆவரணம்
த்விவிதாபி இரண்டுகளும்
விநஶ்யதி நசித்துப்போகின்றன.

அ-கை. எந்த ஞானத்தால் எந்த அம்சம் நிவர்த்தியாகிறதென்றால்.

परोक्षज्ञानतोनश्येदसत्वावृतिहेतुता ।
अपरोक्षज्ञाननाश्याह्यभानावृतिहेतुता ॥

பரோக்ஷஜ்ஞாநதோ நஶ்யேதஸத்த்வாவ்ருதிஹேதுதா ।
அபரோக்ஷஜ்ஞாநநாஶ்யா ஹ்யபாநாவ்ருதிஹேதுதா ॥ சரு ॥

பரோக்ஷஜ்ஞாநத꞉ பிர்மமுண்டென்ற பரோட்சஞானத்தால்
அஸத்த்வாவ்ருதிஹேதுதா பிர்மமில்லையென்று சொல்லப்படுகிற அசத்துவாவரணந்திற்கு ஏதுவான
நஶ்யேத் ஹி அஞ்ஞானம் நசிக்கிறது
அபாநாவ்ருதிஹேதுதா பிர்மம் விளங்கவில்லையென்கிற அபானாவரணத்திற்கேதுவான அஞ்ஞானம்
அபரோக்ஷஜ்ஞாநநாஶ்யா பிர்மமே நானென்கிற அபரோட்ச ஞானத்தால் நசிக்கிறது.

அ-கை. இப்போ ஞானபலமான துக்க நிவர்த்தி ஆனந்தாவாப்தியென்னு மிரண்டுகளில், முதல் அவஸ்தையைக்காண்பிக்கிறார்.

अभानावरणेनष्टेजीवत्वारोपसंक्षयात् ।
कर्तृत्वाद्यखिलश्शोकस्संसाराख्योनिवर्तते ॥

அபாநாவரணே நஷ்டே ஜீவத்வாரோபஸங்க்ஷயாத் ।
கர்த்ருத்வாத்யகிலஶ்ஶோகஸ்ஸம்ஸாராக்யோ நிவர்த்ததே ॥ சசு ॥

அபாநாவரணே நஷ்டே அபானாவரணம் நஷ்டமாயிற்றானால்
ஜீவத்வாரோபஸங்க்ஷயாத் ஆரோபமான ஜீவத்துவம் கெட்டுப்போனதால்
கர்த்ருத்வாத்யகிலஶ்ஶோக꞉ கருத்திருத்துவாதி சகல துக்கரூபமான
ஸம்ஸாராக்ய꞉ சம்சாரமென்கிறபேரோடே கூடினதெல்லாம்
நிவர்த்ததே நிவர்த்தியாய்விடுகின்றன.

அ-கை. தடையற்ற ஆனந்தத்தைக் காண்பிக்கிறார்.

निवृत्तेसर्वसंसारेनित्यमुक्तत्वभासनात् ।
निरंकुशाभवेत्तृप्तिः पुनश्शोकासमुद्भवात् ॥

நிவ்ருத்தேஸர்வஸம்ஸாரேநித்யமுக்தத்வபாஸநாத் ।
நிரங்குஶாபவேத்த்ருப்தி:புநஶ்ஶோகாஸமுத்பவாத் ॥ ௪௭ ॥

ஸர்வஸம்ஸாரே (அப்படி) சகலசம்
சாரமும் [வில்
நிவ்ருத்தே நிவர்த்தியாயிருந்துள்ள
நித்யமுக்தத்வபாஸநாத் நித்தியமுக்த
னாக தான் விளங்குவதால்

புந: மறுபடி [மையால்
ஶோகாஸமுத்பவாத் துக்கமுண்டாகா
நிரங்குஶா த்ருப்தி: தடையற்ற ஆ
னந்தம்
பவேத் உண்டாகும்.

அ-கை. ஆத்துமாவை யறியவேண்டுமென்கிற வேதத்திற்கர்த்தம் ஆரம்பித்து, அதைவிட்டு மத்தியில், அஞ்ஞானாதி சப்தாவஸ்தைகளை நிரூபித்தது பிரகிருதாசங்கதமெனில், அந்த மந்திரத்திற்குள்ளேயே, ஏழவஸ்தையுமிருப்பதால், பிரகிருதாசங்கதமில்லையென்று சுருதி தாற்பரியத்தைக் காண்பிக்கிறார்.

अपरोक्षज्ञानशोकनिवृत्याख्येउभेइमे ।
अवस्थेजीवगेब्रूतआत्मानञ्चेदितिश्रुतिः ॥

அபரோக்ஷஜ்ஞாநஶோகநிவ்ருத்த்யாக்யேஉபேஇமே ।
அவஸ்தேஜீவகேப்ரூதஆத்மாநஞ்சேதிதிஶ்ருதி: ॥ ௪௮ ॥

ஆத்மாநம்,சேத்.இதி ஆத்துமாவை நா
னென்றறி யென்கிற
ஶ்ருதி: சுருதியானது
ஜீவகே ஜீவனை யடைந்தவைகளான
அபரோக்ஷஜ்ஞாநஶோகநிவ்ருத்த்யா
க்யே அபரோட்சஞானத்தையு

ம், துக்கநிவர்த்தியென்றபேராகவு
மிருக்கிற
இமே.உபே இந்த இரண்டு
அவஸ்தே அவஸ்தைகளையும்
ப்ரூதே சொல்லுகிறது.

அ-கை. (அய) மென்கிறபதத்தால், ஆத்துமா அபரோட்சஞான விஷயராகலாமேயல்லாமல், பரோட்சஞான விஷயராகக்கூடாதெனில், அதற்காக அபரோட்சத்தைப் பிரிக்கிறார்.

अयमित्यपरोक्षत्वमुक्तन्तद्विविधंभवेत् ।
विषयस्वप्रकाशत्वाद्धियाप्येवंतदीक्षणात् ॥

அயமித்யபரோக்ஷத்வமுக்தந்தத்விவிதம்பவேத் ।
விஷயஸ்வப்ரகாஶத்வாத்தியாப்யேவந்ததீக்ஷணாத் ॥ ௪௯ ॥

அயம்.இதி.உக்தம் இவரென்றுசொல்ல
ப்பட்ட
தத்.அபரோக்ஷத்வம் அந்த அபரோ

ட்சமானது
த்விவிதம் இரண்டுவிதமாக
பவேத் இருக்கிறது.

அ-கை. அப்படி இருப்பதற்குக் காரணமேதெனில்.

விஷயஸ்வப்ரகாஶத்வாத் விஷயமான பிர்மம் ஸ்வப்பிரகாசரானதாலும்
தியா·க்ஷி புத்தியினாலும்
ஏவம் இப்படியென்று
ஈக்ஷணாத் அதைப்பார்ப்பதினாலும் (இரண்டுவிதமான அபரோட்சஞானமாயிற்று.)

இ-தி. தன் கழுத்திலிருக்கும் ஆபரணம் கண்ணாலே பார்க்கப்படுவதுபோல.

அ-கை. இரண்டுவிதமிருக்கட்டும், இதனால் பரோட்ச ஞானத்திற்கேதாயிற்றெனில், அபரோட்சஞானத்தில் பிர்மம் ஸ்வப்பிரகாசமாயிருப்பதுபோல, பரோட்சஞானகாலத்திலும் பிர்மம் ஸ்வப்பிரகாசமாயிருப்பது சமானமென்று சொல்லுகிறார்.

परोक्षज्ञानकालेपिविषयस्वप्रकाशता ।
समाब्रह्मस्वप्रकाशमस्तीत्येवंविबोधनात् ॥

பரோக்ஷஜ்ஞாநகாலேऽபிவிஷயஸ்வப்ரகாஶதா ।
ஸமாப்ரஹ்மஸ்வப்ரகாஶமஸ்தீத்யேவம்விபோதநாத் ॥ ௫௦ ॥

பரோக்ஷஜ்ஞாநகாலேऽபி (பிர்மமுண்டென்றறிகிற) பரோட்சஞான காலத்திலும்
விஷயஸ்வப்ரகாஶதா பிர்மம் ஸ்வப்பிரகாசமென்பது
ஸமா ஏவம் சமானமே இப்படி
விபோதநாத் அறிகிறபடியால்
ப்ரஹ்ம பிர்மமானது
ஸ்வப்ரகாஶம் ஸ்வப்பிரகாசமாகவே
அஸ்தி.இதி இருக்கிறதென்றறி.

அ-கை. பிரத்தியகபின்ன பிர்மஞானத்திற்கு யாதுபற்றி பரோட்சத்துவமெனில், பிரத்தியகம்சம் கிரகியாத்தினாலென்று சொல்லுகிறார்.

अहंब्रह्मेत्यनुल्लिख्यब्रह्मास्तीत्येवमुल्लिखेत् ।
परोक्षज्ञानमेतन्नभ्रान्तंबाधानिरूपणात् ॥

அஹம்ப்ரஹ்மேத்யநுல்லிக்யப்ரஹ்மாஸ்தீத்யேவமுல்லிகேத் ।
பரோக்ஷஜ்ஞாநமேதந்நப்ராந்தம்பாதாநிரூபணாத் ॥ ௫௧ ॥

அஹம் நான்
ப்ரஹ்ம.இதி பிர்மமென்று
அநுல்லிக்ய சாட்சாத்காரமாகவறியா[மல்
ப்ரஹ்ம பிர்மம்
அஸ்தி.இதி இருக்கிறதென்று
ஏவம் இப்படி
உல்லிகேத் அறிகிறது யாதொன்றோ
ஏதத் அந்த (இது)
பரோக்ஷஜ்ஞாநம் பரோட்ச ஞானமாயிற்று.

அ-கை. அப்போ இது மயக்கமாய் விடுமேயெனில்.

பாதாநிரூபணாத் இதற்கு கெடுதி காணப்படாமையினாலே
ந ப்ராந்தம் மயக்கமாகாது.

அ-கை. அபரோட்சமாயறியாமலிருக்கிற இந்த பரோட்சஞானம் மயக்கமானெனில், பிரபலப்பிரமாணத்தால் பாதிக்கப்படுமென்பதால் மயக்கமா, ஸ்வரூபம் பிரத்திபட்சமாய் தெரியவில்லையென்றதால் மயக்கமா, அபரோட்சமாயறியவேண்டியதைப்பரோட்சமாயறிந்ததினால் மயக்கமா, இரண்டு அம்சத்தில் ஒரு அம்சகிரகணத்தால் மயக்கமாவென்று நான்குவிதமாகக்கேட்டு, முதலாவதற்குச் சமாதானம் சொல்லுகிறார்.

ब्रह्मनास्तीतिमानञ्चेत्स्याद्बाध्येततदाध्रुवम् ।
नचैवंप्रबलंमानंपश्यामोतोनबाध्यते ॥
व्यक्त्यनुल्लेखमात्रेणभ्रमत्वेस्वर्गधीरपि ।
भ्रान्तिस्स्याद्व्यक्त्यनुल्लेखात्सामान्योल्लेखदर्शनात् ॥
अपरोक्षत्वयोग्यस्यनपरोक्षमतिर्भ्रमः ।
परोक्षमित्यनुल्लेखादर्थात्पारोक्ष्यसंभवात् ॥
अंशाग्रहीतिर्भ्रान्तिश्चेद्घटज्ञानंभ्रमोभवेत् ॥

ப்ரஹ்மநாஸ்தீதிமாநஞ்சேத்ஸ்யாத்பாத்யேததததாத்ருவம் ।
நசைவம்ப்ரபலம்மாநம்பஶ்யாமோதோநபாத்யதே ॥ ௫௨ ॥
வ்யக்த்யநுல்லேகமாத்ரேணப்ரமத்வேஸ்வர்க்கதீரபி ।
ப்ராந்திஸ்ஸ்யாத்வ்யக்த்யநுல்லேகாத்ஸாமாந்யோல்லேகதர்ஶநாத் ॥ ௫௩ ॥
அபரோக்ஷத்வயோக்யஸ்யநபரோக்ஷமதிர்ப்ரமஃ ।
பரோக்ஷமித்யநுல்லேகாதர்த்தாத்பாரோக்ஷ்யஸம்பவாத் ॥ ௫௪ ॥
அம்ஶாக்ரஹீதிர்ப்ராந்திஶ்சேத்கடஜ்ஞாநம்ப்ரமோபவேத் ॥ ௫௫ ॥

ப்ரஹ்ம பிர்மம்
நாஸ்தி இதி இல்லையென்று
மாநம் ஒரு வேதப்பிரமாணம்
ஸ்யாச்சேத் இருந்ததேயானால்
ததா அப்போ
த்ருவம் நிச்சயமாய்
பாத்யேத (இது)பாதிக்கப்படும்
ஏவம் இப்படி
ப்ரபலம் மாநம் சொல்லுகிறபிரபல பிரமாணத்தை
ந பஶ்யாமஃ நாம்பார்க்கவில்லை
அதஃ ஆகையால்
ந பாத்யதே பாதிக்கப்படமாட்டா[து

அ-கை. இரண்டாவதற்கு அதிப்பிரசங்கமென்று தூஷிக்கிறார்.

வ்யக்த்யநுல்லேகமாத்ரேண ஸ்வரூபம் விஷயமாகாத மாத்திரத்திலே
ப்ரமத்வே மயக்கமென்றுசொல்லவேயானல்
ஸ்வர்க்கதீஃ அபி சொர்க்கமுண்டெகிற ஞானமும்
வ்யக்த்யநுல்லேகாத் சொர்க்கவடிவங்காணாமையால்

ஶாஸ்த்ரைகவேத்யத்வாத் சாமான்னியமாக சாஸ்திரத்தினால்மாத்திரம் தெரிந்திருப்பதினாலே ப்ராந்தி:ஸ்யாத் மயக்கமாய்விடும்.

அ-கை. மூன்றாவதைத் தள்ளுகிறார்.

அபரோக்ஷயோக்யஸ்ய அபரோட்சத்திற்கு யோக்கியமான வஸ்துவிற்கு பரோக்ஷமதி: பரோட்சஞானமான ந ப்ராந்தி: மயக்கமாகாது [து பரோக்ஷம் இதி பரோட்சமாய் அநஹமுல்லேகாத் பிர்மம்ரூபமாய் கிரகிக்கமுடியாததால்.

அ-கை. (அப்போ அதை பரோட்சமென்பதெப்படியெனில்.)

ஸ்வத்வேநாபரோக்ஷ்யாபாவாத் பிர்மம் நானென்றுபாராத அர்த்தத்தால் பரோட்சத்தன்மை சம்பவிப்பதால், அது பரோட்சஞானமென்று சொல்லப்படுகிறது.

அ-கை. நான்காவதற்கு சமாதானம்.

ஸாம்ஶத்ருஷ்டி: (சதம்சம்காணப்பட்டாலும்) நானென்ற அம்சம்கிரகிக்கப்படாமையால் ப்ராந்திஶ்சேத் மயக்கமென்று சொல்வையேயானால் கடஜ்ஞாநம் கடஞானமும், ஆந்தராம்சம், கிரகிக்கப்படாமையால். ப்ராந்திர்பவேத் மயக்கமாய்விடும்.

அ-கை. கடம் சாவயவமானதால், பாகியமான அம்சக்கிரகணத்திலும், ஆந்தரமான அம்சக்கிரகணம் கூடும். பிர்மம் நிரம்சமானதாலெப்படி அம்சக்கிரகணம் கூடுமெனில்.

निरंशस्यापिसांशत्वंव्यावर्त्यांशविभेदतः ॥

நிரம்ஶஸ்யாபிஸாம்ஶத்வம்வ்யாவர்த்யாம்ஶவிபேதத:॥ ௫௫ ॥

நிரம்ஶஸ்யாபி நிரம்சமான ஆத்துமாவிற்கும் வ்யாவர்த்யாம்ஶவிபேதத: தள்ளத்தக்க அம்சத்தின்பேதத்தால் ஸாம்ஶத்வம் அம்சத்தோடேகூடியிருத்தல் (சொல்லப்படும்.)

அ-கை. தள்ளத்தக்கதான அம்சங்கள் யாவையெனில்.

असत्वांशोनिवर्तेतपरोक्षज्ञानतस्तथा ।

अभानांशनिवृत्तिस्स्यादपरोक्षधियाकृता ॥

அஸத்வாம்ஶோநிவர்தேதபரோக்ஷஜ்ஞாநதஸ்ததா ।

அபாநாம்ஶநிவ்ருத்திஸ்ஸ்யாதபரோக்ஷதியாக்ருதா ॥ ௫௬ ॥

பரோக்ஷஜ்ஞாநத: பிர்மமுண்டென்கிற பரோட்சஞானத்தினாலே அஸத்வாம்ஶ: பிர்மமில்லையென்றஅம்சமானது நிவர்தேத நிவர்த்திக்கப்படும் ததா அப்படி அபரோக்ஷதியா பிர்மம் நானென்கிற அபரோட்சஞானத்தால்

அஹாநாம்ஶநிவ்ருத்தி: பிர்மம் விளங்கவில்லையென்கிற அம்சத்தின் நிவர்த்தி | க்ருதார்த்தஸ்யாத் பண்ணப்பட்டதாகிறது.

அ-கை. பரோட்சஞானம், மயக்கமில்லையென்பதை திருஷ்டாந்தத்தால் திடப்படுத்துகிறார்.

दशमोस्तीत्यविभ्रान्तंपरोक्षज्ञानमीक्ष्यते ।
ब्रह्मास्तीत्यपितद्वस्याद्ज्ञानावरणंसमम् ॥

தஶமோஸ்தீத்யவிப்ராந்தம்பரோக்ஷஜ்ஞாநமீக்ஷ்யதே ।
ப்ரஹ்மாஸ்தீத்யபிதத்வஸ்யாதஜ்ஞாநாவரணம்ஸமம் ॥ ௫௭ ॥

தஶம: தசமன்
அஸ்தி.இதி இருக்கிறானென்ற [னது
பரோக்ஷஜ்ஞாநம் பரோட்சஞானமா
அவிப்ராந்தம் எப்படி மயக்கமன்றியில்
ஈக்ஷ்யதே பார்க்கப்படுகிறதோ
தத்வத் அதுபோல்
ப்ரஹ்ம பிர்மம்
அஸ்தி இதி அபி இருக்கிறதென்ற ஞானமும் (மயக்கமில்லை)
அஜ்ஞாநாவரணம் அஞ்ஞானுவரணமிரண்டும்
ஸமம் (திருஷ்டாந்தத்தில்) சமமாய்
ஸ்யாத் இருக்கின்றன.

அ-கை. வாக்கியத்தால் பரோட்சஞானமுண்டானல் அபரோட்சஞானம், எதினுலுண்டாகுமெனில், விசாரத்துடன் கூடிய வாக்கியத்தாலென்று சொல்லுகிறார்.

आत्माब्रह्मेतिवाक्यार्थेनिश्शेषेणविचारिते ।
व्यक्तिरुल्लिख्यतेयद्वद्दशमस्त्वमसीत्यतः ॥

ஆத்மாப்ரஹ்மேதிவாக்யார்த்தே நிஶ்ஶேஷேணவிசாரிதே ।
வ்யக்திருல்லிக்யதேயத்வத்தஶமஸ்த்வமஸீத்யத: ॥ ௫௮ ॥

ஆத்மா (நானென்ற) ஆத்துமாவே
ப்ரஹ்ம.இதி பிர்மமென்று [து
வாக்யார்த்தே மகாவாக்கியார்த்தமான
நிஶ்ஶேஷேண நன்ருய் (ல்
விசாரிதே விசாரிக்கப்பட்டதேயானு
தஶம:த்வம் இதி அஸி தசமன்நீதானென்றசொல்
யத்வத் எப்படியோ
அத: (அப்படி) இருப்பதினுலே
வ்யக்தி: தன்வடிவமானது
உல்லிக்யதே சாட்சாத்காரமாய் காணப்படுகிறது.

அ-கை. விசாரத்துடன்கூடிய வாக்கியத்தால், அபரோட்சஞானமுண்டாகுமென்பதை திருஷ்டாந்தத்தால் அறிவிக்கிறார்.

दशमःकइतिप्रश्नेत्वमेवेतिनिरूपिते ।
गणयित्वास्वेनसहस्वमेवदशमंस्मरेत् ॥

தஶம: க்வேதி ப்ருஷ்டஸ்த்வமேவேதி நிரூபிதே ।
கணயித்வா ஸ்வேந ஸஹ ஸ்வயம் தஶமம் ஸ்மரேத்॥ ௫௯ ॥

தஶம: தசமன் | ஸ்வேந.ஸஹ தன்னோடேகூட்டி
க்வ.இதி எங்கே இருக்கிறானென்று | கணயித்வா ஒன்பதுபேரையுமெண்ணி
ப்ருஷ்ட: கேட்கப்பட்டிருந்துள்ளவில் | ஸ்வயம் தன்னைத்தானே
த்வம்.ஏவ இதி நீதானென்று | தஶமம் தசமனென்று
நிரூபிதே நிரூபிக்கப்பட்டபின் | ஸ்மரேத் ஸ்மரிக்கிறான்.

அ-கை. விசாரசகிதஞானம் அவனுக்கு ஒருக்காலும் மாறாதென்கிறார்.

दशमोस्मीतिवाक्योत्थानधीरस्यविहन्यते ।
आदिमध्यावसानेषुननवत्वस्यसंशयः ॥

தஶமோஸ்மீதிவாக்யோத்தாநதீரஸ்யவிஹந்யதே ।
ஆதிமத்யாவஸாநேஷுநநவத்வஸ்யஸம்ஶய:॥ ௬௦ ॥

தஶம: தசமனே | நவத்வஸ்ய ஒன்பதுபேர்களுடைய
அஸ்மி.இதி தானாயிருக்கிறேனென்று | ஆதிமத்யாவஸாநேஷு ஆதியிலும், நடுவிலும், முடிவிலும்
வாக்யோத்தா வாக்கியத்தினாலே | ஸம்ஶய: ந (தசமனாகிய நாமிருக்கிறோமோவென்ற) ஐயமேயில்லை.
தீ: உண்டானஞானம்
அஸ்ய இவனுக்கு
ந.விஹந்யதே கெடுபடமாட்டாது

அ-கை. தார்ஷ்டாந்திகம் காண்பிக்கிறார்.

सदेवेत्यादिवाक्येनब्रह्मसत्वंपरोक्षतः ।
गृहीत्वातत्वमस्यादिवाक्याद्व्यक्तिसमुल्लिखेत् ॥
आदिमध्यावसानेषुस्वस्यब्रह्मत्वधीरियम् ।
नैवव्यभचरेत्तस्मादापरोक्ष्यंप्रातिष्ठितम् ॥

ஸதேவேத்யாதிவாக்யேநப்ரஹ்மஸத்த்வம்பரோக்ஷத: ।
க்ருஹீத்வாதத்த்வமஸ்யாதிவாக்யாத்வ்யக்திம்ஸமுல்லிகேத்॥ ௬௧ ॥
ஆதிமத்யாவஸாநேஷுஸ்வஸ்யப்ரஹ்மத்வதீரியம் ।
நைவவ்யபிசரேத்தஸ்மாதாபரோக்ஷ்யம்ப்ரதிஷ்டிதம்॥ ௬௨ ॥

ஸதேவேத்யாதிவாக்யேந (சதேவ) என்றது முதலானவாக்கியத்தினால் | க்ருஹீத்வா கிரகித்து
பரோக்ஷத: பரோட்சமானஞானத்தால் | தத்த்வமஸ்யாதிவாக்யாத் தத்துவமசியாதிவாக்கியத்தினாலே
ப்ரஹ்மஸத்த்வம் பிர்மமுண்டென்பதை | வ்யக்திம் தன் ஸ்வரூபத்தை
ஸமுல்லிகேத் சாட்சாத்கரிக்கிறான்

கூடஸ்தப்ரஹ்மணி நஷ்டே (பஞ்சகோச
ங்களுடைய) அடிநடுமுடிவுகளில்
தனக்கு விவகாரமிருந்தாலும்
ஸ்வஸ்ய தனக்குண்டாயிருக்கிற
ஐயம் இந்த
ப்ரஹ்மஸ்வயம் பிர்மத்துவஞானமானது
வ்யபிசரேத் ஒருக்காலும் மா
றமாட்டாது
தஸ்மாத் ஆகையினாலே
ஆபரோக்ஷ்யம் அபரோட்ச ஞானம்
ப்ரதிஷ்டிதம் நன்றாகநிரப்பட்டிருக்கி
றது.

இ-தி. சூடாலைகும்பமுனி வேஷமெடுத்து விவகரித்தபோதும், சூடாலைதா னென்பது மறவாமலிருந்த தன்மைபோலவாம்.

அ-கை. முதலில் பரோட்சஞானமுண்டாகி பிற்பாடு விசாரத்தால்அப ரோட்சஞானம் வருமென்பதை தைத்திரீயம் முதலானசுருதிப் பிரமாணத் தால் அறிவிக்கிறார்.

जन्मादिकारणत्वाख्यलक्षणेनभृगुःपुरा ।
पारोक्ष्येणगृहीत्वाथविचाराद्व्यक्तिमैक्षत ॥

ஜந்மாதிகாரணத்வாக்யலக்ஷணேநப்ருகு:புரா ।
பாரோக்ஷ்யேணக்ருஹீத்வாதவிசாராத்வ்யக்திமைக்ஷத ॥ கூகூ ॥

ப்ருகு: பிருகுமகரிஷி
புரா முன்னே
ஜந்மாதிகாரணத்வாக்யலக்ஷணேந ஜ
கத்தின் உற்பத்திஸ்திதி லயங்களு
க்கு காரணமானபேரையுடையல
க்ஷணபிர்மத்தை
பாரோக்ஷ்யேண பரோட்சமாக
க்ருஹீத்வா கிரகித்து
அத பிற்பாடு
விசாராத் [ரத்தினாலே
அன்னமயாதிகோசவிசா
வ்யக்திம் தன்ஸ்வரூபத்தை
ஐக்ஷத அபரோட்சமாய்ப்பார்த் [தார்

அ-கை. இந்தபிரகரணத்தில், நீபிர்மமென்கிற உபதேசமில்லாமையால்பிரு குவுக்கு, பிர்மஞானமெப்படி வந்ததெனில்.

यद्यपित्वमसीत्यत्रवाक्यंनोचेत्भृगोःपिता ।
तथाप्यन्नंप्राणमितिविचार्यस्थलमुक्तवान् ॥

யத்யபித்வமஸீத்யத்ரவாக்யம்நோசேத்ப்ருகோ:பிதா ।
ததாப்யந்நம்ப்ராணமிதிவிசார்யஸ்தலமுக்தவாந் ॥ கூச ॥

யத்யபி அப்படி இருந்தாலும்
அத்ர இந்த பிரகரணத்தில்
த்வம் அஸி இதி நீயேபிர்மமென்கிற
வாக்யம் வாக்கியமானது
நோசேத் இல்லையென்றுசொல்வை
யேயானால்
ததாபி அப்படி இருந்தாலும்
ப்ருகோ: பிருகுவினுடைய
பிதா பிதாவான வருணன்
அந்நம் அன்னமயகோசமும்

ப்ராணம். இதி பிராணமென்று
விசாய்யஸூத்ரம் விசாரிக்கும்படியான
ஸ்தலத்தை
உக்த்வா சொன்னார்.

அ-கை. கோசவிசாரத்தால், ஆத்தும சாட்சாத்காரம் வருமேயல்லாமல் பிர்மசாட்சாத்காரமெப்படி வருமெனில்.

अन्नप्राणादिकोशषुसुविचार्यपुनःपुनः ।
आनन्दव्यक्तिमीक्षित्वाब्रह्मलक्ष्माप्ययूयुजत् ॥

அந்நப்ராணாதிகோஶேஷுஸுவிசார்யபுந:புந: ।
ஆநந்தவ்யக்திமீக்ஷித்வாப்ரஹ்மலக்ஷ்மாப்யயூயுஜத் ॥ ௯௫ ॥

அந்நப்ராணாதி கோஶேஷு அன்னமய பிராணமயம் முதலானகோசங்களிலே
புந:. புந: அடிக்கடி
ஸுவிசார்ய நன்றாய் விசாரித்து
ஆநந்தவ்யக்திம் தானாகிய ஆனந்தஸ்வபாவத்தைப்
ஈக்ஷித்வா பார்த்து [ய
ப்ரஹ்ம ஜகத்காரண பிர்மத்தினுடை
லக்ஷ்ம அடையாளத்தையும் (தன்னிடத்திலேயே)
அயூயுஜத் சேர்ப்பிவித்தார்.

அ-கை. பிர்மலட்சணம் ஆனந்தமான தன்னிடத்தில் சேர்த்ததுகூடாது, ஜகத்காரணமான பிர்மம் தனக்குவேறென்றால், பிர்மத்திற்கும், தனக்குங்கிஞ்சித்தேனும் பேதமில்லையென்று காண்பிக்கிறார்.

सत्यंज्ञानमनंतंचेत्येवंब्रह्मस्वलक्षणम् ।
उक्त्वागुहाहितत्वेनकोशेष्वेतत्प्रदर्शितं ॥

ஸத்யம்ஜ்ஞாநமநந்தம்சேத்யேவம்ப்ரஹ்மஸ்வலக்ஷணம் ।
உக்த்வாகுஹாஹிதத்வேநகோஶேஷ்வேதத்ப்ரதர்ஶிதம் ॥ ௯௬ ॥

ஸத்யம்ஜ்ஞாநம் அநந்தம். ச (தைத்திரீய உபநிஷத்தில்) சத்தியம், ஞானம், அனந்தம்
இதி. ஏவம் என்று இப்படி [ச்
ப்ரஹ்மஸ்வலக்ஷணம் பிர்மலக்ஷணத்தை
உக்த்வா சொல்லி
ஏதத் இந்தப்பிர்மமானது
குஹாஹிதத்வேந (பஞ்சகோசங்களாகிற) குகையிலிருக்கிறதாக
கோஶேஷு கோசங்களிலே [றது.
ப்ரதர்ஶிதா காண்பிக்கப்பட்டிருக்கி

அ-கை. இப்படியே சாந்தோக்கிய சுருதியும் சொல்லுகிறது.

पारोक्ष्येणविबुध्येन्द्रोयआत्मेत्यादिलक्षणात् ।
अपरोक्षीकर्तुमिच्छन्चतुर्वारंगुरुंययौ ॥

பாரோக்ஷ்யேணவிபுத்யேந்த்ரோயஆத்மேத்யாதிலக்ஷணாத் ।
அபரோக்ஷீகர்துமிச்சந்சதுர்வாரம்குரும்யயௌ ॥ ௯௭ ॥

இந்த்ர: இந்திரனானவன்
ய: யாதொரு
ஆத்மாபஹதபாப்மேத்யாதிலக்ஷணாத் ஆத்துமாவென்றது முதலானலட்சணத்தினால்
பரோக்ஷேண பிர்மத்தை பரோட்சமாக
விசார்ய அறிந்து அந்தபிர்மத்தை
ஸ்வாபரோக்ஷீகர்த்தும் அபரோட்சமாகப்பண்ணுவதற்கு
இச்சன் இச்சித்துக்கொண்டு
சதுர்வாரம் நான்குதடவை
குரும் தன்குருவாகிய பிர்மாவை
யயௌ அடைந்தான்.

வி-ம். சாந்தோக்கியத்தில் எட்டாவது அத்தியாயத்தில், யாதொரு ஆத்துமா பாபமில்லாதவரோ, அவருக்குஜனனமரணம், சோகமுதலியவைகளில்லையென்கிற வாக்கியலட்சணத்தால், பரோட்சமாயறிந்து, சரீரத்திரய விசாரத்தால், தன்னை பிரத்தியக்ஷமாயறிய, பிர்மாவை நான்குதரம் அடைந்தாரென்று விசேஷமாய்ச் சொல்லியிருக்கிறது.

அ-கை. இப்போது ஐதரேயசுருதியையும் காண்பிக்கிறார்.

आत्मावाइदमित्यादौपरोक्षंब्रह्मलक्षितम् ।
अध्यारोपापवादाभ्यांप्रज्ञानंब्रह्मदर्शितम् ॥

ஆத்மாவாஇதமித்யாதௌபரோக்ஷம்ப்ரஹ்மலக்ஷிதம் ।
அத்யாரோபாபவாதாப்யாம்ப்ரஜ்ஞானம்ப்ரஹ்மதர்சிதம் ॥ ௬௮ ॥

அக்ரே சிருஷ்டிக்குமுன்னே
இதம் ஆத்மா வா இதெல்லாம் ஆத்துமாவாகவே
ஆஸீத் (இருந்த)தென்று
ப்ரஹ்ம பிர்மத்தை
பரோக்ஷம் பரோட்சமாய்
லக்ஷிதம் காண்பிக்கப்பட்டது
அத்யாரோபாபவாதாப்யாம் அத்தியாரோப அபவாதங்களினாலே
ப்ரஜ்ஞானம் இந்த அறிவே
ப்ரஹ்மதர்சிதம் பிர்மமென்று அபரோட்சமாக காண்பிக்கப்பட்டது.

வி-ம். ஐதரேயஉபநிஷத்தின் தாற்பரியமாவது, சிருஷ்டிக்குமுன்னே ஆத்துமாவே இருந்தாரென்றும், அவரேஉலகத்தை சிருஷ்டிப்போமென்று ஆலோசித்து, மூன்றுசரீரங்களையும், மூன்றவஸ்தைகளையும், அத்தியாரோபம் பண்ணி, அப்படித்தோன்றின ஆத்துமாவேபிற்பாடு ஆகாசாதிபூதங்கள் இல்லையென்று அபவாதித்தாரென்றும் சொல்லித் தானேபுருஷனையும், விஸ்தாரமாயு மிருக்கிறபிர்மத்தைப் பார்த்தாரென்றும், இதைப்பார்ப்போமென்றும் ஆத்துமாவுக்கே பிர்மத்துவம் சொல்லப்பட்டது. மறுபடியும்புருஷன்நானென்கிறது முதலானதினாலே, ஞானசாதனமான வைராக்கியமுண்டாகும்பொருட்டு, கெற்பவாசாதிதுக்கத்தைக் காண்பித்து, யாரை ஆத்துமாவென்று, நாங்கள் உபாசிப்போமென்றது முதலானதினாலே, விசாரத்தினாலேயே தத்துவம்

பதார்த்த பரிசோதனைபூர்வகமாக பிரஞ்ஞானம் பிர்மமென்று பிரஞ்ஞான ரூபனான தனக்குபிர்மத்துவம் காண்பிக்கப்பட்டதென் றறியத்தக்கது.

அ-கை. சொன்னநியாயத்தை மற்றசுருதிகளிலேயும் காண்பிக்கிறார்.

अवान्तरेणवाक्येनपरोक्षाब्रह्मधीर्भवेत् ।
सर्वत्रैवमहावाक्यविचारादपरोक्षधीः ॥

அவாந்தரேணவாக்யேநபரோக்ஷாப்ரஹ்மதீர்பவேத் ।
ஸர்வத்ரைவமஹாவாக்யவிசாராதபரோக்ஷதீ:॥ ௬௯ ॥

அவாந்தரேண அவாந்தரமான
வாக்யேந வாக்கியத்தினால்
பரோக்ஷா பரோட்சமாயிருக்கிற
ப்ரஹ்மதீ: பிர்மஞானம்
பவேத் உண்டாகும்
ஸர்வத்ர ஏவ சகலவிடங்களிலேயும்
மஹாவாக்யவிசாராத் மகாவாக்கிய விசாரத்தாலேயே
அபரோக்ஷதீ: அபரோட்சஞானமுண்டாகுமென்று (சகல சுருதிகளிலும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.)

அ-கை. இப்படி உங்கள்வாயால் கற்பிக்கப்படுகிறதே யல்லாமல், வேறேபிரமாண மில்லையோவெனில், ஆசாரியாளுடைய சம்மதியும் காண்பிக்கிறார்,

ब्रह्मापरोक्षसिद्ध्यर्थंमहावाक्यमितीरितम् ।
वाक्यवृत्तावतोब्रह्मापरोक्षेविमतिर्नहि ॥

ப்ரஹ்மாபரோக்ஷஸித்த்யர்த்தம்மஹாவாக்யமிதீரிதம் ।
வாக்யவ்ருத்தாவதோப்ரஹ்மாபரோக்ஷேவிமதிர்நஹி ॥ ௭0 ॥

வாக்யவ்ருத்தௌ ஆசாரியாள் வாக்கியவிருத்தியென்கிற கிரந்தத்தில்
ப்ரஹ்மாபரோக்ஷஸித்த்யர்த்தம் பிர்மம் தானாகசித்திக்கும் நிமித்தம்
மஹாவாக்யம் இதி மகாவாக்கியம் முக்கியகாரணமென்று
ஈரிதம் சொல்லியிருக்கிறார்கள்
அத: ஆகையினாலே
ப்ரஹ்மாபரோக்ஷே பிர்மமேநானென்பதில்
விமதி: யாருக்கும் ஆட்சேபம்
நஹி இல்லை யன்றோ.

அ-கை. அந்தவாக்கியத்தைக் காண்பிக்கிறார்.

आलंबनतयाभातियोस्मत्प्रत्ययशब्दयोः ।
अन्तःकरणसंभिन्नबोधस्सत्वंपदाभिधः ॥

ஆலம்பநதயாபாதியோஸ்மத்ப்ரத்யயசப்தயோ: ।
அந்த:கரணஸம்பிந்நபோதஸ்ஸத்வம்பதாபித: ॥ ௭௧ ॥

அந்த:கரணஸம்பிந்நபோத: அந்தக்கரணஉபாதியால் சாக்ஷிக்கு பின்னம்போலும் அந்தக்கரணத்தோடே கூடிக்கொண்டும் நானென்று

யம் யாதொரு அறிவானது
ஶப்தப்ரத்யயயோ: நானென்கிற ஞானத்திற்கும், நானென்கிற சப்தத்திற்கும்
ஸ்வாபரோக்ஷதயா. பாதி விஷயமாகவி
ஸ: அதுவே [ளங்குகிறதோ
த்வம்பதாபித: துவம்பத வாச்சியமெனப்படும்.

அ-கை. தத்பதவாச்சியார்த்தம் சொல்லுகிறார்.

मायोपाधिर्जगद्योनिस्सर्वज्ञत्वादिलक्षणः ।
पारोक्ष्यशबलस्सत्याद्यात्मकस्तत्पदाभिधः ॥

மாயோபாதிர்ஜகத்யோநிஸ்ஸர்வஜ்ஞத்வாதிலக்ஷண: ।
பாரோக்ஷ்யஶபலஸ்ஸத்யாத்யாத்மகஸ்தத்பதாபித: ॥ ௭௨ ॥

மாயோபாதி: மாயோபாதிகராயும்
ஜகத்யோநி: ஜகத்காரணராயும்
ஸர்வஜ்ஞத்வாதிலக்ஷண: சர்வஞ்ஞத்துவாதிலக்ஷணராயும்
பாரோக்ஷ்யஶபல: பரோக்ஷஞானவிஷயராயும்
ஸத்யாத்யாத்மக: சத்தியம்முதலானவடிவமுடையவராயுமிருக்கிறவர்
தத்பதாபித: தத்பதவாச்சியர்.

அ-கை. இப்படி பதார்த்தம்சொல்லி வாக்கியார்த்தஞான முண்டாகும் பொருட்டு லக்ஷணையைக் காண்பிக்கிறார்.

प्रत्यक्परोक्षतैकस्यसद्वितीयत्वपूर्णता ।
विरुध्येतेयतस्तस्माल्लक्षणासंप्रवर्तते ॥

ப்ரத்யக்பரோக்ஷதைகஸ்யஸத்விதீயத்வபூர்ணதா ।
விருத்யேதேயதஸ்தஸ்மால்லக்ஷணாஸம்ப்ரவர்ததே ॥ ௭௩ ॥

ஏகஸ்ய ஒருவஸ்துவிற்கு
ப்ரத்யக்பரோக்ஷதா பிரத்தியட்சத்துவமும் பரோட்சத்துவமும்
ஸத்விதீயத்வபூர்ணதா இரண்டோடேகூடினதன்மையும், பூர்ணத்துவமும்
யத: யாதொருகாரணத்தினாலே
விருத்யேதே விரோதப்படுகின்றனவோ
தஸ்மாத் ஆகையால்
லக்ஷணா லட்சணையானது [டியது.
ஸம்ப்ரவர்ததே பிரவிர்த்திக்கவேண்

அ-கை. அந்தலட்சணையின் ஸ்வரூபமேதெனில்.

तत्वमस्यादिवाक्येषुलक्षणाभागलक्षणा ।
सोयमित्यादिवाक्यस्थपदयोरिवनापरा ॥

தத்த்வமஸ்யாதிவாக்யேஷுலக்ஷணாபாகலக்ஷணா ।
ஸோயமித்யாதிவாக்யஸ்தபதயோரிவநாபரா ॥ ௭௪ ॥

தத்வமஸ்யாதிவாக்யேஷு (தத்துவமசி) முதலான வாக்கியங்களில்
லக்ஷணா (சொல்லப்படுகிற) லட்சணை
பாகலக்ஷணா பாகத்தியாக லட்சணையாம்
ஸோயமித்யாதிவாக்யஸ்த பதயோரிவ.
அவனை இவனென்கிற முதலான பதங்களுக்கு விட்டுவிடாத லட்சணை கிரகிப்பதுபோல
நாபரா விட்டலட்சணை விடாதலட்சணை கூடாது விட்டுவிடாதலட்சணையே இங்கு அங்கீகாரம்.

அ-கை. பசுவைக் கொண்டுவாவென்கிற வாக்கியாதிகளில் லட்சணையன்றியில் அர்த்தமாவதுபோல இவ்விடத்திலும், ஏன்கூடாதெனில்

संसर्गोवाविशिष्टोवावाक्यार्थोनात्रसम्मतः ।
अखण्डैकरसत्वेनवाक्यार्थोविदुषांमतः ॥

ஸம்ஸர்கோவாவிஶிஷ்டோவாவாக்யார்த்தோநாத்ரஸம்மத: |
அகண்டைகரஸத்வேநவாக்யார்த்தோவிதுஷாம்மத:||௭௫||

ஸம்ஸர்கோ வா (பசுவைக்கொண்டுவாவென்கிறசம்சர்க்கவாக்கியமும்
விஶிஷ்டோ வா (நீலோத்பலமென்கிற)விசிஷ்டவாக்கியமும்
வாக்யார்த்த: இப்பேர்ப்பட்ட வாக்கியார்த்தம்
அத்ர இவ்விடத்தில்
ஸம்மத: ந சம்மதமாகஆகமாட்டாது
அகண்டைகரஸத்வேந. அகண்டைகரசமாக [கிறதே
வாக்யார்த்த: வாக்கியார்த்தம்சொல்லு
விதுஷாம் பெரியோர்களுடைய
மத: சம்மதமாயிருக்கிறது.

அ-கை. அகண்டைகரசமான வாக்கியார்த்தத்தைக் காண்பிக்கிறார்.

प्रत्यग्बोधोयआभातिसोद्वयानन्दलक्षणः ।
अद्वयानन्दरूपश्चप्रत्यग्बोधैकलक्षणः ॥

ப்ரத்யக்போதோயஆபாதிஸோத்வயாநந்தலக்ஷண: |
அத்வயாநந்தரூபஶ்சப்ரத்யக்போதைகலக்ஷண:||௭௬||

ப்ரத்யக்போத: அந்தக்கரணசாக்ஷியாய் (நானென்று)
ய: யாதொரு (அறிவு)
ஆபாதி விளங்குகிறதோ
ஸ: அந்த (அறிவே)
அத்வயாநந்தலக்ஷண: இரண்டற்ற ஆனந்த லட்சண (பிர்மம்)
அத்வயாநந்தரூப: ச இரண்டற்றஆனந்தரூபமான (பிர்மமே)
ப்ரத்யக்போதைகலக்ஷண: பஞ்ச கோசங்களுக்கும் அவைகளின் விகாரங்களுக்கும் சாக்ஷியான நான்.

அ-கை. இந்த அனுசந்தானத்திற்குப் பிரயோஜனமேதெனில்.

इत्थमन्योन्यतादात्म्यप्रतिपत्तिर्यदाभवेत्
अब्रह्मत्वंत्वमर्थस्यव्यावर्त्येततदैवहि ॥

तदर्थस्यचपारोक्ष्यंयद्येवंकिंततश्शृणु ।
पूर्णानन्दैकरूपेणप्रत्यग्बोधोवतिष्ठते ॥

இத்தம் நைரந்தர்யாத்ப்ரதிபத்திர்யதா பவேத் ।
ஸ்வாஹங்க்ருதம் த்வமர்த்தஸ்ய வ்யாவர்த்தேத ததைவ ஹி ॥௭௭॥

ததர்த்தஸ்ய ச பாரோக்ஷ்யம் யத்யேவம் கிம் ததஶ்ஶ்ருணு ।
பூர்ணாநந்தைகரூபேண ப்ரத்யக்போதோவதிஷ்டதே ॥ ௭௮

இத்தம் இப்படி
நைரந்தர்யாத்ப்ரதிபத்தி: (கூடஸ்தபிர்மங்களுக்கு) அன்னியோன்னிய ஐக்கியஞானமானது
யதா எப்போ
பவேத் உண்டாகிறதோ
ததா ஏவ அப்பவே
த்வமர்த்தஸ்ய அகம்பதார்த்தனான புருஷனுக்கு
ஸ்வாஹங்க்ருதம் தேகமாத்திரத்திலிருந்த கண்டத்தன்மை
வ்யாவர்த்ததே ஹி நிவர்த்தியாகிறதன்றோ
ததர்த்தஸ்ய தத்பதார்த்தனான பிர்மத்திற்கு
பாரோக்ஷ்யஞ்ச எங்கேயோ இருக்கிறாரென்ற பரோட்சத்தன்மை காணாமல் ஓடிப்போம்
யதி ஏவம் அப்படி ஆகட்டும்
தத: அதனால் என்ன பிரயோஜனமென்றால்
ஶ்ருணு அதைக்கேள்
பூர்ணாநந்தைகரூபேண பூர்ணானந்தைகரூபமாகவே
ப்ரத்யக்போத: நானென்ற பிரத்தியகாத்துமா
அவதிஷ்டதே இருக்கிறார்.

அ-கை. சாஸ்திரபலத்தால் பரோட்சஞான முண்டாகுமேதவிர, அபரோட்சஞானமெப்படி உண்டாகுமெனில்.

एवंसतिमहावाक्यात्परोक्षज्ञानमीर्यते ।
यैस्तेषांशास्त्रसिद्धान्तविज्ञानंशोभतेतराम् ॥

ஏவம் ஸதி மஹாவாக்யாத்பரோக்ஷஜ்ஞானமீர்யதே ।
யைஸ்தேஷாம் ஶாஸ்த்ரஸித்தாந்தவிஜ்ஞானம் ஶோபதேதராம் ॥ ௭௯

ஏவம் ஸதி இப்படியாயிருந்துள்ளவிலே
மஹாவாக்யாத் மகாவாக்கியசிரவணத்தால்
பரோக்ஷஜ்ஞானம் பரோட்சஞானம் வருமென்று
ஈர்யதே
யை: யாதொருவித்துவான்களினால் சொல்லப்படுகிறதோ
தேஷாம் அவர்களுடைய
ஶாஸ்த்ரஸித்தாந்தவிஜ்ஞானம் இந்தவேதாந்தசாஸ்திரங்களுடைய சித்தாந்தஞானமானது
தராம் மிகவும்
ஶோபதே (விளங்குகிறதென்று பரிகாசம்பண்ணுகிறார்.)

அ-கை. யுக்திக்கு விரோதமாயிருக்கிறதேயெனில்.

आस्तांशास्त्रस्यसिद्धान्तोयुक्त्यावाक्यात्परोक्षधीः ।
स्वर्गादिवाक्यवन्नैवन्दशमेव्यभिचारतः ॥

ஆஸ்தாம்ஶாஸ்த்ரஸ்யஸித்தாந்தோயுக்த்யாவாக்யாத்பரோக்ஷதீ: ।
ஸ்வர்காதிவாக்யவந்நைவந்தஶமேவ்யபிசாரத: ॥ ௮௦ ॥

ஶாஸ்த்ரஸ்ய ஸித்தாந்த: உம்முடையசாஸ்திரசித்தாந்தம்
ஆஸ்தாம் இருக்கட்டும்
யுக்த்யா யுக்தியிலேபார்க்கும்போது
ஸ்வர்காதிவாக்யவத்பரோக்ஷதீ: சொர்க்காதி வாக்கியமானது பரோட்சமாவதுபோல
வாக்யாத் மகாவாக்கியத்திலும், பரோட்சஞானமுண்டாகுமே தவிர
அபரோட்ச ஞானமுண்டாகாதெனில்
தஶமே தசமனிடத்தில்
வ்யபிசாரத: நீதசமனென்றதால், அவனுக்கு நான் தசமனென்றுஞானமுண்டாவதால், நீசொன்னதுமாறிப்போனதால்.
நைவ அதுகூடாது.

அ-கை. பின்னும்ஜீவனுக்குப் பிர்மாப்பியாசத்தால் பிரத்தியட்சத்தன்மை போகுமென்பது, ஆச்சரியமாகுமென்று சொல்லுகிறார்.

स्वतोपरोक्षजीवस्यब्रह्मत्वमभिवांछतः ।
नश्येत्सिद्धापरोक्षत्वमितियुक्तिर्महत्यहो ॥

ஸ்வதோऽபரோக்ஷஜீவஸ்யப்ரஹ்மத்வமபிவாஞ்சத: ।
நஶ்யேத்ஸித்தாபரோக்ஷத்வமிதியுக்திர்மஹத்யஹோ ॥ ௮௧ ॥

ஸ்வத: சுபாவத்தால்
அபரோக்ஷஜீவஸ்ய பிரத்தியட்சஞன ஜீவனுக்கு
ப்ரஹ்மத்வம் பிர்மத்துவத்தை
அபிவாஞ்சத: இச்சிக்கப்போய்
ஸித்தாபரோக்ஷத்வம் ஸ்வதசித்தமான பிரத்தியக்ஷத்தன்மை
நஶ்யேத் நசித்துப்போகுமென்ற
யுக்தி: யுக்தியானது
மஹதி பெரிதான
அஹோ ஆச்சரியம்.

அ-கை. அது எனக்கிஷ்டந்தானெனில்.

वृद्धिमिष्टवतोमूलमपिनष्टमितीदृशम् ।
लौकिकंवचनंसार्थसंपन्नंत्वत्प्रसादतः ॥

வ்ருத்திமிஷ்டவதோமூலமபிநஷ்டமிதீத்ருஶம் ।
லௌகிகம்வசநம்ஸார்த்தம்ஸம்பந்நம்த்வத்ப்ரஸாதத: ॥ ௮௨ ॥

வ்ருத்தீச்சோ: வட்டிக்காசைப்பட்டு கடன் கொடுத்தவனுக்கு
மூலமபி முதல் கூட
நஷ்டம் இதி நஷ்டமாகுமென்று
ஸாத்ருச்யம் இப்படி
வசனம் லௌகிகம் சொல்லுகிற உலக வார்த்தை
த்வத்ப்ரஸாதாத் உன்னுடைய தயவினாலே
ஸார்த்தம் அர்த்தத்தோடேகூடியதாக
ஸம்பந்நம் ஆய்விட்டது.

அ-கை. இன்னமொருவிதமாக சங்கிக்கிறான்.

अन्तःकरणसंभिन्नबोधोजीवोपरोक्षताम् ।
अर्हत्युपाधिसद्भावान्नतुब्रह्मानुपाधितः ॥

அந்த:கரணஸம்பிந்நபோதோஜீவோபரோக்ஷதாம் ।
அர்ஹத்யுபாதிஸத்பாவாந்நதுப்ரஹ்மாநுபாதித:॥ ௮௩॥

அந்த:கரணஸம்பிந்நபோத: அந்தக்கரணஉபாதி ஞானத்தோடேகூடின
ஜீவ: ஜீவன்
உபாதிஸத்பாவாத் அந்த உபாதி இருப்பதால்
அபரோக்ஷதாம் அபரோட்சனுவதற்கு
அர்ஹதி யோக்கியனுகலாம்
ப்ரஹ்ம து பிர்மமோவென்றால்
அநுபாதித: யாதொருமாயை,அவித்தை அந்தக்கரணாதி உபாதியற்றதால் அபரோட்சமாகக்கூடாது.

அ-கை. பிர்மம் நிருபாதிகமில்லையென்று பரிகரிக்கிறார்.

नैवंब्रह्मत्वबोधस्यसोपाधिविषयत्वतः ।
यावद्विदेहकैवल्यमुपाधेरनिवारणात् ॥

நைவம்ப்ரஹ்மத்வபோதஸ்யஸோபாதிவிஷயத்வத: ।
யாவத்விதேஹகைவல்யமுபாதேரநிவாரணாத்॥ ௮௪॥

ஏவம் ந நீ சொன்னபடியன்று
ப்ரஹ்மத்வபோதஸ்ய ஜீவனுக்கு நான் பிர்மமென்கிற ஞானம் யாதொன்றுண்டோ
ஸோபாதிவிஷயத்வத: அது உபாதியோடேகூடின விஷயமாகையால்
யாவத் எதுவரையில்
விதேஹகைவல்யம் விதேகமுக்தியுண்டாகிறதோ
உபாதே: (அதுவரையில்) அந்த உபாதிக்கு
அநிவாரணாத் நிவாரணமன்றியிருப்பதால் பிர்மம் நிருபாதிகமென்று சொல்லக்கூடாது.

அ-கை. அப்போ ஜீவத்துவத்திற்கும், பிர்மத்துவத்திற்கும் பேதமேதெனில்.

अन्तःकरणसाहित्यराहित्याभ्यांविशिष्यते ।
उपाधिर्जीवभावस्यब्रह्मतायाश्चनान्यथा ॥

அந்தஃகரணஸாஹித்யாஸாஹித்யாப்யாம் விசிஷ்யதே ।
உபாதிர்ஜீவபாவஸ்ய ப்ரஹ்மதாயாஸ்து நான்யதா ॥ ௮௫ ॥

அந்தஃகரணஸாஹித்யாஸாஹித்யாப்யாம் அந்தக்கரணத்துடன் சேர்ந்து நான் கர்த்தாவென்பதுனாலேயும், அதின் சேர்க்கையற்று நான் அகர்த்தாவென்பதுனாலேயும்
ஜீவபாவஸ்ய ஜீவனாக ஆவதற்கும்
ப்ரஹ்மதாயாஃ பிர்மமாகஆவதற்கும்
உபாதிஃ உபாதியானது
விசிஷ்யதே விசேஷமாயிருக்கிறது
அந்யதா ந மற்றப்படி வேறொருவிசேஷமுமில்லை.

அ-கை. அந்தக்கரணத்துடன் சேருகிறது பிரத்தியட்சமானதால், ஜீவனுக்கு உபாதித்துவம்கூடும், சம்பந்தமில்லாமை பிர்மத்திற்கு உபாதியாக எப்படிக்கூடுமெனில், எதுவரையிலும் காரியமிருக்கிறதோ, அதுவரையிலும், பேத ஏதுவான உபாதியுமிருப்பதால், இப்படிப்பட்ட உபாதியானது சேருகிறது, சேராமை, இரண்டிலுமிருக்கிறபடியால் உபாதிகூடுமென்று பரிகரிக்கிறார்.

यथाविधिरुपाधिस्स्यात्प्रतिषेधस्तथानकिम् ।
யதாவிதிருபாதிஸ்ஸ்யாத் ப்ரதிஷேதஸ்ததா நகிம் ।

யதாவிதிஃ எப்படி அந்தக்கரண சம்பந்தமான விதி
உபாதிஃ (ஜீவனுக்கு) உபாதியாக
ஸ்யாத் ஆகிறதோ
ப்ரதிஷேதஃ சம்பந்தமில்லாமையும்
ததா (பிர்மத்திற்கும அப்படி (உபாதியாக)
நகிம் ஏன் ஆகாது.

அ-கை. அப்படியிருந்தாலும் சேருகிறதும், சேராமையுமென்கிற பேதம் காணப்படுகிறதேயெனில், அந்தபேதமானது, ஒருகாரியமாகமாட்டாதென்று திருஷ்டாந்தம் சொல்லுகிறார்.

सुवर्णलोहभेदेनशृंखलात्वंनभिद्यते ॥
ஸுவர்ணலோஹபேதேந ச்ருங்கலாத்வம் நபித்யதே ॥ ௮௬ ॥

ஸுவர்ணலோஹபேதேந தங்கம் இரும்பு என்கிற பேதத்தால்
ச்ருங்கலாத்வம் புருஷனடைநிரோதமானவிலங்கு
நபித்யதே பேதப்படாமலிருப்பது போலவாம்.

அ-கை. விதிநிஷேதமிரண்டும், பிர்மஞானத்திற்கு உபாயமாகச் சொல்லிய ஆச்சாரியாள் வாக்கியத்தைக் காண்பிக்கிறார்.

अतद्व्यावृत्तिरूपेणसाक्षाद्विधिमुखेनच ।
वेदान्तानांप्रवृत्तिस्स्याद्विधेत्याचार्यभाषितम् ॥
அதத்வ்யாவ்ருத்திரூபேண ஸாக்ஷாத்விதிமுகேநச ।
வேதாந்தாநாம் ப்ரவ்ருத்திஸ்ஸ்யாத் த்விதேத்யாசார்யபாஷிதம் ॥ ௮௭ ॥

கூடஸ்தவ்யாவ்ருத்திரூபேண ஆத்துமாவை நேதிபண்ணித்தள்ளுகிற வழியாலும்
ஸாக்ஷாச் சத்துசித்தாதி பிரத்தியட்ச விஷயரூபேண விதிவழியாலும்
வேதாந்தாநாம் (சகல) வேதாந்தங்களுடைய
ஏவ வ்ருத்தி: பிரவிருத்தியானது
த்விதா இரண்டுவிதமாக
ஸ்திதா இருக்கிறதென்று
ஆசார்யை: ஆச்சாரியசுவாமிகளால் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

அ-கை. அதத்வியா விருத்தியால் பிரஞ்ஞானம் வருமென்றால், கூடஸ்தர் கூடத் தள்ளப்படுவரென்று சங்கிக்கிறான்.

अहमर्थपरित्यागादहंब्रह्मेतिधीः कुतः ।

அஹமர்த்தபரித்யாகாதஹம்ப்ரஹ்மேதிதீ: குத: ।

அஹமர்த்தபரித்யாகாத் அகமர்த்தரான ஆத்துமாவையும் தள்ளினால்
அஹம் ப்ரஹ்ம இதி நான் பிர்மமென்கிற திடமான
தீ: ஞானம்
குத: எப்படி உண்டாகுமென்று சங்கித்தான்.

அ-கை. அகமர்த்தம் முழுவதும் தள்ளப்படவில்லையென்று பரிகரிக்கிறார்.

नैवमंशस्यहित्यागोभागलक्षणयोदितः ॥

நைவமம்ஶஸ்யஹித்யாகோ பாகலக்ஷணயோதித: ॥ ௮௮ ॥

ஏவம் ந நீசொன்னபடியன்று (யாதொருகாரணத்தால் அகமர்த்தத்தினுடைய)
பாகலக்ஷணயா அதத்வியாவிருத்தி லட்சணையால்
அம்ஶஸ்ய த்யாக: ஜடாம்சம் தள்ளப்பட்டிருப்பதாலும், ஸ்வரூப லட்சணையால் சிதம்சம் தள்ளப்படாமையாலும் (ஞானம்வரலாம்.
உதித: ஹி நான் பிர்மமென்கிற

அ-கை. அம்சத்தியாகத்தால் ஞானமுண்டாகிற கிரமத்தைவிரித்துக் காண்பிக்கிறார்.

अन्तःकरणसंत्यागादवशिष्टाचिदात्मनि ।
अहंब्रह्मेतिवाक्येनब्रह्मत्वंसाक्षिणीक्ष्यते ॥

அந்த:கரணஸந்த்யாகாதவஶிஷ்டே சிதாத்மநி ।
அஹம்ப்ரஹ்மேதிவாக்யேநப்ரஹ்மத்வம்ஸாக்ஷிணீக்ஷ்யதே ॥ ௮௯ ॥

அந்த:கரணஸந்த்யாகாத் கருத்திருத்துவாதிரூபமான அந்தக்கரணத்தியாகத்தால்
அவஶிஷ்டே சேஷமாயிருக்கிற
சிதாத்மநி சிதாத்துமாவிடத்தில்
அஹம் ப்ரஹ்ம இதி நான்பிர்மமென்கிற
வாக்யேந வாக்கியத்தினாலே
ப்ரஹ்மத்வம் பிர்மத்துவமானது
ஸாக்ஷிணி சாட்சியினிடத்தில்
ஈக்ஷ்யதே காணப்படுகிறது.

அ-கை. ஆத்துமாஸ்வப் பிரகாசரானால் புத்திக்கு விஷயமாகக் கூடாதே யெனில்.

स्वप्रकाशोपिसाक्ष्येषधीवृत्त्याव्याप्यतेन्यवत् ।

ஸ்வப்ரகாஶோபிஸாக்ஷ்யேஷதீவ்ருத்த்யாவ்யாப்யதேந்யவத் ।

ஏஷ: இந்த	அந்யவத் கடபடாதிவிஷயம்போல
ஸாக்ஷீ சாக்ஷியானவர்	தீவ்ருத்த்யா அந்தக்கரணத்தின் அகண்டாகாரவிருத்தியினால்
ஸ்வப்ரகாஶ: அபி ஸ்வப்பிரகாசரா யிருந்தாலும்	வ்யாப்யதே வியாபிக்கப்படுவர்.

அ-கை. அப்போ உங்களுடைய சித்தாந்தம் கெட்டுப்போமெனில்.

फलव्याप्यत्वमेवास्यशास्त्रकृद्भिर्निवारितम् ॥

பலவ்யாப்யத்வமேவாஸ்யஶாஸ்த்ரக்ருத்பிர்நிவாரிதம் ॥௯௦॥

ஶாஸ்த்ரக்ருத்பி: ஆத்துமசாஸ்திரம் தெரிந்த கிரந்தகர்த்தாக்களாலே	சுட்டுதலைமாத்திரம்
அஸ்ய இவருக்கு	நிவாரிதம் தள்ளப்பட்டிருக்கிறதே தவிர (விருத்திவியாப்தியில்லையென்று சொல்லப்படவில்லை.)
பலவ்யாப்யத்வம். ஏவ ஜீவனுடைய	

அ-கை. ஆத்துமாவில் பலவியாப்தி இல்லையென்று காட்டுகிறதற்காக, அனாத்துமாவில் உபயவியாப்தியும் காண்பிக்கிறார்.

बुद्धितत्स्थचिदाभासौद्वावपिव्याप्नुतोघटम् ।
तत्राज्ञानंधियानश्येदाभासेनघटस्स्फुरेत् ॥

புத்திதத்ஸ்தசிதாபாஸௌத்வாவபிவ்யாப்நுதோகடம் ।
தத்ராஜ்ஞாநந்தியாநஶ்யேதாபாஸேநகடஸ்ஸ்புரேத் ॥௯௧॥

புத்திதத்ஸ்தசிதாபாஸௌ புத்தி விருத்தியும் அதிலிருக்கிற சிதாபாசனும்	தியா புத்தியினாலே
த்வௌ அபி (இவைகள்) இரண்டும்	நஶ்யேத் நசிக்கும், (தமப்பிரகாசம் போல ஞானஞ்ஞானங்களுக்கு விரோதமானதால், புத்தியறியாமையைப் போக்குகிறது)
கடம் கடத்தை	ஆபாஸேந ஜீவனாலே
வ்யாப்நுத: வியாபித்தலெதற்கென்ருல்	கட: கடம்
தத்ர அந்த இரண்டினுள்ளே	ஸ்புரேத் விளங்கும், (கடம்ஜடமானதால், சுயமாய் விளங்காது.)
அஜ்ஞாநம் (அந்த விஷயத்திலிருக்கிற) அஞ்ஞானமானது	

அ-கை. ஆத்துமாவில் அதற்குவிலக்ஷணத்தை காண்பிக்கிறார்.

ब्रह्मण्यज्ञाननाशायवृत्तिव्याप्तिरपेक्ष्यते ।
स्वयंस्फुरणरूपत्वान्नाभासउपयुज्यते ॥

ப்ரஹ்மண்யஜ்ஞாநநாஶாயவ்ருத்திவ்யாப்திரபேக்ஷ்யதே ।
ஸ்வயம்ஸ்புரணரூபத்வாந்நாபாஸஉபயுஜ்யதே ॥ ௯௨ ॥

ப்ரஹ்மணி பிர்மத்தினிடத்தில் (அஞ்ஞானம் ஆசிரயமாயிருக்கிறதாயும், பிரமாத்தும ஞானத்தை மறைப்பதாயும்) அனிர்வசனீயமாயுமிருக்கிற அஜ்ஞாநநாஶாய அஞ்ஞானம் நசிப்பதின்பொருட்டு வ்ருத்திவ்யாப்தி: (அகண்டாகார விருத்தியின்) வியாப்திமாத்திரம் அபேக்ஷ்யதே அபேட்சிக்கப்படுகிற து ஸ்வயம் ஆத்துமா [துஸ்புரணரூபத்வாத் சுவயம்பிரகாசரூபமானதால் ஆபாஸ: சிதாபாசன் உபயுஜ்யதே ந உபயோகப்படுகிறானில்லை

அ-கை. திருஷ்டாந்தம் காண்பிக்கிறார்.

चक्षुर्दीपावपेक्ष्येतेघटादेर्दर्शनेयथा ।
नदीपदर्शनेकिन्तुचक्षुरेकमपेक्ष्यते ॥

சக்ஷுர்தீபாவபேக்ஷ்யேதேகடாதேர்தர்ஶநேயதா ।
நதீபதர்ஶநேகிந்துசக்ஷுரேகமபேக்ஷ்யதே ॥ ௯௩ ॥

சக்ஷுர்தீபௌ கண்ணும் விளக்கும் கடாதே: (இருட்டிலிருக்கிற) கடாதிகளுடைய தர்ஶநே பார்வையில் யதா எப்படி அபேக்ஷ்யேதே அபேட்சிக்கப்படுகின்றனவோ தீபதர்ஶநே ந (அப்படி) தீபத்தை பார்ப்பதில் (மறுதீபம் வேண்டுவதில்லை) கிந்து பின்னையோவென்றால் சக்ஷு: கண் ஏகம் ஒன்று மாத்திரம் [து அபேக்ஷ்யதே அபேட்சிக்கப்படுகிற

அ-கை. புத்திவிருத்திகள் ஜீவனுடன் கூடியிருப்பதால், கடாதிகளிலே போல பிர்மத்திலும் பலவியாப்தி பலாத்காரமாய்வருமேயெனில்.

स्थितोप्यसौचिदाभासोब्रह्मण्येकीभवेत्परम् ।
नतुब्रह्मण्यतिशयंफलंकुर्याद्घटादिवत् ॥

ஸ்திதோப்யஸௌசிதாபாஸோப்ரஹ்மண்யேகீபவேத்பரம் ।
நதுப்ரஹ்மண்யதிஶயம்பலம்குர்யாத்கடாதிவத் ॥ ௯௪ ॥

அஸௌ இந்த சிதாபாஸ: சிதாபாசன் ஸ்தித: அபி இருந்தபோதிலும் ப்ரஹ்மணி பிர்மத்தில்

ப்ருஶம் மிகவும்
ஆதபதீபவத் (வெய்யிலில் வைத்த விளக்குப்போல்) ஒன்றாய்ப் போய்விடுவான்
கடாதிவத் கடாதிவிஷயத்தைப்போல
ப்ரஹ்மணி பிர்மத்தில்
அதிஶயா அதிசயமான
ஃபலம் பிரயோஜனத்தை
ந கல்பயேத் பண்ணப் படாதன்றோ.

அ-கை. இப்படிச் சொன்னதற்குப் பிரமாணமேதெனில்.

अप्रमेयमनादिं चेत्यत्रश्रुत्येदमीरितम् ।
मनसैवेदमाप्तव्यमितिधीर्व्याप्यताश्रुता ॥

அப்ரமேயமநாதிம் சேத்யத்ரஶ்ருத்யேதமீரிதம் ।
மநஸைவேதமாப்தவ்யமிதிதீர்வ்யாப்யதாஶ்ருதா ॥ ௬௫ ॥

அத்ர இந்த விஷயத்தில்
அப்ரமேயம் இதி ஜீவனாலறியப்படாதவரென்றும்
அநாதிம் ச அனாதியென்றும்
ஶ்ருத்யா (இப்படி அமிருதபிந்து) சுருதியினாலே
இதம் இது
ஈரிதம் சொல்லப்பட்டது
மநஸா ஏவ மனதினாலேயே
இதம் இதை
ஆப்தவ்யம் இதி அறியத்தக்கதென்று
தீர்வ்யாப்யதா ஶ்ருதா புத்தி வியாப்தியானது கடவல்லி சுருதியில் சொல்லப்படுகிறது.

அ-கை. இந்தபிரகதாரண்ணிய வாக்கியத்தில், அபரோட்சஞானமும், துக்கநிவர்த்தியும் ஜீவகதமாய் இரண்டும் சொல்லப்பட்டதென்றீரே, அதில் எந்தபாகத்தால் அபரோட்சஞானம் சொல்லப்பட்டதெனில்.

आत्मानञ्चेद्विजानीयादयमस्मीतिवाक्यतः ।
ब्रह्मात्मव्यक्तिमुल्लिख्ययोबोधस्सोभिधीयते ॥

ஆத்மாநஞ்சேத்விஜாநீயாதயமஸ்மீதிவாக்யத: ।
ப்ரஹ்மாத்மவ்யக்திமுல்லிக்யயோபோதஸ்ஸோऽபிதீயதே ॥ ௬௬ ॥

ஆத்மாநம் சேத் விஜாநீயாத் அயம் அஸ்மி இதி வாக்யத: ஆத்துமாவே புருஷன் இவரே நானென்று சாட்சாத்காரமாயறிந்தானேயானால் என்று சொல்லுகிற பூர்வவாக்கியத்தால்
ப்ரஹ்மாத்மவ்யக்திம் பிர்மமே தானென்ற ஐக்கியஞானத்தை
உல்லிக்ய விஷயீகரித்திருக்கிற
ய: யாதொரு
போத: அறிவுண்டோ
ஸ: அந்த (அறிவே)
அபிதீயதே சொல்லப்படுகிறது.

அ-கை. முன்சொன்னபடி ஒருதரம் மகாவாக்கிய விசாரத்தால், அபரோட்சஞானம் சித்திக்கும்போது, அடிக்கடி சிரவணாதிகளை அனுஷ்டானம்பண்ண செய்யவேண்டுமெனில்.

अस्तुबोधोपरोक्षोत्रमहावाक्यात्तथाप्यसौ ।
नदृढश्श्रवणादीनामाचार्यैःपुनरीरणात् ॥

அஸ்துபோதோபரோக்ஷோத்ரமஹாவாக்யாத்ததாப்யஸௌ ।
நத்ருடஶ்ஶ்ரவணாதீநாமாசார்யை:புநரீரணாத் ॥ ௯௭ ॥

அஸௌ இந்த [ஞானம்
அபரோக்ஷ:போத: அபரோட்ச
மஹாவாக்யாத் மகாவாக்கிய விசாரத்தால்
அஸ்து உண்டாகட்டும்
அத்ர இந்தவிஷயத்தில்
ததா அபி (நானேபிர்மமென்று) அறியப்பட்டாலும்
த்ருட: ந திடமாகிறதில்லையென்று
ஆசார்யை: ஆசாரியர்களாலே
ஶ்ரவணாதீநாம் சிரவணமனனாதிகளை
புந: மறுபடி
ஈரணாத் செய்யச்சொல்லியிருப்பதால் அது திடமாகும்வரை சிரவணாதிகளைச்செய்யவேண்டும்.

அ-கை. எந்தவாக்கியத்தால் சொல்லியிருக்கிறார்களென்றால்.

अहंब्रह्मेतिवाक्यार्थबोधोयावद्दृढीभवेत् ।
शमादिसहितस्तावदभ्यसेच्छ्रवणादिकम् ॥

அஹம்ப்ரஹ்மேதிவாக்யார்த்தபோதோயாவத்த்ருடீபவேத் ।
ஶமாதிஸஹிதஸ்தாவதப்யஸேச்ச்ரவணாதிகம் ॥ ௯௮ ॥

அஹம்ப்ரஹ்மேதி வாக்யார்த்தபோத: நான் பிர்மமென்கிற வாக்கியத்தினுடையவும், அதினர்த்தமும், அதின் ஞானமும் (ன்றியில்
யாவத் எதுவரையிலும் பிரயத்தினம
த்ருடீபவேத் திடமாகபவிக்கிறதோ
தாவத் அவ்வளவுகாலபரியந்தம்
ஶமாதிஸஹித: சமாதிசாதனசதுஷ்டயத்துடன்கூடி
ஶ்ரவணாதிகம் சிரவணமனன நிதித்தியாசனங்களை
அப்யஸேத் அப்பியசித்தே வரவேண்டுமென்று சொன்னார்

இ-தி. தயிரிலிருக்கிற வெண்ணெய் மோரைவிட்டுப் பிரியும்வரை கடையவேண்டியதுபோலும், கட்டையிலிருக்கிற அக்கினி வெளிப்படும்வரை மதனம்பண்ணுவதுபோலும், தங்கம் சொக்கத்தங்கமாகும்வரை புடம்போடுவதுபோலும், ரத்தினம் சுத்தமாகும்வரை சாணையில்வைத்து துருவைமாற்றுவதுபோலுமாம்.

அ-கை. மகாவாக்கியப் பிரமாணத்தால், உண்டானஞானத்திற்கு, அதிருஷ்டத்துவம் என்ன ஏதுவாலெனில்.

बाढंसन्तिह्यदार्ढ्यस्यहेतवश्श्रुत्यनेकता ।
असंभाव्यत्वमर्थस्यविपरीताचभावना ॥

பாடம்ஸந்திஹ்யதார்ட்யஸ்யஹேதவஶ்ஶ்ருத்யநேகதா ।
அஸம்பாவ்யத்வமர்தஸ்யவிபரீதாசபாவநா ॥ ௯௯ ॥

ஹி யாதொருகாரணத்தினாலே
ஶ்ருத்யநேகதா சுருதியினுடையநானாவித தன்மை இருப்பதாலும்
அர்தஸ்ய கேட்டஅர்த்தமான பிர்மம் நானென்பது
அஸம்பாவ்யத்வம் சம்பவியாதென்றமயக்கமிருப்பதாலும்
விபரீதாபாவநா.ச விபரீதபாவனையுமிருப்பதாலும்
அதார்ட்யஸ்ய. ஹேதவ꞉ திடப்படாமைக்குக்காரணங்கள்
பாடம் சர்வதா
ஸந்தி இருக்கின்றன.

அ-கை. இதில் சம்சயபாவனை நிவர்த்திக்குபாயம் சொல்லுகிறார்.

शाखाभेदात्कामभेदाच्छ्रुतंकर्मान्याथान्यथा ।
एवमत्रापिमाशंकीत्यतश्श्रवणमाचरेत् ॥

ஶாகாபேதாத்காமபேதாச்ச்ருதம்கர்மாந்யதாந்யதா ।
ஏவமத்ராபிமாஶங்கீத்யதஶ்ஶ்ரவணமாசரேத் ॥ ௧௦௦ ॥

ஶாகாபேதாத் இருக்கு முதலானசாகாபேதங்களாலும்
காமபேதாத் பணம் புத்திரன் முதலானகாமபேதத்தாலும்
கர்ம கர்மமானது
அந்யதாந்யதா வேறுவேறாக
ஶ்ருதம் கேட்கப்படுகிறது
ஏவம் இப்படி
அத்ராபி இந்தவேதாந்தத்திலும்
இதி இருக்குமோவென்று
மாஶங்கீ சங்கிக்காதே
அத꞉ ஆகையால்
ஶ்ரவணம் ஆறுலிங்கத்தாலும்சிரவணத்தை
ஆசரேத் ஆசரிக்கவேண்டியது

அ-கை. சிரவணலட்சண மேதெனில்.

वेदान्तानामशेषाणामादिमध्यावसानतः ।
ब्रह्मात्मन्येवतात्पर्यमितिधीश्श्रवणंभवेत् ॥

வேதாந்தாநாமஶேஷாணாமாதிமத்யாவஸாநத꞉ ।
ப்ரஹ்மாத்மந்யேவதாத்பர்யமிதிதீஶ்ஶ்ரவணம்பவேத் ॥ ௧௦௧ ॥

அஶேஷாணாம் சமஸ்தங்களாயிருக்கிற
வேதாந்தாநாம் வேதாந்தங்களுடைய
ஆதிமத்யாவஸாநத꞉ ஆதிநடுமுடிவினுடையசித்தாந்தத்தால் [றிவதிலேயே
ப்ரஹ்மாத்மநி.ஏவ பிர்மமேதானென்ற
தாத்பர்யம் இதி தாற்பரியமென்று

யீ: உண்டாகிறஞானமே | ஶ்ரவணாஹ்வெ ஶ்ரவணமாகபவிக்கிறது

அ-கை. இப்படிசிரவணம் எங்கேசொல்லப்பட்டிருக்கிறதெனில்.

समन्वयाध्यायएतत्सूक्तंधीस्वास्थ्यकारिभिः ।

ஸமந்வயாத்யாயஏதத்ஸூக்தம்தீஸ்வாஸ்த்யகாரிபி:।

யீஸ்வாஸ்த்யகாரிபி: புத்தியைசுவாதீனம்பண்ணின வியாசாசாரியாளாலே | ஸமந்வயாத்யாயே சமன்வயாத்தியாயத்தில் | ஏதத்ஸூக்தம் இந்தசிரவணம்நன்றாய் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது

அ-கை. இனி அசம்பாவனையை நிவர்த்தி பண்ணுகிறதான மனனத்தைச் சொல்லுகிறார்.

तर्कैस्संभावनार्थस्यद्वितीयाध्यायईरिता ॥

தர்கைஸ்ஸம்பாவநார்த்தஸ்யத்விதீயாத்யாயஈரிதா ॥ ௧௦௨ ॥

த்விதீயாத்யாயே இரண்டாவதுஅத்தியாயத்தில் | தர்கை: சொப்பனதிருஷ்டாந்தம் முதலானயுக்திகளாலே | அர்த்தஸ்ய ஸம்பாவநா சிரவணார்த்தம் சம்பவிக்குமென்று | ஈரிதா அவர்களாலேயேசொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

அ-கை. இப்போது விபரீதபாவனையும், அதுநிவர்த்திக் குபாயத்தையும் சொல்லுகிறார்.

वहुजन्मदृढाभ्यासाद्देहादिष्वात्मधीःक्षणात् ।
पुनःपुनरुदेत्येवंजगत्सत्यत्वधीरपि ॥
विपरीताभावनेयमैकाग्र्यात्सानिवर्तते ।

வஹுஜந்மத்ருடாப்யாஸாத்தேஹாதிஷ்வாத்மதீ:க்ஷணாத் ।
புந:புநருதேத்யேவம்ஜகத்ஸத்யத்வதீரபி ॥ ௧௦௩ ॥
விபரீதாபாவநேயமைகாக்ர்யாத்ஸாநிவர்த்ததே ।

பஹுஜந்மத்ருடாப்யாஸாத் அனேககோடிஜன்மங்களில் திடமாகப்பழகின பழக்கத்தால் | தேஹாதிஷு தேகேந்திரியாதிகளிலே | ஆத்மதீ: நானென்கிறபுத்தி | க்ஷணாத் ஒருக்ஷணத்திற்குள்ளே | புந:புந: அடிக்கடி | உதேதி உண்டாகிறது | ஏவம் இப்படியே | ஜகத்ஸத்யத்வதீரபி ஜகத்துசத்தியமென்கிறபுத்தியும் பிரயத்தினமன்றியிலுண்டாகிறது | இயம் விபரீதா இந்தவிபரீத | பாவநா பாவனையாதோ | ஸா அது | ஐகாக்ர்யாத் ஏகாக்கிரசித்தத்தால் | நிவர்த்ததே நிவர்த்தியாகிறது.

அ-கை. இந்த ஏகாக்கிரம் எதனாலுண்டாகுமெனில்.

तत्वोपदेशात्प्रागेवभवत्येतदुपासनात् ॥
उपास्तयोतएवात्रब्रह्मशास्त्रेपिचिन्तिताः ।

தத்வோபதேஶாத்ப்ராகேவபவத்யேததுபாஸநாத் ||௧௦௪||
உபாஸ்தயோதஏவாத்ரப்ரஹ்மஶாஸ்த்ரேபிசிந்திதா: |

தத்வோபதேஶாத் தத்துவோபதேசதிற்கு
ப்ராக் ஏவ முன்னமே
உபாஸநாத் சகுணஉபாசனையினாலே
ஏதத் இந்தச்சித்த ஏகாக்கிரம்
பவதி சித்திக்கும்

அத: ஏவ ஆகையினாலேயே
அத்ர இந்த
ப்ரஹ்மஶாஸ்த்ரே அபி பிர்மத்தைபிரதிபாதிக்கிறசாஸ்திரத்திலும்
உபாஸ்தய: உபாசனைகள்
சிந்திதா: சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன

அ-கை. முந்திசகுணோபாசனை பண்ணாமல், குருசந்நிதிக்கு, வந்தவனுக்கு ஏகாக்கிரமெப்படி உண்டாகுமெனில்.

प्रागनभ्यासिनःपश्चाद्ब्रह्माभ्यासेनतद्भवेत् ॥

ப்ராகநப்யாஸிந:பஶ்சாத்ப்ரஹ்மாப்யாஸேநதத்பவேத்||௧௦௫||

ப்ராக் முதலில்
அநப்யாஸிந: சகுணஉபாசனையப்பியாசம்பண்ணாதவர்கள்
பஶ்சாத் பின்

ப்ரஹ்மாப்யாஸேந குருசந்நிதியிற்செய்கிற பிர்மாப்பியாசத்தால்
தத்பவேத் அந்தஏகாக்கிரமுண்டாகும்

ச-கை. பிர்மாப்பியாசம் செய்கிறவித மெப்படியெனில்.

तच्चिन्तनंतत्कथनमन्योन्यंतत्प्रबोधनम् ।
एतदेकपरत्वञ्चब्रह्माभ्यासंविदुर्बुधाः ॥

தச்சிந்தநம்தத்கதநமந்யோந்யம்தத்ப்ரபோதநம் |
ஏததேகபரத்வஞ்சப்ரஹ்மாப்யாஸம்விதுர்புதா:||௧௦௬||

தச்சிந்தநம் ஏகாந்தத்திலிருக்கும்போது அதையேசிந்திக்கிறது
தத்கதநம் சிஷியாள்வந்தபோது அதையேசொல்லுகிறது.
அந்யோந்யம் தத்ப்ரபோதநம் சமானர்கள்கூடும்போது) ஒருவருக்கொருவர் அந்தபிர்மத்தையேபோதித்துக்கொள்ளுகிறது

ஏததேகபரத்வம் இந்தபிர்மத்திலேயேகண்குத்திப்பாம்புபோல முக்கியதிருஷ்டியோடேகூடியிருக்கிறது
ப்ரஹ்மாப்யாஸம் (இதையே பிர்மாப்பியாசமென்று
புதா: பெரியோர்கள்
விது: சொல்லுகிறார்கள்.

அ-கை. இது வேவேலையா யிருக்கவேண்டுமென்று எங்கேசொல்லி யிருக்கிறதெனில்.

तमेवधीरोविज्ञायप्रज्ञांकुर्वीतब्राह्मणः ।
नानुध्यायाद्बहून्शब्दान्वाचोविग्लापनंहितत् ॥

தமேவதீரோவிஜ்ஞாயப்ரஜ்ஞாங்குர்வீதப்ராஹ்மண꞉ ।
நாநுத்யாயாத்பஹூந்ஶப்தாந்வாசோவிக்லாபநம்ஹிதத் ॥ ௧௦௭ ॥

தீர꞉ சாதனசதுஷ்டயசம்பன்னனான தைரியசாலியான
ப்ராஹ்மண꞉ பிராமணன்
தமேவ (குருமுகமாய்)பிர்மமே
விஜ்ஞாய நானென்றறிந்து
ப்ரஜ்ஞாம் ததாகாரவிருத்தி பரம்பரை
குர்வீத பண்ணத்தக்கது [யே
பஹூந் வெகு

ஶப்தாந் சப்தங்களை
அநுத்யாயாத் ந நகரா அடிப்பது போல் ஓதத்தேவையில்லை
தத் அது
வாச꞉ வாக்குக்கு
விக்லாபநம் ஹி வலி மாத்திரமன்றோ, என்று இப்படி பிரகதாரண்ணிய உபநிடதம்சொல்லுகிறது.

அ-கை. இப்படி சதாபிர்மவிசாரத்தில் இருந்தால் சரீரநிர்வாகமெப்படி நடக்குமெனில்.

अनन्याश्चिन्तयन्तोमांयेजनाःपर्युपासते ।
तेषांनित्याभियुक्तानांयोगक्षेमंवहाम्यहम् ॥

அநந்யாஶ்சிந்தயந்தோமாம்யேஜநா꞉பர்யுபாஸதே ।
தேஷாம்நித்யாபியுக்தாநாம்யோகக்ஷேமம்வஹாம்யஹம் ॥ ௧௦௮ ॥

யேஜநா꞉ யாதொருஜனங்களானவர்
மாம் சர்வசாக்ஷியானவென்னை [கள்
அநந்யா꞉ தனக்கன்னியமாக
சிந்தயந்த꞉ சிந்தித்துக்கொண்டு (சதா காலமும்)
பர்யுபாஸதே. நானுவாக்கிலும் உபாசிக்கிறார்களோ

நித்யாபியுக்தாநாம் தேஷாம் எப்போதும் நான் பிர்மமென்ற அனுசந்தானத்தோடேகூடிய அவர்களுடைய
யோகக்ஷேமம் சகலவிதமான சரீரநிர்
அஹம் நானே [வாகத்தை
வஹாமி வகிக்கிறேனென்றுகீதையில் பகவான்சொன்னார்.

அ-கை. இப்போதுசொன்ன சுருதிஸ்மிருதிகளில் அந்தரங்கமேதெனில்.

इतिश्रुतिस्मृतीनित्यमात्मन्येकाग्रतांधियः ।
विधत्तोविपरीतायाभावनायाःक्षयायहि ॥

இதிஶ்ருதிஸ்ம்ருதீநித்யமாத்மந்யேகாக்ரதாம்திய꞉ ।
விதத்தோவிபரீதாயாபாவநாயா꞉க்ஷயாயஹி ॥ ௧௦௯ ॥

ஊதி இப்படி
ஶ்ருதிஸ்ம்ருதீ சுருதிஸ்மிருதி இரண்டுகளும்
நித்யம் சதாகாலம்
ஸூக்ஷ்மே ஆத்துமாவினிடத்தில்
தியஃ புத்திக்கு
ஏகாக்ரதாம் ஏகாக்கிரமாயிருத்தலை
விதத்ஃ விதித்திருக்கிறதன்றோ

அ-கை. அதுஎதற்கெனில்.

விபரீதாயாஃ.பாவநாயாஃ இந்தவிபரீதபாவனையினுடைய
க்ஷயாய. க்ஷயத்தின் பொருட்டென்றறி.

அ-கை. தேகமேநான், ஜகத்துசத்தியமென்கிற புத்தி எதினால் விபரீதபாவனையாயிற்றெனில், அந்தலக்ஷண மதிலிருப்பதால், அந்தலக்ஷணமேதெனில்.

यद्यथावर्ततेतस्यतत्त्वंहित्वान्यथात्वधीः ।
विपरीताभावनास्यात्पित्रादावरिधीर्यथा ॥

யத்யதாவர்த்ததேதஸ்யதத்த்வம்ஹித்வாந்யதாத்வதீஃ ।
விபரீதாபாவநாஸ்யாத்பித்ராதாவரிதீர்யதா ॥ ௧௧௦ ॥

யத் யாதொன்று
யதா எப்படி
வர்த்ததே இருக்கிறதோ
தஸ்ய அதற்கு
தத்த்வம் ஹித்வா அந்தஉண்மையைவிட்டு
அந்யதாத்வதீஃ வேறாகஎண்ணுகிறஞானமானது
விபரீதா.பாவநா.ஸ்யாத் விபரீதபாவனையாகிறது.

அ-கை. அது எதுபோலென்றால்.

பித்ராதௌ பிதாகுருசாஸ்துக்கள் முதலானவர்களிடத்தில்
யதா அரிதீஃ எப்படிசத்துருபுத்தி பண்ணுகிறார்களோ, (நிஜமானசுக்தியாதிகளில்) ரஜதாதிகளையெப்படி கற்பிக்கிறார்களோ அப்படியென்றறி

வி-ம். அனாத்துமாவில், ஆத்துமபுத்தி பண்ணுகிறது அத்தியாசமென் பாஷியக்காரர் சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

அ-கை. இப்போது பிரகிருதத்தில் இப்படி இருக்கிறதாவெனில்.

आत्मादेहादिभिन्नोयं मिथ्याचेदंजगत्तयोः ।
देहाद्यात्मत्वसत्यत्वधीर्विपर्ययभावना ॥

ஆத்மாதேஹாதிபிந்நோயம்மித்யாசேதம்ஜகத்தயோஃ ।
தேஹாத்யாத்மத்வஸத்யத்வதீர்விபர்யயபாவநா ॥ ௧௧௧ ॥

அயம் இந்த
ஆத்மா ஆத்துமாவானவர்
தேஹாதிபிந்நஃ தேகாதிபஞ்சகோசங்களுக்குவேறாயிருக்கவும்
இதம்.ஜகத் இந்தஜகத்து
மித்யா.ச பொய்யாயிருக்கவும்
தயோஃ அவ்விரண்டுகளில்
தேஹாத்யாத்மத்வஸத்யத்வதீஃ தேகாதி

களில் நானென்கிறபுத்தியும் ஜகத்தில் சத்தியபுத்தியும் விபர்யயபாவநா விபரீதபாவனை யெனப்படும்.

அ-கை. முன்னர்விபரீதபாவனை சித்தஏகாக்கிரத்தால் நிவர்த்தியாகுமென்று எப்படிச்சொன்னீர், பிராணபந்தனத்தால் சித்த ஏகாக்கிரமுள்ளவனுக்கு விபரீதபாவனை போகவில்லையே யெனில், அது சாமான்னியமாகச் சொன்னதேதவிர, விசேஷமாக தாற்பரியத்தோடே சொன்னதல்லவென்று சொல்லுகிறார்.

तत्वभावनयानश्येत्सातोदेहातिरिक्तताम् ।
आत्मनोभावयेत्तद्वन्मिथ्यात्वंजगतोनिशम् ॥

தத்வபாவநயாநச்யேத்ஸாதோதேஹாதிரிக்ததாம் ।
ஆத்மநோபாவயேத்தத்வந்மித்யாத்வம்ஜகதோநிசம் ॥ ௧௧௨ ॥

ஸா அந்தவிபரீதபாவனையானது
தத்வபாவநயா தத்துவபாவனையால்
நச்யேத் நசிக்கும்
அத: ஆகையால்
ஆத்மந: ஆத்துமாவிற்கு
தேஹாதிரிக்ததாம் தேகாதிகளைக் காட்டிலும் வேருயிருத்தலும்
தத்வத் அதுபோல
ஜகத: ஜகத்து
மித்யாத்வம் பொய்யென்பதையும்
அநிசம் சர்வகாலமும்
பாவயேத் பாவிக்கவேண்டியது

அ-கை. இப்படி சதாதத்துவ பாவனையைப் பண்ணச்சொன்னீரே, அதற்குநியமாதிகள் உண்டோவென்று கேட்டதற்கு சமாதானம் சொல்லுகிறார்.

किंमन्त्रजपवन्मूर्तिध्यानवच्चात्मभेदधीः ।
जगन्मिथ्यात्वधीश्चात्रह्यावर्त्यास्यादुतान्यथा ॥

கிம்மந்த்ரஜபவந்மூர்த்தித்யாநவச்சாத்மபேததீ: ।
ஜகந்மித்யாத்வதீச்சாத்ரஹ்யாவர்த்யாஸ்யாதுதாந்யதா ॥ ௧௧௩ ॥

ஆத்மபேததீ: தேகாதிகளுக்கு, ஆத்துமா வேறென்றஞானமும்
ஜகந்மித்யாத்வதீ: ச ஜகத்துபொய்யென்றஞானமும்
மந்த்ரஜபவத் உண்டாவதற்கு, பஞ்சாக்ஷராதிமந்திர ஜபம்போலும்
மூர்த்தித்யாநவத் சகுண மூர்த்திகளினது தியானம்போலும்
அத்ர இந்த தத்துவபாவனையில்
கிம் நேமமுண்டோவெனில்
ஆவர்த்யா அடிக்கடி நானேபிரம்மமென்றும், ஜகத்துபொய்யென்றும் அனுசந்தானமான ஆவர்த்தியினாலே உண்டாகிறதே யல்லது
உத வேறே
அந்யதா ஒருவிதமானநேமமும் தத்துவபாவனைக்கில்லை,

அ-கை. அந்த ஜபாதிகளுக்குமாத்திரம் நியமம்வருவானேன், தத்துவபாவனைக்கு நியமமில்லாமல் போவானேனெனில்.

अन्यथेतिविजानीहिदृष्टार्थत्वेनभुक्तिवत् ।
बुभुक्षुर्जपवद्भुङ्क्तेनकश्चिन्नियतःक्वचित् ॥

அந்யதேதிவிஜாநீஹித்ருஷ்டார்த்தத்வேநபுக்திவத் ।
புபுக்ஷுர்ஜபவத்புங்க்தேநகச்சிந்நியதக்க்வசித் ॥ ககச ॥

புக்திவத் போஜனம்முதலானதைச் செய்வதுபோல தத்துவபாவனை
த்ருஷ்டார்த்தத்வேந பிரத்தியட்சபலமாயிருப்பதினாலே
அந்யதாஇதி அந்தஜபாதிகளுக்குவேறென்று
விஜாநீஹி இதையறிந்துகொள்
புபுக்ஷு: போஜனம்பண்ண இச்சையுள்ளவன்
கச்சித் ஒருவனும்
ஜபவத் ஜபம்பண்ணுகிறவன்போல
நியத: நியமம்பண்ணிக்கொண்டு
க்வசித் ஒரிடத்திலும்
நபுங்க்தே போஜனம்பண்ணுகிறதில்லை

அ-கை. போஜனம் பண்ணுகிறதற்கும் சுருதிஸ்மிருதிகளில் நியமஞ்சொல்லி யிருக்கிறதேயென்றால், அது பசிநிவர்த்தியைமாத்திரம் செய்துகொள்ளுகிறவனுக்கு அந்தநியமமில்லை யென்கிறதை விவரித்துக் காண்பிவிக்கிறார்.

अश्नातिवानवाश्नातिभुङ्क्तेवास्वेच्छयान्यथा ।
येनकेनप्रकारेणक्षुधामपनिनीषति ॥

அச்நாதிவாநவாச்நாதிபுங்க்தேவாஸ்வேச்சயாந்யதா ।
யேநகேநப்ரகாரேணக்ஷுதாமபநிநீஷதி ॥ ககரு ॥

அச்நாதி வா சாப்பிடுகிறதாவது அல்லது [வது
நஅச்நாதி வா சாப்பிடாமலிருக்கிறதா
புங்க்தே வா பட்சணாதிகளை சாப்பிடுகிறதாவது
ஸ்வேச்சயா இஷ்டமுதலானவைகளையாவது
அந்யதா தூங்குகிறதாவது
யேநகேநப்ரகாரேண பின்னும் எந்தவிதத்திலாவது
க்ஷுதாம் பசியை
அபநிநீஷதி போக்கிவிடுகிறான்.

அ-கை. ஜபாதிகளில் போஜனாதிகளைக் காட்டிலும் வேறுவிதமிருக்கிறதென்பதெப்படியெனில்.

नियमेनजपंकुर्यादकृतौप्रत्यवायतः ।
अन्यथाकरणेनर्थस्स्वरवर्णविपर्ययात् ॥

நியமேநஜபங்குர்யாதக்ருதௌப்ரத்யவாயத: ।
அந்யதாகரணேநர்த்தஸ்ஸ்வரவர்ணவிபர்யயாத் ॥ ககசு ॥

நியமேந நியமமாகவே [டியது
ஜபம் குர்யாத் ஜபம் பண்ணவேண்
அக்ருதௌ அப்படிநியமமாய்ப்பண்ணப்படாதபட்சத்தில்

ஶாஸ்த்ரவ்யாபக꞉ அனர்த்தத்தைக்கொடுப்பதான தோஷம் வருவதாலும் ஸம்யோக்ஷணே அப்படி வித்தியாசமாய்ப்பண்ணும்பட்சத்தில் ஶுக்ரவர்ண-ஸ்வர-வ்யத்யயாஸ மந்திரவித்தியாசத்தினாலும், சொரவித்தியாசத்தினாலும் வர்ணவித்தியாசத்தினாலும் ஸநர்த்த꞉ அனர்த்தம் வந்துவிடும்.

வி-ம். துவஷ்டாவானவன் இந்திரனுக்கு சத்துருவிருத்தியாக வேண்டுமென்று ஓமம்செய்ய, சொரபேதத்தால், இந்திரனே விருத்தியாகும்படியாக ஆய்விட்டது. நித்தியத்துவம் வேண்டுமென்று எண்ணியகும்பகர்ணன் அக்ஷரபேதத்தால் நித்திரத்துவமென்றுகேட்டு நித்திராளுவானதுபோலும், மந்திரபேதத்தினாலே பாரியை இழந்தவன் கதைபோலுமறி.

அ-கை. பசியானது பிரத்தியட்சபாதைக் கேதுவானதால், பசிநிவர்த்தியாகிறதற்கு நியமமன்றியில்போனாலும் புஜிக்கலாம், விபரீதபாவனை அப்படியல்லாதபடியால், அதை நிவர்த்திபண்ணுவதற்கு சொன்னதியானம் திருஷ்டபலமானதால் நியமமாகவே பண்ணத்தக்கதெனில்

क्षुधेवदृष्टबाधाकृद्विपरीताचभावना ।
ज्ञेयाकेनाप्युपायेननास्त्यत्रानुष्ठितेःक्रमः ॥

க்ஷுதேவ த்ருஷ்டபாதாக்ருத் விபரீதா ச பாவநா ।
ஜ்ஞேயா கேநாப்யுபாயேந நாஸ்த்யத்ராநுஷ்டிதே꞉ க்ரம꞉ ॥கக௲॥

விபரீதா பாவநா ச விபரீதபாவனையும்
க்ஷுதா இவ பசியானதுபோல
த்ருஷ்டபாதாக்ருத் பிரத்தியட்சமானபாதையை உண்டுபண்ணுகிறது அனுபவமாயிருப்பதால்
கேந எந்த
உபாயேந அபி உபாயத்தினாலாவது அதின்நிவர்த்தியை
ஜ்ஞேயா அறியத்தக்கது
அத்ர இதில்
அநுஷ்டிதே꞉ அனுஷ்டானத்தின்
க்ரம꞉ கிரமம்
நாஸ்தி யாதொன்றுமில்லை.

அ-கை. அப்போ அந்த உபாயமென்னவெனில்.

उपायःपूर्वमेवोक्तस्तच्चिन्ताकथनादिकः ।

உபாய꞉ பூர்வமேவோக்தஸ் தச்சிந்தாகதநாதிக꞉ ।

தச்சிந்தாகதநாதிக꞉ அதையேசிந்திக்கிறதும்சொல்லுகிறதும்முதலான
உபாய꞉ உபாயமானது
பூர்வம் ஏவ உக்த꞉ முன்னமேசொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

அ-கை. ஜபம்முதலான கிரியைகளுக்கு கிழக்குதிக்குமுகம் முதலானநியமம் சொல்லப்பட் டிருப்பதுபோல், பிர்மதியானத்திற்கு அப்படி யாதொருநியமமும் வேண்டியதில்லையென்று சொன்னதுசரியே சகுணத்தியானம் பண்ணு

வதுபோல், பிரமத்தியானத்திலும் விருத்தி ஏகாக்கிரம் வேண்டியதால் நிர்ப ந்தம் எப்படியில்லையென்று சொல்லுகிறதெனில்.

एतदेकपरत्वेपिनिर्बन्धोध्यानवन्नहि ॥

ஏததேகபரத்வேபி நிர்பந்தோ த்யாநவந்நஹி ॥ ௧௧௮ ॥

ஏததேகபரத்வேபி இதுவேமுக்கியவேலையாயிருந்தாலும் த்யாநவத் நிர்பந்த: சகுணத்தியானத்தில் வருத்தமிருப்பதுபோல ந,ஹி இதில்யாதொருவருத்தமுமில்லையென்றறி

அ-கை. சகுணத்தியானத்தில் என்னநிற்பந்த மிருக்கிறதய்யா, எந்தமூர்த்தியை உத்தேசித்துத் தியானம்செய்கிறானோ, அதை சிந்திக்கவேண்டியது மாத்திரமேதவிர வேறில்லையேயெனில், இவன்தெரியாமல் சொல்லுகிறானென்று தியானத்திலிருக்கிற நிற்பந்தத்தைக் காண்பிவிப்பதற்கு சகுணத்தியான லட்சணத்தை முதலில் சொல்லுகிறார்.

मूर्तिप्रत्ययसांतत्यमन्यानन्तरितंधियः ।
ध्यानंतत्रातिनिर्बन्धोमनसश्चञ्चलात्मनः ॥

மூர்த்திப்ரத்யயஸாந்தத்யமந்யாநந்தரிதம்திய: ।
த்யாநம்தத்ராதிநிர்பந்தோமநஸஶ்சஞ்சலாத்மந: ॥ ௧௧௯ ॥

மூர்த்திப்ரத்யயஸாந்தத்யம் சகுணமூர்த்தியின்ஞானமும் அந்தமூர்த்தியாகாரமான நான்குகை முதலான அவிச்சின்னவிருத்தியும் திய: புத்திக்கு அந்யாநந்தரிதம் வேறுநினைப்பன்றியிலிருக்கிறதும் த்யாநம் தியானமாம் தத்ர அதில் சஞ்சலாத்மந: சஞ்சலவடிவமான மநஸ: மனதிற்கு அதிநிர்பந்த: அத்தியந்தம்நிற்பந்தமென்றறி.

வி-ம். சதா ஓடிக்கொண்டிருக்கிற யானை குதிரை குரங்குமுதலான மிருகங்களை கட்டிப்போட்டால் எப்படி சங்கடப்படுமோ, அப்படி சஞ்சலமான மனதிற்கும், சகுணத்தியானம் வெகுநிற்பந்தமாயிருக்குமென்றறி.

அ-கை. மனது சஞ்சலம் முதலான துற்குணத்தோடேகூடியிருக்குமென்பதில் பிரமாண மென்னவெனில்.

चञ्चलंहिमनःकृष्णप्रमाथिबलवद्दृढम् ।
तस्याहंनिग्रहंमन्येवायोरिवसुदुष्करम् ॥

சஞ்சலம்ஹிமந:க்ருஷ்ணப்ரமாதிபலவத்த்ருடம் ।
தஸ்யாஹம்நிக்ரஹம்மந்யேவாயோரிவஸுதுஷ்கரம் ॥ ௧௨௦ ॥

க்ருஷ்ண ஏ கிருஷ்ணமூர்த்தே
சஞ்சலம் சஞ்சலமாயும்
ப்ரமாதி (ரம்பம்அறுப்பதுபோல)பு
ருஷனுக்குவிசனத்தைகொடுப்தாயும்
பலவத் கங்காப்பிரவாகம் யானையை
க்கூடஇழுப்பதுபோல பலமாய்
த்ருடம் ஹி மந: இந்த மனதும் ஜீவ
னை தான்போகிற வழியே இழுப்ப
தாலும்
தஸ்ய அந்தமனதினுடைய
நிக்ரஹம் நிக்கிரகத்தை [லே
வாயோரிவ வாயுவின்நிக்கிரகம்போ
ஸுதுஷ்கரம் பிரயாசமென்று
அஹம் நான்
மந்யே எண்ணுகிறேன்.

வி-ம். மனது சத்து, அசத்தான ஒருவிஷயத்தில்விழுந்து கிடமாய்ழு கிப்போனால், அதை அதிலிருந்து எடுப்பது ஈசுவரனாலு முடியாதென்று சுருதிசொல்லுகிறது.

அ-கை. இப்படியே ஸ்ரீராமமூர்த்தியினுடைய வாக்கியத்தையும் காட்டுகிறார்.

अप्यब्धिपानान्महतस्सुमेरून्मूलनादपि ।
अपिवह्न्यशनात्साधोविषमश्चित्तनिग्रहः ॥

அப்யப்திபாநாந்மஹதஸ்ஸுமேரூந்மூலநாதபி ।
அபிவஹ்ந்யஶநாத்ஸாதோவிஷமஶ்சித்தநிக்ரஹ: ॥ ௧௨௧ ॥

அப்திபாநாத் அபி சமுத்திரத்தை கு
மஹத: மகத்தான [டிப்பதிலும்
ஸுமேரு அழகுள்ளமேருவை
உந்மூலநாத் அபி வேரோடேபிடுங்கு
வதிலும்
வஹ்ந்யஶநாத் அபி நெருப்பைவிழு
ங்குவதிலும்
சித்தநிக்ரஹ: சித்தநிரோதமானது
விஷம: பிரயாசம்
ஸாதோ ஏ சாதோவென்று, வைரா
க்கிய பிரகரணத்தில் ராமர்சொல்
லியிருக்கிறார்.)

அ-கை. பிரகிருதத்தில் சொல்லப்படுகிற பிர்மவிசாரத்திற்கும், மனோவி யாபாரமான சகுணத்தியானத்திற்கும், வேற்றுமையானது நன்றாயிருக்கிற தெனக் காண்பிக்கிறார்.

कथनादौननिर्बन्धश्शृङ्खलाबद्धदेहवत् ।

கதநாதௌ ந நிர்பந்தஶ்ஶ்ருங்கலாபத்ததேஹவத் ।

ஶ்ருங்கலாபத்ததேஹவத் விலங்கில்
கட்டுண்ட சிம்மம்போல், மூர்த்தித்
தியானாதிகளில் மனதிற்கு நிற்பந்
தமுண்டு
கதநாதௌ சிரவணமனனநிதித்தியா
சனாதியில், கட்டுப்படாத சிம்மம்
சகல மிருகங்களுக்கும் ராஜாவாய்
சுகமாயிருப்பதுபோல
ந நிர்பந்த: அப்படி மனதிற்கு நி
ற்பந்தமில்லை.

அ-கை. ஆனால்வேதாந்த சிரவணாதிகளில் நிர்ப்பந்தமில்லையென்பதை ஒப்புக்கொண்டேன், மூன்றுதேங்காய் உடைத்தவன் கதைபோல் ஓர்விசேஷமுங்காணப்பட வில்லையேயெனில், நீசொன்னபடி விசேஷமில்லையென்கிறதில்லை.

किंत्वनन्तेतिहासाद्यैर्विनोदोनाट्यवद्धियः ॥

கிஂத்வநந்தேதிஹாஸாத்யைர்விநோதோநாட்யவத்தியஃ ॥ ௧௨௨ ॥

கிந்து பின்னையோவெனில்
அநந்தேதிஹாஸாத்யைஃ சிரவணாதியானதுமனதிற்குற்சாகமுண்டாவதான அனந்தகதைகளோடே கூடியிருப்பதினாலே
நாட்யவத் நாடகம்போலே
தியஃ (குருசந்நிதியிலிருக்கிற)மனதிற்கு:சிரவணம்பண்ணப்பண்ண
விநோதஃ சந்தோஷமேமென்மேலுமுண்டாகும்.

அ-கை. இப்போது தாங்கள்சொன்னபடி கதை திருஷ்டாந்தம் முதலானதோடே கூடியிருக்கிற வேதாந்தவிசாரமானது, ஏகாக்கிரசித்தமான நிதித்தியாசனத்திற்கு விக்கினமாமேயெனில்.

चिदेवात्माजगन्मिथ्येत्यत्रपर्यवसानतः ।
निदिध्यासनविक्षेपोनेतिहासादिभिर्भवेत् ॥

சிதேவாத்மாஜகந்மித்யேத்யத்ரபர்யவஸாநதஃ ।
நிதித்யாஸநவிக்ஷேபோநேதிஹாஸாதிபிர்பவேத் ॥ ௧௨௩ ॥

சிதாத்மா அறிவாகிய ஆத்துமாவேநான்
ஜகத் ஜகத்து
மித்யா. இதி பொய்யென்று
அத்ர இதில்
பர்யவஸாநதஃ முடிகிறபடியால்.
இதிஹாஸாதிபிஃ கதைமுதலானவைகளால்
நிதித்யாஸநவிக்ஷேபஃ நிதித்தியாசனத்திற்குக்கெடுதியானது
நபவேத் ஒருக்காலுமுண்டாகமாட்டாது.

அ-கை. கதைதிருஷ்டாந்தங்களைத் தாங்கள் அனுசந்தானத்திற்கு தடையில்லையென்று அங்கீகரித்தால், கிருஷிமுதலான சகலதொழிலையும் வைத்துக்கொண்டாலும் அனுசந்தானத்திற்கு விரோத மில்லையேயெனில்.

कृषिवाणिज्यसेवादौकाव्यतर्कादिकेषुच ।
विक्षिप्यतेप्रवृत्याधीस्तैस्तत्वस्मृत्यसंभवात् ॥

க்ருஷிவாணிஜ்யஸேவாதௌகாவ்யதர்காதிகேஷுச ।
விக்ஷிப்யதேப்ரவ்ருத்யாதீஸ்தைஸ்தத்வஸ்ம்ருத்யஸம்பவாத் ॥ ௧௨௪ ॥

க்ருஷிவாணிஜ்யஸேவாதௌ விவசாயங்களிலும் வியாபாரங்களிலும் உத்தியோகமுதலானதொழில்களிலும்
காவ்யதர்காதிகேஷுச காவியம் தர்க்கம், முதலானதைபடிப்பதிலும்

ப்ரவ்ருத்த்யாயீ: (உண்டாகிற) பிரவிருத்தியினாலே புத்தியானது விக்ஷிப்யதே பைத்தியம் கொண்டவன்போலும், சந்தனமறைக்கிறவனுடைய பீஜம்போலவும், அலைந்துகொண்டிருக்கும் தை: அவைகளை வைத்துக்கொண்டிருக்கிறவர்களுக்கு தத்வஸ்ம்ருத்யவகாச: பிரம்மமே நானென்கிற ஸ்மிருதிகூடசம்பவியாமையால் நீ கேட்டது விபரீதமென்றறி.

அ-கை. கிருஷிமுதலான சகலதொழிலிலும் அனுசந்தானத்திற்கு விரோதமானல் போஜனதிகளும் அதற்குவிரோதமாகுமே, அவைகளையும் தள்ளவேண்டுமேயெனில்.

अनुसन्दधतैवात्रभोजनादौप्रवर्तितुम् ।
शक्यतेत्यन्तविक्षेपाभावादाशुपुनस्स्मृतेः ॥

அநுஸந்தததைவாத்ரபோஜநாதௌப்ரவர்திதும் |
ஶக்யதேத்யந்தவிக்ஷேபாபாவாதாஶுபுநஸ்ஸ்ம்ருதே: ௨௧௫ ||

அநுஸந்தததா ஏவ அனுசந்தானம்பண்ணிக்கொண்டே அத்ர இந்த போஜநாதௌ போஜனம்முதலானதில் பிரவிர்த்திக்கக்கூடும் அதுவெதினலென்றல் இது அத்யந்தவிக்ஷேபாபாவாத் அத்தியந்தம் சலனம் இன்மையாலும் ஆஶு சீக்கிரமாக புந: மறுபடி ஸ்ம்ருதே: ஆத்துமநினைப்புவருவதாலும் ப்ரவர்திதும் இதில்பிரவிர்த்திபண்ணுதல் ஶக்யதே முடியும்.

அ-கை. போஜனதிசமயத்தில் துக்கமற்ற ஸ்வரூபமறதி வருவதாகதாங்களே ஒப்புக்கொண்டமையால், அதனால் இவனுக்கு எப்படி அனர்த்தம்வாராதிருக்குமெனில்.

तत्वविस्मृतिमात्रान्नानर्थःकिन्तुविपर्ययात् ।
विपर्येतुंनकालोस्तिझटितिस्मरतःक्वचित् ॥

தத்வவிஸ்ம்ருதிமாத்ராந்நாநர்த்த:கிந்துவிபர்யயாத் |
விபர்யேதும்நகாலோஸ்திஜடிதிஸ்மரத:க்வசித் || ௧௨௬ ||

தத்வவிஸ்ம்ருதிமாத்ராத் ஸ்வரூபமறதி மாத்திரத்தால் அநர்த்த: ஜனனமரணதிசம்சாரானர்த்தம் ந இல்லை கிந்து பின்னையோவெனில் விபர்யயாத் விபரீதபாவனையால் அனர்த்தம் வரும்.

அ-கை. செத்தைகள் அனேகம்சேர்ந்து குப்பையாய் குமிவதுபோல், அப்படிமறதி பலப்படும்போது அதுவிபரீதமாய்விடுமேயெனில்.

விபரீதாய — விபரீத பாவனை ஆவ தற்கு
காலஃ — சாவகாசமான காலம்
ந ஸந்தி — இல்லை
ஸபதி — சீக்கிரமாக
க்வசித் — (ஓர் இடமான) ஆத்துமாவின்
ஸ்மர்த்துஃ — ஸ்மரணத்தையடைகிற புருஷனுக்கு (விபரீதமில்லை.)

அ-கை. போஜனத்திரியில் பிரவிருத்திக்கிறவனுக்கு, தத்துவவிஸ்மரணம்வந்தாலும், உடனே தத்துவஸ்மரணம் வருவதுபோல, இதராப்பியாசம் செய்பவனுக்கும், ஏன் அப்படி தத்துவஸ்மரணை வரக்கூடாதெனில்.

तत्वस्मृतेरवसरोनास्त्यन्याभ्यासशालिनः ।

தத்வஸ்ம்ருதேரவஸரோநாஸ்த்யந்யாப்யாஸஶாலிந: ।

தத்வஸ்ம்ருதேஃ — தன்ஸ்வரூபத்தைத் தனக்குநினைப்பதற்குகூட
அவஸரஃ — சாவகாசமானது
அந்யாப்யாஸஶாலிநஃ — இதரவித்தைகளை அப்பியசிக்கிறபேர்களுக்கு
நாஸ்தி — சிறிதும்இடமில்லை.

இ-தி. கிழக்குதிசையை நோக்கிப் போகிறவனுக்கு மேற்குதிசையின் நோக்கமில்லாதது போலுமாம்.

அ-கை. மேல்கொண்டு தத்துவஸ்மரணை வேண்டாம் முன்னப்பியசித்ததேபோதுமெனில்.

प्रत्युताभ्यासघातित्वाद्बलात्तत्वमुपेक्ष्यते ॥

ப்ரத்யுதாப்யாஸகாதித்வாத்பலாத்தத்வமுபேக்ஷ்யதே ॥ ௧௨௭ ॥

ப்ரத்யுத — அதுமாத்திரமன்று
அப்யாஸகாதித்வாத் — முந்திசிறிது குருமுகமாய்அப்பியசித்ததையும்கெடுப்பதால்
பலாத் — பலாத்காரமாக
தத்வம் — பிர்மஞானம்
உபேக்ஷ்யதே — உபேட்சிக்கப்படும்.

அ-கை. நீரிப்படிச் சொல்லுவதற்குப் பிரமாணமேதெனில்.

तमेवैकंविजानीथह्यन्यावाचोविमुंचथ ।

इतिश्रुतंतथान्यत्रवाचोविग्लापनंत्विति ॥

தமேவைகம்விஜாநீதஹ்யந்யாவாசோவிமுஞ்சத ।

இதிஶ்ருதம்ததாந்யத்ரவாசோவிக்லாபநம்த்விதி ॥ ௧௨௮ ॥

தம் — (முண்டகோபநிஷத்தில் சொல்லியிருக்கிற அந்த ஆத்துமா
ஏகமேவ — ஒருவரையே
விஜாநீத — அறிந்துகொள்ளுங்கள்
அந்யாஃ — மற்ற
வாசஃ — வார்த்தைகளை
விமுஞ்சத இதி — விட்டுவிடுங்களென்று
ஶ்ருதம் — சொல்லப்பட்டது
ததா — அப்படி
அந்யத்ர — இன்னமொரு சுருதியிலும்
வாசஃ — இதரசப்தோச்சாரணமானது
விக்லாபநம்து — வாக்குக்கு வலியென்று சொல்லப்படுகிறது.

அ-கை. துவைதவிவகாரங்கள் முதலானவையெல்லாம் விடச்சொன்னால்; எப்படி ஜீவிப்பேனெனில்.

आहारादित्यजन्नैवजीवेच्छास्त्रान्तरन्त्यजन् ।
किंनजीवसियेनैवं करोष्यत्रदुराग्रहम् ॥

ஆஹாராதி த்யஜந்நைவ ஜீவேச்சாஸ்த்ராந்தரந்த்யஜந் ।
கிம் நஜீவஸியேநைவம் கரோஷ்யத்ர துராக்ரஹம் ॥ ௧௨௯ ॥

ஆஹாராதி த்யஜந் ஆகாராதிகளை விட்டால்
நைவ ஜீவேத் ஜீவிக்கப்படுகிறதில்லை
சாஸ்த்ராந்தரம் இதரசாஸ்திரத்தை
த்யஜந் விட்டால்
ந ஜீவஸி. நீ ஜீவிக்க மாட்டாயா
கிம் சொல் [ஞல்
யேநைவம் இந்த விஷயத்தில், எதி
அத்ர இப்படி [தைச்செய்கிறாய்.
துராக்ரஹம் கரோஷி துராக்கிரகத்

அ-கை. தத்துவஞானிகளா யிருக்கிற ஜனகாதிகளெப்படி ராச்சியவிவகாரம் செய்தார்களெனில்.

जनकादे:कथंराज्यमितिचेद्दृढबोधतः ।
तथातवापिचेत्तर्कंपठयद्वाकृषिंकुरु ॥

ஜநகாதே: கதம் ராஜ்யமிதி சேத் த்ருடபோததः ।
ததா தவாபி சேத் தர்க்கம் படய த்வா க்ருஷிம் குரு ॥ ௧௩௦ ॥

ஜநகாதே: ஜனகர் முதலானவர்கள்
ராஜ்யம் கதம். இதி. சேத் ராச்சியபரிபாலனமுதலானதைஎப்படி செய்தார்களெனில்
த்ருடபோததः பிர்மமே நானென்கிற திருடஞானத்தால் செய்தார்களென்றால்
ததா தவாபி சேத் எனக்கு மப்படி திருடஞானம் வந்திருக்கிறதென்று சொல்வையேயானால் அப்படி உனக்கும் திருடஞானம் வந்திருந்தால்
தர்க்கம் படா அப்போதர்க்கம்முதலான காவியங்களையும்படி
யத்வா அல்லது [யும்
க்ருஷிம் பத்துவரும், பத்துக்கடை
குரு வைத்துக்கொள், நாம் வேண்டாமென்று சொல்லவில்லை.

இ-தி. ராஜாவின்மகள் வேடிக்கை பார்க்க மேடையின்பேரில் ஏறினதுபோல், குயவன்பெண்கூறையின்மேலேறி விழுந்தகதைபோலே போகாதே.

அ-கை. தத்துவஞானிகள் சம்சாரம், அசாரமென்று அறிந்தபிறகு, அதிலென்னமாய் பிரவிர்த்திப்பார்களெனில்.

मिथ्यात्ववासनादार्ढ्येप्रारब्धक्षयकाङ्क्षया ।
अक्लिश्यन्तःप्रवर्तन्तेस्वस्वकर्मानुसारतः ॥

ஸம்ஸாரவ்யவஹாராதிமித்யாத்வம் ப்ராரப்தக்ஷயகாங்க்ஷயா ।
ஸ்வஸ்வகர்மானுஸாரேண துக்கத்வேஷவிவர்ஜிதா: ॥ கூகூக ॥

ஸம்ஸாரவ்யவஹாராதிமித்யா சம்சார வாசனை பொய்யென்று திருடப்பட்டிருந்தாலும்
ப்ராரப்தக்ஷயகாங்க்ஷயா பிராரப்தத்தின் க்ஷயத்தைக் காங்க்ஷித்திருப்பதால்
ஸ்வஸ்வகர்மானுஸாரத: அவரவர்களுடைய கர்மானுசாரத்தால்
துக்கத்வேஷவிவர்ஜிதா: துக்கப்படாமலே ப்ரவர்த்திப்பார்கள்.

அ-கை. அப்போ அதிகப்பிரசங்கம் வருமேயெனில்.

अतिप्रसङ्गोमाशंक्यस्स्वकर्मवशवर्तिनाम् ।

அதிப்ரஸங்கோமாசங்க்யஸ்ஸ்வகர்மவசவர்த்தினாம் ।

ஸ்வகர்மவசவர்த்தினாம் தங்கள்தங்கள் பிராரப்தகர்மங்களுடைய வழிப்படியே நடப்பவரர்களாயிருக்கிறஞானிகளைக்குறித்து
அதிப்ரஸங்க: விதியைக்கடந்து நடக்கவருமென்று அதிப்பிரசங்கமாய் மாசங்க்ய: சங்கிக்கத்தக்கதன்று.

அ-கை. அப்போ இஷ்டப்பிரகாரம் செய்தல்வந்துவிடுமேயெனில்.

अस्तुवाकेनशक्येतकर्मवारयितुंवद ॥

அஸ்துவாகேநசக்யேதகர்மவாரயிதும்வத ॥ கூகூஉ ॥

அஸ்துவா அப்படிவந்தாலும் வரட்டும்
கர்ம பிராரப்தகர்மத்திற்கு
வாரயிதும் தடைபண்ணுவதற்கு
கேந யாராலே
சக்யேத முடியும்
வத சொல்.

அ-கை. ஞானி அஞ்ஞானி இருவருக்கும் பிராரப்தகர்மம் சமமாயிருக்கும்போது, அவர்களுக்கு பேதம்தெரிய திருஷ்டாந்தத்துடன் சொல்லுகிறார்.

ज्ञानिनोऽज्ञानिनश्चात्रसमेप्रारब्धकर्मणि ।
नक्लेशोज्ञानिनोधैर्यान्मूढःक्लिश्यत्यधैर्यतः ॥
मार्गेगंत्रोर्द्वयोश्श्रान्तौसमायामप्यदूरताम् ।
जानन्धैर्याद्द्रुतंगच्छेत्यन्यास्तिष्ठातिदीनधीः ॥

ஜ்ஞானினோஜ்ஞானினஸ்சாத்ர ஸமே ப்ராரப்தகர்மணி ।
நக்லேசோஜ்ஞானினோதைர்யான்மூட: க்லிஸ்யத்யதைர்யத: ॥
மார்கேகந்த்ரோர்த்வயோஸ்ஸ்ராந்தௌஸமாயாமப்யதூரதாம் ।
ஜாநந்தைர்யாத்த்ருதங்கச்சேத்யன்யஸ்திஷ்டதிதீனதீ: ॥ கூகூச ॥

ஜ்ஞானின: ஞானிக்கும்
அஜ்ஞானின:,ச அஞ்ஞானிக்கும்
அத்ர இந்த இருவர்களுக்கும்
ப்ராரப்தகர்மணி பிராரப்தகர்மம்

ஸமே ஸமமானாலும்
ஜ்ஞாநிந: ஞானிக்கு
தைர்யாத் பிரமம் நானென்கிற தைரியத்தால்
ந க்லேஶ: அந்த பிராரப்தபோகத்தி லொருக்காலும்விசனமுண்டாகாது
அதைர்யாத் அஞ்ஞானிக்கோவென்றால், என்னது எந்த வேளையில் வருமோவென்ற அதைரியத்தினால்
மூட: மூடன்
க்லிஶ்யதி விசனிப்பன்
மார்கே வழியில்
ஸஞ்சாரா: நடப்பவர்கள்

உபயோ: இருவர்களுக்கும்
ஶ்ரமே நடந்துவந்தசிரமமானது
ஸமேऽபி சமமாயிருந்தாலும்
அதூரக்ராமதீ தங்கும் ஊர் சமீபமாயிருப்பது சரியாயிருந்தாலும்
ஜாநந் அறிந்தவன்
தைர்யாத் தைரியத்தால்
த்ருதம் வேகமாய்
யாதி போகிறான்
அஜ்ஞ: அறியாதவன்
தீநதீ: புத்திமயங்கித்தயங்கி
திஷ்டதி நிற்கிறான்.

அ-கை. இப்படி புருஷன் இந்தஆத்துமாவே நானென்றறிகிற, அபரோக்ஷஞானத்தைச் சொல்லுகிற பூர்வவாக்கியத்திற்கு அர்த்தம்சொல்லி யதற்கு பலத்தைச்சொல்லுகிற உத்தரார்த்தத்திற்கு அர்த்தம் சொல்லுகிறார்.

साक्षात्कृतात्मधीस्सम्यगविपर्ययबाधितः ।
किमिच्छन्कस्यकामायशरीरमनुसंज्वरेत् ॥

ஸாக்ஷாத்க்ருதாத்மதீஸ்ஸம்யகவிபர்யயபாதித: ।
கிமிச்சந்கஸ்யகாமாயஶரீரமநுஸஞ்ஜ்வரேத் ॥ ௧௩௫ ॥

ஸம்யக் நன்றாக
ஸாக்ஷாத்க்ருதாத்மதீ: ஆத்துமசாக்ஷாத்காரம்வந்தஞானி
அவிபர்யயபாதித: விபரீதபாவனையால் கெடுக்கப்படாமலிருக்கும்போது

கிம் இச்சந் எதை இச்சிக்கப்போகிறான்
கஸ்ய காமாய யாருடைய போகத்தின்பொருட்டு
ஶரீரம் அநுஸஞ்ஜ்வரேத் சரீரதாபப்படப்போகிறான்.

அ-கை. அப்படி யறிந்ததினா லுண்டாகிற பிரயோசனத்தை விரித்துச் சொல்லுமெனில்.

जगन्मिथ्यात्त्वधीभावादाक्षिप्तौकाम्यकामुकौ ।
तयोरभावेसन्तापश्शाम्येन्निस्स्नेहदीपवत् ॥

ஜகந்மித்யாத்வதீபாவாதாக்ஷிப்தௌகாம்யகாமுகௌ ।
தயோரபாவேஸந்தாபஶ்ஶாம்யேந்நிஸ்ஸ்நேஹதீபவத் ॥ ௧௩௬ ॥

ஜகந்மித்யாத்வதீர்ஜாதா ஜகத்துப்பொய்யென்ற ஞானம்வந்திருப்பதால்
போக்த்ருபோக்யே விஷயமும் கர்த்தாவுமில்லையென்று
ஆக்ஷிப்தே ஆக்ஷேபிக்கப்பட்டுப்போனதால்
தயோ: அந்த இரண்டுகளுக்கும்
அபாவே அபாவம் வந்துவிட்டதால்
நிரிந்தநவஹ்நிவத் எண்ணெயற்றவிளக்குபோல
ஸஞ்ஜ்வர: (அதைப்பற்றியிருக்கிற) சம்சாரதாபமானது
ஶாம்யேத் உபசமனமாகிவிடும்.

அ-கை. ஜகத்துப் பொய்யென்று அறிந்ததால் போகம் புஜிக்கவேண்டுமென்கிற ஆசை போய்விடுமென்பதற்கு சாக்ஷியேதெனில்.

गन्धर्वपत्तनेकिञ्चिन्नैन्द्रजालिकनिर्मिते ।
जानन्कामयतेकिन्तुजिहासतिहसन्निदम् ॥

கந்தர்வபத்தநேகிஞ்சிந்நைந்த்ரஜாலிகநிர்மிதே ।
ஜாநந்காமயதேகிந்துஜிஹாஸதிஹஸந்நிதம் ॥ ௧௩௭ ॥

கந்தர்வபத்தநே கந்தருவபட்டணமானது
ஐந்த்ரஜாலிகநிர்மிதே இந்திரஜாலிகனால் நிருமிக்கப்பட்டதென்று
ஜாநந் அறிந்தவன்
கிஞ்சித் அதைச்சிறிதும்
ந காமயதே இச்சிக்கான்
கிந்து பின்னையோவென்றால்
இதம் இது பொய்யென்று
ஹஸந் கண்டுசிரித்துப்போட்டு
ஜிஹாஸதி தள்ளிவிடுவான்.

அ-கை. தாஷ்டாந்திக மேதெனில்,

आपातरमणीयेषुभोगेष्वेवंविचारवान् ।
नानुरज्यतिकिंत्वेतान्दोषदृष्ट्याजिहासति ॥

ஆபாதரமணீயேஷுபோகேஷ்வேவம்விசாரவாந் ।
நாநுரஜ்யதிகிம்த்வேதாந்தோஷத்ருஷ்ட்யாஜிஹாஸதி ॥ ௧௩௮ ॥

ஆபாதரமணீயேஷு (அத்திப்பழம்போல மேல்பார்வைக்கு அழகுபோலிருக்கிற
போகேஷு மாலை சந்தனதிபோகங்களில்
ஏவம் இப்படியென்று
விசாரவாந் நன்றாகவிசாரித்தவன்
ந அநுரஜ்யதி ஆசைப்படான்
கிந்து பின்னையோவென்றால்
தோஷத்ருஷ்ட்யா விஷயத்திலுள்ள தோஷத்தைக்கண்டிருப்பதால்
ஏதாந் இந்தவிஷயங்களை
ஜிஹாஸதி தள்ளுவதற்கே இச்சிப்பன்.

அ-கை. அப்படி விஷயத்திலுள்ள தோஷங்கள் இன்னதின்னதென்று காண்பியும் எனில், ஜகத்தில் ஸ்திரீ, பணம் இரண்டுக்குள்ளாசை சகலருக்குமிருப்பதால், அவைகளிலுள்ள தோஷங்களைப் பிரித்துக் காண்பிக்கிருர்.

अर्थानामार्जनेक्लेशस्तथैवपरिपालने ।
नाशेदुःखंव्ययेदुःखंधिगर्थान्क्लेशकारिणः ॥
मांसपाञ्चालिकायास्तुयन्त्रलोलेऽङ्गपञ्जरे ।
स्नाय्वस्थिग्रन्थिशालिन्याःस्त्रियाःकिमिवशोभनम् ॥

அர்தாநாமார்ஜநே க்லேஶஸ்ததைவ பரிபாலநே ।
நாஶே து:கம் வ்யயே து:கம் திகர்தாந் க்லேஶகாரிண: ॥௧௨௯॥
மாம்ஸபாஞ்சாலிகாயாஸ்து யந்த்ரலோலேऽங்கபஞ்ஜரே ।
ஸ்நாய்வஸ்திக்ரந்திஶாலிந்யா: ஸ்த்ரியா: கிமிவ ஶோபநம் ॥ ௧௩௦ ॥

அர்தாநாம் பணங்களை
ஆர்ஜநே சம்பாதிப்பதிலும்
க்லேஶ: துக்கம்
ததா ஏவ அப்படியே
பரிபாலநே ரக்ஷிப்பதிலும் துக்க[ம்]
நாஶே து:கம் நாசமாய்ப்போவதி
லும் துக்கம்
வ்யயே து:கம் செலவாவதிலும் துக்கம்
க்லேஶகாரிண: இப்படி துக்கத்தை
ச்செய்வதான
அர்தாந் பணங்களை
திக் நிந்திக்கக்கடவது

மாம்ஸபாஞ்சாலிகாயா: மாம்சத்தால்
செய்தபொம்மையாயும்
ஸ்நாய்வஸ்திக்ரந்திஶாலிந்யா: நரம்பு எலும்புகளாற் கட்டப்பட்டதாயுமிருக்கிற இன்னம் அனந்ததோஷமுடையதாயுமிருக்கிற
ஸ்த்ரியா: ஸ்திரீகளுடைய
யந்த்ரலோலே யந்திரம்போலே சஞ்சலமாயுமிருக்கிற
அங்கபஞ்ஜரே சரீரமாகிறகூட்டில்
ஶோபநம் மங்களகரமானது
கிம் இவ என்ன இருக்கிறது.

அ-கை. இப்போது என்ன ஆயிற்றெனில்.

एवमादिषुशास्त्रेषुदोषास्सम्यक्प्रपञ्चिताः ।
विमृशन्ननिशन्तानिकथंदुष्टेषुमज्जति ॥

ஏவமாதிஷு ஶாஸ்த்ரேஷு தோஷா: ஸம்யக் ப்ரபஞ்சிதா: ।
விம்ருஶந்நநிஶந்தாநி கதம் துஷ்டேஷு மஜ்ஜதி ॥ ௧௩௧ ॥

ஏவமாதிஷு இதுமுதலான
ஶாஸ்த்ரேஷு சாஸ்திரங்களில்
தோஷா: தோஷங்கள்
ஸம்யக் நன்றாக
ப்ரபஞ்சிதா: விரித்துக்காண்பிக்கப்பட்டிருக்கின்றன

தாநி அவைகளை
அநிஶம் சதாகாலமும்
விம்ருஶந் ஆலோசிப்பவன்
துஷ்டேஷு அந்தக்கெட்டவிஷயங்க[ளில்]
கதம் எப்படி
மஜ்ஜதி மூழ்குவன்.

அ-கை. அப்படி விஷயங்களில் தோஷங்கண்டவன் அவைகளை இச்சிக்கானென்பதற்கு யுக்தியேதெனில்.

क्षुधयापीड्यमानोऽपिनविषंह्यत्तुमिच्छति ।
मृष्टान्नध्वस्ततृड्जानन्नमुंसुधीस्तंजिहासति ॥

க்ஷுதயாபீட்யமானோபிநவிஷம்ஹ்யத்துமிச்சதி ।
ம்ருஷ்டாந்நத்வஸ்தத்ருட்ஜாநந்நமும்ஸுதீஸ்தம்ஜிஹாஸதி ॥ ௧௪௨

க்ஷுதயா பசியால்
பீட்யமாந: அபி பிடிக்கப்பட்டவனும்
விஷம் விஷத்தை
அத்தும் சாப்பிட
நஇச்சதி இச்சிக்கானன்றோ
ம்ருஷ்டாந்நத்வஸ்தத்ருட்ஜாந: மிருஷ்டா[ன்னபோஜனத்தால் பசியைப்போக்கடிக்க வேண்டுமென்பதை யறிந்தவனான
அமும் ஸுதீ: விவேகியானவன்
தம் அந்தவிஷயத்தைத்
ஜிஹாஸதி தள்ளிப்போடுவன்.

அ-கை. அய்யா பிராரப்தகர்மம் பிரபலமானதால், அது ஞானிக்குங் கூட போகத்தில் இச்சையை யுண்டுபண்ணுமே யெனில்.

प्रारब्धकर्मप्राबल्याद्भोगेष्विच्छाभवेद्यदि ।
क्लिश्यन्नेवतदाप्येषभुङ्क्तेविष्टिगृहीतवत् ॥

ப்ராரப்தகர்மப்ராபல்யாத்போகேஷ்விச்சாபவேத்யதி ।
க்லிஶ்யந்நேவததாப்யேஷபுங்க்தேவிஷ்டிக்ருஹீதவத் ॥ ௧௪௩

ப்ராரப்தகர்மப்ராபல்யாத் பிராரப்தகர்மத்தின் மிகுந்தவலியால்
போகேஷு விஷயபோகங்களில்
இச்சா இச்சை
பவேத்யதி உண்டாயிற்றேயானால்
ததா அப்போது
விஷ்டிக்ருஹீதவத் ராஜாஞ்ஞையால்கிரகிக்கப்பட்டவன்
க்லிஶ்யந்நேவ துக்கித்துக்கொண்டே (சிறையிலிருப்பதுபோல)
ஏஷ: அபி துக்கித்துக்கொண்டே இந்தஞானியும்
புங்க்தே போகத்தைபுஜிப்பன்.

அ-கை. இதெப்படி அறியக்கூடுமெனில்.

भुञ्जानाना अपिबुधाश्श्रद्धावन्तःकुटुंबिनः ।
अद्यापिकर्मनाछिन्नमितिक्लिश्यन्तिसन्ततम् ॥

புஞ்ஜாநாநாஅபிபுதாஶ்ஶ்ரத்தாவந்த:குடும்பிந: ।
அத்யாபிகர்மநாச்சிந்நமிதிக்லிஶ்யந்திஸந்ததம் ॥ ௧௪௪

குடும்பிந: குடும்பத்தை யுடையவர்களாயும்
ஶ்ரத்தாவந்த: ஞானத்தில்சிரத்தையுடையவர்களாயுமிருக்கிற

ப்³ரஹ்மவித³꞉ பிர்மவித்துக்கள்	ந த்யஜந்தி தொலையவில்லையெ
ஸ்வாஜ்ஞாநாநந்த³ம் பிராரப்தபோக	ஸங்க³தம் சதா [ன்று
த்தைபுஜித்துக்கொண்டிருந்தாலும்	த்ருஷ்ணாம் துக்கித்துக்கொண்டேயிரு
கதா³சந இன்னமும்	க்கிறார்கள்
கர்ம இந்தகர்மம்	

அ-கை. தத்துவஞானிகளுக்கு சம்சாரத்தில் தாபம் உண்டாகுமென்பது நியாயமன்று, அப்படியுண்டானால் ஆனந்தாவாப்தியான ஞானபலமில்லாமல் போவதால் அது எப்படிக்கூடுமெனில்.

नायंक्लेशोत्रसंसारतापःकिन्तुविरक्तता ।
भ्रान्तिज्ञाननिदानोहितापस्सांसारिकस्स्मृतः ॥

நாயம்க்லேஶோத்ரஸம்ஸாரதாப꞉கிந்துவிரக்ததா ।
ப்⁴ராந்திஜ்ஞாநநிதா³நோஹிதாபஸ்ஸாம்ஸாரிகஸ்ஸ்ம்ருத꞉ ॥ ௧௪௫

அயம் இன்னமுமிந்தகர்மம் தொலைய	கிந்து பின்னையோவெனில்
வில்லையேயென்றுஎண்ணுகிறஇந்த	அத்ர இதில்
ஸம்ஸாரதாப꞉ சம்சாரதாபமானது	விரக்ததா விரக்தியேயாம்.
க்லேஶ꞉ ந துக்கமன்று	

அ-கை. அதற்கென்ன பிரமாணமென்றால், பூர்வாசாரியாள் பொய்யாயிருக்கிற விஷயத்தை சத்தியமென்றுநினைத்து ஆசைப்படுகிறதே சம்சாரதாபமென்று சொல்லியிருக்கிறார்கள், விரக்தியை தாபமென்றுசொல்லவில்லை ஆகையால்.

தாப꞉ தாபமென்று	ப்⁴ராந்திஜ்ஞாநநிதா³ந꞉,ஹி விபரீதஞான
ஸ்ம்ருத꞉ சொல்லப்படுகிறதுஏதெனில்	த்திற்கு ஆதிகாரணமன்றோ.

அ-கை. இப்படிவருகிற எண்ணமானது விவேகமூலமா, அவிவிவேகமூலமாவென்பது எதினாலறியக்கூடுமெனில்.

विवेकेनपरिक्लिश्यन्नल्पभोगेनतृप्यति ।
अन्यथानन्तभोगेपिनैवतृप्यतिकर्हिचित् ॥

விவேகேநபரிக்லிஶ்யந்நல்பபோ⁴கே³நத்ருப்யதி ।
அந்யதா²நந்தபோ⁴கே³பிநைவத்ருப்யதிகர்ஹிசித் ॥ ௧௪௬

விவேகேந விவேகத்தினாலே	க்கும்பட்சத்தில் [வந்தபோதிலும்
பரிக்லிஶ்யந் விசனித்தவன் [லும்	அநந்தபோ⁴கே³அபி அனந்த போகம்
அல்பபோ⁴கே³ந சொற்பபோகத்தினா	கர்ஹிசித் ஒருவிதஏதுவாலும்
த்ருப்யதி திருப்தியடைவன்	ந ஏவ த்ருப்யதி திருப்தியடைய
அந்யதா² அப்படிவிவேகமில்லாமலிரு	வேமாட்டான்,

அ-கை. தாங்கள் சொன்னது யுக்தமன்று விவேகியைப்போல, அஞ்ஞானிக்கும் வேண்டியபடி போகம்புஜிக்கப்பிற்பாடு திருப்திவருமேயெனில், அஞ்ஞானிக்குபோகத்தில் திருப்திவாராதென்று சொல்லுகிற சுருதியை திருஷ்டாந்தத்துடன் காண்பிக்கிறார்.

नजातुकामःकामानामुपभोगेनशाम्यति ।
हविषाकृष्णवर्त्मेवभूयएवाभिवर्धते ॥

நஜாதுகாம꞉காமாநாமுபபோகேநஶாம்யதி ।
ஹவிஷாக்ருஷ்ணவர்த்மேவபூயஏவாபிவர்த்ததே ॥ ௧௪௭

காமாநாம் மனோபீஷ்டங்களான காமங்களை
உபபோகேந மேல்மேலும்புஜிப்பதால்
காம꞉ ஆசை
ஜாது ஒருக்காலும்
நஶாம்யதி அடங்காது

ஹவிஷா நெய்யினாலே
க்ருஷ்ணவர்த்மா இவ அக்கினிபோலே
பூய ஏவ மறுபடி விருத்தியாவதுபோல்
அபிவர்த்ததே ஆசையானது விருத்தியையே அடையும்

அ-கை. அப்படி விவேகத்தோடே கூடியவனுக்கு போகம்திருப்தியைகொடுக்குமென்பதற்கு, சுருதி யுக்தி யனுபவமேதெனில்.

परिज्ञायोपभुक्तोहिभोगोभवतितुष्टये ।
विज्ञायसेवितश्चोरोमैत्रीमेतिनचोरताम् ॥

பரிஜ்ஞாயோபபுக்தோஹிபோகோபவதிதுஷ்டயே ।
விஜ்ஞாயஸேவிதஶ்சோரோமைத்ரீமேதிநசோரதாம் ॥ ௧௪௮

பரிஜ்ஞாய விஷயம்துக்ககரமென்று தெரிந்து
உபபுக்தோஹி புஜிக்கப்பட்ட புருஷன்யாவனோஅவனுக்கு
போக꞉ அந்தபோகம்
துஷ்டயே சந்துஷ்டியே
பவதி கொடுக்கும்

விஜ்ஞாயஸேவித꞉ இவன் திருடனென்றுதெரிந்துசினேகம்செய்யப்பட்ட
சோர꞉ திருடன்அவனுக்கு
மைத்ரீம் மித்திரபாவத்தையே
ஏதி செய்வானேதவிர
சோரதாம் தன்திருட்டுத்தனத்தைச்
நஏதி செய்யான்

அ-கை. வேப்பங்காய்க்குக் கசப்பே வடிவமாயிருப்பதுபோல, மனதிற்கு ஆசையே வடிவமாயிருப்பதால், என்னமாய் சொற்பபோகத்தினால் அதுதிருப்தியை யடையுமெனில்.

मनसोनिगृहीतस्यलीलाभोगोल्पकोपियः ।
तमेवालब्धविस्तारंक्लिष्टत्वाद्बहुमन्यते ॥

ஸ்வல்போ(அ)பி நிக்ருஹீதஸ்ய மநஸோ யோ விஷயஃ |
தமேவாஸங்க்யவிஸ்தாரம் க்லிஷ்டகஷ்டாத் பஹுமந்யதே || ௨௪௯

நிக்ருஹீதஸ்ய மநஸஃ விவேகவைராக்கிய நிதித்தியாசனாதிகளால் கட்டப்பட்டிருக்கிற மனதிற்கு
யஃ விஷயஃ யாதொரு விஷயா ட்டாக வருகிறபோகம்
ஸ்வல்பஃ ஸொற்பமாக இருந்தபோதிலும்
தம் ஏவ அதைத்தானே
க்லிஷ்டகஷ்டாத் துக்கத்தோடே கூடியதென்று கண்டிருப்பதால்
அஸங்க்யவிஸ்தாரம் அளவிடக்கூடாத விஸ்தாரமென்று
பஹுமந்யதே பஹுமானமாகஎண்ணுகிறான்.

அ-கை. இப்படி ஞானியின்மனது சொற்பபோகத்தில் திருப்தியையடைவதற்கும், அஞ்ஞானியின்மனது அனந்தபோகத்திலும் திருப்தியையடையாதென்பதற்கும் திருஷ்டாந்த மேதெனில்.

बद्धमुक्तोमहीपालोग्राममात्रेणतुष्यति ।
परैरबद्धोनाक्रान्तोनराष्ट्रंबहुमन्यते ॥

பத்தமுக்தோமஹீபாலோக்ராமமாத்ரேணதுஷ்யதி |
பரைரபத்தோநாக்ராந்தோநராஷ்ட்ரம்பஹுமந்யதே || ௨௫௰

பத்தமுக்தஃ கட்டிலிருந்துவிடுபட்ட
மஹீபாலஃ ராஜன்
க்ராமமாத்ரேண ஒருசிறுகிராமத்தினால்
துஷ்யதி சந்தோஷிக்கிறான்
பரைஃ சத்துருக்களினாலே
அபத்தஃ பிடிபடாதவனும்
நாக்ராந்தஃ ஆக்கிரமிக்கப்படாதவனுமானராஜன்
ராஷ்ட்ரம் எதிரியால்ராஜ்யம் கொடுக்கப்பட்டாலும்
ந பஹுமந்யதே வெகுமானமாகஎண்ணான்.

அ-கை. விவேகமிருக்கும்போது இச்சையுண்டாகக் கூடாதேயெனில்

विवेकेजाग्रतिसतिदोषदर्शनलक्षणे ।
कथमारब्धकर्मापिभोगेच्छांजनयिष्यति ॥

விவேகேஜாக்ரதிஸதிதோஷதர்சநலக்ஷணே |
கதமாரப்தகர்மாபிபோகேச்சாம்ஜநயிஷ்யதி || ௨௫௧

தோஷதர்சநலக்ஷணே விஷயத்திலுள்ள அனித்தியம், துக்கம், அசுத்தம்முதலானதோஷத்தைத் தெரியும்படியான
விவேகே நான்பிர்மம் ஜகத்துப்பொய்யென்றவிவேகமானது
ஜாக்ரதிஸதி ஜாக்கிரதையாயுள்ளவில்
ஆரப்தகர்மாபி பிராரப்தகர்மமும்
போகேச்சாம் விஷயபோகத்தில்இச்சையை
கதம் இவனுக்கெப்படி
ஜநயிஷ்யதி உண்டுபண்ணும்

உ-ப். தோஷத்திருஷ்டி புரச்சரமான விவேகமிருந்தாலும், பிராரப்தம் நானாவிதமானதால் இச்சையுண்டாகுமென்று பரிகரிக்கிறார்.

नैषदोषोयतोनेकविधंप्रारब्धमिष्यते ।
इच्छानिच्छापरेच्छाचप्रारब्धंत्रिविधंम्मृतम् ॥

நைஷதோஷோயதோநேகவிதம்ப்ராரப்தமிஷ்யதே ।
இச்சாநிச்சாபரேச்சாசப்ராரப்தம்த்ரிவிதம்ஸ்ம்ருதம் ॥ ௧௫௨

யத꞉ யாதொருகாரணத்தால்
ப்ராரப்தம் பிராரப்தகர்மம்
அநேகவிதம் அநேகவிதமாக
இஷ்யதே சொல்லப்படுகிறதோ
அத꞉ ஆகையால் இது
தோஷ꞉ ந தோஷமில்லையென்றறி.

அ-கை. அந்த கர்மமெத்தனைவிதமெனில்.

இச்சா இச்சையென்றும்
அநிச்சா அனிச்சையென்றும்
பரேச்சா.ச பரேச்சையால்வருகிறதென்றும்
ப்ராரப்தம் பிராரப்தகர்மமானது
த்ரிவிதம் மூன்றுவிதமாய்
ஸ்ம்ருதம் சொல்லப்படுகிறது.

அ-கை. இச்சாபிராரப்தத்தின் ஸ்வரூபம் யாதெனில்.

अपथ्यसेविनश्चोराराजदाररताअपि ।
जानन्तएवस्वानर्थमिच्छन्त्यारब्धकर्मतः ॥

அபத்யஸேவிநஶ்சோராராஜதாரரதாஅபி ।
ஜாநந்தஏவஸ்வாநர்த்தமிச்சந்த்யாரப்தகர்மத꞉ ॥ ௧௫௩

அபத்யஸேவிந꞉ ஒளஷதம் சாப்பிடும்போது அபத்தியம்பண்ணுகிறவர்களென்ன
சோரா꞉ திருடுகிறவர்களென்ன
ராஜதாரரதா꞉ ராஜஸ்திரீயை இஷ்டம்செய்கிறவர்களென்ன
ஸ்வாநர்த்தம் இவர்களால் தங்களுக்குக்கெடுதிவருமென்பதையவர்கள்
ஜாநந்த꞉ அபி அறிந்திருந்தாலும்
ஆரப்தகர்மத꞉ ஏவ பிராரப்தகர்மத்திலேயே
இச்சந்தி இச்சிக்கிறார்கள்.

அ-கை. இச்சாபிராரப்தமானது இப்படிச் செய்விக்குமென்பது எதினாலறியப்படுகிறதெனில்.

नचात्रैतद्वारयितुमीश्वरेणापिशक्यते ।
यतईश्वरएवाहगीतायामर्जुनंप्रति ॥
सदृशंचेष्टतेस्वस्याःप्रकृतेर्ज्ञानवानपि ।
प्रकृतिंयान्तिभूतानिनिग्रह किंकरिष्यति ॥

நசைதத்ர வாரயிதுமீஶ்வரேணாபி ஶக்யதே |
யதஃ ஈஶ்வரேணைவோசே ஶ்ரீகீதாயாமர்ஜுநம் ப்ரதி || ௬௪

ஸத்ருஶம் சேஷ்டதே ஸ்வஸ்யாஃ ப்ரக்ருதேர்ஜ்ஞாநவாநபி |
ப்ரக்ருதிம் யாந்தி பூதாநி நிக்ரஹஃ கிம் கரிஷ்யதி || ௬௫

ஜ்ஞாநவாநபி ஞானவானாயிருந்தாலும்
ஸ்வஸ்யாஃ தங்களுடைய
ப்ரக்ருதேஃ பூர்வகர்மவாசனைக்கு
ஸத்ருஶம் சமானமாகவே
சேஷ்டதே நடக்கிறான்
பூதாநி பிராணிகள்
ப்ரக்ருதிம் பூர்வவாசனையையே
யாந்தி அடைகின்றன
நிக்ரஹஃ (ஈசுவரனுடைய)நிக்கிரகந்தான்
கிம் (அதை) யென்ன
கரிஷ்யதி செய்யப்போகிறது
யதஃ யாதொருகாரணத்தினாலே
ஈஶ்வரேண ஈசுவரனான கிருஷ்ணபகவானே
கீதாயாம் பகவத்கீதையில்
அர்ஜுநம் ப்ரதி அருச்சுனனைக் குறித்து
ஊசே (இப்படிச்சொன்னாரோ
அத்ர இந்த விஷயத்திலுண்டாகிற
ஏதத் இந்த கர்மத்தை
வாரயிதும் தடைபண்ணுவதற்கு
ஈஶ்வரேணாபி ஈசுவரனாலும்
ந ஶக்யதே வ முடியாதன்றோ.

௬௫-ம். ஆகையால் ஞானிக்கே இப்படி யிருக்கும்போது அஞ்ஞானிக்குக் கேட்கத்தேவையில்லை.

அ-கை. நீர்இந்தகாலத்திலுள்ள ஆத்தமாட்டாத ஞானிகளுக்காக பிராரப்தகர்மம் விலக்கமுடியாதென்று சொல்லுகிறீரேதவிர சக்தியுண்டானவர்கள் அதைத்தள்ளிப் போடுவார்களெனில்.

अवश्यंभाविभावानांप्रतीकारोभवेद्यदि ।
तदादुःखैर्नलिप्येरन्नलरामयुधिष्ठिराः ॥

அவஶ்யம்பாவிபாவாநாம் ப்ரதீகாரோ பவேத்யதி |
ததா து:கைர்ந லிப்யேரந் நலராமயுதிஷ்டிராஃ || ௬௬

அவஶ்யம்பாவிபாவாநாம் நிச்சயமாக இன்னாருக்கு இன்னவிதமாக பலிக்குமென்று நியமிக்கப்பட்ட பிராரப்தகர்மங்களுக்கு
ப்ரதீகாரஃ சிகிச்சையானது
பவேத்யதி உண்டாயிருக்குமேயானால்
ததா அப்போ [னல்
நலராமயுதிஷ்டிராஃ (கிருதயுகத்தில்) நளனும், திரேதாயுகத்தில், ஸ்ரீராமமூர்த்தியும், துவாபரயுகத்தில், பாண்டவர்களும்
து:கைஃ அனந்தவிதமான துக்கங்களினாலே
ந லிப்யேரந் அவதிப்படாமலிருந்திருக்கலாம் (ஆகையாலிதை ஈசுவரனாலும் தடுக்கக்கூடாதென்றறி.

அ-கை. இப்படி சர்வசுதந்த்ரரான ஈசுவரராலும் பிராரப்தத்தை மரிக்கக்கூடாதென்றால், ஈசுவரனுக்கு அனீசுவரத்துவம் வருமேயெனில்.

नचेश्वरत्वमीशस्यहीयतेतावतायतः ।
अवश्यंभाविताप्येषामीश्वरेणैवनिर्मिता ॥

நசேஶ்வரத்வமீஶஸ்யஹீயதேதாவதாயத: ।
அவஶ்யம்பாவிதாப்யேஷாமீஶ்வரேணைவநிர்மிதா ॥ ௧௫௭ ॥

யத: யாதொருகாரணத்தால்
ஏஷாம் இந்த ஜீவர்களுக்கு
அவஶ்யம் நிச்சயமாக
பாவிதா அபி பலிக்கத்தக்கதையும்
ஈஶ்வரேணைவ ஈசுவரனாலேயே
நிர்மிதா நிர்மிக்கப்பட்டதோ
தாவதா அதினாலேயே
ஈஶஸ்ய ஈசுவரனுக்கு
ஈஶ்வரத்வம் சுதந்தரமான பிரபுத்துவம்
ந ஹீயதே கெடவில்லை.

அ-கை. இப்படி இச்சாபிராரப்தம் நன்றாய்த் தெரிந்துகொண்டேன் இனி அனிச்சா பிராரப்தமேதெனில்.

प्रश्नोत्तराभ्यामेवैतद्गम्यतेऽर्जुनकृष्णयोः ।
अनिच्छापूर्वकंचास्तिप्रारब्धमितितच्छृणु ॥
अथकेनप्रयुक्तोयंपापंचरतिपूरुषः ।
अनिच्छन्नपिवार्ष्णेयबलादिवनियोजितः ॥
कामएषक्रोधएषरजोगुणसमुद्भवः ।
महाशनोमहापाप्माविद्ध्येनमिहवैरिणम् ॥

ப்ரஶ்நோத்தராப்யாமேவைதத்கம்யதேऽர்ஜுநக்ருஷ்ணயோ: ।
அநிச்சாபூர்வகம்சாஸ்திப்ராரப்தமிதிதச்ச்ருணு ॥ ௧௫௮ ॥
அதகேநப்ரயுக்தோயம்பாபம்சரதிபூருஷ: ।
அநிச்சந்நபிவார்ஷ்ணேயபலாதிவநியோஜித: ॥ ௧௫௯ ॥
காமஏஷக்ரோதஏஷரஜோகுணஸமுத்பவ: ।
மஹாஶநோமஹாபாப்மாவித்த்யேநமிஹவைரிணம் ॥ ௧௬௦ ॥

அர்ஜுநக்ருஷ்ணயோ: அர்ச்சுனகிருஷ்ணனுடைய
ப்ரஶ்நோத்தராப்யாம் ஏவ சங்கை உத்தரங்களாலேயே
ஏதத் இது
கம்யதே அறியப்படுகிறது
அநிச்சாபூர்வகம் இச்சையன்றியிலே வருகிற
ப்ராரப்தம் பிராரப்தகர்மமானது
அஸ்தி இதி இருக்கிறதென்று (சொல்லியிருக்கிறது)
தத் அதைக்

ருணு — கேள்
அத — பிறபாடு
வாஷ்ணேய — ஏ கிருஷ்ணு
கேந — யாராலே
ப்ரயுக்தஃ — ஏவப்பட்டு
அயம் — இந்த
பூருஷஃ — புருஷனானவன்
அநிச்சந்நபி — பாபத்தை இச்சியாமலிருந்தாலும்
பலாதிவ — (ராஜாஞ்ஞைபோல) பலாத்காரமாய்
நியோஜிதஃ — அதிற்சேர்க்கப்பட்டவஞ்கி
பாபம் — பாபத்தை
சரதி — செய்கிறுனென்று (கேட்ட பார்த்தனுக்கு கிருஷ்ணபகவான் சொல்லுகிறுர்)
ஏஷஃ — இந்த
காமஃ — காமமும்
ஏஷஃ — இந்த
க்ரோதஃ — குரோதமும்
ரஜோகுணஸமுத்பவஃ — ரஜோகுணத்திலிருந்துண்டாய்
மஹாசநஃ — (மகத்தான புண்ணியத்தைச்) சாப்பிடுகிறதாயும்
மஹாபாப்மா — மகாபாபவடிவமாயுமிருக்கிறது
ஏநம் — இதை
வைரிணம் — சத்துருவாக
இஹ — இவ்விடத்திலே
வித்தி — நீ அறி.

வி-ம். விஷயத்தைக் கண்டமாத்திரத்தி லுண்டாகிறது காமம், அதற்குவிக்கின முண்டாகும்போது உண்டாகிறது கோபமாம்.

அ-கை. காமக்குரோதங்களே சகல பிரவர்த்திக்கும் காரணமென்பதுசரி இதினுல் அனிச்சாபிராரப்தத்தின் ஸ்வரூபமேதாயிற்றெனில், அந்த கீதையிலேயே சொல்லியிருக்கிற வாக்கியத்தைக் காண்பிக்கிறுர்.

स्वभावजेनकौन्तेयनिबद्धस्स्वेनकर्मणा ।
कर्तुंनेच्छसियन्मोहात्करिष्यस्यवशोपितत् ॥

ஸ்வபாவஜேநகௌந்தேயநிபத்தஸ்ஸ்வேநகர்மணா ।
கர்தும்நேச்சஸியந்மோஹாத்கரிஷ்யஸ்யவசோபிதத் ॥ ௩௬௧ ॥

கௌந்தேய — ஏ அர்ச்சுன
ஸ்வபாவஜேந — ஜன்மாந்தரிய சுபாவத்தாலுண்டான
ஸ்வேந — தன்
கர்மணா — கர்மத்தினுலே
நிபத்தஃ — கட்டுப்பட்டவனுன நீ
மோஹாத் — மயக்கத்தினுலே
யத் — யாதொரு (யுத்தத்தை)
கர்தும் — பண்ண
ந இச்சஸி — இச்சிக்கிறுயில்லையோ
அவசஃ அபி — அசுவாதீனனு யிருந்துகொண்டு
தத் — அந்த (யுத்தத்தை நீயே)
கரிஷ்யஸி — பண்ணப்போகிறு (யென்றுசொன்ன இதுவே அனிச்சாபிராரப்தமாம்.)

அ-கை. இனி பரேச்சா பிராரப்தமேதெனில்.

नानिच्छन्तोनचेच्छन्तःपरदाक्षिण्यसंयुताः ।
सुखदुःखेभजन्त्येतत्फलेच्छापूर्वकर्महि ॥

நாநிச்சந்தோநசேச்சந்த꞉பரதாக்ஷிண்யஸம்யுதா꞉ ।
ஸுகது꞉கேபஜந்த்யேதத்பரேச்சாபூர்வகம்ஹி ॥ ௧௬௨

நாநிச்சந்த꞉ தான் ஒருவிஷயத்தை இச்சியாதிருந்தாலும்
நசேச்சந்த꞉ ஒரு விஷயத்தை இச்சித்திருந்தாலும்
பரதாக்ஷிண்யஸம்யுதா꞉ அன்னியர்களுடைய தாக்ஷிணியத்தோடே கூடினவர்களாகி
ஸுகது꞉கே சுகதுக்கங்களை சில
பஜந்தி அடைகிறார்கள் (ஞானிகள்
ஏதத் இதையே
பரேச்சா பரேச்சா
பூர்வகம் ஹி பிராரப்தமென்றறி.

அ-கை. ஞானிக்கும் இச்சாபிராரப்தத்தை அங்கீகரித்தால், எந்தபோகத்தை இச்சிக்கப்போகிறானென்கிறவாக்கியத்திற்கு விரோதமாகுமேயெனில்.

कथंतर्हिकिमिच्छन्नित्येवमिच्छानिषिध्यते ।
नेच्छानिषेधःकिंत्विच्छाबाधोभर्जितबीजवत् ॥

கதம்தர்ஹிகிமிச்சந்நித்யேவமிச்சாநிஷித்யதே ।
நேச்சாநிஷேத꞉கிந்த்விச்சாபாதோபர்ஜிதபீஜவத் ॥ ௧௬௩

தர்ஹி அப்போ
கிம் இச்சந் இதி எதை இச்சிக்கப்போகிறானென்று
ஏவம் இப்படி
இச்சா இச்சையானது
கதம் என்னமாய்
நிஷித்யதே (வேதத்தால்) நிஷித்தம்பண்ணக்கூடுமெனில்
இச்சாநிஷேத꞉ (வேத) நிச்செயின்
ந. பண்ணவில்லை (நிஷேதத்தை
கிந்து பின்னைபோவென்றால்
பர்ஜிதபீஜவத் வறுத்தவிதைபோலும், (குத்தினநெல்போலும், பல்லை ப்பிடுங்கின பாம்பைப்போலும்)
இச்சாபாத꞉ இச்சையின்பாதையானது (சொல்லப்பட்டது.

அ-கை. அதை விபரமாகச் சொல்லவேண்டுமெனில்.

भर्जितानितुबीजानिसन्त्यकार्यकराणिच ।
विद्वदिच्छातथेष्टव्यासत्वबोधान्नकार्यकृत् ॥

பர்ஜிதாநிதுபீஜாநிஸந்த்யகார்யகராணிச ।
வித்வதிச்சாததேஷ்டவ்யாஸத்வபோதாந்நகார்யக்ருத் ॥ ௧௬௪

பர்ஜிதாநி வறுத்த
பீஜாநிது விதைகளும்
அகார்யகராணி ச முளைமுதலான காரியோற்பத்தியைச் செய்யாதவைகளாகவே
ஸந்தி இருக்கின்றன

தथா அப்படி [யும் | னமிருப்பதால்
வித்³வாந் ஞானியினுடையஇச்சை | கார்யாத் ஜன்மாதிகாரியங்கள்
லேஶவ்யாஸங்க³மோऽபிவா இச்சிக் | ந. உண்டுபண்ணமாட்டா.
கப்பட்டவிஷயம்பொய்யென்றஞா

அ-கை. ஞானிக்குப் பிரயோஜன மின்மையால், விஷயத்திலெப்படி இச்சைவருமெனில், அவனுக்குஅந்த இச்சையால் பலமிருக்கிறதென்று சொல்லுகிறார்

दग्धबीजमरोहेपिभक्षणायोपयुज्यते ।
विद्वदिच्छाप्यल्पभोगंकुर्यान्नव्यसनंबहु ॥

த³க்³த⁴பீ³ஜமரோஹேபிப⁴க்ஷணாயோபயுஜ்யதே ।
வித்³வதி³ச்சா²ப்யல்பபோ⁴க³ங்குர்யாந்நவ்யஸநம்ப³ஹு ॥ ௧௬௫

த³க்³த⁴பீ³ஜம் வறுபட்டவிதையானது | சையும் [தை
அரோஹே அவிமுளையாவிட்டாலும் | அல்பம் சொற்பமான போகத்
ப⁴க்ஷணாய தீனியின்பொருட்டு | குர்யாத் பண்ணும்
உபயுஜ்யதே உபயோகப் படுவது | ப³ஹு மிகுந்த
போல | வ்யஸநம் விசனத்தை
வித்³வதி³ச்சா²அபி ஞானியினுடையஇச் | ந உண்டுபண்ணாது.

அ-கை. கர்மந்தானே போகத்தின்வழியாக விசனத்தை யுண்டுபண்ணுமேயெனில்.

भोगेनचरितार्थत्वात्प्रारब्धंकर्महीयते ।

போ⁴கே³நசரிதார்த²த்வாத் ப்ராரப்³த⁴ங்கர்மஹீயதே ॥ ௧௬௬

போ⁴கே³ந புஜிப்பதினாலேயே | ப்ராரப்³த⁴ம்கர்ம பிராரப்தகர்மமானது
சரிதார்த²த்வாத் அது தீர்ந்துபோய்விடுவதால் | ஹீயதே கெட்டுப்போகிறது

அ-கை. பின்னையெதினால் விசனமுண்டாகிற தெனில்.

भोक्तव्यसत्यताभ्रान्त्याव्यसनन्तत्रजायते ॥

போ⁴க்தவ்யஸத்யதாப்⁴ராந்த்யாவ்யஸநந்தத்ரஜாயதே ॥ ௧௬௭

போ⁴க்தவ்யஸத்யதா புஜிக்கப்பட்ட | தத்ர அதில் [து.
பஞ்சவிஷயங்களில் சத்தியமென்ற | வ்யஸநம்ஜாயதே விசனமுண்டாகிற
ப்⁴ராந்த்யா தீர்க்ககாலமயக்கத்தால்

அ-கை. வியசனகாரணமான மயக்கத்திற் கடையாள மேதெனில், பெரியோர் உனக்கு வந்து என்ன வேண்டுமென்று கேட்கும்போது அவன் சொல்லுகிறதாவது.

मात्विनश्यत्वयंभोगोवर्धतामुत्तरोत्तरम् ।
माविघ्नाःप्रतिबध्नन्तुधन्योस्म्यस्मादितिभ्रमः ॥

𑌮𑌾𑌤𑍍𑌵𑌿𑌨𑌶𑍍𑌯𑌤𑍍𑌵𑌯𑌂𑌭𑍋𑌗𑍋𑌵𑌰𑍍𑌧𑌤𑌾𑌮𑍁𑌤𑍍𑌤𑌰𑍋𑌤𑍍𑌤𑌰𑌮𑍍 ।
𑌮𑌾𑌵𑌿𑌘𑍍𑌨𑌾𑌃𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌬𑌧𑍍𑌨𑌨𑍍𑌤𑍁𑌧𑌨𑍍𑌯𑍋𑌸𑍍𑌮𑍍𑌯𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑌿𑌤𑌿𑌭𑍍𑌰𑌮𑌃 ॥ ௧௱௭ ॥

𑌅𑌯𑌂 𑌭𑍋𑌗𑌃 இந்த விஷயபோகம்
𑌮𑌾𑌵𑌿𑌨𑌶𑍍𑌯𑌤𑍁 ஒருநாளும் நசிக்கவேண்டாம்
𑌉𑌤𑍍𑌤𑌰𑍋𑌤𑍍𑌤𑌰𑌂 மேன்மேலும் [ம்
𑌵𑌰𑍍𑌧𑌤𑌾𑌂 விருத்தியாயிருக்கவேண்டு
𑌵𑌿𑌘𑍍𑌨𑌾𑌃 இடையிடையே விக்கினங்கள்

𑌮𑌾𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌬𑌧𑍍𑌨𑌨𑍍𑌤𑍁 ஒன்றும் பிரதிபந்தியாயிருக்கவேண்டும்
𑌅𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍 இதினாலேயே (நான்)
𑌧𑌨𑍍𑌯𑌃 𑌅𑌸𑍍𑌮𑌿 தன்னியனாய்விடுவேனே
𑌇𑌤𑌿 இப்படிச்சொல்லுகிறதே (ன்று
𑌭𑍍𑌰𑌮𑌃 மயக்கமென்றறி.

அ-கை. அது நிவர்த்திக்கத்தக்கதான உபாயமேதெனில்.

यद्भाविनतद्भाविभाविचेन्नतदन्यथा ।
इतिचिन्ताविषघ्नोयंबोधोभ्रमनिवर्तकः ॥

𑌯𑌦𑌭𑌾𑌵𑌿𑌨𑌤𑌦𑍍𑌭𑌾𑌵𑌿𑌭𑌾𑌵𑌿𑌚𑍇𑌨𑍍𑌨𑌤𑌦𑌨𑍍𑌯𑌥𑌾 ।
𑌇𑌤𑌿𑌚𑌿𑌨𑍍𑌤𑌾𑌵𑌿𑌷𑌘𑍍𑌨𑍋𑌯𑌂𑌬𑍋𑌧𑍋𑌭𑍍𑌰𑌮𑌨𑌿𑌵𑌰𑍍𑌤𑌕𑌃 ॥ ௧௱௮

𑌯𑌤𑍍 யாதொரு (வஸ்து)
𑌅𑌭𑌾𑌵𑌿 தனக்குபவிக்கத்தக்கதன்றோ
𑌤𑌤𑍍 அது
𑌭𑌾𑌵𑌿.𑌨 பவிக்கவேமாட்டாது
𑌭𑌾𑌵𑌿𑌚𑍇𑌤𑍍 எதுபவிக்கத்தக்கதோ
𑌤𑌤𑍍 அது
𑌅𑌨𑍍𑌯𑌥𑌾 இவனைவிட்டு

𑌨 ஒருக்காலும்போகாது
𑌇𑌤𑌿 இப்படி
𑌚𑌿𑌨𑍍𑌤𑌾 𑌵𑌿𑌷𑌘𑍍𑌨𑌃 சிந்தையாகிறவிஷத்தைக்கொல்லுகிறதான
𑌅𑌯𑌂 𑌬𑍋𑌧𑌃 இந்த ஞானமானது
𑌭𑍍𑌰𑌮𑌨𑌿𑌵𑌰𑍍𑌤𑌕𑌃 முன்சொன்ன மயக்கத்தை நிவர்த்திக்கும்.

அ-கை. ஞானி, அஞ்ஞானி இருவருக்கும் போகம் சமமாயும், விசனம் அதின்மையான பலம், தாரதம்மியமாயும் காணப்படுவானேனெனில்.

समेपिभोगेव्यसनंभ्रान्तोगच्छेन्नबुद्धवान् ।
अशक्यार्थस्यसंकल्पाद्भ्रान्तस्यव्यसनंबहु ॥

𑌸𑌮𑍇𑌪𑌿𑌭𑍋𑌗𑍇𑌵𑍍𑌯𑌸𑌨𑌂𑌭𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑍋𑌗𑌚𑍍𑌛𑍇𑌨𑍍𑌨𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌵𑌾𑌨𑍍 ।
𑌅𑌶𑌕𑍍𑌯𑌾𑌰𑍍𑌥𑌸𑍍𑌯𑌸𑌂𑌕𑌲𑍍𑌪𑌾𑌦𑍍𑌭𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯𑌵𑍍𑌯𑌸𑌨𑌂𑌬𑌹𑍁 ॥ ௧௱௯

𑌭𑍋𑌗𑍇 போகமானது [லும்
𑌸𑌮𑍇. 𑌅𑌪𑌿 இருவருக்கும் சமமானா
𑌭𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑌃 அதில் அஞ்ஞானியானவன்

𑌵𑍍𑌯𑌸𑌨𑌂 விசனத்தை
𑌗𑌚𑍍𑌛𑍇𑌤𑍍 அடைவன் (அடையான்.
𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌵𑌾𑌨𑍍.𑌨 அதில் ஞானியானவன்

அ-கை. அது எதினால் பேதமாகிறதெனில்.

அஜ்ஞாநவாந் அஞ்ஞானியானவன்
கார்யப்ராரப்தவசாத் முடியாதகாரியத்தை
ஸங்கல்பாத் எண்ணுகிறபடியினாலே
வ்யஸநவாந் மிகுந்த விசனத்தை அடைகிறான்.

அ-கை. ஞானிவிசனத்தை அடையானென்பதைச் சொல்லுமெனில்.

मायामयत्वंभोगस्यबुध्वास्थामुपसंहरन् ।
भुञ्जानोपिनसंकल्पंकुरुतेव्यसनंकुतः ॥

மாயாமயத்வம்போகஸ்யபுத்வாஸ்தாமுபஸம்ஹரந் ।
புஞ்ஜாநோபிநஸங்கல்பங்குருதேவ்யஸநங்குத: ॥ ௧௭௦ ॥

போகஸ்ய போகமானது
மாயாமயத்வம் மாயாமயமென்பதை
புத்வா அறிந்து
ஆஸ்தாம் (அதில்) ஆஸ்தையை (டு
உபஸம்ஹரந் நிவர்த்தித்துக்கொண்
புஞ்ஜாந: அபி போகத்தை புஜித்
தாலும்
ஸங்கல்பம் நான் புஜிக்கிறேனென்ற சங்கற்பத்தை
ந குருதே பண்ணுகிறதில்லை.
குத: வ்யஸநம் அப்படிக்கிருக்க என்னமாய் விசனத்தையடைவன்.

அ-கை. அவனுக்கு போகம் மாயாமயமென்கிற ஞானம் இருந்தாலும், போககாலத்தி லுண்டாகிறசுகம் காணப்படுவதால், அதிலாசை என்னமாயி ல்லாமற் போகுமெனில்.

स्वप्नेन्द्रजालसदृशमचिन्त्यरचनात्मकम् ।
दृष्टनष्टंजगत्पश्यन्कथन्तत्रानुरज्यति ॥

ஸ்வப்நேந்த்ரஜாலஸத்ருசமசிந்த்யரசநாத்மகம் ।
த்ருஷ்டம்நஷ்டம்ஜகத்பச்யந்கதந்தத்ராநுரஜ்யதி ॥ ௧௭௧

ஸ்வப்நேந்த்ரஜாலஸத்ருசம் சொப்பனத்திற்கும் இந்திரஜாலத்திற்கும் சமானமாயிருப்பதாயும்
அசிந்த்யரசநாத்மகம் இன்னபடிவரும் இன்னபடிபோமென்று சிந்திக்கக் கூடாதவடிவமாயும்
த்ருஷ்டம் பார்க்கப்படுகிற
ஜகத் ஜகத்து
நஷ்டம் நஷ்டமாவதை
பச்யந் பார்க்கிற (ஞானியானவன்
தத்ர. கதம் அந்தஜகத்தில் எப்படி
அநுரஜ்யதி ஆசக்தியைப்பண்ணுவன்

அ-கை. சொப்பனம், இந்திரஜாலம்போல, இச்சகம் பொய்யாய் தோன்ற வில்லையே, சத்தியமாயல்லவோ தோன்றுகிறது, அதில் ஆசக்திபோவதற் குபா யமேதெனில்.

स्वस्वप्नमापरोक्ष्येणदृष्ट्वापश्यन्स्वजागरम् ।
चिन्तयेदप्रमत्तस्सन्नुभावनुदिनंमुहुः ॥

चिरन्तयोस्सर्वसाम्यमनुसन्धाय जागरे ।
सत्यत्वबुद्धिं संत्यज्य नानुरज्यति पूर्ववत् ॥

ஸ்வஸ்வப்நமபரோக்ஷ்யேண த்ருஷ்ட்வா பஸ்யந்ஸ்வஜாகரம் |
சிந்தயேதப்ரமத்தஸ்ஸந் உபாவநுதிநம் முஹு: ॥ ௧௭௨
சிரந்தயோஸ்ஸர்வஸாம்யமநுஸந்தாயஜாகரே |
ஸத்யத்வபுத்திம் ஸந்த்யஜ்ய நாநுரஜ்யதி பூர்வவத் ॥ ௧௭௩

ஸ்வஸ்வப்நம் தான்காண்கிறசொப்பனத்தை
அபரோக்ஷ்யேண பிரத்தியக்ஷமாய்
த்ருஷ்ட்வா தானேபார்த்து
ஸ்வஜாகரம் (அதுபோல) தன்ஜாக்கிரத்தையும்
பஸ்யந் பார்த்து
அப்ரமத்த: ஸந் சாவதானமாயிருந்துகொண்டு
உபௌ இந்தஇரண்டுகளையும்
அநுதிநம் தினந்தோறும்
முஹு: அடிக்கடி
சிந்தயேத் சிந்திக்கவேண்டியது
தயோ: அந்த ஜாக்கிர சொப்பனங்களுக்கு
ஸர்வஸாம்யம் சர்வவிதத்திலுமிருக்கிற சாம்யத்தை
சிரம் வெகுகாலம்
அநுஸந்தாய அனுசந்தானம்பண்ணி
ஜாகரே ஜாக்கிராவஸ்தையில்
ஸத்யத்வபுத்திம் சத்தியமென்கிற புத்தியை
ஸந்த்யஜ்ய விட்டு
பூர்வவத் அதில்முன்னஞ்ஞானதிசையிற்போல்
நாநுரஜ்யதி ஆசக்தியையடையான்

அ-கை. பிரபஞ்சம் பொய்யென்கிறஞானமும், அதில்சத்தியபுத்தியை உபஜீவித்துக்கொண் டிருக்கிறபோகமும், ஒன்றுக்கொன்று, ராத்திரியும் பகலும்போல, விரோதியாயிருப்பதால் ஞானிக்கு பிராரப்தபோக மெப்படிக்கூடுமெனில்.

इन्द्रजालमिदं द्वैतमचिन्त्यरचनात्वतः ।
इत्यविस्मरतो हानिः का वा प्रारब्धभोगतः ॥

இந்த்ரஜாலமிதம் த்வைதமசிந்த்யரசநாத்வத: |
இத்யவிஸ்மரதோ ஹாநி: கா வா ப்ராரப்தபோகத: ॥ ௧௭௪

இதம் இந்ததோன்றப்பட்ட
த்வைதம் துவைதமானது
அசிந்த்யரசநாத்வத: சிந்திக்கக்கூடாத கற்பனையானதால்
இந்த்ரஜாலம் இதி இந்திர ஜாலமென்று
அவிஸ்மரத: மறவாதிருக்கிறஞானிக்கு
ப்ராரப்தபோகத: பிராரப்த போகத்திலே
கா வா என்ன
ஹாநி: குறைவு இருக்கிறது.

அ-கை. ஞானத்திற்கும் பிராரப்தத்திற்கும் விரோதமில்லையென்பதை நன்றாய்க் காட்டவேண்டுமெனில்.

निर्बन्धस्तत्वविद्यायाइन्द्रजालत्वसंस्मृतौ ।
प्रारब्धस्याग्रहोभोगेजीवस्यसुखदुःखयोः ॥

நிர்பந்தஸ்தத்வவித்யாயா இந்த்ரஜாலத்வஸம்ஸ்ம்ருதௌ ।
ப்ராரப்தஸ்யாக்ரஹோ போகே ஜீவஸ்ய ஸுகது:கயோ: ॥

தத்வவித்யாயா: பிரமஞானத்திற்கும்
இந்த்ரஜாலத்வஸம்ஸ்ம்ருதௌ இந்திர ஜாலம்போலே ஜகத்து பொய்யென்று நினைப்பதிலேயே
நிர்பந்த: சாவதானம்

ப்ராரப்தஸ்ய பிராரப்தத்திற்கு
ஜீவஸ்ய ஜீவனுக்கு
ஸுகது:கயோ: சுகதுக்கங்களு
போகே போகங்கொடுப்பதில் (டைய
அக்ரஹ: சாவதானம்.

அ-கை. எதிலுமிரண்டும் விரோதமில்லாம லிருக்கிறதெனில்.

विद्यारब्धेविरुध्येतेनभिन्नविषयत्वतः ।

வித்யாரப்தே விருத்யேதே ந பின்னவிஷயத்வத: ॥ ௧௱௫

வித்யாரப்தே ஞானம் பிராரப்தகர்மம்
பின்னவிஷயத்வத: வேறுவேறு விஷயமானதால்
ந விருத்யேதே விரோதமில்லை.

அ-கை. விஷயமித்தியாத்துவ ஞானம்போக—விரோதமில்லை யென்பதை எங்கேகண்டோமெனில்.

जानद्भिरप्यैंद्रजालंविनोदोदृश्यतेखलु ॥

ஜானத்பிரப்யைந்த்ரஜாலம் விநோதோ த்ருஶ்யதே கலு ॥ ௧௱௬

ஐந்த்ரஜாலம் இந்திரஜாலமென்று
ஜானத்பி: அபி அறிந்தபேர்களாலும்

விநோத: (அந்த) வேடிக்கையானது
த்ருஶ்யதே கலு பார்க்கப் படுகிறதன்றோ.

அ-கை. வாதிகள் ஒருவனிடத்திலேயே, போகமும், ஞானமும் கூடாதென்று சொல்லுகிறார்களேயெனில், அந்தவாதிகளே நீகேள், பிராரப்தகர்மந்தான் ஞானத்தைக்கெடுக்குமா, அல்லது ஞானந்தான் பிராரப்தகர்மத்தைக்கெடுக்குமா, கர்மம்ஞானத்தைக் கெடுக்குமென்றாலதற்குத்தரம்சொல்லுகிறோம்.

जगत्सत्यत्वमापाद्यप्रारब्धंभोजयेद्यदि ।
तदाविरोधिविद्यायाभोगमात्रान्नसत्यता ॥

ஜகத்ஸத்யத்வமாபாத்ய ப்ராரப்தம் போஜயேத்யதி ।
ததாவிரோதிவித்யாயா போகமாத்ராந்நஸத்யதா ॥ ௧௱௭

ப்ராரப்தம் பிராரப்தகர்மமானது
ஜகத்ஸத்யத்வம் ஜகத்திற்கு சத்தியத்துவத்தை

ஆபாத்ய உண்டுபண்ணி
போஜயேத் யதி போகத்தை ஊட்டிவைத்ததேயானால்

ததா அப்போது
வித்யாயா: ஞானத்திற்கு
விரோதி விரோதியாக (ஆகும்)
போகமாத்ராய போகம் கொடுப்பது மாத்திரத்திலே
ஸத்யதா சத்தியமாக
ந ஆகாது.

அ-கை. மித்தையென்றறிந்த பதார்த்தத்தில் போகம்கூடுமென்பதை திருஷ்டாந்தமூலமாய் அறிவிக்கவேண்டுமெனில்.

अन्यूनो जायते भोगः कल्पितैः स्वप्नवस्तुभिः ।
जाग्रद्वस्तुभिरप्येवमसत्यैर्भोग इष्यताम् ॥

அந்யூநோஜாயதேபோக:கல்பிதைஸ்ஸ்வப்நவஸ்துபி: |
ஜாக்ரத்வஸ்துபிரப்யேவமஸத்யைர்போகஇஷ்யதாம் || ௧௭௮

கல்பிதை: கற்பிதங்களான
ஸ்வப்நவஸ்துபி: சொப்பனத்தில்தோற்றப்பட்டவஸ்துக்களினாலே
போக: போகமானது
அந்யூந: குறைவில்லாமலனுபவிக்கும்படி
ஜாயதே உண்டாகிறதுபோல
ஏவம் இப்படி
அஸத்யை: அசத்தியங்களான
ஜாக்ரத்வஸ்துபிரபி ஜாக்கிரத்தில் தோன்றுகிற வஸ்துக்களினாலும்
போக: போகமானது
இஷ்யதாம் அனுபவிக்கக்கூடும்.

அ-கை. ஞானந்தான் பிராரப்தத்தை கெடுக்கட்டுமேயெனில்.

यदि विद्यापह्नुवीत जगत्प्रारब्धघातिनी ।
तदा स्यान्न तु मायात्वबोधेन तदपह्नवः ॥

யதிவித்யாபஹ்நுவீதஜகத்ப்ராரப்தகாதிநீ |
ததாஸ்யாந்நதுமாயாத்வபோதேநதத³பஹ்நவ: || ௧௭௯

வித்யா ஞானமானதுண்டாகும் போதே
ஜகத் உலகத்தை
அபஹ்நுவீத யதி காணமற்பண்ணுமேயானால்
ததா அப்போ
ப்ராரப்தகாதிநீ பிராரப்தத்தை கொல்லுகிறதாக
ஸ்யாத் ஆகும்
மாயாத்வபோதேந பொய்யென்ற ஞானத்தினாலே
ததபஹ்நவ: அந்தஜகத்தினுடைய நாசமானது
ந து இல்லை ஆகையால் ஞானமானதுபிராரப்தத்தைக் கெடுக்கமாட்டாதென்றறி.

அ-கை. இப்படி ஞானத்திற்கும், பிராரப்தபோகத்திற்கும், விரோதமில்லையென்பதைத் திருஷ்டாந்தமூலமாகக்காட்டுமெனில்.

अनपह्नुत्यलोकास्तदिन्द्रजालमिदंत्विति ।
जानन्त्येवानपह्नुत्यभोगंमायात्वथीस्तथा ॥

அநபஹ்நுத்யலோகாஸ்ததிந்த்ரஜாலமிதம்த்விதி ।
ஜாநந்த்யேவாநபஹ்நுத்யபோகம்மாயாத்வதீஸ்ததா ॥ கஅ௦

லோகா: ஜனங்கள்
இந்த்ரஜாலம் இந்திரஜாலமான
தத் அந்தத் தோற்றத்தை
அநபஹ்நுத்ய கண்ணுக்குத் தோ ன்றாமல் செய்யாமலே
இதம் து இது
இதி இந்திரஜாலமென்று
ஜாநந்தி ஏவ அறிந்துகொண் டிருக் கிறார்கள்
ததா அப்படி
மாயாத்வதீ: ஜகத்துப் பொய்யென்ற ஞானமும்
போகம் பிராரப்தபோகத்தை
அநபஹ்நுத்ய கெடுக்காமல் தானே இருக்கிறது.

அ-கை. சுருதியைப் பிடித்துக்கொண்டு சங்கிக்கிறான்.

यत्रत्वस्यजगत्स्वात्मापश्येत्कस्तत्रकेनकम् ।
किञ्जिघ्रेत्किंवदेत्त्वेतिश्रुतौतुबहुघोषितम् ॥
तेनद्वैतमपह्नुत्यविद्योदेतिनचान्यथा ।
तथाचविदुषोभोगःकथंस्यादितिचेच्छृणु ॥

யத்ரத்வஸ்யஜகத்ஸ்வாத்மாபச்யேத்கஸ்தத்ரகேநகம் ।
கிம்ஜிக்ரேத்கிம்வதேத்த்வேதிச்ருதௌதுபஹுகோஷிதம் ॥ கஅக
தேநத்வைதமபஹ்நுத்யவித்யோதேதிநசாந்யதா ।
ததாசவிதுஷோபோக:கதம்ஸ்யாதிதிசேச்ச்ருணு ॥ கஅஉ

யத்ர து பிரகதாரண்ணிய உபநி ஷத்தில் சொல்லியிருக்கிற தாவது யாதொரு ஞானவஸ்தையிலிருக்கி றவனுக்கு
ஜகத் ஆத்மா ஜகத்து தன்வடிவமாவதால்
தத்ர அந்தசமயத்தில்
க: கம் எவன் எதை
கேந எதினால்
பச்யேத் பார்ப்பான்
கிம் எவன் எதினால் எதை
ஜிக்ரேத் முகர்ந்துபார்ப்பான்
கிம் எவன் எதை
வதேத் வா பேசுவானென்று
இதி இப்படி
ச்ருதௌ து அந்தஉபநிஷத்தில்
பஹு வெகுவாய் [து
கோஷிதம் கோஷிக்கப்பட்டிருக்கிற
தேந ஆகையினாலே
த்வைதம் துவைதத்தை
அபஹ்நுத்ய கொன்றுகொண்டே (ந ண்டுக்குஞ்சுபோல
வித்யா ஞானம்

உதேதி உண்டாகிறது
ந,அன்யதா வேறெவிதமாக ஞானமுண்டாகாது
தயா.அ அப்படியாயுள்ளளவில்
விரோதஃ (அச்சுருதி விரோதமாய்)
ஞானிக்கு
போகஃ போகம்
கதம் எப்படி
ஸ்யாத் உண்டாகும்
இதிசேத் என்று நீ கேட்பாயாகில்
ச்ருணு அதற்குச்சமாதானம்கேள்.

அ-கை. அதற்குத்தரம் சொல்லுகிறார்.

सुषुप्तिविषयामुक्तिविषयावाश्रुतिस्त्विति ।
उक्तंस्वाप्ययसंपत्त्योरितिसूत्रेह्यतिस्फुटम् ॥

ஸுஷுப்திவிஷயாமுக்திவிஷயாவாச்ருதிஸ்த்விதி ।
உக்தம்ஸ்வாப்யயஸம்பத்த்யோரிதிஸூத்ரேஹ்யதிஸ்புடம் ॥ ௧௮௩

ச்ருதிஃ.து (அந்த)சுருதியானது
ஸுஷுப்திவிஷயா சுஷுப்தியைக்குறித்தும்
முக்திவிஷயா வா.விதேகமுக்தியைக்குறித்தும்
இதி சொல்லுகிறதென்றும்ஜீவன்முக்தியைக்குறித்துச் சொல்லவில்லையென்றும்
ஸூத்ரே வியாசசூத்திரத்தில்
ஸ்வாப்யயஸம்பத்த்யோஃ சுஷுப்திவிதேகமுக்திகளுக்கென்று
அதிஸ்புடம் அத்தியந்தம் வெளியாக
உக்தம்ஹி சொல்லப்பட்டிருக்கிறதன்றோ.

தா-ம். ஆகையால் நீசங்கித்தசங்கை உபயோகமற்றதாயிற்று.

அ-கை. ஏன் நான்சொல்லுகிறபடி அந்தசுருதிக் கர்த்தமிருக்கக்கூடாதெனில்.

अन्यथायाज्ञवल्क्यादेराचार्यत्वंनसंभवेत् ।
द्वैतदृष्टावविद्वत्ताद्वैतादृष्टौनवाग्वदेत् ॥

அன்யதாயாஜ்ஞவல்க்யாதேராசார்யத்வம்நஸம்பவேத் ।
த்வைதத்ருஷ்டாவவித்வத்தாத்வைதாத்ருஷ்டௌநவாக்வதேத் ॥ ௧௮௪

அன்யதா அப்படிசொல்லாதபக்ஷத்தில்
யாஜ்ஞவல்க்யாதேஃ யாஞ்யவல்க்கியர் முதலானபேருக்கு
ஆசார்யத்வம் குருவாயிருத்தல்
நஸம்பவேத் உண்டாகக்கூடாது
த்வைதத்ருஷ்டௌ துவைத திருஷ்டியிருக்கும்பக்ஷத்தில்
அவித்வத்தா அஞ்ஞானத்துவமாகும்
த்வைதாத்ருஷ்டௌ துவைதம்தோன்றாதபக்ஷத்தில்
வாக் உபதேசவாக்கு
நவதேத் வா உண்டாகக்கூடாது.

அ-கை. அய்யா அவர்களுக்கு ஞானம் இல்லையென்று சொல்லவில்லை, சிஷியாளுக்கு உபதேசம் பண்ணும்போது, துவைதம்தோற்றுவதால், அந்தத-

னம் பரோட்சமாயிருக்கும், நிர்விகற்பசமாதியில் துவைதம்தோற்றுமையால், அபரோக்ஷமாகுமென்று சங்கிக்கிறான்.

निर्विकल्पसमाधौतुद्वैतादर्शनहेतुतः ।
सैवापरोक्षविद्येतिचेत्सुषुप्तिस्तथानकिम् ॥

நிர்விகல்பஸமாதௌ து த்வைதாதர்ஶநஹேதுத: ।
ஸைவாபரோக்ஷவித்யேதி சேத்ஸுஷுப்திஸ்ததா ந கிம் ॥ ௧௮௫

நிர்விகல்பஸமாதௌ. து நிர்விகற்பசமாதியிலேயே
த்வைதாதர்ஶநஹேதுத: துவைதங்கள் ஒன்றும்தோற்றுமற்போவதால்
ஸா ஏவ அப்படி துவைதம்தோற்றுமற்போவதே
அபரோக்ஷவித்யா அபரோக்ஷஞானமாகுமென்று
இதி சேத் இப்படிசொல்வையேயானுல்
ததா அப்போ
ஸுஷுப்தி: சுஷுப்தியானது
ந கிம் ஏன் ஞானமாகாது.

அ-கை. என்னய்யா, கேலிபண்ணுகிறீரெனில்.

आत्मतत्वंनजानातिसुप्तौयदितदात्वया ।
आत्मधीरेवविद्येतिवाच्यानद्वैतविस्मृतिः ॥

ஆத்மதத்வம் ந ஜாநாதி ஸுப்தௌ யதி ததா த்வயா ।
ஆத்மதீரேவ வித்யேதி வாச்யா ந த்வைதவிஸ்ம்ருதி: ॥ ௧௮௬

ஸுப்தௌ சுஷுப்தியில்
ஆத்மதத்வம் பிர்மமேநானென்கிறதை
ந. ஜாநாதி அறிகிறானில்லையே
யதி என்றால்
ததா அப்போ
த்வயா உன்னாலே
ஆத்மதீ: ஏவ ஆத்துமஞானமே
வித்யா இதி வித்தையென்று
வாச்யா சொல்லத்தக்கது
த்வைதவிஸ்ம்ருதி: ந துவைதத்தை மறக்கிறதன்று.

அ-கை. ஆத்துமாநானென்பதும், துவைதம் மறப்பதும், ஞானமாகட்டுமேயெனில்.

उभयंमिलितंविद्यायदितर्हिघटादयः ।
अर्धविद्याभाजिनस्स्युस्सकलद्वैतविस्मृतेः ॥

मशकध्वनिमुख्यानांविक्षेपाणांबहुत्वतः ।
तवविद्यातथानस्याद्घटादीनांयथादृढा ॥

உபயம் மிலிதம் வித்யா யதி தர்ஹி கடாதய: ।
அர்தவித்யாபாஜிநஸ்ஸ்யுஸ்ஸகலத்வைதவிஸ்ம்ருதே: ॥ ௧௮௭

உபயஸ்மிந்நிவ்ருத்தேவிசேஷவாநாம்பஹுத்வதஃ ।
தவவித்யாதயாநஸ்யாத்கடாதீநாம்யதாத்ருசா ॥ ௧௮௮

உபய ஆத்துமா நானென்பதும் துவைதம் மறப்பதும்
இஹிதம் இரண்டும் சேர்ந்து
வித்யாயதி ஞானமென்றால்
தர்ஹி அப்போ
கடாதயஃ கடம்முதலானவைகூட
ஸ்வயம்வித்யா ஸஹிதஸ்யுஃ பாதிஞானத்தையடைந்திருக்கின்றன
ஸகலமைதவித்யுதேஃ சகலதுவித மறப்பிருப்பதால்
கடாதீநாம் கடம்முதலானவைகளுக்கு
யதா எப்படி (பாதிஞானம்)
த்ருசா திருடமாயிருக்கிறதோ

ததா அப்படி
தவ உன்னுடைய
வித்யா. நஸ்யாத் ஞானமில்லை.
உபயஸ்மிந்நிவ்ருத்தேநாம் சமாதிவரை பண்ணப்பட்ட உனக்கு, கொசு கூப்பிடுகிறது முதலான
விசேஷவாணாம் விசேஷரூபமானதுவைதங்கள்.
பஹுத்வதஃ வெகுவிதமான (சப்தாதித்தோற்றங்களிருப்பதால், கடாதிகளுக்கு திருடமாய் வந்திருக்கிற பாதிஞானமும் உனக்கில்லாமையால் நீ அதற்கும் கீழ்.

அ-கை. நான்தெரியாமல் சங்கித்தேனென்று சொல்லுகிறவனுக்கு ஆசீர்வாதம் பண்ணுகிறார்.

आत्मधीरेवविद्येतियदितर्हिसुखीभव ।
ஆத்மதீரேவவித்யேதியதிதர்ஹிஸுகீபவ ॥ ௧௮௯

ஆத்மதீஃஏவ அய்யாதுவைதம் மறக்கிறது வித்தையல்ல, நான் பிர்மமென்றிருக்கிற ஞானமே
வித்யா இதி வித்தையென்று
யதி அறிந்தேனென்றால்
தர்ஹி அப்போ
ஸுகீ.பவ நீசுகமாய்வாழக்கடவாய்.

அ-கை. அய்யா சித்தம் துஷ்டமாயிருந்தால் ஞானம் சம்பவியாதே. ஆகையால் சித்தநிரோதம் வேண்டுமேயெனில்.

दुष्टचित्तंनिरुन्ध्याचेन्निरुन्धित्वंयथासुखम् ॥
तदिष्टमेष्टव्यमायामयत्वस्यसमीक्षणात् ।
துஷ்டசித்தம்நிருந்த்யாச்சேந்நிருந்தித்வம்யதாஸுகம் ।
ததிஷ்டமேஷ்டவ்யமாயாமயத்வஸ்யஸமீக்ஷணாத் ॥ ௧௯௰

துஷ்டசித்தம் கெட்டதானசித்தத்தை
நிருந்த்யாச்சேத் தடைபண்ணவேண்டாமோவென்றால்
ஏஷ்டவ்யமாயாமயத்வஸ்யஸமீக்ஷணாத் இச்சிக்கப்படுகிற விஷயத்தைப் பொய்யென்று பார்க்கிறஞானத்தாலேயே
யதாஸுகம் எப்படி சுகமுண்டாகுமோ

௬௨ அப்படி நீ	௬௪ அப்படி (தப்பப்டே)
நிரஸ்யி (அதை) தடுத்துக்கொள்	இஷ்டம் நமக்கிஷ்டமென்றறி.

அ-கை. இப்போது சொல்லிவந்த இந்தப்பிரகாரத்தால் ஞானிக்கு விஷய த்தில் இச்சைவருமா வராதாவெனில்.

इच्छन्नप्यज्ञवन्नेच्छेत्किमिच्छन्नपिहिश्रुतम् ॥

இச்சந்நப்யஜ்ஞவந்நேச்சேத்கிமிச்சந்நபிஹிஶ்ருதம் ॥ ௧௬௦

கிம் எந்தபோகத்தை	அஜ்ஞவத் அஞ்ஞானிகளைப்போல
இச்சந் இச்சிக்கப்போகிறுனென்கிறவாக்கியமானது	ந,இச்சேத் இச்சிக்கமாட்டானென்றல்லவோ (து.
இச்சந் அபி ஞானியானவன் போகத்தைஇச்சித்தபோதிலும்	ஶ்ருதம் ஹி சுருதியில்கேட்கப்படுகிற

அ-கை. அய்யா, ஒருசுருதி எந்தவிருட்சத்தினுடைய பொந்தில், அக்கினிஜ்வலித்துக்கொண்டிருக்கிறதோ, அதின்கீழே புல்லெப்படி முளைத்திருக்கமாட்டாதோ, அப்படி சித்தமாகிற விருட்சத்திற்குள், ஆசையாகிற தீயிருக்கும்போது ஞானமாகிறபுல் எப்படிஇருக்கும், ஆகையால் அஞ்ஞானமிருப்பதற்கு அடையாளம் ஆசையென்று சொல்லுகிறது. இன்னொருசுருதியில் நானசங்கனென்றறிந்த ஞானிக்கு அதுவேமுக்தியல்லாமல், வேண்டியபடி ராகாதிகளிலிருந்தாலும்,அவனை அவைகள்பாதிக்கமாட்டாவென்று சொல்லியிருக்கிறது.இப்படி இரண்டுவிதமாய்ச்சொல்லும்போது நான் எதைநம்புகிறதெனில்

रागोलिङ्गमबोधस्यसन्तुरागादयोबुधे ।
इतिशास्त्रद्वयंसार्थमेवंसत्यविरोधतः ॥

ராகோலிங்கமபோதஸ்யஸந்துராகாதயோபுதே ।
இதிஶாஸ்த்ரத்வயம்ஸார்த்தமேவம்ஸத்யவிரோதத꞉ ॥ ௧௬௧

அபோதஸ்ய அஞ்ஞானத்திற்கு	ஸார்த்தம் (சத்தியபுத்தியும், மித்தியாத்துமபுத்தியுமென்று அர்த்தம் பண்ணிப்போட்டால்
லிங்கம் அடையாளம்	அவிரோதத꞉ யாதொருவிரோதங்களுமில்லாததினுலே
ராக꞉ ஆசையென்றும்	ஶாஸ்த்ரத்வயம் இந்த இரண்டு வாக்கியங்களும் பிரயோசனத்தோடேகூடியதாகும்.
புதே ஞானியினிடத்தில்	
ராகாதய꞉ ஆசைமுதலானவை	
ஸந்து நன்றுயிருக்கட்டுமென்றும்	
இதி இப்படியிருக்கிற	
ஶாஸ்த்ரத்வயம் இரண்டுசாஸ்திரங்களும்	

அ-கை. எந்தபோகத்தை இச்சிக்கப் போகிறுனென்றதற்கு, அர்த்தம் சொல்லி, இனியாருக்கு போகநிமித்தமென்ற வாக்கியத்திற்கு அர்த்தஞ்சொல்லுகிறுர்.

जगन्मिथ्यात्ववत्स्वात्मासङ्गत्वस्यसमीक्षणात् ।
कस्यकामायेतिवचोभोक्तृभाववविवक्षया ॥

ஜக₃ந்மித்₂யாத்வவத்ஸ்வாத்மாஸங்க₃த்வஸ்யஸமீக்ஷணாத் ।
கஸ்யகாமாயேதிவசோபோ₄க்த்ருபா₄வவிவக்ஷயா ॥ ௧௧௨

ஜக₃ந்மித்₂யாத்வவத் சுருதி ஜகத்துபொய்யென்று சொன்னதுபோலே
ஸ்வாத்மாஸங்க₃த்வஸ்ய தான் அசங்கனென்று
ஸமீக்ஷணாத் ஞானி பார்த்துக்கொண்டிருப்பதால்
போ₄க்த்ருபா₄வ விவக்ஷயா புஜிக்கிறவனே யில்லையென்று நிச்சயமாய்ச் சொல்லவேண்டுமென்றஅபிப்பிராயத்தால்
கஸ்ய யாருடைய
காமாய ஆசையின்பொருட்டு
இதி என்று
வச: அந்தவாக்கு (உண்டாயிற்று.)

அ-கை. (கெண்டியாயநம:என்றதைபோல)ஆத்துமாவிற்கு நாம்புஜிக்கிறோமென்று தோன்றுலல்லவா, அதை இல்லையென்று சொல்லுவதற்காகசுருதி போக்திருத்துவ மில்லையென்று சொல்லவேண்டும். அப்படி அனுபவம்வரவில்லையேயெனில், அஞ்ஞானதிசையில் நான் புஜித்தேனென்கிற அனுபவம்சர்வானுபவசித்தமா யிருப்பதாலதைப்பற்றிச் சொல்லியசுருதியைக்காண்பிக்கிறார்.

पतिजायादिकंसर्वंतत्तद्भोगायनेच्छति ।
किन्त्वात्मभोगार्थमितिश्रुतावुद्घोषितंबहु ॥

பதிஜாயாதி₃கம்ஸர்வம்தத்தத்₃போ₄கா₃யநேச்ச₂தி ।
கிந்த்வாத்மபோ₄கா₃ர்த₂மிதிஶ்ருதாவுத்₃கோ₄ஷிதம்ப₃ஹு ॥ ௧௧௩

பதிஜாயாதி₃கம் ஆத்துமாவானவர் புருஷன்ஸ்திரீமுதலான
ஸர்வம் சகலத்தையும்
தத்தத்₃போ₄கா₃ய அந்தந்தவஸ்துக்களின் போகத்தின்பொருட்டு
ந இச்ச₂தி இச்சிக்கவில்லை
கிந்து பின்னையோவென்றால்
ஆத்மபோ₄கா₃ர்த₂ம் தன்னுடைய போகத்தின் நிமித்தம்
இதி (இச்சிக்கிற)னென்று
ஶ்ருதௌ சுருதியிலே
ப₃ஹு வெகுவாக
உத்₃கோ₄ஷிதம் விசேஷமாககோஷிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

அ-கை. தாங்கள்சொன்னதுசரி, அப்படி தன்னிடத்தில் காணப்படுகிற போக்திருத்துவம், போவதற்குபாயமேதெனில்.

किंकूटस्थश्चिदाभासोथवाकिंवोभयात्मकः ।
भोक्तातत्रनकूटस्थोऽसङ्गत्वाद्भोक्तृतांव्रजेत् ॥

கிம்கூடஸ்த₂ஶ்சிதா₃பா₄ஸோथவாகிம்வோப₄யாத்மக: ।
போ₄க்தாதத்ரநகூடஸ்தோ₂ऽஸங்க₃த்வாத்₃போ₄க்த்ருதாம்வ்ரஜேத் ॥

கூடஸ்தோ ஜடமான இப்பஞ்சகோச
த்திலிருக்கிற கூடஸ்தர் புஜிக்கிறா
கிம் அல்லது
சிதாபாஸ: ஜீவன் புஜிக்கிறன்
உபௌ உபயாத்மகம் போக்தாவா அல்லது
இருவரும் ஒன்றாய்ச்சேர்ந்து போகங்
களை புஜிக்கிறார்களா [ரென்றால்
தத் கிம்வா அதில்கூடஸ்தர் புஜிக்கிறா
கூடஸ்த: (நிர்விகாரியான) கூடஸ்தர்
அஸம்ஸக்த: அசங்கரானதால்
போக்த்ருதாம் போக்திருத்துவத்தை
ந வ்ரஜேத் அவர்அடையமாட்டார்.

அ-கை. கூடஸ்தருக்கு அசங்கத்துவமும், போக்திருத்துவம், சேர்ந்திருக்கட்டுமே, அதினு லென்னதோஷம் வருமெனில்.

सुखदुःखाभिमानाख्योविकारोभोगउच्यते ।
कूटस्थश्चविकारीचेत्येतन्नव्याहतंकथम् ॥

ஸுகது:காபிமாநாக்யோவிகாரோபோகஉச்யதே ।
கூடஸ்தஸ்சவிகாரீசேத்யேதந்நவ்யாஹதம்கதம் ॥ ௧௫

ஸுகது:காபிமாநாக்ய: சுகரூபமாயும் துக்கரூபமாயு மிருக்கிற அபிமானமென்றபேரையுடையதான
விகார: விகாரமே
போக: போக (மென்று)
உச்யதே சொல்லப்படுகிறது
கூடஸ்தஸ்ச (சாக்ஷியான) கூடஸ்தரும்
விகாரீ சேத் இதி விகாரியென்று சொன்னால் (அப்போ)
ஏதத் இந்த (அனியாயமான சொல்லால்கூடஸ்தத்துவம்அவருக்கு)
கதம் எப்படி
நவ்யாஹதம் கெடாமலிருக்கும்.

அ-கை. அப்படியானுல் விகாரியாயிருக்கிற சிதாபாசனுக்கே போக்திருத்துவம் சொல்லலாமேயெனில்.

विकारिबुद्ध्यधीनत्वादाभासोविकृतावपि ।
निरधिष्ठानविभ्रान्तिःकेवलानहितिष्ठति ॥

விகாரிபுத்த்யதீநத்வாதாபாஸோவிக்ருதாவபி ।
நிரதிஷ்டாநவிப்ராந்தி:கேவலாநஹிதிஷ்டதி ॥ ௧௬

ஆபாஸ: சிதாபாசன்
விக்ருதௌ அபி விகாரிபோலதோன்றினும்
விகாரிபுத்த்யதீநத்வாத் விகாரியான புத்தியில்பிரதிபலித்து அதற்குஸ்வாதீனனுயிருப்பதாலும்
நிரதிஷ்டாநவிப்ராந்தி: அதிஷ்டானமன்றியில்ஒருஆரோபமானதோற்றம்
கேவலா தனிமையாய்
திஷ்டதி நஹி ஓரிடத்திலுமிருக்கமாட்டாததாலும் (ஜீவனையும் போக்தாவெனக்கூடாது.

அ-கை. ஆகையா லிருவரும்சேர்ந்து புஜிக்கிறரென்று சொல்லலாமேயெனில்.

उभयात्मकरूपत्वाल्लोके भोक्ता निगद्यते ।

உபயாத்மகரூபத்வால்லோகே போக்தா நிகத்யதே ॥ ௧௧௬

அத: ஆகையினாலே
உபயாத்மகத்வாத் இரண்டுவடிவமாயிருக்கிறவனே
லோகே லோகத்தில் விவகாரதிசையில்
போக்தா புஜிக்கிறவனென்று
நிகத்யதே சொல்லப்படுகிறான்.

அ-கை. சுருதியில் அசங்கனுக்குத்தானே ஜீவத்துவம் சொல்லப்படுகிறபடியால், பாரமார்த்திகமாய் இரண்டுபேர்களும் சேர்ந்து புஜிக்கிறார்களென்று சொல்லாமல் விவகாரதிசையில் என்றுசொன்ன காரணமேதெனில்.

तादृगात्मानमारभ्यकूटस्थश्शेषितश्श्रुतौ ॥

தாத்ருகாத்மாநமாரப்யகூடஸ்தஶ்ஶேஷிதஶ்ஶ்ருதௌ ॥ ௧௧௭

ஶ்ருதௌ பிரகதாரண்ணிய சுருதியில்
தாத்ருகாத்மாநம் அந்த உபயாத்துமகனை
ஆரப்ய முதலிலாரம்பிவித்து கடைசியில்
கூடஸ்த: அசங்கரான கூடஸ்தரே (ஆத்துமாவென்று) [க்கிறது.
ஶேஷித: மீதமாகச்சொல்லப்பட்டிரு

அ-கை. அந்தபிரகதாரணியத்தில் சொல்லியிருக்கிற வாக்கியத்தை விரித்துச்சொல்லுமெனில்.

आत्माकतमइत्युक्तेयाज्ञवल्क्योविबोधयन् ।
विज्ञानमयमारभ्यासङ्गान्तंपर्यशेषयत् ॥

ஆத்மாகதமஇத்யுக்தேயாஜ்ஞவல்க்யோவிபோதயந் ।
விஜ்ஞாநமயமாரப்யாஸங்காந்தம்பர்யஶேஷயத் ॥ ௧௧௮

ஆத்மா ஜனகர்யாஞ்ஞியவல்க்கியரைப் பார்த்து ஆத்துமா
கதம: இதி யாரென்று
உக்தே கேட்கப்பட்டபொழுது [வர்
யாஜ்ஞவல்க்ய: யாஞ்ஞியவல்க்கிரிஷியான
விபோதயந் போதித்துக்கொண்டு வரும்போது
விஜ்ஞாநமயம். ஆரப்ய விஞ்ஞானமயனை யாரம்பிவித்து
அஸங்காந்தம் (கடைசியில்) அந்த அசங்கனை
தம் ஆத்துமாவையே
பர்யஶேஷயத் மீதமாகக்காண்பிவித்தார்.

அ-கை. இப்படி இந்த ஒருசுருதிதான் சாட்சியோவெனில்.

कोयमात्मेत्येवमादौसर्वत्रात्माविचारतः ।
उभयात्मकमारभ्यकूटस्थश्शेष्यतेश्रुतौ ॥

கோயமாத்மேத்யேவமாதௌஸர்வத்ராத்மாவிசாரத: ।
உபயாத்மகமாரப்யகூடஸ்தஶ்ஶேஷ்யதேஶ்ருதௌ ॥ ௧௧௯ ॥

ஐதரேய: ஐதரேயசுருதியில்முதலில்இந்த
ஆத்மா ஆத்துமா வென்று சொல்லுவ
க: யார் [து
இதி என்று(இப்படி)
ஏவம் ஆத்யா: இவை முதலானவாக்கியத்திலும்
ஸர்வத்ர மற்ற சகல
ஸ்ருதிஷு சுருதிகளிலும்
உபயாத்மகா: உபயாத்துமகனுன ஜீவகூடஸ்தர்களை
ஆரப்ய ஆரம்பித்து [தினாலே
விசாரத: ஆத்துமானுத்துமவிசாரத்
கூடஸ்த: கூடஸ்தரான
ஆத்மா ஆத்துமாவே
ஸ்ரேஷ்ட்யேந மீதமானவராகபண்ணப் பட்டிருக்கிறது.

அ-கை. அப்போசொன்ன ரீதியால் புஜிக்கிறவன் பொய்யானல், பிராணிகளுக்கு, தான் கர்த்தா போக்தாவென்று சத்தியத்துவபுத்தி ஏன் உண்டாகிறதெனில்.

कूटस्थसत्यतांस्वस्मिन्नध्यस्यात्माविवेकतः ।
तात्विकींभोक्तृतांमत्वानकदाचिज्जिहासति ॥

கூடஸ்தஸத்யதாம்ஸ்வஸ்மிந்நத்யஸ்யாத்மாவிவேகத: |
தாத்விகீம்போக்த்ருதாம்மத்வாநகதாசிஜ்ஜிஹாஸதி || ௨௦௦

ஆத்மா லோகபிரசித்தமானபோக்தாவென்றுசொல்லப்பட்ட இந்த ஆத்துமாவானவர்
அவிவேகத: அவிவேகத்தினாலே
கூடஸ்தஸத்யதாம் கூடஸ்தருடைய வாஸ்தவமான சத்தியத்துவத்தை
ஸ்வஸ்மிந் தன்பேரில்
அத்யஸ்ய ஆரோபித்துக்கொண்டு
போக்த்ருதாம் போக்திருத்துவம்
தாத்விகீம் மத்வா தனக்கு வாஸ்தவமாக இருக்கிறதென்றெண்ணி
கதாசித் ஒருக்காலும் (அதைவிட)
ஜிஹாஸதி ந இச்சிக்கிறதில்லை.

அ-கை. அப்போ அந்தசுருதியில், தன்னுடைய போகத்துக்காகவேசகலமும் பிரியமாயிருக்கிறதென்று ஏன்சொல்லிற்றெனில்.

भोक्तास्वस्यैवभोगायपतिजायादिमिच्छति ।
एषलौकिकवृत्तांतःश्रुत्यासम्यगनूदितः ॥

போக்தாஸ்வஸ்யைவபோகாயபதிஜாயாதிமிச்சதி |
ஏஷலௌகிகவ்ருத்தாந்த:ஸ்ருத்யாஸம்யகநூதித: || ௨௦௧

போக்தா புஜிக்கிறவன்
ஸ்வஸ்ய தன்னுடைய
போகாய ஏவ போகத்தின் பொருட்டே
பதிஜாயாதிம் புருஷன்பெண்சாதி முதலானதை
இச்சதி இச்சிக்கிறான்
ஏஷ: இந்த

ஔசித்யத்தாத் லோகவிருத்தாந்த	ஸுஷ்டு நன்றாக
ஶ்ருத்யா சுருதியினாலே [மானது	ஸமர்த்தித: சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

அ-கை. அந்தசுருதி என்னத்திற்காக அப்படி சொல்லவேண்டுமெனில்.

भोग्यानांभोक्तृशेषत्वान्माभोग्येष्वनुरज्यताम् ।
भोक्तर्येवप्रधानेतोऽनुरागंतंविधिःसति ॥

போக்யாநாம்போக்த்ருஶேஷத்வாந்மாபோக்யேஷ்வநுரஜ்யதாம் ।
போக்தர்யேவப்ரதாநேதோऽநுராகந்தம்விதிஸ்ஸதி ॥ ௨௦௨

போக்யாநாம் போக்கியங்களானவை	அத: அந்த ஏதுவினாலே
போக்த்ருஶேஷத்வாத்புஜிக்கிறவனுடை	ப்ரதாநே பிரதானமாக இருக்கிறது
யபிரியமானதால் [விஷயங்களிலே	போக்தரிஏவ புஜிக்கிறவனிடத்திலே
போக்யேஷு போக்கியமான[கதன்று	தம் அநுராகம் அந்த ஆசையை (யே
மா அநுரஜ்யதாம் ஆசைபண்ணத்தக்	விதிஸ்ஸதி பண்ணவிதித்தது.

அ-கை. விஷயாசையை விடுவதற்கு பிரமாணமாக விஷ்ணுபுராணவாக்கியத்தைக் காண்பிவிக்கிறார்.

याप्रीतिरविवेकानांविषयेष्वनपायिनी ।
त्वामनुस्मरतस्सामेहृदयान्मापसर्पतु ॥

யாப்ரீதிரவிவேகாநாம்விஷயேஷ்வநபாயிநீ ।
த்வாமநுஸ்மரதஸ்ஸாமேஹ்ருதயாந்மாபஸர்ப்பது ॥ ௨௦௩

ஹே ஏலட்சுமீபதே	அநுஸ்மரத: ஸ்மரித்துக் கொண்டிரு
அவிவேகாநாம் அவிவேகிகளுக்கு	மே என்னுடைய க்கிற
விஷயேஷு விஷயங்களிலே ற	ஹ்ருதயாத் மனதில் நின்று
அநபாயிநீகுறைவில்லாததா யிருக்கி	ஸா அந்த விஷயப்ரீதி
யாப்ரீதி: யாதொரு பிரீதியிருக்கிற	மாபஸர்ப்பது போகட்டும்.
த்வாம் உம்மையே தோ	

வி-ம். விஷயிகளுக்கு விஷயத்தில் பிரீதியிருப்பதுபோல, எனக்கும் அந்த ப்ரீதிஉம்மிடத்தில் நழுவாமலிருக்கட்டும்.

அ-கை. அந்தபுராணவசன மிருக்கட்டும், பிருகிருதசுருதிக்கு என்ன ஆயிற்றெனில்.

इतिन्यायेनसर्वस्माद्भोग्यजाताद्विरक्तधीः ।
उपसंहृत्यतांप्रीतिंभोक्तर्येवबुभुत्सते ॥

இதிந்யாயேநஸர்வஸ்மாத்போக்யஜாதாத்விரக்ததீ: ।
உபஸம்ஹ்ருத்யதாம்ப்ரீதிம்போக்தர்யேவபுபுத்ஸதே ॥ ௨௦௪

இதிந்யாயேந இந்தநியாயத்தினாலே
ஸகலவிஷய சகல விஷய
ஸம்ஸர்காத் கூட்டத்தில் நின்றும்
விரக்த: விரக்தியான புத்தியுடைய புருஷன்
தம் அந்த
ப்ரீதிம் விஷயத்திலிருக்கிற பிரீதியை
உபஸம்ஹ்ருத்ய சம்காரம் பண்ணி
போக்தரி புஜிக்கிறவனாயிருக்கிற ஆத்துமாவிலேயே
வேதுமிச்சதி அந்த ப்ரீதியைப் பண்ண இச்சிக்கிறான்.

அ-கை. அப்படி ஆத்துமாவினிடத்தில், பிரீதிவைப்பதற்கு திருஷ்டாந்தங்களேதெனில்.

स्रक्चन्दनवधूवस्त्रसुवर्णादिषुपामरः ।
अप्रमत्तोयथातद्वन्नप्रमाद्यतिभोक्तरि ॥

ஸ்ரக்சந்தநவதூவஸ்த்ரஸுவர்ணாதிஷுபாமர: ।
அப்ரமத்தோயதாதத்வந்நப்ரமாத்யதிபோக்தரி ॥ ௨௦௫ ॥

பாமர: பாமரனானவன்
ஸ்ரக்சந்தநவதூவஸ்த்ரஸுவர்ணாதிஷு மாலை சந்தனம் ஸ்திரீகள் வஸ்திரங்கள் தங்கம் முதலான சகலமான விஷயத்தில்
யதா எப்படி
அப்ரமத்த: ஜாக்கிரதையாயிருக்கிறானோ
தத்வத் அதுபோல
போக்தரி விவேகியானவன் ஆத்துமாவிடத்தில்
நப்ரமாத்யதி அஜாக்கிரதைபண்ணக்கூடாது.

அ-கை. இனி ஆத்துமாவை நிரந்தரம் விசாரிப்பதற்குத் திருஷ்டாந்தமேதெனில்.

काव्यनाटकतर्कादिमभ्यस्यतिनिरंतरम् ।
विजिगीषुर्यथातद्वन्मुमुक्षुस्स्वंविचारयेत् ॥

காவ்யநாடகதர்காதிமப்யஸ்யதிநிரந்தரம் ।
விஜிகீஷுர்யதாதத்வந்முமுக்ஷுஸ்ஸ்வம்விசாரயேத் ॥ ௨௦௬

விஜிகீஷு: ஜயத்தை விரும்பின வித்தியார்த்தி
காவ்யநாடகதர்காதிம் காவியங்களென்ன நாடகங்களென்ன தர்க்காதி சாஸ்திரங்களென்ன
நிரந்தரம் இவைகளை சதாகாலம்
யதா எப்படி
அப்யஸ்யதி அப்பியசிக்கிறானோ
தத்வத் அதுபோல
முமுக்ஷு: முமுட்சுவானவன்
ஸ்வம் தன்னை சதா
விசாரயேத் விசாரிக்கவேண்டியது.

அ-கை. ஆத்துமாவில் சிரத்தையை வைப்பதற்கு திருஷ்டாந்தமேதெனில்.

जपयागोपासनादिकुरुतेश्रद्धयायथा ।
स्वर्गादिवांछयातद्वच्छ्रद्दध्यात्स्वेमुमुक्षया ॥

ஜபயாகோபாஸநாதி கர்மகர்தா ச்ரத்தயா யதா ।
ஸ்வர்காதிவாஞ்சயா தத்வச்ச்ரத்தயாத்ர முமுக்ஷயா ॥ ௨௦௭

ஜபயாகோபாஸநாதி கர்மியானவன், ஜபத்திலும், யாகத்திலும், உபாசனைமுதலானவைகளிலும்
ஸ்வர்காதிவாஞ்சயா ஸ்வர்க்கம்முதலான போகவாஞ்சையால்
யதா எப்படி
ச்ரத்தயா சிரத்தையோடே
கர்மகர்தா பண்ணுவானோ
தத்வத் அதுபோல
முமுக்ஷயா முமுட்சுத்துவத்தினாலே
அத்ர இன்னிடத்தில்
ச்ரத்தயா சிரத்தை பண்ணவேண்டியது.

அ-கை. பிர்மவிசாரத்தில் எவ்வளவுபிரயாசை யிருந்தாலும், அதைப்பாராமல், அப்பியாசம்பண்ணத் திருஷ்டாந்தமேதெனில்.

चित्तैकाग्र्यंयथायोगीमहायासेनसाधयेत् ।
अणिमादिप्रेप्सयैवंविविच्यात्स्वंमुमुक्षया ॥

சித்தைகாக்ர்யம் யதா யோகீ மஹாயாஸேந ஸாதயேத் ।
அணிமாதிப்ரேப்ஸயைவம் விவிச்யாத்ஸ்வம் முமுக்ஷயா ॥ ௨௦அ

யோகீ யோகியானவன்
அணிமாதிப்ரேப்ஸயா அணிமாதி அஷ்டமகாசித்தியினாசையால்
சித்தைகாக்ர்யம் சித்த நிரோதமான ஏகாந்தத்தை
யதா எப்படி
மஹாயாஸேந மகாபிரயாசத்தினாலே
ஸாதயேத் சாதிக்கிறானோ
ஏவம் இப்படி
முமுக்ஷயா முமுட்சுத்துவத்தினாலே
ஸ்வம் தன்னை
விவிச்யாத் விசாரித்தறியவேண்டியது.

அ-கை. இப்படி அப்பியாசம் பண்ணுவதால் பிரயோசனமேதெனில்.

कौशलानिविवर्धन्तेतेषामभ्यसपाटवात् ।
यथातद्वद्विवेकोस्याप्यभ्यासाद्विशदायते ॥

கௌசலாநி விவர்தந்தே தேஷாமப்யாஸபாடவாத் ।
யதா தத்வத்விவேகோऽஸ்யாப்யப்யாஸாத்விசதாயதே ॥ ௨௦௯

தேஷாம் அந்த நாலுபேர்களுக்கும்
அப்யாஸபாடவாத் அப்பியாசபலத்தால்
கௌசலாநி க்ஷேமங்கள்
யதா எப்படி
விவர்தந்தே விருத்தியாகின்றனவோ
தத்வத் அதுபோல
அஸ்ய இந்த விவேகிக்கு
விவேக: அபி ஆத்துமாநாத்தும விவேகமும்
அப்யாஸாத் பிரமாப்பியாசத்தினாலே
விசதாயதே பிரகாசமாகிறது.

அ-கை. விசாரத்தன்மை யெப்படியெனில்.

विविच्यताभोक्तृतत्वंजाग्रदादिष्वसंगता ।
अन्वयव्यतिरेकाभ्यांसाक्षिण्यध्यवसीयते ॥

விவிச்யதாம் போக்த்ருதத்வம் ஜாக்ரதாதிஷ்வஸங்கதா ।
அந்வயவ்யதிரேகாப்யாம் ஸாக்ஷிண்யத்யவஸீயதே ॥ ௨௧௦

போக்த்ருதத்வம் புஜிக்கிறவனுடையயதார்த்தத்தன்மையை [ஷனாலே
விவிச்யதாம் விவேகம் பண்ணுகிற புரு
ஜாக்ரதாதிஷு ஜாக்கிரசொப்பன சுஷுப்திகளிலே

அந்வயவ்யதிரேகாப்யாம் அன்வயவிய திரேகங்களினாலே
ஸாக்ஷிணி சாட்சியினிடத்திலே
அஸங்கதா அசங்கத்துவமானது
அத்யவஸீயதே நிச்சயம்பண்ணப்படுகிறது.

அ-கை. அன்வயவியதிரேக மாவதேதெனில்.

यत्रयद्दृश्यतेद्रष्टाजाग्रत्स्वप्नसुषुप्तिषु ।
तत्रैवतन्नेतरत्रेत्यनुभूतिर्हिसम्मता ॥

யத்ர யத் த்ருச்யதே த்ரஷ்டா ஜாக்ரத்ஸ்வப்னஸுஷுப்திஷு ।
தத்ரைவ தந்நேதரத்ரேத்யநுபூதிர்ஹி ஸம்மதா ॥ ௨௧௧

யத்ர யாதொரு
ஜாக்ரத்ஸ்வப்னஸுஷுப்திஷு ஜாக்கிரசொப்பன சுஷுப்திகளிலே
த்ரஷ்டா சாட்சியினாலே யாதொரு தூலசூக்கும ஆனந்தரூபபோகமாயும், திருசியமாயும் ஒன்றிலொன்று இல்லாததாயுமிருக்கிற
யத் த்ருச்யதே யாதொரு விஷயங்கள் காணப்படுகின்றனவோ

தத் அதது
தத்ர அந்தந்த அவஸ்தைகளில் மாத்திரமிருக்கிறதேதவிர
ந இதரத்ர மற்ற அவஸ்தைகளில் அவைகளில்லை
இதி அநுபூதி: சாட்சி மூன்றவஸ்தைகளிலும் அன்வயித்திருக்கிற இந்த அனுபவமானது [மன்றோ.
ஸம்மதா. ஹி சகலருக்கும் சம்மத

அ-கை. இப்படி அனுபோகம்மாத்திரந்தானே, இதில் சுருதிப்பிரமாணமில்லையோவெனில்.

सयत्तत्रेक्षतेकिंचित्तेनानन्वागतोभवेत् ।
दृष्ट्वैवपुण्यंपापंचेत्येवंश्रुतिषुडिंडिमः ॥

ஸ யத்தத்ரேக்ஷதே கிஞ்சித்தேநாநந்வாகதோ பவேத் ।
த்ருஷ்ட்வைவ புண்யம் பாபஞ்சேத்யேவம் ச்ருதிஷு டிண்டிம: ॥ ௨௧௨

ஸ: அந்த (ஆத்துமா)
யத் யாதொன்றை

தத்ர அந்தந்தஅவஸ்தையிலே
ஈக்ஷதே பார்க்கிறானோ

தேந அந்தந்த வஸ்துவோடே
கிஞ்சித் சிறிதும்
ஸம்பந்த: ஸம்பந்தமில்லாதவராகத்
தானேவருகிறார்
புண்யபாபம் அவைகளிலேதோ
ன்றுகிற புண்ணிய பாவங்களையும்

த்ருஷ்டா. ஏவ பார்த்துக் கொண்டிரு
க்கிறவராகவே
ஸ்தித: இதி ஆகிறானென்று
ஏவம் இப்படி
ச்ருதிஷு சுருதிகளிலே
நி-சிதம் நிச்சயப்படுகிறது.

அ-கை. இந்த அனுசந்தானத்தால் பந்தநிவர்த்தியான மோக்ஷம்வருமெ
ன்பதற்குப் பிரமாணமேதெனில்.

जाग्रत्स्वप्नसुषुप्त्यादिप्रपञ्चंयत्प्रकाशते ।
तद्ब्रह्माहमितिज्ञात्वासर्वबन्धैःप्रमुच्यते ॥

ஜாக்ரத்ஸ்வப்நஸுஷுப்த்யாதிப்ரபஞ்சம் யத் ப்ரகாசதே ।
தத் ப்ரஹ்மாஹமிதி ஜ்ஞாத்வா ஸர்வபந்தை: ப்ரமுச்யதே ॥ ௨௧௩

யத் யாதொரு (அறிவானது)
ஜாக்ரத்ஸ்வப்நஸுஷுப்த்யாதி ஜாக்கிர
சொப்பனசுஷுப்திமுதலானரூபமான
ப்ரபஞ்சம் பிரபஞ்சத்தை
ப்ரகாசதே பிரகாசம்பண்ணி வைக்
கிறதோ
தத் அந்த (சச்சிதானந்தரூபமான)

ப்ரஹ்ம பிர்மமே
அஹம். இதி நானென்று
ஜ்ஞாத்வா அறிந்து
ஸர்வபந்தை: சர்வபந்தங்களினாலும்
ப்ரமுச்யதே விடுபடுகிறான் (என்று
கைவல்லிய உபநிஷத்தில் இப்படி
சொல்லியிருக்கிறது)

அ-கை. இன்னும் இந்தவிஷயத்தில் சுருதிகளைக் காட்டுகிறார்.

एकएवात्मामन्तव्योजाग्रत्स्वप्नसुषुप्तिषु ।
स्थानत्रयव्यतीतस्यपुनर्जन्मनविद्यते ॥
त्रिषुधामसुयद्भोग्यंभोक्ताभोगश्चयद्भवेत् ।
तेभ्योविलक्षणस्साक्षीचिन्मात्रोहंसदाशिवः ॥

ஏக ஏவாத்மா மந்தவ்யோ ஜாக்ரத்ஸ்வப்நஸுஷுப்திஷு ।
ஸ்தாநத்ரயவ்யதீதஸ்ய புநர்ஜந்ம ந வித்யதே ॥ ௨௧௪
த்ரிஷு தாமஸு யத் போக்யம் போக்தா போகச்ச யத் பவேத் ।
தேப்யோ விலக்ஷண: ஸாக்ஷீ சிந்மாத்ரோஹம் ஸதாசிவ: ॥ ௨௧௫

ஜாக்ரத்ஸ்வப்நஸுஷுப்திஷு ஜாக்கி
ரசொப்பன சுஷுப்தி அவஸ்தை
களிலே

ஆத்மா. ஏக:. ஏவ ஆத்துமா ஒருவரே
இருக்கிறதாக
மந்தவ்ய: எண்ணத்தக்கவர்

ஸ்தா²நத்ரயவ்யதீதஸ்ய அவஸ்தாத்திரயத்திற்குமேப்புறப்பட்ட சாட்சியானவனுக்கு
புந꞉ மறுபடி.
ஜந்ம ஜன்மம் (தில்லை
ந வித்³யதே ஒருக்காலுமுண்டாகிற
யோ(அ)வஸ்தா²த்ரிஷு அவஸ்தாத்திரயங்களிலும்
போ⁴க்³யம் யத் போஜ்ஜியமானயாதொரு விஷயமென்ன
போ⁴க்தா போக்தாவென்ன
போ⁴க³ஶ்ச போகமென்ன
யத் யாதொரு
ப⁴வேத் திருபுடியுண்டாயிருக்கிறதோ
தேப்⁴ய꞉ அந்தத்திருபுடிகளுக்கு
விலக்ஷண꞉ விலட்சணராயும்
ஸாக்ஷீ சிந்மாத்ர꞉ சாட்சியாயுஞ்சின்மாத்திரராயும்
ஸதா³ஶிவ꞉ இருக்கிற சதாசிவனோ
அஹம் நானென்றும் இப்படி சுருதிகள் சொல்லுகின்றன.

அ-கை. இப்படிவிவேகத்தால் ஆத்துமா அசங்கரானல், அந்தபோக்திருத்துவம் யாருக்கெனில்.

एवंविवेचितेतत्वेविज्ञानमयशाब्दितः ।
चिदाभासोविकारीयोभोक्तृत्वंतस्याशिष्यते ॥

ஏவம்விவேசிதேதத்த்வேவிஜ்ஞாநமயஶப்³தி³த꞉ ।
சிதா³பா⁴ஸோவிகாரீயோபோ⁴க்த்ருத்வம்தஸ்யஶிஷ்யதே ॥ ௨௧௬

ஏவம் இப்படி [னது
தத்த்வே யதார்த்தமாயிருக்கிற பிர்மமா
விவேசிதே பிரிக்கப்பட்டிருந்துள்ளளவில்
விஜ்ஞாநமயஶப்³தி³த꞉ விஞ்ஞான மயனென்ற பெயரோடேகூடின
சிதா³பா⁴ஸ꞉ சிதாபாசனான
விகாரீ விகாரியானவன்
ய꞉ யாரோ
தஸ்ய அவனுக்கு
போ⁴க்த்ருத்வம் புஜிக்குந்தன்மை
ஶிஷ்யதே மீதப்படுகிறது.

அ-கை. சிதாபாசனுக்கு போக்திருத்துவம் அங்கிகரிக்கும்போது, முன்னேயாருக்கு போகநிமித்தியமென்றும்,சுருதி புஜிக்கிறவனில்லையென்று சொன்னதற்கு இது விரோதமாமேயெனில், பாரமார்த்திகமாக போக்திருத்துவமில்லையென்று சுருதி சொல்லிற்றென்று பரிகரிக்கிறார்.

मायिकोयंचिदाभासश्श्रुतेरनुभवादपि ।
इन्द्रजालंजगत्प्रोक्तंतदन्तःपात्ययंयतः ॥

மாயிகோயம்சிதா³பா⁴ஸஶ்ஶ்ருதேரநுப⁴வாத³பி ।
இந்த்³ரஜாலம்ஜக³த்ப்ரோக்தம்தத³ந்த꞉பாத்யயம்யத꞉ ॥ ௨௧௭

அயம் இந்த
விஷாஹாஸ: ஜீவன்
ஸர்வைக: (சகல) சுருதியினுலும்
ஸுமஹிதா. ஸுவி (சகலருடைய) அ
னுபவத்தினுலும்
மாயிகோமாயாமயனுகவே(யிருக்கிறான்)
யத: யாதொருகாரணத்தினலே
ஜகத் ஜகத்து
ஐந்த்ரஜாலம் இந்திரஜாலமென்று
வொக்தா சொல்லப்படுகிறதோ (ன்
அயா அந்தகாரணத்தினலேஇந்தஜீவ
தஸ்தகேவாதி அந்தஜகத்துக்குள்சே
ர்ந்தவன் தானே.

வி-ம். ஆகையால் திருபுடிபொய்யென்முல், அதற்குள் ளகப்பட்ட இவனும்பொய்யென்பதில் கேட்கவேண்டியதென்ன.

அ-கை. இந்தஜகத்துப் பொய்யென்பது நசிப்பதால்சரி, அப்படி ஜீவன்நசியாமலிருப்பதால் அவனை பொய்யென்ப தெப்படியெனில்.

प्रलयोप्यस्यसुप्त्यादौसाक्षिणाप्यनुभूयते ।

ப்ரலயோப்யஸ்யஸுப்த்யாதௌஸாக்ஷிணாப்யநுபூயதே ॥

ஸுப்த்யாதௌ சுஷுப்தி முதலான அவ
ஸ்தைகளிலே
அஸ்ய ஜகத்துலயிப்பதோடே இந்த ஜீ
வனுடைய
ப்ரலய:அபி லயமும்
ஸாக்ஷிணா சாட்சியினலே
அநுபூயதே. ஹி அனுபவிக்கப்ப
டுகிறதன்றோ.

அ-கை. ஜீவன் பொய்யாய்ப் போகட்டும், அதினுலே எதாயிற்றெனில்.

एतादृशंस्वस्वभावंविविनक्तिपुनःपुनः ॥

विविच्यनाशंनिश्चित्यपुनर्भोगंनवाञ्छति ।

ஏதாத்ருஸம்ஸ்வஸ்வபாவம்விவிநக்திபுந:புந: ।
விவிச்யநாஸம்நிஸ்சித்யபுநர்போகம் நவாஞ்சதி ॥ ௨௧அ

ஸ்வஸ்வபாவ இந்தஜீவன் தன்னுடைய
சுவபாவம்
ஏதாத்ருஸம் இப்படி மாயாமயமா
ய்ப்போவதை
புந: புந: அடிக்கடி
விவிநக்தி விவேகம்பண்ணுகிருன்
விவிச்ய இப்படி விவேகம்பண்ணி
நாஸம் தன்னுடையநாசத்தை
நிஸ்சித்ய நிச்சயம் பண்ணி
புந: மறுபடி
போகம் போகத்தை
ந. வாஞ்சதி இச்சிக்கிருனில்லை.

அ-கை. தான்நசிப்பவனுகக் கண்டபின் போகாசை வாராதென்பதற்கு த்திருஷ்டாந்தமேதெனில்.

मुमूर्षुश्शायितोभूमौविवाहङ्कोभिवांछति ।।

முமூர்ஷுஸ்ஸாயிதோபூமௌவிவாஹம்கோபிவாஞ்சதி ॥ ௨௧௯

ஸ்தலே பூமியில்
சாயித: கிடந்த இடையில் கிடந்து
ம்ரியமாண: சாகப்போகிறவன்
ஸ: அவன்தான்
விவாஹம் கல்யாணத்தை
அபிவாஞ்சதி இச்சிப்பான்.

அ-கை. நான்புசித்தேனென்று சொல்லக் கூடாதென்றால், பிராரப்தாந்தம்வரை எவ்விதமாக போகம்புசிப்பனெனில்.

जिह्रेतिव्यवहर्तुञ्चभोक्ताहमितिपूर्ववत् ।
छिन्ननासइवह्रीतःक्लिश्यन्नारब्धमश्नुते ॥

ஜிஹ்ரேதி வ்யவஹர்தும் ச போக்தாஹமிதி பூர்வவத் ।
சின்னநாஸ இவ ஹ்ரீத: க்லிச்யந்நாரப்தமச்நுதே ॥ ௨௨௦

பூர்வவத் முன்போலே
அஹம் நான்
போக்தா. இதி புசிக்கிறவனென்று
வ்யவஹர்தும். ச விவகாரம்பண்ணுவதற்கும்
ஜிஹ்ரேதி வெட்கப்படுகிறான்
சின்னநாஸ: இவ மூக்கறுந்தவன் போல
ஹ்ரீத: வெட்கத்தையும்
க்லிச்யந் துக்கத்தையுமுடையவனாகி
ஆரப்தம் பிராரப்தபோகத்தை
அச்நுதே புசிக்கிறான்.

அ-கை. ஆனவிவனெப்படியாகிலும் புசிக்கட்டும், இந்த போக்திருத்துவத்தை, சாட்சியினிடத்தி லாரோபிக்க மாட்டானோவெனில்.

यथास्वस्यापिभोक्तृत्वंमन्तुञ्जिह्रेत्ययन्तथा ।
साक्षिण्यारोपयेदेतदितिकैवकथावृथा ॥
इत्यभिप्रेत्यभोक्तारमाक्षिपत्यविशङ्कया ।
कस्यकामायेतिततश्शारीरानुज्वरोनहि ॥

யதா ஸ்வஸ்யாபி போக்த்ருத்வம் மந்தும் ஜிஹ்ரேத்யயந் ததா ।
ஸாக்ஷிண்யாரோபயேதேததிதி கைவ கதா வ்ருதா ॥ ௨௨௧
இத்யபிப்ரேத்ய போக்தாரமாக்ஷிபத்யவிசங்கயா ।
கஸ்ய காமாயேதி ததச்சாரீரானுஜ்வரோ நஹி ॥ ௨௨௨

அயம் இந்த (ஜீவன்
ஸ்வஸ்ய. அபி தனக்குக்கூட
போக்த்ருத்வம் போக்திருத்துவத்தை
மந்தும் எண்ணுவதற்கு
யதா எப்படி
ஜிஹ்ரேதி வெட்கப்படுகிறானோ
ததா அப்படிக்கிருக்க (இவன்)
ஏதத் இந்தபோக்திருத்துவத்தை
ஸாக்ஷிணி சாட்சியினிடத்தில்
ஆரோபயேத் ஆரோபிப்பனென்று
இதி இப்படி
கா. ஏவ சொல்லுகிறது
வ்ருதா வீணை
கதா கதையாயிருக்கிறது.

இதி இந்தப்பிரகாரமாக

அபிப்ரேத்ய மனதில்அபிப்பிராயம் வைத்து

கஸ்ய யாருக்கு

போகாய. இதி போகநிமித்தமென்று

அவிஶங்கயா சங்கையில்லாமல்தானே

ஹோதாரம் புசிக்கிறவனை

ஆக்ஷிபதி சுருதிஆட்சேபிக்கிறது

தத: ஆகையினாலே

ஶரீராநுஜ்வர: ஞானிக்கு சரீரத்தைக்குறித்துதாபம்

ந. ஹி இல்லையென்றுசொல்லுகிறது

அ-கை. போக்திருத்துவம் ஆத்துமாவுக் கில்லையென்பது தெரிந்தது, சரீராநுதாபமில்லையென்ற வாக்கியத்திற்கு அர்த்தத்தையும், சரீரமித்தனைவிதமென்பதையும் சொல்லவேண்டுமெனில்.

स्थूलंसूक्ष्मंकारणञ्चशरीरंत्रिविधंस्मृतम् ।
अवश्यंत्रिविधोस्त्येवतत्रतत्रोदितोज्वरः ॥
वातपित्तश्लेष्मजन्यव्याधयःकोटिशस्तनौ ।
दुर्गन्धित्वकुरूपत्वदाहभङ्गादयस्तथा ॥
कामक्रोधादयश्शान्तिदान्त्याद्यालिङ्गदेहगाः ।
ज्वराद्वयेपिबाधन्तेप्राप्तचाऽप्राप्तचानरंक्रमात् ॥
स्वंपरञ्चनवेत्यात्माविनष्टइवकारणे ।
आगामिदुःखबीजञ्चेत्येतदिन्द्रेणदर्शितम् ॥

ஸ்தூலம்ஸூக்ஷ்மங்காரணஞ்சஶரீரந்த்ரிவிதம்ஸ்ம்ருதம் |
அவஶ்யந்த்ரிவிதோஸ்த்யேவதத்ரதத்ரோதிதோஜ்வர: || ௨௨௩
வாதபித்தஶ்லேஷ்மஜந்யவ்யாதய:கோடிஶஸ்தநௌ |
துர்கந்தித்வகுரூபத்வதாஹபங்காதயஸ்ததா || ௨௨௪
காமக்ரோதாதயஶ்ஶாந்திதாந்த்யாத்யாலிங்கதேஹகா: |
ஜ்வராத்வயேபிபாதந்தேப்ராப்தசாப்ராப்தசாநரங்க்ரமாத் || ௨௨௫
ஸ்வம்பரஞ்சநவேத்யாத்மாவிநஷ்டஇவகாரணே |
ஆகாமிது:கபீஜஞ்சேத்யேதிந்த்ரேணதர்ஶிதம் || ௨௨௬

ஸ்தூலம் தூலமென்றும்

ஸூக்ஷ்மம் சூட்சுமமென்றும்

காரணம் ச காரணமென்றும்

ஶரீரம் தேகமானது

த்ரிவிதம் மூன்றுவிதமாக

ஸ்ம்ருதம் சொல்லப்படுகிறது

அவஶ்யம் அவசியமாக

த்ரிவித: மூன்றுதேகங்களும்

அஸ்தி. ஏவ இருக்கவேஇருக்கின்றன

தத்ர தத்ர அந்தந்த சரீரங்களிலே

உசித: அதற்குயோக்கியமான

ஜ்வர: ஜ்வரமானதுகாணப்படுகிறது

அ-கை. அதில் தூலசரீர ஜ்வரமேதெனில்.

வாதபித்தஶ்லேஷ்மஜந்ய வ்யாதய: — வாதபித்தசிலேஷ்மமென்கிற தாதுக்களுடைய வித்தியாசத்தாலுண்டாகின்றவைகளானவியாதிகள்
கோடிஶ: — கோடிவிதமாக
தநௌ — தூலத்திலுண்டாகின்றன
துர்கந்தித்வகுரூபத்வதாஹபங்காதய: ததா — அதனலுண்டுபண்ணப்பட்டதான துற்கந்தம், குரூபம், தாகம், மறித்தல் முதலான பீடைகளும் தூலசரீரத்தில் சதாகாணப்படுகின்றன.

அ-கை. சூட்சுமசரீரத்தின் ஜ்வரமேதெனில்,

ததா — அப்படியே
காமக்ரோதாதய: — காமக்குரோத முதலானவைகளும்
ஶாந்திதாந்த்யாத்யா: — சமதமாதி சற்குணங்களும்
லிங்கஸம்ஶ்ரிதா: — சூட்சும தேகத்தையடைந்திருக்கிற
ஜ்வரா: — ஜ்வரங்கள்
த்வயே(அ)பி — இவ்விரண்டுவித ஜ்வரத்திலும்
ப்ராப்த்யா ப்ராப்த்யா — சாந்தியாதிகளுடைய அப்பிராப்தியினலும் காமாதிகளின் பிராப்தியினலும்
நரம் — ஜீவனை
க்ரமாத் — கிரமமாக
பாதந்தே — பாதிக்கின்றன.
ஸ்வஸ்ய — ஜீவனானவன் சகலவித ஞான சூனியனாய்
காரணே — காரணசரீரத்திலொன்றும் அறியாமல்
விநஷ்ட: இவ — நாசமானவன்போல்
ஸ்வம் — தன்னையும்
பரம் ச — தனக்கன்னியமான விஷயத்தையும்
ந வேத்தி — அறிகிறானில்லை
ஆகாமிநாஶபீஜம் ச இதி — மறுநாள்வரப்போகிற துக்கங்களுக்கெல்லாம் இந்தக்காரணசரீரம் காரணமாயிருக்கிறதென்று
ஏதத் — இந்த அர்த்தத்தை குருவாகிய பிர்மாவுக்கு முன்னே
இந்த்ரேண — தேவேந்திரனாலே
தர்ஶிதம் — தெரிவிக்கப்பட்டதென்று
ஶ்ருதி — சுருதிசொல்லுகிறது.

அ-கை. இந்தசரீரங்களுக்கு இந்தஜ்வரங்கள் இயற்கையா, சேர்க்கையாவெனில்.

एतेज्वराश्शरीरेषुत्रिषुस्वाभविकामताः ।
वियोगेतुज्वरैस्तानिशरीराण्येवनासते ॥

ஏதே ஜ்வராஶ்ஶரீரேஷு த்ரிஷு ஸ்வாபாவிகா மதா: ।
வியோகே து ஜ்வரைஸ்தாநி ஶரீராண்யேவ நாஸதே ॥ ௨௨௭

ஏதே — இந்தமூவிதமான
ஜ்வரா: — ஜ்வரங்களும்
த்ரிஷு ஶரீரேஷு — மூன்றுசரீரங்களிலே.

ஸ்வாஸாவிகாஃ சுபாவங்களாக இருக்கின்றனவென்று

ஊதாஃ அறியத்தக்கன

ஜ்வரைஃ இந்த ஜ்வரங்களினாலே

விமோசு. ௬ பிரிந்திருக்கும்பட்சத்தில்

தாநி.மரீராணி.சேவ அந்தசரீரங்களை

ந.கூமதே இருக்கமாட்டா.

அ·கை. இதற்குதிருஷ்டாந்த மேதெனில்.

तन्तोर्वियुज्येन्नपटोवालेभ्यःकंबळोयथा ।

मृदोघटस्तथादेहो ज्वरेभ्योपीनिरूप्यताम् ॥

தந்தோர்வியுஜ்யேந்நபடோவாலேப்யஃகம்பளோயதா ।

ம்ருதோகடஸ்ததாதேஹோஜ்வரேப்யோபீநிரூப்யதாம் ॥ ௨௨௮

வடஃ வஸ்திரமானது

தந்தோஃ நூலுக்கு வேறாக எப்படி

ந. வியுஜ்யேத பிறிந்திருக்க மாட்டாதோ

கம்பளஃ கம்பிளியானது

வாலேப்யஃ மயிரைவிட்டெப்படி இருக்கமாட்டாதோ

கடஃ கடமானது

ம்ருதோமண்ணைவிட்டெப்படி யிராதோ

ததா அப்படி

தேஹாஃ இந்ததேகங்களும்

ஜ்வரேப்யஃ அபி அவைகளுக்குச்சொன்ன ஜ்வரங்களைவிட்டு வேறாக

ந நிரூப்யதாம் ஓரிடத்திலும் காணப்படமாட்டா.

அ-கை. இந்தஜ்வரங்களில் ஆத்துமாவில் ஒன்றுவதில்லையோவெனில்.

चिदाभासेस्वतःकोपिज्वरोनास्तियताश्रितः ।

प्रकाशैकस्वभावत्वमेवदृष्टंनचेतरत् ॥

चिदाभासेप्यसंभाव्याज्वरास्साक्षिणिकाकथा ।

சிதாபாஸேஸ்வதஃகோபிஜ்வரோநாஸ்தியதாச்ரிதஃ ।

ப்ரகாசைகஸ்வபாவத்வமேவத்ருஷ்டம்நசேதரத் ॥ ௨௨௯ ॥

சிதாபாஸேப்யஸம்பாவ்யாஜ்வராஸ்ஸாக்ஷிணிகாகதா ॥ ௨௩௦

யதஃ யாதொரு காரணத்தினாலே

சிதாபாஸே ஜீவனிடத்திலேயே

கஃ அபி.ஜ்வரஃ ஒரு ஜ்வரமும்

ஸ்வதஃ சுபாவத்தினாலே

நாஸ்தி இல்லை (அறிவாயிருப்பதால்)

சிதஃ அறிவாகிய இவனுக்கு

ப்ரகாசைகஸ்வபாவத்வம்.ஏவ பிரகாசமே முக்கியமான சுபாவமாயிருக்கிறதே

த்ருஷ்டம் காணப்படுகிறது.

இதரத்.ந.ச வேறே ஒன்றுங் காணப்படவில்லை

சிதாபாஸே.அபி சிதாபாசனிடத்திலேயுங்கூட

அஸம்ஹார்யா: சம்பவியாதவைகளான
ஜ்வரா: இந்த ஜ்வரங்கள்
ஸாக்ஷிணி சாட்சியினிடத்தில்வாரா

தென்பதில்
கா கதா கேட்கவேண்டியதென்னயி
ருக்கிறது.

அ-கை. அப்போ உலகத்தில் அய்யோ அனியாயமாய் நான்தபிக்கிறேனெ ன்று அநுபவத்திற்குக் கதியேதெனில், அதற்குக்கதியைக் காண்பிவிக்கிறார்.

एवमप्येकतांमेनेचिदाभासोह्यविद्यया ||
साक्षीसत्यत्वमध्यस्यस्वेनोपेतेवपुस्त्रये |
तत्सर्ववास्तवंस्वस्यस्वरूपमितिमन्यते ||

ஏவமப்யேகதாம்மேநே சிதாபாஸோஹ்யவித்யயா |
ஸாக்ஷிஸத்யத்வமத்யஸ்ய ஸ்வேநோபேதேவபுஸ்த்ரயே ||
தத்ஸர்வம்வாஸ்தவம்ஸ்வஸ்ய ஸ்வரூபமிதிமந்யதே || ௨௩௧

ஏவம் அபி இந்தப்பிரகாரமிருந்தா [லும்
சிதாபாஸ: ஜீவனானவன்
அவித்யயா அஞ்ஞானத்தினாலே
ஏகதாம் அதிஷ்டானாரோபங்களை யொன்றாக
மேநே ஹி எண்ணுகிறானன்றோ
ஸாக்ஷிஸத்யத்வம் அதெப்படியென்றா ல், சாக்ஷியினுடையவாஸ்தவத்தன் மையை
அத்யஸ்ய ஆரோபணை தன்னிடத்தி

லேற்றிக்கொண்டு
வபுஸ்த்ரயே மூன்றுதேகங்களையும்
ஸ்வேந தன்னோடே
உபேதே ஒன்று சேர்த்து
தத் ஸர்வம் அந்த சமஸ்தமும்
ஸ்வஸ்ய தனக்கு
வாஸ்தவம் நிஜமான
ஸ்வரூபம் இதி வடிவமென்று
மந்யதே எண்ணுகிறான்.

அ-கை. இப்படி யெண்ணுவதா லென்னகெடுதியெனில்.

एतास्मिन्भ्रान्तिकालेयंशरीरेपुज्वरस्त्वथ |
स्वयमेवज्वरामीतिमन्यतेहिकुटुंबिवत् ||

ஏதஸ்மிந்ப்ராந்திகாலேயம்ஶரீரேஷுஜ்வரத்ஸ்வத |
ஸ்வயமேவஜ்வராமீதிமந்யதேஹிகுடும்பிவத் || ௨௩௨

ஏதஸ்மிந் இந்த [தில்
ப்ராந்திகாலே மயக்கமான அவசரத்
அயம் இந்த ஜீவன்
ஶரீரேஷு சரீரங்கள் [போது
ஜ்வரத்ஸு. அத தாபத்தையடையும்

ஸ்வயம் ஏவ தானே
ஜ்வராமி. இதி தபிக்கிறேனென்று
குடும்பிவத் குடும்பிபோலே
மந்யதே. ஹி எண்ணுகிறானன்றோ.

அ-கை. குடும்பிதபிக்கிறதெவ்விதமெனில்.

पुत्रदारेषु तप्यत्सु तपामीति वृथा यथा ।
मन्यते पुरुषस्तद्वदाभासोऽप्यभिमन्यते ॥

புத்ரதாரேஷு தப்யத்ஸு தபாமீதி வ்ருதா யதா ।
மந்யதே புருஷஸ்தத்வதாபாஸோऽப்யபிமந்யதே ॥ ௨௩௩

புருஷ: ஆடவனானவன்
புத்ரதாரேஷு பிள்ளை பெண்டாட்டி முதலானவர்கள்
தப்யத்ஸு தாபத்தை யடையுங்காலையில்
யதா எப்படி
வ்ருதா வீணாக நான்
தபாமி இதி தபிக்கிறேனென்று
மந்யதே தனக்கு வந்ததாகவே யெண்ணுகிறானோ
தத்வத் அதுபோல
ஆபாஸ: அபி ஜீவனும் சரீரத்திரயங்களுக்குவருகிற ஜ்வரத்தைத் தனக்கென்று
அபிமந்யதே அபிமானிக்கிறான்.

அ-கை. இப்படி ஜீவன் அவிவேகதிசையில் மயக்கத்தால் தபிக்கட்டும், விவேகதிசையில் தபிக்காமலிருக்கக் காரணமேதெனில்.

विविच्य भ्रान्तिमुज्झित्वा स्वमप्यगणयन्सदा ।
चिन्तयन्साक्षिणं कस्माच्छरीरमनुसंज्वरेत् ॥

விவிச்ய ப்ராந்திமுஜ்ஜித்வா ஸ்வமப்யகணயந் ஸதா ।
சிந்தயந் ஸாக்ஷிணம் கஸ்மாச்சரீரமநுஸஞ்ஜ்வரேத் ॥ ௨௩௪

விவிச்ய இந்தஜீவன் ஆத்துமானாத்துமவிவேசனம்பண்ணி
ப்ராந்திம் பஞ்சகோசங்களை நானென்றும், நான் கர்த்தாவென்றும் வந்திருக்கிற மயக்கத்தை
உஜ்ஜித்வா நன்றாகத்தள்ளி
ஸ்வம் அபி தன்னையும்
அகணயந் ஒருபொருளாக எண்ணாமலுபேக்ஷித்து
ஸாக்ஷிணம் சாக்ஷியாயிருக்கப்பட்டதன்னை
ஸதா சதா
சிந்தயந் சிந்தித்துக்கொண்டிருக்கிற ஜீவன்
கஸ்மாத் என்னகாரணத்தினாலே
சரீரம் சரீரத்தைக்குறித்து
அநுஸஞ்ஜ்வரேத் தாபப்படுவன்.

அ-கை. மயக்கதிசையில் தாபமுண்டாவதற்கும் ஞானதிசையில் தாபம் உண்டாகாமல் போவதற்கும் திருஷ்டாந்தமேதெனில்.

अयथावस्तुसर्पादिज्ञानं हेतुः पलायने ।
रज्जुज्ञानेऽहिधीध्वस्तौ कृतमप्यनुशोचति ॥

அயதாவஸ்துஸர்பாதிஜ்ஞாநம் ஹேது: பலாயநே ।
ரஜ்ஜுஜ்ஞாநேऽஹிதீத்வஸ்தௌ க்ருதமப்யநுசோசதி ॥ ௨௩௫

ஸ்வப்நாவஸ்தாவஷ்டம்பஜ்ஞாநம் கல்பிதமானசர்ப்பம் சோரன் வெள்ளி முதலான பயக்கஞானமானது வராயதே ஓடுவதில் ஹேதவ: காரணமாயிருந்தது ரஜ்ஜுஜ்ஞாநே பழுதை முதலான ஞானம் வந்தபோதானால் ஸ்வீயஸ்தூல பாம்பு முதலான விபரீதஞானம் கெடும்பட்சத்தில் ஸரகப ஸுவி முன் ஓடி இடுப்பொடித்துக்கொண்டதையும்பற்றி ஸந்தாபவாந் பச்சாத்தாபப்படுகிறு[ன்]

அ-கை. சாக்ஷிபோனென்று ஒருதரம்அறிந்தால் போதாதோ, அடிக்கடி என்னத்திற் கனுசந்தானம் பண்ணவேண்டுமெனில்.

मित्याभियोगदोषस्यप्रायश्चित्तत्वसिद्धये ।
क्षमापयन्निवात्मानंसाक्षिणंशरणंगतः ॥

மித்யாபியோகதோஷஸ்யப்ராயஶ்சித்தத்வஸித்தயே ।
க்ஷமாபயந்நிவாத்மாநம்ஸாக்ஷிணம்ஶரணம்கத: ॥ உகூ

மித்யாபியோகதோஷஸ்ய யோக்கியனிடத்தில்ஒருதிருட்டை வெகுநாளாயாரோபித்து வந்தவன் அவனை யோக்கியனென்றுஅறிந்தபிறகுஅதற்குஅனந்தவிதமான ப்ராயஶ்சித்தத்வஸித்தயே பிராயச்சித்தம் செய்துஅந்ததோஷத்தைநிவர்த்திக்கும்பொருட்டு க்ஷமாபயந். ஏவ அவனைநல்வார்த்தை சொல்வதுபோல் ஆத்மாநம் ஸாக்ஷிணம் ஶரணம் கத: தானாயிருக்கிற சாட்சியை இதுவரையிலறியாமல் கர்த்தாவென்று சொன்ன தோஷம்போகும் நிமித்தம் அடிக்கடி நான்சாட்சியென்று சரணாகதிபண்ணுகிறுன்.

அ-கை. அன்னியனிடத்தில் மித்தியாபவாதம் சொல்லும்பட்சத்தில், அப்படி அவனுக்குச் சமாதானம், அடிக்கடி சொல்லவேண்டியதுசரி, இங்கே ஆத்துமா தானாயிருப்பதால், தனக்குத்தான் நல்லவார்த்தை சொல்லவேண்டியது யுக்தமில்லையேயெனில்.

आवृत्तपापनुत्यर्थंस्नानाद्यावर्ततेयथा ।
आवर्तयन्निवध्यानंसदासाक्षिपरायणः ॥

ஆவ்ருத்தபாபநுத்த்யர்த்தம்ஸ்நாநாத்யாவர்த்ததேயதா ।
ஆவர்த்தயந்நிவத்யாநம்ஸதாஸாக்ஷிபராயண: ॥ உகள

ஆவ்ருத்தபாபநுத்த்யர்த்தம் ஒருபுருஷனே அறியாதகாலத்தில் தான் செய்த பாபம்போகும்நிமித்தம் ஸ்நாநாதி ஸ்நானம் முதலான அனேக பிராயச்சித்தத்தை ஆவர்த்ததே செய்து கொள்ளுனே யதா எப்படி த்யாநம் அப்படி இந்த ஜீவனும் சாக்ஷியினிடத்தில்வெகுகாலமாய் சம்சாரித்துவாதிஆரோபதோஷம் நிவர்த்தியின்பொருட்டு ஸதா எப்போதும்

ஸ்வதத்வ. ஐவ ஆவர்த்தி பண்ணுகிறவன்போல

ஸாக்ஷிபாராயணஃ சாட்சியே கதியென்று அநுசந்தாநம்பண்ணுகிறான்.

அ-கை. அதிருக்கட்டும், இதுவரையில் இந்தஜீவன் தன் பிரக்கியாதியைச் சொல்லியிப்போது அப்படிச்சொல்வதற்கு லஜ்ஜைப்படுவானேனெனில்.

उपस्थकुष्ठिनीवेश्याविलासेषुविलज्जते ।
जानतोऽग्रेतथाभासःस्वप्रख्यातौविलज्जते ॥

உபஸ்தகுஷ்டிநீவேஶ்யாவிலாஸேஷுவிலஜ்ஜதே |
ஜாநதோऽக்ரே ததாபாஸஸ்ஸ்வப்ரக்யாதௌவிலஜ்ஜதே || ௨௯௮

உபஸ்தகுஷ்டிநீவேஶ்யா குகியத்தில் குஷ்டம் பிடித்த தாசி
ஜாநதஃ அறிந்தவர்
அக்ரே முன்பாக
விலாஸேஷு அபிநயங்கள்செய்வதில்
விலஜ்ஜதே வெட்கத்தை யெப்படி அடைவளோ

ததா அப்படி
ஆபாஸஃ சிதாபாசனும்
ஸ்வப்ரக்யாதௌ தத்துவ ஞானத்திற்கு முன்னே தன்னுடைய கருத்திருத்துவாதிகளான பிரக்யாதியைச் சொல்வதில்
விலஜ்ஜதே வெட்கப்படுகிறான்.

அ-கை. சிதாபாசன் அடிக்கடி தேகத்திரயங்களையும் நானல்லவென்று சொல்வதற்குக் காரணமேதெனில்.

गृहीतोब्राह्मणोम्लेच्छैःप्रायश्चित्तञ्चरन्पुनः ।
म्लेच्छैस्संकीर्यतेनैवतथाभासश्शरीरकैः ॥

க்ருஹீதோப்ராஹ்மணோம்லேச்சை: ப்ராயஶ்சித்தஞ்சரந்புந: |
ம்லேச்சைஸ்ஸங்கீர்யதேநைவ ததாபாஸஶ்ஶரீரகை: || ௨௯௯

ம்லேச்சைஃ துலுக்கர்களாலே
க்ருஹீதஃ இழுத்துக்கொண்டுபோன
ப்ராஹ்மணஃ பிராமணனானவன்
ப்ராயஶ்சித்தம் வெகுவிதமான பிராயச்சித்தங்களை
சரந் வெகுசிலவு செய்து பண்ணின பார்ப்பான்
புநஃ பிற்பாடு
ம்லேச்சைஃ துலுக்கர்களோடே
ந. ஸங்கீர்யதே. சேர எப்படி சேர மாட்டானோ

ததா அப்படி
ஆபாஸஃ சிதாபாசனும்
ஶரீரகைஃ தேகத்திரயங்களோடே அஞ்ஞானத்தால் சேர்ந்து அவைகளை தானென்று மயங்கி, வெகு காலத்திற்குப்பின் சாதனசதுஷ்டய சற்குருசேவையால், சிரவணாதிகளைச்செய்து, சாட்சியே நானென்றறிந்தபின் தேகாதிகளோடே மறுபடி யொருக்காலும் சேரான்.

அ-கை. ஐயா இப்படி ஞானி நடுங்கிக்கொண் டிருப்பனென்று சொன்னதைப் பார்க்கும்போது இவரைக்காட்டிலும் நிற்சிந்தையா யிருக்கிற அஞ்ஞானி தாழ்வில்லையேயெனில்.

यौवराज्येस्थितोराजपुत्रस्सांम्राज्यवांछया ।
राजानुकारीभवतितथासाक्ष्यनुकार्ययम् ॥

யௌவராஜ்யே ஸ்திதோ ராஜபுத்ரஸ் ஸாம்ராஜ்யவாஞ்சயா ।
ராஜாநுகாரீ ஹவதி தயா ஸாக்ஷ்யநுகார்யயம் ॥ ௨௪௦

யௌவராஜ்யே யுவராஜ்ஜியபட்டத்தில்
ஸ்தித: இருக்கிற
ராஜபுத்ர: ராஜகுமாரன்
ஸாம்ராஜ்யவாஞ்சயா அந்த சாம்ராஜ்ஜியவாஞ்சையினாலே
ராஜாநுகாரீ ராஜாவை யனுசரித்துக்கொண்டே
ஹவதி எப்படி கம்பீரமாகவிருக்கிறானோ
தயா அப்படி
அயம் இந்த ஜீவனும்
ஸாக்ஷ்யநுகாரீ சாட்சியை யனுசரித்திருப்பன்.

அ-கை. அந்தயுவராஜாவுக்கு சாம்ராஜ்ஜியபதவியாகிறபலம் பிரத்தியட்சமாயிருப்பதுபோல, இவனுக்குச் சாட்சியின் அநுசந்தானத்தினால் என்ன பலமெனில்.

योब्रह्मवेदब्रह्मैवभवत्येषइतिश्रुतिम् ।
श्रुत्वातदेकचित्तस्सन्ब्रह्मवेत्तिनचेतरत् ॥

யோ ப்ரஹ்ம வேத ப்ரஹ்மைவ ஹவத்யேஷ இதி ஶ்ருதிம் ।
ஶ்ருத்வா ததேகசித்தஸ்ஸந் ப்ரஹ்ம வேத்தி நசேதரத் ॥ ௨௪௧

ய: எவன்
ப்ரஹ்ம வேத பிர்மமேநானென்றறிகிறானோ
ஏஷ: அந்த
ப்ரஹ்ம ஏவ இவன் பிர்மமாகவே
ஹவதி. இதி ஆகிறானென்ற
ஶ்ருதிம் ஶ்ருத்வா சுருதியைக்கேட்டு
ததேகசித்த: ஸந் அந்த பிர்மத்திலேயே முக்கியசித்தனாய்
ப்ரஹ்ம வேத்தி பிர்மத்தையே கம்பீரமாயறிகிறான்
இதரத் ந ச பிர்மத்திற்கு வேறானதுவைதத்தை யறிகிறானில்லை.

வி-ம். இவன்குலத்தில்கூட அப்பிர்மவித்து உண்டாகானென்றும், இருதயகிரந்தியாகிற குகையிலிருந்து விடுபட்டு அமிருதனாக ஆகிறானென்றும், இவன் துக்கத்தையும், பாபத்தையும் தாண்டுகிறானென்றும் இப்படி சுருதிகள் சொல்லுகின்றன.

அ-கை. ஐயா இந்தப்பிர்மஞானம் இந்தஜீவனைக் கொல்லுகிறதாயிருப்பதால், யாராகிலுந்தான்சாக மருந்து குடிப்பானோவெனில்.

देवत्वकामाह्यग्निचादौप्रविशन्तियथातथा ।
साक्षित्वेनावशेषायस्वविनाशंसवाञ्छति ॥

தேவத்வகாமாஹ்யக்நிசாதௌப்ரவிஶந்தியதாததா ।
ஸாக்ஷித்வேநாவஶேஷாயஸ்வவிநாஶம்ஸவாஞ்சதி ॥ ௨௪௨

தேவத்வகாமா: தேவனாகவேண்டுமென்றிச்சித்தவர்கள்
அக்நௌ அக்கினியிலும், கங்கையிலும், பிருகுபதனத்திலும் சாவதில் பயமன்றியில்
யதா எப்படி
ப்ரவிஶந்தி பிரவேசிக்கிறார்களோ
ததா அப்படி
ஸாக்ஷித்வேந சாட்சிவடிவமாக
அவஶேஷாய மீதமாகும்பொருட்டு
ஸ்வவிநாஶம் தன்னுடையகருத்திருத்துவநாசத்தை
ஸ: அந்த ஜீவன்
வாஞ்சதி ஹி இச்சிப்பானன்றோ.

அ-கை. இப்படி தத்துவஞானத்தால் ஜீவத்துவம் போயிற்றானால், ஞானிகள் ஜீவத்துவ விவகாரம்செய்யக் கண்டோமே, அதெப்படிக்கூடுமெனில்.

यावत्स्वदेहदाहंस्यान्नरत्वंनैवमुञ्चति ।
तावदारब्धदेहंस्यान्नाभासत्वविमोचनम् ॥

யாவத்ஸ்வதேஹதாஹஸ்யாந்நரத்வம்நைவமுஞ்சதி ।
தாவதாரப்தேஹஸ்யாந்நாபாஸத்வவிமோசநம் ॥ ௨௪௩

யாவத் எதுவரையில்
ஸ்வதேஹதாஹம். ஸ்யாத் தன்னுடைய தேகம் தகிக்கப்படுமோ
தாவத் அதுவரையில்
நரத்வம் மனுஷத்தன்மை
ந. ஏவ முஞ்சதி. விடவே மாட்டாது
துபோல
ஆரப்ததேஹம். ஸ்யாத் ஞானிக்குப் பிராரப்ததேகமிருக்கும்வரை
ஆபாஸத்வவிமோசநம். ந உலகத்தார் இவனை ஜீவனென்று விவகாரிக்கிற சொல்லுக்கு விமோசனம்கிடையாது.

அ-கை. சம்சாரஉபாதான காரணமான அஞ்ஞானம்போயும், அதன்காரியமான பிராரப்தமிருப்பது கூடாதெனில், நான்மனிதனென்ற விபரீதத் தோற்றம் எப்படிவரக்கூடுமெனில்.

रज्जुज्ञानेपिकंपादिश्शनैरेवोपशाम्यति ।
पुनर्मन्दांधकारेसारज्जुःक्षिप्तोरगीभवेत् ॥
एवमारब्धभोगोपिशनैश्शाम्यतिनोहठात् ।
भोगकालेकदाचित्तुमर्त्योहमितिभासते ॥

ரஜ்ஜுஜ்ஞாநேபிகம்பாதிஶ்ஶநைரேவோபஶாம்யதி ।
புநர்மந்தாந்தகாரேஸாரஜ்ஜு:க்ஷிப்தோரகீபவேத் ॥ ௨௪௪

ஏவமாரப்தபோகோ(அ)பி ஶநைஃ ஶாம்யதி நோ பலாத் ।
போககாலே கதாசித்து மர்த்யோ(அ)ஹமிதி பாஸதே ॥ ௨௪௫॥

ரஜ்ஜ்வஜ்ஞாநே அபி பழுதையென்ற ஞானம் வந்தாலும்
கம்பாதிஃ நடுக்கம் முதலானது
ஶநைரேவ மெள்ளமெள்ளவே
உபஶாம்யதி உபசமனத்தையடைகிற[து]
புநஃ மறுபடி (ஒருக்கால்)
மந்தாந்தகாரே சந்தியாகால இருட்டில் போகும்போது
ஸா ரஜ்ஜுஃ அந்தப்பழுதையானது
க்ஷிப்தஃ மறைபட்டு
உரகஃ பாம்புபோலதோன்றுகிறது
ஏவம் இப்படி
ஆரப்தபோகஃ அபி பிராரப்தகர்மத்தால் ஆரம்பிக்கப்பட்ட சுகதுக்காதி போகமும்
ஶநைஃ மெள்ளமெள்ள
ஶாம்யதி சமனமடையும்
ந பலாத் பலாத்காரமாக உடனே சமனமாகாது
போககாலே பிராரப்தபோகம் புசிக்குங்காலையில்
கதாசித் து ஒருக்கால்
அஹம். மர்த்யஃ. இதி நான்மனிதனென்[று]
பாஸதே தோன்றும்.

அ-கை. அப்படிஞானிக்கு மனிதனென்னும் தோற்றம் மறுபடியுண்டாயிற்றேயானால் தத்துவஞானம் கெட்டுப்போமேயெனில்.

नैतावतापराधेनतत्वज्ञानंविनश्यति ।
जीवन्मुक्तिव्रतंनेदंकिन्तुवस्तुस्थितिःखलु ॥

நைதாவதா(அ)பராதேந தத்த்வஜ்ஞாநம் விநஶ்யதி ।
ஜீவந்முக்திவ்ரதம் நேதம் கிந்து வஸ்துஸ்திதிஃ கலு ॥ ௨௪௬

ஏதாவதா இவ்வளவு
அபராதேந அபராதத்தினலே
தத்த்வஜ்ஞாநம் குருமுகமாய் (மகாவாக்கியவிசாரஜன்னியமான) சாக்ஷாத்காரஞானம்
ந. விநஶ்யதி நாசமாகமாட்டாது
ஜீவந்முக்திவ்ரதம் ஜீவன்முக்தியென்கிறவிரதமானது
இதம் ந இப்படி (யொருக்கால் நான் மனிதனென்று தவறிச்சொல்லுவதால், கெடுதியடைகிறதல்ல
கிந்து பின்னையோவென்றால்
வஸ்துஸ்திதிஃ வஸ்து வஸ்துமாத்திரம் நானென்ற உரைப்பன்றோ (தத்துவஞானபலமான ஜீவன்முக்திவிரதம்.)

அ-கை. ரச்சுசர்ப்ப ஸ்தலத்தில் பிராந்திநிவர்த்தியாயும், அதின்காரியமான கம்பனதிகளிருக்கட்டும், பிரகிருத திருஷ்டாந்தத்தில் நீயேதசமனென்று காட்டியபடி, நான்தசமனென் றறிந்தபிற்பாடு அழுகை முதலானது ஒன்றும் -ணப்பட வில்லையேயெனில்..

दशमोपिशिरस्ताडंरुदन् बुध्वानरोदिति ।
शिरोव्रणस्तुमासेनशनैश्शाम्यतिनोतदा ॥

தஶமோபிஶிரஸ்தாடம்ருதந் புத்வாநரோதிதி ।
ஶிரோவ்ரணஸ்துமாஸேநஶநைஶ்ஶாம்யதிநோததா ॥ உசஎ

தஶம:, அபி தசமன் தான் தசமனென்று
புத்வா அறிந்தபின்
ருதந் (ஸந்) விசனபுரச்சரமாக
ஶிரஸ்தாடம் தலையிலடித்துக்கொள்ளுகிறது முதலான
நரோதிதி ரோதனத்தைப்பண்ணுகிறதில்லை

ஶிரோவ்ரண: து சிரசில் முன்னிடித்துக்கொண்டபுண்மாத்திரம்
மாஸேந மாசக்கிரமத்தில்
ஶநை: மெள்ளமெள்ள
ஶாம்யதி ஆறுகிறது
ததா ந அப்பவே புண் ஆறுகிறதில்லை.

அ-கை. ஞானம்வந்தபிற்பாடும் பிராரப்ததுக்கம் தோற்றுமானால், ஆறுவதவஸ்தையான துக்கநிவர்த்தி ரூபமான ஜீவன் முக்திபிரயோசனமேதெனில்

दशमामृतिलाभेनजातोहर्षोव्रणव्यथाम् ।
तिरोधत्तेमुक्तिलाभस्तथाप्रारब्धदुःखिताम् ॥

தஶமாம்ருதிலாபேநஜாதோஹர்ஷோவ்ரணவ்யதாம் ।
திரோதத்தேமுக்திலாபஸ்ததாப்ராரப்தது:கிதாம் ॥ உசஅ

தஶமாம்ருதிலாபேந தசமன், தசமனான தான்சாகவில்லையென்று தானான தசமனைச் சாகாமல்கண்ட லாபத்தால்
ஜாத: உண்டான
ஹர்ஷ: சந்தோஷமானது
வ்ரணவ்யதாம் முன்னிடித்துக்கொண்டபுண் வேதனையை

திரோதத்தே (எப்படி) மறைத்துப்போடுமோ
ததா அப்படி
முக்திலாப: நான்பிர்மமென்றறிந்த சந்தோஷத்தாலுண்டாயிருக்கிற இந்த ஜீவன்முக்திலாபமானது
ப்ராரப்தது:கிதாம் பிராரப்தகர்மத்தால், உண்டாகிறதுக்கத்தை (சிறிதும்தோன்றவிடாமலே மறைக்கும்.)

அ-கை. ஜீவன்முக்திவிரதமானது, இப்படி பிராரப்ததுக்கம் தோற்றுவதினால், கெடாதென்றால். மறுபடி அனாத்துமாத்தியாசமொருக்கால்வந்தாலோவெனில்.

व्रताभावाद्यदाध्यासस्तदाभूयोविविच्यताम् ।
रसमेवीतिनेभंभयोभयोयथातथा ॥

வ்ரதாபாவாத்யதாஸ்யாஸ்ஸ்யாத்ஸத்யோவிவிச்யாத் |
ரஸவேதீ தினேதினே ஸம்ஸேவ்ய ஸத்யஸ்ஸத்யோ யதா ததா || உசக ||

வ்ரதாபாவாத் கட்டுப்பாடான யாதொருவிரதமில்லாமையால்
யதா எப்போ
ஸ்யாஸ்ஸ்யாத் அனாத்துமாவில்ஆத்துமபுத்தியுண்டாமோ
ததா அப்போ
ஸத்ய: மறுபடி [ப்பிரிக்கத்தக்கது
விவிச்யாத் ஆத்துமானாத்துமாக்களை
யதா எப்படி
ரஸவேதீ சித்தக் குளிகையான ரசத்தைசாப்பிட்டவனுக்கு, பசிவியாதி நிவர்த்தியாயிருப்பதால், மறுபடியது ஒருக்காலுண்டானால்
ஸத்ய: ஸத்ய: மறுபடி மறுபடி
ததா அப்படியே
தினே தினந்தோறும்
ஸம்ஸேவ்ய அந்தகுளிகையைச்சாப்பிடுகிறவன்போலுமாம்

அ-கை. ஞானத்தால் நிவர்த்தியாகாத பிராரப்தகர்மபலம் எதினால்நிவர்த்தியாகுமெனில்.

शमयत्यौषधेनायंदशमस्स्वव्रणंयथा ।
भोगेनशमयित्वैतत्प्रारब्धंमुच्यतेतथा ॥

ஶமயத்யௌஷதேனாயம்தஶமஸ்ஸ்வவ்ரணம்யதா |
போகேனஶமயித்வைதத்ப்ராரப்தம்முச்யதேததா || உ௫௦

அயம் இந்த
தஶம: தசமனானவன்
ஔஷதேன ஔஷதத்தினாலே முன்னிடித்துக்கொண்டதினாலுண்டான
ஸ்வவ்ரணம் தன்னுடைய இரணத்தை
யதா எப்படி
ஶமயதி ஆற்றிக்கொள்ளுகிறானோ
ததா அப்படி
ஏதத் இந்த
ப்ராரப்தம் பிராரப்தகர்மத்தையும்
போகேன புசிப்பினாலே
ஶமயித்வா சமனம்பண்ணி
முச்யதே முக்தனாகிறான்.

அ-கை. அபரோட்சஞானத்திற்கு பலமானதுக்க நிவர்த்தியைச்சொல்லி, இனிமேல் ஆனந்தாவாப்தியைச் சொல்லுகிறார். இன்னும் விஷயத்திலுண்டாகிற திருப்திக்கும், இந்ததிருப்திக்கும் பேதமேதெனில்.

किमिच्छन्नितिवाक्योक्तश्शोकमोक्षउदीरितः ।
आभासस्यह्यवस्थैषाषष्ठीतृप्तिस्तुसप्तमी ॥
सांकुशाविषयैस्तृप्तिरियंतृप्तिर्निरंकुशा ।

கிமிச்சந்நிதிவாக்யோக்தஶ்ஶோகமோக்ஷஉதீரித: |
ஆபாஸஸ்யஹ்யவஸ்தைஷாஷஷ்டீத்ருப்திஸ்துஸப்தமீ || உ௫க

ஸாங்குஶா விஷயைஸ்த்ருப்திரியம் த்ருப்திர்நிரங்குஶா ||௨௫௧||

கிம் எதை
ஈப்ஸந் இதி இச்சிக்கப்போகிறேனென்ற
வாக்யேஷு வாக்கியத்தில் சொல்லப்பட்ட
ஶோகமோக்ஷ: துக்கநிவர்த்தியானது
உதீரித: சொல்லப்பட்டது
ஆபாஸஸ்ய சிதாபாசனுடைய
ஶேஷா. ஷஷ்டீ. அவஸ்தா ஹி இது ஆறாவதவஸ்தையென்றறி
ஸப்தமீ. த்ருப்தி: து இனி ஏழாவதவஸ்தை திருப்தியெனப்படும்
விஷயை: விஷயங்களினாலே
த்ருப்தி: வருகிற திருப்தியானது
ஸாங்குஶா தடையோடேகூடியது
இயம். த்ருப்தி: இந்த திருப்தியானது
நிரங்குஶா தடையற்றது.

அ-கை. ஞானிக்கிப்படி திருப்தி எதினாலுண்டாகிறதெனில்.

कृतंकृत्यंप्रापणीयंप्राप्तमित्येवतृप्यति ॥

க்ருதம் க்ருத்யம் ப்ராபணீயம் ப்ராப்தமித்யேவ த்ருப்யதி || ௨௫௨

க்ருத்யம் பண்ணவேண்டியயாவும்
க்ருதம் பண்ணப்பட்டதாயிற்று
ப்ராபணீயம் அடையவேண்டியயாவும்
ப்ராப்தம் அடையப்பட்டதாயிற்று
இதி ஏவ இப்படிநிச்சயித்திருப்பதே
த்ருப்யதி திருப்தி.

அ-கை. அப்படி கிருதகிருத்தியம் எத்தனைவிதம், அதெப்படி பண்ணிமுடிந்தது, அதையெனக்குச் சொல்லுமெனில்.

ऐहिकामुष्मिकव्रातसिद्धयैमुक्तेश्चसिद्धये ।
बहुकृत्यंपुरास्याभूत्तत्सर्वमधुनाकृतम् ॥

ஐஹிகாமுஷ்மிகவ்ராதஸித்த்யை முக்தேஶ்ச ஸித்தயே |
பஹுக்ருத்யம் புராஸ்யாபூத்தத்ஸர்வமதுநாக்ருதம் || ௨௫௩

ஐஹிகாமுஷ்மிக வ்ராதஸித்த்யை இகலோகபரலோக போகசுகசமூகங்கள் சித்திக்கும் பொருட்டும்
முக்தே: ச மோட்சத்தினுடைய
ஸித்தயே சித்தியின்பொருட்டும்
புரா முன்னே
அஸ்ய இந்த எனக்கு
பஹுக்ருத்யம் வெகுகாரியம்
அபூத் செய்யவேண்டியிருந்தது
தத்ஸர்வம் அந்தசமஸ்தமும்
அதுநா இப்போது
க்ருதம் (தன்னை விடவேறில்லாமல் தானாய்ப்போய்விட்டதால்) செய்யப்பட்டதாயிற்று.

அ-கை. இப்படி பண்ணவேண்டியது, அடையவேண்டியது, தேவையற்றுப்போன உம்முடைய திருப்தியைச் சொல்லவேண்டுமெனில்.

तदेतत्कृतकृत्यत्वंप्रतियोगिपुरस्सरम् ।
अनुसन्दधदेवायमेवंतृप्यतिनित्यशः ॥

ததேதத்க்ருதக்ருத்யத்வம் ப்ரதியோகிப்ரபஞ்சதீ꞉ ।
அநுஸந்தததேவாயமேவம் த்ருப்யதி நித்யச꞉ ॥ ௨௫௪

தத் ஏதத் அந்த இந்த
க்ருதக்ருத்யத்வம் கிருதகிருத்தியத்துவம் தனக்குவந்திருப்பதையும், அப்படி வராத அஞ்ஞானிகளான
ப்ரதியோகிப்ரபஞ்சதீ꞉ அவர்களை எதிரிகளாகப்பார்த்துக்கொண்டே
அயம் இந்த ஞானி
அநுஸந்தத் அனுசந்தானம் பண்ணிக்கொண்டே
ஏவம் இப்படி
நித்யச꞉ தினந்தோறும்
த்ருப்யதி திருப்தியாயிருக்கிறான்.

அ-கை. அப்படியவன் அனுசந்தானம் பண்ணுகிற கிரமமெப்படியெனில்.

दुःखिनोऽज्ञास्संसरन्तुकामंपुत्राद्यपेक्षया ।
परमानन्दपूर्णोहंसंसरामिकिमिच्छया ॥

து꞉கிநோऽஜ்ஞாஸ்ஸம்ஸரந்து காமம் புத்ராத்யபேக்ஷயா ।
பரமாநந்தபூர்ணோஹம் ஸம்ஸராமி கிமிச்சயா ॥ ௨௫௫

து꞉கிந꞉ துக்கிகளாக
அஜ்ஞா꞉ அஞ்ஞானிகள்
புத்ராத்யபேக்ஷயா பிள்ளைமுதலானவர்களைக்குறித்து
காமம் மிகவுமவர்களைகாப்பாற்றவேண்டுமென்ற ஆசையாலும்
ஸம்ஸரந்து உழுவாதிசம்சாரத்திலலையட்டும்
பரமாநந்தபூர்ண꞉ பரமானந்தபூர்ணனான
அஹம் நான்
கிம் என்ன
இச்சயா இச்சையினாலே
ஸம்ஸராமி சம்சாரம்பண்ணப்போகிறேன்.

அ-கை. இனிகர்மியைப் பார்த்து அனுசந்தானம் பண்ணுகிறதாவது யேதெனில்.

अनुतिष्ठन्तुकर्माणिपरलोकयियासवः ।
सर्वलोकात्मकःकस्मादनुतिष्ठामिकिंकथम् ॥

அநுதிஷ்டந்து கர்மாணி பரலோகயியாஸவ꞉ ।
ஸர்வலோகாத்மக꞉ கஸ்மாதநுதிஷ்டாமி கிம் கதம் ॥ ௨௫௬

பரலோகயியாஸவ꞉ அமிருதபானம் ரம்பாசம்போகாதி விஷயசுகத்தையுடையதாயிருக்கிறபரலோகத்தையடையவேண்டுமென்று இச்சையுள்ள ஜீவர்கள்
கர்மாணி அதற்கேற்ற ஜோதிஷ்டோமாதி கர்மங்களை
அநுதிஷ்டந்து அனுஷ்டானம்பண்ணட்டும்
ஸர்வலோகாத்மக꞉ சர்வலோகவடிவமான நான்
கஸ்மாத் என்னகாரணத்தினால்
கிம் என்ன
கதம் எப்படி
அநுதிஷ்டாமி அனுஷ்டிக்கப்போகிறேன்.

அ-கை. அதிகாரிகளைக்குறித்து அனுசந்தானமெப்படிச்செய்வனெனில்

व्याचक्षतांतेशास्त्राणिवेदानध्यापयंतुवा ।
येत्राऽधिकारिणोमेतुनाधिकारोऽक्रियत्वतः ॥

வ்யாசக்ஷதாந்தேஶாஸ்த்ராணிவேதாநத்யாபயந்துவா ।
யேத்ராऽதிகாரிணோமேதுநாதிகாரோऽக்ரியத்வத꞉ ॥ ௨௫௭

யேத்ர யார் இதில்
அதிகாரிண꞉ இந்திராதிபதங்களை யடைய விருப்ப முள்ளவர்களாயிருக்கிற அதிகாரிகளோ
தே அவர்கள்
ஶாஸ்த்ராணி சாஸ்திரங்களை
வ்யாசக்ஷதாம் நன்றாகப்படிக்கட்டும்
வேதாந் வேதங்களை
அத்யாபயந்துவா அத்தியயனமாவது பண்ணட்டும்
அக்ரியத்வத꞉ கிரியையில்லாதவனானதால்
மே து எனக்கு
அதிகார꞉ அவைகளில் அதிகாரம்
ந இல்லை.

அ.கை. ஐயா நீர் இகலோககிருத்தியமான பிட்சையையும் நித்திரையையும், பரலோககிருத்தியமான ஸ்நானசௌசங்களையும் செய்ய நான் கண்டிருக்கும்போது, முழுப்பூஷணிக்காயைச் சோற்றில் மறைப்பதுபோல, இகபரகிருத்தியங்கள் எனக்கென்னமாயில்லையென்று சொல்லுகிறீரெனில்.

निद्राभिक्षेस्नानशौचेनेच्छामिनकरोमिच ।
द्रष्टारश्चेत्कल्पयन्तिकिंमेस्यादन्यकल्पनात् ॥
गुञ्जापुञ्जादिदह्येतनान्यारोपितवह्निना ।
नान्यारोपितसंसारधर्मानेवमहंभजे ॥

நித்ராபிக்ஷேஸ்நாநஶௌசேநேச்சாமிநகரோமிச ।
த்ரஷ்டாரஶ்சேத்கல்பயந்திகிம்மேஸ்யாதந்யகல்பநாத் ॥ ௨௫௮
குஞ்ஜாபுஞ்ஜாதிதஹ்யேதநாந்யாரோபிதவஹ்நிநா ।
நாந்யாரோபிதஸம்ஸாரதர்மாநேவமஹம்பஜே ॥ ௨௫௯

நித்ரா நித்திரையையும்
பிக்ஷா பிட்சையையும்
ஸ்நாநஶௌசே ஸ்நானத்தையும், சௌசத்தையும்
ந இச்சாமி ச நானிச்சிக்கவுமில்லை
ந கரோமி நான் பண்ணவுமில்லை
த்ரஷ்டார꞉ சேத் பார்க்கிறவர்கள் வேண்டுமானால்
கல்பயந்தி கற்பிக்கட்டும்
அந்யகல்பநாத் அன்னியர்களுடைய கற்பனையால்
மே எனக்கு
கிம் ஸ்யாத் என்னகுறைவுவந்திருக்கிறது
அந்யாரோபிதவஹ்நிநா அன்னியர்களாலேஆரோபிக்கப்பட்டதீயினாலே

குஞ்ஜாபுஞ்ஜாதி குந்துமணிச்செடியின்பூங்கொத்து முதலானது
ந தஹ்யேத (எப்படி) தகிக்கப்படமாட்டாதோ
நாந்யாரோபித ஸம்ஸாரதர்மாந் (அப்படி) அன்னியர்களாலே என்னிடத்திலாரோபித்த சம்சார தர்மங்களைக்குறித்து
ஏவம் அவர்கள்சொல்லுகிறபடி
அஹம் நான்
ந பஜே கர்த்தாவென்றெண்ணேன்.

அ-கை. ஆத்துமவடிவமான சிரவணமாவது உமக்கு பண்ணவேண்டாமோ வெனில்.

श्रृण्वंत्वज्ञाततत्वास्तेजानन्कस्माच्छृणोम्यहम् ॥

ஶ்ருண்வந்த்வஜ்ஞாததத்த்வாஸ்தே ஜாநந் கஸ்மாச்ச்ருணோம்யஹம் ।

அஜ்ஞாததத்த்வா: ஆத்துமாநாத்துமவடிவத்தை அறியாதவர்களான
தே அவர்கள்
ஶ்ருண்வந்து குருமுகமாய் சிரவணம் பண்ணட்டும்
ஜாநந் ஆத்துமாவைத்தானென்றறிந்திருக்கிற
அஹம் நான்
கஸ்மாத் என்னகாரணத்தினால்
ஶ்ருணோமி சிரவணம்பண்ணப்போகிறேன்.

அ-கை. மனனமாவது பண்ணத் தேவையில்லையோவெனில்.

मन्यन्तांसंशयापन्नानमन्येहमसंशयः ॥

மந்யந்தாம் ஸம்ஶயாபந்நா ந மந்யேஹமஸம்ஶய: ॥ ௨௯௦ ॥

ஸம்ஶயாபந்நா: நான் பிரம்மமோ அல்லவோவென்று சம்சயமுள்ளவர்கள்
மந்யந்தாம் சொப்பன திருஷ்டாந்தம் முதலான யுக்தியால் மனனம்பண்ணக்கடவர்கள்
அஸம்ஶய: சம்சயமில்லாதஅறிவாகிய
அஹம் நான்
ந மந்யே மனனம்பண்ணத்தேவையில்லை.

அ-கை. நிதித்தியாசனமாவது பண்ணவேண்டாமோ வெனில்.

विपर्यस्तोनिदिध्यासेत्किंध्यानमविपर्ययात् ।
देहात्मत्वविपर्यासंनकदाचिद्भजाम्यहम् ॥

விபர்யஸ்தோ நிதித்யாஸேத் கிம் த்யாநமவிபர்யயாத் ।
தேஹாத்மத்வவிபர்யாஸம் ந கதாசித் பஜாம்யஹம் ॥ ௨௯௧

விபர்யஸ்த: விபரீதபாவனையுள்ளவன்
நிதித்யாஸேத் நிதித்தியாசனம்பண்ணத்தக்கது
அவிபர்யயாத் விபரீதபாவனையில்லாத்தினாலே
த்யாநம் நமக்கு தியானம்
கிம் என்னத்திற்குவேண்டும்
தேஹாத்மத்வவிபர்யாஸம் தேகமேநானென்கிறவிபரீதத்தையும், ஜகத்து சத்தியமென்கிற விபரீதத்தையும்
கதாசித் ஒருக்காலும்
அஹம் நான்
ந பஜாமி எண்ணமாட்டேன்.

அ-கை. விபரீதபாவனை உடக்கில்லாதபட்சத்தில், நான் மனிதனென்கிற விவகாரம் எப்படிச் செய்கிறீரெனில்.

अहंमनुष्यइत्यादिव्यवहारोविनाप्यमुम् ।
विपर्यासञ्चिराभ्यास्तवासनातोऽवकल्पते ॥

𑌅𑌹𑌂𑌮𑌨𑍁𑌷𑍍𑌯𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌵𑍍𑌯𑌵𑌹𑌾𑌰𑍋𑌵𑌿𑌨𑌾𑌪𑍍𑌯𑌮𑍁𑌮𑍍 ।
𑌵𑌿𑌪𑌰𑍍𑌯𑌾𑌸𑌂𑌚𑌿𑌰𑌾𑌭𑍍𑌯𑌸𑍍𑌤𑌵𑌾𑌸𑌨𑌾𑌤𑍋𑌽𑌵𑌕𑌲𑍍𑌪𑌤𑍇 ॥ ௨௬௨

𑌅𑌮𑍁𑌂 இந்த
𑌵𑌿𑌪𑌰𑍍𑌯𑌾𑌸𑌂 விபரீதபாவனை
𑌵𑌿𑌨𑌾 𑌅𑌪𑌿 இல்லாமலிருந்தாலும்
𑌚𑌿𑌰𑌾𑌭𑍍𑌯𑌸𑍍𑌤𑌵𑌾𑌸𑌨𑌾𑌤𑌃 வெகுகாலம் பழக்கப்பட்டவாசனையால்
𑌅𑌹𑌂 நான்
𑌮𑌨𑍁𑌷𑍍𑌯𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌵𑍍𑌯𑌵𑌹𑌾𑌰𑌃 மனுஷனென்றுசொல்லுகிற இவை முதலானவிவகாரமானது
𑌅𑌵𑌕𑌲𑍍𑌪𑌤𑍇 குலாலச்சக்கிரம்போலே கற்பிக்கப்படுகிறது.

அ-கை. சித்தன்வியாதிக்காக மருந்து சாப்பிடாமல்போனாலும், பசிக்காகவாவது பச்சிலைமுதலானதைச் சாப்பிடுவதுபோல, இந்தவிவகாரம் நிவர்த்திக்க பிர்மத்தியானம் செய்யவேண்டாமோ வெனில்.

प्रारब्धकर्मणिक्षीणेव्यवहारोनिवर्तते ।
कर्माक्षयेप्यसौनैवशाम्येद्ध्यानसहस्रतः ॥

𑌪𑍍𑌰𑌾𑌰𑌬𑍍𑌧𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌿𑌕𑍍𑌷𑍀𑌣𑍇𑌵𑍍𑌯𑌵𑌹𑌾𑌰𑍋𑌨𑌿𑌵𑌰𑍍𑌤𑌤𑍇 ।
𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌕𑍍𑌷𑌯𑍇𑌪𑍍𑌯𑌸𑍌𑌨𑍈𑌵𑌶𑌾𑌮𑍍𑌯𑍇𑌦𑍍𑌧𑍍𑌯𑌾𑌨𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌤𑌃 ॥ ௨௬௩

𑌪𑍍𑌰𑌾𑌰𑌬𑍍𑌧𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌿 பிராரப்தகர்மமான
𑌕𑍍𑌷𑍀𑌣𑍇 க்ஷயிக்கும்பட்சத்தில் [து
𑌵𑍍𑌯𑌵𑌹𑌾𑌰𑌃 விவகாரமானது
𑌨𑌿𑌵𑌰𑍍𑌤𑌤𑍇 நிவர்த்தியாகும்
𑌕𑌰𑍍𑌮𑌕𑍍𑌷𑌯𑍇 𑌅𑌪𑌿 கர்மம் க்ஷயிக்காத பட்சத்தில்
𑌅𑌸𑍌 இந்தவிவகாரம்
𑌧𑍍𑌯𑌾𑌨𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌤𑌃 ஆயிரந்தியானத்தினாலும்
𑌶𑌾𑌮𑍍𑌯𑍇𑌤𑍍 𑌏𑌵 𑌨 ஒருநாளும் நிவர்த்தியாகவேமாட்டாது.

அ-கை. பிராரப்த நிமித்தமாயிருக்கிற விவகாரமும் ஞானவிரோதியாயிருக்கிறதேயெனில்.

विरलत्वंव्यवहृतेरिष्टञ्चेद्ध्यानमस्तुते ।
अबाधिकांव्यवहृतिंपश्यन्ध्यायाम्यहंकुतः ॥

𑌵𑌿𑌰𑌲𑌤𑍍𑌵𑌂𑌵𑍍𑌯𑌵𑌹𑍃𑌤𑍇𑌰𑌿𑌷𑍍𑌟𑌂𑌚𑍇𑌦𑍍𑌧𑍍𑌯𑌾𑌨𑌮𑌸𑍍𑌤𑍁𑌤𑍇 ।
𑌅𑌬𑌾𑌧𑌿𑌕𑌾𑌂𑌵𑍍𑌯𑌵𑌹𑍃𑌤𑌿𑌂𑌪𑌶𑍍𑌯𑌨𑍍𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌾𑌮𑍍𑌯𑌹𑌂𑌕𑍁𑌤𑌃 ॥ ௨௬௪

வ்யவஹ்ருதே: விவகாரமானது
விருத்தம் சேத் உன் ஞானத்திற்குவிரோதமென்று தோற்றுமேயானல்
இஷ்டம் உனக்கிஷ்டமான
த்யானம் தியானமானது
தே உனக்கு
அஸ்து இருக்கட்டும்
வ்யவஹ்ருதிம் சாட்சித்துவஞானத்திற்கு விவகாரத்தை
அபாதிகாம் விரோதமில்லாமல்
பஸ்யந் பார்த்துக்கொண்டிருக்கிற
அஹம் நான்
குத: என்னத்திற்காக
த்யாயாநி தியானம்பண்ணப்போகிறேன்.

அ-கை. தியானம் வேண்டாதபோனாலும், விட்சேப நிவர்த்திக்காக சமாதியாவது பண்ணவேண்டாமோ வெனில்.

विक्षेपोनास्तियस्मान्मेनसमाधिस्ततोमम ।
विक्षेपोवासमाधिर्वामनसस्स्याद्विकारिणः ॥

விக்ஷேபோ நாஸ்தியஸ்மாந்மேநஸமாதிஸ்ததோமம ।
விக்ஷேபோவாஸமாதிர்வாமநஸஸ்ஸ்யாத்விகாரிண: ॥ ௨௯௫

யஸ்மாத் யாதொருகாரணத்தினாலே
மே எனக்கு
விக்ஷேப: விட்சேபமானது
நாஸ்தி இல்லையோ
தத: ஆகையினாலே
மம எனக்கு
ஸமாதி: சமாதியும்
ந இல்லை
விக்ஷேப: வா விட்சேபந்தானென்ன
ஸமாதி: வா சமாதிதானென்ன
விகாரிண: இந்தஇரண்டும்விகாரியான
மநஸ: மனதிற்கே
ஸ்யாத் இருக்கிறது (நிர்விகாரியான எனக்கில்லை.

அ-கை. சமாதிபலமான அனுபவமாவது உமக்குவேண்டாமோ வெனில்.

नित्यानुभवरूपस्यकोवामेऽनुभवःपृथक् ।

நித்யாநுபவரூபஸ்யகோவாமேऽநுபவ:ப்ருதக் ।

நித்யாநுபவரூபஸ்ய நித்தியானுபவரூபனான
மே எனக்கு
ப்ருதக் வேறாக
அநுபவ: அனுபவமானது
க: வா எங்கே இருக்கிறது.

அ-கை. கடைசியில் தீர்மானமேதாயிற்றெனில்.

कृतंकृत्यंप्रापणीयंप्राप्तमित्येवनिश्चयः ॥

க்ருதம்க்ருத்யம்ப்ராபணீயம்ப்ராப்தமித்யேவநிஸ்சய: ॥ ௨௯௬

க்ருத்யம் பண்ணவேண்டியது
க்ருதம் பண்ணப்பட்டது
ப்ராபணீயம் அடையவேண்டியது
ப்ராப்தம் அடையப்பட்டது
இதி ஏவ இப்படியே
நிஸ்சய: (நம்முடைய) நிச்சயம்சுபாவசித்தமாயிருக்கிறது.

அ-கை. இந்தப்பிரகாரம் பாமரவிவகாரமுதல், ஆத்துமாநுபவம்வரையி லுள்ள சகலகிருத்தியத்தையும் அங்கீகரியாத பட்சத்தில், தோன்றினபடிநிய மமில்லாமல் திரிகிறதாய் வந்துவிடுமேயெனில்.

व्यवहारोलौकिकोवाशास्त्रीयोवान्यथापिवा ।
ममाकर्तुरलेपस्ययथारब्धंप्रवर्तताम् ॥

வ்யவஹாரோ லௌகிகோ வா ஶாஸ்த்ரீயோ வாந்யதாபி வா ।
மமாகர்துரலேபஸ்ய யதாரப்தம் ப்ரவர்ததாம் ॥ ௨௩௭

அகர்துः அகர்த்தாவாயும்
அலேபஸ்ய அசங்கனுமிருக்கிற
மம எனக்கு
வ்யவஹாரः விவகாரமானது
லௌகிகः வா பிட்சாவிவகாரமானலோ கவிவகாரத்தையாவது
ஶாஸ்த்ரீயः வா சாஸ்திரீயமான சிரவ ணாதியையாவது
அந்யதா அபி வா அல்லது ராகத்தால் ஸ்திரீபோகத்தையும், துவேஷத்தா ல்யுத்தத்தையுமாவதுசெய்யட்டும்.
யதா எப்படி
ஆரப்தம் பிராரப்தகர்மமோ
ப்ரவர்ததாம் அப்படி நடக்கட்டும்

அ-கை. நீங்களிப்படித் தோன்றினபடி யிருந்தால், உங்களுடைய ஞான ம்உங்களுக்குமாத்திரம் பிரயோசன மாகுமேதவிர பிறரையீடேற்றமாட்டா தென்றால், தன்பிரௌடத்துவத்தால் அதை யங்கீகரிக்கிறார்.

अथवाकृतकृत्योपिलोकानुग्रहकाम्यया ।
शास्त्रीयेणैवमार्गेणवर्तेहंकाममक्षतिः ॥

அதவா க்ருதக்ருத்யோபி லோகாநுக்ரஹகாம்யயா ।
ஶாஸ்த்ரீயேணைவ மார்கேண வர்தேஹம் கா மம க்ஷதிः ॥ ௨௩௮

அதவா அப்படியன்றியில்போனால்
க்ருதக்ருத்யः அபி கிருத கிருத்திய னயிருந்தாலும்
லோகாநுக்ரஹகாம்யயா லோகானுக் கிரக நிமித்தமாக
ஶாஸ்த்ரீயேண சாஸ்திரோக்தமான
மார்கேண ஏவ மார்க்கத்தோடேயே
அஹம் வர்தே நான் இருக்கிறேன்
மம கா க்ஷதிः அதினாலேதான் எனக் கென்ன குறைவு.

அ-கை. அப்படிசாஸ்திரீயமாய் நீர்செய்கிற விவகாரமென்ன, அதினால் கர்த்திருத்துவம், காரயத் திருத்துவாதிபாவம் உமக்குவாராதோவெனில்.

देवार्चनस्नानशौचभिक्षादौवर्ततांवपुः ।
तारञ्जपतुवाक्तद्वत्पठत्वाम्नायमस्तकम् ॥
विष्णुंध्यायतुधीर्यद्वाब्रह्मानन्देविलीयताम् ।
साक्ष्यहंकिंचिदप्यत्रनकुर्वेनापिकारये ॥

தேவார்ச்சநஸ்நாநசௌசபிக்ஷாதௌ வர்த்ததாம் வபு: |
தாரம் ஜபது வாக் தத்வத் படத்வாம்நாயமஸ்தகம் || ௨௬௯
விஷ்ணும் த்யாயது தீர்யத்வா ப்ரஹ்மாநந்தே விலீயதாம் |
ஸாக்ஷ்யஹம் கிஞ்சிதப்யத்ர ந குர்வே நாபி காரயே || ௨௭0

தேவார்ச்சநஸ்நாநசௌசபிக்ஷாதௌ தேவார்ச்சனை ஸ்நானம் சவுசம் பிட்சை முதலானசற்கர்மங்களிலே
வபு: இந்த தேகமானது
வர்த்ததாம் பிரவர்த்தித்துக் கொண்டிருக்கட்டும்
வாக் வாகிந்திரியமானது
தாரம் பிரணவத்தை
ஜபது ஜபிக்கட்டும்
தத்வத் அதுபோல
ஆம்நாயமஸ்தகம் உபநிஷத்தை
படது படிக்கட்டும்
தீ: புத்தியானது
விஷ்ணும் வியாபகமானபிர்மத்தைத்
த்யாயது தியானம்பண்ணட்டும்
யத்வா அப்படி இல்லாமற்போனால்
ப்ரஹ்மாநந்தே விலீயதாம் பிர்மானந்தத்திலே லயிக்கட்டும்
ஸாக்ஷீ சாட்சியாகிய
அஹம் நான்
கிஞ்சித் அபி சற்றும்
அத்ர இந்தவிஷயங்களில்
ந குர்வே ஒன்றும் செய்யவில்லை
ந அபி காரயே நான் செய்து வைக்கவுமில்லை.

அ-கை. இப்படி இருக்கும்பட்சத்தில் கர்மிகளுக்கு நமக்கும் கலகமில்லையோவெனில்.

एवञ्चकलहः कुत्रसंभवेत्कर्मिणोमम ।
विभिन्नविषयत्वेनपूर्वापरसमुद्रवत् ॥

ஏவஞ்சகலஹ: குத்ர ஸம்பவேத்கர்மிணோ மம |
விபிந்நவிஷயத்வேந பூர்வாபரஸமுத்ரவத் || ௨௭௧

விபிந்நவிஷயத்வேந கர்மிகளுடையவிஷயமான கர்மத்திற்கும் நமக்கு விஷயமானஞானத்திற்கும் பின்னமான விஷயமாயிருப்பதால்
பூர்வாபரஸமுத்ரவத் கிழக்கு மேற்குச்சமுத்திரங்கள் பின்னமாய் ஒன்றுக்கொன்று சம்பந்தமன்றியிருப்பதுபோல
ஏவம் ச இப்படி பின்னமாயிருக்கும்போது
கர்மிண: கர்மிக்கும்
மம நமக்கும்
கலஹ: கலகமானது
குத்ர எங்கே
ஸம்பவேத் உண்டாகும்.

அ-கை. உங்களிரண்டு பேர்களுக்கும் விஷயம்பின்னமாயிருப்பதைத்தெரியக்காட்ட வேண்டுமெனில்.

वपुर्वाग्धीषुनिर्बन्धः कर्मिणोनतुसाक्षिणि ।
ज्ञानिनस्साक्ष्यलेपत्वेनिर्बन्धोनेतरत्रहि ॥

एवंचान्योन्यवृत्तान्तानभिज्ञौबधिराविव ।
विवदेतांबुद्धिमन्तोहसन्त्येवविलोक्यतौ ॥

வ்யாபாரேஷு நிர்பந்த: கர்மிணோ ந து ஸாக்ஷிணி ।
ஜ்ஞாநிந: ஸாக்ஷ்யஸங்கத்வே நிர்பந்தோ நேதரத்ர ஹி ॥ ௨௭௨
ஏவஞ்சாந்யோந்யவ்ருத்தாந்தாநபிஜ்ஞௌ பதிராவிவ ।
விவதேதாம் புத்திமந்தோ ஹஸந்த்யேவ விலோக்ய தௌ ॥ ௨௭௩

கர்மிண: கர்மிக்கு
வ்யாபாரேஷு காயிகவாசிகமான சிகமான திரிகரணங்களிலே
நிர்பந்த: சாவதானம் பண்ணவேண்டியிருக்கிறது
ஸாக்ஷிணி து சாட்சியிடத்தில்
ந நிர்பந்தமில்லை
ஜ்ஞாநிந: தத்துவஞானிக்கு
ஸாக்ஷ்யஸங்கத்வே சாட்சியாகியநான் அசங்கனென்பதில்
நிர்பந்த: நிர்பந்தமேதவிர
இதரத்ர திருவிதகரணங்களிலே
ந ஹி இல்லை

ஏவம் ச இப்படியிருக்கும்பட்சத்தில்
அந்யோந்யவ்ருத்தாந்தாநபிஜ்ஞௌ ஒருவர் சங்கதியொருவர் அறியாதவர்களாயிருக்கிற
பதிரௌ இவ செவிடர்கள் சண்டைக்குநின்றதைபோல
விவதேதாம் கர்மியும்ஆபாசஞானியும் விவாதம்பண்ணிக்கொள்ளட்டும்
புத்திமந்த: புத்திமான்கள்
தௌ இந்த இருவர்களையும்
விலோக்ய பார்த்து
ஹஸந்தி ஏவ சிறித்துக்கொண்டேயிருப்பார்கள்.

அ-கை. அப்படி ஞானிகள், அந்தஇவர்களையும் பார்த்து சிறிப்பானேன், அவ்விருவர்களுக்கும் என்னத்தினால் விரோதமில்லையெனில்.

यंकर्मीनविजानातिसाक्षिणंतस्यतत्ववित् ।
ब्रह्मत्वंबुध्यतान्तत्रकर्मिणःकिंविहीयते ॥
देहवाग्बुद्धयस्त्यक्ताज्ञानिनानृतबुद्धितः ।
कर्मीप्रवर्तयत्वाभिर्ज्ञानिनोहीयतेनकिम् ॥

யங்கர்மீ நவிஜாநாதி ஸாக்ஷிணம் தஸ்ய தத்த்வவித் ।
ப்ரஹ்மத்வம் புத்யதாம் தத்ர கர்மிண: கிம் விஹீயதே ॥ ௨௭௪
தேஹவாக்புத்தயஸ்த்யக்தா ஜ்ஞாநிநாந்ருதபுத்தித: ।
கர்மீ ப்ரவர்த்தயத்வாபிர்ஜ்ஞாநிநோ ஹீயதே ந கிம் ॥ ௨௭௫

கர்மீ கர்மியானவன்
யம் யாதொரு
ஸாக்ஷிணம் சாட்சிசைதன்னியத்தை

ந விஜாநாதி சொப்பனத்தில்கூட அறிகிறானில்லையோ
தத்த்வவித் தத்துவஞானி

தஸ்ய அந்த சாட்சியாகியதனக்கு
ஸ்வரூபம் பூர்ணபிர்மத்துவத்தை
வேத்து அறியட்டும்
தத்ர அந்தவிஷயத்தில்
கர்மிணம் கர்மிக்கு
கிம் விஹீயதே என்ன குறைவிருக்கிறது
ஜ்ஞாநிந ஞானியினாலே
அஸத்யத்வேந ஜ்ஞாத: பொய்யென்ற ஞானத்தால்
தேஹவாக்புத்தய: தேகம், வாக்கு, புத்தி மூன்றுகளும்
த்யக்தா: நன்றாக அவைகளிலிருந்த அத்தியாசம் தள்ளப்பட்டிருக்கின்றன
கர்மீ கர்மியானவன்
ஆபி: இந்த திரிகரணங்களினாலே
வ்யவஹாரம் ப்ரவர்த்தயது பிரவர்த்தியைச்சதா பண்ணிக்கொண்டே யிருக்கட்டும்
ஜ்ஞாநிந: ஞானிக்கு
அத்ர இந்தவிஷயத்தில்
கிம் என்ன
ஹீயதே குறைவு இருக்கிறது.

அ-கை. ஞானிகர்மியைப்போலே கர்மானுஷ்டானம் பண்ணட்டுமென்று சொன்னீரே, அதனால் பிரயோசனமில்லாமையால் நிவர்த்தியாயல்லவா இருக்கவேண்டுமெனில்.

प्रवृत्तिर्नोपयुक्ताचेन्निवृत्तिः क्वोपयुज्यते ।

ப்ரவ்ருத்திர்நோபயுக்தா சேந்நிவ்ருத்தி: க்வோபயுஜ்யதே ॥ ௨௭௫

ப்ரவ்ருத்தி: பிரவர்த்தியானது ஞானிக்கு
ந உபயுக்தா சேத் உபயோகமில்லையென்பையேயானால்
நிவ்ருத்தி: நிவர்த்திதான் அவனுக்கு
க்வ உபயுஜ்யதே எங்கே உபயோகமாகிறது.

அ-கை. நிவர்த்தி ஞானத்திற் கேதுவானதால், பிரயோசனமில்லையென்று சொல்லக்கூடாதெனில்.

बोधहेतुर्निवृत्तिश्चेत् बुभुत्सायान्तथेतरा ॥

போதஹேதுர்நிவ்ருத்திஶ்சேத் புபுத்ஸாயாந்ததேதரா ॥ ௨௭௬

நிவ்ருத்தி: நிவர்த்தியானது
போதஹேது: சேத் ஞானத்திற் கேதுவாயிருக்கிறதே யெனில்
ததா அப்படியே
புபுத்ஸாயாம் முமுட்சுத்துவத்தில்
இதரா நிஷ்காமமாய்ச் செய்கிற கர்மம் நிவர்த்தியேதுவாயிருக்கிறது.

அ-கை. ஞானவானுக்கு ஜிஞ்ஞாசா பேட்சைவேண்டா திருப்பதால், பிரவர்த்தியால் யாதொரு பிரயோசன மில்லையேயெனில்.

बुद्धश्चेन्नबुभुत्सेतनाप्यसौबुध्यतेपुनः ।

புத்தஶ்சேந்நபுபுத்ஸேத நாப்யஸௌ புத்யதே புந: ॥ ௨௭௭

புத்த: ஞானியானவன் ஞானம் வந்த பிறகு மறுபடி
ந புபுத்ஸேத சேத் பிர்மத்தையறியவேண்டுமென்கிற முமுட்சுத்துவமான இச்சை வாராதெனில்.

அயம் அபி இந்த ஞானியும் | திருப்பதால், ஞானுபேட்சையான
புந: மறுபடி | நிவர்த்தியும் அவனுக்கபேட்சிக்கத்
ந ப்ரஹ்மாஸ்மீதி நான் பிர்மமென்றறிந் | தேவையில்லை.

அ-கை. ஒருக்காலுண்டான ஞானம் திரமாயிருக்கும் பொருட்டு நிவர்த்தியானது அவசியம் வேண்டுமேயெனில்.

अबाधादनुवर्तेतबोधोनत्वन्यसाधनात् ॥

அபாதாதநுவர்தேதபோதோநத்வந்யஸாதநாத் ॥ ௨௭௭

போத: ஞானமானது | தன்னை யனுசரித்தேயிருக்கும்
அபாதாத் ஒன்றினாலும் பாதிக்கப் படாமையால் | அந்யஸாதநாத் அன்னியசாதனத்தா
அநுவர்தேத சதா சுபாவமாகத் | ந து அனுவர்த்தித்திருக்கவில்லை [ல்

அ-கை. அப்படியானாலும் அவித்தையாதிகளால் கெடுதல்வருமேயெனில்.

नाविद्यानापितत्कार्यंबोधंबाधितुमर्हति ।
पुरैवतत्त्वबोधेनबाधितेतेउभेयतः ॥

நாவித்யாநாபிதத்கார்யம்போதம்பாதிதுமர்ஹதி ।
புரைவதத்வபோதேநபாதிதேதேஉபேயத: ॥ ௨௭அ

அவித்யா ந தன்னைமறைக்கிற அவித்தையும் [ஆவரணாதியும்
தத்கார்யம் அபி அதன் காரியமான
போதம் ஞானசூரனை
பாதிதும் பாதிக்க [காது
அர்ஹதி ந ஒருக்காலும் சமர்த்தமா
புரா ஏவ முன்னமே [லே
தத்வபோதேந தத்துவ ஞானத்தினு
பாதிதே அந்த
தே உபே அவித்தையும் அதன் காரியமும் இரண்டும்
யத: யாதொருகாரணத்தினாலே
பாதிதே பாதிக்கப் பட்டதாயின
வோ ஆகையால்ஞானத்தை, அஞ்ஞானதிகள் ஒருக்காலும்கெடுக்கா தென்றறி.

அ-கை. ஐயா அவித்தை பாதிக்கப்பட்டாலும் அதன்காரியமான ஜகத்தோற்றம் பாதிக்கப்படாமையால், ஞானத்திற்குப் பாதகம்வருமேயெனில்.

बाधितंदृश्यतामक्षैस्तेनबाधोनदृश्यते ।
जीवन्नाखुर्नमार्जारंहन्तिहन्यात्कथंमृतः ॥

பாதிதம்த்ருஶ்யதாமக்ஷைஸ்தேநபாதோநத்ருஶ்யதே ।
ஜீவந்நாகுர்நமார்ஜாரம்ஹந்திஹந்யாத்கதம்ம்ருத: ॥ ௨௭௯

பாதிதம் ஞானத்தினால்பாதிக்கப்பட் டிருக்கிறஜகத்தானது | அக்ஷை: கண் முதலான இந்திரியங் களால்

த்ருஶ்யதாம் பார்க்கப்பட்டுமே
தேந அதினாலே
பாத꞉ ஞானசூரனுக்குபாதையானது
ந த்ருஶ்யதே யாதொன்றுங் காணப் படவில்லை
ஜீவந் அது எதுபோலவெனில் உயி ரோடேயிருக்கிற
ஆகு꞉ எலியானது
மார்ஜாரம் பூனையை
நஹந்தி கொல்லாதென்றால்
ம்ருத꞉ செத்தஎலி [கொல்லும்
கத²ம் ஹந்யாத் பூனையை யெப்படிக்

அ-கை. ஜகத்தோற்றத்தால் ஞானத்திற்குப் பாதகமில்லையென்பதை கைமுதிகநியாயத்தால் திருடம் பண்ணுவதற்குத் திருஷ்டாந்தமேதெனில்.

अपिपाशुपतास्त्रेणविद्धश्चेन्नममारयः ।
निष्फलेषुविनुन्नाङ्गोसंक्ष्यतीत्यत्रकाप्रमा ॥

அபிபாஶுபதாஸ்த்ரேணவித்தஶ்சேந்நமமாரய꞉ ।
நிஷ்பலேஷுவிநுந்நாங்கோஸம்க்ஷ்யதீத்யத்ரகாப்ரமா ॥ ௨௮௦

ய꞉ யாதொருஞானபுருஷன்
பாஶுபதாஸ்த்ரேண அபி பசுபதி யின் அஸ்திரத்தினாலும்
வித்த꞉ அடிபட்டு
ந மமார சேத் மரணமாகாமலிருப் பானென்றுசொன்னால்
நிஷ்பலேஷு வேதனைசெய்யாத (ல்
விநுந்நாங்க꞉ நாணற்புல்லான அம்பா
ஸம்க்ஷ்யதி இதி பிளக்கப்பட்டுச்செ த்தானென்றுசொல்லுகிற
அத்ர இந்தவார்த்தையில்
கா ப்ரமா என்னமாய்நம்பிக்கைவரும்

அ-கை. ஒருவேளைமறுபடி அஞ்ஞான தத்காரியங்களுண்டாய் ஞானத்தைக் கெடுத்தாலோவெனில்.

आदावविद्ययाचित्रैस्स्वकार्यैःजृंभमाणया ।
यद्वाबोधोजयत्सोद्यसुदृढोबाध्यतांकथम् ॥

ஆதாவவித்யயாசித்ரைஸ்ஸ்வகார்யை꞉ஜ்ரும்பமாணயா ।
யத்வாபோதோஜயத்ஸோத்யஸுத்ருடோபாத்யதாம்கதம் ॥ ௨௮௧

ஆதௌ ஞானப்பியாசம் ஆரம்பிவிக் குங்காலையிலேயே
சித்ரை꞉ ஆச்சரியங்களான
ஸ்வகார்யை꞉ தன்காரியங்களோடே
ஜ்ரும்பமாணயா விருத்தியாகா நின்றி ருக்கிற
அவித்யயா அஞ்ஞானத்தோடே
போத꞉ ஞானசூரன்
யதா உயுத்தம்செய்து
அஜயத் அவர்களைச்செயித்துப் போ [ட்டான்
ஸ꞉ அவனே
அத்ய இப்போ
ஸுத்ருட꞉ ஞானத்தால் திருடமா யிருக்கும்போது
கத²ம் எப்படி [டுவான்.
பாத்யதாம் அவர்களால்பாதிக்கப்ப

வி-ம். ஓர் இராஜ குமாரனைப்போ லிருக்கிறபோதன், தன்மோட்சராச்சியத்தைக், கட்டிக்கொண்டவர்களான, அஞ்ஞானாதி அரக்கர்களோடே, யுத்தாரம்பகாலமான ஞானாப்பியாச மாரம்பிக்கும்போதே, அந்த அஞ்ஞான அரக்கன் கருத்திருத்துவ போக்திருத்துவ பிரமாதிருத்துவம் முதலான படைகளோடே விருத்தியான அவனோடேகூட, அதிபால்லியமான அந்த போதகுமாரன் யுத்தம்பண்ணி அவர்களை ஜயித்திருக்கிற அவனேஇப்போதிருடஞானமான யௌவனத்தோடே இருக்கும்போது, இறந்துபோன அவர்கள் எழுந்துவந்து அந்த போதராஜனை எவ்விதமாய்க் கொல்லுவார்கள்.

அ-கை. ஐயா ஞானிக்கும் ஜகத்துமுன்போலவேதோற்றுகிறதே, அப்படி தோற்றுமற்போனால் தாங்கள்சொன்னதைச் சரியென்று ஒப்புக்கொள்ளலாமெனில்

तिष्ठंत्वज्ञानतत्कार्यशवाबोधेनमारिताः ।
नभीतिर्बोधसम्राजःकीर्तिःप्रत्युततस्यतैः ॥

திஷ்டம்த்வஜ்ஞாநதத்கார்யஶவாபோதேநமாரிதா: ।
நபீதிர்போதஸம்ராஜ:கீர்த்தி:ப்ரத்யுததஸ்யதை: ॥ ௨௮௨

போதேந குருகிருபையால்பிரப்பட்ட அகண்டாகார ஞானாஸ்திரத்தையுடைய போதகுமாரனாலே
மாரிதா: கொல்லப்பட்ட
அஜ்ஞாநதத்கார்யஶவா: அஞ்ஞானதத்காரியங்களான பிணங்கள் எதேஷ்டமாய் (டும்
திஷ்டந்து தோன்றிக்கொண்டிருக்கட்
போதஸம்ராஜ: இந்தஞானசக்கிரவர்த்திக்கு
பீதி: ந யாதொரு பயமுமில்லை
ப்ரத்யுத அதுமாத்திரமன்று
தஸ்ய அவனுக்கு
தை: கீர்த்தி: அப்படித்தோற்றுகிற ஜகத்தாகிற பிணங்களினாலே கீர்த்தியேயிருக்கிறது.

அ-கை. அதிருக்கட்டும், பிரகிருதத்தி லென்னவாயிற்றெனில்.

यएवमतिशूरेणबोधेननवियुज्यते ।
प्रवृत्त्यावानिवृत्त्यावादेहादिगतयास्यकिम् ॥

யஏவமதிஶூரேணபோதேநநவியுஜ்யதே ।
ப்ரவ்ருத்த்யாவாநிவ்ருத்த்யாவாதேஹாதிகதயாஸ்யகிம் ॥ ௨௮௩

ய: யாதொரு புருஷன்
ஏவம் இப்படி
அதிஶூரேண அவித்தியா தத்காரியாதி சத்துருக்களை சங்கரித்திருக்கிற அதிசூரனான
போதேந போதனோடே
நவியுஜ்யதே பிரியாமலிருக்கிறானோ
அஸ்ய அந்த இவனுக்கு [யப்பட்ட
தேஹாதிகதயா தேகாதிகளால் செய்
ப்ரவ்ருத்த்யாவா பிரவர்த்தியினாலேதான்
நிவ்ருத்த்யா வா நிவர்த்தியினாலேதான்
கிம் என்னப்பிரயோசனம்.

அ-கை. இப்படி ஞானியைப்போல, அஞ்ஞானிக்கும் வேண்டியபடி யிருக்கலாமேயெனில்.

प्रवृत्तावाग्रहोन्याय्योबोधहीनस्यसर्वथा ।

ப்ரவ்ருத்தாவாக்3ரஹோந்யாய்யோபோ3த4ஹீநஸ்யஸர்வதா2 ॥ ௨௮௩

போ3த4ஹீநஸ்ய அஞ்ஞானிக்கு ஞானமில்லாத்தினால்
ஸர்வதா2 எப்பொழுதும்
ப்ரவ்ருத்தௌ விஷயப்பிரவர்த்தியில்
ஆக்3ரஹ: மனதுபோகாமல் மனதுமுதலான இந்திரியங்களை சதா சாவதானமாய் நிக்கிரகம்பண்ணுவது
ந்யாய்ய: வா நியாயந்தான்.

அ-கை. ஐயர் உமக்கு ஞானி, அஞ்ஞானி இருவர்களும் சரியாயிருக்கும்போது, ஒருகண்ணில் வெண்ணெயும் ஒருகண்ணில் சுண்ணாம்பையும் வைப்பதுபோல, அஞ்ஞானிக்குக் கட்டுபாட்டையும், ஞானிக்கதில்லாமையும், சொன்னகாரணமேதோவெனில்.

स्वर्गायवापवर्गाययतितव्यंयतोनृभिः ॥

ஸ்வர்கா3யவாபவர்கா3யயதிதவ்யம்யதோந்ருபி4: ॥ ௨௮௪

யத: யாதொருகாரணத்தினாலே
ந்ருபி4: கர்மிகளாயும் முமுட்சுக்களாயுமிருக்கிற புருஷர்களாலே
ஸ்வர்கா3ய வா சொர்க்கத்தின்பொருட்டாவது அல்லது
அபவர்கா3ய மோட்சத்தின்பொருட்டாவது
யதிதவ்யம் சாவதானமாய் யத்தனம் பண்ணத்தக்கது.

அ-கை. தாங்கள்சொன்னதுசரி, ஞானியானவன் கர்மிகளின்மத்தியிலிருக்கும்போது செய்யும் காரியமேதெனில்.

विद्वांश्चेत्तादृशांमध्येतिष्ठेत्तदनुरोधतः ।
कायेनमनसावाचाकरोत्येवाखिलाःक्रियाः ॥

வித்3வாம்ஶ்சேத்தாத்3ருஶாம்மத்4யேதிஷ்டே2த்தத3நுரோத4த: ।
காயேநமநஸாவாசாகரோத்யேவாகி2லா:க்ரியா: ॥ ௨௮௫

வித்3வாந் ஞானியானவன்
தாத்3ருஶாம் அப்பேர்ப்பட்ட கர்மிகளுடைய
மத்4யே மத்தியில்
திஷ்டே2ச்சேத் இருந்தானேயானால்
தத3நுரோத4த: அவர்களுக்கனுகுணமாகவே
காயேந தேகத்தினாலும்
மநஸா மனதினாலும்
வாசா வாக்கினாலும்
அகி2லா: சகலமான
க்ரியா: கிரியைகளை
கரோதி ஏவ பண்ணிக்கொண்டேயிருப்பன்.

அ-கை. முமுட்சுக்களுடைய மத்தியிலிருக்கும்போது இவனுடைய செய்காரியமேதெனில்.

एषमध्येबुभुत्सूनांयदातिष्ठेत्तदापुनः ।
बोधायैषांक्रियास्सर्वादूषयंस्त्यजतुस्वयम् ॥

ஏஷமத்யேபுபுத்ஸூநாம்யதாதிஷ்டேத்ததாபுந: ।
போதாயைஷாம்க்ரியாஸ்ஸர்வாதூஷயம்ஸ்த்யஜதுஸ்வயம் ॥ ௨௮௬

ஏஷ: இந்தஞானியானவன்
யதா எப்போது (ய
புபுத்ஸூநாம் ஜிஞ்ஞாசுக்களுடை
மத்யே மத்தியில்
திஷ்டேத் இருப்பானே
ததா அப்போ
புந: மறுபடி
ஏஷாம் இவர்களுக்கு (ம்
போதாய ஞானமுண்டாகும்நிமித்த
ஸர்வா: சகலமான
க்ரியா: கர்மங்களையும்
தூஷயந் தூஷித்துக்கொண்டு
ஸ்வயம் தானும்
த்யஜது விட்டுவிடுவன்.

அ-கை. இப்படி அஞ்ஞானிகளை ஞானி அனுசரிப்பனென்று சொன்னது ராஜன் சேவகனை அனுசரிப்பனென்று சொன்னது போலே நியாயமல்லவே யெனில்.

अविद्वदनुसारेणवृत्तिर्बुद्धस्ययुज्यते ।
स्तनन्धयानुसारेणवर्ततेतत्पितायतः ॥
अधिक्षिप्तस्ताडितोवाबालेनस्वपितातदा ।
नक्लिश्नातिनकुप्येतबालंप्रत्युतलालयेत् ॥
निन्दितस्स्तूयमानोवाविद्वानज्ञैर्ननिन्दति ।
नस्तौतिकिन्तुतेषांस्याद्यथाबोधस्तथाचरेत् ॥

அவித்வதநுஸாரேணவ்ருத்திர்புத்தஸ்யயுஜ்யதே ।
ஸ்தநந்தயாநுஸாரேணவர்த்ததேதத்பிதாயத: ॥ ௨௮௭
அதிக்ஷிப்தஸ்தாடிதோவாபாலேநஸ்வபிதாததா ।
நக்லிஶ்நாதிநகுப்யேதபாலம்ப்ரத்யுதலாலயேத் ॥ ௨௮௮
நிந்திதஸ்ஸ்தூயமாநோவாவித்வாநஜ்ஞைர்நநிந்ததி ।
நஸ்தௌதிகிந்துதேஷாம்ஸ்யாத்யதாபோதஸ்ததாசரேத் ॥ ௨௮௯

புத்தஸ்ய ஞானியினுடைய
வ்ருத்தி: விருத்தியானது
அவித்வதநுஸாரேண அஞ்ஞானிக்க னுசரணையாக
யுஜ்யதே சேர்ந்திருக்கப்படுகிறது
எதினாலெனில்
யத: யாதொருகாரணத்தினாலே
ஸ்தநந்தயாநுஸாரேண முலைகுடிக்கி றகுழந்தைக்கனுசரணையாக
தத்பிதா அதின்பிதா
வர்த்ததே இருக்கிறானே
ததா அப்போது

பாலைந குழந்தையினாலே
உபலக்ஷிதஃ வைப்பப்பட்டாலும்
தாடிதஃ வா அடிக்கப்பட்டாலும்
லாலிதா அந்தக்குழந்தையின் பிதாவானவர்
ந க்லிஶ்யதி விசனிக்கிறதுமில்லை
ந குப்யேத கோபிக்கிறது மில்லை
பரந்து அதுவுமன்றியில்
பாலம் குழந்தையை
லாலயேத கொஞ்சுகிறான் அதுபோல
அஜ்ஞைஃ அஞ்ஞானிகளாலே
வித்வாந் ஞானியானவன்

நிந்திதஃ நிந்திக்கப்பட்டாலும்
ஸம்ஸ்துதஃ வா தோத்திரம் பண்ணப்பட்டாலும் அவர்களையிவனப்படி
ந நிந்ததி நிந்திக்கிறதுமில்லை (மில்லை
ந ஸ்தௌதி தோத்திரம்பண்ணுகிறது
கிந்து பின்னையோவென்றால்
தேஷாம் அவர்களுக்கு
போதஃ ஞானமானது
யதா எப்படி
ஸ்யாத் உண்டாகுமோ
ததா அப்படி
ஆசரேத் ஆசரிப்பன்.

அ-கை. என்னையா வேலையில்லாத அம்பட்டன் பூனையைச் சிரைத்தானென்பதுபோலும், வியாபாரமில்லாத கோமுட்டி பிரகத்பீஜத்தை நிறுத்தானென்பதுபோலும், வேறேஒருதொழிலு மகப்படாமல்போயிற்று, இப்படி யென்னதலைவிதி வந்திருக்கிறது, அதைச் சொல்லுமெனில்.

येनायंनटनेनात्रबुध्यतेकार्यमेववत् ।
अज्ञप्रबोधान्नैवान्यत्कार्यमस्त्यत्रतद्विदः ॥

யேநாயம் நடநேநாத்ர புத்யதே கார்யமேவ தத் ।
அஜ்ஞப்ரபோதாந்நைவாந்யத் கார்யமஸ்த்யத்ர தத்விதஃ ॥ ௨௩௦

தத்விதஃ அந்தப் பிர்மத்தையறிந்த
அத்ர இவ்வுலகத்தில் (ஞானிக்கு
அஜ்ஞப்ரபோதாத் அஞ்ஞானிக்கு ஞானோபதேசநிமித்தமான காரியமிருக்கிறதைத்தவிர
அந்யத் வேறே
கார்யம் ஒருகாரியமும்
ந இல்லை
அஸ்தி ஏவ நீச்சுக்காரனுக்குஆளைக்கடத்துவதைத்தவிர ஆற்றிலென்ன காரியமிருக்கிறது அதைச்சொல்

யேந நடநேந எந்த அபினயத்தினாலேயாவது
அயம் இந்த அஞ்ஞானி
அத்ர இந்தஆத்துமமார்க்கத்தில்பிரவர்த்தித்துத்தன்னைப்போலசாக்ஷாத்காரமாக
புத்யதே ஆத்துமாவை அறிவனோ அதற்காகவே இவ்வளவு பிரயாசப்படுகிறான்
தத் ஏவ ஆகையால்துவே
கார்யம் இந்தஞானிபண்ணத்தக்கது

அ-கை. ஞானிதனித்திருக்கும்போது செய்காரியமேதெனில்.

कृतकृत्यतया तृप्तः प्राप्तप्राप्यतया पुनः ।
तृप्यन्नेवं स्वमनसा मन्यतेऽसौ निरन्तरम् ॥

க்ருதக்ருத்யதயா த்ருப்த: ப்ராப்தப்ராப்யதயா புந: |
த்ருப்யந்நேவம் ஸ்வமநஸா மந்யதேऽஸௌ நிரந்தரம் || ௨௯௧

க்ருதக்ருத்யதயா பண்ணவேண்டியது பண்ணிமுடிந்ததாலும்
ப்ராப்தப்ராப்யதயா அடையவேண்டியது அடையப்பட்டதாலும்
த்ருப்த: திருப்தனாயிருப்பன்
புந: மறுபடி
அஸௌ இந்த ஞானியானவன்
ஸ்வமநஸா தன்னுடையமனதினாலேயே
நிரந்தரம் இடைவிடாமல்
ஏவம் மேற்சொல்லப்போகிற பிரகாரம்
த்ருப்யந் திருப்தனாயிருந்துகொண்டு எண்ணுகிறான்

அ-கை. அந்த அநுசந்தானத்தை எனக்குத் தெரியச் சொல்லுமெனில்.

धन्योऽहं धन्योऽहं नित्यं स्वात्मानमञ्जसा वेद्मि ।

தந்யோऽஹம் தந்யோऽஹம் நித்யம் ஸ்வாத்மாநமஞ்ஜஸா வேத்மி || ௨௯௨

நித்யம் அழிவற்ற
ஸ்வாத்மாநம் என்னுடைய யதார்த்த ஸ்வரூபத்தை
அஞ்ஜஸா அனாயாசமாக
வேத்மி அறிந்தேனே அதினால்
அஹம் தந்ய: நானே தன்னியன்
அஹம் தந்ய: நானே தன்னியன்.

வி-ம். இரண்டுதரம் சொல்லுவது மிகுந்த பிரியமுள்ளவனைக் கண்டு வாரும்வாருமென்று சொல்லுவது ஆதரவாம்.

அ-கை. இப்படி ஆத்துமஞானத்தி லுண்டானசந்தோஷத்தைச் சொல்லி அதின் பிரயோசனமான ஆனந்தத்தையும் சொல்லுகிறார்.

धन्योऽहं धन्योऽहं ब्रह्मानन्दो विभाति मे स्पष्टम् ॥

தந்யோऽஹம் தந்யோऽஹம் ப்ரஹ்மாநந்தோ விபாதி மே ஸ்பஷ்டம் || ௨௯௩

ப்ரஹ்மாநந்த: பிர்மானந்தம்
மே எனக்கு
ஸ்பஷ்டம் கரதலாமலகம்போல் பிரகாசமாக
விபாதி விளங்குகிறதே
அஹம் தந்ய: ஆகையால் நானே தன்னியன்
அஹம் தந்ய: நானேதன்னியன்.

அ-கை. இனி அனர்த்த நிவர்த்தியைக்குறித்து சந்தோஷிக்கிறார்.

धन्योऽहं धन्योऽहं दुःखं सांसारिकं न वीक्षेऽद्य ।

தந்யோऽஹம் தந்யோऽஹம் து:கம் ஸாம்ஸாரிகம் ந வீக்ஷேऽத்ய || ௨௯௪

ஸாம்ஸாரிகம் எறும்பு முதல் ஈசன் வரையிலுள்ள சகலபிராணிகளுக்குமுண்டாயிருக்கிற சம்சாரசம்மந்தமான
து:கம் துக்கமானது

அத்³ய ஒன்றும்இப்போது
ந வீக்ஷே நான்காணேன்
அஹம் த⁴ந்ய꞉ ஆகையால்நானேதன்னி
அஹம் த⁴ந்ய꞉ நானேதன்னியன் (யன்

அ-கை. சர்வானர்த்தமூலம் போனதைப்பற்றி சந்தோஷிக்கிறான்.

धन्योहंधन्योहंस्वस्याज्ञानंपलायितंक्वापि ॥

த⁴ந்யோஹம்த⁴ந்யோஹம்ஸ்வஸ்யாஜ்ஞாநம்பலாயிதம்க்வாபி ॥ ௨௯௩

ஸ்வஸ்ய சகலஜனனமரண சம்சாரதுக்கங்களை உண்டுபண்ணிக் கொண்டிருந்த நம்முடைய
அஜ்ஞாநம் அஞ்ஞானமானது
க்வாபி எவ்விடத்தில்
பலாயிதம் ஓடிப்போய் விட்டதோ ஆகையால்
அஹம் த⁴ந்ய꞉ நானேதன்னியன்
அஹம் த⁴ந்ய꞉ நானேதன்னியன்.

அ-கை. இந்தஅஞ்ஞான நிவர்த்தியாலுண்டான பிரயோசனத்தைக்குறித்து சந்தோஷிக்கிறார்.

धन्योहंधन्योहंकर्तव्यंमेनविद्यतेकिञ्चित् ॥
धन्योहंधन्योहंप्राप्तव्यंसर्वमद्यसंपन्नम् ॥

த⁴ந்யோஹம்த⁴ந்யோஹம்கர்தவ்யம்மேநவித்³யதேகிஞ்சித் ।
த⁴ந்யோஹம்த⁴ந்யோஹம்ப்ராப்தவ்யம்ஸர்வமத்³யஸம்பந்நம் ॥ ௨௯௪

கர்தவ்யம் பண்ணத்தக்கது
மே எனக்கு
கிஞ்சித் சிறிதும்
நவித்³யதே ஒன்றுமில்லை யாகையால்
அஹம் த⁴ந்ய꞉ நான் தன்னியன்
அஹம் த⁴ந்ய꞉ நான் தன்னியன்
ப்ராப்தவ்யம் அடையவேண்டியது
ஸர்வம் முழுமையும்
அத்³ய இப்போது (அகோ
ஸம்பந்நம் அடையப்பட்டதாயிற்று
அஹம் த⁴ந்ய꞉ நான் தன்னியன்
அஹம் த⁴ந்ய꞉ நான் தன்னியன்

அ-கை. தன்னுடையதிருப்தி, உபமானரகிதமென்று சொல்லுகிறார்.

धन्योहंधन्योहंतृप्तेर्मेकोपमाभवेल्लोके ॥

த⁴ந்யோஹம்த⁴ந்யோஹம்த்ருப்தேர்மேகோபமாப⁴வேல்லோகே ॥

மே என்னுடைய
த்ருப்தே꞉ திருப்திக்கு
லோகே இவ்வுலகத்தின்கண்ணே
உபமா உபமானமானது
க꞉ என்ன
ப⁴வேத் இருக்கிறதுஆகையால்
அஹம் த⁴ந்ய꞉ நான்தன்னியன்
அஹம் த⁴ந்ய꞉ நான்தன்னியன்.

அ-கை. இனிசொல்லவேண்டுவது ஒன்றும் காணப்படாமையால் சந்தோஷமாத்திரம் விளங்குகிறதென்று சொல்லுகிறார்.

धन्योहंधन्योहंधन्योधन्यःपुनःपुनर्धन्यः ॥

தந்யோஹம் தந்யோஹம் தந்யோ தந்ய: புந: புந: தந்ய: ॥ ௨௯௫

அஹம் தந்ய: நான் தன்னியன்
அஹம் தந்ய: நான் தன்னியன்
தந்ய: தன்னியன்
புந: தந்ய: திரும்பதன்னியன்
புந: தந்ய: திரும்பதன்னியன்.

அ-கை. இந்த ஆனந்தத்திற்குக் காரணமான புண்ணியத்தைக் குறித்து வியந்துகொள்ளுகிறார்.

अहोपुण्यमहोपुण्यंफलितंफलितंदृढम् ।
अस्यपुण्यस्यसंपत्तेरहोवयमहोवयम् ॥

அஹோ புண்யமஹோ புண்யம் ஃபலிதம் ஃபலிதம் த்ருடம் ।
அஸ்ய புண்யஸ்ய ஸம்பத்தேரஹோ வயமஹோ வயம் ॥ ௨௯௬

அஹோ புண்யம் என்ன புண்ணியமோ இப்படி
அஹோ அகோ (ம் செய்தோமோ
புண்யம் அகோ என்னபுண்ணிய
த்ருடம் திருடமாக
ஃபலிதம் ஃபலிதம் பலித்தது பலித்தது
அஸ்ய இந்த
புண்யஸ்ய புண்ணியத்திற்கும்
ஸம்பத்தே: இந்தநித்தியவாழ்வுக்கும்
அஹோ வயம் நாமேசமானம்
அஹோ வயம் நாமேசமானம். இது மிகுந்த ஆச்சரியம் ஆச்சரியம்.

அ-கை. இந்த நல்லஞானத்திற்கு சாதனத்தையும் ஆசாரியரையும் குறித்துசந்தோஷிக்கிறார்.

अहोशास्त्रमहोशास्त्रमहोगुरुरहोगुरुः ।

அஹோ ஶாஸ்த்ரமஹோ ஶாஸ்த்ரமஹோ குருரஹோ குரு: ॥

அஹோ ஶாஸ்த்ரம் இந்த சாஸ்திரமே ஆச்சரியம்
அஹோ ஶாஸ்த்ரம் இந்த ஆத்தும சாஸ்திரமே சாஸ்திரம் அகோ
அஹோ குரு: இந்த குருவே குரு இது ஆச்சரியம்
அஹோ குரு: இந்த குருவே குரு இது ஆச்சரியம்.

வி-ம். இந்தஉலகத்தில் எத்தனையோகோடி துவைதசாஸ்திரங்களிருக்கின்றன, அவைகளால் உமியைக் குத்துவதுபோல ஒரு பிரயோசனத்தையும் காணப்படாமையால், இந்தஆத்தும சாஸ்திரத்தைப் புகழ்ந்தார். உலகத்தில்மந்திரகுரு முதலானஎத்தனையோ குருக்களிருக்கிறார்கள், அவர்களிடம்சென்றதுநித்திய தரித்திரனைப்போய் யாசித்ததுபோலாயிற்றேயல்லாமல், அவர்களால் இந்தப்பிரமானந்த மகிமை கிடைக்கவில்லையே, இப்போது இந்தகுரு, இந்தபிரமானந்தத்தை கைநெல்லிக்கனிபோல் காட்டினமையால் குருவைபுகழ்ந்ததாம்.

அ-கை. இவராலுண்டான ஞானத்தையும் சுகத்தையும் ஸ்மரித்து சந்தோஷிக்கிறார்.

अहोज्ञानमहोज्ञानमहोसुखमहोसुखम् ॥

அஹோ ஜ்ஞாநமஹோ ஜ்ஞாநமஹோ ஸுகமஹோ ஸுகம் ॥ ௨௯௭

அஹோஜ்ஞாநம் அஹோஜ்ஞாநம் உலகத்திலுள்ள துவைதஞானங்கள் போலில்லாமலிருக்கிற இந்த ஆத்தும ஞானமே ஞானம் அஹோஸுகம் ஆத்துமானந்தமே ஆனந்தம் அஹோஸுகம் மற்றது ஞானமுமல்ல ஆனந்தமுமல்ல.

அ-கை. இந்தகிரந்தானு சந்தானமேதெனில்.

तृप्तिदीपमिमंनित्यंयेऽनुसन्दधतेबुधाः ।
ब्रह्मानन्देनिमज्जन्तस्तेतृप्यन्तिनिरन्तरम् ॥

த்ருப்திதீபமிமம் நித்யம் யே(அ)நுஸந்தததே புதா: ।
ப்ரஹ்மாநந்தே நிமஜ்ஜந்தஸ்தே த்ருப்யந்தி நிரந்தரம் ॥ ௨௯௮

யே புதா: யாதொரு ஞானிகள் இமம் இந்த த்ருப்திதீபம் திருப்தி தீபமென்கிற நித்யம் தினந்தோறும் (கிரந்தத்தை அநுஸந்தததே அநுசந்தானம் (பண்ணுகிறார்களோ) தே அவர்கள் ப்ரஹ்மாநந்தே பிரமானந்தத்தில் நிமஜ்ஜந்த: மூழ்கிக் களைந்தவர்களாகி நிரந்தரம் இடைவிடாமல் சதாகாலமும் த்ருப்யந்தி திருப்தாளாகவேயிருப்(பார்கள்.

திருப்திதீபிகை சம்பூர்ணம்.

(அ)வது கூடஸ்ததீபசாரார்த்தப்பிரகாசிகை.

துவம்பதசோதனை மூலமாய் கூடஸ்தரை பிரகாசம்பண்ணுகிறார்.

ஆகாசத்திலிருக்கிற சூரியகிரணத்தால் விளங்கப்படுகிற சுவருனது, அதில் வைக்கப்பட்டிருக்கிற கண்ணாடி பிரதிபலனத்தாலும், விளங்குவதுபோல், கூடஸ்தரால் விளங்கப்படுகிற இத்தேகமானது, புத்தியில் பிரதிபலித்தசிதாபாசனாலும் விளங்கப்படுகிறது. பூர்ணமான இரவிப்பிரகாசம் கண்ணாடியையும், அதின் இடைவெளியையும், விளக்கிவைப்பதுபோல், விருத்தியுதயாசத்தையும், கூடஸ்தர் விளக்கிவைக்கிறார், கடத்தை அறிந்தேனென்று மாத்திரம் வருகிறவன் ஜீவன். எல்லாவற்றையும் பிரகாசிப்பிக்கிறவர். பிர்மம், குந்தாயுதம் போல், புத்திவிருத்தியானது சிதாபாசனை, முதலில் கூடிக்கொண்டதாயிருக்

கிறதால், ஜீவன்கடத்தை அறிந்தேனென்று வருகிறான், கடாகாரமாய்ப்போ னேனென்று பிரம சைதன்னியத்தினு லறியப்படுகிறது. உபதேசசாகஸ்ரிகை யென்ற கிரந்தத்திற் ஜீவசைதன்னியத்தையும், பிரம சைதன்னியத்தையும், விபரமாய்ச் சங்கராசாரியா ருரைத்திருக்கின்றனர். சரீரத்திற்கு வெளியிலிவ்வாறு காண்பித்ததுபோல், சரீரத்திற்குள்ளும் காமக்குரோத விருத்திரூபனாய் நானென்று வருகிறவன் சிதாபாசன். அவனையும் விருத்திகளையும், ஒருவிருத்திபோய் மற்றொருவிருத்திவரும் இடவெளியையும், விருத்தி நாசங்களையும் ஒரேபடித்தாயிருந்து விளக்கிவைக்கின்றவர் கூடஸ்தர். கூடஸ்த சைதன்னியம்போல் விளங்குவதே சிதாபாச சப்தார்த்தம். கட்டையை புருஷனென்று பார்ப்பது, இல்லாதஞானம், கட்டையை கட்டையென்று பார்ப்பது எதார்த்த ஞானம், இவ்விதத்தை ஆசாரியாள் சாமானாதி கரண்ணியத்திற்குப், பாதையென்று சொல்லியிருக்கிறார், அதுபோல் விவரணமென்னும் கிரந்தத்திலும், ஜீவசைதன்னியத்தைத் தள்ளவும், கூடஸ்த சைதன்னியத்தைக் கொள்ளவும், பிரயத்தினமாய் விரைஞசாரியாளும் சொல்லியிருக்கிறார். சூதசம்கிதையென்ற சிவபுராணத்திலும், ஜீவேசுவரபாவ மற்றவரென்றும், சுயம்பிரகாசமான,சிவனே கூடஸ்தரென்றும், அவரேதத்துவம் பதலக்ஷியார்த்தரென்றும், நன்றாய்ச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. புருடர்களுக்கு நான் கூடஸ்தரென்றஞான மெப்பொழுது வருகிறதோ, அப்பொழுது அவர்களுக்கு ஆத்தும சாக்ஷாத்காரம் வருமென்று சுருதி சொல்லுகிறது.

மூடர்கள் சுருதியின்அர்த்தத்தை யறியாமல் மயங்குகிறார்கள். விவேகியோவென்றால், சுருதியர்த்தந் தெறிந்து பிரமானந்தசமுத்திரத்தில் மூழ்கிக்கொண்டிருக்கிறான். மாயையாகிற மேகமானது ஜகத்தாகிற ஜலத்தையெவ்வளவு வருஷித்தாலும் சிதாகாசனானவெனக்கு, ஒருகுறைவு மில்லையென்று அறிகிறதே ஞானியினுடைய ஸ்திதியென்று அறிந்துக்கொள்ளக்கடவாய்.

கூடஸ்ததீபசாரார்த்தப்பிரகாசிகை முற்றிற்று.

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌰𑌸𑍍𑌤𑍁.

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌗𑌣𑍇𑌶𑌾𑌯 𑌨𑌮𑌃.

[illegible]

𑌕𑍂𑌟𑌸𑍍𑌥𑌦𑍀𑌪𑌃.

नत्वाश्रीभारतीतीर्थविद्यारण्यमुनीश्वरौ ।

कुर्वेकूटस्थदीपस्यव्याख्यान्तात्पर्यदीपिकाम् ॥

𑌨𑌤𑍍𑌵𑌾𑌶𑍍𑌰𑍀𑌭𑌾𑌰𑌤𑍀𑌤𑍀𑌰𑍍𑌥𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌰𑌣𑍍𑌯𑌮𑍁𑌨𑍀𑌶𑍍𑌵𑌰𑍌 ।

𑌕𑍁𑌰𑍍𑌵𑍇𑌕𑍂𑌟𑌸𑍍𑌥𑌦𑍀𑌪𑌸𑍍𑌯𑌵𑍍𑌯𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍𑌤𑌾𑌤𑍍𑌪𑌰𑍍𑌯𑌦𑍀𑌪𑌿𑌕𑌾𑌮𑍍 ॥

ஸ்ரீபாரதீதீர்த்த வித்தியாரண்ணிய முனீசுவரர்களை வந்தனஞ்செய்து கூடஸ்ததீபத்திற்கு வியாக்கியான ரூபமான தாற்பரியதீபிகை செய்கிறேன்.

அ-கை. முமுட்சுவுக்கு மோட்சசாதனமான பிரமாத்துமைக்கிய ஞானத்திற்கு, துவம்பதார்த்த விசாரணையே, முக்கியமானதால், துவம்பதார்த்தசோதனையைச் சொல்லுகிறதாயிருக்கிற கூடஸ்ததீபமென்கிற பெயரையுடையதான, கிரந்தத்தை ஆரம்பிவிக்கிற குருநாதன், இந்தக்கிரந்தம் வேதாந்த பிரகரணமானதால், தத்சம்பந்தங்களாயிருக்கிற விஷயப்பிரயோசன சம்பந்தஅதிகாரிகளை சொன்னதாகவே அபிப்பிராயம் செய்துகொண்டு, துவம்பதத்திற்கு லட்சியவாச்சியங்களான கூடஸ்த, சீவர்களைதிருஷ்டாந்தத்துடன் பிரித்துக்காண்பிவிக்கிறார்.

स्वादित्यदीपितेकुड्येदर्पणादित्यदीप्तिवत् ।
कूटस्थभासितोदेहोधीस्थजीवेनभास्यते ॥

𑌖𑌾𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌦𑍀𑌪𑌿𑌤𑍇𑌕𑍁𑌡𑍍𑌯𑍇𑌦𑌰𑍍𑌪𑌣𑌾𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌦𑍀𑌪𑍍𑌤𑌿𑌵𑌤𑍍 ।
𑌕𑍂𑌟𑌸𑍍𑌥𑌭𑌾𑌸𑌿𑌤𑍋𑌦𑍇𑌹𑍋𑌧𑍀𑌸𑍍𑌥𑌜𑍀𑌵𑍇𑌨𑌭𑌾𑌸𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥ ௧

𑌖𑌾𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌦𑍀𑌪𑌿𑌤𑍇 ஆகாசத்திலிருக்கிற சூரியனுடைய கிரணத்தினாலே விளங்கப்பட்டிருக்கிற
𑌕𑍁𑌡𑍍𑌯𑍇 சுவரானது
𑌦𑌰𑍍𑌪𑌣𑌾𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌦𑍀𑌪𑍍𑌤𑌿𑌵𑌤𑍍 அதில்வைக்கப்பட்டகண்ணாடியில் விழுந்த கிரணத்தினுடைய விளகத்தாலும் விளங்கபட்டதான சுவர்போல
𑌕𑍂𑌟𑌸𑍍𑌥𑌭𑌾𑌸𑌿𑌤𑌃 கூடஸ்தராலே விளங்கப்பட்டதான
𑌦𑍇𑌹𑌃 இந்த தேகமானது
𑌧𑍀𑌸𑍍𑌥𑌜𑍀𑌵𑍇𑌨 புத்தியில் பிரதிபலித்திருக்கிற ஜீவனாலும்
𑌭𑌾𑌸𑍍𑌯𑌤𑍇 விளங்கப்படுகிறது.

அ-கை. கண்ணாடி பிரதிபிம்ப வெய்யிலைத்தவிர, ஆகாசத்திலிருக்கிற சூரியனுடைய பிரகாசமானது வேறாகக் காணப்படவில்லையேயெனில்.

अनेकदर्पनादित्यदीप्तीनांबहुसन्धिषु ।
इतराव्यज्यतेतासामभावेपिप्रकाशते ।

𑌅𑌨𑍇𑌕𑌦𑌰𑍍𑌪𑌣𑌾𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌦𑍀𑌪𑍍𑌤𑍀𑌨𑌾𑌂𑌬𑌹𑍁𑌸𑌨𑍍𑌧𑌿𑌷𑍁 ।
𑌇𑌤𑌰𑌾𑌵𑍍𑌯𑌜𑍍𑌯𑌤𑍇𑌤𑌾𑌸𑌾𑌮𑌭𑌾𑌵𑍇𑌽𑌪𑌿𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌶𑌤𑍇 ॥ ௨

𑌅𑌨𑍇𑌕𑌦𑌰𑍍𑌪𑌣𑌾𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌦𑍀𑌪𑍍𑌤𑍀𑌨𑌾𑌂 அனேகக்கண்ணாடிகளில் பிரதிபலித்திருக்கிற சூரியகிரணங்கள் சுவரில் அங்கங்கே மண்டலாகாரமாக காணப்படுகின்றன.
𑌬𑌹𑍁𑌸𑌨𑍍𑌧𑌿𑌷𑍁 அந்தகண்ணாடிகளுடைய இடைவெளிகளிலேயும்
𑌇𑌤𑌰𑌾 அதற்குவேறாயும்
𑌵𑍍𑌯𑌜𑍍𑌯𑌤𑍇 சுயம்பிரகாசமாயுமிருக்கிற
𑌤𑌾𑌸𑌾𑌂 அகண்டவெய்யில் நன்றாக விளங்குகிறது
𑌅𑌭𑌾𑌵𑍇 𑌅𑌪𑌿 அந்தக்கண்ணாடிகளில்லாத காலங்களிலும் சுபாவவெய்யில்
𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌶𑌤𑍇 எல்லாவிடங்களிலும் சுபாவமாகவே பிரகாசித்துக் கொண்டிருக்கிறது.

அ-கை. இந்ததிருஷ்டாந்தம்போல கூடஸ்த ஜீவர்களையும் பிரித்துக்காட்டுமெனில்.

चिदाभासविशिष्टानान्तथानेकधियामसौ ।
सन्धिन्धियामभावञ्चभासयन्प्रविविच्यताम् ॥

சிதாபாஸவிஸிஷ்டாநாம் தயாநேகதியாமஸௌ ।
ஸந்திம்தியாமபாவஞ்சபாஸயந்ப்ரவிவிச்யதாம் ॥ ௬

சிதாபாஸவிஸிஷ்டாநாம் சிதாபாசர்களோடே சேர்ந்தவைகளாயிருக்கிற	தயா அப்படியே
அநேகதியா அனேகபுத்திகளுடைய	பாஸயந் விளக்கிவைத்துக் கொண்டிருக்கிற
ஸந்திம் இடவெளியையும்	அஸௌ இந்த கூடஸ்தரானவர்
தியாம் புத்திகளுடைய	விவிச்யதாம் பிரித்துத்தானுக அறியத்தக்கவர்.
அபாவம் ச இல்லாமையும்	

வி-ம். அந்தப்படி சாக்கிரதாதி அவஸ்தையிலும் சிதாபாசனுடன் சேர்ந்திருக்கிற, கடஞானம்முதலான சொல்லுகளில் சொல்லப்பட்டிருக்கிற, அனேகபுத்தி விருத்திகளுடைய சந்திகளையும், சுஷுப்திமுதலான அவத்தைகளில் அவைகளுடைய அபாவத்தையும் விளக்கிவைக்கிற இந்த கூடஸ்தரை பிரித்தறியவேண்டியது.

அ-கை. இப்போது தேகத்திற்குள்ளே கூடஸ்த ஜீவர்களைபிரித்து அறிவதற்கு எனக்கசாத்தியமாயிருத்தலால், தேகத்திற்கு வெளியிலே, சிதாபாசபிரமங்களை பிரித்துக்காண்பிக்க வேண்டுமெனில்.

घटैकाकारधीस्थाचिद्घटमेवावभासयेत् ।
घटस्यज्ञातताब्रह्मचैतन्येनावभास्यते ॥

கடைகாகாரதீஸ்தாசித்கடமேவாவபாஸயேத் ।
கடஸ்யஜ்ஞாததாப்ரஹ்மசைதந்யேநாவபாஸ்யதே ॥ ௭

கடைகாகாரதீஸ்தாசித் எதிர்ப்பட்ட கடாகாரபுத்தி விருத்தியில் பிரதிபலித்திருக்கிற ஜீவன்	ஜ்ஞாததா அறியப்பட்டதென்னும் தன்மையானது
கடம் ஏவ கடத்தை மாத்திரம்	ப்ரஹ்மசைதந்யேந கடகற்பனுதிஷ்டான பிரமசைதன்னியத்தால்
அவபாஸயேத் விளக்கிவைக்கிறுன்	அவபாஸ்யதே விளங்கப்படுகிறது.
கடஸ்ய கடத்திற்கு	

அ-கை. பிரமசைதன்னியத்தினுலே கடத்தோற்றம் சம்பவித்தலால் புத்தி எதிற்கெனில்.

अज्ञातत्वेनभातोयंघटोबुध्युदयात्पुरा ।
ब्रह्मणेवोपरिष्टात्तुज्ञातत्वेनेत्यसौभिदा ॥

அஜ்ஞாதத்வேநபாதோயங்கடோபுத்த்யுதயாத்புரா ।
ப்ரஹ்மணைவோபரிஷ்டாத்துஜ்ஞாதத்வேநேத்யஸௌபிதா ॥

புத்த்யுதயாத் கடவிருத்தியுண்டாவதற்கு புரா முன்னே அயம் இந்த கடஃ கடமானது அஜ்ஞாதத்வேந அறியப்படவில்லையென்று ப்ரஹ்மணைவ பிர்மத்தினாலேயே பாதஃ விளங்கப்படுகிறது (பிற்பாடு உபரிஷ்டாத்து கடவிருத்தியுண்டான ஜ்ஞாதத்வேந இதி அறியப்பட்டதென்று பிர்மத்தாலேயே தோன்றப்படுகிறது அஸௌ பிதா இவ்வளவே பேதம்.

அ-கை. ஒருகடத்திற்கு அறியப்படுவது, அறியப்படுவதில்லையென்கிற யிரண்டுலட்சணமெப்படி கூடுமெனில், அறியப்பட்டது, அறியப்படவில்லையென்கிற சொல்லுக்குக் காரணமான ஞானஞ்ஞானத்தின் ஸ்வரூபந்தெரியாமல் கேட்டாய் அவைகளின் ஸ்வரூபம் தெரிவிக்கிறோம்.

चिदाभासान्तधीवृत्तिर्ज्ञानंलोहांतकुंतवत् ।
जाड्यमज्ञानमेताभ्यांव्याप्तःकुंभोद्विधोच्यते ॥

சிதாபாஸாந்ததீவ்ருத்திர்ஜ்ஞாநம்லோஹாந்தகுந்தவத் ।
ஜாட்யமஜ்ஞாநமேதாப்யாம்வ்யாப்தஃகும்போத்விதோச்யதே ॥ ௬

லோஹாந்தகுந்தவத் இரும்புநுனியின் குந்தாயுதம் போல சிதாபாஸாந்ததீவ்ருத்திஃ சிதாபாசனை முன்னேயுடைத்தாயிருக்கிறபுத்தி விருத்தியானதே ஜ்ஞாநம் ஞானமெனப்படும் ஜாட்யம் புத்தியுண்டாகுமுன் ஒன்றும் விளங்காத ஜாட்டியமே அஜ்ஞாநம் அஞ்ஞானமெனப்படும் ஏதாப்யாம் இவைகளினாலே வ்யாப்தஃ வியாபிக்கப்பட்ட கும்பஃ கடமானது த்விதா அறியப்பட்டது, அறியப்படவில்லையென்று இரண்டுவிதமாக உச்யதே சொல்லப்பட்டது.

அ-கை. அறியப்படாதகடம் அஞ்ஞான வியாப்தமானதால் பிர்மத்தால் விளங்கப்படட்டும், ஞானவியாப்தமானகடம் ஜீவனாலே விளங்கப்படலாமே, பிர்மத்தினாலே விளங்கப்படுமென்பது எதற்கெனில்.

अज्ञातोब्रह्मणाभास्योज्ञात.कुंभस्तथानाकिम् ।
ज्ञातत्वजननेनैवचिदाभासपरिक्षयः ॥

அஜ்ஞாதோப்ரஹ்மணாபாஸ்யோஜ்ஞாதஃகும்பஸ்ததாநகிம் ।
ஜ்ஞாதத்வஜநநேநைவசிதாபாஸபரிக்ஷயஃ ॥ ௭

ஜீவஜ்ஞாத: ஜீவனாலே அறியப்பட்டதாயிருக்கிற கடம்
ப்ரஹ்மணா பிர்மசைதன்னியத்தினாலே
யதா எப்படி
பாஸ்ய: விளங்கப்படுகிறதோ
ஜ்ஞாத: புத்தி உதயமான பிறகு ஜீவனாலே அறியப்பட்டது
கும்ப: கடமென்கிறது முன்போலே
ததா ந கிம் அப்படி பிர்மத்தால் விளங்கப்படுகிறதேன் கூடாது
ஜ்ஞாதகும்பேந நைவ அறியப்பட்டதென்பதையுண்டுபண்ணின மாத்திரத்தினாலேயே
விநாஶாவஸரிக்ஷய: ஜீவன் க்ஷயித்துபோவதால் அறியப்பட்டதென்கிற விளக்கம் பிர்மத்தினாலேயே உண்டாகிறது.

அ-கை. கடமறியப்படவில்லை யென்கிற சொல்லிற்கு அஞ்ஞானம் காரணமாயிருப்பதுபோல, அறியப்பட்டதென்கிற சொல்லிற்கும் புத்திமாத்திரம் போதுமே, ஜீவனாலே என்னபிரயோசன மெனில்.

आभासहीनयाबुद्ध्याज्ञातत्वंनैवजन्यते ।
तादृग्बुद्धेर्विशेषःकोमृदादेस्स्याद्विकारिणः ॥

ஆபாஸஹீநயாபுத்த்யாஜ்ஞாதத்வம்நைவஜந்யதே ।
தாத்ருக்புத்தேர்விஶேஷ:கோம்ருதாதேஸ்ஸ்யாத்விகாரிண:॥ ௮

ஆபாஸஹீநயா சிதாபாசனில்லாத
புத்த்யா புத்தியினாலே
ஜ்ஞாதத்வம் அறியப்பட்ட தென்னும் தன்மை
ந ஏவ ஜந்யதே உண்டுபண்ணப் படமாட்டாது
தாத்ருக் அப்பேற்பட்ட
புத்தே: புத்திவிருத்திக்கும்
விகாரிண: விகாரியான
ம்ருதாதே: மண் முதலானதற்கும்
க: என்ன
விஶேஷ: ஸ்யாத் விசேஷமிருக்கிறது

அ-கை. ஜீவனில்லாத புத்தியால் வியாபிக்கப்பட்ட கடத்திற்கு அறியப்பட்டதென்னுந் தன்மையில்லாமைக்குத் திருஷ்டாந்தமேதெனில்.

ज्ञातइत्युच्यतेकुंभोमृदालिप्तोनकुत्रचित् ।
धीमात्रव्याप्तकुंभस्यज्ञातत्वंनेष्यतेतथा ॥

ஜ்ஞாதஇத்யுச்யதேகும்போம்ருதாலிப்தோநகுத்ரசித் ।
தீமாத்ரவ்யாப்தகும்பஸ்யஜ்ஞாதத்வம்நேஷ்யதேததா ॥ ௯

ம்ருதாலிப்த: வெள்ளைமண்ணால்பூசப்பட்ட
கும்ப: கடமானது
குத்ரசித் ஓரிடத்திலும்
ஜ்ஞாத: இதி அறியப்பட்ட தென்று
ந உச்யதே சொல்லப்படவில்லை
ததா அப்படியே
தீமாத்ரவ்யாப்தகும்பஸ்ய புத்திமாத்திரத்தால் வியாபிக்கப்பட்ட கடம்

ஜ்ஞாதத்வா அறியப்பட்டதன்மை | நேஷ்யதே அங்கீகரிக்கப்படவில்லை.

அ-கை. இப்போதென்ன ஆயிற்றெனில்.

ज्ञातत्वंनामकुंभेतश्चिदाभासफलोदयः ।

ஜ்ஞாதத்வம் நாம கும்பே தச்சிதாபாஸபலோதய: ॥ ௯

யத: யாதொரு காரணத்தால் ஜீவனில்லாத புத்தியால் கடமறியப்பட்டதென்று உண்டுபண்ண முடியாததாயிற்றோ அந்தக்காரணத்தால் | கும்பே கடத்தில் ஜ்ஞாதத்வம் நாம அறியப்பட்டதென்னும் தன்மை சிதாபாஸபலோதய: ஜீவனுடைய பலத்தால் உதயமாகிறது.

அ-கை. இதனாலும் ஜீவனைகற்பிக்க வேண்டாமே, பிரமத்தினாலேயே அறியப்பட்டதென்னுந் தன்மை உண்டுபண்ணலாமேயெனில்.

नफलंब्रह्मचैतन्यंमानात्प्रागपिसत्त्वतः ॥

நபலம் ப்ரஹ்மசைதந்யம் மாநாத் ப்ராகபி ஸத்த்வத: ॥ ௧௦

மாநாத் ப்ராக் அபி கடாகாரவிருத்தியுண்டாகுமுன்னும் ஸத்த்வத: பிரமம்சத்தாயிருப்பதால் | ப்ரஹ்மசைதந்யம் பிர்மசைதன்னியம் பலம் பிரயோசனரூபமான (யமானது) ந ஜீவனாகமாட்டாது.

அ-கை. வார்த்திகாசாரியாருடைய வாக்கியத்திற்கு, தாங்கள் சொல்லுவது விரோதமா யிருக்கிறதேயெனில், நீ அவர்களுடைய அபிப்பிராயம் தெரிந்துகொள்ளாமல் சங்கிக்கிறாய்.

परागर्थप्रमेयेषुयाफलत्वेनसंमता ।
संवित्सैवेहमेयोर्थोवेदान्तोक्तिप्रमाणतः ॥
इतिवार्तिककारेणचित्सादृश्यंविवक्षितम् ।

பராகர்த்தப்ரமேயேஷு யா பலத்வேந ஸம்மதா ।
ஸம்வித்ஸைவேஹ மேயோர்த்தோ வேதாந்தோக்திப்ரமாணத: ॥ ௧௧
இதி வார்த்திககாரேண சித்ஸாத்ருஶ்யம் விவக்ஷிதம் ॥ ௧௨

பராகர்த்தப்ரமேயேஷு பாகிய விஷயஞானமுண்டாகுங்காலங்களிலேயா யாதொரு ஸம்வித் அறிவானது பலத்வேந பிரயோஜனத்தையுடைய சைதன்னியமாக (ஜீவனாக) ஸம்மதா நிச்சயம் பண்ணப்பட்டிருக் | ஸா ஏவ அந்த அறிவுதானே இஹ இவ்விடத்தில் வேதாந்தோக்திப்ரமாணத: வேதாந்த சாஸ்திரங்களுடைய வாக்கியங்களாகிற பிரமாணத்தால் மேயோர்த்த: அறியத்தக்கதான அர்த்தமென்று

ஜதி இப்படி
வார்த்திககாரேண வார்த்திகாசாரிய ர்களால்
விஞ்ஞாநாத்மா அறிவின் சாம்மிய

பான ஜீவன்
விவக்ஷிதம் சொல்லப்பட்டிருக்கிற தேயன்றி பிர்ம சைதன்னியத்தை அவர் பலமென்று சொல்லவில்லை

அ-கை. அவர்களுடைய அபிப்பிராயம் நீர் சொன்னபடிதானென்று என்னத்தினால் அறியப்படுகிறதெனில்.

ब्रह्मचित्फलयोर्भेदस्सहस्त्रयांविश्रुतोयतः ॥

ப்ரஹ்மசித்பலயோர்பேதஸ்ஸஹஸ்ர்யாம்விச்ருதோயதஃ ॥ ௬௨

யதஃ யாதொரு காரணத்தினாலே
ஸஹஸ்ர்யாம் உபதேச சகஸ்ரியென்ற ஆசாரியாள் செய்திருக்கிற கிரந்தத்தில்
ப்ரஹ்மசித்பலயோஃ சர்வசாட்சியான பிரம்மத்திற்கும் பலரூபியான ஜீவனுக்கும்

பேதஃ பேதமானது
விச்ருதஃ சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஆகையால் அவர்கள் தங்கள் குருவின் அபிப்பிராயத்திற்கு விரோதமாய் சொல்லமாட்டாரென்று அறிந்து நாம் சொன்னோம்.

அ-கை. இப்படி இருந்துள்ளளவில் பிரகிருதத்தில் என்னவாயிற்றெனில்.

आभासउदितस्तस्मात्ज्ञातत्वंजनयेद्घटे ।
तत्पुनर्ब्रह्मणाभास्यमज्ञातत्ववदेवहि ॥

ஆபாஸஉதிதஸ்தஸ்மாத்ஜ்ஞாதத்வம்ஜநயேத்கடே ।
தத்புநர்ப்ரஹ்மணாபாஸ்யமஜ்ஞாதத்வவதேவஹி ॥ ௬௩

தஸ்மாத் ஆகையினாலே
உதிதஃ அந்தக்கரணத்தில் பிரதிபலித்தவனான
ஆபாஸஃ ஜீவனானவன்
கடே கடத்தில்
ஜ்ஞாதத்வம் அறியப்பட்டதென்னும் தன்மை
ஜநயேத் உண்டுபண்ணுகிறான்

அஜ்ஞாதத்வவத் பிர்மசைதன்னியத்தினாலே அறியப்படவில்லையென்னும் தன்மை விளங்கப்பட்டதுபோல
தத் அந்த அறியப்படுந்தன்மையும்
புநஃ மறுபடி
ப்ரஹ்மணா வவ பிர்மசைதன்னியத்தினாலேயே
பாஸ்யம் ஹி விளங்கப்படுகிறதன்றோ

அ-கை. இப்படி பிர்ம ஜீவர்களுக்கு பேதம் சொன்னதுபோல விஷயஞானபேதத்தையும் சொல்லுமெனில்.

धीवृत्त्याभासकुंभानांसमूहोभास्यतेचिता ।
कुंभमात्रफलत्वात्सएकआभासतःस्फुरेत् ॥

தீ⁴வ்ருத்த்யாபா⁴ஸகும்பா⁴நாம் ஸமூஹோ பா⁴ஸ்யதே சிதா |
கும்ப⁴மாத்ரப²லத்வாத் ஸ ஏக: ஆபா⁴ஸத: ஸ்பு²ரேத் || க௪

தீ⁴வ்ருத்த்யாபா⁴ஸகும்பா⁴நாம் புத்திவிருத்தி யென்ன, சிதாபாசனென்ன, கடமென்ன இந்தமூன்றுகளுடைய
ஸமூஹ: கூட்டமானது
சிதா பிர்மசைதன்னியத்தினாலே
பா⁴ஸ்யதே விளங்கப்படுகிறது
கும்ப⁴மாத்ரப²லத்வாத் கடமாத்திரம் பிரயோசனமானதால்
ஆபா⁴ஸத: சிதாபாசனாலே
ஸ: அந்த
ஏக: ஏகமானகடமாத்திரம்
ஸ்பு²ரேத் விளங்கப்படும்.

அ-கை. பிர்மஜீவர்களுக்குபேதம் கடத்தை விளக்கும்போது காட்டவேண்டுமெனில்.

चैतन्यंद्विगुणंकुंभेज्ञातत्वेन स्फुरत्यतः ।

சைதந்யம் த்³விகு³ணம் கும்பே⁴ ஜ்ஞாதத்வேந ஸ்பு²ரத்யத: || க௫

கும்பே⁴ கடத்தில்
த்³விகு³ணம் இரண்டு
சைதந்யம் சைதன்னியமான திருக்கிறது
அத: ஆகையால்
ஜ்ஞாதத்வேந அறியப்பட்டதாகவும் அறியப்பட்டதென்னும் தன்மையாகவும்
ஸ்பு²ரதி விளங்குகிறது.

அ-கை. இப்படி இரண்டுசைதன்னியம் விஷயங்களி லிருப்பதாக ஒருசாத்திரகர்த்தாக்களும் சொல்லவில்லையே எனில்.

अन्येऽनुव्यवसायाख्यमाहुरेतद्यथोचितम् ॥

அந்யே(அ)நுவ்யவஸாயாக்²யமாஹுரேதத்³யதோ²சிதம் || க௬

அந்யே தார்க்கிகாதிகள் இந்த ஜீவகூடஸ்த ரூபஞானத்தைத் தானே
அநுவ்யவஸாயாக்²யம் முந்தியறிந்த அறிவையனுசரிந்து, பிந்திஅறிகிறதாயிருக்கிற அனுவிவசாயஞானமென்று பெயர்வைத்துக்கொண்டு தங்களுக்கு
யதா² எப்படி
உசிதம் யோக்கியமாயிருக்குமோ
ஆஹு: அப்படிச்சொல்லுகிறார்கள்.

அ-கை. இப்போதுகடத்தில் பிர்ம ஜீவர்களுடைய ஞானத்தை தீர்மானமாய் காட்டவேண்டுமெனில்.

घटोयमित्यसावुक्तिराभासस्यप्रसादतः ।
विज्ञातोघटइत्युक्तिर्ब्रह्मानुग्रहतोभवेत् ॥

க⁴டோ(அ)யமித்யஸாவுக்திராபா⁴ஸஸ்ய ப்ரஸாத³த: |
விஜ்ஞாதோ க⁴ட இத்யுக்திர்ப்³ரஹ்மாநுக்³ரஹதோ ப⁴வேத் || க௭

அயம் இதி
கட: இதி கடமென்ற
அனேன இந்த
உக்தி: சொல்லானது
ஆபாஸஸ்ய சிதாபாசனுடைய
ப்ரஸாதத: பிரசாதத்தாலுண்டாகி
நதென்றும்

விஜ்ஞாத: கட: இதி கடம் அறியப்பட்டதென்ற
உக்தி: சொல்
ப்ரஹ்மாநுக்ரஹத: பிர்மத்தினனுக்கிரகத்தால்
பவேத் உண்டாகிறதென்றுமறி.

அ-கை. தேகத்திற்குவெளியே பிர்மத்தையும் ஜீவனையும்பிரித்துக் காட்டினதுபோல், தேகத்துக்குள்ளாகவும், ஜீவனையும், கூடஸ்தரையும் பிரித்துக்காட்டவேண்டுமெனில்.

आभासब्रह्मणिदेहात्बहिर्यद्वद्विवेचिते ।
तद्वदाभासकूटस्थौविविच्येतांवपुष्यपि ॥

ஆபாஸப்ரஹ்மணீ தேஹாத் பஹிர்யத்வத் விவேசிதே ।
தத்வதாபாஸகூடஸ்தௌ விவிச்யேதாம் வபுஷ்யபி ॥ ௧௭

தேஹாத் பஹி: தேகத்திற்கு வெளி விஷயத்தில்
ஆபாஸப்ரஹ்மணீ சிதாபாசனையும், பிர்மத்தையும்
யத்வத் எப்படி
விவேசிதே பிரித்துக் காண்பிக்கப்பட்டதோ

தத்வத் அதுபோல
வபுஷி அபி தேகத்திற்குள்ளிலும்
ஆபாஸகூடஸ்தௌ ஜீவனையும் கூடஸ்தரையும்
விவிச்யேதாம் பிரித்தறியத்தக்கது.

அ-கை. தேகத்திற்குவெளியில் ஜீவனால் வியாபிக்கப்பட்ட விஷயாகாரவிருத்தி இருப்பதுபோல, உள்ளே விஷயகோசர விருத்தியில்லாமையால், சிதாபாசனிருக்கிறதாக எப்படி அங்கீகரிக்கிறதெனில்.

अहंवृत्तौचिदाभासःकामक्रोधादिकासुच ।
संव्याप्यवर्ततेतप्तेलोहेवह्निर्यथातथा ॥

அஹம்வ்ருத்தௌ சிதாபாஸ: காமக்ரோதாதிகாஸு ச ।
ஸம்வ்யாப்ய வர்த்ததே தப்தே லோஹே வஹ்நிர்யதா ததா ॥ ௧௮

அஹம்வ்ருத்தௌ அகம் என்கிறவிருத்தியிலும்
காமக்ரோதாதிகாஸு ச காமக்குரோதம் முதலானவிருத்தியிலும்
சிதாபாஸ: ஜீவனானவன்
தப்தே காயவைத்த

லோஹே இரும்பில்
வஹ்நி: அக்கினி [யாபித்திருக்குமோ
யதா எப்படி அந்த இரும்பை வி
ததா அப்படி
ஸம்வ்யாப்ய இவைகளில் வியாபித்துக்
வர்த்ததே இருக்கிறான். (கொண்டு

அ-கை. அகங்காரவிருத்திகள் மாத்திரம் ஜீவனால் விளங்கப்படுகிறதென்பதை திருஷ்டாந்தத்துடன் காட்டுகிறார்.

स्वमात्रंभासयेत्तप्तंलोहंनान्यत्कदाचन ।
एवमाभाससहितावृत्तयस्स्वस्वभासिकाः ॥

ஸ்வமாத்ரம்பாஸயேத்தப்தம்லோஹம்நாந்யத்கதாசந |
ஏவமாபாஸஸஹிதாவ்ருத்தயஸ்ஸ்வஸ்வபாஸிகா: || ௧௯

தப்தம் தீயில் காயவைத்த
லோஹம் இரும்பானது
ஸ்வமாத்ரம் தன்னைமாத்திரம்
பாஸயேத் விளக்கிவைக்குமேதவிர
கதாசந ஒருக்காலும்
ந அந்யத் மற்றொன்றைவிளக்காது
ஏவம் இப்படி
ஆபாஸஸஹிதா: சிதாபாசனோடே கூடினவைகளான
வ்ருத்தய: விருத்திகள்
ஸ்வஸ்வபாஸிகா: தங்கள் தங்கள் மாத்திரம் விளக்குகின்றன.

அ-கை. இப்படி சிதாபாசனைக் காண்பிவித்து கூடஸ்தரை காண்பிவிப்பதற்கு விருத்தியின் பாவாபாவங்களை காண்பிக்கிறார்.

क्रमाद्विच्छिद्यविच्छिद्यजायन्तेवृत्तयोऽखिलाः ।
सर्वाअपिविलीयन्तेसुप्तिमूर्छासमाधिषु ॥

க்ரமாத்விச்சித்யவிச்சித்யஜாயந்தேவ்ருத்தயோऽகிலா: |
ஸர்வாஅபிவிலீயந்தேஸுப்திமூர்ச்சாஸமாதிஷு || ௨௦

அகிலா: ஜாக்கிரசொப்பன மனோராச்சியங்களில் சமஸ்தங்களான
வ்ருத்தய: விருத்திகளானவை
க்ரமாத் கிரமமாக
விச்சித்ய விச்சித்ய விட்டு விட்டு
ஜாயந்தே அடிக்கடி உண்டாகின்றன.
ஸுப்திமூர்ச்சாஸமாதிஷு சுஷுப்தி மூர்ச்சை சமாதிகளில்
ஸர்வா: அபி சகலவிருத்திகளும்
விலீயந்தே லயிக்கின்றன.

அ-கை. இப்படியிருக்கட்டும், அதனால் கூடஸ்தரை யெப்படி அறிகிறதெனில்.

सन्धयोऽखिलवृत्तीनामभावाश्चावभासिताः ।
निर्विकारेणयेनासौकूटस्थइतिचोच्यते ॥

ஸந்தயோऽகிலவ்ருத்தீநாமபாவாஶ்சாவபாஸிதா: |
நிர்விகாரேணயேநாஸௌகூடஸ்தஇதிசோச்யதே || ௨௧

அகிலவ்ருத்தீநாம் சமஸ்த விருத்திகளுடைய
ஸந்தய: இடைகளும்
அபாவா: ச அவைகளொழிவும்
நிர்விகாரேண நிர்விகாரமான

யெந எந்த அறிவினாலே [மோ	ஸமாஸ அந்த த்விதய
ஸ்வஹாஸிதாம் விளங்கப் படுகின்றன	கூடஸ்த இதி கூடத்தரென்று
	உதீர்யதே சொல்லப்படுகிறார்.

அ-கை. இப்படி இருந்துள்ளளவில் என்னபலித்ததெனில்.

घटेद्विगुणचैतन्यंयथाबाह्येतथान्तरे ।
वृत्तिष्वपितथास्तत्रवैशद्यंसन्धितोऽधिकम् ॥

கடெத்விகுணசைதந்யம்யதாபாஹ்யெததாந்தரெ ।
வ்ருத்திஷ்வபிததஸ்தத்ரவைஸத்யம்ஸந்திதோऽதிகம் ॥ ௨௨

பாஹ்யெ வெளியிலிருக்கிற	வ்ருத்திஷு ஸ்வ அகங்காராதிவிருத்திகளிலும் காணப்படுவது சமானமாம்
கடெ கடத்தில்	தத: ஆகையால்
த்விகுணசைதந்யம் ஜீவபிர்மங்களான இரண்டுசைதன்னியம்	தத்ர அவைகளின்
யதா எப்படிபிரித்து காண்பிக்கப்பட்டதோ	ஸந்தித: சந்தியிலேயும் அபாவத்திலும்
ததா அப்படி	வைஸத்யம் கூடத்தருடைய அறிவு விளங்குவதே
அந்தரெ உள்ளிலுமிருக்கிற வைகளான ஜீவகூடத்தர்களும்	அதிகம் அதிகமென்றறி.

அ.கை. வெளியி லறியப்பட்டதையும் அறியப்படாததையும் விளக்கிவைக்கிறவர் பிர்மமென்று சொன்னதுபோல, உள்ளிலும் அந்தவழியாக கூடத்தரையனறியும்படி சொல்லவில்லையெனில்.

ज्ञातताज्ञाततेनस्तः घटवद्वृत्तिषुक्वचित् ।
स्वस्यस्वेनागृहीतत्वात्ताभिश्चाज्ञाननाशनात् ॥

ஜ்ஞாததாஜ்ஞாததெநஸ்த:கடவத்வ்ருத்திஷுக்வசித் ।
ஸ்வஸ்யஸ்வெநாக்ருஹீதத்வாத்தாபிஸ்சாஜ்ஞாநநாஸநாத் ॥ ௨௩

கடவத் கடாதிகளில்போல	அக்ருஹீதத்வாத் கிரகிக்கப்படாமையால் ஒருக்கால்ஞானம்வியாப்திவருகிறதென்பதுகூடாது
வ்ருத்திஷு அகங்காராதிவிருத்திகளில்	தாபி: ச அந்தவிருத்திகளாலேயே
ஜ்ஞாததாஜ்ஞாததெ அறியப்பட்டதென்கிறதும்அறியப்படாததென்கிறது மிரண்டும்	அஜ்ஞாநநாஸநாத் விஷயாஞானம்நசிப்பதால் அஞ்ஞானவியாப்தி வரகணக்கில்லை, ஆகையால் அந்தவழி சொல்லவில்லை.
க்வசித் நஸ்த: ஓரிடத்திலும் இல்லை	
ஸ்வஸ்ய அதுஎதினாலென்றால் தன்னை	
ஸ்வெந தன்னாலே.	

அ-கை. இந்தசைதன்னிய மிரண்டிற்குள்ளே விருத்தியின் சம்பந்தத்தால் ஜீவனைவிகாரியென்றும் விருத்திக்கு சாட்சியாயிருப்பதால் கூடஸ்தரென்றும் சொன்னீரே, கூடஸ்த சிதாபாசரிருவர்களும், அறிவில் சமானமாயிருக்கும்போது ஒருவருக்கு நிர்விகாரத்துவமும், மற்றொருவருக்கு விகாரத்துவமென்று சொன்னது எதினாலேயோவெனில்.

द्विगुणीकृतचैतन्येजन्मनाशानुभूतितः ।
अकूटस्थंतदन्यत्तुकूटस्थमविकारतः ॥

த்விகுணீக்ருதசைதந்யே ஜந்மநாசாநுபூதித꞉ ।
அகூடஸ்தம் ததந்யத்து கூடஸ்தமவிகாரத꞉ ॥ ௨௪

த்விகுணீக்ருதசைதந்யே இரண்டு விதங்களாகப் பிரிக்கப்பட்ட சிதாபாச கூடத்தரிருவருக்குள் ஜந்மநாசாநுபூதித꞉ ஜனனமரணானுபவம், இவனிடத்தில் காணப்படுவதால் (இவனை) அகூடஸ்தம் விகாரியான ஜீவனென்றும் தத் அவனுக்கும் அந்யத்து அன்னியமான சைதன்னியமோவென்றால் அவிகாரத꞉ அந்த விகாரமின்மையால் கூடஸ்தம் கூடஸ்தரெனப்படும்.

அ-கை. ஜீவனுக்குவேறாக கூடஸ்தரைக்கற்பித்தது, உங்களுடையசுவகபோல கற்பிதமென்று தோற்றுகிறதேயல்லாமல், வேறேயாராலேயாவது அங்கீகரிக்கப்பட்டிருக்கிறதாவெனில்.

अन्तःकरणतद्वृत्तिसाक्षीत्यादावनेकथा ।
कूटस्थएवसर्वत्रपूर्वाचार्यैर्विनिश्चितः ॥

அந்த꞉கரணதத்வ்ருத்திஸாக்ஷீத்யாதாவநேகதா ।
கூடஸ்த ஏவ ஸர்வத்ர பூர்வாசார்யைர்விநிஶ்சித꞉ ॥ ௨௫

அந்த꞉கரணதத்வ்ருத்திஸாக்ஷீத்யாதௌ அந்தக் கரணத்திற்கும் அதினுடைய விருத்திகளுக்கும் சாட்சியாயிருக்கிறாரென்றது முதலிய வாக்கியத்தில் அநேகதா அநேகவிதமாக கூடஸ்த ஏவ கூடத்தர்தானே பூர்வாசார்யை꞉ பகவத் பாதாளாலே ஸர்வத்ர வாக்கிய விருத்தி முதலான சர்வ கிரந்தங்களிலும் விநிஶ்சித꞉ நிச்சயம்பண்ணப் பட்டிருக்கிறது.

அ-கை. கூடத்தரை அவர்கள்சொல்லி இருக்கிறார்களோதவிர, உம்மைப்போலே, இரண்டுசைதன்னியங்களை, எங்கேசொல்லி யிருக்கிறார்களெனில்.

आत्माभासाश्रयाश्चैवंमुखाभासाश्रयायथा ।
गम्यन्तेशास्त्रयुक्तिभ्यामित्याभासश्चवर्णितः ॥

ஆத்மாபாஸாஶ்ரயாஶ்சைவம் முகாபாஸாஶ்ரயா யதா ।
ஸம்மதே ஶ்ருதியுக்திப்யாமாபாஸஸ்யாவஸ்துதா ॥ ௨௬

யதா எப்படி
முகாபாஸாஶ்ரயா: முகமும் பிரதிபிம்ப முகமும் கண்ணாடியும் மூன்றுங்காணப்படுகின்றனவோ
ஏவம் இப்படி
ஆத்மாபாஸாஶ்ரயா: ச ஆத்துமாவையும் ஜீவனையும் புத்தியையும்

ஶ்ருதியுக்திப்யாம் பெரியோர்களுடைய சாத்திரங்களினாலும் யுக்திகளினாலும் [ன்று
ஸம்மதே ஹி அறியப்படுகின்றனவென்
ஆபாஸஸ்ய ச இப்படிச் சிதாபாசனும்
வஸ்துதா: அவர்களாலேயே பிரித்துச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறான்.

அ-கை. அதில் சிதாபாசனைப்பற்றி ஆட்சேபிக்கிறான்.

बुद्धयवच्छिन्नकूटस्थोलोकान्तरगमागमौ ।
कर्तुंशक्तोघटाकाशइवाभासेनकिंवद ॥

புத்த்யவச்சிந்நகூடஸ்தோ லோகாந்தரகமாகமௌ ।
கர்தும் ஶக்தோ கடாகாஶ இவாபாஸேந கிம் வத ॥ ௨௭

புத்த்யவச்சிந்நகூடஸ்த: புத்தியில்வளைப்பட்ட கூடஸ்தனைதன்னியமே
லோகாந்தரகமாகமௌ லோகாந்தரங்களுக்குப்போக்குவரத்தை
கர்தும் பண்ணுவதற்கு

கடாகாஶ: இவ கடாகாசம்போலே
ஶக்த: சக்தராகுவரே
ஆபாஸேந சிதாபாசனாலே
கிம் என்னப்பிரயோசனமிருக்கிறது
வத சொல்லும்.

அ-கை. அதற்கு உத்தரம் சொல்லுகிறார்.

शृण्वसंग:परिच्छेदमात्राज्जीवोभवेन्नहि ।
अन्यथाघटकुड्याद्यैरवच्छिन्नस्यजीवता ॥

ஶ்ருண்வஸங்க: பரிச்சேதமாத்ராஜ்ஜீவோ பவேந்ந ஹி ।
அந்யதா கடகுட்யாத்யைரவச்சிந்நஸ்ய ஜீவதா ॥ ௨௮

ஶ்ருணு ஜீவன் அவசியம்வேண்டுமென்பதையும் அவனைச்சொல்லாதபட்சத்தில் வருகிற தோஷத்தையும் தெரியும்படியாய்ச்சொல்லுகிறேன் சாவதானமாய்க் கேள்
அஸங்க: அசங்கனான கூடஸ்தன்
பரிச்சேதமாத்ராத் புத்தியில் வளைப்பட்ட மாத்திரத்தால்

ஜீவ: சம்சாரியான ஜீவனாக
பவேத் ந ஹி ஆகமாட்டானன்றோ
அந்யதா அப்படிச்சொல்லாத பட்சத்தில் [லானவைகளினாலே
கடகுட்யாத்யை: பானை, சுவர் முதல்
அவச்சிந்நஸ்ய வளைப்பட்டிருக்கிற கூடஸ்தனைதன்னியத்திற்கும்
ஜீவதா ஜீவத்துவம் வந்துவிடும்.

அ-கை. சுவர்போல, புத்தி அப்பிரகாசமில்லையே ஆகையால், புத்தியில்வ ளைபட்டகூடஸ்தருக்கு பந்தம் வாராதேயெனில்.

नकुड्यमदृशीबुद्धिस्स्वच्छत्वादितिचेत्तथा ।
अस्तुनामपरिच्छेदे्किंस्वाच्छयेनभवेत्तव ॥

நகுட்யவத்ருஶீபுத்திஸ்ஸ்வச்சத்வாதிதிசேத்ததா |
அஸ்துநாமபரிச்சேதேகிம்ஸ்வாச்சயேநபவேத்தவ || ௨௯

குட்யவத் புத்தியானது
ஸ்வச்சத்வாத் சுவச்சமானதால்
குட்யஸத்ருஶீ சுவருக்குச்சமானமாக
ந இதி.சேத் சொல்லக்கூடாதெனில்
ததா நீ சொன்னபடி அப்படியே
அஸ்துநாம ஆகட்டும்

பரிச்சேதே அப்படி வளைப்பட்டிருப்பதால் கூடஸ்தருக்கு பந்தப்படும்படியான காரணமொன்றுமில்லையே
ஸ்வாச்சயேந அந்த சுவச்சத்தினாலே
தவ உனக்கு
கிம் பவேத் என்ன உண்டாயிற்று
நாமெ சொல்.

அ-கை. சுவச்சத்தாற் பிரயோசன மில்லையென்பதற்குத் திருஷ்டாந்தமே தெனில்.

प्रस्थेनदारुजन्येनकांस्यजन्येनवानहि ।
विक्रेतुस्तंडुलादीनांपरिमाणंविशिष्यते ॥

ப்ரஸ்தேநதாருஜந்யேநகாம்ஸ்யஜந்யேநவாநஹி |
விக்ரேதுஸ்தண்டுலாதீநாம்பரிமாணம்விஶிஷ்யதே || ௩௦

தாருஜந்யேந ப்ரஸ்தேந மரத்தினால் செய்யப்பட்ட மரக்காலாலும்
காம்ஸ்யஜந்யேந வா வெண்கலமரக்காலாலும்
தண்டுலாதீநாம் அரிசி முதலானவைகளை

விக்ரேது: கிரயம்பண்ணுகிற வியாபாரிக்கு
பரிமாணம் அளவு
விஶிஷ்யதே ந ஹி விசேஷமில்லாதிருக்கிறதன்றோ.

அ-கை. அப்படி அளவுசரியாயிருந்தாலும் வெண்கலமரக்காலில் பிரதிபிம்பாதிசயம் விசேஷமா யிருக்கிறதேயெனில்.

परिमाणाविशेषेपिप्रतिबिंबोविशिष्यते ।
कांस्येयदितदाबुद्धावप्याभासोभवेत्बलात् ॥

பரிமாணாவிஶேஷேபிப்ரதிபிம்போவிஶிஷ்யதே |
காம்ஸ்யேயதிததாபுத்தாவப்யாபாஸோபவேத்பலாத் || ௩௧

பரிமாணாவிஶேஷே அபி அளவு சரியாயிருந்தாலும்

காம்ஸ்யே வெண்கலத்தில்
ப்ரதிபிம்ப: பிரதிபிம்பமானது

விஶிஷ்டமிதி விசேஷமாயிருக்கிறதென்று
யதி என்பாயாகில்
ததா அப்போ
பிம்பத்வே அபி புத்தியிலும் பிரதிபல[னமு
ஸ்வாபாஸ: சிதாபாசன்
பலாத் பலாத்காரமாக
ஸமாயாதி வந்துவிட்டான்.

அ-கை. பிரதிபிம்பத்தை யங்கீகரித்தால், சிதாபாசனை அங்கீகரித்ததாக எப்படி ஆயிற்றெனில்.

ईषत्भासनमाभासःप्रतिबिंबस्तथाविधः ।
बिंबलक्षणहीनस्सन्बिंबवद्भासते सहि ॥

ஈஷத்பாஸநமாபாஸ: ப்ரதிபிம்பஸ்ததாவித: |
பிம்பலக்ஷணஹீநஸ்ஸந்பிம்பவத்பாஸதே ஸ ஹி || ௩௨

ஈஷத்பாஸநம் ஆபாச சப்தத்திற்கர்த்தமாவது பிம்பத்தினுடைய சிறிதானத்தோற்றமே
ஆபாஸ: ஆபாசனெனப்படும்
ப்ரதிபிம்ப: பிரதிபிம்பமானதும்
ததாவித: அப்படியே யிருக்கிறது
ஸ: அந்தப்பிரதிபிம்பமானது
பிம்பலக்ஷணஹீந: ஸந் பிம்பலட்சணஹீனமாகி[லே
பிம்பவத் அதிஷ்டானபிம்பம்போல
பாஸதே ஹி விளங்குகிறதன்றோ.

அ-கை. ஆபாசலட்சணத்தை நன்றாய்ச் சொல்லவேண்டுமெனில்.

ससङ्गत्वविकाराभ्यांबिंबलक्षणहीनता ।
स्फूर्तिरूपत्वमेतस्याबिंबवद्भासनंविदुः ॥

ஸஸங்கத்வவிகாராப்யாம்பிம்பலக்ஷணஹீநதா |
ஸ்பூர்திரூபத்வமேதஸ்யபிம்பவத்பாஸநம்விது: || ௩௩

ஸஸங்கத்வவிகாராப்யாம் சங்க விகாரங்களினாலே
பிம்பலக்ஷணஹீநதா அசங்க அவிகாரத்தன்னியமான பிம்பலட்சணத்தின் ஹீனத்தன்மையும்
ஸ்பூர்திரூபத்வம் பிம்பத்தின்பிரகாசமான தோற்றம்மாத்திரம்
பிம்பவத் பிம்பம்போலே
பாஸநம் விளங்குதல்
ஏதஸ்ய இந்த சிதாபாசனுக்கிருக்கிறதாக
விது: சொல்லுகிறார்கள்.

அ-கை. இப்படி சிதாபாசனுக்குப் பிரயோசன மில்லையென்பதை நிராகரணம்பண்ணி, இப்போ ஜீவன்முத்தியைவிட வேறானவனன்றென்பதைச் சாதிக்கும்பொருட்டு, ஜீவன்முத்தியைவிட வேறாக, மண்ணைவிட்டுக்கடமிராதது போல இல்லையென்று சங்கித்து உத்தரம்சொல்லுகிறார்.

नाहिधीभावभावित्वादाभासोस्तिधियःपृथक् ।
यथामृद्रूपमेवोक्तंधीरप्येवंस्वदेहतः ॥

நஹிதீபாவபாவித்வாதாபாஸோஸ்திதியஃப்ருதக் ।
யதாம்ருத்ரூபமேவோக்தம்தீரப்யேவம்ஸ்வதேஹதஃ ॥ ௧௪

ஆபாஸஃ சிதாபாசன்
தீபாவபாவித்வாத் புத்தியினுடைய இருப்பினாலிருக்க யோக்கியனாயிருப்பதால்
தியஃ புத்திக்கு
ப்ருதக் வேறாக
ந அஸ்தி இல்லை
யதா எப்படி
ம்ருத் ஹி கடமானது மண்ணினுடைய இருப்பினாலிருக்கிறதென்று
ம்ருத்ரூபம் ஏவ உன்றலே சொல்லப்பட்டவாக்கியமும் திருஷ்டாந்தமும் அர்ப்பமாயிருக்கிறதென்று
உக்தம் சொல்லுகிறார்
ஏவம் இப்படி
ஸ்வதேஹதஃ பிரதிபந்தியாக தன்னுடையதேகத்தைக்காட்டிலும்
தீஃ அபி புத்தியும் வேறாய்க்காணப்படவில்லையென்று சொன்னார்.

அ-கை. பிரதிபந்திமோசன நிமித்தம் சங்கிக்கிறான்.

देहेमृतेपिबुद्धिश्चेच्छास्त्रादस्तितथासति ।
बुद्धेरन्यश्चिदाभासःप्रवेशःश्रुतिसंमतः ॥

தேஹேம்ருதேபிபுத்திஶ்சேச்சாஸ்த்ராதஸ்திததாஸதி ।
புத்தேரந்யஶ்சிதாபாஸஃப்ரவேஶஃஶ்ருதிஸம்மதஃ ॥ ௧௫

தேஹே தேகமானது
ம்ருதே அபி மரித்தாலும்
ஶாஸ்த்ராத் சாத்திரத்தினால் தேகத்துக்குவேறாய் வாசனையோடே கூடியிருக்கிற
புத்திஃ புத்தியானது
அஸ்தி சேத் இருக்கிறதென்று சொல்வையேயானால்
ததா ஸதி அப்படியிருந்தாளவில்
புத்தேஃ புத்திக்கு
அந்யஃ அன்னியனான
சிதாபாஸஃ சிதாபாசன்
ஶ்ருதிஷு வேதங்களில் சரீரத்திற்குள்ளே
ப்ரவேஶஃ பிரவேசித்தானென்று
ஸம்மதஃ கேட்கப்படுகிறான்.

அ-கை. புத்தியோடே கூடினவனுக்கே பிரவேசம் சொல்லுகிறதேயல்லாமல், புத்திக்கப்புறப்பட்டவனுக்குச் சொல்லவில்லையேயெனில்,

धीयुक्तस्यप्रवेशश्चेन्नैतरेयेधियःपृथक् ।
आत्माप्रवेशंसंकल्प्यप्रविष्टइतिगीयते ॥

தீயுக்தஸ்யப்ரவேஶஶ்சேந்நைதரேயேதியஃப்ருதக் ।
ஆத்மாப்ரவேஶம்ஸங்கல்ப்யப்ரவிஷ்டஇதிகீயதே ॥ ௧௬

தியஃக்ஷஸ்ய புத்திபோடே சேர்ந்தவனுக்கு [கிறதேயென்றால் | ப்ரவேசஃ ப்ரவேசம் சொல்லுநு | அப்படிச்சொல்லவில்லை | ஏதஸ்மிந் ஜகத்ரயத்தில் | தியஃ புத்திக்கு

பூர்வக் வேறான | ஸ்ரஷ்டா ஆத்துமாவானவர் | ப்ரவேசநம் பிரவேசத்தைப்பண்ண | ஸங்கல்ப்ய சங்கற்பித்து | ப்ரவிஷ்டோ ஜகத் பிரவேசித்தாரென்று | தீயதே சொல்லப்படுகிறது.

அ-கை. நன்ருய் அந்த சுருதியைவிரித்துச் சொல்லவேண்டுமெனில்.

कथंन्विदंसाक्षदेहंमद्दतेस्यादितीरणात् ।
विदार्यमूर्धसीमानंप्रविष्टस्संसरत्ययम् ॥

கத²ந்விதம்ஸாக்ஷதே³ஹம்மத்³ருதேஸ்யாதி³தீரணாத் ।
விதா³ர்யமூர்த்⁴நஸீமாநம்ப்ரவிஷ்டஸ்ஸம்ஸரத்யயம் ॥ ௬௭

மத்³ருதே என்னை விட்டு | இத³ம் இந்த சகலமான | ஸாக்ஷதே³ஹம் இந்திரியங்களோடே கூடினதேகம் | கத²ம் நு என்னமாய் | ஸ்யாத் இருக்கப்போகிறதென்று | அயம் இவன் [கத்தை | மூர்த்⁴நஸீமாநம் சிரசின் முடிவானதே

விதா³ர்ய தன்னுடையசங்கிதானமாத்திரத்தால் பேதித்து | ப்ரவிஷ்டஃ பிரவேசித்தவனுகி | ஸம்ஸரதி இந்தஜீவன்ஜாக்கிரதாதிசம்சாரம்பண்ணுகிருனென்று | ஈரணாத் சொல்லியிருப்பதால் இவனை புத்திக்குவேறென்றறி.

அ-கை. புத்திக்கப்புறப்பட்டவர் அசங்கராயிற்றே, அவருக்குபிரவேசம் கூடாதேயெனில்.

कथंप्रविष्टोऽसङ्गश्चेत्सृष्टिर्वास्यकथंवद ।

கத²ம்ப்ரவிஷ்டோঽஸங்க³ஶ்சேத்ஸ்ருஷ்டிர்வாஸ்யகத²ம்வத³ ॥ ௬௭½

அஸங்க³ஃ அசங்கரானஇந்த ஆத்துமா | கத²ம் எப்படி | ப்ரவிஷ்டஃ சேத் பிரவேசித்தாரென்று கேட்பாயாகில்

அஸ்ய அசங்கரான இந்த ஆத்துமாவுக்கு | ஸ்ருஷ்டிஃ வா சிருஷ்டிதான் (விற்கு | கத²ம் எப்படிக்கூடும் | வத³ சொல்.

அ-கை. சிருஷ்டிக்கிறவர் மாயாபிரதிபிம்பரானதால் தோஷமில்லையெனில்

मायिकत्वंतयोस्तुल्यंविनाशश्चसमस्तयोः ॥

மாயிகத்வம்தயோஸ்துல்யம்விநாஶஶ்சஸமஸ்தயோஃ ॥ ௬௮

தயோஃ பிரவேசித்தவனும் அவித்தியாபிரதிபிம்பனுகையால் இருவருக்கும்

மாயிகத்வம் மாயிகத்துவம்.

தயோ: அந்தாசஜீவர்களுக்கு — ஸாம்யம் சமானம் — விநாஶ: ச விநாசமும் — ஸம: சமானமாகவேயிருக்கிறது.

அ-கை. இப்படி எந்தசுருதியில் சொல்லுகிறதெனில்.

समुत्थायैषभूतेभ्यस्तान्येवानुविनश्यति ।
विनष्टिमितिमैत्रेय्यैयाज्ञवल्क्यउवाचहि ॥

ஸமுத்தாயைஷபூதேப்யஸ்தாந்யேவாநுவிநஶ்யதி ।
விநஷ்டிமிதிமைத்ரேய்யையாஜ்ஞவல்க்யஉவாசஹி ॥ ௩௯

ஏஷ: பிரஞ்ஞானகனனுன இந்த ஆத்துமா — பூதேப்ய: பூதங்கள் உண்டாகும்போது — ஸமுத்தாய ஜீவேசுவராபிமானத்தோடேதோன்றி — தாநி ஏவ அவைகளையனுசரித்தே — அநுவிநஶ்யதி அந்தஅபிமானத்தை பிரளயத்தில் விடுகிறநாசமாகிறார் — யாஜ்ஞவல்க்ய: யாக்ஞவல்கமகாரிஷியானவர் — மைத்ரேய்யை மைத்திரேயின்பொருட்டு — விநஷ்டிம் இதி ஜீவேசுரநாசத்தை — உவாச ஹி சொன்னுரன்றோ.

அ-கை. இப்படிஜீவேசுவரர்கள் கெட்டாலும் ஆத்துமாகெடாரென்று எங்கேசொல்லியிருக்கிறதெனில்.

अविनाश्ययमात्मेतिकूटस्थःप्रविवेचितः ।
मात्रासंसर्गइत्येत्रमसङ्गत्वस्यकीर्तनात् ॥

அவிநாஶ்யயமாத்மேதிகூடஸ்த:ப்ரவிவேசித: ।
மாத்ராஸம்ஸர்கஇத்யத்ரமஸங்கத்வஸ்யகீர்த்தநாத் ॥ ௪௦

அயம் அவிநாஶீ இவர் அவிநாசி ஆத்மா இதி ஆத்துமாவென்று மைத்திரேயியைப்பார்த்து — கூடஸ்த: ப்ரவிவேசித: ஜீவேசுவரர்களுக்கு வேருக கூடஸ்தர் பிரித்துச்சொல்லப்பட்டிருக்கிறர் — மாத்ராஸம்ஸர்க: இதி அதற்கேதுவென்னவெனில் நாமரூபத்தில் சம்பந்தப்படாதவரென்று — அத்ர இப்படி — அஸங்கத்வஸ்ய அசங்கத்துவமானதுசுருதியில் — கீர்த்தநாத் கோஷித்திருப்பதால் அவிநாசியென்றறி.

அ-கை. ஐயா இன்னும் ஒருசுருதி ஜீவன் நித்தியனென்றும், அவனுக்கு நாசமில்லையென்றும், சொல்லுகிறதேயெனில்.

जीवापेतंवावकिलशरीरंम्रियतेनः ।
इत्यत्रनविमोक्षोर्थःकिंतुलोकान्तरेगतिः ॥

ஜீவாபேதம்வாவகில்ஶரீரம்ம்ரியதேந: ।
இத்யத்ரநவிமோக்ஷார்த்த:கிந்துலோகாந்தரேகதி: ॥ ௪௧

ஜீவாபேதம் ஜீவனாலேவிடப்பட்ட
ஶரீரம் வாவ சரீரந்தானே
ம்ரியதே கில மரிக்கிறதன்றோ
ஸ: அந்த ஜீவன்
ந ஐதி மரிக்கிறதில்லையென்றுசுருதி சொல்லுகிறதென்றுசொல்லவேண்டியதால் (ம்
ஏதத் அந்தசுருதியிலிருக்கிறவாக்கிய விநாஶ: ஸம: ப்ரோக்த: ... சன நிமித்தம் சொல்லவில்லையென்றறி
கிஞ்ச பின்னையாயோவென்றால்
லோகாந்தர அஞ்ஞானதிசையிலிருக்கிறதேகாத்துமபுத்தியான ஜீவனுக்கு அந்தசுருதி லோகாந்தர மதிகமனத்தைப்பற்றி சொன்னது.

அ-கை. இப்படி ஜீவன் விநாசியாயிருக்கும் பட்சத்தில், அவிநாசியானபிரமத்தோடே ஐக்கியமெப்படிக் கூடுமெனில்.

नाहंब्रह्मेतिबुध्येतसविनाशीतिचेन्नतत् ।
सामानाधिकरण्यस्यबाधायामपिसंभवात् ॥

நாஹம்ப்ரஹ்மேதிபுத்யேதஸவிநாஶீதிசேந்நதத் ।
ஸாமாநாதிகரண்யஸ்யபாதாயாமபிஸம்பவாத் ॥ ௪௨

ஸ: அந்த ஜீவன்
விநாஶீ இதி சேத் விநாசியானால்
அஹம் விநாசமன்றியிலிருக்கிற பிரமத்தோடைக்கியமாகும்படிநானே
ப்ரஹ்ம இதி பிரமமென்று
நபுத்யேத அறியக்கூடாதென்றால்
தத் ந அது கூடாது
ஸாமாநாதிகரண்யஸ்ய சாமானாதிகரணத்தினுடைய
பாதாயாம் அபி பாதையில்
ஸம்பவாத் ஐக்கியங்கூடுவதால் நீசொன்னபடியில்லையென்றறி.

அ-கை. பாதாசாமானாதி கரண்யம்கூடுமென்று எங்கேயார்சொல்லியிருக்கிறாரென்றால், வார்த்திகத்தில் சொன்னவாக்கியத்தைக் காண்பிக்கிறார்.

योयंस्थाणुःपुमानेषपुंधियास्थाणुधीरिव ।
ब्रह्मास्मीतिधियाप्येषाह्यहंबुद्धिर्निवर्त्यते ॥
नैष्कर्म्यसिद्धावप्येवमाचार्यैस्स्पष्टमीरितम् ।
सामानाधिकरण्यस्यबाधार्थत्वमतोस्तुतत् ॥

யோயம்ஸ்தாணு:புமாநேஷபும்தியாஸ்தாணுதீரிவ ।
ப்ரஹ்மாஸ்மீதிதியாப்யேஷாஹ்யஹம்புத்திர்நிவர்த்யதே ॥ ௪௩
நைஷ்கர்ம்யஸித்தாவப்யேவமாசார்யைஸ்ஸ்பஷ்டமீரிதம் ।
ஸாமாநாதிகரண்யஸ்யபாதார்த்தத்வமதோஸ்துதத் ॥ ௪௪

யஃ யாகொந்து
அயம் இந்த
ஸ்தாணு: கட்டைகாணப்படுகிறதோ
ஸோயம் அந்த
ஸ: இது வெயர்த்தநானத்தி
னாலே புருஷனாகிறான்
ஸ: யியா புருஷனென்கிற புத்தியி
னாலே
ஸ்தாணுயீ: ஐய கட்டையென்கிற பு

த்தி போவதுபோல
ப்ரஹ்ம பிர்மம்
அஸ்மி இதி நானென்கிற
யியா புத்தியினாலே
ஸைஷா இந்த
அஹம் கருத்திருத்துவரூபமான அஹ
ங்கார
ஸ: ஸ்தி: அஸி புத்தியும்
நிவர்த்யேச நிவர்த்திக்கப்படும்.

அ-கை. இதிலாசாரிய சம்மதியையும் காண்பிக்கிறார்.

நைஷ்கர்ம்யஸித்தௌ அபி நைஷ்கர்மி
யசித்தியென்கிற கிரந்தத்திலும்
ஏவம் இப்படி
ஸுரேச்வர ஆசாரியாளாலே
ஸ்பஷ்டம் பிரகாசமாக
ஈரிதம் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது

அத: ஆகையினாலே
ஸாமாநாதிகரண்யஸ்ய சாமானாதிகர
ணியத்திற்கு
தத் அந்த
பாதார்த்தத்வம் பாதார்த்தமானது
அஸ்து இருக்கட்டும்.

அ-கை. அப்படி சொல்லியிருந்தாலும், சுருதிகளில் ஓரிடத்திலும் பாதக சாமானாதிகரண்யம் சொல்லப்படவில்லையேயெனில்.

सर्वंब्रह्मेतिजगतासामानाधिकरण्यवत् ।
अहंब्रह्मेतिजीवेनसमानाधिकृतिर्भवेत् ॥

ஸர்வம்ப்ரஹ்மேதிஜகதாஸாமாநாதிகரண்யவத் ।
அஹம்ப்ரஹ்மேதிஜீவேநஸமாநாதிக்ருதிர்பவேத் ॥ ௪௫

ஸர்வம் நாமரூபமெல்லாம்
ப்ரஹ்ம இதி பிர்மமென்று
ஜகதா ஜகத்தோடே
ஸாமாநாதிகரண்யவத் பாதசாமானா
திகரண்யம் சொன்னதுபோல
அஹம் நான்

ப்ரஹ்ம இதி பிர்மமென்று
ஜீவேந ஜீவனோடே
ஸாமாநாதிக்ருதி: பாதசாமானாதி
கரண்யமானது
பவேத் பவிக்கக்கடவது.

அ-கை. அப்போ விவரணாசாரியார் பாதசாமானாதிகரண்யத்தை நிரா
ல் கரித்தாரெனில்.

सामानाधिकरण्यस्यबाधार्थत्वंनिराकृतम् ।
प्रयत्नतोविवरणेकूटस्थस्याविवक्षया ॥

ஸாமாநாதிகரண்யஸ்ய பாதார்த்தத்வம் நிராக்ருதம் ।
ப்ரயத்நதோ விவரணே கூடஸ்தஸ்ய விவக்ஷயா ॥ ௪௬

ஸாமாநாதிகரண்யஸ்ய சாமானாதிகரண்யத்திற்கு
பாதார்த்தத்வம் பாதார்த்தம்
விவரணே விவரணத்தில்
ப்ரயத்நத: பிரயத்தனமாக
நிராக்ருதம் தள்ளப்பட்டது
கூடஸ்தஸ்ய கூடஸ்தரை
விவக்ஷயா அகம் பதத்திற்கர்த்தமா கச்சொல்லவேண்டுமென்கிற இச்சையினாலே பாதாசாமானாதிகரண்யத்தைக் கண்டித்தார்.

அ-கை. அவராபிப்பிராயத்தை விவரத்துடன் சொல்லுமெனில்.

शोधितस्त्वंपदार्थोयःकूटस्थोब्रह्मरूपताम् ।
तस्यवक्तुंविवरणेतथोक्तमितरत्रच ॥

ஶோதிதஸ்த்வம்பதார்த்தோ ய: கூடஸ்தோ ப்ரஹ்மரூபதாம் ।
தஸ்ய வக்தும் விவரணே ததோக்தமிதரத்ர ச ॥ ௪௭

ஶோதித: சோதிக்கப்பட்ட
த்வம்பதார்த்த: துவம் பதார்த்தனை
ய: யாதொரு
கூடஸ்த: சாட்சியான கூடஸ்தருண்டோ
தஸ்ய அவருக்கு
ப்ரஹ்மரூபதாம் பிர்மஸ்வரூபியாயிருத்தல்
வக்தும் சொல்லுவதற்கு
விவரணே விவரணத்தில்
இதரத்ர ச முக்கியசாமானாதிகரண்யம் சொல்லியிருக்கிறதுபோல் மற்ற இடங்களிலும்
ததா அப்படியே
உக்தம் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

அ-கை. அப்படி பாதாசாமானாதிகரண்யத்தைத்தள்ளி முக்கியசாமானாதிகரண்யத்தைச் சொன்னதால் பிர்மத்தோடே கூடஸ்தருக்கு ஐக்கியமெப்படியாகும், அதில்கூடஸ்த சப்தத்திற்கு அர்த்தமேதெனில்.

देहेन्द्रियादियुक्तस्यजीवाभासभ्रमस्यया ।
अधिष्ठानचितिस्सैषाकूटस्थोत्रविवक्ष्यते ॥

தேஹேந்த்ரியாதியுக்தஸ்ய ஜீவாபாஸப்ரமஸ்ய யா ।
அதிஷ்டாநசிதிஸ்ஸைஷா கூடஸ்தோऽத்ர விவக்ஷ்யதே ॥ ௪௮

தேஹேந்த்ரியாதியுக்தஸ்ய தேகேந்திரியாதிகளோடே சேர்ந்த
ஜீவாபாஸப்ரமஸ்ய ஜீவனென்ற ஆபாச மயக்கத்திற்கு
யா யாதொரு (ண்டோ
அதிஷ்டாநசிதி: அதிஷ்டான அறிவு
அத்ர இந்தவிடத்தில்
ஸா அந்த
ஏஷா இந்த அறிவே
கூடஸ்த: கூடஸ்தரென்று
விவக்ஷ்யதே சொல்லப்படுகிறது.

அ-கை. பிரமப்பிரகிருதிக் கர்த்தும் சொல்லுகிறார்.

जगद्भ्रमस्यसर्वस्ययदधिष्ठानमीरितम् ।
त्रय्यंतेषुतदत्रस्याद्ब्रह्मशब्दविवक्षितम् ॥

ஜகத்ப்ரமஸ்யஸர்வஸ்யயததிஷ்டாநமீரிதம் ।
த்ரய்யந்தேஷுதத்ரஸ்யாத்ப்ரஹ்மஶப்தவிவக்ஷிதம் ॥ ௪௯

ஸர்வஸ்ய சகலமான
ஜகத்ப்ரமஸ்ய ஜகத்து பிரமைக்கும்
யத் யாதொரு
அதிஷ்டாநம் புத்தியிலுண்டான சைதன்னியமானது
த்ரய்யந்தேஷு ஈரிதம் வேதாந்தங்களில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறதோ
தத் அந்தச் சைதன்னியமானது
அத்ர இந்த இடத்தில்
ப்ரஹ்மஶப்தவிவக்ஷிதம் பிரமமென்கிற சப்தத்தால் சொல்லப்படுகிறதாக
ஸ்யாத் ஆகிறது.

அ-கை. ஜகத்து ஆரோபமானதால் பிரமையென்று சொன்னது சரி, அப்படி ஜீவனாரோபமின்மையால், ஜீவப்பிரமைக் கதிஷ்டானம் கூடஸ்தரென்று எப்படி சொன்னீரெனில்.

एतस्मिन्नेवचैतन्येजगदारोप्यतेयदा ।
तदातदेकदेशस्यजीवाभासस्यकाकथा ॥

ஏதஸ்மிந்நேவசைதந்யேஜகதாரோப்யதேயதா ।
ததாததேகதேஶஸ்யஜீவாபாஸஸ்யகாகதா ॥ ௫௰

ஏதஸ்மிந் இந்த
சைதந்யே ஏவ சைதன்னியத்திலே(யே
ஜகத் ஜகத்தானது
யதா எப்போது
ஆரோப்யதே ஆரோபிக்கப் படுகிற(தோ
ததா அப்போ
ததேகதேஶஸ்ய அதில் ஏகதேசமான
ஜீவாபாஸஸ்ய ஜீவனான சிதாபாசனுக்கு
கா கதா ஆரோபிதத்துவமென்பதில் கேட்கவேண்டியதென்ன.

அ-கை. அப்போ ஜகததிஷ்டான சைதன்னியம் ஒன்றாக இருக்கும்போது தத்துவம்பதார்த்தங்களுக்கு பேதமில்லாமையால் அந்த விசாரம் எதற்காகச் சொல்லியிருக்கிறதெனில்.

जगत्तदेकदेशाख्यसमारोप्यस्यभेदतः ।
तत्त्वंपदार्थौभिन्नौस्तोवस्तुतस्त्वेकताचितेः ॥

ஜகத்ததேகதேஶாக்யஸமாரோப்யஸ்யபேதத: ।
தத்வம்பதார்தௌபிந்நௌஸ்தோவஸ்துதஸ்த்வேகதாசிதே: ॥ ௫௧

ஜகத்தேகதேஶாவயவாரோபாவ்யவ ஜகத்தென்ன அதில் ஏகதேசமாய்ச் சொல்லப்பட்ட பஞ்சகோசியென்ன இவைகளுடைய அத்தியாரோபத்தினுடைய
ஹேதுத: பேதத்தினாலே
தத்பதார்த்தௌ தத்பதார்த்தமான பிரமமும் த்வம்பதார்த்தமான கூடஸ்தரும்
பிந்நௌ பேதங்களாக
ஸ்த: இருக்கிறார்கள்
வஸ்துத: எதார்த்தத்தினாலே
விசே: அறிவுக்கோவென்றால்
ஏகதா ஏகத்துவமே இருக்கிறது

அ-கை. ஜீவன்சுக்திரஜதாதிபோல் அதிஷ்டானாரோப உபயதர்மவானுயி ல்லாமலிருப்பதால் என்னமாயிவனை ஆரோபமென்று சொல்லலாமெனில்.

कर्तृत्वादीन्बुद्धिधर्मान्स्फुर्त्याख्यांचात्मरूपताम् ।
दधद्विभातिपुरतआभासोतोभ्रमोभवेत् ।

கர்த்ருத்வாதீந்புத்திதர்மாந்ஸ்ப்பூர்த்யாக்யாஞ்சாத்மரூபதாம் |
ததத்விபாதிபுரதஆபாஸோதோப்ரமோபவேத் || ௫௨

புத்திதர்மாந் அந்தக்கரணத்தினுடைய தர்மங்களான
கர்த்ருத்வாதீந் கருத்தாருத்துவ போக்தருத்துவபிரமாதிருத்துவங்களையும்
ஸ்ப்பூர்த்யாக்யாம் பிரகாசமென்ற பேரையுடையதான
ஆத்மரூபதாம் ஆத்துமாவினுடைய சுவரூபத்தையும்
ததத் அன்னியோன்னியாத்தியாசம் பண்ணிக்கொண்டு நான்நானென்று
புரத: முன்னே
விபாதி விளங்குகிறான்
அத: ஆகையினாலே
ஆபாஸ: இந்த சிதாபாசன்
ப்ரம: சுத்த ஆரோபனாகவே
பவேத் ஆகிறான்.

அ-கை. இந்தமயக்கத்திற்குக் காரணத்தையும், அதின்நிவர்த்தியையும், நிவர்த்தியானவர்களையும் சொல்லவேண்டுமெனில்.

काबुद्धिःकोयमाभासःकोवात्मात्रजगत्कथम् ।
इत्यनिर्णयतोमोहोहेयस्संसारइष्यते ॥

बुद्ध्यादीनांस्वरूपंयोविविनक्तिसतत्ववित् ।
सएवमुक्तइत्येवंवेदान्तेषुविनिश्चयः ॥

காபுத்தி:கோயமாபாஸ:கோவாத்மாத்ரஜகத்கதம் |
இத்யநிர்ணயதோமோஹோஹேயஸ்ஸம்ஸாரஇஷ்யதே || ௫௩
புத்த்யாதீநாம்ஸ்வரூபம்யோவிவிநக்திஸதத்வவித் |
ஸஏவமுக்தஇத்யேவம்வேதாந்தேஷுவிநிஶ்சய: || ௫௪

புத்தியென்பது
யாது
இந்த ஜீவனென்பவன்
யார்
இந்த இடத்தில்
ஆத்துமா வென்பவர்
யார்
ஜகத்தென்பது
எப்படிப்பட்டது
இப்படி
பகுப்பன்றியில் நிர்ணயமில்லாத்தினுல்
உண்டாகிறமயக்கமோ
தள்ளத்தக்கதான
சம்சாரமென்று
சொல்லப்படுகிறது
யாதொருவன்
புத்திஜீவன் ஆத்துமா ஜகத்துமுதலான வைகளுடைய
ஸ்வரூபத்தை
விவேகத்தால் பிறித்தறிந்திருக்கிறுனே
அவனே
தத்துஞானியென்றும்
அவனே
முக்தனென்றும்
வேதாந்தங்களிலே
இப்படி
நிச்சயமானது நன்முய் பண்ணப்பட்டிருக்கிறது.

அ-கை. இப்படி இருந்துள்ளளவில், பந்தமோட்சங்கள் அவிவேகத்தால் தோன்றும்பட்சத்தில், அத்துவைதவாதத்தில், தார்க்கிகாள் பரிகாசங்கள்முதலானதைச் செய்கிறுர்களேயெனில்.

एवञ्चसतिबन्धस्स्यात्कस्येत्यादिकुतर्कजाः ।
विडंबनादृढंखंड्याःखंडनोक्तिप्रकारतः ॥

ஏவம்ஸதிபந்தஸ்ஸ்யாத்கஸ்யேத்யாதிகுதர்க்கஜா: ।
விடம்பநாத்ருடம்கண்ட்யா:கண்டநோக்திப்ரகாரத: ॥ ௫௫

இப்படியிருந்துள்ளளவில்
யாருக்கு
பந்தமானது
வந்திருக்கிறதென்று
இவைமுதலான
குதர்க்கத்தினுலுண்டான வைகளான
பரிகாசங்களானவை
கண்டனமென்கிறகிரந்தத்தில் சொல்லியபிரகாரத்தால்
திருடமாக
கண்டிக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

அ-கை. இப்படி சுருதியுக்திகளால் கூடஸ்தரை பஞ்சகோசங்களுக்கு வேருய்ப்பிரித்துக் காண்பித்து, புராணங்களிலும் இப்படி சொல்லியிருப்பதை எடுத்துக் காண்பிக்கிறுர்.

வி-ம். விருத்தியாதிகளுக்கு சாட்சியா யிருப்பதால், இவர் விருத்தியாதிகளுக்குவேறு. எது விருத்தியாதிகளுக்கு வேறில்லையோ, அது விருத்தியாதிகளுக்கு சாட்சியாகமாட்டாது, எப்படி விருத்தியாதிகளோ. மித்தியாஜகத்துக்கதிஷ்டானராகையால், இவர்சத்தியர் அசத்தியரஜதாதி அதிஷ்டான சுக்தி போல, ஜகத்தை விளக்கிவைப்பதால், இவர்சித்துரூபர், எது சித்துரூபமில்லையோ, அதுஜடமான ஜகத்தை விளக்கிவைக்க மாட்டாது, கடாதியைப்போல. பரமப்பிரீதிக் காஸ்பதமா யிருப்பதால், இவர் ஆனந்தரூபர். யாதொன்றுபரமானந்த ரூபமில்லையோ, அதுபரமப் பிரீதிக்குவிஷயமன்று, எப்படிகடாதிகளோ, சர்வசம்மந்தரா யிருப்பதால், இவர்பரிபூரணர் ஆகாசம்போல. சர்வார்த்த சாதகராகையால், இவர்சர்வசம்பந்தர், யாதொன்று சர்வானுச்யூதமில்லையோ, அதுசர்வார்த்த சாதகமாகாது எப்படிதீபாதியோ, அப்படியென்றறி.

அ-கை. இப்போ சொன்னபுராண வாக்கியத்திற்கு, தாற்பரியமேதெனில்.

इतिशैवपुराणेषुकूटस्थःप्रविवेचितः ।
जीवेशत्वादिरहितःकेवलस्स्वप्रभश्शिवः ॥

இதிஶைவபுராணேஷு கூடஸ்த: ப்ரவிவேசித: ।
ஜீவேஶத்வாதிரஹித: கேவல: ஸ்வப்ரப: ஶிவ: ॥ ௬௯

இதி இப்படி
ஶைவபுராணேஷு சூதசம்கிதாதி சிவபுராணங்களிலே
ஜீவேஶத்வாதிரஹித: ஜீவேசுவரபாவமற்றவராயும்
கேவல: தனிமையாயிருக்கிறவராயும்
ஸ்வப்ரப: சுயம்பிரகாசரான
ஶிவ: சிவனே
கூடஸ்த: கூடஸ்தரென்று
ப்ரவிவேசித: நன்றாகப்பிரித்துச்சொல்லப்பட்டிருக்கிறார்.

அ-கை. ஜீவேசுவரர்களை கற்பிதரென்றெங்கேசொல்லி இருக்கிறதெனில்.

मायाभासेनजीवेशौकरोतीतिश्रुतत्वतः ।
मायिकावेवजीवेशौस्वच्छौतौकाचकुंभवत् ॥

மாயாபாஸேந ஜீவேஶௌ கரோதீதி ஶ்ருதத்வத: ।
மாயிகாவேவ ஜீவேஶௌ ஸ்வச்சௌ தௌ காசகும்பவத் ॥ ௭௦

மாயா மாயையானது
ஜீவேஶௌ ஜீவேசுவரர்களை
ஆபாஸேந கரோதி இதி பிரதிபிம்பமாக உண்டுபண்ணுகிறதென்று
ஶ்ருதத்வத: சுருதியிலே சொல்லப்பட்டிருப்பதால்
ஜீவேஶௌ ஜீவேசுவரர்கள்
மாயிகௌ ஏவ மாயாமயமானவர்களே

அ-கை. அப்படி மாயிகளானாலும், இவர்கள் சேதனராயிருந்து, ஸ்வச்சரா மாயினபடி இருக்கிறதெனில்.

காசகூபவது அப்பிரகாசமாய் பாஜனகளுக்கு விலட்சணமாயிருக்கிற காசிகுப்பிபோல	தௌ அவர்கள் ஸ்வச்ச சொச்சமாயிருப்பார்கள்.

அ-கை. பாஜனக்கும் காசிக்குப்பிக்கும், காரணமாயிருக்கிறமண், லட்சணபேதமாயிருப்பதால், அவைகளின் காரியங்களான, குடமும், காசிக்குப்பியும் பேதமாயிருக்கலாம், ஜீவேசுவரஜகத்க் காரணமாயிருக்கிறமாயை ஒன்றாயிருப்பதால், ஜீவேசுவரனுக்கும், ஜகத்துக்கும், வைலட்சிண்யம் நியாயமல்லவெனில்.

अन्नजन्यंमनोदेहात्स्वच्छंयद्वत्तथैवतौ ।
मायिकावपिसर्वस्मादन्यस्मात्स्वच्छतांगतौ ॥

அந்நஜந்யம்மநோதேஹாத்ஸ்வச்சம்யத்வத்ததைவதௌ ।
மாயிகாவபிஸர்வஸ்மாதந்யஸ்மாத்ஸ்வச்சதாம்கதௌ ॥ கூக

அந்நஜந்யம் அன்னத்திலேயுண்டான	தௌ அவர்கள்
மந: மனதானது	மாயிகௌஅபி மாயிகளாயிருந்தாலும்
தேஹாத் தேகத்தைக்காட்டிலும்	ஸர்வஸ்மாத் சகலமானதாயிருக்கிற
யத்வத் எப்படி	அந்யஸ்மாத் அன்னியமானஜகத்தைக் காட்டிலும்
ஸ்வச்சம் சுவச்சமோ	ஸ்வச்சதாம் சுவச்சத்துவத்தை
ததைவ அப்படியே	கதௌ அடைந்திருக்கிறார்கள்

அ-கை. ஜீவேசுவரர்கள் சுவச்சமாயிருக்கட்டும், சேதனத்துவமானதுயிவர்களுக் கெதினுலெனில்.

चिद्रूपत्वञ्चसंभाव्यंचित्वेनैवप्रकाशनात् ।

சித்ரூபத்வஞ்சஸம்பாவ்யம்சித்வேநைவப்ரகாசநாத் ।

சித்வேந ஏவ சைதன்னியத்தினுலே	ருத்தலும்
ப்ரகாசநாத் விளங்குகிறபடியினுலே	ஸம்பாவ்யம் சம்பவிக்க யோக்கிய
சித்ரூபத்வம் ச அறிவுஸ்வரூபமாயி	மாயிற்று

அ-கை. சித்தினுலே விளங்கப்பட்டாலும் மாயிகளாயிருக்கிற இவர்களுக்குசித்துத்துவம் கூடாதேயெனில்.

सर्वकल्पनशक्तायामायायादुष्करंनहि॥

ஸர்வகல்பநசக்தாயாமாயாயாதுஷ்கரம்நஹி ॥ கூஉ

ஸர்வகல்பநசக்தாயா: சமஸ்தத்தையும் கற்பிக்கவல்லமையுடைத்தான	மாயாயா: மாயாசக்திக்கு
	துஷ்கரம் அசாத்தியம்
	நஹி இல்லையன்றே.

அ-கை. இதை கைமுதிகநியாயத்தால் திருடம் பண்ணுகிறார்:

अस्मन्निद्रापिर्जीवेशौचेतनौस्वप्नगोसृजेत् ।
महामायासृजत्येतावित्याश्चर्यंकिमत्रते ॥

அஸ்மந்நித்ராபிர்ஜீவேஶௌ சேதநௌ ஸ்வப்நகௌ ஸ்ருஜேத் ।
மஹாமாயா ஸ்ருஜத்யேதாவித்யாஶ்சர்யம் கிமத்ரதே ॥ ௬௩

அஸ்மந் இந்தநம்மிடத்திலிருக்கிற	மஹாமாயா மகாமாயாசக்தியானது
நித்ரா அபி நித்திராசக்தியே	ஏதௌ இவர்களை
சேதநௌ சேதனர்களாயும்	ஸ்ருஜதி இதி உண்டுபண்ணுகின்றது
ஸ்வப்நகௌ சுவப்பனகாலத்தில்கற்பிக்கப்பட்டவர்களாயுமிருக்கிற	அத்ர இந்தவிஷயத்தில்
	தே உனக்கு
ஜீவேஶௌ ஜீவேசுவரர்களை	ஆஶ்சர்யம் ஆச்சரியம்
ஸ்ருஜேத் சிருஷ்டிக்கிறதானால்	கிம் என்ன.

அ-கை. மாயைகிஞ்சிஞ்ஞத்துவாதி ஜீவகுணங்களை கற்பிக்கலாமேதவிர, சர்வஞ்ஞத்துவ சர்வேசுவரத்துவம் முதலானகல்யாண குணங்களையெப்படி கற்பிக்குமெனில்,

सर्वज्ञत्वादिकञ्चेशेकल्पयित्वाप्रदर्शयेत् ।
धर्मिणंकल्पयन्त्यास्स्यात्कोभारोधर्मकल्पने ॥

ஸர்வஜ்ஞத்வாதிகஞ்சேஶே கல்பயித்வா ப்ரதர்ஶயேத் ।
தர்மிணம் கல்பயந்த்யாஸ்ஸ்யாத் கோபாரோ தர்மகல்பநே ॥ ௬௪

ஈஶே ஈசுவரனிடத்தில்	ஈசுவரனை
ஸர்வஜ்ஞத்வாதிகம் ச சர்வஞ்ஞத்துவம் முதலான கல்யாண குணங்களை	கல்பயந்த்யா: கற்பித்திருக்கிற மாயைக்கு (கற்பிவிப்பதில்
மாயையானது	தர்மகல்பநே அவருக்கேற்றதொழிலை.
கல்பயித்வா கற்பிவித்து	க: என்ன
ப்ரதர்ஶயேத் காண்பிவிக்கிறது	பார: பாரம்
தர்மிணம் இந்த தர்மங்களையுடைய	ஸ்யாத் இருக்கிறது.

அ-கை. இவ்வளவு வல்லமையுள்ள மாயைகூடத்தரையும் கற்பிவிக்கமாட்டாதோவெனில்.

कूटस्थेप्यतिशंकास्यादितिचेन्मातिशंक्यताम् ।
कूटस्थमायिकत्वेतुप्रामाणंनहिविद्यते ॥

கூடஸ்தே(அ)ப்யதிஶங்கா ஸ்யாதிதி சேந்மாதிஶங்க்யதாம் ।
கூடஸ்தமாயிகத்வேது ப்ராமாணம் நஹிவித்யதே ॥ ௬௫

கூடஸ்தேऽபி கூடத்தரிடத்திலும் [து
அதிசங்கா அதிகமான ஆக்ஷேபமான
ஸ்யாத் இதி சேத் இதுபோலிருக்கட்டுமென்றுசொல்வையேயாகில்
ஸாதிசங்க்யதாம் அப்படிசங்கிக்கத் தக்கதன்று
கூடஸ்தாரோபிதே கூடத்தர்மா பாகம் பிதமென்பதில்
ப்ரமாணம் ச்ருதிப்பிரமாணம்
ந வித்யதே ஒன்றுமில்லையன்றோ

அ-கை. கூடத்தர்தான் வாஸ்தவரென்று எந்தவேதத்தில் சொல்லியிருக்கிறதெனில்.

वस्तुत्वंघोषयंत्यस्यवेदान्तास्सकलाअपि ।
सपक्षरूपंवस्त्वन्यन्ननहन्तेत्रकिञ्चन ॥

வஸ்துத்வம்கோஷயந்த்யஸ்யவேதாந்தாஸ்ஸகலாஅபி ।
ஸபக்ஷரூபம்வஸ்த்வந்யந்நநஹந்தேத்ரகிஞ்சந ॥ ௬௬

ஸகலா: சகலமான
வேதாந்தா: அபி வேதாந்தங்களும்
அஸ்ய இந்தகூடத்தருக்கே
வஸ்துத்வம் வஸ்துத்தன்மையை
கோஷயந்தி முறை இடுகின்றன
ஸபக்ஷரூபம் இவருக்கெதிரியான
அந்ய வேறே
வஸ்து ஒருவஸ்துண்டென்று சொல்லுகிற
அத்ர இந்தவிஷயத்தில்
கிஞ்சந சிறிதேனும்
ந ஸஹந்தே சுருதிகள் சகிக்கா.

அ-கை. இப்படி சுருதியிருக்கட்டும தற்குயுக்தி சொல்லவேண்டுமெனில்.

श्रुत्यर्थंविशदीकुर्मोनतर्कान्वच्मिकिंचन ।
तेनतार्किकशंकानामत्रकोवसरोवद ॥
तस्मात्कुतर्कंसंत्यज्यमुमुक्षुश्श्रुतिमाश्रयेत् ।

ச்ருத்யர்த்தம்விசதீகுர்மோநதர்க்காந்வச்மிகிஞ்சந ।
தேநதார்க்கிகசங்காநாமத்ரகோவஸரோவத ॥ ௬௭
தஸ்மாத்குதர்க்கம்ஸந்த்யஜ்யமுமுக்ஷுச்ச்ருதிமாச்ரயேத் ।

ச்ருத்யர்த்தம் சுருதிகளுடைய அந்தரங்கமான அர்த்தத்தை [ம்
விசதீகுர்ம: பிரகாசமபண்ணுகிறோ
தர்க்காந் தர்க்கங்களை
கிஞ்சந சிறிதும்
ந வச்மி நாம் சொல்லவில்லை
தேந ஆகையால்
தார்க்கிகசங்காநாம் தார்க்கிகாளுடைய சங்கைக்கு
அத்ர இவிடத்தில் [து
க: அவஸர: என்ன அவசரமிருக்கிற
வத சொல்
தஸ்மாத் ஆகையினாலே
குதர்க்கம் குதர்க்கம் பண்ணுவதை

முமுக்ஷு: முமுக்ஷுவானவன்
ஸங்க்ஷிப்ய தள்ளிப்போட்டு
ஶ்ருதிம் சுருதியையே
ஆஶ்ரயேத் ஆசிரியிக்கவேண்டியது.

அ-கை. முமுட்சுக்களெப்படி அனுசந்தானம் பண்ணவேண்டியதெனில்.

श्रुतौतुमायाजीवेशौकरोतीतिप्रदर्शितम् ॥
ईक्षणादिप्रवेशान्तासृष्टिरीशकृताभवेत् ।
जाग्रदादिविमोक्षान्तस्संसारोजीवकर्तृकः ॥
असङ्गएवकूटस्थस्सर्वदानास्यकश्चन ।
भवत्यतिशयस्तेननमनस्येवंविचार्यताम् ॥

ஶ்ருதௌதுமாயாஜீவேஶௌகரோதீதிப்ரதர்ஶிதம் ॥ ௬௮
ஈக்ஷணாதிப்ரவேஶாந்தாஸ்ருஷ்டிரீஶக்ருதாபவேத் ।
ஜாக்ரதாதிவிமோக்ஷாந்தஸ்ஸம்ஸாரோஜீவகர்த்ருக: ॥ ௬௯
அஸங்கஏவகூடஸ்தஸ்ஸர்வதாநாஸ்யகஶ்சந ।
பவத்யதிஶயஸ்தேநநமநஸ்யேவம்விசார்யதாம் ॥ ௭௦

மாயா து மாயையே
ஜீவேஶௌ ஜீவேசுவரர்களை
கரோதி இதி உண்டுபண்ணுகிறதென்று
ஶ்ருதௌ சுருதியிலே
ப்ரதர்ஶிதம் காண்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது
ஈக்ஷணாதிப்ரவேஶாந்தா அதில்பார்வைமுதல்பிரவேசம்வரையிலுள்ள
ஸ்ருஷ்டி: சிருஷ்டியானது
ஈஶக்ருதா ஈசுவரனால் பண்ணப்பட்டதாக
பவேத் பவிக்கத்தக்கது
ஜாக்ரதாதிவிமோக்ஷாந்த: ஜாக்கிரமுதல் மோட்சம் வரையிலுள்ள
ஸம்ஸார: சம்சாரமானது
ஜீவகர்த்ருக: ஜீவனுடைய சிருஷ்டியென்று அறியத்தக்கது.
கூடஸ்த: கூடஸ்தர்
அஸங்க: ஏவ அசங்கரே
ஸர்வதா எப்போதும்
அஸ்ய இவருக்கு
கஶ்சந ஒருவிதகிருத்தியமான
அதிஶய: அதிசயமும்
ந பவதி இல்லை
தேந ஆகையினால்
மநஸி மனதில் கூடஸ்தனென்று
ஏவம் இப்படி
விசார்யதாம் விசாரணைபண்ணத்தக்கது

அ-கை கூடஸ்தர் அசங்கர், அவரிடத்தில் ஒருகற்பனையுமில்லையென்று வேதத்திலெப்படி சொல்லுகிறதெனில்.

ननिरोधोनचोत्पत्तिर्नबद्धोनचसाधकः ।
नमुमुक्षुर्नवैमुक्तइत्येषापरमार्थता ॥

ந நிரோதோ ந சோத்பத்திர்ந பத்தோ ந ச ஸாதக: |
ந முமுக்ஷுர்ந வை முக்த இத்யேஷா பரமார்த்ததா || எக

ந நிரோத: இந்த ஆத்துமாவில் மறைப்புமில்லை
ந உத்பத்தி: வ யாதொன்று உற்பத்தியாகவுமில்லை
ந பத்த: வ கட்டுப்பட்டவன் ஒருவனுமில்லை
ந ஸாதக: கர்மங்களைச் செய்கிறசாதகனுமில்லை
ந முமுக்ஷு: முமுட்சுவுமில்லை
ந முக்த: ஏவ முக்தனுமில்லை
ஏஷா இதுவே
பரமார்த்ததா பரமார்த்தமாப் உள்ளதென்று சுருதிசொல்லுகிறது.

அ-கை. அப்போசுருதிகளில் அங்கங்கே ஜீவேசுவரர்களையும் பிரதிபாதிப்பானேனெனில்.

अवाङ्मनसगम्यंतंश्रुतिर्बोधयितुंसदा ।
जीवमीशंजगद्वापिसमाश्रित्यप्रबोधयेत् ॥

அவாங்மநஸகம்யம்தம் ச்ருதிர்போதயிதும்ஸதா |
ஜீவமீசம்ஜகத்வாபி ஸமாச்ரித்ய ப்ரபோதயேத் || எஉ

ச்ருதி: சுருதியானது
அவாங்மநஸகம்யம் வாக்குக்குமனசுக்கெட்டக் கூடாததான
தம் அந்தபிரமத்தை
ஸதா சதாகாலமும்
போதயிதும் போதிப் பதற்கு
ஜீவம் ஜீவனையும்
ஈசம் ஈசுவரனையும்
ஜகத் வா அபி ஜகத்தையும்
ஸமாச்ரித்ய ஆசிரயித்து
ப்ரபோதயேத் போதிக்கிறது.

தா-ம். சாகாசந்திர நூலாருந்ததிந்யாயங்கள் போலுமாம்.

அ-கை. சுருதிகளில்மறுபடி முன்னுக்குப்பின் விரோதமாய்ச் சொல்லப்படுவானேனெனில், தத்துவத்தில் யாதொரு விரோதமும்சொல்லவில்லை, அதை அறிகிறவர்களுடைய புத்தியைப்பற்றி சொல்லுகிறது.

ययाययाभवेत्पुंसांव्युत्पत्तिःप्रत्यगात्मनि ।
सासैवप्रक्रियेहस्यात्साध्वीत्याचार्यभाषितम् ॥

யயாயயா பவேத்பும்ஸாம் வ்யுத்பத்தி: ப்ரத்யகாத்மநி |
ஸாஸைவ ப்ரக்ரியேஹஸ்யாத் ஸாத்வீத்யாசார்யபாஷிதம் || எங

பும்ஸாம் புருஷர்களுக்கு
யயாயயா எவ்வளவு எவ்வளவு
ப்ரத்யகாத்மநி பிரத்தியேகாத்துமாவிடத்தில்
வ்யுத்பத்தி: ஞானமானது
பவேத் உண்டாகிறதோ
ஸா ஸா ஏவ அவ்வளவு அவ்வளவு
ஸாத்வீ யோக்கியமான

ஶ்ருத்யா அதிகாரமானது
ஜஹ இந்த ஆத்துமாவில்

ஸம்ஜாதா உண்டாகிறதென்று ஆவாயவார்த்திகம் சுரேசுவராசாரியரால் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

அ-கை. இப்படிச் சுருதியின் அர்த்தம் ஒன்றாயிருக்கும்போது அதைச்சொல்லுகிற சாத்திரகர்த்தாக்கள் பலவிதமாய்த் தாற்பரியம் பண்ணுவானேனெனில்.

श्रुतितात्पर्यमखिलमबुध्वाभ्राम्यतेजडः ।
विवेकीत्वखिलंबुध्वातिष्ठत्यानन्दवारिधौ ॥

ஶ்ருதிதாத்பர்யமகிலமபுத்வாப்ராம்யதேஜட꞉ ।
விவேகீத்வகிலம்புத்வாதிஷ்டத்யாநந்தவாரிதௌ ॥ ௭௪

ஜட꞉ மூடனானவன்
அகிலம் சமஸ்தமான
ஶ்ருதிதாத்பர்யம் சுருதிகளுடைய தாற்பரியத்தை
அபுத்வா அறியாமல்
ப்ராம்யதே மயங்குகிறான்

விவேகீ து அகிலம் விவேகியோவென்றால் சுருதிதாற்பரியமான சமஸ்தத்தையும்
புத்வா அறிந்து
ஆநந்தவாரிதௌ ஆனந்தசமுத்திரத்தில்
திஷ்டதி முழுகிக்கொண்டிருக்கிறான்.

அ-கை. ஞானியின்நிச்சயத்தை எனக்குச் சொல்லவேண்டுமெனில்.

मायामेघोजगन्नीरंवर्षत्वेवयथातथा ।
चिदाकाशस्यनोहानिर्नवालाभइतिस्थितिः ॥

மாயாமேகோஜகந்நீரம்வர்ஷத்வேவயதாததா ।
சிதாகாஶஸ்யநோஹாநிர்நவாலாபஇதிஸ்திதி꞉ ॥ ௭௫

மாயாமேக꞉ மாயையாகிற மேகமானது
ஜகந்நீரம் ஜகத்தாகிறவருஷத்தை
யதா எப்படிவருஷிக்கவேண்டுமோ
ததா அப்படி
வர்ஷது ஏவ வருஷித்துக்கொண்டேயிருக்கட்டும்

சிதாகாஶஸ்ய அதனால்சிதாகாசனாயிருக்கிறவனுக்கு
நோ ஹாநி꞉ யாதொரு குறைவுமி(ல்லை.
ந வா லாப꞉ யாதொருலாபமுமில்லை.
இதி இப்படி
ஸ்திதி꞉ ஞானியினுடையஸ்திதி யென்றறியவேண்டியது

அ-கை. இந்தக்கிரந்தத்தை பழகுகிறவனுக்கு பலமேதெனில்.

इमंकूटस्थदीपंयोऽनुसन्धत्तेनिरन्तरम् ।
स्वयंकूटस्थरूपेणदीप्यतेसौनिरन्तरम् ॥

இமம்கூடஸ்ததீபம்யோऽநுஸந்தத்தேநிரந்தரம் ।
ஸ்வயம்கூடஸ்தரூபேணதீப்யதேஸௌநிரந்தரம் ॥ ௭௬

ய: யாதொருபுருஷன்	ஸ ஏவ அந்தஇவன்
அயம் இந்த	ஸ்வயம் தானே
கூடஸ்தீபம் கூடஸ்ததீபத்தை	கூடஸ்தரூபேண கூடஸ்த ரூபமாகவே
நிரந்தரம் இடைவிடாமல்	நிரந்தரம் எப்போதும்
அநுஸந்தத்தே அநுசந்தானம்பண்ணி வருகிறானோ	தீப்யதே விளங்குகிறான்.

கூடஸ்ததீபம் முற்றிற்று.

---

(௯)வது தியானதீபசாரார்த்தப்ரகாசிகை.

உத்தரதாபனீய சுருதியிலிருக்கிற பிரமத்தியானத்தைக் காண்பிக்கிறார்.

தீபப்பிரபையைக்கண்டு இரத்தினமென் றோடுகிறது விசம்வாதிப்பிரமை. இரத்தினப் பிரபையைக்கண்டு இரத்தினமென் றோடுகிறது சம்வாதிப்பிரமை. வெம்பாவை யக்கினியென்றுநினைத்து தெய்வகதியால், அக்கினிகிடைத்தால் அனுமானசம்வாதி, கோதாவரிஜலத்தைக், கங்காஜலமென்று நினைத்து உட்கொண்டு பாபநிவர்த்தியாவது, சாஸ்திரீய சம்வாதிப்பிரமை, அவ்வாறு அஜாமேளனென்றவன், சுவரவெறிமயக்கத்தால் நாராயணனை ஸ்மரித்துமறித்தபின்,சொர்க்கத்தை யடைந்தது சாஸ்திரீய சம்வாதிப்பிரமை,இவ்வாறு எல்லாநியாயத்திலும் யோசிக்கவும். சம்வாதியும் முதலில் மயக்கமாயிருந்தாலும், பலகாலத்தில்நன்றாய்ப் பலத்தைக் கொடுப்பதுபோல, பிர்மதத்துவ உபாசனையும் பலகாலத்தில் மோக்ஷபலத்தைக் கொடுக்கும். ஆப்தனான குருவாக்கியத்தை நம்பித் தியானஞ்செய்வதே பிரமத்தியானம், மரணகாலபரியந்தம் பிரமத்தியானஞ்செய்து, பிரம மடையாவிட்டாலும், பிரதிபந்தநாசத்தால் மறுஜன்மத்திலாவது மோக்ஷபலத்தை யடைவான், வியாசரும் மேற்கூறியவாறு கூறியிருக்கின்றனர்.

இன்று அனேகந்தடவைசொல்லி, படிப்பு வராவிட்டாலும், மறுதினத்தில் லேசாய் வருவதுபோலவரும். ஒருஜென்ம கெர்ப்பத்தில் ஞானத்தைவாமதேவர் அடைந்தாரென்றும், ஜடபரதர் மூன்றுஜன்மத்தின், பிரதிபந்தநாசகாலத்தி லடைந்தாரென்றும், சுருதிகூறுகின்றது. கேனோபநிடத்தில் பிர்மத்தியானங் கூடாதென்று சொல்லியிருக்க, நீர், எவ்வாறுகூறினீரெனில், அந்தசுருதியிலே அறியப்பட்டதற்கும், அறியப்படாதத்திற்கும், அப்புறப்பட்டதுபிர்மமென்று சொல்லியிருக்கும்போது, பிர்மஞானமுங் கூடாதென்ற சொன்

ன குருவைப்பார்த்துக் கேட்கிறான் அறியப்பட்டதற்கும், அறியப்படாததற் கும், அப்புறப்பட்டதென்று அறிகிறதே ஞானமென்றால், அவ்வாறுநாமும் உபாசிக்கிறோம், ஐயா உபாசனையில்உமக்கு இவ்வளவுபக்தியென்ன, உனக்கு த்தான் இவ்வளவு த்துவேஷமென்ன. ஐயா ஞானத்திற்கும் உபாசனைக்கும், தாரதம்மிய மென்னவென்றால், ஞானம் வஸ்து தந்திரம். உபாசனை கர்த்திரு தந்திரம், வஸ்துதந்திர ஞானத்திற்கு பிரமவிசாரமேயேது, வந்தஞானம் இ வன்நினைக்காவிட்டாலும், அ... அறுவிட்டிருமு ... ம் சகலசம்சார நிவர்த்தியேகாரியம், கிருதகிருத்தியனாய் நித்தியதிருப்தியை யடைந்திருப்பதேஅவதி. பிராரப்தநாசத்தை எதிர்பார்த்திருப்பதே பலம், கருத்திருதந்திர ஞானமான உபாசனைக்கு நீபிரமமென்றுசொன்ன குருவாக் கியத்தைச் சிரத்தையுடன் நம்புவதேயேது. அன்னியர்களிடத்தில் இதைப்ப ற்றி விசாரிக்காமலிருப்பதே ஸ்வரூபம். துவைதவிருத்தி யில்லாமல் அகண்டா காரபிரமமாய்த் தியானிக்கிறதேகாரியம். நான்பிரமமென்ற திடப்பழக்கம் வருவதேஅவதி. மரணபரியந்தம் அதையேஸ்மரித்து முக்தியடைவதேபலம். மிகவும் புத்திமந்தனா யிருக்கிறவனுக்கும், சரீராதிசாமக்கிரகையால் சிரவண ஞ்செய்ய சக்தியற்றவனுக்கும், விசாரம் கிடையாதவனுக்கும், இந்தப்பிரமோ பாசனை சொன்னதேய ாறி மற்றவர்களுக்கல்ல, சத்தியகாமரென்ற மகரிஷிக் குப் பிப்பலாதரென்றமுனி, ஓங்காரபிர்மத்தை நன்றாயுபாசிக்க வேண்டியதாய் பிரச்னோபனிஷத்தில் தெரிவித்திருக்கின்றார், இவ்வாறு கடவல்லியுபனிஷத்தி லும் இதுவே மேலான பிடிப்பென்றும், இதுவே அறியத்தகுந்ததென்றும், ஐந்துவயதுபாலனான நசிகேதனுக்கு எமனுரைத் திருக்கின்றார். இந்தஅர்த்த த்தையே கீதையில் ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானும் அருச்சுனனுக்குத் தெரிவித்திருக் கிறார், ஆகையால் தேகாபிமானத்தைவிட்டு திடமாயிந்தப் பிரமத்தியானத் தைச் செய்கிறபுருஷன், இங்கேயே நாசமற்ற மோக்ஷத்தை யடைவதிற்சந் தேகமில்லை.

தியானதீப சாரார்த்தப் பிரகாசிகை முற்றிற்று.

श्रीरस्तु.

श्रीगणेशाय नमः.

श्री[illegible]गुरवे नमः.

ध्यानदीपः.

नत्वाश्रीभारतीतीर्थविद्यारण्यमुनीश्वरौ ।
क्रियतेध्यानदीपस्यव्याख्यासंक्षेपतोमया ॥

நத்வா ஸ்ரீபாரதீதீர்த்தவித்யாரண்யமுனீச்வரௌ ।
க்ரியதே த்யானதீபஸ்ய வ்யாக்யாஸம்க்ஷேபதோமயா ॥

ஸ்ரீபாரதீதீர்த்த வித்தியாரண்ணிய முனீசுவரர்களை நமஸ்காரஞ்செய்து சம்க்ஷேபமாக தியானதீபத்திற்கு வியாக்கியானத்தைச் செய்கிறேன்.

அ-கை. இந்தவேதாந்த சாஸ்திரத்தில் நித்தியாநித்தியவஸ்து விவேகாதி சாதனசதுஷ்டய சம்பன்னனும் நன்றாய் சிரவணமனன நிதித்தியாசனமான அனுஷ்டானத்தை யுடையவனு மிருக்கிறவனுக்கு, தத்துவம்பதார்த்த விசாரபூர்வகமாக மகாவாக்கியார்த்த ரூபமான அபரோட்ச ஞானத்தினாலே பிரமமேதானாயிருக்கிற மோட்ச முண்டாகிறதென்று இதுவரைசொல்லப்பட்டது. அதில்அப்படி சிரவணம் பண்ணினவனுக்கும் பிரஞ்ஞாமாந்தியம் முதலானசில பிரதிபந்தத்தாலே அப்பிரதிபந்தா பரோட்சஞானம் உண்டாகாத பட்சத்தில், அது வுண்டாகுவதற்கு வழியாயும் மோட்சபலத்தைக் கொடுப்பதாயுமிருக்கிற உபாசனைகளைக் காண்பிவிக்கிறவரா யிருக்கிற இந்தகுருநாதன், முதலில் திருஷ்டாந்தத்துடன் பிரமத் தியானத்தினாலும், மோட்சமுண்டாகுமென்று பிரதிஞ்ஞை பண்ணுகிறார்.

संवादिभ्रमवद्ब्रह्मतत्वोपास्त्याविमुच्यते ।

ஸம்வாதிப்ரமவத்ப்ரஹ்மதத்வோபாஸ்த்யாவிமுச்யதே ।

ஸம்வாதிப்ரமவத் சம்வாதிபிரமைபோல ப்ரஹ்மதத்வோபாஸ்த்யா பிரமத்தியானத்தினாலே விமுச்யதே மோட்சம் அடையப்படுகிறது

அ-கை. அதில்என்னப் பிரமாணமெனில்,

उत्तरेतापनीयेऽतश्श्रुतोपास्तिरनेकधा ॥

உத்தரேதாபநீயேऽதஶ்ஶ்ருதோபாஸ்திரநேகதா ॥ ௧

யத: யாதொரு காரணத்தினாலே உத்தரதாபநீயே உத்தரதாபநீயத்தில் உபாஸ்தி: பிரமத்தியானமானது அநேகதா அனேகப்பிரகாரமாக ஶ்ருதா கேட்கப் பட்டிருக்கிறதோ அத: ஆகையினாலே இந்தவிடத்தில் முக்திநிமித்தமாக பிரமத்தியானத்தைச் சொல்லுகிறோம்.

அ-கை. இப்படி சம்வாதிபிரமையென்று சொன்ன திருஷ்டாந்தத்தை எங்கே சொல்லியிருக்கிறதெனில்.

मणिप्रदीपप्रभयोर्मणिबुद्ध्याभिधावतोः ।
मिथ्याज्ञानाविशेषेपिविशेषोऽर्थक्रियांप्रति ॥

மணிப்ரதீபப்ரபயோர்மணிபுத்த்யாபிதாவதோ: ।
மித்யாஜ்ஞாநாவிஶேஷேபிவிஶேஷோऽர்த்தக்ரியாம்ப்ரதி ॥ ௨

மணிப்ரதீ3பப்ரப4யோ: ரத்தினதீபங்களுடைய பிரபைகளிலே
மணிபு3த்3த்4யா ரத்தினமென்கிற புத்தியினாலே
அபி4தா4வதோ: ஓடப்பட்ட இருவர்களுக்கும்
மித்2யாஜ்ஞாநாவிஶேஷே அபி பொய்யாயிருக்கிற பிரபைகளில்மித்தியா ஞானம் சமானமானாலும்
அர்த2க்ரியாம்ப்ரதி பிரயோசனத்தை அடையும்போது
விஶேஷ: விசேஷமானது உண்டாயிருக்கிறதென்று வார்த்திகத்தில் சொல்லியிருக்கிறது.

அ-கை. அந்தவார்த்திகத்திற் சொன்னதை விரித்துக் காண்பிவிக்கிறார்,

दीपोपवरकस्यान्तर्वर्ततेतत्प्रभाबहिः ।
दृश्यतेद्वार्यथान्यत्रतद्वद्दृष्टामणेःप्रभा ॥
दूरेप्रभाद्वयंदृष्ट्वामणिबुद्ध्याभिधावतोः ।
प्रभायांमणिबुद्धिस्तुमिथ्याज्ञानन्द्वयोरपि ॥
नलभ्यतेमणिर्दीपप्रभांप्रत्यभिधावता ।
प्रभायांधावतावश्यंलभ्येतैवमणिर्मणेः ॥

தீ3போபவரகஸ்யாந்தர்வர்ததேதத்ப்ரபா4ப3ஹி: ।
த்3ருஶ்யதேத்3வார்யதா2ந்யத்ரதத்3வத்3த்3ருஷ்டாமணே:ப்ரபா4 ॥ ௩
தூ3ரேப்ரபா4த்3வயந்த்3ருஷ்ட்வாமணிபு3த்3த்4யாபி4தா4வதோ: ।
ப்ரபா4யாம்மணிபு3த்3தி4ஸ்துமித்2யாஜ்ஞாநந்த்3வயோரபி ॥ ௪
நலப்4யதேமணிர்தீ3பப்ரபா4ம்ப்ரத்யபி4தா4வதா ।
ப்ரபா4யாந்தா4வதாவஶ்யம்லப்4யேதைவமணிர்மணே: ॥ ௫

அபவரகஸ்ய தாழ்வாரத்தினுடைய
அந்த: உள்ளே
தீ3ப: விளக்கு
வர்த்ததே இருக்கிறது
தத்ப்ரபா4 அந்ததீபத்தின்பிரபை
ப3ஹி: வெளியில்
த்3ருஶ்யதே காணப்படுகிறது
அத2 பிற்பாடு
அந்யத்ர இன்னும்ஒரு
த்3வாரி வீட்டின்வாசலில்
தத்3வத் அதுபோல
மணே: ரத்தினத்தினுடைய
ப்ரபா4 பிரபையானது
த்3ருஷ்டா காணப்படுகிறது
தூ3ரே வெகுதூரத்தில்
ப்ரபா4த்3வயம் இரண்டுபிரபைகளையும்
த்3ருஷ்ட்வா பார்த்து
மணிபு3த்3த்4யா ரத்தினமென்கிறபுத்தியினாலே
அபி4தா4வதோ: ஓடுகிறவர்களாயிருக்கிற
த்3வயோ: அபி இரண்டுபேர்களுக்கும்
ப்ரபா4யாம் பிரபையில்

மணிபுத்தி: ரத்தினமென்கிற புத்தியானது
மித்யாஜ்ஞாநம் ந — பொய்யான ஞானந்தானே
தீபப்ரபாயாம் தீபத்தின் பிரபையை
ப்ரதி குறித்து
அபிதாவதா ஓடப்பட்ட புருஷனாலே
மணி: ரத்தினமானது
ந லப்யதே அடையப்படவில்லை
மணே: ரத்தினத்தினுடைய
ப்ரபாயாம் பிரபையைக் குறித்து
தாவதா ஓடுகிறவனாலே
அவஶ்யம் நிச்சயமாக
மணி: ரத்னம்
லப்யத ஏவ அடையவே படுகிறது.

அ-கை. வார்த்திகத்தில் இப்படிச் சொல்லியிருக்கட்டும். பிரகிருதத்தில் என்னவாயிற்றெனில்.

दीपप्रभामणिभ्रान्तिर्विसंवादिभ्रमस्स्मृतः ।
मणिप्रभामणिभ्रान्तिस्संवादिभ्रमउच्यते ॥

தீபப்ரபாமணிப்ராந்திர்விஸம்வாதிப்ரமஸ்ஸ்ம்ருத: ।
மணிப்ரபாமணிப்ராந்திஸ்ஸம்வாதிப்ரமஉச்யதே ॥ ௬

தீபப்ரபாமணிப்ராந்தி: தீபப்பிரபையில் ரத்தினப்பிராந்தியானது
விஸம்வாதிப்ரம: விசம்பவாதிபிரமையென்று
ஸ்ம்ருத: சொல்லப்படுகிறது
மணிப்ரபா ரத்தினுடைய பிரபையில்
மணிப்ராந்தி: ரத்தினமென்கிற பிரமையானது
ஸம்வாதிப்ரம: சம்வாதிபிரமையென்று
உச்யதே சொல்லப்படுகிறது.

அ-கை. இப்படி பிரத்தியட்சசம்வாதி பிரமையைக் காண்பிவித்து, அநுமானவிஷயத்திலும் காண்பிவிக்கிறார்.

बाष्पं धूमतयाबुध्वातत्रांगारानुमानतः ।
वह्नियदृच्छयालब्धस्ससंवादिभ्रमोमतः ॥

பாஷ்பம் தூமதயா புத்த்வா தத்ராங்காராநுமாநத: ।
வஹ்நிர்யத்ருச்சயா லப்தஸ்ஸம்வாதிப்ரமோ மத: ॥ ௭

பாஷ்பம் வெம்பாவை
தூமதயா புகையென்கிற நிச்சயம்பண்ணி
அங்காராநுமாநத: அக்கினி இருக்கிறதென்ற அநுமானத்தால்
புத்த்வா அறிந்துபோனவனுக்கு
தத்ர அந்தவிடத்தில்
யத்ருச்சயா தெய்வகதியினாலே
வஹ்நி: அக்கினியானது
லப்த: லபிக்கப்பட்டது
ஸ: அது
ஸம்வாதிப்ரம: அநுமானசம்வாதிபிரமை
மத: எனப்படும்.

அ-கை. சாஸ்திரசம்வாதி பிரமையை உதாரணங்களுடன் காண்பிக்கிறார்

गोदावर्युदकंगङ्गोदकंमत्वाविशुद्धये ।
संप्रोक्ष्यशुद्धिमाप्नोतिससंवादिभ्रमोमतः ॥
ज्वरेणाप्तस्सन्निपातंभ्रान्त्यानारायणंस्मरन् ।
मृतस्स्वर्गमवाप्नोतिससंवादिभ्रमोमतः ॥

𑌗𑍋𑌦𑌾𑌵𑌰𑍍𑌯𑍁𑌦𑌕𑌂𑌗𑌙𑍍𑌗𑍋𑌦𑌕𑌂𑌮𑌤𑍍𑌵𑌾𑌵𑌿𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌯𑍇 ।
𑌸𑌂𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌮𑌾𑌪𑍍𑌨𑍋𑌤𑌿𑌸𑌸𑌂𑌵𑌾𑌦𑌿𑌭𑍍𑌰𑌮𑍋𑌮𑌤𑌃 ॥ ௮
𑌜𑍍𑌵𑌰𑍇𑌣𑌾𑌪𑍍𑌤𑌸𑍍𑌸𑌨𑍍𑌨𑌿𑌪𑌾𑌤𑌂𑌭𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾𑌨𑌾𑌰𑌾𑌯𑌣𑌂𑌸𑍍𑌮𑌰𑌨𑍍 ।
𑌮𑍃𑌤𑌸𑍍𑌸𑍍𑌵𑌰𑍍𑌗𑌮𑌵𑌾𑌪𑍍𑌨𑍋𑌤𑌿𑌸𑌸𑌂𑌵𑌾𑌦𑌿𑌭𑍍𑌰𑌮𑍋𑌮𑌤𑌃 ॥ ௯

𑌗𑍋𑌦𑌾𑌵𑌰𑍍𑌯𑍁𑌦𑌕𑌂 கோதாவரி தீர்த்தத்தை
𑌗𑌙𑍍𑌗𑍋𑌦𑌕𑌂 கங்காதீர்த்தமென்று
𑌮𑌤𑍍𑌵𑌾 எண்ணி
𑌵𑌿𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌯𑍇 பாபட்சயத்தின் பொருட்டு
𑌸𑌂𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯 புரோட்சித்துக்கொண்டு
𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌂 சுத்தியை
𑌆𑌪𑍍𑌨𑍋𑌤𑌿 அடைகிறான்
𑌸𑌃 அதுவே
𑌸𑌂𑌵𑌾𑌦𑌿𑌭𑍍𑌰𑌮𑌃 சாஸ்திரீய சம்வாதிபிரமை
𑌮𑌤𑌃 எனப்படுகிறது
𑌜𑍍𑌵𑌰𑍇𑌣 காச்சலாலே
𑌸𑌨𑍍𑌨𑌿𑌪𑌾𑌤𑌂 சன்னிபாததோஷத்தை
𑌆𑌪𑍍𑌤𑌃 அடைந்த அஜாமீளன்
𑌭𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 மயக்கத்தினாலே
𑌨𑌾𑌰𑌾𑌯𑌣𑌂 𑌸𑍍𑌮𑌰𑌨𑍍 நாராயணனை ஸ்மரித்துக்கொண்டு
𑌮𑍃𑌤𑌃 இறந்தவன்
𑌸𑍍𑌵𑌰𑍍𑌗𑌂 சுவர்கத்தை
𑌅𑌵𑌾𑌪𑍍𑌨𑍋𑌤𑌿 அடைந்தான்
𑌸𑌃 அது
𑌸𑌂𑌵𑌾𑌦𑌿𑌭𑍍𑌰𑌮𑌃 ஒருசம்வாதிபிரமை
𑌮𑌤𑌃 எனப்படுகிறது

வி-ம். ஹரியென்றநாமத்தை துஷ்டர்கள் சொன்னாலும் அவர்களுக்கும்பாபம்போய்விடும். தீயென்றுதெரியாமல் தொட்டவனையும், தீஎரிப்பதுபோலவென்றும், ஸ்மிருதியிலும், அஜாமீளன் நாராயணஸ்மரணம் விசேஷமென்பதையறியாமல் தன்புத்திரனுடைய நாமமென்றுநினைத்து, வைத்தியர்முதலானவர்களைக் கூப்பிடுவதுபோல், நாராயணாவென்று சொன்னதால், நற்கதியையடைந்தானென்று சொல்லுகிற புராணவசனத்தையும் கண்டுகொள்.

அ-கை. இப்படி மூவிதசம்வாதிபிரமை உதாகரணத்தால். சித்திக்கஅர்த்தத்தைச் சொல்லுகிறார்.

प्रत्यक्षस्यानुमानस्यतथाशास्त्रस्यगोचरे ।
उक्तन्यायेनसंवादिभ्रमास्सन्तिहिकोटिशः ॥

𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌷𑌸𑍍𑌯𑌾𑌨𑍁𑌮𑌾𑌨𑌸𑍍𑌯𑌤𑌥𑌾𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯𑌗𑍋𑌚𑌰𑍇 ।
𑌉𑌕𑍍𑌤𑌨𑍍𑌯𑌾𑌯𑍇𑌨𑌸𑌂𑌵𑌾𑌦𑌿𑌭𑍍𑌰𑌮𑌾𑌸𑍍𑌸𑌨𑍍𑌤𑌿𑌹𑌿𑌕𑍋𑌟𑌿𑌶𑌃 ॥ ௧௦

ப்ரத்யக்ஷஸ்ய பிரத்தியட்சத்திற்கும் | உக்தாயெந சொல்லப்பட்ட நியாய
அநுமாநஸ்ய அனுமானத்திற்கும் | த்தினுலே [வை
ததா அப்படியே | ஸம்வாதிப்ரமை சம்வாதிபிரமைகளான
சாஸ்த்ரஸ்ய சாஸ்திரத்திற்கும் | கோடிஶ: கோடிவிதங்களாக
கோசரே விஷயமாய் | ஸந்தி ஹி இருக்கின்றனவன்றோ.

அ-கை. இப்படியாவது இந்த சம்வாதிபிரமைகளை எதற்கங்கிகரிக்கவேண்டுமெனில்.

अन्यथामृत्तिकादारुशिलास्स्युर्देवताःकथम् ।
अग्नित्वादिधियोपास्याःकथंवायोषितादयः ॥

அந்யதாம்ருத்திகாதாருஶிலாஸ்ஸ்யுர்தேவதா:கதம் ।
அக்நித்வாதிதியோபாஸ்யா:கதம்வாயோஷிதாதய: ॥ ௧௧

அந்யதா இப்படிசம்வாதி பிரமைஅங்கிகரியா விடில் | வருணன் தேவலோகத்தையும் அக்கினிகளாக உபாசிக்கும்படி
ம்ருத்திகாதாருஶிலா: மண். கல். கட்டை. முதலானவை | அக்நித்வாதிதியா பஞ்சாக்கினி வித்தையில் இவர்களையுபாசிக்கும்படி
தேவதா: உபாசிக்க யோக்கியமான [தெய்வங்களாக | கதம் வா என்னமாய் சொல்லக்கூடும்
கதம் எப்படி | உபாஸ்யா: இந்தஉபாசனை பலமான
ஸ்யு: ஆகும் | பிர்மலோக பிராப்திதான் என்னமாய் வரும்
யோஷிதாதய: ஸ்திரீ-புருஷன், மண், |

அ-கை. இப்போது வெகுகிரந்தங்களால் சொல்லப்பட்டிருக்கிற சம்வாதிபிரமைகள் புத்தியில் எளிதாயேறும்பொருட்டு சுருக்கிகாண்பிவிக்கிறார்.

अयथावस्तुविज्ञानात्फलंलभ्यतईप्सितम् ।
काकतालीयतस्सोयंसंवादिभ्रमउच्यते ॥

அயதாவஸ்துவிஜ்ஞாநாத்பலம்லப்யதஈப்ஸிதம் ।
காகதாலீயதஸ்ஸோயம்ஸம்வாதிப்ரமஉச்யதே ॥ ௧௨

அயதாவஸ்துவிஜ்ஞாநாத் எதார்த்தமன்றியிலிருக்கிற வஸ்துவினுடைய விஞ்ஞானத்தால் | ஈப்ஸிதம் இச்சித்த
காகதாலீயத: காக்கைஉட்கார்ந்து பனம்பழத்தை தள்ளிற்றென்று தெய்வகதியான நியாயத்தால் | பலம் பலம் (ன்றுண்டோ
 | லப்யதே லபிக்கப்படுகிறது யாதொ
 | ஸ: அயம் அந்தஇதுவே
 | ஸம்வாதிப்ரம: சம்வாதிபிரமை
 | உச்யதே எனப்படுகிறது.

அ-கை. பிரமத்தியானம் ஸ்வரூபமற்ற விஷயமானதால் விசாரஜன்னிய ஞானபலமான முக்தியை எப்படி கொடுக்குமெனில்.

स्वयंभ्रमोपिसंवादीयथासम्यक्फलप्रदः ।
ब्रह्मतत्वोपासनापितथामुक्तिफलप्रदा ॥

𑌸𑍍𑌵𑌯𑌂𑌭𑍍𑌰𑌮𑍋𑌪𑌿𑌸𑌂𑌵𑌾𑌦𑍀𑌯𑌥𑌾𑌸𑌮𑍍𑌯𑌕𑍍𑌫𑌲𑌪𑍍𑌰𑌦𑌃 ।
𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌤𑌤𑍍𑌵𑍋𑌪𑌾𑌸𑌨𑌾𑌪𑌿𑌤𑌥𑌾𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌿𑌫𑌲𑌪𑍍𑌰𑌦𑌾 ॥ ௧௩

𑌸𑌂𑌵𑌾𑌦𑍀 சம்வாதியானது
𑌸𑍍𑌵𑌯𑌂 𑌭𑍍𑌰𑌮𑌃 𑌅𑌪𑌿 தான்மயக்கருபமா னாலும்
𑌯𑌥𑌾 எப்படி
𑌸𑌮𑍍𑌯𑌕𑍍𑌫𑌲𑌪𑍍𑌰𑌦𑌃 நன்ருகபலத்தைகொடுக்கிறதோ
𑌤𑌥𑌾 அப்படி
𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌤𑌤𑍍𑌵𑍋𑌪𑌾𑌸𑌨𑌾 𑌅𑌪𑌿 பிரம தத்துவத்தினுடையஸ்வரூபத்தியானமும்
𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌿𑌫𑌲𑌪𑍍𑌰𑌦𑌾 மோட்சமாகிற பலத்தைக் கொடுக்கும்.

அ-கை. இந்தத்தியானம் பிர்மத்தையறிந்து செய்கிறதா, அல்லது அறியாமல்ச்செய்கிறதா, அறிந்து செய்கிறதென்ருல், மோட்சசாதனமான ஞானம் வந்துவிட்டால், பிர்மத்தியானம், நிஷ்பிரயோசன மாயிற்றே. அறியாமல்ச்செய்கிறதென்ருல், விஷயமாயிருக்கிற பிர்மலட்சணம், அறிந்துகொள்ளாதவனுக்கு பிர்மத்தியானமே கிடைக்கமாட்டாதே, அப்படியிருந்தால், இதற்குச்சமாதானம் சொல்லவேண்டுமெனில்.

वेदान्तेभ्योब्रह्मतत्वमखण्डैकरसात्मकम् ।
परोक्षमवगम्यैतदहमस्मीत्युपासते ॥

𑌵𑍇𑌦𑌾𑌨𑍍𑌤𑍇𑌭𑍍𑌯𑍋𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌤𑌤𑍍𑌵𑌮𑌖𑌣𑍍𑌡𑍈𑌕𑌰𑌸𑌾𑌤𑍍𑌮𑌕𑌮𑍍 ।
𑌪𑌰𑍋𑌕𑍍𑌷𑌮𑌵𑌗𑌮𑍍𑌯𑍈𑌤𑌦𑌹𑌮𑌸𑍍𑌮𑍀𑌤𑍍𑌯𑍁𑌪𑌾𑌸𑌤𑍇 ॥ ௧௪

𑌵𑍇𑌦𑌾𑌨𑍍𑌤𑍇𑌭𑍍𑌯𑌃 வேதாந்தங்களினுலே குருமுகமாய்
𑌅𑌖𑌣𑍍𑌡𑍈𑌕𑌰𑌸𑌾𑌤𑍍𑌮𑌕𑌂 அகண்டைக ரசவடிவமான
𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌤𑌤𑍍𑌵𑌂 பிரமஸ்வரூபத்தை
𑌪𑌰𑍋𑌕𑍍𑌷𑌂 பரோட்சமாக
𑌅𑌵𑌗𑌮𑍍𑌯 அறிந்து
𑌏𑌤𑌤𑍍 இந்தபிர்மமே
𑌅𑌹𑌂 𑌅𑌸𑍍𑌮𑌿 𑌇𑌤𑌿 நானென்று.
𑌉𑌪𑌾𑌸𑌤𑍇 தியானம்பண்ணுகிறான்.

அ-கை. அந்தப்பரோட்ச ஞானத்திற்கு ஸ்வரூபமேதெனில்.

प्रत्यग्व्यक्तिमनुल्लिख्यशास्त्राद्विष्णवादिमूर्तिवत् ।
अस्तिब्रह्मेतिसामान्यज्ञानमत्रपरोक्षधीः ॥

𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌗𑍍𑌵𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑌿𑌮𑌨𑍁𑌲𑍍𑌲𑌿𑌖𑍍𑌯𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌦𑍍𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍍𑌵𑌾𑌦𑌿𑌮𑍂𑌰𑍍𑌤𑌿𑌵𑌤𑍍 ।
𑌅𑌸𑍍𑌤𑌿𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑍇𑌤𑌿𑌸𑌾𑌮𑌾𑌨𑍍𑌯𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌮𑌤𑍍𑌰𑌪𑌰𑍋𑌕𑍍𑌷𑌧𑍀𑌃 ॥ ௧௫

𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍 பிரத்தியகாத்தும ஸ்வரூ
𑌵𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑌿𑌂 தானக (பத்தை
𑌅𑌨𑍁𑌲𑍍𑌲𑌿𑌖𑍍𑌯 விஷயிகரித்து அறியாமல்
𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌤𑍍 வேதாந்தத்தினுலேயே

விஷ்ணுவாதி மூர்த்திவத் விஷ்ணு முதலான மூர்த்தியை அறிந்தது போல ப்ரஹ்ம அஸ்தி இதி பிரமமொன்றிருக்கிறதென்று ஸாமாந்யஜ்ஞாநம் சாமான்னியமாயுண்டான ஞானம் அத்ர இந்த விடத்தில் பரோக்ஷயீ: பரோட்சஞான மெனப்படும்.

அ-கை. விஷ்ணுவின் சதுர்ப்புஜம்முதலான விசேஷத்தோடே அறிந்திருக்கிற ஞானமெதினால் பரோட்சமென்று சொல்வதெனில்.

चतुर्भुजाद्यवगतावपिमूर्तिमनुल्लिखन् ।
अक्षैःपरोक्षज्ञान्येवनतदाविष्णुमीक्ष्यते ॥

சதுர்புஜாத்யவகதாவபிமூர்திமநுல்லிகந் ।
அக்ஷை:பரோக்ஷஜ்ஞாந்யேவநததாவிஷ்ணுமீக்ஷ்யதே ॥ கசு

சதுர்புஜாத்யவகதா அபி சாஸ்திரத்தால் நான்குகைமுதலானதையுடையவர் விஷ்ணுவென்றஞானம் வந்திருந்தாலும் அக்ஷை: சட்சுராதிசகல இந்திரியங்களினாலே மூர்த்திம் அந்த மூர்த்தியை அநுல்லிகந் பிரத்தியட்சமாய்க்காணுதவனதால் ததா அப்போ விஷ்ணும் அந்தவிஷ்ணுவை ந ஈக்ஷ்யதே பார்க்கவில்லை பரோக்ஷஜ்ஞாநீ ஏவ அவன்பரோட்சஞானியே.

அ-கை. விஷ்ணுவாதி மூர்த்திஞானமும் இந்திரிய ஞானகோசரமில்லாமையால் பிராந்திஞான மாயிற்றேயெனில்.

परोक्षत्वापराधेनभवेन्नातत्त्ववेदनम् ।
प्रमाणेनैवशास्त्रेणसत्यमूर्तेर्विभासनात् ॥

பரோக்ஷத்வாபராதேநபவேந்நாதத்த்வவேதநம் ।
ப்ரமாணேநைவசாஸ்த்ரேணஸத்யமூர்தேர்விபாஸநாத் ॥

ப்ரமாணேந பிரமாணமாயிருக்கிற சாஸ்த்ரேண ஏவ சாத்திரத்தினாலே ஸத்யமூர்தே: சத்தியமான அந்த விஷ்ணுவாதிமூர்த்தியானது விபாஸநாத் விளங்குகிறபடியால் பரோக்ஷத்வாபராதேந பரோட்சமாயிருந்தகுற்றத்தால் அதத்த்வவேதநம் பிராந்திஞானமாக ந பவேத் பவிக்காது.

அ-கை. சச்சிதானந்த ஸ்வரூபமான பிர்மஞானம் சாத்திரத்தாலுண்டாயிருக்கும்போது, என்னஏதுவால் அந்தஞானம் இவனுக்கு பரோட்சமாயிற்றெனில்.

सच्चिदानन्दरूपस्यशास्त्राद्भानेप्यनुल्लिखन् ।
प्रत्यञ्चंसाक्षिणंतत्तुब्रह्मसाक्षान्नवीक्ष्यते ॥

ஸச்சிதாநந்தரூபஸ்யஶாஸ்த்ராத்பாநேப்யநுல்லிகந் ।
ப்ரத்யஞ்சம்ஸாக்ஷிணம்தத்துப்ரஹ்மஸாக்ஷாந்நவீக்ஷ்யதே ॥ ௧௮

ஸச்சிதாநந்தரூபஸ்ய சச்சிதானந்த ரூபமானபிர்மம்
ஶாஸ்த்ராத் சாத்திரத்தினாலே
பாநே அபி விளங்கினபோதிலும்
ப்ரத்யஞ்சம் நானென்கிற பிரத்தியக் ரூபமான
ஸாக்ஷிணம் சாட்சியை
அநுல்லிகந் விஷயீகரியாததால்
தத் து அந்த
ப்ரஹ்ம பிர்மத்தை
ஸாக்ஷாத் சாட்சாத்துக்காரமாக
ந வீக்ஷ்யதே பார்க்கவில்லை.

அ-கை. அப்போ அப்படியறிந்த பிர்மஞானம் பிராந்திஞானமாக எப்படி ஆகமாட்டாதெனில்.

शास्त्रोक्तेनैवमार्गेणसच्चिदानन्दनिश्चयात् ।
परोक्षमपितज्ज्ञानंतत्वज्ञानंनतुभ्रमः ॥

ஶாஸ்த்ரோக்தேநைவமார்க்கேணஸச்சிதாநந்தநிஶ்சயாத் ।
பரோக்ஷமபிதஜ்ஜ்ஞாநம்தத்வஜ்ஞாநம்நதுப்ரமஃ ॥ ௧௯

ஶாஸ்த்ரோக்தேந சாத்திரத்தினாலே சொல்லப்பட்டதாயிருக்கிற
மார்க்கேண ஏவ மார்க்கத்தினாலே தானே
ஸச்சிதாநந்தநிஶ்சயாத் பிர்மம்சச்சிதானந்தமென்று நிச்சயம் வந்திருப்பதால்
தஜ்ஜ்ஞாநம் அந்தஞானம்
பரோக்ஷம் அபி பரோட்சமானாலும்
தத்வஜ்ஞாநம் எதார்த்தஞானமே தவிர
ந து ப்ரமஃ பிராந்திஞானமாக ஆகமாட்டாதன்று.

அ-கை. சச்சிதானந்தம் பிர்மமென்ற சிரவணத்தைப்பண்ணி அதினாலே பரோட்சஞானம் இவனுக்கு சாத்திரத்தால் வந்ததுபோல இந்தசரீரத்திலிருக்கிற சாட்சியைத்தானே, குருவானவர் மகாவாக்கியத்தால் நீயேபிர்மமென்று, உபதேசிக்கப்பட்டிருக்கும்போது, இவனுக்குமாத்திரம்பிர்மம் அபரோட்சமாகாததற்கு காரணமேதெனில்.

ब्रह्मयद्यपिशास्त्रेषुप्रत्यक्त्वेनैववर्णितम् ।
महावाक्यैस्तथाप्येतद्दुर्बोधमविचारिणः ॥

ப்ரஹ்மயத்யபிஶாஸ்த்ரேஷுப்ரத்யக்த்வேநைவவர்ணிதம் ।
மஹாவாக்யைஸ்ததாப்யேதத்துர்போதமவிசாரிணஃ ॥ ௨௰

யதி ஸுவி நீசொல்லுகிறபடி | ருக்கிறது
ஶாஸ்த்ரேஷு இந்தசாத்திரங்களில் | கதா ஸுவி அப்படி இருந்தாலும்
மஹாவாக்யை: குருவின்உபதேசமா | ஸுவிசாரிண: விசாரணையில்லாத பு
ணமகாவாக்கியங்களிலே | ருஷனுக்கு
ப்ரஹ்ம பிர்மமானது (கவே | வா கஸ இந்தஅபரோட்சஞானம் உ
ப்ரத்யக்த்வேந பிரத்தியகாத்துமாவா | ண்டாகிறது
வணித்தம வவ வருணிக்கப்பட்டி | உதேவாயம் அசாத்தியமாய்விடும்

அ-கை. அபரோட்சஞானம், பிரமாணவஸ்து விஷயமாயிருந்தும். அந்த பிரமாணவஸ்துவும், தத்துவமசியாதி மகாவாக்கியவிசார ஜன்னியபிர்மாத்துமைக்கிய லட்சணமாயிருந்தும், யாதுகாரணமன்றியி லிவனுக்கு, அபரோட்சஞான சாதனமானவிசாரமும், அதினாலுண்டாகிற ஞானமும் அசாத்தியமாய் போயிற்றெனில்,

देहाद्यात्मत्वविभ्रान्तौ जाग्रत्यां नहठात्पुमान् ।
ब्रह्मात्मत्वेन विज्ञातुं क्षमते मंदधीत्वतः ॥

தேஹாத்யாத்மத்வவிப்ராந்தௌ ஜாக்ரத்யாம் நஹடாத்புமாந் ।
ப்ரஹ்மாத்மத்வேந விஜ்ஞாதும் க்ஷமதே மந்ததீத்வத: ॥ உக

தேஹாத்யாத்மத்வவிப்ராந்தௌ தேகாதிக ளில்நானென்கிற மயக்கமானது | மந்ததீத்வத: மந்தபுத்தியானதால்
ஹடாத் பலாத்காரமாக | ப்ரஹ்மாத்மத்வேந பிர்மமேநானென்று
ஜாக்ரத்யாம் ஜாக்கிரதையாயிருந்துள் | விஜ்ஞாதும் சாட்சாத்காரமாக அறிவதற்கு
புமாந் இந்தபுருஷன் [ளளவில் | ந க்ஷமதே சமர்த்தனாகிறானில்லை.

வி-ம். சித்தமாகிறவிறகில் தேகாத்தும புத்தியாகிற ஈரம்மிகுந்திருப்பதால் விசாரமாகிறகாந்தியால் விருத்தி பண்ணப்பட்டிருக்கிற அபரோட்சஞானமாகிறஅக்கினி இந்த சித்தமாகிறகட்டையை பஸ்பம்பண்ண சக்தியில்லாததாயிற்று.

அ-கை. அப்போ தேகாதிதுவைதபிரமை போகாமையால் பரோட்சஞானந்தான் அவனுக்கெப்படி யுண்டாகுமெனில்.

ब्रह्ममात्रं सुविज्ञेयं श्रद्धालोश्शास्त्रदर्शिनः ।
अपरोक्षद्वैतबुद्धिः परोक्षाद्वैतबुद्ध्यनुत् ॥

ப்ரஹ்மமாத்ரம் ஸுவிஜ்ஞேயம் ஶ்ரத்தாலோஶ்ஶாஸ்த்ரதர்ஶிந:।
அபரோக்ஷத்வைதபுத்தி: பரோக்ஷாத்வைதபுத்த்யநுத் ॥

ஶாஸ்த்ரதர்ஶிந: வேதாந்தசாத்திரத்தை நன்றாய் பார்த்தவனாயும் | ப்ரஹ்மமாத்ரம் பிரமத்தைமாத்திரம்
ஶ்ரத்தாலோ: சிரத்தையை யுடையவனாயு மிருக்கிற இவனுக்கு | ஸுவிஜ்ஞேயம் பரோட்சமாய் நன்றாய் அறியக்கூடும்

அபரோக்ஷைகதேவாஸ்மிம் பிரத்தியட்சஅகங்காராதிவிஷயம்வரையிலுள்ள தத்துவஞானமானது பரோக்ஷைகதேவாஸ்ய ந நாஶ பரோட்சமாயிருக்கிற அத்துவைதபிரமஞானத்தை ஒருக்காலும்கெடுக்காது

அ-கை. அப்படி சொல்லக்கூடாது, பிரத்தியட்சமா யிருக்கிறகூழ் கூட பரோட்சமான தேவாமிருத ஆசையைக்கெடுத்து இதை சாப்பிடும்படியாய் பண்ணுவதுபோ லிருப்பதால், நீர்சொல்லுகிறதற்கு திருஷ்டாந்தமேதெனில்.

अपरोक्षशिलाबुद्धिर्नपरोक्षेशतांनुदेत् ।

அபரோக்ஷஶிலாபுத்திர்நபரோக்ஷேஶதாம்நுதேத் |

அபரோக்ஷஶிலாபுத்தி: கோவிலில் பிரத்தியட்சமான சிலாஞானமானது பரோக்ஷேஶதாம் பரோட்சமான தெய்வபுத்தியை ந நுதேத் கெடுக்கவில்லையென்பது உலகபிரசித்தம்

அ-கை. அப்படி பிரதிமைகளில் தெய்வபுத்தியைக் காணேமேயெனில்.

प्रतिमादिषुविष्णुत्वेकोवाविप्रतिपद्यते ॥

अश्रद्धालोरविश्वासोनोदाहरणमर्हति ।

श्रद्धालोरेवसर्वत्रवैदिकेष्वधिकारतः ॥

ப்ரதிமாதிஷுவிஷ்ணுத்வேகோவாவிப்ரதிபத்யதே || ௨௫

அஶ்ரத்தாலோரவிஶ்வாஸோநோதாஹரணமர்ஹதி |

ஶ்ரத்தாலோரேவஸர்வத்ரவைதிகேஷ்வதிகாரத: || ௨௬

ப்ரதிமாதிஷு பிம்பம்முதலானவைகளில் விஷ்ணுத்வே விஷ்ணுமுதலான தெய்வமுண்டென்பதில் க: வா எவன்தான் விப்ரதிபத்யதே சந்தேகப்படுகிறான்

அ.கை. நாஸ்தீர்கள் கோவிலில் தெய்வமில்லையென்றுசொல்லுகிறார்களே யென்றால்.

அஶ்ரத்தாலோ: சிரத்தையில்லாத வீணர்களுடைய அவிஶ்வாஸ: அவநம்பிக்கையானது உதாஹரணம் உதகரிக்கிறதற்கு ந அர்ஹதி யோக்கியமாகமாட்டாது ஸர்வத்ர சமஸ்தமான வைதிகேஷு வைதிகங்களிலும் ஶ்ரத்தாலோ: ஏவ சிரத்தையுள்ளவன்தானே அதிகாரத: அதிகாரியா யிருப்பதாலென்றறி.

அ-கை. இதனால் பரோட்சஞானத்திற் கேதாயிற்றெனில்,

सकृदाप्तोपदेशेनपरोक्षज्ञानमुद्भवेत् ।

विष्णुमूर्त्युपदेशोहिनमीमांसामपेक्षते ॥

ஸக்ருச்ச்ருதாப்தோபதேசேந பரோக்ஷஜ்ஞாநமுத்பவேத் ।
விஷ்ணுமூர்த்யுபதேசோஹி ந ஸம்ஸயமபேக்ஷதே ॥ ௨௫

ஸக்ருத் ஒரு தடவை
ஆப்தோபதேசேந ஆப்தரான குருவினுடைய உபதேசத்தினாலே
பரோக்ஷஜ்ஞாநம் பரோட்சஞானமானது
உத்பவேத் முமுட்சுவுக்கு உண்டாய்விடும்

விஷ்ணுமூர்த்யுபதேசம் அது எது போலெனில் விஷ்ணுமூர்த்தியினுடைய உபதேசமானது
ஸம்ஸயம் அந்தவிஷ்ணுபக்தனுக்கு சம்சயமான ஆலோசனையை
ஸாபேக்ஷதே ந ஹி அபேட்சிக்கவில்லையன்றோ

அ-கை. அப்போ ஒருதடவையில் விஷ்ணுமூர்த்தியின் பரோட்சஞானமுண்டானால் அடிக்கடி அந்தசாஸ்திரத்தை சிரவணம் பண்ணுவானெனில்.

कर्मोपास्तीविचार्येतेअनुष्ठेयाविनिर्णयात् ।
बहुशाखाविप्रकीर्णैर्निर्णेतुंकःप्रभुर्नरः ॥

கர்மோபாஸ்தீ விசார்யேதே அநுஷ்டேயாவிநிர்ணயாத் ।
பஹுஶாகாவிப்ரகீர்ணைர்நிர்ணேதும் க: ப்ரபுர்நர: ॥ ௨௬

கர்மோபாஸ்தீ கர்மமும் சகுணோபாஸ்தியும்
விசார்யேதே விசாரிக்கப்படுகின்றன
எதற்கெனில்

அநுஷ்டேயாவிநிர்ணயாத் அனுஷ்டானம்செய்யவேண்டிய விதிகளுடைய நிச்சயம் உண்டாகாத நிமித்தியத்தாலேயே.

அ-கை. அப்படி நிர்ணயமாகாததற்குக் காரணமேதோவெனில்.

பஹுஶாகாவிப்ரகீர்ணை: வெகுசாகைகளில் செய்திருக்கிற அர்த்தங்களையெல்லாம்
நிர்ணேதும் நிர்ணயம்பண்ணுவதற்கு

க: இக்காலத்தில்நம்போலிகளுக்குள் எந்த
நர: மனிதன்
ப்ரபு: சமர்த்தனாவன்.

அ-கை. ஆனால்அவைகளை எவ்விதமாய்ச் செய்கிறதெனில்.

निर्णीतोर्थःकल्पसूत्रैर्ग्रथितस्तावतास्तिकः ।
विचारेणविनाकर्मशक्तोनुष्ठातुमञ्जसा ॥
उपास्तीनामनुष्ठानमार्षग्रन्थेषुवर्णितम् ।
विचाराक्षममर्त्याश्चतच्छ्रुत्वोपासतेगुरोः ॥

நிர்ணீதோர்த: கல்பஸூத்ரைர்க்ரதிதஸ்தாவதாஸ்திக: ।
விசாரேணவிநாகர்மஶக்தோநுஷ்டாதுமஞ்ஜஸா ॥ ௨௭
உபாஸ்தீநாமநுஷ்டாநமார்ஷக்ரந்தேஷுவர்ணிதம் ।
விசாராக்ஷமமர்த்யாஶ்சதச்ச்ருத்வோபாஸதேகுரோ: ॥ ௨௮

கல்பஸூத்ரை: ஜைமினி முதலானவர்களால் செய்யப்பட்ட கற்பங்களென்ன, சூத்திரங்களென்ன இவைகளாலே
ருஷிபி: எடுத்து
நிர்ணீதோர்த்த: நிர்ணயித்த அர்த்தமிருக்கும்போது
தாவதா அவ்வளவாலே
ச்ரத்தாலு: நம்பிக்கைகொண்ட அதிகாரி
விசாரேண விசாரணை
விநா அன்னியில்தானே
கர்ம கர்மத்தை
அநுஷ்டாதும் அநுஷ்டானம் பண்ணுவதற்கு
ஸுலபம் சுலபமாக
சக்த: சமர்த்தனாகிறான்
உபாஸ்தீநாம் இதுபோலவே சகுணோபாசனைகளுடைய
அநுஷ்டானம் அநுஷ்டானமானது
ஸூத்ரவ்யாக்யா பிராம்மமந்திரம் கற்பமுதலான கிரந்தங்களில்
வர்ணிதா வருணிக்கப்பட்டிருக்கிறது
விசாராக்ஷமா: விசாரணை பண்ண சக்தியில்லாத புருஷர்கள்
குரோ: குருவினிடத்திலிருந்து
தத்ஸ்ருத்வா அந்த சகுணோபாசனையைக்கேட்டு
உபாஸதே தியானமும்பண்ணக்கடவன்

அ-கை. இப்போதிருக்கிற சிலகிரந்தகர்த்தாக்கள் வேதவாக்கிய விசாரத்தை எதற்காக செய்கிறார்களெனில், அவர்களுடைய புத்திக்கு திருப்தியுண்டாகும் பொருட்டேயன்றி அநுஷ்டிப்பதற்கு குருவாக்கியமே போதுமென்றுபரிகரிக்கிறார்.

वेदवाक्यानिनिर्णेतुमिच्छन्मीमांसतांजनः ।
आप्तोपदेशमात्रेणह्यनुष्ठानंहिसंभवेत् ॥

வேதவாக்யாநிநிர்ணேதுமிச்சந்மீமாம்ஸதாஞ்ஜந: ।
ஆப்தோபதேசமாத்ரேணஹ்யநுஷ்டாநம்ஹிஸம்பவேத் ॥ உசு

வேதவாக்யாநி சந்தேகத்தினால் வேதவாக்கியங்களை
நிர்ணேதும் நிர்ணயம்பண்ண
மீமாம்ஸதாம் ஆலோசனைசெய்தல்
இச்சந் இச்சித்துக் கொண்டிருக்கிற
ஜந: ஹி புருஷனுக்கும்
ஆப்தோபதேசமாத்ரேண இஷ்டருடையஉபதேசமாத்திரத்தால்
அநுஷ்டாநம் அநுஷ்டானம்
ஸம்பவேத் ஹி சம்பவிக்கிறதன்றோ

அ-கை. பிரமத்தியானம் குருபதேசமாத்திரத்தில் வருமென்பதற்கு திருஷ்டாந்தம் சொன்னதுபோதும், பிர்மசாட்சாத்காரமும் குருஉபதேசமாத்திரத்தாலேன் சித்தியாகக்கூடாதெனில்.

ब्रह्मसाक्षात्कृतिस्त्वेवंविचारेणविनानृणाम् ।
आप्तोपदेशमात्रेणनसंभवतिकुत्रचित् ॥

ப்ரஹ்மஸாக்ஷாத்க்ருதிஸ்த்வேவம் விசாரேண விநா ந்ருணாம் ।
ஆப்தோபதேஶமாத்ரேண நஸம்பவதி குத்ரசித் ॥ ௩௦

ஏவம் இப்படி
ப்ரஹ்மஸாக்ஷாத்க்ருதி: து பிரமசா
ட்சாத்காரஞானமும்
விசாரேண விநா விசாரமன்றியிலே
ந்ருணாம் மனிதர்களுக்கு (தானே

ஆப்தோபதேஶமாத்ரேண குருஉப
தேசமாத்திரத்தினாலேயே
குத்ரசித் ஓரிடத்திலும்
ந ஸம்பவதி உண்டாகமாட்டாது.

அ-கை. பரோட்சஞானத்திற்கு பிரதிபந்தமெது, அபரோட்சஞானத்திற்கு பிரதிபந்தமெது, என்பாயாகில் சொல்லுகிறோம்.

परोक्षज्ञानमश्रद्धाप्रतिबध्नातिनेतरत् ।
अविचारोपरोक्षस्यज्ञानस्यप्रतिबन्धकः ॥

பரோக்ஷஜ்ஞாநமஶ்ரத்தா ப்ரதிபத்நாதி நேதரத் ।
அவிசாரோபரோக்ஷஸ்ய ஜ்ஞாநஸ்ய ப்ரதிபந்தக: ॥ ௩க

அஶ்ரத்தா அவநம்பிக்கையானது
பரோக்ஷஜ்ஞாநம் பரோட்சஞானத்
ப்ரதிபத்நாதி தடுக்கிறது (தை
ந இதரத் வேறொன்றும் தடுக்கவில்லை

அபரோக்ஷஸ்ய ஜ்ஞாநஸ்ய அபரோ
ட்சஞானத்திற்கு
அவிசார: நாமாரென்கிற விசாரமின்
மையே
ப்ரதிபந்தக: தடையென்றறி

அ-கை. விசாரணை பண்ணினாலும் அபரோட்சஞான முண்டாகாமல்போனால் என்னசெய்கிறதெனில்.

विचार्याप्यापरोक्ष्येणब्रह्मात्मानंनवेत्तिचेत् ।
आपरोक्ष्यावसानत्वाद्भूयोभूयोविचारयेत् ॥

விசார்யாப்யாபரோக்ஷ்யேண ப்ரஹ்மாத்மாநம் நவேத்தி சேத் ।
ஆபரோக்ஷ்யாவஸாநத்வாத் பூயோபூயோ விசாரயேத் ॥ ௩௨

விசார்ய அபி அப்படிநாமாரென்று
விசாரித்தாலும்
ஆபரோக்ஷ்யேண சாட்சாத்காரமாக
ப்ரஹ்ம பிர்மமே
ஆத்மாநம் நாமென்று
ந வேத்தி சேத் அறியாமல்போனானே
யானால்

ஆபரோக்ஷ்யாவஸாநத்வாத் அந்தசா
க்ஷாத்காரஞானத்திற்கு அபரோ
ட்சமே முடிவானதால் அப்படிஅ
பரோட்சஞானம்வரும்வரையில்
பூய: பூய: அடிக்கடி
விசாரயேத் விசாரிக்கவேண்டியது

அ-கை. அப்படி அடிக்கடி விசாரித்தாலும், இந்தஜன்மமுடிவுவரையிலும் ஞானமுண்டாகாமல்போனால் விசாரம் வீணாய்விடுமேயெனில்.

विचारयन्नामरणंनैवात्मानंलभेतचेत् ।
जन्मांतरेलभेतैवप्रतिबन्धक्षयेसति ॥

விசாரயந்நாமரணம்நைவாத்மாநம்லபேதசேத் ।
ஜந்மாந்தரேலபேதைவப்ரதிபந்தக்ஷயேஸதி ॥ ௯௯

ஆமரணம் மரணபரியந்தம்
விசாரயந் விசாரித்துக்கொண்டு வந்து அச்சன்மத்தில் அப்புருடன்
ஆத்மாநம் ஆத்துமஞானத்தை
நைவலபேதசேத் அடையாமல் போனானேயானால்
ஜந்மாந்தரே ஜன்மாந்திரத்தில்
ப்ரதிபந்தக்ஷயே ஸதி பிரதிபந்தகம் க்ஷயித்தவுடன்
லபேதைவ ஞானத்தைஉறுதியாய டைவன்விசாரம்வீணாய்ப்போகாது

அ-கை. விசாரம்வீணாய்ப் போகாதென்கிற அர்த்தஇந்தஅர்த்தம் என்னத் தினால் அறிந்துகொள்ளலா மெனில்.

इहवामुत्रवाविद्येत्येवंसूत्रकृतोदितम् ।
श्रृण्वन्तोप्यत्रबहवोयन्नविद्युरितिश्रुतिः ॥

இஹவாமுத்ரவாவித்யேத்யேவம்ஸூத்ரக்ருதோதிதம் ।
ச்ருண்வந்தோப்யத்ரபஹவோயந்நவித்யுரிதிச்ருதிஃ ॥ ௯௪

வித்யா இஹ வா ஞானமானது பிரதி பந்தரஹிதமாயிருந்தால் இந்த ஜன்மத்திலேயே லபிக்கும்
அமுத்ர வா ஜதி பிரதிபந்தகமிருந்தால் மறுஜன்மத்திலாவதுண்டாகுமென்று
ஏவம் இப்படி
ஸூத்ரக்ருதா வேதவியாசரால் சூத்திரத்தில்
உதிதம் சொல்லப்படுகிறது
பஹவஃ வெகுபேர்கள்
அத்ர இந்தஜன்மத்தில்
ச்ருண்வந்தோபி சிரவணம் பண்ணியிருந்தாலும்
யம் யாதொருஆத்துமாவை
ந வித்யுஃ அறியமாட்டார்களென்று
இதி இப்படி
ச்ருதிஃ கடவல்லீ என்கிற சுருதியும் சொல்லுகிறது

அ-கை. இந்தஜன்மத்தில் சிரவணாதிகளைப் பண்ணியும், அபரோக்ஷஞானமுண்டாகாமற்போனால், மறுஜன்மத்தில் அதுவுண்டாமென்ற சுருதியையுக்தியுடன் காண்பிக்கிறார்.

गर्भएवशयानस्सन्वामदेवोवबुद्धवान् ।
पूर्वाभ्यस्तविचारेणयद्वदध्ययनादिषु ॥

கர்ப்பஏவசயாநஸ்ஸந்வாமதேவோவபுத்தவாந் ।
பூர்வாப்யஸ்தவிசாரேணயத்வதத்யயநாதிஷு ॥ ௱௧

वामदेवः வாமதேவரிஷியானவர்
गर्भे एव கர்ப்பத்திலேயே
शयानः सन् படுத்துக்கொண்டே
पूर्वजन्मश्रुतविचारेण முந்தியஜன்மத்தில்செய்திருந்தவிசாரத்தால்
अवबोधवान् ஞானத்தை அடைந்தாரென்று சுருதிசொல்லுகிறது

यथा எப்படி
अध्ययनादिषु பூர்வ ஜன்மத்தில் அத்தியயனம்செய்து விட்டவனுக்கு இச்சன்மத்தில் கிரமமன்றியல் வரப்பட்ட அத்தியயனம் முதலானவைகள்போல இவனுக்கும்ஞானம் வருமென்றறி.

அ-கை. இந்தஜன்மத்தில் ஞானமுண்டாகாதவனுக்கு மறுஜன்மத்தில்ஞானமுண்டாகு மென்பதில் திருஷ்டாந்தமேதெனில்.

बहुवारमधीतेपियदानायातिचेत्पुनः ।
दिनान्तरेनधीत्यैवपूर्वाधीतंस्मरेत्पुमान् ॥
कालेनपरिपच्यन्तेकृषिगर्भादयोयथा ।
तद्वदात्मविचारोपिशनैःकालेनपच्यते ॥

बहुवारमधीतेपि यदा नायाति चेत्पुनः ।
दिनान्तरे नधीत्यैव पूर्वाधीतं स्मरेत्पुमान् ॥ ௬௬
कालेन परिपच्यन्ते कृषिगर्भादयो यथा ।
तद्वदात्मविचारोपि शनैः कालेन पच्यते ॥ ௬௭

बहुवारं ஒருநாள்வெகுதடவை
अधीते अपि அத்தியயனம் பண்ணப்பட்டிருந்தாலும்
यदा எப்போது
न आयाति चेत् வராமற்போனால்
दिनान्तरे மறுநாள்
पुनः மறுபடி
अनधीत्य एव அத்தியயனம் பண்ணுமல்தானே
पूर्वाधीतं முன் அத்தியயனம்பண்ணப்பட்ட வேதத்தை
पुमान् புருஷனானவன்
स्मरेत् தானாகவேஸ்மரிக்கிறான்

कृषिगर्भादयः புதிதாய் கிருஷிபண்ணுகிறவனுக்கு அந்த வருஷத்தில் நெல் விளையாவிட்டாலும்; கிரமத்தில் பலிப்பதுபோலும்; ஸ்திரீபோகம் பண்ணிக்ரமத்தில் கருப்பமுண்டாகிறது; இவை முதலானவை
यथा எப்படி
कालेन சில்காலத்திலே [வோ
परिपच्यन्ते பரிபாகப்படுகின்றன
तद्वत् அந்ததிருஷ்டாந்தம்போல
आत्मविचारः अपि ஆத்துமவிசாரமும்
शनैः மெள்ள
कालेन சிலகாலத்திலே.
पच्यते பரிபாகப்படுகிறது.

அ-கை. இந்தஆத்துமாவை அனேகம்தடவை விசாரித்தாலும் பிரதிபந்தத்தால் சாட்சாத்கார மாகாதென்று வார்த்திகாசாரியாள் சொல்லியிருக்கிறதை சொல்லுகிறார்.

पुनःपुनर्विचारेपित्रिविधःप्रतिबन्धतः ।
नवेत्तितत्वमित्येतद्वार्तिकेसम्यगीरितम् ॥
कुतस्तत्ज्ञानमितिचेत्तद्धिबन्धपरिक्षयात् ।
असावपिचभूतोवाभावीवावर्ततेथवा ॥
अधीतवेदवेदार्थोप्यतएवनमुच्यते ।
हिरण्यनिधिदृष्टान्तादिदमेवहिदर्शितम् ॥

புநஃபுநர்விசாரேபி த்ரிவிதஃப்ரதிபந்ததஃ ।
நவேத்திதத்வமித்யேதத்வார்திகே ஸம்யகீரிதம் ॥ ௩௮
குதஸ்தத்ஜ்ஞாநமிதிசேத்தத்திபந்தபரிக்ஷயாத் ।
அஸாவபிசபூதோவாபாவீவாவர்த்ததேதவா ॥ ௩௯
அதீதவேதவேதார்தோப்யதஏவநமுச்யதே ।
ஹிரண்யநிதிதிருஷ்டாந்தாதிதமேவஹிதர்சிதம் ॥ ௪௦

புநஃ புநஃ அடிக்கடி
விசாரே அபி விசாரித்த போதிலும்
த்ரிவிதஃ மூவிதமான
ப்ரதிபந்ததஃ பிரதிபந்தத்தால்
தத்வம் எதார்த்தத்தை
ந வேத்தி இதி அறியவில்லையென்று
வார்திகே வார்த்திகத்தில்
ஏதத் இந்தஅர்த்தமானது
ஸம்யக் நன்றாய்
ஈரிதம் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது
தத் அந்த
ஜ்ஞாநம் ஞானம்
குதஃ இதி சேத் எதினாலுண்டாகுமெனில்
பந்தபரிக்ஷயாத் பிரதிபந்த க்ஷயத்தால்
தத் ஹி இத்ஞானமுண்டாகுமன்றோ

அஸௌ அபி ச இந்தபிரதிபந்தமும்
பூதஃ வா பூதப்பிரதிபந்தமென்றும்
பாவீ வா பௌஷியத்பிரதிபந்தமென்றும்
வர்த்ததே அதவா வர்த்தமான பிரதிபந்தமென்றும் இப்படி மூவிதமாய்சொல்லப்படுகிறது
அத ஏவ அதினாலேயே
அதீதவேதவேதார்த்தஃ அபி வேதமென்னவேதத்தின்பொருளென்ன இவைகளைஅத்தியயனம் பண்ணினவனாயிருந்தும்
ந முச்யதே முக்தனாகவில்லை
ஹிரண்யநிதிதிருஷ்டாந்தாத் பொன்புதையலென்ற திருஷ்டாந்தத்தால்
இதம் ஏவ இதைத்தானேசுருதியால்
தர்சிதம் ஹி காண்பிக்கப்பட்டிருக்கிறதன்றோ

அ-கை. இதில் பூதபிரதிபந்தத்தை திருஷ்டாந்தத்துடன் அறிவிக்கவேண்டுமெனில்.

अतीतेनापिमहिषीस्नेहेनप्रतिबन्धतः ।
भिक्षुस्तत्त्वंनवेदेतिगाथालोकेप्रतीयते ॥

அதீதேநாபிமஹிஷீஸ்நேஹேநப்ரதிபந்தத: ।
பிக்ஷுஸ்தத்வம்நவேதேதிகாதாலோகேப்ரதீயதே ॥ ௪௧.

பிக்ஷு: சன்னியாசியானவன்
அதீதேந அபி பூர்வகிரகஸ்தாசிரமத்
மஹிஷீஸ்நேஹேந ஒரு எருமையில் வைத்தசினேகத்தால் வந்த (சன்னியாசம் செய்துகொண்டபின்னர் குருவுபதேசத்தால்) பிர்மத்தியானம் செய்துகொண்டிருக்குஞ்சமயத்தில்
ப்ரதிபந்தத: அச்சினேகவாசனைப்ரதிபந்தத்தினுல்
தத்வம் தத்துவஞானத்தை
ந வேத இதி அறியவில்லையென்று
லோகே உலகத்தில்
காதா இந்தக்கதையானது
ப்ரதீயதே பிரசித்தமாயிருக்கிறது

அ-கை. அந்தபிரதிபந்த முடையவனுக்கு ஞானமெப்படி உண்டாயிற்றெனில்.

अनुसृत्यगुरुस्स्नेहंमहिष्यांतत्वमुक्तवान् ।
ततोयथावद्वेदैषप्रतिबन्धस्यसंक्षयात् ॥

அநுஸ்ருத்யகுருஸ்ஸ்நேஹம்மஹிஷ்யாம்தத்வமுக்தவாந் ।
ததோயதாவத்வேதைஷப்ரதிபந்தஸ்யஸம்க்ஷயாத் ॥ ௪௨

குரு: குருவானவர்
மஹிஷ்யாம் எருமையிலிருக்கிற
ஸ்நேஹம் சினேகத்தை
அநுஸ்ருத்ய அனுசரித்தே
தத்வம் எருமையினிடத்திலேயே வஸ்துத்துவத்தை
உக்தவாந் சொன்னர்
தத: ஆகையால்
ஏஷ: இவன்
ப்ரதிபந்தஸ்ய அந்தபூதப்பிரதிபந்தத்தினுடைய
ஸம்க்ஷயாத் நாசத்தினுல்
யதாவத் உள்ளபடியாக
வேத ஆத்துமாவையறிந்தான்.

அ-கை. வர்த்தமானப்பிரதிபந்த மாவதேதெனில்.

प्रतिबन्धोवर्तमानोविषयासक्तिलक्षणः ।
प्रज्ञामांद्यंकुतर्कश्चविपर्ययदुराग्रहः ॥

ப்ரதிபந்தோவர்த்தமாநோவிஷயாஸக்திலக்ஷண: ।
ப்ரஜ்ஞாமாந்த்யம்குதர்க்கஶ்சவிபர்யயதுராக்ரஹ: ॥ ௪௩

விஷயாஸக்திலக்ஷண꞉ விஷயத்தில் ஆசைப்படுகிறதானலட்சணம்ஒன்று. ப்ரஜ்ஞாமாந்த்யம் பிரஞ்ஞைதமோகுணத்தால்மந்தமாயிருக்கிறது இரண்டு. குதர்க்கஶ்ச குதர்க்கம்பண்ணுகிறது மூன்று.

விபர்யயதுராக்ரஹ꞉ விபரீதபாவனையால் வருகிறதுராக்கிரமானது நான்கு இந்தநான்கும் வர்த்தமாந꞉ ப்ரதிபந்த꞉ வர்த்தமானபிரதிபந்தமெனப்படும்

வி-ம். விஷயதோஷம் தெரிந்தும் அதைக் கண்டமாத்திரத்தில், அந்த தோஷங்களைமறந்து அதிலாசை யுண்டாகிறது, விஷயாசக்தி, காந்தக்கல்லையுடைய பூமியில் எவ்வளவுமழைபெய்ந்தாலும் ஜலம் காணாமற்போவதுபோல், கேட்டஅர்த்தம் புத்தியில் தங்காமல்போகிறது, பிரஞ்ஞாமாந்தியம், சுருதிகுருவாக்கியத்திற்கு விரோதமாக தனக்குத்தானே யுக்தியுண்டாகிறது. குதர்க்கம், சாட்சியாகிய தன்னிடத்தில் விபரீதமான கருத்திருத்துவாதிகள் யுக்தியன்றியில் பாட்கின்றன, விபரியயதுராக்கிரகம், இந்நான்கில் ஒன்றிருந்தாலும் ஞானம் வாராதென்றறி.

அ-கை. இதற்குநிவர்த்தி யெப்படியெனில்.

शमाद्यैश्श्रवणाद्यैश्चतत्रतत्रोचितैःक्षयम् ।
नीतेऽस्मिन्प्रतिबन्धेऽतस्स्वस्यब्रह्मत्वमश्नुते ॥

ஶமாத்யைஶ்ஶ்ரவணாத்யைஶ்சதத்ரதத்ரோசிதை꞉க்ஷயம் ।
நீதேऽஸ்மிந்ப்ரதிபந்தேऽதஸ்ஸ்வஸ்யப்ரஹ்மத்வமஶ்நுதே ॥ சச

தத்ர தத்ர அததற்கு
உசிதை꞉ யோக்கியங்களாயிருக்கிற
ஶமாத்யை꞉ சமாதிசாதனங்களாலும்
ஶ்ரவணாத்யைஶ்ச சிரவணமனனநிதித்தியாசனங்களாலும்
அஸ்மிந் இந்த
ப்ரதிபந்தே பிரதிபந்தமானது

க்ஷயம் கெடுக்கப்பட்டிருந்தஉள்ளளவில்
நீதே புருஷன்நிர்மலமாகிறான்
அத꞉ ஆகையினாலே
ஸ்வஸ்ய தன்னுடைய
ப்ரஹ்மத்வம் பிரமத்துவத்தை
அஶ்நுதே அடைகிறான்.

அ-கை. பாவிபிரதிபந்தமேதெனில்.

आगामिप्रतिबन्धश्चवामदेवेसमीरितः ।
एकेनजन्मनाक्षीणोभरतस्यत्रिजन्मभिः ॥

ஆகாமிப்ரதிபந்தஶ்சவாமதேவேஸமீரித꞉ ।
ஏகேநஜந்மநாக்ஷீணோபரதஸ்யத்ரிஜந்மபி꞉ ॥ சரு

ஆகாமிப்ரதிபந்தஶ்ச ஆகாமிபிரதிபந்தமானது,

வாமதேவே வாமதேவரிடத்தில்
ஏகேந ஜந்மநா ஒருஜன்மத்தினாலும்

ஸாதகஸ்ய பாதகருக்கு
த்ரிஜந்மபி꞉ மூன்றுஜன்மங்களாலும்
க்ஷீணம் க்ஷயித்ததாக
ஸூசித꞉ சொல்லப்பட்டிருக்கிறது

அ-கை. தாங்களே இந்த ஆகாமி பிரதிபந்தமானது இடத்தைப்பற்றியும், மாணைப்பற்றியும், அவர்களுக்கு ஜன்மம்ஒன்று, மூன்றுவந்தது, ஒருஜன்மத்தையும், மூன்றுஜன்மத்தையும், கொடுக்குமென்று காலநேமம் சொல்லுகிறீர்களே, அப்படித்தானேவெனில்.

योगभ्रष्टस्यगीतायामर्त.तेवहुजन्मनि ।
प्रतिवन्धक्षय:प्रोक्तोनविचारोप्यनर्थक: ॥

யோகப்ரஷ்டஸ்யகீதாயாமுக்தேபஹுஜந்மநி ।
ப்ரதிபந்தக்ஷய꞉ப்ரோக்தோநவிசாரோப்யநர்த்தக꞉ ॥ ௪௬

யோகப்ரஷ்டஸ்ய யோகபிரஷ்டனான முமுட்சுவுக்கு
கீதாயாம் பகவத்கீதையில்
உக்தே போனவைகளான
பஹுஜந்மநி அனேகஜன்மத்தில்
ப்ரதிபந்தக்ஷய꞉ பிரதிபந்தத்தின் நா
ப்ரோக்த꞉ சொல்லப்பட்டது (சம்
விசார꞉ அபி ஆனால்விசாரமும்
அநர்த்தக꞉ வீணாய்ப்போய்விடுமேயெனில்
ந பிரதிபந்தம்தீர்ந்தவுடனேஞானம் சித்திப்பதால் நாமாரென்ற ஆத்துமவிசாரம் செய்துவந்தது வீணாய்ப்போகமாட்டாது

அ-கை. இந்தவிசாரம் வீணாய்ப்போகமாட்டாதென்பதில் பிரமாணமேதெனில்.

प्राप्यपुण्यकृतान्लोकानात्मतत्वविचारत: ।
शुचीनांश्रीमतांगेहेसाभिलाषोभिजायते ॥
अथवायोगिनामेवकुलेभवतिधीमताम् ।
निस्पृहोब्रह्मतत्वस्यविचारत्तद्धिदुर्लभम् ॥

ப்ராப்யபுண்யக்ருதாந்லோகாநாத்மதத்வவிசாரத꞉ ।
ஶுசீநாம்ஶ்ரீமதாம்கேஹேஸாபிலாஷோபிஜாயதே ॥ ௪௭
அதவாயோகிநாமேவகுலேபவதிதீமதாம் ।
நிஸ்ப்ருஹோப்ரஹ்மதத்வஸ்யவிசாராத்தத்திதுர்லபம் ॥ ௪௮

ஆத்மதத்வவிசாரத꞉ ஆத்துமஸ்வரூபவிசாரபலத்தால் அசுவமேதம் முதலானமகத்தாயிருக்கிற அந்த லோகங்களிலுள்ள
புண்யக்ருதாந் லோகாந் புண்ணியம்செய்தவர்களுடையலோகங்களை
ப்ராப்ய அடைந்து அந்தலோகங்களிலுள்ளபோகங்களை வெகுகாலம் புஜித்துபிற்பாடு
ஶுசீநாம் பரிசுத்தாளான

ஸ்ரீமதாம் ஸ்ரீமான்களுடைய
கெஹெ வீட்டில்
ஸாபிலாஷ: இச்சையோடே விசா
ரம்பண்ணினமுமுட்சு வந்து
ஸம்ஜாயதெ பிறக்கிறான்
அதவா அல்லாவிடில்
நிஸ்ப்ருஹ: ஆசையற்றமுமுட்சு
ப்ரஹ்மதத்வ பிர்மஸ்வரூபத்தினு
விசாரத விசாரத்தால் [டைய

தீமதாம் ஞானிகளாயும்
யோகிநாம் ஜீவபிர்மைக்கியத்தை யு
டையயோகிகளாயுமிருக்கிற
குலெ மகான்களுடையகுலத்தில்
ஜாயதெ வந்துபிறக்கிறான்
ஈத்ருசம் ஞானியின்குலத்தில் பிறக்கிற
அந்தஜன்மம்
துர்லபம் ஹி துர்லபமன்றோ

அ-கை. ஜன்மமெடுப்பதில் ஞானிகுலத்திற்கு விசேஷமேதெனில்.

तत्रतंबुद्धिसंयोगंलभतेपौर्वदैहिकम् ।
यततेचततोभूयस्तस्मादेतद्धिदुर्लभम् ॥
पूर्वाभ्यासेनतेनैवह्रियतेह्यवशोपिसः ।
अनेकजन्मसंसिद्धस्ततोयातिपराङ्गतिम् ॥

தத்ரதம்புத்திஸம்யோகம்லபதெபௌர்வதைஹிகம் ।
யததெசததொபூயஸ்தஸ்மாதெதத்திதுர்லபம் ॥ சகூ
பூர்வாப்யாஸெநதெநைவஹ்ரியதெஹ்யவசோபிஸ: ।
அநெகஜந்மஸம்ஸித்தஸ்ததொயாதிபராங்கதிம் ॥ ௫௦

தத்ர அந்தஜன்மத்தில்
பௌர்வதைஹிகம் பூர்வதேகசம்மந்
தமாயிருக்கிற
தம் அந்த
புத்திஸம்யோகம் ஞானயோகத்தை
லபதெ அடைகிறான்

தத: முன்னையைக்காட்டிலும்
பூய: ச அதிக
யததெ எத்தனம்பண்ணுகிறான்
தஸ்மாத் ஆகையினாலே
ஏதத் இந்தஜன்மமானது
துர்லபம் ஹி துர்லபமன்றோ

அ-கை. மறுபடி அப்பியாசம்பண்ணுவதில் காரணமேதெனில்.

ஸ: அவன்
அவஸ: அபி அவசனானாலும்
பூர்வாப்யாஸெந பூர்வாப்பியாசமா
யிருக்கிற
தெந ஏவ அந்த ஆத்துமானாத்தும
விசாரத்தினாலேயே
ஹ்ரியதெ ஹி பிரவர்த்தியில் விழுந்தவ

ன்போல் இழுக்கப்படுகிறான்
தத: ஆகையினாலே
அநெகஜந்மஸம்ஸித்த: அனேககோடிஜ
ன்மங்களில் செய்கிற விசாரத்தால்
ஞானதிசையை அடைந்தவனாய்
பராம் கதிம் மேலான மோட்சத்தை
யாதி அடைகிறான்.

அ-கை. ஆகாமியபிரதிபந்தமிப்படித்தானோவென்றால், வேறொரு பிரகாரமுமுண்டென்று சொல்லுகிறார்.

ब्रह्मलोकाभिवाञ्छायांसम्यक्सत्यांनिरुध्यताम् ।
विचारयेद्यआत्मानंनतुसाक्षात्करोत्ययम् ॥

ப்ரஹ்மலோகாபிவாஞ்சாயாம்ஸம்யக்ஸத்யாம்நிருத்யதாம் ।
விசாரயேத்யஆத்மாநம்நதுஸாக்ஷாத்கரோத்யயம் ॥ ௫௧

ப்ரஹ்மலோகாபிவாஞ்சாயாம் பிரமலோகத்திற்குபோகவேண்டுமென்ற இச்சையானது
ஸம்யக் நன்றாய்
ஸத்யாம் இருக்கும் பட்சத்தில்
தாம் அந்த
நிருத்ய இச்சையைமறைத்துக்கொண்டு
யஃ யாதொருத்தன்
ஆத்மாநம் ஆத்துமாவை இங்கே
விசாரயேத் குருசன்னதியில் விசாரணைபண்ணுகிறானோ
அயம் து அந்த இந்த புருஷன்
ஸாக்ஷாத்கரோதி ந பிர்மத்தை இவிடத்தில்சாட்சாத்காரம்பண்ணான்.

அ-கை. அப்போஅவனுக்கு முக்தி ஒருக்காலும் உண்டா இல்லையா உண்டென்பதற்கு பிரமாணமேதெனில்.

वेदान्तविज्ञानसुनिश्चितार्थाइतिशास्त्रतः ।
ब्रह्मलोकेसकल्पान्तेब्रह्मणासहमुच्यते ॥

வேதாந்தவிஜ்ஞாநஸுநிஶ்சிதார்த்தாஇதிஶாஸ்த்ரதஃ ।
ப்ரஹ்மலோகேஸகல்பாந்தேப்ரஹ்மணாஸஹமுச்யதே ॥ ௫௨

வேதாந்தவிஜ்ஞாநஸுநிஶ்சிதார்த்தாஃ வேதாந்தங்களினாலே விஞ்ஞானத்தை நிச்சயம்பண்ணி இருக்கிறபேர்கள்மோட்சத்தை அடைகிறார்கள்
இதி என்ற
ஶாஸ்த்ரதஃ சுருதியினாலே
ப்ரஹ்மலோகே பிரமலோகத்தில் போய்பிரமாவிடத்தில்சாட்சாத்காரஞானத்தைஅடைந்தவன் அங்கேயேயிருந்து
கல்பாந்தே பிரமபிரளயத்தில்
ப்ரஹ்மணா பிரமதேவரோடே
ஸஹ கூட
ஸஃ அவனும்
முச்யதே மோட்சத்தையடைகிறான்.

அ-கை. இப்படி பிரதிபந்தங்களால் ஜன்மம் வருமென்றும், அந்தபிரதிபந்தங்கள் தீருவதற்கு உபாயங்களையும்சொல்லி, மிகுந்த பாபிகளானபேர்களுக்கு விசாரம்பண்ணினாலும் ஞானம் உண்டாகாதென்றும், சொல்லுகிறசுருதியைக் காண்பிவிக்கிறார்.

केषांचित्सविचारोपिकर्मणाप्रतिबध्यते ।
श्रवणायापिबहुभिर्योनलभ्यइतिश्रुतेः ॥

கேஷாஞ்சித்ஸ விசாரோऽபி கர்மணா ப்ரதிபத்யதே ।
ச்ரவணாயாபி பஹுபிர்யோ ந லப்ய இதி ச்ருதே: ॥ ௫௩

கேஷாஞ்சித் சிலபேர்களுக்கு
ஸ: அந்த
விசார: அபி ஆத்துமவிசார முண்டாயிருந்தாலும்
கர்மணா பாபகர்மத்தினாலே
ப்ரதிபத்யதே தடைப்பட்டிருக்கிறது
பஹுபி: வெகுபேர்களினாலே
ச்ரவணாய அபி வேதாந்த சிரவணம்பண்ணப்பட்டிருந்தாலும்
ய: யாதொருஞானமானது
லப்ய: ந அடையப்படவில்லை
இதி என்று
ச்ருதே: சுருதியால்சொல்லப்படுகிறது

அ-கை. அய்யா, அப்படிசொல்லலாமா, உம்முடைய சந்நிதானத்தில்வந்தவனுக்கு கதியில்லாமல் போகலாமா, மகாமேருவையடுத்த காக்காய்கூடபொன்னிறமாகுமானால் சுவேததீபில் பிறந்தபெருச்சாளியும் வெள்ளையாயிருக்குமானால் இவனுக்குமாத்திரம் கதியில்லாமல் போகலாமாவெனில்.

अत्यन्तबुद्धिमांद्याद्वासामग्र्यावाप्यसंभवात् ।
योविचारंनलभतेब्रह्मोपासीतसोऽनिशम् ॥

அத்யந்தபுத்திமாந்த்யாத்வா ஸாமக்ர்யா வாப்யஸம்பவாத் ।
யோ விசாரம் ந லபதே ப்ரஹ்மோபாஸீத ஸோऽநிசம் ॥ ௫௪

அத்யந்தபுத்திமாந்த்யாத் வா மிகவும் புத்திமந்தமாயிருப்பதினாலே யாவது
ஸாமக்ர்யா வா குருவும்சாத்திரமும்; அதை விசாரம்பண்ணசக்தி யில்லாததினாலேயாவது
அஸம்பவாத் வா தேசகாலங்களினுடைய அசம்பாவத்தினாலாவது
ய: எந்தபுருஷன்
விசாரம் ஆத்துமவிசாரத்தை
லபதே ந அடையவில்லையோ
ஸ: அந்தபுருஷன் குருமுகமாய்பிர்ம லட்சணத்தைக்கேட்டு அந்தப்படியே
அநிசம் சதா
ப்ரஹ்ம பிர்மத்தை
உபாஸீத தியானம்பண்ணவேண்டியது

அ-கை. நிற்குணபிர்மம் குணரகிதமாயிருப்பதால் எப்படி உபாசிக்கக்கூடுமெனில்.

निर्गुणब्रह्मतत्त्वस्यनह्युपास्तेरसंभवः ।
सगुणब्रह्मणीवात्रप्रत्ययावृत्तिसंभवात् ॥

நிர்குணப்ரஹ்மதத்த்வஸ்ய ந ஹ்யுபாஸ்தேரஸம்பவ: ।
ஸகுணப்ரஹ்மணீவாத்ர ப்ரத்யயாவ்ருத்திஸம்பவாத் ॥ ௫௫

நிர்குணப்ரஹ்மதத்த்வஸ்ய நிற்குணபிர்மதத்வத்திற்கு
உபாஸ்தே: உபாசனையானது
அஸம்பவ: கூடாதென்கிறது

ந. ஹி இல்லை
ஸகுணப்ரஹ்மணிஇவ அது எப்படிபோலவெனில் சகுணபிர்மத்திற்போல
அத்ர இந்தநிற்குணத்தியானத்திலும்
ப்ரத்யயாவ்ருத்திஸாமர்த்யாத் நம்பிக்கையானததாகாரவிருத்தி சம்பவிப்பதால்நிற்குணதியானம்கூடும்.

அ-கை சகுணம் மனசுவாக்குகளுக் கெட்டுவதால் உபாசிக்கக்கூடும், பிர்மம் அப்படி எட்டாததால் எப்படி தியானம் பண்ணுகிறதெனில்.

अवाङ्मनसगम्यंतन्नोपास्यमितिचेत्तदा ।
अवाङ्मनसगम्यस्यवेदनंनचसंभवेत् ॥

அவாங்மநஸகம்யம்தந்நோபாஸ்யமிதிசேத்ததா ।
அவாங்மநஸகம்யஸ்யவேதநம்நசஸம்பவேத் ॥ ௫௬

அவாங்மநஸகம்யம் அந்த பிர்மம்வாக்குக்கும் மனதிற்கும் எட்டக் கூடாத வஸ்துவானதால்
தத் அதை
உபாஸ்யம்ந உபாசிக்கக்கூடாதென்று
இதி சேத் சொல்வையேயாகில்
ததா அப்போ
அவாங்மநஸகம்யஸ்ய வாக்கு மனதிற்கு எட்டக் கூடாத பிர்மத்தினுடைய
வேதநம். ச ஞானமும்
ந ஸம்பவேத் சம்பவிக்கமாட்டாது.

அ-கை. விசாரணையால் பிர்மத்தை அவிஷயமென்று அறியலாமேயெனில்.

वागाद्यगोचराकारमित्येवंयदिवेत्त्यसौ ।
वागाद्यगोचराकारमित्युपासीतनोकुतः ॥

வாகாத்யகோசராகாரமித்யேவம்யதிவேத்த்யஸௌ ।
வாகாத்யகோசராகாரமித்யுபாஸீதநோகுத: ॥ ௫௭

வாகாத்யகோசராகாரம் இதி வாக்கு முதலானதுகளுக்கு அவிஷயமென்று
ஏவம் இப்படி விசாரத்தால்
அஸௌ இந்த பிர்மம்
வேத்தியதி அறியக்கூடுமேயானால்
வாகாத்யகோசராகாரம் இதி வாதாதிகளுக்கு விஷயமாகாதென்று
குத: என்னத்தினால்
ந உபாஸீத உபாசிக்கக்கூடாது

அ-கை. அப்படி பிர்மம் உபாசிக்கப்பட்டால் சகுணமாமேயெனில்.

सगुणत्वमुपास्यत्वाद्यदिवेद्यत्वतोपितत् ।

ஸகுணத்வமுபாஸ்யத்வாத்யதிவேத்யத்வதோபிதத் ।

உபாஸ்யத்வாத் பிர்மம் உபாசிக்கப்படுமானால்
ஸகுணத்வம் யதி சகுண்மாய்விடுமேயெனில்
வேத்யத்வத: அபி ஞானத்திலும்
தத் பிர்மத்துக்குஅந்த சகுணத்துவமுண்டாகும்

அ-கை. லட்சணா விருத்தியால் பிர்மம் அறியப்படுவதால் சகுணமாகாதேயெனில்.

वेद्यंचेल्लक्षणावृत्त्यालक्षितंसमुपास्यताम् ॥

வெத்யம்செல்லக்ஷணாவ்ருத்த்யாலக்ஷிதம்ஸமுபாஸ்யதாம் ॥ ௫௮

லக்ஷணாவ்ருத்த்யா லட்சணா விருத்தினாலேயே
வேத்யம்செத் அறியப்படுமென்று சொல்வையேயானால்
லக்ஷிதம் அப்படி லட்சணாவிருத்தியால் லட்சணமானபிர்மத்தை நன்றாய்த்தியானம்பண்ணக்கூடும்

ब्रह्मविद्धितदेवत्वंनत्विदंयदुपासते ।
इतिश्रुतेरुपास्यत्वंनिषिद्धंब्रह्मणोयदि ॥

ப்ரஹ்மவித்திததேவத்வம்நத்விதம்யதுபாஸதே ।
இதிஶ்ருதேருபாஸ்யத்வம்நிஷித்தம்ப்ரஹ்மணோயதி ॥ ௫௯

யத் யாதொன்றானது
இதம் இதுவென்று
ந உபாஸதே உபாசிக்கப்பட்டதோ
தத் அது
ப்ரஹ்ம பிர்மமென்று
த்வம் நீ
வித்தி அறி...
ஏவ. தத். இதி. இதுநிச்சயமென்றே
ஶ்ருதே: இப்படிகேனோபநிஷத்திலே
ப்ரஹ்மண: பிர்மத்திற்கு
உபாஸ்யத்வம் உபாசனையானது
நிஷித்தம்யதி நிஷேதிக்கப்பட்டிருக்கிறதென்று சொல்வையேயானால்

विदितादन्यदेवेतिश्रुतेर्वेद्यत्वमस्यन ।

விதிதாதன்யதேவேதிஶ்ருதேர்வேத்யத்வமஸ்யந ।

விதிதாத் அறியப்பட்டதற்கும்
அந்யத் ஏவ அறியப்படாததற்கும் வேறாயிருக்கிறதே பிர்மமென்று
இதி இப்படி
ஶ்ருதே: அந்தசுருதியினாலேயே
சொல்லப்படுவதால்
அஸ்ய இந்தபிர்மத்திற்கு
வேத்யத்வம் அறியப்படும்தன்மையான ஞானமும்
ந கூடாது

அ-கை. அதற்கெப்படியோ அப்படி இதற்குமெனில்.

यथाश्रुत्यैववेद्यंचेत्तथाश्रुत्याप्युपास्यताम् ॥

யதாஶ்ருத்யைவவெத்யம்செத்தயாஶ்ருத்யாப்யுபாஸ்யதாம் ॥ ௬௦

யதா அறியப்பட்டதற்கும் அறியப்படாததற்கும் அப்புறப்பட்டது பிர்மமென்று எப்படி
ஶ்ருத்யா ஏவ சுருதியால் சொல்லப்படுகிறதோ
வேத்யம்செத் அப்படியே அந்தபிர்மம் அறியப்படுமானால்
ததா அப்படிச்சொல்லுகிற

ஶ்ருத்யாஸ்வ சுருதியினாலேயும் | உபாஸ்யம் த்யானம்பண்ணத்தக்கது

அ-கை. பிர்மத்தை அறிகிறது பரமார்த்தத்தில் இல்லையோவெனில்.

अवास्तवीवेद्यताचेदुपास्यत्वंतथानकिम् ।

அவாஸ்தவீவேத்யதாசேதுபாஸ்யத்வம் ததா நகிம் |

வேத்யதா ஞானமானது | உபாஸ்யத்வம் பிர்மத்தியானமும்
அவாஸ்தவீசேத் பரமார்த்தத்தி லில்லையேயென்றால் | ததா அப்படி
| கிம் ந என் ஆகமாட்டாது

ச-கை. தத்துவஞானத்தில் விருத்திவியாப்தி மாத்திரம்தானே இருக்கிறதெனில்.

वृत्तिव्याप्तिर्वेद्यताचेदुपास्यत्वेपितत्समम् ॥

வ்ருத்திவ்யாப்திர்வேத்யதாசேதுபாஸ்யத்வேபி தத்ஸமம் || ௬௧

வேத்யதா ஞானத்தன்மையானது | உபாஸ்யத்வே அபி பிர்மத்தியானத்திலும்
வ்ருத்திவ்யாப்தி: சேத் விருத்தியினால்மாத்திரம் வியாபிக்கிறதென்றால் | தத்ஸமம் அதுசமானந்தான்

ச-கை. அய்யா உமக்கு இவ்வளவுபக்தி இந்தப் பிர்மத்தியானத்தி லேதற்கெனில்.

कातेभक्तिरुपास्तौचेत्कस्तेद्वेषस्तदीरय ।

காதே பக்திருபாஸ்தௌசேத்கஸ்தே த்வேஷஸ்ததீரய |

தே உமக்கு | த்வேஷ: இவ்வளவுத்வேஷம்
உபாஸ்தௌ இந்தபிர்மத்தியானத்தில் | க: எதற்கு
பக்தி: பக்தி | தத் அதைச்
கா சேத் இவ்வளவெதினாலென்றால் | ஈரய சொல்
தே உனக்குத்தான்

அ-கை. நிர்குணத்தியானத்தில் பிரமாணங்களேதெனில்,

मानाभावोनवाच्योस्यांबहुश्रुतिषुदर्शनात् ॥
उत्तरस्मिंस्तापनीयेशैब्यप्रश्नेथकाठके ।
माण्डूक्यादौचसर्वत्रनिर्गुणोपास्तिरीरिता ॥

மாநாபாவோ நவாச்யோஸ்யாம் பஹுஶ்ருதிஷு தர்ஶநாத் ||
உத்தரஸ்மிம்ஸ்தாபநீயே ஶைப்யப்ரஶ்நேத காடகே |
மாண்டூக்யாதௌ ச ஸர்வத்ர நிர்குணோபாஸ்திரீரிதா || ௬௨

அஸ்யாம் இந்த பிர்மத்தியானத்தில் | ந வாச்ய: சொல்லத்தக்கதன்று
மாநாபாவ: சுருதிபிரமாணமுமில்லையென்று | பஹுஶ்ருதிஷு அனேகசுருதிகளில்

உபாஸநாத் காணப்படுவதால் அதாவது
உத்தரதாபநீயே உத்தர தாபனீயஉபநிடத்திலும்
ஶைப்யப்ரஶ்நே சைப்பியப்பிரச்னமென்றஉபநிஷத்திலும்
ச இன்னும்
காடகே காடகஉபநிஷத்திலும்
மாண்டூக்யாதிஷு ச மாண்டூக்கியாதிஉபநிஷத்துக்களிலும்
ஸர்வத்ர சகலஉபநிஷத்துக்களிலும்
நிர்குணோபாஸ்தி: நிர்குணபிர்மத்தியானமானது
ஈரிதா சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

வி-ம். தைத்திரீயம் முண்டகம் முதலானசுருதிகளும் சொல்லுகின்றன.

அ-கை. நிர்குணத்தியானம் பண்ணுகிற கிரமமெப்படியெனில்.

अनुष्ठानप्रकारोस्याःपञ्चीकरणईरितः ।

அநுஷ்டாநப்ரகாரோஸ்யா:பஞ்சீகரண ஈரித: ।

அஸ்யா: இந்ததியானத்தினுடைய
அநுஷ்டாநப்ரகார: அனுஷ்டானவிதியானது
பஞ்சீகரணே பஞ்சீகரணத்தில் சுரேசுவராசாரியாளால்
ஈரித: சொல்லப்பட்டிருக்கிறது

அ-கை. இப்போசொன்ன தியானம் ஞானசாதனமேதவிர மோட்சசாதனமாகாதேயெனில்.

ज्ञानसाधनमेतच्चेन्नेतिकेनात्रवारितम् ॥

ஜ்ஞாநஸாதநமேதச்சேந்நேதிகேநாத்ரவாரிதம் ॥ ௯௪

ஏதத் இந்ததியானமானது.
ஜ்ஞாநஸாதநம் சேத் ஞான சாதனமென்பாயாகில்
ந இதி இல்லையென்று
அத்ர இதில்
கேந யாராலே
வாரிதம் தடுக்கப்பட்டது

அ-கை. அப்படியானால் சகலரும் பிர்மத்தைஏன் உபாசிக்கவில்லை, சகுணத்தைஏன் உபாசிக்கிறாரெனில்.

नानुतिष्ठतिकोप्येतदितिचेन्मानुतिष्ठतु ।
पुरुषस्यापराधेनकिमुपास्तिःप्रदुष्यति ॥

நாநுதிஷ்டதிகோப்யேததிதிசேந்மாநுதிஷ்டது ।
புருஷஸ்யாபராதேநகிமுபாஸ்தி:ப்ரதுஷ்யதி ॥ ௯௫

க: அபி யாரும்
ஏதத் இந்ததியானத்தை
ந அநுதிஷ்டதி அனுஷ்டானம்பண்ணவில்லை
இதி சேத் என்றுசொல்வையேயாகில்
மா அநுதிஷ்டது ஒருவரும்அனுஷ்டானம் செய்யவேண்டாம்
புருஷஸ்ய புருஷனுடைய
அபராதேந அசிரத்தை அறியாமை முதலான அபராதத்தினாலே

உபாஸ்தி: பிரமத்தியானமானது
ப்ரதூஷ்யதி தூஷிக்கப்படுமா
கிம் என்ன

அ-கை. அப்படி ஒருவரும் இந்த பிரமத்தியானத்தை செய்யாத்தினால் தியானத்திற்கு குறைவில்லையென்பதை வற்புறுத்திக் கூறுகிறார்.

इतोप्यतिशयंमत्वामन्त्रान्वश्यादिकारिणः ।
मूढाजपन्तुतेभ्योतिमूढाःकृषिमुपासताम् ॥

இதோப்யதிசயம்மத்வாமந்த்ராந்வச்யாதிகாரிண: ।
மூடாஜபந்துதேப்யோதிமூடா:க்ருஷிமுபாஸதாம் ॥ ௯௯

மூடா: மூடர்கள்
இத: அபி எப்படி சகுணத் தியானம் பரலோகசுகத்தைகொடுக்குமே தவிர இப்போது பலம்கொடாதென்று நினைத்து இந்ததியானத்தைக் காட்டிலும்
அதிசயம் சிரேஷ்டமென்று
மத்வா எண்ணி
வச்யாதிகாரிண: இகலோகசுகத்தை கொடுக்கிறதான, வசியம்முதலானதை உண்டுபண்ணுகிறவைகளான
மந்த்ராந் மந்திரங்களை
ஜபந்து ஜபிக்கட்டும்
தேப்ய: அவைகளிலும்
அதிமூடா: நம்பிக்கை இல்லாத அதி மூடர்கள்
க்ருஷிம் விவசாயத்தை
உபாஸதாம் செய்யக்கடவர்கள்

அ-கை. பிரசங்கத்தை நிறுத்தி, பிரகிருதத்தில் நிற்குணதியானத்தைக்குறித்து சகலசுருதிகளிலும் சொல்லப்பட்டிருக்கிற குணங்களைச் சேகரித்து, இந்தஉபாசனையில் முடிக்கிறார்.

तिष्ठन्तुमूढाःप्रकृतानिर्गुणोपास्तिरीर्यते ।
विद्यैक्यात्सर्वशाखार्थान् गुणानत्रोपसंहरेत् ॥
आनन्दादेर्विधेयस्यगुणसङ्घस्यसंहतिः ।
आनन्दादयइत्यस्मिन्सूत्रेव्यासेनवर्णिता ॥

திஷ்டந்துமூடா:ப்ரக்ருதாநிர்குணோபாஸ்திரீர்யதே ।
வித்யைக்யாத்ஸர்வசாகார்தாந்குணாநத்ரோபஸம்ஹரேத் ॥
ஆநந்தாதேர்விதேயஸ்யகுணஸங்கஸ்யஸம்ஹதி: ।
ஆநந்தாதயஇத்யஸ்மிந்ஸூத்ரேவ்யாஸேநவர்ணிதா ॥ ௯௮

மூடா: மூடர்கள்
திஷ்டந்து இருக்கட்டும்
ப்ரக்ருதா பிரகிருதமான
நிர்குணோபாஸ்தி: நிர்குண பிரம தியானமானது
ஈர்யதே இவிடத்தில் முமூட்சுக்களைக்குறித்தே சொல்லப்படுகிறது

விசேஷ்யாஹ நிற்குண பிர்மோபாச
னாரூபவித்தையானது ஒன்றானதால்
ஸர்வவேதாந்த: சகலசுருதிகளு
டைய அர்த்தங்களான
குணா: விதிநிஷேதகுணங்களை
அத்ர இந்தஇடத்தில்
உபஸம்ஹரேஹ சேர்த்துக்கொள்ள
வேண்டியது
ஆநந்தாதய: ஆனந்தம் சத்துசித்து
முதலான

விதேயா: விதிக்கப்பட்டவைகளா
யிருக்கிற
குணஸங்கா: குணங்களுடைய கூ
ட்டத்திற்கு
ஸம்ஹ்ருதி: சேர்க்கையானது
ஆநந்தாதயிதி ஆனந்தாதிகளென்ற
அஸ்மிந் இந்த
ஸூத்ரே சூத்திரத்தில்
வ்யாஸேந வேதவியாசராலே
வர்ணிதா வருணிக்கப்பட்டிருக்கிறது

அ-கை. நிஷேதகுணங்க ளேதெனில்.

अस्थूलादेर्निषेधस्यगुणसङ्घस्यसंहृतिः ।
तथाव्यासेनसूत्रेस्मिन्नुक्ताक्षरधियांत्विति ॥

அஸ்தூலாதேர்நிஷேதஸ்ய குணஸங்கஸ்ய ஸம்ஹ்ருதி: ।
ததாவ்யாஸேந ஸூத்ரேஸ்மிந் உக்தாக்ஷரதியாம்த்விதி ॥ ௬௬

அஸ்தூலாதே: ஸ்தூலமில்லையென்ற
துமுதலான
நிஷேத்யஸ்ய நிஷேதிக்கப்பட்டவைக
ளான
குணஸங்கஸ்ய குணங்களுடைய
கூட்டத்திற்கு
ஸம்ஹ்ருதி: சேர்க்கையானது
ததா அப்படியே

வ்யாஸேந வேதவியாசராலே
அக்ஷரதியாம் இதி அக்ஷரதியாமெ
ன்றுசொல்லிய
அஸ்மிந் இந்த
ஸூத்ரே சூத்திரத்தில்
உக்தா சொல்லப்பட்டிருக்கிற த
ன்றோ

அ-கை. நிற்குண பிர்மவித்தையில் இப்படி விதிநிஷேதகுணங்களைச் சொல்லுவது, வந்தியாசுதனுக்கு குணங்களை வருணிக்கிறது போலே இருக்கிறதெனில்.

निर्गुणब्रह्मतत्वस्यविद्यायांगुणसंहृतिः ।
नयुज्यतेत्युपालंभोव्यासंप्रत्येवमांनतु ॥

நிர்குணப்ரஹ்மதத்வஸ்ய வித்யாயாம் குணஸம்ஹ்ருதி: ।
நயுஜ்யதேத்யுபாலம்போ வ்யாஸம்ப்ரத்யேவமாம்நது ॥ ௬௭

நிர்குணப்ரஹ்மதத்வஸ்ய நிற்குண
பிர்மஸ்வருபத்தினுடைய
வித்யாயாம் வித்தையில்

குணஸம்ஹ்ருதி: விதிநிஷேதங் களு
டையசேர்க்கையானது
நயுஜ்யத இதி கூடாதேயென்ற

உபாஸ்ய: இப்படிப்பட்ட நிந்தை யானது
வ்யாஸஸூத்ர ஸ்ருதி ஸுருதிசம்மந்தப் படி சூத்திரம்செய்திருக்கிற வேத
வியாசரைக்குறித்தே செய்யவே ண்டியது
த்வம் என்னைக்குறித்து
ந க்ஷம இந்தநிந்தைபண்ணாதே

அ-கை. நான்தெரியாமல் சங்கித்தேன், அதை பொருத்துக்கொள்ளவே ண்டும், சகுணமென்பது நாமரூபத்தைப்பற்றி இருக்கிறதேயல்லாமல், சச்சி தானந்தாதிகுணங்கள் நிற்குணத்துவத்திற்கு விரோதமில்லையே யெனில்.

हिरण्यश्मश्रुसूर्यादिमूर्तीनामनुदाहृतेः ।
अविरुद्धंनिर्गुणत्वमितिचेत्तुष्यतांत्वया ॥

ஹிரண்யஶ்மஶ்ருஸூர்யாதிமூர்தீநாமநுதாஹ்ருதே: ।
அவிருத்தம்நிர்குணத்வமிதிசேத்துஷ்யதாம்த்வயா ॥ எக

ஹிரண்யஶ்மஶ்ருஸூர்யாதி மூர்தீநாம் சத்தாதி விதிகுணங்களும்; அஸ்தூலாதி நிஷேதகுணங்களும்; தங்கமீசையுடையவர் சூரியரென் றதுமுதலானசகுண மூர்த்திகளு டைய [சொல்லாத்தினுலே
அநுதாஹ்ருதே: நாமரூபங்களைச்
நிர்குணத்வம் நிற்குணத்தன்மையானது
அவிருத்தம் விரோதிக்கவில்லை
இதி சேத் என்றுசொல்வையானுல்
த்வயா உன்னுலே
துஷ்யதாம் எப்போதும்இந்த நிற் குணபிர்மத்தைக்குறித்து சந்தோ ஷிக்கத்தக்கதென்று குருநாதன் இந்தசிஷியனுக்கு ஆசிர்வாதம் ப ண்ணினுர்

அ-கை. இந்த ஆனந்தாதி அஸ்தூலாதி குணங்களை லட்சியம்பண்ணி உ பாசிப்பது புத்தியில்பிரவேசிக்க மாட்டாததால், அந்தகுணங்களை யுடையவ ரென்று எப்படி தியானம் பண்ணுகிறதெனில்.

गुणानांलक्षकत्वेननतत्त्वेन्तःप्रवेशनम् ।
इतिचेदस्त्वेवमेवब्रह्मतत्वमुपास्यताम् ॥

குணாநாம்லக்ஷகத்வேநநதத்த்வேந்த:ப்ரவேஶநம் ।
இதிசேதஸ்த்வேவமேவப்ரஹ்மதத்த்வமுபாஸ்யதாம் ॥ எஉ

குணாநாம் ஆனந்தாதி அஸ்தூலாதி விதி நிஷேத குணங்களானவைக ளுடைய
லக்ஷகத்வேந லட்சணம் பிர்மத்திலிரு ப்பதினுல்அவைகளுடைய
தத்த்வே ஆனந்தாதி அஸ்தூலாதிவி தி நிஷேதகுணங்களான அவைகள் தத்துவத்திற்கு
அந்த: உள்ளே
ப்ரவேஶநம் பிரவேசிக்க [கில்
ந இதி சேத் முடியவில்லையென்றுயா
ஏவம் ஏவ இப்படியே பிரவேசிக்கா
அஸ்து இருக்கட்டும் [மல்
ப்ரஹ்மதத்வம் பிர்மஸ்வரூபம் து.
உபாஸ்யதாம் தியானம்பண்ணத்தக்க

அ-கை. பிரமத்தியானம் பண்ணுகிற விதமேதெனில்.

आनन्दादिभिरस्थूलादिभिश्चात्मात्रलक्षितः ।
अखण्डैकरसस्सोहमस्मीत्येवमुपासते ॥

ஆநந்தா³தி³பி⁴ரஸ்தூ²லாதி³பி⁴ஶ்சாத்மாத்ர லக்ஷித꞉ ।
அக²ண்டை³கரஸஸ்ஸோஹமஸ்மீத்யேவமுபாஸதே ॥ ௭௩

ஆநந்தா³தி³பி⁴꞉ ஆநந்தாதி விதிகுணங்களாலும்
அஸ்தூ²லாதி³பி⁴꞉ ச அஸ்தூலாதிநிஷேதகுணங்களாலும்
அத்ர இந்தவிடத்தில்
ஆத்மா யாதொரு ஆத்மா
லக்ஷித꞉ சொல்லப்படுகிறாரோ

அக²ண்டை³கரஸ꞉ அகண்டைகரசமான
ஸ꞉ அவரே
அஹம் நானாக
அஸ்மி இதி இருக்கிறேனென்று
ஏவம் இப்படி
உபாஸதே உபாசிக்கவேண்டியது

அ-கை. அர்த்தபேதமன்றியிலிருக்கிற தியானத்திற்கும் ஞானத்திற்கும் பேதமென்னவென்றால்.

बोधोपास्त्योर्विशेषःकइतिचेदुच्यतेश्रुणु ।
वस्तुतन्त्रोभवेद्बोधःकर्तृतन्त्रमुपासनम् ॥

போ³தோ⁴பாஸ்த்யோர்விஶேஷ꞉க இதி சேது³ச்யதே ஶ்ருணு ।
வஸ்துதந்த்ரோ ப⁴வேத்³போ³த⁴꞉ கர்த்ருதந்த்ரமுபாஸநம் ॥ ௭௪

போ³தோ⁴பாஸ்த்யோ꞉ பிர்மஞானத்திற்கும்; பிர்மதியானத்திற்கும்
விஶேஷ꞉ க꞉ விசேஷமென்ன
இதி சேத் என்றுகேட்பாயாகில்
உச்யதே ஶ்ருணு அதற்கு சமாதானம்; சொல்லுகிறேன் கேள்

வஸ்துதந்த்ர꞉ வஸ்துதந்திரம்
போ³த⁴꞉ ஞானமாம்
கர்த்ருதந்த்ரம் கருத்திருதந்திரம்
உபாஸநம் ப⁴வேத் தியானமாகுமென்றறி.

அ-கை. வஸ்துதந்திர ஞானத்திற்குளது, ஸ்வரூபம்காரியம், அவதி, பலம் இவைகளைப்பிரித்து வகையாய்க் காட்டுமெனில்,

विचाराज्जायतेबोधोनिच्छायन्ननिवर्तयेत् ।
सोत्पत्तिमात्रात्संसारेदहत्यखिलसत्यताम् ॥
तावताकृतकृत्यस्सन्नित्यतृप्तिमुपागतः
जीवन्मुक्तिमनुप्राप्यप्रारब्धक्षयमीक्षते ॥

விசாராஜ்ஜாயதே போ³தோ⁴ நிச்சா²யந்ந நிவர்தயேத் ।
ஸோத்பத்திமாத்ராத்ஸம்ஸாரே த³ஹத்யகி²லஸத்யதாம் ॥ ௭௫

தாவதாக்ருதக்ருத்யஸ்ஸந் நித்யத்ருப்திமுபாகத: ।
ஜீவந்முக்திம் ஸமாஸாத்ய ப்ராரப்தக்ஷயமீக்ஷதே ॥ ௭௧

விசாராத் குருமுகமாய்ச்செய்யப்படுகிற ஆத்துமானாத்தும விசாரத்தால், அப்பிரதிபந்தமான ஆத்துமஞானம்
ஜாயதே உண்டாகிறதாகையால், ஞானத்திற்குவிசாரமே ஏதுவென்றறி
அநிச்சா இந்தஞானம்எனக்கு வேண்டாமென்றாலும்
யம் விழித்தவனை ஜாக்கிரம்போலே எவனை இந்தஞானம்
ந நிவர்த்தயேத் நிவர்த்திக்காதோ, அதுவேஞானத்திற்குமுக்கியமான ஸ்வரூபமென்றறி,
போதோத்பத்திமாத்ரேண அந்தஞானமுண்டானமாத்திரத்தினாலேயே
ஸம்ஸாரே கருத்திருத்துவாதி சம்சாரத்திலிருக்கிற
அகிலஸத்யத்வம் சகலமானசத்தியபுத்தியையும்
தஹதி தகிக்கிறது அதுவேகாரியம்
தாவதா அவ்வளவாலே [ய்
க்ருதக்ருத்ய: ஸந் கிருதகிருத்தியனு
நித்யத்ருப்திம் நித்தியதிருப்தியை
உபாகத: அடைந்திருக்கிறதேபவதி
ஜீவந்முக்திம் ஜீவன்முக்திநிலையை
ஸமாஸாத்ய அடைந்து
ப்ராரப்தக்ஷயம் பிராரப்தகர்மத்தின் க்ஷயத்தை
ஈக்ஷதே பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறான் இதுவேபலம்

ச-கை. தியானத்திற்கும் ஏதுவாதியைக் காட்டவேண்டுமெனில்.

आप्तोपदेशंविश्वस्यश्रद्धालुरविचारयन् ।
चिन्तयेत्प्रत्ययैरन्यैरनन्तरितवृत्तिभिः ॥
यावच्चिन्त्यस्वरूपत्वाभिमानस्वस्यजायते ।
तावद्विचिन्त्यपश्चाच्चतथैवामृतिधारयेत् ॥

ஆப்தோபதேஶம் விஶ்வஸ்ய ஶ்ரத்தாளுரவிசாரயந் ।
சிந்தயேத் ப்ரத்யயைரந்யைரநந்தரிதவ்ருத்திபி: ॥ ௭௨

யாவச்சிந்த்யஸ்வரூபத்வாபிமாநஸ்ஸ்வஸ்ய ஜாயதே ।
தாவத்விசிந்த்ய பஶ்சாச்ச ததைவாம்ருதி தாரயேத் ॥ ௭௩

ஆப்தோபதேஶம் குருவினுடைய உபதேசத்தை
விஶ்வஸ்ய விசுவாசம்பண்ணி [ஏது
ஶ்ரத்தாளு: சிரத்தைபண்ணுகிறதே
அவிசாரயந் இன்னமொருவரிடத்திலிதைப்பற்றிவிசாரியாமலிருப்ப
தேஸ்வரூபம்
அந்யை: அன்னியமான
அநந்தரிதவ்ருத்திபி: ப்ரத்யயை: அவிதவிருத்திகளினாலே கலக்காமலிருக்கிறசஜாதிவிருத்திகளோடேகூடி
சிந்தயேத் சிந்திக்கவேண்டியது இது

வேகாரியம்
யாவத் எதுவரையில்
வித்யாரூபவஸாக்ஷாத்காரஃ சிந்திக்க வேண்டியதான பிர்மமே நானென்கிற அபிமானமானது
ஸ்யாத் தனக்கு [வதி
ஜாயதே உண்டாகிறதோ அதுவே அ
தாவத் அதுவரையிலும் [து
விஷ்ணு பிர்மமேநானென்று சிந்தித்
பஸ்சாத் ச பிற்பாடும்
ததா ஏவ அப்படியே
ஆம்ருதி யாவத் ஏவ மரணபரியந்தமும் அதையேதரித்துமுக்தியடைவதே பலம்

அ-கை. இந்ததியானம் சித்தித்ததற்கு திருஷ்டாந்த மேதெனில்.

ब्रह्मचारीभिक्षमाणोयुतस्संवर्गविद्यया ।
संवर्गरूपतांचित्तेधारयित्वाह्यभैक्षत ॥

ப்ரஹ்மசாரீ பிக்ஷமாணோ யுதஸ் ஸம்வர்கவித்யயா ।
ஸம்வர்கரூபதாம் சித்தே தாரயித்வா ஹ்யபைக்ஷத ॥ ௭௯

ஸம்வர்கவித்யயா பிராணனை தியானம்செய்கிறவித்தைபோடே
யுதஃ கூடினவனும்
பிக்ஷமாணஃ பிச்சை யெடுக்கிறவனுமிருக்கிற
ப்ரஹ்மசாரீ வித்தியார்த்தி அபிப்பிரதாரியென்றராஜாவால்யாரென்று கேட்கப்பட்டான் அப்போதவன்
சித்தே சித்தத்தில்
ஸம்வர்கரூபதாம் நான்பிராணனென்றதியானத்தை
தாரயித்வா தரித்திருந்ததால்
அபைக்ஷத ஹி பிராணனென்று சொல்லிபிச்சை வாங்கினனென்று சுருதிசொல்லுகிறதன்றோ

அ-கை. தியானத்திற்கு மாத்திரம் இவ்வளவுசாவதான மெதற்கெனில்

पुरुषस्येच्छयाकर्तुमकर्तुंकर्तुमन्यथा ।
शक्योवास्तिरतोनित्यंकुर्यात्प्रत्ययसंततिम् ॥

புருஷஸ்யேச்சயா கர்தும் அகர்தும் கர்துமந்யதா ।
ஶக்யோ வாஸ்தி ரதோ நித்யம் குர்யாத் ப்ரத்யயஸந்ததிம் ॥ ௮௰

உபாஸ்தி தியானமானது
புருஷஸ்ய புருஷனுடைய
இச்சயா தன் இச்சையினாலே
கர்தும் பண்ணுவதற்கும்
அகர்தும் பண்ணாமலிருப்பதற்கும்
அந்யதா வேறே ஒருவிதமாகபண்ணுவதற்கும்
ஶக்யஃ முடியும்
அதஃ ஆகையினாலே
நித்யம் தினந்தோறும்
ப்ரத்யயஸந்ததிம் சஜாதி விருத்தி பரம்பரையை
குர்யாத் பண்ணவேண்டியது

அ-கை. இந்தத்தியானம் முடிந்ததற்கு அடையாளத்தை திருஷ்டாந்தமூலமாய் அறிவிக்க வேண்டுமெனில்.

वेदाध्यायीह्यप्रमत्तोऽधीतेस्वप्नेभिवासितः ।
जपितातुजपत्येवतथाध्यातापिवासयेत् ॥
विरोधिप्रत्ययंत्यक्त्वानैरन्तर्येणभावयन् ।
लभतेवासनावेशात्स्वप्नादावपिभावनाम् ॥

𑌵𑍇𑌦𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑍀𑌹𑍍𑌯𑌪𑍍𑌰𑌮𑌤𑍍𑌤𑍋𑌽𑌧𑍀𑌤𑍇𑌸𑍍𑌵𑌪𑍍𑌨𑍇𑌭𑌿𑌵𑌾𑌸𑌿𑌤𑌃 ।
𑌜𑌪𑌿𑌤𑌾𑌤𑍁𑌜𑌪𑌤𑍍𑌯𑍇𑌵𑌤𑌥𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌤𑌾𑌪𑌿𑌵𑌾𑌸𑌯𑍇𑌤𑍍 ॥ ௪௧
𑌵𑌿𑌰𑍋𑌧𑌿𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌯𑌂𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌨𑍈𑌰𑌨𑍍𑌤𑌰𑍍𑌯𑍇𑌣𑌭𑌾𑌵𑌯𑌨𑍍 ।
𑌲𑌭𑌤𑍇𑌵𑌾𑌸𑌨𑌾𑌵𑍇𑌶𑌾𑌤𑍍𑌸𑍍𑌵𑌪𑍍𑌨𑌾𑌦𑌾𑌵𑌪𑌿𑌭𑌾𑌵𑌨𑌾𑌮𑍍 ॥ ௪௨

𑌵𑍇𑌦𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑍀 வேதாத்தியயனம் பண்ணுகிறவன்
𑌅𑌪𑍍𑌰𑌮𑌤𑍍𑌤𑌃 சாவதானனு யிருந்துகொண்டு
𑌅𑌧𑍀𑌤𑍇 அத்தியயனம் பண்ணப்பட்டிருந்துள்ளளவில்
𑌸𑍍𑌵𑌪𑍍𑌨𑍇 சொப்பனத்திலும்
𑌅𑌭𑌿𑌵𑌾𑌸𑌿𑌤𑌃 𑌹𑌿 வேதாத்தியயனம் பண்ணுகிறதாக காண்கிறானன்றோ
𑌜𑌪𑌿𑌤𑌾 𑌤𑍁 ஜபம்பண்ணுகிறவனும்
𑌜𑌪𑌤𑍍𑌯𑍇𑌵 சொப்பனத்திலும் ஜபமேபண்ணுகிறான்
𑌤𑌥𑌾 அப்படியே
𑌧𑍍𑌯𑌾𑌤𑌾 𑌅𑌪𑌿 தியானம் பண்ணுகிறவனும்
𑌵𑌾𑌸𑌯𑍇𑌤𑍍 சொப்பனத்திலும் தியானம் பண்ணக்காணவேண்டும் நாள்தோறும் அப்படிக்கண்டானே யானால்தியானம்முற்றுபெற்றதாயிற்று

அ-கை. இந்தத்தியானிக்கு சொப்பனுதிகளி லெப்படி தியான முண்டாகுமெனில்-

𑌵𑌿𑌰𑍋𑌧𑌿𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌯𑌂 விரோதியானது விததன்மையை
𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 விட்டு
𑌨𑍈𑌰𑌨𑍍𑌤𑌰𑍍𑌯𑍇𑌣 இடைவிடாமல்
𑌭𑌾𑌵𑌯𑌨𑍍 பிர்மபாவனையை பண்ணிக்கொண்டிருக்கிறவன்
𑌵𑌾𑌸𑌨𑌾𑌵𑍇𑌶𑌾𑌤𑍍 இந்தப்பழக்கத்தினுடையமிகுதியால்
𑌸𑍍𑌵𑌪𑍍𑌨𑌾𑌦𑍌 𑌅𑌪𑌿 சொப்பனம் முதலான அவஸ்தைகளிலும்
𑌭𑌾𑌵𑌨𑌾𑌂 இந்தப்பாவனையை
𑌲𑌭𑌤𑍇 அடைகிறான்

அ-கை. பிராரப்தகர்மத்தை அனுபவிக்கவேண்டி யிருக்கும்போது, நிரந்தரம் பிர்மபாவனையெப்படி சித்திக்குமெனில்.

भुञ्जानोपिनिजारब्धमास्थातिशयतोनिशम् ।
ध्यातुंशक्तोनसन्देहोविषयव्यसनीयथा ॥

ஸம்ஜாநோபி நிஜாரப்தாசாஸ்தா திஸயதோ நிஸம் ।
த்யாதும் ஸக்தோ நஸந்தேஹோ விஷயவ்யஸநீயதா ॥ ௪௬

நிஜாரப்தம் நிஜமானதன் பிராரப்த கர்மத்தை
ஸஞ்ஜாநந் அபி புசித்துக்கொண் டிருந்தாலும்
ஸாஸ்திரயதஃ மோட்சத்திலிருக்கிற ஆஸ்தையின் மிகுதியால்
அநிஸம் சார்வகாலமும்
த்யாதும் தியானம்பண்ணுவதற்கு
ஸக்தஃ சமர்த்தனவன்
ஸந்தேஹஃ ந இதில்சந்தேக மெவ்வளவுமில்லை
யதா எப்படி
விஷயவ்யஸநீ ஜாரஸ்திரீ இருப்பளோ அப்படிப்போலஇருப்பனென்றறி

அ-கை. அந்தத் திருஷ்டாந்தத்தை விரித்துச் சொல்லவேண்டு மெனில்.

परव्यसनिनीनारीव्यग्रापिगृहकर्मणि ।
तदेवास्वादयत्यन्तःपरसङ्गरसायनम् ॥

பரவ்யஸநிநீநாரீவ்யக்ராபி க்ருஹகர்மணி ।
ததேவாஸ்வாதயத்யந்தஃபரஸங்கரஸாயநம் ॥ ௪௭

பரவ்யஸநீ பரபுருஷனையடைய விரும்பின
நாரீ ஸ்திரீயானவள்
க்ருஹகர்மணி வீட்டிற்செய்ய வேண்டியகாரியத்தில்
வ்யக்ரா அபி சாதுரியமுள்ளவளாயிருந்தாலும்
தத் பரஸங்கரஸாயநம் அந்தப்பர புருஷனுடைய சங்கத்தினாலுண்டானரசத்தையே
அந்தஃ உள்ளேஎப்போதும்
ஆஸ்வாதயதி ஆசுவாதனம்பண்ணிக்கொண்டிருப்பள்

அ-கை. அப்படி பரசங்கத்தையே சதாஇச்சித்துக்கொண் டிருக்கப்பட்டவளுக்கு ஓடுகாலி, வீடுமறந்தா ளென்பதுபோல, வீட்டுக்காரிய மெப்படி நடக்குமெனில்.

परसङ्गंस्वादयन्त्याअपिनोगृहकर्मतत् ।
कुंठीभवेदपित्वेतदापातेनैववर्तते ॥

பரஸங்கம்ஸ்வாதயந்த்யா அபிநோ க்ருஹகர்ம தத் ।
குண்டீபவேதபித்வேததாபாதேநைவவர்த்ததே ॥ ௪௮

பரஸங்கம் பரபுருஷனுடைய சம்போகத்தையே
ஸ்வாதயந்த்யா அபி எப்போதும் சித்தத்தில்எண்ணிக்கொண்டிருந்தாலும்
தத் க்ருஹகர்ம அந்தவீட்டில்செய்யவேண்டியதொழில்
குண்டீ நோ அபி அவளுக்குக்குறைவில்லாமல்நடந்தபோதிலும்

ஶூவாரெதே ஏவ மேலேழுந்தவரி | ஏஷஃ இந்தமொழில்
சையாகவே | வதஉெத ௲ இருக்குமல்லவா

அ-கை. காரியம்செய்வதில் மேலெழுந்த வரிசையாவதேதெனில்.

गृहकृत्यव्यसनिनीयथासम्यक्करोतितत् ।
परव्यसनिनीतद्वद्ब्रह्मकरोत्येवसर्वधा ॥

஗்ருஹக்ருத்யவ்யஸநிநீயதாஸம்யக்கரோதிதத் |
பரவ்யஸநிநீதத்வத்ப்ரஹ்மகரோத்யேவஸர்வதா || ௮௬

஗்ருஹக்ருத்யவ்யஸநிநீ வீட்டுக்காரியத்தில்அக்கறை யுள்ளஸ்திரீயான
யதா எப்படி
ஸம்யக் சாமான்களை கொட்டாமல்சிந்தாமல்நன்றாய்
கரோதி செய்வளோ (வள்
தத் அதுபோல
பரவ்யஸநிநீ சாரஸ்திரீயானவள்
தத் அந்தவீட்டுக்காரியத்தை
ஸர்வதா சர்வவித்திலும்
ந கரோதி ஏவ அழுத்தமாயப்படிபண்ணவேமாட்டாள்

அ-கை. இதுபோல்தியானிக்கும் ஞானிக்கும் விவகாரத்திலிருக்கிற பேதத்தைதொழிலால் காட்டுமெனில்.

एवंध्यानैकनिष्ठोपिलेशाल्लौकिकमाचरेत् ।
तत्ववित्वविरोधित्वाल्लौकिकंसम्यगाचरेत् ॥

ஏவம்த்யாநைகநிஷ்டோபிலேசால்லௌகிகமாசரேத் |
தத்வவித்வவிரோதித்வால்லௌகிகம்ஸம்யகாசரேத் || ௮௭

ஏவம் இப்படி
த்யாநைகநிஷ்ட: அபி தியானத்திலேயேமுக்கிய மானஸ்திதியை யுடையவனுயிருந்தாலும்
லேசாத் சாரஸ்திரீபோல,லேசாக
லௌகிகம் லோகவிவகாரத்தை
ஆசரேத் செய்வான் (ன்றால்
தத்வவித் து தத்துவஞானியோவெ
அவிரோதித்வாத் ஞானத்திற்கு கருமம்விரோதமின்மையால் வைதீகாள் தங்கள் சொந்தகர்மத்தைசிரத்தையாய்ச்செய்வதுபோலும்
லௌகிகம் லோகவிவகாரத்தை கற்புடையவள்போலும்
ஸம்யக் நன்றாய்
ஆசரேத் ஆசரிப்பன்

அ-கை. தத்துவஞானத்திற்கும் பிராரப்த விவகாரத்திற்கும் விரோதமில் லையென்பதை பிரகாசமாய்க் காட்டுமெனில்.

मायामय प्रपञ्चोयमात्माचैतन्यरूपधृत् ।
इतिबोधेविरोधःकोलौकिकव्यवहारिणः ॥

மாயாமய: ப்ரபஞ்சோயம் ஆத்மா சைதந்யரூபத்ருக் |
இதிபோதே விரோத: கோ லௌகிகவ்யவஹாரிண: || ௮௮

அயம் இந்த
ப்ரபஞ்ச: ஜகத்தானது
மாயாமய: சொப்பனம்போலே மாயாமயமென்றும்
ஆத்மா ஆத்துமா
சைதந்யரூபத்ருக் அறிவுஸ்வரூபமென்றும்
இதி அறிந்திருக்கிற இத்தகைய
போதே ஞானமிருந்துள்ளவில்
லௌகிகவ்யவஹாரிண: லோகவிவகாரம் செய்கிறஞானிக்கு
விரோத: க: விரோதம் என்ன இருக்கிறது.

அ-கை. பகிர்முகமான விவகாரத்திற்கும், அந்தர்முகமான ஞானத்திற்கும் விரோதமின்மை எப்படிக் கூடுமெனில்.

अपेक्षतेव्यवहृतिर्नप्रपञ्चस्यवस्तुताम् ।
नाप्यात्मजाड्यंकिंत्वेषासाधनान्येवकांक्षते ॥
मनोवाक्कायतद्वाह्यपदार्थास्साधनानितान् ।
तत्वविन्नोपमृद्नातिव्यवहारोऽस्यनोकुलः ॥

அபேக்ஷதே வ்யவஹ்ருதிர் ந ப்ரபஞ்சஸ்ய வஸ்துதாம் |
நாப்யாத்மஜாட்யம் கிந்த்வேஷா ஸாதநாந்யேவ காங்க்ஷதே || ௮௯
மநோவாக்காயதத்பாஹ்யபதார்த்தா: ஸாதநாநி தாந் |
தத்த்வவிந்நோபம்ருத்நாதி வ்யவஹாரோஸ்ய நாகுல: || ௯௦

வ்யவஹ்ருதி: பிராரப்தகர்மத்தாலுண்டாகிற உலகவிவகாரமானது
ப்ரபஞ்சஸ்ய பிரபஞ்சத்திற்கு
வஸ்துதாம் சத்தியத்துவத்தை
ந அபேக்ஷதே அபேட்சிக்கிறதில்லை
ஆத்மஜாட்யம் அபி ஆத்துமாவுக்குஜடத்தன்மையையும்
ந அபேட்சிக்கிறதில்லை
கிந்து பின்னையேதோவென்றால்
ஏஷா இந்தவிவகாரம்
ஸாதநாநி ஏவ சாதனங்களைத் தா[னே
காங்க்ஷதே அபேட்சிக்கிறது.

அ-கை. அந்தசாதனங்களேதென்று கேட்பாயாகில்.

மநோவாக்காயதத்பாஹ்யபதார்த்தா: மனதும்வாக்கும் காயமும் அவைகளுக்குவெளியிலிருக்கிற கிரகாதி பதார்த்தங்களாஞ்சப்தாதிவிஷயங்களும்
ஸாதநாநி சாதனங்களாயிருக்கின்றன
தத்த்வவித் தத்துவஞானி(ய[னவன்
தாந் அவைகளை
ந உபம்ருத்நாதி தண்டித்து அடிக்கமாட்டான்
அஸ்ய இவனுக்கு
வ்யவஹார: விவகாரமானது
ஆகுல: என்னத்தினால்
ந இல்லைசொல்லுதாகையால் ஞானிக்குசகல விவகாரமுமுண்டென்றறி

அ-கை. விஷயத்தைத் தடுக்காமலிருந்தாலும், தத்துவஞானி சித்தத்தை யாவது தண்டிக்க வேண்டாமோவெனில்.

उपमृद्नातिचित्तंचेद्ध्यातासौनतुतत्ववित् ।
नबुद्धिंमर्दयन्दृष्टोघटतस्त्वस्यवेदिता ॥

உபம்ருத்நாதி சித்தம் சேத் த்யாதாஸௌ ந து தத்வவித் ।
ந புத்திம் மர்தயந் த்ருஷ்டோ கடதத்வஸ்ய வேதிதா ॥ ௬௧

சித்தம் சித்தத்தை
அஸௌ இந்த விவேகியானவன்
உபம்ருத்நாதி சேத் நிக்கிரகம்பண்ணுவனென்று சொல்வையேயானால்
த்யாதா அப்போது அவன் தியானியே தவிர
தத்வவித் ந அவன் தத்துவஞானியில்லை

அ-கை. அதன்ஸ்வரூபத்தை பார்க்க சித்தநிரோதம் வேண்டாமோவெனில்.

கடதத்வஸ்ய வேதிதா து மண்ணினுடைய விகாரமான கடத்தின் வாஸ்தவமான ஐந்துருணத்தையறிகிறவன்
புத்திம் புத்தியை
மர்தயந் தண்டித்துக்கொண்டு
ந த்ருஷ்ட: பார்க்கவில்லை அப்படி ஞானிசித்த நிக்கிரகம்செய்யாமல் தன்ஸ்வரூபத்தைகாண்பனென்றறி

அ-கை. கடமானது ஸ்தூலமானதால் ஒருதடவை அறிந்ததினாலேயே ஸ்பஷ்டமாம், அதைக்காண்பதில் சித்தபீடன மபேட்சையில்லை, பிர்மமப்படி வெளிப்படையா யில்லாத்தினாலே ஒருதடவை பிர்மம் நானென்று அறிந்துகொண்டு பிர்மஞானத்தில் சித்தபீடனம் வேண்டாமோயெனில்.

सकृत्प्रत्ययमात्रेणघटश्चेद्भासतेसदा ।
स्वप्रकाशोऽयमात्माकिंघटवच्चनभासते ॥

ஸக்ருத் ப்ரத்யயமாத்ரேண கடஶ்சேத் பாஸதே ஸதா ।
ஸ்வப்ரகாஶோऽயமாத்மா கிம் கடவச்ச ந பாஸதே ॥ ௬௨

ஸக்ருத் ஒருக்கால்
ப்ரத்யயமாத்ரேண கண்டமாத்திரத்தினாலே
கட: அப்பிரகாசமாயும் அனேக பேதங்களுடன்கூடினதாயும் அன்யமாயிருக்கிற கடமே
ஸதா சதா
பாஸதே சேத் விளங்குமேயானால்
ஸ்வப்ரகாஶ: ஸ்வப்பிரகாசனான
அயம் இந்த
ஆத்மா ஆத்துமாவானவர்
கடவச்ச கடம்போலாவது
ந பாஸதே விளங்கமாட்டாரா
கிம் என்ன

அ-கை. பிர்மமானது ஸ்வப்பிரகாசமா யிருக்கட்டும், அதில் என்னபிரயோசனம், ததாகாரபுத்தியே தத்துவ ஞானமானதால், அந்தபுத்தியும் சித-

ணிகமானதால் பிர்மத்தினிடத்தில் அடிக்கடிபுத்தியை வைக்கவேண்டியது அவசியமெனில்.

स्वप्रकाशतयाकिन्तेतद्बुद्धिस्तत्ववेदनम् ।
बुद्धिश्चक्षणनाश्येतिचोद्यन्तुल्यंघटादिषु ॥

ஸ்வப்ரகாஶதயாகிம்தேதத்புத்திஸ்தத்வவேதநம் ।
புத்திஶ்சக்ஷணநாஶ்யேதிசோத்யம்துல்யம்கடாதிஷு ॥ ௬௭

ஸ்வப்ரகாஶதயா பிர்மம்ஸ்வபிரகாசமாயிருப்பதால்
தே உமக்கு
கிம் என்னபிரயோசனம்
தத்புத்தி: ததாகாரபுத்திவிருத்தியே
தத்வவேதநம் தத்துவஞானமானதால்
புத்தி: ச ததாகாரமாயிருக்கிற அந்தபுத்தியும்
க்ஷணநாஶ்யா இதி க்ஷணத்தில் நசிக்கத்தக்கதென்று சொல்வையேயானால்
சோத்யம் இப்படிச்செய்கிற ஆக்ஷேபமானது [ளிலும்
கடாதிஷு கடாதிதுவித ஞானங்க
துல்யம் சமானமே.

அ-கை. கடாதிஞானம் நிச்சயித்தமாத்திரத்தில் அந்தபுத்தி போனாலும் அதினாலுண்டான சமஸ்காரஞானம் போகவில்லையெனில்.

घटादौनिश्चितेबुद्धिर्नश्यत्येवयथाघटः ।
इष्टोनेतुंतदाशक्यइतिचेत्सममात्मनि ॥

கடாதௌநிஶ்சிதேபுத்திர்நஶ்யத்யேவயதாகட: ।
இஷ்டோநேதும்ததாஶக்யஇதிசேத்ஸமமாத்மநி ॥ ௬௮

கடாதௌ கடாதியானது
நிஶ்சிதே நிச்சயம்பண்ணப் பட்டிருந்துள்ளளவில்
புத்தி: அந்தபுத்தியானது
நஶ்யதி ஏவ நசித்தேபோகிறது
யதா பிற்பாடு எப்போ
கட: கடத்தை
நேதும் நைப்பிவித்தற்கு
இஷ்ட: இஷ்டமோ
ததா அப்போ
ஶக்ய: இதி சேத் அந்த கடத்தைக் கொண்டு வருவதற்கு முடியுமென்றுசொல்வையேயானால்
ஆத்மநி அப்படிஆத்துமாவிலும் அது
ஸமம் சமானந்தானே.

அ-கை. இப்போதுசொன்ன அர்த்தத்தை விரித்துக் காண்பிவிக்கிறார்.

निश्चित्यसकृदात्मानंयदापेक्षातदैवतम् ।
वक्तुंमन्तुंतथाध्यातुंशक्नोत्येवाहितत्ववित् ॥

நிஶ்சித்யஸக்ருதாத்மாநம்யதாபேக்ஷாததைவதம் ।
வக்தும்மந்தும்ததாத்யாதும்ஶக்நோத்யேவாஹிதத்வவித் ॥ ௬௯

சகலீக தத்துவஞானியானவன்	தநா ஸைவ அப்படியே
ஸக்ருத் ஒருதடவை	தம் அந்தஆத்துமாவை
ஆத்மாநம் ஆத்துமாவை	வக்தும் சொல்லுவதற்கும்
நிஸ்சித்ய நிச்சயம்பண்ணி சாட்சாத் அக்காரமாயிருப்பதால்	ஜ்ஞாதும் எண்ணுவதற்கும்
யதா எப்போது	ததா அப்படியே
அபேக்ஷா இவனுக்கபேட்சையோ	த்யாதும் தியானம் பண்ணுவதற்கும்
	ஸமர்த்தனல்லசக்தனாகிறானன்றோ.

அ-கை. ஞானியும் தியானியைப்போல ஸ்வரூபத்தைத் தியானித்து லோகவிவகாரத்தை மறந்திருக்கட்டுமே யெனில்.

उपासकइवद्धचायन्लौकिकंविस्मरेद्यदि ।
विस्मरत्वेवसाध्यानाद्विस्मृतिर्नतुवेदनात् ॥

உபாஸகஇவத்யாயந்லௌகிகம்விஸ்மரேத்யதி ।
விஸ்மரத்வேவஸாத்யாநாத்விஸ்ம்ருதிர்நதுவேதநாத் ॥ ௬௮

உபாஸக: இவ தியானம்மண்ணுகிறவன் போல	விஸ்மரது ஏவ அப்படிமறந்தாலும்
த்யாயந் ஞானியும் தியானம்பண்ணிக்கொண்டு	ஸா அந்த (மறக்கட்டும்
லௌகிகம் லோகநடத்தையை	விஸ்ம்ருதி: மறதியானது
விஸ்மரேத் யதி மறக்கட்டு மென்றால்	த்யாநாத் து தியானத்தினாலேயேஉண்டானதேதவிர (தன்று
	வேதநாத் ந ஞானத்தினாலுண்டான

அ-கை. ஞானிக்கும் முக்திசித்திக்கத் தியானம்வேண்டுமேயெனில்.

ध्यानंत्वैच्छिकमेतस्यवेदनान्मुक्तिसिद्धितः ।
ज्ञानादेवतुकैवल्यमितिशास्त्रेषुडिंडिमः ॥

த்யாநம்த்வைச்சிகமேதஸ்யவேதநாந்முக்திஸித்தித: ।
ஜ்ஞாநாதேவதுகைவல்யமிதிஶாஸ்த்ரேஷுடிம்டிம: ॥ ௬௭

ஏதஸ்ய இந்தஞானிக்கு	முக்திஸித்தித: முக்திசித்தித் திருப்பதால் தியானமவசியமில்லை
த்யாநம் து ஜீவன்முக்திக்குசாதனமாகதியானமுமிருக்கட்டுமேயெனில்	ஜ்ஞாநாதேவ து ஞானத்தினாலேயே
ஐச்சிகம் இச்சையுண்டானால் அதைசெய்யட்டும்	கைவல்யம் இதி மோட்சமென்று
வேதநாத் ஞானத்தினாலேயே	ஶாஸ்த்ரேஷு வேதாந்தசாஸ்திரங் (களில்
	டிம்டிம: முரசுஅடிக்கிறது

வி-ம். ஆத்துமாவையறிந்து சகலபாசங்களையும் கெடுக்கிறானென்றும், மோட்சத்திற்கு பிரமத்தை அறிகிறதைத்தவிர வேறே வழியில்லையென்றும்

பிர்மத்தை அறிந்தமாத்திரத்தில், மிருத்தியுவை தாண்டுகிறானென்றும் இப்படியெல்லாம் சுருதிகள் கோஷிக்கின்றன.

ஆ-கை. ஞானிக்குத் தியானத்தை, அங்கீகரியாத பட்சத்தில் சதாவெளியில் பிரவிருத்தி யுண்டாகுமேயெனில்.

तत्वविद्यदिनध्यायेत्प्रवर्तेतदाबहिः ।
प्रवर्ततांसुखेनायंकोबाधोऽस्यप्रवर्तने ॥

தத்த்வவித்₃யதி₃ந த்₄யாயேத் ப்ரவர்தேத ததா₃ ப₃ஹி: ।
ப்ரவர்ததாம் ஸுகே₂நாயம் கோ பா₃தோ₄ऽஸ்ய ப்ரவர்தநே ॥

தத்த்வவித் பிர்மஞானியானவன்	அயம் இந்தஞானியின்கரணங்கள்
ந த்₄யாயேத் யதி₃ தியானம்பண்ணமற்போனானேயானால்	ஸுகே₂ந சுகமாக (கட்டும்
ததா₃ அப்போ	ப்ரவர்ததாம் வெளியில் பிரவர்த்திக்
ப₃ஹி: கரணங்கள்வெளியில்	அஸ்ய ப்ரவர்தநே இந்த கரணங்களுடைய பிரவிருத்தியில்
ப்ரவர்தேத பிரவர்த்திக்குமேயெனில்	பா₃த₄: க: ஞானிக்கு என்னகெடுதி இருக்கிறது

ஆ-கை. வெளிப் பிரவர்த்தியை யொப்புக்கொண்டால், அதிப்பிரசங்கம் வருமேயெனில்.

अतिप्रसङ्गइतिचेत्प्रसङ्गंतावदीरय ।

அதிப்ரஸங்க₃ இதி சேத் ப்ரஸங்க₃ம் தாவதீ₃ரய ।

அதிப்ரஸங்க₃: இதி சேத் அப்போ அதிபிரசங்கம்வருமென்றால்	தாவத் அப்போ (ச் ப்ரஸங்க₃ம் பிரசங்கமின்னதென்பதை ஈரய சொல்

ச-கை. விதிசாத்திரமே பிரசங்கமெனில்.

प्रसङ्गोविधिशास्त्रंचेन्नतत्तत्वविदंप्रति ॥

ப்ரஸங்கோ₃ விதி₄ஶாஸ்த்ரம் சேந்ந தத்தத்த்வவித₃ம் ப்ரதி ॥ ௪௪

ப்ரஸங்க₃: பிரசங்மென்பது விதி₄ஶாஸ்த்ரம் சேத் விதியைச்சொல்லுகிறசாத்திரமென்பாயகில்	தத் அது (க்குறித்து தத்த்வவித₃ம் ப்ரதி தத்துவ ஞானியை ந சொன்னதன்று

ஆ-கை. விதிநிஷேதசாஸ்திரம் ஞானியைக்குறித்து இல்லையென்றால் பின்னை யாரைக்குறித்து எதற்காகச் சொல்லுகிறதெனில்.

वर्णाश्रमवयोवस्थाऽभिमानोयस्यविद्यते ।
तस्यैवचनिषेधाश्चविधयस्सकलाअपि ॥

வர்ணாஶ்ரமவயோவஸ்தாபிமானோயஸ்யவித்யதே |
தஸ்யைவசநிஷேதாஶ்சவிதயஸ்ஸகலாஶ்சஹி || ௧௦௦

யஸ்ய யாதொருபுருஷனுக்கு	தஸ்யைவ ச அவனுக்கே
வர்ணாஶ்ரமவயோவஸ்தாபிமான: பிராம்ஹணாதிவருணமும் பிரமச்சரியாதி ஆசிரமமும்வயதும் இந்ததேகாவஸ்தைகளுடைய அபிமானமும்	நிஷேதா: ச நிஷேதங்களும்
வித்யதெ இருக்கிறதோ	ஸகலா: சகலமான
	விதய: ச ஹி விதிகளும் சொல்லியிருக்கிறது

அ-கை. ஞானிக்கும் தேகமிருப்பதால், அவனுக்கும் வருணாசிரமாதி அபிமானமெப்படி உண்டாகாமல் போமெனில்.

वर्णाश्रमादयोदेहेमाययापरिकल्पिताः ।
नात्मनोबोधरूपस्येत्येवंतस्यविनिश्चयः ॥

வர்ணாஶ்ரமாதயோதேஹேமாயயாபரிகல்பிதா: |
நாத்மனோபோதரூபஸ்யேத்யேவந்தஸ்யவிநிஶ்சய: || ௧௦௧

வர்ணாஶ்ரமாதய: வருணாசிரமம் முதலானவை	போதரூபஸ்ய அறிவுஸ்வரூபமான
தேஹே ஸ்தூலதேகத்தில்	ஆத்மன: ஆத்துமாவுக்கு (ன
மாயயா மாயையால்	ந இதி இல்லையென்று
பரிகல்பிதா: கற்பிக்கப்பட்டிருக்கின்றன	ஏவம் இப்படி
	தஸ்ய அந்தஞானியினுடைய
	விநிஶ்சய: நிச்சயமென்றறி

அ-கை. ஞானியின் நிச்சயமிருக்கட்டும், சாஸ்திரமானது அவனுக்குவிதியைச் சொல்லுகிறதேயெனில், அப்படியவனுக்கு ஒருசாஸ்திரமும் விதியைச் சொல்லவில்லையென்ற அவனுக்கு தெரிவிப்பதற்காக இரண்டுசுருதிகளால் ஞானிக்கு விதிநிஷேத மில்லையென்பதைக் காண்பிவிக்கிறார்.

समाधिमथकर्माणिमाकरोतुकरोतुवा ।
हृदयेनास्तसर्वास्थोमुक्तएवोत्तमाशयः ॥
नैष्कर्म्येणनतस्यार्थस्तस्यार्थोस्तिनकर्मभिः ।
नसमाधानजप्याभ्यांयस्यनिर्वासनंमनः ॥

ஸமாதிமதகர்மாணிமாகரோதுகரோதுவா |
ஹ்ருதயேனாஸ்தஸர்வாஸ்தோமுக்தஏவோத்தமாஶய: || ௧௦௨
நைஷ்கர்ம்யேணநதஸ்யார்த்தஸ்தஸ்யார்த்தோஸ்திநகர்மபி: |
நஸமாதானஜப்யாப்யாம்யஸ்யநிர்வாஸனம்மன: || ௧௦௩

समाधिं சமாதியைத்தான் பண்ணட்டும்

वा அல்லது

कर्माणि करोतु கர்மங்களைத்தான் பண்ணட்டும் அல்லது இரண்டையும் பண்ணட்டும்

मा करोतु वा அல்லது இரண்டையும் பண்ணாமலிருக்கட்டும்

हृदयेन त्यक्तसर्ववासनः ஹ்ருதயத்தினாலேயே சகலமான ஆசைகளையும் விட்டிருக்கிறவனான

उत्तमाशयः உத்தமமான அபிப்பிராயத்தை உடையவனான

सः एव அவன் ஜீவன்முக்தன்தானே

नैष्कर्म्येण கர்மத்தின் பரித்தியாகத்தினாலும்

तस्य அந்தஞானிக்கு

प्रयोजनं பிரயோஜனம்

न இல்லை

कर्मभिः கர்மங்களினாலேயும்

तस्य அவனுக்கு

प्रयोजनं பிரயோஜனம்

नास्ति ஒன்றுமில்லை

समाधिजप्याभ्यां சமாதிபண்ணுவதாலும் ஜபதபாதிகளாலும் பிரயோஜனம்

न இல்லை

यस्य யாதொருஞானியினுடைய

मनः மனதானது

निर्वासनं மழைபெய்ந்து ஓய்ந்த மேகம்போல வாசனையற்றிருக்கிறதென்று சுருதிசொல்லுகிறது.

வி-ம். ஞானிக்குக் கற்பனைபண்ணும்படியான மனதும் வாசனையு மற்று போனதால், ஜன்மமுண்டாகாது.

அ:கை. நீர்சொன்னது அனுபவ விரோதமாயிருக்கிறதே அதாவது, வஷ்டரிடத்தில் புரோகிதம்பண்ணிவைக்கிற வாசனையும், ஜனகரிடத்தில் ராச்சிய பாரம் பண்ணுகிறவாசனையும், நாரதரிடத்தில் கோள்சொல்லுகிற வாசனையும் தூர்வாசரிடத்தில் சாபங்கொடுக்கிற வாசனையும், அகஸ்தியரிடத்தில் ரசவாதம்பண்ணுகிற வாசனையும், விசுவாமித்திரரிடத்தில் தபசுபண்ணுகிற வாசனையும், எமனிடத்தில் கொல்லுகிறவாசனையும், இந்திரனிடத்தில் மேகத்தை வருஷிக்கபண்ணுகிற வாசனையும் பிர்மாவிடத்தில் சிருஷ்டிபண்ணுகிற வாசனையும் விஷ்ணுவினிடத்தில் ரட்சிக்கிரவாசனையும், ருத்திரனிடத்தில், பிரளயத்தில் சங்கரிக்கிறவாசனையும், மகேசுவரனிடத்தில் மாயையால் மறைக்கிறவாசனையும், சதாசிவனிடத்தில் அனுக்கிரகிக்கிற வாசனையும், இருக்கும்போது, ஞானிகளிடத்தில் ஒருவாசனையு மில்லையென்று எப்படி சொன்னீரெனில், உன்திருஷ்டியால் அவர்கள்மனதில் வாசனைக ளிருக்கிறதாக எண்ணுகிறாயேதவிர, அப்படி அவர்கள்திருஷ்டியில் ஒன்றுமில்லையென்றறி.

आत्माऽसङ्गस्ततोऽन्यत्स्यादिंद्रजालं हि मायिकम् ।
इत्यचञ्चलनिर्णीतेः कुतोमनसिवासना ॥

ஆத்மாऽஸங்கஸ்ததோऽந்யத்ஸ்யாதிந்த்ரஜாலம்ஹிமாயிகம் ।
இத்யசஞ்சலநிர்ணீதே:குதோமநஸிவாஸநா ॥ ௧௪௪

ஆத்மா ஆத்துமாவாகியதான்
அஸங்க: அசங்கன்
தஸ்ய அவருக்கு
அந்யத் அன்னியமெல்லாம்
மாயிகம் பொய்யாக
இந்த்ரஜாலவத் இந்திரஜாலம்போலே
ஸ்புரதி இருக்கிறதன்றோ
இதி இப்படி (ஞாயமுள்ளவனுக்கு
அஸங்கத்வநிச்சிதே: அசைவற்ற நிரு
சேதஸி மனதிலே
குத: எதினால்
வாஸநா வாசனை இருக்கும்

அ-கை. அதிருக்கட்டும் பிரகிருதத்தில் என்னவாயிற்றெனில்.

एवंनास्तिप्रसङ्गोपिकुतोस्यातिप्रसञ्जनम् ।
प्रसङ्गोयस्यतस्यैवशंक्येतातिप्रसञ्जनम् ॥

ஏவம்நாஸ்திப்ரஸங்கோபிகுதோஸ்யாதிப்ரஸஞ்ஜநம் ।
ப்ரஸங்கோயஸ்யதஸ்யைவசங்க்யேதாதிப்ரஸஞ்ஜநம் ॥ ௧௦௫

ஏவம் இப்படி
ப்ரஸங்க: அபி விதிசாத்திரமே
அஸ்ய இந்தஞானிக்கு
நாஸ்தி இல்லாதபோது
அதிப்ரஸஞ்ஜநம் நிஷேதமானது
குத: எதினாலுண்டாகும்
யஸ்ய எவனுக்கு
ப்ரஸங்க: விதியுண்டோ
தஸ்யைவ அவனுக்குத்தானே
அதிப்ரஸஞ்ஜநம் நிஷேதம் சொல்லப்பட்டிருக்கிறதாக
சங்க்யேத சங்கிக்கத்தக்கது

அ-கை. இப்படி சொல்வதற்குச் சாட்சியாரெனில்.

विध्यभावान्नबालस्यदृश्यतेतिप्रसञ्जनम् ।
स्यात्कुतोऽतिप्रसङ्गोस्यविध्यभावेसमेसति ॥

வித்யபாவாந்நபாலஸ்யத்ருச்யதேதிப்ரஸஞ்ஜநம் ।
ஸ்யாத்குதோऽதிப்ரஸங்கோஸ்யவித்யபாவேஸமேஸதி ॥ ௧௦௬

வித்யபாவாத் சந்தியாவந்தனம்முதலானயாதொருவிதியுமில்லாததினால்
பாலஸ்ய குழந்தைக்கு
அதிப்ரஸஞ்ஜநம் பிராயச்சித்தரூபமானநிஷேதமானதும்
ந த்ருச்யதே காணப்படவில்லையென்றுசொன்னால்
அஸ்ய இந்தஞானிக்கும்
வித்யபாவே விதியின்மையானது
ஸமே ஸதி சமமாயிருக்கும் பட்சத்தில்
குத: என்னகாரணத்தினாலே
அதிப்ரஸங்க: அதிப்பிரசங்கம்
ஸ்யாத் இருக்கிறது சொல்லு

அ-கை. குழந்தைக்கு விதியில்லாமைக்கு அறியாமை காரணமாயிருப்பதுபோல, ஞானிக்கு அறியாமையில்லாமையால் விதியில்லையென்று எப்படி சொல்லக்கூடுமெனில்.

नकिञ्चिद्वेत्तिबालश्चेत्सर्ववेत्त्येवतत्ववित् ।

நகிஞ்சித்வேத்திபாலஶ்சேத்ஸர்வவேத்த்யேவதத்த்வவித் ।

பாலः குழந்தையானது	தத்த்வவித் தத்துவஞானி
கிஞ்சித் சிறிதும்	ஸர்வம் ஈசன்போலசர்வத்தையும்
ந வேத்தி சேத் அறியாமலிருக்கிறதன்றோவென்றால்	வேத்த்யேவ அறிந்தேயிருக்கிறான்

அ-கை. பின்னை விதிநிஷேதமரியாதை யாருக்கெனில்.

अल्पज्ञस्यैवविधयस्सर्वेस्युर्नान्ययोर्द्वयोः ॥

அல்பஜ்ஞஸ்யைவவிதயஸ்ஸர்வேஸ்யுர்நான்யயோர்த்வயோः ॥ ௧௦௩

அல்பஜ்ஞஸ்யைவ சொற்பம்தெரிந்த(வனுக்குத்தானே	ஸ்யுः இருக்கின்றன
ஸர்வே சகல	அன்யயோः த்வயோः மற்ற இருவர்க(ளுக்கும்
விதயः விதிகளும்	ந இல்லை

அ-கை. வியாசாதிகளைப்போல யாதாமொருவனுக்கு சாபானுக்கிரக மிருக்கிறதோ, அவனே ஞானியாகவேண்டுமெனில்.

शापानुग्रहसामर्थ्यंयस्यासौतत्वविद्यदि ।
तन्नशापादिसामर्थ्यंफलंस्यात्तपसोयतः ॥

ஶாபாநுக்ரஹஸாமர்த்யம்யஸ்யாஸௌதத்த்வவித்யதி ।
தந்நஶாபாதிஸாமர்த்யம்பலம்ஸ்யாத்தபஸோயதः ॥ ௧௦௪

யஸ்ய யாதொருத்தனுக்கு	ஶாபாதிஸாமர்த்யம் சாபானுக்கிரக சாமர்த்தியமானது
ஶாபாநுக்ரஹஸாமர்த்யம் யதி சாபானுக்கிரகம்முதலான சாமர்த்தியசித்திஇருக்கிறதோ	யதः யாதொருகாரணத்தினாலே
அஸௌ அந்தஇவனே	தபஸः தபசினுடைய
தத்த்வவித் தத்துவஞானியென்றால்	பலம் ஸ்யாத் பலமாயிருக்கிறதோ
	தத் ந அதினால் ஞானிக்கு சாபானுக்கிரகசாமர்த்தியமானது இல்லை

அ-கை. பூர்வாசாரியாரிடத்தில் அது காணப்பட்டிருக்கிறதேயெனில்.

व्यासादेरपिसामर्थ्यंदृश्यतेतपसोबलात् ।

வ்யாஸாதேரபிஸாமர்த்யம்த்ருஶ்யதேதபஸோபலாத் ।

வ்யாஸாதேः அபி வியாசர் முதலானவர்களுக்கும்	தபஸः தபசினுடைய
ஸாமர்த்யம் சாபானுக்கிரக சாமர்த்(தியமானது	பலாத் பலத்தினாலே
	த்ருஶ்யதே பலித்திருக்கிறது

அ-கை. தைத்திரீய உபநிஷத்தில் தபசால் பிர்மத்தை அறியச்சொல்லி யிருப்பதால், ஞானிக்குதபசு வேண்டாமோவெனில்.

शापादिकारणादन्यत्तपोज्ञानस्यकारणम् ॥

ஶாபாதிகாரணாத³ந்யத்தபோஜ்ஞாநஸ்யகாரணம் ॥ ௧௦௯

ஜ்ஞாநஸ்ய ஞானத்திற்குக் காரணம் காரணமான தப: தபசான்து கருத்திருத்துவகா மயதிருத்துவரூபமான ஶாபாதிகாரணாத் சாபானுக்கிரகசா மர்த்தியத்திற்குகாரணமான அந்யத் தபசிற்குவேறென்றறி

அ-கை. அந்த வியாசாதிகளுக்கு ஞானமும், சாபாதியும் இரண்டும் காணப்பட்டனவே அப்படி இப்போதிருக்கிற ஞானிகளுக்கு மிருக்கவேண்டாமோவெனில்.

द्वयंयस्यास्तितस्यैवसामर्थ्यज्ञानयोर्जनिः ।
एकैकन्तुतपःकुर्वन्नेकैकंलभतेफलम् ॥

த்³வயம்யஸ்யாஸ்திதஸ்யைவஸாமர்த்²யஜ்ஞாநயோர்ஜநி: ।
ஏகைகந்துதப:குர்வந்நேகைகம்லப⁴தேப²லம் ॥ ௧௧௦

யஸ்ய யாதொருத்தனுக்கு த்³வயம் எள்ளும்கொள்ளும் விதைத்ததுபோல இரண்டுவிதமான அஸ்தி தபசுமிருக்கிறதோ தஸ்யைவ அவனுக்கே ஸாமர்த்²யஜ்ஞாநயோ: இந்தசாமர்த்தியமும்பிர்மஞானமும் ஜநி: உண்டாயிருக்கும் ஏகைகம் ஒவ்வொருதானியம் விதைத்தவன்போல [ரை: தப: து ஒவ்வொருவிதமான தபசு குர்வந் செய்தவன் ஏகைகம் ஒவ்வொன்றையே ப²லம் பிரயோசனமாக லப⁴தே அடைவன்

அ-கை. விதிவர்ஜிதராயும், சாபாதிசாமர்த்திய ஹீனராயுமிருக்கிற உம்மை அனுஷ்டான பராளாயிருக்கிற சன்னியாசிகள் நிந்திப்பார்களேயெனில்.

सामर्थ्यहीनोनिन्द्यश्चेद्यतिभिर्विधिवर्जितः ।
निन्द्यन्तेयतयोप्यन्यैरनिशंभोगलंपटैः ॥

ஸாமர்த்²யஹீநோநிந்த்³யஶ்சேத்³யதிபி⁴ர்விதி⁴வர்ஜித: ।
நிந்த்³யந்தேயதயோப்யந்யைரநிஶம்போ⁴கலம்படை: ॥ ௧௧௧

விதி⁴வர்ஜித: விதிநிஷேதமற்றவராயும் ஸாமர்த்²யஹீந: சாபானுக்கிகசாமர்த்தியமற்றவராயுமிருக்கிறநீர் யதிபி⁴: சன்னியாசிகளினால் நிந்த்³ய: சேத் நிந்திக்கப்படுவீரென்று சொல் வையேயானல்

யதயதி அவி அந்தசன்னியாசிகளும் அபிநூ அன்னியர்களாய் ஸோகவடூ போகத்திலழுந்தி | ஸாவர்களான கர்மிகளாலே அநிஶம் சதாகாலமும் நிந்த்யந்தே நிந்திக்கப்படுகிறார்கள்

அ-கை. அவர்கள் அந்த நிந்தைகளை காரணார்த்தமாய் சகிக்கிறார்களோ வெனில்,

भिक्षावस्त्रादिरक्षेयुर्यद्येतेभोगतुष्टये ।

अहोयतित्वमेतेषांवैराग्यभरमंथरम् ॥

஭ிக்ஷாவஸ்த்ராதிரக்ஷேயுர்யத்யேதே போகதுஷ்டயே ।

அஹோ யதித்வமேதேஷாம் வைராக்யபரமந்தரம் ॥ ககஉ

ஏதே பிக்ஷாவஸ்த்ராதி இந்தசன்னியாசிகள் பாமரரானோ ஆசிரயித்து வருவது, எந்தநிமித்த மெனில் அவர்களால் கொடுக்கப்பட்ட பிட்சை வஸ்திரம் முதலானதை ஸோகதுஷ்டயே போகதிருப்தியின் பொருட்டு | ரக்ஷேயுர் யதி ரட்சிக்கும் நிமித்தியமென்பாயாகில் ஏதேஷாம் இந்தசன்னியாசிகளுடைய வைராக்யபரமந்தரம் வைராக்கியத்தினுடைய மிகுதியின் மகிமையான யதித்வம் எதித்துவமானது அஹோ ஆச்சரியம்

அ-கை. அவர்களுக்கந்த பாமரருடைய நிந்தையால் ஆனி யில்லையே யெனில்,

वर्णाश्रमपरान्मूढानिन्दंत्वित्युच्यतेयदि ।

देहात्ममतयोबुद्धंनिन्दंत्वाश्रवणवासिनः ॥

வர்ணாஶ்ரமபராந்மூடாந்நிந்தந்த்வித்யுச்யதே யதி ।

தேஹாத்மமதயோ பு³த்³த⁴ம் நிந்த³ந்த்வாஶ்ரமவாஸிந꞉ ॥ ககங

மூடாஃ மூடரானவர்கள் வர்ணாஶ்ரமபராந் வருணாசிரமபரராயிருக்கிற அந்தசன்னியாசிகளை நிந்தந்து நிந்திக்கட்டுமென்று உச்யதே யதி சொல்வையேயானால் ஆஶ்ரமவாஸிநஃ ஆசிரமத்தை அபிமானித்தவர்களாயும் தேஹாத்மமதயஃ தேகாத்தும புத்தியோடே கூடினவர்களாயுமிருக்கிற சன்னியாசிகள் புத்தம் ஞானியை நிந்தந்து நிந்திக்கட்டும்

அ-கை. ஞானிக்குக் குறைவில்லையென்றது சரியே பிரகிருதமேதெனில்,

तदित्थंतत्त्वविज्ञानेसाधनानुपमर्दनात् ।

ज्ञानिनाचरितुंशक्यंसम्यग्राज्यादिलौकिकम् ॥

ததித்தம் தத்த்வவிஜ்ஞாநே ஸாதநாநுபமர்தநாத் ।

ஜ்ஞாநிநாசரிதும் ஶக்யம் ஸம்யக்ராஜ்யாதிலௌகிகம் ॥ ககச

தஸ்மாத் — ஆகையாலிப்படி
தத்வஜ்ஞாநே — தத்துவஞானத்தில்
ஸாதநாநுஷ்டாநாத் — மனது முதலானஒருசாதனங்களின் பிரவிர்த்திபைதடுக்கா திருக்கிறபடியால்

ஜ்ஞாநிநா — பிர்மஞானியினாலே
ராஜ்யாதிவத் — ராஜ்யாதிலோகவிவஹாரம் நன்றாய் (காரத்தை
ஆசரிதும் — ஆசரிப்பதற்கு
ஶக்யம் — யோக்கியமாகும்

அ-கை. ஞானிக்கதில் எப்படி இச்சையுண்டாகுமெனில்.

मिथ्यात्वबुद्ध्यातत्रेच्छानास्तिचेत्तर्हिमास्तुतत् ।
ध्यायन्वाथव्यवहरन्यथारब्धंवसत्वयम् ॥

மித்யாத்வபுத்த்யா தத்ரேச்சா நாஸ்தி சேத்தர்ஹி மாஸ்து தத் ।
த்யாயந்வாத வ்யவஹரந் யதாரப்தம் வஸத்வயம் ॥ ௧௧௫ ॥

மித்யாத்வபுத்த்யா — பொய்யென்கிறபுத்தியால்
தத்ர — அந்தராச்சியத்தில்
இச்சா — இச்சை
நாஸ்தி சேத் — வாராதென்றால் (தியால்
தர்ஹி — அப்போ
தத் மாஸ்து — அதுவேண்டாம் [வது
த்யாயந் வா — ஸ்வரூபதியானத்தையா

அத — அல்லாவிடில்
வ்யவஹரந் — விவஹரித்துக்கொண்டாவது
யதாரப்தம் — பிராப்தகர்மமெப்படியோ
அயம் — அப்படி இந்தஞானி
வஸது — வசிக்கட்டும்

அ-கை. தியானிக்கும் அப்படி இருக்ககூடாதோவெனில்.

उपासकस्तुसततंध्यायन्नेववसेद्यतः ।
ध्यानेनैवकृतंतस्यब्रह्मत्वंविष्णुतादिवत् ॥

உபாஸகஸ்து ஸததம் த்யாயந்நேவ வஸேத்யத꞉ ।
த்யாநேநைவ க்ருதம் தஸ்ய ப்ரஹ்மத்வம் விஷ்ணுதாதிவத் ॥ ௧௧௬ ॥

உபாஸக꞉ து — உபாசகனோவென்றால்
ஸததம் — சதாகாலமும்
த்யாயந் ஏவ — தியானம்பண்ணிக்கொண்டே
வஸேத் — வசிக்கவேண்டும்
யத꞉ — யாதொருகாரணத்தினாலே

த்யாநேந ஏவ — தியானத்தினாலேயே
விஷ்ணுதாதிவத் — விஷ்ணுத்துவம்முதலானவைகள்போல
தஸ்ய — அந்தத்தியானிக்கு
ப்ரஹ்மத்வம் — பிர்மத்துவம்
க்ருதம் — உண்டுபண்ணபட்டிருக்கிறது

அ-கை. எதற்காக தியானிக்கி இவ்வளவுசாவதானம் சொல்லுகிறீரெனில்.

ध्यानोपादानकंयत्तद्ध्यानाभावेविलीयते ।

த்யாநோபாதாநகம் யத்தத் த்யாநாபாவே விலீயதே ॥ ௧௧௭

த்யாநோபாதாநகம் — தியானத்தையே உபாதானகாரணமாகவுடையதாயிருக்கிற
யத் — யாதொருபிரம்மத்துவமுண்டோ

கசு அந்த பிர்மத்துவம் | காலத்தில்
யூா நாஶெ தியானத்தை இழந்த | விலீயதெ லயித்துப்போகிறது.

அ-கை. ஞானிக்குமந்தவிதி சரியல்லவோவெனில்.

वास्तवीब्रह्मतानैवज्ञानाभावेविलीयते ॥
ततोभिज्ञापकंज्ञानंननित्यंजनयत्यदः ।

வாஸ்தவீப்ரஹ்மதாநைவஜ்ஞாநாபாவெவிலீயதெ ।
ததோஹிஜ்ஞாபகஂஜ்ஞாநஂநநித்யஂஜநயத்யத꞉ ॥ ககஎ

ஜ்ஞாநாபாவெ ஞானிக்குபிர்மம்நானெ ன்கிற ஞானமில்லாமல் போனாலும்
வாஸ்தவீ வாஸ்தவமான
ப்ரஹ்மதா பிர்மத்துவம்
ந விலீயதெ ஒருக்காலும்போகமாட்டாது
தத꞉ ஆகையினாலே.
அத꞉ ஜ்ஞாநம் இந்தஞான மானது
அபிஜ்ஞாபகம் தன்சுபாவ சித்தமான பிர்மத்துவத்தை ஞாபகம் பண்ணிவைககிறது மாத்திரமன்றே
நித்யம் நித்தியமான
ந ஜநயதி பிர்மத்துவத்தை உண்டுபண்ணுகிறதில்லை.

அ-கை. ஞானி நான்பிர்மமென்கிறதை மறந்திருக்கலாமோவெனில்.

ज्ञापकाभावमात्रेणनहिसत्यंविलीयते ॥

ஜ்ஞாபகாபாவமாத்ரேண நஹிஸத்யஂவிலீயதெ ॥ ககஅ

ஜ்ஞாபகாபாவமாத்ரேண ஞாபகமில்லாமல்போவதினால்மாத்திரம்
ஸத்யம் சத்தியமானபிரமத்துவம்[ன்றே
ந விலீயதெஹி கெடுகிறதில்லை யன்

அ-கை. ஞானியைப்போலே தியானிக்கும் பிர்மத்துவம் வாஸ்தவந்தானே யெனில்.

अस्त्येवोपासकस्यापिवास्तवीब्रह्मतेतिचेत् ।
पामराणांतिरश्चाञ्चवास्तवीब्रह्मतानकिम् ॥

அஸ்த்யெவோபாஸகஸ்யாபிவாஸ்தவீப்ரஹ்மதெதிசெத் ।
பாமராணாஂதிரஶ்சாஂசவாஸ்தவீப்ரஹ்மதாநகிம் ॥ ககசு ॥

உபாஸகஸ்ய அபி பிர்மதியானிக்கும்
ப்ரஹ்மதா பிர்மத்துவமானது
வாஸ்தவீ வாஸ்தவமாய்
அஸ்தி ஏவ இருக்கிறதே
இதிசெத் என்றுசொல்வையேயானால்
பாமராணாம் அப்போது பாமரருக்கும் [களுக்கும்
திரஶ்சாம் ச மற்றதிரியக்காதி ஜந்துக்
ப்ரஹ்மதா பிர்மத்துவமானது
வாஸ்தவீ வாஸ்தவமாக
ந இல்லையா
கிம் என்னசொல்

அ-கை. ஐயா அப்படி பாமரான் முதலானவர்களுக்கு பிர்மத்துவமிருந்ததினால் என்ன பிரயோசனமெனில்.

अज्ञानादपुमर्थत्वमुभयत्रापितत्समम् ।

அஜ்ஞாநாத³புமர்த²த்வமுப⁴யத்ராபிதத்ஸமம் ॥ கக௯

அஜ்ஞாநாத் ஆத்துமாவையறியாத அஞ்ஞானத்தினாலே
தத் அபுமர்த²த்வம் அந்தபரமோக்ஷ மின்மையானது
உப⁴யத்ர அபி தியானிகளும்மற்றவர்களுக்கும்
ஸமம் சமானமே

அ-கை. அலங்காரம்பண்ணி சிரச்சேதம் பண்ணுகிறதென்கிற நியாயம் போல இருப்பதால், நீர்தியானத்தை வருணித்து, அப்போ அஞ்ஞானிகளுக்கும் தியானிக்கும் பேதமில்லையென்று சொன்னது அப்படியிருப்பதால், அப்போ இந்த பிர்மதியானத்தை என்ன பிரயோசனத்திற்காக சொல்லவந்தீரெனில்.

उपवासाद्यथाभिक्षावरंध्यानंतथान्यतः ॥

உபவாஸாத்³யதா²பி⁴க்ஷாவரம்த்⁴யாநம்ததா²ந்யத꞉ ॥ க௨0 ॥

உபவாஸாத் உபவாசமிருக்கிறதை காட்டிலும்
யதா² எப்படி
பி⁴க்ஷாவரம் பிச்சைபுகுந்துபுசிப்பது சிரேஷ்டமோ
ததா² அப்படி
அந்யத꞉ இதரமானதுவிதவிருத்தியிலிருந்துவிட்சேபப்படுவதைக் காட்டிலும்
த்⁴யாநம் இந்தபிர்மத்தியானம் சிரேஷ்டமென்றறி

அ-கை. இந்தத்தியான மெதைக்காட்டிலு மதிகமெனில்.

पामराणांव्यवहृतेर्वरंकर्माद्यनुष्ठितिः ।
ततोपिसगुणोपास्तिर्निर्गुणोपासनाततः ॥

பாமராணாம்வ்யவஹ்ருதேர்வரம்கர்மாத்³யநுஷ்டி²தி꞉ ।
ததோபிஸகு³ணோபாஸ்திர்நிர்கு³ணோபாஸநாதத꞉ ॥

பாமராணாம் பாமராளுடைய
வ்யவஹ்ருதே꞉ விவகாரத்தைக்காட்டிலும்
கர்மாத்³யநுஷ்டி²தி꞉ கர்மாதிகளையனுஷ்டிக்கிறது
வரம் சிலாக்கியம்
தத꞉ அபி அதைக்காட்டிலும்
ஸகு³ணோபாஸ்தி꞉ சகுணத்தியானம் பண்ணுகிறது சிலாக்கியம்
தத꞉ அதைக்காட்டிலும்
நிர்கு³ணோபாஸநா நிற்குணத்தியானமானது சிலாக்கியம்.

அ-கை. இப்படி ஒன்றுக்கொன்று சிரேஷ்டமாயிருப்பதில் காரணமேதெனில்.

यावद्विज्ञानसामीप्यंतावच्छ्रैष्ठ्यंविवर्धते ।

யாவத்விஜ்ஞாநஸாமீப்யம் தாவச்ச்ரைஷ்ட்யம் விவர்த்ததே || கஉஉ

யாவத் எவ்வளவுக் கெவ்வளவு மேற்சொன்னவை விஜ்ஞாநஸாமீப்யம் தத்துவஞானத்திற்கு சமீபமா யிருக்கிறதோ | தாவத் அவ்வளவுக்கவ்வளவு ச்ரைஷ்ட்யம் சிரேஷ்டம் விவர்த்ததே விர்த்தியாகிறது.

அ-கை. சகலசாதனங்களிலும் பிர்மத்தியானம் சிரேஷ்டமென்பதில் காரணமேதெனில்.

ब्रह्मज्ञानायतेसाक्षान्निर्गुणोपासनंशनैः ॥

ப்ரஹ்மஜ்ஞாநாயதே ஸாக்ஷாந்நிர்குணோபாஸநம் சநை: ||

நிர்குணோபாஸநம் நிற்குணத்தியானமானது ச்நை: மெள்ளமெள்ள | ஸாக்ஷாத் சாட்சாத்துக்காரமாக ப்ரஹ்மஜ்ஞாநாயதே பிர்மஞானமாகிறது

அ-கை. அதை திருஷ்டாந்தத்துடன் காட்டவேண்டுமெனில்.

यथासंवादिविभ्रान्तिःफलकालेप्रमायते ।
विद्यायतेतथोपास्तिर्मुक्तिकालेतिपाकतः ॥

யதாஸம்வாதிவிப்ராந்தி: பலகாலே ப்ரமாயதே |
வித்யாயதே ததோபாஸ்திர்முக்திகாலேதிபாகத: || கஉங ||

யதா எப்படி ஸம்வாதிவிப்ராந்தி: சம்வாதி பிரமையானது பலகாலே பிரயோசனகாலத்தில் ப்ரமாயதே ரத்தினத்தின் சாக்ஷாத்காரமாகிறதோ | ததா அப்படி உபாஸ்தி: பிர்மத்தியானமும் [தால் அதிபாகத: அத்தியந்தம் பரிபாகத் முக்திகாலே மோக்ஷகாலத்தில் வித்யாயதே ஞானமாகவுமாகிறது,

அ-கை. திருஷ்டாந்தத்தில் ரத்தினபிரமையை பார்த்தபிற்பாடன்றோ ரத்தினம் லபிப்பதற்கு சம்வாதிபிரமை காரணமா யிருந்ததெனில்.

संवादिभ्रमतःपुंसःप्रवृत्तस्यान्यमानतः ।
प्रमेतिचेत्तथोपास्तिर्मान्तरेकारणायताम् ॥

ஸம்வாதிப்ரமத: பும்ஸ: ப்ரவ்ருத்தஸ்யாந்யமாநத: |
ப்ரமேதிசேத்ததோபாஸ்திர்மாந்தரேகாரணாயதாம் || சஉச

ஸம்வாதிப்ரமத: சம்வாதிபிரமையினாலே ப்ரவ்ருத்தஸ்ய பிரவிருத்தித்திருக்கிற பும்ஸ: புருஷனுக்கு | அந்யமாநத: இந்திரியத்திற்கு விஷயசம்பந்தமான இதரபிரமாணத்தால் ப்ரமேதிசேத் ரத்தினஞானமுண்டாகிறதென்றால்

ததா அப்படி
உபாஸ்தி: தியானமும்
ஞானோ மகாவாக்கிய விசாரத்தாலு
ண்டாகிற சாட்சாத்காரதியா
னத்தில்
காரணதாம் காரணமாகக்கூடும்.

அ-கை. நிஷ்காமமாய்ச்செய்கிற மூர்த்தித்தியானம், மந்திரம், ஜபம் தீர்த்தாடனம், யஞ்ஞாதிகர்மங்களும், சித்தேகாக்கிர வழியாக, ஞானஹேதுவாயிருக்கிறதேயெனில்.

मूर्तिध्यानस्यमन्त्रादेरपिकारणतायदि ।
अस्तुनामतथाप्यत्रप्रत्यासत्त्विर्विशिष्यते ॥

மூர்த்தித்யாநஸ்யமந்த்ராதேரபிகாரணதாயதி ।
அஸ்துநாமததாப்யத்ரப்ரத்யாஸத்திர்விஶிஷ்யதே ॥ கஉரு ॥

மூர்த்தித்யாநஸ்ய சகுண மூர்த்திதியானத்திற்கும்
மந்த்ராதே: அபி மந்திரஜபம்முதலானதிற்கும் [த்துவமானது
காரணதா மோட்சத்துக்குக் காரண
யதி இருக்கிறதென்பையே யாகில்
அஸ்து நாம அப்படி இருக்கட்டும்
ததா அபி அப்படி யானாலும்
அத்ர இந்த பிர்மஞானத்தில்
ப்ரத்யாஸத்தி: இந்தத்தியானத்திற்குக்கிட்டின உறவானது
விஶிஷ்யதே விசேஷமாயிருக்கிறது.

அ-கை. அதுயெதினாலெனில்.

निर्गुणोपासनंपक्कंसमाधिस्स्याच्छनैस्ततः ।
यस्समाधिर्निरोधाख्यस्सोनायासेनलभ्यते ॥

நிர்குணோபாஸநம்பக்வம்ஸமாதிஸ்ஸ்யாச்சநைஸ்தத: ।
யஸ்ஸமாதிர்நிரோதாக்யஸ்ஸோநாயாஸேநலப்யதே ॥ கஉகூ ॥

நிர்குணோபாஸநம் நிற்குணத்தியானம்து [குவமாகும்போது
சநை: பக்வம் மெள்ளமெள்ள பக்
தத: அந்தஹேதுவினாலேயே [றது
ஸமாதி: ஸ்யாத் சவிகற்பசமாதி யாகி
ய: அந்தசவிகற்பசமாதியின்முடிவில்
நிரோதாக்ய: யாதொருநிரோதமென்ற பேரையுடைய
ஸமாதி: நிர்விகற்ப சமாதியுண்டோ
ஸ: அது
அநாயாஸேந சிரமமன்றியிலேதானே
லப்யதே அடையப்படுகிறது.

வி-ம். இப்படியே வியாசர்சூத்திரத்திலும் இதையேநிர்விகற்ப சமாதியென்று சொல்லியிருக்கிறார்.

அ-கை. அந்தநிர்விகற்ப சமாதியா லென்ன பிரயோசனமெனில்.

निरोधलाभेपुंसोन्तरसङ्गंवस्तुशिष्यते ।

நிரோதலாபேபும்ஸோந்தரஸங்க்வஸ்துஶிஷ்யதே ।...

பும்ஸ: புருஷனுக்கு
நிரோதஸமயே நிரோதகாலங்கிடை
அத: உள்ளே [த்தபட்சத்தில்
அஸங்கம் அசங்கமான
வஸ்து வஸ்துமாத்திரம்
ஶிஷ்யதே மீதமாகிறது.

அ-கை. அப்படி வஸ்துமாத்திரம், சேஷிக்கிறதினால் என்ன பிரயோசனமெனில்.

पुनःपुनर्वासितेऽस्मिन्वाक्याज्जायेततत्त्वधीः ॥

புந:புநர்வாஸிதேऽஸ்மிந்வாக்யாஜ்ஜாயேததத்த்வதீ: ॥ ௧௨௭

புந: புந: அடிக்கடி
அஸ்மிந் இந்தச்சமாதி [யத்தில்
வாஸிதே பழகிக்கொண்டு வரும்ப
வாக்யாத் மகா வாக்கிய விசாரத்தால்
தத்த்வதீ: தத்துவஞானம்
ஜாயேத நன்றாக உண்டாகிறது.

அ-கை. அந்தத்தியானத்தின் ஸ்வரூபமேதெனில்.

निर्विकारासङ्गनित्यस्वप्रकाशैकपूर्णताः ।
बुद्धौझडितिशास्त्रोक्ताआरोहंत्यविवादतः ॥

நிர்விகாராஸங்கநித்யஸ்வப்ரகாஶைகபூர்ணதா: ।
புத்தௌஜடிதிஶாஸ்த்ரோக்தாஆரோஹந்த்யவிவாதத: ॥ ௧௨௮

நிர்விகாராஸங்கநித்யஸ்வப்ரகாஶைக
பூர்ணதா: விகாரமின்றியிலும்
சங்கமன்றியிலும், நித்தியமாயும்,
ஏகமாயும், பூர்ணமாயு மிருக்கிற
வைகளான
ஶாஸ்த்ரோக்தா: சாத்திரோக்த மான
(ஆத்துமலட்சணங்கள்)
அவிவாதத: ஆட்சேபமில்லாததினாலே
புத்தௌ புத்தியில்
ஜடிதி சீக்கிரத்தில்
ஆரோஹந்தி ஏறுகின்றன.

அ-கை. நிர்விகற்பசமாதியால் ஞானமுண்டாகு மென்பதில் பிரமாணமேதெனில்.

योगाभ्यासस्त्वेतदर्थोऽमृतबिन्द्वादिषुश्रुतः ।

யோகாப்யாஸஸ்த்வேததர்த்தோऽம்ருதபிந்த்வாதிஷுஶ்ருத: ।

யோகாப்யாஸ: து யோகாப்பியாசமோவென்றால்
ஏதदர்த்த: இந்தநிர்விகற்ப சமாதிநிமித்தமாகவே
அம்ருதபிந்த்வாதிஷு அமிர்தபிந்துமுதலான உபநிஷத்துக்களில்
ஶ்ருத: கேட்கப்படுகிறது.

அ-கை. இதனாலென்ன பலித்ததெனில்.

एवञ्चदृष्टद्वारापिहेतुत्वादन्यतोवरम् ॥

ஏவஞ்சத்ருஷ்டத்வாராபிஹேதுத்வாதந்யதோவரம் ॥ ௧௨௯

ஏவம் ச இப்படி இருந்துள்ளளவில்
உக்ஷ்டீஆரா அபி பார்க்கப் பட்டி
ருக்கிற மார்க்கங்களுக்குள்ளிலும்
ஹைதுசூஸ்ரா முக்திக்கிதுவேஹதுவா
னதால்
ஸுத்ருடம் (ஸ்திரமான) சகலசாதனங்
களைக்காட்டிலும்
வரம் இந்தப்பிர்மதியானமே சிரே
ஷ்டமாம்.

அ-கை. ஒருஊருக்கு ஆயிரம்வழி யிருப்பதுபோல பிர்மஞானத்திற்கும் எத்தனையோவழி யிருப்பதில் பிர்மத்தியானம் ஒருவழியா யிருக்கட்டும். அதனாலிது எல்லாவற்றிலு சிலாக்கியம்சொன்ன காரணமேதெனில்.

उपेक्ष्यतत्तीर्थयात्राजपादीनेवकुर्वताम् ।
पिण्डंसमुत्सृज्यकरंलेढीतिन्यायआपतेत् ॥
உபெக்ஷ்யதத்தீர்த்தயாத்ராஜபாதீநெவகுர்வதாம் ।
பிண்டம்ஸமுத்ஸ்ருஜ்யகரம்லெடீதிந்யாயஆபதேத் ॥ ௧௩௦ ॥

தத் அந்தபிர்மத்தியானத்தை
உபெக்ஷ்ய உபேட்சித்துப்போட்டு
தீர்த்தயாத்ரா ஜபாதீந் ஏவ தீர்த்த
யாத்திரை ஜபம் விரதம் சகுணத்
தியானம் முதலானவைகளையே
குர்வதாம் பண்ணிக் கொண்டிருக்கி
ற பேர்களுக்கு
பிண்டம் கையிலிருக்கிறகட்டிசாதத்தை
ஸமுத்ஸ்ருஜ்ய எறிந்துவிட்டு
கரம் வெறுங்கையை
லேடி இதி நக்குகிறானென்கிற
ந்யாயஃ நியாயமானது
ஆபதேத் வந்துவிடும்

அ-கை. ஆத்தும விசாரத்தைபரித்தியாகம்பண்ணி இந்த பிர்மதியானத்தை பண்ணுகிறவர்களுக்கும் இது சரியல்லவோவெனில்.

उपासकानामप्येवंविचारत्यागतोयदि ।
बाढंतस्माद्विचारस्यासंभवेयोगईरितः ॥
உபாஸகாநாமப்யெவம்விசாரத்யாகதொயதி ।
பாடம்தஸ்மாத்விசாரஸ்யாஸம்பவெயோக ஈரிதஃ ॥ ௧௩௧ ॥

ஏவம் இப்படி
உபாஸகாநாம் அபி தியானம் பண்
ணுகிறவர்களுக்கும்
விசாரத்யாகதஃ யதி விசாரணையை
தியாகம்பண்ணுவதா லிந்த நியாய
முண்டாகுமேயெனில்
பாடம் கையிலிருக்கிற கட்டிசாதத்தை
எறிந்துவிட்டுவெறுங்கையை நக்கி
றானென்பது நமக்கங்கீகாரந்தான்
தஸ்மாத் ஆகையினாலே
விசாரஸ்ய விசாரத்திற்கு
அஸம்பவே அசம்பவமாகும்பட்சத்தி
லேயே
யோகஃ இந்தபிர்மத்தியானம்
ஈரிதஃ சொல்லப்பட்டது

அ-கை. விசாரம் சர்வசிலாக்கியமா யிருக்கும்போது அதுசம்பவியாமற் போவதற்குக் காரணமேதெனில்.

बहुव्याकुलचित्तानांविचारात्तत्त्वधीर्नहि ।
योगोमुख्यस्ततस्तेषांधीदर्पस्तेननश्यति ॥

பஹுவ்யாகுலசித்தாநாம்விசாராத்தத்வதீர்நஹி ।
யோகோமுக்யஸ்ததஸ்தேஷாம்தீதர்பஸ்தேநநஶ்யதி ॥ ௧௩௨

பஹுவ்யாகுலசித்தாநாம் வெகுவர்னசித்தவியாகுலங்களோடேகூடிய அபக்வசித்தர்களுக்கு
விசாராத் ஆத்துமானாத்தும விசாரத்தால்
தத்வதீ: தத்துவஞானம்
நஹி உண்டாகமாட்டாது
யோக: அவர்களுக்கு பிரமத்தியானமே
முக்ய: முக்கியம்
தத: ஆகையினாலே
தேஷாம் அவர்களுக்கு
தீதர்ப: புத்தியிலிருக்கிற அகம்பாவாதிகர்வங்கள்
தேந அந்தத்தியானத்தினாலே
நஶ்யதி நசிக்கவேண்டியதாயிருக்கிறது

அ-கை. சுத்தசித்தர்களுக்கு விசாரம்முக்கியமென்பது எதினாலெனில்.

अव्याकुलधियांमोहमात्रेणाच्छादितात्मनाम् ।
साङ्ख्यनामाविचारस्स्यान्मुख्योझडितिसिद्धिदः ॥

அவ்யாகுலதியாம்மோஹமாத்ரேணாச்சாதிதாத்மநாம் ।
ஸாங்க்யநாமாவிசாரஸ்ஸ்யாந்முக்யோஜடிதிஸித்தித: ॥ ௧௩௩

அவ்யாகுலதியாம் கலக்கமில்லாத சுத்திசித்தத்தை யுடையவர்களாயும்
மோஹமாத்ரேண மோகமாத்திரத்தால்
ஆச்சாதிதாத்மநாம் தன்ஸ்வரூபத்தை மறைக்கப்பட்டவர்களாயு மிருக்கிற அதிகாரிகளுக்கு
ஸாங்க்யநாமா விசார: சாங்கியமென்கிற பேரையுடையதான ஆத்துமானாத்தும விசாரமே
முக்ய: முக்கியமாய்
ஸ்யாத் இருக்கிறது அதுஎதினாலெனில்
ஜடிதி சீக்கிரமாக
ஸித்தித: சித்தியை கொடுக்கிறதாக விருப்பதால்.

அ-கை. இதற்குப் பிரமாணமேதெனில்.

यत्साङ्ख्यैःप्राप्यतेस्थानंतद्योगैरपिगम्यते ।
एकंसाङ्ख्यञ्चयोगञ्चयःपश्यतिसपश्यति ॥
तत्कारणंसाङ्ख्ययोगाभिपन्नमितिहिश्रुतिः ।

யத்ஸாங்க்யை:ப்ராப்யதேஸ்தாநம்தத்யோகைரபிகம்யதே ।
ஏகம்ஸாங்க்யஞ்சயோகஞ்சய:பஶ்யதிஸபஶ்யதி ॥ ௧௩௪

தத்காரணம்ஸாங்க்யயோகாதிவஞ்திஶ்ருதி꞉ ।

ஸாங்க்யை꞉ விசாரம்பண்ணுகிறபுரு
ஷர்களாலும் யத்ஸ்தானம் யாதொருஸ்தானம்
ப்ராப்யதே அடையப்படுகிறதோ
யோகை꞉ அபி தியானம் பண்ணுகி
றவர்களாலும்
தத் அந்தஸ்தானமே
க³ம்யதே அடையப்படுகிறது

ஸாங்க்யம் ச சாங்கியவிசாரத்தையும்
யோகம் ச யோகமென்கிற தியானத்
தையும்
ய꞉ யாதொருத்தன்
ஏகம் பஶ்யதி ஒன்றாய்ப்பார்க்கிறானோ
ஸ꞉ பஶ்யதி அவன்தான் பார்க்கிறவ
னென்று கீதையில் சொல்லுகிறது.

அ-கை. கீதையில் சொன்னதுபோல உபநிஷத்திலும் காண்பிக்கிறார்.

தத்காரணம் அந்த மோக்ஷத்திற்குக்
காரணமானது
ஸாங்க்யயோகாதிவந்தம் சாங்கிய வி
சாரத்தாலும் யோகமென்கிறத் தி
யானத்தாலும் உண்டாகுமென்று
இதி இப்படி
ஶ்ருதி꞉ ஹி சுவேதாசுவதர சுருதி
சொல்லுகிறதன்றோ

அ-கை. இப்படி சாங்கியயோகங்கள் ஞானசாதனமானால் அந்தமதங்க
ளைமுழுமையும் அங்கீகரிக்கலாமோவெனில்.

यस्तुश्रुतेर्विरुद्धस्सआभासस्साङ्ख्ययोगयोः ॥

யஸ்துஶ்ருதேர்விருத்³த⁴ஸ்ஸஆபா⁴ஸஸ்ஸாங்க்யயோக³யோ꞉ ॥ ௧௩௫

ஸாங்க்யயோக³யோ꞉ சாங்கியயோகங்
ய꞉ து யாதொரு அபிப்பிராயம்(களில்
ஶ்ருதே꞉ அத்துவைத சுருதிக்கு
விருத்³த⁴꞉ விரோதமாயிருக்கிறதோ
ஸ꞉ அந்த அபிப்பிராயம்.
ஆபா⁴ஸ꞉ பொய்யென்றுதள்ளப்படும்

அ-கை. தியானம் பண்ணுகிறவனுக்கு ஞானம்வருமுன்னே சரீரம்மரித்
தால் முக்திசித்தி ஆகுமா ஆகாதாவெனில்.

उपासनंनातिपक्कमिहयस्यपरत्रसः ।
मरणेब्रह्मलोकेवातत्त्वंविज्ञायमुच्यते ॥

உபாஸநம்நாதிபக்வமிஹயஸ்யபரத்ரஸ꞉ ।
மரணேப்³ரஹ்மலோகேவாதத்த்வம்விஜ்ஞாயமுச்யதே ॥ ௧௩௬

யஸ்ய யாதொரு புருஷனுக்கு
உபாஸநம் பிர்மத்தியானமானது
இஹ இவ்விடத்தில்
அதிபக்வம் அத்தியந்தம்பக்குவமாக
ந இல்லையோ
ஸ꞉ அவன்
பரத்ர பின்னுமேலுண்டாகிற ஜன்
மத்திலாவது
மரணே அல்லதுமரணகாலத்திலாவது
ப்³ரஹ்மலோகே வா பிர்மலோகத்திலாவ
தத்த்வம் பிர்மத்தை [து
விஜ்ஞாய அபரோட்சமாக அறிந்து
முச்யதே மோட்சத்தையடைகிறான்

அ-கை. மரணகாலத்தில் ஸ்வரூபபிரஞ்ஞை இருந்தால் விசேஷமென்பதில் பிரமாணமேதெனில்.

यंयंवापिस्मरन्भावंत्यजत्यन्तेकळेबरम् ।
तन्तमेवैतियच्चित्तस्तेनयातीतिशास्त्रतः ॥

யம்யம்வாபிஸ்மரந்பாவம்த்யஜத்யந்தேகளேபரம் ।
தந்தமேவைதியச்சித்தஸ்தேநயாதீதிசாஸ்த்ரத: ॥ ௧௱௭

யம்யம் யாதொரு யாதொரு
பாவம் பாவத்தை
ஸ்மரந் வா அபி ஸ்மரித்துக் கொண்டேதானே
அந்தே அந்தியகாலத்தில்
களேபரம் சரீரத்தை
த்யஜதி விடுகிறானோ

தம் தம் ஏவ அந்தந்த பாவத்தை
ஏதி அடைகிறான்
யச்சித்த: யாதொருவஸ்துவில் சித்தத்தையுடையவனாகசதா இருக்கிறானோ
தேந அதினால் அவன்
யாதி அதை அடைகிறான்
இதி என்கிற
சாஸ்த்ரத: சாத்திரத்தினாலுமறி.

அ-கை. இதினால் அந்தியகாலத்தில் தியானம், ஞானமாய் முக்தியைகொடுக்குமென்பதெப்படியெனில்.

अत्यन्तप्रत्ययोनूनंभाविजन्मतथासति ।
निर्गुणप्रत्ययोपिस्यात्सगुणोपासनेयथा ॥

அத்யந்தப்ரத்யயோநூநம்பாவிஜந்மததாஸதி ।
நிர்குணப்ரத்யயோபிஸ்யாத்ஸகுணோபாஸநேயதா ॥ ௧௱௮

அத்யந்தப்ரத்யய: கடைசியிலுண்டாகிற அழுத்தமான ஞாபகத்தால்
பாவிஜந்ம நூநம் வரப்போகிற ஜன்மம் நிச்சயம்
ததா ஸதி அப்படியிருந்துள்ளளவில்
நிர்குணப்ரத்யய: அபி நிர்குணத்தில் வைத்த ஞாபகமும்
யதா எப்படி
ஸகுணோபாஸநே சகுணத்தியானத்திலேயோ [ஆவான்.
ஸ்யாத் அப்படி நிர்குணஸ்வரூபமாக

அ-கை. நிற்குணதியானத்தால் நிற்குணபிராப்தி வரட்டும், மோட்சமில்லையேயெனில்.

नित्यनिर्गुणरूपंतन्नाममात्रेणगीयताम् ।
अर्थतोमोक्षएवैषस्संवादिभ्रमवन्मतः ॥

நித்யநிர்குணரூபம்தந்நாமமாத்ரேணகீயதாம் ।
அர்த்ததோமோக்ஷஏவைஷஸ்ஸம்வாதிப்ரமவந்மத: ॥ ௧௱௯

நித்யநிர்குணரூபம் நித்திய மாயும்நிர்குணரூபமாயுமிருக்கிறதென்று
தந்நாமமாத்ரேண அதுநாம மாத்திரத்தால்
தீயதாம் தியானம் பண்ணப்படுகிறது
அர்த்ததஃ அர்த்தத்தினால்
ஸைஷ: இதுவே
மோக்ஷ: ஸைவ மோட்சந்தானே
ஸம்வாதிப்ரமவத் சம்வாதிபிரமை போலென்று
உக்த: சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

அ-கை. நிற்குண பிர்மத்தியானம், மானசகிரியையானதால் முக்திக்கிசாதனமென்று சொன்னது விரோதமாயிருக்கிறதேயெனில்.

तत्सामर्थ्याज्जायतेधीर्मूलाविद्यानिवर्तका ।
अविमुक्तोपासनेनतारकब्रह्मबुद्धिवत् ॥

தத்ஸாமர்த்யாஜ்ஜாயதேதீர்மூலாவித்யாநிவர்த்தகா ।
அவிமுக்தோபாஸநேநதாரகப்ரஹ்மபுத்திவத் ॥ ௧௪௦

தத்ஸாமர்த்யாத் அந்த பிர்மத்தியானத்தின் சாமர்த்தியத்தினாலே
மூலாவித்யாநிவர்த்தகா மூலாஞ்ஞானத்தை நிவர்த்திக்கிறதான
தீ: ஞானமானது
ஜாயதே உண்டாகிறது
அவிமுக்தோபாஸநேந அவிமுக்தமென்கிறசகுண உபாசனையினாலே
தாரகப்ரஹ்மபுத்திவத் தாரக பிர்ம ஞானம்சித்திப்பதுபோலவே.

அ-கை. நிற்குணதியானம் முக்தியைக் கொடுக்குமென்பதில் பிரமாணமேதெனில்.

सोकामोनिष्कामइतिह्यशरीरोनिरिन्द्रियः ।
अभयंहीतिमुक्तत्वंतापनियेफलंश्रुतम् ॥

ஸோகாமோநிஷ்காமஇதிஹ்யஶரீரோநிரிந்த்ரிய: ।
அபயம்ஹீதிமுக்தத்வம்தாபநீயேபலம்ஶ்ருதம் ॥ ௧௪௧

ஸ: அவன்
அகாம: ஆசையில்லாதவனென்றும்
நிஷ்காம: இதி ஹி நிஷ்காமனென்றும்
அஶரீர: சரீரமில்லாதவனென்றும்
நிரிந்த்ரிய: இந்திரியங்களில்லாதவனென்றும்
அபயம் ஹி இதி அபயனாயிருக்கிறானென்றும்
முக்தத்வம் ஜீவன்முக்தியின் தன்மையையுடையவனென்றும்
பலம் இப்படி தியானிக்கு பலத்தை
தாபநீயே தாபநீயத்தில்
ஶ்ருதம் கேட்கப்படுகிறது.

அ-கை. பிர்மத்தியானமே முக்தியை கொடுக்குமானால் ஞானத்தை தவிர மோட்சத்திற்கு வேறுவழியில்லையென்ற சுருதிக்குவிரோதமாகுமேயெனில்.

उपासनस्यसामर्थ्याद्विद्योत्पत्तिर्भवेत्ततः ।
नान्यःपन्थाइतिह्येतच्छास्त्रंनैवविरुध्यते ॥

உபாஸநஸ்யஸாமர்த்யாத்வித்யோத்பத்திர்பவேத்தத: ।
நாந்ய:பந்தாஇதிஹ்யேதச்சாஸ்த்ரம்நைவவிருத்யதே ॥ ௧௫௨

உபாஸநஸ்ய பிர்மத்தியானத்தினுடைய
ஸாமர்த்யாத் சாமர்த்தியத்தினாலே (ய
வித்யோத்பத்தி: ஞானத்தினுடைய உற்பத்தியானது
பவேத் பவிக்கிறது [க்திக்கி
தத: ஆகையால்ஞானத்தைத்தவிரமு
ந அந்ய: பந்தா: வேறேமார்க்கமி
இதி என்று [ல்லை
ஏதத் சொல்லுகிற இந்த
சாஸ்த்ரம் சாஸ்திரமானது
ந.விருத்யதே ஏவ ஹி விரோதப் படுகிறதில்லையன்றோ

அ-கை. நிஷ்காமனாயிருந்து பிர்மத்தியானம் பண்ணுவதால் பிர்மஞானம் வருமென்றுதாபனீயம்சொன்னதுபோல, சகாமனாயிருந்து பிர்மத்தியானம் பண்ணுகிறவனுக்கு சுருதியில் என்னபலம் சொல்லப்படுகிறதெனில்.

निष्कामोपासनान्मुक्तिस्तापनीयेसमीरिता ।
ब्रह्मलोकस्सकामस्यशैब्यप्रश्नेसमीरितः ॥
यउपास्तेत्रिमात्रेणब्रह्मलोकेसनीयते ।
सएतस्माज्जीवघनात्परंपुरुषमीक्ष्यते ॥

நிஷ்காமோபாஸநாந்முக்திஸ்தாபநீயேஸமீரிதா ।
ப்ரஹ்மலோகஸ்ஸகாமஸ்யஶைப்யப்ரஶ்நேஸமீரித: ॥ ௧௫௩
யஉபாஸ்தேத்ரிமாத்ரேணப்ரஹ்மலோகேஸநீயதே ।
ஸஏதஸ்மாஜ்ஜீவகநாத்பரம்புருஷமீக்ஷ்யதே ॥ ௧௫௪

நிஷ்காமோபாஸநாத் நிஷ்காமனாகப்பிர்மத்தியானம்செய்வதால்
முக்தி: முக்தியானது
தாபநீயே தாபனீயத்தில்
ஸமீரிதா சொல்லப்படுகிறது
ஶைப்யப்ரஶ்நே சைப்யபிரச்னவுபநிஷத்தில் [ஷனுக்கு
ஸகாமஸ்ய காமத்தோடேகூடிய புரு
ப்ரஹ்மலோக: பிரமலோகமானது
ஸமீரித: சொல்லப்பட்டிருக்கிறது
ய: அதிலெப்படிசொல்லப் பட்டிருக்கிறதென்றால்யாதொருத்தன்
த்ரிமாத்ரேண பிரணவத்தை மூன்று மாத்திரையோடே
உபாஸ்தே உபாசிக்கிறானோ
ப்ரஹ்மலோகே பிர்மலோகத்தில்
ஸ: அவன்
நீயதே சேர்ப்பிவிக்கப்படுகிறான்.
ஸ: அவன்
ஏதஸ்மாத் இந்த
ஜீவகநாத் ஜீவசமஷ்டியான பிர்மாவிடத்தில்நின்றும்

பரம் புருஷம் — பரமபுருஷனான பிர்மத்தை
ஈக்ஷதே — சாட்சாத்துக்காரமாய் பார்க்கிறான்

அ-கை. சகாமனுக்கும் பிர்மலோகமுண்டென்பதில் சூத்திரத்தையும் காண்பிவிக்கிறார்.

अप्रतीकाधिकरणेतत्क्रतुर्न्यायईरितः ।
ब्रह्मलोकफलंतस्मात्सकामस्येतिवर्णितम् ॥

அப்ரதீகாதிகரணே தத்க்ரதுர்ந்யாய ஈரித꞉ ।
ப்ரஹ்மலோகபலம் தஸ்மாத் ஸகாமஸ்யேதி வர்ணிதம் ॥ ௧௱௫

அப்ரதீகாதிகரணே — அப்பிரதிகமென்ற அதிகரணத்தில்
தத்க்ரது꞉ — அந்தபிர்மத்தியானத்தை பண்ணுகிறவனுக்கு
ந்யாய꞉ — பிர்மலோகமென்கிற நியாயம்
ஈரித꞉ — சொல்லப்பட்டிருக்கிறது
தஸ்மாத் — ஆகையினாலே
ஸகாமஸ்ய — சகாமனுக்கு
ப்ரஹ்மலோகபலம் இதி — பிரமலோகபலமென்று
வர்ணிதம் — வருணிக்கப்பட்டிருக்கிறது

அ-கை. சகாமனுக்கு நிற்குணத்தியானத்தால் பிர்மஞானம் என்னமாயுண்டாகுமெனில்.

निर्गुणोपास्तिसामर्थ्यात्तत्रतत्वमवेक्षते ।
पुनरावर्ततेनायंकल्पान्तेचविमुच्यते ॥

நிர்குணோபாஸ்திஸாமர்த்யாத் தத்ர தத்வமவேக்ஷதே ।
புநராவர்ததே நாயம் கல்பாந்தே ச விமுச்யதே ॥ ௧௱௬

நிர்குணோபாஸ்திஸாமர்த்யாத் — நிர்குணபிர்மத்தியானத்தினுடையசாமர்த்தியத்தினாலே
தத்ர — அந்த பிர்மலோகத்தில்
தத்வம் — ஸ்வரூபத்தை
அவேக்ஷதே — சாட்சாத்கரிக்கிறான்
அயம் — இவன்
புந꞉ — மறுபடி
நாவர்ததே — வருகிறதில்லையென்றுசுருதிசொல்லுகிறது
கல்பாந்தே ச — பிர்மகற்பாந்தத்தில்
விமுச்யதே — பிர்மாவோடேமோட்சத்தையடைகிறான்.

அ-கை வேதத்தில் பிரணவத்தை சகுண்பிர்மமாக சொல்லுகிறதா. அல்லதுநிர்குணபிர்மமாக சொல்லுகிறதாவெனில்.

प्रणवोपास्तयःप्रायोनिर्गुणाएववेदगाः ।
क्वचित्सगुणताप्युक्ताप्रणवोपासनस्यहि ॥

𑌪𑍍𑌰𑌣𑌵𑍋𑌪𑌾𑌸𑍍𑌯𑌯𑌃𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑍋 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌗𑍁𑌣𑌾𑌏𑌵𑌵𑍇𑌦𑌗𑌾𑌃 ।
𑌕𑍍𑌵𑌚𑌿𑌤𑍍𑌸𑌗𑍁𑌣𑌤𑌾𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌾𑌪𑍍𑌰𑌣𑌵𑍋𑌪𑌾𑌸𑌨𑌸𑍍𑌯𑌹𑌿 ॥ கசஎ

𑌪𑍍𑌰𑌣𑌵𑍋𑌪𑌾𑌸𑍍𑌯𑌂 பிரணவத்தினுடையதியானங்கள்
𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌃 அனேகமாய்
𑌨𑌿𑌰𑍍𑌗𑍁𑌣𑌾𑌃𑌏𑌵 நிர்குணங்களாகவே
𑌵𑍇𑌦𑌗𑌾𑌃 வேதத்தில்சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன
𑌪𑍍𑌰𑌣𑌵𑍋𑌪𑌾𑌸𑌨𑌸𑍍𑌯 பிரணவத்தியானத்திற்கே
𑌕𑍍𑌵𑌚𑌿𑌤𑍍 சிலவிடத்தில்
𑌸𑌗𑍁𑌣𑌤𑌾 சகுணத்துவமும்
𑌉𑌕𑍍𑌤𑌾𑌹𑌿 சொல்லப்பட்டிருக்கிறதன்றோ.

அ-கை. இரண்டுவிதமாயும் சொல்லுகிற சுருதிகள் எவையெனில்.

परापरब्रह्मरूपओंकारउपवर्णितः ।
पिप्पलादेनमुनिनासत्यकामायपृच्छते ॥
एतदालंबनंज्ञात्वायोयदिच्छतितस्यतत् ।
इतिप्रोक्तंयमेनापिपृच्छतेनचिकेतसे ॥

𑌪𑌰𑌾𑌪𑌰𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌰𑍂𑌪𑌓𑌂𑌕𑌾𑌰 𑌉𑌪𑌵𑌰𑍍𑌣𑌿𑌤𑌃 ।
𑌪𑌿𑌪𑍍𑌪𑌲𑌾𑌦𑍇𑌨𑌮𑍁𑌨𑌿𑌨𑌾𑌸𑌤𑍍𑌯𑌕𑌾𑌮𑌾𑌯𑌪𑍃𑌚𑍍𑌛𑌤𑍇 ॥ கசஅ
𑌏𑌤𑌦𑌾𑌲𑌂𑌬𑌨𑌂𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑍍𑌵𑌾𑌯𑍋𑌯𑌦𑌿𑌚𑍍𑌛𑌤𑌿𑌤𑌸𑍍𑌯𑌤𑌤𑍍 ।
𑌇𑌤𑌿𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌂𑌯𑌮𑍇𑌨𑌾𑌪𑌿𑌪𑍃𑌚𑍍𑌛𑌤𑍇𑌨𑌚𑌿𑌕𑍇𑌤𑌸𑍇 ॥ கசகூ

𑌪𑌿𑌪𑍍𑌪𑌲𑌾𑌦𑍇𑌨 பிப்பலாதரென்கிற
𑌮𑍁𑌨𑌿𑌨𑌾 ரிஷியினாலே பிரச்நோபநிஷத்தில்
𑌪𑍃𑌚𑍍𑌛𑌤𑍇 பிரச்னம் பண்ணுகிறவராயிருக்கிற
𑌸𑌤𑍍𑌯𑌕𑌾𑌮𑌾𑌯 சத்தியகாமரென்கிற சிஷியன்பொருட்டு
𑌓𑌂𑌕𑌾𑌰𑌃 பிரணவமானது
𑌪𑌰𑌾𑌪𑌰𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌰𑍂𑌪𑌃 நிர்குணசகுணபிர்மமாகவும்
𑌉𑌪𑌵𑌰𑍍𑌣𑌿𑌤𑌃 வருணிக்கப்பட்டிருக்கிறது
𑌏𑌤𑌤𑍍 𑌆𑌲𑌂𑌬𑌨𑌂 இந்த பிரணவத்தியானத்தினுடையபிடிப்பேமோட்சமென்று
𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑍍𑌵𑌾 அறிந்து
𑌯𑌃 எவன்
𑌯𑌤𑍍 சகுணநிர்குணபிர்மங்களில் எதை
𑌇𑌚𑍍𑌛𑌤𑌿 இச்சிக்கிறானோ
𑌤𑌸𑍍𑌯 அவனுக்கு
𑌤𑌤𑍍 𑌇𑌤𑌿 அதுலபிக்கிறதென்று
𑌪𑍃𑌚𑍍𑌛𑌤𑍇 கடவல்லியிலும் கேட்ட
𑌨𑌚𑌿𑌕𑍇𑌤𑌸𑍇 நசிகேதசென்ற சிஷியன் பொருட்டு
𑌯𑌮𑍇𑌨 𑌅𑌪𑌿 எமதர்மராஜாவினாலும்
𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌂 சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

அ-கை. இந்தபிர்மத்தியானத்தின் முடிவைச் சொல்லுமய்யாவெனில்.

इहवामरणेचास्यब्रह्मलोकेथवाभवेत् ।
ब्रह्मसाक्षात्कृतिस्सम्यगुपासीनस्यनिर्गुणम् ॥

𑌇𑌦𑌾𑌨𑍀𑌂𑌵𑌾𑌮𑌰𑌣𑍇𑌵𑌾𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌲𑍋𑌕𑍇𑌽𑌥𑌵𑌾𑌲𑌭𑍇𑌤𑍍 ।
𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑌾𑌤𑍍𑌕𑍃𑌤𑌿𑌂𑌸𑌮𑍍𑌯𑌗𑍁𑌪𑌾𑌸𑍀𑌨𑌸𑍍𑌯𑌨𑌿𑌰𑍍𑌗𑍁𑌣𑌮𑍍 ॥ கஉ௦

𑌇𑌦𑌾𑌨𑍀𑌂 𑌵𑌾 இப்பவேயாவது
𑌮𑌰𑌣𑍇 𑌵𑌾 அல்லது மரணகாலத்திலாவது
𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌲𑍋𑌕𑍇 𑌽𑌥 𑌵𑌾 பிர்ம லோகத்திலாவது
𑌨𑌿𑌰𑍍𑌗𑍁𑌣𑌂 நிற்குணத்தியானம்
𑌉𑌪𑌾𑌸𑍀𑌨𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌮𑍍𑌯 பண்ணுகிறவனுக்கு
𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑌾𑌤𑍍𑌕𑍃𑌤𑌿𑌃 பிர்ம சாக்ஷாத்காரமானது
𑌸𑌮𑍍𑌯𑌕𑍍 நன்றாக
𑌲𑌭𑍇𑌤𑍍 உண்டாகும்

அ-கை. இந்த அர்த்தம் இன்னும் எங்கேயாவது சொல்லியிருக்கிறதாவெனில்.

अर्थोऽयमात्मगीतायामपिस्पष्टमुदीरितः ।
विचाराक्षमआत्मानमुपासीतेतिसन्ततम् ॥
साक्षात्कर्तुमशक्तोपिचिन्तयेन्मामशङ्कितः ।
कालेनानुभवारूढोभवेदाफलितोध्रुवम् ॥
यथागाधनिधेर्लब्धौनोपायःखननंविना ।
मल्लाभेपितथास्वात्मचिन्तांमुक्त्वानचापरः ॥
देहोपलमपाकृत्यबुद्धिकुद्दालकात्पुनः ।
खात्वामनोभुवंभूयोगृह्णीयान्मांनिधिंपुमान् ॥

𑌅𑌰𑍍𑌥𑍋𑌽𑌯𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌗𑍀𑌤𑌾𑌯𑌾𑌮𑌪𑌿𑌸𑍍𑌪𑌷𑍍𑌟𑌮𑍁𑌦𑍀𑌰𑌿𑌤𑌃 ।
𑌵𑌿𑌚𑌾𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌮𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌮𑍁𑌪𑌾𑌸𑍀𑌤𑍇𑌤𑌿𑌸𑌨𑍍𑌤𑌤𑌮𑍍 ॥ கஉக
𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑌾𑌤𑍍𑌕𑌰𑍍𑌤𑍁𑌮𑌶𑌕𑍍𑌤𑍋𑌪𑌿𑌚𑌿𑌨𑍍𑌤𑌯𑍇𑌨𑍍𑌮𑌾𑌮𑌶𑌙𑍍𑌕𑌿𑌤𑌃 ।
𑌕𑌾𑌲𑍇𑌨𑌾𑌨𑍁𑌭𑌵𑌾𑌰𑍂𑌢𑍋𑌭𑌵𑍇𑌯𑌂𑌫𑌲𑌿𑌤𑍋𑌧𑍍𑌰𑍁𑌵𑌮𑍍 ॥ கஉஉ
𑌯𑌥𑌾𑌗𑌾𑌧𑌨𑌿𑌧𑍇𑌰𑍍𑌲𑌬𑍍𑌧𑍌𑌨𑍋𑌪𑌾𑌯𑌃𑌖𑌨𑌨𑌂𑌵𑌿𑌨𑌾 ।
𑌮𑌲𑍍𑌲𑌾𑌭𑍇𑌪𑌿𑌤𑌥𑌾𑌸𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑌚𑌿𑌨𑍍𑌤𑌾𑌂𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌨𑌚𑌾𑌪𑌰𑌃 ॥ கஉ௩
𑌦𑍇𑌹𑍋𑌪𑌲𑌮𑌪𑌾𑌕𑍃𑌤𑍍𑌯𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌕𑍁𑌦𑍍𑌦𑌾𑌲𑌕𑌾𑌤𑍍𑌪𑍁𑌨𑌃 ।
𑌖𑌾𑌤𑍍𑌵𑌾𑌮𑌨𑍋𑌭𑍁𑌵𑌂𑌭𑍂𑌯𑍋𑌗𑍃𑌹𑍍𑌣𑍀𑌯𑌾𑌨𑍍𑌮𑌾𑌂𑌨𑌿𑌧𑌿𑌂𑌪𑍁𑌮𑌾𑌨𑍍 ॥

𑌆𑌤𑍍𑌮𑌗𑍀𑌤𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌅𑌪𑌿 ஆத்துமகீதையிலும்
𑌅𑌯𑌂 இந்த
𑌅𑌰𑍍𑌥𑌃 அர்த்தமானது
𑌸𑍍𑌪𑌷𑍍𑌟𑌂 பிரகாசமாக
𑌉𑌦𑍀𑌰𑌿𑌤𑌃 சொல்லப்பட்டிருக்கிறது
𑌵𑌿𑌚𑌾𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌮𑌃 ஆத்துமவிசாரம் பண்ணசக்தியில்லாதவன்
𑌸𑌨𑍍𑌤𑌤𑌂 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌂 எப்போதும் ஆத்துமாவை

உபாஸீத இதி — தியானம் பண்ண வேண்டுமென்றுசொல்லியிருக்கிறது
ஸாக்ஷாத் — ஆத்துமாவை சாக்ஷாத்கா
கர்த்தும் — பண்ணுவதற்கு (ரம்
அசக்த: அபி — அசக்தனான புருஷனும்
அஹம் — சாக்ஷியாகிய என்னை
அஸம்சய: — சந்தேகமன்றியிலும் சோம்பலன்றியிலும்
விசிந்தயேத் — சிந்திக்கவேண்டியது
காலேந — சிலகாலத்திலே
அநுபவாரூட: — அனுபவத்தில் திருடப்பட்டவனாகி
ஸம்பலித: — பூரணமான பலத்தையுடையவனாக
த்ருவம் — நிச்சயமாய்
பவேத் — பவிப்பன்
யதா — எப்படி [யலே
அகாதநிதே — ஆழத்திலிருக்கிற புதை
லப்தௌ — அடைகிறவிஷயத்தில்
கநநம் விநா — வெட்டுகிறதைத்தவிர

ந உபாய: — உபாயமானது வேறில்
ததா — அப்படி (லோ
ஆத்மலாபே அபி — என்னுடைய சாக்ஷாத்காரலாபத்தில்
ஸ்வாத்மசிந்தாம் — ஆத்துமதியானத்தை
முக்த்வா — விட்டு
அபர: து — வேறேஉபாயம்
ந — இல்லை
புத்திகுத்தாலகாத் — புத்தியாகிற குந்தாலத்தினால் [ல்லே
தேஹாபாஷாணான் — தேகமாகிறபாராங்கல்
அபாக்ருத்ய — தூரத்தில்தள்ளி
புந: — மறுபடி
மநோபூமிம் — மனசாகிற பூமியை
கநேத் — புத்தியாகிறமண்வெட்டியால் வெட்டி [வன்
ப்ராஜ்ஞ: — முமுட்சுவானபுருஷனை
பூய: — மறுபடி
அஹம் — அகம்பதலட்சியமான நிதிம் — புதையலை
க்ருஹ்ணீயாத் — கிரகிக்கவேண்டியது

அ-கை. இப்படி தியானத்தால் ஞானம் வருமென்பதை யெவ்விதமாய் நம்புகிறதெனில்.

अनुभूतेरभावेपिब्रह्मास्मीत्येवचिन्त्यताम् ।
अप्यसत्प्राप्यतेध्यानान्नित्याप्तंब्रह्मकिंपुनः ॥

அநுபூதேரபாவேபிப்ரஹ்மாஸ்மீத்யேவசிந்த்யதாம் ।
அப்யஸத்ப்ராப்யதேத்யாநாந்நித்யாப்தம்ப்ரஹ்மகிம்புந: ॥ கஉரு

அநுபூதே: — அப்படி சாட்சாத்காரஅனுபவமானது
அபாவே அபி — உண்டாகாமலிருந்தபோதிலும் [ன்
ப்ரஹ்மாஸ்மி — பிர்மமேநானாகவிருக்கிறே
இதி ஏவ — என்றே
சிந்த்யதாம் — சிந்திக்கத்தக்கது.
த்யாநாத் — தியானத்தினால்
அஸத் அபி — அசத்தானஉருவமும்
ப்ராப்யதே — அடையப்படுமானால்

நித்யஶ: எப்போதுமடையப்பட்டிருக்கிற | கிம் பலம் அடையப்படுமென்பதில் கேட்கவேண்டியதென்ன
ப்ரஹ்ம பிர்மமானது

அ-கை சிலர் சிலகாலம் பிர்மத்தியானம்பண்ணிப் பிற்பாடு விட்டுவிடுகிறார்களேயெனில்.

अनात्मबुद्धिशैथिल्यंफलंध्यानाद्दिनेदिने ।
पश्यन्नपिनचेद्ध्यायेत्कोपरोस्मात्पशुर्वद ॥

அநாத்மபுத்திஶைதில்யம்ஃபலம்த்யாநாத்திநேதிநே |
பஶ்யந்நபிநசேத்த்யாயேத்கோபரோஸ்மாத்பஶுர்வத ॥ கருசு

த்யாநாத் நிற்குணபிர்மத் தியானத்தால்
அநாத்மபுத்திஶைதில்யம் தேகாத்துமபுத்திக்குக்குறைவுவருவதான
ஃபலம் பிரயோசனத்தை
திநேதிநே நாள்தோறும்நாள்தோறும்
பஶ்யந்நபி பார்த்துக்கொண்டிருந்தும்
ந.த்யாயேச். சேத் தியானம் பண்ணுமல்போனுனேயாஞல்
அஸ்மாத் இவனைக்காட்டிலும்
அபர: வேறுன
பஶு: மாடு
க: எது இருக்கிறது
வத சொல்

அ-கை. ஐயா வையவேண்டாம் நான் இப்போ செய்யவேண்டியதென்னவெனில்.

देहाभिमानंविध्वस्यध्यानादात्मानमद्वयम् ।
पश्यन्मर्त्योऽमृतोभूत्वाह्यत्रब्रह्मसमश्नुते ॥

தேஹாபிமாநம்வித்வஸ்யத்யாநாதாத்மாநமத்வயம் |
பஶ்யந்மர்த்யோऽம்ருதோபூத்வாஹ்யத்ரப்ரஹ்மஸமஶ்நுதே ॥

தேஹாபிமாநம் தேகாபிமானத்தை
த்யாநாத் பிர்மத்தியானத்தால்
வித்வஸ்ய அத்தியந்தம்கெடுத்து
அத்வயம் இரண்டற்ற
ஆத்மாநம் ஆத்துமாவை
பஶ்யந் பார்த்துக்கொண்டிருக்கிற
மர்த்ய: புருஷன்
அம்ருத: சாவில்லாதவனுக
பூத்வா ஆய்
அத்ர இந்ததேகத்திலேயே
ப்ரஹ்ம பிர்ம சாட்சாத்துக்காரமான ஞானத்தை
ஸமஶ்நுதே அடைகிறனன்றே

-கை. இந்த தியானதீபிகையின் அநுசந்தானபல மேதெனில்.

ध्यानदीपमिमंसम्यक्परामृशतियोनरः ।
मुक्तसंशयएवायंध्यायतिब्रह्मसंततम् ॥

𑌧𑍍𑌯𑌾𑌨𑌦𑍀𑌪𑌮𑌿𑌮𑌂 𑌸𑌮𑍍𑌯𑌕𑍍𑌪𑌰𑌾𑌮𑍃𑌶𑌤𑌿 𑌯𑍋 𑌨𑌰𑌃 ।
𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌸𑌂𑌶𑌯 𑌏𑌵𑌾𑌯𑌂 𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌤𑌿 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮 𑌸𑌨𑍍𑌤𑌤𑌮𑍍 ॥ ௧௫௮

𑌇𑌮𑌂 இந்த
𑌧𑍍𑌯𑌾𑌨𑌦𑍀𑌪𑌂 தியானதீபமென்றகிரந்தத்தை
𑌯𑌃 யாதொரு
𑌨𑌰𑌃 புருஷனானவன்
𑌸𑌮𑍍𑌯𑌕𑍍 நன்றாக
𑌪𑌰𑌾𑌮𑍃𑌶𑌤𑌿 ஆலோசித்துப் பார்க்கிறனோ
𑌅𑌯𑌂 அந்தஇவன்
𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌸𑌂𑌶𑌯𑌃 𑌏𑌵 சகலசந்தேகங்களும் தீர்ந்தவனாகவே
𑌸𑌨𑍍𑌤𑌤𑌂 சதாகாலமும்
𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮 பிர்மத்தையே
𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌤𑌿 தியானம் பண்ணிக்கொண்டிருப்பவனாய் நித்தியானந்தத்தை அடைந்துநீடூழிகாலம் வாழ்ந்திருப்பன்.

தியானதீபிகை முற்றிற்று.

---

(௧௦)வது நாடகதீபசாரார்த்தப்பிரகாசிகை.

மந்தாதிகாரிகளுக்கு ஞானம்வர உபதேசிக்கிறார். பரிபூர்ணராயும், இரண்டற்றவராயும், ஆனந்தரூபராயு மிருக்கிற பரமாத்துமா சிருஷ்டிக்குப்பின் தன்மாயையினால் தான்தானே ஜகத்தாயும், ஜீவரூபியாயும், பிரவேசித்தும், விஷ்ணு முதலிய உத்தமசரீரத்தில் பிரவேசித்தும் தெய்வமாய் விளங்குகிறார். மனிதர் முதலிய மத்திமசரீரத்தில் பிரவேசித்து அந்தத் தெய்வத்தன்மை யோடே கூடினவர்களை உபாசிக்கிறவனும் அந்த பரமாத்துமாவே ஆனார். அனேகங்கோடி ஜன்மங்களில் அம்மனிதர்கள் அவ்வீசனை நிட்காமியமாயுபாசித்த புண்ணியவசத்தால் நா மாரென்ற பிர்மவிசாரமுண்டாகிறது. அவ்விசாரத்தால், நாடகத்தில் அனேகம் வேடம்போட்ட புருடன் ஒருவனென்று அறிவதுபோல, மாயை நாசமாகினால் அறிவாகிய பரமாத்துமா ஒருவராகவே மீதமாகிறார். அவ்வஸ்துவை யிரண்டாய்ப்பார்த்ததால் பந்தமான துக்கம் வந்தது. அப்பிர்மமே தானென்று பார்ப்பது மோக்ஷம். அவிசாரத்தால் வந்த பந்தம் ஜீவபரமாத்துமவிசாரத்தால் நிவர்த்தியடையும். ஆகையால் எப்பொழுதும் பிர்மத்தை விசாரிக்கவேண்டியது. அகங்காரனை பிரபுவையும், புத்தியாகிய நாடகசாலைப் பெண்ணையும், விஷயங்களாகிற வேடிக்கைப் பார்க்கிறவர்களையும், இந்திரியங்களாகிற தாள மத்தளக்காரர்களையும்; சாக்ஷியாகிய தீபம், நாடகசாலையில்வைத்த தீபம்போல் விளக்கிவைக்கிறது. தன் ஸ்தானத்

தில்வைத்ததீபம், நாடகசாலை உள் வெளியிலும், ஒரேபடித்தாய் விளங்குவதுபோல சரீர ஹிருதயஸ்தானத்திலிருக்கிற சாக்ஷி உள் வெளியில் ஒரேபடித்தாய் பிரகாசம் பண்ணிவைக்கிறார். தேகத்தைக்குறித்து உள் வெளி வந்ததேயொழிய வேறில்லை. புத்தியாதிகளை சாக்ஷி விளக்கிவைத்தும், புத்தியாதிகளால்தான் விளங்காமலுமிருக்கிறார். அறிவு ஒருநாளும் அன்னியமாய் கிரகிக்கப்படமாட்டாது. சர்வசங்கற்பத் தியாகம் உனக்கு சிரமமானால், புத்தியை சரணமடைந்து அதற்கு சாக்ஷியான அறிவையே உள்ளிலாவது வெளியிலாவது அறியக்கடவாய்.

நாடகதீப சாரார்த்தப்பிரகாசிகை முற்றிற்று.

ஶ்ரீரஸ்து.

ஶ்ரீகணேஶாய நம:.

ஶ்ரீ[illegible]ப்ரஹ்மாநந்தகுரவே நம:.

நாடகதீப:

नत्वाश्रीभारतीतीर्थविद्यारण्यमुनीश्वरौ ।
अर्थोनाटकदीपस्यमयासंक्षिप्यवक्ष्यते ॥

நத்வாஶ்ரீபாரதீதீர்த்தவித்யாரண்யமுனீஶ்வரௌ ।
அர்த்தோநாடகதீபஸ்யமயாஸம்க்ஷிப்யவக்ஷ்யதே ॥

ஸ்ரீ பாரதீதீர்த்த வித்தியாரண்ய முனீசுவரர்களை வந்தனம்பண்ணி நாடகதீபத்திற்கு சம்க்ஷேபமாய் அர்த்தம் சொல்லுகிறேன்.

அ-கை. இப்போ சொல்லப்போகிற கிரந்தம் நிர்விக்கினமாய் நிறைவேறும்பொருட்டு தனக்கு அபிமதமான பிர்மஸ்வரூபத்தை ஸ்மரிக்கிறதான மங்களத்தை ஆசிரியித்துக்கொண்டு, மந்தாதிகாரிகளுக்கு ஆயாசமன்றியில் நிஷ்பிரபஞ்சமான பிர்மாத்துமைக்கியஞான சித்தியின்பொருட்டு, அத்தியாரோபம் அபவாதமென்கிற நியாயத்தை யனுசரித்து ஆத்துமாவினிடத்தில் முதலில் அத்தியாரோபத்தைச் சொல்லுகிறார்.

परमात्माद्वयानन्दःपूर्णःपूर्वंस्वमायया ।
स्वयमेवजगद्भूत्वाप्राविशज्जीवरूपतः ॥

வரஜாத்ர அயாநதேவணுேவவேலிவொஹமயா ।
ஸ்யஹெவஜம ஸூஜராஸ்ராவிஷஜீவரவேதஃ ॥ ௧

வவெவ சிருஷ்டிக்கு முன்னே
அ௰யாநதேஃ ஸ்வகதாதிபேதமின்றி அத்துவயானந்தராயும்
வணுேஃ தேசகாலாதி பரிச்சேதமற்றபூர்ணராயுமிருக்கிற
வரஜாத்ர பரமாத்துமாவானவர்
ஸ்ஜாயயா தன்னிடத்தில் கற்பிதமான மாயையால்
ஸ்யமவய தான்தானே
ஜமஜமஜாரா சொப்பனம் போல நாமரூபவடிவமானஜகத்தாகத்தோன்றி
ஜீவரவதஃ கர்த்திருத்துவாதி ரூபமான ஜீவரூபத்தாலே
ஸ்ராவிஷ பிரவேசித்தார்.

அ-கை. ஏகராயிருக்கிற ஆத்துமா தானே சர்வசரீரங்களிலும் பிரவேசித்திருக்கும்பட்சத்தில் பூஜிக்கிறவனுமிருக்கிற பேதத்தோடே தோன்றுகிறது விரோதமாயிருக்கிறதே யெனில்.

विष्णवाद्युत्तमदेहेषुप्रविष्टोदेवताभवत् ।
मर्त्याद्यधमदेहेषुस्थितोभजतिदेवताम् ॥

விஷ்ணாஈத்துமஹெஹெஷுவவிஷொஜெவதாஹவத ।
உதத்யாஈயஜெஹெஹெஷுஸிதொஹஜதிஜெவதாஂ ॥ ௨

விஷ்ணாஈத்துமஹெஹெஷு விஷ்ணு முதலான உத்தமதேகங்களில்
வவிஷ்டஃ பிரவேசித்த ஆத்துமாவானவர்
ஜெவதா தெய்வமாக
ஹவெ பவிக்கிறார் [ணவர்
உதத்யாஈயஜெஹெஹெஷு மனுஷியார் முதலான அதமதேகங்களில்
ஸிதஃ பிரவேசித்திருந்த அந்த ஆத்துமாவானவர்
ஜெவதாம் அந்த தெய்வத் தன்மையோடே கூடின ஈசுவரனை
ஹஜதி பஜிக்கிறார்.

அ-கை. இப்படி ஆத்துமாவிடத்தில் சுருக்கமாக அத்தியாரோபத்தைக் காண்பித்து, சாதனத்துடன் அதின் அபாவத்தைக் காண்பிக்கிறார்.

अनेकजन्मभजनात्स्वविचारंचिकीर्षति ।
विचारेणविनष्टायांमायायांशिष्यतेस्वयम् ॥

அநெகஜநஹஜநாத்ஸவிசாரஂசிகீஷதி ।
விசாரெணவிநஷ்டாயாஂமாயாயாஂஶிஷ்யதெஸ்வயஂ ॥ ௩

அநெகஜநஹஜநாத் அனேக ஜன்மத்தில் நிஷ்காமமாக சகல சற்கருமங்களையும் பிரமார்ப்பணமாகப் பண்ணி சித்தசுத்தியையடைந்து சாதனசதுஷ்டயத்தைச் சம்பாதித்து சற்குருசன்னதியில் போய்ச்சேர்ந்த விசேஷத்தால்

ஸவிசாரம் இந்த அதிகாரியானவன் நாமாரென்றசிரவணமனனநிதித்தியாசனசமாதிரூபமானவிசாரத்தை
விகீஷதி பண்ண இச்சிக்கிறான்
விசாரேண இந்த விசாரத்தினாலே
அயாபரம் தன்பூர்ணத்துவத்தை மறைத்த அஞ்ஞானமானது
விநஷ்டாயாம் நாசமாகாநின்ற உள்ளளவில்
ஸ்வயம் தானாகவே
ஸிஷ்யதே ஆத்துமாபீதமாகிறார். இதுவே மோட்சமென்றறி.

அ-கை. அந்த பிர்மத்தையறிந்து முக்தியடைகிறானென்று இவை முதலான சுருதிகள் ஞானத்தால் பந்தநிவர்த்தியாகிறதென்று சொல்லியிருக்க நீர் அதற்கு விரோதமாய், ஆத்துமாமாத்திரம் மீதமாகிறதே மோட்சமென்று சொன்னகாரண மேதோவெனில்.

अद्वयानन्दरूपस्यसद्वयत्वंचदुःखिता ।
बन्धःप्रोक्तस्स्वरूपेणस्थितिर्मुक्तिरितीर्यते ॥

அத்வயாநந்தரூபஸ்யஸத்வயத்வஞ்சது:கிதா ।
பந்த:ப்ரோக்தஸ்ஸ்வரூபேணஸ்திதிர்முக்திரிதீர்யதே ॥ ௪

அத்வயாநந்தரூபஸ்ய இரண்டற்ற ஆனந்தரூபரான தனக்கு. படுத்திருக்கிற புருஷன் ஒருவனுயும் சுகமாயும் இருந்தும் நித்திராசக்தியால் அனேகத்துவமும் துக்கத்துவமும் எப்படிதோன்றிற்றோ
ஸத்வயத்வம் அப்படி அஞ்ஞான சக்தியால் இரண்டாவதானவஸ்துக்களின் தோற்றமும்
து:கிதா ச அனேகவிதமானதுக்கமும்
பந்த: காண்கிறதேபந்தமெ (களும்
ப்ரோக்த: சொல்லப்படும் (ன்று
ஸ்வரூபேண விழித்தவன் போல ஸ்வரூபமாத்திரமான
ஸ்திதி: இருப்பே
முக்தி: மோட்சமென்று
இதி இப்படி
ஈர்யதே அங்கீகரிக்கப் படுகிறது

வி-ம். ஆகையால் மற்றசுருதிகளுக்கும் நாம் சொன்னதற்கும் விரோதமில்லையென்றறி.

அ-கை. கர்மத்தினாலேயே சனகாதிகள் சித்தியடைந்தார்களென்று சொல்லப்பட்டிருக்கிற கீதாவாக்கியத்திற்கு விரோதமாய் விசாரசுன்னிய ஞானத்தால் முக்திவருமென்றெப்படி சொன்னீரெனில் அது சித்தசுத்திபரமே யன்றி, மோட்சபரமன்றென்று தீர்மானமாய்ச்சொல்லுகிறார்.

अविचारकृतोबन्धोविचारेणनिवर्तते ।

அவிசாரக்ருதோபந்தோவிசாரேணநிவர்த்ததே ।

ஸ்விசாரக்ருதஃ தன்னை யாரென்று விசாரியாமையால் பண்ணப்பட்டிருக்கிறதுயாதோ
ஸம்ஸாரஃ அதுவேபந்தம்
| விசாரேண அது தன்னை யறியப்பண்ணுகிற விசாரத்தாலேயே
நிவர்த்ததே நிவர்த்தியாகிறது

அ-கை. விசாரத்தால் முக்திவருமென்று சொன்னீரே எதைக்குறித்து விசாரத்தால் மோட்சம் வருமெனில்.

तस्माज्जीवपरात्मानौसर्वथैवविचारयेत् ॥

தஸ்மாஜ்ஜீவபராத்மானௌஸர்வதைவவிசாரயேத் ॥ ௫

தஸ்மாத் ஆகையினால்இந்ததேகத்திலிருக்கிற
ஜீவபராத்மானௌ ஜீவனையும், சாட்சியாயுமிருக்கிறபரமாத்துமாவையும்
ஸர்வதைவ சர்வவிதத்தினாலேயும்
விசாரயேத் விசாரிக்கவேண்டியது

அ-கை. ஜீவனது ஸ்வரூபத்தையும் அவனைவிசாரிக்கிறகிரமத்தையும் அவனது கரணத்தையும் அதின்தொழிலையும் சொல்லவேண்டுமெனில்.

अहमित्यभिमन्तायःकर्तासौतस्यसाधनम् ।

मनस्तस्यक्रियेअन्तर्बहिर्वृत्तीक्रमोत्थिते ॥

அஹமித்யபிமந்தாயஃகர்த்தாஸௌதஸ்யஸாதநம் ।

மநஸ்தஸ்யக்ரியேஅந்தர்பஹிர்வ்ருத்தீக்ரமோத்திதே ॥ ௬

அஹம் இதி இந்த தேகத்தில் நான் (என்று
யஃ எவன்
அபிமந்தா அபிமானித்துக் கொண்டிருக்கிறானோ
அஸௌ அந்த இவனே
கர்த்தா கர்த்தாவாகியஜீவன்
தஸ்ய அவனுக்கு
ஸாதநம் சகலவிதமானசாதனமாயிருக்கிறது
மநஃ மனது.
தஸ்ய அந்தமனதிற்கு
க்ரமோத்திதே கிரமமாக உண்டாகி
அந்தஃ பஹிர்வ்ருத்தீக்ரியே உள்ளிலும் வெளியிலும் வருகிறயான் எனதுகளான விருத்திகளேதொழில்கள்

ச-கை. அந்தவிருத்திகளின் ஸ்வரூபத்தையும் அந்த விருத்திகளுக்கு விஷயங்களையும், பிரித்துக்காட்டுமெனில்.

अन्तर्मुखाहमित्येषावृत्तिःकर्तारमुल्लिखेत् ।

बहिर्मुखेदमित्येषाबाह्यंवस्त्विदमुल्लिखेत् ॥

அந்தர்முகாஹமித்யேஷாவ்ருத்திஃகர்த்தாரமுல்லிகேத் ।

பஹிர்முகேதமித்யேஷாபாஹ்யம்வஸ்த்விதமுல்லிகேத் ॥ ௭

அந்தர்முகா — அந்தர்முகமாயிருக்கிற
அஹம் இதி — நானென்ற
ஏஷா — இந்த
வ்ருத்தி: — விருத்தியானது
கர்த்தாரம் — சரீரத்திற் குள்ளிருக்கிற கர்த்தாவையே
உல்லேகஸ — விஷயீகரித்துக் கொண் டிருக்கும்

பஹிர்முகா — வெளிமுகமாய்வருகிற
இத3ம் இதி — இதம் என்கிற
ஏஷா — இந்தவிருத்தியானது
பா3ஹ்யம் — வெளியிலிருக்கிற
வஸ்து — வஸ்துக்களை
இத3ம் — இதுவிதுவென்று
உல்லேகஸ — விஷயீகரிக்கும்

தா-ம். அகம் விருத்தியே இதம் விருத்தியாய்ப்பிறந்தாலும் விருத்தி இரண்டென்பது, தகப்பனிடத்தில் மகன் பிறந்தாலும் இருவரும் வேறு வேறு தொழில்களை யுடையவர்கள் போலவாம்.

அ-கை. மனதே இப்படி சகலத்தையும் செய்கிறதானால் சட்சுராதி இந்திரியங்களுக்கு பிரயோசனமில்லையேயெனில்.

इदमोयेविशेषास्स्युर्गन्धरूपरसादयः ।
असांकर्येणतान्विद्यात्घ्राणादीन्द्रियपञ्चकम् ॥

இத3மொயெவிஶெஷாஸ்ஸ்யுர்க3ந்த4ரூபரஸாத3ய: ।
அஸாங்கர்யெணதாந்வித்3யாத்க்4ராணாதீ3ந்த்3ரியபஞ்சகம் ॥ அ

இத3ம: — இதுவென்று சொல்லப்படுகிறவைகளான
க3ந்த4ரூபரஸாத3ய: — கந்த ரூப ரச சப்த ஸ்பரிசங்களான
யெ — யாதொரு
விஶெஷா: — விசேஷங்கள்

ஸ்யு: — உண்டோ
தாந் — அந்த விஷயங்களை
அஸாங்கர்யெண — வேறுவேறாக
க்4ராணாதீ3ந்த்3ரியபஞ்சகம் — ஆக்கிராணம் முதலானஞானேந்திரியங்களைந்தும்
வித்3யாத் — அறிகின்றன.

அ-கை. கிரகஸ்தன்போ லிருக்கிற சீவனை பரிவாரத்துடன் சொல்லி இனி சாட்சியை யறிவிக்கிறார்.

कर्तारञ्चक्रियांतद्वद्व्यावृत्तविषयानपि ।
स्फोरयेदेकयत्नेनयोसौसाक्ष्यत्रचिद्वपुः ॥

கர்த்தாரஞ்சக்ரியாந்தத்3வத்3வ்யாவ்ருத்தவிஷயாநபி ।
ஸ்போ2ரயெதே3கயத்நெநயொஸௌஸாக்ஷ்யத்ரசித்3வபு: ॥ சுஉ

கர்த்தாரம் ச — கர்த்தாவாயிருக்கிற ஜீவனையும்
தத்3வத் — அதுபோலே
க்ரியாம் அபி — கிரியையையும்

வ்யாவ்ருத்தவிஷயாந் — வேறுவேறான விஷயங்களையும்
ஏகயத்நெந — ஒரேகாலத்தில்

யஃ	யாதொருத்தர்	ஸாக்ஷீ	சாட்சியானவர்
ஹோபயேத்	பிரகாசம்பண்ணிவைக்கி	அத்ர	இந்த இடத்தில்
ஸமஸ்தான்	அந்த இந்த [றுமோ	விதவபுஃ	அறிவுவடிவமாயிருக்கிறப ரமாத்துமாவென்றறி

அ-கை. சாட்சிஒரே காலத்தில் சகலத்தையும் விளக்கி வைக்கிறுமென்பதை அநுபவமாகக் காட்டவேண்டுமெனில்.

ईक्षेशृणोमिजिघ्रामिस्वादयामिस्पृशाम्यहम् ।
इतिभासयतेसर्वंनृत्यशालास्थदीपवत् ॥

ஈக்ஷே ஶ்ருணோமி ஜிக்ராமி ஸ்வாதயாமி ஸ்ப்ருஶாம்யஹம் ।
இதி பாஸயதே ஸர்வம் ந்ருத்யஶாலாஸ்ததீபவத் ॥ ௧௦

ஈக்ஷே	பார்த்தேன்		விளங்கும்படியாக
ஶ்ருணோமி	கேட்டேன்	ந்ருத்யஶாலாஸ்ததீபவத்	நாடகசாலையிலிருக்கிற தீபம்போல
ஜிக்ராமி	முகர்ந்துபார்த்தேன்	ஸர்வம்	சர்வத்தையும்
ஸ்வாதயாமி	ருசியறிந்தேன்	பாஸயதே	பிரகாசம்பண்ணி வைத்துக் கொண்டிருக்கிறதே அநுபவம்
அஹம்	நான்		
ஸ்ப்ருஶாமி இதி	தொட்டேன் என்று		

அ-கை திருஷ்டாந்தத்தை விரித்துகாட்டுமெனில்.

नृत्यशालास्थितोदीपःप्रभुंसभ्यांश्चनर्तकीम् ।
दीपयेदविशेषेणतदभावेपिदीप्यते ॥

ந்ருத்யஶாலாஸ்திதோ தீபஃ ப்ரபும் ஸப்யாம்ஶ்ச நர்தகீம் ।
தீபயேத் அவிஶேஷேண ததபாவேபி தீப்யதே ॥ ௧௧

ந்ருத்யஶாலாஸ்திதஃ	நாடகசாலையில் வைக்கப்பட்டிருக்கிற	அவிஶேஷேண	தாரதம்மிய மன்றியிலே [டிருக்கிறது
தீபஃ	தீபமானது	தீபயேத்	விளக்கிவைத்துக் கொண்
ப்ரபும்	அவிடத்திலுள்ளபிரபுவையு	ததபாவே அபி	அவர்களில்லாதசமயத்திலும்
நர்தகீம்	ஆடுகிறவளையும் (ம்	தீப்யதே	முன்போலவே விளங்கிக் கொண்டிருக்கிறது
ஸப்யான் ச	வேடிக்கை பார்க்கிறவர்களையும்		

அ-கை. இதற்கு தாஷ்டாந்தத்தைக் காட்டுமெனில்.

अहङ्कारंधियंसाक्षीविषयानपिभासयेत् ।
अहङ्काराद्यभावेपिस्वयंभात्येवपूर्ववत् ॥

அஹங்காரந்தியம் ஸாக்ஷீ விஷயாநபி பாஸயேத் ।
அஹங்காராத்யபாவேபி ஸ்வயம் பாத்யேவ பூர்வவத் ॥ ௧௨

அஹங்காரம் ஜாக்கிரதாதிகளில் தோன்றுகிற அகங்காரத்தையும்
தியம் புத்தியையும்
விஷயாநபி விஷயங்களையும்
ஸாக்ஷீ சாட்சி
பாஸயேத் விளக்கிவைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்
அஹங்காராத்யபாவேபி சுஷுப்தி மூர்ச்சை சமாதிகளில் அகங்காராதிகளுடைய அபாவத்திலும்
பூர்வவத் முன்போலவே
ஸ்வயம் தான்மாத்திரமாக
பாத்யேவ விளங்கிக்கொண்டேயிருக்கிறார்.

அ-கை. சகலத்தையும் புத்தியே விளக்கும்போது சாட்சியென்னத்திற்கெனில்.

निरन्तरंभासमानेकूटस्थेज्ञप्तिरूपतः ।
तद्भासाभास्यमानेयंबुद्धिर्नृत्यत्यनेकधा ॥

நிரந்தரம் பாஸமாநே கூடஸ்தே ஜ்ஞப்திரூபத: ।
தத்பாஸா பாஸ்யமாநேயம் புத்திர் ந்ருத்யத்யநேகதா ॥ ௧௩

கூடஸ்தே சாட்சியாகிய கூடஸ்தர்
ஜ்ஞப்திரூபத: அறிவு ஸ்வரூபத்தாலே
நிரந்தரம் இடைவிடாமல்
பாஸமாநே விளங்கிக்கொண்டிருக்கும்போது
தத் அந்த
பாஸா அறிவின் பிரகாசத்தினாலே
பாஸ்யமாநா விளங்கப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிற
இயம் இந்த
புத்தி: புத்தியானது
அநேகதா அனேகவிதமாக
ந்ருத்யதி கூத்தாடிக்கொண்டிருக்கிறது

அ-கை. சொன்ன அர்த்தம்கேட்கிறவர்களுக்கு புத்தியில் எளிதாயேறும் பொருட்டு ரூபகமாக வருணிக்கிறார்.

अहङ्कारःप्रभुस्सभ्याविषयानर्तकीमतिः ।
ताळादिधारीण्यक्षाणिदीपस्साक्ष्यवभासकः ॥

அஹங்கார: ப்ரபுஸ் ஸப்யா விஷயா நர்தகீ மதி: ।
தாளாதிதாரீண்யக்ஷாணி தீபஸ் ஸாக்ஷ்யவபாஸக: ॥ ௧௪

அஹங்கார: அகங்காரனே
ப்ரபு: பிரபு
மதி: புத்தியே
நர்தகீ ஆடுகிறவள்
விஷயா: விஷயங்களே
ஸப்யா: வேடிக்கை பார்க்கிறவர்கள்
அக்ஷாணி இந்திரியங்களானவைகளே
தாளாதிதாரீணி தாளமத்தளங்களை தரிக்கிறவர்கள்
ஸாக்ஷீ சாட்சியே சகலத்தையும்

அவபாஸக: விளக்கிவைக்கிற | தீப: தீபமென்றறி.

அ-கை. சாட்சியானவர் சலித்துக்கொண்டிருக்கிற தீபம்போலே, அகங்காராதிகளை விளக்கி வைக்கிறாரென்று சொன்னீரே, அவைகளுடைய சம்பந்தத்தின் பொருட்டு போக்குவரந்து முதலான விகாரத்தோடே கூடினவராக தீபத்திற்குச் சமானமாக ஆகிவிடுவாரேயெனில்.

स्वस्थानसंस्थितोदीपस्सर्वतोभासयेद्यथा ।
स्थिरस्थायीतथासाक्षीबहिरन्तःप्रकाशयेत् ॥

ஸ்வஸ்தாநஸம்ஸ்திதோதீபஸ்ஸர்வதோபாஸயேத்யதா ।
ஸ்திரஸ்தாயீததாஸாக்ஷீபஹிரந்த:ப்ரகாஶயேத் ॥ ௧௫

ஸ்வஸ்தாநஸம்ஸ்தித: தன்னுடைய ஸ்தானத்திலே ஸ்தாபித்திருக்கிற
தீப: தீபமானது
ஸர்வத: நான்குதிக்கிலும்
யதா எப்படி
பாஸயேத் விளக்கிவைக்கிறதோ
ததா அப்படி
ஸ்திரஸ்தாயீ ஸ்திரமாய் அசைவற்றிருக்கிற
ஸாக்ஷீ சாட்சியானஆத்துமாவும்
பஹிரந்த: உள்ளிலும் வெளியிலும்
ப்ரகாஶயேத் பிரகாசம் பண்ணிவைக்கிறார்.

அ-கை. சாட்சி உள்வெளிகளை விளக்கிவைக்கிறாரென்று சொன்னது கூடாது, சுருதியானது அபூர்வம் அனபரம், அனந்தரம் அபாகியமென்று சொல்லுகிறது அதற்கு விரோதமாய் இருக்கிறதேயெனில்.

बहिरन्तर्विभागोयंदेहापेक्षोनसाक्षिणि ।

பஹிரந்தர்விபாகோயம்தேஹாபேக்ஷோநஸாக்ஷிணி ।

பஹி: வெளி
அந்த: உள்ளென்கிற
அயம் இந்த
விபாக: பேதமானது
தேஹாபேக்ஷ: தேகத்தைய பேட்சித்திருக்கிறதேயன்றி
ந ஸாக்ஷிணி சாட்சியினிடத்தில் இல்லை

அ-கை.. வெளியிலிருக்கிறவர்கள்யார் உள்ளேயிருக்கிறவர்கள்யாரெனில்

विषयाबाह्यदेशस्थादेहस्यान्तरहंकृतिः ॥

விஷயாபாஹ்யதேஶஸ்தாதேஹஸ்யாந்தரஹங்க்ருதி: ॥ ௧௬

பாஹ்யதேஶஸ்தா: தேகத்துக்கு வெளியிலிருக்கிறவைகள்
விஷயா: சப்தாதிவிஷயங்கள்
தேஹஸ்ய சரீரத்திற்கு
அந்த: உள்ளே
அஹங்க்ருதி: அகங்காரமிருக்கிறது

அ-கை. சாட்சி அசைவற்றிருக்கிறதாக சொன்னீரே அனுபவத்திலாத்துமாவே பார்த்தேன், போனேனென்று சலிக்கிறதாக தோற்றுகிறதேயெனில்.

अन्तस्थाधीस्सहैवाक्षैर्बहिर्यातिपुनःपुनः ।
भास्यबुद्धिस्थचाञ्चल्यंसाक्षिण्यारोप्यतेवृथा ॥

அந்தஸ்தாதீஸ்ஸஹைவாக்ஷைர்பஹிர்யாதிபுந:புந: ।
பாஸ்யபுத்திஸ்தசாஞ்சல்யம்ஸாக்ஷிண்யாரோப்யதேவ்ருதா ॥ கஎ

அந்தஸ்தா உள்ளேயிருக்கிற
தீ: புத்தியானது
ஸஹைவாக்ஷை: இந்திரியங்களோடே
ஸஹ ஏவ கூடவே
புந:புந: அடிக்கடி
பஹி: வெளியிலே
யாதி போகிறது

பாஸ்யபுத்திஸ்தசாஞ்சல்யம் ஆத்துமா
வினால்விளங்கப்படுகிற இந்தபுத்தி
யுடையசஞ்சல ஸ்வபாவம்
ஸாக்ஷிணி மயக்கத்தினால் மூடர்களி
னாலே சாட்சியாகிய தன்னிடத்தில்
வ்ருதா வீணாக
ஆரோப்யதே ஆரோபிக்கப்படுகிறது

அ-கை. விளக்கிவைக்கிற வஸ்துவில்விளங்கப்படுகிற வஸ்துதன் சஞ்சலத்தை ஆரோபிப்பது எவ்விடத்திற்காணப்படுகிறதெனில்.

गृहान्तरगतस्स्वल्पोगवाक्षादातपोचलः ।
तत्रहस्तेनर्त्यमानेनृत्यतीवातपोयथा ॥

க்ருஹாந்தரகதஸ்ஸ்வல்போகவாக்ஷாதாதபோசல: ।
தத்ரஹஸ்தேநர்த்யமாநேந்ருத்யதீவாதபோயதா ॥ கஅ

கவாக்ஷாத் ஜன்னல் வழியால்
க்ருஹாந்தரகத: வீட்டிற்குள்வந்துவி
ஸ்வல்ப: சிறிதான (ழுந்த
ஆதப: வெய்யிலானது [க்கிருக்க
அசல: அசைவற்றிருக்கிறது அப்படி
தத்ர ஹஸ்தே அதில் கையானது

நர்த்யமாநே அசைந்தஉள்ளளவில்
ஆதப: வெய்யிலானது
ந்ருத்யதீவ அசைவதுபோல்
யதா எப்படித்தோன்றுகிறதோ அ
ப்படிப்போலபுத்தியினசைவால்சா
க்ஷியசைவதுபோல்தோற்றுகிறது.

அ-கை. அப்படிதார்ஷ்டாந்தத்தில் காட்டவேண்டுமெனில்.

निजस्थानस्थितस्साक्षीबहिरन्तर्गमागमौ ।
अकुर्वन्बुद्धिचाञ्चल्यात्करोतीवतथातथा ॥

நிஜஸ்தாநஸ்திதஸ்ஸாக்ஷீபஹிரந்தர்கமாகமௌ ।
அகுர்வந்புத்திசாஞ்சல்யாத்கரோதீவததாததா ॥ க௯

நிஜஸ்தாநஸ்தித: தன்ஸ்தானத்தில்தா
னாயிருக்கிற

ஸாக்ஷீ சாட்சியானவர்
பஹிரந்த: உள்ளிலும் வெளியிலும்
கமாகமௌ போக்குவரத்தை

ஸங்கல்பாது பண்ணாடலிருக்கும்போது | தத்தா ததா அப்படி அப்படி
வாஸிஸாதவலிஷ புத்தியினுடையசஞ் | கரோதி வைவ பண்ணுகிறவன் போ
சலபாவத்தால் | லே தோற்றுகிறனென்றறி.

அ-கை. நிஜஸ்தானத்திலிருந்து சாட்சி விளங்குகிறரென்று ஏதேனும் உள்ளிலாவது வெளியிலாவது ஒருஸ்தானத்தைப்பற்றி இருக்கிறதா அன்றி தோன்றுகிறதாவெனில்.

नबाह्योनान्तरस्साक्षीबुद्धेर्देशौहितावुभौ ।
बुद्ध्याद्यशेषसंशान्तौयत्रभात्यस्तितत्रसः ॥

நபாஹ்யோநாந்தரஸ்ஸாக்ஷீபுத்தேர்தேசௌஹிதாவுபௌ ।
புத்த்யாத்யசேஷஸம்சாந்தௌயத்ரபாத்யஸ்திதத்ரஸ: ॥ ௨௦

ஸாக்ஷீ சாட்சியானவர்
பாஹ்ய: வெளியிலே இருக்கிறவரும்
ந அல்ல
அந்த: ந உள்ளே இருக்கிறவரும் அல்ல
தௌ அந்த
உபௌ இரண்டுகளும்
புத்தே: புத்தியினுடைய [ள்
தேசௌ ஹி கற்பனையானஸ்தானங்க
யத்ர எந்த இடத்தில்
புத்த்யாத்யசேஷஸம்சாந்தௌ புத்தி முதலானதுஒழிவை யடைகிறதோ
தத்ர அந்த இடத்தில்
ஸ: அவர்
அஸ்தி இருந்து
பாதி விளங்குகிறர்.

அ-கை. சர்வவிவகாரங்களும் ஒழிந்தவனிடத்தில் ஒருஇடமும் காணப்படவில்லையே, அந்தஇடத்தில் சாட்சி இருக்கிறரென்று சொன்னது, எதினாலேயோவெனில்.

देशःकोपिनभासेतयदितर्ह्यस्त्वदेशभाक् ।

தேச:கோபிநபாஸேதயதிதர்ஹ்யஸ்த்வதேசபாக் ।

க: அபி தேச: யாதொருதேசமும்
ந பாஸேத விளங்கவில்லை
யதி என்பாயாகில்
தர்ஹி அப்போ
அதேசபாக் ஒருதேசத்தையும்பற்று
அஸ்து ஆகட்டும் (தவராக

அ-கை. சாஸ்திரத்தில் சர்வகதரென்று சொல்லுகிறதேயெனில்.

सर्वदेशप्रक्लिप्त्यैवसर्वगत्वंनतुस्वतः ॥

ஸர்வதேசப்ரக்லுப்த்யைவஸர்வகத்வம்நதுஸ்வத: ॥ ௨௧

ஸர்வதேசப்ரக்லுப்த்யா ஏவ சகலதே சகற்பனையினாலேயே
ஸர்வகத்வம் ஆத்மாவிற்கு சர்வகத
வென்பதே தவிர
ந து ஸ்வத: ஸ்வபாவத்தினாலே அந்த பெருமில்லை

அ-கை. சர்வகதத்துவ மெப்படி கற்பனையோ அப்படி சர்வசாட்சித்துவ மும் கற்பனையென்று சொல்லுகிறார்.

अन्तर्बहिर्हिसर्वंवायंदेशंपरिकल्पयेत् ।
बुद्धिस्तद्देशगस्साक्षीतथावस्तुषुयोजयेत् ॥

அந்தர்பஹிர்ஹிஸர்வம்வாயம்தேஶம்பரிகல்பயேத் ।
புத்திஸ்தத்தேஶகஸ்ஸாக்ஷீததாவஸ்துஷுயோஜயேத் ॥ ௨௨

அந்த: பஹி: உள்வெளிமுதலான
ஸர்வம் சகலமான
யம் யாதொரு
தேஶம் வா தேசத்தையாவது
புத்தி: புத்தியானது
பரிகல்பயேத் ஹி கற்பிவிக்கிறதோ
ஸாக்ஷீ அதற்குஆத்மா சாட்சியா கவும்
தத்தேஶக: அந்ததேசத்தை யடைந்த வர்போலே அப்போ தப்போது தோன்றுகிறார்
ததா அப்படியே
வஸ்துஷு சகலவஸ்துக்களிலும் இ ந்தநியாயத்தை
யோஜயேத் சேர்க்கவேண்டியது

அ-கை. அதைநன்றாய் விரித்துகாட்டவேண்டுமெனில்.

यद्यद्रूपादिकल्प्येतबुद्ध्यातत्तत्प्रकाशयन् ।
तस्यतस्यभवेत्साक्षीस्वतोवाग्बुद्ध्यगोचरः ॥

யத்யத்ரூபாதிகல்ப்யேதபுத்த்யாதத்தத்ப்ரகாஶயந் ।
தஸ்யதஸ்யபவேத்ஸாக்ஷீஸ்வதோவாக்புத்த்யகோசர: ॥ ௨௩

புத்த்யா புத்தியினாலே
யத் யத் யாதொருயாதொரு
ரூபாதி ரூபாதிவிஷயங்கள்
கல்ப்யேத கற்பிக்கப்படுகின்றனவோ
தத் தத் அதனை
ப்ரகாஶயந் பிரகாசம்பண்ணிவைத் துக்கொண்டு
தஸ்ய தஸ்ய அந்தந்த விஷயத்திற்கு
ஸாக்ஷீ சாட்சியாக
பவேத் பவிக்கிறார்
ஸ்வத: ஸ்வபாவத்தினால்
வாக்புத்த்யகோசர: வாக்குகளு க்கு எட்டாதவரென்றறி.

அ-கை. அப்படி சாட்சி அகோசரரானால் முமுட்சுவாகியநான் அவரை யெப்படி கிரகிக்கிறதெனில்.

कथंतादृङ्मयाग्राह्यइतिचेन्मैवगृह्यताम् ।

கதம்தாத்ருங்மயாக்ராஹ்யஇதிசேந்மைவக்ருஹ்யதாம் ।

தாத்³ருக் அப்படியிருக்கிற ஆத்துமா
ஐயா என்னால்
கத²ம் எப்படி
க்³ராஹ்ய꞉ கிரகிக்கப்படுவர்
இதி வேத³ என்று கேட்பாயாகில்
ஈ ஜ்ஞாநவ்ருத்த்யா உன்னாலே கிரகிக்கப்படுகிறவரன்றுதானே.

அ-கை. அப்படிச்சொன்னால் என்ன விசேஷமாயிற்றெனில்.

सर्वग्रहोपसंशान्तौस्वयमेवावशिष्यते ॥

ஸர்வக்³ரஹோபஸம்ஶாந்தௌஸ்வயமேவாவஶிஷ்யதே ॥ ௨௪

ஸர்வக்³ரஹோபஸம்ஶாந்தௌ சமஸ்த ஞான அந்தக்கரணத்திலுண்டாகிறபாகியேந்திரிய விருத்திகள் உபசாந்தமாகில்
ஸ்வயம் ஏவ தான்மாத்திரமே
அவஶிஷ்யதே மீதமாகிறார்

அ-கை. அப்படி ஆத்துமா சேஷிக்கிறவராயிருந்தாலும் அவர் சாட்சாத்காரமாகும்பொருட்டு சிறிது பிரமாணம் வேண்டுமென்றால், சூரியன் உதயமானதற்கு எப்படி சாட்சி வேண்டியதில்லையோ அப்படி யென்று சொல்லுகிறார்.

नतत्रमानापेक्षास्तिस्वप्रकाशस्वरूपतः ।

நதத்ரமாநாபேக்ஷாஸ்திஸ்வப்ரகாஶஸ்வரூபத꞉ ।

ஸ்வப்ரகாஶஸ்வரூபத꞉ ஸ்வப்பிரகாசமான ஸ்வரூபமாகையால்
தத்ர அந்தஆத்துமாவிருப்பதில்
மாநாபேக்ஷா பிரமாணாபேட்சையானது
ந இல்லை

அ-கை. ஆத்துமா ஸ்வப்பிரகாசமாய் விளங்குகிறார் என்கிறஞானம் உண்டாகும் பொருட்டு உபாயம் வேண்டியாதாயிருக்கிறதே அதற்கென்ன செய்வேனெனில்.

तादृग्व्युत्पत्त्यपेक्षाच्चेच्छ्रुतिंपठगुरोर्मुखात् ॥

தாத்³ருக்³வ்யுத்பத்த்யபேக்ஷாசேச்ச்²ருதிம்பட²கு³ரோர்முகா²த் ॥ ௨௫

தாத்³ருக்³வ்யுத்பத்த்யபேக்ஷா சேத் அப்படி ஆத்துமா சுயம் பிரகாசரென்ற ஞானம் உண்டாகவேண்டுமென்பாயாகில்
கு³ரோ꞉ சகல ஆசையும்விட்டு சற்குருவினுடைய
முகா²த் சந்நிதியிலிருந்து
ச்²ருதிம் ஆறுலிங்கத்தோடே கூடிய சுருதியை
பட² படி.

அ-கை. சகலவிருத்திகளையும் லயம்பண்ணினால் தான்மாத்திரம் மீதமாயிருக்கிற அனுபவம் வருமென்றீரே. அது உத்தமாதிகாரிகளுக்கு கூடுமேயல்லாமல், என்போலிகளாயிருக்கிற மந்தாதிகாரி முத்தியடைய வழியேதெனில்.

यदिसर्वग्रहत्यागोशक्यस्तर्हिधियंव्रज ।
शरणंतदधीनोन्तर्बहिर्वैषोनुभूयताम् ॥

யதிஸர்வக்ரஹத்யாகோசக்யஸ்தர்ஹிதியம்வ்ரஜ ।
சரணம்தததீனோந்தர்பஹிர்வைஷோநுபூயதாம் ॥ ௨௯

ஸர்வக்ரஹத்யாக: சர்வ சங்கற்பத் தியாகமானது
அசக்ய: அசாத்தியமென்று
யதி சொல்வையேயானால்
தர்ஹி அப்போ
தியம் புத்தியைத்தானே
சரணம் சரணமென்று
வ்ரஜ அடை
தததீன: அந்தபுத்திக்கு சாட்சியாக
ஏஷ: இந்த ஆத்துமா (வே
அந்த: உள்ளேயாவது
பஹி: வா வெளியிலேயாவது
அநுபூயதாம் அனுபவிக்கத்தக்கவர்.

நாடகதீபிகை முற்றிற்று.

---

(௧௧)வது யோகானந்தசாரார்த்தப்பிரகாசிகை.

ஞானிகளடைகிற பிர்மானந்தம் சொல்லுகிறார். தைத்திரீய உபநிஷத்து பிர்மவித்து பரத்தையடைகிறானென்றும், பிர்மரசத்தை யடைகிறானென்றும், வாயுமுதலியவர்கள் அப்பிர்மத்திற்குப் பயந்து நடக்கிறார்களென்றும், ஆனந்தத்தை யடைந்தவன் பயத்தை யடையமாட்டானென்றும், புண்ணிய பாபங்களற்றவனென்றும் சொல்லுகிறது. இவ்வாறே அனேக சுருதிகளும் கூறுகின்றன. நாரதர் சனற்குமாரனையடைந்து விஷயசுகமற்றவராயிருந்தாரென்றும், சாந்தோக்கிய சுருதி (7)வது அத்தியாயத்தில் நன்றாய்ச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அச்சுருதியில் சுஷுப்தியானந்தமே பிர்மானந்தமென்றும், அப்பிரமானந்தத்தில் சேனமென்ற பக்ஷிபோலும், வல்லூரு பக்ஷிபோலும், ஜாக்கிர சொப்பனங்களில் சிரமத்தை யடைந்த ஜீவன் சுஷுப்தியான பிர்மானந்தபோஜனத்திற்குச் செல்லுகிறானென்றும், சிறுகுழந்தைபோலும், மகாராஜன்போலும், மகா ஞானிபோலும், ஜீவன் பிர்மானந்தத்தில் சுகித்துக் கொண்டிருக்கிறானென்றும் சொல்லப்படுகின்றன. விஞ்ஞானமயனாய் ஜாக்கிரசொப்பனங்களில் விஷயபோகத்தைப் புஜித்தும், ஆனந்தமயனாய் பிர்மானந்தத்தில் பேதமாயிருக்கிறான். இவ்விதம் புஜித்துக்கொண்டிருக்கிற ஜீவனைக் கருமம் வெளியிலிழுத்தவுடன் உடனேவராமல் அப்பிர்மானந்தவாசனை

யடைகிறதே வாசனானந்தம். ஜாக்கிரத்தில் ஒருசிந்தையுமற்றகாலத்தில் மேல் மூடியுடன்கூடின குடத்துநீரின் குளிர்ச்சிபோல பிர்ம சுகஸ்பூர்த்திவருவதே நிஜானந்தம். அதையே தூஷ்ணீம்பூதானந்தமென்றும் சொல்லுவார்கள். சகல வாசனைகளையும் ஒழிந்து சிரவண மனன நிதித்தியாசனாதிகளால் சுத்த [illegible] பிர்மஸ்வரூபத்தில் லீனத்தையடைந்து நிற்விகற்பசமாதியில் [illegible]கிற யோகானந்தமே முக்கியானந்தமென்று சொன்னோம். மற்ற ஆத்துமானந்தம், அத்துவைதானந்தம், வித்தியானந்தம், விஷயானந்தம், மற்ற நான்கத்தியாயத்தில் கூறுகின்றோம். இந்த யோகானந்தத்தை அறிந்தவனே ஞானி, அவனுக்கு மறுபடி ஜன்மமில்லை.

யோகானந்தசாரார்த்தப்பிரகாசிகை முற்றிற்று.

ஶ்ரீரஸ்து.

ஶ்ரீகணேஶாய நம:.

ஶ்ரீ[illegible] நம:.

யோகாநந்த:.

नत्वाश्रीभारतीतीर्थविद्यारण्यमुनीश्वरौ ।
ब्रह्मानन्दाभिधंग्रन्थंव्याकुर्वेबोधसिद्धये ॥

நத்வாஶ்ரீபாரதீதீர்த்தவித்யாரண்யமுநீஶ்வரௌ ।
ப்ரஹ்மாநந்தாபிதம்க்ரந்தம்வ்யாகுர்வேபோதஸித்தயே ॥

ஸ்ரீ பாரதீதீர்த்த வித்தியாரண்ய முனீசுவரர்களை வந்தனம்பண்ணி யோகானந்தத்திற்கு சம்க்ஷேபமாய் அர்த்தம் சொல்லுகிறேன்.

அ-கை. உண்டான ஞானஞ் சித்தியாகும்பொருட்டும் பண்ணப்போகிற [illegible]மாய்ப் பூரணமாகும்பொருட்டும், தத்துவஞானத்திற்குத் தடைகளாயிருக்கிற பாபங்கள் நிவிர்த்தியாகும்பொருட்டும், தனக்கு அபிமதமான பிர்மானந்த தெய்வஸ்மரணமாகிற மங்களத்தைப்பாசரித்துக்கொண்டு [illegible] பிரயோஜனங் கேட்போர்க்கு இதில் சித்திக்கும்பொருட்டும், பிரயோஜனத்தோடே கூடிய இந்த கிரந்தத்திற்கு பிர்மானந்தமென்று வெளியாகப் பேர் வைத்ததுந் தவிர இந்தக் கிரந்தத்திற்கும், பிர்மானந்தத்திற்கும் பேதமின்மையால், பிர்மானந்தமென்கிற இந்தக் கிரந்தத்தை ஆரம்பிக்கிறார்.

ब्रह्मानन्दंप्रवक्ष्यामिज्ञातेतस्मिन्नशेषतः ।
ऐहिकामुष्मिकानर्थव्रातंहित्वासुखायते ॥

ப்ரஹ்மாநந்தம்ப்ரவக்ஷ்யாமிஜ்ஞாதேதஸ்மிந்நஶேஷத: ।
ஐஹிகாமுஷ்மிகாநர்த்தவ்ராதம்ஹித்வாஸுகாயதே ॥ க

ப்ரஹ்மாநந்தம் பிர்மானந்தத்தை
ப்ரவக்ஷ்யாமி சொல்லுகிறேன்
தஸ்மிந் அந்தபிர்மானந்தம்
அஶேஷத: பூரணமாக
ஜ்ஞாதே அறியப்பட்டதே யானால்

ஐஹிகாமுஷ்மிகாநர்த்தவ்ராதம் இக பரலோக துக்கங்களுடைய கூட்டத்தை
ஹித்வா தள்ளிவிட்டு
ஸுகாயதே ஆனந்தமாக ஆகிறான்

வி-ம். உலகத்தில் சகலமான பேர்களும் ஒருகிரந்தத்தை யாரம்பிக்கும் போது சகுணமூர்த்திகளை மங்களமாகச்சொல்லியிருந்தாலும், நமக்கு இஷ்டமான பிர்மமே யெல்லாதெய்வத்தின் ஸ்வரூபமா யிருப்பதால், தங்கமென்ற சொல் சகலமான நகைகளையு மெப்படிப் பற்றியிழுக்கிறதோ, வேரில் விட்ட ஜலம் மரம் முழுமையும் விர்த்தியாவதற்கு மெப்படிக் காரணமோ, அப்படி பிர்மானந்தமென்ற சொல்லும் சகல தேவதைகளையு மிழுப்பதால் வேறே ஒரு தேவதா நாமத்தைச் சொன்னால், மற்றொரு தேவதையைச் சொல்லவில்லை யென்று அந்ததேவதைகளுடைய ஆயாசமுண்டாவதாலும், எல்லாதெய்வங்களையும் ஒரு மங்களத்தில் சொல்லமுடியாதென்றும் நினைத்து பிர்மானந்தத்தையே இங்கே மங்களமாகச் சொன்னோம், பிர்மமே ஆனந்தரூபமென்று சுருதி சொல்வதால், இந்தக் கிரந்தத்திற்குப் பிர்மானந்தமென்றே பெயரிடப் பட்டது. சகல வேதாந்தத்தாலும் பிர்மமே விஷயமென்றும், துக்கநிவிர்த்தியையுந் தடையற்ற ஆனந்தத்தையும் பிரயோஜனமாகப் பிரத்தியக்ஷமாய்ச் சொல்லி, அதிகாரியையுஞ் சம்பந்தத்தையுஞ்சொன்னதாகவைத்துக்கொண்டு சாஸ்திராரம்பத்திற்கும் பலமான அனுபந்தசதுஷ்டயத்தையும் காண்பித்ததாக ஆய்விட்டது.

அ-கை. இந்த பிர்மஞானத்திற்குத் துக்கநிவிர்த்தி யானந்தாவாப்தி ரூபமான இருவகைப் பிரயோஜனமுண்டென்று சொன்னீரே, ஒரு வியாதிக்காரன் ஒரு மருந்தைச் சாப்பிடவாரம்பிக்கும்போதே, இந்தமருந்தினால் வியாதி தீர்ந்து சுகம் வருமென்பதற்குச் சாஸ்திரங் கேட்பதுபோலே, இவ்விடத்திலும் சுருதிமுதலான பிரமாணங்களை நம்பிக்கைவரும்பொருட்டுகாண்பிக்கவேண்டுமெனில், இந்தவிஷயத்தில் வெகுவிதங்களான சுருதிகளும் ஸ்மிருதிகளுமிருக்கின்றனவென்பதைக் காண்பிக்க வாஞ்சையுள்ள இந்த குருநாதன் இரண்டு சுருதிகளைக் காண்பிக்கிறார்.

ब्रह्मवित्परमाप्नोतिशोकंतरतिचात्मवित् ।

ப்ரஹ்மவித்பரமாப்னோதிஶோகந்தரதிசாத்மவித் ।

ப்ரஹ்மவித் பிர்மமே நானென்றறிந்த ஞானியே
பரம் நிரதிசயமானசுகத்தை
ஆப்னோதி அடைகிறான்
ஆத்மவித் ஆத்துமாவே பரிபூரண பிர்மமென்றறிந்தவன்
ஶோகம் அஞ்ஞானத்தாலுண்டான சகல துக்கத்தையும்
தரதி கடக்கிறான்

அ-கை. ஆனந்தவாப்தியைக்குறித்துச் சொல்லுகிற சுருதியைக் காண்பிக்கிறார்.

रसोब्रह्मरसंलब्ध्वानन्दीभवतिनान्यथा ॥

ரஸோப்ரஹ்மரஸம்லப்த்வாநந்தீபவதிநாந்யதா ॥ ௨

ப்ரஹ்மரஸ: பிர்மமே ரசமென்றும்
ரஸம் இந்தபிர்மரசத்தை
லப்த்வா அடைந்தவனே
ஆநந்தீ ஆனந்தத்தை யுடையவனாக
பவதி ஆகிறானென்றுசொல்லி
ந.அந்யதா வியதிரேகத்தாலும் அதைஸ்திரப்படுத்திக்காட்டுகிற சுருதியைச்சொல்லுகிறார்இதைத்தவிர வேறேயெவ்விதத்திலும் சுகமில்லையென்று சுருதிசொல்லுகிறது

அ-கை. மேலும் பிர்மஞானிக்கே பயமில்லையென்றும், அஞ்ஞானிக்கு பயமுண்டென்றுஞ் சொல்லுகிற சுருதிவாக்கியங்களைக் காண்பிக்கிறார்.

प्रतिष्ठांविन्दतेस्वास्मिन्यदास्यादथसोभयः ।
कुरुतेस्मिन्नन्तरञ्चेदथतस्यभयंभवेत् ॥

ப்ரதிஷ்டாம்விந்ததேஸ்வஸ்மிந்யதாஸ்யாதத²ஸோऽபய: ।
குருதேऽஸ்மிந்நந்தரஞ்சேதத²தஸ்யபயம்பவேத் ॥ ௩

யதா எப்போது
ஸ்வஸ்மிந் தானாயிருக்கிற ஆத்துமாவில்
ப்ரதிஷ்டாம் நாம்பிர்மமென்கிற திருடத்தை
விந்ததே அடைகிறானோ
அத அப்பொழுதே
ஸ: அவன்
அபய: அபயத்தையடைகிறான்
அஸ்மிந் இந்த ஆத்துமாவில்
அந்தரம் சிறிதும்பேதத்தை
குருதேசேத் பண்ணினானேயானால்
அத அப்பவே
தஸ்ய அவனுக்கு
பயம் பயம்
பவேத் உண்டாய்விடும்.

அ-கை. இதற்கு சாக்ஷிகளைப் பிரசித்தமாய்க் காண்பிக்கிறார்.

वायुस्सूर्योवह्निरिन्द्रोमृत्युर्जन्मान्तरेन्तरम् ।
कृत्वाधर्मविजानन्तोप्यस्माद्भीत्याचरन्तिहि ॥

வாயுஸ்ஸூர்யோவஹ்நிரிந்த்ரோம்ருத்யுர்ஜந்மாந்தரேந்தரம் ।
க்ருத்வாதர்மம்விஜாநந்தோப்யஸ்மாத்பீத்யாசரந்திஹி ॥ ௬

வாயு: வாயுவும்
ஸூர்ய: சூரியனும்
வஹ்நி: அக்கினியும்
இந்த்ர: தேவேந்திரனும்
ம்ருத்யு: எமதர்மராஜாவும்
ஜந்மாந்தரே இதற்கு முந்தின ஜன்மத்தில்
அந்தரம் பிர்மம்வேறே தாங்கள்வேறே யென்ற பேதத்தை
க்ருத்வா பண்ணி
தர்மம் சகலவிதமான தர்மங்களை
விஜாநந்த: அபி அறிந்தவர்களாயிருந்தும்
அஸ்மாத் இந்தப்பிர்மணிடத்தில் நின்று
பீத்யா பயத்தினாலே
ஆசரந்தி ஹி அந்தந்தத்தொழில்களை யேற்றத்தாழ்வன்னியில் சாவதானமாகச் செய்கிறார்களன்றோ.

அ-கை. இன்னும் ஞானிக்கே ஆனந்தமென்பதையும், பயமில்லையென்பதையும் காண்பிக்கிறார்.

आनन्दंब्रह्मणोविद्वान्नबिभेतिकुतश्चन ।

ஆநந்தம்ப்ரஹ்மணோவித்வாந்நபிபேதிகுதஸ்சந ।

ப்ரஹ்மண: இந்த அகோசரமான பிர்மத்தினுடைய
ஆநந்தம் ஸ்வரூபமான ஆனந்தத்தைத் தானென்றறிந்த
வித்வாந் ஞானியானவன்
குதஸ்சந யாதொருவிதத்திலும்
நபிபேதி பயப்படமாட்டான்.

வி-ம். பயத்திற்கு காரணங்களான இத்தேகாதிகள் பொய்யென்றறிந்திருப்பதால், இகத்தில் தேகத்திற்கு வருகிற வியாதியாதி தாபத்திரயத்தாலுஞ், சூக்குமதேஹாத்யாசந் நவிர்ந்திருப்பதால் பரலோகபயிர்ச்சிக் கேதுவான பாபாதிநிமித்தியத்தாலும் பயமிவனுக்கில்லை. பிர்மத்தினுடைய ஆனந்தமென்று சொன்னதினால், பிர்மம் வேறே, ஆனந்தம் வேறேயென்றுதோற்றுகிறதேயென்றால், இராகுவுக்கு தலைமாத்திரமிருந்தும், இராகுவினுடையதலையென்ற பிரயோகம்போல பிர்மத்தின் ஸ்வரூபமே யானந்த மாவதால் பேதமில்லையென்றறி.

அ-கை. ஞானிக்குப் பரலோகநிமித்தியமான பயமில்லையென்பது எதினாலறியப்படுகிறதெனில்,

एतमेवतपेन्नैषाचिन्ताकर्माग्निसंभृता ॥

ஏதம்ஏவ ந தபத்யேஷா சிந்தா கர்மாக்நிஸம்ப்ருதா ॥ ௫

கர்மாக்நிஸம்ப்ருதா புண்ணியபாப கர்மங்களாகிற அக்கினியினால் சம்பாதிக்கப்பட்டதான

ஏஷா சிந்தா இந்தசிந்தையாகிற தாபமானது

ஏதம்ஏவ இந்த ஆத்மஞானியை ருவனைத்தானே

நதபதி தாபப்படுத்தமாட்டாது.

வி-ம். மற்றவர்களுக்கெல்லாம் பிராணோத்க்கிரமணகாலத்தில் பூததரிசனமான உடன், அய்யோ நாம் ஒருநன்மையான புண்ணியமும் செய்யவில்லையே பாபமேசெய்துவந்தோமே, இனிபோகிறசமயத்தில் என்னசெய்வோமென்று வருகிறதாபம் நிச்சயமாயுண்டாகும்.

அ-கை. ஆனால் ஞானிக்குமாத்திரம் இப்படி வருகிற புண்ணிய பாப சிந்தை யென்னகாரணத்தா லில்லாமற்போகிறதெனில்,

एवंविद्वान्कर्मणीद्वेहित्वात्मानंस्मरेत्सदा ।

कृतेचकर्मणीस्वात्मरूपेणैवप्रपश्यति ॥

ஏவம்வித்வாந்கர்மணீத்வேஹித்வாத்மாநம்ஸ்மரேத்ஸதா ।

க்ருதேசகர்மணீஸ்வாத்மரூபேணைவப்ரபஶ்யதி ॥ ௬

ஏவம் பிர்மமேநானென்று இப்படி

வித்வாந் அறிந்த ஞானி

கர்மணீ த்வே இரண்டுகளான புண்ணிய பாபகர்மங்களை

ஹித்வா தள்ளி

ஆத்மாநம் ஆத்துமாவையே

ஸதா ஸதாகாலமும்

ஸ்மரேத் ஸ்மரித்துக்கொண்டிருப்பன்

ஏஷ: இந்த ஞானியானவன்

க்ருதே ச தன்னால் செய்யப்பட்டவைகளான

கர்மணீ பாபபுண்ணிய கர்மங்களை

ஸ்வாத்மரூபேண ஏவ தன்னுடைய ஆத்மஸ்வரூபமாகவே

ப்ரபஶ்யதி பார்க்கிறான்

வி-ம். இப்படிப் பார்க்கிறானென்றதினால், ஞானிக்கு சொப்பனத்திலிருந்து விழித்தவனுக்கு அந்தசொப்பனத்தில் செய்த புண்ணியபாபங்களை உபேக்ஷை செய்கிறதான பாதாதிருஷ்டியும்; பொய்யென்று பார்க்கிறதான மித்தியாதிருஷ்டியும், சகலமும் தன்சொரூபமாய் பார்க்கிற தன்மயதிருஷ்டியும் உண்டாவதுபோல உண்டாகும்.

அ-கை. ஞானிக்கு கர்மங்களில்லையென்று எப்படிசொல்லக்கூடும், தான் செய்தகர்மம் கற்பகோடியானாலும் அனுபவியாமல் தீராதென்றும், அனாதி சம்சாரத்தில் வெகுஜென்மங்களில் செய்யப்பட்டதாயும், கணக்கில்லாததாயும், நினைக்கக்கூட இடமில்லாததாயுமிருக்கிற கர்மங்கள் அறியாதிருக்கு

மென்று சுருதிகள் சொல்வதால், ஞானிக்கு அந்தந்த கர்மங்களைக் குறித்து சிந்தனைகளில்லாமல் எப்படிபோமெனில்,

भिद्यतेहृदयग्रन्थिश्छिद्यन्तेसर्वसंशयाः ।
क्षीयतेचास्यकर्माणितस्मिन्दृष्टेपरावरे ॥

𑌭𑌿𑌦𑍍𑌯𑌤𑍇𑌹𑍃𑌦𑌯𑌗𑍍𑌰𑌨𑍍𑌥𑌿𑌶𑍍𑌛𑌿𑌦𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇𑌸𑌰𑍍𑌵𑌸𑌂𑌶𑌯𑌾𑌃 ।
𑌕𑍍𑌷𑍀𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇𑌚𑌾𑌸𑍍𑌯𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌣𑌿𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍇𑌪𑌰𑌾𑌵𑌰𑍇 ॥ ௭

𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 ஈஸ்வரனுக்கு மேலான அந்த
𑌪𑌰𑌾𑌵𑌰𑍇 பிர்மத்தை
𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍇 ஸாக்ஷாத்காரமாய் அறிந்த மாத்திரத்தில்
𑌹𑍃𑌦𑌯𑌗𑍍𑌰𑌨𑍍𑌥𑌿𑌃 மனதிற்கும் ஆத்துமாவிற்கும் அத்தியாசமான கட்டு
𑌭𑌿𑌦𑍍𑌯𑌤𑍇 பேதிக்கப்படுகிறது

𑌸𑌰𑍍𑌵𑌸𑌂𑌶𑌯𑌾𑌃 சகலவிதமான சம்சயங்களும்
𑌛𑌿𑌦𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇 சேதிக்கப்படுகின்றன
𑌅𑌸𑍍𑌯 இவனுடைய
𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌣𑌿 𑌚 கர்மங்களும்
𑌕𑍍𑌷𑍀𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇 க்ஷயித்துப்போகின்றன.

வி-ம். ஈசுவரனுக்கும் மேலாயிருக்கிற பிர்மமே நானென்று எப்போ சாக்ஷாத்காரமாக அறிகிறானோ, அப்பொழுதே புத்திக்கும், அறிவுக்கும் சம்பந்தமான அன்னியோன்னியாத்தியாசரூபமான ஹிருதயகிரந்தி பேதித்துப்போகிறது. ஆத்துமா தேகாதிகளுக்கு வேறா, அல்லவா; வேறாயினும் கருத்ருத்வாதி உண்டா, இல்லையா; அகர்த்தாவாயினும் தனக்கும் பிர்மத்திற்கும் பேதமிருக்கிறதா, அல்லவா; பேதமின்மையாயினும் அந்த ஞானம் கர்மசகிதமாய் மோக்ஷத்தைக் கொடுக்குமா, தனிமையாய்க் கொடுக்குமாவென்று இதுமுதலான சம்சயங்களெல்லாம் சேதிக்கப்படுகின்றன. சஞ்சித புண்ணியபாப கர்மங்களெல்லாம் சித்திரவஸ்திரமெரிந்தபிறகுசித்திரமிராததுபோல்மூலாஞ்ஞான நாசத்தால் நசிக்கிறதென்று சொல்லுகிற சுருதியை நீயேன் அறியவில்லை.

அ-கை. மோக்ஷத்திற்கு எத்தனையோவழி யிருக்கும்போது ஞானத்தையே முக்கியமாய் சொல்லவேண்டியது யாது பற்றியென்று சிஷ்யன் சங்கைபண்ணுகிறான். ஐயா நூறுவயதுவரை சத்கருமங்களையே செய்துகொண்டு ஜீவிக்கவேண்டுமென்றும் இப்படி செய்துவந்தாயேயானால் உன்னிடத்தில் ஒரு பாபகர்மமும் ஒட்டாதென்றும், வித்தையென்றும், அவித்தையென்றும் சொல்லப்படுகிற இரண்டுவித மார்க்கத்திலும் யாதாமொருபுருஷன் அவைகளை அனுஷ்டித்து அவைகளில் அவித்தையான மிருத்துவைத்தாண்டி வித்தையினால் அமிருதத்வத்தை யடைகிறானென்றும் இதுமுதலான சுருதியாலும் கர்மத்தினாலேயே நன்றாய் சித்தியை ஜனகாதிகள் அடைந்திருக்கிறார்களென்றும் எப்படி அன்னமானது தனித்து சுகங்கொடாமல் தேன் முதலான மதுரபதார்த்தங்களோடே சேர்ந்து சுகத்தைக் கொடுக்கிறதும் அந்த தேன்

முதலானதும் தனித்துச்சாப்பிட்டவனுக்கு சுகங்கொடாமல் அன்னத்தோடே சேர்ந்தே சுகங்கொடுப்பதுபோல் இப்படித் தபசும் ஞானமும் தனித்தனியே சுகங்கொடாமல் இரண்டும் ஒன்றுசேர்ந்தே பவவியாதி நிவர்த்திக்கிற மகத்தான ஔஷதமாகிறதென்றும் ஞானகர்மங்களுடைய ஒற்றுமையால் முக்திவருமென்று சொல்லுகிற ஸ்மிருதியாலும் ஞானமாத்திரத்தால் முக்திவாராதென்றும் கர்மமாவது அல்லது ஞானத்தோடே சேர்ந்த கர்மமாவது முக்தியைக் கொடுக்குமென்று சொல்லப்பட்டிருக்கும்போது நீங்கள் அதற்கு விரோதமாக ஞானமாத்திரத்தால் முக்திவருமென்று எப்படிச் சொன்னீரென்றால் நீ சொன்ன வாக்கியங்களில் ஞானமும் தபசும் சேர்ந்து ஔஷதமாகிறதென்று சொன்ன வாக்கியத்திற்கு பாபநிவர்த்தியான தபசையும் நிஷ்காமிய புண்ணியமாகிற வித்தையும் சேர்ந்து சித்தசுத்தியை கொடுக்குமென்று தாற்பரியம். ஜனகாதிகள் கர்மத்தால் சித்தியை யடைந்தார்களென்பது சித்தசுத்தியைக்குறித்துச் சொல்லுகிறது. வித்தை அவித்தையென்று சொல்லுகிற சப்தங்களுக்கு உபாசனையையும் கர்மத்தையும் குறித்துச் சொல்லுகிறதென்ற தாற்பரியமானதால் இந்த பிர்மஞ்ஞானம் வேறொரு சாதனங்களை அபேக்ஷியாமலே முத்தியைக் கொடுக்குமென்று சொல்லுகிற சுவேதாசுவதர உபநிஷத் வாக்கியத்தை அர்த்தத்தோடே சொல்லுகிறார்.

तमेवविद्वानत्येतिमृत्युंपन्थानचेतरः ।

தமேவவித்வாநத்யேதிம்ருத்யும்பந்தாநசேதர: ।

தம் ஏவ அந்தப்பிர்மத்தையே	இதர: ச மோக்ஷத்திற்குப்பிர்மஞானத்தை தவிர வேறே
வித்வாந் அறிந்தஞனி	பந்தா: ஒருவழியும்
ம்ருத்யும் ஜனனமரணத்தை	ந இல்லையென்று சுருதி சொல்லு[கிறது
அத்யேதி தாண்டுகிறான்	

அ-கை. எத்தனையோவிதமான ஸ்தூலசூக்ஷ்ம காரணவிஷய ஜீவ ஈஸ்வர அஞ்ஞானங்களான பாசங்கள் இருக்கின்றனவே அவைகளில் நின்று இவன் எவ்விதமாய் விடுபடுவானெனில்.

ज्ञात्वादेवंपाशहानिःक्षीणैःक्लेशैर्नजन्मभाक् ॥

ஜ்ஞாத்வாதேவம்பாசஹாநி:க்ஷீணை:க்லேசைர்நஜந்மபாக்

தேவம் தெய்வமானபிர்மத்தை	க்ஷீணை: க்ஷயித்துபோனவையான
ஜ்ஞாத்வா ஞானென்றறிந்தமாத்திரத்தில்	க்லேசை: துக்கங்களினாலே
பாசஹாநி: நீகேட்டசகலபாசங்களுங்கெட்டுப்போம்	ஜந்மபாக் மறுபடி ஜன்மத்தை
	ந அடையான்

அ-கை. நீர் ஞானி துக்கத்தைத் தாண்டுவனென்று சொன்னசுருதி சரி, இப்போ சுகதுக்கமனுபவத்தில் காணப்படுகின்றனவே யெனில்.

देवंमत्वाहर्षशोकौजहात्यत्रैवधैर्यवान् ।

தேவஂமத்வாஹர்ஷஶோகௌஜஹாத்யத்ரைவதைர்யவாந் ।

தைர்யவாந் தீரனானஞானி
தேவம் பிர்மமேநானென்று
மத்வா அறிந்து
ஹர்ஷஶோகௌ சகலசுகதுக்கங்களை
களையும்
அத்ரைவ இவடத்திலேயே
ஜஹாதி விடுகிறானென்றுசுருதிசொல்லுகிறது

அ-கை. சரீரமிருக்கும்போது பிராப்தகர்மம் இவனை எப்படித்தாபப்படுத்தாமலிருக்குமெனில்.

नैनंकृताकृतेपुण्यपापेतापयतःक्वचित् ॥

நைநஂக்ருதாக்ருதேபுண்யபாபேதாபயத꞉க்வசித் ॥ ௯

க்ருதாக்ருதே பண்ணப்பட்டவைகளாயும் பண்ணப்பட்டாதவைகளாயுமிருக்கிற
புண்யபாபே பாபபுண்ணியங்களிரண்டும்
ஏநம் இந்தஞானியை
க்வசித் ஓரிடத்திலும்
தாபயத꞉ ந தாபப்படுத்துகின்றனவல்ல

அ-கை. இவ்வளவு சுருதிகள்தான் ஞானிக்கிதுக்க நிவிர்த்தியானந்தாவாப்தியான இருவகைப்பிரயோஜனங்களை சொல்லுகின்றனவோ இன்னும்வேறு பிரமாணங்களிருக்கின்றனவோ வென்றால் இருக்கிறது அதாவது சிவபுராணமான சூதசம்ஹிதாவசனமாவது எவன் சர்வபூதங்களுக்குள் தன்னையும் தன்னிடத்தில் சகலபூதங்களையும் பார்க்கிறானோ அவன் ஆத்தும தீக்ஷிதராய் தன்ராஜ்யத்தை யடைகிறானென்று சொல்லுகிறது பகவத்கீதையில் க்ஷேத்திரஞ்ஞனே நானென்று அறிந்ததினாலே மேலானசுத்தியை யடைகிறானென்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இன்னும் கேனோபநிஷத்தில் இப்போ தன்னையறிந்தவன் பிர்மமாகிறான். அப்படி யறியாதவனுக்கு மகத்தான நஷ்டமென்றும்யாதொருவர் தன்னை யறிகிறார்களோ அவர்கள் அமிர்தாளாக வாகிறார்கள். மற்றவர்கள் துக்கத்தையே யடைகிறார்களென்றும் தேவதைகளுக்குள்ளே யெவன் இந்த ஆத்துமாவை யடைகிறானோ அவனே அவனாகிறானென்றும் அவரை யறிந்தவன் மிருத்தியு முகத்திலிருந்து விடுபடுகிறானென்றுஞ் சொல்லுகிறதென்று காண்பிவிக்கிறார்.

इत्यादिश्रुतयोःबह्वचाःपुराणैस्स्मृतिभिस्सह ।
ब्रह्मज्ञानेऽनर्थहानिमानन्दंचाप्यघोषयन् ॥

இத்யாதிஶ்ருதயோ꞉பஹ்வ்யா꞉பௌராணைஸ்ஸ்ம்ருதிபிஸ்ஸஹ ।
ப்ரஹ்மஜ்ஞாநேऽநர்த்தஹாநிமாநந்தஂசாப்யகோஷயந் ॥ ௧௦

ஆத்யாதிவஹ்வ்யா: இவைமுதலாய்வெகுவிதங்களாயிருக்கிற
ஷ்ருதய: உபநிடதங்கள்
புராணை: பதினெண்புராணங்களோடும்
ஸ்ம்ருதிபிஸ்ஸஹ பதினெண் ஸ்மிருதிகளோடும்
ப்ரஹ்மஜ்ஞானே பிர்மஞானத்தில்
அநர்த்தஹாநிம் துக்கநிவர்த்தியையும்
ஆநந்தம் ச அபி ஆனந்தா வாப்தியையும்
உத்கோஷயந்தி கோஷிக்கின்றன

அ-கை. இந்த பிர்மானந்தம் எத்தனை விதமெனில்.

आनन्दस्त्रीविधोब्रह्मानन्दोविद्यासुखंतथा ।
विषयानन्दइत्यादौब्रह्मानन्दोविविच्यते ॥

ஆநந்தஸ்த்ரிவிதோ ப்ரஹ்மாநந்தோ வித்யாஸுகம் ததா ।
விஷயாநந்த இத்யாதௌ ப்ரஹ்மாநந்தோ விவிச்யதே ॥ கக

ப்ரஹ்மாநந்த: பிர்மானந்தமென்றும்
வித்யாஸுகம் வித்தியானந்தமென்றும்
ததா அப்படியே
விஷயாநந்த: விஷயானந்தமென்றும்
இதி இப்படி
ஆநந்த: ஆனந்தமானது
த்ரிவித: மூன்றுவிதமாயிருக்கும்
ஆதௌ ஆதியில்
ப்ரஹ்மாநந்த: மூன்றுஅத்தியாயத்தால் பிர்மானந்தமானது
விவிச்யதே பிரித்துச்சொல்லப்படுகிறது

அ-கை. இந்த பிர்மானந்தத்தை யார்யாருக்குச்சொல்லியிருக்கிறாரெனில்.

भृगुःपुत्रःपितुश्श्रुत्वावरुणाद्ब्रह्मलक्षणम् ।
अन्नप्राणमनोबुद्धिस्त्यक्त्वानन्दंविजज्ञिवान् ॥

ப்ருகு: புத்ர: பிது: ஷ்ருத்வா வருணாத் ப்ரஹ்மலக்ஷணம் ।
அந்நப்ராணமநோபுத்தீஸ்த்யக்த்வா ஆநந்தம் விஜஜ்ஞிவாந் ॥ கஉ

புத்ர: புத்திரனான
ப்ருகு: பிருகுமகரிஷியானவர்
பிது: பிதாவான
வருணாத் வருணனிடத்திலிருந்து
ப்ரஹ்மலக்ஷணம் பிர்மலக்ஷணத்தை
ஷ்ருத்வா கேட்டு
அந்நப்ராணமநோபுத்தீ: அன்னமயப்பிராணமய மனோமயவிஞ்ஞானமயங்களானகோசங்களை
த்யக்த்வா தள்ளி
ஆநந்தம் ஆனந்தமயகோசத்தில் இருந்தாவது அவயவமாயும் புச்சஸ்தானமாயுமிருக்கிற பிர்மானந்தத்தை
விஜஜ்ஞிவாந் அறிந்தாரென்று தைத்திரீயோபநிஷத்தில் பிருகுவல்லியில் சொல்லப்படுகிறது

அ-கை. அந்த பிர்மானந்தத்தை என்ன லக்ஷணத்தால் அறிந்தாரெனில்.

आनन्दादेवभूतानिजायन्तेतेनजीवनम् ।
तेषांलयश्चतत्रातोब्रह्मानन्दोनसंशयः ॥

ஆநந்தாதேவ பூதாநி ஜாயந்தே தேந ஜீவநம் ।
தேஷாம் லயஶ்ச தத்ராதோ ப்ரஹ்மாநந்தோ ந ஸம்ஶய: ॥ ௧௫

பூதாநி பூதங்களானவை
ஆநந்தாதேவ சுஷுப்தியிலிருக்கிற ஆனந்தத்திலிருந்துதானே
ஜாயந்தே உண்டாகின்றன
தேந அந்த ஆனந்தத்தினாலேயே
ஜீவநம் ஜீவத்திருக்கின்றன
தத்ர அந்தசுஷுப்தியிலிருக்கிறஆனந்தத்திலேயே.
தேஷாம் அந்தபூதங்களுக்கு
லயஶ்ச லயமுங்காணப்படுகிறது
அத: ஆகையினாலே
ப்ரஹ்மாநந்த: பிர்மானந்தமானது
நஸம்ஶய: சகலப் பிராணிகளுக்கும் அனுபவசித்தமாய் சம்சயமில்லாமலிருக்கிறது

அ-கை. இப்படி தைத்திரீய சுருதியின் பரியாலோசனையினாலும், பிர்மத்துக்கு ஆனந்த ரூபத்தைக் காண்பிவித்துச் சாந்தோக்கிய சுருதியின் பரியாலோசனையாலும், அதையே காண்பிவிப்பதற்கு அந்த ஏழாவது அத்தியாயத்தில் சனத்குமார நாரதசம்வாத்திலிருக்கிறபூமா பிர்மரூபமான வாக்கியத்தில், எந்த வஸ்துவில் வேறொன்றைப் பார்க்கிறானில்லையோ, வேறொன்றைக் கேட்கிறானில்லையோ, அவரே பூமாவென்று சொல்லுகிறதைக் காண்பிவிக்கிறார்.

भूतोत्पत्तेःपुराभूमात्रिपुटीद्वैतवर्जनात् ।
ज्ञातृज्ञानज्ञेयरूपात्रिपुटीप्रळयेहिनो ॥

பூதோத்பத்தே: புரா பூமா த்ரிபுடீ த்வைதவர்ஜநாத் ।
ஜ்ஞாத்ருஜ்ஞாநஜ்ஞேயரூபா த்ரிபுடீ ப்ரளயே ஹி நோ ॥ ௧௬

பூதோத்பத்தே: ஜகத்துண்டாவதற்
புரா முன்னே (கு
த்ரிபுடீ த்வைதவர்ஜநாத் திருபுடியாகிறதுவைதமற்றிருப்பதால்
பூமா பூர்ணமானபிர்மமாத்திரமாயிருந்ததென்று சுருதிசொல்லுகிறது
ஜ்ஞாத்ருஜ்ஞாநஜ்ஞேயரூபா ஞாதிருரூபமாயும் ஞானரூபமாயும் ஞேயரூபமாயுமிருக்கிற
த்ரிபுடீ திருபுடியானது
ப்ரளயே கற்பாந்தத்தில்
நோஹி இல்லையன்றோ

அ-கை. அந்த திருபுடிகளின் ஸ்வரூபத்தைக் காட்டுகிறார்.

विज्ञानमयउत्पन्नोज्ञाताज्ञानंमनोमयः ।
ज्ञेयाश्शब्दादयोनैतत्त्रयमुत्पत्तितःपुरा ॥

விஜ்ஞாநமய உத்பந்நோ ஜ்ஞாதா ஜ்ஞாநம் மநோமய: |
ஜ்ஞேயா: ஶப்தாதயோ நைதத் த்ரயமுத்பத்தே: புரா || கரு

உத்பந்ந: பரமாத்துமாவினுண்டாயிருக்கிற
விஜ்ஞாநமய: விஞானமயனே
ஜ்ஞாதா ஞாதாவெனப்படுகிறான்
மநோமய: மனோமயனே
ஜ்ஞாநம் ஞானமெனப்படும்
ஶப்தாதய: சப்தாதிவிஷயங்களே
ஜ்ஞேயா ஞேயங்களெனப்படும்
ஏதத் இந்த
த்ரயம் மூன்றும்
உத்பத்தே: சிருஷ்டிக்கு
புரா முன்னே
ந இல்லை.

அ-கை. அப்படி பிர்மத்தில், திருபுடி யில்லையென்பதை அனுபவமாய் காட்டவேண்டுமெனில்.

त्रयाभावेतुनिर्द्वैतःपूर्णएवानुभूयते ।
समाधिसुप्तिमूर्छासुपूर्णस्सृष्टेःपुरातथा ॥

த்ரயாபாவே து நிர்த்வைத: பூர்ண ஏவாநுபூயதே |
ஸமாதிஸுப்திமூர்ச்சாஸு பூர்ணஸ்ஸ்ருஷ்டே: புரா ததா ||

ஸமாதிஸுப்திமூர்ச்சாஸு ஞானியின்சமாதியிலும், அஞ்ஞானியின் சுஷுப்தி மூர்ச்சைகளிலும்
த்ரயாபாவே து திருபுடியில்லாதிருப்பதால் [கிற
நிர்த்வைத: துவைதரஹிதராயிருக்
பூர்ண: ஏவ பூர்ணஸ்வரூபந்தானே
அநுபூயதே எப்படி அனுபவிக்கப்படுகிறதோ
ததா அப்படி
ஸ்ருஷ்டே: சிருஷ்டிக்கும்
புரா முன்னேயும்
பூர்ண: பூர்ணபிர்மமே ஆன்மாவாயனுபவிக்கப்படுகிறதென்றுநன்றாய் சகலராலும் நிச்சயிக்கத்தக்கது.

அ-கை. சிருஷ்டிக்கு முன்னே இருக்கிற பிர்மம் பூர்ணமாயிருக்கட்டும் ஆனந்தமென்பதெப்படியெனில்.

योभूमाससुखंनाल्पेसुखंत्रेधाविभेदिनी ।

யோ பூமா ஸ ஸுகம் நால்பே ஸுகம் த்ரேதா விபேதிநீ |

ய: சாந்தோக்கியசப்தமாத்தியாயத்தில் யாதொன்று
பூமா பூர்ணமாயிருக்கிறதோ
ஸ: அது
ஸுகம் சுகம்
த்ரேதா மூவிதமான
விபேதிநீ பேதத்தோடே கூடியிருக்கிற

அல்பே அற்பமானதிருப்தியில்
ஸுகம் சுகம்
ந இல்லையென்றுசொல்லுகிறது

அ-கை. இப்படி யாருக்கு யார், சொன்னதாக எங்கே சொல்லியிருக்கிறதெனில்.

सनत्कुमार:प्राहैवंनारदायातिशोकिने ॥

ஸநத்குமார:ப்ராஹைவம் நாரதாயாதிஶோகிநே ‖ ௧௭

ஸநத்குமார: சனத்குமாரரிஷி யானவர்
அதிஶோகிநே அத்தியந்தம்துக்கத்தையடைந்தவரான
நாரதாய நாரதமகாரிஷியின் பொருட்டு
ஏவம் சொல்லப்போகிறபடி
ப்ராஹ சொன்னாரென்றுசுருதி சொல்லுகிறது

அ-கை. ஐயா சர்வஞ்ஞரான நாரதர் மிகவும் துக்கப்பட்ட காரணமேதெனில்.

सपुराणान्पञ्चवेदान्शास्त्राणिविविधानिच ।
ज्ञात्वाप्यनात्मवित्वेननारदोतिशुशोचह ॥

ஸபுராணாந் பஞ்சவேதாந் ஶாஸ்த்ராணி விவிதாநி ச ।
ஜ்ஞாத்வாப்யநாத்மவித்வேந நாரதோதிஶுஶோச ஹ ‖ ௧௮

நாரத: நாரதரானவர்
ஸபுராணாந் பதினெண் புராணங்களோடே
பஞ்சவேதாந் பாரதத்தோடு சேர்ந்த ஐந்து வேதங்களையும்
விவிதாநி நானாவிதங்களான
ஶாஸ்த்ராணி ச சாஸ்திரங்களையும்
ஜ்ஞாத்வாபி நன்றாயறிந்திருந்தும்
அநாத்மவித்வேந ஆத்துமவித்தாகத்தினாலேயே
அதிஶுஶோச ஹ அஞ்ஞானிகளைக் காட்டிலும் அத்தியந்தம் துக்கப்பட்டாரென்று

அ-கை. வேதசாஸ்திரங்களைக் கற்றவனுக்கு சகல துக்கமும் போகுமென்பது பிரசித்தமாயிருக்கும்போது நாரதர் அதிதுக்கத்தை அடைந்ததற்குக் காரணமேதோவெனில்.

वेदाभ्यासात्पुरातापत्रयमात्रेणशोकिता ।
पश्चात्त्वभ्यासविस्मारभङ्गगर्वैश्चशोकिता ॥

வேதாப்யாஸாத் புரா தாபத்ரயமாத்ரேண ஶோகிதா ।
பஶ்சாத்த்வப்யாஸவிஸ்மாரபங்ககர்வைஶ்ச ஶோகிதா ‖ ௧௯

வேதாப்யாஸாத் வேத சாஸ்திரங்கள் கற்கு
புரா முன்னே
தாபத்ரயமாத்ரேண ஆத்யாத்மிகாதிதாபத்திரயத்தால்மாத்திரம்

ஶோசிதா நான் துக்கப்பட்டுக்கொண்டிருந்தேன்
ப³ஹுஶ்ருத: கற்ற பிர்பாமிட்டாவென்றால்
ஶாஸ்த்ராப்⁴யாஸவிஸ்மரணஸபா⁴பராப⁴வ: அப்பியாசப்பண்ணுவதாலும் பண்ணினது மறப்பதாலும் சபையில்மேன்மையானவித்துவானால் அவமானப்படுவதாலும் தாழ்ந்த பேர்களைக்கண்டு மமதையுறுவதாலும்
ஶோசிதா துக்கமுண்டாகிறது.

அ-கை. சர்வஞ்ஞரான நாரதர் துக்கத்தை அடைந்தாரென்று எங்கேசொல்லியிருக்கிறதெனில் அந்த சாந்தோக்கிய உபநிஷத்தில் சொல்லியிருக்கிறதென்று அந்த வாக்கியத்தைக் காண்பிவிக்கிறார்.

सोहंविद्वन्प्रशोचामिशोकपारंनयात्रमाम् ।
इत्युक्तस्सुखमेवास्यपारमित्यभ्यधादृषिः ॥

ஸோऽஹம் வித்³வந் ப்ரஶோசாமி ஶோகபாரம் நயாத்ர மாம் |
இத்யுக்தஸ்ஸுக²மேவாஸ்ய பாரமித்யப்⁴யதா⁴த்³ருஷி: || ௨௦

வித்³வந் ஏ சனத்குமாரா ஏகுரோ
அத்ர இந்த
ஸ: அஹம் அந்த சம்சாரசமுத்திரத்தில் முழுகிக்கொண்டிருக்கிறநான்
ப்ரஶோசாமி மிகவும் துக்கிதனாயிருக்கிறேன்
மாம் என்னை
ஶோகபாரம் இந்த துக்கசமுத்திரத்திலிருந்து
நய. இதி கரையேற்றிவையுமென்று
உக்த: இப்படி சொல்லப்பட்டமாத்திரத்தில்
ருஷி: சனத்குமாரரிஷியானவர்.
அஸ்ய இந்த துக்கத்திற்கு
ஸுக²மேவ சுகந்தானே
பாரம் இதி கரையென்று
அப்⁴யதா⁴த் சொன்னாரென்று சொல்லுகிறார்

அ-கை, விஷயத்தில் எவ்வளவோ சுகமிருக்கும்போது அதை யற்பமென்றும் சுகமில்லையென்றும் எப்படிசொல்லலாமெனில்,

सुखंवैषयिकंशोकसहस्रेणावृतत्वतः ।
दुःखमेवेतिमत्वाहनाल्पेस्तिसुखमित्यसौ ॥

ஸுக²ம் வைஷயிகம் ஶோகஸஹஸ்ரேணாவ்ருதத்வத: |
து³:க²மேவேதி மத்வாऽऽஹ நால்பேऽஸ்தி ஸுக²மித்யஸௌ || ௨௧

வைஷயிகம் ஸுக²ம் விஷயானந்தமானது
ஶோகஸஹஸ்ரேண ஆயிரந் துக்கத்தோடே
ஆவ்ருதத்வத: கூடி இருப்பதால்
து³:க²மேவ துக்கமே
இதி இருக்கிறதென்று
மத்வா எண்ணி
அஸௌ இந்த சனத்குமாரரிஷியானவர்
அல்பே அற்பமான விஷயத்தில்
ஸுக²ம் சுகமானது
நாஸ்தி இதி இல்லையென்று
ஆஹ சொன்னாரென்று அந்த சுருதியேசொல்லுகிறது

அ-கை. துவைத்தில் சுகம் வேண்டாம் அத்துவைதத்திலும் சுகமில்லையேயெனில்.

ननुद्वैतेसुखंमाभूदद्वैतेप्यस्तिनोसुखम् ।
अस्तिचेन्नुपलभ्येततथाचत्रिपुटीभवेत् ॥

நநுத்வைதேஸுகம்மாபூதத்வைதேப்யஸ்திநோஸுகம் |
அஸ்திசேதுபலப்யேததயாசத்ரிபுடீபவேத் || ௨௨

நநு சங்கை
த்வைதே நீர் சொல்லுகிறபடி துவைதத்தில்
ஸுகம் சுகமானது
மாபூத் இருக்கவேண்டாம்
அத்வைதே அபி அத்துவைதமான ஆத்துமாவிலும்
ஸுகம் சுகம்
நோ அஸ்தி இல்லை

அஸ்தி சேத் இருக்குமேயானால்
உபலப்யேத காணப் படவேண்டும்
ததா ச அப்படிக்காணப்படும் பக்ஷத்தில்
த்ரிபுடீ காண்பான், காக்ஷி, பொருளென்ற திருபுடியானது
பவேத் உண்டாகும்

அ-கை. அப்படி திருபுடியுண்டானால் அத்துவைதத்திற் கானியுண்டாகுமேயெனில் அத்துவைதத்திற்கு சுகம்காரணமில்லையென்பதை அங்கீகரிக்கிறார்,

मास्त्वद्वैतेसुखंकिन्तुसुखमद्वैतमेवहि ।

மாஸ்த்வத்வைதேஸுகம்கிந்துஸுகமத்வைதமேவஹி |

அத்வைதே அத்துவைதத்தில்
ஸுகம் சுகமானது
மாஸ்து இருக்கவேண்டாம்
கிம் து பின்னையாவெனில்

அத்வைதம் ஏவ அத்துவைதமானவஸ்துவே
ஸுகம் ஹி ஆனந்தரூபமன்றோ

அ-கை. அதற்கென்னப்பிரமாணமெனில்.

किंमानमितिचेन्नास्तिमानाकांक्षास्वयंप्रभे ॥

கிம்மாநமிதிசேந்நாஸ்திமாநாகாம்க்ஷாஸ்வயம்ப்ரபே || ௨௩

மாநம் கிம் என்னபிரமாணம்
இதி சேத் என்றுகேட்டால்
ஸ்வயம்ப்ரபே சுயம்பிரகாசமாயிருக்கிற வஸ்துவில்

மாநாகாம்க்ஷா பிரமாணாபேக்ஷையானது
நாஸ்தி தேவை இல்லையென்றறி

அ-கை. ஆத்துமா சுயம்பிரகாசமென்பதில் பிரமாணமேதெனில்.

स्वप्रभत्वेभवद्वाक्यंमानंयस्माद्भवानिदम् ।

अद्वैतमभ्युपेत्यास्मिन्सुखंनास्तीतिभाषते ॥

ஸ்வப்ரபத்வே பவத்வாக்யம் மானம் யஸ்மாத்பவானிதம் |

அத்வைதமப்யுபேத்யாஸ்மின்ஸுகம் நாஸ்தீதிபாஷதே || ௨௪

ஸ்வப்ரபத்வே ஆத்துமா சுயம்பிரகாசமென்பதில்
பவத்வாக்யம் உன்னுடையவாக்கியமே
மானம் பிரமாணம்
யஸ்மாத் யாதொருகாரணத்தினாலே
பவான் நீயும்
இதம் இந்த
அத்வைதம் அத்துவைதத்தை
அப்யுபேத்ய அங்கிகரித்து
அஸ்மின் இந்தஅத்துவைதத்தில்
ஸுகம் சுகமானது
நாஸ்தி இல்லையென்று
இதி இப்படி
பாஷதே சொல்லுகிறாயோ அதுவே நீ அத்துவைதத்தை ஒப்புக்கொண்டதாக ஆயிற்று

ச-கை. ஒப்புக்கொள்ளவில்லையென்று சங்கிக்கிறான்.

नाभ्युपैम्यहमद्वैतंत्वद्वचोनूद्यदूषणम् ।

वच्मीतिचेत्तदाब्रूहिकिमासीद्द्वैततःपुरा ॥

நாப்யுபைம்யஹமத்வைதம்த்வத்வசோநூத்யதூஷணம் |

வச்மீதிசேத்ததாப்ரூஹிகிமாஸீத்த்வைதத:புரா || ௨௫

அஹம் நான்
அத்வைதம் அத்துவைதத்தை
ந அப்யுபைமி அங்கிகரிக்கவில்லை
த்வத்வச: உம்முடையவார்த்தையை
அநூத்ய ஆக்ஷேபித்து
தூஷணம் தூஷித்ததேயன்றி
வச்மி இதி சேத் சொல்வையேயானால்
ததா அப்போ
த்வைதத: சிருஷ்டிக்கு
புரா முன்னே
கிம் என்ன
ஆஸீத் இருந்தது
ப்ரூஹி சொல்

அ-கை. சிஷியனையே பார்த்து குரு கேட்கிறார்.

किमद्वैतमुतद्वैतमन्योवाकोटिरन्तिमः ।

अप्रसिद्धोनद्वितीयोऽनुत्पत्तेश्शिष्यतेऽग्रिमः ॥

கிமத்வைதமுதத்வைதமந்யோவாகோடிரந்திம: |

அப்ரஸித்தோநத்விதீயோऽநுத்பத்தேஶ்ஶிஷ்யதேऽக்ரிம: || ௨௬

அத்வைதம் சிருஷ்டிக்குமுன்னே அத்துவைதம்
கிம் இருந்ததா
உத அல்லது
த்வைதம் துவைதமிருந்ததா
அந்யா வா கோடிः அல்லது துவைதாத்வைதங்களுக்குவிலக்ஷணமாகவேறொன்று இருந்ததாசொல்
அஸித்தः இராப்பகலில்லாதசமயமில்லாததுபோல துவைதாத்துவைதமில்லாதவஸ்து
அப்ரஸித்தः அப்பிரசித்தமாகிவிடும்
ந ப்ராக்த்வைதः சிருஷ்டிக்கு முன்னே துவைதமானது உண்டாகமையால்
த்விதீயः ந இரண்டாவது பக்ஷமுங்கூடாதுபானைசட்டிஉண்டாகுமுன்னே அவைகளிருந்ததாக சொல்லக்கூடாததுபோலவறி (மே
ஆத்யः முதலாவதான அத்துவைத
ஶிஷ்யதே மண்போல மீதமாயிருக்கிறது

அ-கை. நீர் சொன்ன பிரகாரத்தால் அத்வைதம் யுக்தியால் மாத்திரம் சித்தித்ததே தவிர அனுபவத்தால் சித்திக்கவில்லையேயெனில்.

अद्वैतसिद्धिर्युक्त्यैवनानुभूत्येतिचेद्वद ।
निर्दृष्टान्तासदृष्टान्तावाकोट्यन्तरमत्रनो ॥

அத்வைதஸித்திர்யுக்த்யைவநாநுபூத்யேதிசேத்வத ।
நிர்த்ருஷ்டாந்தாஸத்ருஷ்டாந்தாவாகோட்யந்தரமத்ரநோ ॥ ௨௭

அத்வைதஸித்திः அத்துவைத சித்தியானது
யுக்த்யா ஏவ யுக்தியினாலேயே தவிர
அநுபூத்யா அனுபவத்தினாலே
ந இதி சேத் இல்லையென்று சொல்லுவையேயானால்
நிர்த்ருஷ்டாந்தா அந்தயுக்தி திருஷ்டாந்தமில்லாததா
ஸத்ருஷ்டாந்தா வா திருஷ்டாந்தத்தோடேகூடியதா
வத சொல்
அத்ர இந்தவிஷயத்தில்
கோட்யந்தரம் நோ இந்த இரண்டையுந்தவிர வேறொருவிதமான யுக்தியில்லையே

ச-கை. திருஷ்டாந்தமில்லாத யுக்தியேயெனில்.

नानुभूतिर्नदृष्टान्तइतियुक्तिस्तुशोभते ।

நாநுபூதிர்நத்ருஷ்டாந்தஇதியுக்திஸ்துஶோபதே ।

ந அநுபூதிः அனுபவமில்லாமலும்
ந த்ருஷ்டாந்தः திருஷ்டாந்தமில்லாமலும்
இதி இப்படி இருக்கின்ற
யுக்திः து யுக்தியோவென்றால்
ஶோபதே தலையில்லாதவன் விளங்குவது போலேவிளங்கும்

ச-கை. அப்பா, அப்படியே கேலி பண்ணவேண்டாம் திருஷ்டாந்தத்துடன் கூடிய யுக்தி சொல்லுகிறேனெனில்.

सदृष्टांतत्वपक्षेतुदृष्टान्तंवदमेमतम् ॥

ஸத்ருஷ்டாந்தத்வபக்ஷேதுத்ருஷ்டாந்தம்வதமேமதம் ॥ உஅ

ஸத்ருஷ்டாந்தத்வபக்ஷே திருஷ்டாந்தத்துடன் கூடியயுக்திசொல்லும் (பட்சத்தில்
மே எனக்கு
மதம் சம்மதமான
த்ருஷ்டாந்தம் திருஷ்டாந்தத்தை
வத சொல்லு

அ-கை. சங்கைக்காரன் யுக்திசொல்லுகிறான்.

अद्वैत:प्रळयोद्वैतानुपलंभेनसुप्तिवत् ।
इतिचेत्सुप्तिरद्वैतेत्यत्रदृष्टान्तमीरय ॥

அத்வைத:ப்ரளயோத்வைதாநுபலம்பேநஸுப்திவத் ।
இதிசேத்ஸுப்திரத்வைதேத்யத்ரத்ருஷ்டாந்தமீரய ॥ உகூ

த்வைதாநுபலம்பேந துவைதானுபவங்காணப்படாமையால்
அத்வைத: அத்துவைதமானது
ப்ரளய: துவைதரகிதமாய் பவிக்கத்தக்கது
ஸுப்திவத் சுஷுப்திபோலவென்று சொன்னவனுக்கு பதில்சொல்லுகிறார் இப்படிசாதிக்கிற உனக்குதன் சுஷுப்தியே திருஷ்டாந்தமென்றால், அதற்குமிகவும் பிரத்தியட்சசித்தந்த்துவமிருப்பதால்,
அது சித்திக்கும் பொருட்டுதிருஷ்டாந்தம் சொல்லென்றுகேட்கிறார்
அத்வைதே அத்துவைதவஸ்துவில்
ஸுப்தி: பிரத்தியட்சமானதன் சுஷுப்தியை
இதி. சேத் திருஷ்டாந்தமாக சொல்வையேயானால்
அத்ர. இதி இந்தவிஷயத்தில்
த்ருஷ்டாந்தம் ஒருதிருஷ்டாந்தம்
ஈரய சொல்

அ-கை. திருஷ்டாந்தம் பிறருடைய சுஷுப்தியைச் சொல்லுவேனெனில்.

दृष्टान्त:परसुप्तिश्चेदहोतेकौशलंमहत् ।
यस्स्वसुप्तिंनवेत्तिचस्यपरसुप्तौतुकाकथा ॥

த்ருஷ்டாந்த:பரஸுப்திஶ்சேதஹோதேகௌஶலம்மஹத் ।
யஸ்ஸ்வஸுப்திம்நவேத்திதஸ்யபரஸுப்தௌதுகாகதா ॥ கூ0

த்ருஷ்டாந்த: திருஷ்டாந்தமானது
பரஸுப்தி: சேத் பிறருடைய சுஷுப்தியென்று சொல்வையேயானால்
தே உன்னுடைய
கௌஶலம் சேஷ்டமானது
மஹத் மிகவும்பெரிது

அஹோ ஆச்சரியம்
ய: எவன்
ஸ்வஸுஷுப்திம் தன்னுடைய சுஷுப்தியை
ந வேத்தி அறியவில்லையோ
அஸ்ய) இவனுக்கு
பரஸுஷுப்தி கதா பிறருடைய சுஷுப்தியைச்சொல்லுவதில்
கா என்ன
கதா பிரசித்தியிருக்கிறது

அ-கை. ஐயா, நீர் அதிகமாகச் சொல்லவேண்டாம் நான் சொன்ன திருஷ்டாந்தத்தை யுக்திபூர்வகமாகச் சாதிக்கிறேன்.

निश्चेष्टत्वात्परस्सुप्तौयथाहमितिचेत्तदा ।
उदाहर्तुस्सुषुप्तेस्तेस्वप्रभत्वंबलाद्भवेत् ॥

நிஶ்சேஷ்டத்வாத்பரஸ்ஸுப்தோயதாஹமிதிசேத்ததா ।
உதாஹர்துஸ்ஸுஷுப்தேஸ்தேஸ்வப்ரபத்வம்பலாத்பவேத் ॥ ௩௧

பர: அன்னியன்
ஸுப்த: தூங்குகிறவனாக இருக்கத்தக்கவன்
நிஶ்சேஷ்டத்வாத் மூச்சு இருந்தும் சேஷ்டையில்லாமலிருப்பதால்
யதா எப்படி
அஹம் இதி சேத் நான் தூங்குகிறபோது சேஷ்டையன்றியிருந்தேனோ என்பாயாகில்
ததா அப்போ
ஸுஷுப்தே: சுஷுப்தியை
உதாஹர்து: உதாகரணம் செய்யப்பட்ட
தே உனக்கு
ஸ்வப்ரபத்வம் சுயம்பிரகாசத்தன்மையானது
பலாத் பலாத்காரமாக
பவேத் உண்டாய்விட்டது

அ-கை. ஸ்வப்பிரபுத்துவம் பலவந்தமாக வந்ததென்று எதினால் சொன்னீரெனில் பிரளயத்திற்குத் திருஷ்டாந்தமாக சுஷுப்தியை சொல்லவந்தாயென்று பரிகரிக்கிறார்.

नेन्द्रियाणिनदृष्टान्तस्तथाप्यङ्गीकरोषिताम् ।
इदमेवस्वप्रभत्वंयज्ज्ञानंसाधनैर्विना ॥

நேந்த்ரியாணிநத்ருஷ்டாந்தஸ்ததாப்யங்கீகரோஷிதாம் ।
இதமேவஸ்வப்ரபத்வம்யஜ்ஜ்ஞானம்ஸாதனைர்வினா ॥ ௩௨

ந இந்த்ரியாணி சுஷுப்தியில் தன்னு [illegible] ~~ன்கரணத்தில்~~ இந்திரியங்கள் லயித்துப்போனதால் யாதொரு இந்திரியங்களுமில்லை
ந த்ருஷ்டாந்த: அப்பிரசித்தமான அன்னியனுடைய சுஷுப்தியைச் சொன்ன திருஷ்டாந்தமுமில்லை
ததா அபி அப்படியிருந்தும்

தாம் அதை
அங்கீகரோஷி அங்கீகரித்தாயல்லவா
ஸாக்ஷ்யமேநயோ தொருசாதனங்களும்
விநா அன்றியிலே
யத் யாதொருவஸ்து

பாஸதே விளங்குகிறதோ
இதம் ஏவ அந்த இதுவே
ஸ்வப்ரகாஶ்யம் சுயம்பிரகாசத் தன்மையென்றறி

அ-கை. சுஷுப்தியில் அத்துவைதமும் ஸ்வப்பிரகாசத்துவமு மிருக்கட்டும் சுகமிருக்கிறதெப்படியெனில்.

स्तामद्वैतस्वप्रभत्वेवदसुप्तौसुखंकथम् ।
शृणुदुःखन्तदानास्तिततस्तेशिष्यतेसुखम् ॥

ஸ்தாமத்வைதஸ்வப்ரபத்வேவதஸுப்தௌஸுகங்கதம் ।
ஶ்ருணுது:கந்ததாநாஸ்திததஸ்தேஶிஷ்யதேஸுகம் ॥ ௬௩

அத்வைதஸ்வப்ரபத்வே அத்துவைதமும் ஸ்வப்பிரகாசத்துவமும் சுஷுப்தியில் இருப்பதை
ஸ்தாம் ஒப்புக்கொண்டேன்
ஸுப்தௌ சுஷுப்தியிலே
ஸுகம் ஆனந்தமானது
கதம் எப்படி இருக்கிறது
வத சொல்லு

ஶ்ருணு அப்போ அதற்குத்தரங்கேள்
ததா அந்தசுஷுப்தியில்
து:கம் துக்கமானது
ந அஸ்தி இல்லை
தத: ஆகையினாலே
தே உனக்கு
ஸுகம் சுகமே
ஶிஷ்யதே மீதமாகிறது

அ-கை. சுஷுப்தியில் சுகமிருப்பதற்குப் பிரமாணமென்னவெனில்.

अन्धस्सन्नप्यनन्धस्स्याद्विद्धोऽविद्धोथरोग्यपि ।
अरोगीतिश्रुतिःप्राहतच्चसर्वजनाविदुः ॥

அந்தஸ்ஸந்நப்யநந்தஸ்ஸ்யாத்வித்தோऽவித்தோதரோக்யபி ।
அரோகீதிஶ்ருதி:ப்ராஹதச்சஸர்வஜநாவிது: ॥ ௬௪

அந்த: ஸந் குருடனாயிருக்கிறவனும்
அநந்த: ஸ்யாத் குருடனாயிருக்கவில்லை
அபி (பிற்பாடு)
வித்த: அடிப்பட்டவனும்
அவித்த: அடிப்பட்டவனில்லை

ரோகீ அபி வியாதிக்காரனும்
அரோகீ இதி வியாதிக்காரனாக இருக்கவில்லையென்று
ஶ்ருதி: சுருதியானது
ப்ராஹ சொல்லுகிறது
ஸர்வஜநா: அப்படியே சகலமானபிராணிகளும்

தம் அந்த அனுபவத்தை | விது³꞉ தினமறிந்திருக்கிறார்கள்

அ-கை. சீடன் சங்கிக்கிறதாவது.

नदुःखाभावमात्रेणसुखंलोष्टशिलादिषु ।
द्वयाभावस्यदृष्टत्वादितिचेद्विषमंवचः ॥

நது³꞉கா²பா⁴வமாத்ரேண ஸுக²ம் லோஷ்டஶிலாதி³ஷு ।
த்³வயாபா⁴வஸ்ய த்³ருஷ்டத்வாதி³தி சேத்³விஷமம் வச꞉ ॥ ௧௫

து³꞉கா²பா⁴வமாத்ரேண சுஷுப்தியில் துக்கமின்மையிலேமாத்திரம்
ஸுக²ம் சுகமென்று
ந சொல்லக்கூடாது
லோஷ்டஶிலாதி³ஷு ஓடுகல்முதலானவைகளில்
த்³வயாபா⁴வஸ்ய சுகதுக்கங்களிரண்டு மின்மையானது
த்³ருஷ்டத்வாத் காணப்படுவதால்
இதி சேத் என்றுசொல்வையேயாகில்
விஷமம் வச꞉ உன்வார்த்தை வித்தியாசமாயிருக்கிறது

मुखदैन्यविकासाभ्यांपरदुःखसुखोहनम् ।
दैन्याद्यभावतोलोष्टेदुःखाद्यूहोनसंभवेत् ॥

முக²தை³ந்யவிகாஸாப்⁴யாம் பரது³꞉க²ஸுகோ²ஹநம் ।
தை³ந்யாத்³யபா⁴வதோ லோஷ்டே து³꞉கா²த்³யூஹோ ந ஸம்ப⁴வேத் ॥

லோஷ்டே ஓடுமுதலானதில்
தை³ந்யாத்³யபா⁴வத꞉ தீனபாவம்முதலானவைகாணப்படாமையால்
து³꞉கா²த்³யூஹ꞉ துக்கமுதலானவைகளுடைய ஊகமானது
ந ஸம்ப⁴வேத் உண்டாகமாட்டாது
முக²தை³ந்யவிகாஸாப்⁴யாம் முகத்தினுடைய தீனபாவத்தினாலும் மலர்ச்சியாயிருப்பதாலும்
பரது³꞉க²ஸுகோ²ஹநம் பிறரிடத்தில்சுகதுக்கங்கள்ஊகிக்கத்தக்கது

அ-கை. இதனாலனுபவத்திலென்ன வாயிற்றெனில்.

स्वकीयसुखदुःखेतुनोहनीयेततस्तयोः ।
भावोवेद्योनुभूत्यैवतदभावोपिनान्यतः ॥

ஸ்வகீயஸுக²து³꞉கே² து நோஹநீயே ததஸ்தயோ꞉ ।
பா⁴வோ வேத்³யோ(அ)நுபூ⁴த்யைவ தத³பா⁴வோ(அ)பி நாந்யத꞉ ॥ ௧௭

ஸ்வகீய தன்னுடையவைகளான
ஸுக²து³꞉கே² து சுகதுக்கங்களோவென்றால்
ந ஊஹநீயே ஊகிக்கத்தக்கவைகளன்று
தத꞉ ஆகையினாலே

தயோ: அவைகளுடைய ஸாவம் இருப்பானது ஸ்வாநுபூத்யாவ தன்னனுபவத்தினாலேயே வேத்ய: அறியத்தக்கது | தத்பாவ: ஸுவி அவைகளுடைய அபாவமும் நாந்யத: மற்றொன்றினாலறியத்தக்கதன்று.

அ-கை. சுஷுப்தியில் சுகமிருக்கிற தென்பதற்கு என்னவாயிற்றெனில்.

तथासतिसुषुप्तौचदुःखाभावोनुभूतितः ।
विरोधिदुःखराहित्यात्सुखंनिर्विघ्नमिष्यताम् ॥

தயாஸதிஸுஷுப்தௌசது:காபாவோநுபூதித: ।
விரோதிது:கராஹித்யாத்ஸுகம்நிர்விக்நமிஷ்யதாம் ॥ ௩௮

தயா ஸதி அப்படியிருந்துள்ளளவில் ஸுஷுப்தௌ ச சுஷுப்தியிலும் அநுபூதித: அனுபவத்தினாலேயே து:காபாவ: துக்கத்தின் அபாவமானதிருக்கிறது | விரோதிது:கராஹித்யாத் விரோதியான துக்கமின்மையால் ஸுகம் சுகமானது நிர்விக்நம் தடையன்றியில் இஷ்யதாம் அங்கீகரிக்கத்தக்கது.

அ-கை. சுஷுப்தியில் சுகமிருக்கிறதென்று உம்முடைய வர்த்தைக்காக ஒப்புக்கொள்ளவேண்டுமே யல்லாமல் யுக்தியில்லையேயெனில்.

महत्तरप्रयासेनमृदुशय्यादिसाधनम् ।
कुतस्संपाद्यतेसुप्तौसुखंचेत्तत्रनोभवेत् ॥

மஹத்தரப்ரயாஸேநம்ருதுஶய்யாதிஸாதநம் ।
குதஸ்ஸம்பாத்யதேஸுப்தௌஸுகஞ்சேத்தத்ரநோபவேத் ॥

தத்ர அந்த ஸுப்தௌ சுஷுப்தியில் ஸுகம் சுகமானது நோபவேச்சேத் இல்லாதிருக்கும் பக்ஷத்தில் | மஹத்தரப்ரயாஸேந மிகுந்த பிரயாசத்தினாலே ம்ருதுஶய்யாதிஸாதநம் மிருதுவான படுக்கைமுதலானசாதனம் குத: . யென்னத்திற்காக ஸம்பாத்யதே சம்பாதிக்கப்படுகிறது

அ-கை. துக்கம் போகிறதற்காகப் பாய் தலையணைகளைத் தேடுகிறானெனில்.

दुःखनाशार्थमेवैतदितिचेद्रोगिणस्तथा ।
भवत्वरोगिणस्त्वेतत्सुखायैवेतिनिश्चिनु ॥

து:கநாஶார்த்தமேவைததிதிசேத்ரோகிணஸ்ததா ।
பவத்வரோகிணஸ்த்வேதத்ஸுகாயைவேதிநிஶ்சிநு ॥ ௪௦

ஸ்வே நாராயணேவ தூக்கம் போகிற நிமித்தியமாகவே
ஈஹதே இதைத்தேடுகிறது
இதிசேத் என்றுசொல்லுவையேயானால்
ததா அப்படியே (ல்)
ரோகிணோவியாதிக்காரர்களும் தலையணைமுதலானதால்
அரோகிணோவியாதியில்லாதவர்களாக
ஸ்வஞ்ச ஆகிவிட்டும்
யதத: ஆகையால் பாய் தலையணை முதலானசாதனத்தைத் தேடுகிறது
ஸுகோபாயமேவ சுகத்தின்பொருட்டே
இதி என்று
நிச்சிநு நிச்சயம்பண்ணு

அ-கை. அப்போ சுஷுப்தி சுகமானது பாய் தலையணை முதலான சாதன ஜன்யமாய்விட்டதால் விஷயசுகமாய்விட்டதே யெனில்.

तर्हिसाधनजन्यत्वात्सुखंवैषयिकंभवेत् ।
भवत्वेवात्रनिद्रायाःपूर्वंशय्यासनादिजम् ॥
निद्रायान्तुसुखंयत्तज्जन्यतेकेनहेतुना ।

தர்ஹிஸாதநஜந்யத்வாத்ஸுகம்வைஷயிகம்பவேத் ।
பவத்வேவாத்ரநித்ராயா:பூர்வம்சய்யாஸநாதிஜம் ॥ ௪௧
நித்ராயாந்துஸுகம்யத்தஜ்ஜந்யதேகேநஹேதுநா ।

தர்ஹி அப்போ
ஸாதநஜந்யத்வாத் சுஷுப்திசுகம் இந்தப்பாய்முதலான சாதனங்களால் உண்டுபண்ணப்படுவதால்
வைஷயிகம் விஷயசம்பந்தமான
ஸுகம் சுகமாக
பவேத் பலித்து விடுமே யென்றால்
நித்ராயா: நித்திரைக்கு
பூர்வம் போகுமுன்னே
சய்யாஸநாதிஜம் படுக்கை முதலானதிலுண்டான சுகமானது
பவது இருக்கட்டும்
அத்ர நித்ராயாம் இந்த நித்திரையிலே
யத் யாதொரு
ஸுகம் சுகங்காணப்படுகிறதோ
தத் அந்தசுகமானது
கேந ஹேதுநா என்ன ஏதுவினால்
ஜந்யதே உண்டு பண்ணப்படுகிறது சொல்

அ-கை. உலகத்தில் விஷயானந்தமென்று சொல்கிறது ஏதெனில்.

सुखाभिमुखधीरादौपश्चान्मज्जेत्परेसुखे ॥
जाग्रद्व्यापृतिभिश्श्रान्तोविश्रम्याथविरोधिनी ।
अपनीतेस्वस्थचित्तोऽनुभवेद्विषयेसुखम् ॥

ஸுகாபிமுகதீராதௌபச்சாந்மஜ்ஜேத்பரேஸுகே ॥ ௪௨

ஜாக்ரத்வ்யாப்ருதிபிஸ்ஸ்ராந்தோ விஸ்ரம்ய விரோதிநீ ।
ஸ்வநீடே ஸுஸ்வஸ்தோऽநுபவேத் விஷயே ஸுகம் ॥ ௪௩

லீநே சுஷுப்திக்கு ஆரம்பிக்குங் காலத்தில் [போனபுத்தி
ஸுகாபிமுகதீ: சுகத்தை நாடிப்
பஸ்சாத் பிற்பாடு
பரே மேலான
ஸுகே ஆனந்தத்தில்
நிமஜ்ஜதி முழுகிப்போகிறது அது எதினாலெனில்
ஜாக்ரத்வ்யாப்ருதிபி: ஜக்கிரத்தில்செய்த தொழில்களினாலே
ஸ்ராந்த: சிரமத்தையடைந்தவன்
அத பிறகு
விஸ்ரம்ய சிரமபரிகாரஞ்சற்று நேரம் பண்ணிக்கொண்டிருந்து
விரோதிநீ சுகவிரோதியா யிருக்கிற விஷயவிருத்திக்கு
ஸ்வநீடே போக்கடிக்கப்பட்டிருந்த உள்ளளவில்
ஸுஸ்வஸ்த: ஸ்வஸ்தசித்தனாக
விஷயே படுக்கைமுதலான விஷயத் [துள்ள
ஸுகம் சுகத்தை
அநுபவேத் அநுபவிக்கிறான்

அ-வுக. அந்த விஷயசுகத்தையும்விட்டு சுஷுப்திக்குப் போவானேனெனில்.

आत्माभिमुखधीवृत्तौस्वानन्दःप्रतिबिंबति ।
अनुभूयैनमत्रापित्रिपुट्याश्रान्तिमाप्नुयात् ॥

ஆத்மாபிமுகதீவ்ருத்தௌ ஸ்வாநந்த: ப்ரதிபிம்பதி ।
அநுபூயைநமத்ராபி த்ரிபுட்யா ஸ்ராந்திமாப்நுயாத் ॥ ௪௪

ஆத்மாபிமுகதீவ்ருத்தௌ ஆத்துமாவைக்குறித்து உள்ளே திரும்பின புத்திவிருத்தியில் கண்ணாடியில் தன் முகந்தோற்றுவதுபோல
ஸ்வாநந்த: தன்னுடைய ஆனந்தமானது
ப்ரதிபிம்பதி பிரதிபலிக்கிறது
ஏநம் இந்த விஷயானந்தத்தை
அநுபூய அநுபவித்து
அத்ர அபி இதிலும்
த்ரிபுட்யா நானென்கிற ஞாதாவும் இது வென்கிற ஞானமும் அநுபவிக்கப்படுகிற சுகமும் சேர்ந்திருக்கிற திரிபுடியால் தை
ஸ்ராந்திம் இந்த ஜீவன் மிகுந்தசிரமத்
ஆப்நுயாத் அடைந்து விடுகிறான்.

அ-கை. அதினாலென்ன வாயிற்றெனில்.

तच्छ्रमस्यापनुत्त्यर्थंजीवोधावेत्परात्मनि ।
तेनैक्यंप्राप्यतत्रत्योब्रह्मानन्दस्स्वयंभवेत् ॥

தச்ச்ரமஸ்யாபநுத்த்யர்த்தம் ஜீவோ தாவேத் பராத்மநி ।
தேநைக்யம் ப்ராப்ய தத்ரத்யோ ப்ரஹ்மாநந்தஸ் ஸ்வயம் பவேத் ॥ ௪௫

தச்ச்ரமம் அந்த சிரமத்தை
அபநோத்யைவம் நிவிர்த்திபண்ணுகிற நிமித்தியமாக
ஜீவ: ஜீவனானவன்
பராத்மநி பரமாத்மாவில்
யாத்யேவ ஓடுகிறான்
தேந அந்தப்பிரமானந்தத்தோடே
ஐக்யம் ஐக்கியத்தை
ப்ராப்ய அடைந்து
தத்ர அந்தசுஷுப்தியிலேயிருக்கிற
ப்ரஹ்மாநந்த: பிர்மானந்தமாக
ஸ்வயம் தானும்
ஸ்யாதேவ ஆகிவிடுகிறான் அதினாலதுபிர்மானந்தம்

அ-கை. சொல்லப்பட்ட சுஷுப்தி ஆனந்தத்தில் சகுனிபக்ஷி முதலான வெகுதிருஷ்டாந்தங்களை சுருதி சொல்லுகின்றது.

दृष्टान्ताश्शकुनिश्श्येनःकुमारश्चमहानृपः ।
महाब्राह्मणइत्येतेसुप्तचानन्देश्रुतीरिताः ॥

த்ருஷ்டாந்தாஶ்ஶகுநிஶ்ஶ்யேந:குமாரஶ்சமஹாந்ருப: |
மஹாப்ராஹ்மணஇத்யேதேஸுப்தசாநந்தேஶ்ருதீரிதா: || ௪௬

ஶகுநி: சகுனியென்றபக்ஷியையும்
ஶ்யேந: பருந்தையும்
குமாரஶ்ச குழந்தையையும்
மஹாந்ருப: மகாராஜாவையும்
மஹாப்ராஹ்மண: மகாப்பிராமணனையும்
இத்யேதே இப்படி யென்று
த்ருஷ்டாந்தா: இந்ததிருஷ்டாந்தங்கள்
ஸுப்த்யாநந்தே சுஷுப்திஆனந்தத்தில்
ஶ்ருதீரிதா: சுருதிகளால்சொல்லப்படுகின்றன.

அ-கை. அதில் சகுனிபக்ஷி திருஷ்டாந்தமேதெனில்.

शाकुनिस्सूत्रबद्धस्सन्दिक्षुव्यापृत्यविश्रमम् ।
अनब्ध्वाबन्धनस्थानंहस्तस्तंभाद्युपाश्रयेत् ॥
जीवोपाधिमनस्तद्वद्धर्माधर्मफलाप्तये ।
स्वप्नेजाग्रतिचभ्रांत्वाक्षीणेकर्मणिलीयते ॥

ஶகுநிஸ்ஸூத்ரபத்தஸ்ஸந்திக்ஷுவ்யாபத்யவிஶ்ரமம் |
அலப்த்வாபந்தநஸ்தாநம்ஹஸ்தஸ்தம்பாத்யுபாஶ்ரயேத் || ௪௭
ஜீவோபாதிமநஸ்தத்வத்தர்மாதர்மபலாப்தயே |
ஸ்வப்நேஜாக்ரதிசப்ராந்த்வாக்ஷீணேகர்மணிலீயதே || ௪௮

ஶகுநி: வல்லூறானது
ஸூத்ரபத்த:ஸந் கயிற்றில் கட்டப்பட்டுக்கொண்டு
திக்ஷு திக்குவிதிக்குகளிலே
வ்யாபத்ய அலைந்து
விஶ்ரமம் சிரமபரிகார ஸ்தானத்தை
அலப்த்வா அடையாமல்
பந்தநஸ்தாநம் தன்னைக்கட்டியிருக்கிற ஸ்தானமான

ஸஹஸ்ராரஸஹிகைஸ் தம்பாதியிடத்தை
உபாஸ்யெச வந்துஆசரியிக்கிறது.
தஸ அதுவே
ஜீவொபாயி ஜீவோபாதியான
ஊந: மனதும்
யஶாயஶ-ஹெவாஷ்யெபுண்ணியபாவத்
திறுடைய பலத்தைப் புசிக்கும்
பொருட்டு

ஸவெ சொப்பனத்திலும்
ஜாக்ரதிஷ ஜாக்கிறத்திலும்
ஹாஙகூா சுழன்று
கஊ-ணி அந்தப்புண்ணியபாருபமான
கர்மமானது
கூீணெ க்ஷயித்திருந்துள்ளளவில்
லீயகெ சுஷுப்தியில் லயத்தையடை
கிறதென்று சாந்தோக்கிய உபநிஷ
த்துச்சொல்லுகிறது.

அ-கை. இப்போ பருந்து திருஷ்டாந்தத்தைக் காட்டவேண்டுமெனில்.

श्येनोवेगेननीडैकलंपटश्शायितुंव्रजेत् ।

जीवस्सुप्तचैतथाधावेद्ब्रह्मानन्दैकलंपटः ॥

ஶ்யெநொவெகெநநீடெகலம்படஶ்ஶாயிதும்வ்ரஜெசு ।
ஜீவஸ்ஸுப்தஸ்ததாதாவெத்ஹ்ஹ்மாநந்தெகலம்படஃ ॥ சசு

ஶ்யெந: பருந்தானது
வெகெந அதிவேகத்தோடே
நீடைகலம்பட: கூட்டில் சுகமுண்
டாகுமென்று கருதி
ஶயிதும் படுக்கைக்கு
வ்ரஜெசு ஓடுகிறதோ
தயா அப்படி
ஜீவ: ஜீவனும்...

ஹ்ஹ்மாநந்தெகலம்பட: பிர்மானந்
தத்திலே முக்கியமான ஆசையுடை
யவனுய்
ஸுப்தஃ சுஷுப்தியடையும்பொ
ருட்டு
தாவெசு ஓடுகிறுனென்று பிரஹதா
ரண்ய உபநிஷத்துச்சொல்லுகிறது.

அ-கை. பாலாகிப் பிராமணத்தில் சொல்லியிருக்கிற மூன்று திருஷ்டாந்தத்தையும் மூன்று சுலோகத்தால் காட்டுகிறுர்.

अतिबालस्तनंपीत्वामृदुशय्यागतोहसन् ।

रागद्वेषाद्यनुत्पत्तेरानन्दैकस्वभावभाक् ॥

அதிவாலஸ்தநம்பீத்வாம்ருஜுஶய்யாமதொஹஸநு ।
ராமத்வெஷாத்யநுத்பத்தெராநந்தெகஸ்வபாவபாக் ॥ ருo

அதிவால: அத்தியந்தம்குழந்தையா
ஸ்தநம் பீத்வா ஸ்தன்னிய (னது
பானம்பண்ணிப்போட்டு

ம்ருஜுஶய்யாமத: ஹஸநு மிருதுவா
ன படுக்கையில் படுத்து சிரித்துக்
கொண்டிருக்குங்காலே

ராகத்வேஷாதிந்யூநதோஷை: ராகத்துவேஷம் முதலான தோஷங்கள் ஒன்றுமுண்டாகாமையால்
ஆநந்தைகஸ்வபாவவான் ஆனந்தமானமுக்கிய ஸ்வபாவத்தை அடைந்திருக்கிறது ஆகையால்ராகத்துவெஷமில்லாத சுஷுப்தியில் ஆனந்தமிருக்கிறது.

महाराजस्सार्वभौमस्संतृप्तस्सर्वभोगतः ।
मानुषानन्दसीमानंप्राप्यानन्दैकमूर्तिभाक् ॥
महाविप्रोब्रह्मवेदीकृतकृत्यत्वलक्षणाम् ।
विद्यानन्दस्यपरमांकाष्ठांप्राप्यावतिष्ठते ॥

மஹாராஜஸ்ஸார்வபௌமஸ்ஸந்த்ருப்தஸ்ஸர்வபோகத: |
மாநுஷாநந்தஸீமாநம்ப்ராப்யாநந்தைகமூர்த்திபாக் || ௫௧
மஹாவிப்ரோப்ரஹ்மவேதீக்ருதக்ருத்யத்வலக்ஷணாம் |
வித்யாநந்தஸ்யபரமாங்காஷ்டாம்ப்ராப்யாவதிஷ்டதே || ௫௨

ஸார்வபௌம: மஹாராஜ: சக்கிரவர்த்தியானமகாராஜன்
ஸர்வபோகத: சகலபோகத்தினுலும்
ஸந்த்ருப்த: திருப்தியடைந்தவனுகி
மாநுஷாநந்தஸீமாநம் ப்ராப்ய மனுஷியானந்தத்தின் எல்லைக்கோடியை அடைந்து
ஆநந்தைகமூர்த்திபாக் ஆனந்தமானமுக்கிய வடிவை யடைந்திருக்கிறுன், ஆகையால் சுஷுப்தியில் திருப்தனு யிருப்பதால் ஆனந்தி யென்றறி
ப்ரஹ்மவேதீ பிர்மத்தை யறிந்த ஞானியான
மஹாவிப்ர: மகா பிராமணனுனவன்
க்ருதக்ருத்யத்வலக்ஷணாம் பண்ணவேண்டியது பண்ணிமுடிந்த லக்ஷணத்தையுடையதாயிருக்கிற
வித்யாநந்தஸ்ய ஞானனந்தத்தினுடைய
பரமாம் முடிவான
காஷ்டாம் காஷ்டையென்றஸ்திதியை
ப்ராப்ய அடைந்து
அவதிஷ்டதே இருக்கிறுன், ஆகையால், சுஷுப்தியில்கிருத்திய மின்மையால் ஆனந்தமாத்திரமா யிருக்கிறுனென்றறி

அ-கை. இந்த மூன்றுபேர்களையே சுஷுப்தி ஆனந்தத்திற்கு திருஷ்டாந்தமாகச் சொன்னீரே வேறே யொருவரும் உலகத்திலில்லையோவெனில்.

मुग्धबुद्धातिबुद्धानांलोकेसिद्धासुखात्मता ।
उदाहृतानामन्येतुदुःखिनोनसुखात्मकाः ॥

முக்தபுத்தாதிபுத்தாநாம்லோகேஸித்தாஸுகாத்மதா |
உதாஹ்ருதாநாமந்யேதுது:கிநோநஸுகாத்மகா: || ௫௩

ஜொகெ உலகத்தில்
ஈ-ஷு ஸ-ஷாதிஸ-ஷா-நாஂ மூடமா
னகுழந்தையும்விஷயஞானத்தோ
டே கூடிய மகாராஜனும் அத்தியந்
தஅறிவையுடையபிர்மஞானியுமான
ஸ-வாத்ஜா இம்மூவர்களுக்கே சு
கவடிவமான தன்மையானது
ஸிஜா சித்தித்திருக்கிறது

உஷாஸஂதநாஂ இப்போது சொன்ன
மூவர்களுக்கு [ல்
ஊிநே ஈ- அன்னியர்களோவென்று
உ-ஃவிநஃ துக்கத்தை யுடையவர்க
ளே தவிர
ந ஸ-வாத்ஜாஃ சுகத்தையுடையவர்
கள் அல்ல.

அ-கை. அப்படி சுஷுப்தியை யடைந்த ஜீவனுக்கு அந்த அவசரத்தில் இதரவியாபாரம் தெரியாததற்கு காரணமேதெனில்.

कुमारादिवदेवायंब्रह्मानन्दैकतत्परः ।
स्त्रीपरिष्वक्तवद्वेदनबाह्यंनापिचान्तरम् ॥
बाह्यंरथ्यादिकंवृत्तंगृहकृत्यंयथान्तरम् ।
तथाजागरणंबाह्यंनाडीस्थस्स्वप्नआन्तरः ॥

குமாராதிவதெவாயஂப்ரஹ்மாநந்தைகதத்பரஃ ।
ஸ்த்ரீபரிஷ்வக்தவத்வெத நபாஹ்யஂநாபிசாந்தரம் ॥ ருச
பாஹ்யஂரத்யாதிகஂவ்ருத்தஂக்ருஹக்ருத்யஂயதாந்தரம் ।
ததாஜாகரணஂபாஹ்யஂநாடீஸ்தஸ்ஸ்வப்நஆந்தரஃ ॥ ருரு

குமாராதிவத் வைவ குழந்தைமுதலா
னவர்கள் போலவே
ப்ரஹ்மாநந்தைகதத்பரஃ பரமானந்த
த்தில்முக்கியயுக்தியுக்தானயிருக்கிற
அயஂ இந்த ஜீவனானவன்
ஸ்த்ரீபரிஷ்வக்தவத் ஸ்திரீயினாலே தழு
வப்பட்டவன்போல
பாஹ்யஂ வெளியையும்
ந வெத அறியவில்லை
ஆந்தரஂச அபி உள்ளேயும்
ந அறியவில்லை
ரத்யாதிகஂ வீதிமுதலானதிலிருக்கிற
வ்ருத்தஂ விருத்தாந்தமான

பாஹ்யஂ பாஹ்யத்தையும்
க்ருஹக்ருத்யஂ கிரகத்தில்செய்யவே
ண்டியதாயிருக்கிற
ஆந்தரஂ வீட்டுக்காரியத்தையும்
யதா எப்படி அறியவில்லையோ
ததா அப்படி
பாஹ்யஂ பாஹ்யத்தில்தோன்றுகிற
ஜாகரணஂ ஜாக்கிராவஸ்தையும்
நாடீஸ்தஃ நாடிக்குள்ளிருக்கிறதாயும்
ஆந்தரஃ ஆந்தரமாயுமிருக்கிற
ஸ்வப்நஃ சொப்பனமும் தெரியாதென்
று ஜோதிப் பிராம்மணத்தில்சொல்
லியிருக்கிறது

அ-கை. அந்த உபநிஷத்திலேயே சுஷுப்தியில் பிதுருத்வாதி அபிமான மில்லையென்று சொல்லியிருக்கிறதைக் காண்பிக்கிறார்.

पितापिसुप्तावपितेत्यादौजीवत्ववारणात् ।
सुप्तौब्रह्मैवनोजीवस्संसारित्वासमीक्षणात् ॥

பிதாபிஸுப்தாவபிதேத்யாதௌஜீவத்வவாரணாத் ।
ஸுப்தௌப்ரஹ்மைவநோஜீவஸ்ஸம்ஸாரித்வாஸமீக்ஷணாத் ॥

ஸுப்தௌ சுஷுப்தி அவஸ்தையில்
பிதா அபி அத்தியாசத்தால் வந்திருந்த பிதாவென்கிறதும்
அபிதா பிதாவாக விருக்கவில்லை
இதி ஆதௌ யென்றமுதலானதில்
ஜீவத்வவாரணாத் ஜீவத்தன்மையைத் தகைவதால்

ஸுப்தௌ சுஷுப்தியில்
ப்ரஹ்ம ஏவ பிர்மமாகவேயிருக்கிறான்
ஸம்ஸாரித்வாஸமீக்ஷணாத் நான் கர்த்தாபோக்தாவென்றசம்சாரித்வமுதலானவைகள் காணப்படாமையால்
ந ஜீவ: ஜீவனாக விருக்கவில்லை (ல்

அ-கை. பிதிருத்துவம் முதலான அபிமானமில்லாவிட்டாலும் சுகித்வாதி சம்சாரமெப்படி யில்லையெனில்.

पितृत्वाद्यभिमानोयस्सुखदुःखाकरस्सहि ।
तस्मिन्नपगतेतीर्णस्सर्वान्शोकान्भवत्ययम् ॥

பித்ருத்வாத்யபிமாநோயஸ்ஸுகது:காகரஸ்ஸஹி ।
தஸ்மிந்நபகதேதீர்ணஸ்ஸர்வாந்ஶோகாந்பவத்யயம் ॥ ௫௭

பித்ருத்வாத்யபிமாந: பிதாவென்னும் தன்மை முதலானது
ய: யாதொன்றுண்டோ
ஸ: ஹி அதுவே
ஸுகது:காகர: சகலவிதமான சுகதுக்கங்களுக்கு இருப்பிடமாகயிருக்கிறதன்றோ
தஸ்மிந் அந்த சம்சாரித்வம்

அபகதே போயிருக்கும்பக்ஷத்தில்
அயம் இந்த புருஷனானவன்
ஸர்வாந் சகலமான
ஶோகாந் துக்கங்களையும்
தீர்ண: தாண்டினவனாக
பவதி ஆகிறானென்றும் அந்தப்பிரஹதாரண்யத்திலேயே சொல்லப்பட்டிருக்கிறது

அ-கை. நீர் சொன்னசுருதிகள் துக்கமில்லையென்றன்றோ சொல்லுகின்றன சுகப்பிராப்தியை யடைந்ததாகச் சொல்லவில்லையேயெனில்.

सुषुप्तिकालेसकलेविलीनेतमसावृतः ।
सुखरूपमुपैतीतिब्रूतेह्याथर्वणीश्रुतिः ॥

ஸுஷுப்திகாலேஸகலேவிலீநேதமஸாவ்ருத: ।
ஸுகரூபமுபைதீதிப்ரூதேஹ்யாதர்வணீஶ்ருதி: ॥ ௫௮

ஸுஷுப்திகாலே சுஷுப்தியவஸ்த்தாகாலத்தில்
ஸகலே சகலத்துவைதமும்
விலீநே லயித்திருக்கும்போது
தமோவ்ருத: அஞ்ஞானத்தால் மூடப்பட்டவனுகி
ஸுகரூபம் ஆனந்தரூபத்தை
உபைதி இதி அடைகிருனென்று
அதர்வணீ ச்ருதி: அதர்வணசுருதியானது
ப்ரூதே ஹி சொல்லுகிற தன்றோ

அ-கை. நீர் சொன்னசுருதி இருக்கட்டும் சுஷுப்தியில் ஆனந்தமாயிருந்ததற்கு அநுபவமேதெனில்.

सुखमस्वाप्समत्राहंनवैकिञ्चिदवेदिषम् ।
इतिसुप्तेसुखाज्ञानेपरामृशतिचोत्थितः ॥

ஸுகமஸ்வாப்ஸமத்ராஹம் நவை கிஞ்சிதவேதிஷம் ।
இதிஸுப்தே ஸுகாஜ்ஞாநே பராம்ருசதி சோத்திதஃ ॥ ௫௧

அத்ர இந்தஇடத்தில்
அஹம் நான்
ஸுகம் சுகமாக
அஸ்வாப்ஸம் தூங்கினேன்
ந கிஞ்சித் அவேதிஷம் சற்றுமறியவில்லை யென்று
இதி இப்படி
ஸுப்தே சுஷுப்தியிலிருந்து
உத்தித: எழுந்திருந்தவன்
ஸுகாஜ்ஞாநே சுகத்தையும் அஞ்ஞானத்தையும்
பராம்ருசதி ஸ்மரிக்கிறானன்றோ

அ-கை. அந்த ஸ்மரணமானது அறிந்து சொல்லாததினால் அந்த பலத்தினால் எப்படிச் சுகம் சித்திக்குமெனில்.

परामर्शोऽनुभूतेस्तीत्यासीदनुभवस्तदा ।

பராமர்சோ நுபூதேஸ்தீத்யாஸீதநுபவஸ்ததா ।

பராமர்ச: ஸ்மரணமானது
அநுபூதே அநுபவத்திலேயே
அஸ்தி இதி இருக்கிறதென்றறிவதால்
ததா அப்போது
அநுபவ: ஆனந்தானுபவமானது
ஆஸீத் இருக்கிறதென்றறி

அ-கை. சுஷுப்தியில் அறிகிறதற்கு சாதனமான மனது முதலானவை லயித்திருப்பதால் அநுபவசித்தியானது யெப்படிக் கூடுமெனில்.

चिदात्मत्वात्स्वतोभातिसुखमज्ञानधीस्ततः ॥

சிதாத்மத்வாத் ஸ்வதோ பாதி ஸுகமஜ்ஞாநதீஸ்ததஃ ॥ ௫௨

தத: ஆகையால்
சிதாத்மத்வாத் ஆத்துமா (அறிவுவடிவா)மானதால்
ஸுகம் சுகமென்ன

அஜ்ஞாநயீ: அஞ்ஞானத்தை யறிகிற ஞான மென்ன | ஸ்வபாவத்தாலே ஜாதி விளங்கும்

அ-கை. சுஷுப்தியில் சுகமும் ஸ்வப்பிரகாசமுமாக விருக்கிற பிர்மம் இருக்கிறதென்பதில் பிரமாணமேதெனில்.

ब्रह्मविज्ञानमानंदमितिवाजसनेयिनः ।
पठन्त्यतस्स्वप्रकाशंसुखंब्रह्मैवनेतरत् ॥

ப்ரஹ்மவிஜ்ஞாநமாநந்தமிதிவாஜஸநேயிந: ।
படந்த்யதஸ்ஸ்வப்ரகாஶம்ஸுகம்ப்ரஹ்மைவநேதரத் ॥ சுக

விஜ்ஞாநம் விஞ்ஞனமாயும்
ஆநந்தம் ஆனந்தமாயுமிருக்கிறது
ப்ரஹ்ம இதி பிர்மமென்று
வாஜஸநேயிந: பிரதமசாகைக்காரர்கள் பிரகதாரண்யஉபநிஷத்தில்
படந்தி படித்திருக்கிறார்கள்
அத: ஆகையால்
ஸ்வப்ரகாஶம் ஸ்வப்பிரகாசமாயும்
ஸுகம் சுகமாயிருக்கிறது
ப்ரஹ்மைவ பிரம்மமேதவிர
ந இதரத் அப்படி வேறொரு வஸ்து இல்லை

அ-கை. அனுபவமும் ஸ்மரணையும் ஒருவனிடத்தில் இருக்கவேண்டுமென்கிறவிதி இருப்பதால் சுஷுப்தியிலிருக்கிற சுகாஞ்ஞானங்களை விஞ்ஞானமயன் ஸ்மரிப்பதால் அவனுக்கே அப்போ அந்த சுகானுபவத்வஞ் சொல்லவேண்டுமெனில்.

यदज्ञानेतत्रलीनौतौविज्ञानमनोमयौ ।
तयोर्हिविलयावस्थानिद्राज्ञानञ्चसैवहि ॥

யதஜ்ஞாநம்தத்ரலீநௌதௌவிஜ்ஞாநமநோமயௌ ।
தயோர்ஹிவிலயாவஸ்தாநித்ராஜ்ஞாநஞ்சஸைவஹி ॥ சுஉ

யத் ஒன்றுந்தெரியாமையான யாதொரு
அஜ்ஞாநம் அஞ்ஞானமுண்டோ
தத்ர அந்தஅஞ்ஞானத்தில்
விஜ்ஞாநமநோமயௌ விஞ்ஞான மனோமயர்களான
தௌ அவர்கள்
லீநௌ லயிக்கிறார்கள்
தயோ: அவர்களுடைய
விலயாவஸ்தா ஹி லயிக்கிறதான யாதொரு அவஸ்தையுண்டோ
நித்ரா நித்திரையென்றும்
அஜ்ஞாநம் ச அஞ்ஞானமென்றும்
ஸா ஏவ ஹி அதுவேசொல்லப் படுகிறதன்றோ

அ-கை. அப்போ சுஷுப்தி சுகத்தை அனுபவிக்கிற காலத்திலில்லாமலிருக்கிற விஞ்ஞானமயன் அந்த ஸ்மரணத்தை ஜாக்கிரத்திலிருக்கிற இவன்

எப்படிசெய்யக்கூடும் தேவன் அமிர்தம் சாப்பிட்டதை இவ்வுலகத்தில் கூழ்குடித்துக்கொண்டிருக்கிற நாமதைச்சொல்வது எப்படி அசம்பாவிதமோ அப்படி இருக்கிறதெனில்.

विलीनघृतवत्पश्चात्स्याद्विज्ञानमयोघनः ।
विलीनावस्थआनन्दमयशब्देनकथ्यते ॥

விலீநக்ருதவத்பஶ்சாத்ஸ்யாத்விஜ்ஞாநமயோகந꞉ ।
விலீநாவஸ்தஆநந்தமயஶப்தேநகத்யதே ॥ ௬௭ ॥

விஜ்ஞாநமய꞉ விஞ்ஞானமயனானவன்
விலீநக்ருதவத் உருக்கின நெய்போல
முன்னிருந்தும்
பஶ்சாத் பிற்பாடு ஞன்
கந꞉ ஸ்யாத் கெட்டிநெய்போல வாகி
விலீநாவஸ்த꞉ அந்தலயாவஸ்தனு யிருக்கும்போது
ஆநந்தமயஶப்தேந இவனானந்த மயனென்கிறபேருல்
கத்யதே சொல்லப்படுகிறான்

வி-ம். சுஷுப்தியிலும் விஞானமயனுடைய ஸ்வரூபநாசமில்லாமையால் விஞ்ஞானமயனென்கிற நெய்யானது அஞ்ஞானமென்கிற அக்னி சம்பந்தத்தால் ஆனந்தமயனென்கிற உருக்குநெய்யென்றபெயரை அடைந்து அக்காலத்தில் ஸ்வரூபபூதமான பிர்மானந்தமென்கிற முகம் பிரதிபலிப்பதால்அந்தப்பிரதிபலனத்தோடேகூடி ஆனந்தமயனென்கிற பெயரையடைகிறான் அவனேவிஷயமாகிற வாயுசம்பந்தத்தால் விஞ்ஞானமயனென்கிற விழுதுநெய்யென்று பெயரையடைவதால் பேதமில்லை யாகையால் விஞ்ஞானமயனென்கிறவிழுது நெய்யில் பிர்மானந்தமாகிற முகந்தோன்றவில்லையென்றறி.

அ-கை. விஞ்ஞானமயன் ஆனந்தமயாகாரத்தையடைகிறவிதமெப்படியெனில்.

सुप्तिपूर्वक्षणेबुद्धिवृत्तिर्यासुखबिंबिता ।
सैवतद्बिंबसहितालीनानन्तमयस्ततः ॥

ஸுப்திபூர்வக்ஷணேபுத்திவ்ருத்திர்யாஸுகபிம்பிதா ।
ஸைவதத்பிம்பஸஹிதாலீநாநந்தமயஸ்தத꞉ ॥ ௬௮

ஸுப்திபூர்வக்ஷணே சுஷுப்திஉண்டாவதற்குமுந்தினக்ஷணத்தில்
ஸுகபிம்பிதா சுகப்பிரதிபிம்பத்தோடே கூடிய
யா யாதொரு
புத்திவ்ருத்தி꞉ புத்தி விருத்தியுண்டோ
ஸா ஏவ அதுவே
தத்பிம்பஸஹிதா அந்தசுகரூபமான பிம்பத்தோடே
லீநா கூடிலயிருக்கிறது
தத꞉ ஆகையினாலே
ஆநந்தமய꞉ இவனே அப்போது ஆனந்தமயனாகிறான்.

அ-கை. இப்படி ஆனந்தமயனது ஸ்வரூபத்தைக் காண்பிவித்து அவனுக்கு விழிக்குங்காலையில் விஞ்ஞானமயரூபமாய் ஸ்மரிக்குந்தன்மை சித்திக்கும் பொருட்டு அப்போது இருந்த சுகானுபவத்தைக் காண்பிவிக்கிறார்.

अन्तर्मुखोयआनन्दमयोब्रह्मसुखंतदा ।
भुङ्क्तेचिद्बिंबयुक्ताभिरज्ञानोत्पन्नवृत्तिभिः ॥

அந்தர்முகோய ஆநந்தமயோ ப்ரஹ்மஸுகம் ததா ।
புங்க்தே சித்பிம்பயுக்தாபிரஜ்ஞாநோத்பந்நவ்ருத்திபி: ॥ ௩௫

ததா அந்த ஸுஷுப்தியில்
அந்தர்முக: அந்தர் முகனா
ய: யாதொரு [அவனே
ஆநந்தமய: ஆனந்தமயனிருக்கிறானோ
சித்பிம்பயுக்தாபி: சித்தினுடையபி
ரதிபிம்பத்தோடே கூடினவைக
ளாயிருக்கிற
அஜ்ஞாநோத்பந்நவ்ருத்திபி: அஞ்ஞான
த்தினுண்டான விருத்திகளினாலே
ப்ரஹ்மஸுகம் பிரமானந்தத்தை
புங்க்தே புசிக்கிறான்.

அ-கை. அப்போ ஜாக்கிரத்தில்போல இந்த சுகத்தை நான் அனுபவிக்கிறேனென்கிற ஞானமெதினாலில்லையெனில்.

अज्ञानवृत्तयस्सूक्ष्माविस्पष्टाबुद्धिवृत्तयः ।
इतिवेदान्तसिद्धान्तपारगा.प्रवदन्तिहि ॥

அஜ்ஞாநவ்ருத்தயஸ்ஸூக்ஷ்மா விஸ்பஷ்டா புத்திவ்ருத்தய: ।
இதி வேதாந்தஸித்தாந்தபாரகா: ப்ரவதந்தி ஹி ॥ ௩௬

அஜ்ஞாநவ்ருத்தய: அஞ்ஞானவிருத்திக
ஸூக்ஷ்மா: சூக்குமங்களென்றும் [ள்
புத்திவ்ருத்தய: புத்திவிருத்தியானவை
விஸ்பஷ்டா: இதி ஸ்தூலங்களாயிருக்
கின்றனவென்று
வேதாந்தஸித்தாந்தபாரகா: வேதாந்
தத்தினுடைய சித்தாந்தத்தைக்க
ரைகண்டவர்கள்
ப்ரவதந்தி ஹி சொல்லுகிறார்களன்
றோ ஆகையால் ஸ்தூலமாகிய புத்
திவிருத்தி அச்சமயத்திலில்லாமை
யாலறியக்கூட வில்லை.

அ-கை. ஆனந்தமயன் பிரமானந்தத்தை அவித்தியாவிருத்திகளால் புஜிக்கிறானென்று எங்கே சொல்லியிருக்கிறதெனில்.

माण्डूक्यतापनीयादिश्रुतिष्वेतदतिस्फुटम् ।
आनन्दमयभोक्तृत्वंब्रह्मानन्देचभोग्यता ॥
एकीभूतस्सुषुप्तस्थः प्रज्ञानघनतांगतः ।
आनन्दमयआनन्दभुक्चेतोमयवृत्तिभिः ॥

மாண்டூக்யதாபநீயாதிஶ்ருதிஷ்வேதததிஸ்புடம் ।
ஆநந்தமயபோக்த்ருத்வம் ப்ரஹ்மாநந்தே ச போக்யதா ॥ ௬௭
ஏகீபூத: ஸுஷுப்தஸ்த: ப்ரஜ்ஞாநகநதாம் கத: ।
ஆநந்தமய ஆநந்தபுக்சேதோமுகவ்ருத்திபி: ॥ ௬௮

மாண்டூக்யதாபநீயாதிஶ்ருதிஷு மாண்டூக்கியம்தாபனீயம் முதலான உபநிஷத்துக்களில்
ஆநந்தமயபோக்த்ருத்வம் ஆனந்தமயனுக்குபோக்த்ருத்வமும்
ப்ரஹ்மாநந்தே பிர்மானந்தத்தில்
போக்யதா ச போக்யத்வமும் இருக்கிறதென்று
ஏதத் இந்த அர்த்தம்
அதிஸ்புடம் வெளியாய் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது

ஸுஷுப்தஸ்த: சுஷுப்தியிலேயிருக்கிறவனும்
ஏகீபூத: பிர்மானந்தத்தோடே ஒன்றாய்க்கலந்தவனும்
ப்ரஜ்ஞாநகநதாம் கத: பிரஞ்ஞானத்திரடிப் [பை
அடைந்தவனுமிருக்கிற
ஆநந்தமய: ஆனந்தமயன்
சேதோமுகவ்ருத்திபி: அறிவுமயமான விருத்திகளால்
ஆநந்தபுக் ஆனந்தத்தைப் புசிக்கிறவனாக ஆகிறான்.

அ-கை. இவனொன்றாய்ப் போகிறானென்று சொன்னதற்கு அர்த்தமேதெனில்.

विज्ञानमयमुख्यैर्योरूपैर्युक्तःपुराधुना ।
सलयेनैकतांप्राप्तोबहुतण्डुलपिष्टवत् ॥

விஜ்ஞாநமயமுக்யைர்யோரூபைர்யுக்த: புராதுநா ।
ஸலயேநைகதாம் ப்ராப்தோ பஹுதண்டுலபிஷ்டவத் ॥ ௬௯

புரா சுஷுப்திக்குபோகுமுன்னே
விஜ்ஞாநமயமுக்யை: விஞ்ஞானமயன்முதல்அன்னமயன்வரையிலுள்ள
ரூபை: ரூபங்களோடே
யுக்த: சேர்ந்திருந்தவனாய்
ய: யாதொருத்தனிருந்தானோ
அதுநா இப்போ

ஸ: அவன்
லயேந சுஷுப்தியோடே
பஹுதண்டுலபிஷ்டவத் அனேக அரிசிகளை இடித்தமாபோலே
ஏகதாம் ஒன்றாயிருக்குந்தன்மை
ப்ராப்த: அடைகிறான்

அ-கை. பிரஞ்ஞானக்கட்டியென்று சொன்னதற்கு அர்த்தமேதெனில்.

प्रज्ञानानिपुराबुद्धिवृत्तयोथघनोभवत् ।
घनत्वंहिमबिन्दूनामुदग्देशेयथातथा ॥

ப்ரஜ்ஞாநாநி புரா புத்திவ்ருத்தயோऽத கநோऽபவந் ।
கநத்வம் ஹிமபிந்தூநாமுதக்தேசே யதா ததா ॥ ௭௦

உதக்தேசே வடதேசத்தில் பள்ளத்தில்லிழுந்த
ஹிமபிந்தூநாம் பனித்துளிகளுடைய
கநத்வம் கட்டியானது
யதா எப்படியோ
ததா அப்படி
புரா சுஷுப்திக்குப்போகுமுன்
ப்ரஜ்ஞாநாநி ஞானங்களோடேகூடின
புத்திவ்ருத்தய: புத்தி விருத்திகளானவை
அத பிற்பாடு
கந: பிரஞ்ஞானக்கட்டியாக
அபவந் ஆகிவிடுகின்றன

அ-கை. இப்போ பிரஞ்ஞான சப்தார்த்தத்தை நிரூபிக்கிற சமயத்தில் பிரசங்கஞ் சொல்லுகிறார்.

तद्घनत्वंसाक्षिभावन्दुःखाभावंप्रचक्षते ।
लौकिकास्तार्किकायावद्दुःखवृत्तिविलोपनात् ॥

தத்கநத்வம்ஸாக்ஷிபாவம்து:காபாவம்ப்ரசக்ஷதே ।
லௌகிகாஸ்தார்க்கிகாயாவத்து:கவ்ருத்திவிலோபநாத் ॥ ௭௧

தார்க்கிகா: தார்க்கிகர்களும்
லௌகிகா: லௌகிகர்களும்
யாவத் சுஷுப்தியிலெதுவரையிலும்
து:கவ்ருத்திவிலோபநாத் துக்கவிருத்திகளுடைய அபாவத்தால்
தத்கநத்வம் அந்தப்பிரஞ்ஞானகனமான
ஸாக்ஷிபாவம் சாக்ஷியாயிருந்த ஸ்வபாவத்தை
து:காபாவம் துக்காபாவமென்று
ப்ரசக்ஷதே சொல்லுகிறார்கள்

அ-கை. சுஷுப்தியில் ஆனந்தம் புஜிக்க சாதனமேதெனில்.

अज्ञानबिंबिताचित्स्यान्मुखमानन्दभोजने ।

அஜ்ஞாநபிம்பிதாசித்ஸ்யாந்முகமாநந்தபோஜநே ।

அஜ்ஞாநபிம்பிதா அஞ்ஞானத்தில் பிரதிபலித்த
சித் அறிவான ஆனந்தமயன்
ஆநந்தபோஜநே அந்த ஆனந்தத்தைபுஜிப்பதில்
முகம்ஸ்யாத் அறிவான அவனேசாதனமாயிருக்கிறான்

அ-கை. இந்த ஜீவன் சுஷுப்தியிலிருக்கிற சுகத்தைவிட்டு வெளியில் துக்கப்படவருவானேனெனில்.

भुक्त्वाब्रह्मसुखंत्यक्त्वाबहिर्यात्यथकर्मणा ॥

புக்த்வா ப்ரஹ்மஸுகம் த்யக்த்வா பஹிர்யாத்யத கர்மணா ॥ எ௨

புக்த்வா புசிக்கப்பட்ட
ப்ரஹ்மஸுகம் பிர்மானந்தத்தை
த்யக்த்வா விட்டு
அத கர்மணா பிற்பாடுகர்மத்தால்
பஹி: வெளியிலே
யாதி போகிறான்

அ-கை. இப்படிச்சொல்வதில் பிரமாணமேதெனில்.

कर्मजन्मांतरेभूद्यत्तद्योगाद् बुध्यतेपुन: ।
इतिकैवल्यशाखायांकर्मजोबोधईरित: ॥

கர்மஜந்மாந்தரேபூத்யத்தத்யோகாத்புத்யதேபுந: ।
இதிகைவல்யஶாகாயாங்கர்மஜோபோதஈரித: ॥ எ௩

ஜந்மாந்தரே ஜன்மாந்திரத்தில்செய்த
யத் யாதொரு
கர்ம அபூத் கர்மமுண்டோ
தத்யோகாத் அந்தக்கர்மசம்பந்தத்தா
புந: மறுபடி (ல்
புத்யதே இதி விழித்துக்கொள்ளு
கிறனென்று
கைவல்யஶாகாயாம் கைவல்யோபநிஷத்தில்
போத: கர்மஜ: ஜாக்கிரமானது கர்மத்தினாலுண்டாகிறதென்று
ஈரித: சொல்லப்பட்டிருக்கிறது

அ-கை. இவனுக்கவரவில்லை கர்மத்தால் வருகிறானென்பதில் சாக்ஷியேதெனில்.

किंचित्कालंप्रबुद्धस्यब्रह्मानन्दस्यवासना ।
अनुगच्छेद्यतस्तूष्णीमास्तेनिर्विषयस्सुखी ॥

கிஞ்சித்காலம்ப்ரபுத்தஸ்யப்ரஹ்மானந்தஸ்யவாஸநா ।
அநுகச்சேத்யதஸ்தூஷ்ணீமாஸ்தேநிர்விஷயஸ்ஸுகீ ॥ எ௪

ப்ரபுத்தஸ்ய நித்திரையிலிருந்து விழித்தவனுக்கு
கிஞ்சித் காலம் சொற்பகாலம்வரை
ப்ரஹ்மானந்தஸ்ய அவடத்திலனுபவித்தபிர்மானந்தத்தினுடைய
வாஸநா வாசனையானது
அநுகச்சேத் அனுசரித்து வருகிறது
யத: யாதொருகாரணத்தால்
நிர்விஷய: நிர்விஷயனாய்
ஸுகீ சுகத்தையுடையவனாய்
தூஷ்ணீம் வீணாயிருந்து
ஆஸ்தே தூங்குகிறானோ அதினால் இவன்தானேவரவில்லை

அ-கை. அப்படி தூங்கிவிழாமல் வெளியிலோடுவானேனெனில்.

कर्मभि:प्रेरित:पश्चान्नानादु:खानिभावयन् ।
शनैर्विस्मरतिब्रह्मानन्दमेषोखिलोजन: ॥

கர்மபி: ப்ரேரித: ப்ராஜ்ஞோ நாநாது:கானி பாவயந் |
சநைர்விஸ்மரதி ப்ரஹ்மாநந்தமேஷோகிலோ ஜந: ||

கர்மபி: கர்மங்களாலே
ப்ரேரித: ஏவப்பட்டவனாகி
ப்ராஜ்ஞ பிற்பாடு
நாநாது:காநி நானாவிதங்களான துக்கங்களை
பாவயந் பாவித்துக்கொண்டு
ஏஷ: இந்த
அகில: சகலமான
ஜந: ஜீவனும்
ப்ரஹ்மாநந்தம் பிர்மானந்தத்தை
சநை: மெள்ளமெள்ள
விஸ்மரதி மறக்கிறான்

அ-கை. சுஷுப்தியில் சிலர் பிர்மானந்த மில்லையென்கிறார்களே யெனில்.

प्रागूर्ध्वमपिनिद्रायाःपक्षपातोदिनेदिने ।
ब्रह्मानन्देनृणान्तेनप्राज्ञोस्मिन्विवदेतकः ॥

ப்ராகூர்த்வமபிநித்ராயா:பக்ஷபாதோதிநேதிநே |
ப்ரஹ்மாநந்தேந்ருணாந்தேநப்ராஜ்ஞோஸ்மிந்விவதேதக: || ௭௬

நித்ராயா: நித்திரைக்கு
ப்ராக் முன்னும்
ஊர்த்வம் அபி பின்னும்
திநேதிநே தினந்தோறும் தினந்தோறும்
ந்ருணாம் பிராணிகளுக்கு
ப்ரஹ்மாநந்தே பிர்மானந்தத்தில்
பக்ஷபாத: பக்ஷபாதமான பிரீதியானது காணப்படுகிறது
தேந அந்தக்காரணத்தால்
அஸ்மிந் இந்தசுஷுப்தியில்
க: எந்த
ப்ராஜ்ஞ: புத்திமான்தான்
விவதேத சுகமில்லையென்று விவாதம்பண்ணுவான்

அ-கை. அப்படி வீணாயிருப்பதில் பிர்மானந்தம் விளங்கினால் லௌகீகர்களாயிருக்கிற சோம்பல்காரர்களெல்லாம் முக்தாளாய்விடுவார்களே ஒரிடத்திலூட்டுப்பிறையிலே தேஷ்டமாய்ச் சாப்பாடுநடக்கும்போது உப்புப்புளிதேடிசமயல் பண்ணுவதற்காகக் கண்ணைபுகைந்துக்கொள்வது அனுவசியம்போலே யிருக்கிறதேயெனில்.

ननुतूष्णींस्थितौब्रह्मानन्दश्चेद्भातिलौकिकाः ।
अलसाश्चरितार्थास्स्युश्शास्त्रेणगुरुणात्रकिम् ॥
बाढंब्रह्मेतिविद्युश्चेत्कृतार्थस्तावतैवते ।
गुरुशास्त्रेविनात्यन्तंगंभीरंब्रह्मवेत्तिकः ॥

தூஷ்ணீம்ஸ்திதௌ ப்ரஹ்மானந்தோ பாதிசேல்லௌகிகா꞉ |
அலஸா꞉ க்ருதார்த்தா꞉ ஸ்யு꞉ ஶாஸ்த்ரேண குருணாத்ர கிம் ‖ ௭௭
பாடம் ப்ரஹ்மேதி விஜ்ஞாய க்ருதார்த்தாஸ்தாவதைவ தே |
குருஶாஸ்த்ரே வினாத்யந்தம் கம்பீரம் ப்ரஹ்ம வேத்தி க꞉ ‖ ௭௮

அத்ர சங்கை
தூஷ்ணீம் சும்மா
ஸ்திதௌ இருப்பதில்
ப்ரஹ்மானந்த꞉ பிர்ம்மானந்தமானது
பாதி சேத் விளங்குமேயானால்
லௌகிகா꞉ லோகத்திலேயுள்ளவர்களும்
அலஸா꞉ சோம்பல்காரர்களும்
க்ருதார்த்தா꞉ கிருதகிருத்தியாளாக
ஸ்யு꞉ ஆய்விடுவார்கள்
ஶாஸ்த்ரேண வேதாந்த சாஸ்த்திரத்தினாலும்
குருணா சற்குருவினாலும்
அத்ர இவ்விடத்தில்
கிம் யென்னபிரயோஜனம்
பாடம் நீசொன்னதை அங்கீகரித்தேன்
ப்ரஹ்ம இதி நான்பிர்மமென்று
விஜ்ஞாய அறிந்தார்களேயானால்
தாவதா ஏவ அவ்வளவினாலே தானே
தே அவர்கள்
க்ருதார்த்தா꞉ கிருதார்த்தர்கள் தானே
குருஶாஸ்த்ரே சற்குருவையும் சற்சாஸ்த்திரத்தையும்
வினா தவிர்த்து
அத்யந்தம் மிகவும்
கம்பீரம் ஆழமாயிருக்கிற
ப்ரஹ்ம இந்தப்பிர்மத்தை
க꞉ யெவன்
வேத்தி அறிவன்

அ-கை. ஐயா, நீங்கள் சொன்னதினாலேயே யெனக்கு கிருதார்த்தமேன் வரவில்லை யெனில்,

जानाम्यहंत्वदुक्त्याद्यकुतोमेनकृतार्थता ।
श्रृण्वत्रत्वादृशोवृत्तंप्राज्ञंमन्यस्यकस्यचित् ॥
चतुर्वेदविदेदेयमितिश्रृण्वन्नवोचत ।
वेदाश्चत्वारइत्येवंवेद्मिमेदीयतांधनम् ॥
सङ्ख्यामेवैषजानातिनतुवेदानशेषतः ।
यदितर्हित्वमप्येवंनाशेषंब्रह्मवेत्सिहि ॥

ஜாநாம்யஹம் த்வதுக்த்யாத்ய குதோ மே ந க்ருதார்த்ததா |
ஶ்ருண்வத்ர த்வாத்ருஶோ வ்ருத்தம் ப்ராஜ்ஞம்மன்யஸ்ய கஸ்யசித் ‖ ௭௯
சதுர்வேதவிதே தேயமிதி ஶ்ருண்வன்னவோசத |
வேதாஶ்சத்வார இத்யேவம் வேத்மி மே தீயதாம் தனம் ‖ ௮௦

ஸங்க்யாமேவைஷ ஜாநாதி ந து வேதாநசேஷத: ।
யதி தர்ஹி த்வமப்யேவம் நாசேஷம் ப்ரஹ்ம வேத்ஸி ஹி ॥ ௨௧

த்வத்வாக்யாத் உம்முடைய வார்த்தையினு
அத்ய இப்போது [லே
அஹம் நான்
ஜாநாமி பிர்மானந்தனென்றறிந்தேன்
மே எனக்கு
கேந என்னகாரணத்தால்
க்ருதார்த்தா கிருதார்த்தம்
ந வரவில்லையென்று கேட்டவனு
க்கு பதில் சொல்லுகிறார்
அத்ர இந்த விஷயத்தில்
ப்ராஜ்ஞம் தானே பிராஞ்ஞனென்று
மந்யஸ்வ எண்ணின
த்வாத்ருச: உன்போலியான
கஸ்யசித் ஒருவனுடைய
வ்ருத்தம் விருத்தாந்தத்தை
ச்ருணு கேள்
சதுர்வேதவிதே நான்குவேதமும்
அறிந்தவன் பொருட்டு
தேயம் இதி தனத்தைக் கொடுக்கத்
தக்கதென்றதை
ச்ருத்வா கேட்டவன்
வேதா: வேதங்கள்
ஸர்வா: நான்கென்று
ஏவம் இப்படி
வேத்மி நான் அறிந்திருக்கிறேன்
இதி எனக்கு
தநம் பணத்தை
தீயதாம் கொடுக்கத்தக்கது
இதி என்று
அவோசத் சொன்னான்
ஏஷ: இவன்
ஸங்க்யாம் ஏவ வேதங்களின் கணக்
கைத்தானே
ஜாநாதி அறிந்தவனாகிறான்
அசேஷத: குறைவற
வேதாந் து வேதாக்ஷரங்களை
ந அறியவில்லையன்றோ
யதி இப்படி
தர்ஹி இருக்கும்போது
த்வம் அபி நீயும்
ஏவம் இப்படி
அசேஷம் பூரணமாக
ப்ரஹ்ம பிர்மத்தை
ந வேத்ஸி அறியவில்லையன்றோ.

அ-கை. பிர்மத்தை முற்றிலுமறியவில்லையென்று நீர் சொன்னது ஆகாசத்தில் சிலபாகமளந்தானே தவிர பூரணமாயளக்கவில்லை யென்றசொல்போலிருக்கிறதேயெனில்.

अखण्डैकरसानंदेमायातत्कार्यवर्जिते ।
अशेषत्वसशेषत्ववार्तावसरएवकः ॥
शब्दानेवपठस्वाहोतेषामर्थञ्चपश्यसि ।
शब्दपाठेर्थबोधस्तेसंपाद्यत्वेनशिष्यते ॥

अर्थव्याकरणाद् बुद्धेःसाक्षात्कारोऽवशिष्यते ।
स्यात्कृतार्थत्वधीर्यावत्तावद्गुरुमुपास्व भो ॥

அத்³வயஜ்ஞானானந்தே³ மாயாதத்கார்யவர்ஜிதே ।
அஶேஷஶப்³த³ஶேஷஶப்³தா³த்ராவகாஶ: ந வா க: ॥ ௮௨

ஶப்³தா³நேவ படா²ஸ்யஹோ தேஷாமர்த²ஞ்ச பஶ்யஸி ।
ஶப்³த³பாடே²ऽர்த²போ³த⁴ஸ்தே ஸம்பாத்³யத்வேந ஶிஷ்யதே ॥ ௮௩

அர்த²வ்யாகரணாத்³ பு³த்³தே⁴: ஸாக்ஷாத்காரோऽவஶிஷ்யதே ।
ஸ்யாத்க்ருதார்த²த்வதீ⁴ர்யாவத்தாவத்³கு³ருமுபாஸ்வ போ⁴ ॥ ௮௪

அத்³வயஜ்ஞானானந்தே³ தேசகாலவஸ்துபரிச்சேதமின்றி ஒன்றாயும் ரசமாயும் ஆனந்தமாயும்
மாயாதத்கார்யவர்ஜிதே சர்வகாரணமான மாயையும் மாயாகாரியமான பூதபௌதிகமு மன்றியிலிருக்கிற பிர்மத்தில்
அஶேஷஶப்³த³ஶேஷஶப்³தா³வகாஶ: முற்றிலுமென்றசொல்லுக்கும் சிறிதாயிருக்கிற வார்த்தைக்கும் இடந்தான்
க: எங்கே யிருக்கிறது

அ-கை. பிர்மத்தினிடத்திலும் அசேஷச சேஷத்வமிருக்கிறதென்று சிஷ்யனைக்குறித்து குருசொல்லுகிறார்.

ஶப்³தா³நேவ நீ சப்தங்களைத்தானே
பட²ஸி படித்தயா
அஹோ அன்றியில்போனால்
தேஷாம் அவைகளுடைய
அர்த²ஞ்ச அர்த்தத்தையும்
பஶ்யஸி பார்த்திருக்கிறயா
ஶப்³த³பாடே² சப்தம் படிக்கவந்திருந்தாலும்
தே உனக்கு
அர்த²போ³த⁴: அவைகளின் அர்த்த ஞானம்
ஸம்பாத்³யத்வேந சம்பாதிக்க வேண்டியதாக
ஶிஷ்யதே மீதமிருக்கிறது
வ்யாகரணாத் வியாகரணம் படித்ததால்
அர்தே² ஆத்துமலக்ஷணங்களுக்கு அர்த்தம்
பு³த்³தே⁴ அறியப் பட்டிருந்துள்ளவிலும்
ஸாக்ஷாத்கார: ஆத்தும சாக்ஷாத்காரமானது
அவஶிஷ்யதே அடைய வேண்டியது பாக்கி யிருக்கிறது
க்ருதார்த²த்வதீ⁴: கிருத கிருத்தியனென்ற ஞானமானது
யாவத் எதுவரையில்
ஸ்யாத் உண்டாகிறதோ
தாவத் அதுவரையிலும்
கு³ரும் குருநாதனை
உபாஸ்வ போ⁴ ஏசிஷ்யா நீ உபாசிக்கக்கடவாய்

அ-கை. பிரசங்கத்தை முடித்து பிரகிருதத்தை யனுசரிக்கிறார்.

आस्तामेतद्यत्रयत्रसुखंस्याद्विषयैर्विना ।
तत्सर्वत्रविद्धचेतांब्रह्मानन्दस्यवासनाम् ॥

ஆஸ்தாமேதத்யத்ர யத்ர ஸுகம் ஸ்யாத்விஷயைர்விநா ।
தத்ஸர்வத்ர விஜ்ஞேதாம் ப்ரஹ்மாநந்தஸ்ய வாஸநாம் ॥ ௮௫

ஏதத் இந்தப் பிரசங்கம்
ஆஸ்தாம் இருக்கட்டும்
யத்ர யத்ர யாதொரு யாதொருவிடத்
விஷயை: விஷயங்கள் (தில்
விநா அன்றியில்
ஸுகம் ஸ்யாத் ஸுகங்காணப்படுகிறதோ
தத்ர அந்த
ஸர்வத்ர சகலவிடத்திலும்
ப்ரஹ்மாநந்தஸ்ய பிர்மானந்தத்தினு
வாஸநாம் வாசனையென்றே (டைய
விஜ்ஞேதாம் அறியத்தக்கது.

இ-தி. பூமியில் எந்தந்த விடங்களில் மழையன்றியில் ஈரங்காணப்படுகிறதோ அந்தந்த விடங்களில் பூமியிலேயே இருக்கிற ஊற்றினுடைய ஈரமென்றறிவது போலவறி.

அ-கை. விஷயானந்தத்தை மறுபடியுங் காண்பிக்கிறார்.

विषयेष्वपिलब्धेषुतदिच्छोपरमेसति ।
अन्तर्मुखमनोवृत्तावानन्दःप्रतिबिंबति ॥

விஷயேஷ்வபி லப்தேஷு ததிச்சோபரமே ஸதி ।
அந்தர்முகமநோவ்ருத்தாவாநந்த: ப்ரதிபிம்பதி ॥ ௮௬

விஷயேஷு அபீஷ்டவிஷயங்களான
லப்தேஷு அபி லபித்தகாலத் (வை
தில் அந்தப்புசிப்பால்
ததிச்சோபரமே ஸதி அதிலுள்ள இச்சையினுடைய ஒழிவானது உண்டாயிருந்துள்ளளவில்
அந்தர்முகமநோவ்ருத்தௌ அந்தர்முகமாக ஆகிறமனோவிருத்தியில் (னது
ஆநந்த: ஸ்வரூபபூதமான ஆனந்தமா
ப்ரதிபிம்பதி பிரதிபிம்பிக்கிறது
அப்படிக்காணப்படுகிற ஆனந்தமானது புண்ணியகர்மத்தாலுண்டாகிறவிஷயானந்தமென்றறி.

அ-கை. ஆனந்தங்களை சங்கிரகித்துச் சொல்லுகிறார்.

ब्रह्मानन्दोवासनाचप्रातिबिंबइतित्रयम् ।
अन्तरेणजगत्यस्मिन्नानन्दोनास्तिकश्चन ॥

ப்ரஹ்மாநந்தோ வாஸநா ச ப்ரதிபிம்ப இதி த்ரயம் ।
அந்தரேண ஜகத்யஸ்மிந் ஆநந்தோ நாஸ்தி கஶ்சந ॥ ௮௭

ப்ரஹ்மாநந்த: பிர்மானந்த மென்றும்	அந்தரேண தவிர
வாஸநா ச வாசனானந்தமென்றும்	அஸ்மிந் இந்த
ப்ரதிபிம்ப: இதி பிரதிபிம்பானந்த மென்றும்	ஜகதி ஜகத்தில்
	ஆநந்த: ஆனந்தமானது
த்ரயம் இந்தமூன்றுவிதமானசுகத்தை	கஶ்சந நாஸ்தி ஒன்றுமில்லை.

வி-ம். இதில் சுஷுப்தியில் வருகிற ஆனந்தம் பிர்மானந்தம் எழுந்திருந்து விஷய அநுபவமன்னியில் கண்மூடி சிலகணமானந்தாநுபவம் பண்ணுகிறது வாசனானந்தம் அபிஷ்டவிஷய லாபத்தால் அந்தர்முகமனோவிர்த்தியில் பிரதிபிம்பிக்கிற ஆனந்தம் விஷயானந்தம் ஐயா ஆதியில் பிர்மானந்தம் வித்தியானந்தம் விஷயானந்தமென்று மூன்றுவிதஞ் சொன்னீர். இப்போது அதற்கு விரோதமாகப் பிர்மானந்தம் வாசனானந்தம் விஷயானந்தம் என்று மூன்று சொன்னீர். அதினாலே முன்னுக்குப் பின்விரோதமாயிற்றே. இன்னும் நிஜானந்தமென்றும் யோகானந்தமாகிய முக்கியானந்தமென்றும் இரண்டானந்தஞ் சொல்லப்படுகிறது. இன்னு மிரண்டாவது அத்தியாயத்தில் ஆத்துமானந்தமென்று சொல்லப்படுகிறது. அப்படியே மூன்றாவது அத்தியாயத்தில் அத்வைதானந்தமென்று சொல்லப்படுகிறது. நான்காவது அத்தியாயத்தில் வித்தியானந்தமென்றும் ஐந்தாவது அத்தியாயத்தில் விஷயானந்தமென்றுஞ் சொல்லப்படுகிறது. கடைசியாய் மூன்றுவித ஆனந்தத்தைத்தவிர ஜகத்தில் வேறாக ஆனந்தமின்லையென்று இப்போ சொல்லப்பட்ட தென்பதற்குவிரோதமாயிருக்கிறதே யெனில். அப்படி விரோதமன்றியில் பரிகாரம் சொல்லுகிறோம். முதலில் பிர்மானந்தம் வித்தியானந்தம் விஷயானந்தமென்று சொன்னது அத்தியாயக்கிரமத்திற்கேயாம் யோகானந்தமென்று முதலத்தியாயத்திற்குப் பேர்வைக்கப்பட்டது. வித்தியானந்தம் விஷயானந்தம்போலே அந்தக்கரண விர்த்திரூபமா யிருப்பதால் வித்தியானந்தத்தை விஷயானந்தத்தில் அடக்கியும் | முக்கியானந்தம் ஆத்துமானந்தம் அத்வைதானந்தம் இந்த மூன்றுகளும் பிர்மானந்தத்திற்கு வேறாக இல்லாமையால் இவைகளைப் பிர்மானந்தத்தில் அடக்கியும் | உதாசீனவஸ்தையில் வருகிற நிஜானந்தமும் விழித்தக்ஷணத்தில் வருகிற வாசனானந்தமும் விஷயத்தைப் பற்றியும் ஸ்வரூபத்தைப்பற்றியு மிராமல் பிர்மானந்தத்தின் அம்சமாத்திரமாயிருப்பதால் இவ்விரண்டானந்தத்தையும் வாசனானந்தமென்று நிச்சயித்து | பிர்மானந்தம் வாசனானந்தம் விஷயானந்த மென்கிற மூன்றானந்தத்தைத்தவிர ஜகத்தில் வேறானந்தமில்லையென்று சொன்னது யாதொரு விரோதமுமில்லையாகையால் விஷயானந்தம் பிர்மானந்தம் வாசனானந்தம் நிஜானந்தம் முக்கியானந்தம் ஆத்துமானந்தம் அத்வைதானந்தம் வித்தியானந்தமென்று எட்டுவிதமாய்ப் பிரித்துச்சொல்லப்பட்டது. இதில் அஞ்ஞானிகளு

க்கு முன்னே சொன்ன விஷயானந்தம் சுஷுப்தியானந்தம் வாசனானந்தம் நிஜானந்தம் நான்கும் சகஜானுபவமாய்க் காணப்படும். பின்னே சொன்னமுக்கியானந்தம் ஆத்துமானந்தம் அத்துவைதானந்தம் வித்தியானந்தம் இந்த நான்கு ஆனந்தங்களும் ஞானிகளுக்கு சொந்தமாய் அனுபவிக்கப்படும். அது எதினாலென்றால் ஜன்மகாரணமான அஞ்ஞானமும் வாசனையும் அசுத்தவிர்த்தியும் அஞ்ஞானிகளுக்கு இருப்பதாலும் ஞானிகளுக்கு ஞானத்தால் அவைகளின் நாசம் வந்திருப்பதாலும் இப்படி பிரித்துச் சொல்லப்பட்டதென்றறி. ஐயா ஒருபிர்மமே பந்தமோக்ஷங்களுக்குக் காரணமாக எப்படிக்கூடுமெனில். ஜகத்காரணமான அஞ்ஞானோபாதியோடே கூடியிருப்பதால் பிர்மம் சிருஷ்டியாதி பந்தங்களுக்கு காரணமாகிறது. இந்தப் பிர்மமே ஞானத்தால் அஞ்ஞானரகிதமாகும்போது முக்திக்குக் காரணமாகிறது. ஆகையால் அஞ்ஞானதிசையில் சமாயப்பிர்மமென்றும் ஞானத்திசையில் நிர்மாயப்பிர்மமென்றும் அறிந்துகொள்.

அ-கை. இந்த அத்தியாயத்தில் பிர்மானந்தத்தைச் சொல்ல ஆரம்பவித்துவாசனானந்தத்தையும் விஷயானந்தத்தையுஞ் சொன்னகாரணமேதோவெனில்.

तथाचविषयानन्दोवासनानन्दइत्यमू ।
आनन्दौजनयन्नास्तेब्रह्मानंदस्स्वयंप्रभः ॥

ததாசவிஷயாநந்தோவாஸநாநந்தஇத்யமூ ।
ஆநந்தௌஜநயந்நாஸ்தேப்ரஹ்மாநந்தஸ்ஸ்வயம்ப்ரப: ॥ ௮௮

ததாச அப்படி இருந்துள்ளளவில்
விஷயாநந்த: விஷயானந்தமென்றும்
வாஸநாநந்த: இதி வாசனானந்த மென்றும் சொல்லப்பட்ட
இமௌ இந்த
ஆநந்தௌ இரண்டானந்தங்களை
ஸ்வயம்ப்ரப: சுயம்பிரகாசமான
ப்ரஹ்மாநந்த: பிர்மானந்தமானது
ஜநயந் உண்டுபண்ணிக்கொண்டு
ஆஸ்தே இருக்கிறது ஆகையாலிவ்விடத்திலந்த இரண்டு ஆனந்தங்களையுஞ்சொல்லவேண்டிற்று

ச-கை. இதற்கு சுருதியுக்தி யனுபவமென்னவென்று கேட்டவனுக்கு அவைகளையுங் காண்பிவித்து இப்போசொன்ன அர்த்தத்தையு முடித்து மேலே ஆரம்பிவிக்கிறார்.

श्रुतियुक्तचनुभूतिभ्यःस्वप्रकाशचिदात्मके ।
ब्रह्मानंदेसुप्तिकालेसिद्धेसत्यन्यथाशृणु ॥

ஶ்ருதியுக்த்யநுபூதிப்ய:ஸ்வப்ரகாஶசிதாத்மகே ।
ப்ரஹ்மாநந்தேஸுப்திகாலேஸித்தேஸத்யந்யதாஶ்ருணு ॥ ௮௯

ஶ்ருதியுக்த்யநுபூதிபி: கைவல்யாதி சுருதியாலும் முன்பின்னிருக்கிற பக்ஷபாதயுக்தியாலும் சுகமாய்த் தூங்கினேனென்ற அநுபவத்தாலும்
ஸ்வப்ரகாஶசிதாத்மகே சுயம்பிரகாசமான அறிவில்
ப்ரஹ்மாநந்தே பிரமானந்தமானது
ஸுப்திகாலே சுஷுப்தியவஸ்தையில்
ஸ்திதே சித்தித்திருந்ததுள்ளளவில்
அந்யதா மற்ற அவஸ்தைகளிலும்
ஶ்ருணு கேள்

அ-கை. அந்த உபாயத்தைக்கிரமமாய்ச் சொல்லுமெனில்.

यआनंदमयस्सुप्तौसविज्ञानमयात्मताम् ।
गत्वास्वप्नंप्रबोधंवाप्राप्नोतिस्थानभेदतः ॥

ய ஆநந்தமயஸ்ஸுப்தௌ ஸவிஜ்ஞாநமயாத்மதாம் ।
கத்வாஸ்வப்நம்ப்ரபோதம்வாப்ராப்நோதிஸ்தாநபேதத: ॥ ௬௰

ஸுப்தௌ சுஷுப்தியவஸ்தையில்
ய: யாதொரு
ஆநந்தமய: ஆனந்தமயனிருந்தானோ
ஸ: அவனே
விஜ்ஞாநமயாத்மதாம் அதிலிருந்துவெளியேறின உடன்விஞ்ஞானமயனாயிருத்தலை
கத்வா அடைந்து
ஸ்தாநபேதத: ஸ்தானங்களுடைய பேதங்களால்
ஸ்வப்நம் சொப்பனவஸ்தையையாவது
ப்ரபோதம் வா ஜாக்கிராவஸ்தையையாவது
ப்ராப்நோதி அடைகிறான்

அ-கை. அவஸ்த்தாத்திரயங்களை யடைவதற்கு ஸ்தானபேதமேகாரணமென்பது எப்படியெனில்.

नेत्रेजागरणंकण्ठेस्वप्नस्सुप्तिर्हृदंबुजे ।
आपादमस्तकंदेहंव्याप्यजागर्तिचेतनः ॥

நேத்ரேஜாகரணம்கண்டேஸ்வப்நஸ்ஸுப்திர்ஹ்ருதம்புஜே ।
ஆபாதமஸ்தகம்தேஹம்வ்யாப்யஜாகர்திசேதந: ॥ ௬௧

நேத்ரே நேத்திரத்தில் ஜீவன்வரும்போது
ஜாகரணம் ஜாக்கிரம்
கண்டே கண்டத்திலிருந்தால்
ஸ்வப்ந: சொப்பனமாம்
ஹ்ருதம்புஜே ஹிருதய கமலத்திலிருக்கும்போது
ஸுப்தி: சுஷுப்தியாம்
ஆபாதமஸ்தகம் ஜக்கிரத்தில் கால்முதல்சிரசுவரை
தேஹம் தேகத்தை
வ்யாப்ய வியாபித்து
சேதந: சேதனனுனஜீவன்
ஜாகர்தி ஜீவித்திருக்கிறான்

அ-கை. இதற்குயுக்தி அனுபவமேதெனில்.

देहतादात्म्यमापन्नस्तप्तायःपिण्डवत्ततः ।

अहंमनुष्यइत्येवंनिश्चित्यैवावतिष्ठते ॥

தேஹதாதாத்ம்யமாபந்நஸ்தப்தாய:பிண்டவத்தத: |

அஹம்மநுஷ்யஇத்யேவம்நிஸ்சித்யைவாவதிஷ்டதே || ௬௨ ||

தப்தாய: பிண்டவத் தீயில்காயவைத்த இரும்புஉண்டைபோல் தேஹதாதாத்ம்யம் தேகத்தில்தாதாத்மியத்தை ஆபந்ந: அடைந்தவனுயிருப்பதயுக்தி தத: ஆகையால் அஹம் நான் மநுஷ்ய: இதி மனிதனென்று ஏவம் இப்படி நிஸ்சித்ய நிச்சயித்து அவதிஷ்டதே ஏவ இருக்கவே இருக்கிறான் இதுவே அனுபவமாம்.

அ-கை. ஜாக்கிரத்தில் ஜீவன்வந்தடைகிற அவஸ்தைகளெத்தனை விதமெனில்.

उदासीनस्सुखीदुःखीत्यवस्थात्रयमेत्यसौ ।

सुखदुःखेकर्मकार्येत्वौदासीन्यंस्वभावतः ॥

உதாஸீநஸ்ஸுகீது:கீத்யவஸ்தாத்ரயமேத்யஸௌ |

ஸுகது:கேகர்மகார்யேத்வௌதாஸீந்யம்ஸ்வபாவத: || ௬௩

உதாஸீந: உதாசீனனென்றும் ஸுகீ து:கீ இதி சுகியென்றும் துக்கியென்றும் அஸௌ இந்த ஜீவன் அவஸ்தாத்ரயம் இப்படி மூவித அவஸ்தைகளை ஏதி அடைகிறான் ஸுகது:கே இதில் சுகதுக்கங்களிரண்டும் கர்மகார்யே புண்ணியபாபகர்மங்களுடைய பலன்களாம் ஸ்வபாவத: ஸ்வபாவத்தினலேஉண்டாகிறது ஔதாஸீந்யம் து உதாசீனமென்றறி

அ-கை. சுகதுக்கங்கள் எத்தனைவிதம் உதாசீனம் எப்போவரும் அதிலிருக்கிற அனுபவமெப்படியெனில்.

बाह्यभोगान्मनोराज्यात्सुखदुःखेद्विधामते ।

सुखदुःखान्तरालेषुभवेत्तूष्णीमवस्थितः ॥

नकापिचिन्तामेस्त्यद्यसुखमासमितिब्रुवन् ।

औदासीन्येनिजानन्दभावंवक्त्यखिलोजनः ॥

பாஹ்யபோகாநுஶேநாராஜ்யாத் ஸுகது:கே த்³விதே⁴ர்யேதே |
ஸுகது:கான்தராளேஷு ப⁴வேத் தூஷ்ணீமவஸ்தி²தி: || ௬௪

ந காபி சிந்தாமேத்³யாஸ்தி ஸுக²மாஸமிதி ப்³ருவன் |
ஔதா³ஸீன்யே நிஜானந்த³பா⁴வம் வக்தி ஸர்வோ ஜன: || ௬௫

பாஹ்யபோகாநு பாஹ்ய விஷயபோகத்தினாலும்
ஶேநாராஜ்யாத் மனோராஜ்யம்செய்வதாலும்
ஸுகது:கே சுகதுக்கங்களானவை
த்³விதா⁴ இரண்டுவிதங்களாக
ஈர்யேதே சொல்லப்படுகின்றன
ஸுகது:கான்தராளேஷு இப்படிவருகிறசுகதுக்கங்களுடையமத்தியகாலங்களிலே
தூஷ்ணீம் அவஸ்தி²தி: தூஷ்ணீபாவமான அவஸ்தை உண்டாகும் (து
மே எனக்கு
காபி சிந்தா ஒருவிதமான சிந்தையும்
அத்³ய இப்போது
ந அஸ்தி இல்லை
ஸுக²ம் ஆஸம் சுகமாயிருக்கிறேன்
இதி என்று
ப்³ருவன் சொல்லிக்கொண்டு
ஸர்வ: சகலமான
ஜன: ஜீவரும்
ஔதா³ஸீன்யே உதாசீனவேளையில்
நிஜானந்த³பா⁴வம் நிஜானந்த ஸ்வபாவத்தை
வக்தி சொல்லுகிறார்கள்

அ-கை. உதாசீன வேளையில் தோன்றுகிற ஆனந்தம் பிர்மானந்தமானதால் இதை வாசனானந்தமென்று சொல்லுவானேனெனில்.

अहमस्मीत्यहंकारसामान्याच्छादितत्वतः ।
निजानन्दोनमुख्योयंकिंत्वसौतस्यवासना ॥

அஹமஸ்மீத்யஹங்காரஸாமான்யாச்சா²தி³தத்வத: |
நிஜானந்தோ³ ந முக்²யோ(அ)யம் கிந்த்வஸௌ தஸ்ய வாஸனா || ௬௬

அஹம் நான்
அஸ்மி இதி இருக்கிறேனென்று
அஹங்காரஸாமான்யாச்சா²தி³தத்வத: சாமான்ய அகங்காரத்தினால் மூடப்பட்டிருப்பதால்
அயம் இந்த
நிஜானந்த³: நிஜானந்தமானது
முக்²ய: முக்கியானந்தம்
ந அன்று
கிந்து பின்னையோவென்றால்
அஸௌ இந்த நிஜானந்தமானது
தஸ்ய அந்த முக்கியானந்தத்தின்
வாஸனா வாசனையென்றறி.

அ-கை. இதற்கு திருஷ்டாந்த மேதெனில்.

नीरपूरितभाण्डस्यबाह्येशैत्यंनतज्जलम् ।
किन्तुनीरगुणस्तेननीरसत्तानुमीयते ॥

நீரபூரிதபாண்டஸ்யபாஹ்யெஶைத்யந தஜ்ஜலம் ।
கிந்துநீரகுணஸ்தேந நீரஸத்தாநுமீயதே ॥ கூ ॥

நீரபூரிதபாண்டஸ்ய ஜலம்பூரித்த பாண்டயினுடைய
பாஹ்யே வெளியில்காண்கிற
ஶைத்யம் குளிர்ச்சியானது
தத் அந்த
ஜலம் ஜலமாக
ந ஆகாது

கிந்து பின்னையோவென்றால்
நீரகுணம் ஜலத்தின்குணமானகுளிர்ச்சியே
தேந அதனாலே
நீரஸத்தா ஜலத்திலிருப்புபானது
அநுமீயதே அனுமானம் பண்ணப்படுகிறது.

அ-கை. அந்தமுக்கியானந்தம் எப்போ காணப்படுமெனில்.

यावद्यावदहंकारोविस्मृतोभ्यासयोगतः ।
तावत्तावत्सूक्ष्मदृष्टेर्निजानन्दोऽनुमीयते ॥

யாவத்யாவதஹங்காரோவிஸ்ம்ருதோப்யாஸயோகதஃ ।
தாவத்தாவத்ஸூக்ஷ்மத்ருஷ்டேர்நிஜாநந்தோऽநுமீயதே ॥ கூஅ

யாவத்யாவத் எவ்வளவுக்கெவ்வளவு
அப்யாஸயோகதஃ பிரமாப்பியாசயோகத்தால்
அஹங்காரஃ இந்ததேகத்தில் நானென்கிற அகங்காரம்
விஸ்ம்ருதஃ மறக்கப்படுகிறதோ

தாவத்தாவத் அவ்வளவுக்கவ்வளவு
ஸூக்ஷ்மத்ருஷ்டேஃ சூக்குமமான ஞானத்திருஷ்டியுடையவனுக்கு
நிஜாநந்தஃ ஸ்வபாவானந்தமானது
அநுமீயதே அனுமானம் பண்ணப்படுகிறது

அ-கை. அப்படி யகங்காரம் நிற்சேஷமாய் நசித்ததற் கடையாளமேதெனில்,

सर्वात्मनाविस्मृतस्सन्सूक्ष्मतांपरमांव्रजेत् ।
अलीनत्वान्ननिद्रैषाततोदेहोपिनोपतेत् ॥

ஸர்வாத்மநாவிஸ்ம்ருதஸ்ஸந் ஸூக்ஷ்மதாம்பரமாம்வ்ரஜேத் ।
அலீநத்வாந்நநித்ரைஷா ததோதேஹோபிநோபதேத் ॥

ஸர்வாத்மநா சர்வவிதத்திலும்
விஸ்ம்ருதஃ ஸந் அகங்காரம் மறக்கப்பட்டதானால்

பரமாம் புத்தியானது பிரமமாயுள்ள
ஸூக்ஷ்மதாம் சூக்குமத்தன்மையை
வ்ரஜேத் அடையுமவசரத்தில் புத்தியானது

ஸுஷுப்திகாலே ஸ்மரிக்காதபடியினாலே
ஏஷா இந்த ஸ்திதியானது
நித்ரா நித்திரையும்

ந இல்லை.
தத: ஆகையினாலே
த்வைதம் அபி இத்தேகமும்
நாவபாஸதே தோற்றாது

ஆ-கை. இதுபிரமானந்தமென்கிறதில் பிரமாணமேதெனில்.

नद्वैतंभासतेनापिनिद्रातत्रास्तियत्सुखम् ।

सब्रह्मानन्दइत्याहभगवानर्जुनंप्रति ॥

நத்வைதம்பாஸதே நாபி நித்ரா தத்ராஸ்தி யத்ஸுகம் |
ஸ ப்ரஹ்மானந்த இத்யாஹ பகவானர்ஜுனம்ப்ரதி || ௧௱

த்வைதம் அபி யாதொரு நிர்விகற்பசமாதி அவஸ்தையில் த்வைதமும்
ந பாஸதே விளங்குகிறதில்லையோ
தத்ர நித்ரா அதிலொன்றுந் தெரியாத நித்திரையுமில்லையோ
யத் எப்படிப்பட்ட சமயத்தில் யாவனொருவன்
ஸர்வ: சுகமானது (தொரு

அஸ்தி இருக்கிறதோ
ஸ: அதுவே
ப்ரஹ்மாநந்த: பிரமானந்தம்
இதி என்று
பகவான் கிருஷ்ணஸ்வாமியானவர்
அர்ஜுனம் ப்ரதி அர்ஜுனனைக் குறித்து
ஆஹ சொன்னார் (த்து

அ-கை. பக்ஷிபோல இருக்கிற மனது என்னமாய் ஆத்துமாவில் அசைவற்றிருக்குமெனில் இதற்குப் பகவான் கீதையில் சொன்ன உபாயங்களை அனுபவத்திற்கொத்ததாய் இந்த வாக்கியங்களையே பரிகாரமாகச் சொல்லுகிறார்.

शनैश्शनैरुपरमेद् बुद्ध्याधृतिगृहीतया ।

आत्मसंस्थंमनःकृत्वानकिञ्चिदपिचिन्तयेत् ॥

ஶனைஶ்ஶனைருபரமேத்புத்த்யா த்ருதிக்ருஹீதயா |
ஆத்மஸம்ஸ்தம்மன: க்ருத்வா நகிஞ்சிதபி சிந்தயேத் || ௧௦௩

ஶனை: ஶனை: விஷயத்தினின்று கிரமமாகமெள்ளமெள்ள
த்ருதிக்ருஹீதயா தைரியத்தால் விழுக்கப்பட்டிருக்கிற
புத்த்யா சூக்ஷுமவிவேகபுத்தியினாலே அம்மனது
உபரமேத் ஒழிவையடைகிறது

மன: அந்தமனதை
ஆத்மஸம்ஸ்தம் ஆத்துமாவில் ஸ்திரமாக
க்ருத்வா இருக்கும்படி பண்ணி
கிஞ்சித் அபி சற்றும்
ந சிந்தயேத் சிந்தியாமலிருக்கவேண்டியது.

௭-கை. இந்தயோகத்தில் முதலிலென்ன செய்யவேண்டியதெனில்.

यतोयतोनिश्चरतिमनश्चञ्चलमस्थिरम् ।

ततस्ततोनियम्यैतदात्मन्येववशंनयेत् ॥

யதோயதோநிஶ்சரதிமநஶ்சஞ்சலமஸ்திரம் ।

ததஸ்ததோநியம்யைததாத்மந்யேவவஶம்நயேத் ॥ ௧௦௨

யத: யத: யாதொரு யாதொரு விஷ
 யத்தினாலே
சஞ்சலம் அசைவோடே கூடியும் [ற
அஸ்திரம் உறுதியில்லாமையாயுமிருக்கி
மந: மனதானது [தோ
நிஶ்சரதி சலித்துக் கொண்டிருக்கிற

தத: தத: அந்தந்தவிஷயத்திலிருந்
ஏதத் இந்த மனதை [து
நியம்ய நிக்கிரகம்பண்ணி
ஆத்மநி ஏவ சாக்ஷியான தன்னிடத்
வஶம் ஸ்வாதீனம் [திலேயே
நயேத் பண்ணவேண்டியது

அ-கை. இந்த மனதின் உபசமனத்தால் என்ன விசேஷங் காணப்படு மெனில்.

प्रशान्तमनसंह्येनंयोगिनंसुखमुत्तमम् ।

उपैतिशान्तरजसंब्रह्मभूतमकल्मषम् ॥

ப்ரஶாந்தமநஸம்ஹ்யேநம்யோகிநம்ஸுகமுத்தமம் ।

உபைதிஶாந்தரஜஸம்ப்ரஹ்மபூதமகல்மஷம் ॥ ௧௦௩

ப்ரஶாந்தமநஸம் உபசாந்தமானமன
 தையுடையவனையும்
அகல்மஷம் பாபரஹிதனையும்
ப்ரஹ்மபூதம் பிர்மஸ்வரூபனையும்
ஶாந்தரஜஸம் ரஜோ குண மற்றவனையு
ஏநம் இந்த [மிருக்கிற

யோகிநம் ஞானயோகியை
உத்தமம் மேலான
ஸுகம் நிர்விகற்பசமாதி சுகமானது
உபைதி ஹி தானேவந் தடைகிற
 தன்றோ.

அ-கை. இந்த யோகமஹிமை யார் யாருக்கு யெங்கே சொல்லியிருக்கிறு ரெனில். கீதையில் பகவான் சொல்லியிருக்கிறதைக் காண்பிவிக்கிறார்.

यत्रोपरमतेचित्तंनिरुद्धंयोगसेवया ।

यत्रचैवात्मनात्मानंपश्यन्नात्मनितुष्यति ॥

सुखमात्यन्तिकंयत्तद्बुद्धिग्राह्यमतींद्रियम् ।

वेत्तियत्रनचैवायंस्थितश्चलतितत्वतः ॥

यंलब्ध्वाचापरंलाभंमन्यतेनाधिकंततः ।

यस्मिन्स्थितोनदुःखेनगुरुणापिविचाल्यते ॥
तंविद्याद्दुःखसंयोगवियोगंयोगसंज्ञितम् ।

𑌯𑌤𑍍𑌰𑍋𑌪𑌰𑌮𑌤𑍇𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌂𑌨𑌿𑌰𑍁𑌦𑍍𑌧𑌂𑌯𑍋𑌗𑌸𑍇𑌵𑌯𑌾 ।
𑌯𑌤𑍍𑌰𑌚𑍈𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌂𑌪𑌶𑍍𑌯𑌨𑍍𑌨𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌿𑌤𑍁𑌷𑍍𑌯𑌤𑌿 ॥ ௧௦௪
𑌸𑍁𑌖𑌮𑌾𑌤𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿𑌕𑌂𑌯𑌤𑍍𑌤𑌦𑍍𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌗𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌯𑌮𑌤𑍀𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌮𑍍 ।
𑌵𑍇𑌤𑍍𑌤𑌿𑌯𑌤𑍍𑌰𑌨𑌚𑍈𑌵𑌾𑌯𑌂𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌶𑍍𑌚𑌲𑌤𑌿𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌤𑌃 ॥ ௧௦௫
𑌯𑌂𑌲𑌬𑍍𑌧𑍍𑌵𑌾𑌚𑌾𑌪𑌰𑌂𑌲𑌾𑌭𑌂𑌮𑌨𑍍𑌯𑌤𑍇𑌨𑌾𑌧𑌿𑌕𑌂𑌤𑌤𑌃 ।
𑌯𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑍋𑌨𑌦𑍁𑌃𑌖𑍇𑌨𑌗𑍁𑌰𑍁𑌣𑌾𑌪𑌿𑌵𑌿𑌚𑌾𑌲𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥ ௧௦௬
𑌤𑌂𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌦𑍁𑌃𑌖𑌸𑌂𑌯𑍋𑌗𑌵𑌿𑌯𑍋𑌗𑌂𑌯𑍋𑌗𑌸𑌂𑌜𑍍𑌞𑌿𑌤𑌮𑍍 ।

𑌯𑍋𑌗𑌸𑍇𑌵𑌯𑌾 யோகாப் பியாசத்தி
𑌨𑌿𑌰𑍁𑌦𑍍𑌧𑌂 தகையப்பட்டிருக்கிறதனாலே
𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌂 சித்தமானது
𑌯𑌤𑍍𑌰 எந்தவஸ்துவில்
𑌉𑌪𑌰𑌮𑌤𑍇 ஒழிவையடைகிறதோ,
𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌚 எந்தவிடத்தில்
𑌆𑌤𑍍𑌮𑌨𑌾 ஆத்துமாவினாலே
𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌂 ஆத்துமாவாகிய தன்னை
𑌪𑌶𑍍𑌯𑌨𑍍 பார்த்துக்கொண்டே
𑌆𑌤𑍍𑌮𑌨𑌿 தன்னிடத்தில்
𑌤𑍁𑌷𑍍𑌯𑌤𑌿 சந்தோஷித்திருக்கிறானோ,
𑌆𑌤𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿𑌕𑌂 முடிவாயும்
𑌅𑌤𑍀𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌂 மனம் முதலிய இந்திரியங்களுக்கு அவிஷயமாயும்
𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌗𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌯𑌂 புத்தியினால் மாத்திரம் கிரகிக்கத்தக்கதாயும்
𑌯𑌤𑍍 யாதொரு
𑌸𑍁𑌖𑌂 சுகமிருக்கிறதோ
𑌤𑌤𑍍 அதுவே சுகமென்று
𑌵𑍇𑌤𑍍𑌤𑌿 அறிந்திருக்கிற
𑌅𑌯𑌂 இவன்,
𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌚 யாதொருவஸ்துவில்
𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌃 𑌸𑌨𑍍 இருந்தே
𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌤𑌃 அந்தத்துவத்தினின்று
𑌨 𑌚𑌲𑌤𑌿 சலிக்கிறதில்லையோ,
𑌯𑌂 யாதொருலாபத்தை
𑌲𑌬𑍍𑌧𑍍𑌵𑌾 அடைந்தபுருஷன்
𑌤𑌤𑌃 அதைகாட்டிலும்
𑌅𑌪𑌰𑌂 வேறானஎப்படிப்பட்ட
𑌲𑌾𑌭𑌂 𑌚 லாபத்தையும்
𑌅𑌧𑌿𑌕𑌂 அதிகமாக
𑌨 𑌮𑌨𑍍𑌯𑌤𑍇 யெண்ணமாட்டானோ,
𑌯𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 எந்த வஸ்துவில்
𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌃 ஸ்திரமாயிருக்கிறானோ,
𑌗𑍁𑌰𑍁𑌣𑌾 பெரிதான
𑌦𑍁𑌃𑌖𑍇𑌨 𑌅𑌪𑌿 துக்கத்தினாலும்
𑌨 𑌵𑌿𑌚𑌾𑌲𑍍𑌯𑌤𑍇 அசைக்க படமாட்டானோ,
𑌤𑌂 அதையே
𑌦𑍁𑌃𑌖𑌸𑌂𑌯𑍋𑌗𑌵𑌿𑌯𑍋𑌗𑌂 சகலமான துக்கங்களுடைய சையோகத்தை விட்டதாயும் மிருக்கிற
𑌯𑍋𑌗𑌸𑌂𑌜𑍍𑌞𑌿𑌤𑌂 யோகமென்றபெயரையுடையதென்று
𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 அறியவேண்டியது

அ-கை. இப்பேர்ப்பட்ட யோகாப்பியாசத்தில் முன்னமுஞ் சிறிதுஞ் செய்யவேண்டிய விஷயத்தைக் காண்பிக்கிறார்.

सनिश्चयेनयोक्तव्योयोगोऽनिर्विण्णचेतसा ॥
युञ्जन्नेवंसदात्मानंयोगीविगतकल्मषः ।
सुखेनब्रह्मसंस्पर्शमत्यन्तंसुखमश्नुते ॥

ஸநிஶ்சயேநயோக்தவ்யோயோகோऽநிர்விண்ணசேதஸா ॥ ௧௦௭
யுஞ்ஜந்நேவம்ஸதாத்மாநம்யோகீவிகதகல்மஷ: ।
ஸுகேநப்ரஹ்மஸம்ஸ்பர்ஶமத்யந்தம்ஸுகமஶ்நுதே ॥ ௧௦௮

அநிர்விண்ணசேதஸா துக்கமன்றியிலிருக்கிறமனதோடேகூடின
நிஶ்சயேந நிச்சயத்தோடே
ஸ: அந்த
யோக: யோகமானது
யோக்தவ்ய: சேர்க்கத்தக்கது
விகதகல்மஷ: சகலபாபங்களு மற்றவனாயு மிருக்கிற புருஷன்
ஏவம் இப்படி
ஸதா சதாகாலமும்
ஆத்மாநம் சாக்ஷியானதன்னை
யுஞ்ஜந் சேர்ந்திருக்கிற
யோகீ யோகியானவன்
ஸுகேந அநாயாசமாக
ப்ரஹ்ம பிர்மம்
ஸம்ஸ்பர்ஶம் சம்பந்தமாயிருக்கிற
அத்யந்தம் மேலான
ஸுகம் சுகத்தை
அஶ்நுதே அடைகிறானென்று பகவான் சொல்லியிருக்கிறார்.

அ-கை. பிர்மாப்பியாசத்தில் வெறுப்பைப் பண்ணக்கூடாதென்று சொன்னதற்குத் திருஷ்டாந்த மேதெனில்.

उत्सेकउदधेर्यद्वत्कुशाग्रेणैकबिन्दुना ।
मनसोनिग्रहस्तद्वद्भवेदपरिखेदतः ॥

உத்ஸேகஉததேர்யத்வத்குஶாக்ரேணைகபிந்துநா ।
மநஸோநிக்ரஹஸ்தத்வத்பவேதபரிகேதத: ॥ ௧௦௯

குஶாக்ரேண தர்ப்பை நுனியினாலே
ஏகபிந்துநா ஒவ்வொருதிவலையாக
உததே: சமுத்திரத்திலிருந்து ஜலத்தைச்சிட்டுக்குருவியானது
உத்ஸேகம் இறைத்து
யத்வத் கருடனால் தன்முட்டையை அடைந்த கதை யெப்படியோ
தத்வத் அதுபோல
அபரிகேதத: உனக்குங் குருகடாக்ஷத்தால் துக்கப்படாமல்
மநஸ: மனதினுடைய
நிக்ரஹ: நிக்கிரஹமும்
பவேத் பலிக்கத்தக்கது

அ-கை. இன்னும் இச்சமாதியை யாருக்கு யார் சொல்லியிருக்கிருரெனில்

बृहद्रथस्यराजर्षेश्शाकायन्योमुनिस्सुखम् ।
प्राहमैत्राख्यशाखायांसमाध्युक्तिपुरस्सरम् ॥

यथानिरिन्धनोवह्निस्स्वयोनावुपशाम्यति ।
तथावृत्तिक्षयाच्चित्तंस्वयोनावुपशाम्यति ॥

𑌬𑍃𑌹𑌦𑍍𑌰𑌥𑌸𑍍𑌯𑌰𑌾𑌜𑌰𑍍𑌷𑍇𑌶𑍍𑌶𑌾𑌕𑌾𑌯𑌨𑍍𑌯𑍋𑌮𑍁𑌨𑌿𑌸𑍍𑌸𑍁𑌖𑌮𑍍 ।
𑌪𑍍𑌰𑌾𑌹𑌮𑍈𑌤𑍍𑌰𑌾𑌖𑍍𑌯𑌶𑌾𑌖𑌾𑌯𑌾𑌂𑌸𑌮𑌾𑌧𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌿𑌪𑍁𑌰𑌸𑍍𑌸𑌰𑌮𑍍 ॥ ௧௧௦
𑌯𑌥𑌾𑌨𑌿𑌰𑌿𑌨𑍍𑌧𑌨𑍋𑌵𑌹𑍍𑌨𑌿𑌸𑍍𑌸𑍍𑌵𑌯𑍋𑌨𑌾𑌵𑍁𑌪𑌶𑌾𑌮𑍍𑌯𑌤𑌿 ।
𑌤𑌥𑌾𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌕𑍍𑌷𑌯𑌾𑌚𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌂𑌸𑍍𑌵𑌯𑍋𑌨𑌾𑌵𑍁𑌪𑌶𑌾𑌮𑍍𑌯𑌤𑌿 ॥ ௧௧௧

𑌬𑍃𑌹𑌦𑍍𑌰𑌥𑌸𑍍𑌯 பிரகத்ரதனென்கிற
𑌰𑌾𑌜𑌰𑍍𑌷𑍇𑌃 ராஜரிஷிக்கு
𑌶𑌾𑌕𑌾𑌯𑌨𑍍𑌯𑌃 சாகாயன்னியரென்ற
𑌮𑍁𑌨𑌿𑌃 முனியானவர்
𑌸𑌮𑌾𑌧𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌿𑌪𑍁𑌰𑌸𑍍𑌸𑌰𑌂 சமாதிவரையில் சொல்லப்படுகிறபரம்பராவாக்கியங்களுடைய
𑌸𑍁𑌖𑌂 சுகத்தை
𑌮𑍈𑌤𑍍𑌰𑌾𑌖𑍍𑌯𑌶𑌾𑌖𑌾𑌯𑌾𑌂 மைத்திராயணி சாகையில்
𑌪𑍍𑌰𑌾𑌹 சொன்னார்
𑌨𑌿𑌰𑌿𑌨𑍍𑌧𑌨𑌃 விறகில்லாத
𑌵𑌹𑍍𑌨𑌿𑌃 அக்னியாது
𑌸𑍍𑌵𑌯𑍋𑌨𑍌 தனக்குக்காரணமான
𑌯𑌥𑌾 எப்படி (ஸ்வரூபத்தில்
𑌉𑌪𑌶𑌾𑌮𑍍𑌯𑌤𑌿 சமனத்தையடைகிறதோ
𑌤𑌥𑌾 அப்படி
𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌕𑍍𑌷𑌯𑌾𑌤𑍍 த்வைதாத்வைத ரூபமானவிருத்திகளுடையக்ஷயத்தால்
𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌂 சித்தமானது
𑌸𑍍𑌵𑌯𑍋𑌨𑍌 தன்காரணமானஅறிவில்
𑌉𑌪𑌶𑌾𑌮𑍍𑌯𑌤𑌿 உபசாந்தியையடைகிறது

அ-கை. அதினலென்ன விசேஷமாயிற்றெனில்.

स्वयोनावुपशान्तस्यमनसस्सत्यकामिनः ।
इन्द्रियार्थविमूढस्यानृताःकर्मवशानुगाः ॥

𑌸𑍍𑌵𑌯𑍋𑌨𑌾𑌵𑍁𑌪𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯𑌮𑌨𑌸𑌸𑍍𑌸𑌤𑍍𑌯𑌕𑌾𑌮𑌿𑌨𑌃 ।
𑌇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌰𑍍𑌥𑌵𑌿𑌮𑍂𑌢𑌸𑍍𑌯𑌾𑌨𑍃𑌤𑌾𑌃𑌕𑌰𑍍𑌮𑌵𑌶𑌾𑌨𑍁𑌗𑌾𑌃 ॥ ௧௧௨

𑌸𑍍𑌵𑌯𑍋𑌨𑍌 தன்காரணமான சாக்ஷிஸ்வரூபத்தில்
𑌉𑌪𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 லயித்ததாயும்
𑌸𑌤𑍍𑌯𑌕𑌾𑌮𑌿𑌨𑌃 அழியாதஆனந்தத்தை யிச்சித்திருக்கிற
𑌇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌰𑍍𑌥𑌵𑌿𑌮𑍂𑌢𑌸𑍍𑌯 விஷயபராமுகத்தையுடையதாயுமிருக்கிற
𑌮𑌨𑌸𑌃 மனதிற்கு
𑌕𑌰𑍍𑌮𑌵𑌶𑌾𑌨𑍁𑌗𑌾𑌃 பிரூப்தகர்மத்தால்வருகிறபோகங்கள்

சுருதார் ஜலத்திலெழுதின எழுத்	து ப்போல பொய்யாய்ப்போய் வி டுகின்றன

அ-கை. சித்தோபசாந்தியால் ஜகத்துப் பொய்யாப்ப்போய்விடுமென்று சொன்னது கூடாது. ஜகத்திற்குச் சித்தம் உபாதானகாரண மில்லையேயென்றால் நீ சொன்னப்படி கிரமசிருஷ்டியால் அபபடியானாலும் எப்போதும் சுகத்திற்குக் காரணம் சித்தந்தானே யுகபத்சிருஷ்டியிலேயோ வென்றால்தன்னையறியாத அஞ்ஞானத்தால் முதலில் சித்தமேயுண்டாயிற்றென்றும் அதிலிருந்து சகலமும் உண்டாயிற்றென்று சுருதி சொல்வதாலும் அனுபவசித்தமில்லாத சுஷுப்தியில் சகலரும் சுகிகளாயும் சித்தமுள்ள ஜாக்கிரசொப்பனங்களில் துக்கிகளாயுமிருப்பது உலகப்பிரசித்தமானதால் சித்தசோதனை செய்யவேண்டுமென்று சொல்லுகிறார்.

चित्तमेवहिसंसारस्तत्प्रयत्नेनशोधयेत् ।

சித்தமேவஹிஸம்ஸாரஸ்தத்ப்ரயத்நேநஶோதயேத் ।

சித்தமேவ புருஷனுக்குத்தன் சித்தந்தானே	தத் அந்தசித்தத்தை
ஸம்ஸாரஃஹி சகலவிதமான சம்சாரமன்றோ	ப்ரயத்நேந மெய்வருத்தத்தால்
	ஶோதயேத் சோதனைபண்ணவேண்டியது

அ-கை. எப்படி சித்தமோ அப்படிப் புருஷனாகுவனென்பதில் பிரமாணமேதெனில்.

यच्चित्तस्तन्मयोमर्त्योगुह्यमेतत्सनातनम् ॥

யச்சித்தஸ்தந்மயோமர்த்யோகுஹ்யமேதத்ஸநாதநம் ॥ கககூ

மர்த்யஃ புருஷனானவன்	ஏதத் இதுவே
யச்சித்தஃ யாதொருவிஷயத்தில் சித்தத்தை யுடையவனாயிருக்கிறானோ	ஸநாதநம் அனாதிசித்தமான
தந்மயஃ அந்தவடிவமாகவே ஆகிறான்	குஹ்யம் ரகஸியமென்று சுருதிசொல்லுகிறது

அ-கை. அனாதி பரம்பரையாய் ஆர்ஜ்ஜிக்கப்பட்டிருக்கிற சஞ்சித கர்மங்கள் சித்தசோதனையால் எப்படி நிவர்த்தியாகுமெனில்.

चित्तस्यहिप्रसादेनहन्तिकर्मशुभाशुभम् ।

प्रसन्नात्मात्मनिस्थित्वासुखमक्षयमश्नुते ॥

சித்தஸ்யஹிப்ரஸாதேநஹந்திகர்மஶுபாஶுபம் ।

ப்ரஸந்நாத்மாத்மநிஸ்தித்வாஸுகமக்ஷயமஶ்நுதே ॥ கககச

வித்வாந் விவேகியானவன் சித்தத்தினுடைய
வ்ருத்திசாந்தேந பிரசாந்தத்தினாலே
ஸமாஸமாப்தம் ஸ்வரூபமான
காமம் காமத்தை
ஸஞ்சிநோதி கொள்ளுகிறானென்று

ப்ரஸந்நாத்மா அதனாலே பிரசன்னமான சித்தத்தையுடையவனாய்
ஸாக்ஷிணி சாக்ஷியாகிய தன்னிடத்தில்
ஸ்தித்வா இருந்துகொண்டு
அக்ஷயம் அழிவற்ற
ஸுகம் ஆனந்தத்தை
ஸம்ருச்சதி அடைகிறான்

அ-கை. ஆத்துமாவில் சித்தத்தை எதுபோல் வைக்கவேண்டுமெனில்.

समासक्तंयथाचित्तंजन्तोर्विषयगोचरे ।
यद्येवंब्रह्मणिस्यात्तत्कोनमुच्येतबन्धनात् ॥

ஸமாஸக்தம்யதாசித்தம்ஜந்தோர்விஷயகோசரே ।
யத்யேவம்ப்ரஹ்மணிஸ்யாத்தத்கோநமுச்யேதபந்தநாத் ॥ ௧௧௫

ஜந்தோ: சகலஜந்துகளுக்கும்
விஷயகோசரே சப்தாதி விஷயங்களில்
சித்தம் யாதொருசித்தமானது
யதா எப்படிப்பரவசமாய்
ஸமாஸக்தம் ஆசையுடன் அழுந்தியிருக்கிறதோ

தத் அப்படியந்தச்சித்தமானது
ஏவம் இவ்விதமாகயிருக்கிற
ப்ரஹ்மணி பிர்மத்தில்
ஸ்யாத் யதி அழுந்திஇருந்தானால்
க: எவன்தான்
பந்தநாத் பந்தத்திலிருந்து
ந முச்யேத விடுப்படமாட்டான்

அ-கை. மனது எத்தனை விதமெனில்.

मनोहिद्विविधंप्रोक्तंशुद्धंचाशुद्धमेवच ।
आशुद्धंकामसंपर्काच्छुद्धंकामविवर्जितम् ॥
मनएवमनुष्याणांकारणंबन्धमोक्षयोः ।
बन्धायविषयासक्तंमुक्त्यैनिर्विषयंस्मृतम् ॥

மநோஹித்விவிதம்ப்ரோக்தம்ஶுத்தம்சாஶுத்தமேவச ।
அஶுத்தம்காமஸம்பர்காச்சுத்தம்காமவிவர்ஜிதம் ॥ ௧௧௬
மநஏவமநுஷ்யாணாம்காரணம்பந்தமோக்ஷயோ: ।
பந்தாயவிஷயாஸக்தம்முக்த்யைநிர்விஷயம்ஸ்ம்ருதம் ॥ ௧௧௭

மந: மனதானது
ஶுத்தம் ச சுத்தமென்றும்

அஶுத்தம் ச அசுத்தமென்றும்
த்விவிதம் ஏவ இரண்டு விதமாகவே

ப்ரோக்தா ஹி சொல்லப்படுகிறதன்றோ
காமஸங்கல்பஸம்பர்க்காத் ஆசைகளுடையசம்பந்தத்தால்
அசுத்தம் அசுத்தமாகிறது
காமவிவர்ஜிதம் ஆசையன்றியிலேயே இருந்ததானால்
சுத்தம் சுத்தமாக ஆகிறது
மனுஷ்யாணாம் மனிதர்களுக்கு
பந்தமோக்ஷயோ: பந்தமோக்ஷங்களில்
மன ஏவ மனதுதானே
காரணம் காரணமாயிருக்கிறது
விஷயாஸக்தம் விஷயத்திலாசையையுடையதானால்
பந்தாய பந்தத்தின்பொருட்டாகிறது
நிர்விஷயம் விஷயஆசையைவிட்டிருந்ததேயானால்
முக்த்யை மோக்ஷத்தின் பொருட்டாகிறதென்று
ஸ்ருதம் சுருதியால் சொல்லப்படுகிறது

அ-கை. சமாதியினால் சுகம் வருமென்பதில் பிரமாணமேதெனில்.

समाधिनिर्धूतमलस्यचेतसोनिवेशितस्यात्मनियत्सुखंभवेत् ।
नशक्यतेवर्णयितुंगिरातदास्वयंतदन्तःकरणेनगृह्यते ॥

ஸமாதிநிர்தூதமலஸ்ய சேதஸோ நிவேசிதஸ்யாத்மநி யத்ஸுகம் பவேத் |
ந சக்யதே வர்ணயிதும் கிரா ததா ஸ்வயம் ததந்த:கரணேந க்ருஹ்யதே ||

ஸமாதிநிர்தூதமலஸ்ய ஜீவப்பிரமைக்கியமான அகண்டாகார சமாதியினால் கழுவப்பட்டிருக்கிற ராஜச தாமஸங்களாகிற மலங்களையுடையதாயும்
ஆத்மநி ஆத்துமாவிடத்தில்
நிவேசிதஸ்ய வைக்கப்பட்டதாயுமிருக்கிற
சேதஸ: மனதிற்கு
யத் யாதொரு
ஸுகம் பவேத் நிர்விகற்பசுக முண்டாகிறதோ
கிரா அதைவாக்கினால்
வர்ணயிதும் வர்ணிக்க
ந சக்யதே ஆதிசேஷனாலுமுடியாது
ததா அப்போகாணப்படுகிற
தத் அந்தசுகமானது
ஸ்வயம் தானாயிருக்கிற
அந்த:கரணேந அந்தக்கரணவிருத்தியில்உண்டானஞானத்தால் மாத்திரம்
க்ருஹ்யதே கிரகிக்கப்படுகிறது

அ-கை. இக்காலத்திலவ்விதசமாதி செய்யும்படியான சமாதி அஷ்டாங்கயோகங்களொன்றுமில்லாமையால் எப்படிக் கூடுமெனில்.

यद्यप्यसौचिरंकालंसमाधिर्दुर्लभोनृणाम् ।
तथापिक्षणिकोब्रह्मानन्दोनिश्चाययत्यसौ ॥

யத்யப்யஸௌ சிரம் காலம் ஸமாதிர் துர்லபோ ந்ருணாம் |
ததாபி க்ஷணிகோ ப்ரஹ்மாநந்தோ நிச்சாயயத்யஸௌ || ௧௧௧

யதி. அபி. நீசொல்லுகிற படியானுலும்
அயம் இந்த
ஸமாதி: சமாதியானது
ந்ருணாம் மனிதர்களுக்கு
சிரகாலம் வெகுகாலம் வரையிருப்ப[து
துர்லபம் துர்லபந்தான்
ததாபி அப்படியிருந்தபோதிலும்
க்ஷணிகம் க்ஷணிகசமாதியால்
அயம் இந்த
ப்ரஹ்மாநந்த: பிர்மானந்தமானது
நிஶ்சயதி நிச்சயம் பண்ணகூடும்

அ-கை. வெகுபேர்களிந்த நிச்சயத்தை யடையாமலிருக்கிறார்களேயெனில்.

श्रद्धालुर्व्यसनीयोत्रनिश्चिनोत्येवसर्वथा ।
निश्चितेतुसकृत्तस्मिन्विश्वसित्यन्यदाप्ययम् ॥

ஶ்ரத்தாலுர்வ்யஸநீயோத்ரநிஶ்சிநோத்யேவஸர்வதா ।
நிஶ்சிதேதுஸக்ருத்தஸ்மிந்விஶ்வஸித்யந்யதாப்யயம் ॥ ௧௨௦

ஶ்ரத்தாலு: நம்பிக்கைவடிவமானசிர த்தையுடையவனும்
அத்ர இந்தசமாதியில்
வ்யஸநீய: அக்கரையுள்ளவனுயு மிருக்கிறபுருஷன்
ஸர்வதா சதாகாலமும்
நிஶ்சிநோத்யேவ நிச்சயித்தே இருப்ப(ன்
ஸக்ருத் ஒருதடவை
தஸ்மிந் அந்தப்பிர்மாத்மபுத்தியானது
நிஶ்சிதே து நிச்சயம்பண்ணப் பட்டிருந்துள்ளளவில்
அந்யதாபி மற்றசமாதி இல்லாதகாலங்களிலும்
அயம் இந்தபுருஷன் (யிருப்பன்
விஶ்வஸிதி நம்பிக்கையோடேயேகூடி

அ-கை. அந்தப் புருஷன் உதாசீனவஸ்தையில் எப்படி யிருப்பானெனில்.

तादृक्पुमानुदासीनकालेप्यानन्दवासनाम् ।
उपेक्ष्यमुख्यमानन्दंभावयत्येवतत्परः ॥

தாத்ருக்புமாநுதாஸீநகாலேப்யாநந்தவாஸநாம் ।
உபேக்ஷ்யமுக்யமாநந்தம்பாவயத்யேவதத்பர: ॥ ௧௨௧

தாத்ருக்புமாந் சமாதிசுகத்தை யனுபவித்த அப்பேர்ப்பட்டபுருஷன்
உதாஸீநகாலேஅபி உதாசீனவஸ்த்தையிலும்
ஆநந்தவாஸநாம் ஆனந்தவாசனையான நிஜானந்தத்தை
உபேக்ஷ்ய உபேக்ஷித்து
தத்பர: முக்கியானந்தத்திலுத்யுக்தனுயிருந்து
முக்யம் சமாதி
ஆநந்தம் ஆனந்தத்தை [இருப்பன்
பாவயதி. ஏவபாவித்துக்கொண்டே

அ-கை. அது எதினுலெனில்.

परव्यसनिनीनारीव्यग्रापिगृहकर्मणि ।
तदेवास्वादयत्यन्तःपरसङ्गरसायनम् ॥

பரவ்யஸநிநீ நாரீ வ்யக்ராபி க்ருஹகர்மணி ।
ததேவாஸ்வாதயத்யந்த:பரஸங்கரஸாயநம் ॥ ௧௨௨

பரவ்யஸநிநீ பரபுருஷனிடத்திலெண்ணமுள்ளவளான
நாரீ ஸ்திரீயானவள்
க்ருஹகர்மணி வீட்டுக் காரியத்தில்
வ்யக்ராபி சாவதானமாயிருந்தாலும்
தத் அந்த
பரஸங்கரஸாயநம் பரபுருஷனுடைய ஆலிங்கனாதிகளால் உண்டாயிருக்கிற நூதன சுகரசத்தையே
அந்த: உள்ளே
ஆஸ்வாதயதி பானம்பண்ணிக் கொண்டிருப்பாள்.

அ-கை. இந்த திருஷ்டாந்தார்த்தத்தை தாஷ்டாந்தத்தில் சேர்க்கிறார்.

एवंतत्वेपरेशुद्धेधीरोविश्रान्तिमागतः ।
तदेवास्वादयत्यन्तर्बहिर्व्यवहरन्नपि ॥

धीरत्वमक्षप्राबल्येप्यानन्दास्वादवाञ्छया ।
तिरस्कृत्याखिलाक्षाणितच्चिन्तायांप्रवर्तनम् ॥

ஏவம் தத்வே பரே சுத்தே தீரோ விச்ராந்திமாகத: ।
ததேவாஸ்வாதயத்யந்தர் பஹிர்வ்யவஹரந்நபி ॥ ௧௨௩
தீரத்வமக்ஷப்ராபல்யேப்யாநந்தாஸ்வாதவாஞ்சயா ।
திரஸ்க்ருத்யாகிலாக்ஷாணி தச்சிந்தாயாம் ப்ரவர்தநம் ॥ ௧௨௪

ஏவம் இப்படி
சுத்தே பரிசுத்தமாயிருக்கிற
பரே தத்வே பரமாத்துமவஸ்துவில்
விச்ராந்திம் சிரமபரிகாரத்தை
ஆகத: அடைந்தவனாயிருக்கிற
தீர: தீரனானஞானி
பஹி: வெளியிலே
வ்யவஹரந் அபி விவகாரம்பண்ணிக்கொண்டிருந்தாலும்
தத் ஏவ அந்த ஆனந்தானுபவத்தைத்தானே
அந்த: உள்ளே
ஆஸ்வாதயதி ஆஸ்வாதனம்பண்ணிக் கொண்டிருப்பன். [தீரத்வமாவதேதென்றால்]
அக்ஷப்ராபல்யே அபி விஷயங்களிலிழுத்துப்போகிற இந்திரியங்களுடைய பிராபல்யமிருந்தாலும் சாப்பிட உட்கார்ந்தவனை கையைப்பற்றி யிழுத்தாலும் போஜன வாஞ்சையுள்ளவன் போல
ஆநந்தாஸ்வாதவாஞ்சயா இந்தப் பிர்மானந்தத்தைச் சாப்பிடவேண்டுமென்கிறவாஞ்சையினாலே திருஷ்டாந்தத்தில் இவன்கைபப்பற்றி யி

ரூத்தப்பெயர்களை யெல்லாமெப்படி ஒதுக்கிப்போட்டு திரணைப்புஜிப்பதுபோலுமிவன்
ஸர்வேந்த்ரியாணி சகல இந்திரியங்களையும்
திரஸ்க்ருத்ய திரஸ்காரம்பண்ணி
தச்சிந்தாயாம் அந்த ஸ்வரூப சிந்தனையிலேயே
ப்ரவர்த்தனம் பிரவர்த்தித்திருப்பதுதான்
தீரதா தீரத்வம்

அ-கை. விச்சிராந்தியை அடைந்திருப்பனென்று சொன்னது யாதெனில்.

भारवाहीशिरोभारंमुक्त्वास्तेविश्रमंगतः ।
संसारव्यापृतित्यागेताद‍ृग्बुद्धिस्तुविश्रमः ॥

பாரவாஹீஶிரோபாரம்முக்த்வாஸ்தேவிஶ்ரமம்கத꞉ ।
ஸம்ஸாரவ்யாப்ருதித்யாகேதாத்ருக்³பு³த்³தி⁴ஸ்துவிஶ்ரம꞉ ॥ கஉரு

பாரவாஹீ சுமைதூக்குகிறவன்
ஶிரோபாரம் தலையிலிருக்கிற சுமையை
முக்த்வா போட்டு
விஶ்ரமம் சிரமபரிகாரத்தையெப்படி
கத꞉ அடைந்து
ஆஸ்தே இருப்பானோ
ஸம்ஸாரவ்யாப்ருதித்யாகே அப்படி சரீராதி சம்சாரங்களுடைய வியாபாரத்தை பரித்தியாகம் பண்ணுவதில்
தாத்ருக்³பு³த்³தி⁴꞉ து அப்பேர்ப்பட்ட புத்தியுண்டாவதே
விஶ்ரம꞉ சிரமபரிகாரமென்று சொன்னதென்றறி

அ-கை. பூர்ணவிச்சிராந்தி அடைந்தவனுக்கடையாளமேதெனில்.

विश्रान्तिंपरमांप्राप्तस्त्वौदासीन्येयथातथा ।
सुखदुःखदशायाञ्चतदानन्दैकतत्परः ॥

விஶ்ராந்திம்பரமாம்ப்ராப்தஸ்த்வௌதா³ஸீன்யேயதா²ததா² ।
ஸுக²து³꞉க²த³ஶாயாஞ்சததா³நந்தை³கதத்பர꞉ ॥ கஉசு

பராம் மேலான
விஶ்ராந்திம் விச்சிராந்தியை
ப்ராப்த꞉ அடைந்தபுருஷன்
ஔதா³ஸீன்யே து உதாசினவேளையில்
யதா² எப்படி
ததா² ஆனந்தமாயிருந்தானோஅப்படி
ஸுக²து³꞉க²த³ஶாயாம் ச சுகதுக்கங்களைக் கொடுப்பதற்குக்காரணமான காலத்திலும்
ததா³நந்தை³கதத்பர꞉ அந்த சுகதுக்கங்களைப் பரித்தியாகம் பண்ணிப்போட்டு அந்த முக்கியானந்தத்திலேயேயெண்ணமுள்ளவனாயிருப்பன்

அ-கை. அநுசந்தானத்திற்கு விரோதியான விஷயம்வருங்காலையில் இவனுக்கெப்படித் தோன்றுமெனில்.

अग्निप्रवेशहेतौधीश्शृङ्गारेयादृशीतथा ।
धीरस्योदेतिविषयेऽनुसन्धानविरोधिनि ॥

அக்நிப்ரவேஶஹேதௌதீஶ்ஶ்ருங்காரேயாத்ருஶீததா ।
தீரஸ்யோதேதிவிஷயேऽநுஸந்தாநவிரோதிநி ॥ ௧௨௭

அக்நிப்ரவேஶஹேதௌ பர்த்தா வுடன் அக்னியிற்பிரவேசிக்க எத்தனப்படும்வேளையில்
ஶ்ருங்காரே அலங்காரத்தில்
யாத்ருஶீ எப்படியவள்
தீ: புத்திவெறுக்குமோ
ததா அப்படி
தீரஸ்ய தீரனானஞானிக்கு
அநுஸந்தாநவிரோதிநி ஸ்வரூபானுசந்தானத்திற்கு விரோதமாய் வருகிற
விஷயே விஷயானந்தத்திலும்
உதேதி வெறுக்கும்படியான புத்தியுண்டாகிறது

அ-கை. அனுசந்தானத்திற்கு விரோதமன்றியிருக்கிற பிராரப்தபோகம் எப்படி புஜிப்பனெனில்.

अविरोधिसुखेबुद्धिःस्वानन्देचगमागमौ ।
कुर्वन्त्यास्तेक्रमादेषाकाकाक्षिवादितस्ततः ॥

அவிரோதிஸுகேபுத்தி:ஸ்வாநந்தேசகமாகமௌ ।
குர்வந்த்யாஸ்தேக்ரமாதேஷாகாகாக்ஷிவதிதஸ்தத: ॥ ௧௨௮

அவிரோதிஸுகே அனுசந்தானத்திற்குவிரோதமில்லாமல் வருகிற விஷயசுகத்திலும் (திலும்
ஸ்வாநந்தேச தன்னுடைய ஆனந்தத்
கமாகமௌ போக்குவரத்துக்களை
குர்வந்தீ பண்ணிக்கொண்டிருக்கிற
ஏஷா இந்த ஞானியின்
புத்தி: புத்தியானது (போல
காகாக்ஷிவத் காக்கையினுடைய கண்
க்ரமாத் கிரமமாக (ம்
இதஸ்தத: இவிடத்திலுமவிடத்திலு
ஆஸ்தே போக்குவரத்தாகவே இருக்கும் இரண்டானந்தத்தில் ஒன்றையும் விட்டுக்கொடுக்கமாட்டாது.

அ-கை. காக்கைக்கண் திருஷ்டாந்தத்தை யனுபவத்தில் காட்டவேண்டுமெனில்.

एकैवदृष्टिःकाकस्यवामदक्षिणनेत्रयोः ।
यात्यायात्येवमानंदद्वयेतत्त्वविदोमतिः ॥

ஏகைவத்ருஷ்டி:காகஸ்யவாமதக்ஷிணநேத்ரயோ: ।
யாத்யாயாத்யேவமாநந்தத்வயேதத்த்வவிதோமதி: ॥ ௧௨௯

காகஸ்ய காக்கைக்கு
ஏகா ரூபத்தைக்கிரகிக்கிறவொரு

த்ருஷ்டிஃ யதா — திருஷ்டிதானே
வாமதக்ஷிணநேத்ரயோஃ — இடதுநேத்திரத்திலும் வலதுநேத்திரத்திலும்
யாதி — போகிறதும்
ஆயாதி — வருகிறதுமாயிருப்பதுபோல
ஏவம் — இப்படி
தத்த்வவிதஃ — தத்துவஞானியினுடைய
புத்திஃ — புத்தியும்
ஆநந்தத்வயே — பிர்மானந்தத்திலும்விஷயானந்தத்திலும் போக்குவரத்தாயிருக்கும்

அ-கை. விஷயானந்தமும் பிர்மமானந்தமும் பிராமணனும் துலக்கனுமெப்படியொன்று சேரமாட்டார்களோ அப்படியொன்றுக்கொன்று விரோதமாயிருப்பதால் ஒருஆனந்தத்தைப் புஜிக்கும்போது மற்றோரானந்தம் மறைந்துபோகுமே எப்படி யிரண்டானந்தத்தோடே கூடியிருப்பனெனில்.

भुञ्जानोविषयानन्दंब्रह्मानन्दञ्चतत्त्ववित् ।
द्विभाषाभिज्ञवद्विद्यादुभौलौकिकवैदिकौ ॥

புஞ்ஜாநோவிஷயாநந்தம்ப்ரஹ்மாநந்தஞ்சதத்த்வவித் ।
த்விபாஷாபிஜ்ஞவத்வித்யாதுபௌலௌகிகவைதிகௌ ॥ ௧௩௦

விஷயாநந்தம் — விஷயானந்தத்தையும்
ப்ரஹ்மாநந்தம் ச — அதற்குஎதிர் முறையான பிர்மானந்தத்தையும்
புஞ்ஜாநஃ — புஜித்துக்கொண்டிருக்கிற
தத்த்வவித் — தத்துவஞானி
த்விபாஷாபிஜ்ஞவத் — இரண்டுபாஷையைத் தெரிந்தவன்போல்
லௌகிகவைதிகௌ — லோகசம்பந்தமாயும் ஆத்துமசம்பந்தமாயும்
உபௌ — இரண்டானந்தங்களையும்
வித்யாத் — அறிந்திருப்பான்

அ-கை. ஐயா பிராரப்த துக்கம் அனுபவிக்கும்போது இவன் யெப்படியானந்தமாயிருப்பானெனில்.

दुःखप्राप्तौनचोद्वेगोयथापूर्वंयतोद्विदृक् ।
गङ्गामग्नार्धकायस्यपुंसश्शीतोष्णधीर्यथा ॥

துஃகப்ராப்தௌநசோத்வேகோயதாபூர்வம்யதோத்வித்ருக் ।
கங்காமக்நார்தகாயஸ்யபும்ஸஶ்ஶீதோஷ்ணதீர்யதா ॥ ௧௩௧

யதஃ — யாதொருகாரணத்தினாலே அஞ்ஞானதிசையில்துவிததிருஷ்டியை
த்வித்ருக் — மாத்திரம்வைத்திருந்தபுருஷனுக்கு இப்போ விசாரத்தினாலுண்டான ஞானநேத்திரமும் கூட உண்டாயிருக்கிறதோ
அதஃ — அந்தக்காரணத்தினால்
துஃகப்ராப்தௌ — பிராரப்ததுக்கம் வந்தசமயத்திலும்
யதாபூர்வம் — முன்போலவனுக்கு
உத்வேகஃ ந — துக்கமுண்டாகமாட்டாது

ஶாஶரீராயஞ்கா யஸ்ய வைஸவஃ பாதிசரீரங்கங்கையில் முழுகியிருக்கி ற புருஷனுக்கு ஶீதொஷ்மீம் தண்ணீருக்குள் காண்	கிற குளிர்ச்சியும் போக்காண்கிற வெய்யிலாலுண்டான உஷ்ணத்தை யும்அறிகிறஞானம் யதா உண்டாயிருப்பதுபோல இவ னுக்குமிருக்குமென்றறி.

அ-கை. இவன் சொப்பனுவஸ்தையில் எப்படி யிருப்பானெனில்.

इत्थंजागरणेतत्त्वविदोब्रह्मसुखंसदा ।
भातितद्वामनाजन्येस्वप्नेतद्भासतेतथा ॥

ஐத்தம்ஜாகரணெதத்வவிதொப்ரஹ்மஸுகம்ஸதா ।
ஶாதிதத்வாஸநாஜந்யெஸ்வப்நெதத்பாஸதெதயா ॥ கஙஉ

ஐத்தம் இப்படி ஜாகரணெ ஜாக்கிரத்தில் ஸதா எப்போதும் தத்வவிதஃ தத்துவஞானிக்கு ப்ரஹ்மஸுகம் பிர்ம்மானந்தம் ஶாதி விளங்கும் தத்வாஸநாஜந்யெ அந்தஜாக்கிரத்வாச	னையினாலே ஸ்வப்நெ உண்டுபண்ணப்பட்டிருக்கிற சொப்பனத்திலும் தயா அப்படியே தத் அந்தப்பிர்மானந்தம் ஶாஸதெ விளங்கும்

அ-கை. இப்படி சகலஞானிகளும் சொப்பனத்தில் விஷய விவகாரங்களோதா ற்றுமல் ஸ்வரூபானுசந் தானத்துடனேகூடி இருப்பார்களோவெனில் சொப்ப னம் ஆனந்தானுபவத்தினால் மாத்திரம் உண்டாகவில்லை பின்னையோவெனில் அவித்தியவாசனை யினாலும் உண்டாவதால் நியமமில்லை [illegible]

अविद्यावासनाप्यस्तीत्यतस्तद्वासनोत्थिते ।
स्वप्नेमूर्खवदेवैषसुखंदुःखञ्चवीक्षते ॥

அவித்யாவாஸநாப்யஸ்தீத்யதஸ்தத்வாஸநொத்திதெ ।
ஸ்வப்நெமூர்க்கவதெவைஷஸுகம்துஃகஞ்சவீக்ஷதெ ॥ கஙங

அவித்யாவாஸநா அபி அவித்தியா வாசனையும் அஸ்தி இதி சொப்பனத்திலிருக்கிறது அதஃ ஆகையினாலே தத்வாஸநொத்திதெ அந்த அவித்தியா வாசனையில் நின்றுண்டான	ஸ்வப்நெ சொப்பனுவஸ்தையில் ஏஷஃ இந்தஞானி மூர்க்கவத் ஏவ மூர்க்கனுயுள்ளவன் போல ஸுகம் துஃகம் ச சுகத்தையும்துக் கத்தையும்

வீக்ஷதே — அனுபவிக்கிறதாகக்காண்பன்

அ-கை. இதுவரை உபதேசித்த சகல அர்த்தத்தையும் முடிக்கிறார்.

ब्रह्मानन्दाभिधेग्रन्थेब्रह्मानन्दप्रकाशकम् ।
योगिप्रत्यक्षमध्यायेप्रथमेस्मिन्नुदीरितम् ॥

ப்ரஹ்மாநந்தாபிதே க்ரந்தே ப்ரஹ்மாநந்தப்ரகாஶகம் |
யோகிப்ரத்யக்ஷமத்யாயே ப்ரதமேஸ்மிந்நுதீரிதம் || ௧௩௪

ப்ரஹ்மாநந்தாபிதே — பிர்ம்மானந்தமென்றுபெயரிடப்பட்டிருக்கிற
க்ரந்தே — இந்தக்கிரந்தத்தில்
ப்ரஹ்மாநந்தப்ரகாஶகம் — பிர்மானந்தத்தைப்பிரகாசம் பண்ணிவைக்கிறதாயுமிருக்கிற
யோகிப்ரத்யக்ஷம் — ஞானிகளுக்குத் தடையன்றியிலிருக்கிற அபரோக்ஷ ஞானமானது
அஸ்மிந் ப்ரதமே — இந்தமுதலாவது
அத்யாயே — அத்தியாயத்தில்
உதீரிதம் — சொல்லப்பட்டது.

யோகானந்தம் முற்றிற்று.

---

(௧௨)வது ஆத்துமானந்தசாரார்த்தப்பிரகாசிகை.

உத்தமாதிகாரிகளுக்கு முன்சொன்ன யோகானந்தத்தால் ஞானமறியத்தக்கது. அஃது அற்றவர்களாயும், சாதனங்களற்றவர்களாயும், மந்தபுத்தியுடன்கூடின ஸ்திரீமுதலானவர்களுக்கும் எளிதில் ஞானமுண்டாவதற்காக இப்பிரகரண மாரம்பிக்கிறார். இவ்வாறு பிரகதாரண்ணியத்தில் ஆறுவது அத்தியாயத்தில் ஐந்தாவது பிரமாணத்தில் யாஞ்ஞவல்கிய மகரிஷியானவர் தன் மனைவியான அன்புள்ள நாயகியை நோக்கி ஓ! மைத்திரேயி! பெண்ணே! உனக்கும் மற்றமனைவியான காத்தியாயனிக்கும் நான் அனேகதிரவியம் சீட்டுனை ஜனகனிடம் சம்பாதித்திருக்கிறேன். உனக்கும் காத்தியானிக்கும் பாகம்செய்துவைத்துவிட்டு ஜீவன்முக்திசுகத்திற்காக வித்துவத் சன்னியாசியாய் வனமேகிறேனென்ற நாயகன் வசனங்கேட்ட மைத்தரேயியானவள் எனதன்பனே! பணத்தால் சாகாத்தன்மை வருமாவெனில் எனதன்பான நாயகமே, பணசையாலொருக்காலும் ஞானம் வராது. எல்லாவிஷயத்திலும் அதிகப்பிரியரான (ஆத்துமா)வே நீயென்றறியக்கடவாய். இம்மொழியைக்கேட்ட அம்மனைவி எவ்வாறு அதைத்தெரிந்துகொள்வேனெனில் ஏ அழகானபெண்ணே! நீ

நாயகனிடத்தில் வைக்கிறப்பிரீதியானது உன்னிமித்தமேயன்றி நாயகன் நிமித்தமில்லாததுபோலும், நாயகன் உன்னிடத்தில் வைக்கிறப் பிரீதியும் தனக்கன்றி பெண்ஜாதியின் பிரயோஜன மில்லாததுபோலும் புத்திரனிடத்திலும் ரத்தினமுதல் பணமீறாயிருக்கிற வஸ்துக்களிடத்துமிருக்கிறப் பிரீதியும் செட்டி காளைமாட்டில்வைக்கிற பிரீதியும் பிராமணத்துவமும் க்ஷத்திரியத்தன்மையும் வைசியனும் சூத்திரனும் லோகங்களிலும் வேதங்களிலும் பஞ்சபூதங்களிலும் இவை முதலிய வஸ்துக்களில் பிரீதிவைப்பது தனக்காகவேயொழிய, அந்தந்த பொருள்களுக்கல்ல. புத்திரனை ஆத்துமாவென்று பார்ப்பது கௌணாத்துமஞானம். தேகமே ஆத்துமாவென்று பார்ப்பது மித்தியாத்துமஞானம். ஜீவனே ஆத்துமாவென்று பார்ப்பது கருத்திராத்துமஞானம் இவைகளுக்கன்னியமான (சாக்ஷி)யே தானென்று அறிவதே முக்கியாத்துமஞானம் இவ்வாறு பஞ்சகோசங்களு மில்லையென்ற வேதிவாக்கியத்தா லவைகளைத்தள்ளி, ஆத்துமா அவிநாசியென்று நீ அறிந்துகொள்ளக் கடவாய். இவ்விதம் அறிவதே ஆத்துமானந்தம். முன் யோகானந்தத்தினால் எந்த ஆனந்தம் அடையப்பட்டதோ அதுவே இந்த ஆத்துமானந்தத்திலும் அடையப்படும்.

ஆத்துமானந்த சாரார்த்தப்பிரகாசிகை முற்றிற்று.

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீ கணேசாய நம:

ஸ்ரீ ராமலிங்க ப்ரஹ்மானந்த ஸ்வாமினே நம:

ப்ரஹ்மானந்தே அத்வைதானந்த:

அ-கை. இப்போது முதலாவது அத்தியாயத்தில் விவேகிக்கு சமாதியோகத்தால் பிர்மானந்தத்தை அடைகிற விதத்தைகாண்பித்து மூடனாயிருந்து அறியவேணுமென்கிற அவாஉடையவனுக்குஆத்துமானந்தமென்கிற சாங்கிய விசாரமூலமாய் பிர்மானந்தானுபவம் வரும்பொருட்டு சிஷியனுடைய வினவுக்குவிடை அளிக்கின்றார்.

नन्वेवंवासनानन्दाद्ब्रह्मनन्दादपीतरम् ।
वेत्तुयोगीनिजानंदंमूढस्यात्रास्तिकागतिः ॥

நந்வேவம்வாஸநாநந்தாத் ப்ரஹ்மாநந்தாதபீதரம் ।
வேத்துயோகீ நிஜாநந்தம்மூடஸ்யாத்ராஸ்திகாகதி: ॥ ௧

தத: சங்கை	ஞானந்தத்தை
ஏவம் இப்படி	யோகீ யோகியானவன்
வாஸநாநந்தாத் வாசனானந்தத்தைக் காட்டினும்	வேத்து அறியட்டும்
ப்ரஹ்மாநந்தாதபி பிர்மானந்தத்தைக்காட்டினும்	உபயப்ரமூடனாயிருக்கிறவனுக்கு
இதரம் வேறான	கத: இதில்
நிஜாநந்த: சமாதியிலுண்டாகிற தன்	கா மதிம் என்னகதி
	அஸ்தி இருக்கிறது

அ-கை. சிஷியன் இவ்வாறுகேட்டதற்கு குருவானவர் அதிமூடனுக்கு ஞானதிகாரம் கிடையவேகிடையாதென்று உத்தரம் சொல்லுகிறார்.

धर्माधर्मवशादेषजायतांम्रियतामपि ।
पुनःपुनर्देहलक्षैःकिंनोदाक्षिण्यतोवद ॥

தர்மாதர்மவசாதேஷஜாயதாம்ம்ரியதாமபி ।
புந:புநர்தேஹலக்ஷை:கிம்நோதாக்ஷிண்யதோவத ॥ ௨

தர்மாதர்மவசாத் புண்ணியபாபகர்ம வசத்தால்	ஜாயதாம் பிறக்கட்டும்
ஏஷ: இந்தப்புருஷன்	ம்ரியதாம் அபி மரணத்தை அடையட்டும்
புந:புந: அடிக்கடி	தாக்ஷிண்யத: அவர்கள்மேல் தாக்ஷிணியத்தினால்
தேஹலக்ஷை: லட்சம்தேகங்களோடேகூடி	ந: கிம் வத நமக்கு ஆவதென் சொல்

அ-கை. தாங்கள் மகா தயாளுவாய் சிஷியாளுக்கு அநுக்கிரகம் பண்ணுவதற்காகவே திரு உரு எடுத்திருப்பதால் தாக்ஷிண்ணியத்தினால் பிரயோஜனமில்லையென்று சொல்லக்கூடாதென்றால்.

आस्तितेनुजिघृक्षुत्वाद्दाक्षिण्येनप्रयोजनम् ।
तर्हिब्रूहिसमूढःकिंजिज्ञासुर्वापराङ्मुखः ॥
उपास्तिकर्मवाब्रूयाद्विमुखाययथोचितम् ।
मन्दप्रज्ञन्तुजिज्ञासुमात्मानंदेनबोधयेत् ॥

அஸ்திதேநுஜிக்ருக்ஷுத்வாத்தாக்ஷிண்யேநப்ரயோஜநம் ।
தர்ஹிப்ரூஹிஸமூட:கிம்ஜிஜ்ஞாஸுர்வாபராங்முக: ॥ ௩
உபாஸ்திகர்மவாப்ரூயாத்விமுகாயயதோசிதம் ।
மந்தப்ரஜ்ஞந்துஜிஜ்ஞாஸுமாத்மாநந்தேநபோதயேத் ॥ ௪

வ: தாங்கள்	ஊராஸீரணா அவர்கள்மீதில் தாட்சிண்ணியத்தினால்
ஸுஜீவ்ய க்ஷேமாஸ மகாதயாளுவா ய்பிறர்துக்கத்தை சகிக்கமாட்டாதவர்களாகையால்	ப்ரயோஜநம் பிரயோஜனம்
	ஸூஹி இருக்கிறது

அ-கை. இவ்விதம் சொன்ன சிஷ்யவசனத்தைக்கேட்டு குருவானவர் சிஷ்யனைப்பார்த்துக் கேள்க்கிறார்.

தஹி அப்போவந்திருக்கிற	விரும்பிவந்தவனா
ஸ: அந்த	வராஜ்ஞுவ: வெளிநாட்டமுடையவ[னா
மூட: மூடனானவன்	கிம் என்ன
ஜிஜ்ஞாஸு: வா ஆத்துமாவை அறிய	ப்ரூஹி சொல்

அ-கை. அதில்பராமுகனானால் அவர்களுக்குள் சூட்சுமபுத்தி உடைவனா? அல்லது ஸ்தூலபுத்திஉடையவனாசொல் பிர்மலோகத்தை அடையஇச்சித்த சூட்சும புத்திமானாகில் அவனுக்கு.

உபாஸ்தி: சகுணோபாசனையையும் ஸ்தூல புத்தியா யிருந்தால்சொர்க்கத்தைஅடையும் பொருட்டு	தீவ்ரமுமுட்சுபுத்தி யுடையவனுக்கு கிமேஹ சொல்லியாய்விட்டது
கர்மவா கர்மத்தையாவது	மந்தப்ரஜ்ஞம் மந்தமானபுத்தியை உடையவனா யிருக்கிற
விமுகாய பகிர்முகனாக வந்தவன் பொருட்டு	ஜிஜ்ஞாஸும் முமுட்சுவாய் வந்தவனைக்குறித்து
யதா எப்படி	ஸ்ருத்யந்தை ஆத்துமானந்தமார்க்கத்தினால்
உசிதம் ஏற்றதோ	
ப்ரூயாஸ அப்படிச்சொல்வோமாக	போதயேத போதிக்கவேண்டியது

அ-கை. இப்படி மந்தனுக்கு ஆத்துமானந்தத்தை எங்கே யார் எவ்விதம் போதித்திருக்கிறார்களெனில். பிரகதாரண்ணியத்தில் மைத்திரேயி பிராம்மணத்தில் சொல்லியிருக்கிறதைக்காண்பிவிக்கிறார்.

बोधयामासमैत्रेयींयाज्ञवल्क्योनिजप्रियाम् ।

नवाअरेपत्युरर्थेपतिःप्रियइतीरयन् ॥

போதயாமாஸமைத்ரேயீம்யாஜ்ஞவல்க்யோநிஜப்ரியாம் ।

நவாஅரேபத்யுரர்த்தேபதிஃப்ரியஇதீரயந் ॥ ரு

யாஜ்ஞவல்க்ய: யாஞ்ஞுவல்கிய ரிஷியானவர்
நிஜப்ரியாம் தன் உண்மைநாயகியான
மைத்ரேயீம் மைத்திரேயி என்பவளைக்குறித்து
போதயாமாஸ போதித்திருக்கிறார்
நவா அரே அடியேபெண்ணே
பத்யு: புருஷனுடைய
காமாய விஷயத்திலுண்டாகிற பிரீதி உன்னுடைய தேயன்றி
பதி: புருஷன்
ப்ரிய: பிரியனாக
இதி ந இல்லையென்றுசொன்னாரென்று
ச்ருதயா சுருதிகூறுகின்றது

அ-கை. அப்படி அந்த உபநிஷத்தில் சொல்லியிருக்கிற அர்த்தங்கள் அனைத்தையும் விரித்துகாட்டவேண்டுமேனில்.

पतिजायापुत्रवित्तपशुब्राह्मणबाहुजाः ।
लोकादेवावेदभूतसर्वञ्चात्मार्थतःप्रियम् ॥

பதிஜாயாபுத்ரவித்தபசுப்ராஹ்மணபாஹுஜா: ।
லோகாதேவாவேதபூதஸர்வஞ்சாத்மார்த்தத:ப்ரியம் ॥ சு-

பதி: நாயகன்
ஜாயா பெண்ஜாதி
புத்ரவித்தே பிள்ளைபணம்
பசுப்ராஹ்மணபாஹுஜா: பசுக்கள் பிராமணாள் க்ஷத்திரியாள்
லோகாதேவா: கைலாசாதி லோகங்கள் சித்தன்முதலானதேவர்கள்
வேதபூதே வேதங்கள் பூதங்கள்
ஸர்வஞ்ச சகலமும்
ஆத்மார்த்தத: அறிவாகிய தன்னிமித்தமாகவே
ப்ரியம் பிரியமாகத்தோன்றுகின்றன

அ-கை. பதியினிடத்தில் பிரீதிபண்ணுவது ஆத்துமார்த்தமென்பதைக் காட்டவேண்டுமெனில்.

पत्याविच्छायदापत्न्यास्तदाप्रीतिंकरोतिसा ।
क्षुदनुष्ठानरोगाद्यैस्तदानेच्छतितत्पतिः ॥
नपत्युरर्थेसाप्रीतिस्स्वार्थएवकरोतिताम् ।

பத்யாவிச்சாயதாபத்ந்யாஸ்ததாப்ரீதிங்கரோதிஸா ।
க்ஷுதநுஷ்டாநரோகாத்யைஸ்ததாநேச்சதிதத்பதி: ॥ எ
நபத்யுரர்த்தேஸாப்ரீதிஸ்ஸ்வார்த்தஏவகரோதிதாம் ।

பத்ந்யா: பெண்ஜாதிக்கு
பத்யௌ புருஷன்பேரில்
யதா எப்போ
இச்சா இச்சைஉண்டாகிறதோ

ததா அப்போ
ஸா அவள்
ப்ரீதிம் பிரீதியை
கரோதி செய்கிறாள்
கர்மாநுஷ்டாநரோகாதிஷு பசி அனுஷ்டானகருமங்கள் வியாதிரோக பசிமுதலானதுகளிலே
தஸ்ய பதிஃ அவனுடையநாயகன்
ததா அப்போது
ந இச்சதி அவளை இச்சிக்கவில்லை
பத்யுஃ புருஷனுடைய
அர்த்தே நிமித்தியத்தில்
ஸா அந்த
ப்ரீதிஃ பிரீதியானது
ந இல்லை
ஸ்வார்த்தமேவ தன்னிமித்தியத்தில்த் தாம் அந்தப்பிரீதியை (தானே
கரோதி பண்ணுகிறாள்

அ-கை. பதிக்கும் ஸ்திரீயைக்குறித்துவருகிற பிரீதி தனக்காகவென்பது வெப்படியெனில்.

पतिश्चात्मनएवार्थेनजायार्थेकदाचन ॥
अन्योन्यप्रेरणेष्वेवंस्वेच्छयैवप्रवर्तनम् ॥

பதிஸ்சாத்மநஏவார்த்தேநஜாயார்த்தேகதாசந ॥ அ
ந்யோந்யப்ரேரணேஷ்வேவம்ஸ்வேச்சயைவப்ரவர்த்தநம் ॥ ௯

பதிஃ நாயகனும்
ஆத்மநஃ தன்னுடைய
அர்த்தே ஏவ நிமித்தியத்திலேயே பிரீதி பண்ணுகிறான்
ஜாயார்த்தே ஸ்திரீநிமித்தியத்தில்
கதாசந ஒருக்காலும் பிரீதி பண்ணவில்லை

அ-கை. ஐயாகொடாதவன் மலட்டுப்பசுவைத் தானங்கொடுத்ததுபோல தம் பதிகள் ஒருவருக்கொருவர் ஒவ்வுதலில்லாத சமயத்தைக் காண்பிவிக்கலா. ஒவ்வுதலானசமயத்தில் ஒருவருக்கொருவர் ஆனந்தத்தைக் கொடுத்துக் கொள்ளுகிறார்களே யெனில்.

அந்யோந்யப்ரேரணே ஸு ஒருவருக்கொருவர் இச்சிக்கிற காலத்திலும்
ஏவம் இப்படியே
ஸ்வேச்சயா ஏவ தங்கள்தங்கள் இச்சையினாலேயே (டாகிறது
ப்ரவர்த்தநம் பிரவர்த்தியானதுண்

அ-கை. இப்படியே பிள்ளையினிடத்திலும் பிரீதிவைப்பது தனக்காகவென்பதெப்படியெனில்.

श्मश्रुकंटकवेधेनबालोरुदतितत्पिता ।
चुंबत्येवनसाप्रीतिर्बालार्थेस्वार्थएवहि ॥

ஸ்மஸ்ருகண்டகவேதேநபாலோருததிதத்பிதா ।
சும்பத்யேவநஸாப்ரீதிர்பாலார்த்தேஸ்வார்த்தஏவஹி ॥ ௧௦

बालः குழந்தையானது
रोदिति அழுகிறது
तत्पिता அதின் தகப்பன்
चुम्बत्येव முத்தமிட்டு கொள்ளுகிறான்

सा प्रीतिः அந்தப்பிரியமானது
बालार्थं குழந்தை நிமித்தமாக
न இல்லை
स्वार्थमेव தன்னுடைய நிமித்தமாகத்தானே
स्थिता அன்றோ

அ-கை. திரிவியாதிகளை ரக்ஷிப்பது யாருக்காகவெனில்.

निरिच्छमपिरत्नादिवित्तंयत्नेनपालयन् ।
प्रीतिंकरोतिसस्वार्थेवित्तार्थत्वंनशङ्कितम् ॥

निरिच्छमपिरत्नादिवित्तंयत्नेनपालयन् ।
प्रीतिंकरोतिसस्वार्थेवित्तार्थत्वंनशङ्कितम् ॥ ௧௧

रत्नादिवित्तं ரத்தினம்முதல் பணம்வரையிலுள்ள வஸ்துக்கள்
निरिच्छमपि தன்னை ரட்சிக்க வேண்டுமென்று இச்சியாதிருந்தபோதிலும்
यत्नेन யத்தினமாக
पालयन् ரட்சித்துக்கொண்டு

सः स्वार्थे அவனிருப்பது தன் சுகத்தின்நிமித்தமே
प्रीतिं பிரீதியை
करोति பண்ணுகிறான்
वित्तार्थत्वं அந்தப்பிரீதியானது பணம் முதலானதைக்குறித்தென்று
न शङ्कितं சங்கிக்கத்தக்கதன்று

அ-கை. மாடுமுதலானதில் எதற்காகப் பிரீதிவைக்கிறானெனில்.

अनिच्छतिबलीवर्देविवाहयिषतेबलात् ।
प्रीतिस्सावणिगर्थैवबलीवर्दार्थताकुतः ॥

अनिच्छतिबलीवर्देविवाहयिषतेबलात् ।
प्रीतिस्सावणिगर्थैवबलीवर्दार्थताकुतः ॥ ௧௨

बलीवर्दे காளைமாடானது
अनिच्छति சுமை தூக்கஇச்சியா திருந்தாலும்
बलात् பலவந்தமாக
विवाहयिषते செட்டியானவன் அதின்பேரில்சுமை யேற்றிவைக்கிறான்
सा அந்த

प्रीतिः பிரீதியானது
वणिगर्थैव செட்டியின் நிமித்தமேதவிர
कुतः எதினால்
बलीवर्दार्थता காளை நிமித்தமாக அது ஆகும்

அ-கை. பிராமண்ணியத்தில் பிரீதிவைப்பது யாருக்காகவெனில்.

ब्राह्मण्यंमेऽस्तिपूज्योहमितितुष्यतिपूजया ।
अचेतनायानोजातेस्सन्तुष्टिःपुंसएवसा ॥

ப்ராஹ்மண்யம்மெ஽ஸ்திபூஜ்யொஹமிதிதுஷ்யதிபூஜயா ।
அசெதநாயாநொஜாதெஸ்ஸந்துஷ்டிঃபும்ஸஏவஸா ॥ சங

மே சபையிலிருக்கும்போது புருஷன் எனக்கு
ப்ராஹ்மண்யம் பிராமணத்தன்மை
அஸ்தி இருக்கிறது
அஹம் நான்
பூஜ்யஃ இதி பூஜிக்கப்படுகிறவனென்று
பூஜயா பூஜையினாலே
துஷ்யதி சந்தோஷிக்கிறான்
ஸா அந்த
ஸந்துஷ்டிঃ சந்தோஷமானது
அசேதநாயாঃ அசேதனமான
ஜாதேঃ அந்த பிராமணஜாதிக்கு
நோ இல்லை
பும்ஸঃ ஏவ அந்தப் புருஷனுக்குத்தானே ஏற்படுகிறது

அ-கை. ராச்சியபரிபாலனம் பண்ணுவது யாருக்காகவெனில்.

क्षत्रियोहन्तेनराज्यंकरोमीत्यत्रराजता ।
नजातेर्वैश्यजात्यादौयोजनायेदमीरितम् ॥

க்ஷத்ரியொஹந்தெநராஜ்யம்கரொமீத்யத்ரராஜதா ।
நஜாதெர்வைஶ்யஜாத்யாதௌயொஜநாயெதமீரிதம் ॥ சச

அஹம் நான்
க்ஷத்ரியঃ இராஜன்
தேந அதினால்
ராஜ்யம் இராச்சியபரிபாலனம்
கரோமி பண்ணுகிறேன்
இதி அத்ர இப்படிச்சொல்வதில்
ராஜதா இராஜத்தன்மையானது
ஜாதேঃ ந அந்தஇராஜஜாதிக்கில்லை தன்னிமித்தமேயாம்
வைஶ்யஜாத்யாதௌ இப்படியேசெட்டிஜாதிமுதலானதிலும்
யோஜநாய சேர்க்கும்பொருட்டு
இதம் இந்தநியாயம்
ஈரிதம் சொல்லப்பட்டது

அ-கை. சொர்க்காதி லோகங்களை இச்சிப்பது யாருக்காகவெனில்.

स्वर्गलोकब्रह्मलोकौस्तांममेत्याभिवाञ्छनम् ।
लोकयोर्नोपकारायस्वभोगायैवकेवलम् ॥

ஸ்வர்க்கலொகப்ரஹ்மலொகௌஸ்தாம்மமெத்யாபிவாஞ்சநம் ।
லொகயொர்நொபகாராயஸ்வபொகாயைவகெவலம் ॥ சரு

ஸ்வர்கலோக ப்ரஹ்மலோகா꞉ சொர்க்கலோகமென்ன பிரமலோகமென்ன இவைகள்
மம எனக்கு
ஸ்யாம் இதி பிராப்தியாக வேண்டுமென்று அபிவாஞ்சந்நொன்றுஇச்சிக்கிறது(ன்று

லோகயோ꞉ அந்தந்தலோகங்களுக்கு
உபகாராய உபகாரத்தின்பொருட்டு
ந இல்லை
ஸ்வபோகாய தன்னுடையபோகத்தின்பொருட்டேதானே

அ-கை. தேவதைகளைக்குறித்து பக்திசெய்வது யாருக்காகவெனில்.

ईशविष्णवादयोदेवा:पूज्यन्तेपापनष्टये ।
नतन्निष्पापदेवार्थतत्तुस्वार्थंप्रयुज्यते ॥

ஈஶவிஷ்ணவாதயோதேவா꞉பூஜ்யந்தேபாபநஷ்டயே ।
நதந்நிஷ்பாபதேவார்த²ம்தத்துஸ்வார்த²ம்ப்ரயுஜ்யதே ॥ ௧௬

ஈஶவிஷ்ணவாதய꞉ சிவன் முதலான
தேவா꞉ தேவர்கள்
பாபநஷ்டயே இந்தஆத்துமாவாகிய தன்பாவம்போகும்பொருட்டு
பூஜ்யந்தே பூஜிக்கப்படுகிறார்கள்
தத் அந்தப்பூஜிதை

நிஷ்பாபதேவார்த²ம் பாவமற்ற தேவதைகள்நிமித்தம்
ந அன்று
தத் அந்தப்பூஜை
ஸ்வார்த²ம் தன்பிரயோஜன நிமித்தமே
ப்ரயுஜ்யதே பிரயோகம்பண்ணப்படுகிறது

அ-கை. வேதாத்தியயனம் பண்ணுவது யாருக்காகவெனில்.

ऋगादयोह्यधीयंतेदुर्ब्राह्मण्यानवाप्तये ।
नतत्प्रसक्तंवेदेषुमनुष्येषुप्रसज्यते ॥

ருகா³த³யோஹ்யதீ⁴யந்தேது³ர்ப்³ராஹ்மண்யாநவாப்தயே ।
நதத்ப்ரஸக்தம்வேதே³ஷுமநுஷ்யேஷுப்ரஸஜ்யதே ॥ ௧௭

து³ர்ப்³ராஹ்மண்யாநவாப்தயே துர்பிராமண்ணியமென்கிறதோஷம் பிராமணுக்குப்பிறக்கும்போதே கூடஉண்டாயிருப்பதாலது நிவர்த்தியாகும்பொருட்டே
ருகா³த³ய꞉ இருக்குமுதலானவேதங்கள்
அதீ⁴யந்தே ஹி அத்தியயனம்பண்ணப்படுகின்றனவன்றோ

தத் ப்ரஸக்தம் அந்தவேதமோதல்
வேதே³ஷு ந வேதங்களின் தோஷநிவாரணங்களல்ல
மநுஷ்யேஷு ப்ரஸஜ்யதே மனிதர்களின்தோஷநிவாரணமேயாம்

அ-கக. பஞ்சபூதங்களை வேண்டுவது யாருக்காகவெனில்.

भूम्यादिपञ्चभूतानिस्थानतृट्पाकशोषणैः ।
हेतुभिश्चावकाशेनवाञ्छंत्येषांनहेतवः ॥

ஸூம்யாதிபஞ்சஸூதாநிஸ்தாநத்ருட்பாகஶோஷணை: ।
ஹேதுபிஶ்சாவகாஶேநவாஞ்சந்த்யேஷாந்நஹேதவ: ॥ ௧௮

ஸூம்யாதிபஞ்சஸூதாநி பிராணிகள் பிரதிவிமுதலான பஞ்சபூதங்களை ஸ்தாநத்ருட்பாகஶோஷணை: தம க்கு இடத்திற்கும் தாகத்திற்கும் பாகத்திற்கும் உலர்த்தலுக்கும் அவகாஶேந ச இடைவெளிகளுக்கும் ஹேதுபி: நிமித்தமான காரணங்க ளினாலேதன் தன் சுகத்தின் பொருட்டே வாஞ்சந்தி விரும்புகிறார்களே தவிர ஏஷாம் இவைகளுடைய ஹேதவ: நிமித்தமாக ந அன்று

அ-கை. இப்போது சொன்ன அர்த்தத்தையெல்லாம் சுருக்கிச் சொல்லுகிறார்.

स्वामिभृत्यादिकंसर्वंस्वोपकारायवांछति ।
तत्तत्कृतोपकारस्तुतस्यतस्यनविद्यते ॥

ஸ்வாமிப்ருத்யாதிகம்ஸர்வம்ஸ்வோபகாராயவாஞ்சதி ।
தத்தத்க்ருதோபகாரஸ்துதஸ்யதஸ்யநவித்யதே ॥ ௧௯

ஸ்வாமிப்ருத்யாதிகம் எஜமானன் வேலைக் காரன் முதலான ஸர்வம் அனைவரும் ஸ்வோபகாராய தன் தன் உபகாரத்தி ன்பொருட்டே வாஞ்சதி இச்சிக்கிறான் தத்தத்க்ருதோபகார: து அந்த உ பகாரமும் தஸ்ய தஸ்ய அவர்களுக்காக ந வித்யதே அன்று

அ-கை. சுருதியில் இப்படி வெகுவாய் உதகரித்த காரணமேதெனில்.

सर्वव्यवहृतिष्वेवमनुसन्धातुमीदृशम् ।
उदाहरणबाहुल्यन्तेनस्वांवासयेन्मतिम् ॥

ஸர்வவ்யவஹ்ருதிஷ்வேவமநுஸந்தாதுமீத்ருஶம் ।
உதாஹரணபாஹுல்யந்தேநஸ்வாம்வாஸயேந்மதிம் ॥ ௨௦

ஸர்வவ்யவஹ்ருதிஷு சகல விவகார ங்களிலும் ஈத்ருஶம் இப்படி அநுஸந்தாதும் அனுசந்தானம் பண் ணுவதற்கு ஏவம் இப்படியே உதாஹரணபாஹுல்யம் வெகுவித மான உதாரணங்களை சுருதி சொல் லுகிறது தேந ஆகையால்

ஸூ. சகலவிஷயங்களிலும் பண்ணுகிற பிரீதியானது தன்னைக்குறித்தென்று — உதிம் புத்தியை வாஸமெக பழகவேண்டியது.

அ-கை. நீங்கள் பிரியமாயிருக்கிற வஸ்துக்களைக் காட்டிலும் ஆத்துமா அதிப்பிரியமென்று சொன்னது கூடாது. முதலில் பிரியத்தைக் காண்பித்த ல்லவா அதிப்பிரியமென்று சொல்லவேண்டும். அப்படிப்பிரீதியே ஆத்துமாவினிடத்து காணப்படவில்லையெனில்.

अथकेयंभवेत्प्रीतिश्श्रूयतेयानिजात्मनि ।
रागोवध्वादिविषयेश्रद्धायागादिकर्मणि ॥
भक्तिस्स्याद्गुरुदेवादाविच्छात्वप्राप्तवस्तुनि ।

அதகேயம்பவேத் ப்ரீதிஶ்ஶ்ரூயதேயாநிஜாத்மநி ।
ராகோவத்வாதிவிஷயெஶ்ரத்தாயாகாதிகர்மணி ॥ ௨௧
பக்திஸ்ஸ்யாத்குருதேவாதாவிச்சாத்வப்ராப்தவஸ்துநி ।

அத பிரச்னம்பண்ணுகிறான்
நிஜாத்மநி தன்னாத்துமாவில்
யா யாதொரு
ப்ரீதிः பிரீதியானது
ஶ்ரூயதெ காணப்படுகிறதோ
இயங்காஸவெக இந்தப்பிரீதி எதுவாக பவிக்கத்தக்கது, ராக ரூபமா அல்லது சிரத்தாரூபமா பக்திரூபமா இச்சாரூபமா என்று கேட்டால் அவைகள் சொல்லப்போகிற விஷயங்களிலேயேயிருக்கின்றன
வத்வாதிவிஷயெ ஸ்திரீ முதலான விஷயத்திலுண்டாகிற பிரீதிக்கு
ராகः ராகமெனப்படும்
யாகாதிகர்மணி யாகாதிகர்மத்திலுண்டாகிற பிரீதிக்கு
ஶ்ரத்தா சிரத்தை எனப்படும்
குருதேவாதௌ குரு ஈசன்முதலானவர்களிடத்தில் வருகிற பிரீதிக்கு
பக்திஸ்ஸ்யாத் பக்தியெனப்படும்
அப்ராப்தவஸ்துநி கிடையாதவிஷயத்தில்வருகிற பிரீதிக்கு
இச்சா இச்சையென்றுசொல்லப்படும்

அ-கை. ஆத்துமாவில் யாதொருவிதமான பிரீதியும் காணப்படவில்லையேயெனில்.

तर्ह्यस्तुसात्विकीवृत्तिस्सुखमात्रानुवर्तिनी ॥

தர்ஹ்யஸ்துஸாத்விகீவ்ருத்திஸ்ஸுகமாத்ராநுவர்திநீ ॥ ௨௨

தர்ஹி அப்படியே
அஸ்து இருக்கட்டும்
ஸாத்விகீ சாத்துவீகமான
வ்ருத்திः விருத்தியானது

ஸாவஶாத்ராநுவர்த்தீ ஆனந்தமாத்திரத்தை அனுசரித்திருக்கிறது.

அ-கை. விஷயங்களிலிருக்கிற பிரீதிபோல ஆத்துமாவிலும் வேண்டுமானால் ஒருபிரீதி யிருக்கட்டும். இதனால் அதை அதிப்பிரீதியென்று எப்படிச் சொல்லலாமெனில்.

प्राप्तेनष्टेपिसद्भावादिच्छातोव्यतिरिच्यते ।

ப்ராப்தே நஷ்டேபி ஸத்பாவாதிச்சாதோவ்யதிரிச்யதே ।

ப்ராப்தே யாதொருவிஷயம் கிடைத்தாலும்
நஷ்டே அபி நஷ்டம் வந்தாலும்
ஸத்பாவாத் ஆத்துமாவில்பிரீதியிருப்பதால்
இச்சாத: இச்சாதியைக்காட்டி
வ்யதிரிச்யதே வேறாயிருக்கிறது.

அ-கை. சுகசாதனங்களாகிய அன்னபானாதிகளி லிச்சையிருப்பதுபோல ஆத்துமாவிடத்தும் அதேவிதமான பிரீதி யிருக்குமானால் ஆத்துமாவையும் சுகசாதனமென்று சொல்லவேண்டி வருமேயெனில்.

सुखसाधनतोपाधेरन्नपानादयःप्रियाः ॥

आत्मानुकूल्यादन्नादिसमश्चेदमुनात्मकः ।

अनुकूलयितव्यस्स्यान्नैकस्मिन्कर्मकर्तृता ॥

ஸுகஸாதனதோபாதேரன்னபானாதய:ப்ரியா: ॥ ௨௩

ஆத்மானுகூல்யாதன்னாதிஸமஶ்சேதமுநாத்மக: ।

அனுகூலயிதவ்யஸ்ஸ்யான்னைகஸ்மின்கர்மகர்த்ருதா ॥ ௨௪

அன்னபானாதய: அன்னம் ஜலம்முதலானவைகள்
ஸுகஸாதனதோபாதே: சுகத்திற்குச் சாதனமாயிருக்கிற உபாதியானதால் ஆத்துமாவிற்கு
ப்ரியா: பிரியங்கள்
அனுகூல்யாத் அப்படி அனுகூலமாயிருப்பதால்
ஆத்மா ஆத்துமா
அன்னாதிஸம: சேத் அன்னாதிகளுக்குச் சமமென்றுசொல்லுவையேயானால்
அமுநா இந்த
ஆத்மநா இடத்தில்
க: இந்த சாதனமானஆத்துமாவினாலே எந்தஆத்துமா
அனுகூலயிதவ்ய: அனுகூலம்பெறத்தக்கவராக
ஸ்யாத் இருக்கிறார்?
ஏகஸ்மின் ஒரேஆத்துமாவிடத்தில்
கர்மகர்த்ருதா கர்மமும் கருத்திருத்துவமும்
ந கூடாது

அ-கை. அப்படி அன்னாதிகளைப்போலே சாதனமாக இல்லாமற் போனாலும் பிரியவிஷய மாகட்டுமேயெனில்.

सुखेवैषयिकेप्रीतिमात्रमात्मात्वतिप्रियः ।

ஸுகேவைஷயிகேப்ரீதிமாத்ரமாத்மாத்வதிப்ரிய: ।

வைஷயிகே விஷயசம்பந்தமான
ஸுகே சுகத்தில்
ப்ரீதிமாத்ரம் பிரீதிமட்டும் ஓர்திவலை
போலேயிருக்கிறது
ஆத்மா து ஆத்துமாவோ என்றால்
அதிப்ரிய: அதிப்பிரியர்

அ-கை. அது எதினுலென்றால்.

सुखेव्यभिचरत्येषानात्मनिव्यभिचारिणी ॥

ஸுகேவ்யபிசரத்யேஷாநாத்மநிவ்யபிசாரிணீ ॥ ௨௫

ஸுகே விஷயசுகத்திலிருக்கிற
ஏஷா இந்தப்பிரீதி
வ்யபிசரதி மாறிப்போகிறது
ஆத்மநி ஆத்துமாவிலிருக்கிற பிரீதி
வ்யபிசாரிணீ மாறுகிறது
ந இல்லை.

அ-கை. அதை அனுபவமாகக் காட்டவேண்டுமெனில்.

एकंत्यक्त्वान्यदादत्तेसुखंवैषयिकंसदा ।

नात्मात्याज्योनचादेयस्तस्मिन्व्यभिचरेत्कथम् ॥

ஏகம்த்யக்த்வாந்யதாதத்தேஸுகம்வைஷயிகம்ஸதா ।

நாத்மாத்யாஜ்யோநசாதேயஸ்தஸ்மிந்வ்யபிசரேத்கதம் ॥ ௨௬

வைஷயிகம் விஷயசம்பந்தமான
ஸுகம் சுகமானது
ஏகம் ஒன்றை
த்யக்த்வா விட்டு
அந்யத் மற்றொன்றானது
ஆதத்தே கிரகிக்கப்படுகிறது
ஸதா எப்போதும்
ஆத்மா நானாயிருக்கிறஆத்துமா
ந த்யாஜ்ய: தள்ளத்தக்கவருமன்று
ந ஆதேய: கிரகிக்கத்தக்கவருமன்று
தஸ்மிந் அப்படியிருக்கும்போது அந்த ஆத்துமாவிடத்தில்
கதம் எப்படி
வ்யபிசரேத் பிரீதிமாறும்

அ-கை. இந்த ஆத்துமா கொள்ளவும், தள்ளவுங்கூடாதவரானாலும் திரணங்களைப்போல உபேக்ஷாவிஷயமாகட்டுமேயெனில்.

हानादानविहीनेस्मिन्नुपेक्षाचेत्तृणादिवत् ।

उपेक्षितुस्स्वरूपत्वान्नोपेक्ष्यत्वंनिजात्मनः ॥

ஹாநாதாநவிஹீநேஸ்மிந்நுபேக்ஷாசேத்த்ருணாதிவத் ।

உபேக்ஷிதுஸ்ஸ்வரூபத்வாந்நோபேக்ஷ்யத்வம்நிஜாத்மந: ॥ ௨௭

ஸாநாதாரவிஷ்டிநந்தர் கிரகிக்க முடியாதவரான | உபெக்ஷீதா: உபேக்ஷிக்கிறனுடைய
க்வசி இந்த ஆத்துமாவிடத்தில் | ஸ்ரோபேக்ஷ சொரூபமாய் இவர் யிருக்கிறபடியினுலே [ர்கு
கருணாதிவகு தி றைகள்போல | நிஜாத்மம் தானுயிருக்கிற ஆத்துமாவி
உபெக்ஷாவெக உபேக்ஷயானது யிருக்கட்டுமேயெனில் | உபெக்ஷ்யை ந உபேட்சிக்கப்படும் தன்மைகூடாது

रागक्रोधाभिभूतानांमुमूर्षावीक्ष्यतेक्वचित् ।
ततोद्वेषाद्भवेत्त्याज्यआत्मेतियदितन्नहि ॥

ராகக்ரோதாபிபூதாநாம்முமூர்ஷாவீக்ஷ்யதேக்வசித் ।
ததோத்வேஷாத்பவேத்த்யாஜ்யஆத்மேதியதிதந்நஹி ॥ உரு.

ராகக்ரோதாபிபூதாநாம் ஆசை கோபம்முதலான ரஜோகுணங்களால் மூடப்பட்டபுருஷர்களுக்கு | ஆத்மா ஆத்துமாவானவர்
முமூர்ஷா மரண இச்சையானது | த்வேஷாத் துவேஷத்தினுலே
க்வசித் ஒவ்வொருவரிடத்தில் | த்யாஜ்ய: தெஜிக்கயோக்கியராக
வீக்ஷ்யதே காணப்படுகிறது | இதி பவேத் பவிக்கத்தக்கவரென்று
தத: ஆசையினுலே | யதி சொல்லவையாளுல்
| தந் அப்படிதுவேஷவிஷயராக ஆத்து
| நஹி ஆகமாட்டாரன்றோ (மா

அ-கை. ஆகமாட்டாரென்பதை விரித்துக் காண்பிவிக்கிறுர்.

त्यक्तुंयोग्यस्यदेहस्यनात्मतात्यक्तुरेवसा ।
नत्यक्तर्यस्तिनद्वेषस्त्याज्येद्वेषेतुकाक्षतिः ॥

த்யக்தும்யோக்யஸ்யதேஹஸ்யநாத்மதாத்யக்துரேவஸா ।
நத்யக்தர்யஸ்திநத்வேஷஸ்த்யாஜ்யேத்வேஷேதுகாக்ஷதி: ॥ உசு

த்யக்தும் தெஜிக்க | ஆத்மதா ஒருநாளும் ஆத்துமாவாக
யோக்யஸ்ய யோக்கியமான | ந [illegible] ஆகாது
தேஹஸ்ய தேகத்[illegible] | ஸா அந்த
த்யக்து: தெஜிக்கிறவனுக்கு | த்வேஷ: துவேஷமானது
ஸா அந்தத்தேகம் | த்யக்தரி தெஜிக்கிறவனுன ஆத்துமாவில்
ந அஸ்தி இல்லை [கத்தை | த்வேஷே து துவேஷிப்பதில்
த்யாஜ்யே தெஜிக்க யோக்கியமானதே | கா க்ஷதி: என்ன குறைவு

அ-கை. பர்த்தாமுதலான சகலவிஷயங்களைக்காட்டிலும் அகம்பதார்த்தரான ஆத்துமாவே அதிப்பிரியரென்றும் தன்னைக்குறித்தே மற்றுமெல்லாம்

பிரியம்போலே தோன்றுகிறதென்றும் சொல்லுகிற சுருதியைச் சொல்லி யுக்தியையும் காண்பிவிக்கிறார்.

आत्मार्थत्वेनसर्वस्यप्रीतेश्चात्माह्यतिप्रियः ।
सिद्धोयथापुत्रमित्रात्पुत्रःप्रियतरस्तथा ॥

ஆத்மார்த²த்வேநஸர்வஸ்யப்ரீதேஶ்சாத்மாஹ்யதிப்ரிய: ।
ஸித்³தோ⁴யதா²புத்ரமித்ராத்புத்ர:ப்ரியதரஸ்ததா² ॥ ௬௦

ஆத்மார்த²த்வேந தன்னுடைய நிமித்தமாகவே
ஸர்வஸ்ய ப்ரீதே: ச சகல விஷயங்களும் பிரியமாயிருப்பதால்
ஆத்மா ஆத்துமாவாகியதான்
அதிப்ரிய: ஹி அதிப் பிரியனன்றோ
புத்ரமித்ராத் பிள்ளையின் சிநேகிதனைக்காட்டிலும்
புத்ர: புத்திரனே
யதா² எப்படி
ப்ரியதர: அதிப்பிரியனாய்
ஸித்³த⁴: சித்தித்திருக்கிறானோ
ததா² அப்படியென்றறி.

அ-கை. இப்படி சுருதியுக்திகளைக் காண்பிவித்து அனுபவத்தையும் காண்பிவிக்கிறார்.

मानभूवमहंकिन्तुभूयासंसर्वदेत्यसौ ।
आशीस्सर्वस्यदृष्टेतिप्रत्यक्षाप्रीतिरात्मनि ॥

மாநபூ⁴வமஹம்கிந்துபூ⁴யாஸம்ஸர்வதே³த்யஸௌ ।
ஆஶீஸ்ஸர்வஸ்யத்³ருஷ்டேதிப்ரத்யக்ஷாப்ரீதிராத்மநி ॥ ௬௧

அஹம் நான்
மா அபூ⁴வம் இல்லாமலிருக்கவேண்டாம்
கிந்து பின்னையோவென்றால்
ஸர்வதா³ எப்போதும்
பூ⁴யாஸம் இதி இருக்கவேண்டுமென்று இப்படி
அஸௌ இந்த
ஆஶீ: பிரார்த்தனையானது
ஸர்வஸ்ய சகலருக்கும்
த்³ருஷ்டா இதி காணப்படுகிறதினாலே
ஆத்மநி ஆத்துமாவில்
ப்ரீதி: பிரீதியானது
ப்ரத்யக்ஷா பிரத்தியக்ஷமாக இருக்கிறதன்றோ

அ-கை. சொன்ன அர்த்தத்தைமுன்னிட்டுக்கொண்டு மதாந்திரத்தை தூஷிக்கைக்குச் சொல்லுகிறார்.

इत्यादिभिस्त्रिभिःप्रीतौसिद्धायामेवमात्मनि ।
पुत्रभार्यादिशेषत्वमात्मनःकैश्चिदीरितम् ॥

இத்யாதிபிரேவம்த்ரிபிஃப்ரீதிர்விஜ்ஞாயதேவாத்மநி |
புத்ராத்யதிஶேஷகஸ்ஸாத்மநோமநீஷிபிஃஶ்ருதம் || ௬௨

இத்யாதிபிஃ இதிஎன்றதால் அனுபவமும் ஆதிசப்தத்தால் புத்திரதிருஷ்டாந்தயுக்தியாலும்மேலே சொன்ன சுருதியாலும்
ஏவம் த்ரிபிஃ இப்படிமூன்றினாலும்
ஆத்மநி ஆத்துமாவிடத்தில்
ப்ரீதிஃ ப்ரீதியானது
விஜ்ஞாயதே சிந்தியாயிருந்துள்ளவில்
மநீஷிபிஃ சிலபேர்களாலே
ஆத்மா ஆத்துமாவானவர்
புத்ராத்யதிஶேஷகஃ பிள்ளை பெண்ஜாதிமுதலானவர்களுக்கு ப்ரியவிஷயராக
ஶ்ருதம் சொல்லப்படுகிறார்

அ-கை. அப்படி சுருதியும் அவர்கள் புத்தியின் ரீதியை அனுசரித்துச் சொல்லியிருக்கிறதைக் காண்பிக்கிறார்.

एतद्विवक्षयापुत्रेमुख्यात्मत्वंश्रुतीरितम् ।
आत्मावैपुत्रनामेतितच्चोपनिषदिस्फुटम् ॥
सोस्यायमात्मापुण्येभ्यःकर्मभ्यःप्रतिधीयते ।
अथास्येतरआत्मायंकृतकृत्यःप्रमीयते ॥

ஏதத்விவக்ஷயாபுத்ரேமுக்யாத்மத்வம்ஶ்ருதீரிதம் |
ஆத்மாவைபுத்ரநாமேதிதச்சோபநிஷதிஸ்ஃபுடம் || ௬௩
ஸோஸ்யாயமாத்மாபுண்யேப்யஃகர்மப்யஃப்ரதிதீயதே |
அதாஸ்யேதரஆத்மாயம்க்ருதக்ருத்யஃப்ரமீயதே || ௬௪

ஏதத்விவக்ஷயா இந்தஅபிப்பிராயத்தைச்சொல்லவேண்டுமென்ற விச்சையாலேயே
ஆத்மாவை ஆத்துமாவே
புத்ரநாம புத்திரனாகஆனார்
இதி என்று
புத்ரே புத்திரனிடத்தில்
முக்யாத்மத்வம் முக்கியாத்துமானது
ஶ்ருதிஃ சுருதியினால்
ஈரிதம் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.
அஸ்ய சாகப்போகிற அந்தபிதாவுக்
ஸோ அயம் அந்த இந்த (த
ஆத்மா புத்திரனை ஆத்துமாவே
புண்யேப்யஃ கர்மப்யஃ புண்ய கர்மங்களின்பலநிமித்தியம்
ப்ரதிதீயதே பிரதிநிதியாய்வந்ததாகசொல்லப்படுகிறான்.
அத பிற்பாடு
அஸ்ய இந்தப்புத்திர ஆத்துமாவிற்கு
இதரஃ இதரமான
அயம் ஆத்மா பிதாவான ஆத்துமாவினாலேயே
க்ருதக்ருத்யஃ கிரதகிருத்தியனாய் ஆனேனென்று

ம்ரியதே மரணத்தை அடைகிறான்
ஏவ அந்த இந்த அர்த்தமானது
உபநிஷதி உபநிஷத்தில் (து
ஸ்பஷ்டம் பிரகாசமாய் சொல்லப்படுகிற

அ-கை. இந்த அர்த்தத்தை திடம்பண்ணும்பொருட்டு புத்திரனில்லாதவனுக்குக் கெதியில்லையென்ற வாக்கியத்தைக் காண்பிவிக்கிறார்.

सत्यप्यात्मनिलोकोस्तिनापुत्रस्यातएवहि ।

ஸத்யப்யாத்மநிலோகோஸ்தி நாபுத்ரஸ்யாத ஏவஹி ।

ஆத்மநி ஸத்யபி புத்திரனான ஆத்து
மாஇருந்துள்ளளவில்
லோக: நல்லலோகம்
அஸ்தி யிருக்கிறது
அத: ஏவ ஆகையினாலேயே
அபுத்ரஸ்ய பிள்ளையில்லாதவனுக்கு
ந ஹி கதியில்லையென்று புராணமும்
சொல்லுகிறது.

அ-கை. வியதிரேகத்தால் காண்பிவித்ததுபோல் அன்வயத்தாலும் காண்பிவிக்கிறார்.

अनुशिष्टंपुत्रमेवलोक्यमाहुर्मनीषिणः ॥

அநுசிஷ்டம் புத்ரமேவ லோக்யமாஹுர்மநீஷிண: ॥ ௩௫

மநீஷிண: புத்திமான்கள்
புத்ரம் ஏவ பிள்ளையைத் தானே
தான் சாகும்போது
அநுசிஷ்டம் கூப்பிட்டு தொட்டு ஜப
ம்பண்ணி உன்னாலேயே நான்
லோக்யம் நல்ல லோகத்தை அடையப்
போகிறேனென்று
ஆஹு: சொல்லுகிறார்கள்.

அ-கை. இப்போது இஹபரமிரண்டிலும் புத்திரனே காப்பாற்றுகிறானென்று சொல்லுகிற சுருதிகளைக் காண்பிவிக்கிறார்.

मनुष्यलोकोजय्यस्स्यात्पुत्रेणैवेतरेणनो ।
मुमूर्षुर्मन्त्रयेत्पुत्रंत्वंब्रह्मेत्यादिमन्त्रकैः ।
इत्यादिश्रुतयःप्राहुःपुत्रभार्यादिशेषताम् ।

மநுஷ்யலோகோ ஜய்யஸ்ஸ்யாத் புத்ரேணைவேதரேண நோ ।
முமூர்ஷுர்மந்த்ரயேத் புத்ரம் த்வம் ப்ரஹ்மேத்யாதிமந்த்ரகை: ॥ ௩௬
இத்யாதிஶ்ருதய: ப்ராஹு: புத்ரபார்யாதிஶேஷதாம் ।

புத்ரேண ஏவ புத்திரனாலேயே
மநுஷ்யலோக: இந்த மனுஷியலோ
கமானது (கிறது
ஜய்ய: ஸ்யாத் ஜயிக்கத்தக்கதாயிருக்
இதரேண கர்மங்களாலும்ஞானங்க
ளாலும்
நோ இல்லை
முமூர்ஷு: மரணமாகப்போகிறவன்
த்வம் ப்ரஹ்மேத்யாதி மந்த்ரகை: புத்தி
ரனைப்பார்த்து நீயே பிர்மா நீயே

சகலமும் என்று இத்தியாதி மந்திர | ன சுருதிகள்
ங்களாலே | ஷாஸ்த்ராயார்த்ஷம்ஸஷ தா பின்னா
ஷுத்ரு பிள்ளையைத் தொட்டு | பெண் ஜாதி முதலானவர்களுக்கும் ஆ
ஜெபம் பண்ணுகிறான் | த்துமாபிரிய விஷயமாக
இத்யாதி (என்றன) முதலா | ஷுர்ணக் சொல்லுகின்றன.

அ-கை. லோகானுபவத்தையும் காண்பிக்கிறார்.

लौकिका अपिपुत्रस्यप्राधान्यमनुमन्वते ॥
स्वस्मिन्मृतेपिपुत्रादिर्जीवेद्वित्तादिनायथा ।
तथैवयत्नंकुरुतेमुख्याःपुत्रादयस्ततः ॥

லௌகிகா அபி புத்ரஸ்ய ப்ராதாந்ய மநுமந்வதே ॥ ௧௯
ஸ்வஸ்மிந்ம்ருதேபி புத்ராதிர் ஜீவேத் வித்தாதிநா யதா ।
ததைவ யத்நம் குருதே முக்யா: புத்ராதயஸ்தத: ॥ ௨௦

லௌகிகா: அபி லௌகிகர்களும் | ஜீவேத் ஜீவிப்பரா
புத்ரஸ்ய புத்திரனுடைய | ததா ஏவ அப்படியே
ப்ராதாந்யம் முக்கியமாக | யத்நம் பிரயத்தனத்தையும்
அநுமந்வதே என்னுகிறார்கள் | குருதே பண்ணுகிறான்
ஸ்வஸ்மிந் தான் | தத: ஆகையினாலே
ம்ருதே அபி இறந்துபோனாலும் | புத்ராதய: பிள்ளை முதலானவர்கள்
வித்தாதிநா பணம் முதலானதினாலே | முக்யா: முக்கியர்களாகச் சொல்ல
புத்ராதி: பிள்ளை முதலானவர்கள் | ப்படுகிறார்கள்.
யதா எப்படி |

அ-கை. இப்படி வேதத்திலும் உலகத்திலும் புத்திரனே முக்கியாத்துமா வென்று பிரசித்தமாயிருக்கும்போது நீர் சாட்சியே முக்கியாத்துமாவென்று என்னமாய்ச் சொன்னீரெனில்.

बाढमेतावतानात्माशेषोभवतिकस्यचित् ।
गौणमिथ्यामुख्यभेदैरात्मायंभवतित्रिधा ॥

பாடமேதாவதா நாத்மா ஶேஷோ பவதி கஸ்யசித் ।
கௌணமித்யாமுக்யபேதைராத்மாயம் பவதி த்ரிதா ॥ ௨௧

பாடம் நீ சொன்ன சுருதி யுக்தி அனு | ஆத்மா ஆத்துமாவானவர்
ஏதாவதா இதனாலே (பவம் சரி | ஶேஷ: பிரியவிஷயராக
கஸ்யசித் ஒருவனுக்கும் | ந பவதி ஆகமாட்டார்.

அ-கை. ஆனால் இந்த சுருதிகளுக்கு கெதி ஏதெனில்.

கௌ³ணமித்²யாமுக்²ய꞉ இதி கௌணமென்றும், மித்தையென்றும்முக்கியமென்றும் (சொல்லப்படுகிற)
அயம் இந்த
ஆத்மா ஆத்துமாவானவர்
த்ரிதா⁴ மூன்றுவிதமாக
ப⁴வதி ஆகிறார்

அ-கை. கௌணாத்துமாவானது யாதெனில்.

देवदत्तस्तुसिंहोयमित्यैक्यंगौणमेतयोः ।
भेदस्यभासमानत्वात्पुत्रादेरात्मतातथा ॥

தே³வத³த்தஸ்து ஸிம்ஹோயமித்யைக்யம் கௌ³ணமேதயோ꞉ |
பே⁴த³ஸ்ய பா⁴ஸமானத்வாத் புத்ராதே³ராத்மதா ததா² || ௪௰

அயம் இந்த
தே³வத³த்த꞉ து தேவதத்தன்
ஸிம்ஹ꞉ இதி சிம்மமென்று சொல்லுமிடத்தில் புருஷசிம்மங்களான
ஏதயோ꞉ இவர்களுக்கு
ஐக்யம் ஐக்கியமானஏகத்துவமான
கௌ³ணம் உபசாரம் (து
பே⁴த³ஸ்ய மனுஷியவடிவமாயும் மிருகவடிவமாயிருக்கிறபேதம்
பா⁴ஸமானத்வாத் காணப்படுகிறபடியால்
புத்ராதே³꞉ பிள்ளைமுதலானவர்களு
ஆத்மதா ஆத்துமத்வமானது (க்கு
ததா² அப்படியே

அ-கை. மித்தியாத்துமாவென்பதேதெனில்.

भेदोस्तिपञ्चकोशेषुसाक्षिणोनतुभात्यसौ ।
मिथ्यात्मताततःकोशानांस्थाणोश्चोरात्मतायथा ॥

பே⁴தோ³ஸ்தி பஞ்சகோஶேஷு ஸாக்ஷிணோ ந து பா⁴த்யஸௌ |
மித்²யாத்மதாத꞉ கோஶானாம் ஸ்தா²ணோஶ்சோராத்மதா யதா² || ௪௰௧

பஞ்சகோஶேஷு ஐந்துகோசங்களிலேயே (பேதம்
பே⁴த³꞉ ஒன்றிலொன்றில்லாமையான
அஸ்தி இருக்கிறது
ஸாக்ஷிண꞉ து சாட்சிக்கோவென்றால்
அஸௌ இந்தபேதமானது
ந பா⁴தி விளங்கவில்லை
ஸ்தா²ணோ꞉ கட்டைக்கு (தல்
சோராத்மதா திருடன்வடிவமாயிருத்
யதா² எப்படியோஅப்படியிருக்கிறது
தத꞉ ஆகையினால்
கோஶானாம் இக்கோசங்களுக்கு
மித்²யாத்மதா மித்தியாத்துமத்துவம் சொல்லப்பட்டது.

அ-கை. முக்கியாத்துமா யாதெனில்.

नभातिभेदोनाप्यस्तिसाक्षिणोऽप्रतियोगिनः ।
सर्वांतरत्वात्तस्यैवमुख्यमात्मत्वमिष्यते ॥

நபாதிபேதோ நாப்யஸ்திஸாக்ஷிணோऽப்ரதியோகிந: |
ஸர்வாந்தரத்வாத்தஸ்யைவமுக்யமாத்மத்வமிஷ்யதே || ௬௨

அப்ரதியோகிந: தனக்கெதிரிணையில்லாத
ஸாக்ஷிண: சாக்ஷியானவர் (பதால்
ஸர்வாந்தரத்வாத் சர்வாந்தராயிருப்
பேத: அபி நாஸ்தி கோசங்களைப்போலமித்தியாத்வமும் புத்திராதிகளைப்போலபேதமும் சிறிதுமில்லை

ந பாதி அவைகள் ஆத்துமாவில் விளங்கவில்லை
தஸ்ய ஏவ அந்த ஆத்துமாவிற்கே
முக்யம் முக்கியமாயிருக்கிற
ஆத்மத்வம் ஆத்துமத்துவமானது
இஷ்யதே அங்கீகரிக்கப்படுகிறது.

அ-கை. இப்படி ஆத்துமா மூவிதமாயிருக்கட்டும் புத்திராதிகளே முக்கியாத்துமாவென்று சொன்ன சுருதிக்கு என்ன சமாதானம் சொன்னீரெனில்.

सत्येवंव्यवहारेषुयेषुयस्यात्मतोचिता ।
तेषुतस्यैवशेषित्वंसर्वस्यान्यस्यशेषता ॥

ஸத்யேவம்வ்யவஹாரேஷுயேஷுயஸ்யாத்மதோசிதா |
தேஷுதஸ்யைவஶேஷித்வம்ஸர்வஸ்யாந்யஸ்யஶேஷதா || ௬௩

ஏவம் ஸதி இப்படியிருந்துள்ளளவில்
யேஷு யாதொரு யாதொரு
வ்யவஹாரேஷு விவகாரங்களில்
யஸ்ய (யாதொருத்தனுக்கு)
ஆத்மதா ஆத்துமத்வம்
உசிதா யோக்கியமோ
தேஷு அவ்வவ்விவகாரங்களில்.

தஸ்ய ஏவ அவனுக்கே
ஶேஷித்வம் (அதிப்பிரியமாயிருத்தலா) யிருக்கிறது
அந்யஸ்ய அன்னியமான
ஸர்வஸ்ய சகலத்திற்கும்
ஶேஷதா (பிரியவிஷயமாயிருத்தலா) யிருக்கிறது,

அ-கை. நீர் சொன்னது எனக்கு அர்த்தமாகவில்லை, அதை விவரித்துக் காட்டுமெனில்.

मुमूर्षोर्गृहरक्षादौगौणात्मैवोपयुज्यते ।
नमुख्यात्मानमिथ्यात्मापुत्रश्शेषीभवत्यतः ॥
अध्येतावह्निरित्यत्रसन्नप्यग्निर्नगृह्यते ।
अयोग्यत्वेनयोग्यत्वाद्बटुरेवात्रगृह्यते ॥

ஊஜ்ஜிஜீவிஷுர்க்ருஹாரக்ஷாதௌ மரணாபேக்ஷோபயுஜ்யதே ।
நஸாக்ஷ்யாத்மா நமித்யாத்மா த்ரேஷ்டஸ்ய பவத்யத: ॥ ௪௪

அத்யேதா வஹ்நிரித்யுக்தே ஸம்பவஹ்நிர்ந க்ருஹ்யதே ।
அயோக்யத்வாந்நயோக்யத்வாத் வடுரேவாத்ர க்ருஹ்யதே ॥ ௪௫

உஜ்ஜிஜீவிஷு: மரணவஸ்தையுற்றவனுக்கு
க்ருஹாரக்ஷாதௌ வீடு முதலானதை ரக்ஷிக்கவேண்டுவதில்
மாணாந்தா? ஸவ சௌஷ்டத்துமாவான புத்திரனே
உபயுஜ்யதே உபயோகம் பண்ணப் படுகிறான்
நஸாக்ஷ்யாத்மா சாக்ஷியான முக்யாத்மாவும் முக்கியமில்லை
நமித்யாத்மா மித்யாத்மாவான தேகமும் முக்கியமில்லை
அத: ஆகையினாலே [ன்
பாத்ர:அச்சமயத்தில்புத்திரனுவ
ஶ்ரேஷ்ட பவதி அதிப்பிரியனாக ஆகிறான்
அத்யேதா அத்யயனம் பண்ணுகிறபிர்மசாரி
வஹ்நி: இதி அக்னியென்று சொல்லு
உக்தே இந்தவிஷயத்தில் [கிற
ஸம்ப வஹ்நி: அக்னியிருந்தும்
அயோக்யத்வாத் அத்யயனம் பண்ணுகிற யோக்கியதை இன்மையால்
ந க்ருஹ்யதே அக்னி கிரஹிக்கப்படவில்லை
அத்ர இந்த ஸ்தானத்தில்
வடு: ஸவ பிர்மசாரியே
யோக்யத்வாத் யோக்கியனாயிருப்பதால்
க்ருஹ்யதே கிரஹிக்கப்படுகிறான்.

அ-கை. தேகத்தை ஆத்துமாவென்ற அவசரத்தைக் காண்பிவிக்கிறார்.

क्कशोहंपुष्टिमाप्स्यामीत्यादौदेहात्मतोचिता ।
नपुत्रंविनियुङ्क्तेऽत्रपुष्टिहेत्वन्नभक्षणे ॥
तपसास्वर्गमेष्यामीत्यादौकर्त्रात्मतोचिता ।
अनपेक्ष्यवपुर्भोगंचरेत्कृच्छ्रादिकंततः ॥

க்ருஶோஹம்புஷ்டிமாப்ஸ்யாமீத்யாதௌதேஹாத்மதோசிதா ।
நபுத்ரம்விநியுங்க்தேऽத்ரபுஷ்டிஹேத்வந்நபக்ஷணே ॥ ௪௬
தபஸாஸ்வர்கமேஷ்யாமீத்யாதௌகர்த்ராத்மதோசிதா ।
அநபேக்ஷ்யவபுர்போகம்சரேத்க்ருச்ச்ராதிகம்தத: ॥ ௪௭

யானிளைத்திருக்கிறேன் புஷ்டியடைவேன்

க்ருஶோஹம் (இளையாள் கல்யாணம்பண்ணிக்கொண்டவன்) தேகம் இளைத்துப்போகிறது அவளோடே போகிக்க தேகம்)
புஷ்டிம் புஷ்டியை
ஆப்ஸ்யாமி அடையவேண்டுமென்று

इति सूत्र இது முதலானதில்
देहात्मता தேகமே தானென்பது
उचिता யோக்கியமாகிறது
बालपुष्टिमद्भक्ष्येण அப்படி புஷ்டியாவதற்குவேண்டிய மன்னம் பால் நெய் முதலானதுகளான இந்த ஆஹாரங்களை
अत्र புஜிப்பதில்
बालं பிள்ளையை [ளை.
न नियुङ्क्ते உபயோகப்படுத்தவில்

அ-கை ஜீவன் முக்கியமென்பது எந்த அவசரத்திலெனில்.

तपसा தபசினால்
स्वर्गं ஸ்வர்க்கலோகபோகத்தை (ற
एष्यामि அடையப்போகிறேனென்
इति सूत्र இதுமுதலானதில்
कर्तात्मा கர்த்தாவாகிய ஜீவாத்துமாவே
उचिता அந்த அவசரத்தில் யோக்கியனாகிறான்
सदा (அப்போ) தேகத்தையும்
भोगं போகத்தையும்
अनपेक्ष्य அபேக்ஷிக்கவில்லை
ततः ஆகையினாலே [தலானதை
कृच्छ्रादिकं கிருச்சிரசாந்திராயணம்மு
चरेत् ஆசரிக்கிறான்.

அ-கை. சாட்சி எந்த அவசரத்தில் முக்கியமாகிறாரெனில்.

मोक्ष्येहमित्यत्रयुक्ताश्चिदात्मत्त्वंतदापुमान् ।
तद्वेत्तिगुरुशास्त्राभ्यांनतुकिंचिच्चिकीर्षति ॥

मोक्ष्येहमित्यत्रयुक्ताचिदात्मत्वंतदापुमान् ।
तद्वेत्तिगुरुशास्त्राभ्यांनतुकिंचिच्चिकीर्षति ॥ ௪௮

अहं நான் (போகிறேன்
मोक्ष्ये மோக்ஷத்தை அடையப்
इति என்று
अत्र இப்படி நினைக்கிற அவசரத்தில்
चिदात्मत्वं அறிவே முக்கிய ஆத்துமாவென்பது
युक्तं யோக்கியம்
तदा அப்போது
पुमान् இந்த புருஷன் சாதுசதுஷ்டயத்துடன்
गुरुशास्त्राभ्यां சற்குருவினாலும் சத்சாஸ்திரத்தினாலும்
तत् அந்தப்பிர்மத்தை
वेत्ति சாக்ஷாத்காரமாய் அறிகிறான்
किंचित्तु சிறிதேனும்
न चिकीर्षति ஒருகர்மத்தையும் பண்ணயிச்சிக்கிறானில்லை.

அ-கை. இதற்கு திருஷ்டாந்தத்தைக் காண்பிக்கிறார்.

विप्रक्षत्रादयोयद्वद्बृहस्पतिसवादिषु ।
व्यवस्थितास्तथागौणमिथ्यामुख्यायथोचितम् ॥

விப்ரக்ஷத்ராதயோ யத்வத் ப்ருஹஸ்பதிஸவாதிஷு ।
வ்யவஸ்திதாஸ்ததா கௌணமித்யாமுக்யா யதோசிதம் ॥ ௪௯

ப்ருஹஸ்பதிஸவாதிஷு பிரகஸ்பதிஸவம், ராஜஸூயம் ஸ்தோமம் முதலான யாகங்களில் முறையே
விப்ரக்ஷத்ராதய: பிராமண க்ஷத்திரிய வைசியர்கள்
யத்வத் எப்படி அதிகாரிகளென்று
வ்யவஸ்திதா: விவஸ்தைகள் பண்ணப்பட்டிருக்கின்றனவோ
ததா அப்படி
கௌணமித்யாமுக்யா: மேலேசொன்ன அதிகாரிகளுக்கு கவுணமித்தியா முக்கியாத்துமாக்கள்
யதா எப்படி எப்படி
உசிதம் யோக்கியமோ அப்படி அப்படி முக்கியாத்துமாக்களாகவாகிருர்கள்.

அ-கை. இப்படி மூன்று ஆத்துமாக்களும் சரியானல் சாக்ஷிக்கி விசேஷமேதெனில்.

तत्रतत्रोचितेप्रीतिरात्मन्येवातिशायिनी ।
अनात्मनितुतच्छेषेप्रीतिरन्यत्रनोभयम् ॥

தத்ர தத்ரோசிதே ப்ரீதிராத்மந்யேவாதிஶாயிநீ ।
அநாத்மநி து தச்சேஷே ப்ரீதிரந்யத்ர நோபயம் ॥ ௫௦

தத்ர தத்ர அந்தந்த இடங்களில்
உசிதே யோக்கியமான (வஸ்துவில்)
ப்ரீதி: பிரீதிமாத்திரமாயிருக்கிறது
ஆத்மநி ஏவ ஆத்துமாவிடத்திலேயே
அதிஶாயிநீ நிரதிசயமான பிரீதி யிருக்கிறது
அநாத்மநி அநாத்துமாவான
தச்சேஷே து ஆத்துமசேஷத்தில்
ப்ரீதி: பிரீதி (யிருக்கிறது)
அந்யத்ர மற்ற வஸ்துக்களில்
ந உபயம் அதிப்பிரீதியும் பிரீதியும் இரண்டுமில்லை.

அ-கை. இரண்டுமில்லையென்பதெப்படியெனில்.

उपेक्ष्यंद्वेष्यमित्यन्यद्द्वेधामार्गतृणादिकम् ।
उपेक्ष्यंव्याघ्रसर्पादिद्वेष्यमेवंचतुर्विधम् ॥

உபேக்ஷ்யம் த்வேஷ்யமித்யந்யத் த்வேதா மார்கத்ருணாதிகம் ।
உபேக்ஷ்யம் வ்யாக்ரஸர்பாதி த்வேஷ்யமேவம் சதுர்விதம் ॥ ௫௧

உபேக்ஷ்யம் உபேக்ஷாவிஷயமென்றும்
த்வேஷ்யம் இதி துவேஷியாவிஷயமென்றும்
அந்யத் மற்றது
த்வேதா இரண்டுவிதமாயிருக்கும்
மார்கத்ருணாதிகம் வழியில்கிடக்கிறதுரும்பாதி

உபெக்ஷ்யம் உபேக்ஷா விஷயமாகும்
வ்யாக்ராதிர்த்வேஷ்யம் புலி, பாம்பாதி துவேஷவிஷயமாம்

ஏவம் இப்படி
வஸ்துத்வயம் நானாவிதமாயிருக்கிறது.

அ-கை. அந்த நாலையும் காண்பிவிக்கவேண்டுமெனில்.

आत्माशेषउपेक्ष्यश्चद्वेष्यश्चेतिचतुर्ष्वपि ।
नव्यक्तिनियमःकिन्तुतत्तत्कार्यात्तथातथा ॥

ஆத்மா ஶேஷ உபெக்ஷ்யஶ்ச த்வெஷ்யஶ்சேதி சதுர்ஷ்வபி ।
நவ்யக்திநியமஃ கிந்து தத்தத்கார்யாத் ததா ததா ॥ ௫௨

ஆத்மா ஶேஷஃ எப்போதும் மாறாத அதிப்பிரியனானவன் நான் என்கிற ஆத்துமாவென்றும், தனக்குப்பிரியத்தைக்கொடுக்கிற வஸ்துக்கள் சேஷமென்றும்
உபெக்ஷ்யஶ்ச தனக்கு பிரியாப்பிரியங்களிரண்டும் கொடாதவஸ்து உபேக்ஷையென்றும்
த்வெஷ்யஶ்ச தனக்கு துக்கத்தைக்கொடுக்கிற வஸ்து துவேஷமென்றும்
இதி இப்படி யிருக்கிற
சதுர்ஷ்வபி நான்கிலும்
வ்யக்திநியமஃ இதுதான் பிரியாதியைக்கொடுக்கிறதென்றும் வடிவங்களில் நியமம்
ந இல்லை
கிம் து பின்னையெப்படியென்றால்
தத்தத்கார்யாத் அந்தந்த பிரியாதிகாரியத்தால்
ததா ததா அப்படி அப்படி பிரியமாயும் உபேக்ஷையாயும் துவேஷமாயுமாகிறது.

அ-கை. அப்படி மாறிப்போமென்பதைப் பிரித்துக் காட்டுமெனில்.

स्याद्व्याघ्रस्सम्मुखोद्वेष्योह्युपेक्ष्यस्तुपराङ्मुखः ।
लालनादनुकूलश्चेद्विनोदायेतिशेषताम् ॥

ஸ்யாத் வ்யாக்ரஸ் ஸம்முகோ த்வெஷ்யோ ஹ்யுபெக்ஷ்யஸ்து பராங்முகஃ ।
லாலநாதநுகூலஶ்சேத் விநோதாயேதி ஶேஷதாம் ॥ ௫௩

ஸம்முகஃ எதிர்த்துக்கொல்லவருகிற
வ்யாக்ரஃ புலியானது
த்வெஷ்யஃ ஸ்யாத் அப்போது துவெஷிக்கத்தக்கதாக ஆகிறது
பராங்முகஃ து பராமுகமாய்ப்போனதேயானால்
உபெக்ஷ்யஃ ஹி உபேக்ஷிக்கத் தக்கதாக ஆகிறதன்றே
லாலநாத் (கொஞ்சுவதால் தனக்கு பணம் முதலானதால்)
அநுகூலஃ சேத் அனுகூலம் செய்யுமேயானால்
விநோதாய இதி வேடிக்கைக்காட்டும் பொருட்டாகுமென்று
ஶேஷதாம் அப்போ பிரியவிஷயமாகிறது.

அ-கை. விஷயம் பிரியமாதிநேமமில்லை என்பதைக் காண்பிவிக்கிறார்.

व्यक्तिनांनियमोमाभूल्लक्षणात्तुव्यवस्थितिः ।
आनुकूल्यंप्रातिकूल्यंद्वयाभावश्चलक्षणं ॥
आत्माप्रेयान्प्रियश्शेषोद्वेष्योपेक्ष्येतदन्ययोः ॥
इतिव्यवस्थितोलोकोयाज्ञवल्क्यमतञ्चतत् ॥

வ்யக்தீநாம் நியமோ மா பூல்லக்ஷணாத்து வ்யவஸ்திதி: |
ஆநுகூல்யம் ப்ராதிகூல்யம் த்வயாபாவஶ்ச லக்ஷணம் || ௫௪
ஆத்மா ப்ரேயாந் ப்ரிய: ஶேஷோ த்வேஷ்யோபேக்ஷ்யே ததந்யயோ: |
இதி வ்யவஸ்திதோ லோகோ யாஜ்ஞவல்க்யமதம் ச தத் || ௫௫ (மும்

வ்யக்தீநாம் வஸ்துக்களுக்கு
நியம: பிரியமாதிநேமம்
மாபூத் இருக்கமாட்டாது (யே
லக்ஷணாத்து இலக்ஷணத்தினாலே(து
வ்யவஸ்திதி: விவஸ்தைபண்ணப்படுகிற

ஆநுகூல்யம் அனுகூலமான லக்ஷணை
ப்ராதிகூல்யம் பிரதிகூலமான லக்ஷணமும்
த்வயாபாவ: ச இரண்டுமில்லாத
லக்ஷணம் லக்ஷணமும் அறியத்தக்கது.

அ-கை. இப்போது சொன்ன அர்த்தங்களை சுருக்கிச்சொல்லுகிறார்.

ஆத்மா ஆத்துமாவே
ப்ரேயாந் அதிப்பிரியன்
ஶேஷ: ப்ரிய: அவருக்கு உதவிசெய்கிறவர்கள் பிரியம்
ததந்யயோ: அந்தஇரண்டுகளுக்கும் அன்னியங்களில்
த்வேஷ்யோபேக்ஷ்யே த்துவேஷமும் உபேக்ஷையும் காணப்படுகின்றன

இதி இப்படி
லோக: உலகமானது
வ்யவஸ்தித: விவஸ்தைபண்ணப்பட்டிருக்கிறது
தத் அதுவே
யாஜ்ஞவல்க்யமதம் ச யாஞ்ஞவல்கியரிஷியினுடையமதம்.

அ-கை. இப்படி மைத்திரேயி பிராமணத்தில்மட்டும் ஆத்துமாவே அதிப்பிரியரென்று சொல்லியிருக்கிறதா வேறே எங்கேயாவது இப்படி சொல்லியிருக்கிறதாவெனில்.

अन्यत्रापिश्रुतिःप्राहपुत्राद्वित्तात्तथात्मनः ।
सर्वस्मादान्तरन्तत्त्वन्तदेतत्प्रेयईरितम् ॥

அந்யத்ராபி ஶ்ருதி: ப்ராஹ புத்ராத்வித்தாத்ததாத்மந: |
ஸர்வஸ்மாதாந்தரம் தத்த்வம் ததேதத்ப்ரேய ஈரிதம் || ௫௬

அந்யத்ர ஸவிபுருஷ வித்பிராமணமா ன மற்றவிடத்திலும்
ச்ருதிஃ சுருதியானது.
ப்ரூதே சொல்லுகிறது
புத்ராச் புத்திரனைக்காட்டிலும்
வித்தாச் பணத்தைக்காட்டிலும்
ஸர்வஸ்மாச் சகலத்தைக்காட்டிலும்

அந்தரஃ ஆத்துமாவினுடைய
தத்வம் ஸ்வரூபம்
அந்தரம் அந்தரமாயிருக்கிறதோ
ததா அப்படிப்பட்ட
தத் ஏதத் அந்த இந்த ஸ்வரூபமே
ப்ரேயஃ அதிப்பிரியமென்று
பாஷிதம் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

அ-கை. இப்படி சுருதிசொல்லியிருக்கட்டும் பிரகிருதத்தி லென்னவாயிற்றெனில்.

श्रौत्याविचारदृष्ट्यायंसाक्ष्येवात्मानचेतरः ।
कोशान्पञ्चविविच्यान्तर्वस्तुदृष्टिर्विचारणा ॥

ச்ரௌத்யாவிசாரத்ருஷ்ட்யாயம்ஸாக்ஷ்யேவாத்மாநசேதரஃ ।
கோசாந்பஞ்சவிவிச்யாந்தர்வஸ்துத்ருஷ்டிர்விசாரணா ॥௫௭

ச்ரௌத்யா சுருதியினாலும்
விசாரத்ருஷ்ட்யா ஆத்துமாத்தும விசாரத்தினாலுண்டான ஞான திருஷ்டியாலும்
அயம் இந்த
ஸாக்ஷ்யேவ சாக்ஷிதானே
ஆத்மா முக்கியாத்துமா
ந ச இதரஃ மற்ற புத்திரதேககர்த்தாக்கள் முக்கியமன்று

பஞ்சகோசாந் அன்னமயாதி ஐந்து கோசங்களையும் ஆத்துமாவையும்
விவிச்ய பகுத்தறிந்து
அந்தஃ உள்ளேயிருக்கிற
வஸ்துத்ருஷ்டிஃ சாக்ஷியான வஸ்துவே தானென்கிற திருஷ்டியே
விசாரணா விசாரணையென்று சொல்லப்படும்.

அ-கை. இப்படி விசாரத்தால் உள்ளேயிருக்கிற ஆத்துமாவின் தரிசன மெப்படியாகுமெனில். அவஸ்தாத்திரய சோதனையினால் விளங்குமென்று சொல்லுகிறார்.

जाग्रत्स्वप्नसुषुप्तीनामागमापायभासनम् ।
यतोभवत्यसावात्मास्वप्रकाशचिदात्मकः ॥

ஜாக்ரத்ஸ்வப்நஸுஷுப்தீநாமாகமாபாயபாஸநம் ।
யதோபவத்யஸாவாத்மாஸ்வப்ரகாசசிதாத்மகஃ ॥ ௫௮

யதஃ யாதொருகாரணத்தினாலே
ஜாக்ரத்ஸ்வப்நஸுஷுப்தீநாம் இந்த ஆத்துமாவினாலேயே ஜாக்கிரஸ்வப்ப

னசுஷுப்தி அவஸ்தைகளுடைய
ஆகமாபாயபாஸநம் வரவும்போக்கும் விளக்கிவைக்கப்படுகிறதோ.

அஸ்ய அந்த இந்த	ஸ்வப்ரகாஶசிதாத்மக꞉ சொயம்பிரகாசராயும் சிதாத்துமாவாயும்
ஆத்மா ஆத்துமாதானே	பவதி ஆகிறார்.

அ-கை. இப்போ பிராணன்முதல் பணம்வரையில் பிரீதி காணப்படுகிறதே யெனில்.

शेषाःप्राणादिवित्तांताआसन्नास्तारतम्यतः ।
प्रीतिस्तथातारतम्यात्तेषुसर्वेषुवक्ष्यते ॥

ஶேஷா꞉ப்ராணாதிவித்தாந்தாஆஸந்நாஸ்தாரதம்யத꞉ ।
ப்ரீதிஸ்ததாதாரதம்யாத்தேஷுஸர்வேஷுவீக்ஷ்யதே ॥ ௫௯

தாரதம்யத꞉ ஆத்துமாவிற்குக் கிட்டினதாயும் தாரதம்மியங்களாயுமிருக்கிற	ததா அப்படி
ப்ராணாதிவித்தாந்தா꞉ பிராணன்முதல் பணம்வரையிலுள்ளவஸ்துக்கள்	தாரதம்யாத் தாரதம்மியத்தால்
ஆஸந்நா꞉ ஆத்துமாவை கிட்டினதற்குத்தக்கபடி	தேஷு அந்த
ஶேஷா꞉ பிரியங்களாகஇருக்கின்றன	ஸர்வேஷு சகலபிராணுதிவஸ்துக்களிலும்
	ப்ரீதி꞉ பிரீதியானது
	வீக்ஷ்யதே காணப்படுகிறது.

அ-கை. அந்த தாரதம்மியத்தைப் பிரித்துக்காட்டுமெனில்.

वित्तात्पुत्रःप्रियःपुत्रात्पिण्डःपिंडात्तथेन्द्रियम् ।
इन्द्रियाच्चप्रियःप्राणःप्राणादात्माप्रियःपरः ॥

வித்தாத்புத்ர꞉ப்ரிய꞉புத்ராத்பிண்ட꞉பிண்டாத்ததேந்த்ரியம் ।
இந்த்ரியாச்சப்ரிய꞉ப்ராண꞉ப்ராணாதாத்மாப்ரிய꞉பர꞉॥ ௬௰

வித்தாத் பணத்தைக்காட்டிலும்	இந்த்ரியாத் ச நேத்திராதி இந்திரியங்களைக்காட்டிலும்
புத்ர꞉ பிள்ளையானவன்	ப்ராண꞉ பிராணனே
ப்ரிய꞉ பிரியன்	ப்ரிய꞉ பிரியன்
புத்ராத் பிள்ளையைக்காட்டிலும்	ப்ராணாத் பிராணனைக்காட்டிலும்
பிண்ட꞉ தேகம் பிரியம்	ஆத்மா சாக்ஷியானதானே
ததா அப்படி	பர꞉ மேலான
பிண்டாத் தேகத்தைக்காட்டிலும்	ப்ரிய꞉ பிரியனென்றறி.
இந்த்ரியம் இந்திரியம் பிரியம்	

அ-கை. இப்போது நிர்ணயத்தைக் காண்பிக்கிறார்.

एवंस्थितेविवादोत्रप्रातिबुद्धविमूढयोः ।
श्रुत्योदाहरितत्रात्माप्रेयानित्येवनिर्णयः ॥
साक्ष्येवदृश्यादन्यस्मात्प्रेयानित्याहतत्ववित् ।
प्रेयान् पुत्रादिरेवेमंभोक्तुंसाक्षीतिमूढधीः ॥

ஏவம்ஸ்திதேவிவாதோத்ர ப்ரதிபுத்தவிமூடயோ: |
ஶ்ருத்யோதாஹரிதஸ்தத்ராத்மாப்ரேயாநித்யேவநிர்ணய: ||
ஸாக்ஷ்யேவத்ருஶ்யாதந்யஸ்மாத்ப்ரேயாநித்யாஹதத்வவித் |
ப்ரேயாந்புத்ராதிரேவேமம்போக்தும்ஸாக்ஷீதிமூடதீ: ||

ஏவம் இப்படி
ஸ்திதே இருந்துள்ளவில்
அத்ர இதில்
ப்ரதிபுத்தவிமூடயோ: ஞானி அஞ்ஞானிகளுக்கு
விவாத: ஆக்ஷேபமானது என்ன இருக்கிறது.
தத்ர அதில்
ஆத்மா ஆத்துமாவே
ப்ரேயாந் அதிப்பிரியவஸ்து
இதி ஏவ என்றுதானே
நிர்ணய: நிருணயமாக
ஶ்ருத்யா சுருதியினலே
உதாஹரித: உதக்கரிக்கப்படுகிறது.

அ-கை. இப்படி சுருதியுக்தி அனுபவங்களால் மித்திய முக்கியாத்துமாக்கள் ஞானி அஞ்ஞானிகளுக்கு நிச்சயம் பண்ணப்பட்டதால் அதில் ஞானிக்கு அதிகப்பிரியம் சாக்ஷியென்ற நிச்சியத்தைக் காண்பிக்கிறார்.

தத்வவித் தத்துவஞானி
அந்யஸ்மாத் அன்னியமான
த்ருஶ்யாத் திரிசியத்தைக்காட்டிலும்
ஸாக்ஷீ ஏவ சாக்ஷிதானே (என்று
ப்ரேயாநிதி அதிப்பிரியவஸ்துவெ
ஆஹ சொல்லுகிறான்
மூடதீ: மூடபுத்தியுடையவன்
புத்ராதி: ஏவ பிள்ளைமுதலானதே
இமம் இந்த
போக்தும் (தன்னுணம் முதலானதை) புசிக்கிறதற்கு
ப்ரேயாந் யோக்கியமாயிருக்கிற அதிப்பிரியனவன்புத்திரனென்றும்
ஸாக்ஷீ இதி ஒன்றுக்கும் உபயோகமில்லாத சாக்ஷி அதிப்பிரியமில்லையென்றும் சொல்லுகிறான்.

தா-ம் இதுவே மூடத்தனமென்றறிக.

அ-கை. எனக்கு மப்படி புத்திராதிகளோ ஆனந்தரூபியான ஆத்துமாவென்று தோன்றுகிறதே யெனில்.

आत्मनोन्यंप्रियंब्रूतेशिष्यश्चप्रतिवाद्यपि ।

तस्योत्तरंवचोबोधशापौकुर्यात्तयोःक्रमात् ॥

ஆத்மநோந்யம்ப்ரியம்ப்ரூதேஶிஷ்யஶ்சப்ரதிவாத்யபி ।

தஸ்யோத்தரம்வசோபோதஶாபௌகுர்யாத்தயோ:க்ரமாத் ॥

ஆத்மந: ஆத்துமாவிற்கு
அந்யம் அன்னியமான புத்திரனை
ப்ரியம் அதிப்பிரியமான முக்கிய ஆத்துமாவென்று
ப்ரூதே சொல்லுகிறாய்
ஶிஷ்ய: ச சிஷ்யனோ
ப்ரதிவாதீ அபி பிரதிவாதியோ
தஸ்ய அந்த சிஷ்யப்பிரதிவாதிகளுக்கு தக்கதான
உத்தரம் வச: பதில்வார்த்தை ஏதென்றால்
தயோ: அவர்களுக்கு
க்ரமாத் கிரமமாக
போதஶாபௌ ஞானத்தையும் சாபத்தையும்
குர்யாத் பண்ணவேண்டியது.

அ-கை. நான் சிஷ்யனய்யா எனக்குச் சமாதானம் சொல்லவேண்டுமெனில்.

प्रियंत्वांरोत्स्यतीत्येवमुत्तरंवक्तितत्ववित् ।

रवोक्तप्रियस्यदुष्टत्वंशिष्योवेत्तिविवेकतः ॥

ப்ரியம்த்வாம்ரோத்ஸ்யதீத்யேவமுத்தரம்வக்திதத்வவித் ।

ஸ்வோக்தப்ரியஸ்யதுஷ்டத்வம்ஶிஷ்யோவேத்திவிவேகத: ॥ ௬௪

தத்வவித் தத்வஞானியானவன்
ப்ரியம் த்வாம் புத்திரனே பிரியமாகவெண்ணுகிற உன்னை அப்புத்திரன்
ரோத்ஸ்யதி இதி அழப்பண்ணி வைக்கிறானென்று
ஏவம் இப்படி சிஷ்யனுக்கு
உத்தரம் மேலேசொல்லப்போகிற விபரத்தை
வக்தி சொல்லுவார்
ஶிஷ்ய: சிஷ்யனும்
ஸ்வோக்தப்ரியஸ்ய தன்னால் பிரியமென்று சொல்லப்பட்ட புத்திரனுக்குள்ள
துஷ்டத்வம் துஷ்டசுபாவத்தை
விவேகத: குருநாதன் அனுக்கிரகிக்கப்போகிற விவேகத்தால்
வேத்தி அறிகிறான்.

அ-கை. அந்தசுருதியில் சொல்லுகிற புத்திரனிடத்தி லிருக்கிற தோஷங்களைப் பிரித்து நன்றாய்க் காட்டவேண்டுமெனில்.

अलभ्यमानस्तनयःपितरौक्लेशयेच्चिरम् ।

लब्धोपिगर्भपातेनप्रसवेनचबाधते ॥

जातस्यग्रहरोगादिःकुमारस्यचमूर्खता ।
उपनीतेप्यविद्यत्वमनुद्वाहश्चपण्डिते ॥
यूनश्चपरदारादिदारिद्र्यञ्चकुटुंबिनः ।
पित्रोर्दुःखस्यनास्त्यन्तोधनीचेन्म्रियतेतदा ॥

அஜாதோ தநய: பிதரௌ க்லேசயேச்சிரம் ।
லப்தோபி கர்ப்பபாதேந ப்ரஸவேந ச வாயதே ॥ ௬௫
ஜாதஸ்ய க்ரஹரோகாதி: குமாரஸ்ய ச மூர்க்கதா ।
உபநீதேப்யவித்யத்வமநுத்வாஹஸ்ச பண்டிதே ॥ ௬௬
யூநஸ்ச பரதாராதிதாரித்ர்யஞ்ச குடும்பிந: ।
பித்ரோர்து:கஸ்ய நாஸ்த்யந்தோ தநீ சேந்ம்ரியதே ததா ॥ ௬௭

அஜாத: புத்திரன் பிறக்கிறதற்கு முன்னமே
தநய: அந்த புத்திரன் நாகப்பிரதிஷ்டைசற்பசாந்தி சேதுஸ்நானம் முதலான வருத்தத்தால்
பிதரௌ தாய்தகப்பன்களை
சிரம் வெகுகாலம்
க்லேசயேத் துக்கப்படுத்திவைக்கிறான்
லப்தோபி அப்படிலபித்தாலும்நாலு ஆறு மாதங்களில்
கர்ப்பபாதேந அந்தகருப்பம் விழுந்துபோவதாலும்
ப்ரஸவேந ச பிரசவகாலத்திலும் பத்து பதினைந்து நாள்
வாயதே வெளியில்வராமல் பிராணபத்துவரை பாதிக்கிறான்
ஜாதஸ்ய பிறந்தகுழந்தைக்கும் மாந்தம் கணைபக்ஷி குழி
க்ரஹரோகாதி: கிரஹதோஷம் முதலானவைகளாலும்

குமாரஸ்ய குமாரனால் செய்யத்தகாதகாரியத்தைச்செய்வதாலும்
மூர்க்கதா பிடிவாதம் அழுகை முதலானதாலும்
உபநீதே அபி உபநயனமான பிற்பாடு விளையாட்டினாலும்
அவித்யத்வம் வித்தை வராமல் மூடனாய்ப் போவதாலும்
பண்டிதே வித்துவானானால்
அநுத்வாஹ: ச காலாகாலத்தில் கலியாணம் பண்ணுவதற்கு பணம் கிடைக்காமலும்
யூந: ச யௌவனத்தை யடைந்தால் காமாந்தகனாய்
பரதாராதி: பரஸ்திரீகளைப் பற்றியிழுப்பதாலும்
குடும்பிந: பன்றிக்குட்டி போடுவதுபோல் குட்டியானால்
தாரித்ர்யம் ச தரித்திரத்தால் சதா கஷ்டப்படுவதாலும்

யதீயேந அவன் அதிர்ஷ்டத்தால் ஸ்ரீமானானால் இவனுடைய பாபத்தால் ததா அப்போ உபயதி அவன் மரிக்கிறானானதையால் விதேராம் காட்சகப்பன்களுக்கு புத்திரனால்வருகிற து:கேவஹ் துக்கத்திற்கு ஸமோ ந முடிவுமில்லை.

அ-கை. இப்போது இவன் செய்யவேண்டியதேதெனில்.

एवंविविच्यपुत्रादौप्रीतिंत्यक्त्वानिजात्मनि ।
निश्चित्यपरमांप्रीतिंवीक्षतेतमहर्निशम् ॥

ஏவம்விவிச்யபுத்ராதௌப்ரீதிம்த்யக்த்வாநிஜாத்மநி ।
நிஶ்சித்யபரமாம்ப்ரீதிம்வீக்ஷதேதமஹர்நிஶம் ॥ ௬௮

ஏவம் இப்படி விவிச்ய புத்திரனிடத்திலிருக்கிறதுக்கத்தை விவேசனம்பண்ணி புத்ராதௌ பிள்ளைபெண்சாதிபணம் முதலானவைகளில் ப்ரீதிம் வைத்திருக்கிற பிரீதியை த்யக்த்வா தள்ளிவிட்டு நிஜாத்மநி தானாயிருக்கிற இந்த ஆத்மாவில் பரமாம் மேலான ப்ரீதிம் பிரீதியைவைத்து நானேசாக்ஷியென்று நிஶ்சித்ய நிச்சயம் பண்ணி தம் அவரையே அஹர்நிஶம் இராப்பகலும் வீக்ஷதே பார்த்துக்கொண்டுவருகிறான்.

அ-கை. பிரதிவாதிக்கு சாபமேப்படி வருமெனில்.

आगृहाद्ब्रह्मविद्वेषादपिपक्षममुञ्चतः ।
वादिनोनरकःप्रोक्तोदोषश्चबहुयोनिषु ॥

ஆக்ருஹாத்ப்ரஹ்மவித்வேஷாதபிபக்ஷமமுஞ்சத: ।
வாதிநோநரக:ப்ரோக்தோதோஷஶ்சபஹுயோநிஷு ॥ ௬௯

ஆக்ருஹாத் பிடிவாதமானதாக்ரஹத்தால் பக்ஷம் தான் பிடித்த புத்தி ராத்தும பக்ஷத்தை அமுஞ்சத: விடாதவனாயிருக்கிற வாதிந: வாதிக்கு ப்ரஹ்மவித்வேஷாத் அபி பிரமவித்தின் துவேஷத்தால் நரக: ரௌரவாதிநரகமானது ப்ரோக்த: சொல்லப்பட்டிருக்கிறது அப்படி பஹுயோநிஷு அநேகவிதமான பூச்சி புழு முதலான யோனிகளில் பிறக்கிற தோஷ: ச தோஷமும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

அ-கை. இப்படி ஜீவன்முக்தனுக்கிரகமும் நிக்கிரகமும் சாமர்த்திய முண்டென்பதில் பிரமாணமான வாக்கியம் சொல்லவேண்டுமென்னில்.

ब्रह्मविद्ब्रह्मरूपत्वादीश्वरत्वेनवर्णितम् ।
यद्वत्तत्तथैवस्यात्तच्छिष्यप्रतिवादिनोः ॥

ப்ரஹ்மவித்ப்ரஹ்மரூபத்வாதீஶ்வரத்வேநவர்ணிதம் ।
யத்வத்தத்ததைவஸ்யாத்தச்சிஷ்யப்ரதிவாதிநோ: ॥ ௭௦

ப்ரஹ்மவித் பிரமத்தை சாக்ஷாத்கார மாயறிந்த ஞானி
ப்ரஹ்மரூபத்வாத் பிரமஸ்வரூபமாக ஆனபடியினாலே அவனை
ஈஶ்வரத்வேந ஈசுவரனாக
வர்ணிதம் வர்ணிக்கப்படுகிறது
யத்வத் எப்படி ஈசுவரனுக்கு சர்வ சக்தியுமிருக்கிறதோ அப்படிப்போ
ல் ஞானிக்கும் சர்வ சக்தியிருப்ப தால்
தத் அந்தந்த அனுக்கிரகமும் நிக்கிரகமும்
ததைவ அப்படித்தானே
தச்சிஷ்யப்ரதிவாதிநோ: அவனுடைய சிஷனுக்கும் பிரதிவாதிக்கும் உண்டாகிறதென்றறி.

வி-ம். சூதசங்கிதை வாசிஷ்டம் முதலானவைகளில் யாதொரு புருஷர்கள் மகாத்துமாவான ஞானியை துவேஷிக்கிறார்களோ அவர்கள் ரௌரவாதி அனேக நரகங்களில் ஏகாந்தமாக சூரியசந்திராளுள்ளவு மிருப்பார்களென்று வெகுவிதமாய் தோஷம் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

அ-கை. ஆத்துமாவையே பிரியமா யுபாசிக்கவேண்டியதென்ற சுருதியினர்த்தத்தைக் காண்பிக்கிறார்.

यस्तुसाक्षिणमात्मानंसेवतेप्रियमुत्तमम् ।
तस्यप्रेयानसावात्माननश्यतिकदाचन ॥

யஸ்துஸாக்ஷிணமாத்மாநம்ஸேவதேப்ரியமுத்தமம் ।
தஸ்யப்ரேயாநஸாவாத்மாநநஶ்யதிகதாசந ॥ ௭௧

யஸ்து யாதொரு புருஷனாகிலும்
உத்தமம் உத்தமமான
ப்ரியம் பிரியராய்
ஆத்மாநம் தானாயிருக்கிற
ஸாக்ஷிணம் சாக்ஷியை
ஸேவதே சதா அனுசந்திக்கிறானோ
தஸ்ய அவனுக்கு
அஸௌ இந்த
ஆத்மா ஆத்துமாவானவர்
ப்ரேயாந் நிரதிசய பிரியவடிவமாயி ருக்கிறாரே தவிர
கதாசந ஒருக்காலும்
ந நஶ்யதி நாசத்தையடைகிறதில்லை

அ-கை. இப்படி ஆத்துமாவே பிரமானந்தரென்பதில் ஏதுவேதெனில்.

परप्रेमास्पदत्वेनपरमानन्दरूपता ।
सुखवृद्धिःप्रीतिवृद्धौसार्वभौमादिषुश्रुता ॥

பரப்ரேமாஸ்பதத்வேநபரமாநந்தரூபதா ।
ஸுகவ்ருத்தி:ப்ரீதிவ்ருத்தௌஸார்வபௌமாதிஷுச்ருதா ॥ ௭௨

ஸுகவ்ருத்தி: சுகம் எந்த இடத்தில் விர்த்தியாகிறதோ அவ்வளவுக்கும் வளவு
ப்ரீதிவ்ருத்தௌ பிரீதியானது விர்த்தியாயிருக்கிறது
பரப்ரேமாஸ்பதத்வேந இந்த ஆத்துமாவானவன் மித்யார்த்தங்களைக் காட்டிலும் மேலான பிரீதிக்கு விஷயமானதால்
பரமாநந்தரூபதா பரமானந்த சொரூபம்
ஸார்வபௌமாதிஷு சக்கிரவர்த்தி முதல் இரண்யகர்ப்பன்வரை முதலானவர்களிடத்தில் ஒன்றுக்கொன்று நூறுபங்கு அதிகமாக சுகமிருக்கிறதென்று
ச்ருதா கேட்கப்படுகிறது,

அ-கை. ஆனந்தரூபத்தைப்பற்றி ஆக்ஷேபிக்கிறான்.

चैतन्यवत्सुखंचास्यस्वभावश्चेच्चिदात्मनः ।
धीवृत्तिष्वनुवर्तेतसर्वास्वपिचितिर्यथा ॥

சைதந்யவத்ஸுகஞ்சாஸ்யஸ்வபாவச்சேச்சிதாத்மந: ।
தீவ்ருத்திஷ்வநுவர்த்தேதஸர்வாஸ்வபிசிதிர்யதா ॥ ௭௩

சைதந்யவத் அறிவுபோல
அஸ்ய இந்த
சிதாத்மந: சிதாத்மாவிற்கு
ஸுகஞ்ச சுகமும்
ஸ்வபாவ: சேத் சுபாவமானால்
ஸர்வாஸு சகலமாயிருக்கிற
தீவ்ருத்திஷு அபி புத்திவிருத்திகளிலும்
சிதி: அறிவானது
யதா எப்படி
அநுவர்த்தேத அயர்ந்திருக்கிறதோ அப்படி சுகமும் அனுசரித்திருக்கவேண்டுமேயெனில்.

அ-கை. அதற்கு உத்திரம் சொல்லுகிறார்.

मैवमुष्णप्रकाशात्मादीपस्तस्यप्रभागृहे ।
व्याप्नोतिनोष्णतातद्वच्चितेरेवानुवर्तनम् ॥

மைவமுஷ்ணப்ரகாசாத்மாதீபஸ்தஸ்யப்ரபாக்ருஹே ।
வ்யாப்நோதிநோஷ்ணதாதத்வச்சிதேரேவாநுவர்த்தநம் ॥ ௭௪

स्वयं ஆத்துமாவிற்கு ஆனந்தமானது சுபாவமில்லையென்கிறதில்லை
दीपः தீபமானது
उष्णप्रकाशात्मा உஷ்ணமும் பிரகாசமும் வடிவமாயிருந்தும்
तस्य அதினுடைய
प्रभा பிரபையானது
गृहे கிரகத்தில்
व्याप्नोति வியாபிக்கிறது
न उष्णता அதின் உஷ்ணத்தன்மை எப்படி வியாபிக்கவில்லையோ
तद्वत् அப்படிப்போலே
चितः அறிவினுடைய
अनुवर्तनं स्व அனுசரிப்பு மட்டும் எங்குமிருக்கிறது ஆனந்தத்தின் அனுசரிப்பு சகல விருத்திகளிலும் காணப்படாதென்றறி

அ-கை. சைதன்னியம்போலே ஆனந்தமும் நியமமாகக் காணப்படவேண்டிது விதியில்லையென்று மற்றொரு திருஷ்டாந்தத்தைக் காண்பிக்கிறார்.

गन्धरूपरसस्पर्शेष्वपिसत्सुयथापृथक् ।
एकाक्षेणैकएवार्थोगृह्यतेनेतरस्तथा ॥

गन्धरूपरसस्पर्शेष्वपिसत्सुयथापृथक् ।
एकाक्षेणैकएवार्थोगृह्यतेनेतरस्तथा ॥ ௭௫

गन्धरूपरसस्पर्शेषु கந்தருபரஸ்பரிசம் முதலான குணங்கள் ஒரு பூவில் ஒன்றாகவே
सत्सु अपि சேர்ந்திருந்தாலும்
एकाक्षेण ஒவ்வொருசட்சுவாதி இந்திரியத்தாலே
एकः एव ஒரே
अर्थः குணமானது
पृथक् வேறுவேறாக
यथा எப்படி
गृह्यते கிரகிக்கப்படுகிறதோ
न इतरः ஒரு இந்திரியத்தால் மற்றிதரகுணமெப்படிகிரகிக்கப்படவில்லையோ
तथा அப்படிப்போலவறி.

அ-கை. திருஷ்டாந்த தார்ஷ்டாந்தங்களுக்கு சமத்துவங் காணப்படவில்லையே யெனில்.

चिदानन्दौनैवाभिन्नौगन्धाद्यास्तुविलक्षणाः ।
इतिचेत्तदभेदोपिसाक्षिण्यन्यत्रवावद ॥
आद्येगंधादयोप्येवमभिन्नाःपुष्पवर्तिनः ।
अक्षभेदेनतद्भेदेवृत्तिभेदात्तयोर्भिदा ॥

चिदानन्दौनैवाभिन्नौगन्धाद्यास्तुविलक्षणाः ।
इतिचेत्तदभेदोपिसाक्षिण्यन्यत्रवावद ॥ ௭௬

புஷ்பே கந்தாதயோ பின்னா விலக்ஷணா: ப்ரத்யக்ஷவத்திதா: ।
சக்ஷுஷேந்த்ரியதத்பேதே வ்ருத்திபேதாத் தயோர்பிதா ॥ என

கந்தாத்யா: — கந்தம் முதலான குணங்களெல்லாம்
விலக்ஷணா: — வேறுவேறு இலக்ஷணமுடையதாக இருக்கிறது
இதி சேத் — என்றால்
புஷ்பே — ஆகிய புஷ்பத்தில்
கந்தாத்யம் அபி — கந்தம் முதலான குணங்கள்
ப்ரத்யக்ஷவத்திதா: — பிரத்யக்ஷத்தை ஆசிரியித்ததுகளாய்க்கொண்டு
ஸ்திதா: — அபின்னங்களாகவே யிருக்கின்றன
சக்ஷுஷேந்த்ரிய — இந்திரியபேதத்தால்
தத்பேதே — அந்த கந்தாதிகுணபேதம் காணப்படுகிறது
ஏவம் — இப்படி
வ்ருத்திபேதாச்ச — சாத்துவீகாதி விர்த்திகளின் பேதத்தாலேயே
தயோ: — அந்த சிதானந்தங்களுக்கு
பிதா — பேதம் காணப்படுகிறது ஆகையால்
சிதானந்தௌ — ஆத்துமாவிற்கு அறிவும் ஆனந்தமும்
ந பின்னௌ — வேறு பேதங்களில்லையென்றே ஏற்படுத்தக்கது
தத்பேத: அபி — அந்த பேதமும்
ஸாக்ஷிணி — சாக்ஷியாகிய ஆத்துமாவிடத்திலிருக்கிறதா
அன்யத்ரவா — அந்த அன்னியமான விர்த்திகளிடத்திலிருக்கிறதா
வத — சொல்லு.

அ-கை. அறிவும் ஆனந்தமும் யெங்கே ஒன்றாய்க் காணப்படுகின்றனவெனில்·

सत्ववृत्तौ चित्सुखैक्यं तद्वृत्तेर्निर्मलत्वतः ।

ஸத்வவ்ருத்தௌ சித்ஸுகைக்யம் தத்வ்ருத்தேர்நிர்மலத்வத: ॥ என்ற

ஸத்வவ்ருத்தௌ — அந்தசாத்துவீகமான விர்த்தியில்
சித்ஸுகைக்யம் — அறிவு ஆனந்தங்களுடைய ஐக்கியமானது காணப்படுகிறது
தத்வ்ருத்தே: — அந்த விர்த்தி
நிர்மலத்வத: — நிர்மலமாயிருப்பதாலென்றறி.

அ-கை. ராஜசவிருத்தியில் ஆனந்தமேன் காணப்படவில்லையெனில்.

रजोवृत्तेस्तुमालिन्यात्सुखांशोत्रतिरस्कृतः ॥

तिंत्रिणीफलमत्यम्लंलवणेनयुतंयदा ।

तदाम्लस्यतिरस्कारादीषदम्लंयथातथा ॥

ரஜோவ்ருத்தேஸ்து மாலின்யாத்ஸுகாம்சோத்ர திரஸ்க்ருத: ॥ என

திம்திரிணீபலமுச்சைஸ்த்வக்ஷத்ருவேணநயாதாயதா ।
ததாஸத்வேதிரஸ்காராத்ஸூக்ஷ்மத்வாயதாதயா ॥ எக

ராஜோவ்ருத்தே: ராஜஸ விருத்தி யோவென்றால்

ராகிண்யா: இராகாதி தோஷங்களால் மலினமாயிருப்பதால்

அத்ர இந்த ராஜஸவிருத்தியில்

ஸுகாம்ஶ: சுகாம்சமானது

திரஸ்க்ருத: மறைபட்டுப்போயிருக்கி

றது மிகவும் புளிப்பான (றது

திம்திரிணீபலம் புளியம் பழமானது

யதா எப்போ

லவணேந உப்போடே

யுக்தம் சேர்ந்ததோ

ததா அப்போ

ஸ்வஸ்ய மிகுந்த புளிப்பு

திரஸ்காராத் மறைபட்டுப்போகிறதால்

ஸூக்ஷ்மம் சிறிது

ஸ்வாதுமட்டும்

யதா எப்படி காணப்படுகிறதோ

ததா அப்படிப்போலவுமிருக்கிறது.

ननुप्रियतमत्वेनपरमानन्दतात्मनि ।
विवेक्तुंशक्यतामेवंविनायोगेनकिंभवेत् ॥

நநுப்ரியதமத்வேநபரமாநந்ததாத்மநி ।
விவேக்தும்ஶக்யதாமேவம்விநாயோகேநகிம்பவேத் ॥ அ௦

நநு சங்கை

ப்ரியதமத்வேந கௌணமித்தியாத்துமாக்களைக்காட்டிலும் பஞ்சகோச சாக்ஷியான இந்த ஆத்துமா அதிப்பிரியனானதால்

ஆத்மநி இந்தஆத்துமாவில் (தென்று

பரமாநந்ததா பரமானந்த மிருக்கிற

ஏவம் இப்படி

விவேக்தும் விசாரத்தால் பிரித்தற்கு

ஶக்யதாம் யோக்கியமாகட்டும்

யோகேநவிநா கீழத்தியாயத்தில் சொன்ன சமாதி அப்பியாசமன்றியில்

கிம் பவேத் என்ன பிரயோஜன முண்டாகும்.

यद्योगेनतदेवेतिवदामोज्ञानासिद्धये ।
योगःप्रोक्तोविवेकेनज्ञानंकिन्नोपजायते ॥

யத்யோகேநததேவேதிவதாமோஜ்ஞாநஸித்தயே ।
யோக:ப்ரோக்தோவிவேகேநஜ்ஞாநம்கிந்நோபஜாயதே ॥ அக

ஜ்ஞாநஸித்தயே ஞானம் சாக்ஷாத்காரமாக சித்திக்குதற்பொருட்டு

யோகேந கீழேசொன்ன நிர்விகற்பயோகத்தால்

யஸ யெந்த பிர்மம் நம்மால் சொல்லப்பட்டதோ
தஸைவ அந்த பிர்மத்துக்கே சொன்ன (ன்றேம்
ஐதி வஷா௯ நாம்தானே யிதிலும்சொ
யொமஃவெராக்ஷ கீழுத்தியாயத்தில்
சொல்லப்பட்டதுபோல இந்த அ

த்தியாயத்தில் நாமேம் விவேகத்தை
யும் சொன்னோமாகையால்
விமெகெந ஜ்ஞாநம் இந்த பஞ்சகோ
சவிவேகத்தால் தத்துவஞானமானது
ந உபஜாயதே கிம் ஏன் உண்டாக
மாட்டாது இதில் சிறிதும் சந்தேக
மில்லையன்றறிவில்பிழைப்பாய்

அ-கை. இதற் பிரமாணமேதெனில்.

यत्साङ्ख्यैःप्राप्यतेस्थानंतद्योगैरपिगम्यते ।
इतिस्मृतंफलैकत्वंयोगिनाञ्चविवेकिनाम् ॥

யத்ஸாங்க்யை:ப்ராப்யதேஸ்தாநம்தத்யோகைரபிகம்யதே ।
இதிஸ்ம்ருதம்பலைகத்வம்யோகிநாஞ்சவிவேகிநாம் ॥ ௮௨

ஸாங்க்யை: சாங்கிய விசாரங்களா
லை யத் ஸ்தாநம் யாதொருஸ்தானம் மேல
ப்ராப்யதே அடையப்படுகிறதோ
தத் அது
யோகை: அபி யோகங்களாலும்
கம்யதே அடையப்படுகிறது

இதி இப்படி
யோகிநாம் யோகிகளுக்கும்
விவேகிநாம் விவேகிகளுக்கும்
பலைகத்வம் பலமொன்றென்று பக
வத்கீதையில்
ஸ்ம்ருதம் சொல்லப்படுகிறது.

அ-கை. இப்படி யோகிகளுக்கும் விவேகிகளுக்கும் ஞானமாகிற பலம் ஒன்றானால் இரண்டிலுள் ஒன்று சொன்னால் போதுமே. சாஸ்திரங்களில் இரண்டுவிதி சொல்லுவானேனெனில்.

असाध्यःकस्यचिद्योगःकस्यचिद्ज्ञाननिश्चयः ।
इत्थंविचार्यमार्गौद्वौजगादपरमेश्वरः ॥

அஸாத்ய:கஸ்யசித்யோக:கஸ்யசிஜ்ஜ்ஞாநநிஶ்சய: ।
இத்தம்விசார்யமார்கௌத்வௌஜகாதபரமேஶ்வர: ॥ ௮௩

கஸ்யசித் ஒரு அதிகாரிக்கு
யோக: மனோலயம் பண்ணுகிற சமா
தியோகமானது
அஸாத்ய: அசாத்தியமாகத்தோன்றும்
கஸ்யசித் மற்றோரதிகாரிக்கு

ஜ்ஞாநநிஶ்சய: விசாரத்தாலுண்டாகி
ற ஞான நிச்சயமானது அசாத்தி
யமாக இருக்குமென்பதை அறிந்
திருக்கிற சர்வஞ்ஞரான
பரமேஶ்வர: பரமேசுவர்

இத்தம் இப்படியென்று
விபாவ்ய பிராணிகளுடைய சித்தத்
தை அறிந்து

ஸாங்க்யயோகௌ சாங்கியயோகங்களான
இரண்டு மார்க்கங்களையும்
ஜகாத சொன்னார்

அ-கை. என்னப்பா பெருப்பிரயாசசாத்தியமான யோகத்திற்கும் சுலபமான ஞானத்திற்கும் பலன் சரியென்று சொல்லுவது. விடியவிடிய வேலை செய்தவனுக்கும் சுகமாயிருந்தவனுக்கும் கூலி சரியென்ற அநியாய ராஜியம் போலிருக்கிறதேயெனில்.

योगेकोतिशयस्तत्रज्ञानमुक्तंसमन्द्वयोः ।
रागद्वेषाद्यभावश्चतुल्योयोगिविवेकिनोः ॥

नप्रीतिर्विषयेष्वस्तिप्रेयानात्मेतिजानतः ।
कुतोरागःकुतोद्वेषःप्रातिकूल्यमपश्यतः ॥

देहादेःप्रतिकूलेषुद्वेषस्तुल्योद्वयोरपि ।
द्वेषंकुर्वन्नयोगीचेदविवेक्यपितादृशः ॥

द्वैतस्यप्रतिभावन्तुव्यवेहारद्वयोस्समम् ।
समाधौनेतिचेत्तद्वन्नद्वैतत्वंविवेकिनः ॥

யோகே கோதிசயஸ்தத்ர ஜ்ஞானமுக்தம் ஸமந்த்வயோ: |
ராகத்வேஷாத்யபாவச்ச துல்யோ யோகிவிவேகினோ: || ௮௪
நப்ரீதிர்விஷயேஷ்வஸ்தி ப்ரேயாநாத்மேதி ஜாநத: |
குதோ ராக: குதோ த்வேஷ: ப்ராதிகூல்யமபச்யத: || ௮௫

தேஹாதே: ப்ரதிகூலேஷு த்வேஷஸ்துல்யோ த்வயோரபி |
த்வேஷம் குர்வன்ன யோகீசேதவிவேக்யபி தாத்ருச: || ௮௬
த்வைதஸ்ய ப்ரதிபாநந்து வ்யவஹாரே த்வயோஸ்ஸமம் |
ஸமாதௌ நேதி சேத்தத்வந்நத்வைதத்வம் விவேகின: || ௮௭

யோகே சமாதியோகத்தில்
க: என்ன
அதிசய: அதிசயமிருக்கிறது
த்வயோ: யோகிக்கும் விவேகிக்கும்
தத்ர அந்த யோக விவேகங்களிலே
ஜ்ஞாநம் ஞானமானது

ஸமம் சமமாகவே
உக்தம் சொல்லப்பட்டது
ராகத்வேஷாத்யபாவ: ச இராகத்வே
ஷாதிகளுடைய அபாவமும் (ஸமே
தாந்வயம்) இரண்டுபேர்களுக்கும் சமா

யோகிவிவேகிநோ: யோகிக்கும் விவேகிக்கும்
விஷயேஷு விஷயம்பொய்யாய்போய்விட்டதால் விஷயங்களில்
ப்ரீதி: பிரீதியானது
ந க்வாபி இருவருக்குமில்லை
ஆத்மா ஆத்துமாவே
ப்ரியோ ஹி அதிப்பிரிய வஸ்துவென்று
ஜாநத: அறிந்திருக்கிற விவேகிக்கு
குத: என்னகாரணத்தினாலே
ராக: ஆசையானது உண்டாகப்போகிறது
குத: எதினாலே (து
த்வேஷ: த்வேஷம்உண்டாகப்போகிறது
ப்ராதிகூல்யாவபாஸத: சகலஜகத்தையும் தனக்கு பிரதிகூலமாக பார்க்கிற இந்த விவேகிக்கு
தேஹாதே: தேககேந்திரியாதிகளுக்கு
ப்ரதிகூலேஷு பிரிதிகூலமான பாம்பு முதலானவைகளிலே பயகம்பஞதிவிகாரங்களுண்டாய் அஞ்ஞானியைப்போலே அவைகளை ஸம்ஹாரம் பண்ணும்படியான த்வேஷம் காணப்படுகிறதேயென்றால்
அயோ: அபி அது இரண்டுபேர்களுக்கும்
த்வேஷ: த்வேஷம்வருவது
துல்யம் சமானமன்றோ
த்வேஷம் த்வேஷவாசனையை (ன்
குர்வந் பண்ணிக்கொண்டிருக்கிறவ
நயோகீவேத் யோகியாகமாட்டானென்று சொல்லுவாயாகில்
தாத்ருச: அபி அப்படிருக்குந்த்வேஷவாசனைகளோடேகூடினவனும்
அவிவேகீ அவிவேகியென்றோ அறிவு
வ்யவஹாரே வியவகாரத்தில்
த்வைதஸ்ய த்வைதத்தினுடைய
ப்ரதிபாஸம் தோற்றமும் விவேகிக்கிறதென்றால்
அயோ: அது இருவருக்கும்
ஸமம் சமானந்தானே
ஸமாதௌ யோகிக்கும் மனோலயமான சமாதியில்
ந பாதி த்வைதம் த்வைததோற்றமில்லையென்றால்
தத்வத் அதுபோல் (சையில்
விவேகிந: விவேகிக்கும் விவேகதெ
த்வைதஸ்ய த்வைதத்தோற்றம்
ந இல்லாமை சரியே

அ-கை. என்னய்யா விரித்துக்கொண்டிருக்கும்போதே கண்ணைத்தோண்டிப்போட்டானென்கிற சொல்போல விவேகிக்கு த்வைததோற்றமெப்படியில்லையெனில்.

विवक्ष्यतेतदस्माभिरद्वैतानन्दनामके ।
अध्यायेहितृतीयेतत्सर्वमप्यतिमङ्गलम् ॥

விவக்ஷ்யதேதத³ஸ்மாபி⁴ரத்³வைதாநந்த³நாமகே ।
அத்⁴யாயேஹித்ருதீயேதத்ஸர்வமப்யதிமங்க³லம் ॥ ௮௮

ஸ்விதாநந்தநாமகே அத்துவைதானந்தமென்ற பேரோடேகூடினதாயும் துவைதத்தை அடியோடே அடிக்கிறதாயுமிந்த விவேகத்தைதிடப்படுத்துவதாயுமிருக்கிற
த்ருதீயே சொல்லப்போகிறமூன்றாவ
அத்யாயே அத்தியாயத்தில் (து

தத அந்தத்வைதத்தோற்றமின்மை
ஸ்வரூபம் நாமாலேயே
விவக்ஷிதே ஹி சொல்லப்படப்போ
தத: ஆகையினால் [கிறதன்றோ
ஸமஸ்தம் ஸர்வ சொன்னசமஸ்தமும்
ஸுசோபனம் மிகவும் கல்யாணமாகபவிக்கத்தக்கது.

அ-கை. த்வைதத்தோற்றமின்மையோடேகூடி ஆத்துமஞானத்தையுடைய விவேகி யோகியாகவே ஆகிறான். ஆகையால் யோகஞானமிரண்டையும் ஒன்றுசெய்தது 'சமானமென்று சொல்வதால் அவனைக் குருநாதன் பிரீதியுடன் வாழ்த்துகிறார்.

सदापश्यन्निजानन्दमपश्यन्निखिलञ्जगत् ।
अर्थाद्योगीतिचेत्तर्हिसन्तुष्टोवर्धतांभवान् ॥

ஸதாபஶ்யந்நிஜாநந்தமபஶ்யந்நிகிலஞ்ஜகத் ।
அர்த்தாத்யோகீதிசேத்தர்ஹிஸந்துஷ்டோவர்த்ததாம்பவாந் ॥

நிஜாநந்தம் தன்னுடைய முக்கியானந்தத்தை தானாகவே
ஸதா எப்போதும்
பஶ்யந் சாக்ஷாத்காரமாக பார்த்துக்கொண்டு
நிகிலம் சமஸ்தமான
ஜகத் ஜகத்தையும் ஒருபொருளாக
அபஶ்யந் பாராதிருக்கிறானென்ற

அர்த்தாத் அர்த்தத்தால்
யோகீ இதி யோகியாகவே ஆகிறானென்று சொல்லுவாயாகில்
தர்ஹி அப்போது
பவாந் அப்படி அறிந்த நீ
ஸந்துஷ்ட: சந்தோஷமாக
வர்த்ததாம் விருத்தியடையக்கடவாய்

அ-கை. இந்த அத்தியாயத்தின் தாத்பரியத்தை சங்கிரகித்துச் சொல்லுகிறார்.

ब्रह्मानन्दाभिधेग्रन्थेमन्दानुग्रहसिद्धये ।
द्वितीयाध्यायएतस्मिन्नात्मानन्दोविवेचितः ॥

ப்ரஹ்மாநந்தாபிதே க்ரந்தே மந்தாநுக்ரஹஸித்தயே ।
த்விதீயாத்யாயஏதஸ்மிந்நாத்மாநந்தோவிவேசித: ॥ ௩௦

ப்ரஹ்மாநந்தாபிதே க்ரந்தே பிரமானந்தமென்கிற பேரோடே கூடியதாயிருக்கிறகிரந்தத்தில்

ஏதஸ்மிந் இந்த
த்விதீயாத்யாயே இரண்டாவதுஅத்தியாயத்தில்

ஜ்ஞாநோத்தமர்களாகியயோகிகளுக்கு க்கூட அநுக்கிரகம் சித்திப்பதின் பொருட்டு | கூ. ஆநந்தம் ஆத்மாநந்தமானது விவேகித: சொல்லப்பட்டது

வி-ம். ஆகையாலிந்த ஆத்மாநந்த விவேகத்தை ஸ்ரீ சற்குருகடாக்ஷத்தினால் பஞ்சகோசவிவேகத்தால் சகலமான கௌணமித்தியாவடிவங்களான த்வைதங்களை ஒதுக்கிப்பண்ணி அவஸ்தாத்திரிய சாக்ஷியாயிருப்பவன். அவஸ்தாத்திரியசாக்ஷியான நானே சர்வபரிபூரணனென்று எவன் இப்படி சதா அநுசந்தானம்பண்ணிக்கொண்டு வருகிறானோ அவன் இப்பிறவியிலேயே அப்பிரதிபந்தபரோக்ஷ ஞானத்தையடைவன். இதிற்சந்தேகமில்லை. | இப்படி ஒவ்வொரு பிரகரணத்தில் ஒவ்வொருவிதமாக ஞானத்தை வருணிப்பானேன். ஒரேப்பிரகாரமாக ஏன் சொல்லக்கூடாதென்றால் கூறுகிறாய். அதற்குச்சொல்லுகிறேன் கேள். அதாவது குருசின்னிதானத்திற்கு வருகிற அதிகாரிகள் வெவ்வேறுவிதமாயிருப்பார்கள். அதெப்படியென்றால் ஐக்கியனென்றும், சாந்தனென்றும், சமரசனென்றும், சன்மித்திரனென்றும், சக்கியனென்றும், சகோதரனென்றும், தந்தையென்றும், தாயென்றும், வாதியென்றும், சம்மந்தியென்றும், குழந்தையென்றும், குமாரனென்றும், ராஜனென்றும், சேவகனென்றும், வாகனனென்றும் இப்படி அநேகவிதமாய்ச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறார்கள். இதில் பிர்மமே நானென்று ஐக்கியஞானத்தை உடனே அடைகிறவன் ஐக்கியனென்றும், குருவாக்கியத்திலேயே சித்தோபசாந்தி அடைகிறவன் சாந்தனென்றும், குருவின் சரீரத்திலுண்டாகிற சேஷ்டையெல்லாம் பிர்மரசமாகப் பார்ப்பவன் சமரசனென்றும், குருவின் சரீரத்துக்கு வருகிற சுகதுக்கங்களை தனக்கு வந்ததாக பாவிப்பவனே சன்மித்திரனென்றும், குருவினிடத்திலும் ஜாக்கிரம் முதல் மோக்ஷபரியந்தம் தன் சித்தத்திலுண்டாகிற குணதோஷங்களை மறையாமல் தெரிவிக்கிறவனே சக்கியனென்றும், கூடப்பிறந்தவன் அண்ணனிடத்தில் சங்கோசம் பயம் பக்தி விசுவாசங்களோடே கூடியிருப்பதுபோலே இவனுமிருப்பதால் சகோதரனென்றும், தந்தை புத்திரனுடைய க்ஷேமத்தையே பிரார்த்திப்பதுபோல இவனுமிருப்பதால் குருவுக்கு தந்தையென்றும், தாயைப்போல நிட்காமியமென்கிற கருப்பத்தால் குருவாகிய குழந்தையை பெற்றிருப்பதாலும் அன்னபானத்தையும் வைட்டி சம்ரக்ஷணத்தையும் பண்ணிவிடுவதால் தாயென்றும், சதா குருவோடே சங்கைபண்ணிக் கொண்டிருப்பதால் வாதியென்றும், குருவினிடத்தில் தன் கௌரவத்தையே கொண்டாடிக்கொண்டு தன் மானைப்பார்த்துக் கொண்டிருப்பதால் சம்மந்தியென்றும், நல்லது பொல்லாததாயும், பொல்லாதது நல்லதாயும் விபரீதமாய்த் தோற்றுவதால் குழந்தையென்றும், குருவினுடைய சிக்ஷைக்காக பயந்து சிரவணாதிகளைச் செய்வதால் குமாரனென்றும், ராஜன் வரும்போது அஞ்சி

டத்திலுள்ளவர்களை அதிகாரம் பண்ணுவதுபோல் குருவையும் சாதுக்களை யும் ரக்ஷிக்க வல்லவராயிருப்பதால் ராஜனென்றும், ராஜாஞ்ஞைக்கு பயப்பட்டு இடைவிடாமல் கட்டி காத்து குருவுக்கு கைங்கரியம் செய்துவருவதால் சேவகனென்றும், தனக்கென்று ஓர் சுவதந்திரமற்று குருவினிஷ்டப்படி சஞ்சரிப்பதற்கெல்லாம் தடையன்னியில் சகித்திருப்பதால் வாகனனென்றும். இப்படி குருசன்னிதானத்தில் வருகிற அதிகாரிகளுடைய பக்குவபேதங்கள் பலவிதமாயிருப்பதால் சற்குருநாதனும் சமயம் போலே பக்குவத்திற்குத் தகுந்த பிரகரணத்தை உபதேசித்து வருகிறாரென்றறி.

ஆத்துமானந்தம் முற்றிற்று.

(கரு)வது அத்துவைதானந்தசாரார்த்தப்பிரகாசிகை.

பிரமானந்தத்திலும்; வித்தியானந்தத்திலும்; விஷயானந்தத்திலும்; எட்டுவகையானந்தங்களுமடக்கம். (அதாவது) பிரமானந்தத்திற்குள் யோகானந்தமும்; ஆத்துமானந்தமும்; அத்துவைதானந்தமும்; அடக்கம் விஷயானந்தத்தில் வித்தியானந்தம் அடக்கம், வாசனானந்தத்தில் நூஷ்ணீம் பூதானந்தமுமடக்கம், பிரமானந்தத்தின் அடக்கமான, அத்துவைதானந்தம் சொல்லுகிறோம். தைத்திரீய சுருதியில் ஆனந்தத்திலிருந்து இப்பூதங்கள் உண்டாகிய தினாலிருந்து, அதிலே லயிக்கிறது என்று சொல்லப்பட்டிருப்பதால், அதினுண்மையைக் கூறுகின்றேன். தகப்பனிடத்திலிருந்து பிள்ளையுண்டானதுபோல, இச்சகம் உண்டாயிற்றென்று சொன்னால், ஆனந்தத்திற்கு துவைதத்தன்மை வந்துவிடும்; ஆகையால், ஆரம்பவாதமும் கூடாது, பாலேதயிராய்ப் பரிணமித்ததுபோல், இச்சகமானந்தமாய் பரிணமித்தால் மறுப்படி தயிர் பாலாகாததுபோல், இச்சகம் ஆனந்தமாகாது, அவ்வேதுவால் இதில் பரிணாமவாதமும் கூடாது, இவ்வேதாந்த சாஸ்திரத்தில் பழுதையிற்பாம்பு இருட்டில் மயக்கத்தால் தோன்றுவதுபோல, ஆனந்தத்தில் அஞ்ஞானமாகிற இருட்டில் ஆவரணமாகிற மயக்கத்தால் இச்சகமுதலான பாம்புத்தோற்றம் கற்பனையால் வந்திருப்பதால்; இச்சாஸ்திரத்தில் விவர்த்தவாதம், அங்கிகரித்தோம்; வாஸ்தவத்தில் பழுதையிற் பாம்பில்லாததுபோல் ஆனந்தத்திலுண்மையில் ஜகமில்லை. மண்ணைவிட்டு குடமில்லாததுபோலும்; தங்கத்தைவிட்டு பூஷணமில்லாததுபோலும், இரும்பன்றி ஆயுதமில்லாததுபோலும், சமுத்திரமன்றி அலைநுரை குமிழியில்லாததுபோலும்; ராஜகுமாரனன்றி வேடத்தன்மையில்லாததுபோ

லும், இந்திரஜாலக்காரனன்றி இந்திரஜாலவித்தை இல்லாததுபோலும், சுவரன்றி சித்திரமில்லாததுபோலும் ஆகாசமன்றி நீலநிறமுதலானதில்லாததுபோலும், ஆனந்தவஸ்துவில் நாமரூபஜகம் சொல்மாத்திரத்திமேயொழிய வேறிருப்பில்லாததால், சச்சிதானந்தப்பிரம்மமே நாமென்றும், தோன்றுகிற ஜகம் ஒருக்காலுமில்லை யென்றும் திடமுறைத் திருப்பவனே, அத்துவைதானந்தத்துடன் கூடினவன். இச்சகமில்லை யென்றறிய வாசிஷ்டத்தில் சொல்லியிருக்கிற பாலன்கதையு முணர்ந்துகொள் எங்கெங்கு நாமரூபத்திலும், முதல்முதல் விளங்குகின்றது, ஸச்சிதானந்தமேயன்றி, கற்பனையான நாமரூபம் சொல்மாத்திரமாயிருக்கிறது இவ்வாறுணர்ந்தவனே அத்துவைதானந்தமுணர்ந்தவன்.

அத்துவைதானந்த சாரார்த்தப்பிரகாசிகை முற்றிற்று.

ஶ்ரீரஸ்து.

ஶ்ரீகணேஶாய நம꞉.

ஶ்ரீ ஶாரதா ப்ரஹ்மாநந்த ஸ்வாமிநே நம꞉.

ப்ரஹ்மாநந்தே அத்³வைதாநந்த³꞉.

முதல் அத்தியாயத்தில் பிரமானந்தமென்றும் வித்தியானந்த மென்றும் விஷயானந்தமென்றும் மூன்றின்மேலே ஐந்து பிரகரணத்தை யடைத்துச் சொன்னதில் பிரமானந்தத்திற்குள் பிரிவான யோகானந்த ஆத்துமானந்தங்களை சொல்லி இப்போது அதின் ரீதியான அத்துவைதானந்தத்தை ஆரம்பிக்கிற இந்த குருநாதன் ஜகத்தென்று ஒரு வஸ்து யில்லைவேயில்லை யென்று காண்பிக்கிறார்.

அ-கை. முதல் அத்தியாயத்தில் யாதொருயோகானந்தம் சொல்லப்பட்டதோ அந்தமுக்கியானந்தமே கௌணமித்தியா கர்த்தாத்துமாக்களை காட்டிலும் வேறாயிருக்கிற ஆத்துமானந்தமாக ஆகட்டும் த்வைதத்தோடே கூடியவனுக்கு அதெப்படி சித்திக்குமெனில்.

योगानन्द:पुरोक्तोयस्सआत्मानन्दइष्यताम् ।

कथंब्रह्मत्वमेतस्यसद्वयस्येतिचेच्छृणु ॥

யோகா³நந்த³꞉ புரோக்தோ ய꞉ ஸ ஆத்மாநந்த³ இஷ்யதாம் ।

கத²ம் ப்³ரஹ்மத்வமேதஸ்ய ஸத்³வயஸ்யேதி சேச்ச்²ருணு ॥ க

यः யாதொரு

योगानन्दः யோகானந்தமானது

पूर्व முதல் அத்தியாயத்தில்

उक्तः சொல்லப்பட்டதோ

सः அதுவே

स्वात्मानन्दः ஆத்துமானந்தம்

इष्यताम् ஆகட்டும்

सावयवस्य கண் முதலாய இந்திரியங்களாகிற ஸ்வகதபேதமும் சஜாதீயமானதேகம் முதல் புத்திரன்வரையிலுள்ள அவிதமும் விஜாதியமான பிருதிவிமுதலான அவிதமும் தோற்றிக்கொண்டிருக்கிற இப்படிப்பட்ட அவைதத்தோடே கூடின

द्वैतवस्य இவனுக்கு

कथं எப்படி

ब्रह्मता பிர்மத்துவமானது சித்திக்கும்

इति चेत् என்று கேட்பாயாகில் உனக்கு வேறுவிதமான யேற்றசமாதானம் சொல்லுகிறேன்.

शृणु கேள்

आकाशादिस्वदेहान्तंतैत्तिरीयश्रुतीरितम् ।
जगन्नास्त्यन्यदानन्दादद्वैतब्रह्मताततः ॥

आकाशादिस्वदेहान्तं तैत्तिरीयश्रुतीरितम् ।
जगन्नास्त्यन्यदानन्दादद्वैतब्रह्मता ततः ॥ ௨

आकाशादिस्वदेहान्तं ஆகாசமுதல் தேகம்வரையிலுள்ள

तैत्तिरीयश्रुतीरितं தைத்திரியமென்கிற சுருதியால் சொல்லப்படுகிற

जगत् சகல்ஜகத்தும்

आनन्दात् ஆனந்தத்தைக்காட்டிலும்

अन्यत् வேறாக

नास्ति இல்லை

ततः ஆகையினாலே

अद्वैतब्रह्मता அத்வைதமற்றபிர்மமே சித்தித்திருக்கிறது.

அ-கை. நீர்சொன்ன சுருதியால் பிர்மத்திற்கு அத்துவைதத்துவம் காணப்படுகிறதே யன்றி ஆனந்தத்துவங் காணப்படவில்லையே யெனில். அந்த உபநிஷத்தில் இரண்டாம் அத்தியாயமான பிருகுவல்லியில் நீ கேட்ட அர்த்தமிருக்கிறதென்று அதைக் காண்பிக்கிறார்.

आनन्दादेवतज्जातंतिष्ठत्यानन्दएवतत् ।
आनन्दएवलीनंचेत्युक्तानन्दात्कथंपृथक् ॥

आनन्दादेव तज्जातं तिष्ठत्यानन्द एव तत् ।
आनन्द एव लीनं चेत्युक्तानन्दात्कथं पृथक् ॥ ௩

௧௪ அந்த ஜகத்து
ஆநந்தாத் ஆனந்தத்திலிருந்தே
ஜாதம் பிறந்ததென்றும்
ஆநந்தே ஆனந்தத்திலேயே
௧௪ அந்த ஜகத்து
ஸ்திதம் இருக்கிறதென்றும்
ஆநந்தே ஆனந்தத்திலேயே
லீநம் ச லயிக்கிறதென்றும்
இதி இப்படி
உக்தாநந்தாத் சொல்லப்பட்ட ஆனந்தத்தைத்தவிட்டு
அந்யத் வேறாக
கதம் எப்படி இருக்கும்

அ-கை. பிரமத்தை ஜகத்திற்கு நிமித்தகாரணமாகச் சொல்லவேண்டுமென்று சங்கிக்கிறான்:—

कुलाद्घटउत्पन्नोभिन्नश्चेतिनशंक्यताम् ।
मृद्वदेषह्युपादानंनिमित्तंनकुलालवत् ॥

குலாலாத் கட உத்பந்நோ பிந்நச்சேதி ந சங்க்யதாம் ।
ம்ருத்வதேஷ ஹ்யுபாதாநம் நிமித்தம் ந குலாலவத் ॥ ௪

குலாலாத் குசவனிடத்திலிருந்து
உத்பந்ந: உண்டான
கட: பானையானது
பிந்ந: ச அவனுக்கு வேறாயிருப்பதுபோல ஜகத்தும்
இதி பிரமத்துக்கு வேறாயிருக்கிறதென்று
ந சங்க்யதாம் சங்கிக்கத்தக்கதன்று
ம்ருத்வத் மண்போல
ஏஷ: இந்த ஆத்துமாவானவர்
உபாதாநம் ஹி உபாதானகாரணமென்பது
குலாலவத் குயவன்போல
நிமித்தம் ஆத்துமாநிமித்தகாரணம்
ந அன்று.

அ-கை. குலாலன் கடத்திற்கு உபாதானகாரணமாகப்போனதில்லையெனில்.

स्थितिर्लयश्चकुंभस्यकुलालेस्तोनहिक्वचित् ।
दृष्टौतौमृदितद्वत्स्यादुपादानन्तयोश्श्रुतेः ॥

ஸ்திதிர்லயச்ச கும்பஸ்ய குலாலே ஸ்தோ ந ஹி க்வசித் ।
த்ருஷ்டௌ தௌ ம்ருதி தத்வத் ஸ்யாதுபாதாநம் தயோ: ச்ருதே: ॥ ௫

கும்பஸ்ய கடத்திற்கு
ஸ்திதி: இருப்பும்
லய: ச லயமும்
குலாலே குயவனிடத்தில்
க்வசித் ஓரிடத்திலும்
ஸ்த: ஹி இருக்கின்றனவல்லவென்று
ம்ருதி மண்ணினிடத்திலேயே
தௌ அந்தஸ்திதிலயங்கள்

த்ருஷ்டா காணப்படுகின்றன
தத்வத் அதுபோல
தஸ்யாம் ஜகத்தின்ஸ்ருஷ்டிஸ்திதிலயங்களுக்கு
ச்ருதேஃ ச்ருதியால்சொல்லப் படுகிற ஆத்துமா
உபாதாநம் உபாதானகாரணமாகவே
ஸ்யாத் இருக்கிறார்

அ-கை. நீர் சொன்னபடி பிர்மம் ஜகத்திற்கு உபாதானகாரணமாகட்டும் அந்த உபாதானகாரண மெத்தனைவித மெனில்.

उपादानंत्रिधाभिन्नंविवर्तिपरिणामिच ।
आरंभकंचतत्रांत्यौननिरंशेऽवकाशिनौ ॥

உபாதாநம் த்ரிதா பிந்நம் விவர்த்தி பரிணாமி ச ।
ஆரம்பகம் ச தத்ராந்த்யௌ ந நிரம்சே(அ)வகாசிநௌ ॥

உபாதாநம் உபாதானகாரமானது
விவர்த்தி விவர்த்தமென்றும்
பரிணாமி ச பரிணாமமென்றும்
ஆரம்பகம் ச ஆரம்பமென்றும்
த்ரிதா மூன்றுவித
பிந்நம் பேதமாயிருக்கும்
தத்ர அந்த மூன்றுகளுக்குள்ளே
அந்த்யௌ பின்சொல்லப்பட்டவை களானபரிணாமஆரம்பங்களிரண்டும்
நிரம்சே நிரம்சமான ஆத்துமாவில்
அவகாசிநௌ ந வரக்கூடாததாயிருக் கின்றன விவர்த்தமேகூடுமென்றறி

அ-கை. ஆரம்பவாத லக்ஷணமேதெனில்.

आरंभवादिनोन्यस्मादन्यस्येत्पत्तिमूचिरे ।
तन्तोर्पटत्यनिष्पत्तेर्भिन्नौतन्तुपटौखलु ॥

ஆரம்பவாதிநோ(அ)ந்யஸ்மாதந்யஸ்யோத்பத்திமூசிரே ।
தந்தோ: படஸ்ய நிஷ்பத்தேர் பிந்நௌ தந்துபடௌ கலு ॥ ௭

ஆரம்பவாதிநஃ வைசேஷிகாளானஆரம்பவாதிகள்
அந்யஸ்மாத் அன்னியமானகாரணத்திலிருந்து
அந்யஸ்ய அன்னியத்திற்கு
உத்பத்திம் உற்பத்தியை
ஊசிரே சொல்லுகிறார்கள்
தந்தோஃ நூலிலிருந்து
படஸ்ய வஸ்திரத்திற்கு
நிஷ்பத்தேஃ உற்பத்தியானதிருப்பதால்
தந்துபடௌ நூலும் வஸ்திரமும்
பிந்நௌ கலு வேறுகளாயிருக்கின்றனவன்றோ

அ-கை. பரிணாமவாத மாவதேதெனில்.

अवस्थान्तरतापत्तिरेकस्यपरिणामिता ।
स्यात्क्षीरन्दधिमृत्कुंभस्सुवर्णंकुण्डलंयथा ॥

அவஸ்தாந்தராபத்திரேகஸ்ய பரிணாமிதா |
ஸ்யாத்க்ஷீரம் ததி ம்ருத்கும்ப: ஸுவர்ணம் குண்டலம் யதா || அ

ஏகஸ்ய ஒருவஸ்துவிற்கே அவஸ்தாந்தராபத்தி: மறுஅவஸ்தையை அடையும்படியான தன்மையே பரிணாமிதா பரிணாமமென்று சொல்லப்படும். க்ஷீரம் ததி பால் தயிராவதுபோலும் ம்ருத்கும்ப: மண்குடமாவதுபோலும் ஸுவர்ணம் தங்கம் குண்டலம் குண்டலமாவதும் யதா ஸ்யாத் எப்படி யாகிறதோ அப்படியென்றறி.

அ-கை. விவர்த்தவாதத்தின் லக்ஷணமேதெனில்.

अवस्थान्तरभानन्तुविवर्तोरज्जुसर्पवत् ।

அவஸ்தாந்தரபானந்து விவர்தோ ரஜ்ஜுஸர்ப்பவத் || அ0

அவஸ்தாந்தரபானம் து அதிஷ்டானம் தன் உருவம்கெடாமல் வேறொரு உருவம்போல் தோற்றுவது யாதோ அதுவே விவர்த்த: விவர்த்தமெனப்படும் ரஜ்ஜுஸர்ப்பவத் பழுதையில்பாம்பு தோற்றுவதுபோல்.

அ-கை. பழுதை அவயவத்துடன் கூடியிருப்பதால் அதில் பாம்பு விவர்த்தமாய் தோன்றலாம். ஜெகத்காரணமான பிர்மம் நிரவயவமாய் இருப்பதால் பிர்மத்தில் ஜெகத்து எப்படி தோன்றலாமெனில்.

निरंशेप्यस्त्यसौव्योम्नितलमालिन्यकल्पनात् ॥
ततोनिरंशआनन्देविवर्तोजगदिष्यतां ।

நிரம்சேப்யஸ்த்யஸௌ வ்யோம்னி தலமாலின்யகல்பனாத் || க்க
ததோ நிரம்ச ஆனந்தே விவர்தோ ஜகதிஷ்யதாம் |

நிரம்சே வடிவமில்லாதிருக்கிற வ்யோம்னி அபி ஆகாசத்திலும் தலமாலின்யகல்பனாத் பிரதேசம்மீலாதி மலினபாவம் முதலான கற்பனைகள் எப்படிவிவர்த்த மாகத்தோற்றுகிறதோ தத: (ஆகையால்) அப்படியே நிரம்சே வடிவமில்லாமலிருக்கிற ஆனந்தே ஆனந்தத்தில் அஸௌ இந்த ஜகத் ஜகத்து விவர்த்த: விவர்த்தமாக அஸ்தி இருக்கிறதாக இஷ்யதாம் அங்கீகரிக்கத்தக்கது.

அ-கை. கற்பனைக்குக் காரணமான இரண்டாவதில்லாமையால் இரண்டற்ற ஆனந்தத்தில் ஜகத்துவமுடைய கற்பனை கூடாதெனில்.

मायाशक्तिः कल्पिकास्यादैन्द्रजालिकशक्तिवत् ॥

ஶாயாஶக்திஃகல்பிகாஸ்யாதைந்த்ரஜாலிகஶக்திவத் ॥ கய

மாயாஶக்திஃ பிர்மத்தில் மாயையென்று ஒருசக்தியுண்டு | கல்பிகா அது ஜெகத்தைகற்பிக்கிறதா ஸ்யாத் இருக்கிறது. (க

அ-கை. அப்படி சக்தி கற்பிப்பது எவ்விடத்திலாவது காட்டுமெனில்.

ஐந்த்ரஜாலிகஶக்திவத் இந்திர சாலத் | காரனிடத்திலிருக்கிற இந்திரசால த்தையுண்டுபண்ணுகிற சக்திபோல.

அ-கை. அந்த மாயாசக்தி பிர்மத்தோடே அபேதமென்றால் பிர்மம் பொய்யாய் விடுமே, பேறென்றால் அத்துவைதத்திற்கு கெடுதல் வந்துவிடு மே யெனில்.

शक्तिश्शक्तात्पृथङ्नास्तितद्वद्दृष्टेर्नचाभिदा ।

ஶக்திஶ்ஶக்தாத்ப்ருதங்நாஸ்திதத்வத்த்ருஷ்டேர்நசாபிதா ।

ஶக்திஃ இந்த மாயாசக்தியானது | ந அஸ்தி இல்லை

ஶக்தாத் சக்தனையிருக்கும் | தத்வத் அதுபோல்

த்ருஷ்டேஃ அறிவுக்கு | அபிதா ச அறிவுக்கு அபேதமாயும்

ப்ருதக் வேறாக | ந இல்லை.

அ கை. சக்தி அனிர்வசனீய மென்பதை யனுவபூர்வமான திருஷ்டாந்த த்துடன் காட்டுமெனில்.

प्रतिबन्धस्यदृष्टत्वाच्छक्त्यभावेतुकस्यसः ॥

शक्तेःकार्यानुमेयत्वादकार्येप्रतिबन्धनम् ।

ज्वलतोग्नेरदाहेस्यान्मन्त्रादिप्रतिबन्धता ॥

ப்ரதிபந்தஸ்யத்ருஷ்டத்வாச்சக்த்யபாவேதுகஸ்யஸஃ ॥ கக

ஶக்தேஃகார்யாநுமேயத்வாதகார்யேப்ரதிபந்தநம் ।

ஜ்வலதோக்நேரதாஹேஸ்யாந்மந்த்ராதிப்ரதிபந்ததா ॥ கஉ

ப்ரதிபந்தஸ்ய அந்தசக்திக்கு பிரதி பந்தமானது | ஶக்தேஃ அப்பேர்ப்பட்ட சக்திஆந்து மானிப்பிருப்பதை

த்ருஷ்டத்வாத் காரணப்படுகிறபடியி னாலே | கார்யாநுமேயத்வாத் ஜெகத்தாகிறகா ரியத்தால்அனுமானிக்கத்தக்கது

ஶக்த்யபாவே து சக்தியில்லாதிருக்கு மிடத்தில் | அகார்யே காரியோற்பத்தி இல்லாத இடத்தில்

கஸ்ய யாருக்கு | ப்ரதிபந்தநம் பிரதிபந்திருக்கிறதெ

ஸஃ அந்தப்பிரதிபந்தமிருக்கிறது | ன்றால்

ஜ்வலத: ஜொலிக்கப்பட்ட
வஹ்நே: அக்கினியானது
ஸ்பூலிங்கா: தறிக்காலிடில்
உத்பாதிப்யாதிபதார்த்தாஸ்ஸ்ருஜாமிப் தந்துநாபோபுத்தலானதால் நடையைய டைத்திருக்கிறதாக அறிவதுபோலறி

அ-கை. இப்படி லோகதிருஷ்டாந்தம் சொன்னதுபோல் சுருதியுங்காட்ட வேண்டுமெனில்.

देवात्मशक्तिंस्वगुणैर्निगूढांमुनयोविदन् ।
परास्यशक्तिर्विविधाक्रियाज्ञानबलात्मिका ॥

தேவாத்மசக்திம்ஸ்வகுணைர்நிகூடாம்முநயோவிதுஹு ।
பராஸ்யசக்திர்விவிதாக்ரியாஜ்ஞாநபலாத்மிகா ॥ ௬௬

முநய: முனிவர்கள்
ஸ்வகுணை: தன்னுடைய குணங்களோடே கூடினதாயும்
நிகூடாம் ரகசியமாயிருக்கிற
தேவாத்மசக்திம் தெய்வத்தன்மைபொருந்திய ஆத்துமாவின் சக்தியை
விதுஹு சொல்லுகிறார்கள்
விவிதா நானாவிதமாயும்
க்ரியாஜ்ஞாநபலாத்மிகா கிரியை யென்னறானமென்னுபலமென்ன இவ்வடிவங்களுடையதாயிருக்கிற
அஸ்ய இந்த (ஸாது
சக்தி: ஆத்துமாவினுடைய சக்தியா
பரா யெல்லாவற்றிற்கும் மேலாயிருக்கிறதென்று சுருதிசொல்லுகிறது

அ-கை. அப்படி சுருதி சொல்லி இருக்கட்டும் பெரியவர்கள் இப்படி யெங்கேயாவது சொல்லி இருக்கிறார்களாவெனில்.

इतिवेदवचःप्राहवसिष्ठश्चतथाब्रवीत् ।
सर्वशक्तिपरंब्रह्मनित्यमापूर्णमद्वयम् ॥
ययोल्लसतिशक्त्यासौप्रकाशमधिगच्छति ।

இதிவேதவச:ப்ராஹவஸிஷ்டஶ்சததாப்ரவீத் ।
ஸர்வசக்திபரம்ப்ரஹ்மநித்யமாபூர்ணமத்வயம் ॥ ௬௭
யயோல்லஸதிசக்த்யாஸௌப்ரகாசமதிகச்சதி ।

இதி இப்படி
வேதவச: வேதவாக்கியம்
ப்ராஹ சொல்லுகிறது
வஸிஷ்டஶ்ச வசிஷ்ட பகவானும்
ததா அப்படியே
அப்ரவீத் சொன்னார்
ஸர்வசக்திபரம் சகலசக்திகளுக்கும் மேலாயும்
நித்யம் அழிவற்றதாயும்
அத்வயம் இரண்டற்றதாயும்

ஸர்வகதம் எங்கும் நிறைந்ததா யுமிருக்கிற
ப்ரஹ்ம பிரமமேயுள்ளது
அஸௌ இப்படி பிரமரூபமான இந்த ஆத்மா

யயா எந்த
ஸக்த்யா சக்தியோடே
உல்லஸதி உல்லாசத்தையடைகிறதோ
ப்ரகாஸம் அப்போது அதுபிரகாசத்
அபிவ்ருத்தி அடைகிறது. (றதை

அ-கை. இப்போது அந்த வாக்கியங்களை விரித்து சொல்லுகிறார்.

चिच्छक्तिर्ब्रह्मणोरामशरीरेषूपलभ्यते ॥
स्पन्दशक्तिश्चवातेषुदार्ढ्यशक्तिस्तथोपले ।
द्रवशक्तिस्तथाम्भस्सुदाहशक्तिस्तथानले ॥
शून्यशक्तिस्तथाकाशेनाशशक्तिर्विनाशिनी ।

சிச்சக்திர்ப்ரஹ்மணோராமஶரீரேஷூபலப்யதே ॥ ௧௫
ஸ்பந்தஶக்திஶ்சவாதேஷுதார்ட்யஶக்திஸ்ததோபலே ।
த்ரவஶக்திஸ்ததாம்பஸ்ஸுதாஹஶக்திஸ்ததாநலே ॥ ௧௬
ஶூந்யஶக்திஸ்ததாகாஶேநாஶஶக்திர்விநாஶிநீ ।

ராம ராமா
ப்ரஹ்மண: பிரமத்தினுடைய
சிச்சக்தி: சைதன்னியமானசக்தி
ஶரீரேஷு தேகங்களில்
உபலப்யதே காணப்படுகிறது
வாதேஷு காற்றுகளில்
ஸ்பந்தஶக்தி: ச அசைக்கிறசக்தியும்
ததா அப்படியே
உபலே கல்லில்
தார்ட்யஶக்தி: கெட்டியாயிருக்கிற சக்
ததா அப்படியே (தியும்

அம்பஸ்ஸு ஜலத்தில்
த்ரவஶக்தி: நெகிழ்ச்சியான சக்தியும்
ததா அப்படியே
அநலே அக்கினியில்
தாஹஶக்தி: தாஹசக்தியும்
ததா அப்படியே
ஆகாஶே ஆகாசத்தில்
ஶூந்யஶக்தி: சூன்னியசக்தியும்
விநாஶிநீ நசித்துப்போகிறவஸ்துவில்
நாஶஶக்தி: நாசமாய்ப்போகிற சக்தி யுமிருக்கின்றன.

அ-கை. இப்படி இந்தச் சக்தியில் ஜகத்து அடங்கியிருக்கிறதற்கு திருஷ்டாந்தங்களை விரித்துக்காட்ட வேண்டுமெனில்.

यथाण्डेन्तर्महासर्पोजगदस्तितथात्मनि ॥
फलपत्रलतापुष्पशाखाविटपमूलवान् ।
ननुबीजेयथावृक्षस्तथेदंब्रह्मणिस्थितम् ॥

யதா ஸ்வப்நே ... மஹாஸர்ப்போ ஜகதேவம் ததாத்மநி || ௧௭

ஸபத்ரபுஷ்பஸுபலஶாகாவிடபமூலவாந் |

நாநாஸ்யேவ யதா வ்ருக்ஷோ வடோ பீஜே ப்ரஹ்மணீதம் ஸ்திதம் || ௧௮

அண்டஸ்த: முட்டைக்குள்ளே
ஸமஹாஸர்ப்ப: மகத்தான பாம்பு
யதா எப்படி இருக்கிறதோ
ததா அப்படி
ஆத்மநி ஆத்துமாவில்
ஜகத் ஜகத்து
ஸ்திதம் இருக்கிறது
பீஜே விதையில்
ஸபத்ரபுஷ்பஸுபலஶாகாவிடப
ஸமூலவாந் பழங்களும், இலைகளும்

கொடிகளும், புஷ்பங்களும், கொம்புகளும், பெரிதான கொம்புகளும் வேருமுடையதான
வட: ஆலம்
வ்ருக்ஷ: விருக்ஷமும்
யதா எப்படி இருக்கிறதோ
ததா அப்படி
ப்ரஹ்மணி பிரமத்தில்
இதம் இந்தஜகத்து
ஸ்திதம் இருக்கிறது

அ-கை. இந்தசக்திகளெல்லாம் பேதப்ரகாசத்தில் வெளிப்படவில்லையெனில்

क्वचित्काश्चित्कदाचिच्चतस्माद्युन्तिशक्तयः ।
देशकालविचित्रत्वात्क्ष्मातलादिवशालयः ॥

க்வசித்காஶ்சித்கதாசிச்ச தஸ்மாதுத்யந்தி ஶக்தய: |
தேஶகாலவிசித்ரத்வாத்க்ஷ்மாதலாதிவ ஶாலய: || ௧௯

தஸ்மாத் அந்த பிரமத்தினின்று
க்வசித் ஓரிடத்தில்
கதாசித் ஒருக்கால்
காஶ்சித் ஒவ்வொருவிதங்களான
ஶக்தய: சக்திகள்

உத்யந்தி உண்டாகின்றன
க்ஷ்மாதலாத் பூமியினின்று
தேஶகாலவிசித்ரத்வாத் தேசகாலவிசேஷங்களால் (வரி
ஶாலய: பயிர்களுண்டாவதுபோல

அ-கை. இப்போ இந்த ஜகத்து கற்பனை மாத்திரமென்று காண்பிக்கிறதற்காக ஜகத்துக்குக் காரணமான மனதின் சொரூபத்தைக் காண்பிக்கிறார்.

सआत्मासर्वगोरामानित्योदितमहावपुः ।
यन्मनाङ्मननींशक्तिंधत्तेतन्मनउच्यते ॥

ஸ ஆத்மா ஸர்வகோ ராமோ நித்யோதிதமஹாவபு: |
யந்மநாங்மநநீம் ஶக்திம் தத்தே தந்மந உச்யதே || ௨௦

ராம: ஹேராமா
நித்யோதிதமஹாவபு: சதோதயமா

ப்பகாசமான அகண்டவடிவையு
டையதாயிருக்கிறவராயும்

ஸர்வஜ்ஞ: சர்வஞ்ஞருயுமிருக்கிற
ஸ: அந்த
ஆத்மா ஆத்துமா
யத் யாதொருயேதுவால்
ஏகாக்ஷ ஒருக்கால்
ஏகநீம் மனனம்பண்ணுகிறதான
ஶக்திம் சக்தியை
த்ருதே தரிக்கிருரோ
தத் அது
மந: மனமென்று
உச்யதே சொல்லப்படுகிறது.

அ-கை. இப்போது அந்தகற்பனு பிரகாரத்தைக் காண்பிவிக்குருர்.

आदौमनस्तदनुबन्धविमोक्षदृष्टिपश्चात्प्रपञ्चरचनाभुवनाभिधाना ।

इत्यादिकास्थितिरियंहिगताप्रतिष्ठामाख्यायिकासुभगबालजनोदितेव॥

ஆதௌமநஸ்தத³நுப³ந்த⁴விமோக்ஷத்³ருஷ்டி

பஶ்சாத்ப்ரபஞ்சரசநாபு⁴வநாபி⁴தா⁴நா ।

இத்யாதி³காஸ்தி²திரியம்ஹிக³தாப்ரதிஷ்டா²

மாக்²யாயிகாஸுப⁴க³பா³லஜநோதி³தேவ ॥ ௨௧

ஆதௌ ஆதியில்
மந: மனசுண்டானதென்றும்
தத³நு அதின்பிறகு
ப³ந்த⁴விமோக்ஷத்³ருஷ்டி: பந்தமிது மோக்ஷமிதென்ற திருஷ்டியும்
பஶ்சாத் பிற்பாடு
பு⁴வநாபி⁴தா⁴நா உலகமென்றபெயரை உடையதான
ப்ரபஞ்சரசநா பிரபஞ்சகற்பனையானது உண்டாயிற்று
இதி ஆதிகா இது முதலான
ஸ்தி²தி: கிரமம்
இயம் இப்படி
ப்ரதிஷ்டாம் இருப்பை
க³தா ஹி அடைந்திருக்கிறதன்றே
ஸுப⁴க³பா³லஜநோதி³தா அதெப்படியென்றால் வளர்க்கும் தாயார் குழந்தைக்கு சொல்லப்பட்ட
ஆக்²யாயிகா இவ கதைபோலவழி.

அ-கை. அந்தக்கதையை விரித்துச்சொல்லுகிறூர்.

बालस्याहिविनोदायधात्रीवक्तिशुभांकथाम् ।

क्वचित्सन्तिमहाबाहोराजपुत्रास्त्रयश्शुभाः ॥

द्वौनजातौतथैकस्तुगर्भएवनचस्थितः ।

वसन्तितेधर्मयुक्ताअत्यन्तासतिपत्तने ॥

स्वकीयाच्छान्यनगरान्निर्गत्यविमलाशयाः ।

गच्छन्तोगगनेवृक्षान्ददृशुःफलशालिनः ॥

भविष्यन्नगरेतत्रराजपुत्रास्त्रयोपिते ।
सुखमध्यस्थिताःपुत्रमृगयाव्यवहारिणः ॥
धात्रेतिकथितारामबालकाख्यायिकाशुभा ।
निश्चयंसययौबालोनिर्विचारणयाधिया ॥
इयंसंसाररचनाविचारोज्झितचेतसाम् ।
बालकाख्यायिकेवेत्थमवस्थितिमुपागता ॥
इत्यादिभिरुपाख्यानैर्मायाशक्तेश्चविस्तरम् ।
वसिष्ठःकथयामासनैवशक्तिर्निरूप्यते ॥

பாலஸ்யஹிவிநோதாயதாத்ரீவக்திஶுபாங்கதாம் |
க்வசித்ஸந்திமஹாஶூராராஜபுத்ராஸ்த்ரய:ஶுபா: || ௨௨
அஸஞ்ஜாதௌததைகஸ்துகர்பம்நவஸதிஸ்மஹி |
வஸந்திதேத்யந்தஸாதோத்யந்தாஸதிபத்தநே || ௨௩
ஸ்வகீயாச்சூந்யநகராந்நிர்கத்யவிமலாஶயா: |
கச்சந்தோகககநேவ்ருக்ஷாந்தத்ருஶு:பலஶாலிந: || ௨௪
ஹவிஷ்யந்நகரேதத்ரராஜபுத்ராஸ்த்ரயோபிதே |
ஸுகமத்யஸ்திதா:புத்ரம்ருகயாவ்யவஹாரிண: ||௨௫
தாத்ரேதிகதிதாராமபாலகாக்யாயிகாஶுபா |
நிஶ்சயம்ஸயயௌபாலோநிர்விசாரணயாதியா || ௨௬ ||
இயம்ஸம்ஸாரரசநாவிசாரோஜ்ஜிதசேதஸாம் |
பாலகாக்யாயிகேவேத்தமவஸ்திதிமுபாகதா || ௨௭ ||
இத்யாதிபிருபாக்யாநைர்மாயாஶக்தேஶ்சவிஸ்தரம் |
வஸிஷ்ட:கதயாமாஸநைவஶக்திர்நிரூப்யதே || ௨௮ ||

தாத்ரீ பால்கொடுக்குந்தாதியானவள்
பாலஸ்ய ஹி குழந்தைக்கு
விநோதாய வேடிக்கையின்பொருட்டு
ஶுபாம் மங்களமான
கதாம் ஒரு கதையை
வக்தி சொன்னாள்
ஸுமஹாஶூரா மஹமகத்தான புயத்
தையுடையவரே
ஶுபா: சுபத்தையுடையவர்களாயும்
த்ரய: மூவர்களாயுமிருக்கிற
ராஜபுத்ரா: இராஜகுமாரர்கள்
க்வசித் ஓர் இடத்தில்
ஸந்தி இருக்கிறார்கள்
அஸ அதில் இரண்டு புத்திரர்கள்

ந ஜாதா: பிறக்கவில்லை
ததா அப்படியே
ஏகஸ்து ஒருவன்
கர்ப்பே ஏவ கெர்ப்பத்தில்கூட
ந ஸ்தித: இல்லை
பரமதார்மிகா: தர்மிஷ்டாளான
தே அந்த மூவர்களும்
அத்யந்தாஸதி அத்தியந்தம் அசத்தான
பத்தநே பட்டணத்தில்
விமலாஶயா: நிர்மலமானயெண்ணத்துடன் கூடினவர்களாய்
வஸந்தி வசிக்கிறார்கள் (ருக்கிற
ஸ்வகீயாத் தங்களுடையசொந்தமாயி
ஶூந்யநகராத் சூன்னியப்பட்டணத்திலிருந்து
நிர்கத்ய வெளியேறி
ககநே கச்சந்த: ஆகாசத்தில் போகிறவர்களாய் (ளான
பலஶாலிந: பலத்தையுடையவைக
வ்ருக்ஷாந் விருக்ஷங்களை
ததுஶு: அதில் கண்டார்கள்
பவிஷ்யந் இனி உண்டாகப்போகிற
நகரே நகரமாயிருக்கிற
தத்ர அதிலேயே
த்ரய: மூவர்களான
தே அந்த
ராஜபுத்ரா: ஸுகம் இராஜபுத்திரர்களும்
ம்ருகயா வேட்டையாடுகிற
வ்யவஹாரிண: விவகாரத்தையுடையவர்களாய்
ஸுகம் சுகமாக
ஸம்ஸ்திதா: வசித்துக்கொண்டு இருக்கிறார்கள்

புத்ர இதி அடேகுழந்தாயென்று
தாத்ர்யா தாதியால்
ஶுபா சுபகரமான
பாலகாக்யாயிகா பாலன்கதை
கதிதா சொல்லப்பட்டது
ஸ: அந்த
பால: குழந்தையும் (க்கிற
நிர்விசாரணயா விசாரமன்றியிரு
தியா புத்தியால்
நிஶ்சயம் நிச்சயத்தை
யயௌ அடைந்தான்
ராம ஹே ராம
அயம் இந்த
ஸம்ஸாரரசநா சம்சார கற்பனையானது
விசாரரஹிதசேதஸாம் விசாரணை இல்லாத மனதையுடைய மூடர்களுக்கு
பாலகாக்யாயிகா இவ பாலன் கதை
ஸ்திதம் இப்படி (போல
அவஸ்திதம் ஜகத்திருப்பை
உபமாநதா அடைந்திருக்கிறது
இதி ஶ்ருதிபி: இவை முதலான
உபாக்யாநை: உபகதைகளோடே
மாயாஶக்தே: மாயாசக்தியினுடைய
விலாஸம் விஸ்தாரத்தை (வர்
வஸிஷ்ட: ச வசிஷ்டமகாரிஷியான
கதயாமாஸ சொல்லி இருக்கிறார்
ஸா அந்த
ஶக்தி: ஏவ மாயாசக்தியைதானே
நிர்திஷ்டா இவ்விடத்தில் நம்மால் நிரூபிக்கப்படுகிறது.

வி-ம். தாத்திரி என்பது வேதம் குழந்தை யென்பது மூடர்களான ஜீவாள், மூன்று ராஜகுமாரரென்பது விசுவதைஜசப்பிராஞ்ஞர்கள், அசத்பட்டணமென்பது ஜகத்து, வேட்டைக்குப் புறப்பட்டுப்போவரென்பது, சொர்க்காதிவிஷயானுபவத்திற்கு எத்தனிப்பது, ஆகாசத்தில் பலங்களோடேகூடின வனத்தைக் கண்டார்களென்பது சொர்க்கானுபோகம், இரண்டுபேர்கள் பிறக்கவில்லையென்பது விசுவதைஜசாள் பொய்யென்றும், கர்ப்பத்தில்கூட ஒருவன் வரவில்லை என்பது பிராஞ்ஞன் அத்தியந்தம் பொய்யென்றும், இனி உண்டாகப்போகிற பட்டணத்தில் இன்று சுகமாய் வேட்டையாடிக்கொண்டிருக்கிறார்களென்பது எதிர்காலத்தைக் குறித்துவருகிற வாசனையை வைத்துக்கொண்டு இப்போது விஷயானுபவம் பண்ணுகிறார்களென் றறியத்தக்கது.

அ-கை. இப்படி மாயாசக்தியை எல்லாரும் சொல்லியிருக்கட்டும். அதன் சொரூபத்தைக் காட்டவேண்டுமெனில்.

कार्यादाश्रयतश्चैषाभवेच्छक्तिर्विलक्षणा ।

கார்யாதாஶ்ரயதஶ்சைஷாபவேச்சக்திர்விலக்ஷணா ॥௨அ॥

கார்யாத் காரியத்திற்கும்	ஶக்தி: சக்தியானது
ஆஶ்ரயத: ஆதாரத்திற்கும்	விலக்ஷணா விலக்ஷணமாக
ஏஷா இந்த	பவேத் இருக்கும்

அ-கை. இந்த சக்தியை திருஷ்டாந்தமூலமாய்க் காட்டவேண்டுமெனில்

स्फोटांगारौदृश्यमानौशक्तिस्तत्रानुमीयते ॥

ஸ்போடாங்காரௌத்ருஶ்யமானௌஶக்திஸ்தத்ராநுமீயதே ॥

ஸ்போடாங்காரௌ சடசடவென்று சப்திக்கிறகாரியமும்காரணமானதீயும்	தத்ர அதில்
த்ருஶ்யமானௌ காணப்படுகின்றன	அநுமீயதே அனுமானம் பண்ணப்படுகிறது.
ஶக்தி: தாகசக்தி	

அ-கை. அந்த திருஷ்டாந்த மிருக்கட்டும் வேறே திருஷ்டாந்தம் சொல்லுமெனில்.

पृथुबुध्नोदराकारोघटःकार्यौत्रमृत्तिका ।

शब्दादिभिःपञ्चगुणैर्युक्ताशक्तिस्त्वतद्विधा ॥

नपृथ्वादिर्नशब्दादिश्शक्तावस्तुयथातथा ।

अतएवह्यचिन्त्यैषानानिर्वचनमर्हति ॥

ப்ருது₂பு₃த்₄நோத₃ராகாரோ க₄ட: கார்யோऽத்ர ம்ருத்திகா ।
ஶப்₃தா₃தி₃பி₄ர்கு₃ணைர்யுக்தா ம்ருச்ச₂க்திஸ்தத₃த்₃விதா₄ ॥ ௩௦
நப்₃ருஹத்₃வாதி₃ ந ஶப்₃தா₃தி₃ர்ம்ருச்ச₂க்தாவஸ்தி யத்₃யதா₂ ।
அதஏவஹ்யசிந்த்யைஷா நநிர்வசநமர்ஹதி ॥ ௩௧

ப்ருது₂பு₃த்₄நோத₃ராகார: வயிறு பெருத்து கழுத்து சிறுத்துண்டாயிருக்கிற
க₄ட: கடமானது
கார்ய: காரியமெனப்படும்
அத்ர இந்தகடத்தில்
ஶப்₃தா₃தி₃பி₄: சப்தமுதலானவைகளான
கு₃ணை: ஐந்துகுணங்களோ[டே
யுக்தா சேர்ந்திருக்கிற
ம்ருத்திகா மண் ஆதாரமாயிருக்கிறது
ஶக்தி: தத் அதிலிருக்கிற சக்தி (றது
அத்₃விதா₄ இரண்டுவிதமுமற்றிருக்கி
ந ப்₃ருஹத்₃வாதி₃: வயிறுபெருத்திருக்கிறது முதலானதுமில்லை
ந ஶப்₃தா₃தி₃: சப்தாதிஐந்து குணமுடையதுமில்லை
ம்ருச்ச₂க்தௌ மண்சக்தியில்
யதா₂ யாதொருலக்ஷணம்
அஸ்தி இருக்கிறதோ
ததா₂ அப்படி இருக்கட்டும்
அத: ஏவ ஆகையினாலேயே
அசிந்த்யா சிந்திக்கக்கூடாத
ஏஷா இந்த சக்தியானது
நிர்வசநம் இன்னபடியென்று சொல்வதற்கு
நஅர்ஹதி யோக்கியமற்றதாயிருக்கிறதன்றோ.

அ-கை. காரணத்திற்கு வேறாயிருக்கிற சக்தி உண்டென்னும் பக்ஷத்தில் காரணம்போலே ஏன் தோணவில்லையெனில்.

कार्योत्पत्तेःपुराशक्तिर्निगूढामृद्यवस्थिता ।
कूलालादिसहायेनविकाराकारतांव्रजेत् ॥

கார்யோத்பத்தே: புராஶக்திர்நிகூ₃டா₄ம்ருத்₃யவஸ்தி₂தா ।
குலாலாதி₃ஸஹாயேந விகாராகாரதாம் வ்ரஜேத் ॥ ௩௨

கார்யோத்பத்தே: காரியமுண்டாவத[ற்கு
புரா முன்னே
ஶக்தி: சக்தியானது
ம்ருதி₃ மண்ணில்
நிகூ₃டா₄ ரகசியமாய்
அவஸ்தி₂தா ஒளிந்து கொண்டிருந்து
குலாலாதி₃ஸஹாயேந குயவன் தண்டசக்கரம் முதலான சகாயத்தால்
விகாராகாரதாம் விகாரமான கடவடி[வை
வ்ரஜேத் அடைகிறது

அ-கை. ஆதாரத்திற்கு வேறாயிருக்கிற கடத்தை எல்லோருமேன் பிரித்தறியவில்லையெனில்.

पृथुत्वादिविकारान्तंस्पर्शादिंचापिमृत्तिकाम् ।
एकीकृत्यघटंप्राहुर्विचाराविकलाजनाः ॥

ப்ருதுத்வாதிவிகாராந்தம்ஸ்பர்சாதிஞ்சாபிம்ருத்திகாம் ।
ஏகீக்ருத்யகடம்ப்ராஹுர்விசாராவிகலாஜநா: ॥ ௫௫

ப்ருதுத்வாதிவிகாராந்தம் வயிறுபெருத்தும் வாய்குவிந்தும் உண்டாயிருக்கிறது முதல் விகாரம் வரையிலுள்ளதையும்
ஸ்பர்சாதிம் ஸ்பரிசகுணம் முதலானதையுமுடைய
ம்ருத்திகாம் அபி மண்ணையும்

விசாராவிகலா: விசாரகுணியர்களாயிருக்கிற
ஜநா: ஜனங்களானவர்கள்
ஏகீக்ருத்ய இரண்டுகளையும் ஒன்றுபடுத்தி
கடம் கடமென்று
ப்ராஹு: சொல்லுகிறார்கள்

அ-கை. கடமென்று சொல்லியிருக்கிறது அவிசாரமூலமென்று சொல்லுவானேனெனில்.

कूलालव्यापृतेःपूर्वंयोमृदंशस्सनोघटः ।
पश्चात्तुपृतुबुध्नादिमत्त्वेयुक्ताहिकुंभता ॥

குலாலவ்யாப்ருதே: பூர்வம்யோம்ருதம்சஸ்ஸநோகட: ।
பஸ்சாத்துப்ருதுபுத்நாதிமத்த்வேயுக்தாஹிகும்பதா ॥ ௫௬

குலாலவ்யாப்ருதே: குயவனுடைய வியாபாரத்திற்கு
பூர்வம் முன்னே
ய: யாதொரு
ம்ருதம்ச: மண்மொத்தையிருந்ததோ
ஸ: அது
கட: கடமென்று

ந சொல்லப்படவில்லை
பஸ்சாத்து பிற்பாடோவெனில்
ப்ருதுபுத்நாதிமத்வே வயிறுபெருத்து வாய்குவிந்திருக்கிற வடிவத்தை
யுக்தா உடைத்தானதாயிருக்கிறதே
கும்பதா ஹி கடமெனப்படும்.

அ-கை. கடமும் ஜகத்தும் ப்ரீத்தியக்ஷசித்தமா யிருக்கும்போது அதை அவிசாரமூலமென்று எப்படி சொல்லக்கூடுமெனில்.

सघटोनमृदोभिन्नोवियोगेसत्यनीक्षणात् ।
नाप्यभिन्नःपुरापिण्डदशायामनवेक्षणात् ॥
अतोनिर्वचनीयोयंशक्तिवत्तेनशक्तिजः ।

ஸ கடோ ந ம்ருதோ பிந்நோ வியோகே ஸத்யநீக்ஷணாத் |
நாப்யபிந்ந: புரா பிண்டதஶாயாமநவேக்ஷணாத் || ௫௫
அதோ நிர்வாச்யோயம் ஶக்திவத்தேந ஶக்திஜ: |

ஸ: அந்த
கட: கடமானது
ம்ருத: மண்ணுக்கு
பிந்ந: வேறாம்
ந இல்லை [த்தால்
வியோகே ஸதி மண்ணைப்பிரித்தெடு
அநீக்ஷணாத் அந்த கடம் பார்க்கப்படா
  மையால் (வேறாயில்லை)
புரா கடமுண்டாகுமுன்
பிண்டதஶாயாம் மண்மொத்தையிருக்
  குமவசரத்தில் அந்தக்கடம்

அநவேக்ஷணாத் காணப்படாமையால்
அபிந்ந: அபி கடசப்தத்திற்கருத்தம்
  மண்ணென்ற அபேதமும்
ந இல்லை
அத: ஆகையால்
ஶக்திஜ: சக்தியின்காரியமான
அயம் இந்தக்கடாதியும்
தேந அந்த ஏதுவினாலே
ஶக்திவத் கடசத்தியைப்போல
அநிர்வாச்ய: அனிர்வசனீயமென்று
  சொல்லப்படும்

அ-கை. சக்தியும் சக்தியின்காரியமும் அனிர்வசனீயமென்றால் காரியகாரணங்களென்ற பேதமெதினாலெனில்.

अव्यक्तत्वेशक्तिरुक्ताव्यक्तत्वेघटनामभृत् ॥
ऐन्द्रजालिकनिष्ठापिमायानव्यज्यतेपुरा ।
पश्चाद्गन्धर्वसेनादिरूपेणव्यक्तिमाप्नुयात् ॥

அவ்யக்ததைவ ஶக்திருக்தா வ்யக்ததைவ கடநாமபாக் || ௫௬
ஐந்த்ரஜாலிகநிஷ்டாபி மாயா நவ்யஜ்யதே புரா |
பஶ்சாத்கந்தர்வஸேநாதிரூபேண வ்யக்திமாப்நுயாத் || ௫௭

அவ்யக்ததைவ காரியம் தோற்றாததற்கு
ஶக்தி: சக்தியென்று [முன்னே
உக்தா சொல்லப்படும் [தில்
வ்யக்ததைவ காரியம்தோன்றும் பக்ஷத்
கடநாமபாக் கடமென்றநாமத்
  தைப்பெறும்
ஐந்த்ரஜாலிகநிஷ்டா இந்திரஜாலிகனி
  டத்திலிருக்கிற
மாயாபி மாயா சக்தியும்

புரா தோற்றுகிறதற்குமுன்னே
நவ்யஜ்யதே சக்தியென்று காணப்
  படாமையால்
பஶ்சாத் பின்னாலே
கந்தர்வஸேநாதிரூபேண கந்தர்வ
  சேனையென்று சொல்லுவது முத
  லான ரூபத்தோடே
வ்யக்திம் பிரகாசத்தை
ஆப்நுயாத் அடைகிறது

அ-கை. அப்படி எங்கே சொல்லியிருக்கிறதெனில்.

एवंमायामयत्वेनविकारस्यानृतात्मताम् ।
विकाराधारमृद्वस्तुसत्यत्वंचाब्रवीच्छ्रुतिः ॥

ஏவம்மாயாமயத்வேநவிகாரஸ்யாந்ருதாத்மதாம் ।
விகாராதாரம்ருத்வஸ்துஸத்யத்வஞ்சாப்ரவீச்ச்ருதி: ॥ ௩௮

ஏவம் இப்படி
மாயாமயத்வேந மாயாமயமாயிருப்ப[தால்]
விகாரஸ்ய விகாரமானகடத்திற்கு
அந்ருதாத்மதாம் மித்தியாத்துவத்தையும்
விகாராதாரம்ருத்வஸ்து விகாரத்திற்காதாரமான மண்ணுக்கு
ஸத்யத்வஞ்ச சத்தியத்துவத்தையும்
ஶ்ருதி: சாந்தோக்கிய சுருதி
அப்ரவீத் சொல்லுகிறது

அ-கை. அந்த உபநிஷத்தெப்படிச் சொல்லுகிறதெனில்.

वाङ्निष्पाद्यंनाममात्रंविकारोनास्यसत्यता ।
स्पर्शादिगुणयुक्तातुसत्याकेवलमृत्तिका ॥

வாங்நிஷ்பாத்யம்நாமமாத்ரம்விகாரோநாஸ்யஸத்யதா ।
ஸ்பர்ஶாதிகுணயுக்தாதுஸத்யாகேவலம்ருத்திகா ॥ ௩௯

வாங்நிஷ்பாத்யம் வாக்காலே உண்டுபண்ணப்பட்டதாக
நாமமாத்ரம் சொல்லுமாத்திரமாயிரு[க்கிறதே]
விகார: விகாரம்
அஸ்ய இந்த விகாரத்திற்கு
ஸத்யதா சத்தியத்துவம்
ந இல்லை
ஸ்பர்ஶாதிகுணயுக்தா ஸ்பரிசம்முதலான குணங்களோடேகூடினதான
கேவலம்ருத்திகா து தனியானமண்மாத்திரமேமூன்று காலத்திலேயும்
ஸத்யா அழிவற்றதாயிருக்கிறது.

அ-கை. இப்படி சக்தியும் அதன்காரியமான கடமும் பொய்யென்றும், மண்மாத்திரம் சத்தியமென்றும் சொல்லுவதில் காரணமேதெனில்.

व्यक्ताव्यक्तेतदाधारइतिनिष्पाद्ययोर्द्वयोः ।
पर्यायःकालभेदेनतृतीयस्त्वनुगच्छति ॥

வ்யக்தாவ்யக்தே ததாதார இதி நிஷ்பாத்யயோர்த்வயோ: ।
பர்யாய: காலபேதேந த்ருதீயஸ்த்வநுகச்சதி ॥ ௪௦

வ்யக்தாவ்யக்தே வியக்தமான கடமும் அவ்வியக்தமான கடசக்தியும்
ததாதார: அதுகளுக்காதாரமான மண்ணும்

இதி இப்படி
நிஷ்பாத்யெயோ: உண்டாயிருக்கிறவைகளான
அயோ: சக்தி கடங்களுக்கு
ஸாமுமஷெ௯ உண்டாகுமுன்னே சக்தியென்றும் பிறகு கடமென்றும் காலபேதத்தால்
பய்ஜாய: பரியாயபதங்கள் வேறாக சொல்லப்படும்
த்ரீய: மூன்றாவதான மண்ணே வென்றால்
அநாமத்தி இரண்டுகாலத்திலும் ஒரே படித்தாய் அனுசரித்திருக்கிறது

அ-கை. இந்தவிகாரம் பொய்யென்பதற்கு காரணமேதெனில்.

निस्तत्वंभासमानञ्चव्यक्तमुत्पत्तिनाशभाक् ।
तदुत्पत्तौतस्यनामवाचानिष्पाद्यतेनृभिः ॥
व्यक्तेनष्टेपिनामैतन्नृवक्त्रेष्वनुवर्तते ।

நிஸ்தத்வம் பாஸமாநஞ்ச வ்யக்தமுத்பத்திநாஶபாக் ।
ததுத்பத்தௌ தஸ்ய நாம வாசா நிஷ்பாத்யதே ந்ருபி: ॥ ௪௧
வ்யக்தே நஷ்டேபி நாமைதந்ந்ருவக்த்ரேஷ்வநுவர்த்ததே ॥ ௪௧

நிஸ்தத்வம் ஒரு ஸ்வரூபமில்லாமலும்
பாஸமாநம் தோற்றிக்கொண்டும்
உத்பத்திநாஶபாக் ச உற்பத்திநாசமடைந்துகொண்டும்
வ்யக்தம் இருக்கிறதே கடம்.
ததுத்பத்தௌ அந்தக்கடமுண்டான மாத்திரத்தில்
ந்ருபி: மனிதர்களினாலே
தஸ்ய அதற்கு
நாம கடமென்றசொல்
வாசா வாக்கினால்
நிஷ்பாத்யதே உண்டுபண்ணப்படுகிறது.
வ்யக்தே கடம்தோன்றின காலத்திலும்
நஷ்டேபி நசித்தகாலத்திலும்
ஏதத் இந்த
நாம நாமமானது
ந்ருவக்த்ரேஷு மனிதர்களுடைய நாவிலேயே
அநுவர்த்ததே அனுசரித்திருக்கிறது

அ-கை. அதனாலென்ன ஆயிற்றெனில்.

तेननाम्नानिरूप्यत्वाद्व्यक्तंतद्रूपमुच्यते ॥

தேந நாம்நா நிரூப்யத்வாத் வ்யக்தம் தத்ரூபமுச்யதே ॥ ௪௨

தேந அந்தகடமென்கிற
நாம்நா பேரானது
நிரூப்யத்வாத் நிரூபிக்கப்படாமையால்
தத்ரூபம் அந்த ரூபமானது
வ்யக்தம் கடமென்று
உச்யதே சொல்லப்படுகிறது

அ-கை. இப்போ அனுமானத்தாலும் பொய்யென்று சாதிக்கிறார்.

निस्तत्वत्वाद्विनाशित्वाद्वाचारंभणनामतः ।
व्यक्तस्यनतुतद्रूपंसत्यंकिंचिन्मृदादिवत् ॥

நிஸ்தத்வத்வாத்விநாசித்வாத்வாசாரம்பணநாமத: |
வ்யக்தஸ்யநதுதத்ரூபம்ஸத்யம்கிஞ்சின்ம்ருதாதிவத் || ௬௩

நிஸ்தத்வத்வாத் யாதொருவஸ்துரூபமில்லாதிருப்பதாலும்
விநாசித்வாத் நாசமாய் போவதாலும்
வாசாரம்பணநாமத: சொல்மாத்திரமாயிருப்பதினாலும்
வ்யக்தஸ்ய கடத்திற்கு
ம்ருதாதிவத் மண்முதலானதுபோல
ஸத்யம் சத்தியமான
தத்ரூபம் அந்த ரூபமும்
கிஞ்சித் து சிறிதும்
ந இல்லை

அ-கை. இப்படி விகாரத்திற்கு அசத்யத்துவம் சொல்லி இப்போது அதிஷ்டானமான மண்ணுக்கு சத்தியத்வத்தைச் சொல்லுகிறார்.

व्यक्तकालेततःपूर्वमूर्ध्वमप्येकरूपभाक् ।
सतत्वमविनाशंचसत्यंमृद्वस्तुकथ्यते ॥

வ்யக்தகாலெ தத: பூர்வமூர்த்வமப்யெகரூபபாக் |
ஸதத்வமவிநாசம்சஸத்யம்ம்ருத்வஸ்துகத்யதெ || ௬௪

வ்யக்தகாலெ கடமுண்டானகாலத்திலும்
தத: அதற்கு
பூர்வம் முன்னும்
ஊர்த்வம் அபி பின்னும்
ஏகரூபபாக் ஒருரூபத்தை அடைந்ததாயும்
ஸதத்வம் ஸ்வரூபத்தோடேகூடியதாயும்
அவிநாசம் நாசமற்றதாயுமிருக்கிற
ம்ருத்வஸ்து மிருத்வஸ்துவே (ன்று)
ஸத்யம் திரிகாலத்திலுமிருக்கிறதென்று
கத்யதெ சொல்லப்படுகிறது

அ-கை. கடாதிகாரியமானது விகாரத்தால் பொய்யென்றால் சிப்பியில் ஆரோபிக்கப்பட்ட ரஜிதமானது சிப்பிஞானத்தால் பொய்யாவதுபோல பொய்யாகவில்லையென்று சங்கிக்கிறான்.

व्यक्तंघटोविकारश्चेत्येतैर्नामभिरीरितः ।
अर्थश्चेदनृतःकस्मान्नमृद्बोधेननिवर्तते ॥

வ்யக்தம்கடொவிகாரஸ்செத்யெதைர்நாமபிரீரித: |
அர்த்தஸ்செதந்ருத: கஸ்மாந்நம்ருத்போதெநநிவர்த்ததெ || ௬௫

வ்யக்தம் வியக்தமென்றும்
வடஃ கடமென்றும்
விகாரஃ வ விகாரமென்றும்
இதி இப்படிப்பட்ட
ஏபிஃ இந்த
நாமபிஃ நாமங்களினாலே
ஈரிதஃ சொல்லப்படுகிற
ஸ்ய அர்த்தமானது [க்ஷத்தில்
அந்ருதஃ ஏவ பொய்யாய்போகும் ப
யஸ்மாத் என்னகாரணத்தினாலே
ம்ருத் மண்ணென்று
போதே ஞானம்வந்தமாத்திரத்தில்
ந நிவர்த்தம் கடமேன்நிவர்த்தியா
தவில்லை

निवृत्तएवयस्मात्तेतत्सत्यत्वमतिर्गता ।
ईदृङ्निवृत्तिरेवात्रबोधजानत्वभासनम् ॥

நிவ்ருத்தஏவயஸ்மாத்தேதத்ஸத்யத்வமதிர்கதா ।
ஈத்ருங்நிவ்ருத்திரேவாத்ரபோதஜாநத்வபாஸநம் ॥ ௬௬

தத்ஸத்யத்வமதிஃ அதில் சத்தியத்துவமென்கிற ஞானமானது
யஸ்மாத் யாதொருகாரணத்தினாலே
தே உனக்கு
கதா போயிற்றோ
நிவ்ருத்தஃ ஏவ அந்தஞானமே கடம்போனதுதான்
அத்ர இந்தவிஷயத்தில்
போதஜா ஞானத்தினுலுண்டாகிற
ஈத்ருங்நிவ்ருத்திஃ ஏவ இப்படி நிவர்த்திதானே நிவர்த்தியேதவிர
பாஸநம் ந தோன்றாமல் போகிறது ஞானத்தால் நிவர்த்தியாகிறது
ந, அன்று

அ-கை. இதற்கு திருஷ்டாந்த மேதெனில்.

पुमानधोमुखोनीरेभातोप्यस्तिनवस्तुतः ।
तटस्थमर्त्यवत्तस्मिन्नैवास्थाकस्यचित्क्वचित् ॥

புமாநதோமுகோநீரேபாதோப்யஸ்திநவஸ்துதஃ ।
தடஸ்தமர்த்யவத்தஸ்மிந்நைவாஸ்தாகஸ்யசித்க்வசித் ॥ ௬௭

புமாந் புருஷன்
நீரே ஜலத்தில்தன் நிழலை
அதோமுகஃ தலைகீழாக
பாதஃ அபி தோன்றப்பட்டாலும்
தடஸ்தமர்த்யவத் கரையிலிருக்கிற மனிதனை தன்வடிவம்போல
வஸ்துதஃ யதார்த்தமாய்
ந அஸ்தி இல்லை
தஸ்மிந் அந்த நிழலில்
கஸ்யசித் யாருக்கும்
க்வசித் ஓரிடத்திலும்
ஆஸ்தா ஆஸ்தையானது
ந, ஏவ இல்லவேயில்லை.

அ-கை. இப்படி ஆரோபம் பொய்யென்ற ஞானமாத்திரத்தால் முக்தி எப்படி வருமெனில்.

इदंबोधेपुमर्थत्वंमतमद्वैतवादिनाम् ।

இதம்போதேபுமர்த்தத்வம்மதமத்வைதவாதிநாம் ॥ ௬௭

அத்வைதவாதிநாம் அத்துவைதவாதிகளாயிருக்கிற நமக்கு இதம்போதே இப்படி ஞானமுண்டாயிருக்கும்பக்ஷத்தில்சகல அஞ்ஞானசமுசார நிவர்த்தியானது புமர்த்தத்வம் மோக்ஷமென்று மதம் சம்மதம்

அ-கை. கடம் மண்ணினுடைய விவர்த்தமென்றால் மண்ணானது பரிணாமவாதமென்று வாதிகள் சொல்லுகிறதாக முன்னே சொன்னீரே யெனில்.

मृद्रूपस्यापरित्यागाद्विवर्तत्वंघटेस्थितम् ॥
परिणामेपूर्वरूपन्त्यजेत्तत्क्षिररूपवत् ।

ம்ருத்ரூபஸ்யாபரித்யாகாத்விவர்த்தத்வம்கடேஸ்திதம் ॥ ௬௮
பரிணாமேபூர்வரூபம்த்யஜேத்தத்க்ஷீரரூபவத் ॥ ௬௯

ம்ருத்ரூபஸ்ய மண்ணினுடைய பேதத்திற்கு அபரித்யாகாத் பரித்தியாகமில்லாமையால் கடே கடத்தில் விவர்த்தத்வம் விவர்த்தத்வம் ஸ்திதம் இருக்கிறது பரிணாமே பரிணாமபக்ஷத்தில் க்ஷீரரூபவத் பாலினுடைய ரூபம் தத் அந்த போல் பூர்வரூபம் பூர்வரூபமானது த்யஜேத் தியஜிக்கப்பட்டுப்போம்

அ-கை. விவர்த்தவாதத்தில் பூர்வரூபம் கெடாததென்பது எவ்விடத்தில் காணப்படுகிறதெனில்.

मृत्सुवर्णेनिवर्तेतेघटकुण्डलयोर्नहि ॥

ம்ருத்ஸுவர்ணேநிவர்த்தேதேகடகுண்டலயோர்நஹி ॥ ௬௯

கடகுண்டலயோ: கடத்திலும் குண்டத்திலுமிருக்கிற ம்ருத்ஸுவர்ணே மண்ணும்தங்கமும் நநிவர்த்தேதே நிவர்த்திக்கிறவைகளில்லையன்றோ.

அ-கை. கடம் உடைந்தமாத்திரத்தில் மண்ணாகவில்லையே ஓடன்றோ காணப்படுகிறதெனில்.

घटेभिन्नेनमृद्भावःकपालानामवेक्षणात् ।
मैवंचूर्णेस्तिमृद्रूपंस्वर्णरूपंत्वतिस्फुटम् ॥

கடே ஹீநே ம்ருத்³பா⁴வ: கபாலாநாம் ஸுவேக்ஷணாத் |
நைவம் சூர்ணே ம்ருத³ஸ்த்³ரூபம் ஸ்வர்ணரூபம் ச குண்ட³லே ஸுஸ்பஷ்டம் ||

கடே கடம்
ஹீநே உடைந்தமாத்திரத்தில்
கபாலாநாம் ஓடுகளாய் (ல்
ஸுவேக்ஷணாத் காணப்படுகிறபடியா
ம்ருத்³பா⁴வ: அதுகாணப்பட்டமண்ணின் ஸ்வபாவமாக
ந இல்லையென்பாயாகில்
நைவம் அப்படியில்லை
சூர்ணே அந்த ஓடுகள்பொடி பண்ணப்பட்டதானால்
ம்ருத்³ரூபம் மண்ணினுடைய ஸ்வரூ
ஸ்தி²தம் இருக்கின்றன (பமாய்
ஸ்வர்ணரூபம் குண்டலத்திலிருக்கிற தங்கத்தின் ரூபமானது குண்டலமழிந்தமாத்திரத்தில்
ஸுஸ்பஷ்டம் அத்தியந்தம் பிரகாசமாயிருக்கிறது.

அ-கை. ஆதியில் பரிணாமத்தில் க்ஷீரத்தையும் மண்ணையும் திருஷ்டாந்தமாக சொன்னீரே இப்போ மண்ணையும் தங்கத்தையும் விவர்தவாதத்திற்கு திருஷ்டாந்தமாக அங்கீகரித்ததுபோல பாலையும் அங்கீகரிக்கக் கூடாதோ வெனில்.

क्षिरादौपरिणामोस्तुपुंसस्तद्भाववर्जनात् ।

க்ஷீராதௌ³ பரிணாமோஸ்து பும்ஸஸ்தத்³பா⁴வவர்ஜநாத் || ௫௦

க்ஷீராதௌ³ பால்முதலானதில்
பும்ஸ: மறுபடி
தத்³பா⁴வவர்ஜநாத் அந்த பாவமில்லா மல்போவதால்
பரிணாம: பரிணாமபக்ஷம்
அஸ்து இருக்கட்டும்.

அ-கை. மண் தங்கங்களை அப்படி யேன் சொல்லக்கூடாதெனில்.

एतावतामृदादीनांदृष्टान्तत्वंनहीयते ॥

ஏதாவதா ம்ருதா³தீ³நாம் த்³ருஷ்டாந்தத்வம் ந ஹீயதே || ௫௧

ஏதாவதா மண் தங்கங்களுக்குகடகுண்டலாதிகாரியங்களால் நாசமின்மைகாணப்படுவதாலே
ம்ருதா³தீ³நாம் மண்முதலானவைகளுக்கு
த்³ருஷ்டாந்தத்வம் விவர்த்த திருஷ்டாந்தத் (தன்மை
ந ஹீயதே கெடவில்லை

அ-கை. மண் தங்கங்களை ஆரோபத்தில் பரிணாமமாயும் அபவாதத்தில் விவர்த்தமாயும் அங்கீகரிக்கப் படவில்லையேயெனில்.

आरंभवादिनःकार्येमृदोद्वैगुण्यमापतेत् ।
रूपस्पर्शादयःप्रोक्ताःकार्यकारणयोःपृथक् ॥

ஆரம்பவாதிந:கார்யேம்ருதோத்வைகுண்யமாபதேத் ।
ரூபஸ்பர்சாதய:ப்ரோக்தா:கார்யகாரணயோ:ப்ருதக் ॥ ௫௨

ஆரம்பவாதிந: ஆரம்பவாதிகளும்
ம்ருத: மண்ணினுடைய
கார்யே காரியத்தில்
த்வைகுண்யம் இரண்டுகுணத்தையுடையதானது
ஆபதேத் உண்டாகிறது
கார்யகாரணயோ: காரியகாரணங்களுக்கு
ப்ருதக் வேறுவேறு
ரூபஸ்பர்சாதய: ரூபஸ்பரிசமுதலானகுணங்கள்
ப்ரோக்தா: சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன.

அ-கை. விவர்த்தத்திற்கு மண்ணையும் தங்கத்தையும் தவிர வேறே திருஷ்டாந்தம் சொல்லவில்லையோ வெனில்.

मृत्सुवर्णमयश्चेतिदृष्टान्तत्रयमारुणिः ।
प्राहातोवासयेत्कार्यानृतत्वंसर्ववस्तुषु ॥

ம்ருத்ஸுவர்ணமயச்சேதித்ருஷ்டாந்தத்ரயமாருணி: ।
ப்ராஹாதோவாஸயேத்கார்யாந்ருதத்வம்ஸர்வவஸ்துஷு ॥ ௫௩

ஆருணி: உத்தாலகமஹாரிஷியானவர்
ம்ருத் மண்
ஸுவர்ணம் தங்கம்
அய: இரும்பு
இதி என்றிப்படி
த்ருஷ்டாந்தத்ரயம் மூன்றுதிருஷ்டாந்தத்தை
ப்ராஹ சொன்னார்
அத: ஆகையால்
ஸர்வவஸ்துஷு சகலவஸ்துக்களிலும்
கார்யாந்ருதத்வம் காரியமானநாமரூபத்திற்கு மித்தியாபாவத்தை
வாஸயேத் பழகவேண்டியது

அ-கை. காரியத்தை பொய்யென்று அனுசந்தானம் பண்ணென் றெதற்காகச்சொன்னாரெனில்.

कारणज्ञानतःकार्यविज्ञानंचापिसोऽवदत् ।

காரணஜ்ஞாநத:கார்யவிஜ்ஞாநஞ்சாபிஸோऽவதத் ॥ ௫௪

காரணஜ்ஞாநத: காரணஞானத்தினால்
கார்யவிஜ்ஞாநம் ச அபி காரியஞானமும் வருமென்று
ஸ: அந்த ரிஷியானவர்
அவதத் சொன்னார்.

அ-கை. சத்தியமாயிருக்கிற மண், தங்கம், இரும்புகளின் காரியமாயிருக்கிற குண்டலாதி கடஞானமெப்படி யுண்டாகுமெனில்.

सत्यज्ञानेऽनृतज्ञानंकथमत्रोपपद्यते ॥
समृत्कस्यविकारस्यकार्यतालोकदृष्टितः ।

ஸத்யஜ்ஞாநேऽந்ருதஜ்ஞாநங்கத²மத்ரோபபத்³யதே ।
ஸம்ருத்கஸ்யவிகாரஸ்யகார்யதாலோகத்³ருஷ்டித: ॥ ௫௪

அத்ர இந்த
ஸத்யஜ்ஞாநே சத்தியமானமண்ணென்றஞானத்தில்
அந்ருதஜ்ஞாநம் பொய்யான கடாதிஞானம்
கத²ம் எப்படி
உபபத்³யதே உண்டாகக்கூடும்
ஸம்ருத்கஸ்ய மண்ணோடே கூடிய
விகாரஸ்ய கடத்திற்கே
லோகத்³ருஷ்டித: லோகபிரசித்தமான திருஷ்டியினாலே
கார்யதா காரியத்துவம்காண்கிறது.

அ-கை. ஐயா அப்படித்தோன்றட்டும் காரணஞானத்தால் காரியஞானமுண்டாகாதென்ற சங்கைக்கு என்ன பரிகாரமாயிற்றெனில்.

वास्तवोत्रमृदंशोस्यबोधःकारणबोधतः ॥
अनृतांशोनबोद्धव्यस्तद्बोधानुपयोगतः ।
तत्त्वज्ञानंपुमर्थस्यान्नानृतांशावबोधनम् ॥

வாஸ்தவோத்ரம்ருத³ம்ஶோஸ்யபோ³த⁴:காரணபோ³த⁴த: ॥ ௫௫
அந்ருதாம்ஶோநபோ³த்³த⁴வ்யஸ்தத்³போ³தா⁴நுபயோக³த: ।
தத்த்வஜ்ஞாநம்புமர்த²ஸ்யாந்நாந்ருதாம்ஶாவபோ³த⁴நம் ॥ ௫௬

அத்ர இந்தக்கடத்தில்
வாஸ்தவ: வாஸ்தவமாயிருக்கிறது
ம்ருத³ம்ஶ: மண்ணினம்சமானது
காரணபோ³த⁴த: காரணஞானத்தா
அஸ்ய இந்தக்காரியத்தினுடையில்
போ³த⁴: ஞானமுண்டாகும்
அந்ருதாம்ஶ: பொய்யானகாரிய ஞானமானது
ந போ³த்³த⁴வ்ய: அறியத்தக்கதன்று
தத்³போ³தா⁴நுபயோக³த: அப்படி அந்தகாரியங்களுடையஞானமானது யாதொரு உபயோகமுமில்லாததால்
தத்த்வஜ்ஞாநம் உள்ளத்தைஉள்ளபடியாய்ப்பார்க்கிறஞானமே
புமர்த²ஸ்ய புருஷார்த்தமான மோக்ஷமாயிருக்கிறது
அந்ருதாம்ஶாவபோ³த⁴நம் இல்லாததை உள்ளதாய்ப்பார்க்கிறது அனர்த்தமாகையால்.
ந புருஷார்த்தமாகாது.

அ-கை. காரணஞானத்தினால் காரியஞானமுண்டாகுமோவெனில்.

तर्हिकारणविज्ञानात्कार्यज्ञानमतीर्यते ।
मृत्बोधान्मृत्तिकाबुद्धेत्युक्तंस्यात्कोत्रविस्मयः ॥

தர்ஹிகாரணவிஜ்ஞாநாத்கார்யஜ்ஞாநமதீர்யதே ।
ம்ருத்போதாந்ம்ருத்திகாபுத்தேத்யுக்தம்ஸ்யாத்கோத்ரவிஸ்மய: ॥ ௫௭

தர்ஹி அப்போ
காரணவிஜ்ஞாநாத் காரணமானமண்ணின் ஞானத்தினால்
கார்யஜ்ஞாநம் காரியங்களுடைய ஞானம் உண்டாகிறதென்று
இதி இப்படி
அபீர்யதே சொல்லப்படுகிறது(தால்
ம்ருத்போதாத் மண்ணென்கிறஞானத்
ம்ருத்திகா மண்ணானது
புத்தா அறியப்பட்டது
இதி என்று இப்படி இவ்வளவு விசாரத்தாலும்
உக்தம் சொல்லப்பட்டது
அத்ர இந்தஞானத்தில்
க: என்ன
விஸ்மய: ஆச்சரியம்
ஸ்யாத் இருக்கிறது.

அ-கை. விவேகமற்றவர்களுக்கு ஆச்சரியமென்பதைக் காட்டுகிறார்.

सत्यंकार्येषुवस्त्वंशःकारणात्मेतिजानतः ।
विस्मयोमास्त्विहाज्ञस्यविस्सयःकेनवार्यते ॥

ஸத்யம்கார்யேஷுவஸ்த்வம்ஶ:காரணாத்மேதிஜாநத: ।
விஸ்மயோமாஸ்த்விஹாஜ்ஞஸ்யவிஸ்மய:கேநவார்யதே ॥ ௫௮

ஸத்யம் நீர் சொன்னது சத்தியந்தான்
கார்யேஷு கடாதிகாரியங்களில்
வஸ்த்வம்ஶ: உண்மையான மண்ணினம்சம்
காரணாத்மா இதி காரணவடிவமென்று
ஜாநத: அறிந்திருக்கிறவனுக்கு
விஸ்மய: ஆச்சரியம்
மாஸ்து வேண்டாம்
இஹ இந்தஞானத்தில்
அஜ்ஞஸ்ய அஞ்ஞானிக்கு
விஸ்மய: உண்டாகிற ஆச்சரியம்
கேந யாராலே
வார்யதே தடுக்கமுடியும்.

அ-கை. அஞ்ஞானிக்கு ஒன்றையறிந்தால் சமஸ்தத்தையும் அறியப்படு மென்கிற ஞானத்தைக் கேட்டு அதிசயமுண்டாகுமென்பதைக் காட்டுகிறார்.

आरंभिपरिणामीचलौकिकश्चैककारणे ।
ज्ञातेसर्वमतिंश्रुत्वाप्राप्नुवन्त्येवविस्मयम् ॥

ஆரம்பீ பரிணாமீ வ லௌகிக ஏககாரணே ।
ஜ்ஞாதே ஸகலகார்யஸ்ய ஶ்ருத்வா ஶ்ரத்தாஸ்யந்த்யேவ விஸ்மயம் ॥ ௫௧

ஆரம்பீ ஆரம்பவாதியும்
பரிணாமீ வ பரிணாமவாதியும்
லௌகிக: வ உலகஞானமுடையவரும்
ஏககாரணே ஒருபதார்த்தத்திலிருக்கிறகாரணத்தை
ஜ்ஞாதே அறிந்தமாத்திரத்தில்
ஸகலகார்யம் சகல காரியங்களுடைய ஞானம்வருமென்பதை
ஶ்ருத்வா கேட்டு
விஸ்மயம் ஆச்சரியத்தை
ஶ்ரத்தாஸ்யந்த்யேவ நிச்சயமாயடைவார்கள்.

அ-கை. இப்படி சுருதியே ஒன்றையறிந்தால் சமஸ்தமும் அறிந்ததாக ஆகுமென்று சொல்லுவதால் சுருதிக்கு துவைத அங்கீகாரமிருந்து தானே சர்வமென்று சொல்லியிருக்கிறதெனில். இவனுக்கு அநாதிவாசனையால் வந்திருக்கிற துவைதபுத்தியை மெள்ளமெள்ள எல்லாம் பிர்மமென்ற ஞானத்தாலேயே போக்கவேண்டியிருப்பதால் அந்தக்கருத்தால் சுருதிகூறிற்றென்கிறார்.

अद्वैतेभिमुखीकर्तुमेवात्रैकस्यबोधतः ।
सर्वबोधश्श्रुतौनैवनानात्वस्यविवक्षया ॥

அத்வைதேऽபிமுகீகர்துமேவாத்ரைகஸ்யபோதத: ।
ஸர்வபோதஶ்ஶ்ருதௌநைவநாநாத்வஸ்யவிவக்ஷயா ॥ ௫௨

அத்வைதே அநாதியான துவைத வாசனையில் மயங்கிவந்திருக்கிறசீடனுக்கு அந்தமயக்கம் நிவர்த்தியாகி அத்துவைதத்தில்
அபிமுகீகர்துமேவ அபிமுகப்படுத்துவதற்காகவே
ஏகஸ்ய ஒரு காரணவஸ்துவினுடைய
போதத: ஞானத்தினாலே
ஸர்வபோத: சகலஞானமும்
அத்ர இந்த
ஶ்ருதௌ சுருதியில்சொல்லியிருக்கிற
நாநாத்வஸ்ய நானாவிதமான துவைதத்தைசொல்லயிச்சையால்
விவக்ஷயா ந ஏவ சொல்லவில்லையென்றறி.

அ-கை. சுருதியின் அந்தரங்க தாத்பரியந் தானேதெனில்.

एकमृत्पिण्डविज्ञानात्सर्वमृन्मयधीर्यथा।
तथैकब्रह्मबोधेनजगद्बुद्धिर्विभाव्यताम् ॥

ஏகம்ருத்பிண்டவிஜ்ஞாநாத்ஸர்வம்ருந்மயதீர்யதா ।
ததைகப்ரஹ்மபோதேநஜகத்புத்திர்விபாவ்யதாம் ॥ ௫௩

ஏகம்ருத்பிண்டவிஜ்ஞாநாத் ஒருமண்பாண்டத்தைமண்ணென்றிந்ததினாலே
ஸர்வம் ம்ருண்மயம் சகலபாண்டமும் மண்ணென்கிற ஞானம்
யதா எப்படி உண்டாகுமோ
ததா அப்படி

ஏகப்ரஹ்மவிபோதேந நாமரூபமான ஒருவஸ்துவில் பிர்மமென்கிற ஞானத்தால்
ஜகத்ப்ரஹ்மேதி சகலஜகத்தும் பிர்மமென்கிறபுத்தி
விசேஷதாம் விசேஷமாக பாவிக்கத் (தக்கது.

அ-கை. ஜெகத்தையும் பிர்மத்தையும் எப்படி பார்க்கிறதென்னில்.

सच्चित्सुखात्मकंब्रह्मनामरूपात्मकंजगत् ।

ஸச்சித்ஸுகாத்மகம்ப்ரஹ்மநாமரூபாத்மகம்ஜகத்।

ஸச்சித்ஸுகாத்மகம் சச்சிதானந்தமே
ப்ரஹ்ம பிர்மமென்றும்

நாமரூபாத்மகம் நாமரூபவடிவமே
ஜகத் ஜகத்தென்றுமறி.

அ-கை இதற்கு என்ன ச்ருதி பிரமாணமெனில்,

तापनीयेश्रुतंब्रह्मसच्चिदानन्दलक्षणम् ॥
सद्रूपमारुणिःप्राहप्रज्ञानंब्रह्मबह्वृचः ।
सनत्कुमारआनन्दमेवमन्यत्रगम्यताम् ॥

தாபநீயேச்ருதம்ப்ரஹ்மஸச்சிதாநந்தலக்ஷணம் ॥ ௬௨
ஸத்ரூபமாருணி:ப்ராஹப்ரஜ்ஞாநம்ப்ரஹ்மபஹ்வ்ருச: ।
ஸநத்குமாரஆநந்தமேவமந்யத்ரகம்யதாம் ॥ ௬௩

தாபநீயே தாபனீயமென்கிற உபநிஷத்தில்
ஸச்சிதாநந்தலக்ஷணம் சச்சிதானந்த லட்சணமுடையது
ப்ரஹ்ம பிர்மமென்றும்
ச்ருதம் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது
ஆருணி: உத்தாலகர்
ஸத்ரூபம் சத்ரூபத்தை
ப்ராஹ சொன்னார்

பஹ்வ்ருச: ருக்குவேதமறிந்தவர்கள்
ப்ரஜ்ஞாநம் ப்ரஹ்ம பிரஞ்ஞானமேபிர்மமென்று சொன்னார்கள்
ஸநத்குமார: சனத்குமாரர்
ஆநந்தம் ஆனந்தத்தைச்சொன்னார்
ஏவம் இப்படி
அந்யத்ர மற்றஉபநிஷத்துக்களிலும்
கம்யதாம் சத்தாதிலக்ஷணங்கள்சொல்லியதையும் அறியத்தக்கது

அ-கை. ஜகத்தும் ஜீவனும் கற்பனையென்பதில் பிரமாணமேதெனில்.

विचित्यसर्वरूपाणिकृत्वानामानितिष्ठति ।
अहंव्याकरवाणीमेनामरूपेइतिश्रुते ॥
अव्याकृतंपुरासृष्टेरूर्ध्वंव्याक्रियतेद्विधा ।

விவிச்யஸர்வரூபாணிக்ருத்வா நாமாநிதிஷ்டதி ।
ஸஹம்வ்யாகரவாணீதே நாமரூபேஇதிஶ்ருதே ॥ ௬௪
அவ்யாக்ருதம்புராஸ்ருஷ்டேரூர்த்வம்வ்யாக்ரியதேஹியா ।

ஸர்வரூபாணி சகலமான ரூபங்களையும்
விவிச்ய உண்டுபண்ணி
நாமாநி அவைகளுக்கு நாமங்களையும்
க்ருத்வா பண்ணி
திஷ்டதி இருக்கிறார்
ஸஹம் நான்ஜீவரூபனாய்ப்பிரவேசித்து
தே இந்த
நாமரூபே நாமரூபங்களை

வ்யாகரவாணீ உண்டுபண்ணுகிறேன்
இதி இப்படி
ஶ்ருதே சுருதியில் கேள்கப்படுவதால்
ஸ்ருஷ்டே: ஸிருஷ்டிக்கி
புரா முன்னே
அவ்யாக்ருதம் நாமரூபமற்றிருந்தது
ஊர்த்வம் பின்னாலேயே
ஹியா நாமரூபவிகாரமாக
வ்யாக்ரியதே உண்டுபண்ணப்படுகிறது

அ-கை அவ்யாகிருதமென்று சொன்ன சப்தத்திற்கு அர்த்தமேதெனில்

आचिन्त्यशक्तिर्मायैषाब्रह्मण्यव्याकृताभिधा ॥
अविक्रियब्रह्मनिष्ठाविकारंयात्यनेकधा ।

அசிந்த்யஶக்திர்மாயைஷாப்ரஹ்மண்யவ்யாக்ருதாபிதா ॥
அவிக்ரியப்ரஹ்மநிஷ்டாவிகாரம்யாத்யநேகதா ।

அவ்யாக்ருதாபிதா ஸிருஷ்டிக்கிமுன் அவ்யாகிருதமென்கிற பெயரையுடையதாயும்
அவிக்ரியப்ரஹ்மநிஷ்டா நிர்விகார பிர்மத்திலேயிருப்பதாயும்
அசிந்த்யஶக்தி: சிந்திக்ககூடாத சாமார்த்தியமாயிருக்கிற

ஏஷா இந்த
மாயா மாயையானது
ப்ரஹ்மணி பிர்மத்தினிடத்தில்
அநேகதா ஸிருஷ்டிகாலத்தில்அனேகவிதமான
விகாரம் நாமரூபவிகாரத்தையும்
யாதி அடைகிறது

அ-கை. இந்த மாயாசக்தி ஜகத்தை எவ்விதமாய் கற்பனைபண்ணுகிறதெனில்.

मायान्तुप्रकृतिंविद्यान्मायिनन्तुमहेश्वरम् ॥
आद्योविकारआकाशस्सोस्तिभात्यपिचप्रियः ।

மாயாந்துப்ரக்ருதிம்வித்யாந்மாயிநந்துமஹேஶ்வரம் ॥ ௬௬
ஆத்யோவிகாரஆகாஶஸ்ஸோஸ்திபாத்யபிசப்ரிய: ।

மாயாந்து மாயையே
ப்ரக்ருதிம் மூலபிரகிருதியென்று

வித்யாத் அறியவேண்டியது
மாயிநந்து மாயையுடையவன்

மஹேஶ்வர: மகேசுரனென்று அறிய வேண்டியது
ஆத்ய: முதலாவது
விகார: மாயையின்விகாரமானது
ஆகாஶ: ஆகாசமெனப்படும்
ஸ: அந்த ஆகாசமும்
அஸ்தி இருக்கிறதென்றும்
பாதி விளங்குகிறதென்றும்
ப்ரிய: பிரியமென்றும் காணப்படும்

அ-கை. ஆகாசத்தில் மாயாரூபத்தையும் பிர்மரூபத்தையும் காட்டுமெனில்.

अवकाशस्तस्यरूपन्तन्मिथ्यानतुतत्त्रयम् ॥

அவகாஶஸ்தஸ்யரூபந்தந்மித்யாநதுதத்த்ரயம் ॥ ௬௭

தஸ்ய இந்த ஆகாசத்திற்கு
அவகாஶ: அவகாசமே
ரூபம் ரூபம்
தத் அந்தஅவகாசம்
மித்யா மாயாம்சமானதால் அதுபொய்
த்ரயம் தத் சச்சிதானந்தம்பிர்மாம்சமானதால் அந்தமூன்றும்சத்தியம்
ந து பொய்யில்லை

அ-கை. ஆகாசம்பொய் பிர்ம்மமே மெய்யென்று எதினாலே சொன்னீரெனில்.

नव्यक्तेःपूर्वमस्त्येवनपश्चाच्चापिनाशतः ।
आदावन्तेचयन्नास्तिवर्तमानेपितत्तथा ॥
अव्यक्तादीनिभूतानिव्यक्तमध्यानिभारत।
अव्यक्तनिधनान्येवेत्याहकृष्णोर्जुनंप्रति ॥

நவ்யக்தே:பூர்வமஸ்த்யேவநபஶ்சாச்சாபிநாஶத: ।
ஆதாவந்தேசயந்நாஸ்திவர்த்தமானேபிதத்ததா ॥ ௬௮ ॥
அவ்யக்தாதீநிபூதாநிவ்யக்தமத்யாநிபாரத ।
அவ்யக்தநிதநாந்யேவேத்யாஹக்ருஷ்ணோர்ஜுநம்ப்ரதி ॥ ௬௯

வ்யக்தே: ஜகத்து
பூர்வம் சிருஷ்டிக்குமுன்னே
ந அஸ்த்யேவ இல்லவேயில்லை
விநாஶத: நாசமான பிரளயத்துக்கு
பஶ்சாத் அபி ந பிற்பாடும் இல்லை
ஆதௌ ஆதியிலும்
அந்தே ச அந்தத்திலும்
யத் யாதொன்று
நாஸ்தி இல்லையோ
வர்த்தமானே அபி வர்த்தமானகாலத்திலும்
தத் அந்தவஸ்து
ததா அப்படியேயிருக்குமென்றறி

அ-கை. சொன்ன அர்த்தத்தில் கிருஷ்ணபகவான் வாக்கியத்தை மேற்கோளாய்ச்சொல்லுகிறார்.

ஸ்ருஷ்டே: ப்ராக் — கிருஷ்டிக்குமுன்னமே தோற்றமையுடையதான (கள்
ஸந்தாநி — ஜீவஜகத்துக்களான பூதங்
ஸ்ருஷ்டிப்ரளயாநி — பிரளயத்திலும்தோற்றமையை யுடையனவே
வ்யக்தமத்யாநி — மத்தியில்மட்டும் தோற்றுவது மாத்திரமே
பாரத இதி — அர்ஜுனனென்று
க்ருஷ்ண: — கிருஷ்ணபகவான் (அர்
அர்ஜுநம் ப்ரதி — அர்ச்சுனனைக்குறித்து ஆம சொன்னார்.

அ-கை. சச்சிதானந்தம் மூன்றுகாலத்திலும் கெடாதிருக்கும் என்பதில் பிரமாணத்தை காட்டவேண்டுமெனில்.

मृद्वत्तसच्चिदानन्दाअनुअनुगच्छन्तिसर्वदा ।
निराकाशेसदादीनामनुभूतिर्निजात्मनि ॥

ம்ருத்வத்ஸச்சிதாநந்தா அநுகச்சந்தி ஸர்வதா ।
நிராகாசே ஸதாதீநாம் அநுபூதிர்நிஜாத்மநி ॥ ௭௦

ம்ருத்வத் — மண்முதலானகாரணவஸ்துவைப் போல்
ஸச்சிதாநந்தா: — சச்சிதானந்தங்கள்
ஸர்வதா — சதாகாலமும்
அநுகச்சந்தி — அனுசரித்திருக்கின்றன
நிராகாசே — ஆகாசரஹிதமாய்
நிஜாத்மநி — தானாயிருக்கிறஆத்துமாவில்
ஸதாதீநாம் — சச்சிதானந்தாதிகளுடைய
அநுபூதி: — அனுபவமாயிருக்கிறது

அ-கை. அதுஎப்படி காணப்படுமெனில்.

अवकाशेविस्मृतेथतत्रकिंभातितेवद ।
शून्यमेवेतिचेदस्तुनामतादृग्विभातिहि ॥
तादृक्त्वादेवतत्स्त्वमौदासीन्येनतत्सुखम् ।

அவகாசே விஸ்ம்ருதே அத தத்ர கிம் பாதி தே வத ।
சூந்யமேவேதி சேதஸ்து நாம தாத்ருக் விபாதி ஹி ॥ ௭௧
தாத்ருக்த்வாதேவ தத்ஸத்த்வம் ஔதாஸீந்யேந தத்ஸுகம் ।

அவகாசே — ஆகாசத்திலிருக்கிறஇடைவெளியில்
விஸ்ம்ருதே — மறைக்கப்படும்பக்ஷத்தில்
அத — பிற்பாடு
தத்ர — அதில்
தே — உனக்கு

கிம் என்ன

பாதி விளங்குகிறது

வத சொல் (கிறது

ஶூந்யம்.ஏவ சூன்யமே தோன்று

இதி சேத் என்றுசொல்வையேயானால்

ஸ்வாநுபவாத் அப்படியே ஆகட்டும்

தாத்ருக் அப்படி

விபாதி.ஹி விளங்குகிறதன்றோ இத்து

தாத்ருக்ஷ ஏவ அப்படி யிருப்பதி

லேயே

தத் அதற்கு

ஸத்யா சத்துத்தன்மையானது அறிய

த்தக்கது

ஔதாஸீந்யே அதில் உதாசீனம் உ

ண்டானால்

தத் அதுவே

ஸுகம் ஆனந்தமென்றறி.

அ-கை தனக்கு யாதொரு அனுகூல பிரதிகூலமில்லாதிருக்கிறது எப்படி ஆனந்தமாகுமெனில்.

आनुकूल्यप्रातिकूल्यहीनंयत्तन्निजंसुखम् ॥

आनुकूल्येहर्षधीस्स्यात्प्रातिकूल्येतुदुःखधीः ।

द्वयाभावेनिजानन्दोनिजदुःखंनतुक्वचित् ॥

ஆநுகூல்யப்ராதிகூல்யஹீநம்யத்தந்நிஜம்ஸுகம் ‖ ௭௨

ஆநுகூல்யேஹர்ஷதீஸ்ஸ்யாத்ப்ராதிகூல்யேதுது:கதீ: ।

த்வயாபாவேநிஜாநந்தோநிஜது:கம்நதுக்வசித் ‖ ௭௩

ஆநுகூல்யப்ராதிகூல்யஹீநம் அனுகூலத்தையும்பிரதிகூலத்தையும் காணாத

யத் யாதொருநிவர்த்திகமுண்டோ

தத் அதுவே

நிஜம். ஸுகம் நிஜானந்தமென்றறி

ஆநுகூல்யே அனுகூலவிஷயம்லபித்தகாலத்தில்

ஹர்ஷதீஸ்ஸ்யாத் சந்தோஷமான விருத்தியுண்டாகிறது

ப்ராதிகூல்யே.து தனக்கு விரோதமானவிஷயம் வருங்காலத்தில்

து:கதீ: துக்கமான விருத்தியுண்டாகிறது (ல்

த்வயாபாவே இரண்டுமில்லாதசமயத்தி

நிஜாநந்த: நிஜானந்தமே காணப்படுகிறதே தவிர

நிஜது:கம் நிஜமானதனக்குஸ்வபாவமாக துக்கமானது (ப்படவில்லை

ந.து,க்வசித் ஒருயிடத்திலும் காண

அ-கை. அப்படி பிராணிகள் ஸ்திரமாய் சுகித்திருக்கவில்லையேயெனில்.

निजानन्देस्थिरेहर्षशोकयोर्व्यत्ययःक्षणात्।

मनसःक्षणिकत्वेनतयोर्मानसतेष्यताम् ॥

நிஜாநந்தே ஸ்திரே ஹர்ஷசோகயோர்வ்யத்யய: க்ஷணாத் |
மநஸ: க்ஷணிகத்வேந தயோர்மாநஸதேஷ்யதாம் || ௭௪

நிஜாநந்தே நிஜானந்தமானது
ஸ்திரே ஸ்திரமாயிருந்தாலும்
ஹர்ஷசோகயோ: சந்தோஷவிசனங்களுக்கு
க்ஷணாத் க்ஷணந்தோறும்
வ்யத்யய: மாறுதலானது வந்துகொண்டேயிருக்கும்
மநஸ: மனசு
க்ஷணிகத்வேந க்ஷணிகமாயிருப்பதால்
தயோ: அந்த சுகதுக்கங்கள்
மாநஸதா மனோதர்மமென்றே
இஷ்யதாம் அங்கீகரிக்கத்தக்கது

அ-கை. அதிருக்கட்டும் பிரகிருதத்திலேதாயிற்றெனில்.

आकाशेप्येवमानन्दस्सत्ताभानेतुसम्मते ।
वाय्वादिदेहपर्यन्तवस्तुष्वेवंविभाव्यताम् ॥

ஆகாசேப்யேவமாநந்த: ஸத்தாபாநே து ஸம்மதே |
வாய்வாதிதேஹபர்யந்தவஸ்துஷ்வேவம் விபாவ்யதாம் || ௭௫

ஆகாசேபி ஆகாசத்திலும்
ஏவம் இப்படி
ஆநந்த: ஆனந்தமும்
ஸத்தாபாநே து சத்தும்சித்தும்
ஸம்மதே சம்மதங்கள்
வாய்வாதிதேஹபர்யந்தவஸ்துஷு வாயு தீ நீர் மண் தேகம்வரையிலுள்ள வஸ்துக்களில்
ஏவம் இப்படியே
விபாவ்யதாம் சச்சிதானந்தம்பாவிக்கத்தக்கது.

அ-கை. வாய்வாதிகளின் தர்மமென்ன அவைகளில் பிர்மத்தை யெப்படி பாவிக்கிறதெனில்.

गतिस्पर्शौवायुरूपंवन्हेर्दाहप्रकाशने ।
जलस्यद्रवताभूमेःकाठिन्यञ्चेतिनिर्णयः ॥
असाधारणआकाशओषध्यन्नवपुष्यपि ।
एवंविभाव्यंमनसातत्तद्रूपंयथोचितम् ॥
अनेकधाविभिन्नेषुनामरूपेषुचैकधा ।
तिष्ठतिसच्चिदानन्दाविसंवादोनकस्यचित् ॥

கதிஸ்பர்ஶௌ வாயுரூபம் வஹ்நேர்தாஹப்ரகாஶநே ।
ஜலஸ்ய த்ரவதா பூமே: காடிந்யம் சேதி நிர்ணய: ॥ ௭௬
அஸாதாரண ஆகார ஓஷத்யந்நவபுஷ்ஷ்வபி ।
ஏவம் விபாவ்ய மநஸா தத்தத்ரூபம் யதோசிதம் ॥ ௭௭
அநேகதா விபிந்நேஷு நாமரூபேஷு சைகதா ।
திஷ்டந்தி ஸச்சிதாநந்தா விஸம்வாதோ ந கஸ்யசித் ॥ ௭௮

கதிஸ்பர்ஶௌ ஓடுகிறதும் ஸ்பரிசமும்
வாயுரூபம் வாயுவினுடையரூபம்
வஹ்நே: அக்கினிக்கு
தாஹப்ரகாஶநே தகிப்பதும் பிரகாசமும்
ஜலஸ்ய ஜலத்திற்கு
த்ரவதா நெகிழ்ச்சியும்
பூமே: பூமிக்கு
காடிந்யம்ச கடின பாவமாயிருக்கிறதென்று
இதி இப்படி
நிர்ணய: நிருணயமானது
அஸாதாரண: விசேஷதர்மமென்றறி
ஆகாஶௌஷத்யந்நவபுஷ்ஷ்வபி ஆகாசத்திலும் ஓஷதிகளிலும் அன்னங்களிலும் தேகங்களிலும்
யதா சச்சிதானந்த திருஷ்டிதெரிவ தற்கு எப்படி
உசிதம் யோக்கியமோ
தத்தத்ரூபம் அந்த ஸ்வரூபத்தை
மநஸா மனதினால் நிர்மலசச்சிதானந்தமாக
ஏவம் இப்படி (வே
விபாவ்ய பாவிக்கத்தக்கது
நாமரூபேஷு நாம ரூபங்களான வைகள்
அநேகதா அனேகப் பிரகாரமாக
விபிந்நேஷு பேதங்களாயிருந்துள் ளவில்
ஸச்சிதாநந்தா: சச்சிதானந்தங்கள்
ஏகதா ஒரேவிதமாக
திஷ்டந்தி இருக்கின்றன
கஸ்யசித் யாருக்குமில்லை
விஸம்வாத:, ந விவாதம் இல்லை.

அ-கை. அப்படிப்பார்த்தாலும் நாமரூபங்கதானே முன்னமே தோன்றுகிறதெனில்.

निस्तत्त्वेनामरूपेद्वे जन्मनाशयुतेचते ।
बुद्ध्याब्रह्मणिवीक्षस्वसमुद्रेबुद्बुदादिवत् ॥

நிஸ்தத்த்வே நாமரூபே த்வே ஜந்மநாஶயுதே சதே ।
புத்த்யா ப்ரஹ்மணி வீக்ஷஸ்வ ஸமுத்ரே புத்புதாதிவத் ॥ ௭௯

நிஸ்தத்த்வே தனக்கென்று ஒருவடிவமில்லாததாயும்
ஜந்மநாஶயுதே உற்பத்தி நாசங்களோடேகூடியதாயும்

ஸெ,தெ இருக்கிறஅந்த இரண்டுகளா
நாமரூபெ.ஷ நாமரூபங்களும் (ஸ
ஸஙஜ்ஞா புத்தியினாலே
ஸமுத்ரெ சமுத்திரத்தில்

ஸலிலபுத்புதாதிவத் குமிழி முதலானது
ப்ரஹ்மணி பிர்மத்தினிடத்தில் (போல்
வீக்ஷ்ய தோன்றுகிறதென்று பார்க்
கக்கடவாய்

அ-கை. எப்படி பார்த்ததாலும் நாமரூபங்கள் தோன்றாமல் போகவில்லையே யெனில்

सच्चिदानन्दरूपेस्मिन्पूर्णब्रह्मणिवीक्षिते ।
स्वयमेवावजानन्तिनामरूपेशनैश्शनैः ॥

ஸச்சிதாநந்தரூபேஸ்மிந்பூர்ணப்ரஹ்மணிவீக்ஷிதே ।
ஸ்வயமேவாவஜாநந்திநாமரூபேஶநைஶ்ஶநை: ॥ அ௦

ஸச்சிதாநந்தரூபே ஸச்சி
தானந்த ரூபமாயும் தேசகாலாதி
களைக்கடந்தபூர்ணமாயும்
அஸ்மிந் இருக்கிற இந்த
ப்ரஹ்மணி பிர்மமானது
வீக்ஷிதே பார்க்கப் பட்டிருந்துள்ள

ளவில் (ள்
நாமரூபே நாமரூபங்களானவைக
ஶநைஶ்ஶநை: மெள்ளமெள்ள
ஸ்வயமேவ தானாகவே
அவஜாநந்தி அவமானம்பண்ணப்பட்டு
போகின்றன

அ-கை. நாமரூபத்தைத் தள்ளிபிர்மத்தைப் பார்க்கிறதா பிர்மத்தைப்பார்த்து நாமரூபத்தைத் தள்ளுகிறதாவெனில்.

यावद्यावदवज्ञास्यात्तावत्तावत्तदीक्षणम् ।
यावद्यावद्वीक्ष्यतेतत्तावत्तावदुभेत्यजेत् ॥

யாவத்யாவதவஜ்ஞாஸ்யாத்தாவத்தாவத்ததீக்ஷணம் ।
யாவத்யாவத்வீக்ஷ்யதேதத்தாவத்தாவதுபேத்யஜேத் ॥அக

அவஜ்ஞா நாமரூபங்களுக்கு அவமதிப்பு
ஸ்யாத் உண்டாகிறதோ
தாவத்.தாவத் அவ்வளவுக்கவ்வளவு
ததீக்ஷணம் பிர்மத்தினுடையபார்வை
யுண்டாகிறது
யாவத்,யாவத் எவ்வளவுக்கெவ்வளவு

தத் அந்தபிர்மம்
வீக்ஷ்யதே பார்க்கப்படுகிறதோ
தாவத் தாவத் அவ்வளவுக்கவ்வளவு
உபே நாமரூபங்களான இரண்டுக
ளையும்
த்யஜேத் தியஜிக்கக்கூடும்

அ-கை. இந்தஇருவிதப்பழக்கமும் யெவ்வளவுகாலம் செய்யவேண்டுமெனில்.

तदभ्यासेनविद्यायांसुस्थितायामयंपुमान् ।
जीवन्नेवभवेन्मुक्तोवपुरस्तुयथातथा ॥

தத³ப்⁴யாஸேந வித்³யாயாம் ஸுஸ்தி²தாயாமயம் புமாந் ।

ஜீவந்நேவ ப⁴வேந்முக்தோ வபுரஸ்து யதா² ததா² ॥ ௮௨

தத³ப்⁴யாஸேந அந்தபிர்மாப்பியாசத்தினாலே
வித்³யாயாம் பிர்மஞானமானது
ஸுஸ்தி²தாயாம் நன்றாய் ஸ்திரப்பட்டிருந்துள்ளவில்
அயம் இந்த
புமாந் புருஷனானவன்
ஜீவந்நேவ ஜீவித்துக்கொண்டிருக்கும் போதே
முக்த: சம்சார பந்தத்திலிருந்துவிடுபட்டு முக்தனாக
ப⁴வேத் பவிப்பன் அதின்பிறகு
வபு: தேகமானது
யதா² எப்படி வேண்டுமோ
ததா² அப்படி
அஸ்து இருக்கட்டும்

அ-கை. பிர்மாப்பியாசம் பண்ணுகிறவிதத்தைக் காண்பிக்கிறார்.

तच्चिन्तनंतत्कथनमन्योन्यंतत्प्रबोधनम् ।

एतदेकपरत्वञ्चब्रह्माभ्यासंविदुर्बुधाः ॥

தச்சிந்தநம் தத்கத²நமந்யோந்யம் தத்ப்ரபோ³த⁴நம் ।

ஏததே³கபரத்வஞ்ச ப்³ரஹ்மாப்⁴யாஸம் விது³ர்பு³தா⁴: ॥ ௮௩

தச்சிந்தநம் இந்தப்பிர்மத்தையே சிந்திக்கிறதும்
தத்கத²நம் அதையேவாயால் சொல்லுகிறதும்
அந்யோந்யம் ஒருவருக்கொருவர்
தத்ப்ரபோ³த⁴நம் அதையே போதித்துக்கொண்டிருக்கிறதும்
ஏததே³கபரத்வஞ்ச இதுவேமுக்கியமானவேலையாயிருப்பதும் [று
ப்³ரஹ்மாப்⁴யாஸம் பிர்மாப்பியாசமென்
பு³தா⁴: பெரியோர்
விது³: அறிகிறார்கள்.

அ-கை. அனாதியாய்வந்த துவைதப் பிராந்தி இப்போது ஒருக்கால்செய்கிற ஞானப்பியாசத்தால் எப்படிப்போமெனில்.

वासनानेककालीनादीर्घकालंनिरन्तरम् ।

सादरञ्चाभ्यस्यमानेसर्वथैवानिवर्तते ॥

வாஸநாநேககாலீநா தீ³ர்க⁴காலம் நிரந்தரம் ।

ஸாத³ரஞ்சாப்⁴யஸ்யமாநே ஸர்வதை²வ நிவர்த்ததே ॥ ௮௪

வாஸநா துவைதவாசனையானது
அநேககாலீநா அனேககாலமாய் வந்திருந்தாலும்
தீ³ர்க⁴காலம் வெகுகாலம்வரையிலும்
நிரந்தரம் இடைவிடாமல்
ஸாத³ரம் ஆதரவோடே

ஸஜாதீய பிரமாப்பியாசம் பண்ணப்படும் பக்ஷத்தில்
ஸர்வதா ஸர்வவிதத்திலும்
நிவர்த்ததே நிச்சயமாகத் துவைதவாசனை நிவிர்த்தியாய்விடும்

அ-கை. ஒன்றாயிருக்கிற பிர்மசக்தி அனேகவிதமாயிருக்கிற ஜெகத்தை யெப்படி யுண்டுபண்ணுமெனில்.

मृच्छक्तिवद्ब्रह्मशक्तिरनेकाननृतान्सृजेत् ।

ம்ருச்சக்திவத் ப்ரஹ்மசக்திரநேகாநந்ருதாந்ஸ்ருஜேத் ॥ அ௯௨

ம்ருச்சக்திவத் மண்ணிலிருக்கிறசக்தி கடாதிகளானபொய்களையுண்டுபண்ணுவதுபோல
ப்ரஹ்மசக்தி: பிர்மத்திலிருக்கிற மாயாசக்தியானது (ர
அநேகாந் அனேகவிதங்களாயிருக்கி
அந்ருதாந் தேவமனுஷியதிரியக்காதிகளானபொய்களை
ஸ்ருஜேத் உண்டுபண்ணும்

அ-கை. மண்ணிலிருக்கிற சக்தி அனேகமானதால் அனேகத்திற்கு காரணமாகலாம். பிர்மசக்தி ஒன்றாயிருப்பதால் அனேக நாமரூபங்களுக்கெப்படி காரணமாகலாமெனில். அது உனக்கேற்காத பக்ஷத்தில் வேறே திருஷ்டாந்தஞ்சொல்லுகிறோம்.

यद्वाजीवगतानिद्रास्वप्नश्चात्रनिदर्शनम् ॥
निद्राशक्तिर्यथाजीवेदुर्घटस्वप्नकारिणी ।
ब्रह्मण्येषास्थितामायासृष्टिस्थित्यंतकारिणी ॥

யத்வா ஜீவகதா நித்ரா ஸ்வப்நச்சாத்ர நிதர்சநம் ॥
நித்ராசக்திர்யதா ஜீவே துர்கடஸ்வப்நகாரிணீ ।
ப்ரஹ்மண்யேஷா ஸ்திதா மாயா ஸ்ருஷ்டிஸ்தித்யந்தகாரிணீ ॥ அ௯௪

யத்வா அல்லதுவிடில்
ஜீவகதா ஜீவனிடத்திலிருக்கிற
நித்ரா ஒரு நித்திராசக்தியாலுண்டுபண்ணப்படுகிற
ஸ்வப்நச்ச அனேகவிதரூபமான ஸ்வப்பனமும் (தமாக
அத்ர இந்த ஜாக்கிரத்தில் திருஷ்டாந்
நிதர்சநம் பார்த்துக்கொள்
நித்ராசக்தி: நித்திராசக்தியானது
ஜீவே ஜீவனிடத்தில்
யதா எப்படி
துர்கடஸ்வப்நகாரிணீ கூடாததான ஸ்வப்பனத்தைப் பண்ணுகிறதோ
ப்ரஹ்மணி அப்படிபிர்மத்தில்
ஸ்திதா இருக்கிறதான
ஏஷா இந்த
மாயா மாயாசக்தியானது
ஸ்ருஷ்டிஸ்தித்யந்தகாரிணீ இந்த ஜெகத்தையுண்டுபண்ணவும் ரக்ஷிக்கவும் சம்மறிக்கவும் வல்லமையுள்ளது

அ-கை. நித்திராசக்தியென்ன கூடாதகாரியத்தைப் பண்ணுகிறதெனில் அது கூடாதகாரியம் பண்ணுவதைக் காண்பிக்கிறார்.

स्वप्नेवियद्गतिंपश्येत्स्वमूर्ध्नश्छेदनंयथा ।
मुहूर्तेवत्सरौघञ्चमृतपुत्रादिकंपुनः ॥
इदंयुक्तमिदंनेतिव्यवस्थातत्रदुर्लभा ।
यथायथेक्ष्यतेयद्यत्तत्तद्युक्तंतथातथा ॥

ஸ்வப்நேவியத்கதிம்பஶ்யேத்ஸ்வமூர்த்நஶ்சேதநம்யதா |
முஹூர்த்தேவத்ஸரௌகஞ்சம்ருதபுத்ராதிகம்புந: || அ௫
இதம்யுக்தமிதம்நேதிவ்யவஸ்தாதத்ரதுர்லபா |
யதாயதேக்ஷ்யதேயத்யத்தத்தத்யுக்தம்ததாததா || அ௬

ஸ்வப்நே ஸ்வப்பனத்தில் தான்
வியத்கதிம் ஆகாசத்தில்போவதை
யதா. பஶ்யேத் எப்படிபார்க்கிறானோ
ஸ்வமூர்த்நச்சேதநம் அவ்விதமேதன்தலைவெட்டிப் போட்டிருப்பதையும்
முஹூர்த்தே ஒருமுகூர்த்தத்தில்(ம்)
வத்ஸரௌகஞ்ச அனேகவருஷங்களையு
ம்ருதபுத்ராதிகம் செத்துப்போன பிள்ளைதகப்பன்முதலானவர்களையும்
புரம் பட்டணத்தையும்பார்க்கிறான்
தத்ர அந்த சொப்பனகாலத்தில்இது
யுக்தம் நியாயமாய்க்காணக்கூடியதென்றும்
இதம் இது காண்கிறது
ந. இதி நியாயமில்லையென்றும்
வ்யவஸ்தா விவஸ்தையானது
தத்ர அதில்
துர்லபா துர்லபம்
யதா. யதா எப்படிஎப்படி
யத் யத் எதெது
ஈக்ஷ்யதே காணப்படுகிறதோ
ததா. ததா அப்படிஅப்படி
தத் தத் அது அது
யுக்தம் நியாயமென்றே தோற்றும்

அ-கை. சொன்ன அர்த்தத்தைகைமுதிகநியாயத்தால்பிரகாசம்பண்ணுகிறார்.

ईदृशोमहिमादृष्टोनिद्राशक्तेर्यथातथा ।
मायाशक्तेरचिन्त्योयंमहिमेतिकिमद्भुतम् ॥
शयानेपुरुषेनिद्रास्वप्नंबहुविधंसृजेत् ।
ब्रह्मण्येवंनिर्विकारेविकारान्कल्पयत्यसौ ॥

ஈத்ருஶோமஹிமாத்ருஷ்டோநித்ராஶக்தேர்யதாததா |
மாயாஶக்தேரசிந்த்யோயம்மஹிமேதிகிமத்புதம் || அ௭

ஶயாநே பும்ஸி நித்ரா ஸ்வப்நம் பஹுவிதம் ஸ்ருஜேத் ।
ப்ரஹ்மண்யேவம் நிர்விகாரே விகாராந் கல்பயத்யஸௌ ॥ ௬௦

நித்ராஶக்தே: ஜீவனிடத்திலிருக்கிற நித்திரா சக்திக்கே
யாத்ருஶ: இப்பேர்ப்பட்ட
மஹிமா மகிமையானது
யதா எப்படி
த்ருஷ்ட: காணப்பட்டதோ
ததா அப்படி
மாயாஶக்தே: பிர்மத்திலிருக்கிறமாயா சக்திக்கு
அசிந்த்ய: சிந்திக்கக்கூடாத
அயம் இந்த
மஹிமா இதி மகிமைஇருக்கிறதென்ப (தில்
கிம் என்ன

ஆஶ்சர்யம் ஆச்சரியமிருக்கிறது
ஶயாநே படுத்திருக்கிற
பும்ஸி புருஷனிடத்தில்
நித்ரா நித்திரையானது
பஹுவிதம் பலவிதமான
ஸ்வப்நம் சொப்பனத்தை
ஸ்ருஜேத் உண்டுபண்ணுகிறதுபோல
ஏவம் இப்படி
நிர்விகாரே நிர்விகாரமாயிருக்கிற
ப்ரஹ்மணி பிர்மத்தினிடத்தில்
அஸௌ இந்தமாயாசக்தியானது
விகாராந் விகாரங்களை
கல்பயதி கற்பிக்கிறது.

அ-கை. அப்படி மாயாசக்தி யென்னத்தை யுண்டுபண்ணுகிறதெனில்.

खानिलाग्निजलोर्व्यण्डलोकप्राणिशिलादिकाः ।
विकाराःप्राणिधीष्वंतश्चिच्छायाप्रतिबिंबिता ॥

கா நிலாக்நிஜலோர்வ்யண்டலோகப்ராணிஶிலாதிகா: ।
விகாரா: ப்ராணிதீஷ்வந்தஶ்சிச்சாயாப்ரதிபிம்பிதா ॥ ௬௧ (கள்

கா நிலாக்நிஜலோர்வ்யண்டலோகப்ரா ணிஶிலாதிகா: ஆகாசம்வாயுவு அக்னி ஜலம் மண் ஓஷதிலோகங்கள் அண்டங்கள் பிராணிகள் கல்முதலானவை

விகாரா: மாயாகற்பிதமான விகாரங்
ப்ராணிதீஷு பிராணிகளுடையபுத்திக்குள்ளே (து
சிச்சாயா அறிவினுடையசாயையான
ப்ரதிபிம்பிதா பிரதிபிம்பிக்கிறது

அ-கை. இப்படி மாயை அசேதனத்தைக் கற்பிக்கட்டும் சேதனவிபாக கற்பனை பிர்மமே செய்கிறதென்று ஏன் சொல்லக்கூடாதெனில்.

चेतनाचेतनेष्वेषुसच्चिदानन्दलक्षणम् ।
समानंब्रह्मभिद्येतेनामरूपेपृथक् पृथक् ॥
ब्रह्मण्येतेनामरूपेपटेचित्रमिवस्थिते ।
उपेक्ष्यनामरूपेद्वेसच्चिदानन्दधीर्भवेत् ॥

சேதநாசேதநபேதேஷு ஸச்சிதாநந்தலக்ஷணம் ।
ஸமாநம் ப்ரஹ்ம பித்யேதே நாமரூபே ப்ருதக் ப்ருதக் ॥ கூஉ
ப்ரஹ்மண்யேதே நாமரூபே படே சித்ரமிவ ஸ்திதே ।
உபேக்ஷ்ய நாமரூபே த்வே ஸச்சிதாநந்ததீர் பவேத் ॥ கூங

சேதநாசேதநபேதேஷு சேதனமாயும் அசேதனமாயுமிருக்கிறவைகளான
பேதேஷு இந்த ஜீவஜகத்துக்களில்
ஸச்சிதாநந்தலக்ஷணம் சச்சிதானந்தலக்ஷணமான
ப்ரஹ்ம பிர்மமானது
ஸமாநம் சமானந்தானே
நாமரூபே நாமரூபங்களானவைகளென்றே
ப்ருதக் ப்ருதக் வேறு வேறாக (ன
பித்யேதே பேதிக்கப்பட்டிருக்கின்ற
ப்ரஹ்மணி பிர்மத்தில்

ஏதே இந்த
நாமரூபே நாமரூபங்களானவை
படே வஸ்திரத்தில்
சித்ரம் இவ சித்திரம்போல
ஸ்திதே கற்பிதங்களாயிருக்கின்றன
நாமரூபே நாமரூபங்கள்
த்வே இரண்டையும்
உபேக்ஷ்ய உபேக்ஷித்து
ஸச்சிதாநந்ததீ: சச்சிதானந்தமே நானென்கிறஞானமானது
பவேத் பவிக்கத்தக்கது

அ-கை. ஜகத்துத் தோன்றிக்கொண்டிருக்கும்போது கற்பனையென்று எப்படி சொல்லுகிறதெனில்.

जलस्थेऽधोमुखेस्वस्यदेहेदृष्टेऽप्युपेक्ष्यतम् ।
तीरस्थएवदेहेस्वेतात्पर्यंस्याद्यथातथा ॥

ஜலஸ்தேऽதோமுகே ஸ்வஸ்ய தேஹே த்ருஷ்டேऽப்யுபேக்ஷ்ய தம் ।
தீரஸ்த ஏவ தேஹே ஸ்வே தாத்பர்யம் ஸ்யாத்யதா ததா ॥ கூச

ஸ்வஸ்ய தன்னுடைய
தேஹே தேகமானது
ஜலஸ்தே ஜலத்திற்குள்ளே
அதோமுகே தலைகீழாய்
த்ருஷ்டேऽபி தோன்றிக்கொண்டிருந்தாலும்
தம் அந்தப் பாழான நிழலை [து
உபேக்ஷ்ய பொய்யென்று உபேக்ஷித்

தீரஸ்தே தீரத்திலிருக்கிற
ஸ்வே தன்னுடைய
தேஹ ஏவ தேகத்திலேயே
தாத்பர்யம் ஆஸ்தையானது
யதா ஸ்யாத் யெப்படியிருக்கிறதோ
ததா அப்படி தேகாதி ஜகத்து தோன்றினும் சாக்ஷியே நானென்று நிச்சயம்பண்ணி முத்தனுகக் கடவாய்

அ-கை. நாமரூபத்தை உபேக்ஷிக்கிறதற்கு இப்போது சர்வஜனப்பிரசித்தமான திருஷ்டாந்தத்தைக் காண்பிக்கிறார்.

सहस्रशोमनोराज्येवर्तमानेसदैवतत् ।
सर्वैरुपेक्ष्यतेयद्वदुपेक्षानामरूपयोः ॥
क्षणेक्षणेमनोराज्यंभवत्येवान्यथान्यथा ।
गतंगतंपुनर्नास्तिव्यवहारोबहिस्तथा ॥

ஸஹஸ்ரஶோமநோராஜ்யேவர்த்தமாநேஸதைவதத் ।
ஸர்வைருபேக்ஷ்யதேயத்வதுபேக்ஷாநாமரூபயோ: ॥ ௯௫
க்ஷணேக்ஷணேமநோராஜ்யம்பவத்யேவாந்யதாந்யதா ।
கதங்கதம்புநர்நாஸ்திவ்யவஹாரோபஹிஸ்ததா ॥ ௯௬

ஸஹஸ்ரஶ: தன்னிடத்தில் அநேகவிதமான
மநோராஜ்யே மனோராஜ்யங்கள்
ஸதா எப்போதும்
வர்த்தமாநே உண்டாய்க்கொண்டிருந்தபோதிலும்
தத் அது
யத்வத் எப்படி
ஸர்வை: எல்லாராலும்
உபேக்ஷ்யதே உபேக்ஷைபண்ணப்படுகிறதோ
நாமரூபயோ: அப்படி இந்தநாமரூபங்களிலும்
உபேக்ஷா உபேக்ஷையானது பண்ணத்தக்கது
க்ஷணே. க்ஷணே க்ஷணந்தோறும் க்ஷணந்தோறும்
மநோராஜ்யம் மனோராஜ்யமானது
அந்யதா.அந்யதா வேறு வேறாக
பவத்யேவ உண்டாகிக்கொண்டேயிருக்கிறது
கதம்.கதம் போனதுபோனதே அது
புந: திரும்ப
நாஸ்தி இருக்கிறதில்லை
பஹி: வெளியில் செய்யப்படுகிற
வ்யவஹார: விவகாரமும்
ததா அப்படிபோலவென்றறி

அ-கை. மனோராஜ்யம்போல பாஹ்யவிவகாரம் காணாமற்போகவில்லையே யெனில்.

नबाल्यंयौवनेलब्धंयौवनंस्थाविरेतथा ।
मृतःपितापुनर्नास्तिनायात्येवगतंदिनम् ॥
मनोराज्याद्विशेषःकःक्षणध्वंसिनिलौकिके ।
अतोस्मिन्भासमानेपितत्सत्यत्वधियंत्यजेत् ॥

நபால்யம்யௌவநேலப்யம்யௌவநம்ஸ்தாவிரேயதா ।
ம்ருதஃபிதாபுநர்நைதிநாயாத்யேவகதம்திநம் ॥ ௬௭
மநோராஜ்யாத்விசேஷஃகஃக்ஷணத்வம்ஸிநிலௌகிகே ।
அதோஸ்மிந்பாஸமாநேபிதத்ஸத்யத்வதியம்த்யஜேத் ॥ ௬௮ ॥

யௌவநே யௌவனஅவஸ்தையில்
பால்யம் வாலிபம்
லப்யம் வேண்டுமென்றாலும் லபிக்
யதா அப்படியே (காது
ஸ்தாவிரே விருத்தாப்பியத்தில் முன்
போல
யௌவநம் யௌவனமானது பிரார்த்தி
த்தாலும் லபிக்காது
ம்ருதஃ இறந்த
பிதா புநஃ நைதி தகப்பன்புத்தி
ரனாலே ஒருக்கால் மறுபடிப்பார்க்
க ஆசைப்பட்டாலும் வாரான்
கதம் திநம் போனநாள் ஒருக்காலும்
நாயாத்யேவ மறுபடிவரமாட்டாதே

க்ஷணத்வம்ஸிநி க்ஷணத்தில் அழிந்து
போவதாயிருக்கிற
லௌகிகே உலகவாழ்வில்
மநோராஜ்யாத் மனோ ராஜ்யத்தைக்
காட்டிலும்
கஃ என்ன
விசேஷஃ விசேஷமிருக்கிறது
அதஃ ஆகையினாலே
அஸ்மிந் இந்த ஜகத்தானது
பாஸமாநேபி தோன்றிக்கொண்
டிருந்தாலும்
தத்ஸத்யத்வதியம் அந்தஜகத்தில்சத்தி
யமென்கிற புத்தியைமட்டும்
த்யஜேத் தியஜிக்கவேண்டியது

அ-கை. இப்படி உலகத்தைப் பொய்யென்று உபேக்ஷிப்பதால் என்னலாபமெனில்.

उपेक्षितेलौकिकेधीर्निर्विघ्नाब्रह्मचिन्तने ।

உபேக்ஷிதேலௌகிகேதீர்நிர்விக்நாப்ரஹ்மசிந்தநே ॥ ௬௯ ॥

லௌகிகே இந்தஉலகசம்பந்தமானபுத்
உபேக்ஷிதே உபேக்ஷிக்கப்பட்ட (தி
தீஃ அந்த புத்தியானது (தானால்

ப்ரஹ்மசிந்தநே அகண்டாகாரபிரமசி
ந்தனையில்
நிர்விக்நா தடையன்றியிருக்கும்

அ-கை. அப்போது ஞானிக்கு விவகாரம் எப்படிக் கூடுமெனில்.

नटवत्कृतिमास्थायानिर्वहत्येवलौकिकम् ॥

நடவத்க்ருதிமாஸ்தாயநிர்வஹத்யேவலௌகிகம் ॥ ௭௦ ॥

நடவத் நாடகமாடுகிறவன்போலே
க்ருதிம் ஞானி அதற்கையானபரபரப்
ஆஸ்தாய அடைந்து (பை

லௌகிகம் ஒரு விதலோக விவகாரத்தி
லும் தடையில்லாமலே
நிர்வஹத்யேவ நிர்வாஹம் பண்ணி
க்கொண்டே இருப்பன்

அ-கை. ஞானிக்கு விவகாரத்தை ஒப்பினால் விகாரத்வம் வருமேயெனில்.

प्रवहत्यपिनीरेधःस्थिराप्रौढशिलायथा ।

नामरूपान्यथात्वेपिकूटस्थंब्रह्मनान्यथा ॥

ப்ரவஹத்யபி நீரேத:ஸ்திராப்ரௌடசிலாயதா ।

நாமரூபான்யதாத்வேபிகூடஸ்தம்ப்ரஹ்மநான்யதா ॥ ௧௦௦ ॥

நீரே நதியில் ஜலமானது
ப்ரவஹதி அபி பெருகிக் கொண்டிருந்தாலும்
அத: கீழேயிருக்கிற
ப்ரௌடசிலா பெரியபாராங்கல்லு
யதா ஸ்திரா எப்படி ஸ்திரமாயிருக்கிறதோ அப்படி
நாமரூபான்யதாத்வே அபி ஜகத்து முதலான நாமரூபங்கள் அடிக்கடிவேறுவேறானவிவகாரப்பட்டபோதிலும்
கூடஸ்தம் நிர்விகாரமாயிருக்கிற
ப்ரஹ்ம பிர்மம்
அந்யதா ஒருக்காலும் ஸ்வபாவத்தை விட்டு
ந வேறுபடுகிறதில்லை

தா-ம். ஆகையால் ஞானி பிர்மமாகையால் இவனுக்கு ஒருவிவகாரமுமில்லையென்றறி.

அ-கை. அகண்டபிர்மத்தில் அதற்கு விலக்ஷணமான ஜகத்து யெப்படித் தோன்றுமெனில்.

निच्छिद्रेदर्पणेभातिवस्तुगर्भंबृहद्वियत् ।

सच्चिद्धनेतथानानाजगद्गर्भमिदंवियत् ॥

நிச்சித்ரேதர்பணேபாதிவஸ்துகர்ப்பம்ப்ருஹத்வியத் ।

ஸச்சித்கநே ததா நாநாஜகத்கர்ப்பமிதம்வியத் ॥ ௧௦௧ ॥

நிச்சித்ரே இடைவெளியில்லாத
தர்பணே கண்ணாடியில்
வஸ்துகர்ப்பம் அனேகவஸ்த்துக்களையுள்ளே அடக்கிவைத்திருக்கிற
ப்ருஹத் பெரிதான
வியத் ஆகாசமானது
பாதி எப்படி விளங்குகிறதோ
ததா அப்படி
ஸச்சித்கநே சச்சிதானந்தத்தில்
நாநாஜகத்கர்ப்பம் நானாவிதமானஜகத்கூட்டத்தையுடையதான
இதம் இந்த
வியத் ஆகாசமானது தோன்றுகிறதென்றறி

அ-கை. முதல் முதலில் நாமரூபமல்லவோ தோற்றுகிறது. சச்சிதானந்தம் தோற்றவில்லையே அப்படியிருக்க அகண்டமான பிர்மத்தில் ஜகத்தெப்படி தோன்றுமெனில்.

अदृष्ट्वादर्पणंनैवतदन्तस्थेक्षणंतथा ।
अमत्वासच्चिदानन्दंनामरूपमतिःकुतः ॥

அத்ருஷ்ட்வா தர்பணம் நைவ ததந்தஸ்தேக்ஷணம் ததா ।
அமத்வா ஸச்சிதாநந்தம் நாமரூபமதி꞉ குத꞉ ॥ ௧௦௨ ॥

தர்பணம் முகத்தில் கண்ணாடியை அத்ருஷ்ட்வா பாராமல் ததந்தஸ்தேக்ஷணம் நைவ அதற்குள்ளேயிருக்கிற வஸ்துக்களின் தோற்றமானது எப்படி காணப்படாதோ ததா அப்படி ஸச்சிதாநந்தம் சச்சிதானந்தத்தை அமத்வா எண்ணாமல் நாமரூபமதி꞉ நாமரூபஞானம் குத꞉ எப்படி யுண்டாகும் ஆகையால் சச்சிதானந்தத்தில் தோன்றியே நாமரூபம் தோற்றுமென்றறி.

அ-கை. ஐயா, நாமரூபமல்லவோ முதலில் தோன்றுகின்றன. அப்படித் தோன்றும்போது நிர்விஷயமான பிரமம் எப்படி அனுபவத்திற்கு வருமெனில்.

प्रथमंसच्चिदानन्देभासमानेऽथतावता ।
बुद्धिंनियम्यनैवोर्ध्वंधारयेन्नामरूपयोः ॥

ப்ரதமம் ஸச்சிதாநந்தே பாஸமாநேத தாவதா ।
புத்திம் நியம்ய நைவோர்த்வம் தாரயேந்நாமரூபயோ꞉ ॥ ௧௦௩

ப்ரதமம் முதலில் ஸச்சிதாநந்தே சச்சிதானந்தமானது பாஸமாநே விளங்குகின்றபொழுதில் அத பிற்பாடு தாவதா அவ்வளவுக்குள்ளே புத்திம் புத்தியை நியம்ய அடக்கி ஊர்த்வம் மேலே தோன்றுகிற நாமரூபயோ꞉ நாமரூபங்களில் நைவ தாரயேத் புத்தியைச் செலுத்தக்கூடாது.

அ-கை. இதனாலென்ன ஆயிற்றெனில்.

एवंचनिर्जगद्ब्रह्मसच्चिदानन्दलक्षणम् ।
अद्वैतानन्दएतस्मिन्विश्राम्यन्तुजनाश्चिरम् ॥

ஏவம் ச நிர்ஜகத் ப்ரஹ்ம ஸச்சிதாநந்தலக்ஷணம் ।
அத்வைதாநந்த ஏதஸ்மிந் விஶ்ராம்யந்து ஜநாஶ்சிரம் ॥ ௧௦௪

ஏவம் ச இப்படி அனுசந்தானம் பண்ணிக்கொண்டிருந்தாலாகில் நிர்ஜகத் நிர் ஜகத்தாயும் ஸச்சிதாநந்தலக்ஷணம் சச்சிதானந்த லக்ஷணமாயுமிருக்கிற

ப்ரஹ்ம பிர்மமானது அவனுக்கு சதா தானாகவே விளங்கிக் கொண்டேயிருக்கும்	த்தில்
ஸத்வஸ்மிந் இந்த	ஜநா: உலகத்திலுள்ள சகல ஜனங்களும்
அத்வைதாநந்தே அத்துவைதானந்த	ஸ்திரம் ஸ்திரமாக
	விப்ராஜ்ஞா: கிரமபரிகாரம் பண்ணிக்கொள்ளக்கடவர்கள்

அ-கை. இந்த அத்தியாயத்தைச் சங்கிரகம்பண்ணி முடிக்கிறார்.

ब्रह्मानन्दाभिधेग्रन्थेतृतीयोध्यायईरितः ।
अद्वैतानन्दएवस्याज्जगन्मिथ्यात्वचिन्तया॥

ப்ரஹ்மாநந்தாபிதே க்ரந்தே த்ருதீயோத்யாய ஈரித: |
அத்வைதாநந்த ஏவ ஸ்யாஜ்ஜகந்மித்யாத்வசிந்தயா || ௧௦௫

ப்ரஹ்மாநந்தாபிதே பிர்மானந்தமென்கிற பெயரையுடையதான	ஜகந்மித்யாத்வசிந்தயா ஜகத்துப்பொய்யென்று இடைவிடாமல்சொன்ன யுக்திகளுடன் சிந்திப்பதினால்
க்ரந்தே கிரந்தத்தில்	அத்வைதாநந்த: ஏவ அத்துவைதானந்தமே
த்ருதீய: மூன்றாவது	ஸ்யாத் நிச்சியமாகவே யிருக்கிறது.
அத்யாய: அத்தியாயமானது	
ஈரித: சொல்லப்பட்டது	

வி-ம். எந்தபுருஷன் குருமுகமாயிந்த அத்துவைதானந்தத்தை சதா பரிசயம் பண்ணுகிறானோ அவன் அத்துவைதானந்தமாகவே ஆவன். இதிற் சந்தேகமில்லை சத்தியம்.

அத்துவைதானந்தம் முற்றிற்று.

---

(௧௪)வது வித்தியானந்தசாரார்த்தப்பிரகாசிகை.

யோகானந்த ஆத்துமானந்த அத்துவைதானந்த ஞானத்தாலுண்டான ஞானியின் ஸ்வானந்தானுபவமே வித்தியானந்தமென்று பிரகதாரண்ணிய சுருதி கூறுகின்றது. விஷயானந்தம் புத்திவிருத்தியில் தோன்றுவதுபோல் நிர்விகற்பசமாதியில் அடைந்த சுகம் ஞானிமனதில் தோன்றுவதே வித்தியானந்தம், துக்காபாவமென்றும், சர்வகாமாப்தியென்றும், கிருதகிருத்தியமெ

ன்றும், பிராப்த பிராப்பியமென்றும் நான்காய்ப்பிரகாசிக்கின்றது. இகலோகத்தில் மனைவி மக்கள் முதலியவஸ்துக்களி லுண்டாயிருக்கிற துக்கமும், பரலோக சுவர்க்காதிபோகத்தினு லுண்டாகிறதுக்கமும், நிவர்த்தியடைந்ததே துக்கநிவர்த்தியான முதற்பிரயோஜனம் மனுஷியானந்தமுதல் ஹிரண்ணியகர்ப்பானந்த மீறுயுள்ள (11) பேர்கள் ஆனந்தம் ஒருவருக்கொருவர் நூறுபங்கு ஜாஸ்தியான ஆனந்தத்துடன் கூடிக்கொண்டிருக்கிற மேற்கூறியவர்களுடைய ஆனந்தம் இந்தஞானியின் பிர்மானந்த சமுத்திரத்தில் நுரையாயிருப்பதென்றறிவதே சர்வகாமாவாப்தியென்று தைத்திரீயசுருதியில் ஆனந்தவல்லியில் கூறப்பட்டிருக்கிறது. அதுவே இரண்டாம் பிரயோஜனம். அஞ்ஞானதிசையில் கர்மோபாசனை, பக்தி, யோகம், முதலியன செய்யவேண்டியதா யிருந்த சகலகாரியமும் இந்தஞானமடைந்த பின்னர் இஞ்ஞானிக்கு அற்றுப்போனதே மூன்றாவதான கிருதகிருத்திய பிரயோஜனம் எல்லாம் தானாய்க்கண்ட பிற்பாடு அன்னியமான அடையவேண்டிய பதமற்றவனு யிருப்பதே அடையவேண்டியதை அடைந்ததான நான்காம் பிரயோஜனம். நானேதன்னியன், நானேகிருதார்த்தன், அஞ்ஞானம் முதலிய சகல சத்துருக்களும், ஞானபோதனை என்னால் சங்கரிக்கப்பட்டு, என்னிடத்தில் நானுகவே திருப்தியாயிருக்கிறேனென்று அறிந்தவனேமஹாமுக்தன். இவ்விதம் என்னைச்செய்துவைத்த சாஸ்திரத்தைப்புகழுவேனே இத்திடம்வரும்படி செய்த எனதாசானை புகழுவேனே அன்றி அதிசயமான இப்பிர்ம ஞானத்தைப் புகழுவேனே வென்று இவ்வாறு சுகித்திருப்பவனே வித்தியானந்த முடையவனென்றறி.

வித்தியானந்த சாரார்த்தப்பிரகாசிகை முற்றிற்று.

ஶ்ரீரஸ்து.

ஶ்ரீ கணேஶாய நம:.

ஶ்ரீ பரமஹம்ஸ ப்ரஹ்மாநந்த குரவே நம:.

ப்ரஹ்மாநந்தே விஷயாநந்த:.

இப்போது சொல்லப்பட்டிருக்கிற அர்தங்களுக்கும் இனிசொல்லப்பேகிற அர்த்தங்களுக்கும் சம்பந்தத்தைச் சொல்லுகிறூர்.

योगेनात्मविवेकेनद्वैतमिथ्यात्वचिन्तया ।
ब्रह्मानन्दंपश्यतोथविद्यानन्दोनिरूप्यते ॥

யோகேநாத்மவிவேகேநத்வைதமித்யாத்வசிந்தயா ।
ப்ரஹ்மாநந்தம்பஶ்யதோதவித்யாநந்தோநிரூப்யதே ॥ க

யோகேந முதலில் சொன்ன சமாதி யோகத்தாலும் ஆத்மவிவேகேந முக்கியாத்துமாவே தானென்று விவேகத்தாலும் த்வைதமித்யாத்வசிந்தயா சச்சிதானந்தமேதான் தன்னிடத்தில் தோன்றுகிற துவைதம் பொய்யென்ற சிந்தையாலும் ப்ரஹ்மாநந்தம் பிர்மானந்தத்தைச் சாக்ஷாத்காரமாக பஶ்யத: கண்டவனுக்கு அத பிற்பாடு உண்டாகிற வித்யாநந்த: வித்தியானந்தமானது நிரூப்யதே நிரூபிக்கப்படுகிறது.

அ-கை. வித்தியானந்தத்தின் ஸ்வரூபத்தையும் அதின்வகுப்பையும் காட்டவேண்டுமெனில்.

विषयानन्दवद्विद्यानन्दोधीवृत्तिरूपकः ।
दुःखाभावादिरूपेणप्रोक्तएषचतुर्विधः ॥

விஷயாநந்தவத்வித்யாநந்தோதீவ்ருத்திரூபக: ।
து:காபாவாதிரூபேணப்ரோக்தஏஷசதுர்வித: ॥ உ

ஏஷ: இந்த வித்யாநந்த: ஞானனந்தமானது விஷயாநந்தவத் விஷயானந்தம்போல தீவ்ருத்திரூபக: புத்திவிருத்திரூபகமாயிருக்கிறது து:காபாவாதிரூபேண துக்காபாவம் முதலான ரூபத்தினாலே சதுர்வித: நாலுவிதமென்று ப்ரோக்த: சொல்லப்பட்டிருக்கிறது

அ-கை. அந்த நான்கு விதத்திற்கும் நாமமேதெனில்.

दुःखाभावश्चकामाप्तिःकृतकृत्योहमित्यसौ ।
प्राप्तप्राप्योहमित्येवंचातुर्विध्यमुदाहृतम् ॥

து:காபாவஶ்சகாமாப்தி:க்ருதக்ருத்யோஹமித்யஸௌ ।
ப்ராப்தப்ராப்யோஹமித்யேவம்சாதுர்வித்யமுதாஹ்ருதம் ॥ ங

து:காபாவஶ்ச துக்கநாசமென்றும் காமாப்தி: சர்வகாமப்ராப்தியென்றும் அஸௌ அஹம் இதி க்ருதக்ருத்ய: நான் செய்ய வேண்டியதை ஞானியான தான் செய்தேனென்ற கிருத கிருத்தியனென்றும்

ஸஞ்ஜாத ப்ராப்யப்ராப்ய: நான் அடையவேண்டியதெல்லாம் அடைந்தேனென்கிற சந்தோஷமென்றாம்

ஏவம் வாதடியிஷ்யா இன்றுள் குறிதமாக

உதாஹ்ருதம் சுருதியில் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன

அ-கை. அப்படி நிவர்த்திக்கக் கூடிய துக்கமெந்ததென விதமெனில்.

ऐहिकञ्चामुष्मिकञ्चेत्येवं दुःखद्विधेरितम् ।

ஐஹிகஞ்சாமுஷ்மிகஞ்சேத்யேவம் து:கம் த்விதேரிதம்॥ ௫௦

ஐஹிகம் இகலோகத்திலிருக்கிற துக்கமென்றும்

ஆமுஷ்மிகம் பரலோகத்திலிருக்கிற துக்கமென்றும்

இதி ஏவம் என்றிப்படி.

து:கம் துக்கமானது.

த்விதா இரண்டுவிதங்களாக

ஈரிதம் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

அ-கை. இதில் இகலோக துக்கத்திற்கு நிவர்த்தியெங்கே சொல்லியிருக்கிறதெனில்.

निवृत्तिमैहिकस्याहबृहदारण्यकंवचः ॥

आत्मानंचेद्विजानीयादयमस्मीतिपूरुषः ।

किमिच्छन्कस्यकामायशरीरमनुसंज्वरेत् ॥

நிவ்ருத்திமைஹிகஸ்யாஹ ப்ருஹதாரண்யகம் வச:॥ ஆ

த்மானஞ்சேத்விஜானீயாதயமஸ்மீதி பூருஷ: ।

கிமிச்சந்கஸ்ய காமாய சரீரமனுஸஞ்ஜ்வரேத்॥ ௫௧

ஐஹிகஸ்ய இகலோகத்திற்கு

நிவ்ருத்திம் நிவர்த்தியை

பூருஷ: புருஷனானவன்

ஆத்மானம் ஆத்மாவை

அயம் இவரே

அஸ்மி இதி நானென்று

விஜானீயாத் சேத் அறிந்தானேயானால்

கிம் இச்சந் எந்த போகத்தை யிச்சிக்கப்போகிறான்

கஸ்ய யாருடைய

காமாய காமத்தின் பொருட்டு

சரீரம் சரீரத்தைக்குறித்து

அனுஸஞ்ஜ்வரேத் தாபப்படுவானென்றிப்படி.

ப்ருஹதாரண்யகம் பிரகதாரண்ய உபநிஷத்திலிருக்கிற

வச: வாக்கியம்

ஆஹ சொல்லுகிறது.

அ-கை. ஆத்மாவில் துக்கம்சம்பந்தப்பட்டிருந்தாலல்லவோ துக்கநிவர்த்தியைச் சொல்லவேண்டும் பாபமில்லாதவனுக்கு பிரயாச்சித்தமேது. அப்படியிருக்கும் பக்ஷத்தில் அந்த துக்கம் ஆத்துமாவுக்கெப்படிப்போகுமெனில்.

जीवात्मापरमात्माचेत्यात्माद्विविधईरितः ।
चित्तादात्म्यात्त्रिभिर्देहैर्जीवस्सन्भोक्तृतांव्रजेत् ॥
परात्मासच्चिदानन्दस्तादात्म्यंनामरूपयोः ।
गत्वाभोग्यत्वमापन्नस्तद्विवेकेतुनोभयम् ॥
भोग्यमिच्छन्भोक्तुरर्थेशरीरमनुसंज्वरेत् ।

ஜீவாத்மாபரமாத்மாசேத்யாத்மாத்விவிதஈரித:।
சித்தாதாத்ம்யாத்த்ரிபிர்தேஹைர்ஜீவஸ்ஸந்போக்த்ருதாம்வ்ரஜேத் ॥
பராத்மாஸச்சிதாநந்தஸ்தாதாத்ம்யம்நாமரூபயோ:।
கத்வாபோக்யத்வமாபந்நஸ்தத்விவேகேதுநோபயம் ॥ ௭
போக்யமிச்சந்போக்துரர்தேசரீரமநுஸம்ஜ்வரேத் ॥ ௭௮

ஆத்மா அஞ்ஞானகாலத்தில் ஒரு ஆத்துமாவே
ஜீவாத்மா ஜீவாத்துமாவென்றும் (றும்
பரமாத்மாசேதி பரமாத்துமாவென்
த்விவித: இரண்டுவிதங்களாக
ஈரித: சொல்லப்படுகிறார்
சித் அறிவாயிருக்கிறஆத்துமா
த்ரிபிர்தேஹை: மூன்று தேகங்களோடே
தாதாத்ம்யாத் தாதாத்மியாசத்தால்
ஜீவ: ஸந் ஜீவனாக ஆகி
போக்த்ருதாம் போக்தாவாயிருத்தலை
வ்ரஜேத் அடைகிறார் (ற
ஸச்சிதாநந்த: சச்சிதானந்தமாயிருக்கி
பராத்மா பரமாத்துமாவானவர்
நாமரூபயோ: நாமரூபங்களுடைய
தாதாத்ம்யம் தாதாத்மியாசத்
கத்வா அடைந்து (தை
போக்யத்வம் விஷயமாயிருத்தலை
ஆபந்ந: அடைந்தார்
தத்விவேகே து அவைகளுடையவி
வேகஞ்செய்யும்பக்ஷத்தில் (யில்லை
ந உபயம் ஜீவனும் விஷயமுமிரண்டு
போக்து: அர்தே புஜிக்கிறவன்நிமித்
தத்தில் (க்கொண்டு
போக்யம் இச்சந் விஷயத்தைஇச்சித்து
சரீரம் சரீரத்தைக்குறித்து
அநுஸம்ஜ்வரேத் தாபப்படுவான்

அ-கை. சரீரத்திரயங்களின் ஸ்வரூபமெதெனில்.

ज्वरास्त्रिषुशरीरेषुस्थितानत्वात्मनोज्वराः ॥
व्याधयोधातुवैषम्येस्थूलदेहेस्थिताज्वराः ॥
कामक्रोधादयस्सूक्ष्मेद्वयोर्बीजंतुकारणे ॥

ஜ்வராஸ்த்ரிஷுசரீரேஷுஸ்திதாநத்வாத்மநோஜ்வரா:॥ அ

வ்யாதயோ தாதுவைஷம்யே ஸ்தூலதேஹே ஸ்திதா ஜ்வரா: ।
காமக்ரோதாதய: ஸூக்ஷ்மே த்வயோர்பீஜம் ச காரணே ॥ ௯

த்ருஷ்டசரீரேஷு மூன்று சரீரங்களிலும்
ஜ்வரா: ஜ்வரங்கள்
ஸ்திதா: இருக்கின்றன (ல்)
ஆத்மஜ்ஞாநாத் ஆத்துமாவுக்கேயென்று
ஜ்வரா: ஜ்வரங்களும்
ந இல்லை அதெப்படியென்றால்
ஸ்தூலதேஹே ஸ்தூலசரீரத்தில்
தாதுவைஷம்யே வாதபித்தசிலேஷ்மங்களாகிய தாதுக்களின் வித்தியாசகாலத்தில்

ஜ்வரா: ஜ்வரங்கள் முதலாகிய
வ்யாதய: வியாதிகள்
ஸ்திதா: இருக்கின்றன
ஸூக்ஷ்மே சூக்குமசரீரத்தில்
காமக்ரோதாதய: காமக்குரோத முதலான ஜ்வரங்களுண்டாகின்றன
காரணே காரணசரீரத்திலேயோ வென்றால்
த்வயோ: இரண்டு சரீரங்களுக்கும்
பீஜம் வித்தாயான ஜ்வரமிருக்கிறது

அ-கை. இப்போ ஞானிக்கு போக்தாவும் போக்கியமுமில்லை யென்பதெப்படியெனில்.

अद्वैतानन्दमार्गेणपरात्मनिविवेचिते ।
अपश्यन्वास्तवंभोग्यंकिन्नामेच्छेत्परात्मवित् ॥
आत्मानन्दोक्तरीत्यास्मिन्मुख्यात्मन्यवधारिते ।
भोक्तानैवास्तिकोप्यत्रशरीरेतुज्वरःकुतः ॥

அத்வைதாநந்தமார்க்கேண பராத்மநி விவேசிதே ।
அபச்யந் வாஸ்தவம் போக்யம் கிம் நாமேச்சேத் பராத்மவித் ॥ ௧௦
ஆத்மாநந்தோக்தரீத்யாஸ்மிந் முக்யாத்மந்யவதாரிதே ।
போக்தா நைவாஸ்தி கோப்யத்ர சரீரே து ஜ்வர: குத: ॥ ௧௧

அத்வைதாநந்தமார்க்கேண அத்துவைதானந்தத்தில் சொல்லியிருக்கிற ஆலோசனை பண்ணுகிற மார்க்கத்தினால்
பராத்மநி பரமாத்துமா
விவேசிதே பிரிக்கப்பட்டிருப்பதால்
போக்யம் விஷயத்தை
வாஸ்தவம் வாஸ்தவமாக

அபச்யந் பாராதிருக்கிறவனாயிருக்கிற
பராத்மவித் பரமார்த்தஞானியானவன்
கிம் நாம என்னபோகத்தை (ன்)
இச்சேத் இச்சிக்கப்போகிறானென்றால்
ஆத்மாநந்தோக்தரீத்யா ஆத்துமானந்தத்தில் சொல்லப்பட்டிருக்கிற கௌணமித்தியாகர்த்தாத்துமாக்களை பிரிக்கிறபடியால்

அஸ்மிந் இந்த	அத்ர இந்த
உபஸ்தாநி முக்கியாத்துமாவானவர்	ஶரீரே சரீரத்தில்
அவம் நானென்றுநிச்சயம் பண்ணப்பட்டிருந்துள்ளளவில்	ஜ்வர: தாபமானது
ஜ்ஞாநவம் புஜிக்கிறவனே இல்லை	அஸ்ய யெதற்காக
	கரத: பண்ணப்படப்போகிறது

அ-கை. ஞானிக்குப் பரலோக துக்கமில்லையென்பதெப்படியெனில்.

पुण्यपापद्वयेचिन्तादुःखमामुष्मिकम्भवेत् ।

प्रथमाध्यायएवोक्तंचिन्तानैनंतपेदिति ॥

புண்யபாபத்வயெசிந்தாது:கமாமுஷ்மிகம்பவெத் |

ப்ரதமாத்யாயஏவோக்தம்சிந்தாநைநம்தபெதிதி || கஉ

புண்யபாபத்வயே சகலருக்கும் மரணகாலத்தில் நாம் ஒருநன்மையும் செய்யவில்லையே தீமையேசெய்து வந்தோம் இதற்கு நாணிப்போது யென்ன செய்வேனென்றிப்படி புண்யபாபங்களிரண்டிலும் வருகிற	பவேத் பவிக்கும் (யத்தில்
சிந்தா சிந்தையானது [க்கிற	ப்ரதமாத்யாயே முதலாவது அத்தியா
ஆமுஷ்மிகம் பரலோகசம்பந்தமாயிரு	சிந்தா பரலோகசிந்தையானது
து:கம் துக்கமாக	ஏநம் இந்த ஞானியைமட்டுந்தானே
	ந தபேத் தபிக்கப்பண்ணமாட்டாதென்று
	இதி இப்படி
	உக்தம் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

அ-கை. ஞானிக்குப் பிராப்தகர்ம மிருப்பதால் ஆகாமியகர்மம் யெப்படியில்லாமல்போகும் அதைக்குறித்து வருகிற பரலோகசிந்தை தானெப்படி வராமல் போகுமெனில்.

यथापुष्करपर्णेस्मिन्नपामश्लेषणंतथा ।

वेदनादूर्ध्वमागामिकर्मणोऽश्लेषणंबुधे ॥

யதாபுஷ்கரபர்ணேஸ்மிந்நபாமஶ்லேஷணம்ததா |

வெதநாதூர்த்வமாகாமிகர்மணோऽஶ்லேஷணம்புதெ|| கங

அஸ்மிந் புஷ்கரபர்ணே இந்தத்தாமரையிலையில்	யதா எப்படியோ
அபாம் ஜலத்தினுடைய	ததா அப்படி
அஶ்லேஷணம் சுரம் ஒட்டாமை	வெதநாதூர்த்வம் ஞானம் வந்தபிறகு

வ்யெ ஞானியினிடத்தில் (டைய	சுஶ்ரூஷணம் சம்பந்தமின்மையானது
ஆமாமிகஜணஃ ஆகாமிய கர்மத்தினு	அறியத்தக்கது.

அ-கை. ஆகாமியகர்மம் ஒட்டாமல்போனாலும் சஞ்சிதகர்மம் அவனுக்கெப்படி போயிற்று ஞானிக்கு சஞ்சிதகர்மம் நிஶ்சேஷமாய் போய்விட்டதென்பதற்கு பிரமாணங்களேதெனில்.

इषीकातृणतूलस्यवह्निदाहःक्षणाद्यथा ।
तथासंचितकर्मास्यदग्धम्भवतिवेदनात् ॥
यथैधांसिसमिद्धोग्निर्भस्मसात्कुरुतेजुर्न ।
ज्ञानाग्निस्सर्वकर्माणिभस्मसात्कुरुतेतथा ॥
यस्यनाहंकृतोभावोबुद्धिर्यस्यनलिप्यते ।
हत्वापिसइमान्लोकान्नहन्तिननिबध्यते ॥

இஷீகாத்ருணதூலஸ்யவஹ்நிதாஹஃக்ஷணாத்யதா ।
ததாஸஞ்சிதகர்மாஸ்யதக்தம்பவதிவேதநாத் ॥
யதைதாம்ஸிஸமித்தோக்நிர்பஸ்மஸாத்குருதேஜுர்ந ।
ஜ்ஞாநாக்நிஸ்ஸர்வகர்மாணிபஸ்மஸாத்குருதேததா ॥
யஸ்யநாஹங்க்ருதோபாவோபுத்திர்யஸ்யநலிப்யதே ।
ஹத்வாபிஸஇமாம்ல்லோகாந்நஹந்திநநிபத்யதே ॥ ௧௬

இஷீகாத்ருணதூலஸ்ய நாணல்புல்லினுடைய பஞ்சானது	அஸ்ய இந்த ஞானியினுடைய
க்ஷணாத் க்ஷணகாலத்திற்குள்	ஸஞ்சிதகர்ம சஞ்சிதக்கர்மமானது
வஹ்நிதாஹஃ தீயாலெரிக்கப்படுவது	வேதநாத் ஞானத்தினாலே
யதா எப்படியோ	தக்தம் தகிக்கப்பட்டதாக
ததா அப்படி	பவதி ஆகிறது.

அ-கை. மேற்சொன்ன அர்த்தத்திற்கு மேற்கோளாக பகவான் வாக்கியம் (ஶ்ருதியையும்) காண்பிவிக்கிறார்.

ஸமித்தஃ ஜ்வலித்துக்கொண்டிருக்கிற	குருதே பண்ணுகிறதோ
அக்நிஃ அக்கினியானது	அர்ஜுந ஏ அர்ச்சுனா
ஏதாம்ஸி கட்டைகளை	ததா அப்படி
யதா எப்படி	ஜ்ஞாநாக்நிஃ பிரமஞானமாகிற அக்கினியும்
பஸ்மஸாத் சாம்பலாக	

ஸர்வகர்மாணி சகலமான சஞ்சித கர்மங்களையும்
பஸ்மஸாத் சாம்பலாக
குருதே பண்ணுகிறது
யஸ்ய எவனுக்கு
அஹங்க்ருதஃ பாவஃ ந தேகத்தில் நானென்று பண்ணப்பட்டிருக்கிற அகம்பாவமானது இல்லையோ
யஸ்ய யாதொரு ஞானியினுடைய
புத்திஃ புத்தியானது
ந லிப்யதே விஷயத்தில் சத்தியமென்கிற ஆசையால் சம்பந்தப்படவில்லையோ
ஸஃ அந்தபுருஷன்
இமாந்லோகாந் இந்தசகலமானலோகங்களையும் அதிலுள்ள பிராணிகளையும்
ஹத்வாபி பீதமில்லாமல்சங்காரம் பண்ணினாலும் (லவுமில்லை
ந ஹந்தி அவன் ஒருவரையும் கொல்
ந நிபத்யதே அந்த பாபங்களால் அவன் பந்தப்படப்போகிறதுமில்லை.

அ-கை. இந்த ஞானிக்குப் பிராரப்தகர்ம மெப்போது அங்கீகரிக்கப்பட்டதோ அது இவனை யெப்படி சம்பந்திக்கமாட்டாது. அதற்குப் பிரமாணம் எங்கே யிருக்கிறதென்றால் இந்த அர்த்தத்தை கௌஷீதகீ உபநிஷத்திலும் சாந்தோக்கியத்திலும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறதென்று சொல்லுகிறார்.

मातापित्रोर्वधस्स्तेयंभ्रूणहत्यान्यदीदृशम् ।
नमुक्तंनाशयेत्पापंमुखकान्तिर्ननश्यति ॥

மாதாபித்ரோர்வதஸ்ஸ்தேயம்ப்ரூணஹத்யாந்யதீத்ருசம் ।
நமுக்தம்நாசயேத்பாபம்முககாந்திர்நநச்யதி ॥ ௧௭

மாதாபித்ரோஃ தாய் தகப்பனுடைய
வதஃ வதையினால்வருகிறபாபமென்ன
ஸ்தேயம் தங்கத்தை திருடுகிறதினால் வருகிற பாபமென்ன
ப்ரூணஹத்யா சிசுக்களுடையவதையினால் வருகிற பாபமென்ன
ஈத்ருசம் இன்னுமிதற்குச் சமானமான
அந்யத்பாபம் வேறேபாபங்களும்
முக்தம் ந நாசயேத் இந்தஞானியினுடையமுக்தியை கெடுக்கமாட்டா
முககாந்திஃ இவன் முகத்திலிருக்கிற காந்தியானது
ந நச்யதி நாசமாகமாட்டாது.

அ-கை. துக்கநிவர்த்தியாகுமென்பது தெரிந்தது. இரண்டாவது பிரயோஜனமான சர்வகாமாவாப்தி ஞானிக்கெப்படியெனில்.

दुःखाभाववदेवास्यसर्वकामाप्तिरीरिता ।
सर्वान्कामानसावाप्त्वाह्यमृतोभवदित्यतः ॥

து:காபாவவதேவாஸ்யஸர்வகாமாப்திரீரிதா ।
ஸர்வாந்காமாநஸாவாப்த்வாஹ்யம்ருதோபவதித்யதஃ ॥ ௧௮

ஸம்ஸாரவத் துக்கநிவர்த்தி சொல்லப்பட்டதுபோல
அஸ்யைவ இந்த பிர்மஞானிக்கே
ஸர்வகாமாப்தி: சர்வ காமங்களுடைய பிராப்தியும்
ஶ்ருதா சொல்லப்பட்டிருக்கிறது
அஸௌ இந்த ஞானியானவன்
ஸர்வாந்காமாந் சகலமான காமங்களையும்
ஆப்ய அடைந்து
அஜ்ஞாத: அறியாத ஸ்வரூபனாக
ஆஸ்தே ஆகிறான்
இதி இப்படியென்று
ஶ்ருதிஷு சுருதிசொல்லியிருப்பதால் அன்றோ சொல்லப்பட்டது.

அ-கை. சாந்தோக்கிய உபநிஷத்தில் சொல்லியிருக்கிற வாக்கியத்தைக் காண்பிக்கிறார்.

जक्षन्क्रीडन्रतिंप्राप्तःस्त्रीभिर्यानैस्तथेतरैः ।
शरीरंनस्मरेत्प्राणःकर्मणाजीवयेदमुम् ॥

ஜக்ஷந்க்ரீடந்ரதிம்ப்ராப்த:ஸ்த்ரீபிர்யாநைஸ்ததேதரை: ।
ஶரீரம்நஸ்மரேத்ப்ராண:கர்மணாஜீவயேதமும் ॥ ௧௯

ஜக்ஷந் ஷட்ரசத்தோடே அன்னம் புஜித்தாலும்
க்ரீடந் குழந்தைகளோடே விளையாடிக்கொண்டிருந்தாலும்
ஸ்த்ரீபி: ஸ்திரீகளோடே
ரதிம் சம்போகத்தை
ப்ராப்த: அடைந்துகொண்டிருந்த போதிலும்
யாநை: ஆனைபல்லாக்கு முதலான வாகனங்களோடே
கூடியிருந்தாலும் இன்னும்
ததா அப்படியே
இதரை: இதரங்களோடேகூடியிருந்தாலும்
ஶரீரம் தேகத்தை நானென்று
ந ஸ்மரேத் எண்ணான்
ப்ராண: பிராணவாயுவானது
கர்மணா கர்மத்தினாலே
அமும் இந்தஞானியை
ஜீவயேத் ஜீவிக்கச்செய்கிறது

அ-கை. இந்த அர்த்தத்தை தைத்திரியசுருதியும் சொல்லுகிறது.

सर्वान्कामान्सहाप्नोतिनान्यवज्जन्मकर्मभिः ।
वर्ततेश्रोत्रियेभोगायुगपत्क्रमवर्जितः ॥

ஸர்வாந்காமாந்ஸஹாப்நோதிநாந்யவஜ்ஜந்மகர்மபி: ।
வர்ததேஶ்ரோத்ரியேபோகாயுகபத்க்ரமவர்ஜித: ॥ ௨௦

ஸர்வாந் ஞானியானவன் சகலமான
காமாந் காமங்களையும்
ஸஹ ஒருமித்து
ஆப்நோதி அடைகிறான்

𑌅𑌜𑍍𑌞𑌵𑌤𑍍 அஞ்ஞானியைப்போல
𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌮𑌾𑌰𑍍𑌗𑍈𑌃 சன்மார்க்கங்களாலே
𑌨. அடைகிறதில்லை
𑌶𑍍𑌰𑍋𑌤𑍍𑌰𑌿𑌯𑍇 வேதசாஸ்திரசம்பன்ன
ஞன ஞானியினிடத்தில்
𑌭𑍋𑌗𑌾𑌃 போகங்களானவை
𑌯𑍁𑌗𑌪𑌤𑍍 ஒரே காலத்தில்
𑌕𑍍𑌰𑌮𑌵𑌰𑍍𑌜𑌿𑌤𑌾𑌃 கிரமமன்றியில்
𑌸𑌨𑍍𑌤𑌿 இருக்கின்றன

அ-கை. அந்த சுருதியில் சொல்லியிருக்கிற மேல்வாக்கியத்தைச் சொல்லுகிறார்.

युवारूपीचविद्यावान्नीरोगोदृढचित्तवान् ।
सैन्योपेतस्सर्वपृथ्वींवित्तर्णांप्रपालयन् ॥
सर्वैर्मानुष्यकैर्भोगैस्संपन्नस्तृप्तभूमिपः ।
यमानन्दमवाप्नोतिब्रह्मविच्चतमश्नुते ॥

𑌯𑍁𑌵𑌾𑌰𑍂𑌪𑍀𑌚𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌵𑌾𑌨𑍍𑌨𑍀𑌰𑍋𑌗𑍋𑌦𑍃𑌢𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌵𑌾𑌨𑍍 ।
𑌸𑍈𑌨𑍍𑌯𑍋𑌪𑍇𑌤𑌸𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑌪𑍃𑌥𑍍𑌵𑍀𑌂𑌵𑌿𑌤𑍍𑌤𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑌾𑌂𑌪𑍍𑌰𑌪𑌾𑌲𑌯𑌨𑍍 ॥
𑌸𑌰𑍍𑌵𑍈𑌰𑍍𑌮𑌾𑌨𑍁𑌷𑍍𑌯𑌕𑍈𑌰𑍍𑌭𑍋𑌗𑍈𑌸𑍍𑌸𑌂𑌪𑌨𑍍𑌨𑌸𑍍𑌤𑍃𑌪𑍍𑌤𑌭𑍂𑌮𑌿𑌪𑌃 ।
𑌯𑌮𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦𑌮𑌵𑌾𑌪𑍍𑌨𑍋𑌤𑌿𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌵𑌿𑌚𑍍𑌚𑌤𑌮𑌶𑍍𑌨𑍁𑌤𑍇 ॥ ௨௨

𑌯𑍁𑌵𑌾𑌰𑍂𑌪𑍀 யௌவனத்தோடே கூடினவனும் மன்மதன் போலே ரூபவானும் (யும்
𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌵𑌾𑌨𑍍 சகலவித்தையுங்கற்றவனு
𑌨𑍀𑌰𑍋𑌗𑌃 வியாதியில்லாதவனும்
𑌦𑍃𑌢𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌵𑌾𑌨𑍍 திடமானசித்தத்தையுடையவனும்
𑌸𑍈𑌨𑍍𑌯𑍋𑌪𑍇𑌤𑌃 சதுரங்க சைன்யங்களோடே கூடினவனுமிருக்கிற ராஜா
𑌵𑌿𑌤𑍍𑌤𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑌾𑌂 பணத்தால் பூரிக்கப்பட்டதான
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌪𑍃𑌥𑍍𑌵𑍀𑌂 சகலமான பூமியையும்
𑌪𑍍𑌰𑌪𑌾𑌲𑌯𑌨𑍍 பரிபாலனம் பண்ணிக்கொண்டு
𑌮𑌾𑌨𑍁𑌷𑍍𑌯𑌕𑍈𑌃 மனுஷியாளாலே அடையத்தக்கனவான
𑌸𑌰𑍍𑌵𑍈𑌰𑍍𑌭𑍋𑌗𑍈𑌃 சகலமான போகங்களோடே
𑌸𑌂𑌪𑌨𑍍𑌨𑌃 கூடினவனாகிய
𑌤𑍃𑌪𑍍𑌤𑌭𑍂𑌮𑌿𑌪𑌃 திருப்பதியடைந்திருக்கிற ராஜன்
𑌯𑌂 𑌆𑌨𑌨𑍍𑌦𑌂 யாதொரு ஆனந்தத்தை
𑌅𑌵𑌾𑌪𑍍𑌨𑍋𑌤𑌿 அடைகிறானோ
𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌵𑌿𑌤𑍍 𑌚 பிர்ம ஞானியும்
𑌤𑌂 அந்த
𑌅𑌶𑍍𑌨𑍁𑌤𑍇 ஆனந்தத்தையடைகிறான்.

அ-கை. ஞானியை சக்கிரவர்த்திக்குச் சமானமானவனென்று சொன்னது ஈசனுக்கும் ஈசனுக்கும் முதலெழுத்து(ஈச)இருப்பதைப்பற்றியும்"ன்"

"ல்" பேதமாத்திரம் தவிர மற்றது சமானமென்று சொல்லுவதுபோ லிருக்கிறதே யெனில்.

मर्त्यभोगेद्वयोर्नास्तिकामस्तृप्तिरतस्समा ।
भोगान्निष्कामतैकस्यपरस्यापिविवेकतः ॥
श्रोत्रियत्वाद्वेदशास्त्रैर्भोगदोषानवेक्ष्यते ।

மர்த்யபோகே த்வயோர்நாஸ்திகாமஸ்த்ருப்திரதஸ்ஸமா ।
போகாந்நிஷ்காமதைகஸ்யபரஸ்யாபிவிவேகத꞉ ॥
ஶ்ரோத்ரியத்வாத்வேதஶாஸ்த்ரைர்போகதோஷாநவேக்ஷ்யதே ॥

த்வயோ꞉ ஞானிராஜா இருவர்களுக்கும்
மர்த்யபோகே மனுஷிய போகத்தில்
காம꞉ நாஸ்தி ஆசை யில்லை
அத꞉ ஆசையினாலே
த்ருப்தி꞉ இருவருக்கும் திருப்தி
ஸமா சமானம் (கு
ஏகஸ்ய அதில் ஒருவனான இராஜனுக்
போகாத் போக சுகத்தால்
நிஷ்காமதா நிராசையுண்டா யிருக்கிற(து)
பரஸ்யாபி அன்னியனான ஞானி
க்கும்
விவேகத꞉ விவேகத்தினாலே நிராசை
யான திருப்தி வந்திருக்கிறது அது
எதினாலெனில்
ஶ்ரோத்ரியத்வாத் ஞானி வேத சாஸ்
திரசம்பன்னனானதால் (னினாலே
வேதஶாஸ்த்ரை꞉ வேத சாஸ்திரங்க
போகதோஷாந் போகத்திலுள்ள
தோஷங்களையும்
அவேக்ஷ்யதே பார்க்கிறான்,

அ-கை. அப்படி தோஷங்களை யெங்கே சொல்லியிருக்கிறதெனில்.

राजाबृहद्रथोदोषांस्तान्गाथाभिरुदाहरन् ॥
देहदोषांश्चित्तदोषान्भोग्यदोषाननेकशः ।
शुनानान्तेषायसेनोकामस्तद्वद्विवेकिनः ॥

ராஜாப்ருஹத்ரதோதோஷாம்ஸ்தாந்காதாபிருதாஹரந் ।
தேஹதோஷாம்ஶ்சித்ததோஷாந்போக்யதோஷாநநேகஶ꞉ ।
ஶுநாவாந்தேபாயஸேநோகாமஸ்தத்வத்விவேகிந꞉ ॥ ௨௫

ப்ருஹத்ரத꞉ மைத்திராயணி சாகை
யில் பிரகத்ரதனென்கிற
ராஜா ராஜாவானவர்
தாந் தோஷாந் அந்த விஷயதோஷ
ங்களை
காதாபி꞉ கதைகளினாலே
உதாஹரந் சொன்னார் எப்படிச்சொ
ன்னாரெனில்

தேஹதோஷாநு தேகத்திலுள்ள தோஷங்களையும்
சித்ததோஷாநு சித்தத்திலுள்ள காமாதி தோஷங்களையும்
ஸாம்யதோஷாநு விஷயத்திலுள்ள தோஷங்களையும்
அநேகஶ: அனேகப்பிரகாரமாய் காண்பித்து அவைகளில்
ஸம்நாவாஞெ நாய்நூக்கினதாயிருக்கி
வாயஸெ பாயசத்திலெப்படி (மு
கா௨௫. நொ ஆசையில்லையோ
தஉக அதுபோல
விவெகிந: ஞானிக்கு ஆசையில்லையென்று சொன்னார்.

அ-கை. ஞானியும் மகாராஜாவும் சமானமாயிருந்தால் ஞானிக்கு என்ன விசேஷமிருக்கிறதெனில்.

निष्कामत्वेसमेप्यत्रराज्ञस्साधनसञ्चये ।
दुःखमासीद्भाविनाशादितिभीरनुवर्तते ॥
नोभयंश्रोत्रियस्यातस्तदानन्दोऽधिकोन्यतः ।

நிஷ்காமத்வெஸமெப்யத்ரராஜ்ஞஸ்ஸாதநஸஞ்சயெ ।
து:கமாஸீத்பாவிநாஶாதிதிபீரநுவர்த்ததெ ॥
நோபயம்ஶ்ரோத்ரியஸ்யாதஸ்ததாநந்தோऽதிகொந்யத: ॥ ௨௬

அத்ர இவ்வுலகத்திலுள்ள வஸ்த்துக்களைத்தேடவேண்டுமென்பதில்
நிஷ்காமத்வெ நிராசையாயிருத்தல்
ஸமெஅபி இருவருக்கும் சமானமாயிருந்தாலும்
ராஜ்ஞ: ராஜாவுக்கு
ஸாதநஸஞ்சயெ சைன்னியாதிகளை சேகரிப்பதில்
து:கம் துக்கமானது
ஆஸீத் சதா இருக்கிறது
பாவிநாஶாத் இதி பின்னாலே அவைகள் நசித்துப்போமென்று
பீ: பயமும்
அநுவர்த்ததெ அனுசரித்திருக்கிறது
ஶ்ரோத்ரியஸ்ய ஞானிக்கோவென்றால்
உபயம் ந அந்தசைன்னியத்தை சேகரிக்கிற துக்கமும் பின்னால் கெட்டுப்போமென்ற பயமும் இரண்டு துக்கமுமில்லை
அத: ஆசையால்
ததாநந்த: அந்தஞானியினானந்தம்
அந்யத: சக்கிரவர்த்தியின் ஆனந்தத்தைக்காட்டிலும்
அதிக: அதிகம்

அ-கை. இன்னும் ஞானியினானந்தம் அதிகமென்று காண்பிக்கிறார்.

गन्धर्वानन्दआशास्तिराज्ञोनास्तिविवेकिनः ॥

கந்தர்வாநந்தஆஶாஸ்திராஜ்ஞோநாஸ்திவிவெகிந: ॥ ௨௭

𑌗𑌨𑍍𑌧𑌰𑍍𑌵𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦𑍇 தன்னானந்தத்திற்கு மேலான கந்தர்வானந்தத்தில்
𑌰𑌾𑌜𑍍𑌞𑌃 ராஜாவுக்கு
𑌆𑌶𑌾 ஆசை
𑌅𑌸𑍍𑌤𑌿 இருக்கிறது
𑌵𑌿𑌵𑍇𑌕𑌿𑌨𑌃 விவேகிக்கு
𑌨𑌾𑌸𑍍𑌤𑌿 அதில் ஆசையில்லை

அ-கை. இப்போ கந்தர்வானந்தம் இரண்டுவிதமென்று காண்பிவிக்கிறார்.

तस्मिन्कल्पेमनुष्यस्सन्पुण्यपाकाविशेषतः ।
गन्धर्वत्वंसमापन्नोमर्त्यगन्धर्वउच्यते ॥
पूर्वकल्पेकृतात्पुण्यात्कल्पादावेवचेद्भवेत् ।
गन्धर्वत्वंतादृशोत्रदेवगन्धर्वउच्यते ॥

𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌕𑌲𑍍𑌪𑍇𑌮𑌨𑍁𑌷𑍍𑌯𑌸𑍍𑌸𑌨𑍍𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑌪𑌾𑌕𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌤𑌃 ।
𑌗𑌨𑍍𑌧𑌰𑍍𑌵𑌤𑍍𑌵𑌂𑌸𑌮𑌾𑌪𑌨𑍍𑌨𑍋𑌮𑌰𑍍𑌤𑍍𑌯𑌗𑌨𑍍𑌧𑌰𑍍𑌵𑌉𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥
𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌕𑌲𑍍𑌪𑍇𑌕𑍃𑌤𑌾𑌤𑍍𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌕𑌲𑍍𑌪𑌾𑌦𑌾𑌵𑍇𑌵𑌚𑍇𑌦𑍍𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ।
𑌗𑌨𑍍𑌧𑌰𑍍𑌵𑌤𑍍𑌵𑌂𑌤𑌾𑌦𑍃𑌶𑍋𑌤𑍍𑌰𑌦𑍇𑌵𑌗𑌨𑍍𑌧𑌰𑍍𑌵𑌉𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥ ௨௧

𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 இந்த
𑌕𑌲𑍍𑌪𑍇 கற்பத்தில்
𑌮𑌨𑍁𑌷𑍍𑌯𑌸𑍍𑌸𑌨𑍍 மனிதனாயிருந்து
𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑌪𑌾𑌕𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌤𑌃 புண்ணிய பரிபாகவிசேஷத்தால்
𑌗𑌨𑍍𑌧𑌰𑍍𑌵𑌤𑍍𑌵𑌂 கந்தர்வபதத்தை
𑌸𑌮𑌾𑌪𑌨𑍍𑌨𑌃 அடைந்திருக்கிறவன்
𑌮𑌰𑍍𑌤𑍍𑌯𑌗𑌨𑍍𑌧𑌰𑍍𑌵𑌃 மனிதகந்தர்வனென்று
𑌉𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 சொல்லப்படுகிறான் (று
𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌕𑌲𑍍𑌪𑍇 பூர்வகல்பத்தில்
𑌕𑍃𑌤𑌾𑌤𑍍 பண்ணப்பட்ட
𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 புண்ணியத்தால்
𑌕𑌲𑍍𑌪𑌾𑌦𑌾𑌵𑍇𑌵 கற்பாதியில்தானே
𑌗𑌨𑍍𑌧𑌰𑍍𑌵𑌤𑍍𑌵𑌂 கந்தர்வபதத்தை
𑌭𑌵𑍇𑌚𑍍𑌚𑍇𑌤𑍍 அடைந்தானேயானால்
𑌤𑌾𑌦𑍃𑌶𑌃 அப்பேர்ப்பட்டவன்
𑌅𑌤𑍍𑌰 இவடத்தில்
𑌦𑍇𑌵𑌗𑌨𑍍𑌧𑌰𑍍𑌵𑌃 தேவகந்தர்வனென்று
𑌉𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 சொல்லப்படுகிறான்

அ-கை. பிதுர்க்களைக் காண்பிவிக்கிறார்.

आग्निष्वात्तादयोलोकेपितरश्चिरवासिनः ।

𑌅𑌗𑍍𑌨𑌿𑌷𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌤𑌾𑌦𑌯𑍋𑌲𑍋𑌕𑍇𑌪𑌿𑌤𑌰𑌶𑍍𑌚𑌿𑌰𑌵𑌾𑌸𑌿𑌨𑌃 ॥ ௨௨

𑌲𑍋𑌕𑍇 பிதுர்லோகத்தில்
𑌚𑌿𑌰𑌵𑌾𑌸𑌿𑌨𑌃 வெகுகாலம் வசிக்கிறவர்களான
𑌅𑌗𑍍𑌨𑌿𑌷𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌤𑌾𑌦𑌯𑌃 அக்கினிஷ்வாத்தாதிகள்
𑌪𑌿𑌤𑌰𑌃 பிதுர்தேவதைகள்

அ-கை. தேவானந்தத்தின் பேதங்களைக் காண்பிவிக்கிறார்.

कल्पादावेवदेवत्वंगताआजानदेवताः ॥
अस्मिन्कल्पेश्वमधादिकर्मकृत्वामहत्पदम् ।
अवाप्याजानदेवैर्याःपूज्यास्ताःकर्मदेवताः ॥
यमाग्निमुख्यादेवास्स्युर्ज्ञाताविंद्रबृहस्पती ।
प्रजापतिर्विराट्प्रोक्तोब्रह्मासूत्रात्मनामकः ॥
सार्वभौमादिसूत्रान्ताउत्तरोत्तरकामिनः ।

கல்பாதாவேவதேவத்வம்கதா ஆஜாநதேவதா: ।
அஸ்மிந்கல்பேஶ்வமேதாதிகர்மக்ருத்வாமஹத்பதம் ॥ ௬௰
அவாப்யாஜாநதேவைர்யா:பூஜ்யாஸ்தா:கர்மதேவதா: ।
யமாக்நிமுக்யாதேவாஸ்ஸ்யுர்ஜ்ஞாதாவிந்த்ரப்ருஹஸ்பதீ ॥
ப்ரஜாபதிர்விராட்ப்ரோக்தோப்ரஹ்மாஸூத்ராத்மநாமக: ।
ஸார்வபௌமாதிஸூத்ராந்தாஉத்தரோத்தரகாமிந: ॥ ௬௨

கல்பாதாவேவ இந்தக்கற்பத்துக்காதியிலேதானே
தேவத்வம் தேவத்வத்தை
கதா: அடைந்தவர்கள்
ஆஜாநதேவதா: ஆஜானதேவர்கள்
அஸ்மிந்கல்பே இந்தகற்பத்தில் மனிதனாயிருந்து
அஶ்வமேதாதி அஸ்வமேதம் முதலான
கர்மக்ருத்வா கர்மத்தைச்செய்து
மஹத்பதம் மகத்தானஉன்னதபதத்தை
அவாப்ய அடைந்து அந்த
ஆஜாநதேவை: ஆஜான தேவர்களினாலே
யா: எவர்கள்
பூஜ்யா: பூஜிக்கப்படுகிறார்களோ
தா: அவர்கள்
கர்மதேவதா: கர்மதேவதைகள்

யமாக்நிமுக்யா: தேவா: எமன் அக்கினி முதலானவர்கள்முக்கியமான தேவர்களாய்
ஸ்யு: இருக்கிறார்கள்
இந்த்ரப்ருஹஸ்பதீ இந்திரனும் பிரகஸ்பதியும்
ஜ்ஞாதௌ அதற்குமேல்ஒருவருக்கொருவர் அதிகர்களாக அறியப்படுகிறார்கள்
ப்ரஜாபதி: சுருதியில்பிரஜாபதியென்று சொன்னதை
விராட் இவ்விடத்தில் விராட்டென்
ப்ரோக்த: சொல்லப்பட்டது (று
ப்ரஹ்மா பிர்மாவென்றுசுருதியில்சொல்லப்பட்டவர்யெவரோ
ஸூத்ராத்மநாமக: அவர்சூத்திராத்துமாவென்றுசொல்லப்படுகிறார்

ஸார்வபௌமாதிஸூத்ராந்தா: சக்கிரவர்த்திமுதல் சூத்திராத்துமா வரையிலுள்ளவர்கள்
உத்தரோத்தரகாங்க்ஷிண: மேல்மேலிருக்கிறபதவிநூறு நூறு பங்கு ஒன்றுக்கொன்று அதிகமாயிருப்பதால்மேல்மேலிருக்கிற ஆனந்தங்களை இச்சித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள்

அ-கை. மனிதானந்தம் முதல் சூத்திராத்துமானந்தம் வரையிலுள்ள இவ்வளவானந்தத்திற்கும் ஞானியினுடைய ஆனந்தம் அதிகமென்பதற்கும் அந்த ஆனந்தங்களில் ஆசையற்றிருப்பதற்கும் ஏதுவேதெனில்.

अवाङ्मनसगम्योयमात्मानन्दस्ततःपरः ॥
तैस्तैःकाम्येषुसर्वेषुसुखेषुश्रोत्रियोयतः ।
निस्पृहस्तेनसर्वेषामानन्दास्सन्तितस्यते ॥

அவாங்மநஸகம்யோயமாத்மாநந்தஸ்தத:பர: ॥ ௩௩
தைஸ்தை:காம்யேஷுஸர்வேஷுஸுகேஷுஶ்ரோத்ரியோயத:।
நிஸ்ப்ருஹஸ்தேநஸர்வேஷாமாநந்தாஸ்ஸந்திதஸ்யதே ॥ ௩௪ ॥

அவாங்மநஸகம்ய: வாக்குமனதுகளுக்கு எட்டக்கூடாததான (சூத்திராத்துமாவரையிலுள்ள பதவியில்லாத
அயம் இந்த (ப்படிக்கிற)
ஆத்மாநந்த: ஆத்துமானந்தமானது
தத: சக்கிரவர்த்திமுதலானவர்கள் ஆனந்தங்களைக்காட்டிலும்
பர: சர்வோத்கிருஷ்டமென்றறி.
தைஸ்தை: அந்தந்தப்பதவிகளிலே யிருக்கிறவர்களாலே
காம்யேஷு இச்சிக்கத்தக்கவைகளாயுமிருக்கிற
ஸர்வேஷு.ஸுகேஷு சகல சுகங்களிலும்
யத: யாதொருகாரணத்தினாலே
ஶ்ரோத்ரிய: ஞானியானவன் அவைகளில்
நிஸ்ப்ருஹ: தேந ஆசையற்றவனாயி(ருந்துகொண்டிருப்பதினாலே
தஸ்ய அந்தஞானிக்கு
ஸர்வேஷாம் சகலர்களுடைய
தே அந்த
ஆநந்தா: ஆனந்தங்கள்
ஸந்தி இருக்கின்றன.

அ-கை. சர்வகாமாவாப்தியை இன்னமொருபிரகாரமாய் காண்பிவிக்கிறார்.

सर्वकामाप्तिरेषोक्तायद्वासाक्षीचिदात्मना ।
स्वदेहवत्सर्वदेहेष्वपिभोगानवेक्षते ॥

ஸர்வகாமாப்திரேஷோக்தாயத்வாஸாக்ஷீசிதாத்மநா ।
ஸ்வதேஹவத்ஸர்வதேஹேஷ்வபிபோகாநவேக்ஷதே ॥ ௩௫

[illegible] இந்த சர்வகாமாவாப்தியானது
[illegible] சொல்லப்பட்டது
[illegible] அப்படியன்றியிற்போனால்
[illegible] சாக்ஷியாயிருக்கிறதான்
[illegible] அறிவுவடிவமானதால்
[illegible] தன்னுடைய தேகத்தில் சாக்ஷியாயிருப்பதுபோல
[illegible] சகலதேகங்களிலும் தான் சாக்ஷியானதால்
[illegible] போகங்களைப் பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறான்.

அ-கை. இந்த சர்வகாமாவாப்தி அஞ்ஞானிக்கு மிருக்கிறதே யெனில்.

अज्ञस्याप्येतदस्त्येवनतुतृप्तिरबोधतः ।
योवेदसोश्नुतेसर्वान्कामानित्यब्रवीच्छ्रुतिः ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥ ௬௬ ॥

[illegible] அஞ்ஞானிக்கும்
[illegible] இந்தசர்வகாமாவாப்தி
[illegible] இருக்கிறது உ.ருதிதான் அப்படி யிருந்தாலும்
[illegible] சர்வபுத்தியிலும் சாக்ஷியாயிருக்கிற தன்னுடைய ஸ்வரூபத்தை அறியாததினாலே
[illegible] திருப்திமட்டும் இல்லை
[illegible] யாதொருத்தன் சர்வபுத்தியாகிற குகைகளுக்கு சாக்ஷியாயிருக்கிற தன்னை
[illegible] அறிந்திருக்கிறானோ
[illegible] அவனே
[illegible] சகலகாமங்களையும்
[illegible] அடைகிறானென்று
[illegible] சுருதியானதுசொல்லுகிறது.

அ-கை. இன்னமொரு அனுசந்தானப் பிரகாரமாவது சொப்பனவஸ்தையில்தானே யெல்லாமாயிருப்பதுபோலே காண்பிவிக்கிறார்.

यद्वासर्वात्मतांस्वस्यसाम्नागायतिसर्वदा ।
अहमन्नन्तथान्नादश्चेतिसामह्यधीयते ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥ ௬௭ ॥

[illegible] அப்படியன்றியில் போனால்
[illegible] தன்னுடைய (தை
[illegible] சர்வாத்துமஸ்வரூபத்
[illegible] சதாகாலமும்
[illegible] சாமவேதத்தால் காணம்பண்ணுகிறான்
[illegible] நானே அன்னமுமாயிருக்கிறேன்

ததா அப்படியே
அந்நாதஶ்ச அன்னம்புஜிக்கிறவனுமா யிருக்கிறேன் என்று
இதி இப்படி
ஸாக்ஷாத்க்ரியதே ஹி சாமகான மோதப்படுகிறதன்றோ.

அ-கை. சொன்ன அர்த்தத்தை சங்கிரகித்துச் சொல்லுகிறார்.

दुःखाभावश्चकामाप्तिरुभेह्येवंनिरूपिते ।

துஃகாபாவஶ்சகாமாப்திருபேஹ்யேவம்நிரூபிதே ॥ ௧௭

துஃகாபாவஃ ச துக்கநிவிர்த்தியென்ன
காமாப்திஃ சகலகாமாவாப்தியென்ன
ஏவம் இப்படி
உபே இந்த இரண்டும்
நிரூபிதே ஹி நிரூபிக்கப்பட்டனவன்றோ.

அ-கை. கிருதகிருத்தியத்தையும் பிராப்தப் பிராப்யத்தையும் திருப்திதீபிகையில் காண்க வென்று சொல்லுகிறார்.

कृतकृत्यत्वमन्यच्चप्राप्तप्राप्यत्वमीक्ष्यताम् ॥
उभयन्तृप्तिदीपेहिसम्यगस्माभिरीरितम् ।
तएवात्रानुसन्धेयाश्श्लोकाबुद्धिविशुद्धये ॥

க்ருதக்ருத்யத்வமந்யச்சப்ராப்தப்ராப்யத்வமீக்ஷ்யதாம் ॥ ௧௮ ॥
உபயம்த்ருப்திதீபேஹிஸம்யகஸ்மாபிரீரிதம் ।
தஏவாத்ராநுஸந்தேயாஶ்ஶ்லோகாபுத்திவிஶுத்தயே ॥ ௧௯ ॥

அந்யத் க்ருதக்ருத்யத்வம் இதற்கு வேறான செய்யவேண்டியதைச்செய்வதையும்
ப்ராப்தப்ராப்யத்வம் அடையவேண்டியதை அடைவதையும்
உபயம் இரண்டையும்
அஸ்மாபிஃ எங்களாலேயே
த்ருப்திதீபே திருப்திதீபிகையில்
ஸம்யக் ஈரிதம் ஹி நன்றாய்ச்சொல்லப்பட்டிருக்கிறது
ஈக்ஷ்யதாம் அதைப்பார்க்கத்தக்கது
அத்ர இந்த இடங்களிலும்
ஶ்லோகாஃ ஏவ அந்தசுலோகங்களையே
புத்திவிஶுத்தயே புத்திதெளிவடையும் பொருட்டு
அநுஸந்தேயாஃ அனுசந்தானம்பண்ணத்தக்கது.

ऐहिकामुष्मिकव्रातसिद्ध्यैमुक्तैश्चसिद्धये ।
बहुकृत्यंपुरास्याभूत्तत्सर्वमधुनाकृतम् ॥
तदेतत्कृतकृत्यत्वंप्रतियोगिपुरस्सरम् ।
अनुसन्दधदेवायमेवन्तृप्यतितित्यनश्शः ॥

दुःखिनोज्ञास्संसरन्तुकामंपुत्राद्यपेक्षया ।
परमानन्दपूर्णोहंसंसरामिकिमिछया ॥
अनुतिष्ठंतुकर्माणिपरलोकयियासवः ।
सर्वलोकात्मकःकस्मादनुतिष्ठामिकिंकथम् ॥
व्याचक्षतान्तेशास्त्राणिवेदानध्यापयन्तुवा ।
येत्राधिकारिणोमेतुनाधिकारोऽक्रियत्वतः ॥
निद्राभिक्षेस्नानशौचेनेच्छामिनकरोमिच ।
द्रष्टारश्चेत्कल्पयान्तिकिंमेस्यादन्यकल्पनात् ॥
गुञ्जापुञ्जादिदह्येतनान्यारोपितवह्निना ।
नान्यारोपितसंसारधर्मानेवमहंभजे ॥
शृण्वंत्वज्ञाततत्त्वास्तेजानन्कस्माच्छृणोम्यहम् ।
मन्यन्तांसंशयापन्नानमन्येहमसंशयः ॥
विपर्यस्तोनिदिध्यासेत्किंध्यानमविपर्यये ।
देहात्मत्वविपर्यासंनकदाचिद्भजाम्यहम् ॥
अहंमनुष्यइत्यादिव्यवहारोविनाप्यमुम् ।
विपर्यासंचिराभ्यस्तवासनातोवकल्पते ॥
आरब्धकर्मणिक्षीणेव्यवहारोनिवर्तते ।
कर्माक्षयेत्वसौनैवशाम्येद्ध्यानसहस्रतः ॥
विरळत्वंव्यवहृतेरिष्टश्चेद्ध्यानमस्तुते ।
अबाधिकांव्यवहृतिंपश्यन्ध्यायाम्यहंकुतः ॥
विक्षेपोनास्तियस्मान्मेनसमाधिस्ततोमम ।
विक्षेपोवासमाधिर्वामनसस्स्याद्विकारिणः ॥
नित्यानुभवरूपस्यकोमेत्रानुभवःपृथक् ।
कृतंकृत्यंप्रापणीयंप्राप्तमित्येवनिश्चयः ॥
व्यवहारोलौकिकोवाशास्त्रीयोवान्यथापिवा ।
ममाकर्तुरलेपस्ययथारब्धंप्रवर्तताम् ॥

अथवाकृतकृत्योपिलोकानुग्रहकाम्यया ।
शास्त्रीयेणैवमार्गेणवर्तेहंकाममक्षतिः ॥
देवार्चनस्नानशौचभिक्षादौवर्ततांवपुः ।
तारंजपतुवाक्तद्वत्पठत्वाम्नायमस्तकम् ॥
विष्णुंध्यायतुधीर्यद्वाब्रह्मानन्देविलीयताम् ।
साक्ष्यहंकिञ्चिदप्यत्रनकुर्वेनापिकारये ॥
कृतकृत्यतयातृप्तःप्राप्तप्राप्यतयापुनः ।
तृप्यन्नेवंस्वमनसामन्यतेसौनिरन्तरम् ॥
धन्योहंधन्योहंनित्यंस्वात्मानमञ्जसावेद्मि ।
धन्योहंधन्योहंब्रह्मानन्दोविभातिमेस्पष्टम् ॥
धन्योहंधन्योहंदुःखंसांसारिकंनवीक्षेद्य ।
धन्योहंधन्योहंस्वस्याज्ञानंपलायितंक्वापि ॥
धन्योहंधन्योहंकर्तव्यंमेनविद्यतेकिञ्चित् ।
धन्योहंधन्योहंप्राप्तव्यंसर्वमद्यसंपन्नम् ॥
धन्योहंधन्योहंतृप्तेर्मेकोपमाभवेल्लोके ।
धन्योहंधन्योहंधन्योधन्यःपुनःपुनर्धन्यः ॥
अहोपुण्यमहोपुण्यंफलितंफलितंदृढम् ।
अस्यपुण्यस्यसंपत्तेरहोवयमहोवयम् ॥
अहोशास्त्रमहोशास्त्रमहोगुरुरहोगुरुः ।
अहोज्ञानमहोज्ञानमहोसुखमहोसुखम् ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥ [illegible] ॥
[illegible] ।
[illegible] ॥ [illegible] ॥
[illegible] ।
[illegible] ॥ [illegible] ॥

𑌅𑌨𑍁𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌨𑍍𑌤𑍁 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌣𑌿 𑌪𑌰𑌲𑍋𑌕𑌯𑌿𑌯𑌾𑌸𑌵𑌃 |
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌲𑍋𑌕𑌾𑌤𑍍𑌮𑌕𑌃 𑌕𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑌨𑍁𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌮𑌿 𑌕𑌿𑌂 𑌕𑌥𑌮𑍍 || ௪௩ ||
𑌵𑍍𑌯𑌾𑌚𑌕𑍍𑌷𑌤𑌾𑌂 𑌤𑍇 𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌵𑍇𑌦𑌾𑌨𑌧𑍍𑌯𑌾𑌪𑌯𑌨𑍍𑌤𑍁 𑌵𑌾 |
𑌯𑍇𑌽𑌤𑍍𑌰𑌾𑌧𑌿𑌕𑌾𑌰𑌿𑌣𑍋 𑌮𑍇 𑌤𑍁 𑌨𑌾𑌧𑌿𑌕𑌾𑌰𑍋𑌽𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌤𑍍𑌵𑌤𑌃 || ௪௪ ||
𑌨𑌿𑌦𑍍𑌰𑌾𑌭𑌿𑌕𑍍𑌷𑍇 𑌸𑍍𑌨𑌾𑌨𑌶𑍌𑌚𑍇 𑌨𑍇𑌚𑍍𑌛𑌾𑌮𑌿 𑌨 𑌕𑌰𑍋𑌮𑌿 𑌚 |
𑌦𑍍𑌰𑌷𑍍𑌟𑌾𑌰𑌶𑍍𑌚𑍇𑌤𑍍 𑌕𑌲𑍍𑌪𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌕𑌿𑌂 𑌮𑍇 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑌨𑍍𑌯𑌕𑌲𑍍𑌪𑌨𑌾𑌤𑍍 || ௪௫ ||
𑌗𑍁𑌞𑍍𑌜𑌾𑌪𑍁𑌞𑍍𑌜𑌾𑌦𑌿 𑌦𑌹𑍍𑌯𑍇𑌤 𑌨𑌾𑌨𑍍𑌯𑌾𑌰𑍋𑌪𑌿𑌤𑌵𑌹𑍍𑌨𑌿𑌨𑌾 |
𑌨𑌾𑌨𑍍𑌯𑌾𑌰𑍋𑌪𑌿𑌤𑌸𑌂𑌸𑌾𑌰𑌧𑌰𑍍𑌮𑌾𑌨𑍇𑌵𑌮𑌹𑌂 𑌭𑌜𑍇 || ௪௬ ||
𑌶𑍃𑌣𑍍𑌵𑌨𑍍𑌤𑍍𑌵𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌜𑌾𑌨𑌨𑍍 𑌕𑌸𑍍𑌮𑌾𑌚𑍍𑌛𑍃𑌣𑍋𑌮𑍍𑌯𑌹𑌮𑍍 |
𑌮𑌨𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌾𑌂 𑌸𑌂𑌶𑌯𑌾𑌪𑌨𑍍𑌨𑌾 𑌨 𑌮𑌨𑍍𑌯𑍇𑌽𑌹𑌮𑌸𑌂𑌶𑌯𑌃 || ௪௭ ||
𑌵𑌿𑌪𑌰𑍍𑌯𑌸𑍍𑌤𑍋 𑌨𑌿𑌦𑌿𑌧𑍍𑌯𑌾𑌸𑍇𑌤𑍍 𑌕𑌿𑌂 𑌧𑍍𑌯𑌾𑌨𑌮𑌵𑌿𑌪𑌰𑍍𑌯𑌯𑍇 |
𑌦𑍇𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑌤𑍍𑌵𑌵𑌿𑌪𑌰𑍍𑌯𑌾𑌸𑌂 𑌨 𑌕𑌦𑌾𑌚𑌿𑌦𑍍𑌭𑌜𑌾𑌮𑍍𑌯𑌹𑌮𑍍 || ௪௮ ||
𑌅𑌹𑌂 𑌮𑌨𑍁𑌷𑍍𑌯 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌵𑍍𑌯𑌵𑌹𑌾𑌰𑍋 𑌵𑌿𑌨𑌾𑌪𑍍𑌯𑌮𑍁𑌮𑍍 |
𑌵𑌿𑌪𑌰𑍍𑌯𑌾𑌸𑌂 𑌚𑌿𑌰𑌾𑌭𑍍𑌯𑌸𑍍𑌤𑌵𑌾𑌸𑌨𑌾𑌤𑍋𑌽𑌵𑌕𑌲𑍍𑌪𑌤𑍇 || ௪௯ ||
𑌪𑍍𑌰𑌾𑌰𑌬𑍍𑌧𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌿 𑌕𑍍𑌷𑍀𑌣𑍇 𑌵𑍍𑌯𑌵𑌹𑌾𑌰𑍋 𑌨𑌿𑌵𑌰𑍍𑌤𑌤𑍇 |
𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌕𑍍𑌷𑌯𑍇 𑌤𑍍𑌵𑌸𑍌 𑌨𑍈𑌵 𑌶𑌾𑌮𑍍𑌯𑍇𑌦𑍍𑌧𑍍𑌯𑌾𑌨𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌤𑌃 || ௫௦ ||
𑌵𑌿𑌰𑌲𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌵𑍍𑌯𑌵𑌹𑍃𑌤𑍇𑌰𑌿𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌚𑍇𑌦𑍍𑌧𑍍𑌯𑌾𑌨𑌮𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌤𑍇 |
𑌅𑌬𑌾𑌧𑌿𑌕𑌾𑌂 𑌵𑍍𑌯𑌵𑌹𑍃𑌤𑌿𑌂 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌨𑍍𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌾𑌮𑍍𑌯𑌹𑌂 𑌕𑍁𑌤𑌃 || ௫௧
𑌵𑌿𑌕𑍍𑌷𑍇𑌪𑍋 𑌨𑌾𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌯𑌸𑍍𑌮𑌾𑌨𑍍𑌮𑍇 𑌨 𑌸𑌮𑌾𑌧𑌿𑌸𑍍𑌤𑌤𑍋 𑌮𑌮 |
𑌵𑌿𑌕𑍍𑌷𑍇𑌪𑍋 𑌵𑌾 𑌸𑌮𑌾𑌧𑌿𑌰𑍍𑌵𑌾 𑌮𑌨𑌸𑌃 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌵𑌿𑌕𑌾𑌰𑌿𑌣𑌃 || ௫௨
𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌨𑍁𑌭𑌵𑌰𑍂𑌪𑌸𑍍𑌯 𑌕𑍋 𑌮𑍇𑌽𑌤𑍍𑌰𑌾𑌨𑍁𑌭𑌵𑌃 𑌪𑍃𑌥𑌕𑍍 |
𑌕𑍃𑌤𑌂 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑌣𑍀𑌯𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑍇𑌵 𑌨𑌿𑌶𑍍𑌚𑌯𑌃 || ௫௩
𑌵𑍍𑌯𑌵𑌹𑌾𑌰𑍋 𑌲𑍌𑌕𑌿𑌕𑍋 𑌵𑌾 𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀𑌯𑍋 𑌵𑌾𑌽𑌨𑍍𑌯𑌥𑌾𑌪𑌿 𑌵𑌾 |
𑌮𑌮𑌾𑌕𑌰𑍍𑌤𑍁𑌰𑌲𑍇𑌪𑌸𑍍𑌯 𑌯𑌥𑌾𑌰𑌬𑍍𑌧𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌰𑍍𑌤𑌤𑌾𑌮𑍍 || ௫௪
𑌅𑌥𑌵𑌾 𑌕𑍃𑌤𑌕𑍃𑌤𑍍𑌯𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌲𑍋𑌕𑌾𑌨𑍁𑌗𑍍𑌰𑌹𑌕𑌾𑌮𑍍𑌯𑌯𑌾 |
𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀𑌯𑍇𑌣𑍈𑌵 𑌮𑌾𑌰𑍍𑌗𑍇𑌣 𑌵𑌰𑍍𑌤𑍇𑌽𑌹𑌂 𑌮𑌮 𑌕𑌾 𑌕𑍍𑌷𑌤𑌿𑌃 || ௫௫
𑌦𑍇𑌵𑌾𑌰𑍍𑌚𑌨𑌸𑍍𑌨𑌾𑌨𑌶𑍌𑌚𑌭𑌿𑌕𑍍𑌷𑌾𑌦𑍌 𑌵𑌰𑍍𑌤𑌤𑌾𑌂 𑌵𑌪𑍁𑌃 |
𑌤𑌾𑌰𑌂 𑌜𑌪𑌤𑍁 𑌵𑌾𑌕𑍍 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌤𑍍 𑌪𑌠𑌤𑍍𑌵𑌾𑌮𑍍𑌨𑌾𑌯𑌮𑌸𑍍𑌤𑌕𑌮𑍍 || ௫௬

விஷண்ணம்ஸ்வாயதநீயபுஜாப்ரஹ்மாநந்தே விஶ்ரம்யதாம் ।
ஸாக்ஷ்யஹம் கிஞ்சிதவ்யக்ரோ ந கர்வே புநா விகாரயே ॥ ௫௭
க்ருதக்ருத்யதயா த்ருப்த: ப்ராப்தப்ராப்யதயா புந: ।
த்ருப்யந்நேவம் ஸ்வமநஸா மந்யதேஸௌ நிரந்தரம் ॥ ௫௮
தந்யோஹம் தந்யோஹம் நித்யம் ஸ்வாத்மாநமஞ்ஜஸா வேத்மி ।
தந்யோஹம் தந்யோஹம் ப்ரஹ்மாநந்தோ விபாதி மே ஸ்பஷ்டம் ॥ ௫௯
தந்யோஹம் தந்யோஹம் து:கம் ஸாம்ஸாரிகம் ந வீக்ஷேத்ய ।
தந்யோஹம் தந்யோஹம் ஸ்வஸ்யாஜ்ஞாநம் பலாயிதம் க்வாபி ॥ ௬௦
தந்யோஹம் தந்யோஹம் கர்தவ்யம் மே ந வித்யதே கிஞ்சித் ।
தந்யோஹம் தந்யோஹம் ப்ராப்தவ்யம் ஸர்வமத்ய ஸம்பந்நம் ॥ ௬௧
தந்யோஹம் தந்யோஹம் த்ருப்தேர்மே கோபமா பவேல்லோகே ।
தந்யோஹம் தந்யோஹம் தந்யோ தந்ய: புந: புநர்தந்ய: ॥ ௬௨
அஹோ புண்யமஹோ புண்யம் பலிதம் பலிதம் த்ருடம் ।
அஸ்ய புண்யஸ்ய ஸம்பத்தேரஹோ வயமஹோ வயம் ॥ ௬௩
அஹோ ஶாஸ்த்ரமஹோ ஶாஸ்த்ரமஹோ குருரஹோ குரு: ।
அஹோ ஜ்ஞாநமஹோ ஜ்ஞாநமஹோ ஸுகமஹோ ஸுகம் ॥ ௬௪

அ-கை. இந்த வித்தியானந்தத்தின் அர்த்தத்தை முடிக்கிறார்.

ब्रह्मानन्दाभिधग्रन्थेचतुर्थोध्यायईरितः ।
विद्यानन्दस्तदुत्पत्तिपर्यन्तोभ्यासइष्यताम् ॥

ப்ரஹ்மாநந்தாபிதே க்ரந்தே சதுர்தோத்யாய ஈரித: ।
வித்யாநந்தஸ்ததுத்பத்திபர்யந்தோப்யாஸ இஷ்யதாம் ॥ ௬௫

ப்ரஹ்மாநந்தாபிதே க்ரந்தே பிர்மானந்தமென்கிற கிரந்தத்தில்
சதுர்த்த: ௪ நாலாவது
அத்யாயே அத்தியாயத்தில்
வித்யாநந்த: வித்தியானந்தம்
ஈரித: சொல்லப்பட்டது

ததுத்பத்திபர்யந்த: அந்தவித்தியானந்தமுண்டாகிற பரியந்தம்
அப்யாஸ: அப்பியாசம்
இஷ்யதாம் பண்ணத்தக்கது அப்படிப் பண்ணினால் அவன் சித்தமாய் முக்தனாவன் சந்தேகமில்லை இது சத்தியம்.

வித்தியானந்தம் முற்றிற்று.

பிரமானந்தத்தின் அம்சரூபத்தை யடைந்ததே விஷயானந்தம். பிரகதாரண்ணிய உபநிஷத்தில் பிரமானந்தத்தினாலேதானே சகலப்பிராணிகளும் புஜித்து உபஜீவித்துக்கொண் டிருக்கிறார்களென்று கூறப்பட்டிருக்கின்றது. சாந்தவிருத்தியென்றும், கோரவிருத்தியென்றும், மூடவிருத்தியென்றும், மூன்று விருத்திகளிருக்கின்றன. விஷய வைராக்கியமும், தாபத்திரய துக்கத்தில் பொறுமையும், சத்காரியங்களில் உதாரமுண்டாவதே மனதின்சாந்தவிருத்தியின் தர்மம். விஷயத்திலாசையும் ஸ்திரீபுத்திராதி விஷயத்தில் ராகமும்சத்விஷயத்தில்லோபமும், இவைமுதலியகுணங்கள் மனதின் கோரவிருத்தியின் ஸ்வபாவம், மயக்கம், பயம், தூக்கம் நித்திரை கொட்டாவி. முதலியனமனதின் மூடவிருத்தியின் தன்மை, சாந்தவிருத்தியில்அறிவுடன் சேர்ந்த சுகமும் பிரதிபிம்பிக்கிறது, அதுவிஷயானந்தமென இங்ஙனம்கூறினர். இவ்வாறுகடவல்லி சுருதியும்ரூபந்தோறும் ரூபந்தோறும், பிரதிபிம்ப ரூபமாகஇந்த ஆத்துமா ஆகிறாரென்று சொல்லுகின்றது சூரியன் ஜலத்தில் பிரதிபிம்பிப்பதுபோல அறிவான ஆத்துமா விருத்தியில் பிரதிபலிக்கிறாரென்று வேதவியாசரும் சூத்திரத்தில் சொல்லியிருக்கின்றார் சந்திரன் ஒருவனே ஜலோபாதியால் பலவாயாவதுபோல, ஒருஆத்துமாவே விருத்தியுபாதியால் பலவாயிருக்கின்றாரென்று அனேகசுருதிகள் கூறுகின்றன. மூடவிருத்தியில் சத்து மாத்திரமும் கோரவிருத்தியில் சத்தும், சித்தும் சாந்த விருத்தியில் சச்சிதானந்தமூன்றும் விளங்குகின்றன. விருத்திகோரமூட ஸ்வபாவத்தைவிட்டு, சாந்தவிருத்தி மாத்திரமாயிருக்கும் சாந்தவிருத்தியில் பிரதிபிம்பிக்கிற ஆனந்தமே விஷயானந்தமெனப்படும்.

விஷயானந்த சாரார்த்தப்பிரகாசிகை முற்றிற்று.

ஸ்ரீராமஜயம்.

ஸ்ரீ ரமணேசாய நம꞉.

ஸ்ரீ ஜ்ஞானஸம்பந்தாசார்ய நம꞉.

ஸாரஸங்க்ரஹ விஷயானந꞉.

இப்போது சொல்லவேண்டிய சகல அர்த்தத்தையும் சொல்லி மேலே சொன்னபிரகரணார்த்தமும் மனதிலாவாகனமாகாதவனுக்கு பிரமானந்தத்தினுடைய அம்சமாயிருக்கிற விஷயானந்தத்தை யாரம்பிக்கிறார்.

அ-கை. விஷயானந்தமானது லௌகிகமானதால் மோக்ஷசாஸ்திரத்திலதை நிரூபிப்பது நியாயமல்லவே யெனில.

अथात्रविषयानंदोब्रह्मानंदांशरूपभाक् ।
निरूप्यतेद्वारभूतस्तदंशत्वंश्रुतिर्जगौ ॥

அதா2த்ர விஷயாநந்தோ3 ப்3ரஹ்மாநந்தா3ம்ஶரூபபா4க் ।
நிரூப்யதே த்3வாரபூ4தஸ்தத3ம்ஶத்வம் ஶ்ருதிர்ஜகௌ3 ॥ க

அத2 பிற்பாடு
அத்ர இந்தப் பிரகரணத்தில்
ப்3ரஹ்மாநந்தா3ம்ஶரூபபா4க் பிர்மானந்தத்தின் அம்சரூபத்தையடைந்ததாயும் (ம
த்3வாரபூ4த: அதற்குவழியாயுமிருக்கி

விஷயாநந்த3: விஷயானந்தமானது
நிரூப்யதே நிரூபிக்கப்படுகிறது
ஶ்ருதி: சுருதியானது
தத3ம்ஶத்வம் அந்தப்பிர்மத்திலுடைய அம்சமென்று (றது.
ஜகௌ3 விஷயானந்தத்தைச் சொல்லுகி

அ-கை. விஷயானந்தத்தைப் பிர்மானந்தத்தின் அம்சமென்று எந்தச் சுருதி சொல்லுகிறதெனில்.

एषोस्यपरमानन्दोयोखण्डैकरसात्मकः ।
अन्यानिभूतान्येतस्यमालामेवोपभुञ्जते ॥

ஏஷோஸ்ய பரமாநந்தோ3 யோக2ண்டை3கரஸாத்மக: ।
அந்யாநி பூ4தாந்யேதஸ்ய மாத்ராமேவோபபு4ஞ்ஜதே ॥ உ

யோக2ண்டை3கரஸாத்மக: அகண்டைகரஸ வடிவமான
அஸ்ய இந்த ஆத்துமாவினுடைய
ய: யாதொரு
ஏஷ: பரமாநந்த3: பரமானந்தமுண்டோ அந்த
ஏதஸ்ய இந்தப்பிர்மானந்தத்தின்

மாத்ராம் ஏவ சிறுகலையைத்தானே
அந்யாநி மற்றதுகளான
பூ4தாநி பிராணிகளும்
உபபு4ஞ்ஜதே புசிக்கிறார்களென்று பிரகதாரண்ய உபநிஷத்துச் சொல்லுகிறது.

அ-கை. அந்த விஷயானந்தத்தைக் காண்பிக்கும் நிமித்தம் அதற்கு உபாதிபூதமான அந்தக்கரண விருத்திகளைப் பிரித்துக் காண்பிக்கிறார்.

शान्ताघोरास्तथामूढामनसोवृत्तयस्त्रिधा ।
वैराग्यंक्षान्तिरौदार्यमित्याद्याश्शान्तवृत्तयः ॥
तृष्णास्नेहोरागलोभावित्याद्याघोरवृत्तयः ।
सम्मोहोभयमित्याद्याःकथितामूढवृत्तयः ॥

वृत्तिष्वेतासुसर्वासुब्रह्मणश्चित्स्वभावता ।
प्रतिबिंबतिशान्तासुसुखञ्चप्रतिबिंबति ॥
रूपंरूपंबभूवासौप्रतिरूपइतिश्रुतिः ।
उपमासूर्यकेत्यादिसूत्रयामाससूत्रकृत् ॥

ஶாந்தா கோ⁴ராஸ்ததா² மூடா⁴ மநஸோ வ்ருத்தயஸ்த்ரிதா⁴ ।
வைராக்³யம் க்ஷாந்திரௌதா³ர்யமித்யாத்³யா: ஶாந்தவ்ருத்தய: ॥
த்ருஷ்ணா ஸ்நேஹோ ராக³லோபா⁴வித்யாத்³யா கோ⁴ரவ்ருத்தய: ।
ஸம்மோஹோ ப⁴யமித்யாத்³யா: கதி²தா மூட⁴வ்ருத்தய: ॥
வ்ருத்திஷ்வேதாஸு ஸர்வாஸு ப்³ரஹ்மணஶ்சித்ஸ்வபா⁴வதா ।
ப்ரதிபி³ம்ப³தி ஶாந்தாஸு ஸுக²ஞ்ச ப்ரதிபி³ம்ப³தி ॥
ரூபம் ரூபம் ப³பூ⁴வாஸௌ ப்ரதிரூப இதி ஶ்ருதி: ।
உபமா ஸூர்யகேத்யாதி³ ஸூத்ரயாமாஸ ஸூத்ரக்ருத் ॥ ௬

ஶாந்தா: சாந்தகுணமென்றும்
கோ⁴ரா: ரஜோகுணமென்றும்
ததா² அப்படியே
மூடா⁴: தமோகுணமென்றும்
மநஸ: மனதினுடைய
வ்ருத்தய: விருத்திகள்
த்ரிதா⁴ மூன்றுவிதங்கள்
வைராக்³யம் விஷயத்தில் நிராசையென்ன
க்ஷாந்தி: தாபத்திரய துக்கத்தில் சாந்தியென்ன
ஔதா³ர்யம் சத்விஷயத்தில் உதாரகுணமென்ன
இத்யாத்³யா: இவை முதலானவை
ஶாந்தவ்ருத்தய: சாத்துவீகவிருத்திகள்
த்ருஷ்ணா விஷயத்திலாசையென்ன
ஸ்நேஹ: புத்திராதிகளில்சினேகமென்ன
ராக³ லோபௌ⁴ ஸ்திரீவிஷயத்தில் ராகமென்னசத்விஷயத்தில்லோபமென்ன
இத்யாத்³யா: இவைமுதலான குணங்கள்
கோ⁴ரவ்ருத்தய: ராஜசவிருத்திகள்
ஸம்மோஹ: விசேஷமயக்கமென்ன
ப⁴யம் பயமென்ன
இத்யாத்³யா: இவைமுதலானவை
மூட⁴வ்ருத்தய: தமோகுண விருத்திகளாக
கதி²தா: சொல்லப்படுகின்றன

அ-கை. இந்த விருத்திகளில் பிர்மலக்ஷணமெப்படிக் காணப்படுமெனில்.

ஸர்வாஸு சகலமான
ஏதாஸு வ்ருத்திஷு இந்த விருத்திகளில்
ப்³ரஹ்மண: பிர்மத்தினுடைய
சித்ஸ்வபா⁴வதா அறிவான ஸ்வபாவமா
ப்ரதிபி³ம்ப³தி தோற்றுகிறது (ஞானு

ஶாந்தாஸு சாந்தவிருத்திகளில்
ஸாநந்தா ஆனந்தத்தோடே சேர்ந்தசுகமும்
ப்ரதிபிம்பதி பிரதிபிம்பிக்கிறது

அ-கை. இதற்குப் பிரமாணமேதெனில்.

ரூபம்ரூபம் ரூபந்தோறும் ரூபந்தோறும்
ப்ரதிரூப: பிரதிபிம்பரூபமாக
ஸ. பபூவ இந்த ஆத்துமா ஆகிறாரென்று
இதி இப்படி
ஶ்ருதி: சுருதி சொல்லுகிறது
உபமா உபமானமானது
ஸூர்யாதிகா சூரியன் ஜலாதிகளில் பிரதிபிம்பிப்பது போலவென்று
இத்யாதி இவை முதலானவைகளை
ஸூத்ரக்ருத வேதவியாசர்
ஸூத்ரயாமாஸ சூத்திரம்பண்ணினார்.

அ-கை. ஒரு ஆத்துமா தானே வெகுவாய்த் தோற்றுவதற்குப் பிரமாணமேதெனில். அப்படிச் சொல்லுகிற சுருதியைக் காண்பிவிக்கிறார்.

एकएवहिभूतात्माभूतेभूतेव्यवस्थित: ।
एकधाबहुधाचैवदृश्यतेजलचंद्रवत् ॥

ஏக ஏவ ஹி பூதாத்மா பூதே பூதே வ்யவஸ்தித: |
ஏகதா பஹுதா சைவ த்ருஶ்யதே ஜலசந்த்ரவத் || ௭

பூதாத்மா சர்வபூதவடிவமான ஆத்துமா
ஏக: ஏவ ஒருவர்தானே
பூதே பூதே பிராணிதோறும் பிராணிதோறும்
வ்யவஸ்தித: ஹி நன்றாய்ப்பிரதிபிம்பித்துக்கொண்டிருந்து
ஏகதா ஒருவராயும்
பஹுதா ச அனேகராயும்
த்ருஶ்யதே ஏவ பார்க்கப்படுகிறார் அன்றோ
ஜலசந்த்ரவத் ஒரு சந்திரன் தானே ஜலங்கள்தோறும் காணப்படுவது போலவதி.

அ-கை. பரப்பிரமம் ஓரிடத்தில் சின்மாத்திரமாய் விளங்குவதும் மற்றோரிடத்தில் சித்தும் ஆனந்தமுமாய் விளங்குவதும் நியாயமில்லையேயெனில்.

जलेप्रविष्टश्चंद्रोयमस्पष्टःकलुषेजले ।
विस्पष्टोनिर्मलेतद्वद्द्वेधाब्रह्मापिवृत्तिषु ॥

ஜலே ப்ரவிஷ்டஶ்சந்த்ரோயமஸ்பஷ்ட: கலுஷே ஜலே |
விஸ்பஷ்டோ நிர்மலே தத்வத் த்வேதா ப்ரஹ்மாபி வ்ருத்திஷு || ௮

ஜலே. ப்ரவிஷ்டஃ ஜலத்தில் பிரவேசித்திருக்கிற
ஸ்வயம் உடுஃ இந்த சந்திரனானவன்
கலுஷே ஜலே கலங்கின ஜலத்தில்
அஸ்பஷ்டஃ அப்பிரகாசமாயும்
நிர்மலே நிர்மலமான ஜலத்தில்
ஸ்பஷ்டஃ பிரகாசமாகவும் தோன்றுகின்றது
தத்வத் அதுபோல
ப்ரஹ்மஸுகம் பிர்மமும்
வ்ருத்திஷு விருத்திகளில்
த்வேதா இரண்டுவிதமாகத்தோன்றும்

அ-கை. அதை விரித்துக் காண்பிக்கிறார்.

घोरमूढासुमालिन्यात्सुखांशश्चतिरोहित।
ईषन्नैर्मल्यतस्तत्रचिदंशःप्रतिबिंबनम् ॥

கோரமூடாஸுமாலிந்யாத்ஸுகாம்ஶஶ்சதிரோஹிதஃ ।
ஈஷந்நைர்மல்யதஸ்தத்ரசிதம்ஶஃப்ரதிபிம்பநம் ॥ கூ

கோரமூடாஸு ரஜோ குணதமோ குணங்களில்
ஸுகாம்ஶஃ ஆனந்தத்தின் அமுசம் மட்டும்
மாலிந்யாத் மலினஸ்வபாவமானதால்
திரோஹிதஃ மறைக்கப்பட்டிருக்கிற
ஈஷத் சிறிது (து
நைர்மல்யாத் நின்மலமாயிருப்பதால்
தத்ர அந்த விருத்தியில்
சிதம்ஶஃ சைதன்யாமுசமானது
ப்ரதிபிம்பநம் பிரதிபிம்பிக்கிறது

அ-கை. ஜலம் அனேகவிதமாயிருப்பதால் ஸ்பஷ்டாஸ்பஷ்டங்களாய் விளங்கலாம். அந்தக்கரணமொன்றாயிருப்பதால் அப்படி பேதமாய்த் தோன்றக் கூடாதேயெனில்.

यद्वापिनिर्मलेनीरेवह्नेरौष्ण्यस्यसंक्रमः ।
नप्रकाशस्यतद्वत्स्याच्चिन्मात्रोद्भूतिरेवच ॥

யத்வாபிநிர்மலேநீரேவஹ்நேரௌஷ்ண்யஸ்யஸங்க்ரமஃ ।
நப்ரகாஶஸ்யதத்வத்ஸ்யாச்சிந்மாத்ரோத்பூதிரேவச ॥ கo

யத்வா அபி அப்படிஅன்றியில்போனால்
நிர்மலே. நீரே நின்மலமானஜலத்தில்
வஹ்நேஃ அக்கினியின்
ஔஷ்ண்யஸ்ய ஸங்க்ரமஃ உஷ்ணம் சம்பந்தமானதும்மட்டுமிருக்கிறது
ப்ரகாஶஸ்ய பிரகாசத்தினுடைய
ந சம்பந்தமில்லை
தத்வத் அதுபோலே
சிந்மாத்ரோத்பூதிஃ ராஜசதாமசவிருத்திகளில் அறிவுமாத்திரத்தினுடைய ஆவிர்பாவமட்டும்
ஸ்யாத் இருக்கிறது

அ-கை. சாந்தவிருத்தியில் சித்தும் ஆனந்தமுமெப்படித் தோன்றலாமெனில்.

काष्ठत्वौष्ण्यप्रकाशाद्यावुद्भवंगच्छतोयथा ।
शान्तासुसुखचैतन्येतथैवोद्भूतिमाप्नुतः ॥
वस्तुस्वभावमाश्रित्यव्यवस्थातूभयोस्समा ।
अनुभूत्यनुसारेणकल्प्यतेहिनियामकम् ॥

காஷ்டே²ஔஷ்ண்யப்ரகாஶாவுத்³ப⁴வம்க³ச்ச²தோயதா² ।
ஶாந்தாஸுஸுக²சைதந்யேததை²வோத்³பூ⁴திமாப்நுத: ॥ கக
வஸ்துஸ்வபா⁴வமாஶ்ரித்யவ்யவஸ்தா²தூப⁴யோஸ்ஸமா ।
அநுபூ⁴த்யநுஸாரேணகல்ப்யதேஹிநியாமகம் ॥ கஉ

காஷ்டே² கட்டையில்
ஔஷ்ண்யப்ரகாஶௌ உஷ்ணப்பிரகாசம்
உபௌ⁴ இரண்டுகளும்
உத்³ப⁴வம் ஆவிர்பாவத்தை
யதா² எப்படி
க³ச்ச²த: அடைகின்றனவோ
ததா² அப்படி
ஶாந்தாஸு சாந்தவிருத்திகளிலும்
ஸுக²சைதந்யே ஆனந்தமும் அறிவும்
உத்³பூ⁴திம் ஏவ ஆவிர்பாவத்தையே
ஆப்நுத: அடைந்திருக்கின்றன

அ-கை. இப்படித் தோற்றுவதற்குப் பிரமாணமேதெனில்;

வஸ்துஸ்வபா⁴வம் வஸ்துக்களின் இயற்கையால்
ஆஶ்ரித்ய அடைந்து
உப⁴யோ: து திருஷ்டாந்ததார்ஷ்டாந்தமான இரண்டிற்கும்
வ்யவஸ்தா² விவஸ்தை
ஸமா சமானமாகவே
அநுபூ⁴த்யநுஸாரேண அநுபவானுசாரத்தால்
நியாமகம் நியமமானது
கல்ப்யதே ஹி கற்பிக்கப்படுகிறதன்றோ

அ-கை. அவ்வனுபூதி யேதெனில்.

नघोरासुनमूढासुसुखानुभवईक्ष्यते ।
शान्तास्वपिक्वचित्कश्चित्सुखातिशयईक्ष्यताम् ॥

நகோ⁴ராஸுநமூடா⁴ஸுஸுகா²நுப⁴வஈக்ஷ்யதே ।
ஶாந்தாஸ்வபிக்வசித்கஶ்சித்ஸுகா²திஶயஈக்ஷ்யதாம் ॥ கங

கோ⁴ராஸு ந ரஜோகுணங்களிலும்
சுகானுபவமில்லை
மூடா⁴ஸு தமோகுணங்களிலும்
ஸுகா²நுப⁴வ: நான் சுகியென்ற அநுபவமானது
ந ஈக்ஷ்யதே பார்க்கப்படவில்லை
ஶாந்தாஸு அபி சாந்தவிருத்திகளிலும்
க்வசித் கஶ்சித் ஒருக்கால் ஒருவிதமான
ஸுகா²திஶய: சுகவிசேஷமானது
ஈக்ஷ்யதாம் பார்க்கப்படுகிறது

அ-கை. முன்சொல்லப்பட்ட கோர மூடவிருத்திகளில் சுகமில்லையென்ப தை யனுபவமாய்க் காண்பிக்கிறார்.

गृहक्षेत्रादिविषयेयदाकामोभवेत्तदा ।
राजसस्यास्यकामस्यघोरत्वात्तत्रनोसुखम् ॥

க்ருஹக்ஷேத்ராதிவிஷயே யதா காமோ பவேத்ததா ।
ராஜஸஸ்யாஸ்ய காமஸ்ய கோரத்வாத்தத்ர நோ ஸுகம் ॥ ௧௪

க்ருஹக்ஷேத்ராதிவிஷயே வீடு நிலமு தலான விஷயங்களில்
யதா காம: எப்போது ஆசை
பவேத் உண்டாகிறதோ
ததா அப்போது
ராஜஸஸ்ய ரஜோகுணமான
அஸ்ய காமஸ்ய இந்த ஆசையானது
கோரத்வாத் பயங்கரமானதால்
தத்ர அந்தராஜஸவிருத்தியில்
ஸுகம் சுகமானது
நோ கிடையாது

அ-கை. பின் என்ன காணப்படுகிறதெனில்.

सिध्येन्नवेत्यस्तिदुःखमसिद्धौतद्विवर्धते ।
प्रतिवन्धेभवेत्क्रोधोद्वेषोवाप्रातिकूलतः ॥
अशक्यश्चेत्प्रतीकारोविषादस्स्यात्सतामसः ।
क्रोधादिषुमहद्दुःखंसुखशङ्कापिदूरतः ॥

ஸித்யேந்நவேத்யஸ்தி து:கமஸித்தௌ தத்விவர்த்ததே ।
ப்ரதிபந்தே பவேத் க்ரோதோ த்வேஷோ வா ப்ராதிகூல்யத: ॥ ௧௫
அஶக்யஶ்சேத்ப்ரதீகாரோ விஷாதஸ்ஸ்யாத்ஸ தாமஸ: ।
க்ரோதாதிஷு மஹத்து:கம் ஸுகஶங்காபி தூரத: ॥ ௧௬

ஸித்யேத் நாம் இப்போது செய்கின்ற காரியம் ஸித்திக்குமோ
ந வா இதி ஸித்திக்கமாட்டாதோவென்று
து:கம் அஸ்தி இப்படி சந்தேகரூபமான துக்கமிருக்கிறது
அஸித்தௌ அந்தக்காரியம்ஸித்திக்காத பக்ஷத்தில்
தத்விவர்த்ததே அந்த துக்கம் விருத்தியாகிறது [டத்தில்
ப்ரதிபந்தே அப்படிக்கெடுத்தவனி
ப்ராதிகூல்யத: விரோதம்செய்ததினு
க்ரோத: குரோதமாவது (லே
த்வேஷ: வா அல்லது த்வேஷமாவது
பவேத் உண்டாகும் (யானது
ப்ரதீகார: எதிரிக்குப்பிரதிக்ரியை

ஸுஷுப்திவச செய்யமுடியாமல்போ கும் பக்ஷத்தில்
விஷாதஃ வ்யாகுலமூகையாக ஆகிறது
ஸஃ அந்த அமூகையே
தாமஸஃ தமோகுணமாகிறது (விக்ஷேபாதிவிருத்திக

ஸஹ ஸ்வரூபசுகவி சுகத்தினுடையதி னைப்புக்கூட (தால்
ஊனஃ வெகுதூரத்தில் போவ
ஈஷத்ரூபம் மகத்தான துக்கம்மெ ன்மேலும்உண்டாய்க்கொண்டேயி ருக்கும்

அ-கை. சாந்தவிருத்தியில் சுகம் வருமென்பதெப்படியெனில்.

काम्यलाभेहर्षवृत्तिश्शान्तातत्रमहत्सुखम् ।
भोगेमहत्तरंलाभप्रसक्तावीषदेवहि ॥

காம்யலாபேஹர்ஷவ்ருத்திஶ்ஶாந்தாதத்ரமஹத்ஸுகம் ।
போகேமஹத்தரம்லாபப்ரஸக்தாவீஷதேவஹி ॥ ௧௭

காம்யலாபே சாந்தவிகளுக்கு இச்சி த்தவிஷயம் லபித்தால்
ஹர்ஷவ்ருத்திஃ சந்தோஷ விருத்தி ஶாந்தா சாந்தமாயிருக்கும் (யானது)
தத்ர அந்தசாந்தவிருத்தியில்
மஹத்ஸுகம் மகத்தான சுகங்காணப் படும்

போகே அந்த விஷயபோகத்தில் வ ருகிறசுகம்
மஹத்தரம் அதிக மகத்தாவாகுகிறது கையால் பெறக்கூடியதான
லாபப்ரஸக்தௌ விஷயலாபத்தினுடை ய ஆசக்தியிருந்தாலும் [யிருக்கும்.]
அபி ஈஷதேவ ஹி அல்பமாகத்தானே

அ-கை. அப்போது ஞானத்திற்கும் இதற்கும் பேதமேதெனில்.

महत्तमंविरक्तौतुविद्यानन्देतदीरितम् ।

மஹத்தமம்விரக்தௌதுவித்யாநந்தேததீரிதம் ।

விரக்தௌ து ஆனாயனந்தியிலிருக்கி றதானுண்டான
மஹத்தமம் அந்த ஆனந்தம் அத்திய

ந்தம் மகத்தானபொருந்தியதென்று
வித்யாநந்தே வித்தியானந்தத்தில்
ஈரிதம் சொல்லப்பட்டது.

அ-கை. சாந்தவிருத்தியில் யெப்படி பிரமசுகம் பிரதிபலிக்குமெனில்.

एवंक्षान्तौतथौदार्येक्रोधलोभनिवारणात् ॥
यद्यत्सुखंभवेत्तत्तद्ब्रह्मैवप्रतिबिंबनात् ।
वृत्तिष्वन्तर्मुखास्वस्यनिर्विघ्नंप्रतिबिंबनम् ॥

ஏவம்க்ஷாந்தௌததௌதார்யேக்ரோதலோபநிவாரணாத் ॥ ௧௮ ॥

யத்₃யத் ஸுக₂ம் ப₄வேத்தத்தத் ப்₃ரஹ்மைவ ப்ரதிபி₃ம்ப₃நாத் |
வ்ருத்திஷ்வந்தர்முகா₂ஸ்வஸ்ய நிர்விக்₄நம் ப்ரதிபி₃ம்ப₃நம் || ௧௯

ஏவம் இவ்விதமாக
ஶாந்தாஸு சாந்தவிருத்தியிலும்
ததா₂ அப்படியே
கோ₄ராஸ்வபி உக்ரகுணத்திலும்
க்ரோத₄லோப₄நிவாரணாத் ரஜோகுணமற்றதால் குரோதமும் ஆசையற்றதால் லோபமும் இன்மையால்
யத்₃யத் இந்த விருத்தியில் யாதொரு யாதொரு
ஸுக₂ம் ப₄வேத் சுகமானதுண்டாகிறதோ
தத்தத் அந்தந்த சுகமாக
ப்₃ரஹ்மைவ பிர்மம்தானே
ப்ரதிபி₃ம்ப₃நாத் பிரதிபிம்பிக்கிறபடியால்
அந்தர்முகா₂ஸு அந்தர்முகங்களாயிருக்கிற
வ்ருத்திஷு விருத்திகளில்
அஸ்ய இந்த பிர்மத்தினுடைய
ப்ரதிபி₃ம்ப₃நம் பிரதிபிம்பமானது
நிர்விக்₄நம் யாதொருதடையன்றியில் விளங்கும்.

அ-கை. பிர்மத்திற்கு எத்தனை ஸ்வபாவம் அவைகளுடைய எந்த ஸ்வபாவம் எங்கே காணப்படுமெனில்.

सत्ताचितिस्सुखंचेतिस्वभावाब्रह्मणस्त्रयः ।
मृच्छिलादिषुसत्तैवव्यज्यतेनेतरद्द्वयम् ॥
सत्ताचितिर्द्वयंव्यक्तंधीवृत्त्योर्घोरमूढयोः ।
शान्तवृत्तौत्रयंव्यक्तंमिश्रंब्रह्मेत्थमीरितम् ॥
अमिश्रंज्ञानयोगाभ्यान्तौचपूर्वमुदीरितौ ।
आद्येऽध्यायेयोगचिन्ताज्ञानमध्याययोर्द्वयोः ॥

ஸத்தாசிதிஸ்ஸுக₂ஞ்சேதி ஸ்வபா₄வா ப்₃ரஹ்மணஸ்த்ரய: |
ம்ருச்சி₂லாதி₃ஷு ஸத்தைவ வ்யஜ்யதே நேதரத்₃வயம் || ௨௰
ஸத்தாசிதீ த்₃வயம் வ்யக்தம் தீ₄வ்ருத்த்யோர்கோ₄ரமூட₄யோ: |
ஶாந்தவ்ருத்தௌ த்ரயம் வ்யக்தம் மிஶ்ரம் ப்₃ரஹ்மேத்த₂மீரிதம் || ௨௧
அமிஶ்ரம் ஜ்ஞாநயோகா₃ப்₄யாம் தௌ ச பூர்வமுதீ₃ரிதௌ |
ஆத்₃யே(அ)த்₄யாயே யோக₃சிந்தா ஜ்ஞாநமத்₄யாயயோர்த்₃வயோ: || ௨௨

ஸத்தா சிதி: சத்து சித்து
ஸுக₂ஞ்ச ஆனந்தமென்றும்
இதி ப்₃ரஹ்மண: இப்படி பிர்மத்திற்கு
த்ரய: மூன்று
ஸ்வபா₄வா: ஸ்வபாவங்களுமுண்டு
ம்ருச்சி₂லாதி₃ஷு மண்கல்முதலானவைகளிலே
ஸத்தைவ சத்துமாத்திரம்

வ்யஜ்யதே காணப்படும்
இதரஸ் வேறான
அயம் சித்தும் சுகமும்
ந காணப்படமாட்டாது
கோரமூடயோ: ரஜோகுண தமோ குணங்களான
தீவ்ருத்யோ: புத்தி விருத்திகளிலே
ஸத்தா.சிதீ: சத்தும் அறிவும்
த்வயம் இந்த இரண்டும்
வ்யக்தா பிரகாசமாகக்காணப்படும்
சாந்தவ்ருத்தௌ சாந்தவிருத்தியில்
த்ரயம் சச்சிதானந்தம் மூன்றும்
வ்யக்தா விளங்கும்.
மிச்ரம் ப்ரஹ்ம இதில்விவேகமின்மையால் இந்த சச்சிதானந்தத்தைமிச்ர பிர்மமென்று
இதம் இப்படி
ஸமீரிதம் சொல்லப்படுகிறது.
ஜ்ஞாநயோகமாஸ்ரா விசாரஞானசமாதியோகங்களிலேயே
அதீவ்ருத்தௌ விருத்தியினுடைய கர்ப்பிணை யன்றியிற்பிர்மத்தைக்காண்பிக்கப்பட்ட அவைகள்
பஞ்சம் மூன்றமே
உதீரிதா சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன
த்ருதீயே மூன்றாவது
அத்யாயே அத்தியாயத்தில் [ப]ரமும்
யோகவிசா யோகத்தினுடைய விசா
ரயோ: மற்றஇரண்டு
அத்யாயயோ: அத்தியாயங்களில்
ஜ்ஞாந நிச்சய ரூபமான ஞானமும்
சொல்லப்பட்டது.

அ-கை. இனி மாயாலக்ஷணத்தைப் பிரித்துக் காட்டவேண்டுமெனில்.

असत्ताजाड्यदुःखेद्वेमायारूपत्रयन्त्विदम् ।
असत्तानरशृङ्गादौजाड्यंकाष्ठशिलादिषु ॥
घोरमूढधियोर्दुःखमेवंमायाविजृंभिता ।
शान्तादिबुद्धिवृत्त्यैक्यान्मिश्रंब्रह्मेतिकीर्तितम् ॥

அஸத்தாஜாட்யது:கேத்வேமாயாரூபத்ரயம்த்விதம் |
அஸத்தாநரஶ்ருங்காதௌஜாட்யங்காஷ்டசிலாதிஷு || ௨௬
கோரமூடதியோர்து:கமேவம்மாயாவிஜ்ரும்பிதா |
சாந்தாதிபுத்திவ்ருத்த்யைக்யாந்மிச்ரம்ப்ரஹ்மேதிகீர்த்திதம் || ௨௭

அஸத்தா த்வ மாயையினுடைய அசத்துதன்மை ஒன்றும்
ஜாட்யது:கே ஜடத்தன்மைதுக்கம்
த்வே இரண்டுகளுமாக
இதம் இப்படி
மாயாரூபத்ரயம் இந்தமாயாரூபமூன்றுவிதம்

அ-கை. அந்த லக்ஷணத்தைப் பிரித்துக் காட்டுமெனில்.

நரஶ்ருங்காதௌ மனிதகொம்பு முதலானவைகளில்
அஸத்தா அசத்துத்தன்மையானதிருக்கிறது

காஷ்டஶிலாதிஷு — கட்டைகல்முதலானவைகளில்
ஜாட்யம் — ஜடத்தன்மையும்
கோரமூடயோ: — ரஜோகுணதமோகுணங்களில்
து:க்கம் — துக்கத்தன்மையுமாக
ஏவம் — இப்படி
மாயாவிஜ்ரும்பிதா — மாயையானது விஜ்ரும்பித்திருக்கிறது

ஶாந்தாதிவ்ருத்திஷு — சாந்தி முதலான சற்குணங்களையுடைய புத்திவிருத்தியில் விசாரமின்மையால் பிர்மத்தோடே பேதந்தெரியாமல் ஒன்றுபட்டுத் தோற்றுவதால்
மிஸ்ரம் — கலப்பான
ப்ரஹ்ம — பிர்மமென்று
இதி — இப்படி
ஸம்மிதம் — சொல்லப்படுகிறது

அ-கை. பிர்மத்தை யெப்படி தியானம்பண்ணுகிறதெனில்.

एवंस्थितेत्रयोब्रह्मध्यातुमिच्छेत्पुमानसौ ।
नृशृङ्गादिमुपेक्षेतशिष्टंध्यायेद्यथायथम् ॥
शिलादौनामरूपेद्वेत्यक्त्वासन्मात्राचिन्तनम् ।
त्यक्त्वादुःखघोरमूढधियोस्सच्चिद्विचिन्तनम् ॥
शान्तासुसच्चिदानन्दांस्त्रीनप्येवंविचिन्तयेत् ।

ஏவம்ஸ்திதேத்ரயோப்ரஹ்மத்யாதுமிச்சேத்புமாநஸௌ ।
ந்ருஶ்ருங்காதிமுபேக்ஷேதஶிஷ்டம்த்யாயேத்யதாயதம் ॥ உரு
ஶிலாதௌநாமரூபேத்வேத்யக்த்வாஸந்மாத்ரசிந்தநம் ।
த்யக்த்வாது:கம்கோரமூடதியோஸ்ஸச்சித்விசிந்தநம் ॥ உசு
ஶாந்தாஸுஸச்சிதாநந்தாந்த்ரீநப்யேவம்விசிந்தயேத் ॥ உஎ

ஏவம் — இப்படி இந்தமாயை
த்ரிதயே — மூன்றுவிதமாயிருந்துள்ளவில்
ஸதி அஸௌ — இந்தமுமுக்ஷுவாகிய புருஷன்
ப்ரஹ்ம — பிர்மத்தை
த்யாதும் — தியானஞ்செய்ய
இச்சேத் — இச்சித்தவன்
ந்ருஶ்ருங்காதி — மனிதக்கொம்பு முதலானதை
உபேக்ஷேத — உபேக்ஷிக்கத்தக்கது

ஶிஷ்டம் — மிச்சமான ஜடத்தங்களை
யதாயதம் (எப்படியெப்படி தனக்கதிகாரமோ)
த்யாயேத் — (அப்படியப்படி) தியானம் பண்ணவேண்டியது
ஶிலாதௌ — அதெப்படியென்றால் கல் முதலானதில்
நாமரூபே — நாமரூபங்கள்
த்வே — இரண்டையும்
த்யக்த்வா — தள்ளி [illegible]ந்திக்கவேண்டும்
ஸந்மாத்ர — [illegible]

ரஜஸ்தமஸயோ: ரஜோகுண தமோகுணங்களில் ஸம்ஸ்தம் இருக்கிற துக்கத்தை த்யக்த்வா தள்ளி ஸத்விசிந்தநம் சத்தையும் சித்தையும் சிந்திக்கவேண்டியது

ஸாங்க்யம் சாந்தவிருத்திகளில் ஸத்வீகானந்த சச்சிதானந்தங்களான த்ரிதயம் மூன்றையும் ஏவம் இப்படி சிந்தயேத் சிந்திக்கவேண்டியது

அ-கை. யாருக்கு இப்படி சிந்திக்க வேண்டியதெனில்:

कनिष्ठमध्यमोत्कृष्टास्तिस्रश्चिन्ता क्रमादिमाः ॥
[illegible] ।
[illegible]त्तात्मविषयाकारवृत्तिः ॥

கனிஷ்டமத்யமோத்க்ருஷ்டாஸ்திஸ்ரஶ்சிந்தா: க்ரமாதிமா: ॥ ௨௭
ஶப்தவ்யவஹாரோ விசார: ஶ்ருத்யர்த்தசிந்தனம் ।
உத்க்ருஷ்டம் ஸர்வத்ராத்மவிஷயாகாரவ்ருத்திக: ॥ ௨௮

கனிஷ்டமத்யமோத்க்ருஷ்டா: அதமமாயும் மத்திமமாயும் உத்தமமாயுமிருக்கிற இமா: இந்த திஸ்ர: மூன்றுவிதங்களான சிந்தா: சிந்தனைகள் க்ரமாத் முறையே க்ரமாத் கிரமமாக.

ஶப்தவ்யவஹார: வியவகாரத்திலும் ஶ்ருத்யர்த்த விசாரத்தில் சிந்தனம் சிந்தனஞ்சொன்னது உத்க்ருஷ்டம் அதனினும் மேன்மையை ஸர்வத்ர எல்லாவற்றிலும் ஆத்ம ப்ரமாணத்தில் விஷயாகார விஷயாகாரமான வ்ருத்திக: சொல்லப்பட்டது.

அ-கை. இப்படிச்சொன்ன தியானத்தைத்தவிர மூடனுக்கு இன்னமும் மேலான தியானமிருக்கிறதாவெனில்.

औदासीन्येतुधीवृत्तेरशैथिल्यादुत्तमोत्तमम् ।
चिन्तनंवासनानन्दंध्यानमुक्तञ्चतुर्विधम् ॥
नध्यानंज्ञानयोगाभ्यांब्रह्मविद्यैवसाखलु ।

ஔதாஸீந்யேது தீவ்ருத்தேரஶைதில்யாதுத்தமோத்தமம் ।
சிந்தனம்வாஸநாநந்தம்த்யாநமுக்தஞ்சதுர்விதம் ॥ ௨௯
நத்யாநம்ஜ்ஞாநயோகாப்யாம்ப்ரஹ்மவித்யைவஸாகலு ॥ ௨௯

தாதாஸீநே உதாசீனவெனி யிலேவென்றால்
யேவபுத்தே: புத்தி விருத்தியினுடைய
ஸௌயிஜாஸ அபாவமிருப்பதால் அப்போது ஆத்தும ஸ்வரூபத்தைப் பாவிப்பது
உத்தமோத்தமம் உத்தமத்துக்கெல்லாம் உத்தமமாயிருக்கிற
விஷயம் நித்தியமாகிறது ஆகையால்
ப்ரம்மானந்தமாகிற இந்த விஷயானந்தத்தில்
உத்தமமம் நானுவிதமாயிருக்கிற அதமமத்திய உத்தமஉத்தமோத்தம ரூபமான
த்யானம் தியானம்
உக்தம் சொல்லப்பட்டது.

அ-கை. இந்தத்தியானத்தை கிழ்கிரந்தத்தில் சொன்ன அதிகாரிக்குச் சொல்லக்கூடாதோவெனில்.

ஜ்ஞாநயோமாஸ்யம் ஞானந்தானும் போகத்தானு முண்டாகிறது
த்யாநம் தியானமென்று
ந சொல்லக்கூடாது
வா அது
ப்ரஹ்மஜ்ஞானவ பிர்மஞ்ஞானந்தானே அன்றோ

அ-கை. பிர்மஞ்ஞானமில்லாத இந்த தியானம் யென்னத்திறகாக சொல்லவந்திவெனில்.

ध्यानेनैकाग्र्यमापन्नेचित्तेविद्यास्थिरीभवेत् ॥

த்யாநேநைகாக்ர்யமாபந்நேசித்தேவித்யாஸ்திரீபவேத் ॥ ௩௦

த்யாநேந இந்தத்தியானத்தினாலே
சித்தே சித்தமானது
ஐகாக்ர்யம் ஏகாக்கிரத்தை
ஆபந்நே அடைந்ததேயானால் அந்தசித்தத்திற்கு
வித்யா இந்தபிர்மஞ்ஞானமானது
ஸ்திரீபவேத் ஸ்திரமாய்பலிக்கும்

அ-கை. அதினால் யென்னகிடைக்குமெனில்.

विद्यायांसच्चिदानन्दाअखण्डैकरसात्मताम् ।
प्राप्यभान्तिनभेदेनभेदकोपाधिवर्जनात् ॥
शान्ताघोराश्शिलाद्याश्चभेदकोपाधयोमताः ।
योगाद्विवेकतोवैषामुपाधीनामपाकृतिः ॥

வித்யாயாம்ஸச்சிதாநந்தாஅகண்டைகரஸாத்மதாம் ।
ப்ராப்யபாந்திநபேதேநபேதகோபாதிவர்ஜநாத் ॥ ௩௧

ஸாத்த்விகாராஜஸாஸ்தாமஸ்யோஹேதவொபாதயொக்தா: |
யோகாத்விவேகதோவைஷாமுபாதீநாமபாக்ருதி: ॥ ௫௨

வித்யாயாம் பிரம்மஞ்ஞானத்தில்
ஸச்சிதாநந்தா: ஸச்சிதானந்தங்கள்
அகண்டைகரஸதாம் அகண்டைகரசவடிவத்தை
ப்ராப்ய அடைந்து
ஸந்தி விளங்குகின்றன
பேதத: பேதமாக
ந விளங்கவில்லை
பேதகோபாதிவர்ஜநாத் பேதத்தைப்பண்ணுகிறவைகளான ஞாத்ராதி திரிபுடிகள் ஒன்றுமில்லாமையாலென்றறி

ஸாத்த்விகா: ஸத்த்வகுணங்கள்
ராஜஸா: ரஜோகுணங்கள்
தாமஸ்யா: மலிநங்களான தமோகுணங்கள்
பேதஹேதவ: பேதத்தைப் பண்ணுகிற உபாதிகளாக
உக்தா: சொல்லப்படுகின்றன
யோகாத் பயிற்சியான ஸமாதியோகத்தாலும்
விவேகத: வா விவேகஞானத்தாலும்
ஏஷாம் இந்த
உபாதீநாம் உபாதிகளுக்கு (அ
அபாக்ருதி: நிவர்த்தியானதுண்டாகிற

அ-கை. அதிலென்ன அநுபவம் காணப்படுமெனில்.

निरुपाधिब्रह्मतत्वेभासमानेस्वयंप्रभे ।
अद्वैतेत्रिपुटीनास्तिभूमानन्दोतउच्यते ॥

நிருபாதிப்ரஹ்மதத்த்வேபாஸமாநேஸ்வயம்ப்ரபே |
அத்வைதேத்ரிபுடீநாஸ்திபூமாநந்தோதஉச்யதே ॥ ௫௩

நிருபாதிப்ரஹ்மதத்த்வே முன்னே சொன்ன குணத்திரியங்களாகிற உபாதியற்ற ஸ்வரூபமாயும்
ஸ்வயம்ப்ரபே ஸ்வயம்பிரகாசமாயிருக்கிற
அத்வைதே அத்வைத வஸ்துவானது
பாஸமாநே (கை நெல்லிகனிபோல்) விளங்கும் பக்ஷத்தில்
த்ரிபுடீ ஞாதருஞ்ஞானஞேயரூபமான திருபுடி
நாஸ்தி இல்லை
அத: ஆகையால்
பூமாநந்த: பூரணானந்தமானது
உச்யதே சொல்லப்படுகிறது

அ-கை. இந்த கிரந்தத்தை முடிக்கின்றார்.

ब्रह्मानन्दाभिधेग्रन्थेपञ्चमोध्यायईरितः ।
विषयानन्दएतेनद्वारेणान्तःप्रविश्यताम् ॥

ப்ரஹ்மாநந்தாபிதே க்ரந்தே பஞ்சமோऽத்யாய ஈரித: ।
விஷயாநந்த ஏதேந த்வாரேணாந்த: ப்ரவிஶ்யதாம் ॥ ௧௪

ப்ரஹ்மாநந்தாபிதே பிரமானந்தமென்கிற பேருடன் கூடின இந்த கிரந்தத்தில்
பஞ்சம: ஐந்தாவது
அத்யாய: அத்தியாயமாகிற
விஷயாநந்த: விஷயானந்தமானது
ஈரித: சொல்லப்பட்டது
ஏதேந இந்த
த்வாரேண வழியாகத்தெரிந்தவன்தெரியாதவன் அனைவரும்
அந்த: பிரமத்திற்குள்ளே
ப்ரவிஶ்யதாம் பிரவேசிக்கத்தக்கது

அ-கை. இந்த கிரந்தாப்பியாசபலத்தைச் சொல்லுகிறார்.

प्रीयाच्छ्रीसद्गुरुर्येनब्रह्मानन्देनसर्वदा ।
पायाच्चप्राणिनस्सर्वान्स्वाश्रितान्शुद्धमानसान् ॥

ப்ரீயாச்ச்ரீஸத்குருர்யேந ப்ரஹ்மாநந்தேந ஸர்வதா ।
பாயாச்ச ப்ராணிநஸ்ஸர்வாந் ஸ்வாஶ்ரிதாந் ஶுத்தமாநஸாந் ॥ ௧௫

யேந யாதொரு
ப்ரஹ்மாநந்தேந பிரமானந்தத்தினாலே
ஸர்வதா எப்போதும்
ஸ்ரீஸத்குரு: ஸ்ரீசற்குருவானவர்
ப்ரீயாத் பிரீதியையடையட்டும்
ஸ்வாஶ்ரிதாந் தன்னை அடைந்தோர்களாயும்
ஶுத்தமாநஸாந் சுத்தமானமனதையுடையவர்களாயுமிருக்கிற
ஸர்வாந் சகலமான
ப்ராணிந: ச பிராணிகளையும்
பாயாத் ரக்ஷிக்கட்டும்

அ-கை. கிரந்த கர்த்தாவின் அந்தரங்க அபிப்பிராயத்தைச் சொல்லுகிறார்.

विद्यारण्याद्वैद्याद्व्याधेरिवभवस्यहिविनुत्यै ।
पथ्यान्यास्वाद्यन्तांपञ्चदशप्रकरणानिभक्ष्याणि ॥

வித்யாரண்யாத்வைத்யாத் வ்யாதேரிவ பவஸ்ய ஹி விநுத்யை ।
பத்யாந்யாஸ்வாத்யந்தாம் பஞ்சதஶப்ரகரணாநி பக்ஷ்யாணி ॥

வித்யாரண்யாத் வித்தியாரண்யரென்ற
வைத்யாத் மேலான வைத்தியரிடத்தில் நின்று
வ்யாதே: வியாதிக்கு மருந்து சாப்பிடுவதுபோல
பவஸ்ய ஜனனமரணரூபமான சம்சாரம்
விநுத்யை நிவிர்த்தியாகும் பொருட்டு
பஞ்சதஶப்ரகரணாநி பதினைந்துப் பிரகரணங்களாயும்

டையாதி ரோகத்திற்கு ஆரோக்கியக ரங்களாயுமிருக்கிற | ஔஷதாணி ப்ரக்ஷாளங்களானவைகள் சுகாதஸ்யாஸா நாளுமாக்கினும் திருப்தியாய் சாப்பிடத்தக்கது.

வி-ம். இப்பதினைந்து பிரகரணங்களையும் குருமுகமாய் எவர்கள் கேட்கிறார்களோ படிக்கிறார்களோ அவர்கள் பிரம்மைக்கிய மோக்ஷத்தை அடைவார்களென்று குருபாதத்தில் சமர்ப்பணம்செய்து சாஸ்திரம் முடிக்கப்பட்டது.

விஷயானந்தம் முற்றிற்று.

ஸ்ரீ [illegible]

[illegible] || க ||

[illegible] || ௨ ||

[illegible] || ௩ ||

பஞ்சதசப்பிரகரணம் சம்பூர்ணம்.

பிழை திருத்தம்.

பக்கம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
௫	௩௨	சகளிற்ப	சகிதம்ப
௮	௩௩	ரஹ	ர॰ஹ
௧௫	௧௦	ஞுவ்	ஞுஸ்
௧௭	௧௭	இட்சை	இச்சை
௨௧	௫	பிம்ப	பிம்பி
,,	௧௧	செற்படி	சொற்படி
,,	௧௨	வாரயிரு	வாராயிரு
௨௨	௧௯	க்ஷாதஜீத்ரி	க்ஷாஜீத்ரி
௨௫	௬	ப்ராஜ்ஞ	ப்ராஜ்ஞ:
௨௮	௩	ஊர்ப்ர॰வே	ஊர்ப॰வே
,,	௫	வாராஹ்யபி	வாராஹ்யபி
,,	௧௨	பங்கோச	பஞ்சகோச
,,	௩௨	சகளிச்சை	சகங்களிவிச்சை
௨௬	௯	ப்ரவ்ருத்தீர	ப்ராவ்ருத்தீர
௩௧	௫	யர்த்திகா	யாத்ரிகா
௩௨	௨	ஷ்வாநாத்ர	ஷ்வாத்ராந
,,	௪௨	நாவஹா	நாநவஹா
,,	௧௭	நாவஹா	நாநவஹா
,,	௧௮	நாவஹா	நாநவஹா
௩௩	௭	அனுவிருத்திரு	அனுவிருத்தித்திரு
௪௫	௧௮	பண்ணகிறது	பண்ணுகிறது
௪௮	௬	அச்சத்தான	அசத்தான
௪௬	௨௨	சந்திக்க	சிந்திக்க
௫௫	௫	ஜநிம்	ஜநி:
,,	௨௩	ஷ்வாதம்த்ரவி	ஷ்வாதம்த்ராவி
௯௦	௭	வ்ருக்ஷாஹார	வ்ருக்ஷாஹார
,,	௬	வ்ருக்ஷாஹார	வ்ருக்ஷாஹார
,,	௧௩	வ்ருக்ஷஹாரச்	வ்ருக்ஷாஹாரச்
,,	௨௭	நிரவயமான	நிரவயவமான

பக்கம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
௬௧	௨.	சங்கிந்த	ஸங்கிங்க
௬௧	௧௯	ரூபொஜ்வாமெவ்யோ	ரூபொஜ்வமெவ்யோ
௬௨.	௧௫	அந்தகூட	அந்தகட
௬௨	௨௧	வஜத்தக்த	ஜவத்தக்த
௬௩	௪	சவலெதெவம்	சவலெதெவஷம்
௬௫	௪	சநத்ரக்யோ	சநாத்ரக்யோ
௬௭	௨௫	இரணடு	இரண்டு
௭௧	௨௫	வஸ்நாத்ரம்	வஸநாத்ரம்
,,	௨௬	வஸ்நாத்ரம்	வஸநாத்ரம்
௭௨	௫	ஜமிநாஜ்ஞாம்ஹணை	ஜமிநாஜ்யாம்ஹணை
,,	௭.	வஸத	வஸச
,,	௧௨	ஸக்திஜயா	ஸக்திஜாயா
,,	௧௩	ஸக்திஜயா	ஸக்திஜாயா
,,	௩௦	கவித	கவிச
௭௬	௫	நக்ஷத்ரநத	நக்ஷத்ரசவ்ய
,,	௭	நக்ஷத்ரநத	நக்ஷத்ரசவ்ய
,,	௧௪.	வ்ருத்திசா	வ்ருத்திசம்
௭௭	௧	பொருட்டு	பொருட்டு
௭௮	௨௦	ஸ்ரூஸொவத்தி	ஸ்ருகஸொவத்தி
,,	௨௨	ஸ்ரூஸொவத்தி	ஸ்ருகஸொவத்தி
௭௯	௨௭	ஆகாசத்ஸத	ஆகாசத்தை
௮௧	௨௩	யஹுதா	யஜுதா
௮௮	௧	சவஸகாமெசத	சவஸகம்மெசச
,,	௧௫	வஸகவிவிெவக	வஸகவிவெக
,,	௨௦	ப்ரஷலத	ப்ரஷலத
௯௧	௨௫	நாநா	நாநா
௯௩	௧௨	ஜாயாநாமஜ	ஜாயாநாஜ
௯௪	௩	அந்தத	அந்தந்த
௯௪	௧௬	வஸம்வ்யோ	வஸாம்வ்யோ
௯௫	௧௫	வ்யுயெபு	வைவ்யுயெபு

பக்கம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
கசா	கச	ஏகா	சந்தா
கசு	கடு	ஆனை இருக்கி	ஆனை நுக்கி
க00	உஎ	ஏமயமெ	ஏமயமெ
க0உ	கூ	பூஷி	பூஷி
க0ந	எ	வயிற்று	வயிற்றுறை
க0ரு	உ	ஆறுக்கா	ஆறுக்கா
ககஉ	ந	மொர வெக	கமொர வெகு
ககசா	ரு	காமக வழி வழி	காமக வழி வழி
ககஎ	உந	சுந கூ	சுந கூ
ககஅ	சா	திக்கியமெர்	திக்கியமெர் நூர்
ககசு	ரு	ஒரமபவ	ஒரமமபவ
,,	கூ	பரமக்கர	பரமக்கரமா
கஉ0	சு	காவு மெஜவ	காவு மெஜவ
ககரு	க0	கிவுர்த்தி	கிவுர்த்தி
கநஅ	உக	பிரியாமக்கா	பிரியாமக்கா
கநகூ	உ	பிரமூா	பிரமூா
கசாந	கசா	ஒடுங்	ஒடுங்
கருந	எ	ஜகீரி	ஜகீரி
,,	சு	ஜகீரி	ஜகீரி
,,	கரு	ஒமரி	ஜகீரி
கருசா	கந	உடுக்கு	உடுக்கு
கஎஉ	கூ	அப்பிர	அப்பிர
கஎந	கஅ	வாமை	வாமை
கஅசா	உ0	வயமெ	வயமெ
,,	உஉ	வயமெ	வயமெ
கஅசா	க0	பிரகிருத்தி	பிரகிருத்தி
ககூசா	சா	பொளிம்	பொளிம்
,,	உகூ	புண்டிக்	புண்டிக்
ககூஎ	கந	பேம	பேம
உ0சா	சா	ரு ஆதி	ரு ஆதி

பக்கம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
௨௱௭	௧௨.	ஜலவிஜா	ஜலாவிஜா
௨௱௰	௭	வாரு	சவாரு
௨௱௧௧	௮	ஞாயெயவை	ஜாயெயவை
௨௱௧௫	௧௨.	பெரியவராக்	பெரியவராான
௨௱௨௪	௬	சவையநூஜெஷைவத்தி	சவையநூஜெவஷைவத்தி
,,	௨௨.	கிசாரி	கிகாரி
௨௱௨௭	௨௪	அர்க்கமென்று	அதர்மமென்று
௨௱௨௯	௨௨.	குமைடராவை	குமைழ்ராவை
௨௱௩௨	௨௦	ஞிகாவமிடா	ஞிகுவமிடா
௨௱௩௫	௨.	ஜிவியக்தி	ஜிவியருஷக்தி
௨௱௩௭	௧௧	விபாஜெவெயா	விபாஜெவெயா
௨௱௪௩	௨௫	தக்துமாபுத	தக்துமார்புத
௨௱௫௬	௪	கியர்த்தாந்தமிக்லெ	கியர்த்தமிஸ்லெ
௨௱௫௰	௧௩	ஜமெக்காஷாவக்தி	ஜமெஜாஷாமெவக்தி
௨௱௫௧	௨௩.	போஸஜிம்	போஸமாம்
௨௱௫௮	௫	வடு	வடு.
,,	௨௫	ஆகைக்குன்போா	ஆகைகருன்போா
௨௱௪௪	௪	க்ஷகசவ	கஷகசவ
௨௱௪௭	௩௦	வொயகுவ	வொயவுவ
௨௱௭௭	௮	சம்சாரி	சம்சாரி
௩௱௩	௨௨	திருஷ்டாந்தங்களை	திருஷ்டாந்தங்களை
௩௱௪	௨௪	மறுதித்திரத்தில்	மறுதிமாத்திரத்தில்
,,	௨௫	சம்சாரபாணர்த்தம்	சம்சாரமாணர்த்தம்
௪௱௩	௧	௩௧௪	௪௧௩
௪௪௪	௪	தயிவொகுயவாரி	தயிவொயவாரி